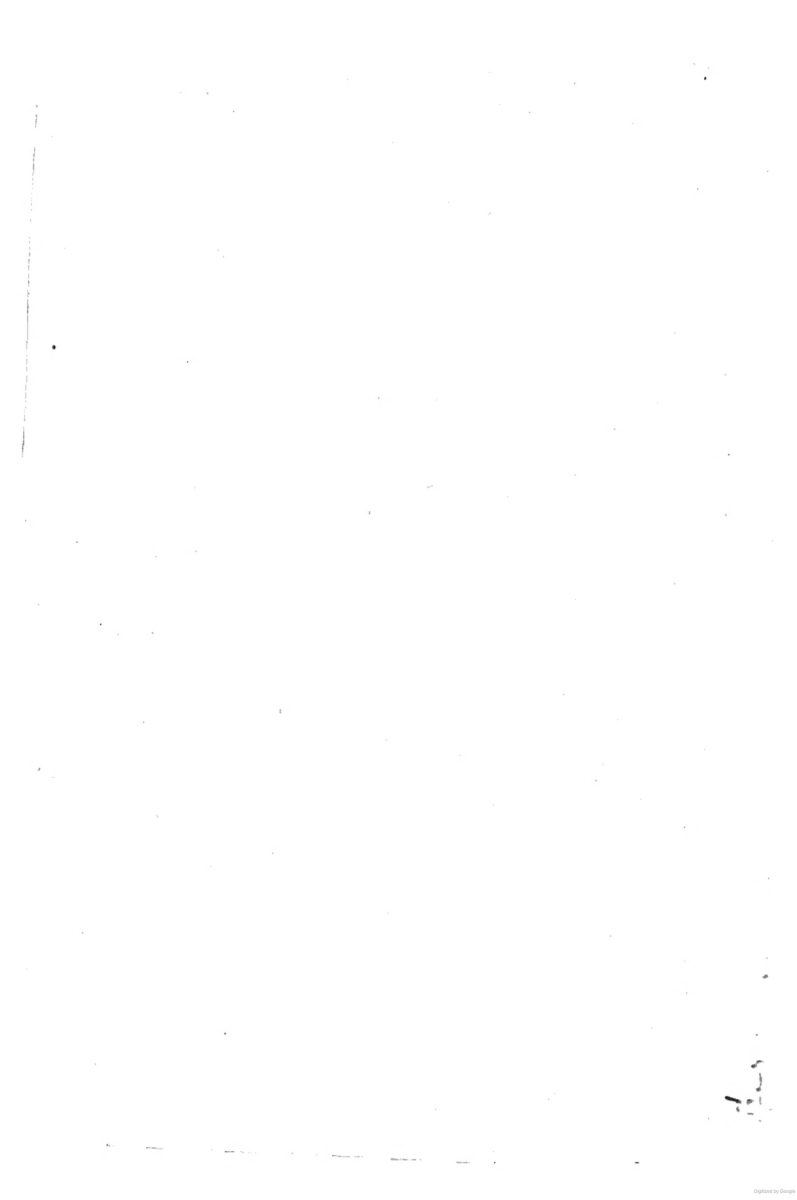






- AM 2192



HUGONIS
DONELLI
OPERUM
INDEX.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
SMITHSONIAN INSTITUTION
WASHINGTON, D. C.

HUGONIS D O N E L L I

OPERUM I N D E X

RERUM, ET VERBORUM LOCUPLETISSIMUS,

CUI ACCEDUNT

INDICES ALII MINORES,

TITULORUM, ET LEGUM,

ET

A U C T O R U M,

QUI, VEL QUÆ IN HIS OPERIBUS EXPONUNTUR,

ILLUSTRANTUR, EMENDANTUR.

*Postremo loco succedit Index Librorum, & Capitulum, qui universam Civilis
Scientiæ Doctrinam continent, in Civiltium Juris Commentariorum Libris ab
Auctore Nostro selectissima methodo digestam.*

Tomus Duodecimus.



ROMÆ MDCCCXXVIII.
TYPIS JOSEPHI SALVIUCCI

SUMPTIBUS EDITORUM

Superiorum Permissu.

THE LIFE OF

WILLIAM

SHAKESPEARE

BY
J. H. P. [illegible]

WITH
A HISTORY OF THE REIGN OF

ELIZABETH

AND A HISTORY OF THE REIGN OF
JAMES I.

AND A HISTORY OF THE REIGN OF
JAMES VI.

By Thomas D. [illegible]

— [illegible] —

THE
LIFE OF
WILLIAM
SHAKESPEARE
BY
J. H. P. [illegible]

LECTORI BENEVOLO

ROMANI EDITORES.

Post absolutam ac vulgatam Lucæ universorum Donelli operum editionem, ibidem excusus est index rerum & verborum generalis, itemque alius sejunctim index legum illarum, quas vel uberiori commentario, vel utcumque Donellus explanandas atque enucleandas suscepit. Nec prætermisus elenchus est, juxta alphabeti ordinem concinnatus, titulorum Pandectarum, Codicis, Institutionum, quibus eximiæ notæ Jurisconsultus ingenii sui sagacitate, uberrimaque doctrinæ copia profue-rit. Idem alphabeti ordo peculiari quodam elencho servatus in legibus. Denique a Lucensi editione index Scriptorum non abfuit, quorum placitis Donellus miram suæ eruditionis lucem affuderit, aut quorum errores a se resectos facessere procul a jurisprudentia jusserit. Ita indicum illorum quinarius est numerus.

Quum vero indices illi, & in iis præsertim, qui *rerum ac verborum* dicitur, maximo ab eruditis viris excepti sint plausu, plenique bonæ frugis sint agniti, instar piaculi nobis fuisset, novæ hujus editionis emptores insigni illorum utilitate fraudare. Eos ergo tibi, Lector benevole, tomus hic emendate ac nitide impressos sistit. Fruere ac vale.



ij

INDEX TITULORUM

TUM CODICIS, CUM PANDECTARUM,

ET INSTITUTIONUM,

Qui a DONELLO explicantur per Alphabeticum ordinem dispositus. Prior numerus romanus Volumen, alter arabicus Columnam designat.

A

DE Acceptilationibus. IX. 1445.
De actionibus empti et venditi. VIII. 1009.
De actionibus, et obligationibus. VII. 805.
— An servus ex suo facto post missionem teneatur. VII. 899.
De actionibus. *Tit. 6. Lib. IV. Instit. Just.* I. 513.

B

De Bonorum possessione secundum tabulas. VIII. 1210.
De bonorum possessione contra tabulas, quam prætor liberis pollicetur. VIII. 1214.
De bonorum possessione contra tabulas liberti, quæ patronis liberisque eorum datur. VIII. 1222.

C

De Carbonario edicto. VII. 1246.
De Codicillis. IX. 435.
De Collationibus. VIII. 1257.
De Commodato. VIII. 1.
— Communia de legatis, et Fideicommissis. IX. 667.
De communium rerum alienatione. VIII. 1119.
De compensationibus. VIII. 309.
De Conditione indebiti. VII. 649.
De conditione ob causam datorum. VII. 717.
De conditione ob turpem causam. VII. 761.
De conditione furtiva. VII. 779.
De conditione ex lege, et sine causa, vel injusta causa. VII. 787.

Tom. XII.

De conditione ex lege. *in D.* X. 948.
De conditione triticaria. *in D.* X. 979.
De confessis. } VI. 393.
 } XI. 381.
De constituta pecunia. VII. 975.
De contrahenda emptione et venditione. VIII. 725.
De contrahenda et committenda stipulatione. IX. 1253.
— Creditorem evictionem pignoris non debere. IX. 1523.
De curatore bonis dando. *in D.* VI. 169.

D

— Debitorem venditionem pignoris impendere non posse. IX. 1189.
— Depositi vel contra. VIII. 484.
De distractione pignorum. IX. 1163.
De duobus reis stipulandi, et promittendi. IX. 1255.

E

De Edendo. VII. 1.
De edicto Divi Hadriani tollendo. IX. 435.
De edicto edicto. *in D.* X. 1294.
De eo quod certo loco dari oportet. X. 1057.
De evictionibus. IX. 1447.
De evictionibus, et duplici stipulatione. X. 1330.
De eunuchis. VIII. 859.
De exceptionibus, et præscriptionibus. IX. 1227.

+ 2

Ex

- Ex delictis defunctorum in quantum heredes conviciantur. VII. 955.
De exercitoria et institoria actione. VIII. 859.

F

- Familiae creiscundae. VII. 449.
De Fideicommissis. IX. 573.
De fidejussoribus, et mandatoribus. IX. 1307.
De fide instrumentorum, et amissione eorum, et apochis, et antapochis faciendis, et de his, quæ sine scriptura fieri possunt. VII. 1225.
De feriis et dilationibus et diversis temporibus earum. *in D. et C.* VI. 242.

H

- De Hereditate, vel actione vendita. VII. 927.
De hereditariis actionibus. VIII. 789.
De hereditibus instituendis. IX. 111.
De his qui pæne nomine in testamento, vel codicillis relinquuntur. IX. 565.
De his qui in priorum creditorum locum succedunt. IX. 1127.

I

- De Impuberum et aliis substitutionibus. IX. 199.
De indicta viduitate. IX. 557.
De in jus vocando. VII. 73.
— in quibus causis pignus, vel hypotheca tacite contrahitur. IX. 1077.
De institutionibus, et substitutionibus. IX. 153.
Interdictis. IX. 371.
De inutilibus stipulationibus. IX. 1253.
De in litem jurando. *in D.* X. 858.
De iudiciis. VI. 277.
De iure domini impetrando. IX. 1215.
De iure deliberandi. IX. 333.
De iurejurando propter calumniam dandam. VI. 213.
De iurejurando sive voluntario, sive necessario, sive iudiciali. *in D.* X. 623.

L

- De legatis. IX. 489.
Ad legem Falcidiam. IX. 749.
Ad legem Aquiliam. *in D.* X. 2.
De liberis exhibendis. IX. 997.
De liberis præteritis, vel exhereditatis. IX. 287.
De luitione pignoris. IX. 1197.
De liberis et posthumis. *in D.* X. 1439.

M

- Mandati, vel contra. VIII. 541.

N

- De Nautico fœnore. { *in Cod.* VIII. 477.
 { *in Dig.* X. 1406.
De necessariis servis hereditibus instituendis, vel substituendis. IX. 279.
— ne filius pro patre, vel pater pro filio emancipato, vel libertus pro patrone, vel servus pro domino conveniatur. VII. 879.
— ne uxor pro marito, vel maritus pro uxore, vel mater pro filio conveniatur. VII. 865.
De non numerata pecunia. VIII. 197.
De novationibus et delegationibus. IX. 1375.

P

- De Pactis. VII. 87.
De pactis inter emptorem et venditorem compositis. VII. 1135.
De pactis pignorum, et de lege commissoria in pignoribus rescindenda. IX. 1221.
De partu pignoris, et omni causa. IX. 1149.
De patribus qui filios suos distraxerunt. VIII. 861.
— per quas personas nobis acquiratur. VIII. 107.
De periculo et commodo rei venditæ. VIII. 987.
De pignoratitia actione. VIII. 15.
De pignoribus, et hypothecis. IX. 1009.

- plus valere quod agitur, quam quod simulatè concipitur. VII. 1366.
 De postumis heredibus instituendis vel exheredandis vel prateritis. IX. 351.
 De precario et Salviano interdicto. IX. 1003.
 De in factum actionibus. in Dig. X. 1215.
 De pretorio pignore, et ut in actionibus debitorum tunc pretorii pignoris procedat. IX. 1133.
 De prohibita sequestratione pecunie. } VI. 225.
 } VII. 641.
 De probationibus. VIII. 1005.
 — pro socio. VIII. 695.

Q

- Quando Fiscus, vel privatus debitoris sui debitores convenire possit. VIII. 915.
 — quando licet ab emptione discedere. VIII. 939.
 — quando non potentius partes potestibus accrescant. VIII. 1206.
 — quemadmodum testamenta aperiantur, inspiciantur, et describantur. IX. 423.
 — quæ in fraudem creditorum facta sunt, ut restituantur. in D. VI. 173.
 — quæ res venire non possunt, et qui vendere vel emere vetantur. VIII. 841.
 — quæ res exportari non debeant. VIII. 859.
 — qui admitti ad bonorum possessionem possint, et intra quod tempus. VIII. 1161.
 — quæ res pignori obligari possunt, et qualiter pignus contrahatur. IX. 1077.
 — qui potiores in pignore habeantur. IX. 1093.
 — qui Testamentum facere possunt vel non. VIII. 1333.
 — quibus ex causis in possessionem eantur. in D. VI. 123.
 — quod cum eo qui in aliena potestate negotium gestum esse dicitur, vel do peculis, quod jussu, seu de in rem verso. VIII. 73.
 — quorum honorum. IX. 897.
 — quorum legatorum. IX. 907.

R

- Do rebus creditis, et jurejurando. VII. 449.
 De rebus alienis non alienandis, et de prohibita rerum alienatione vel hypotheca. VIII. 1097.
 — rem alienam gerentibus non interdici rerum suarum alienationem. VIII. 1129.
 De remissione pignoris. IX. 1151.
 De repudianda vel abstinenda hereditate. IX. 407.
 De repudianda bonorum possessione. VIII. 1255.
 De rescindenda venditione. VIII. 863.
 De rebus dabis. in D. XI. 2.
 De rebus creditis, si certum petatur, de conditione. in D. X. 17.
 De receptis arbitris. in D. et C. VI. 471.
 De re judicata, et de effectu sententiarum, et de interlocutoriis. in D. XI. 112.
 De rebus auctoritate judicis possidendis. in D. VI. 135.

S

- De Sententiis quæ pro eo quod interest proferuntur. IX. 809.
 Ad S. C. Vellejanum. VIII. 167.
 Ad S. C. Trebellianum. IX. 693.
 Ad S. C. Macedonianum. VIII. 125.
 De Separationibus. in D. VI. 161.
 De Servitutibus, et aqua. VII. 407.
 — si aliena res pignori data sit. IX. 1077.
 — si antiquior creditor pignus vendiderit. IX. 1129.
 — si communis res pignori data sit. IX. 1133.
 — si certum petatur. VII. 565.
 — si in causa judicati pignus captum sit. IX. 1143.
 — sine censu vel reliquis fundum comparari non posset. VIII. 963.
 — si omisa sit causa Testamenti. IX. 547.
 — si pignus pignori datum sit. IX. 1147.
 — si pignoris conventionem numeratio pecunie secuta non sit. IX. 1211.
 — si per viam, vel alio modo absentis possessio turbata sit. IX. 953.
 — si propter publicas pensationes venditio laesit celebrata. VIII. 919.

— si

- si quis alteri vel sibi sub alterius nomine, vel aliena pecunia emerit. VIII. 1081.
 — si servus extero se emi mandaverit. VIII. 683.
 — si vendito pignore agatur. XI. 1189.
 — si unus ex pluribus heredibus creditoris vel debitoris partem suam debiti solverit vel acceperit. IX. 1207.
 De Solutionibus, et liberationibus. IX. 1389.
 De Successorio edicto. VIII. 1241.
 De Suffragio. VII. 633.

T

- De Tabulis exhibendis. IX. 987.
 De Testamento militari. VIII. 1283.
 De Testamentis, et quemadmodum Testamenta ordinantur. IX. 1,

- De Testibus. VII. 1107.
 De Transactionibus. VII. 255.

V

- Unde legitimi, & unde cognati. VIII. 1239.
 — Unde liberi. VIII. 1225.
 — Unde vir et uxor. VIII. 1253.
 — Unde vi. IX. 913.
 De usuris. VIII. 359.
 — ut actiones, et ab heredibus, et contra heredes incipiant. VII. 859.
 — uti possidetis. IX. 965.
 De Verborum obligationibus. *in D.* XI. 401.
 De Verborum significatione. *in D.* XI. 1671.
 De Usuris, et fructibus, et caussis, et accessionibus, et mora. *in D.* X. 1377.

INDEX LEGUM

ORDINE ALPHABETICO DIGESTUS.

A

E PANDECTIS.

L. Acceptilatio.	IX. 962.	Ait Praetor.	XI. 163.
Acta.	XI. 347.	Ait Praetor.	II. 1297.
Actorum.	XI. 349.	Alia.	X. 668.
Adco.	I. 867.	Alias.	X. 927.
Ad diem.	XI. 1285.	Alia.	X. 1163.
A D. Pio.	XI. 223.	Apud Celsum.	I. 1092.
Admoneodi.	X. 755.	Arbitrio.	IV. 423.
Adaptivum.	I. 294.	Arbitraria.	X. 1073.
Ad testium.	II. 55.	Argentiarius.	IV. 1243.
Ad Fratri.	II. 739.	A Titio.	XI. 1434.
Edificia.	III. 271.	Aut.	X. 1445.

E CODICE.

L. Ab eo.	IX. 597.	Adversus.	VIII. 381.
Acceptum.	VIII. 436.	Adversus.	<i>ibid.</i> 549.
A coheredibus.	IX. 801.	Adversus.	<i>ibid.</i> 1011.
Acta.	VII. 1373.	Adversus.	IX. 1239.
Actio.	IX. 1207.	Advocationis.	VII. 761.
Actiones.	VII. 279.	De Alherum.	VIII. 792.
Actor.	IV. 1288.	Age Com.	VII. 279.
Actor.	VII. 1092.	Ambiguitates.	IX. 91.
Actori.	VII. 524.	Ambiguitates.	<i>ibid.</i> 358.
Ad eum.	IX. 703.	Ante oblatioem.	VII. 779.
Aditg.	IV. 1180.	Apud eos.	<i>ibid.</i> 1277.
Adi.	IX. 997.	Aquam.	<i>ibid.</i> 427.
Ad probationem.	VII. } 1087.	Assiduis.	IX. 1118.
Adversus.	VII. } 1089.	Auctoritatem.	<i>ibid.</i> 919.
Adversus.	VII. 847.	Auctore.	<i>ibid.</i> 1469.
	VIII. 235.		

B

E PANDECTIS.

L. Benignus.	I. 94.	Bona fidei.	I. 821.
Bona est.	X. 68.	Bonarum possessionem.	VIII. 161.
Bona civitatis.	XI. 1701.		

EX CODICE.

L. Barbaricam.	VIII. 859.	Bonarum.	VIII. 1175.
Blanditus.	IX. 1339.	Bonarum.	VIII. 1191.
Bonus fidei.	VII. 829.	Bonarum.	VIII. 1209.
			E PAN-

C

E PANDECTIS.

L. Catoniana.	11. 779.	Cum Fideicommissum.	XI. 397.
Ceterum.	IV. 793.	Cum fundum.	IX. 899.
Centum.	X. 1185.	Cum Filiofamilias.	XI. 955.
Centesimis.	XI. 938.	Cum incertus.	II. 806.
Certum.	X. 137.	Cum in testamento.	XI. 101.
Certi.	<i>ibid.</i> 147.	Cum in corpus.	X. 298.
Civitas.	<i>ibid.</i> 407.	Cum ita.	III. 451.
Civibus.	XI. 7.	Cum lex.	I. 107.
Claudius.	VI. 948.	Cum mandato.	II. 367.
Commodi.	XI. 327.	Cum nulla.	XI. 361.
Commendare.	III. 1000.	Cum pater.	II. 735.
Conditio.	XI. 1410.	Cum plures.	XI. 101.
Controversiæ.	VII. 222.	Cum prolatis.	<i>ibid.</i> 301.
Continuus.	XI. 1635.	Cum queritur.	XI. 105.
Contra.	<i>ibid.</i> 357.	Cum querebatur.	XI. 365.
Contumacia.	<i>ibid.</i> 355.	Cum quid.	X. 107.
Conventio.	VI. 898.	Cum quidam.	XI. 1172.
Creditor.	X. 405.	Cum quidam.	X. 483.
Creditor.	<i>ibid.</i> 420.	Cum quis sibi.	<i>ibid.</i> 1041.
Creditor.	XI. 1689.	Cum quid.	<i>ibid.</i> 1200.
Creditor.	<i>ibid.</i>	Cum quis.	<i>ibid.</i> 1046.
Creditorum.	II. 685.	Cum res.	IV. 620.
Cui vinum.	X. 481.	Cum res.	IV. 538.
Cum ad.	XI. 1347.	Cum senatus.	XI. 95.
Cum certus.	VII. 229.	Cum servus.	<i>ibid.</i> 1425.
Cum de in.	XI. 301.	Cum singulis.	II. 494.
Cum ex causis.	<i>ibid.</i> 1649.	Cum sponsus.	VI. 629.
Cum ex causa.	X. 283.	Cum stipulatus.	XI. 1448.
Cum filius.	<i>ibid.</i> 443.	Cum stipulamur.	<i>ibid.</i> 1531.
Cum fundus.	<i>ibid.</i> 929.	Cum vitiosæ.	VI. 902.
Cum furti.	II. 745.	Cum uxori.	II. 863.
Cum Filiofamilias.			

EX CODICE.

L. Captatorias.	VIII. 1313.	Creditor.	VIII. 21.
Carbonianum.	<i>ibid.</i> 1245.	Creditor.	<i>ibid.</i> 387.
Casus.	IX. 25.	Creditor.	IX. 517.
Causa.	VII. 491.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1053.
Causas.	<i>ibid.</i> 3155.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1163.
Certi.	VIII. 833.	Creditor.	<i>ibid.</i> 1165.
Certi juris.	VI. 874.	Creditoris.	VII. 705.
Certi juris.	VIII. 1309.	Creditori.	<i>ibid.</i> 123.
Clari.	IX. 637.	Creditori.	<i>ibid.</i> 140.
Codicillos.	IX. 424.	Creditori.	IX. 1313.
Collegium.	IX. 135.	Creditori.	VII. 953.
Comparationis.	VII. 1342.	Creditorum.	IX. 1017.
Compensationis.	VIII. 345.	Creditorum.	VII. 903.
Conditionis.	VII. 97.	Creditricum.	IX. 1152.
Conditionis.	IX. 165.	Cretionum.	<i>ibid.</i> 307.
Constat.	IX. 897.	Cum.	IX. 1190.
Consulta.	<i>ibid.</i> 89.	Cum antiquitas.	III. 45.
Contractus.	VII. 1306.	Cum ancillam.	VII. 41.
			Cum

LEGUM.

ix

Cum apud.
Cum allegas.
Cum antiquitas.
Cum avoca.
Cum aliquis.
Cum alicuius.
Cum scilicet.
Cum alter.
Cum certum.
Cum constat.
Cum convenit.
Cum debitum.
Cum donatorem.
Cum dominum.
Cum ea.
Cum & soluta.
Cum etiam.
Cum ex causa.
Cum fidei.
Cum hi.
Cum heredes.
Cum hereditas.
Cum in.
Cum instrumentis.
Cum inter.
Cum in.
Cum in.
Cum inter.
Cum in.
Cum ipse.
Cum iure.
Cum merito.
Cum marito.
Cum meta.
Cum necessitatem.
Cum non.
Cum modum.
Cum potest quam.
Cum pignoris.
Cum post.
Cum per.
Cum per.
Cum per Procuratorem.
Cum precibus.

VII. 1221.
VIII. 408.
IX. 101.
ibid. 157.
ibid. 389.
ibid. 504.
ibid. 657.
IX. 1333.
ibid. 807.
ibid. 1077.
VIII. 1001.
IX. 339.
VII. 380.
IX. 1043.
VII. 347.
ibid. 683.
ibid. 517.
VIII. 557.
ibid. 221.
IX. 668.
ibid. 211.
VIII. 517.
V. 783.
VII. 1269.
VIII. 1007.
IX. 1049.
ibid. 377.
ibid. 435.
ibid. 1143.
VIII. 745.
IX. 1523.
ibid. 1431.
ibid. 1410.
VII. 283.
IX. 635.
VIII. 411.
IX. 1241.
VII. 145.
IX. 1149.
IX. 291.
VIII. 117.
ibid. 1093.
VIII. 595.
VII. 1065.

Cum pro eo.
Cum pro.
Cum proposit.
Cum proponas.
Cum proponas.
Cum proponas.
Cum proponas.
Cum proponas.
Cum proponas.
Cum proponas.
Cum propositis.
Cum proposit.
Cum questio.
Cum querebatur.
Cum quis.
Cum quidam.
Cum quidam.
Cum quidam.
Cum quidam.
Cum quidam.
Cum res.
Cum res.
Cum responsio.
Cum republicana.
Cum secundum.
Cum speciem.
Cum stipulationes.
Cum successores.
Cum talis.
Cum tes.
Cum te.
Cum te.
Cum te.
Cum te.
Cum te.
Cum te.
Cum te.
Cum te.
Cum tibi.
Cum tibi.
Cum venitionem.
Cum virum.
Curabit.

IX. 811.
ibid. 1443.
ibid. 107.
ibid. 211.
ibid. 517.
X. 1253.
VII. 519.
IX. 125.
ibid. 817.
ibid. 467.
VIII. 1083.
IX. 530.
ibid. 1023.
VII. 561.
VIII. 1358.
IX. 271.
ibid. 537.
IX. 788.
X. 788.
ibid. 1283.
ibid. 197.
VII. 1044.
VIII. 741.
IX. 509.
ibid. 1101.
ibid. 585.
VIII. 1007.
VII. 859.
IX. 1501.
VII. 443.
VII. 277.
ibid. 283.
ibid. 604.
ibid. 706.
ibid. 873.
ibid. 865.
ibid. 1033.
IX. 1023.
ibid. 1111.
ibid. 1499.
VIII. 1061.
IX. 629.
VIII. 1045.

D

E PANDECTIS.

L. Datio.
Datur.
Debitor.
Debitor.
Debitoris.
Debitorum.
Debitoribus.
Decem.
Tom. XII.

X. 735.
VII. 966.
IV. 827.
VIII. 444.
IX. 705.
VI. 905.
IV. 733.
XI. 301.
ibid. 1483.

Decreta.
Dedi.
Deducta.
Denique.
De perjurio.
De unoquoque.
Diem.
Dirus.
Dirus.

ibid. 351.
III. 1211.
II. 629.
V. 1196.
X. 933.
XI. 349.
V. 22.
XI. 301.
V. 20.
Deli.

++

Doli clausula.
Dominus.
Donationes.

XL 1491.
XL 853.
II. 1156.

Dotium.
Duo.
Duo.

III 1068.
XL 297.
ibid. 323.

EX CODICE.

L. Data.
Datum.
De alimentis.
De alimentis.
Debitor.
Debitorem.
Debitores.
Debitores.
Debitores.
Debitores.
Debiturum.
Debitum.
De Contractu.
Defensiones.
De Fideicommisso.
De hereditate.
De his.
Delata.
Delegatio.
De questione.

VII. 812.
IX. 519.
VII. 292.
ibid. 297.
IX. 1013.
ibid. 1045.
VII. 1231.
IX. 1039.
ibid. 1237.
VII. 221.
IX. 1152.
VIII. 923.
IX. 1253.
VII. 303.
VII. 692.
IV. 475.
VII. 530.
IX. 1382.
VII. 238.

Desiderium.
De societate.
De usuris.
Dictam.
Dictantibus.
Discretis.
Dissolutæ.
Distrahente.
Distractis.
Divi Hadriani.
Diversis.
Diuturnum.
Dolus.
Dolum.
Dominos.
Dominii.
Donationes.
Dotis.
Dudum.

VIII. 513.
VIII. 717.
ibi. 471.
VII. 747.
IX. 87.
VIII. 1361.
VII. 795.
VIII. 1099.
IX. 1045.
VII. 1001.
IX. 1110.
I. 1159.
VIII. 929.
ibid. 1005.
ibi. 100.
IX. 1215.
III. 1160.
VIII. 1265.
ibi. 777.

E

E PANDECTIS.

L. Eadem.
Ea quæ.
Ejus.
Eo jure.
Error.
Et ideo si.
Et liberi.
Et Proculo.
Etsi.
Etsi fidejassor.
Etsi post tres

XI. 481.
ibid. 413.
X. 525.
VI. 866.
L. 169.
XI. 933.
VIII. 847.
III. 202.
II. 438.
XI. 287.
X. 1455.
XI. 1388.

Eum.
Eum qui.
Eum qui.
Eum qui.
Ex contractu.
Ex ea parte.
Exheredatum.
Existimo.
Ex mille.
Ex pluribus.

IV. 1252.
ibi. 1363.
XI. 858.
ibi. 1061.
ibi. 343.
ibi. 1493.
ibi. 353.
ibi. 1404.
X. 1366.
IX. 810.

EX CODICE.

L. Ea conditione.
Ea demum.
Ea lege.
Eam quam.
Ea quæ.
Edicto.
Edita.
Ei qui.
Ejus.
Ejus.
Ejus quod.
Emancipatione.

VIII. 931.
ibid. 1275.
VII. 728.
IX. 711.
VII. 685.
IX. 444.
VII. 21.
VIII. 95.
ibid. 340.
IX. 1419.
ibid. 424.
VII. 1271.

Emancipatus.
Emancipatus.
Emancipato.
Empti.
Empti.
Emptione.
Emptionem.
Emptor.
Emptor.
Emptor.
Emptor.
Emptoris.

VIII. 1253.
ibi. 1261.
ibi. 1187.
ibi. 757.
IX. 1497.
VII. 1375.
VIII. 733.
ibi. 818.
IX. 1071.
IX. 1449.
ibi. 1471.
ibi. 1577.
Eo

Ed. quod:	VII. 605.	Eum cui.	VII. 853.
Eoe.	<i>ibi.</i> 1127.	Eum, qui.	V. 247.
Eoe.	VIII. 437.	Eum qui.	VII. 617.
Eos, qui.	VII. 579.	Eum qui.	<i>ibid.</i> 777.
Eos, qui.	VI. 444.	Eunuchus.	VIII. 1553.
Eos, qui.	IX. 1110.	Ex arthali.	<i>ibid.</i> 1021.
Error.	<i>ibi.</i> 779.	Ex causa.	<i>ibid.</i> 303.
Errore.	<i>ibi.</i> 21.	Ex cautione.	VII. 761.
Est in.	VII. 853.	Exceptio.	VIII. 108.
Et ab.	IX. 109.	Exceptionem.	VII. 1069.
Etiam.	VII. 1119.	Exceptione.	IX. 1481.
Etiam.	VIII. 193.	Ex conventione.	VII. 165.
Etiam.	<i>ibi.</i> 331.	Ex conventione.	VIII. 965.
Etiam.	<i>ibi.</i> 571.	Executores.	IX. 1085.
Etiam.	IX. 639.	Exemplo.	VII. 1631.
Etiam.	<i>ibi.</i> 1147.	Ex fideicommisso.	IX. 457.
Etiam.	<i>ibi.</i> 1327.	Ex his.	<i>ibid.</i> 1463.
Etiam.	<i>ibi.</i> 759.	Ex his verbis.	VIII. 1307.
Et in epistola.	<i>ibi.</i> 643.	Ex imperfecto.	IX. 15.
Et in legatis.	<i>ibi.</i> 761.	Ex legato.	IX. 519.
Et in provinciali.	VII. 425.	Ex libris.	I. 1021.
Et nullitibus.	VIII. 1321.	Ex nominis.	VIII. 831.
Et quamquam.	<i>ibi.</i> 1215.	Ex patroni.	VII. 885.
Et que.	{ VI. 91.	Ex persona.	<i>ibid.</i> 1017.
Et qui sub.	{ VII. 63.	Ex pignore.	VII. 20.
Et Senatus.	IX. 1177.	Ex præliis.	<i>ibid.</i> 365.
Etsi.	VIII. 309.	Expulso.	<i>ibid.</i> 1077.
Etsi frater.	IX. 578.	Ex repudiatione.	IX. 651.
Et sine.	<i>ibi.</i> 1049.	Ex testamento.	VIII. 1225.
Et si severior.	<i>ibi.</i> 714.	Ex testamentis.	<i>ibid.</i> 1299.
Eum.	V. 148.	Ex testamentis.	IX. 657.
Eum. a quo.	IX. 548.	Extraneum.	<i>ibid.</i> 135.
	<i>ibid.</i> 1436.	Extraneum.	<i>ibid.</i> 141.

F.

E. PANDECTIS.

L. Falsa.	XI. 89.	Fundus.	{ V. 958.
Fideiussor.	III. 427.	Fundus.	{ X. 535.
Filius.	XI. 617.	Fundus.	II. 476.
Filio.	II. 827.	Fundus.	IV. 524.
Filiosfamilias.	II. 816.	Fundum.	II. 866.
Frater.	III. 1175.	Fundum.	<i>ibid.</i> 873.
Fructus.	III. 1058.	Fundum.	X. 353.
Fundi.	X. 560.	Fundum.	XI. 185.

EX CODICE.

L. Falcidia.	IX. 755.	Filiæ.	VIII. 1265.
Falso.	VIII. 1120.	Filiæ.	<i>ibid.</i> 1267.
Fideicommissum.	VII. 705.	Filio.	<i>ibid.</i> 1255.
Fideicommissum.	IX. 655.	Filiosfamilias.	IX. 345.
Fideiussor.	<i>ibid.</i> 1329.	Filius.	VII. 27.
Fideiussoribus.	<i>ibid.</i> 1361.	Filius.	<i>ibid.</i> 449.
Filia.	<i>ibid.</i> 509.	Filius.	VIII. 1267.
Filiæ.	II. 1156.	Filiusfamilias.	<i>ibid.</i> 140.

Tom. XII.

+ + +

Filius-

Filiusfamilias.
Frater.
Frater.
Fratris.
Fructus.
Framenti.

IX. 1325.
VIII. 1291.
IX. 1133.
VII. 301.
VIII. 1069.
ibid. 397.

Frustra.
Frustra.
Frustra.
Fundum.
Furiosum.

VII. 869.
ibid. 1033.
VIII. 173.
IX. 1163.
VIII. 1359.

G

E PANDECTIS.

L. Gallus.
Generaliter.
Generaliter.

X. 1459.
XI. 687.
V. 147.

Granius.
Grege.

IV. 632.
VI. 906.

EX CODICE.

L. Generaliter.
Generaliter.

VII. 550.
VIII. 206.

Generaliter.
Generaliter.

IX. 183.
IX. 1369.

H

E PANDECTIS.

L. Hæc.
Heres.
Heres.
Heredis.
Hereditatem.
His, qui.
Hoc edictum.

XI. 915.
IV. 1207.
II. 662.
ibid. 634.
IX. 805.
I. 596.
V. 1077.

Hoc edicto.
Hoc jure.
Hoc jure.
Hominem.
Hujusmodi.
Hujusmodi.

IV. 1493.
III. 346.
XI. 597.
X. 1026.
XI. 657.
ibid. 1169.

EX CODICE.

L. Habitantis.
Hæc consulissima.
Hæc consulissima.
Heres.
Heredi.
Heredem.
Heredem.
Heredum.

IX. 1006.
VIII. 1357.
IX. 58.
ibid. 219.
ibid. 907.
VII. 943.
IX. 1521.
ibid. 651.

Hæreditatis.
Hæreditatis.
Hæreditatem.
Hæreditatem.
Hæreditatem.
Hypothesis.
Hi, qui.
Humanitatis.

IV. 385.
IX. 141.
ibid. 213.
ibid. 463.
ibid. 897.
ibid. 1165.
VIII. 935.
IX. 261.

I

E PANDECTIS.

L. Idem erit.
Idem est.
Idem juris.
Ideo.

XI. 1119.
X. 1188.
XI. 479.
I. 102.

Ideo.
Ideo.
Ideo.
Id quod nostrum.

X. 1125.
IV. 844.
XI. 631.
I. 868.
IIa

LEGUM.

xij

illa stipulatio.	Xl. 180.	In ratione.	<i>ibi.</i> 917.
illicite.	V. 612.	In sententia.	Xl. 361.
Imperator.	B. 744.	In stipulationibus.	<i>ibi.</i> 1014.
Imperatores.	Xl. 315.	Insulam.	<i>ibi.</i> 1531.
Imperatores.	VII. 43.	Intardum.	<i>ibi.</i> 1250.
Impossibiles.	Xl. 585.	Inter eos.	<i>ibi.</i> 281.
In actionibus.	X. 902.	Inter stipulatum.	<i>ibi.</i> 1323.
In agris.	I. 841.	Intra dies.	<i>ibi.</i> 181.
In ambiguo.	Xl. 11.	In Urbe.	I. 273.
In arbitrium.	{ II. 803.	Is cui.	IV. 487.
In bonis.	{ Xl. 909.	Is cui.	Xl. 565.
In Civile.	X. 1147.	Is qui.	VI. 861.
In conventionalibus.	I. 902.	Is qui.	Xl. 971.
In de.	Xl. 973.	Itaque.	X. 480.
In depositi.	II. 1083.	Itaque.	IX. 341.
In duobus.	Xl. 197.	Ita stipulatus.	Xl. 1457.
In estimationibus.	IX. 1265.	Item cum.	I. 294.
In executionem.	V. 685.	Item illi.	Xl. 888.
In famam.	Xl. 1353.	Item legato.	II. 863.
In fideicommissi.	V. 124.	Item miles.	Xl. 227.
In fraudem.	II. 634.	Item si.	IV. 620.
In hac.	IX. 1312.	Itinare.	Xl. 675.
In illa.	X. 999.	Judex.	<i>ibi.</i> 359.
In illa.	Xl. 597.	Judicari.	<i>ibi.</i> 363.
In illa.	<i>ibi.</i> 971.	Juliana.	V. 958.
In instrumentis.	X. 934.	Julianus.	IX. 341.
In lege.	II. 945.	Julianus.	Xl. 1560.
In omnibus.	I. 1077.	Jura.	I. 293.
In possessionem.	VI. 126.	Juris.	V. 75.
In privata.	IV. 1385.	Juris gentium.	X. 1237.
In quartum.	II. 669.	Juristime.	<i>ibi.</i> 1300.

EX CODICE.

L. Jam.	IX. 1445.	In imponenda.	IX. 764.
Idem.	<i>ibi.</i> 475.	In legati.	<i>ibi.</i> 527.
Illatus.	VII. 1219.	In potestate.	<i>ibi.</i> 1393.
Illic.	IV. 1288.	Inquisitio.	<i>ibi.</i> 1441.
Illic.	V. 103.	In re.	VII. 605.
Illic.	IX. 543.	In solutum.	VII. 925.
In actione.	VII. 539.	Instrumenta.	<i>ibi.</i> 1225.
In annuibus.	IX. 527.	Instrumenta.	IX. 647.
In bonis.	VII. 154.	Instrumentis.	VII. 1265.
In bonis.	VIII. 400.	In summa.	IX. 1027.
In bonis fidei.	VII. 503.	Intelligere.	<i>ibi.</i> 1201.
In causa.	IX. 1143.	Inter.	I. 96.
In cunctis.	VII. 609.	Interest.	IX. 1443.
In certi.	IX. 883.	Interpositus.	VII. 307.
In conjunctione.	III. 964.	In testamento.	VII. 1301.
In contractibus.	VII. 1369.	In testamento.	<i>ibi.</i> 1309.
In contractibus.	VIII. 282.	In testamento.	IX. 767.
In criminali.	IV. 1343.	In testamentis.	<i>ibi.</i> 97.
In debitum.	VII. 709.	Invenit.	<i>ibi.</i> 901.
Indebitas.	VIII. 432.	Inventis.	VII. 768.
Indebitas.	<i>ibi.</i> 307.	Invenit.	IX. 1410.
In ductum.	IX. 1443.	Invenit.	VIII. 763.
In es.	VIII. 307.	Ipe dispice.	VII. 3.
In exercendis.	VII. 1286.	Iritum.	IX. 777.
Infantis.	VIII. 1085.		

L

Is apud quem.

Is penes.

Jubemus.

Jubemus.

Jubemus.

Jubemus.

Judices.

{ VI. 93.

{ VII. 113.

VIII. 511.

VII. 405.

ibi. 1001.

IX. 104.

ibi. 717.

VII. 1319.

Judices.

Junio.

Jure.

Juris.

Jurisjurandi.

Jurisjurandi.

Juris ordinem.

Justum.

IX. 958.

ibi. 1431.*ibi.* 1323.

VIII. 1189.

VII. 429.

ibi. 1139.

IV. 1219.

VII. 51.

L

E PANDECTIS.

L. Labeo.

Labeo.

Lecta.

Legatum.

Legati.

Legatis.

Lex Aquilia.

XI. 697.

III. 489.

VII. 471.

X. 80.

{ XI. 1705.

X. 485.

II. 733.

IV. 1160.

II. 683.

V. 1006.

Liberti.

Liber homo.

Liber.

Liber homo.

Liber.

Liberorum.

Licet.

Ligni.

Locum.

Lucius.

VIII. 817.

X. 8.

II. 1185.

XI. 1489.

XI. 1423.

VIII. 160.

I. 1032.

II. 863.

III. 45.

II. 864.

EX CODICE.

Legem.

Legem Juliam.

Legatum.

Legantes.

Liberi.

Liberum.

Liberos.

Liberorum.

Liberari.

VII. 150.

IX. 358.

ibid.

VII. 845.

VIII. 1213.

IX. 1345.

VIII. 861.

VII. 1169.

IX. 1407.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

Licet.

VII. 205.

ibid. 911.

VIII. 787.

VIII. 1221.

ibid. 1331.

IX. 357.

ibid. 795.*ibid.* 1105.*ibid.* 1241.

M

E PANDECTIS.

L. Mævius.

Mævio.

Mandatum.

Mandatum.

Manifeste.

Marcellus.

Marcellus.

Mater.

Mela.

Minucius.

II. 763.

II. 488.

IV. 1362.

ibid. 993.

X. 777.

XI. 584.

ibid. 1687.

Y. 535.

III. 289.

I. 709.

Miles.

Mora.

Mora rei.

Mulier.

Mulieris.

Multum.

Munus.

Mutius.

Mutus.

Mutuum.

XI. 169.

X. 132.

XI. 1361.

ibid. 1097.*ibid.* 1695.*ibid.* 721.*ibid.* 1703.

III. 920.

V. 258.

X. 89.

EX CODICE.

Macedoniani.
Major.
Mala.
Mancipia.
Mandatam.
Mandati.
Manifesti.
Manifesti.
Matrem.
Maximum.
Mercalim.

VIII. 145.
IX. 1059.
VII. 789.
VIII. 1099.
ibid. 653.
IX. 1343.
ibid. 1207.
ibid. 1436.
VII. 1063.
IX. 300.
VII. 773.

Memierit.
Miles si.
Milites.
Minorem.
Momentariae.
Monumenta.
Martis.
Mulier.
Multum.
Multum.
Mutum.

IX. 928.
VIII. 1293.
ibid. 1327.
IX. 209.
IX. 941.
ibid. 515.
VIII. 1007.
IX. 1479.
VIII. 1086.
ibid. 1120.
VII. 619.

N

E PANDECTIS.

Nam etsi.
Nam.
Nam.
Nam si.
Naturalis.
Naturales.
Naturaliter.
Nec ullam.
Nec usus.
Negotiorum.
Nemo rem.
Nemo rem suam.
Nemo.
Nemo.
Neque.
Nescimus.
Nihil interest.

V. 518.
X. 231.
V. 250.
X. 1387.
ibid. 1218.
III. 427.
IX. 890.
I. 943.
I. 661.
X. 908.
XI. 379.
XI. 1223.
ibid. 1359.
V. 1001.
XI. 1605.
V. 685.
XI. 331.
VII. 1239.

Nominis.
Nominis.
Non cogendum.
Non intelligitur.
Non est.
Non fatetur.
Non figura.
Non omnis.
Non omnium.
Non omnimodo.
Non potest.
Non solum.
Non solum.
Non tantum.
Nulla.
Nummis.

XI. 1680.
ibid. 1683.
V. 258.
I. 726.
I. 102.
XI. 393.
III. 1384.
X. 803.
I. 100.
XI. 399.
IV. 447.
VI. 126.
V. 248.
XI. 283.
X. 135.
IV. 356.
X. 863.

EX CODICE.

Ne Contra.
Nec Creditores.
Nec apud.
Nec emere.
Nec Codicillos.
Nec imperiale.
Nec intentio.
Nec Filius.
Ne frumentum.
Nemo.
Nemo.
Nemo.
Nemo.
Neque pactis.
Neque.
Neque.
Neque natales.
Neque scriptura.
Ne quidem.

VII. 881.
VIII. 51.
IX. 133.
IX. 365.
ibid. 474.
ibid. 963.
VII. 349.
ibid. 521.
VIII. 844.
ibid. 859.
VIII. 1033.
VIII. 1099.
II. 975.
VIII. 273.
ibid. 571.
ibid. 879.
VIII. 1037.
VIII. 335.
ibid. 1331.

Neque professio.
Neque.
Nimia.
Nihil.
Nihil.
Nolumus.
Nomen.
Nominis.
Nominibus.
Nominatori.
Non abs re.
Non adversus.
Non codicillum.
Non dubitatur.
Non dubium.
Non est.
Non est.
Non est.
Non exceptionibus.

IX. 19.
ibid. 139.
VII. 849.
IX. 1410.
VIII. 1095.
IX. 55.
ibid. 1079.
VIII. 808.
VII. 823.
IX. 1041.
ibid. 947.
VII. 620.
IX. 37.
IX. 1465.
ibid. 41.
VIII. 927.
ibid. 130.
IX. 393.
ibid. 1253.
Non.

Non est novum.
Non ex eo.
Non epistolis.
Non idcirco.
Non idcirco.
Non idcirco.
Non idcirco.
Non idcirco.
Non iustam.
Non minorem.
Non modus.

VII. 47.
XI. 1521.
VII. 1049.
VII. 1277.
VIII. 967.
ibid. 931.
IX. 27.
ibid. 471.
ibid. 709.
VII. 345.
ibid. 437.

Non nullis.
Non omnimodo.
Non prius.
Non recte.
Non tantum.
Non unde.
Nostrum.
Novatione.
Nulla.
Nullum.

VII. 1051.
IX. 1127.
VII. 925.
IX. 1315.
ibid. 523.
VII. 597.
IX. 107.
ibid. 1323.
IX. 1415.
VII. 1173.

O

E PANDECTIS.

L. Obligari.
Officium.
Olympico.

I. 540.
V. 787.
III. 265.

Omnia.
Ordine.

X. 141.
V. 138.

EX CODICE.

L. Ob res.
Ob caussam.
Obligata.
Obligatis.
Ob maritorum.
Ob restituenda.
Obsignatione.

VII. 853.
ibid. 827.
IX. 1129.
ibid. 1183.
VII. 869.
ibid. 775.
IX. 1421.

Oleo.
Omissis.
Omne.
Omnes.
Omnes.
Omnium.
Omnibus.

VIII. 451.
IX. 1347.
ibid. 679.
VIII. 981.
ibid. 1363.
IX. 49.
VII. 1147.

P

E PANDECTIS.

L. Pacisci.
Papinianus.
Pater.
Patri.
Patronus.
Paulus.
Paulus.
Paulus respondit.
Pecuniam.
Periculi.
Periculum.
Permisisti.
Plane.
Plane.
Plures.
Pluribus.
Possessio.
Post.
Posthumus.

VII. 135.
V. 538.
II. 1006.
V. 1272.
XI. 277.
ibi. 13.
ibi. 343.
ibi. 339.
X. 475.
ibi. 1404.
ibi. 473.
ibi. 1236.
III. 1170.
V. 644.
XI. 109.
ibi. 1649.
I. 970.
VI. 441.
IX. 325.

Post rem.
Prædonis.
Præscriptio.
Præses.
Præsidis.
Prætor.
Prætor.
Prætor ait.
Principalibus.
Proculus.
Procurator.
Pro emptore.
Pro hærede.
Proinde.
Promissor.
Promittendo.
Prospexit.
Puberes.
Pupillum.

XI. 359.
V. 722.
I. 119.
XI. 295.
X. 471.
VII. 905.
IV. 276.
VI. 123.
X. 463.
IX. 845.
I. 735.
III. 1136.
IX. 341.
X. 143.
XI. 875.
VII. 110.
I. 98.
XI. 1410.
II. 438.

EX CODICE.

L. Pacta ovissima.	Vil. 170.	Flures.	Vil. 1325.
Pacta quæ.	<i>ibid.</i> 179.	Fortensem.	Vil. 1220.
Pactum.	Vil. 23.	Postessionem.	<i>ibid.</i> 1015.
Pactum.	<i>ibid.</i> 1273.	Post.	Vil. 989.
Pactum Curatoris.	Vil. 213.	Post.	<i>ibid.</i> 1077.
Pactum quod.	<i>ibid.</i> 195.	Post aditam.	<i>ibid.</i> 1221.
Pactum quod bona fide.	<i>ibid.</i> 197.	Posthume.	Vil. 1213.
Pactum Successorum.	<i>ibid.</i> 225.	Post litis.	Vil. 956.
Parentes.	<i>ibid.</i> 1129.	Post mortem.	<i>ibid.</i> 605.
Partus.	<i>ibid.</i> 1419.	Post quam.	Vil. 117.
Pater lues.	<i>ibid.</i> 123.	Post quam.	Vil. 829.
Patris.	Vil. 883.	Post venditorem.	Vil. 105.
Patronus.	Vil. 1221.	Postit.	<i>ibid.</i> 349.
Pecunia.	Vil. 658.	Probitus.	<i>ibid.</i> 249.
Pecunia.	<i>ibid.</i> 1433.	Probitus.	<i>ibid.</i> 591.
Pecuniam.	Vil. 720.	Propter.	<i>ibid.</i> 93.
Pecuniam.	<i>ibid.</i> 751.	Propter.	<i>ibid.</i> 1245.
Pecuniam.	<i>ibid.</i> 929.	Propter.	<i>ibid.</i> 1253.
Pendente.	Vil. 1209.	Propter.	<i>ibid.</i> 305.
Per agrum.	Vil. 435.	Propter.	<i>ibid.</i> 431.
Per diversas.	Vil. 673.	Propter.	<i>ibid.</i> 769.
	V. 1400.	Propter.	<i>ibid.</i> 879.
	Vl. 204.	Propter.	<i>ibid.</i> 1025.
Peremptoria.	Vil. 1077.	Propter.	<i>ibid.</i> 1190.
	<i>ibid.</i> 1249.	Propter.	Vil. 11.
Perfectam.	Vil. 939.	Propter.	<i>ibid.</i> 529.
Permittente.	<i>ibid.</i> 1451.	Propter.	<i>ibid.</i> 1103.
Per retentionem.	<i>ibid.</i> 377.	Propter.	Vil. 53.
Persecutione.	<i>ibid.</i> 1045.	Propter.	Vil. 630.
Persecutione.	<i>ibid.</i> 1063.	Propter.	Vil. 715.
Petens.	Vil. 1225.	Propter.	<i>ibid.</i> 933.
Pignus.	Vil. 43.	Propter.	<i>ibid.</i> 907.
Pignus.	<i>ibid.</i> 1159.	Propter.	<i>ibid.</i> 389.
Pignus.	Vil. 59.	Propter.	<i>ibid.</i> 1239.
Pignus.	<i>ibid.</i> 1054.	Propter.	<i>ibid.</i> 513.
Pignus.	<i>ibid.</i> 1085.	Propter.	Vil. 1021.
Pignus.	Vil. 449.	Propter.	<i>ibid.</i> 917.
Pignus.	<i>ibid.</i> 1361.	Propter.	Vil. 509.
Placet.	IV. 1346.	Propter.	<i>ibid.</i> 111.
Placet.	I. 91.	Propter.	<i>ibid.</i> 408.

Q

E PANDECTIS.

L. Quæ.	Il. 1084.	Quomodo.	L. 1023.
Quæ de tota.	Il. 1193.	Quomodo.	Il. 105.
Quæ.	X. 105.	Qui ante.	<i>ibid.</i> 621.
Quædam.	Il. 860.	Qui ante.	<i>ibid.</i> 649.
Quædam.	Il. 81.	Qui ante.	X. 987.
Quædam.	164. 363.	Qui ante.	Il. 189.
Quæ solet.	V. 182.	Qui ante.	<i>ibid.</i> 1649.
Quæ quisque.	Yl. 76.	Qui ante.	Vl. 942.
		Qui ante.	Qui

Tom. XII.

+ + +

Qui doos.	XI. 35.	Quidam.	X. 345.
Qui damusare.	<i>ibi.</i> 137.	Quidam.	XI. 15.
Qui ex pluribus.	XI. 147.	Quidam.	<i>ibid.</i> 359.
Qui extrinsecus.	<i>ibi.</i> 1475.	Quidem.	<i>ibid.</i> 1563.
Qui habebat.	<i>ibi.</i> 147.	Quidquid.	<i>ibid.</i> 1507.
Qui hac anno.	XI. 895.	Quistus.	III. 864.
Qui legatorum.	I. 978.	Quod.	I. 125.
Qui in aliena.	II. 1115.	Quotcumque.	XI. 933.
Qui jurisdictioni.	IV. 1385.	Quod dicitur.	VI. 436.
Qui ita.	II. 623.	Quod dicitur.	XI. 1560.
Qui iuralem.	XI. 1399.	Quod dicitur.	<i>ibid.</i> 1359.
Qui iudi.	I. 1000.	Quod de.	<i>ibid.</i> 83.
Qui negocia.	X. 202.	Quod his.	II. 489.
Qui non.	II. 254.	Quod iussit.	XI. 219.
Qui ob.	III. 1136.	Quod legatur.	II. 1284.
Qui prior.	IV. 1224.	Quod si.	X. 197.
Qui pecuniam.	X. 1437.	Quod si.	<i>ibid.</i> 1125.
Qui pro.	XI. 125.	Quod si.	<i>ibid.</i> 1141.
Qui Roma.	<i>ibid.</i> 1500.	Quod te.	<i>ibid.</i> 131.
Qui se lit.	V. 1597.	Quoties.	III. 202.
Qui actum.	XI. 1399.	Quoties.	XI. 64.
Qui sic stipulatur.	XI. 947.	Quoties in.	<i>ibid.</i> 63.
Qui usufructum.	<i>ibid.</i> 1005.	Quoties in diem.	<i>ibid.</i> 1119.
Qui vas.	I. 1144.	Quoties in.	<i>ibid.</i> 1319.
Quid aliud.	II. 1322.	Quoties quis.	<i>ibid.</i> 1321.
Quid ergo.	VIII. 160.	Quoties.	IX. 1395.
Quid de.	IV. 509.		

EX CODICE.

Questionem.	IX. 666.	Qui noedum.	VIII. 813.
Questiones.	IV. 1267.	Qui pectus est.	IX. 1224.
Que fortinita.	VIII. 28.	Qui pignus.	<i>ibid.</i> 1093.
Que specialiter.	IX. 107.	Qui post.	<i>ibid.</i> 501.
Quamquam.	VIII. 1337.	Qui predium.	<i>ibid.</i> 1184.
Quamquam.	IX. 784.	Qui rem.	<i>ibid.</i> 1457.
Quamvis.	VII. 389.	Qui se.	VIII. 1229.
Quamvis.	VII. 375.	Qui tibi.	<i>ibid.</i> 826.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 901.	Quotumque.	VIII. 1193.
Quamvis.	VIII. 190.	Quidem.	IX. 329.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 371.	Quidem.	<i>ibid.</i> 381.
Quamvis.	IX. 219.	Quidem.	<i>ibid.</i> 659.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 435.	Quidem.	<i>ibid.</i> 745.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 495.	Quisquis.	VII. 624.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 499.	Quisquis.	VIII. 933.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 625.	Quod certatum.	IX. 322.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 1013.	Quod.	VIII. 20.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 1035.	Quod debitori.	IX. 1433.
Quamvis.	<i>ibid.</i> 1049.	Quod eximandi.	VII. 769.
Quandiu.	VIII. 1189.	Quod favore.	I. 93.
Quandiu.	IX. 1165.	Quominus.	VIII. 63.
Qui a creditore.	<i>ibid.</i> 1185.	Quominus.	IX. 1229.
Qui necesse.	VII. 39.	Quoniam.	VII. 153.
Qui aliena.	VIII. 1095.	Quoniam.	IX. 39.
Qui depositum.	VIII. 519.	Quoniam.	<i>ibid.</i> 355.
Qui deportantur.	IX. 106.	Quoniam.	<i>ibid.</i> 1223.
Qui falsa.	VII. 1771.	Quoniam.	<i>ibid.</i> 1453.
Qui fideicommissum.	IX. 593.	Quoties.	VII. 642.
Qui filios.	IX. 1083.	Quoties.	<i>ibid.</i> 771.

Quo-

LEGUM

Quotiens.
Quoties.

VIII. 1205.
IX. 143.

Quoties.
Quoties.

ibid. 601.
ibid. 609.

R

E PANDECTIS.

L. Rei appellatio.
Rem.
Rem alienam.
Rem pignori.
Reos.

XI. 1680.
X. 867.
VI. 900.
ibi. 1017.
IX. 1288.

Repetitio.
Res iudicata.
Respiciendum.
Respondit.
Negasti.

III. 1118.
XI. 1117.
X. 1481.
II. 629.
X. 1990.

EX CODICE.

Ratas.
Ratio.
Rationes.
Receptitia.
Recte.
Ret.
Rei creditor.
Rem.
Remittente.

VIII. 927.
ibi. 798.
VII. 1027.
ibi. 992.
IX. 915.
VIII. 972.
IX. 1185.
VIII. 876.
IX. 361.

Reos.
Reprehendenda.
Re quidem.
Rescindendum.
Res.
Res obligatus.
Romanus.
Rupto.

ibi. 1352.
ibi. 181.
VIII. 939.
ibi. 92.
IX. 1143.
ibi. 1035.
VIII. 861.
IX. 457.

S

E PANDECTIS.

L. Satisfactio.
Sciendum.
Sciendum.
Sciendum.
Sciendum.
Scire.
Scire debemus.
Scribit.
Sed.
Sed an hic.
Sed &.
Sed , & in illo.
Sed , & si.
Sed & si quis.
Sed hoc.
Sed Julianus.
Sed mihi.
Sed si.
Sed si.
Sed si ex stipulato.
Seize.
Sequitur.
Servitus.

IV. 735.
X. 670.
XI. 289.
ibi. 707.
X. 670.
I. 88.
XI. 699.
II. 876.
I. 102.
XI. 270.
X. 995.
XI. 87.
X. 483.
IX. 131.
XI. 285.
X. 239.
ibi. 376. & 1013.
XI. 729.
I. 709.
XI. 685.
II. 867.
I. 114.
III. 317.

Servitus. 14.
Servitus. 1.
Servus.
Servum.
Sepe.
Si a colono.
Si a furioso.
Si centum.
Si certus.
Si chorus.
Si cognatus.
Si convenerit.
Si convenerit.
Si creditor.
Si cui.
Si cui.
Si cum procuratore.
Sicut.
Si duri.
Si decem.
Si deportati.
Si divortio.
Si duo.

ibi. 342.
ibi. 283.
XI. 1150.
V. 242.
XI. 367.
ibi. 1361.
X. 225.
XI. 1487.
ibi. 741.
II. 864.
XI. 87.
IV. 1180.
XI. 293.
ibi. 1024.
II. 863.
ibi. 865.
XI. 287.
ibi. 285.
ibi. 637.
ibi. 931.
II. 160.
XI. 606.
X. 726.
SI.

Tom. XII

++ ++

Si duo.	XI. 1557.	Si quis.	IV. 208.
Si ego.	X. 287.	Si quis.	VII. 966.
Si ego.	<i>ibid.</i> 597.	Si quis.	V. 254.
Si epistolam.	I. 855.	Si quis.	VII. 815.
Si eum.	X. 389.	Si quis.	IV. 1252.
Si ex legati.	XI. 675.	Si quis.	X. 403.
Si extraneus.	<i>ibid.</i> 333.	Si quis.	<i>ibi.</i> 568.
Si fidejussor.	II. 424.	Si quis.	I. 530.
Si filius.	XI. 858.	Si quis.	II. 877.
Si filiusfamilias.	X. 233.	Si quis.	<i>ibi.</i> 866.
Si filiusfamilias.	XI. 1291.	Si quis.	XI. 105.
Si fœdita.	VI. 629.	Si quis ab alio.	<i>ibi.</i> 204.
Si flagitiis.	XI. 1531.	Si quis arbitratu.	X. 905.
Si fuerit.	<i>ibid.</i> 51.	Si quis cum.	<i>ibi.</i> 737.
Si fundum.	<i>ibid.</i> 1457.	Si quis dolo.	<i>ibi.</i> 353.
Si gratuitam.	X. 1232.	Si quis eum.	II. 817.
Si heres.	<i>ibid.</i> 1141.	Si quis ita.	XI. 81.
Si heres.	II. 943.	Si quis ita.	<i>ibi.</i> 1161.
Si heredes.	<i>ibid.</i> 1007.	Si quis ita.	<i>ibi.</i> 1560.
Si hereditas.	I. 416.	Si quis mihi.	VI. 938.
Si homo.	XI. 183.	Si quis nec.	X. 125.
Si homo.	<i>ibid.</i> 1091.	Si quis offerenti.	VII. 159.
Si id.	IX. 1259.	Si quis si Titius.	XI. 102.
Si id quod.	XI. 607.	Si quis stipulatio.	<i>ibi.</i> 655.
Si infantis.	III. 86.	Si quis stipulatus sit.	<i>ibi.</i> 1443.
Si in nomine.	XI. 721.	Si res.	X. 1055.
Si institutorem.	X. 431.	Si rem.	XI. 697.
Si insulam.	XI. 1352.	Si rem meam.	XI. 715.
Si inter.	<i>ibi.</i> 33.	Si remanuerandi.	III. 862.
Si is.	<i>ibi.</i> 67.	Si remum.	XI. 355.
Si is.	V. 1023.	Si se non.	<i>ibid.</i> 139.
Si ita quis.	XI. 1590.	Si servus.	II. 495.
Si ita stipulatus.	<i>ibi.</i> 619.	Si servus.	XI. 1659.
Si ita stipulatus.	<i>ibi.</i> 625.	Si servum.	<i>ibid.</i> 1363.
Si ita stipulatus.	<i>ibi.</i> 1399.	Si sic stipulatus.	<i>ibid.</i> 1395.
Si ita stipulatus.	<i>ibi.</i> 1434.	Si sic stipulatus.	<i>ibid.</i> 1584.
Si ita stipulatus.	<i>ibi.</i> 1491.	Si socius.	X. 281.
Si ita stipulatus.	<i>ibi.</i> 1531.	Si soluturus.	XI. 886.
Si ita stipuler.	<i>ibi.</i> 1395.	Si sterilis.	IX. 851.
Si pactum.	VII. 815.	Si Stichus.	XI. 721.
Si Kalendis.	XI. 189.	Si Stichum.	<i>ibid.</i> 633.
Si legati.	VI. 861.	Si stipulatus.	X. 170.
Si me.	X. 461.	Si stipulatus.	XI. 1271.
Si militi, & Titio.	XI. 1434.	Si stipulatus fuero.	<i>ibid.</i> 1441.
Si minor.	<i>ibi.</i> 1177.	Si stipulor.	<i>ibid.</i> 733.
Si mulier.	<i>ibi.</i> 101.	Si sub una.	<i>ibid.</i> 1635.
Singularia.	X. 243.	Si tibi.	X. 309.
Si obligatio.	<i>ibi.</i> 947.	Si Titius.	XI. 603.
Si paterfamilias.	II. 254.	Si Titio.	VI. 904.
Si pecuniam.	X. 405.	Si totam.	II. 475.
Si plures.	IV. 620.	Si Tutor.	X. 929.
Si penam.	XI. 183.	Sive.	<i>ibid.</i> 871.
Si polienda.	X. 1241.	Si victum.	XI. 311.
Si post.	X. 191.	Si unus.	VII. 136.
Si procurator.	I. 940.	Si ususfructus.	IV. 905.
Si procuratori.	XI. 1319.	Solent.	X. 1239.
Si proprietatis.	III. 196.	Solutionis.	IV. 735.
Si pupillus.	XI. 1540.	Stellionatus.	V. 127.
Si pupillus.	<i>ibi.</i> 651.	Stichum.	IV. 634.
Si quid.	III. 344.	Stipulatio.	XI. 411.

Stipulatio.
Stipulatio hoc modo.
Stipulatio non valet.
Stipulationes.
Stipulationes.
Stipulationum.

XI. 741.
ibid. 1147.
ibid. 641.
ibid. 1009.
ibid. 1200.
ibid. 443.

Stipulationum.
Stipulationum.
Stipulatus sum.
Sunt qui.
Superficiaryas.
Superficiario.

ibid. 499.
ibid. 1254.
ibid. 1425.
ibid. 253. & 257.
II. 1298.
ibid. *ibid.*

EX CODICE.

I. Sancimus.

Sancimus.

Sancimus.

Sancimus.

Sancimus.

Sancimus.

Sciant.

Scimus.

Scire debes.

Scriniarios.

Scripturæ.

Scripturas.

Secundus.

Secundum.

Senatus consultum.

Sesum.

Senum.

Sententia.

Servus.

Servo.

Servos.

Servos.

Servos.

Si absens.

Si a creditore.

Si a creditore.

Si actionem.

Si actore.

Si ad excludendam.

Si ad instar.

Si adulta.

Si adversarius.

Si adversarius.

Si a fratre.

Si alienam.

Si alterius.

Si ancillam.

Si ancillam.

Si a patre.

Si a patre.

Si aquam.

Si avia.

Si avia.

Si avus.

Si avus.

Si Blansatorum.

Si bonorum.

Si causso.

Si certis annis.

Si cessante.

Si citra.

Si citra.

Si compensandi.

VIII. 721.

IV. 749.

IX. 99.

ibid. 737.

ibid. 1363.

VIII. 1109.

VII. 1005.

IX. 391.

ibid. 751.

VIII. 1329.

VII. 1279.

IX. 111.

ibid. 1057.

ibid. 1187.

VIII. 175.

ibid. 1341.

VII. 257.

IX. 1349.

VII. 113.

IX. 1063.

VII. 1135.

VIII. 1149.

IX. 1190.

VII. 584.

ibid. 842.

IX. 1523.

VII. 219.

IX. 1443.

VII. 511.

IX. 997.

VII. 954.

ibid. 1043.

VIII. 191.

ibid. 1327.

IX. 1349.

V. 1133.

VIII. 751.

ibid. 1063.

VII. 691.

IX. 339.

VII. 417.

IX. 353.

VIII. 1225.

IX. 295.

ibid. 1339.

VIII. 1183.

VII. 368.

ibid. 228.

IX. 1167.

VII. 681.

ibid. *ibid.*

IX. 131.

Si constat.

Si constiterit

Si contra.

Si controversia.

Si creditor.

Si creditor.

Si creditor.

Si creditore.

Si creditores.

Si creditoris.

Si cui.

Si cum.

Si cum.

Si cum.

Si cum.

Si cum patre.

Si cum questio.

Si curatoreum.

Sicut.

Sicut.

Sicut.

Sicut.

Sicut.

Sicut.

Sicut major.

Sicut usufructum.

Si debitor.

Si debitum.

Si de certa.

Si decreto.

Si delegatio.

Si deposita.

Si depositi.

Si de possessione.

Si de possessione.

Si deserta.

Si diversa.

Si dolo.

Si dominium.

Si donationis.

Si dotare.

Si duo.

Si duobus.

Si ea.

Si ea.

Si ea lege.

Si ea pactione.

Si eo tempore.

Si ex.

Si ex.

Si ex cautione.

Si ex edicto.

VIII. 322.

VII. 1263.

VIII. 661.

IX. 1179.

ibid. 1147.

ibi. 1215.

ibi. 1325.

ibi. 190.

VII. 199.

IX. 633.

VIII. 303.

VII. 737.

VIII. 175.

ibi. 1309.

IX. 1410.

V. 191.

IX. 1489.

XL. 1411.

VII. 833.

ibi. 1252.

VIII. 1065.

ibi. 1309.

IX. 1053.

ibi. 1349.

ibid. 408.

VII. 439.

IX. 1181.

VII. 923.

ibi. 365.

IX. 1095.

ibi. 1382.

VIII. 501.

ibi. 499.

VII. 2083.

IX. 919.

VIII. 953.

VII. 311.

VII. 923.

IX. 1037.

VIII. 739.

ibi. 195.

ibi. 121.

IX. 681.

VII. 1137.

IX. 793.

VIII. 428.

ibi. 405.

IX. 1152.

VIII. 339.

IX. 701.

VIII. 213.

IX. 897.

Si

- Si ex falsis. VII. 401.
 Si ex majore. IX. 2245.
 Si ex pretio. VII. 593.
 Si falsum. *ibi.* 1377.
 Si fidejussor. IV. 422.
 Si fidejussor. VIII. 580.
 Si fidejussor. IX. 1367.
 Si filius. VIII. 152.
 Si filiusfamilias. *ibid.* 129.
 Si filiusfamilias. *ibid.* 156.
 Si filiusfamilias. VII. 883.
 Si fines. IX. 1479.
 Si frater. VIII. 1347.
 Si frater. IX. 589.
 Si fratria. *ibid.* 343.
 Si fundi. IX. 1223.
 Si fundum. VIII. 1099.
 Si fundum. *ibid.* 1143.
 Si fundum. IX. 101.
 Si fundum. *ibid.* 155.
 Si Gaudemini. VIII. 749.
 Si gubernator. IX. 1103.
 Si hypothecar. *ibid.* 252.
 Si in causa. VII. 99.
 Si incurra. VIII. 488.
 Si indebitum. IX. 1345.
 Si infanti. *ibid.* 372.
 Si inferiorem. I. 887.
 Si in fraudem. IX. 548.
 Si in hoc. *ibid.* 1283.
 Si in nomine. *ibid.* 17.
 Si in personam. *ibid.* 641.
 Si in potestate. *ibid.* 987.
 Si insolutum. VII. 840.
 Si iater. IX. 147.
 Si interrogacione. VIII. 362.
 Si intra. *ibid.* 293.
 Si is. *ibid.* 1339.
 Si is, qui. *ibid.* 515.
 Si legatarius. IX. 541.
 Si liber. VII. 749.
 Si literas. VIII. 588.
 Si literarum. IX. 1443.
 Si Lyris. *ibid.* 1309.
 Si major. VII. 349.
 Si major. *ibid.* 385.
 Si major. VIII. 931.
 Si major. *ibid.* 1120.
 Si majores. VII. 355.
 Si manifesta. VII. 433.
 Si maritus. VIII. 570.
 Si maritus. IX. 1183.
 Si mater. VIII. 184.
 Si mater. *ibid.* 453.
 Si mater. *ibid.* 761.
 Si mater. IX. 169.
 Si militum. VII. 739.
 Si minor. VIII. 1037.
 Si minorem. V. 1145.
 Si mortis. IX. 766.
 Si non. VII. 401.
 Si non donationis. IX. 2245.
 Si non est. VII. 593.
 Si non injuria. *ibi.* 1377.
 Si non singuli. IV. 422.
 Si nulla. VIII. 580.
 Si ob causam. IX. 1367.
 Si obligata. VIII. 152.
 Si obligatum. *ibid.* 129.
 Si operas. *ibid.* 156.
 Si pactum. VII. 883.
 Si pactum. IX. 1479.
 Si parentes. VIII. 1347.
 Si pascenda. IX. 589.
 Si pater. *ibid.* 343.
 Si pater. IX. 1223.
 Si pater. VIII. 1099.
 Si pater. *ibid.* 1143.
 Si pater. IX. 101.
 Si pater. *ibid.* 155.
 Si pater. VIII. 749.
 Si pater. IX. 1103.
 Si paternam. *ibid.* 252.
 Si pecuniam. VII. 99.
 Si pecuniam. VIII. 488.
 Si per. IX. 1345.
 Si per ignorantiam. *ibid.* 372.
 Si per mutationis. I. 887.
 Si post. IX. 548.
 Si post. *ibid.* 1283.
 Si post motum. *ibid.* 17.
 Si Possidenium. *ibid.* 641.
 Si potiores. *ibid.* 987.
 Si prediorum. VII. 840.
 Si pedium. IX. 147.
 Si Præsidium. VIII. 362.
 Si prior. *ibid.* 293.
 Si priusquam. *ibid.* 1339.
 Si pro. *ibid.* 515.
 Si probaveris. IX. 541.
 Si probaveris. VII. 749.
 Si Proculana. VIII. 588.
 Si pro es. IX. 1443.
 Si profundo. *ibid.* 1309.
 Si pro mutuo. VII. 349.
 Si prepter. *ibid.* 385.
 Si quando. VIII. 931.
 Si quando. *ibid.* 1120.
 Si quas. VII. 355.
 Si quasi. VII. 433.
 Si qui. VIII. 570.
 Si quid. IX. 1183.
 Si quidem. VIII. 184.
 Si quidem. *ibid.* 453.
 Si quidem. *ibid.* 761.
 Si quis. IX. 169.
 Si quis. VII. 739.
 Si quis. VIII. 1037.
 Si quis. V. 1145.
 Si quis. IX. 766.
 Si non. *ibi.* 25.
 Si non donationis. VIII. 753.
 Si non est. VII. 803.
 Si non injuria. IX. 1487.
 Si non singuli. VII. 589.
 Si nulla. VIII. 1120.
 Si ob causam. IX. 1483.
 Si obligata. *ibi.* 1493.
 Si obligatum. *ibi.* 1431.
 Si operas. *ibi.* 1443.
 Si pactum. VII. 190.
 Si pactum. IX. 1243.
 Si parentes. IX. 1495.
 Si pascenda. VII. 144.
 Si pater. VIII. 870.
 Si pater. *ibi.* 563.
 Si pater. *ibi.* 1153.
 Si pater. *ibi.* 1265.
 Si pater. IX. 173.
 Si pater. *ibi.* 1323.
 Si paternam. *ibi.* 408.
 Si pecuniam. VIII. 185.
 Si pecuniam. *ibi.* 201.
 Si pecuniam. IX. 121.
 Si per. IX. 707.
 Si per ignorantiam. VII. 695.
 Si per mutationis. IX. 159.
 Si post. *ibi.* 322.
 Si post. *ibi.* 1501.
 Si post motum. V. 630.
 Si Possidenium. IX. 153.
 Si potiores. IX. 1127.
 Si prediorum. *ibi.* 797.
 Si pedium. IX. 1459.
 Si Præsidium. VIII. 1099.
 Si prior. IX. 1134.
 Si prior. *ibi.* 127.
 Si priusquam. *ibi.* 167.
 Si pro. VII. 988.
 Si probaveris. IX. 578.
 Si probaveris. *ibi.* 1152.
 Si Proculana. *ibi.* 548.
 Si pro es. VIII. 597.
 Si profundo. VII. 376.
 Si pro mutuo. *ibi.* 600.
 Si prepter. VII. 339.
 Si quando. VII. 1204.
 Si quando. IX. 945.
 Si quas. VII. 407.
 Si quasi. VIII. 239.
 Si qui. VII. 633.
 Si quid. *ibi.* 429.
 Si quidem. *ibi.* 653.
 Si quidem. *ibi.* 845.
 Si quidem. IX. 1245.
 Si quis. VII. 179.
 Si quis. *ibi.* 1377.
 Si quis. VIII. 522.
 Si quis. VIII. 804.
 Si quis. *ibi.* 959.
 Si

Si quis.	IX. 189.	Si tibi.	<i>ibi.</i> 1505.
Si quis.	<i>ibi.</i> 275.	Si traditio.	VIII. 1025.
Si quis.	<i>ibi.</i> 297.	Si ultra.	IX. 1319.
Si quis.	<i>ibi.</i> 408.	Si universæ.	<i>ibid.</i> 515.
Si quis.	VI. 404.	Si unquam.	<i>ibi.</i> 1527.
Si quis.	IX. 803.	Si unus.	<i>ibi.</i> 29.
Si quis.	<i>ibi.</i> 805.	Si usuras.	VIII. 445.
Si quis.	<i>ibi.</i> 932.	Si ut.	IX. 997.
Si quis.	<i>ibi.</i> 1089.	Si (ut allegas.)	VII. 913.
Si quis.	<i>ibi.</i> 1253.	Si ut allegas.	IX. 789.
Si quis agere.	<i>ibi.</i> 477.	Si ut nunc.	<i>ibi.</i> 1211.
Si quis filium.	V. 527.	Si ut proponis.	VII. 1724.
Si quis Imperatorem.	VIII. 1355.	Si ut proponis.	IX. 1347.
Si quis in aliquo.	VII. 59.	Si uxor.	<i>ibid.</i> 1043.
Si quis in conscribendo.	<i>ibi.</i> 232.	Si uxor.	<i>ibi.</i> 1190.
Si quis iusjurandum.	<i>ibi.</i> 541.	Sive.	VII. 257.
Si quis major.	<i>ibi.</i> 397.	Sive.	IX. 473.
Si quis servum.	<i>ibi.</i> 712.	Sive.	<i>ibi.</i> 1483.
Si quis tibi.	IX. 1513.	Sive possessio.	<i>ibi.</i> 1485.
Si quos.	VIII. 933.	Sive possidetis.	VII. 1059.
Si reddita.	IX. 1097.	Sive servi.	VII. 913.
Si rem.	VII. 615.	Si vendidisset.	IX. 1229.
Si repetendi.	<i>ibi.</i> 744.	Si veritas.	<i>ibid.</i> 643.
Si residuum.	IX. 1165.	Si vi, vel metua.	VII. 383.
Si Rufinus.	VIII. 1297.	Si voluntate.	VIII. 929.
Si sciens.	<i>ibi.</i> 183.	Societatem.	<i>ibid.</i> 703.
Si scriptum.	VII. 1041.	Sola.	VII. 124.
Si servus.	VIII. 683.	Solita.	IX. 152.
Si sine.	<i>ibi.</i> 177.	Solutionem.	<i>ibid.</i> 1443.
Si solemnibus.	VII. 1257.	Spem.	<i>ibi.</i> 1081.
Si soror.	VIII. 1279.	Statum.	VII. 1255.
Si status.	IX. 1491.	Sub prætextu.	<i>ibid.</i> 339.
Si super.	VII. 299.	Sub prætextu.	<i>ibid.</i> 310.
Si te.	IX. 359.	Sub prætextu.	<i>ibid.</i> 945.
Si te.	<i>ibi.</i> 1103.	Successores.	IX. 799.
Si te.	<i>ibi.</i> 1152.	Successores.	<i>ibid.</i> 1431.
Si testamento.	<i>ibi.</i> 235.	Super.	VII. 627.
Si testamentum.	<i>ibi.</i> 25.	Super.	IX. 1065.
Si testamentum.	<i>ibi.</i> 193.	Super.	<i>ibid.</i> 1487.
Si tibi.	VII. 435.	Super rebus.	VIII. 782.
Si tibi.	<i>ibi.</i> 114.	Supervacuum.	<i>ibid.</i> 535.
Si tibi.	VIII. 593.	Supervacuum.	IX. 565.
Si tibi.	<i>ibi.</i> 1243.	Sous.	<i>ibid.</i> 408.
Si tibi.	IX. 1063.		

T

E P A N D E C T I S.

L. Tam ex.	IV. 1402.	Titia.	<i>ibi.</i> 1589.
Tempus.	XL. 299.	Triticum.	<i>ibi.</i> 1398.

E X C O D I C E.

L. Tam mandatori.	VIII. 2612.	Testamentum.	<i>ibi.</i> 45.
Tandiu.	<i>ibi.</i> 709.	Testandi.	<i>ibi.</i> 33.
Testamenta.	IX. 47.	Testis servi.	<i>ibid.</i> 9.
Testamenti.	<i>ibi.</i> 424.	Testium.	VII. 1186.
Testamento.	<i>ibi.</i> 234.	Traditionibus.	<i>ibid.</i> 1208.
			Trans-

Transactio.
Transactionem.
Transactioe.

ibid. 359.
ibid. 385.
ibid. 355.

Transactioe finita.
Transigere.

ibi. 363.
ibi. 322.

U

E PANDECTIS.

L. Ubi autem.
Ubi est.
Unde.
Urbana.
Urbis.

XI. 4455.
ibi. 97.
V. 1026.
VI. 866.
XI. 1673.

Unum.
Usucapio.
Utrum.
Utrum.
Ut si.

II. 992.
I. 954.
XI. 19.
ibi. 1433.
ibi. 1689.

V

Vel ex parte.
Veluti si quis.
Venditores.
Verbum.
Verbam.
Videamus.

XI. 19.
ibi. 687.
ibi. 1419.
ibi. 1671.
ibi. 1685.
X. 875.

Videamus
Vinum.
Vino.
Vulgo.

X. 1413.
ibi. 343.
ibi. 344.
II. 685.
X. 929.

EX CODICE.

U

Ubi pactum.
Ultra.
Ultra.
Unus ex.
Usucapio.
Usure.
Usure.
Usuras.
Usuras.
Ut creditor.

VII. 391.
VIII. 1065.
ibi. 1075.
IX. 1183.
IX. 1029.
VIII. 103.
ibi. 497.
ibi. 367.
IX. 149.
VII. 1010.

Ut debitum.
Ut nullo.
Ut responsam.
Ut Testamentum.
Ut Verborum.
Uteris.
Uti possidetis.
Uxor.
Uxoris.

ibi. 948.
VIII. 475.
ibi. 313.
IX. 424.
VIII. 1095.
VII. 1233.
IX. 965.
ibi. 525.
ibi. 322.

V

L. Venditor.
Venditi.
Venditi.
Venditionem.
Venditionis.
Venditrici.
Verbum.
Verba.
Vestium.

VIII. 931.
ibi. 1013.
ibi. 1049.
ibi. 950.
ibi. 731.
ibi. 1099.
IX. 601.
IX. 21.
VIII. 937.

Veteris.
Vetustissimam.
Viduae.
Vi pulpos.
Vis ejas.
Vitia possessionum.
Voluntas.
Voluntatis.

IX. 1134.
ibi. 1215.
VIII. 964.
IX. 919.
VII. 1056.
I. 1089.
IX. 587.
ibi. 593.

Z

EX CODICE.

L. Zenodorus.

VIII. 131.

INDEX

RERUM ET VERBORUM

LOCUPLETISSIMUS.

*Primus numerus Romanus volumen seu Tomum indicat: Secundus arabicus columnam: Tertius qui item arabicus sive paragraphum, sive numerum in margine notatum significat. Littera N. majuscula Rulligeri notas: Asteriscus * custigationes Theologicas designat.*

A

- A**bbas Monachum potest in criminali judicio defendere. V. 178. N. 5.
 — in jus vocari potest a Monachis. IV. 1063. N. 9.
 Abbatissa an cenobii nomine agere possit. V. 194. N. 3.
 Abesse quis dicitur quatuor modis; & hi quinam sint. V. 1061. N. 6.
 Abesse res quot motis intelligantur. XI. 1697. 1. 3. & 1699. 5.
 Abesse quando dicatur, aut secus, res in melius mutata. XI. 1699. 2.
 — abesse quando desinat, & quomodo. XI. 1699. 6.
 Ablativus absolutus, ut vocant, conditionem habet. II. 1023. 10. III. 1285. 3. IV. 93. 10. & 99. IX. 260. 12. & 1248. 6.
 — vim habet etiam dispositionis, quando quis eo utens disponere potest. III. 1285. N. 1.
 Abolitio infamiae fieri non potest nisi a Principe. V. 162. N. 46.
 Abrogatio legum non fit, nisi contraria populi, aut Principis voluntate I. 84. 13.
 — quomodo contraria populi voluntate. I. 84. 14.
 — quomodo contraria voluntate Principis. I. 84. 15. N. 9.
 — Vide *Lex, et Consuetudo*.
 Absens in ius juris quis dicatur. IX. 1304. 9. & 1305.
 Absens dicitur, & qui praesens est consistendi nulla spe. V. 1073. N. 7.
 — nec arrogari potest, nec arrogare, ne per procuratorem quidem. I. 329. 16.
 — potest dari tutor a magistratu. I. 449. 29.
 Absens iudicis sententia damnari non potest. IV. 1062. 3.
 — quibus casibus damnari possit jure communi. V. 180. N. 5.
 — & quid ex generali consuetudine. V. 180. N. 5.
 — quatenus defendi queat. V. 180. N. 5.
 — quo spectet ista defensio. V. 181. N. 5.
 — evocatus ad iudicium venire debet jurandi causa. X. 817. 1. seqq.
 — non recte stipulatur, & quare. XI. 413. 9. 8. & N. 1. & 415. 1.
 — possessione sua privatur, dejectis iis qui nomine illius erant in possessione. IX. 959. 1.
 Pro absente habendus quisquis, qui licet praesens conveniri non potest. IX. 1305. 10. & 1306.
 Absentis defensor qui satisfacti iudicium solvi, ad defendendum non potest a praetore compelli. V. 258. 18. & N. 18.
 — debet cavere de rato. V. 281. 40.
 — & quibus in causis. V. 281. 41. & N. 35.
 Absentis non condemnati possessionem occupare non licet cuiusvis rescripti, aut interlocutionis praetextu, & quare. IX. 963. 1. & 964. 5.
 Absenti dejecto & reverso datur actio recuperandae possessionis causa. IX. 959. 2. & 961. 4.
 — sed & eo absente datur iis qui ejus nomine rem tenebant; non aliis. IX. 959. 2.
 Pro Absente vel reo vel actore ferri sententia potest. IV. 1062. N. 7.
 — adversus absentem non fertur; nisi, cum mota lite adversus plures, quidam illorum abesse ceperint. Et quatenus IV. *ibid.*
 — & quidem sine mandato, sine discrimine personarum, sine praescriptione temporis. IX. 960. 3.
 — de possessione tamen, non de rei proprietate. IX. 962. 6.
 Absenti in urbem evocato quot millia passuum faciendi dinumerentur in dies singulos. XI. 1677. 1. & 1678. 5.
 — Quid si ei supervenerit justum aliquod impedimentum. XI. 1677. 4.
 Adversus absentem quomodo nobis succurratur. V. 1067. 15. & N. 12.
 — Vide *Restitutio in integrum*.
 Absentes non defendi quam significationem habeat. VI. 651. 3.
 Absentibus, quorum possessio per vim, sive alio modo turbetur, quomodo consulatur. IX. 957. seqq.
 — Vide *Interdictum Unde vi*.
 Absentia varie astringitur in jure I. 1073. N. 2.

- necessaria tribuit restitutionem in integrum. V. 1065. 14.
- Absentia quatuor genera nonnulli, quinque alii recensent; & quæ sint. V. 1061. N. 6.
- excusator quando possit adhiberi; & quomodo a defensore distinguatur. V. 170. N. 6.
- Absentia Reipublicæ causa quod & quatenus excuset a tutela. l. 488. 23. & 494. 39.
- dat locum restitutioni in integrum pro illis qui dum aberant, vel rei dominium, vel actionem temporariam amiserunt. V. 1065. N. 13. VI. 649. 2. & N. 1.
- & quætem si alia, quam Reipub. causa aberant, dum necessaria & probabili. VI. 649. 2.
- Abstinentia Reipob. causa quare procuratorem, vel defensionem suscipere non valeat. V. 201. 13. & N. 13.
- Absolvere quid sit, & quibus absolutio verbis exprimitur. XI. 120. 3.
- Absolvere potest, qui & condemnare: non e contra XI. 137. seg. 1. seg.
- Jus absolventi reus postulatus est meri imperii. IV. 1143. N. 40.
- Ad Absolvendum proniores esse debemus. XI. 138. 2.
- Absolutio ab observatione judicii definitiva ne sit, an interlocutoria. XI. 116. N. 3.
- Actore cognitionis die absente, reus absolvitur ab observatione judicii. VI. 401. 8.
- Absolutoria iudicia quo sensu dicta. V. 876. 6. & N. 6.
- Abstinerè hereditate proprie spectat ad nos & necessarios heredes. Et quid sit. II. 358. 26. IX. 416. 16.
- Abstinerè se idem valet in suis, quod hereditatem repudiare in extraneis. II. 356. 26.
- Cur abstinerè tui heredes, cur repudiare dicatur extranei. II. 359. 26.
- An abstinerendi causa magistratorem adire oporteat. IX. 416. 18.
- Abstinentis facultas a pratore facta suis & necessariis heredibus. II. 359. 27.
- nisi quid amoverint ex hereditate. II. 361. 30.
- nec pueri hereditati se immiscuerint. II. 360. 29. IX. 417. 20.
- Abstentionis primus effectus, ut nihil necesse heredes existisse: quo tria continentur; & quæ sint. II. 363. 34. segg. IX. 417. 21.
- Secundus abstentionis effectus is est, ut abstinens oculos ex hereditate consequatur emolumentum. II. 364. 38. IX. 418. 21.
- tertius, ut sequentibus gradibus locum faciat. II. 364. 39.
- Qui se abstinerint hereditate, an pro hereditibus habeantur, & an hereditatem ex penitentia repetere possint. II. 364. segg. 40. segg.
- Vide *suis heres*.
- Abstinentis hereditatem legatum non amittit. II. 842. 40.
- Abstinentia portio accrescit iurta. II. 478. 27.
- Abyssini iures quomodo animadvertant. V. 256. N. 13.
- Academia succedit studiosæ, cui non est heres. II. 1112. N. 19.
- Academia rector territorium habet latiore sensu. IV. 1169. N. 4.
- est proprius iudex studiosorum. IV. 1330. 6. & N. 9.
- causas leviores solas cognoscit, graves convocato senatu vel Concilio assessorum. IV. 1329. N. 9.
- Academice Leidensæ, ejusque studiosi quodnam fore privilegium tributum. IV. 1327. 2.
- Ejus forum declinare num possit Scholasticus coram eo conventus. VII. 894. 27. 28. IV. 1329. N. 9. & 1330.
- an sit etiam ministris & fratribus studiosorum & publicis Academicæ libellis, typographis; & similibus proprius iudex datus. IV. 1330. N. 9.
- non est iudex proprius vel competens Clerici Scholastici, nisi Rector etiam sit Clericus. *ibid.*
- an habeat jus meri imperii. IV. 1332. N. 13.
- VII. 893. 14. 15. 16. 17.
- Ejus jurisdictioni subijcit etiam ille qui communcum cum Scholasticis causam habet. IV. 1330. N. 9.
- a Rectore vel a senatu academico an appellari possit. VI. 420. N. 24.
- Academia: cur dicta Universitates. IV. 1331. N. 9.
- quoniam habeant jus gladii. IV. 1332. N. 13.
- Academicorum privilegia voluntate Principum quæ esse solentur, esse metienda. IV. 1332. N. 13.
- Academicis coram magistratu loci conventis, in quo bona possident, ad rectorem revocare non potest. IV. 1276. N. 1.
- Academicorum quo iudex competens. IV. 1331. N. 9.
- Vide *Doctor, studiosus*.
- Acceptilatio modus tollendis obligationis verbis contractæ. IX. 137. 1. 8. & 1445. 2.
- dicta nihilominus juris vinculum; & quare. VII. 391. 2.
- eo quid sit. Principæ definitionis partes quatuor; & quæ. IV. 945. 2. & N. 1. IX. 1445. 1.
- constat interrogatione debitoris, & creditoris responsione; non autem interrogatione mutui nisi abusive dicta. IV. 945. 3.
- constat interrogatione, & responsione ad liberationem comparata. IV. 946. 4.
- non admittit diem, neque conditionem. IV. 407. 5. & N. 3.
- si laudem dies & conditio exprimantur: secus cum tacite intelliguntur. Quæ differentie ratio. IV. 948. 6. & N. 4.
- an sub disjunctis, vel sub alternativa rectu fiat. IV. 959. N. 12.
- Solus creditor debitori acceptum ferre potest, non alius ejus nomine. IV. 949. 7.
- uti solus debitor potest acceptum regendo liberari, non alius. IV. 953. 12.
- Jametsi novatione previa acceptum regendo tatur vel procurator, ut in re sua, liberari possint. IV. 953. 12. & N. 6.
- Cur in acceptilatione debitori per extraneam personam liberatio acquiri non potest, sicuti solutione, vel novatione. IV. 954. 13.

— per illius nihilominus qui in nostra sunt potestate, accepto fieri nobis potest, & liberatio acquiritur. IV. 953. 14.

In Acceptationem deductus res debita duntaxat, sive species, sive pecunia, sive pars, sive totum. IV. 956. 15.

— an aliud a re debita, inutilis acceptatio. IV. 957. 16. N. 8.

— aliud cum re debita potest in acceptationem deduci. IV. 958. 16.

Id quod debetur, ad aliud potius in acceptationem deducatur, ex re, non verbis estimandum. Et quomodo. IV. 958. 17. & N. 10. *seqq.*

Acceptatione tollitur duntaxat obligatio verbis, sive pure, sive in diem, vel sub conditione contracta. IV. 959. 18. *seq.* & 962. 21.

Quomodo & in aliis obligationibus possumus acceptatione liberari. IV. 961. 20. & N. 13.

Finis acceptationis liberatio debitoris. IV. 962. 22. 23.

Acceptationem, etsi uno accepta pecunia, infringere non licet creditori. Cur secus in apocha. IV. 964. 24.

Acceptatio non semper gratuita; saepe fit transigendi aut dotis constituendae causa. IV. 963. N. 15.

Acceptatione liberatio una ex duobus res, alter quae liberatur. IV. 965. 25.

Si uni heredum acceptio firmatur, ceteri non liberantur. IV. 965. N. 16.

Acceptum ferente uno ex pluribus stipulandi reus, tota obligatio perimitur. IV. 965. 25.

Si fidejussori acceptio latum sit; an reus qui pure debet, ipse quoque liberetur. IV. 965. 25.

— an liberetur, si debet sub conditione. IV. 965. 25. & N. 17.

Acceptationi quae nocet. IX. 1446. 3.

Inutilis acceptatio parte exceptionem pacti, nisi aliud actum fuisse apparet. IV. 965. *seqq.* 26. *seqq.* VII. 112. 36. IX. 1446. 4.

Acceptatione quis, an pacto liberetur, quid interit. IX. 1446. 4.

Acceptio quid in traditione requirit. I. 740. 1. *seqq.* & 756. 13. *seqq.*

— quid sit. I. 757. 14.

— sine ea traditio esse nullo modo potest. I. 756. 13.

Accipiens ut tradit rei dominium nanciscatur, consensus opus habet, & tradit rei acceptio. I. 748. 1. *seqq.*

— utrumque quibus rebus constet, quibus declaratur. I. 750. 3. *seqq.* & 756. 13. *seqq.*

Accessio rerum quid. I. 793. 1. & 837. 1.

— vel a flumine aut, vel ab homine. I. 837. 2.

— a flumine quotuplex. I. 837. 3.

— ab homine triplex, & quae. I. 859. 1.

— alia naturalis, alia vero artificialis, & quae utriusque generi subiacet species. I. 837. N. 1.

— dominium tribuit. I. 837. 1. 4.

Accessiones principalis obligationis quot & quae sint. IV. 1021.

— quoniam appellatione causa continentur. X. 1379. 1.

TOM. XII

— in conditionem indebitae veniunt. III. 1173. 18.

— in actionem quod metus causa quae veniunt. IV. 376. 26.

— quae in interdicta. Unde vi. IV. 379. 13. & N. 15. *seqq.*

— quae in interdicto, Ut possidetis. IV. 377. 12.

— veniunt & in actionem ex iurejurando. X. 698. 9.

— item in rei vindicationem. V. 843. 18.

— veniunt etiam non petite. VI. 343. 7. *seqq.*

Accessionem condemnationem an possit emittere iudex, qui secundum petentem iudicavit per errorem. V. 873. 4.

Accessionibus obligationum an eadem dentur exceptiones, quae reo principali. V. 1313. 5. *seqq.*

Accessionibus competit exceptio jurisjurandi. X. 673. 5.

De iis regula juris. IV. 1022. 2.

An homo ut rei venditae accedat, ut res homini vendito. X. 1313. 3.

Accessoria exprimere necesse non est in rei vindicatione. V. 810. N. 9.

In Accessorio exceptionem parit sententia in principali lata. V. 1343. N. 7.

Accessus non tutus quomodo probetur. VI. 1528. 6.

Accidentia an contra fletas & an incorporalia sint accidentia. I. 911. N. 1.

Accidentaliter foras contractus quae. IV. 3. N. 1.

Jus accrescendi obtinet cum eo hereditas sive testamenti instituta, sive legitimis, tum in bonorum possessoribus. II. 463. 1. 465.

Accrescendi jus quid sit; & cur ita vocetur. Quae ejus origo, atque necessitas. II. 466. 1. & N. 1. & 468. 3. *seqq.* & N. 2.

— locum habet in uno herede, & in pluribus. II. 469. 7. *seqq.* N. 4. *seqq.*

De jure accrescendi regulae juris, & quae. II. 471. 12. *seqq.*

I. Accrescit portio deficientium; & quoniam deficiente intelligantur. II. 472. 14. *seqq.* & 473. 18. *seqq.*

Deficientis portio accrescit, nisi sit ex iis, qui hereditatem non habitam transmittunt; & hi quoniam sint. II. 472. 16. *seqq.*

II. Deficientis portio accessus partem suam habenti heredi. II. 474. 20.

— item bonorum possessori, & fideicommissario. II. 474. 21. 22. & 471. N. 7. *seqq.*

— item heredi heredis, & cui per filium aut servum hereditas quaesita. II. 475. 23. *seqq.* & 371. N. 9. *seqq.*

— non ei, qui hereditatem ex fideicommissario restituit. II. 474. 20.

— nec ei, qui fidem tacite accommodavit, restituendi partem incapaci. II. 475. N. 11.

III. Heredis extranei deficientis portio semper ignota & invito accrescit, cui heredis non semper. Quando accrescat, & quando secus, & quare. II. 477. 26. *seqq.* IX. 323. 2.

Quod juris est in portione sui heredis ab intestato, idem in portione extranei restituti adversus aditum hereditatis. II. 480. 30.

IV. Deficientium portio cum onere suo accrescit. Et quare. II. 480. 31. IX. 711. 2.

A 2

De-

- Deficientis portio coheredibus accrescit pro portione hereditaria. II. 481. 2. & 486. 10 & 498. 26.
- Coniuncti portio solis coniunctis: disjuncti accrescit omnibus. II. 482. 3. & 486. 11.
- An jus accrescendi sit inter verbi conjunctos. II. 489. 16. *seqq.* & 486. N. 10.
- Deficientis portio potius accrescit in re dabilia verbis conjuncto, quam disjunctis. II. 489. 15. & 497. 25. & 491. N. 14.
- Vide *Coniuncti*.
- Jus accrescendi est inter coheredes cum ex testamento, tum ab intestato. II. 499. 28. *seqq.* & N. 21. *seqq.* IX. 383. 3.
- an locum habeat in contractibus. II. 475. N. 11.
- expirat additione. II. 477. N. 14.
- cum ad emptores hereditatis transeat. 475. N. 11.
- an transeat in fideicommissarium etiam invitum. II. 626. 1. & N. 1.
- Jus accrescendi pertinet etiam ad legatarios coconjunctos, II. 890. 2. & 891. 6.
- Legatarii deficientis portio accrescit collegatario conjuncto, qui partem suam agnovit. II. 891. 7. *seqq.* Collegatariis pro qua parte portio deficientis accrescit. XI. 31. 6.
- Quid juris in usufructu. II. 892. N. 2.
- Jus accrescendi an ad emptorem legati transeat. II. 897. N. 2.
- Legatarii deficientis portio re & verbis conjuncto non accrescit nisi volenti: re autem conjuncto etiam invito. II. 893. 10. *seq.* & N. 3.
- Deficientis portio pro qua parte cuique accrescit. II. 498. 27. & 894. 12.
- Legatario disjuncto accrescit sine onere; conjuncto cum onere. II. 894. 13. & 895. N. 5.
- nisi in persona deficientis legatum non constituit. II. 896. 15. & N. 6.
- An portio vacans accrescat cum onere, si omnis in faciendo, non in dando consistat. II. 896. N. 6.
- Accrescendi jus inter legatarios vetare potest testator. II. 468. N. 2.
- an & inter coheredes. II. 468. N. 2.
- Juris accrescendi num causa efficiens testatoris voluntas; an potius instrumentalis. II. 468. N. 2.
- Juri accrescendi inter coheredes quænam communia, aut secus cum eo quod servatur inter legatarios. II. 896. 16.
- Portio portioni quomodo accrescat. II. 477. 25.
- Usufructus etiam quæsitus, & amissus accrescit collegatario. Et quæritur. II. 194. 9. *seqq.* & 195. N. 2.
- accrescit etiam collegatario qui partem suam amisit. III. 196. 12. & N. 5.
- Juri accrescendi locum facit etiam in usufructu conjunctio. III. 199. 13. *seq.*
- Sin alteri usufructus fundi alteri fundus legatur: inter eos est jus accrescendi in usufructu. III. 200. 15.
- Jus accrescendi non tollit repetitio usufructus legati & amissi. III. 200. 16.
- Quid juris, si in repetitione non totum usufructum, sed partem relegaverit testator. III. 200. 18.
- Cessat jus accrescendi, si unicuique separatim partis rei usufructus legatur. III. 200. 18. & 199. 14. & N. 4.
- item si testator legaverit fundi proprietatem, deducto usufructu. III. 201. 19. & N. 5.
- item si alteri ab altero herede usufructus ejusdem rei legatur. III. 201. 20.
- An jus accrescendi sit inter dominos servi communis, cui legatus sit usufructus. III. 202. 21. *seqq.* & 201. N. 7. *seqq.*
- Accrescendi jus & in honorum possessionibus obtinet, & quomodo. VIII. 1205. 1.
- Jus accrescendi est inter liberos emancipatos, non inter suos heredes. VIII. 1207. 2.
- imo nec inter emancipatos, ubi hereditatem non aditam transmittunt. VIII. 1208. 5.
- cessat, ubi lex municipalis dominium & possessionem transfert in heredem. II. 1041. N. 6.
- Accusatio an jure dicatur actio. V. 399. 8. & N. 6. VII. 43. 6.
- dicitur interdum actio, sed minus proprie. VI. 527. 11.
- sola non infamat; tametsi interim ab honoribus repellat. V. 132. N. 18.
- persequitur vindictam criminis ad utilitatem Reipub. non privatorum. VI. 527. 11.
- Accusatio falsi adversus instrumenta proferentem, & adversus testes. VII. 1335. *seqq.*
- Vide *Instrumentum*, *Sententia*.
- Accusationis desertio minori non nocet. V. 1177. N. 10.
- Adversus accusationem amissam, vel omissam nulla in integrum restitutio. V. 1176. 8. *seq.* & 1177. N. 9. *seq.*
- in Accusatione procurator num dari possit. V. 182. N. 5.
- jursurandum non deferitur. X. 714. N. 9.
- Accusator in jure actor interdum dictus. VII. 436.
- Accusator debet probare crimen quod intendit. VII. 1105. 1.
- & illud quidem probationibus certis & indubitatis. VII. 1105. 2.
- non tamen luce clarioribus, ut vulgo male. VII. 1105. 2.
- potest probare delictum testibus & instrumentis, item indicibus; & quomodo. VII. 1106. 4.
- De capitali crimine transiens, vel peccans accusator in Turpilianum non incidit. VII. 326. 5.
- de non capitali si transigit, valet transactio, sed incidit in Turpilianum. VII. 336. 21. 337. 24.
- Ab Accusatore exigitur in probatione criminum, quod ab aetorcin iudicis pecuniarius. VII. 1106. 3.
- Cur ab accusatore nominatim requiratur indubitata probatio criminum. VII. 1105. 2. 3.
- Accusatore non probante, reus etsi nihil præstiterit, absolvi debet. VII. 43. 5. *seq.*
- etiam si reus atrocium criminum, ut majestatis, & peculatus. VII. 43. 7.
- Accusatore non probante, non potest iudex inducere novos testes, & nova instrumenta adversus reum; sed cogitur absolvere. VII. 44. 8. — *atta-*

— statim & sine ulla potest aliquando iudex prenam statuere in reum criminis compertum. VII. 44. 9. & 1164. 6.

Acquisitio rerum quat & quibus partibus constat. I. 680. 9.

Principalis acquirendi causa que & que minus principalis. I. 679. N. 6.

Quatuor acquirendi modi ex jure gentium; qui & ad duo summa genera revocantur. I. 685. N. 1.

Acquirunt res vel jure gentium, vel facto nostro, vel vi, & potestate rei nostre. I. 684. 1.

— factum illud que acquirimus, est *apprehensio*; & in rebus nullus dicitur *occupatio*. in alienis *traditio*. I. 685. 2.

— *Vide occupatio, traditio.*

Vi & potestate rei nostre acquirimus fortorem, & accessionem. Quid utrumque. I. 793. 1.

— *Vide Futura, Accessio.*

Acquiruntur unicuique res vel singule, vel per universitatem. Quale utrumque. VIII. 1163. 3.

— de prior acquirendi modo quinam Tituli extent in *Institutionibus* & *Pandectis*. VIII. 1163. 3.

Acquirendi per universitatem modi quatuor; & quoniam sint. VIII. 1163. 3.

Acquirimus aut naturaliter, aut civiliter. II. 1190. 4. VIII. 113. 9.

— que naturaliter acquiri, queve civiliter dionantur. II. 1191. 4. 1193. 6. VIII. 113. 9.

Civilis acquisitio unde dicta; & cur etiam adlegata, & fideicommissaria pertineat. II. 1192. 6.

Civiliter non acquirimus per liberam personam. II. 1191. seq. 5.

Que res acquiri non possint conditione sua. I. 681. 2. — que ob interdictam eorum alienationem. I. 683. 4.

Quomodo acquirat aliqui sibi, sunt inordinato personae conditio, aut voluntas. II. 1152. 4.

— conditio personae quibus nocet, & quomodo. II. 1152. 5.

— voluntas cuique perpetuo obstat acquirere nolenti, & quare. II. 1167. 31.

— quot & quibus personarum generibus acquirere sibi non licet ob interdictum illis commercium. II. 1166. 30.

— & quibus de cadis commercium illis interdicitur. II. 1166. 30.

An quod sibi querere non possunt aliqui, hoc selectum aliis acquirunt. II. 1169. 1.

Acquirimus per filiosfamilias & servos. An eadem hic utroque conditio. II. 1169. 3. seq. VIII. 109. 3.

— *Vide Filiosfamilias, Servus.*

Per extraneos personas nobis acquiri nec obligatio potest, nec actio. VIII. 1110. 4. III. 555. 5. seq. & N. 1. XI. 1512. 8. 9.

— excepta possessione, & rei possessione usurariendae conditione. II. 1189. 2. & N. 1. VIII. 1110. 5. & 111. 6.

— si ille nobis, nos per eas possidere velimus. II. 1189. 3. VIII. 111. 6. seq.

— *Vide Bona fides.*

Si alter suos nummos nostro nomine numeraverit; acquirunt nobis etiam ignominatibus conductis, & juxta pignoris, quod numerationi accessit. VIII. 117. 1. seqq.

Acquisitio, & recusatio, etiam necessarii solutio, & repudiatio solis extraneis hereditibus convenit. II. 331. N. 1.

Acquisitio hereditatis duo desiderat; ut & delata sit hereditas, & eadem suscepta. II. 331. 1.

Hereditas aliis voluntibus, alias vel invitis acquiruntur. II. 332. 2.

— *vide Heres.*

ad Hereditatem acquirendam tria necessaria. II. 387. 2. IX. 412. 4.

I. Ut delata sit hereditas sive ex testamento, sive ab intestato. II. 387. 3. seq. IX. 337. 9. & 412. 5. seqq.

— delataque perseveret. II. 390. 9. seqq.

II. In extraneos ut sciat sibi delatam. II. 397. seqq.

1. IX. 337. 9. & 413. 12.

— idem dubitans ut igitur ad eundem vel repudiandum nihil agit. II. 399. 2. & N. 1. IX. 414. 12.

Differant hae partes extranei a necessariis, & suis heredibus. II. 401. 3.

III. Ut possit heres ad eundem, se, vel alterum, cui acquiri obligare vel alienare. II. 406. seq. IX. 414. 3.

— *Vide Pupillus, Minor, Filiosfamilias, Servus.*

Acquisitio hereditatis per extraneos non volentes non fit. II. 419. seqq. 1. IX. 437. 7.

Extraneus si metu coactus hereditatem adveniat, in integrum restituitur. II. 420. seq. N. 2.

Hereditas extraneis heredibus delata acquiruntur alienando, aut pro herede gerendo. II. 421. 3. IX. 337. 9.

— *Vide Aditio, Pro herede gestio.*

An hereditatem acquirere possit furiosus, infans, impubes. II. 437. 1. seq. & N. 1. & 438. 3. & 440. seq. 4.

Acquiri non potest hereditas per procuratorem. II. 443. 3. & N. 5.

— nec per coratorem, aut tutorem. II. 444. 6. & N. 6.

Hereditatem acquirere potest pupillus, minor, prodigus tutore vel coratore sectore, filiosfamilias juxta patris. II. 445. 7.

Servus acquirere potest ex persona Domini, si is capere possit. IX. 439. 1.

— per filiosfamilias, aut servum non acquiruntur nisi volentibus. IX. 345. 1.

— an filio delata hereditas patri acquiratur, si hic pro herede se gerens, consentiente filio. IX. 347. 2. & 348. 4.

Ad acquirendam filio hereditatem, an patris jussus, & filii consensus desiderantur Justinianeis jure. IX. 348. 5.

Acquirenda hereditatis duo genera diversa, non plura. II. 421. 4. & N. 4. & 423. 5. seq. & N. 6. & 426. 9. & N. 9.

Acquisitio effectus duplex. II. 449. 1.

— prior, ut semel acquisita repudari amplius non possit. II. 449. 2. & N. 1.

— posterior, ut quacunque hereditatis sunt sive commoda, sive incommoda, transant in heredem. II. 451. 3. seq.

— *Vide*

- Vide *Commoda, & incommoda hereditaria*.
- Acquisitio legati duobus constat, delatione videlicet, delatue susceptione. II. 700. 18.
- continet rei legatæ dominium, ejusque præstandam obligationem. II. 850. 16.
- nunquam damnosa esse potest. II. 852. 19.
- Acta publica quid sint, & quæ ita per excellentiam dicta. VII. 13. 2. & 1245. 5.
- quare appellentur publica. VI. 93. 1. VII. 13. 2.
- Civilia criminalibus opponuntur. Et unde utraque appellatio deducta. VI. 93. 1. VII. 13. 3.
- cui & a quo exhiberi inspicienda iudex jubeat. VI. 94. 2. & N. 2.
- gratis edenda pauperi. VI. *ibid.*
- exhibenda duntaxat publica; & cur hæc potius quam privata. VII. 15. 4.
- quibus petentibus exhibenda. VII. 16. 6.
- in sepius petenti plusquam semel exhibenda. VII. 17. 7.
- a quo exhibenda. VII. 17. 8.
- quo jubente, & cogente. VII. 18. 9.
- qui exhibere debet, si jussus recuset, quomodo cogatur. VII. 19. 10.
- quando, & quatenus circumduci, & deleri possunt. XI. 347. 1. *segg.*
- Acta quæ sunt in judicio summario, non probant in ordinario. V. 950. N. 2.
- Acta prioris instantiæ deferri debent ad iudicem appellationis. VI. 443. 11. & N. 13.
- Acta simulata veritatis substantiam mutare non possunt. VII. 1373. 1.
- Actorum publica, & certa fides, atque auctoritas. VI. 93. 1. VII. 13. 2.
- verba licet emendare, dommodo sensus idem maneat. XI. 343. 4.
- amissio quomodo probetur. VII. 1276. 12.
- Actio generatim quid sit, & unde dicta. IV. 515. 3. *segg.* V. 390. 3. VI. 517. 4. VII. 808. 15.
- Ædilitia triplex ex edicto adversus venditorem; ad reddendum, quanto minoris, & in id quod interest. III. 788. G. X. 1313. 1.
- Vide *Singulas suo loco, & Ædilitium edictum*.
- Ædilitia adversus eum qui omnem, verrem, aprum, aliudve quod necesse animal habet, qua vulgo iter fit. IV. 473. 4. & N. 3.
- Actio adversus agrimensorem constituta, quæ, & quid persequatur. VII. 965. 30.
- in heredem non datur. *ibid.*
- Alibi corrupti. IV. 218. 17.
- Vide *Album*.
- Aquæ pluvie arcedæ, quæ, cui, adversus quem prodita, & qua de re. IV. 539. 1. *segg.*
- Vide *Aqua pluvia*.
- Arborum furtiva cesarum quid continent. IV. 228. 9.
- Vide *Arbor*.
- Calviniane quibus de rebus, & adversus quos constituta. IV. 435. 3. *segg.*
- Vide *Calviniana*.
- Commodati directa, & contraria. III. 901. 3. *segg.* & 1003.
- Vide *Commodatum*.
- Communi dividundo, inter quos datur, & cuius rei gratia. III. 925. 2. *segg.* VI. 739. 4.
- competit duntaxat de communibus rebus. III. 926. 3.
- & quidem ut communes res dividantur inter socios, & ita a communione discedatur. III. 927. 4.
- in ea si agitur de re pecuniaria, socius partes suas ex divisione solidas accipit. III. 929. 5.
- si de re, quæ commode dividi non possit, res uni tota adjudicatur, qui in solidam partis æstimationem condemnatur socio. III. 929. 5. & 928. 4.
- differt ab actione pro socio in rebus, in petitione, & iudicii potestate, atque exitu. III. 926. *segg.* 3. *segg.*
- de Concussione duplex, civilis, & criminalis. IV. 390. 6. *segg.*
- Vide *concussio*.
- Conducti. III. 823. 1.
- Confessoria quid sit, & unde dicta. III. 99. 1. & 379. 1. VI. 569. 5.
- quare datur etiam possidenti. III. 102. 4.
- quid in hac actione probare debeat actor. III. 103. N. 3.
- de usufructu cur soli competat usufructuario. III. 101. 3. 4.
- competit adversus possessorem rei fructuarie, cumve qui habeatur pro possessore. III. 102. 6.
- item adversus eum, qui possidenti fructuario viam facit quominus utatur fructu. III. 103. 6.
- Confessoria de usufructu actione quidnam actor petat. III. 103. 7.
- quodnam in hac actione officium iudicis. III. 104. 9. *segg.*
- Confessoria adversus confessum in iure quatenus differat ab iudicati actione. X. 386. 13. *segg.*
- Constitutæ pecunie quenam, cui, adversus quem, & qua de re competat. VI. 680. 2. *segg.* VII. 995. 7. *segg.*
- Vide *Constitutum*.
- Corrupti servi actio comprehenditur edicti verbis in L. 1. D. de serv. corrupt. IV. 221. 4.
- datur in duplum ejus, quanti ea res erit. IV. 221. 5.
- domino datur directa. IV. 221. 6.
- patri utilis; quid hoc ista minus habeat. IV. 221. 7.
- Damni infecti quid sit; qua de re competat, quibus, & adversus quos. IV. 506. 3. *segg.*
- Vide *Damni infecti cautio*.
- Depositæ directa, & contraria. III. 901. 3. *segg.*
- de Distrahendis rationibus quas ob res constituta. IV. 181. 5.
- de Dolo quid sit, quid continent; quibus, & adversus quos, & intra quod tempus datur. III. 393. *segg.* 3. *segg.*
- Vide *Dolus*.
- de Dejectis & effusis constituta de eo quod dejectum, effusumve fuerit ex ædibus in eum locum qua

- quā vulgo iter sit, vel in quo consistitur. IV. 437. 5.
- quid persequatur. IV. 437. 5. & 439. 6.
- quid commune cum actione L. Aquilia habet aut dissimile. *ibid.* & 439. 6.
- datur adversus habitatorem. IV. 438. 5.
- etiamsi alius eo ignorante, vel invito effuderit, aut deiecerit. *ibid.*
- quare. *ibid.*
- Habitatior quis. IV. 441. 9.
- quid si plures sint habitatores. IV. 441. 9.
- an detur in dominum adium. IV. 438. 5.
- quid, si eo ictu liber homo perierit, vive nocitum fuerit. IV. 440. 7.
- dejectum, effusumve quomodo accipiendum. IV. 440. 8.
- quid si de navi dejectum. IV. 441. 8.
- Emphyteuticaria in rem directa, atque utilis cui competat. II. 1276. 27. & 1289. 19.
- Vide *Emphyteusis*
- Empti quibus de rebus competat, cui, & adversus quem. III. 807. 1. *seqq.* VIII. 1056. 8.
- Vide *Emptio*.
- de Equo certo loco propria actio cur prodita, & qualis. X. 1057. 1. & 1063. 1. *seqq.*
- Vide *Locus*.
- Exercitoria quid; ejusque origo, & natura. IV. 563. 14. 15.
- Vide *Exercitor*, *Exercitoria*.
- ad Exhibendum quare instituta. V. 929. 1. *seqq.*
- cui competat; adversus quem, & quibus de causis. V. 936. 6. *seqq.*
- Vide *Exhibere*, *ad Exhibendum*.
- Expilata hereditatis quae. V. 105. 2.
- Expilatoria qualis. V. 480. 39. & N. 45.
- Quomodo differat ab inofficiosi querela. V. 481. Not.
- Quibus, & contra quos detur. V. 482. N. 45.
- in Factum quae. Civilis & praetoria. VII. 523. 2. *seq.* X. 1289. *seqq.*
- in Factum de alienatione mutandi iudicii causa quae. IV. 232. 4. & N. 2.
- de Calumniatoribus, cui, & adversus quos, & qua de re sit constituta. IV. 203. 6.
- de Damno dato quae, & quotuplex, & quando locum habet. IV. 229. 1. *seq.* & 232. 3. *seqq.*
- de Jurjurando cur in factum. XI. 685. 2.
- cui detur, & adversus quos. XI. 692. 6.
- quid ex ea consequamur. XI. 697. 9.
- de Mortuo inferendo quae. IV. 346. 11.
- de Posito & suspensio supra eum locum quā vulgo iter fieri solet quae sit, & qua de causa fuerit instituta. IV. 436. *seq.* 4.
- quid persequatur. IV. 437. 4.
- cui competat. *ibid.*
- datur adversus dominum adium, vel inquilinum, qui id positum habent, cujus casus potest nocere. IV. *ibid.*
- positum habere quinam intelligantur. *ibid.*
- si id quod positum erat, deciderit, & nocuerit: datur actio in eum qui posuit, non in dominum, vel inquilinum: nisi ii posuerint. IV. 437. 4.
- si filiusfamilias seorsum a patre habitaverit, nulla in patrem de posito & suspensio datur actio. IV. 437. N. 1.
- de Recepto adversus nautas, cauponas, stabularios duplex. IV. 441. 10.
- prior est de iis, quae nautae, cauponas, stabularii, a vectoribus aut hospitibus invecta, importata, inductave, salva fore receperunt. IV. 441. *seq.* 11.
- quid persequatur. IV. 442. 12.
- quare prior haec actio sit ex contractu, etiamsi postea delictum emerit in ea re versari. *ibid.*
- datur & adversus heredem. IV. 443. *seq.* N. 5.
- etiam actio in factum est ea de re proposita, & cui bono. *ibid.*
- Altera actio prodita de iis quae in usum, cauponam, stabulum illata sunt, si quid in his damni factum sit ab iis, quorum opera nautae, cauponas, stabularii naves, cauponem, stabulum exercent. IV. 443. 12.
- Ea quare sit ex quasi nolefacio, & quam pro nam persequatur. IV. 443. *seq.* 12.
- datur adversus nautas, cauponas, stabularios. IV. 444. 12.
- nisi tamen praedixerit se nolle damnum prestare, & vectores, viatoresve consueverint. IV. 443. N. 5.
- in heredem non datur. *ibid.*
- de Religiosis qua de re, cui, & adversus quem competat. I. 639. 19.
- contra eum qui nec damni infecti causa cavet, nec iniuriam in possessionem aditit. IV. 530. 23.
- contra mensorem, qui falsum modum dixit. IV. 717. 13.
- contra eum, qui ius dicenti non obtemperavit. IV. 218. 17.
- contra eum, cujus dolo malo factum est quominus quis in iudicio sistat. IV. 234. 7.
- Familiae eriscundae quid sit, & quas res persequatur. VI. 738. 2. *seq.*
- Faviana quae, & quid a Panthana differat. IV. 435. 3. V. 992. 17. VI. 665. 5.
- quasi Faviana, quae sit. V. 567. N. 4.
- Finium regundorum quae actio. II. 1237. 14. VI. 740. 5.
- & quare non sit actio bonae fidei. VI. 782. 44. 784. 47.
- Funeraria quae. II. 462. 11.
- Cur non sit ea bonae fidei. VI. 782. 45. 783. & 784. 48.
- Furti quotuplex. IV. 252. 9. *seqq.*
- Manifesti ob rapinam quae. IV. 266. 3.
- Actio furti adversus nautas, cauponas, stabularios. IV. 259. 20.
- Hereditatis petitio civilis. V. 596. 2. & N. 1.
- Actio mixta; & quare. V. 597. 598. N. 1.
- est bonae fidei. V. 669. N. 2. 668.
- Fideicommissaria. V. 924. 10. VI. 781. 41.
- cui competat. V. 924. 10.
- Possessoria. *ibid.*

- ad civilis; an vero pretoria. V. 923. N. 3.
- Illud quænam possessoria vocari possit *ibid.*
- Si pars hereditatis petatur. V. 745. 1. & N. 1.
- eadem fere cum petitione hereditatis; & quatenus ab illa differat. V. 745. *segg.*
- Hypothecaria que, cuius rei gratia instituta; cui & adversus quem competat. VI. 913. 2. *segg.*
- an personalis actio tollatur, si creditor agit hypothecaria. VII. 847. 2. 848. *segg.*
- an vendi possit utilis hypothecaria. VIII. 837. 14. 838. *segg.*
- vide *Hypotheca.*
- Injuriarum duplex, civilis, & criminalis. IV. 214. 12. 215.
- quare Civilis dicta. IV. 215. 12.
- Injuriarum actio civilis quid persequatur, & quibus competat, & adversus quas. IV. 215. 13. 14. 216. & 217. 15. 16.
- an vendi possit, & iode utilis actio in emptorem transeat. VIII. 836. 8. 837. 9. *segg.*
- Actio injuriarum criminalis que; cui competat; & quid persequatur. IV. 214. 12. & 215. V. 398. 399. XI. 375. 376.
- an sit in bonis nostris. V. 399. 400. VI. 530. 13. 531.
- Actio ex L. Cornelia de Injuriis. IV. 215. N. 10.
- ad Pauliniam. IV. 215. N. 11.
- Vide *Injuria.*
- de Inflicto testamento. V. 421. 2. *segg.* & N. 2.
- Institoria quid sit, unde dicta, seu a quo. IV. 565. 13. *segg.* VIII. 68. 9.
- edicti prætoris actio hæc introducta publicæ utilitatis causa, & tacito dominorum consensu probata. IV. 566. 15. VIII. 70. 17.
- quæ ex causa, & qua conditione competat. VIII. 69. 14.
- adversus quem datur. IV. 566. 15. VIII. 69. *segg.* 15. 16.
- Interrogatoria qualis olim. V. 795. 10. & N. 15.
- Iudiciali quid persequatur. XI. 173. 2. *segg.*
- Vide *Judicium*, *Judiciali actio.*
- Adversus eum qui iussuanti non obtemperavit. IV. 218. *segg.*
- quid persequatur. IV. 219. 220. 17.
- ex L. Aquilia quæ duplex. IV. 227. 7. 8. & N. 2. & 219. 1. *segg.*
- ejus natura, & quæ usus. XI. 1. 1. *segg.* & 13. 1. *segg.*
- Locati que. III. 823. 1.
- Vide *Locatio.*
- Mandati directa & contraria. III. 901. 1. *segg.*
- Vide *Mandatum.*
- Quod motus causa, qualis, & quid persequatur. III. 374. 23. *segg.*
- Vide *Metus.*
- Negatoria que, & quæ actio, cur ita dicta. III. 387. 1. & N. 1. & 141. 9. VI. 570. 7. *segg.* & 572. 11.
- de servitutibus prædicta; non de corporalibus rebus; & quare. VI. 586. 18.
- prædii domino competit, & quidem sive possidenti, sive non possidenti. III. 142. 10. & N. 2. & 387. 2. 3. & 388. N. 2. VI. 589. 21. 590. *segg.*
- adversus eum datur, qui prædii nostri libertatem inquietat. Et hæc qualis. III. 388. 4. & 390. *segg.* 11. VI. 570. 9.
- petit actor in ea, ut declaretur prædii sui libertas, & ut res sua libera sibi præstetur, & cavetur de eo non inquietando in usu libera sue rei. III. 388. *segg.* 5. 6. 7. & 142. 10. VI. 572. 10.
- item ut fructus, si non id unum quod actoris interest, restitutor. III. 389. 8.
- prædii libertas in hac actione a quo sit probanda. III. 389. N. 3.
- executio hujus actionis adversus libertatis rei nostre perturbatores, si capienti sui non faciant, est missio actoris in possessionem bonorum adversarii. III. 390. 9.
- Negotiorum gestorum duplex, directa, & contraria. IV. 134. 9. *segg.* & 137. 1. N. 1.
- Vide *Negotiorum gestorum.*
- Noxalis, quæ, unde dicta & quando locum habeat. IV. 577. 4. & 578. 6. & 578. 7.
- adversus quem datur. IV. 577. 5. 578. *segg.*
- Prædiana quænam; & qua de re competat. IV. 434. 2. V. 992. 19.
- Vide *Pauliana.*
- de Partu agnoscendo quando locum habeat; cui & adversus quem competat. VI. 701. *segg.* 5.
- de Partu pecoris actio quæ sit, & quando datur. IV. 475. N. 6.
- de Pauperie que sit, cui, & adversus quem, cuius rei causa datur. IV. 475. 6. *segg.*
- de Peculio qualis, & unde, quæ de re competit, & adversus quem. VI. 683. 1. *segg.* IV. 581. *segg.*
- quando annalis. VIII. 81. 20. *segg.* & 83. 36. *segg.*
- Vide *Dominus Potestatem.*
- in Personam ex testamento que. II. 1066. 4.
- Pignoratitia directa que. VIII. 15. 2.
- Contraria que. VIII. 15. 3.
- Directa debitori datur adversus creditorem, & quibus de rebus. VIII. 16. 4. & 20. 3. 4. 21. *segg.*
- Contrario creditori datur adversus debitorem duabus de causis; & que sint. VIII. 16. 5.
- Actio pignoris persequendi causa instituta, datur adversus heredes etiam pupillos; & quare. VIII. 593. 2. & 594.
- Actio pignoratitia quibus conditionibus competit. VIII. 16. 6. & 23. 1. & 51. 1. 52. *segg.*
- Actio de pignore repetendo sive sit pignoratitia, sive sit in rem, perpetua competit. VIII. 55. 15. & 56.
- Popularis actio que, & cur ita appellata. IV. 436. 437. 4. V. 399. & 992. 15.
- an sit de eo quod nobis debetur, & an sit in bonis nostris. V. 397. *segg.* VI. 527. 528. 12. & N. 5. 529. *segg.*
- popularis, non privati. XI. 375. 376.

Actio

Actio de Posito, & suspensio popularis. IV. 437. 4.
— datur adversus eum, qui posuit, aut patitur ab
alio positum, si prohibendi jus habeat. *ibid.*
An detur adversus patrem de eo, quod positum ha-
bet filiusquam seorsim habitans. IV. 436. N. 1.
Si cadens quod positum fuerat, nōcuerit, an detur
actio adversus eum, qui positum habuit, an po-
tius domininominē adversus illum, qui posuit.
IV. 437. 4.
— Actio prascriptis verbis ex contractibus inno-
minatis. X. 1233. 2. *seqq.* & 1235. *cap.* 10. &
1243. 1. *seqq.*
— quid sit, & cum ita dicta. X. 1273. 1. *seqq.*
— Hujus actionis propria, quae X. 1283. 1. *seqq.*
— Vide *Plura in Verb. Prascriptis verbis actio.*
— Protelata: quae actio. VI. 781. 41.
— Publiciana unde dicta; quae ex causa competat,
& cui; quid in ea actor intendat. VI. 627. 1. *seqq.*
— Quomodo sit actio in rem directa, atque utilis.
VI. 637. 11.
— Ejus formula quae, & an habeat aliquid falsi
admixtum; & quare non absit a fictione. VI.
641. 642. 14. & N. 12.
— Vide *Publiciana.*
— Publiciana rescissoria quid sit. VI. 647. *seq.* 1.
— Vide paulo infra *Rescissoria.*
— Quanti minoris quid sit; quinam illius usus, &
quoto tempore duret. XI. 1325. 1. *seqq.*
— Vide *Quanto minoris.*
— Quasi Serviana, quae unde dicta; cuius rei gra-
tia sit comparata, & adversus quos. IV. 572. 13.
VI. 674. 2. & 913. 2. *seqq.*
— Quod jussu quid sit, quam habeat aequitatem, &
adversus quos detur. VIII. 76 G. & 81. 22. *seqq.*
— Receptitia qualis olim. VI. 681. 8. VII. 993.
1. *seqq.*
— adversus quem dabatur. VII. 993. 4.
— & quomodo. fuerit a Justiniano sublata. VII.
991. 4. & 994.
— Redhibitoria unde nata, quid sit. X. 1314. 2.
— cui competat, & adversus quem. X. 1316. 5.
— quo temporis intervallo finiatur. X. 1317. 6.
— qua de re competat. X. 1317. 7.
— quamobrem fuerit instituta, & quos habeat ju-
ris effectus. X. 1317. 8.
— In heredem venditoris in simplo datur; &
quare non in duplum. VII. 963. 14.
— Vide *Ad illita actio.*
— Rei vindictio, quae actio, & quam proprie ita
dicatur. V. 758. *seqq.*
— Vide *Vindictio.*
— Rei uxoris qualis olim. Sublata a Justiniano; &
quare. VI. 789. 1. *seqq.*
— de in rem Verso, quae, & Quatenus locum ha-
beat, & adversus quem detur. III. 702. 12. &
N. 5. IV. 581. 12. VIII. 77. 78. 9. & 81. 82.
22.
— Rerum amotarum quando detur, cui, & adver-
sus quem. IV. 562. 23. 264. 25.
— quibus conditionibus detur. IV. 563. 24. 564.
— rem persequitur, ideo & in heredem datur. IV.
Tom. XII.

563. 23. VII. 963. 22. 23.
— Rescissoria quid sit, unde dicta. VI. 648. 1. &
652. *seq.* 5. & 656. *seq.* 12. & N. 4.
— appellatur etiam restitutoria. VI. 637. N. 4.
— an haec Publiciana. VI. 637. *seqq.* 14.
— quibus ex causis nascatur, & quae ex illis actio-
nis aequitas. VI. 649. *seq.* 2. *seqq.*
— datur ex causa absentiae potissimum ad rescin-
dendam usucapionem. VI. 648. *seq.* 1. 21. &
649. N. 1.
— competit ex ea restitutio etiam adversus venli-
monem, praescriptionem temporariam, & adver-
sus sententiam. VI. 649. N. 1.
— datur eadem de rebus metu, vel dolo gestis re-
scindendae. VI. 660. 15.
— an perpetua, ut sentit auctor: an finitior an-
no, ut plures putant. VI. 654. *seq.* 8. & 656.
N. 3.
— datur in rem utilis adversus usucapionem. VI.
655. *seq.* 9. & 657. 13.
— sed adversus praescriptionem temporariam ipsa,
quae perierat, actio restituitur ope rescissoriae.
VI. 657. N. 5.
— an duplex actionis hujus remedium: an unum.
VI. 653. N. 2. & 655. N. 3.
— an detur & actioni rescissoriae quadsennium,
quod datur integrum hodie restitutioni. VI. 655.
N. 3.
— Servi corrupti quid continet; & quotuplex sit.
IV. 221. 4. *seqq.*
— Serviana unde dicta, quae sit, quamobrem com-
parata, & quibus de rebus competat. IV. 573.
16. VI. 673. 2.
— pro socio quamobrem prodita, & eum utrinque
directa. III. 925. 1.
— Actio adversus statum defuncti non transmittitur,
lite etiam contestata, adversus heredem. VII.
970. 44.
— Stellionatus, quae V. 127. 24.
— ex Stipulatu, qualis. VII. 191. 2. *seqq.* X. 403.
22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.
— de Dote, quae. III. 1066. 27. *seq.*
— Vide *Dos.*
— Subsidiaria adversus magistratum. E. 476.
43.
— Subsidiaria damni infecti. IV. 506. 3.
— de Suspectis tutoribus. E. 310. 2.
— Petsonalis ex testamento. Quae II. 1094. 3.
1095. *seqq.*
— quando efficacia sit, aut plenior in legato rei
debitae. II. 763. 30. 764. *seq.*
— Tigni juncti duplex. Utraque quid continet.
I. 877. 4. N. 2.
— Tributoria, quae IV. 581. 11. VIII. 77. 7.
— In heredem ex domini dolo non datur, & qua-
re. VII. 965. 39. IV. 594. 9.
— quando sit superior, & quando minor actione
de peculio. VIII. 77. 8.
— Trilicaria ab auctore dicta, non a tritico. X.
969. 2. & 970. *seqq.*
— Actio est in personam; qualis ea, & ex quibus
cau-

- causis competat. X. 982. 16. & 983.
- cui competat, & adversus quos. X. 983. 17.
- est actio stricti juris, non arbitraria; & an continuo arbitraria, in qua iudex rem aestimat. X. 983. 18. & 984. *seqq.*
- Tutela directa quod contineat. IV. 181. 5. & 182. 7.
- Contraria cur detur, & quamobrem. IV. 185. 1. *seqq.*
- adversus falsum tutorem prodita non datur in heredem. VII. 965. 33.
- Venditi, seu ex vendito, quid persequatur. VIII. 1011. 1.
- Vide *Venditio*.
- Vi bonorum raptorum qualis, & quotuplex. IV. 264. 2. *seq.*
- Actio pro intentione actoris accipitur interdum. XI. 63. 1.
- Actio quibus ex causis ex alieno contractu, vel facto iure potestatis nobis acquiritur. IV. 448. 3.
- Actio heredi an acquiritur, si ei stipulatus fuerit defunctus. IV. 448. 4.
- ex contractu tutoris, curatoris, syndici, procuratoris, & cautione exacta a magistratu actio utilis datur ei, ad quem ea res pertinet. IV. 445. 5.
- Actio omnis sive in rem, sive in personam vendi potest. VIII. 833. 1. *seq.*
- Directa actio quid sit, & unde dicta. V. 978. 3. & N. 7. VII. 816. 22.
- vocatur ordinaria, civilis, & legitima. V. 978. *seq.* N. 7.
- opponitur praeiorie, & quatenus, V. 979. N. 7.
- quando utilem contineat. *ibid.*
- quid ab utili differat. VII. 817. 28.
- quo scus opponatur actioni ad exhibendum. V. 993. 21.
- dicta etiam principalis, ubi opponitur contrarie. V. 999. 5.
- cui detur. V. 978. N. 7.
- Directae actionis significatio triplex, et quae. V. 1001. 27. & N. 23.
- contraria actio cur ita dicta, & quam vim habeat. V. 1000. 25. & N. 21.
- Contraria omnis actio est bonae fidei. VI. 730. 39.
- omnis item utilis. V. 1001. N. 22.
- Actio utilis, quae, & unde dicta. V. 979. 3. & N. 8. VII. 817. 29.
- an sit ex mente, & sententia legis: an ex ejus interpretatione, seu extensione. V. 980. N. 8.
- quando civilis, & quando praetoria. V. 981. N. 8.
- ejus vis & potestatis est, atque directa. V. 981. 3.
- an in rem sit, vel in personam. VII. 826. 20.
- accipitur interdum pro efficaci. V. 982. N. 8. VII. 153. 4. XL 833. 1. *seqq.*
- quando competat. V. 982. N. 8.
- datur in subsidium directae; quomodo & in ejus subsidium actio datur in factum praetoria. V. *ibid.*
- an sine cessione transeat. VII. 826. 19.
- utilem transferre in alium potest, quicumque sibi actionem quaesivit proprio nomine; & quibus modis transferri possit. VIII. 115. 14.
- Actionis significatio multiplex. VI. 519. N. 3. XI. 1689. 3.
- vocabulum latius acceptum, & extraordinariam persecutionem continet. II. 627. N. 2.
- strictae & propriae quid significet. V. 246. 8.
- quomodo a petitione differat, & a persecutione. XI. 1689. 4.
- Actionis verbo non continetur exceptio. XI. 1687. 1.
- praeterquam in mixtis judiciis. XI. 1687. 3.
- item in replicationibus. XI. 1688. 3.
- Actionis definitio per singulas ejus partes explicata. V. 390. 4. *seqq.* VI. 515. 3. *seqq.* ubi fuse.
- Juxta quam vim habeat in proposita definitione. V. 390. 4. & N. 1. VI. 515. 5. *seqq.*
- potestatem, an formulam significet. V. 390. N. 1. ubi fuse.
- continet actiones cum in rem, tum in personam. V. 396. 7. N. 4. & 401. 10. VII. 816. 36. *seqq.*
- item praedicta, interdicta, stipulationes praetorias, & in integrum restitutiones. V. 402. 11.
- an & persecutionem earum rerum, quae iudicis officio praestantur. V. 404. 12. & N. 10.
- Actionis causa efficiens, materia item, & finis. V. 405. 1.
- Actionis origo quando spectanda. XI. 179. 4.
- Ragula generalis, actionem alteri per alterum acquiri non posse, quomodo sit accipienda. XI. 1512. 9.
- alteri quae situm auferri non posse, quomodo accipiendum. VIII. 828. 12. *seqq.*
- Quenam personae actionem sibi invicem acquirere prohibeantur. III. 646. 7. *seqq.*
- quinam certis de rebus, aut certis modis acquirere vetante jure non possint. III. 650. 12.
- Actionem edere quid sit. VI. 47. *seq.* 1.
- Actio edita speciem futuram litis demonstrat. VII. 24. 5.
- alia recte dicitur; quae & certam rem, & petendi causam, & genus actionis complectitur. VI. 50. *seqq.* 2. *seqq.* VII. 25. 6. *seqq.*
- in ea elenda nomen, & genus actionis oportet exprimi ex jure civili. VI. 61. *seqq.* 5. VII. 27. *seqq.* 10. *seqq.*
- secus ex jure canonico, quod ubique receptum. VI. 64. 5. & N. 13. VII. 29. 11.
- an feriato die edi possit. VI. 254. 1. & N. 2.
- Edendarum actionum diversae rationes, & quae. VI. 47. N. 1.
- Editam actionem mutare quid sit. VI. 68. 4. VII. 29. 12.
- mutare, vel emendare licet ante litem contestatam; & an, & quomodo post litem contestatam. VII. 32. 17. & 33. *seqq.*

—an mutare liceat in eodem iudicio post litem contestatam : an novo iudicio sit opus. VII. 34. 18.
 Qui actionem editam mutat, an possit, vetere omisa, ad novam transire, antequam de priori iudicetur, & de ea reus absolvatur, si desideret. VII. 36. 20.
 — Et quandonam qui, priore omisa, novam actionem instituit, priori illi venutiasse intelligatur. VII. 36. 21.
 Quibus conditionibus actionis ista mutatio concedatur. VII. 30. 13. 14. & 31. 15.
 Actionum summa divisio in rectas, & obliquas; ejusque divisionis explicatio, atque defensio. V. 408. *segg.* 3. *seg.*
 Actionum alie in rem, alie in personam. Ille vindicationes, hae conditiones appellatæ; alie extraordinarie. V. 410. *segg.* 5. 6. & 975. 2.
 Actionum cum in rem, tum in personam divisiones propositæ, & explicatæ. V. 415. 9. *segg.* & 975. 1. *segg.*
 An dentur actiones mixtæ. V. 543. 5. & 544. 8. *segg.*
 Actiones in rem quæ ac in personam partim civiles, partim prætorie. V. 415. 9. & N. 6. & 975. *seg.* 2.
 — Edictiæ actiones quæ. VI. 621. 16. & 622.
 — Civiles, quæ. V. 976. 2. & 975. N. 2.
 Civiles & legitimæ actionum causæ quæ. VI. 619. 12. 13.
 Ex civilibus causis quæ descendant actiones. VI. 616. 8. *seg.*
 — Prætoris unde æstimentur. V. 976. 2. & N. 4. & 477.
 — Extraordinariæ, quæ sint, & cur ita appellatæ. V. 977. & 478. 2. & N. 5.
 Actiones jure municipali inductæ an sint prætoris, an vero civilibus similes. V. 978. N. 4.
 Actiones præjudiciales quæ, & quot illarum species. VI. 699. 1. & 700. 3. *segg.*
 — cur ita vocentur, & cur in rem esse videri dicantur. VI. 705. *seg.* 8. & 710. 12.
 — Vide *Præjudicium*.
 Actiones in rem scriptæ, quæ IV. 381. 31. & 353. N. 3.
 Actiones vel rei persecutoriæ, vel penales, vel mixtæ. VI. 729. 2. *segg.* & 733. 7. V. 996. 22.
 Actiones penales quibus rebus dignoscantur. VII. 964. 27. 965. 28. 29.
 — in heredes non dantur, sed alter si ex contractu, aliter si ex maleficio. VII. 962. 18. 963.
 — alie in duplum, alie in triplum, alie in quadruplum. V. 996. 22. VI. 745. 1. & 746. *segg.*
 Actiones alie bonæ fidei, alie stricti juris, alie arbitrarie. V. 996. 22. VI. 753. 1. & 754. 2. *segg.*
 — Vide *Bonæ fidei*, *Stricti juris*, *Arbitrarie actiones*, *Judicia bonæ fidei*.
 — item alie quibus solidum consequimur, alie quibus minus quam solidum. V. 996. 22.
 — alie directæ, alie utiles. V. 979. *segg.*
 — Utiles quæ. V. 976. N. 3.
 — utiles etiam quæ sunt civili jure comprobate; & quare. VI. 622. 17.
 Tom. XII.

Directæ actiones post hereditatem restitutam manent apud fiduciarium. II. 612. 3. & 613. N. 2.
 — utiles tamen transeunt in fideicommissarium. II. 613. 3. & N. 2.
 — Hæc quomodo acquirantur emptori sine cessione. VIII. 829. 1.
 Directæ actiones non cessione transferuntur, sed mandato. IV. 456. 14. 15. & 457. N. 8.
 — transferuntur item delegatione, & litis contestatione. VII. 825. 11. *segg.*
 — Vide supra *Actio directæ, et actio utilis*.
 Actiones famosæ vel civiles, vel criminales. V. 103. 1.
 — civiles famosæ, alie ex delicto, alie ex contractu, vel quasi; & quæ generis utriusque. V. 104. *segg.* 2. *seg.* & 107. 5.
 — criminales famosæ triplicis generis; & quæ. V. 122. *segg.* 18. *segg.*
 — Vide *Judicia famosa*, *Infantis*, *Infamia*.
 Actiones hereditariæ, quæ. IV. 589. 2. 590. VII. 927. 928.
 — quæ heredi competant, aut adversus heredem. IV. 591. 3. 4. 592. *segg.* VII. 957. 2. 958. *segg.*
 — Vide *Heres*, *Heredes*.
 Actiones temporales, quæ, & cur ita dictæ. IV. 710. 4. & 714. 9.
 — finiri solent anno, vel biennio, & interdum spatio sex mensium. X. 718. 14.
 — temporis in illis utile. IV. 719. 17.
 Temporales actiones finiuntur ipso jure. X. 723. 21. & 724. *seg.*
 — nisi tamen legitimus temporis illarum cursus interrumpatur. IV. 726. 23.
 Actiones a veteribus compositæ ex LL. 12. *tabb.*, & quomodo. VII. 790. 1.
 — & quidem statim compositæ. X. 959. 13.
 — ex edicti, aut formulæ initio appellatæ. VI. 716. 5.
 — certæ, & solemnes, itemque vulgares, & usitatæ, quæ, & cur ita dictæ. X. 1285. 5.
 — ubi novæ a legibus introductæ, an veteres de eadem re constitutæ, sublata intelligantur. V. 1005. 2. *segg.*
 Ubi plures actiones competunt, una ne duntaxat, an pluribus liceat experiri. V. 1008. 4. *segg.* VIII. 689. 5.
 De actionum concursu, & concurrentium actionum usu. V. 1011. G. 1012. *segg.*
 — Vide *Concursus actionum*.
 — Actionum formulæ veteri Romano jure necessariæ. V. 994. 20. X. 953. 5.
 — a Constantino Imp. sublata. V. 994. 20.
 — nomina earum nosse quam habeat utilitatem. VI. 721. 1.
 — hodie nec nomina in iis instituendis necessaria. V. 994. 20.
 Actionibus instituendis satis est ut certæ, & conveniens agendi causa proponatur. V. 994. 20.
 Actio omnis cum in personam tum in rem vendi potest ita, ut actio utilis adversus debitorem; & utilis.
 B. 2

- lis in rem actio adversus ejus rei possessorem statim transeat in emptorem. VIII. 833. *seqq.* & 808. 3. 4.
- an vendi possit, ignorante, aut invito debitor. VIII. 809. *seqq.*
- Actione vendita, quomodo utiles actiones acquirantur emptori sine cessione. VIII. 829. 1.
- Actione vendita, dominium obligatarum rerum non transit in emptorem; sed ei tribuitur actio utilis cum in personam, tum in rem hypothecaria, creditoris cui pignori obligata res fuit, exemplo. VIII. 831. *seqq.*
- Vide *Cessio*.
- Actor quis proprie. IV. 1060. 2.
- dicitur petitor. *ibid.*
- idoneus quicumque non prohibetur. Et quinam prohibeantur. IV. 1063. G. & 1064. 7. *seqq.* & N. 8. *seqq.*
- Vide, *Servus, Filiusfamilias, Paterfamilias*.
- sequitur forum rei, cum in civilibus, tum in criminalibus; & quare. IV. 1221. 7. & N. 14. *seqq.*
- in citatione nominari debet; & quando. VI. 21. N. 13.
- edere tenetur reo instrumenta, & rationes; quomodo; & quando. VI. 75. 1. *seqq.* & N. 1. *seqq.* VII. 47. 1. & 49. 3.
- rationes suas cur edere reo cogatur, licet his uti nolit: alia vero instrumenta sua edere non cogitur, nisi illis usus. VI. 77. 2. & N. 4. VI. 50. 5. contraria dicens non est audiendus. VII. 950. 6.
- promens in iudicio scripturas suspectas pueniens, uti falsarius. VII. 1102. 2. *seqq.*
- & quidem ab eo iudice, coram quo produxit, licet alias non esset competens. VII. 1104. 4.
- quo in casu tria observata digna; & quare. VII. 1104. 5. *seqq.*
- Actoris conditio nulla in re fieri solet litis contestatione deterior. IV. 936. 35. & 938. 37.
- ejus est onus probandi. VI. 594. 26. VII. 1009. 1. *seqq.* & 1015. 2.
- Actoris partes obtinet possessor non uno casu, sed multis; & quinam hi. VI. 595. 28. & 596. 29. *seqq.* & 560. 33. *seqq.*
- Actoris partes obtinere, vel *substinere* diverso modo recte dicitur quicumque pro actore se gerit in iudicio. VI. 601. 35.
- Actore non probante reus obtinet, quamvis ipse nihil praestiterit, cum in civilibus, tum in criminalibus. VII. 43. 5. & 505. 3. X. 781. 782. & N. 6.
- sed & interdum res actoris jurjurando committitur; & quibus in causis. VII. 45. 10.
- Actor, commune utrique litiganti nomen. IV. 1059. N. 2.
- Actor. vide *Civitas*.
- Actor a tutore constituitur ex decreto magistratus. V. 222. 16.
- quibus ex causis. *ibid.*
- & quomodo constituitur. V. 222. N. 19.
- semper de rato caveat, quamvis constet quod actor sit. Et quare. V. 274. 32. & 275. N. 28.
- appellare non tenetur; & quare. V. 346. 11. & N. 8.
- Actor universitatis constitui debet ab universis. V. 224. 18.
- Actor civitatis ad certam causam, non ad quascunque causas generatim constituendus. V. 227. 22. 23.
- quomodo constituendus. V. 228. 24.
- cavere debet reo de Civitate defendenda. V. 246. 5.
- & quandom de rato cavere debeat. V. 273. 30. & 274. 31.
- a syndico quid differat. V. 226. 22.
- Vide *Civitas*.
- Actor servus quis. IV. 757. 24.
- Actori servo recte solvitur. *ibid.*
- Actor generis: dispensator speciei nomen. *ibid.*
- Actuarius quis. VI. 94. 2. & N. 2.
- Actuarii publicum officium, ut olim argentarii. VI. 99. 2. & N. 2.
- Actuariorum opera quae. V. 2. N. 2.
- Actum pro cauto habendum esse quam sententiam habeat, & quomodo ostendatur. X. 110. 3. 111. *seqq.* & 113. 4.
- Actus lata significatione quemvis contractum significat. XI. 1705. 1.
- Plus valet quod actum, quam quod scriptum est. VI. 1043. 8. VII. 1366. 2. *seqq.*
- Actus quivis iudicii requirit citationem. VI. 11. N. 2.
- Actus legitimus est adoptio. I. 309. N. 1.
- acceptilatio. V. 950. N. 5.
- apertura tabularum. II. 403. N. 3.
- Actus ut valeat, interpretatio capiendi, 1. 122. N. 4. XI. 65. 7. *seqq.*
- Servitus actus quid sit, & unde dicta. III. 278. 8.
- ejus definitio in quibusdam Institut. exemplaribus vitiosa. III. 278. 8. & 279. 8. *seqq.* & N. 4.
- Actum habens ire potest & sine jumento. III. 279. 9. & N. 4. I. 279. 9. & N. 4.
- Animalia omnia agi dicuntur, non jumenta duntaxat. III. 281. 13.
- Actum petenti, qui prius iter petiit, an obstat exceptio rei judicatae. V. 1349. 12. & N. 13.
- Addicere, addicere in diem, in diem addictio. Unde haec appellatio. IV. 883. N. 1.
- In diem addictio quid, & quomodo fiat. V. 883. 1.
- quomodo differat a pacto de retrovendendo. IV. 891. N. 1.
- Conditio propria in diem addictionis quid sit, & quoniam continet. IV. 883. 1. *seqq.*
- Res in diem addicta non fit inempta, si falsus emptor subiciatur. IV. 884. 3.
- an fiat inempta, quolibet emptore meliorem conditionem offerente. IV. 885. 4.
- Ut res in diem addicta fiat inempta, meliorem conditionem ab alio offerri oportet. Melior conditio quibus aestimetur. IV. 886. 5.
- quid si venditor intra diem obierit, nullo heredem relicto. IV. 887. 6.

- Res in diem addicta, meliore conditione allata, sit inempta, si emptor monitus adiacere nolit, quod novus emptor adiecit. IV. 887. 7.
- non fit inempta, nisi venditor meliorem conditionem allatum admittat, & quid si ex parte tantum admittat. IV. 888. 8.
- quid si ex pluribus qui communem rem venderunt, alii admittant, alii non admittant meliorem conditionem allatam. IV. 889. 9.
- quid si venditor posteriori emptori addicat in diem. IV. 890. 10.
- quid si pluribus rebus separatim venditis, & in diem addictis, alter conjunctim empturus meliorem afferat conditionem. IV. 890. 11.
- Res in diem addicta si fiat inempta, quale jus emptoris, itemque venditoris, tum quoad rem ipsam tum quoad accessiones, commoda, & incommoda. IV. 891. 12. *seqq.* & 894. 16. *seq.*
- Cum res in diem addicitur, utrum venditio sub conditione contrahatur, an pure contracta resolvatur sub conditione. IV. 893. 14. 15.
- Addictio operaturum necessaria quomodo *LL. 12. tabb.* sublata. XI. 313. 1. & N. 2.
- voluntaria relicta. XI. 313. N. 2.
- apud Hispanos in foro passim observatur. XI. 314. N. 2.
- Addictus iudex quis dicatur. IV. 1380. N. 21.
- Ademptum sub conditione, sub contraria conditione datum intelligitur. II. 1027. 14.
- Adimi hereditas codicilis non potest. II. 559. 28. & N. 14.
- Legatum admittit nuda voluntate, verbis, vel factis indicata. II. 824. 8. & 826. 11.
- quomodo hæc voluntas patefiat verbis. II. 826. 11.
- facta quibus significatur, quoniam sint. II. 826. 12.
- an inimicitie supervenientes. II. 827. 13.
- an mutatio rei legatæ in aliam formam. II. 828. 14. & 829. 15. *seqq.*
- an alienatio. II. 832. 23. & 833. *seqq.*
- an exactio nominis legati. II. 835. 27.
- Ademptio non valet, si quis id quod Sempronius amicis suis legaverat, Sempronio adimat. XI. 67. 17. *seqq.*
- Ademptio non adjuvanda est interpretatione. XI. 58. 22.
- Ademptum an censetur legatum, si rem legatum testator alii per fideicommissum reliquerit a legatario, & deinde fideicommissum ademerit. II. 825. N. 2.
- Ademptionis honorum poena quando transeat in heredes. VII. 972. 52. 53.
- Adjectio, sive addictio honorum & pignorum quid, I. 955. N. 4.
- Adjectio domini quam recte dicta, usucapio. I. 954. 3. & N. 3. *seq.*
- Adjectus quis dicatur, & quale jus habeat. III. 576. 3. XI. 1041. I. & 1042. 3.
- nihil interest prior, an sequenti loco nominetur. III. 575. N. 1.
- solutionem accipere potest a volente factam, & quo jure. III. 577. 3.
- æquiparatur mandatario. III. 577. N. 2.
- licet pupillus solutionem recte accipit sine tutore, & liberat debitorem. IV. 762. 32. XI. 1057. N. 16.
- etiamsi nummos perdidit, quos ita accepit. IV. 762. N. 16.
- Adjectus nec accepto ferre, neque novare, aut delegare potest. IV. 761. 31. XI. 1045. 4.
- Servo adjecto solvi potest sine voluntate domini, XI. 1057. 8.
- Adjecto recte solvitur non aliter quam stipulatori, etiam stipulatore invito; & quatenus. X. 1109. 3. & 1110.
- Si alibi quam in destinato loco solvatur adjecto, stipulatore invito, rata manet sortis solutio, sed tamen loci utilitas salva est stipulatori. X. 1111. 4. & 1112.
- & qua hic actione utilitas loci petenda. X. 1113. *seqq.*
- Vide *Solvere, Solutio.*
- Adjecto solvendi facultas an interdicat, statu ejus mutato. XI. 1046. 6.
- Finitur I. Capitis deminutione quacunque. IV. 763. 34. 35.
- etiam emancipatione; quidquid contra nonnulli sentiant. IV. 763. 35. & N. 17.
- nisi agatur de usufructu præstaudo. IV. 764. 36.
- II. finitur petitione stipulatoris lite contestata. IV. 764. 37. XI. 1060. 11.
- III. pecunia constituta, creditarij si soli debitor se soluturum constituit. IV. 765. 38. XI. 1061. 11.
- Aditio olim solemniter fiebat verborum formula, & qua. IX. 368. 6.
- Aditio solemniter veteribus dicta *Cretio*. Et unde talis appellatio. II. 424. 6. & N. 7. & 425. N. 8.
- Solemnitate sublata, mansit aditionis nomen. II. 424. 6. & N. 7. & 425. N. 8.
- Aditio quid sit, & unde dicta; & quomodo differat a pro herede gestione. II. 421. 3. *seq.* & 422. N. 4. *seq.*
- an verba necessario requirant. II. 422. N. 3.
- diem & conditionem requirit. II. 421. N. 3.
- fere animi destinationem requirit in ipso herede. II. 437. 1. & 442. 5.
- ante apertas tabulas olim fieri non poterat. II. 402. 4. *seq.*
- quid juris hodie. II. 403. 5.
- retrahitur ad tempus mortis. II. 457. 27. & N. 7.
- Aditioni nullum a jure civili præfixum tempus. II. 372. 4.
- sed tamen juri adeundæ hereditatis triennio præscribi receptor sententia. II. 371. N. 2.
- item præfixire certum aditioni tempus potest testator. II. 372. N. 2. per Aditionem Vulgaris substitutio expirat. II. 230. 12.
- sed reviviscit, herede in integrum restituto adversus aditionem. II. 256. 19. & N. 9.
- Nisi hereditas adeatur, pupillaris substitutio evanescit. II. 277. 23.
- Ex-

- Excipitur substitutio poplaria a milite facta. II. 279. N. 15.
- Nemo cogitur extranei hereditatem suscipere, exceptis portioibus, quæ post aditionem accrescunt. IX. 363. 2. & 366. 3. 4.
- An qui scivit hereditatem sibi delatam, adire post annum possit. IX. 380. n.
- Ut hereditatem adire possit, de quibus rebus minime dubitare debeat heres. II. 399. 2. & N. 1. 2.
- Adire cogitur heres fiduciarius. II. 577. 1.
- an sine exceptione. II. 578. 3. *seq.*
- per quem cogi possit, & quibus remedia. II. 597. 1. *seqq.*
- si coactus adit, perdit quartam Trebellianam. II. 660. 11.
- adire non cogitur propter fideicommissa rerum singularium. II. 599. 7. & N. 3.
- Vide *Fiduciarius*.
- Adita hereditas fit patrimonium heredis. XI. 586. 20.
- Conditio, si adita sit hereditas, tacite licet in legatis & fideicommissis. II. 571. 1. & 1035. 2.
- expressa vitiat exheredationem. II. 1039. N. 3.
- Hereditas non adita non transmittitur. IX. 346. 2.
- quævis sine vitio heredis adita non sit. IX. 355. 2.
- Fideicommissum interdicat, heres moriente ante editam hereditatem. II. 571. N. 1.
- Jus adeundi hereditatis ad heredes non transmittitur, & quare. II. 391. 12. & N. 3.
- Exceptiones ejus regulæ quot, & quæ nam sint. II. 393. 13. *seqq.* & N. 4. 5. IX. 356. 4. *seqq.*
- Jus adeundi transmittit ad heredes filius suus heres, & quare. IX. 343. *seqq.* 1.
- Vide *Transmissio*.
- Adiacerde possessionis causa quot, & quæ propria remedia. IV. 343. 3. *seqq.*
- Vide *Interdicta*.
- Adjudicare, Adjudicatio quid sit. II. 1238. 15. VI. 1010. 8.
- Quomodo rerum æqualitas in adjudicatione teneri possit a iudice. VI. 1010. *seq.* 8.
- Adjudicatione dominium adjudicatæ rei transferatur. VI. 1015. 1.
- Aliene rei, tanquam defuncti, adjudicata dominium non transit, sed præstanda a coheredibus illo nomine erit. VI. 1025. *seq.* 2.
- Si res adjudicata fuerit evicta, omnia de eo cessione, quæ actio heredi adversus coheredes. VI. 1016. 3.
- Adjudicationes, & condemnationes in iudiciis divoris receptæ. II. 1235. 10. & 1238. 15.
- quibus in rebus locum habent, & quomodo. VI. 1009. 8. & 1014. 13.
- An uni res, alteri ejusdem rei usufructus possit adjudicari. VI. 1011. 9. *seq.*
- Arbitræ familia ereiscunde prædio, quod uni adjudicatur, potest servitutem imponere. VI. 1013. 11.
- Adjudicatio pignoris. Vide *Pignus*.
- Admoicula quæ sint, & unde dicta. VII. 188. 19.
- Admoicula emptiois, quæ. VII. 187. 19.
- Administratio alienarum rerum triplex? IV. 127. 1.
- voluntaria *ibid.*
- necessaria. *ibid.*
- mixta IV. 128. n.
- Hac inter quos locum habent. IV. 191. 1.
- tunc necessaria. IV. 155. 1. *seqq.* & 165. 1. *seqq.*
- Administratio tutorum quibus partibus constat. I. 519. 2. *seqq.* IV. 165. 1. *seqq.*
- Vide *Tutor Tutela*.
- Administratio republicæ quibus in rebus præcipue venietur. IV. 1101. 5.
- Administratores. Vide *Civitas*.
- Administratores non vetatur alienare bona sua, vel pignori obligare. VIII. 1131. 2. 3. & 1132. 5.
- omnes rationes gestus sui conficere, & potest dominum, aut socio totum rationum librum edare tenetur. VI. 87. 2. & 88. N. 8. *seq.*
- citra moram præstat usuras pecuniæ, quæ in usus suos vertit. X. 1391. 45.
- Administratores Civitatis si legatur, quando ipsi, aut Civibus legatum relictum videatur. II. 724. N. 3.
- Administratores an liceat ex rebus, quas administrant, emere. III. 653. 20.
- Adolescent. Vide *Minor*.
- Adoptio imago naturæ. I. 314. N. 6.
- quid sit, & unde dicta. I. 309. 2. & N. 2.
- iuxta quænam. I. 311. 3.
- fit apud Magistratum, apud quem legis actio est. I. 316. 15.
- est actus voluntariæ jurisdictionis. I. 316. 14. IV. 1126. 9. & N. 16.
- requiritur acta. I. 317. 19.
- non jure facta potest a Principe confirmari. I. 317. 20.
- per procuratorem fieri nequit. I. 317. 17.
- rumpit testamentum. II. 130. 18. & N. 9.
- testamento juberi non potest. II. 774. 4.
- Adoptionis forma, & solemnitas. I. 315. 13. *seqq.*
- duæ species. I. 311. 4.
- juxta in tribus positum. I. 317. N. 10.
- Quod effectus interest, a parentum aliquo, an ab extraneo quis adoptetur. I. 318. 21.
- Effectus quis in naturali, quis in adoptivo patre, quis in adoptato. I. 318. 22. *seqq.*
- Adoptioni faciendæ quæ sint necessaria. I. 311. 5.
- An consentire oporteat eos, quibus adoptatus sit agnatus. I. 315. 12. & N. 7. *seq.*
- In Adoptionem dare quis possit. I. 311. 6.
- Quis dari possit, & an requiratur ejus consensus. I. 312. 7. & N. 2.
- dare, vel dari, aut adoptare an possit magistratum genus apud semetipsum. I. 316. 16. & N. 9.
- Adversus Adoptionem qui non restituantur in integrum. I. 353. 18.
- Adoptionis dignitas potest augeri, non minui. I. 320. 23.

Adoptione dissoluta, manet tamen cognationis honestas in matrimonio. I. 374. 21.

Adoptio non possunt liberis prognerandis perpetuo inhabilis. I. 312. 8. & 313. N. 3. *seq.*

— nec is, qui adoptandum plena pubertate non accedat. I. 313. 9.

— nec femine, nisi in solatium amissionum liberorum, & ut filium habeant, heredeque legitimum: non ut habeant in potestate. I. 314. 10.

— neque pater adoptivus filium quem emancipaverat, vel aliter dederat in adoptionem. I. 314. 11.

— neque in fratrem sibi nemo alium adoptare potest. IX. 134. 2. 3.

Adoptari an liberi possint a parentibus I. 310. 2.

— idem quis habet pater in bonis adoptati filii emancipati, atque patronus. I. 370. 13. & N. 4.

Adoptati juris Civilis Commentq sunt in liberorum numero. XI. 93. 20.

— an Contineantur in conditione: *Si sine liberis decesserit, aut si liberis habuerit.* II. 1060. 2. & N. 7.

— Nobiles quoad genus non sunt. I. 319. N. 11.

— An habeant jus patronatus. I. 291. N. 1.

— Non excusant a tutela. I. 486. 13. & 485. N. 5.

— quando, & quomodo adoptivo patri, aut naturali succedant. II. 1119. 5. & N. 4.

— Ex statuto filios vocante non veniunt ad successionem, nec fratres excludunt. II. 1110. N. 4.

— in Francis generaliter non succedunt. II. 1119. N. 4.

— qui agere possint inofficiosi querela. V. 432. 2. & N. 4.

in Adoptivis an suitatis, & emancipationis discrimen sublatum. II. 1119. N. 5.

Adoptivi parentes sine venia in jus vocari nequeunt a liberis. VI. 32. N. 22.

— nec parentes, aut liberi adoptivi patronorum a liberis VI. 33. N. 22.

Adoptivi fratres an tutores legitimi. I. 435. N. 10.

Adpromissor idem qui fidejussor, & unde ita appellatur. IV. 554. 2. & N. 2.

Ad scendentium successio. II. 1127. 1. *seqq.*

— Vide *Parentes*.

Adscriptitii quoniam, & unde dicti.

Adventitia sine consensu patris alienari nequeunt a filiofamilias. II. 1164. 25.

— etiam si alienatio firmetur jramento. II. 1163. N. 13.

— Eorum quale jus olim, & quale hodie. II. 1163. 25. & N. 12. *seq.*

Rerum adventitiarum quas pondere, numero, mensurare constant, proprietas non ad filium pertinet, sed ad patrem. X. 106. 3.

Adversaria quid sint, & unde dicta. VI. 47. N. 1.

Adversarius quis. V. 783. N. 2.

Adulter infamis non efficitur ante sententiam. V. 98. N. 9.

Adulterii damnatus testis esse nequit. II. 49. 15. VIII. 1180. 2.

Servus a Domina, cum qua se polluit adulterio, nec manumitti potest, neque heres institui. II. 158. 29. & N. 18.

Adulterum uxoris sue qui occidit, an privetur ejus hereditate. II. 839. N. 17.

— nec Adulter adulteram, neque hanc adulterum suum heredem instituere potest. II. 157. 28.

Adultera perdit dotem. III. 1031. 7. & N. 5.

in Adulterio deprehensa; licet absolvatur, infamis efficitur. V. 98. N. 9.

Adulteram pater occidere potest jure civili. I. 338. N. 2.

Marius ab uxoris adulteræ accusatione repellitur. Go: dierum præscriptione, absque spe in integrum restitutionis, etiam si minor sit. V. 1175. 7. & 1176. N. 7.

ex Adultera natus creditur esse mariti, quando non prohibetur contrarium. I. 301. 9.

— etiam si mater adulterii convicta sit. I. 301. N. 6.

— & ultro fateatur se filium ex adulterio suscepisse. *ibid.*

Adulteri causa admittit procuratorem, si agitur ad separationem. V. 176. N. 4.

— pena hodie mors: olim non item. VII. 328. G.

de Adulterii crimine cur placeat transigere, aut pasci non licere. VII. 328. 7.

Advocatus quis, & unde dictus. V. 38. 3. & N. 6. 8.

— debet esse Christianæ religionis sacris initiatus. V. 54. 19. & N. 3.

— quinquennium studio juris impendisse. V. 54. 19.

— statutum studiosis juris quinquennii tempus quare hodie plusquam necessarium. V. 55. N. 55.

In superioribus curiis advocatorum numerus certus, & quenam in advocato desideretur. *ibid.*

— disertus, ac eloquens esse debet. V. 53. 20. & N. 36.

— non lucro, pecunieque inhiat. V. 56. 20. & N. 37.

Advocationis officio præcedere debet examen conditionis, atque doctrinæ. V. 57. 21.

— An etiam descriptio in matricula. V. 57. 22.

— novissime in advocatorum ordinem receptus ultimum tenebat locum, unde paulatim ascenderet. V. 58. 22. & N. 39.

— primus, seu Collegii primicerius fisci deligebatur patronus. V. 58. 22.

— datus iudex in causam, in qua advocatum egit, rejicitur ut suspectus. IV. 1385. N. 6.

— iudici familiaris non rejicitur a causis agendis. IV. 1385. N. 6.

Advocatus esse nemo potest in ea causa, in qua sit iudex. V. 58. 25.

— an jure ipso repellatur; an potius recusari debeat, qui in ea causa judicare velit, in qua advocatum agit. V. 58. N. 41.

— in causa appellationis advocare potest, qui in priori instantia iudex fuit. *ibid.*

- clientibus suis suggeret quod verum, iustumque existimaverit. V. 60. 28.
- causam clientis improbam, vel non accipere, vel deserere tenetur, siual ac injustam agnoverit. V. 61. 28. & N. 44.
- a fallaciis et cavillationibus abstinere debet. V. 59. N. 43.
- nisi siquidem utatur, ut aliorum captiones eludat, & fraudem excludat. *ibid.*
- a mendacio tamen cavet. V. 60. N. 43. & N. 4.
- causae civili in facto, vel jure dubiae patrocinari potest. V. 61. N. 44.
- criminali dubiae patrocinari non debet contra reum. *ibid.*
- si sciens injustam litem foveat, graviter peccat, & damnam parti laesae rescire tenetur. V. 62. N. 44.
- item si mala fide protrahat, impedit, perturbet causam principalem. V. 61. N. 44.
- secus si bona fide fecerit ex probabili ignorantia. *ibid.*
- quae ignorantia in Eo excusata sit. *ibid.*
- quale juramentum praestare debeat, & an sit in usu. V. 61. 29. & 62. N. 45.
- quomodo praevenitur, & an etiam prodendo causam clientis adversario, & quae hujus pena sit. V. 62. 30. & 63. N. 46.
- an salario fraudatus a cliente possit adversarium defendere. V. 63. N. 46.
- & quando si pro una parte consulendo respondit, aliam deinde possit defendere. *ibid.*
- non debet esse iudici injurius, importunus, aut intercedens. V. 63. N. 47.
- ab iniuriis quoque partis adversae debet abstinere, & quae contra facientis. pena. V. 63. 31.
- cavere debet ne lites protrahat, & protelet. V. 63. 31. & N. 48.
- de quota litis pacisci cum cliente prohibetur. V. 63. 32. & 64. N. 49.
- neque lite pendente contractus cum cliente iniire potest, & quare. V. 65. 33.
- munera accipere, pendente lite, quatenus deest. V. 65. N. 50.
- Si donationem accepit, lite finita, ob patrocinium praestitum, quatenus valet. *ibid.*
- Advocatum non habenti magistratus dare debet : datus autem obtemperare, & quomodo obtemperandi pena. V. 65. 34. & N. 51.
- Abesse quatenus liceat advocatis. V. 66. 35. & N. 52.
- Advocati factum an, & quatenus noceat clienti. V. 73. 2. & 74. 3. 4. *segg.*
- Juris allegationem ab Advocato omisissam iudex supplet. V. 77. 9. & N. 4.
- Advocatus non potest esse testis in causa, cui patrocinat. VI. 1049. 13.
- Advocatus esse non potest, qui vel in perpetuum, vel ad tempus prohibetur. V. 52. 17. *segg.*
- prohibitus in perpetuum a causa agendis abstineat perpetuo, nisi appellaverit, vel fuerit a Principe restitutus. V. 53. 18.
- ad tempus prohibitus, ex tempore elapso, postulare non prohibetur. *ibid.*
- & quid, si prohibitus ita *veto te deinceps postulare*. V. 53. N. 32.
- apud Legatum prohibitus an possit apud Praesidem postulare. V. 53. 18.
- cui fore interdictum, advocata prohibetur. *ibid.*
- quibus actionibus Salarium petat. V. 69. N. 54.
- pauperum causas gratis suscipere compellitur. *ibid.*
- & operam illis gratuitam negare peccat. *ibid.*
- Advocatus qui pro certo salario patrocinium cause suscipit, nec tenetur pro eodem salario appellationis prosequi, & integram salarium consequi debet, licet transactione lis finitur. V. 68. N. 54.
- Advocato pauperum expedit constitui salarium. V. 70. N. 54.
- Advocatum non habenti in urbe datur is a Praetore. V. 36. 2.
- in provincia a Proconsule. V. 37. 2.
- Advocatus, si per eum non stetit quominus causam ageret, etiam morte occupatus fuerit, salarium restituere non debet. III. 1232. 16.
- Advocati olim quinquam dicti. V. 39. 3.
- idem postea patroni dicti, & causarum nuncupati. V. 39. 3. & 37. N. 7.
- item causidici, & eorum appellati. V. 39. 3. & 40. 3.
- item togati, & quare. V. 40. 3. & N. 12. *segg.*
- Justiniano jure quinquam sicut. V. 41. 4. *segg.*
- quot modis differant a procuratoribus. V. 41. 5. & N. 14.
- dicuntur causas orare. V. 36. 2. & N. 2.
- causas adesse, vel superesse. V. 36. 2. & N. 3.
- lites causasque ambigua. dirimere. V. 36. 2. & N. 4.
- & in jure postulare. V. 36. N. 3.
- Advocati utriusque partis tactis Evangelicis jurare de calumnia tenentur, & quid hoc iuramentum continetur. VI. 322. 13.
- hodie tamen ex consuetudine non jurant. VI. 223. N. 16.
- Advocatorum usus cum reipublica, tum privatis maxime necessarius. V. 35. 2. & N. 1.
- munus, & officium quatuorplex. V. 36. *segg.* 2. & 60. 27.
- allegationes plene verborum, at iuvanes rerum improbat. V. 56. N. 36.
- quot, & quae praemia, ac privilegia. V. 68. 37. *segg.*
- alia a clientibus, uti honorarium, stipendium, salarium. V. 68. 38. & 67. N. 54.

- alia ex publicis; veluti ut filiusfamilias, quae iure acquisivit ex causarum patrocinio, sibi habet iure peculi quasi castrensis. V. 69. 39.
- item immunitas ab oneribus personalibus. V. 70. 40. & N. 53.
- an etiam a rebus. V. 70. seq. N. 55.
- item fisci patrocinium. V. 71. 42.
- Clarissimorum, illustrium, superillustrium, perfectissimorum, exconsularium titulus, & dignitas. V. 71. 42.
- item Praefecturae urbariae, aut praetorianae. V. 72. 43.
- Advocatorum liberis, aut heredibus indulta privilegia. V. 72. 44. seq. & 71. N. 56 seq.
- Advocatus similis procuratoris forensis. V. 336. seq. 3. & 335. N. 1.
- munus harum publicum. *ibid.*
- Advocatus beneficii competentiae nulla modo competit. XI. 277. 1. seqq.
- Controversi plerique sentiant. XI. 277. N. 1.
- Aedes generali praebit vocabulo continentur. II. 1251. 11.
- an ob coetumscium dirui possint. VI. 116. N. 1.
- restitutae non sunt aedem, quae priores. III. 165. N. 3.
- Si nostrae in alienorum collapsae vicino damnum intulerint, quomodo is agere adversus non possit. IV. 476. 8.
- quid, agentibus nobis ut tollere liceat quae coeciderunt, excipere possit. IV. 476. 9.
- Aedem usufructus quid continet. III. 58. 8.
- an possit oneratus inhabitare cum aliis, & quibus. III. 213. 3. seqq.
- An possit aedes tota occupari. III. 214. 6. seq.
- osus voluntate constituentis metiendus. III. 218. 15.
- Aedes materiae venditae caesa destruere non licet. II. 1225. 26. VIII. 851. 44.
- Aedem dilapidatam comparatae servitutes quoniam. III. 253. 6. seqq.
- Aedem libertas quomodo emancipatur. III. 407. 23.
- Aedes qui locat alienas quasi suas, conductori tenetur in id, quod interest. III. 830. 15. & N. 6.
- Si Aedes destitit testator jussit, heres patere non tenetur. II. 772. 2.
- Pecunia in aedem restitutionem credita privilegium habet. VI. 155. 8.
- in Aedes tota sit immissio, nisi caveatur damni nomine. IV. 519. 16.
- Vide *Damni infecti*.
- Si quis, oblatus incendio a suis aedibus arceri coactus, vicini aedes intercederit, non tenetur de eo quod vi, aut clam: Sed si ad aedes interceissus ignis non pervenerit, condemnatur in simpulum. IV. 331.
- Aedibus juncta legari vetita. II. 760. 15. & N. 17.
- nisi Aedes illicite edificata. II. 767. 19.

Tom. XII.

- aut privati aedibus juncta legentur ad opus publicum. II. 761. 20.
- Aedem usufructu legatæ, si superficies perierit, aem usufructus non debetur. III. 169. 5.
- in Aedibus an Emphyteasis esse possit. II. 1251. 11. & N. 6.
- Aedem sacras edificari stipulatus utiliter agit. XI. 855. 1.
- ad Aedes sacras confugiens, aut his inserviens, non potestur miserabilium privilegiis. IV. 1325. N. 2.
- in Aedibus sacris pecunia publice, & private servari solite. IV. 821. 4. & N. 3.
- Aedificum solo coherens cedat solo. I. 874. 1. seqq.
- Sive quis in suo extraxit ex aliena materia. I. 874. 1. & 875. 4.
- Sive in alieno solo ex sua aedificia. I. 874. 1.
- Quare. I. 873. N. 1. & 875. 4.
- Aedificum ponere fructuarius quando possit. III. 91. 7.
- inchoatum consummare non potest. III. 86. 4.
- potest vetustate collapsum. III. 89. 6.
- cadentem, eodemque forma repositum an idem quod prius, an aliud esse intelligatur. XI. 1318. 10. & 1345. 7.
- Aedificium restituere est sublatum reponere. X. 406. 2.
- ob Aedificii restitutionem qui credidit, privilegium habet, & pignus. X. 407. 1.
- Aedificii habitandi causa parata sunt praedia urbana, & si ruri posita. III. 251. 3.
- Aedificiorum modus, & forma publica. III. 270. 15. & 271.
- Aedificare licet in suo, etiam cum vicini incoent modo. VII. 410. 8.
- nisi servitus vicino debeatur. VII. 411. 9. & 410. 8.
- pot vetus aedificiorum forma prohibeat. VII. 411. 9. 10.
- Vetus aedificiorum forma, quae. VII. 414. 12. seqq.
- Contra veterem formam qui aedificium habet, ex diuturnitate temporis defenditur. VII. 415. 14. seq.
- Quando quis in praedio suo libero aedificare eo possit. VII. 445. 1. seqq.
- An qui se jure servitutis aedificare in alieno existimat, materiae dominium acquirat. VII. 424. 24.
- Aliena materia, quae quis in suo aedificavit, prioris domini manet. I. 876. 6.
- nisi religionis locis aedificet. I. 876. 7.
- Quae hic actione materiae domino castrum. I. 376. seqq. 8. & 877. N. 2.
- An qui sciens aliena materia aedificavit in suo, possit hunc eximere, & domino restituere. I. 878. 9. seqq. & 877. N. 3. seqq.
- Qui bona fide in alieno aedificavit ex sua materia, dominium ejus retinet. I. 884. 19.
- diruto aedificio vendicare potest. I. 884. 20. & 886. 24.

G.

se-

- Secus ædificio stante. I. 883. 21.
- potest materie pretium, & sumptus consequi exceptione doli mali, si ædes possideat. I. 883. 22.
- Quid si non ipse, sed dominus soli possideat ædificium. I. 885. 23. & N. 8.
- Qui sciens ædificat in alieno, nec actionem, neque retentionem habet sumptuum nomine. I. 887. 25. *seqq.*
- Dissentit ab hac opinione Cujacius, & quomodo distinguat. I. 887. N. 9.
- an male fidei possessor possit ea, quæ possit tollere sine prioris status læsione. I. 888. 28.
- Qui sciens ædificat in alieno, an, & quando materiam donasse videatur. VII. 424. 25.
- Ædificationem inhibet operis novi nuntiatio. IV. 489. 15. & N. 14.
- item alii modi affines. IV. 490. N. 16.
- Vide *Domus*.
- Ædificare in litore an liceat sine Principis permissu. I. 696. 3. 4.
- Vide *Littora*.
- Ædiles, Rom. populi magistratus. I. 57. 10. & N. 8.
- do quibus rebus edicta dabant. I. 57. 10.
- jus excedendi flagellis etiam in non viles exercere. IV. 1089. 11.
- Ædiles fuere etiam in nonnullis municipiis. IV. 1111. N. 12.
- Ædilitiæ actiones tres. X. 1313. 1.
- Vido paulo post *Ædilitium edictum*.
- Stipulationes quæ, & unde dicuntur. XI. 524. 28. & 527. 30.
- Ædilitiæ actiones pretiorum verbo comprehensæ. VI. 621. 16. XI. 527. 30.
- Ædilitium edictum suæ integritati restitutum. X. 1295. *seqq.*
- non pertinet ad res donatas, neque ad res locatas: pertinet tamen ad res permutatas. X. 1309. 1.
- verbis ad jumenta, & mancipia duntaxat: vi, & sententia ad omnes res venales pertinet. X. 1297. 2.
- ad vitia animi non pertinet; propter quæ actio ex empto est, non redhibito. X. 1301. 7.
- ad res venditas, & earum accessiones pertinet. X. 1309. 1.
- cessat, si universitatem, ut peculium, vel hereditatem, accessuram dictum fuerit, & in ea sint corpora vitiosa, aut morbosæ. X. 1310. 2.
- Ædilitium edictum non pertinet ad fisci venditiones. X. 1311. 4.
- adeoque nec rei fiscalis redhibito datur, nec actio quanto minoris. *ibid.*
- Ædilitio edicto tres actiones constitutæ. X. 1313. 1.
- Redhibitoria, cujus duæ partes, & quæ. III. 783. 7. *seqq.*
- cui, adversus quem, qua de re detur, intra quod tempus, & quis ejus finis. X. 1315. 3. *seqq.*
- Actio quanti minoris. Qualis hæc, & quando duret. III. 790. 11. X. 1325. 1. *seqq.*
- Actio in id quod interest. Quid ea. An ex omnibus causis admittatur. III. 790. 12. *seqq.*
- ex qua parte edicti petita. III. 791. 13. & 796. 18.
- Ægritudo corporis sola an faciendi testamenti facultatem vulnerat. VIII. 1341. 1.
- Impensum in ægroti invitæ medicinam an repeti possit actione negotiorum gestorum. IV. 140. N. 2.
- Egyptii furta impunita reliquere. IV. 244. N. 2.
- quibus conditionibus permisere. IV. 245. N. 2.
- Apud Ægyptios filiarum duntaxat onus est alere parentes. III. 456. N. 14.
- L. Ælia Sentia quid prohibeat. I. 276. 7. *seqq.*
- Quatenus minori XX. annis servum manumittere permittat. I. 266. 8. XI. 1177. 1.
- L. Æliæ Sentie quomodo fuerit a Justiniano derogatum in manumissione testamentaria. I. 266. 8.
- L. Æliæ Sentie: contraria stipulatio, eoque inutilis. XI. 1177. 2.
- contraria non est, qua minor alienum servum a domino manumitti stipulatur. Et quare. XI. 1177. 3.
- contraria, qua minor a debitore suo stipulatur servum sibi debitum manumissurum; & quomodo. XI. 1178. 3., & 1179. 4.
- Æquale nil sibi, sed alteri; cujus hoc usus in jure. II. 695. N. 8.
- Æquitas quid sit, & quatenus a jure discrepet. VI. 298. *seqq.* 5.
- An scripto juri anteposenda. VI. 301., & N. 5. *seqq.*
- Duplex; alia specialis, alia generalis. VI. 304. 8.
- An aliqua sit scripta. I. 97. 13., & N. 5. VI. 302. 8.
- Æquitas in omnibus, maxime autem in jure spectanda. I. 94. 11. VI. 300. 6. X. 810. 17.
- legem temperat, & moderatur ex sententia ipsius legis. I. 96. 12. & 97. 13. VI. 300. 6.
- legem producit ad similes casus. I. 110. *seqq.* 6. VII. 104. 8.
- plenius adhibetur in bonæ fidei judiciis, quam stricti juris. X. 1140. 5.
- mater exceptionum dicta. V. 1283. N. 8.
- Cerebrina, quam dicunt, explodenda. VI. 303. N. 6.
- Æquitas finis juris civilis. VI. 304. 8. XI. 1384. 3.
- Æquitate ad jus aliquod tollendum uti non licet, nisi soli Principi. I. 98. 13.
- ad jus temperandum ea licet uti cuique interpreti. I. 97. 13.
- Æquitatis rationum diversitas actionum non excludit. VII. 1004. 7.
- Æquitatem sequuntur contra juris subtilitatem supremæ Curie. VI. 296. N. 2.

— sequi contra expressa legis verba interpreti non licet. I. 98. *seq.* 14. & N. G. VI. 303. 8.
Æquum jus quid sit. VI. 299. 5. & 301. 7.
 in *Æquo*, & bono plerumque sub auctoritate scientiæ juris pernicioso erratur, & quomodo. XI. 1383. 2. *seq.*
Ær communis. I. 654. 4. & 653. N. 2.
Ærosa pecunia que. IV. 734. N. 10.
 — eam solvens non liberatur. *ibid.*
Ad Ærarium. Principis delati quinam. V. 1068. N. 7.
Æs pro: quolibet nummo. II. 459. 2.
Æs grave appendebant, non numerabant Romani. IV. 839. 1.
Æs nostrum quid. II. 459. 2.
Æris prestationes unde dicuntur pensiones, aut pensiones. IV. 839. 1.
 in *Ære* qui non habet, luit in corpore. VI. 36. N. 22.
Æs alienum quid. II. 459. 2. & 951. 5.
 — duplex. II. 459. 3. & 951. 5.
 — ipso jure divisum inter heredes pro hereditariis portionibus. VII. 223. 1.
 — ab hereditate ipsa, velut contrahitur ex negotiorum hereditarium administratione, & ex defuncti funeratione. II. 462. 9. *seqq.*
 — sive a defuncto, sive ab hereditate contractum in pœnâ Falcidiæ ratione deducitur. II. 934. 5.
 — sed ab his hereditibus, solis, qui illud solvendo tenentur. II. 955. 10.
Æs alienum hereditarium solvendum ab hereditibus, non a legatariis, & quare. VII. 572. 1. 2. & 573. 3. 4.
 In *æs alienum* defuncti heres propter ipsam hereditatem succedit. II. 469. 4.
 — non tamen in id, quod personali actione exigitur. II. 460. 5.
 ob *Æs alienum*, nemo addici potest in servitutum creditor. VII. 851. 1. *seqq.*
 — unica species excipitur, & quare. VII. 851. 7. *seq.* & 852. 9.
Æri alieno defuncti obligatur heres, etsi hereditas non sit solvendo. II. 460. 6. & 461. N. 2.
Æri alieno defuncti pro qua parte heredes singuli tenentur. II. 461. 8.
Æri alieno incendium non liberat. VII. 354. 1. *seqq.*
Æstimatio. Vido *Annuum*, *Aquila lex*.
Æstimatio liberi hominis nulla. IV. 222. 7.
 — feudi legati an debeatur. II. 758. N. 4.
 — rei legatæ, quæ in commercio non sit, non debetur. II. 758. 11.
Æstimatio rerum dotialium quando constituit exceptionem. III. 1053. N. 1.
 Litis *æstimatio* emptionem facit. V. 913. 13. & N. 8.
Æstimatio rerum ex communi, & vero pretio faciendi, non ex privata cujusque affectione. II. 941. *seq.* 14. & N. 11. V. 970. *seq.* 8 & N. 4.
 — quando ex privata affectione possit. V. 974. 8.

In *Æstimatione* rei petitæ quodnam tempus debeat spectari. VI. 323. 2. 324. 3. 7. X. 348. 5. 6. 349. *seqq.* & 999. 1. *seqq.* XI. 1119. I. 1120. *seqq.*
 in *Æstimationem* petitæ rei sit condemnatio necessitate, vel æquitate. VI. 323. 1. *seqq.*
 — Necessitate, vel quia res deperdita, vel quia deterior facta sit. VI. 323. 2. X. 1002. 4.
 — Æquitate, quatuor de causis. I. Cum debetur aliena res, quam dominus justo pretio vendere nolit. VI. 325. 3.
 II. Cum servus legatus petitur, qui pater aut filius naturalis est heredis. VI. 325. 4.
 III. Cum res commode dividenda non potest, ubi res uni adjudicator, ex vicissim in *æstimationem* partis alteri damnato. VI. 326. 5.
 IV. Cum res, quarum *æstimatio* identidem mutatur, ut in his, quæ pendere, numero, mensuræ constant, suo die solutæ non fuerint. VI. 327. *seq.* 6. 7.
 Rerum quæ pendere, aut mensura constant *æstimatio* faciendi, vel ex tempore quo convenit ut reiderentur, vel quo agitur. V. 327. 7. X. 348. 5. 6. 349. *seqq.* XI. 1119. I. 1120. *seqq.*
 — Speciei petitæ faciendi *æstimatio* quanti plurimi fuit tempore mortis. VI. 324. XI. 1001. *seqq.*
 In *æstimationem* petitæ rei non fit condemnatio, ubi generaliter petitus homo, equus, & bos, vel alia species in genere. VI. 327.
 Quando ad rem *æstimandam* spectari oporteat eadem tempora in bonæ fidei contractibus, quæ spectantur in strictis iudiciis. X. 373. 23. 374.
Ætas minor quando finiatur. V. 1083. 1. & 1081. N. 11.
Ætas probanda minori petenti in integrum restitutionem. V. 1144. 20. & N. 23. & 1145. N. 25. VII. 1035. 3. & 1053. 6.
Ætas senilis procuratoris iusta causa est ejus revocandi post *Ætatem* contestatam. V. 372. 7.
 — Non tamen indistincte. V. 371. N. 5.
Ætatis probatio, sententia minime secuta, ius non facit in aliis causis, nec quoad alias personas sententia vero lata post causæ cognitionem facit. V. 1144. N. 23.
Ætatis probandæ causa an principaliter adiri possit iudex. *ibid.*
Ætatis lubricum quid sit, & unde dictum. V. 1127. 1.
 — num præsumatur, an probandum. V. 1145. 20. & N. 24.
 Numerus liberorum supplet *ætatem*. V. 1151. 3. & 1152. N. 4.
Ætatem scire censetur cognati majores *ætate*. V. 1136. 23. & N. 12.
 Affectare tutellam quid. II. 489. 15. & N. 8.
 Affectate tutelæ non excusat. I. 486. 15.
 Affectatum impedimentum non excusat. V. 1063. 7. VI. 106. N. 17.
 Affectio in avia bona. V. 1107. N. 1. — non

- non cadit in res, quæ pondere, numero, mensurave constant. VI. 356. 5. & N. 6.
- Affectionis iurjurandum quale, & quotuplex. VI. 338. 6. & N. 4.
- Affectionis ratio an faciat ut quis in criminalibus, procurator esse possit. V. 178. N. 5.
- An ob id quod ratione affectionis intersit, in integrum restitui concedatur. V. 1107. N. 1.
- Affectioni iura indulgenti aliquando. VI. 355. N. 5.
- ex Affectione. pretia rerum non æstimantur. II. 941. 14. & N. 11.
- Affectus nullus vincit paternum. II. 95. N. 1.
- Affinis ad agendum pro affini admittitur sine mandato. V. 214. 10. & 213. N. 10.
- iudex suspectus. IV. 1384. N. 6.
- Affinitas dirempta locum facit recusationi suspecti mandati. V. 363. 28.
- Affinitatis nulli gradus proprie dicti, sed quasi gradus jure Canonico. III. 943. N. * 3.
- Affirmare quis non debet quod ignorat. V. 1135. 11.
- Qui affirmat inscius aliquid esse bonum nomen, seu solvendo parem, ut aliquis ei pecuniam credat, non obligatur jure Civili, secus jure Lubecensi. III. 861. N. 8.
- Afirmatio interdum verbis negantibus continetur, & contra. VII. 1096. 10. *seqq.* X. 647. N. 2.
- falsa veritatem rerum non mutat. VII. 1051. 6. VIII. 762. 3.
- Afirmantis est probatio. VII. 1009. 1. *seq.*
- Quid si uterque affirmet. VII. 1055. 1. *seqq.*
- Agere quid in servitute *actus*. III. 279. 8. *seqq.*
- Agere & facere quomodo differant. III. 593. N. 1.
- Agendi verbum quoad judicia quo sensu accipitur. VI. 517. 4.
- Quod vulgo circumferitur, *agere non valenti non currere prescriptionem*, perpetuum non est. I. 1178. N. 12.
- Agere qui nequeant. IV. 1064. 7. *seqq.* & 1063. N. 8. *seqq.*
- Agere & reus dicitur. IV. 1061. N. 5.
- Ad agendum datus procurator appellare tenetur, si victus sit. V. 340. 6. & 339. N. 3.
- Aggerem vi aque dejectum potest vicinus, ne sibi aqua noceat, postulare ut sibi eum restituere liceat suis sumptibus. IV. 543. 4.
- Agitatores qui, & an infames. V. 94. N. 1.
- Agnasci unde dictum. II. 130. 18.
- Agnasci suum heredem quid. II. 129. *seqq.* 18.
- Differentia inter agnationem sui heredis, & jam nati præteritionem. II. 130. N. 8. *seq.*
- Quasi agnatio sui heredis quomodo contingat. II. 130. 18. & N. 9.
- utraque rumpit testamentum. II. 129. 18.
- sed non militis. II. 313. 10.
- nec codicillos patrisfamilias. II. 554. N. 6.
- An filius agnatus patri. II. 344. N. 6.
- adoptatus quibus fiat agnatus. I. 319. 24.
- Agnatus etiam remotus potior uterino fratre quoad bona paterna moribus Francorum. II. 1148. N. 15.
- Agnati in successione feminarum olim præferantur liberis. II. 1115. N. 2.
- soli vocabantur ex *LL. 12. tabb.* ad successionem post suos. II. 1135. N. 1.
- Agnatorum & cognatorum sublata differentia, & quibus in rebus. II. 1135. 2. & N. 1.
- tutela peccat quos sit. I. 434. 10. *seqq.*
- Agnatos quare jus vetus prætulit cognatis. II. 1135. N. 1.
- In Agnatorum successione sola attenditur gradus prærogativa. II. 1148. N. 15.
- Agnitio hereditatis an differat ab additione. II. 427. 9.
- Agnitio supremæ voluntatis testatoris est quasi contractus. IV. 124. 3. *seqq.*
- a quibus fiat, & quomodo. IV. 125. 4. V. 499. 4. 5. & 300. *seqq.* IX. 645. 3. & 353. 1. 2.
- obligat heredem creditoribus hereditariis nomine defuncti & suo. IV. 125. 5.
- item legatariis quasi ex contractu. IV. 126. 6.
- obligat & legatarios singularum rerum ad ea præstanda, quæ ipsi testator injunxit. IV. 127. 7.
- excludit infidiosos querelam. V. 499. 4. 5. & 300. *seqq.*
- Agnitio legati quid sit. II. 843. 1. IV. 125. 4. IX. 646. 4.
- duo desiderat, & quæ. II. 845. 4. *seqq.*
- dominium rei legatæ sine traditione a testatore in legatarium transfert. II. 850. 15. *seqq.*
- excludit querelam infidiosius testamenti, sed aliter veteri, aliter novo jure. V. 499. 4. & 301. 6. *seqq.*
- non tamen actionem ad legitimæ supplementum. V. 504. 10.
- Agri colendi causa quæ sunt, de iis non est actio aquæ pluviae arcendæ. IV. 544. 8.
- Agri hostiles jure belli capti sunt populi, non privatorum. I. 781. *seq.* 9. & 761. N. 2.
- quadrifariam partiti. I. 841. N. 6.
- limitati quinquam, & cuius juris apud Romanos. I. 840. 8. *seqq.*
- quinquam hodiernis moribus. I. 846. 14.
- Ad agrorum cultum res necessariae quæ in usu juris habeantur. IX. 1036. 1.
- pignori sponte tradite jure tenentur. IX. 1087. 2.
- conventionem si fuerint obligatæ, vendi etiam possunt, & quibus personis. IX. 1087. 3.
- & quando pignoris jure capi, & distrahi possint. IX. 1087. 5.
- Quot & quibus casibus pignori utiliter dari possint. IX. 1088. 6.
- Agricolæ qui mutuo dat fructus aridos, potest eo nomine exigere octavam partem modii in singulos annos ex jure Civili. VIII. 413. 1.
- qui aliis quam agricolæ, potest exigere centesimam. VIII. 416. 6.
- quam & ab agricola potest exigere, qui ei mutuo dat fructus liquidos, puta vinum, & oleum. VIII. 417. 10. *seqq.*

Agricolae qui pecaniam dat mutuam, potest usurae nomine siliquam exigere, sive trientem centesimae, & amplius aliquid. VIII. 415. 4.

— Vide Eviction. *Fines agri.*

Quare pecuniarum & quoad fructus aridos, & quoad pecuniam mutuam statutum est in agricolis. VIII. 415. 4. & 416. 7.

Agrimensor de culpa levi non tenetur singulari jure. & quale sit. IV. 690. 25.

Agrimensoris opera publice utilis. *ibid.*

Adversus agrimensorem datur actio de dolo perpetua & non tamen adversus heredem ejus, & quare. IV. 717. 13.

Album judicium olim institutum, idque duplex. IV. 1378. 122. *seq.*

Album edictorum quid. IV. 217. N. 16.

— an ab eo diversum album formularum. VI. 47. N. 1.

Albi corrupti actio quae, & quod injuriae genus persequitur. IV. 218. 17.

— quae corruptipennis prena. *ibid.*

— nostris moribus qui hac actione teneantur. IV. 218. N. 17.

Alea quid, & in quibus versetur. X. 1405. 11.

Alea: Ludus plerumque non abest a fraude, mendacio, & perjurio. V. 106. N. 6.

Quod ex alea debetur, de eo actio non est, & amissum repeti potest. X. 1405. 13.

An actio de alea fuerit famosa. V. 106. N. 6.

Aleator an infamia. *ibid.*

— alia pena praeter lucris restitutionem non tenetur, nisi fraude usus sit. *ibid.*

Alexander Imp. plures jurisconsultissimos viros sibi in omni re agenda assidentes habebat. V. 7. 4.

Aliena res, aut heredis propria non continetur universalis fideicommissio. II. 616. 7.

Alienae rei commodatum quoad contrahentes valet. III. 997. N. 3.

Aliena rei legatum an valeat. II. 768. N. 14.

— legatum utile, si testator alienam esse scivit: inutile, si putavit suam, nisi contraria testatoris voluntas appareat ex conjecturis. II. 769. 38. 39. & N. 15. 17.

— conjecturae autem ducuntur aut ex persona legatarii. II. 769. 40. & 770. N. 16.

— aut ex persona domini rei legatae. II. 769. 41.

Alienae rei pignus non valet. VI. 896. 9.

— rei dominio postea debitori quæsito num. convalescat. VI. 896. 10. *seq.*

Utrum directa an utilis actio hypothecaria creditori detur. VI. 897. 11. *seqq.*

— & an creditori detur retentio. VI. 901. 17. *seq.*

Alienae rei subtractio quotuplex. IV. 241. 2. *seq.*

Alienae rei venditio valet venditoris, non autem domini damno. V. 768. N. 9.

Alienae rei traditio, nec dominium transfert, nec domino nocet. VIII. 1105. 17. *seqq.*

Aliena res vendita, & tradita an & quae actio domino adversus venditorem tribuatur. VIII. 1106. 21. 22.

Alienam rem nemo sine consensu domini potest alienare, nisi hanc facultatem a speciali jure acceperit. VIII. 1101. 3. & 1102. 8.

— consentiente domino quisvis alienare potest. VIII. 1101. 1. 4.

Alienae rei alienatio facta ignorante domino non valet, etiamsi is instrumento alienationis subscribat. VIII. 1101. 5.

— secus, si sciens subscribat, nisi tamen subscribat ut testis. VIII. 1101. 6.

Alienae rei traditio & alienatio, quae ab initio nulla, eventu confirmatur. I. si dominus ratam habeat. VIII. 1102. 13. *seq.*

II. si dominus venditori successerit. VIII. 1103. 15.

III. si emptor, cui tradita est, rem usuceperit. VIII. 1104. 16.

Alienae rei possessionem qui mala fide occupavit, pro praedone habetur. IX. 951. 1. *seq.*

— quid si justa de causa putet esse rem suam, quae erat aliena. IX. 953. 4.

Acquisitio alienae rei, quam quis in se transferendum curavit per metum, concussionem, aut dolum improbat. IV. 355. 1. *seqq.*

Alienatio generatim accepta quid sit. II. 1241. 3. VIII. 1112. 10.

— interdicitur aut testamento, aut conventionem, aut lege. II. 1215. 3.

— testamento quomodo, & quo juris effectu. II. 1215. 4. VIII. 1110. 5. *seq.* IX. 601. 1.

— concussionem quomodo, & quid huc alienationis prohibitio differat a superiore. II. 1216. 5.

— VIII. 1110. 4. & 1111. 6. *seq.*

— ratane sit conventio huc, *ne donata res alienetur*. VII. 727. 1. & 729. 2.

— & an alienationem postea secutam ratam efficit. VII. 730. 3. *seqq.*

— lege quomodo, & quibus ex causis. Harum genera quatuor. II. 1217. 7.

I. ut consulari ea re dominis, qui aut natura res suas administrare non possunt. II. 1218. 9. 10.

— aut quibus lex prospectum voluit ob periculum malae administrationis. II. 1218. 11. *seqq.*

— VIII. 1109. 2.

II. ut consensu dominis simul, & rei alienari prohibita. Quae interdictio versatur tribus in rebus, & quae sint. II. 1223. 22. *seqq.*

III. ut consulari Civitatis & Reipub. bono, & quarum rerum huc alienatio vetetur. II. 1224. 28. *seqq.*

— item ut consulari Ecclesiae. Canonico & Civili jure prohibita, & quomodo rerum Ecclesiae alienatio. II. 1221. *seq.* 19. & 1249. *seq.* 10. & N. *

IV. ut consulari rei alienari vetite. II. 1229. 35.

Quid effectu intersit, lege an conventionem prohibita sit alienatio. VIII. 1111. 5. *seqq.* XI. 1628. 10.

Quando rata sit alienatio rei, quam testator alienari prohibuit. IX. 603. 3. *seq.*

Ubi lex alienationem prohibet, voluntariam inhibet. non necessariam. II. 1230. 37.

Alie.



- Alienatio rerum pupillarium quatenus tutori, vel curatori permissa. I. 526. 15. *seqq.* & 525. N. 4.
- & quibus ex causis permissa, aut titulis. I. 529. 21.
- pupillo utilis esse debet. I. 529. 22.
- Alienatio mutandi iudicii causa facta quando edicto coercetur. IV. 232. 4.
- De alienatione iudicii mutandi causa edictum pertinet ad actiones in rem, non ad actiones in personam. IV. 231. N. 2.
- Alienationis prohibitio continet non modo translationem domini, sed etiam quemlibet actum, quo jus aliquod remittitur, aut alteri jus in re nostra constituitur. II. 1229. 36.
- tria continet. I. pleni domini translationem. II. 1229. 36. VIII. 1113. 102.
- sive fiat aperta domini voluntate, sive tacita. VIII. 1113. 11.
- abdicatorem domini. II. 1229. 36. VIII. 1113. 13.
- II. concessionem juris dominio proximi, scilicet emphyteusos, & superficies. VIII. 1113. 14.
- III. Jus omne, quod in re constituitur, puta jus pignoris, ususfructus, & servitutes prædiorum VIII. 1114. 15.
- quomodo prohibitione alienationis comprehendatur pignus. VIII. 1114. 16.
- quomodo constitutio ususfructus comprehensa intelligatur. VIII. 1115. 17.
- quomodo prædiorum servitutes. VIII. 1116. 18.
- & quomodo prohibita alienationis effectus. VIII. 1116. 19.
- Alienationis duo genera summa, nempe vel singularum rerum, vel per universitatem. XI. 1630. 13.
- Alienatione rei legatæ necessaria non extinguatur legatum. II. 834. 25.
- Alienatione servi prohibita, utrum singularis alienatio duntaxat: an vero & per universitatem alienatio, quæ fit hereditatis datione, & heredis institutione, prohibita videatur. XI. 1628. *seq.* 12.
- Prohibitio rem alienandi extra familiam fideicommissi vim habet. II. 990. *seq.* 3. & N. 1.
- ex alienatione voluntaria statim petitio fideicommissi datur: ex necessario non prius quam heredes decesserit. II. 993. 6. & 994. N. 6.
- & quando ex alienatione necessario extinguatur fideicommissum. II. 994. d. N. 6.
- Vide *Fideicommissum*.
- In alienatione communium rerum jus idem fere obinet, quod in re tota alienanda. VIII. 1121. 1. 2.
- Vide *Communis res*.
- Conventio, ne cui rem suam, vel partem rei suæ alienare liceat, an utilis. XI. 1526. 9.
- Stipulatio, ne dominus rem suam incertis personis transferendo alienet, an valeat. XI. 1615. 1. 2. & N. 1.
- Pactio, ne in totum res alienetur, an valeat. XI. 1618. 4.
- Stipulatio, ne Servus alienetur, non committitur, si promissor decesserit herede sibi instituto. XI. 1630. 12. *seqq.*
- ubi committitur, agitur ex ea in id quod interest. XI. 1632. 16.
- id quod interest, quomodo hic aestimetur. XI. 1632. 17.
- Adversus eum, qui alienare vetat, aut cogit, quot sint domino prodita juris remedia. II. 1212. 26.
- Vide *Acus*.
- In fraudem creditorum alienata revocantur per actionem Paulianam. VI. 173. 1. 174. *seqq.*
- Vide *Fraus & Pauliana actio*.
- Qui pecunias ex parte suas credidit, alienas putans, quandiu in illo errore versatur, nec pro sua parte alienare eas potest. X. 549. 8. 550. *seqq.*
- Alimenta jure naturæ debentur liberis a parentibus. III. 450. N. 2.
- debent parentes omnes egentibus liberis. III. 453. 9. & 454. N. 4. *seqq.*
- negare potest pater filio male de se merito. III. 455. 9.
- debent liberi omnes parentibus quibuscunque sine discrimine sexus, aut gradus. III. 456. 10. N. 13.
- præstandi obligatio una cum persone, quæ debet, aut cui debetur, extinguitur. III. 460. 15.
- cum pluribus personis relicta sunt a pluribus heredibus, quare eorum præstatio uni heredum attribuitur. VII. 940. 14.
- relicta, si legatarius mortuus fuerit cum filiis, aut matre, an his mortuis, debeantur. IX. 495. 1. *seqq.*
- testamento relicta an transactionem admittant. VII. 272. 4.
- annua pretium non recipiunt. II. 942. 15.
- alimentorum nomine quæ veniant. III. 454. 9. & 455. 9. & N. 10.
- an veniat liberalis institutio, & quando. III. 455. 9. & N. 11.
- quis eorum modus. III. 455. 9. & 457. 10.
- Si alimentis petitis, alter alterum patrem vel filium esse neget, iudex utranque questionem summam cognoscere & definire debet. III. 457. 11.
- De futuris alimentis testamento relictis transactio rata non est, nisi fiat auctore Prætor. IV. 1137. 17.
- Alimentorum causa etiam feris agitari potest. VI. 264. N. 26.
- Nun in causa alimentorum appellare liceat. VI. 422. N. 28.
- In alimentorum causis nullæ res dantur ad solvendum temporis indicæ, & quare. XI. 136. 19.
- De alimentis testamento relictis transactio vetita, non ita n. pactio donationis causa. VII. 292. 1.
- quæ differentiat ratio. VII. 293. 4.
- De alimentis transactio quando, & quatenus prohibita, vel permissa, & quare. VII. 292. 1. & 293. *seqq.*
- Alimenta quando & qua actione obtinere possit, qui omnia bona sua donavit eo pacto, ut aleretur a donatario. VIII. 740. 5.

— quid

— Quid si non aliat, quæ adversus donatarium proliu donanti juris remedia. VII. 724. 2. VIII. 741. 6.

Aliud pro alio solvi non potest invito creditori, neque in re, neque in facto. IV. 734. 10. X. 99. 7.

Aliud in rebus quale intelligatur. IV. 734. 10. — quale in factis. IV. 735. 11.

Aliud pro alio recte solvitur volenti creditori. IV. 736. 13.

— quando etiam invito. IV. 738. 16. 17. & 739. 17. *seqq.* X. 100. 7.

Aliud si pro alio respondeatur, & diversitas placeat stipulatori; an valeat stipulatio. XI. 416. 9. & 427. 10. & N. 8.

In aliena causa an, & cui liceat appellare. VI. 412. 5. & 415. 12. 13. & N. 16. 17.

Alius pro alieno debito conveniri non potest. VII. 865. 3.

— exceptiones istius regulæ quæ. VII. 867. 7. *seqq.*

Alium qui solvere cogit pro alio, qua poena afficiatur. VII. 877. 1. *seqq.*

Per alium an acquiratur exceptio rei judicatæ. V. 1340. 2. & 1341. N. 4.

Allegationis verbum pertinet ad omnem exceptionem dilatoriam, & interdum declinatoriam. V. 1103. N. 6.

Allegationes juris an edi debeant; & quomodo. VI. 94. N. 2.

Allegationes rei quomodo audiendæ sint a Judice. VI. 237. 7.

Allegationes, & exceptiones quoniam admittendæ, aut rejiciendæ. VI. 238. 8.

Allegationum quis modus hodie. V. 238. N. 5. Alluvio quid sit. I. 839. 5. & N. 3.

Alluvionis significatio triplex. I. 838. N. 2.

Alluvionis juri an locus sit in stagnis, & lacubus. I. 839. 6. & 840. 7. & N. 5.

— an & in mari. I. 840. N. 4.

Alluvionis jus non habent agri limitati. I. 840. 8. *seqq.*

Alluvionis commodum ad quem pertineat, re vendita cum pacto redimendi. III. 799. N. 1.

Alluvionis incrementum venit in petitionem hereditatis. V. 643. 7.

Alluvione quæ prædio nostro flumen adiecit, ea jure gentium nobis acquiruntur; & quomodo, & quare. I. 839. 5. & N. 3.

De alluvione qui fuisse pertinet. I. 840. N. 5.

Alterius dolus quando alteri noceat. V. 1365. 3. *seqq.*

Alterius pacto quomodo, aut quando alteri quaeratur exceptio. V. 1323. 4. & 1325. N. 5. *seqq.*

Alterius pactum quando, & quatenus alteri noceat. V. 1330. 10. *seq.*

— jurandum alteri non nocet. X. 680. 9. & 8.

— nec prodest. X. 678. 7.

In alterius locum succedens justam habet ignorantie causam. VI. 1056. 17.

Ex alterius persona conventus eo jure uti debet, quo ille, ex cujus persona convegitur. VIII. 142. 7.

Juramentum promittentis alterum daturum, facturumve non tenet. V. 1214.

Alteri, per alterum inferri non debet iniqua conditio. VI. 1048. 10.

Alternativa oratio parem in utroque vim constituit. III. 575. N. 1.

Alternativa obligatio quæ. IV. 15. 1. *seqq.*

In alternativa obligatione quid juris, si pars soluta fuerit. IV. 784. 19. 20. 785. 21.

In alternativis obligationibus electio est debitoris. IV. 20. 7. X. 1090. 5.

— tam in onerosis contractibus, quæm lucrativis. IV. 20. N. 5.

— uti locum liceat, aut cesset hæc regula. IV. 1315. N. 1. X. 1090. 5. & 1091. 6.

In alternativa locorum electio est creditoris. X. 1088. 3. & 1089.

— etiam cum locorum alternationi mixta est rerum alternatio; & quare. X. 1094. 9. 1095.

— habet tamen hic delictor electionem ubi solvat, si pecuniam offerat ante litem cum eo contestatam; secus, si postea. X. 1092. 8. 1093.

— Vide *Electio, Locus*.

Alternativus libellus quomodo concipiendus. VI. 51. N. 3.

Altioris indaginis exceptiones quæ sint. V. 1403. *seqq.* N. 8.

Altitudo ædificiorum, neque ad certum modum Romæ præscripta. III. 271. 15.

— & quare. III. 271. N. 9.

Altus non tollendi servitus, ne luminibus nostris officiat, una est, non duplex. III. 258. & 259. 2.

— an eadem sit atque servitus luminum. III. 259. 3. & 260. *seqq.*

Altius tollendi servitus paulo obscurior explicatur. III. 268. 13. & 269. *seqq.*

Altius tollendi, & offendi luminibus, vel arborum vicini, una non duplex servitus. III. 272. 16.

Altius tollendi, & non tollendi servitus. III. 258. 2. & 268. 13. *seqq.*

— Vide *Servitus altius tollendi*.

Alveus fluminis publicus. I. 661. 4.

— quid sit. *ibid.*

— a flumine relictus quibus, & pro qua parte acquiratur. I. 846. *seq.* 2. & 850. 9.

— quo jure vicinis prædiis acquiratur. I. 847. 3. *seqq.*

— novus a flumine relictus veteri domino restituendus. I. 850. 9.

— exsecatus non acquiritur agris limitatis. I. 852. 11.

Ambigua oratio quæ. I. 120. 2.

— intentio quæ. X. 63. 2.

— exceptio quæ. V. 1295. N. 1.

— utraque commode accipitur in eam partem, quæ

- que agentis, vel excipientis sit utilior. VI. 316. 4. & N. 3. XI. 63. *segg.*
- stipulatio, seu conventio quot modis esse possit. XI. 97. 1.
- semper interpretanda contra stipulantem. XI. 64. 5.
- Ambigua orationis ea semper interpretatio capiendi, qua res, de qua agitur, magis valeat. XI. 55. 11.
- cum in iudiciis, legibus, & beneficiis Principum, tum in testamentis, & contractibus. XI. 65. 7. *segg.*
- In ambigua intentione spectandam quid actor, non quid reus senserit. XI. 67. 21.
- Inter ambiguan intentionem, & ambiguan stipulationem differentia, ejusque ratio. XI. 67. 21. *segg.* & 68. 24.
- In ambigua stipulatione, seu conventione videndum primo quid actum sit. XI. 99. 6. *segg.*
- actum intelligitur id, de quo contrahentes senserint. XI. 99. 7.
- quomodo illud probari possit. XI. 99. 9. & 10.
- In ambiguo sermone non utrumque dicimus, sed id duntaxat quod volumus. XI. 111. 2. & 66. 20.
- id sequimur, quod is qui loquitur, sensit. XI. 4. 2. I. 120. 2.
- In ambiguis rebus, in quibus rationes contrariarum rem in contrarias sententias distrahunt, mediam sententiam sequi veteribus placet. IX. 128. 129. 2.
- Ubi res in tuto est, & valet ex utraque ambigui sermonis sententia; & tamen incertum est quid senserit, is qui ambigue locutus est; regionis mos est inspicendus. XI. 100. 18. 19.
- Ambiguitas verbi quae; & quomodo explicetur. IV. 7. 11.
- Ambiguitas orationis, & obscuritas nascitur ex tribus causis; & quae sint. I. 121. 3. *segg.*
- quae ambigui, & obscuri differentia. I. 121. N. 2.
- In ambiguis verbis legis propria significatio praeferenda improprie, nisi contraria legislatoris voluntas appareat. I. 121. 5.
- contrariae voluntatis conjectura primo petenda ex antecedentibus, & sequentibus. I. 121. 6.
- deinde ex significato capiendi, quae vitio caret. I. 122. 7. & N. 4. IV. 423. 28. IX. 4. 4.
- deinde consulende leges, & consuetudines antiquiores. I. 123. 8.
- denique benignior interpretatio praeferenda. I. 124. 9. XI. 59. 3.
- etiam in ambiguitate quae nascitur ex compositione orationis, utendum superioribus regulis. I. 126. 12.
- Ambitio quid. VII. 305. 3.
- Ambitiosa decreta quae. VII. 306. 4.
- sententia quae. XI. 306. N. 7.
- Per ambitionem lata sententia valet; per sordes lata non valet; & quae differentiae ratio. XI. 306. 8. & 307. N. 8.
- Ambitosum factum quid. VII. 305. 3.
- Ambulare quid significet; & unde dictum. III. 277. 5. & N. 2.
- & quatenus ab iure differat. I. 277. 5. & N. 2.
- Ambulatoria hominis voluntas usque ad extremum vitae exitum. II. 824. 8. & N. 1.
- Amici eorum a testimonio repellantur, & quoniam tales. VII. 1127. 4.
- Amicitia intima unde estimanda. VII. 1128. 5.
- Amicitiae quantum ipsi tribuant legislatores. XI. 256. N. 3.
- Amicus parentum censetur negotium gessisse pro liberis animo donandi. IV. 143. 10.
- Amicus adversario iudex uti suspectus recusari potest. IV. 1384. *segg.* 1.
- quibus ex causis amicus censetur. IV. 1384. N. 6.
- Pro amico num aliquis, seu conjuncta persona audiendus sine mandato. V. 214. N. 10.
- Casus ut ajunt, pro amico qui. X. 754. N. 16.
- Amisio, ubi de internum restitutione agitur, quae; & quatuorplex. V. 1054. 3. *segg.* & 1100. 2. *segg.*
- Amisio rei debita, quae salvo corpore rei contingit, an obligationem tollat. IV. 646. & 647. 1. *segg.*
- ab interita rei debita, an & quomodo differat. IV. 647. 1. 2.
- si ex contractu stricti juris debeatur, numquam tollit obligationem. IV. 647. 2. *segg.*
- si vero debeatur ex contractu bonae fidei; interest dolo, vel culpa, an casu contigerit. IV. 649. 4. 5.
- si dolo debitoris; non liberat debitorem. IV. 649. 6. & 650. *segg.*
- si casu; liberat. IV. 654. 11.
- nisi tamen aut mora intercesserit, aut contrarium convenerit. IV. 656. 13. 14.
- quid si res amissa fuerit culpa debitoris. IV. 657. 15. 658. 16.
- Amisisse rem videtur qui ejus persequendae nullam habet actionem. XI. 1699. 1.
- Amisae res domino restituendae. I. 717. 4. & N. 2.
- nec omittenda diligentia, qua rerum amissarum dominus possit inveniri. I. 717. N. 2.
- Amittendae hereditati eadem conditiones, quae eidem acquirendae sunt praestituae. II. 385. 1. & 387. 2.
- Amittitur hereditas tribus modis, & quoniam sint. II. 391. 10. *segg.* & 396. 21.
- Amotio quid. IV. 242. 3.
- Amotarum rerum actio cui datur, & adversus quom. IV. 262. 23. & 264. 25.
- Amotarum rerum actioni ut locus sit, quae concurrere oporteat. IV. 263. 24.
- Amotarum rerum damnatus an fiat infamis. V. 103. N. 2.
- ob Amotas res ab uxore maritus an uti compensatione, & dote retinere possit. VIII. 337. 5. & 338. *segg.*
- in Amphictionum totius Graeciae consensu observatum, ut in pari suffragiorum numero sententia prevaleat reo favorabilis. XI. 327. G. & 328. N. 5.

Amplius verbum duo significat; & quæ. VI. 282. N. 5.

Amplius lris quid sit; & quid a comprehendente differat. VI. 281. N. 5. & 282.

Per asphorem dicitur populus, aut tutor, aut institutor qui esse desit. VII. 513. 2. X. 530. 2. & 529. seg. & 571.

Ancilla quæ. VII. 165. 8.

Ancillarum fructus opere sunt, non illarum partem. I. 815. N. 2. 816.

— Vide *Conditio, Partus*.

Animarum immortalitas qualis ex opinione quorundam Philosophorum. I. 641. N. 12.

— immortalitas pluribus & Philosophis, & populis moralitibus apud Ethnicos probata. I. 641. N. 12.

Animæ vertere quæ vim habet. V. 1080. 1.

— idem ac ponere cum particula *in*, & quid, est omisso. IV. 1143. 20. & 1148. N. 40.

Animæ verum vi sua executionem significat; & quomodo. IV. 1148. N. 44.

Animalia quæ ordine pignori capiantur in causam iudicant. XI. 233. 12. & N. 12.

— immortui tantum aberraverint, aut fugerint, in dominio permanserint. I. 719. 8.

Animalium genera tria. I. 689. N. 1.

Anterior leges quæ. IV. 1373. N. 11.

Anterior publica quæ sit. IV. 843. 9.

Anterior indistincta cura potior omnibus rebus esse debet, & quare. VI. 877. 15. in fin.

Debitum ex causa annuæ publicæ non recipit compositionem; & quare. IV. 843. 9. & N. 9.

in Annone causa non appellatur. VI. 422. 20.

Annones res quid. VIII. 976. 9.

— collatio quid. VIII. 976. 10.

Annotatio inter res quas. V. 184. N. 5.

— inuritur infamiam. V. 133. N. 18.

— privata dicitur, cum quis memorie causa in libris suis aliquid scribit, quod notatum velit. VII. 1027. 12.

— idem ac privata testatio. *ibid.*

Annotationis inter res quæ sint effecta. V. 184. N. 5.

Annulus aureus Romæ olim equestris Ordinis insignis. 4. 248. 9. & N. 9.

Annuli traditio ætoliæ valuti nata heredis instituendi. II. 66. 4.

Annulus an signatorius esse oportet, qui testamento adhibetur. II. 55. 4. & N. 2.

Annulorum aureorum ius, & natalium restitutio quid habent inter se commune. I. 248. 10.

— quo parte differant. I. 248. 10. & N. 11. 12.

— quid novi de eo constituerit Justinianus Imp. I. 250. 12. & N. 14.

Annus in seu juris dapio, continuus, atque utilis. Quis æterque. IV. 719. 17. & 280. 14. VI. 654. 7.

— Vide *Tempus continuus, Utile*.

— Vide *Computatio*.

— absolute positus, & sine adjecto utilis, an continuus intelligatur. IV. 720. 17. & N. 5.

Tom. XII.

Ubi ante certa ad aliquid faciendum, vel habendum præstita est, postremum annum completum esse oportet: nec sufficit incomptus, nisi contrarius iuberis, aut pascientium voluntas appareat. VIII. 1349. seg. 4.

— an postremus dies incomptus habeatur pro completo. VIII. 1351. 5. 6. & 1352. segg.

Dicitur quæ ad annum puta XVI. pervenisse, cum quis mensura XVI. ingressus est. II. 1059. & 1060. 2. & N. 2.

Annus quantitas indebita præstitio ad salvandum in posterum nequaquam obligat. VII. 227. 1. & 875. 6.

Annus legatum unum ne sit, an multiplex. II. 946. 20. XI. 637. 1.

Annus legatum incertæ summarum an valeat, & quæ sit ejus mensura. XI. 1469. 16. 17.

Annus legatum civiliter, aut ecclesiæ relictum perpetuum est. XI. 640. 4.

— inutili testamento relictum si per tres annos præstitit heres, tenetur & in futurum. VII. 876. 7.

Annus legati dies cedit a morte aliter ac in usufructu legato. III. 179. N. 3.

Annus fuerit edicta posteriorum, & decreta sanæ. IV. 710. N. 2.

Cui annuus per certum tempus legatum, ad præmissum est, post tempus præstiti obstat exceptio. II. 835. 29. IV. 709. 3.

Annus, & mensura legati quæ. II. 835. 29.

Annus legata relictis si publice quomodo estimari debeant in potestate Legis Falcidie ratione. II. 943. 16. & N. 13. & 948. 23.

— quæ illarum estimatio ad usum trimestres revocatur. II. 943. 17.

Legatum annuum morte legatarii finitur. IX. 527. 1.

— & quomodo estimari debeat in dodecima Falcidie, cum questio est inter ipsam legatarium, & heredem. II. 944. 18.

— quomodo rursus, ubi questio est cum alio legatario. II. 945. 19. seg.

— ratio diversitatis. II. 946. 21.

— legatus Titio, & heredibus utrum primo duntaxat, an vero omnibus usque in infinitum legatus ceñeatur. II. 944. N. 14. IX. 528. 2. 3.

Quomodo legati annus differant ab usufructu. II. 944. N. 14. IX. 529. 4. 5.

Annus legata an præstitum, & quomodo recipiant. II. 943. 15.

— quomodo estimantur. II. 946. 22.

Annus alimenta relictis, & annuus usufructus quomodo estimanda sint in ratione Falcidie. *ibid.*

Annus decem si quis stipuletur, utrum multiplicatio sit, an plures. XI. 639. 2. 3. & 640. 4. 5.

Inter annuum stipulationem, & annuum legatum differentia. XI. 640. 4.

In annuis, & mensuris præstationibus quando dies cedat. IV. 77. 6.

Ex hac stipulatione, Si Titius consul fiet, tum ex hoc die in annos singulos dena dari spondet? an

D

est.

- existente conditione, praeceptorum sanorum pensiones debeantur. XI. 1169. 1. & 1173. 5.
- Annuae praestationes solvi possunt tutori sine decreto. IV. 756. 20.
- & quis in illis usus antapochae. VII. 1331. 9.
- Annuis praestationibus quomodo praescribatur. I. 1176. N. 11. X. 1400. 76. & 78.
- Annui magistratus Romani omnes ex *L. Fiselina*. IV. 1076. N. 20.
- Annuus redditus habens quando pro immobilium possessore habeatur, ut non satisfaciat. VI. 100. 8.
- Annuus fructus petendi jus an servitus. II. 1327. 14. & N. 11.
- Annuis fructibus legatis, quando legatus sit usufructus, aut secus. III. 435. 12. seqq. & N. 5. seqq.
- Anomala tutela quoniam ex opinione quorundam. I. 399. N. 1.
- Anomaliae exceptiones quae & an recte excogitae a consulis. V. 1295. N. 1.
- Antinomiae an extant in Pandectis. I. 85. 17. & N. 11.
- Antapocha quid sit; unde, & quare ita dicatur. VII. 1327. 3. 5.
- quot modis fiat. VII. 1328. 6.
- quae continere debeat. VII. 1329. 8.
- interpellat longi temporis praescriptionem. VII. 1330. 8.
- Antapochae petitio, qua conditione permittatur credituri. VII. 1333. 12.
- praestandi necessitas quae. VII. 1333. seq. 14. 15.
- omnia petitio creditorum non infert alias probationes. VII. 1336. 18.
- Antapocham petere creditor permittitur a debitore. VII. 1327. 2.
- quae commoda afferat creditor. VII. 1328. 7. 8.
- petere creditor potest a debitore in annuis pensionibus, redditibus, & usuris. VII. 1330. 9.
- petere non potest in praestatione rerum, quae semel praestantur. VII. 1331. 10.
- quae differentiae ratio. VII. 1332. 11.
- De Antapocha consequenda Justiniani constitutio quae in re sit utilis creditor. VII. 1336. 17.
- Antecedens qui vult, velle intelligitur & consequens. X. 1209. 15.
- Quae antecedit velle intelligimus, quoties non potest sine illis fieri, quod volumus. IX. 145. 4.
- Antestatio solemniter fiebat, antequam reus quis in iudicium reperit. VI. 23. N. 14.
- si quis extra eam reperit, habebat injuriarum actionem. *ibid.*
- nisi tamen reus esset improbus, & intestabilis. *ibid.*
- quinam ejus ritus. *ibid.*
- Antestatus quinam diceretur. VI. 23. N. 14.
- Antichresis contractus quid sit. VI. 932. 6. VIII. 429. 2. X. 1381. 4.
- jure civili permissus *ibid.*
- secus jure Canonico. VI. 932. 6. & 931. N. 2.
- Jus antichresiae diversum sit ab usufructu jure. VIII. 429. 2. seqq.
- Antipthesis Jurisconsultis frequens. VII. 1329. N. 11.
- Antiqua instrumenta, juncta finis, decemum probant. VII. 777. N. 17.
- Antiquum jus quodam dicitur. X. 1474. 5.
- Aprum, qui liquore inhaesit a nobis posito, cum alter abstulit, utri acquiratur. I. 692. 10. & 693. 10. & N. 4.
- Apertura tabularum extraneis hereditibus olim semper necessaria, & quare. II. 401. 4. 402. 5. X. 425. 1.
- hodie an & quando necessaria. II. 403. 5. seqq. IX. 425. 1.
- auctore magistratus facienda. II. 404. 10. & N. 3. IX. 427. 2.
- ubi, & apud quem magistratum facienda. IX. 434. 12.
- Tabulae testamenti quomodo, aut quo ritu, quae cautione spectanda. IX. 427. 2. seqq.
- A decreta apertura tabularum appellare non licet. VI. 422. 21.
- Ex apertura tabularum consequitur eas inspicendi, describendi quae facultas. II. 404. 11. IX. 430. 10.
- Apertum, & expressum differunt. III. 1149. N. 3.
- Apes an natura sua ferre. I. 699. 4. & N. 2.
- Apex quid significet. III. 893. N. 7.
- Apices juris qui vocentur. III. 893. 18. VIII. 622. 44.
- De apicibus juris exceptiones quae. III. 893. 18. & N. 7. VIII. 621. 43.
- Sacri apices quid sint. III. 893. N. 7.
- Apocha quid sit, & unde dicatur. VII. 1187. a. & 1327. 4. & 1333. 13.
- a creditore denegari non potest; & adversus denegantem doli exceptio. VII. 1338. 22.
- confici debet manu publici Notarii, si debitor velit ita fieri suis sumptibus. *ibid.*
- quomodo utilis debitori. VII. 1337. 19.
- an sit debitori necessaria, si nullum debiti chirographum intercessit. VII. 1338. 20.
- Apocha sine creditor exceptionem non numerat pecuniae subicere potest. VIII. 293. 1.
- si tamen pecuniam, aut res, quae functionem recipiunt in genere suo; non si speciem debiti sibi solutam fuisse confessus sit. VIII. 293. 2.
- Vide Exceptio non numerat pecuniae.
- Apocham num debitor jure suo possit exigere a creditore. VII. 1338. 21.
- si creditor desuerit, soluto cum debitor jure recusat tunc illo periculo. VII. 1338. seq. 23.
- si creditor petenti debitori non det; qua ei sit actio consultum. VII. 1339. 24.
- si creditor negotio suo, aut suo mandato scriptam, debitor eam duobus testibus probare debet. VII. 1187. 3.
- Si debitor sine Apocha solvitur, quomodo sibi cavere possit. VII. 1339. 23.
- Vide solutio.
- Apoecisarii, qui. V. 226. N. 22.

- Apostasie crimen morte non extinguitur. VII. 974.
- Apostatae hominis bona non fisco publicantur, sed heredibus legitimis, dummodo Christianis vindicantur. VII. 974.
- Apostatae heredes institui prohibentur. II. 154. 24.
- Apostoli qui dicantur in iure. VI. 442. 11.
- instant, & saepius petendi. VII. 443. 11.
- Apostolos iudex sine dilatione dare debet; & quomodo hoc sit accipiendum. VI. 443. 11. & 444. N. 12.
- Apparitori quando fides habenda. VI. 24. N. 15.
- de executione citationis testanti, & referenti creditur. *ibid.*
- at non item de jussu judicis affirmanti; & quae differentiae ratio. *ibid.*
- & viva voce eitant fides habenda. *ibid.*
- Reus per apparitorem in jus vocari quando coepit. VI. 24. 6.
- Apparitores qui, & cur ita dicti. VII. 82. 14.
- Apparitores ex mandato magistratus recte pignora distrahunt. VIII. 1102. 12.
- non possunt jure militari testari, licet in comitatu sint, & in officio Ducum, & Magistratum militarium. VIII. 1329. 3.
- Apparitorum sportulae. VI. 25. 6. & N. 17.
- Appellare pro *interpellare* saepe est apud Latinos Scriptores. IV. 1225. 11.
- Appellare quid sit ex usu juris. VI. 405. 2.
- Appellatio quorsum prodita sit, & quoniam ejus effectus. VI. 405. 1. 2. & 407. 1.
- quid sit, & quae nominis vis, & potestas. VI. 405. 2. & N. 2.
- utrum sit juris naturalis, an potius civilis. VI. 409. N. 1.
- an sit propriae defensionis. *ibid.*
- est cuique libera; & quare. VI. 409. 1. & N. 1.
- fieri potest illico apud acta viva voce, *Appello*.
- quin, & solo facto fieri potest ex jure Canonico. VI. 426. 24. & N. 38.
- facta extra iudicium fere contemnitur, & quamvis habeat. VI. 426. 24. & N. 37.
- si fiat alio die, vel non apud acta, per libellum faciendi. VI. 428. 27.
- an subsistat, solemnibus statutariis omissis. VI. 428. N. 43.
- debet fieri gradatim. VI. 428. N. 44.
- an fieri possit ex jure Canonico, omisso medio. VI. 428. N. 44.
- In causis capitalibus appellatur Curiae apud Francos, omisso medio. VI. 441. N. 9.
- Ab interlocutoria non appellatur, nisi gravamen inferat quod vix, aut ne vix quidem possit reparari definitiva. VI. 424. 23. & N. 34. 425. & N. 35.
- in illa gravamen exprimi oportet. d. N. 34.
- Ab interlocutoria, quae juxta alicujus totum absorbeat, si non fuerit appellatum; non appellatur postea neque a definitiva. d. N.
- si ab ea rejecta appellatum non sit, censorum appellatio deserta; & gravamen per appellatum a definitiva reparari non potest. d. N.
- Ubi appellatum sit ab interlocutoria, & in ea male judicatum fuisse pronuntiatum sit: tota causa ad Superiorem devolvitur. VI. 466. N. 4.
- Licet ex jure Canonico appellare ab omni gravamine, etiam futuro. VI. 426. 4.
- Appellatio fieri solet coram Notario, & testibus. VI. 429. N. 46.
- interponitur etiam diebus festis. VI. 261. N. 19.
- offerenda est iudici a quo, modo copiam sui faciat. VI. 430. N. 46.
- recipi debet a iudice, dummodo sit justa; & in dubio ei deferendum. VI. 411. 1. & N. 2.
- multis ex causis non admittitur. VI. 411. 2. *seqq.* & N. 3.
- In minoribus causis an sit appellatio recipienda. VI. 424. 22. & N. 33.
- In aliena causa, qui iudicio exportus non est suus, vel alieno nomine, appellare non licet. VI. 412. 4. 5. & N. 4.
- nisi domus mandaverit, vel ratam habuerit appellationem. VI. 412. 5. & N. 5.
- aut nisi filius pro patre, aut mater pro filio appellavit: & quo casu. VI. 412. 5. & N. 4. & 6.
- aut appellatur pro eo, qui supplicio addicatur. VI. 412. 5.
- In propria causa victus appellare potest, nisi ei personae conditio, vel contumacia, vel delicti genus obstat, vel conventio. VI. 412. 7. 413. 8. *seqq.*
- Appellare an possit servus, vel alter pro eo. VI. 413. 8.
- an contumax. VI. 413. 9.
- an insignes latrones, seditiosi, factionum duces, VI. 413. 10.
- an qui pactus est ne appellaret. VI. 414. 11.
- Alio condemnato, an appellare possit is, cuius interest. VI. 415. 12. 13. & 416. 14.
- Appellare non licet a sententia Principis, Senatus, Praefecti praetoria. VI. 416. 15.
- Vide *Literas singularum proprias*.
- Appellare an liceat adversus rescripta Principis. VI. 419. 16.
- A Principe minus recte informato ad eum melius informatum licito est appellatio. VI. 419. N. 23.
- An appellare ab eo liceat, quem Princeps causam suam cognoscere, & de ea pronuntiare jussit. VI. 416. N. 18.
- A quibus iudicibus ad Principem fiat appellatio. VI. 437. 4. & 438. 5. & 439.
- Ad Principem nunquam appellatur omisso medio. VI. 440. 7. & N. 7.
- usu tamen aliud receptum apud aliquos populos. VI. 440. N. 7.
- A quovis iudice, superioribus exceptis, appellare licet, etiamsi jussu Principis sententiam tulerit. VI. 420. 17.

- non tamen ab excoecutore sententiz, nisi modum excoelat. VI. 430. 18. & N. 25.
- A pronuntiatione de excoecundo appellatio a quibus tractetur. VI. 430. N. 25.
- non admittitur in quibusdam causis; & que sint hæc. VI. 431. 19. *segg.* & N. 26. *segg.*
- non recipitur notoria. VI. 433. N. 32.
- prædita est ad civilia munera defugienda, & ad rem judicatam retractandam. VI. 407. 1.
- quoad munera non est necessaria veterano. VI. 407. 2.
- adversus sententiam quando non necessaria, si unus ex pluribus eadem sententia condemnatio appellaverit. VI. 408. 3. & N. 2.
- an valeat, si alius pro alio iudex appelletur. VI. 441. 9.
- effectus iudicii appellationis per literas dimissionariæ, sive apostolos. VI. 441. 10.
- Appellatio, ubi fatalis lapsus deserta sit, ad iudicem prioris instantie pertinet sententie excoecutionis. VI. 400. 9. 459. N. 7.
- deserta quandoque habeatur. VI. 447. 15. & N. 16.
- qui foris, si sit cum coconvicio. VI. 439. 27. & N. 45.
- quando convicium in appellatione iudici fieri videtur, aut recusat. VI. 439. N. 43.
- Appellationis insinatio fieri potest iudici a quo etiam extra iudicium. VI. 430. N. 46.
- A non recepta appellatione licet appellare, & quis appellandus. VI. 439. 29.
- intra que tempora. VI. 430. 30. & 432. 34.
- Biduum otium appellationi interponendæ præfixum. VI. 437. 26.
- Biennium quando prosequendo appellationi præstitutum. VI. 461. 10. & N. 9.
- Post biennium eo, & quando eam prosequi liceat. VI. 462. 10. & 461. N. 10. *segg.*
- notio an possit interponi. VI. 428. N. 41.
- quis ejus effectus. VI. 430. 31.
- A superiore iudice quia ordo in cognitione servandus, cum a non recepta appellatione fuerit appellatum. VI. 431. 32. 33. & 432. 34.
- Receptæ appellationis indicende ratio. VI. 433. 1. *segg.*
- edendus ab eam rem primo iudex appellatiois, vel ejus consiliarii, ubi ad Principem sit appellatum. VI. 435. 2.
- is appellari debet qui major sit priori iudice. VI. 435. N. 1.
- hæc in re locorum quorundam consuetudo. *ibid.*
- A iudice dato appellandus est idem ille, qui dedit. VI. 436. 3.
- Vide *Arbiter*.
- A delegati sententis appellatur non is, qui jurisdictionem illi mandavit, sed qui ab eo, qui mandavit, appellaretur. VI. 436. 3. & N. 2.
- Quis a quo appellatur; & quo ordine. VI. 437. 4. 438. *segg.*
- hodiernum es de re ius. VI. 440. 7.
- iure Pontificio quid hic novi constitutum. VI. 440. 8.
- A senatu Romano appellari potuit ante Hadrianum. VI. 417. 13. & N. 19.
- A Mediolanensi senatu appellare non licet ex Caroli V. constitutione. VI. 417. N. 19.
- Appellationis introducende tempora que, & qui fatales appellationis dies. VI. 443. 16. & 451. 19. & N. 19.
- Vide *Dies*.
- Introducendæ appellationi breviorum terminum iudex a quo præfigere potest appellanti: longiorem, non potest. VI. 448. N. 17.
- ejus prænotura introducende facultatem habet appellans, modo de eo certetur adversarius. VI. 450. 18. & N. 18.
- introducendæ vis, & effectus. VI. 453. 1. & N. 1. 2.
- Appellationis causas Appellator reddere debet, & decere se iuste appellasse. VI. 456. 2. & N. 3.
- Appellans potest in iudicio appellationis novas offerre probationes. VI. 457. 3. *segg.* & N. 4. *segg.*
- Appellationis causam agere qui possit. VI. 458. 5.
- Appellare non potest actionis auctor, & quare. VI. 413. 10. & N. 10.
- Appellationis abusus, & quomodo coercendus. VI. 411. N. 3.
- Appellationem prosequi potest quilibet per se; & quando per procuratorem. VI. 460. 8. & N. 6.
- que ejus prosequenda, & finienda tempora. VI. 461. 10. & N. 9.
- eo hodie serventur. VI. 461. N. 10. & N. 12.
- Appellatio ab uno ex pluribus capitibus sententiarum ceterorum executionem impedit. VI. 455. N. 2.
- In appellationis iudicio partes iudicis que. Ex his communes alie; alie proprie. VI. 463. 1. *segg.*
- communes quiaque. I. ut diligenter patet iter audiat tempore appellationis. VI. 463. 2.
- II. ut nihil innoeat, sed integra servet appellatum omnia, quoad de re pronuntiatum fuerit. VI. 464. 3. & N. 1.
- & eo hoc sit perpetuum. VI. 467. 8. *segg.* & N. 9.
- III. ut redditis appellationis causis cognoscatur, & ex illis sententiam proferat, vel causam non redditam iudicem confirmet. VI. 465. 4. & N. 3.
- IV. ut iustam esse pronuntiet, vel iniustam prioris iudicis sententiam. VI. 465. 5. & 466. N. 5.
- quod si leges interim mutata fuerint, estimare debet eo iure, quod tempore prioris sententiam obtinebat. VI. 466. 5. & N. 6.
- de fructibus quoque, litisque expensæ, & eo quod interest, pronuntiet. VI. 466. 6. & N. 7.
- V. ut sententiam suam, cum ab ea provocatum non fuit, exequatur, etiam in criminibus; & quomodo. VI. 467. 7. & N. 8.

- propria. I. ut appellations pendente nonnulla innovari possint certis ex causis; & que. A quibus causis possint innovari. VI. 469. 8. 468. 10.
- II. ut possit Magistratus superior alteri causam delegare. VI. 468. 11.
- III. ut possit ferre sententiam, etiam alterius litigatore absente, & lite non contestata. VI. 469. 11. & N. 11.
- IV. ut imponere penam, teneatur, & quam injusto appellatori. VI. 469. 12. & N. 12.
- nisi hic in tempore appellations renuntiaverit, aut transegerit. VI. 469. 13.
- eo idem obtinet in ejus herede. VI. 470. 14.
- V. ut si pendente appellations reus decesserit, crimen extinguatur; sed de bonis questio asperat. VI. 470. 15.
- In appellations judicio, facere permittitur quod quis in priori non fecit. VII. 548. 14.
- prior sententia ex parte confirmari potest; ex parte vero non confirmari. XI. 118. N. 1.
- An appellatur ab arbitrio. VI. 418. N. 21.
- An ubi iudice ex lege dato, ut secundum conscientiam iudicet. *ibid.*
- In criminalibus causis apud plerumque gentes non appellatur. VI. 421. N. 26.
- Vide *Perna*.
- Classula, Appellatione tractata, que sit vis. VI. 418. N. 21.
- Non appellatur, si sententia in favorem studiorum lata. Vh. 424. N. 33.
- Datur etiam de jure Civili appellatio ab interloctoria favore studiorum. VI. 425. N. 35.
- Error in appellativo nomine obstat legato. II. 714. 14.
- Appellativa nomina sunt immutabilia. XI. 13. 19.
- Appendendi infanti argenti mos ante usum signationem obtinuit. II. 39. N. 2. IV. 839. N. 1.
- hodie servatur apud Chiosenses. II. 39. N. 2.
- Aqua profluens inter res communes relata quid sit. I. 654. 5. & N. 5.
- cur sit communis, non publica. I. 662. 7. & N. 3.
- Aque decedende servitus. III. 253. 1..
- decedende servitus constitui non potest, nisi voluntati ejus, cujus in solo hauritur, accedat consensus ejus, ad quem usus aquæ pertinet. VII. 427. 1.
- Eo invito qui ducit, tenetur interdicto de aqua quod ducatur, & active, si aqua non sufficiat utrique. VII. 428. 2. 3.
- dilatare, aut aquæ decedende modum augere non licet ei, cujus prædicto debetur, invito servientis prædicti domini. VIII. 437. *seq.*
- In aquæ decedende servitute quotum licet si, qui utitur, vult ex easdemque ejus prædicti, sed ex ipsius constitutione servituti aestimari debet. VII. 438. 2.
- Quod ex verbis conventionis, & ex eo quod ab initio factum est, aestimari potest. VII. 438. 3.
- Aquam decedere ex flumine publico ut licet. I. 669. 20. 21..
- un ex castello, fonte, aliove loco publico. I. 670. 21..
- Eius ex castello decedende & ex flumine publico tollende per rotam servitus ut recte constituitur. III. 244. 8.
- Que de eo veterum opinio. III. 245. 8.
- Qui fontem in agro suo habet pro modo agri aqua uti potest, etiam cum damno inferioris prædicti. VII. 431. 1.
- Aquam ex fundo superiore profluente recipere naturalis est servitus. III. 258. 4.
- qui ducit, ignorante dumtaxat, non nisi iusto accedente titulo acquirit servitutem. VII. 424. 23.
- De aqua decedende duo proposita interdictorum genera; & que. IV. 311. 6. & 342. *seq.*
- Aqueductus servitus quid sit. III. 286. 17. & N. 10. & 287. 3.
- Aqueductus servitus constitui potest, ut equo ducatur ex fonte, aut ex flumine publico; non ut ex loco, piscina, cui non sit aqua viva. III. 284. 7.
- Aqueductum habenti licet fistulam in rivo ponere. III. 376. 10.
- item rivum deprimeri, vel ut illud, per quem aqua ducitur, *ibid.*
- Aqueductum jure servitutis habenti non licet equam ulterius concedere, nisi aliud convenierit in servitute imponenda. III. 377. 11.
- Aque haustus quid sit. III. 289. 3. & N. 1..
- Aque haustus ex publico flumine frustra ceditur, ideoque etsi cedatur, tamen iter ad illud non debetur. III. 373. 7. & N. 2.
- De aquæ haustu duo competunt interdicta: quæ sint, & quid continent. IV. 314. 9.
- Aqua pluvia que. I. 654. 5. IV. 542. 3. & N. 5.
- quis ejus usus. I. 654. N. 4.
- Aque pluvie accedende actio que & unde dicta. IV. 541. 2. & 552. 18. & 557. N. 9.
- quid continent. IV. 541. 2.
- prædicta propter opus in privato manu factum, unde aqua pluvia vicino agro nocitura est. IV. 541. 2. 3. *seqq.*
- quando nocere dicatur aqua pluvia vicino agro. IV. 541. 5.
- & quidem propter opus in privato agro, vel in loco, aut edificio rustico factum, ut restitatur, & damnum sarciantur. IV. 544. 6. & 547. 10.
- restitutio operis que, a quo facienda, & cujus sumptibus. IV. 547. 11.
- qui jussus opus restituere, nec restituit, nec restituentem patitur, tamen condemnatur quanti actor jurejurando litum aestimabit. IV. 547. 12. 548.
- opus quis in suo lacere potest utredende aquæ flumini, vel torrentis. IV. 543. 5.
- Aque pluvie accedende non agitur, cum aqua naturaliter ex nostro in vicinum agrum fluat. IV. 542. 4.
- nisi, cum aggerem aquæ vi dejectum in fundo vicini, vicinus alter cujus aqua nocet, suis sumptibus restitui petat. IV. 543. 4.

- vel nisi cum dominus agri superioris agit cum domino fundi inferioris, ut purgari patitur fossam terram, vel stercore obstructam, unde aqua restagnans superiori agro nocet. IV. 543. 4. & 546. 8. 9.
- non potest agi, cum opus agri colendi causa factum est, & quod ita factum esse dicatur. IV. 544. 8. & 545.
- cum factum est opus, patiente vicino. IV. 545. 8.
- cum aque in eum derivandæ servitus imposita est agro vicino. *ibid.*
- cum operi facto vetustas temporis accedit, ut initii memoria non extet. IV. 546. 8.
- Aque pluvie arrendæ actio ei competit, cui aqua nocere potest. IV. 549. 14.
- competit utilis fructuario, & emphyteutæ. IV. 549. 14.
- quibus competit, si illis ignorantibus, aut deceptis factum sit opus. IV. 550. 14.
- actio directa datur adversus fundi dominum, in quo factum est opus, propter quod nocitura sit aqua. IV. 550. 15.
- utilis adversus fructuarium, & emphyteutam, non alios. *ibid.*
- Aque pluvie arrendæ actione quando tenetur dominus, etiam alienato fundo, in quo opus fecit. IV. 551. 16.
- ex ea quatenus singuli agant, vel conveniant, ubi decurrens ex plurimo fundo aqua noceat, vel plurimum fundo noceatur. IV. 551. 17. 552.
- Interdicta de aqua quotidiana, & æstiva quid continent; & cui competant. IV. 512. 7. & N. 6.
- Aquila lex cuius rei gratia lata fuerit. Trio illius Capita. IV. 223. 1. X. 1. 2.
- primum Caput dissimile a tertio. X. 14. 6.
- secundum Caput quid continuerit. IV. 223. N. 1.
- Aquila lex damnum incuria datum, & culpam quoque levissimam vindicat. X. 3. 5. *seq.* IV. 223. 2. & 224.
- quando damnum culpa datum intelligatur. IV. 225. 3. *seq.*
- culpa datum quomodo reparatur actione. L. Aquilæ. IV. 226. 6.
- Aquilæ legis actio directa tantum domino competit. IV. 227. 7. X. 7. 1. & 9. 7.
- quid si res dominum non habeat. X. 7. 2.
- quid si hereditati jacenti damnum datum, factumve sit. X. 7. 3.
- non directa, sed utilis competit libero homini læso. IV. 227. 7. X. 7. 4.
- Vide *Causas Damnum*.
- liber homo læsus consequitur hac actione impensas, quas in curatione fecit, & operas quibus caruit, quasve amissurus est inutilis factus. IV. 227. 7. X. 8. 4.
- utri directa competat, heredi ne, an legatario, si res legata vel læsa, vel corrupta sit. X. 8. 5.
- cur constituta in simplicem adversus confidentem, & non adversus eum, qui damnum dedit. VII. 683. 6.
- an transeat in fideicommissarium. II. 622. 16. & N. 8.
- crescit adversus inficientes in duplum; si quid tamen ruptum sit revera. X. 10. 14. 4. *seq.*
- utilis datur bonæ fidei possessori, fructuario, creditori, qui in re corrupta pignus habuit, & quare his, non aliis, etiam si aliorum inter sit. X. 9. *seq.* 8.
- Aquilæ L. actio non est famosa. V. 104. N. 6.
- Aquilæ legis actione tenetur qui occidit, aut raptit: actione in factum qui causam damni dedit. IV. 227. 8. X. 9. 1.
- quot modis quis aliquid rapisse dicatur, sive per se, sive per alios. X. 9. 2. & 12. 5.
- quot item modis causam damni aliquis dedisse intelligatur. X. 10. 3.
- quid in proposita re differat actio. L. Aquilæ ab actione in factum. X. 11. 4.
- an ea, solvete uno, cæteri liberentur. X. 12. 6.
- In Aquilæ L. actione æstimatio damni quomodo ineunda. X. 13. 1. 2.
- & quid, cum damnum pendet ex futuro evento. X. 13. 3.
- in eo æstimando ex L. Aquilæ duo singularia; & quæ. X. 13. 4.
- Si plures servum vulneraverit, qui postea mortuus sit; utrum de vulnerato, an de occiso teneatur; & quid si ignoretur quis occiderit. X. 15. 7. *seq.*
- An qui pluribus inflicto vulneribus hominem occidit, de vulnerato & occiso teneatur: an de altero duntaxat. X. 16. 9.
- quid si vulneratus, sed non mortifere, perierit ex negligentia: an qui vulneravit L. Aquilæ, de occiso teneatur. X. 16. 10.
- Si quis, re integra, damnum dederit: cessat L. Aquilæ actio, & subsidiaria in factum actione tenetur. IV. 229. 1. & 231. N. 1. X. 16. 11.
- quibus modis nulla re corrupta damnum datur. IV. 231. 2. & 232. *seqq.*
- Aquilæ legis actione conventus de facto alieno nec confiteri tenetur, neque negare. VII. 689. 6.
- & quomodo conventus possit vitare poenam dupli. *ibid.*
- Aquiliana stipulatio cur vinculum juris dicta. VII. 391. 2.
- Aquiliana stipulatione, & acceptilatione quælibet obligatio tollitur. IV. 961. 20. & N. 13.
- C. Aquilius Gallus Jurisconsultus summa fuit industria in cavendo. X. 1465. 9.
- præcipua illius in ea re auctoritas. *ibid.*
- primus doli mali protulit actionem, & formulam. *ibid.*
- primus invenit ut omnes obligationes per acceptilationem tolli possint, deductæ in Aquilianam stipulationem. *ibid.*
- fecit ut postumi alieni heredes possent in titui *ibid.* — item

— item primus docuit, qua ratione postumi sui heredes, quos testamenti tempore pater gradu præcedebat, institui possent, formula in eam rem proposita. X. 1465. 10. & 1474. 6.

G. Aquili de postumis heredibus instituendis sententia interpretatio, & extensio. X. 1465. 1. 2. 1466. 3. 1467. 1. *seqq.*

— quomodo dicatur induxisse jus antiquum in institutione postumorum. X. 1463. 6. & 1464. *seqq.* & 1474. 6.

Aratorii, hoves, & instrumenta rustica in causam iudicati pignori capi nequeunt, & quare. VI. 910. 9. XI. 329. 1. 1.

— voluntate dominorum tamen pignori possunt obligari. VI. 910. 9.

Aratri usus in fundandis, & delendis urbibus. III. 149. N. 4.

Arbiter ex compromisso, quis. VI. 497. N. 2. & 534. 4.

— qui differat ab iudice. VI. 539. 4.

— nemo fit iniustus. VI. 485. 2. & 499. 1. & N. 3.

— quæ habeat communia cum iudice. VI. 477. 12.

— dari nequit ut certam sententiam dicat. VI. 476. 11. & 498. 1. & N. 1.

— compromissi fines excedere non debet. VI. 478. 14.

— solutioni diem statueret potest, & quare. *ibid.*

— debet sententiam dicere coram litigatoribus, nisi aliter in compromisso convenerit. VI. 478. 17. XI. 928. 20.

— si alter legitime vocatus non adfuerit, non valet arbitri sententia; sed pœna in absentem committitur. VI. 479. 17.

— omni tempore recte sententiam dicit, etiam feriato die, atque invitis etiam litigatoribus. VI. 481. 19.

— nisi dies dominicus obstat, aut præiudicium fiat alteri causæ, aut privilegium incidens aliquem litigantium tueatur. VI. 480. 18.

— mutare sententiam suam, atque corrigere non potest. VI. 484. 25.

— uti semel arbitrium recepit, cogitur sententiam dicere, & a quo cogendus. VI. 485. 2.

— nisi tamen iuste resciet, Quinque recusandi causæ. I. si futura sit inutilis arbitri sententia. Et quibus ex causis hæc inutilis. VI. 486. 3. 487. 4.

II. si dicere sententiam nequeat sine incommodo valetudinis, aut sine periculo honoris, vel rei familiaris. VI. 489. 9.

— sed in causa valetudinis, & similibus differre sententiam duntaxat permittitur. VI. 490. 10.

III. si litigatores præbeant se indignos, quibus arbiter hanc operam præstet. Quomodo hæc fiat. VI. 490. 11.

IV. si aliter cogatur, quam liceat per compromissum. VI. 490. 12.

V. si dies sit feriatus, præterquam, ubi dies compromissi sit exitura. VI. 490. 13.

— nisi nominatim convenit, ut nec si dies sit exitura, sententia dicatur feriato die. VI. 491. 14.

Arbiter quiaam esse prohibetur. VI. 475. 11.

Arbitri significatio. pro subjecta re alia est, atque alia, & quodplex sit. IV. 1339. N. 6.

Arbitri ex compromisso sententia, sive æqua sit, sive iniqua, valet. VI. 477. 13. *seqq.* XI. 921. 17.

— quid si stipulantis dolo factum sit, ut iniquam sententiam arbiter ferret. VI. 478. 15.

Arbitri ex compromisso adii, sententia non habet vim iudicati. XI. 223. 2.

— sententiam servare quo pacto litigatores cogantur. VI. 481. 20. *seqq.* IV. 1055. 5.

Ex arbitri sententia an detur actio, vel exceptio, & quæ. VI. 482. 23. *seqq.* & 493. 1.

Pœnæ persecutio datur contra eum, qui facit contra sententiam arbitri. VI. 493. 2.

— & qui contra facies videatur. VI. 494. 3. *seqq.*

Ab arbitro quando sententia dicta videatur. VI. 491. 1. *seqq.*

— non appellatur. VI. 498. 1. & N. 2.

An & quando permissa appellatio ab arbitro. VI. 499. N. 2.

Arbitri sententia damnatus non efficitur infamis. V. 134. 28. & N. 20.

Arbitri ex compromisso, cum plures sint, omnes simul iudicare debent. Nec duo, si tres fuerint, uno absente recte iudicant. VI. 479. 17.

Arbitrorum duo genera: alii ex compromisso: alii ex æquo, & bono. VIII. 1044. 28.

— specialius ita dicti qui a iure dabantur in iudiciis bonæ fidei, atque in arbitris. IV. 1339. 6.

— cor ita dicti. XI. 225. 2.

— quomodo eligendi a partibus, iudice recusato. IV. 1390. 6.

Arbitri, iudice suspecto, electi iure canonico, de sola suspiciosa causa cognoscunt. IV. 1391. N. 13.

— sed horum electio ab usu recessit. *ibid.*

Arbitrorum a iure datorum sententia iudicati vim habet. XI. 223. 1.

— sed tamen illius exequenda potestatem arbitri non habent. XI. 225. 3. & N. 1.

— nisi sint a Principe dati. XI. 225. 4.

ab Arbitris, qui a prætore ad aliquam cognitionis partem destinantur, potest appellari. VI. 498. N. 2.

— item ab Arbitris statutariis, ut vocant. V. 498. N. 2.

— ab his lites parentum, & liberorum, cognationumque in plerisque Italianis populis expediuntur. VI. 500. N. 3.

Arbitrium. Vide *Boni viri arbitrium*.

Arbitrium ex compromisso, quam vim, & auctoritatem habeat. IV. 1054. 5.

— unde dictum. VI. 471. 1.

— ejus utilitas. VI. 471. 2.

— quibus rebus seu partibus consistet. VI. 473. 6.

— quæ desiderantur ut litem finiat. VI. 473. 5.

— diebus feriatis an exerceri possit. VI. 491. N. 20.

— quibus modis finiatur. VI. 474. 8. *seqq.* XI. 931. 22.

— ad

- an transeat in heredes. VI. 474. 9.
 — quibus cum esse non possit. VI. 476. 11.
 — quibus item de rebus. *ibid.*
 — quot, & quibus modis differat a iudiciis. VI. 497. 1. & N. 2.
 — solvitur exeunte die, & quando proferri possit, exorta die. VI. 474. 8.
 Arbitrii vox quid significet. XI. 922. 18.
 — potestas an certo tempore inclusa sit. XI. 930. 21.
 Arbitrio pendente, fatalis appellacionis non currant. VI. 462. 10. & N. 13.
 — in eo quare stipulatio potius exigatur. VI. 488. 7.
 Arbitrium iudicis in rei vindicatione dicitur iussum de re restituenda. V. 875. 6. VI. 330. 10.
 — an iussum hinc pro sententia habeatur. VI. 330. 10. & 331. N. 2.
 Arbitria iudici pauca relinquenda. VI. 306. N. 6.
 Quae in actione arbitraria de eo, quod certo loco permittuntur arbitrio iudicis, pleraque necessitati juris subiciuntur. X. 1171. 18.
 Arbitrio alicui multa saepe cum in conventionibus, tum in testamentis committuntur. XI. 905. 1.
 in Arbitrium alienum an conferri possit legatum. II. 804. 5. & 803. N. 6.
 Cum in contractibus, aut legatis res committitur alterius arbitrio, quid iuris sit, si ille vel nihil, vel inique arbitratus fuerit. XI. 907. 2. 3. & 908. *segg.*
 Quid intersit, legetur quid, an promittatur alieno arbitrato. XI. 908. 4. & 909. *segg.*
 — quid si arbitrio alterius monumentum extrui nō heredes jubent testator. XI. 911. 7.
 Quare res ad arbitrium boni viri redigatur in legatis, etiam cum certe personae iudicium testator elegit. XI. 912. 8.
 in Arbitrium alterius stipulatio collata pro arbitrio boni viri non semper accipitur. XI. 913. 9.
 — quid iuris, si per promissorem steterit, quominus arbitretur is, cujus arbitrio res fuerat commissa. XI. 914. 11.
 — quid si conditio arbitrium continens in arbitrium promissoris collata sit. XI. 915. 12.
 — quando id contingat. XI. 916. 8.
 Re alterius arbitrio commissa, iniquum ejus arbitrium redigitur ad arbitrium boni viri; & quare. XI. 920. 16. & 921. *segg.*
 An is, cujus arbitrio res commissa est, arbitrari debeat partibus praesentibus. XI. 928. 20. & 929.
 Arbitrium certe personae datum finitur morte ejus, qui arbitrari iussum est; secus si sit vivi conditio mota. XI. 931. 22.
 — morte unius ex contrahentibus non extinguatur. Diversum in comprehensio; & quare. XI. 932. 23.
 — re in alterius arbitrium collata, an tempore arbitrium finitur. XI. 932. 21.
 Arbitrii quid. XI. 912. 8.
 Arbitraria iudicia quae IX. 994. 12.
- Arbitrariae actionis nec bonae fidei, nec stricti iuris. VI. 757. 5. & 809. 1.
 — quomodo differat a bonae fidei actionibus. VI. 812. 3.
 Arbitraria est, actio quod motus causa. VI. 811. *segg.* 2.
 — actio de dolo, & quare. VI. 812. 2.
 — actio ad exhibendum. VI. 819. 12.
 — actio de eo quod certo loco dari debet, si agatur alio loco. VI. 820. 13. X. 1063. *segg.* & 1129. 4.
 — duo propriae hujus actionis, & quae. VI. 815. 7. X. 1129. 4. & 1130. *segg.*
 — continet utilitatem tam actoris, quam rei. X. 1131.
 — utilitatem rei semper continet, & quare ad eam rem concurrere oportet. X. 1131.
 — proposita pretoris edicto de eo quod quis certo loco dare promissit. X. 1142. *segg.*
 — & quomodo ad ceteros obligationum casus, quibus ut certo loco quid datur, cautum est, sive ex contractu sint, sive ex testamento, pertinere dicatur. X. 1141. 1. & 1143. & 1144. 3.
 — quare utilis arbitraria competat de constituta pecunia, si sibi agatur. X. 1144. 2.
 Arbitraria actio locum non habet in bonae fidei contractibus, etiam de eo quod certo loco dari debuit ex his contractibus, & quare. X. 1145. 1.
 — nisi convenerit ex bonae fidei contractu ut certo loco rem quis traderet, & traditurum se promiserit. X. 1146.
 — quid inter bonae fidei actiones differat, & arbitrarias. X. 1145. & 1146.
 — Vide *Alia in P. Locum.*
 — arbitraria agi potest alibi etiam cum fidejussore. X. 1155. 4.
 — Vide *Fidejussor.*
 An arbitraria sit actio oneraria. VI. 821. 14.
 — an & redhibitoria. VI. 821. 13.
 Actiones commodati depositi, locati etiam admittant iudicis arbitrium, non tamen arbitrariae sunt. VI. 819. 11.
 Arbitrariae actionis duo propriae arbitrium iudicis praecedas, & sententia illud sequens. VI. 813. 4.
 Arbitrium iudicis quid continet; & ubi interpretatur. VI. 813. 4. 5.
 — sententiae sequens habet absolutiorem, aut condemnationem arbitrio interpositae consentaneam. VI. 814. 6.
 — quando absolutiorem. *ibid.*
 — quando condemnationem, & qualem. *ibid.*
 Actiones arbitrariae quae sint, & unde dicantur. VI. 811. 2.
 — triplicis sunt generis; aliae ad restituendum; aliae ad exhibendum; aliae ad solvendum. VI. 816. 8.
 — arbitrariae omnes, quae sunt ad restituendum, tam in rem, quam in personam, nisi sint bonae fidei. VI. 817. 9. 10.
 Arbor in confinio posita cujus sit pro qua parte. II. 890. 2. 3. — si alie-

— si ex alieno agro impendat in nostrum : jubetur dominus illum quindecim pedes altius a terra coercere ; si non coercat , nobis potestas fit eam ita coercendi , lignaque nobis habendi. IV. 341. 3. IX. 877. 1.

— si ex alieno impendat in ædes nostras ; vicinus cogitur aut succidere , aut pati ut nos succidamus , ejus ligna nobis habeamus. IV. 340. 3. IX. 877. 1.

Arbor a nobis opposita ædibus vicini non valet ad libertatem usucapiendam a servitute Luminum vicino a nobis debita. III. 408. 23. & N. 5.

Postquam arbor in alienum agrum translata radices egit , priori domino directa in rem actio non datur. I. 891. seq. 4. & N. 5.

— quoniam ipsi actiones duntur. I. 891. 5.

Arborem suam qui posuit in alieno solo , postquam coaluit , pretium servare potest doli exceptione , si is possidat , & bona fide plantaverit. I. 893. 6.

De arbore , que radicibus excrecentibus adium nostrarum fundamenti periculum creat , utile proditum interdictum. IV. 342. 4. IX. 877. 1. 4.

— datur & actio finium regundorum & quatenus. IV. 339. N. 1. IX. 880. N. 5.

Arbores , plantas , semina postquam radices egerint , ac terre coaluerint , cedunt solo. I. 889. 1.

— grandes , licet in fundo nate , non sunt in fructu , ut eas cadere fructuarias possit. I. 815. 1. 816. III. 647. & N. 2.

— grandes demortuæ sunt in fructu : vi tempestatis , aut alia externa vi divisæ , aut excisæ non sunt in fructu ; sed earum duntaxat usus relinquitur fructuario ; & qualis , quæ differentie ratio. III. 66. 12.

Arborum furtim , Caesarum actio in duplum constituta ; & quid in ea dupletur. IV. 228. 9.

De arboribus cadendis cur interditi propostæ ; & cur ita appellata. IV. 339. 1. 3.

— & qua in re diversa ab interditiis : *Uti possidetis* , & *Quod vi* , aut *clam*. IV. 339. 2.

de arboribus ex lentis duo prodita interdicta , & quæ. Et quid inter se differant. IV. 340. 3.

Arcere aquam quid. IV. 541. 2.

Archiatr immunus a muneribus publicis , & civilibus. X. 828. 6.

Archifures Ægyptiorum , & Parisini. IV. 245. N. 2.

Archivium , sive Tabularium publicum. quid sit. VII. 1348. 14.

Ardus causæ civiles quæ ; & quando recipiant juramentum suppletorium , aut secus. X. 762. N. 22.

— jurandum judiciale recipiant. X. 776. N. 3.

Area prestantior ædificio. I. 872. 5.

— quid sit. VI. 870. 3.

Num area aliena promissa debeat , si in ea dominus ædificaverit. IV. 606. 12. & 607.

Areae usufructus perit ædificio imposito : eo destructo recipitur. III. 106. 3.

Areae terendo frumento paratæ non licet officere , facto ex adverso ædificio. III. 272. 16.

Tom. XII.

— etiam si non fuerit constituta servitus non ar-
cendi ventum ab area. III. 300. N. 3.

Areae cedit ædificio. I. 871. 4. 5.

Area utendi ad tritumandum servitus constitui potest. III. 288. 5.

Area pignori obligata , obligatur etiam ædificio illi postea impositum. VI. 887. 7.

— cur aliud juris servetur in usufructu areae legato , imposito illi ædificio. *ibid.*

Areae lociendæ servitus quando rustica , aut urbana. III. 287. 3. & N. 2.

Areae operas suas locas pugnaturus cum bestiis ; etiam effectu non secuto , infamias efficitur ; & quare. V. 40. seq. 12. & N. 25. seq.

in arenam qui descendit pugnaturus , virtutis ostendendæ causa , non efficitur infamis. V. 50. 12.

Arenarii quinquam. V. 97. 1. & N. 7.

— ipso jure infames. *ibid.*

— dicti etiam venatores. *ibid.*

Areopagite cur noctu judicasse dicantur. IV. 1375. 9. & N. 14. VI. 404. N. 11.

— laudantur ea de re a multis , vituperantur ab aliis. IV. 1375. d. N. 14.

in Areopago potior illa sententia , quæ reo favoreat. XI. 328. N. 5.

Argenti distractores quoniam intelligi debeant in L. 11. §. 2. C. de constit. pec. VII. 1000. 19.

Argento debito , non juratur in litem. VI. 356. N. 6.

— omni legato , nummi non continentur. II. 868. N. 2.

Argentarii quinquam. VI. 86. N. 7.

— cuique tenebantur edere rationes a se conscriptas. VI. 86. 2. & N. 6.

— qua tenebantur actione. VI. 88. N. 9.

— cur , & collectarii , coactores , numerarii , & mensarii dicti. VII. 626. 8. 9.

Argumentum quid sit. VII. 1108. 4. & 1110. 17.

Argumenti appellatio generalis est , & specialis. VII. 1109. 7.

— generali appellatione probationes omnes , ideoque testes , & instrumenta continentur. VII. 1109. 8.

— speciali continetur ea probationis species , quæ colligitur ex ipsa ratione , non ex testimonio. VII. 1109. 9.

Argumentum recte dicitur a Decurionum ordine ad Senatam , & a Decurionibus ad Senatores. I. 306. N. 4. IV. 1111. N. 21.

Ad omne argumentum refellendum in judicio titule præceptum. VII. 1033. 71.

Argumenta legitima quoniam sint. VII. 1037. 4. seqq.

de Argumentis quare nullus est titulus jure civili. VII. 1410. 15. seqq.

Argumentum , quod vocatur negativum , non probat. VI. 1040. 1041.

Argumentum a contrario fortissimum. XI. 1090. 7.

Aridi fructus qui sint. VIII. 417. 10.

E.

Aridos.

- Aridos fructus qui motus dat agricolae, potest ex jure Justiniano exigere octavam partem modii in singulos annos novaram loco. VIII. 413. 1.
- olim centesimam duntaxat stipulari licebat. Quotiens octava sortis pars excedat centesimam. VIII. 413. 1. 2.
- in non Aridis, uti oleo, vine, melle creditori non licet exigere octavam partem usura nomini, & quae differentiae ratio. VIII. 417. 11.
- Arzoli ipso jure, ac professione sua infames. V. 93. N. 1.
- Arma abijcimus miles infamis. V. 125. 23. & N. 15. *seq.*
- Armorum appellatio quae veniant. IV. 269. 270. N. 2.
- Armorum usus interdictus privata. IV. 269. N. 2.
- Iosio Principe arma sumens vim Reipub. videtur inferre. *ibid.*
- Armenta non constanter jumentorum appellatione. III. 281. 13.
- Arbus amittit, qui fidem fallit. III. 772. 17. & N. 22.
- Arhus, fide impetra, qua actione repetatur. VIII. 1021. *seq.*
- Arhus datio non ad emptionem contrahendam necessaria; sed contractus argumentum. III. 770. 15. & 771. N. 21.
- an cum solo ejus dispendio discedere liceat a contracta emptione sine scriptis inito. III. 772. N. 22. VII. 1313. 17. & 1314. *seq.*
- Arhus, resoluta emptione, restitui debet, nisi aliter convenierit. VIII. 1136. 4.
- Arhus emptor amittit, venditor in duplum restituit, si, altero invito, a contracta recedat. VII. 1313. 14.
- etiamsi scriptura non intervenierit. VII. 1313. 16.
- quae actio detur eo nomine emptori adversus venditorem. VII. 1313. 15.
- si duplatis receperit emptor a venditore: an nihilominus possit ab eo petere ut rem tradat, aut id quod interest. VII. 1317. 21.
- Si convenerit, ut emptor arhas praestet, pretio ad diem certum non soluto: repetenti obstat exceptio. VIII. 1137. 1. & 1139. 3.
- Arhale pactum quid sit. VIII. 1021. 1.
- ex eo competit emptori actio ex emptio, & conditio sine causa. VIII. 1021. 2. 3. & 1022. 4.
- Emptori ad arhas repetendas in rem actio non competit. VIII. 1023. 5.
- Arhas data dominium transit ab emptore in venditorem. *ibid.*
- Arvum alienando venditor an transferat dominium. VIII. 1024. 6.
- Arresta quid sint. IV. 1279. N. 5.
- jus hypothecae tribuunt. *ibid.*
- forum sitae rei competens facit. *ibid.*
- utrum ex moribus, an ex jure Romano luxerint. IV. 1249. N. 11.
- satisfactione tolluntur. VI. 135. N. 21.
- in undinis non tenent. VI. 260. 17.
- Arrestorum petitio an speciale mandatum exigat. V. 175. N. 3.
- arrestatio equesteratiis affinis. VI. 227. N. 2.
- manus injectio latine dicitur. VI. 227. 2.
- Arrogatio quid sit, & unde nomen traxerit. I. 321. 1. & N. 1.
- debet coram populo; & quare. I. 321. 1. & N. 2.
- sine recripto; & auctoritate Principis an fieri possit. I. 327. 13. & 328. N. 9.
- Arrogatio pupilli quando, & cui permittitur. I. 325. 8. & N. 5. *seq.*
- Arrogatio non permittitur minori sexaginta annis, nisi ipsa naturalium liberorum adepta. I. 324. 6.
- non jutos liberos habenti, oisi ex legitimis causa. *ibid.*
- non permittitur tutoribus, aut curatoribus, nisi major sit viginti quinque annis arrogandus, cujus tutelam aut curam gesserant; aut tutor privignum suum adoptare velit. I. 325. 7.
- Arrogationis forma. I. 327. 12. & N. 8.
- Arrogationi non est locus, ubi non est adoptio. I. 324. 4.
- Arrogationem impediunt tria causarum genera, & quae. I. 324. 5. 6. & 325. *seq.*
- Arrogatione jutos liberos, & patrem in eos potestatem acquirimus. I. 329. 18.
- Arrogatio non permittitur, nisi causa cognita; & in qua causa cognitio versetur. I. 327. 14.
- Causae arrogationis cognitio ad quam pertinet. I. 328. 15.
- Consensus in arrogatione quomodo prestandus. I. 329. 17.
- Arrogatione pupilli facit tutela, & pupillaris substitutio a patre naturali facia extinguitur. I. 329. 20.
- Quatenus pater adoptivus succedat in bona arrogati. II. 1129. 4. *seq.* & 1130. N. 4.
- Qui arrogati non possunt. I. 322. 2. *seq.*
- Arrogator impuberis quam sententiam prestare debeat. I. 326. 9.
- & cui. I. 326. 10. & 327. N. 7.
- quid joris, si extitatio omnia. I. 327. 11.
- Arrogatori acquiritur patria potestas in liberis arrogati. I. 329. 19.
- Arrogatus a patre in eo in locum filii sit mihi frater agnatus, & cognatus. XI. 90. 8.
- Arrogato acquiritur jus sui heredis, jus agnationis, & dignitas familiae. I. 330. 21.
- Impuberi, si sine justa causa emancipatus, exheredatorem fuerit, debetur quarta pars bonorum arrogatoris. I. 331. 22. & N. 10.
- Impubere mortuo, quam actio detur illi, ad quos pertinent illius bona adversus arrogatorem. I. 332. 23. & N. 11.
- Etiam arrogatoris heres tenetur cum ad bona pupilli arrogati ex causione resistenda, tum ad quantum ex constitutione D. Pii prestandum. I. 332. 24.

Ars juris unde nomen habent. I. 19. 3. & N. 4. 7.
 Articuli quomodo differant a positionibus. VI.
 237. 4.

Articulorum usus juri ignotus, & postea consue-
 tudine inductus. VI. 237. N. 4.

Articulus libellus qui. VI. 51. *seq.* N. 3.
 — an expeditor. VI. 52. N. 3.

Articulatus libellum edere non licet in camera
 Imperii post summarium libellum exhibitum.
 VI. 70. N. 9.

Artifices adhibiti ad resuscitandum aliquid, quod
 ad eorum artificium pertineat, an jurare de-
 beant. VII. 1141. 8.

Artificibus instrumenta suae artis auferri non de-
 bent ob causam iudicati. XI. 330. N. 1.

As, & ejus partes duodecim. II. 197. 5. & N. 2.
 — quae singularum partium nomina. II. 197. 6.

Asse, ejusque partibus, & nominibus utitur etiam
 in usuris computandis, & quomodo. VIII. 468.
 5. & 469. G. *seqq.* X. 394. 56.

Assertor quisnam. V. 167. N. 4. VI. 723. 4.
 — quomodo differat a procuratore. *ibid.*

— adhibetur in liberalibus causis. V. 167. N. 4.
 & 173. N. 1.

Assessor. Vide *Camera*.

Assessor latiori significatione non differt a consi-
 lario. V. 3. 1.

— proprie dictus differt a consiliario. V. 3. r. &
 18. 22.

Assessoris opera in Principe, vel in magistratu
 non improbanda. V. 6. 4. & 7. N. 4.
 de Assessoris officio. V. 14. 15. & 15. *seqq.*

— ex veteribus quoniam de eo scripserint. V. 19.
 123.

Assessores a Justiniano negati iudicibus datis ab
 alio, quem a Principe. V. 5. 3.

— quibus nominibus appellantur. V. 7. 5. & N.
 7. *seqq.*

— nullam jurisdictionem habent. V. 26 3r.
 — debent esse juris, morumque periti, & integra
 fama. V. 8. 6. & N. 10. & 25. 31.

Assessor an esse quis possit in ea provincia, ex qua
 oriundus est. V. 9. 7. & 10. *seqq.*

— nec pluribus eodem tempore magistratibus
 assistere, neque assessori advocatum agere li-
 cet. V. 12. 12.

de Impensis assessoris an teneatur magistratus.
 V. 27. 32. 33.

— an liceat in eadem provincia saepius assistere.
 V. 13. 13.

Assessores debebantur in provinciam vel a Priopi-
 ce dati, vel a magistratu ipso delecti. V. 13. 14.

— quomodo differunt a iudicibus pedaneis. V.
 14. 15. & N. 17.

— vocantur portio iudicium seu magistratum,
 quibus assistunt. V. 14. 15. & 19. 24.

— iudicare non possunt, absente magistrato. V.
 14. 15.

Assessor teneatur si per ejus imperitiam magistra-
 tus aliter jus dixerit, atque oportebat. V. 25.
 31. & 26. 32.

— secus si dissenserit assessor, publicoque prote-
 status fuerit. V. 29 37.

Assessorum praemia quoniam. V. 19. 24. *seqq.* &
 20. 27. *seqq.*

— immunes sunt a tutelis, atque ab omni onere
 indictionum, & munerum. V. 19. 25.

Assessoris officium honoris est, & dignitatis. V. 19.
 24.

Assessores si damnum incurrerint absentia, re-
 stituuntur in integrum. V. 19. 26.

— res in assessura quaesitas habent jure pecu-
 niarum. V. 20. 27.

— obtinent ex publico salarium. V. 20. 28.

Assessorum poenae. V. 25. 31. & 26. *seqq.*

Assessores solent hodie dari iudices, & quidem
 cum aliqua jurisdictione. V. 15. 15.

— quando, & intra quod tempus conveniri pos-
 sint, & querelae contra eos institui. V. 23. 35.
 & 29. 36.

Assessorum munus est iudicem, sive magistratum
 instruere, non autem judicare. V. 14. 15.

Assiduus quisnam, & unde dictus. IV. 553. N. 1.
 VI. 723. 4.

Assignatio libertorum a patrono facta uni ex libe-
 ris, & quid ex ea consequens. I. 293. 5. & N. 3.

— censeri nequit jure relicti; nec is, cui libertus
 assignatus; potest onerari fideicommissio. II. 729.
 N. 1.

Asyli jus quoniam loca habent. VI. 110. N. 21.
 Asyla quid fuerint. VI. 28. 21.

Atefanae fabulae jocose, lasciviae, ac petulantiae
 vacuae. V. 93. N. 1.

Athenienses magistratus Graecis *ἐφημεροι* ex quo
 subjecti Romanis habiti pro municipalibus. IV.
 1075. N. 21.

— etiam in magistratu conveniri poterant, uti
 minores Romae magistratus. *ibid.*

Atheniensium lex onus dotandi pauperum mul-
 lieres injungebat proximo agnato. III. 453.
 N. 3.

Athletae immunes a tutela. I. 493. 37.

— differunt a gladiatoribus; nec, ut illi, notan-
 tur infamia. V. 94. N. r.

Athletarum praemia, & praemiorum causae. IX.
 1081. r. XI. 327. 1.

Praemia athletis quaesita oppignorari poterant,
 adeoque capti in causam iudicati. XI. 330. 3.

— praemiorum spes oppignorari non potuit; &
 quare. IX. 1083. 2. XI. 329. 2.

de Athletarum praemiis dicta quae hodie habeant
 usum. IX. 1084. 3.

de Athletis quoniam scripserint. I. 493. N. 15.

Atrox injuria adversus parentem, patronum, ma-
 gistratum quae sit. III. 1261. 6.

— quae adversus alios. III. 1261. 6.

Attentata, appellatione pendente, revocanda. VI.
 464. 1. & N. 1. & 467. 8. & N. 9.

Quidquid attentatum contra indicia impetratas
 revocatur. V. 1417. N. 10.

— item attentata, licet pendente. VI. 225. 1. &
 N. 1.

- & attentata, in integrum restitutione postulata. V. 1246. 3. & N. 4.
- Qua actione, seu remedio attentata revocetur. IV. 271. 4. 272.
- Auctio bonorum. VI. 141. *cap.* 13. *seq.*
- quomodo fiebat. VI. 149. N. 3.
- qui differat a proscriptione. VI. 148. N. 7.
- gratiosa quid sit. VIII. 936. 6.
- Auctione nullus certius acquirendi modus. VI. 149. 3.
- an sit in ea locus rescissioni ex L. II. C. de rescind. vendit. VI. 146. N. 6.
- Auctionari, & licitari quomodo differant. VI. 150. N. 3.
- Auctor latinis proprie dicitur venditor. I. 1085. 8. IX. 1476. 13.
- generaliter acceptus dicitur omnis, a quo rem ex justo aliquo titulo possidemus. I. 1085. 8. X. 1348. 5.
- etymon. IX. 1476. 13.
- ex Persona auctoris exceptio doli an obstat successori. V. 1391. 33. *seq.* & N. 29. *seq.*
- Auctorem nominando an possit iudicium defugere possessor conventus rei vindicatione. V. 791. 6.
- Possessio vitiosa auctoris an prosit successori. I. 1087. 11. *seqq.*
- Auctorem suum laudare quid sit. IX. 1476. 13. *seqq.* X. 1348. 5.
- Auctoratio quid. I. 256. N. 14.
- Auctorati qui. *ibid.*
- Auctoritas idem ac dominium. I. 1085. 8. & N. 4.
- Auctoritas tutorum quid, & quibus in causis necessaria. I. 533. 1. & 534. 3. *seqq.*
- Auctoritatem interponere an cogendus tutor. I. 536. 6. *seq.*
- quomodo recte interponatur. I. 537. 8. *seqq.* & N. 3. *seqq.*
- interposita quam vim habeat. I. 541. 17. *seq.*
- Vide Tutor.
- Auctoritate propria licuit rasere in jus vocatum. VI. 22. 6. & N. 14.
- & quandiu. VI. 24. 6. & N. 16.
- Auditorium quid. X. 497. 2. XI. 357. 1.
- per synecdochen. quid significet. X. 357. 2. & N. 1.
- ad majus auditorium vocatus, si ideo a priori iudice vocatus non paruit, abest a contumacia. XI. 357. 3. *seq.*
- de auditu testimonium an valeat. VII. 1112. 30.
- Aversaria pro adversariis. VI. 47. N. 1.
- Aversione locare, aut vendere quid sit. III. 852. 14. & 851. N. 9.
- unde dictum. *ibid.*
- Opere faciendo locato per aversionem, cuius sit periculum, si antequam probetur, perierit. III. 853. 14. & 854.
- Augusta res alienas ex quavis causa tradendo transfert dominium; sed iis, ad quos ea res pertinet, actio tribuitur adversus Augustam intra quadriennium. I. 940. 12.
- Etiam legata Augusta relicta extinguuntur, si prius decedat, quam dies legati cesserit. II. 998. 12.
- Avocatio causarum quid. IV. 1297. N. 4.
- a quo fieri possit, aut solet. IV. 1192. N. 13.
- nec a Principe fieri debet sine justa causa. IV. 1298. N. 10.
- Auris memorie consecrata. VI. 53. 14.
- in antestatione vellebatur. *ibid.*
- Aurum ad barbaros transferre non licet. II. 1225. 29.
- Auri libra quot aureos contineat. VI. 439. N. 6.
- Authenticum instrumentum, an ejus exemplum edendum. VI. 82. N. 6.
- Amisi instrumenti authenticum tenor an testibus probetur. VII. 1254. 9.
- Authenticum, non exemplo fides habenda. VII. 1253. 6.
- de Authenticis codici insertis. I. 73. *seq.* 4.
- Authenticæ quo loco ab Irnerio collocatæ, ibi retinendæ. I. 74. 4.
- Authenticarum quæ sit auctoritas. *ibid.*
- Avia tutores petere cogitur itidem, ut mater. I. 469. 31.
- non tenetur petere, si mater vivat, nisi quando hæc tutores intra annum non petiit. I. 470. 32.
- tutrix esse potest. I. 394. 8.
- Avus quando nepotibus tutorem dare possit. I. 401. 6.
- Avus si dotem dedit, & prior obiit: dos patri reddenda. III. 1039. 9.
- Auxilium commune quid in L. 16. D. de minor. V. 1161. N. 10.

B

- B** Alienum numerum unitatis, privati juris. I. 672. N. 3.
Balaea publica. ibid.
Balanarii fures olim morte mulctati. IV. 255. N. 13.
Bannitus ab Imperatore, vel camera imperiali institui prohibetur. II. 154. N. 13.
Bannitus postulare non potest. V. 49. 12.
— non potest esse procurator ad lites. V. 192. N. 2.
— nec agere potest. IV. 1063. N. 9.
— potest appellare. VI. 413. N. 8.
— potest conveniri. IV. 1081. N. 2.
— & se defendere, atque excipere. V. 1283. N. 8.
— in integrum non restituitur ex causa absentiae. V. 1064. N. 8.
— nundinarum privilegio non gaudet. VI. 206. N. 28.
— an secundum decretum, & substationem patitur. VI. 144. N. 4.
Bannitus ex causa famosa, vel pro crimine publico infamia notatur, & omni beneficio privatur inducto ex jure municipali. V. 134. N. 19.
— pro debito civili est integræ sanæ, & status ibid.
Privilegii eorum qui eunt ad nundinas banniti non gaudent. VI. 206. N. 28.
Bannum gravis relegatione. V. 178. N. 5.
Baptismus an servo libertatem trihuat. I. 656. N. 3.
Barbari quinam in jure Romano. II. 1225. 29. VIII. 858. 80.
Barbarorum conventus tolerandi mercaturæ gratis, modo salva religione fiant. II. 1226. N. 11.
Quæ res, aut quibus conditionibus barbaris emi, aut barbaris vendi non possint. VIII. 856. 76. seqq. & 857. seq.
Barones an beneficio competentie, quod vocant, utantur. XI. 280. N. 1.
Baronie. Vide Ducatus.
Basilicæ publicæ. I. 671. 1.
Basilicarum libri quem usum habeant apud Occidentis nationes. VI. 293. N. 1.
Bella an sint ex jure naturali, & quomodo. I. 51. 16. N. 16.
— quare introducta, & quæ belli jura. I. 51. 15. & N. 16.
Belli denunciandi mos Romanis usitatus. I. 777. N. 1.
ex Belli causa merces conductori remittenda. III. 741. N. 3.
Belica acquisitio. I. 778. 2. & 780. 6. seqq.
Beneficium competentie. Vide Competentie beneficium.
Beneficium ordinis, seu excussionis quod. IV. 560. 7. & N. 11.
— cui, quando tribuitur. IV. 560. N. 11.
— quibus tribuitur conditionibus. IV. 560. 8. & N. 13.
— ei renuntiare fere solet in instrumento. IV. 564. 12. & N. 21.
— an illo gaudeat qui fidejussit juratos. IV. 561. N. 13.
— an qui se obligavit, ut principalis. ibid.
Beneficium divisionis quod; Vulgo dictum Epistola D. Hadriani. IV. 562. 10. & N. 16.
— an hoc beneficium allegans probare debeat confidejussores esse solvendo. IV. 562. N. 17.
— quibusnam conditionibus tribuitur, & quibus deuegetur. IV. 562. N. 17. & 664. 12. IX. 1317. 2. 3. & 1318. 4. 6.
Beneficium divisionis quando postulari debeat. IX. 1330. 2. 3. & 1331. seq.
Beneficium causæ tribuitur vel personæ. V. 1247. 6.
— Vel causæ simul, & personæ quod mixtum vocant. V. 1253. 10. & N. 8.
— personæ tributum cum ea extinguitur. III. 1270. 21.
— interdum ad alios transit, & quos. IX. 820. 11.
— causæ tributum, cessante causâ, pariter deficit. IV. 857. 27.
Invito beneficium non datur. XI. 1157. 7.
Beneficii debitorem acquirere, lucri species. VII. 583 p. VIII. 935. 5.
Beneficii remuneratio quod jure debeatur, & an repeti, ac revocari possit. III. 431. 10. & 435. seqq. & N. 14. & 439. N. 15.
Beneficium revocare an, & quando, aut cui liceat. III. 440. N. 15.
Beneficia Principis,atenus,tribuantur, ut nulli per ea inferatur injuria. VII. 1035. 2.
— latissime interpretande. I. 125. 10. XI. 66. 17.
— semper ea lege, ne alius inferatur injuria. I. 125. N. 6. & 367. 6.
Bestiæ quatenus juris naturalis peritæ. I. 34. 6. & N. 4.
— agrestes omnes feræ. I. 691. 6.
— an in bestiis naturalis obligatio. III. 425. N. 2.
Bis idem exigi non potest; & quare. VIII. 591. 5.
Bis idem potenti abstat exceptio doli mali. VIII. 591. 5.
— Bona. Vide Peculium.
Bona in uso juris intelliguntur quæ deducto ere alieno supersunt. II. 860. 8. & 951. 3. V. 632.
— naturaliter, & civiliter accipiuntur; & utro modo intelligantur, unde nam æstimetur. VIII. 1168. 16.
— amittuntur servitute, cessione bonorum, & depotatione. IV. 999. 8.
Bona latitantium fraudationis causæ distrahi jubentur a Pretore, ut inde solvatur pecunia creditoribus. VI. 141. 1. & 142. seq.
— item bona defuncti, cui vel nullus extitit heres; vel extitit pupillus, aut major qui se abstinere, vel extraneus qui repudiavit. VI. 143. 3. & 144. seq.
— bona

- bona deportati, vel relegati, si non defendatur. VI. 144. 4.
- bona furiosi, vel prodigi, si non defendantur; & cognita causa quare distrahi debeant. VI. 144. 5.
- non autem pupilli bona, quandiu impubes erit, si agatur de debito pupilli, non patris. VI. 144. 6. & 146. 7.
- Quo tempore latitantis, & defuncti sine successore, & furiosi bona distrahi permitteretur. VI. 146. 8. & 147. *seq.*
- Bona debitoris vendi possunt ob cessationem tributorum, & aliarum quorumlibet collationum. VIII. 953. 1. & 959. 1.
- vendi tamen non possunt, nisi venditionem precedat conventio debitoris legitima, cessatio solutionis, & permissus Praesidis. VIII. 954. 4. *seq.* & 955. *seqq.*
- & quae in ipsa bonorum venditione desiderantur. VIII. 956. 9. *seqq.*
- An cum adversus superiora commissum est, bonorum venditio, sit ipso jure nulla: an valeat, & rescindatur. VIII. 957. 13. 14.
- & quomodo per in integrum restitutionem rescindatur, & adversus quos. VIII. 957. 15. 16. & 958. *seq.*
- Bonorum appellatione quid veniat. II. 14. 7.
- quando significetur hereditas. II. 861. 11. V. 633.
- Bonorum additio, facta libertatum conservandorum causa, successione genus. II. 1111. 16.
- Bonorum, aut debitoris excessio quomodo facienda. X. 606. 8.
- in Bonis esse triplicem habet significationem. I. 676. 1.
- in Bonis sunt quae in dominio, quae in quasi dominio cuiusque sunt, item nomina & actiones. II. 956. 14. VI. 908. 2. *seqq.*
- etiam honorariae, & penales quoque. II. 957. 14. & N. 6.
- & servitutes, & aliae res incorporales. I. 677. 4. VI. 908. 5.
- in Bonis defuncti non computantur quae non transeunt ad heredes. II. 957. 15.
- item quae transeunt, non mansura. II. 957. 16.
- excipitur novum confusione extinctum propter additionem heredis. II. 958. 17. & 959.
- item nec ea sunt in bonis, ex quibus commodum nullum redit ad heredem. II. 959. 18.
- quale est nomen debitoris, qui non est solvendo. II. 959. 19.
- quod naturaliter tantum debetur. II. 959. 20.
- Si sint duo rei stipulandi, & alter decesserit, an computetur in ejus bonis quod ex ea causa debetur. II. 960. 21.
- Quae sunt in bonis, non speciali, sed communi pretio aestimantur. II. 960. 22.
- Bona adventitia quae sint. II. 1163. 25.
- eorum quale jus hodie. II. 1163. 25. & 1164.
- Bona amittuntur servitute, cessione bonorum, publicatione. IV. 999. & 1000. 8.
- quomodo servitute. *ibid.*
- quomodo cessione bonorum. *ibid.*
- Bona damnatorum publicantur; & quibus de causis. II. 1245. 11. IV. 1000. 8.
- ea fisco vindicantur, & in illum transeunt cum onere. IV. 1000. 8. IX. 1309. 1.
- Vide *Libratio*, *Publicatio*.
- Vide *Peculium adventitium*.
- Bonis interdicere quid sit. XI. 581. va.
- Cui bonis interdici solet, per quos; & quando bonis interdictum alicui intelligatur. XI. 566. 2. & 568. 4. 5.
- Vide *Interdicere*.
- Bonitarium dominium quodnam dictum. I. 762. N. 2.
- Bona fides. Vide *Fides*.
- Bona fides aliquando quod bonum est, ac equum significat, aliquando quidquid est a dolo, & fraude alienum. VII. 829. 3. I. 803. N. 2.
- priore scitu locum habet in contractu bonae fidei duntaxat. VII. 832. 14.
- posteriore in omnibus etiam stricti juris. VII. 832. 15.
- in utrisque tamen dissimili jure, & effectu; & quomodo. VII. 821. 31. 15. *seqq.* XI. 742. 7.
- Equum & bonum idem, ac bona fides. VI. 765. 18. *seq.*
- Bona fides quid sit. VII. 829. 1.
- praesumitur. I. 804. 9. *seq.* X. 1415. 31.
- requiritur in emptione, initio contractus, & traditionis tempore: in ceteris tempore traditionis duntaxat, cum in usceptione, tum in actione Publiciana. I. 1066. 11. VI. 634. 7.
- Bonae fidei probatio a quo exigitur. I. 804. 9.
- Bonae fidei possessor quis. Quae res talem faciant. I. 802. 7. & N. 1. VII. 799. 1. X. 1415. 29. *seq.*
- unde ita dictus. I. 803. 8.
- est domini loco, & dominus etiam vocatur. VI. 637. N. 10.
- in dubio unusquisque talis esse praesumitur; & quando secus. VII. 799. 2. 3.
- habet jus acquirendi fructus ex re aliena. I. 801. 5.
- quatenus faciat fructus suos. I. 801. 3.
- fructus consumptos, etiam naturales ita lucratur, ut nulla actione repeti possint. I. 817. 3. *seqq.*
- qui contra hanc auctoris opinionem sentiant. I. 818. N. 4.
- an consumptorum nomine teneatur, quatenus factus est locupletior. X. 1423. 48.
- fructus perceptos suos facit, eos tamen quos industriales vocant, non autem naturales, nisi consumptos. I. 819. 7. X. 1416. 36.
- fructus industriales perceptos ita acquirit, ut nec extantes restituere cogatur. I. 828. 2. 3. & 829. *seqq.* X. 1416. 36. *seqq.* & 1417. *seqq.*
- fructus acquirit, simul atque a solo separati sunt a quocunque. I. 833. 12. & 824. 14. *seq.* X. 1418. 42.

— perceptus fructus acquirit, etiamsi res usucapi non possit. I. 835. 14.

— ex quo cognovit rem esse alienam, fructus non amplius facit suos. I. 805. 11. *seq.*

Bonae fidei possessoris tria iura. I. Jus possidendi, & inde nata actiones, & quae. II. 1311. 1. 2.

II Jus usucapiendi. II. 1312. 3.

III. Jus faciendi fructus suos. II. 1312. 4.

— his tamen iuribus domino injuria non infertur. II. 1313. 5.

Bonae fidei possessori quare tribuantur fructus ex aliena re percepti. I. 825. 1. & 827. N. 1.

ad Bonae fidei possessorem pertinent etiam fructus ab alio sati, vel percepti. I. 825. 15.

— inter bonae fidei possessorem, & fructuarium quid hac in re differat. I. 825. 15.

Bonae fidei possessor post litem contestatam ita tenetur, quemadmodum possessor malae fidei. V. 693. 28.

— fortuitum tamen interitum rei non praestat. V. 694. 29. & 695. N. 14.

— nisi temere litigaverit. V. 835. 11. & 836.

An, ab rem distraxit, saltem pretium reddere domino teneatur. V. 839. N. 5. 840. *seq.*

— quare post litem contestatam fructus omnes restituere teneatur. V. 695. N. 14.

— & an tum temporis sit revera malae fidei possessor. V. 695. N. 14. & 722. 8. & N. 2. & 723. N. 3.

— quare habetur quasi malae fidei possessor non modo post litem contestatam, sed etiam post controversiam motam, & post deumtiationem. V. 693. 28. & N. 13.

— Vide *Hereditatis petitio*.

Bonae fidei actiones unde ita appellatae. VI. 760. 10.

— descendere ex bona fide quam recte dicantur. VI. 761. 12.

— cur ex libera iudicandi potestate non dictae libera iudicia. VI. 759. 9.

— sint omnes quae in §. *actionum* 28. et §. *seq.*

Inst. de action. enumerantur, & nullae praeter eas. VI. 778. 37. & 779. 38.

— cur istae potius bonae fidei, quam ceterae. VI. 785. 49. *seqq.*

Bonae fidei actionum naturam cur Justinianus in §. 30. *de action.* obiter pecestrinxerit, non exposuerit. VI. 793. 1. 2.

in actionibus bonae fidei quoniam praestanda sint. VI. 768. 21. 22. & 769. *seqq.*

in Bonae fidei iudiciis inesse; sive contineri exceptiones, quidnam sit. VI. 771. 28. *seq.* & 772. 30. & 206. 6. VII. 832. 21.

Bonae fidei iudiciorum, & stricti juris quae sit circa exceptiones differentia; ejusque ratio. XI. 741. 6.

Bona fide possidens liberum hominem pro servo, quatenus per eum acquirit. II. 1184. 37. & 1185. *seqq.*

Ex Bona fide agere quid sit. VI. 764. 17. *seq.* VII. 829. 2.

— Vide *Fides*.

Bonorum possessio quid sit, & quomodo definatur ab Ulpiano, & quam recte. II. 503. 2. 3. & 504. 4. VIII. 1164. 13. & 1166. 15. *seqq.* IX. 899. 2.

— acquiritur, cum delata praetoris edicto legitime agnosceatur. VIII. 1169. 18. *seq.* IX. 899. 2.

— cui quaesita est, eidem tribuit hereditatis emolumentum. II. 504. 4.

— nec vera tamen hereditas est, sed pro hereditate habetur; & quomodo. *ibid.*

— quid ab hereditate differat. II. 504. 4. & N. 2. 3. & 506. 6. & N. 5. 6. & 511. 14. & 512. *seqq.*

— cur a praetore bonorum possessio potius, quam hereditas appellata; & cur heredem recta facere praetori non liceat. II. 505. 4. & N. 4. VIII. 1165. 14.

— quibus deferatur ex testamento; & quo ordine ab intestato. VIII. 1170. 19.

— nondum delata agnosci potest, & quatenus; & quo juris effectus. II. 511. 14. *seqq.*

— potest acquiri per filiumfamilias, & servum, non modo si jussum praecesserit, sed etiam si ratum habuerimus. II. 512. 16.

— imo & per alios quosvis nomine nostro petentes. II. 512. 16. & 513. N. 12. VIII. 575. 1.

— invito nemini acquiritur, & quare. II. 513. 17.

— delata potest nulla voluntate ubique repudiari. II. 418. 13. & 519. 31. VIII. 1255. 1.

— potest per alium quoque repudiari. II. 519. N. 16.

— nondum agnita non transit ad heredes; & quare. VIII. 1187. 1.

— interdum tamen delata, & nondum agnita transmittitur; & quando. VIII. 1188. 2. & 1189. *seqq.*

— amittitur tribus modis; & qui sint. VIII. 1190. 4.

— agnita litis de inofficioso praeparanda causa, quae. V. 509. 17. & 510. N. 10.

Agnitae bonorum possessionis commoda duo, & quae. II. 519. 19. & N. 12.

— duplex, edictalis, & decretalis. II. 514. 22. *seqq.*

Edictalis bonorum possessio quae, & quomodo agnoscat. II. 515. 23. & 518. 30. VIII. 1201. *seqq.*

— potest a quocunque repudiari, dummodo quisque repudiet sine alterius damno. VIII. 1256. 5.

Decretalis bonorum possessio quae, & unde dicta. II. 519. 23. VIII. 1199. 9.

— etiam hodie magistratus decretum, & causae cognitionem desiderat. II. 516. 25. VIII. 1198. 8.

Decretales bonorum possessiones tres; quae sint; quibus dentur, & quatenus. II. 516. 26. *seqq.* VIII. 1199. 10.

— extraordinariae dictae; & quam recte. VIII. 1200. 11.

- habent hæc dies utiles. VIII. 1199. 9.
- Bonorum possessio acquiri non potest, nisi sit delata; & is, cui delata, sciat & possit se aut eum, cui acquirit, obligare. II. 511. 13. & N. 11.
- Bonorum possessionis agnoscendæ ritus antiquus II. 513. 19. & N. 13. VIII. 1171. 22. IX. 899. 2.
- novus. II. 514. 20. VIII. 1195. 2. *seqq.* IX. 899. 2.
- qui proprius edictalis bonorum possessionis, nec ad decretalem pertinet. II. 514. 21. & N. 14. & 515. 24. *seq.* VIII. 1198. 8.
- quæsitæ eadem sive commoda, & incommoda, quæ acquisitæ hereditatis. II. 519. 32.
- usus an hodie sit utilis. VIII. 1172. 25.
- datio, sive agnitio quomodo sit jurisdictionis voluntariæ, adeoque mixti imperii. IV. 1126. 9. & N. 17. *seq.*
- Bonorum possessionis agnitionem inter & repudiationem differentia. VIII. 1255. 2. 3.
- Bonorum possessionis agnoscendæ, liberis, & parentibus annus utilis; ceteris autem centum dies utiles. II. 510. 12. & 511. N. 10. VIII. 1172. 24.
- dies utiles aliter filiofamilias, aliter patrifamilias cedunt. VIII. 1184. 2. *seqq.*
- Bonorum possessionem deferri quid sit. VIII. 1170. 19.
- dare ex edicto Prætoris quid sit. IX. 900. 2.
- admittere, & ad eam admitti recte dicimus; & qua ntrumque significatione. VIII. 1170. 21.
- sequens gradus intra tempora prioris, licet *propterantius*, utliker agnoscat. II. 511. 14. VIII. 1198. 7.
- & sibi, & alteri etiam ignoranti petere licet, dummodo ille suo tempore ratam habeat. II. 512. 16. VIII. 1172. 23.
- ad eam per procuratorem obtinendam mandatum generale non sufficit, sed speciale requiritur. VIII. 577. 8.
- qui pro parte sua agnovit, ei deficientium partes accrescunt, etiam invito. VIII. 1205. 1.
- an hoc jus locum habeat tam in liberis suis heredibus, quam in emancipatis. VIII. 1207. 2. & 1208. 3. *seqq.*
- Bonorum possessione lapsus temporis excluditur etiam heres rogatus totam hereditatem restituere; & quando in integrum restituendus. II. 584. 15.
- Bonorum possessiones utrum necessarie, vel utiles. II. 519. 33. & N. 17. VIII. 1172. 25.
- Bonorum possessio secundum tabulas quid sit, & unde dicta, & quare prodita. II. 507. N. 7. VIII. 1209. 1.
- quibus detur, & quo ordine. II. 507. 8. *seq.* VIII. 1210. 3.
- quibus conditionibus. VIII. 1211. 4. *seqq.*
- Bonorum possessio contra tabulas quid sit, & unde dicta. VIII. 1212. *seqq.*
- Vido *Tabulæ, Carboniana bonorum Possessio*.
- Bonorum possessio, *Unde liberi*, cur ita dicta. VIII. 1227. 5. 1228.
- emancipatorum liberorum gratia a Prætoris proposita. VIII. 1225. 1. & 1238. 14.
- quare illis hodie minus necessaria. VIII. 1227. 4.
- qua in specie sit hodie pariter necessaria. VIII. 1235. 9.
- Bonorum possessio, *Unde legitimi*, ad quos pertinebat. VIII. 1239. 1. *seqq.*
- *Unde cognati* quibus, & quo ordine tribuuntur. VIII. 1239. 4. 1240. 5.
- Utraque hodie quare non necessaria. VIII. 1240. 6.
- An hodie sit, & quenam, profecticia bonorum possessio. VIII. 1177. 3. & 4.
- filiofamilias delata non tantum ab eo, ignorante patre, peti potest; sed etiam petita insuper patri emolumentum affert. VIII. 1178. 5. & 1179. *seq.*
- dummodo tamen pater monitus ratam habeat intra tempora, quibus & peti potuit. *ibid.*
- admittitur, si vel a filio petita non sit intra constitutum tempus, vel si petitionem intra idem tempus pater ratam non habuerit. VIII. 1180. 12. & 1181. *seq.*
- Tria desiderantur ut cedat tempus petendæ bonorum possessionis profecticiæ filiofam. delatæ. Quenam sint. VIII. 1181. 12.
- Bonorum separatio. Vide *Separatio*.
- Bonorum possessores quare non appellantur heredes. VIII. 1165. 14.
- Bonorum interdictio prodigo facta. Vide *Prodigus*.
- Bonus vir quinam habeatur. II. 805. N. 8. 806.
- Bonus an quilibet presumatur. X. 747. N. 5.
- In Boni viri arbitrio nulla neque conditio, neque mora. II. 806. 5.
- In Boni viri arbitrium an pretium confori possit. III. 767. 9. *seqq.* & N. 14.
- Bonitas rei venditæ, & evictæ utrum æstimetur ex tempore venditionis, an vero ex tempore evictionis. III. 806. N. 6.
- Boves jumentorum appellatione non continentur. III. 281. 13.
- Vide *Aratorii boves*.
- Breviculus quid sit. VI. 403. 10. & N. 9.
- Breviloqua substitutio quæ. II. 241. 24. IX. 210. 35.
- Vide *Substitutio*.
- Per buccinam citatio quæ, & a quo fiat. VI. 16. N. 6.
- Bullati doctores qui; & an privilegiis & immunitatibus Doctorum fruuntur. X. 826. N. 13.

C

Cadaver etiam hominis dicitur. VI. 30. N. 21.

— prosequentes in jus non vocantur. *ibid.*

Au cadavera punitorum medicis ad anatomicam sectionem recte concedantur. IV. 1143. N. 40. 1144.

Caduca ex L. Papia duplicis generis. II. 476. 12.

— substituit Justinianus. VI. 476. 12.

Caduca res quæ. III. 651. 14.

— tota hereditas qui fiat. V. 690. N. 12.

Caducæ hereditatis partes quomodo fiant. *ibid.*

Cæcitas oculorum non impedit animi iudicium.

IV. 1375. 9.

Cæcus quando obligetur, aut secus. III. 635. 6. & 640. 16.

— tutor esse nequit. I. 392. 3.

— tutelam, antequam cæcus efficeretur, susceptam retinet. I. 553. 14.

— non potest esse testis in testamento. II. 45. *seq.* 9.

— an iudicis munere fungi queat. IV. 1374. 9. *seq.* & N. 13.

— an commissarius fieri possit. IV. 1374. N. 13.

— an possit magistratum gerere. IV. 1375. 10. & N. 15.

— postulare votatur pro alio, non item pro se ipso. V. 47. 10.

— & quare hic potius quam surdus postulare pro se valeat. V. 18. N. 21.

— quomodo testamentum faciat. II. 60. 2. & N. 2. VIII. 1357. 1.

Cedere pro auctione distringere. VI. 150. N. 3.

Silva cedum quæ. III. 64. 8. & 63. N. 3.

— est in fructu, & qui ejus fructus modus. III. 64. 8. *seqq.* & N. 4. 5.

Cædibus nihil ex testamento capere poterant, nisi & genere proximi essent; & intra centum dies Legi Julæ paraissent. II. 155. N. 15.

— adoptare possunt. I. 313. 8.

Cælum liberum esse debet supra solum publicum III. 238. 11.

Calatis comitiis olim fiebat testamentum; & quomodo. II. 38. N. 2.

Calcis conquecda servitus quando urbana sit, vel rustica. III. 287. 3. & N. 2.

— quando possit constitui. III. 55. N. 2.

Calculum iudicio dicere quid. V. 108. 6. & N. 7.

Calculi errorem manifestum sententia continens ipso jure nulli. X. 303. 2. & N. 2.

Calendarium quid apud veteres Romanos, & unde dictum. IV. 846. 11. VIII. 318. 5. & 465. 3. X. 527. 1. & 1395. 57.

— per metonymiam dictum quid significet. IV. 846. 11. X. 529. 2.

Calendario præponere quid sit. VIII. 465. 2. X. 529. 2.

Tom. XII.

Quis ex calendario debitor. VIII. 318. 6.

Quintæ calendæ quæ sint. XL. 475. 7.

Calendis, & ante calendas ex vi verborum sunt diversa, sed ex usu juris idem valent; & quare. II. 83. 3. XI. 621. 1.

Calendis nominatis, puta Januariis, primæ intelliguntur, & quare. II. 89. 4. & N. 2. XI. 857. 1. *seqq.*

Caligatus miles qui. V. 126. N. 26.

— unde ita dictus. *ibid.*

Caligati milites quid differant a tyronibus. *ibid.*

Calvisiana actio, quæ & Faviana, de rebus in fraudem patroni alienatis est prodita. IV. 435. 3.

VI. 665. 5. & 656. 7.

— perpetua est; & quare. IV. 712. 8.

— adversus quem datur. IV. 435. 3. *seq.*

Calvitæ, Calvitur, unile & calvi mimi, quid significant. VI. 23. N. 14.

Calumniæ quid. V. 122. 20.

Calumniæ iudicium famosum. *ibid.* & 121. N. 14.

— publico iudicio damnatus postulare pro alio non potest. V. 49. 12.

— secus privato. V. 49. 12. & N. 24.

— an testis esse possit. VII. 1191. 8. & 1193. 12. *seq.*

Calumniæ iuramentum quid sit. VI. 215. N. 15.

— ejus forma ad quinquæ capita revocatur, & quæ. VI. 217. N. 6.

— non est iuramentum veritatis, sed credulitatis. *ibid.*

— quibus in causis non prestetur. VI. 218. N. 7.

— suspicione calumniæ elidit, non ab evidenti calumniæ excusat. VI. 218. N. 6.

— multo minus ab expensarum condemnatione liberat. *ibid.*

— generale initio litis omnino præstandum jure civili. VI. 218. 7. & N. 8.

— in qualibet parte litis præstatat ex jure canonico. VI. 218. N. 8.

— generale ubique fere in unum esse desit, ut perjuriam multa vitentur. VI. 216. N. 5.

— speciale præstare debet, qui iurandum deferret. X. 785. 1. & N. 2. 3.

— tacite remittitur: non remissum exigi quodcumque potest. X. 785. N. 3.

— parenti, & patrono, patronæ, eorumque parentibus, & liberis remittitur; & quare. X. 796. 2. & N. 5.

— un & domino ex jure Feudorum remittitur a vasallo; & vicissim. X. 787. 2. & N. 6. & 789. 4.

— an filio, libertoque deferentibus, iurandum parenti, aut patrono remittatur. X. 787. 2. & 788. N. 7.

— speciale remittitur a jure novissimo. X. 791. 5. & N. 9.

— ab expensarum condemnatione non liberat. VI. 218. N. 6.

Calumniæ iurandum præstat, qui damni infecti nomine sibi caveri velit. V. 506. 3.

- novum opus qui nunciat. V. 486. N. 10.
 — item qui tabulas testamenti aperiri postulat. II. 404. 11.
 de Columnis non jurantia penna duplex, & quæ. X. 793. 6. & 793.
 Columnistæ etiam datur actio ex edicto adversus eum, qui in jus vocatum vi exiit. V. 334. 6.
 Camera Imperialis quæ advocatos recipiat. V. 55. N. 33.
 — causas ad quam usque quantitatem definit. IV. 1174. N. 10.
 — jurisdictionem cumulative potius habet cum Principe. IV. 1175. N. 13.
 — Imperatoria auctoritate plene utitur in judicando. VI. 206. N. 2.
 Camere Imperialis commissarii an per edictum citare possint. VI. 18. N. 8.
 — an subdelegare. IV. 1121. N. 11.
 Camere Imperialis assessores qui decantur, jurisdictionem habent. V. 15. N. 18.
 in Camera Imperiali sententia quomodo recitentur. VI. 403. N. 8.
 — ex ordinatione Camere Imperialis extraneis originarii ejusque provincie preferuntur. V. 10. N. 11.
 ab Imperiali Camera non datur appellatio, sed reversio. VI. 418. N. 22. & 419. d. N.
 per Campaniam citatio quando fiat. VI. 16. N. 6. & 17. d. N.
 Conciliatio in testamento a quo facta presumatur. II. 125. N. 4.
 Quid refert, utrum a testatore facta sit vel ab alio, & utrum ex industria vel casu, ubi facta sit a testatore. IX. 29. *segg.*
 — Vide *Testamenti scriptura*.
 Cancellarii idem, ac scribe, seu notarii. V. 18. 20. & N. 22.
 — unde appellati. V. 17. N. 22.
 — non magne dignitatis apud Romanos. *ibid.*
 Cancellarius in Francia est instar Præfecti prætorio. V. 18. N. 22.
 — palatina dignitas apud Germanos. *ibid.*
 Candidati Principis qui. V. 18. 21.
 — similes assessores. *ibid.*
 — quinam in Romana Repub. & unde dicti. V. 18. N. 23.
 Candidatorum Principis quod manus. V. 18. 21. & N. 22.
 Canes canum quinam dicti. IV. 475. N. 5.
 Canina fucundia perstringitur, & regillatur. V. 55. N. 36.
 Canon publicus quinquaginta Imperatoribus. VIII. 851. 47.
 Canonis publici frumentum vendi non potest. VIII. 851. 46.
 Canon in emphyteusi quid. II. 1273. 23.
 — an præterit ob usum rei, an potius ob recognitionem dominii. II. 1285. 13. & 1284. N. 6. & 1273. N. 12.
 ob Canonem triennio non solutum, an & quando amittitur emphyteusi. II. 1281. 6. *segg.*
 — quid si dominus postea ab emphyteusi canonem acceperit: an juri agri revocandi renuntiavisse videatur. II. 1284. 12. *segg.* & N. 6.
 — an ob canonem ex parte non solutum caduca tota emphyteusi fiat. II. 1282. N. 3.
 a Canone præstando nam liberet illa ex parte canonis fortuito. II. 1273. 23. & N. 12. *segg.*
 Canonicus pro ecclesia sua auditur sine mandato. V. 214. N. 10.
 Capacitas heredis tribus temporibus spectatur, & quibus. II. 164. 42.
 — legataris duobus; & quæ differentie ratio. II. 725. 13.
 non capaci relictum valet, si fuerit collatum in id tempus, quo capere poterit. II. 727. 15.
 — vel ei sub conditione relictum fuerit, & implete conditionis tempore is possit capere. II. 727. 16.
 — an, si rogatus fuerit alteri restituere. II. 728. 17. 18.
 Capere quid sit. I. 954. 2.
 — Vide *Confinx*.
 Mortis causa capiones quid. II. 935. 4. & N. 4. & 742. 7.
 — non imputantur in Falcidiam. II. 936. 8.
 — Vide *Mortis causa capio*.
 — an imputentur in quantum quæ ex Trebelliano detrahitur. II. 669. 8.
 — abusive fideicommissi nomine appellantur. II. 670. 8.
 Capite cenai qui. II. 46. N. 6.
 Capitale crimen quodam dicitur. VII. 323. 2.
 — transactionem an admittat. VII. 272. 4. & 324. 3. *segg.*
 — Vide *Transactio*.
 Capitalis res quæ. X. 1305. 3.
 Capitalis fraus quando admittit dicitur. X. 1306. 3.
 Capitalis causa quam varie accipitur. V. 182. N. 5.
 — strictius accepta & ex usu juris ea est, ex qua mors, civitatis amissio, vel servitus. *ibid.*
 in Capitali causa potest appellare cognatas sine mandato. VI. 416. 13.
 Caput pro persona. XI. 1586. 5.
 Caput regni quod. IV. 1227. 1. & N. 2.
 — commuone subditorum domicilium, & quid inde consequens. *ibid.*
 Capitis amputatio honestissimum, ac levissimum supplicii genus. IV. 1143. N. 39.
 Capitis minutio quid & quætriplex. I. 547. 6. V. 1073. 22. 1073. *segg.*
 — potestatem adjecto salvendi tollit. IV. 763. 5.
 — mandatum solvit. IV. 991. 8.
 — totalem finit. I. 547. 6. *segg.*
 — testamentum infirmat. II. 133. 22.
 — non tamen militis. II. 313. N. 4.
 — per eam amittitur usufructus. III. 152. 6. & 151. N. 7.
 — non tamen in ejus dies nondum cecit. III. 175. 2. *segg.* — non

- non amittitur habitatio, nec opera servorum III. 182. 2. *segg.*
 — Vide *Restitutio in integrum*.
 Captare quid. II. 190. 14. & 193. N. 7.
 Captatores hereditatum insueneri, quorum fraudibus omni astate obviam itum. II. 38. 1. & N. 2.
 Captatoria institutio jure improbat, etiam in iustis testamentis. II. 190. 13. VIII. 1313. 8. *segg.* IX. 154. 5.
 — quid sit, & unde dicta. II. 190. 14. VIII. 1313. 12. & 1316. 5.
 — bonis moribus contraria. *ibid.*
 Captatociam institutionem tria faciunt, & quae. II. 191. 15. *segg.* & 195. 21.
 — non facit quavis conditio in alterius voluntatem collata, sed ea sola, qua hereditas captator. II. 192. 17. *segg.* VIII. 1313. 4.
 Captatoria institutio est, siue quis instituit, siue alterius hereditatem, siue sibi, siue alteri conditione apposta capiet. II. 194. 20.
 Captatoria conditio quae vocatur. II. 190. 12.
 — legatum vitiat. II. 758. 33.
 Captatoriam legatum improbat. II. 813. 3.
 Captatorum institutiones, legata, & fideicommissa nulla. VIII. 1313. 1.
 Quando captator heredis instituit. VIII. 1316. 6.
 — quando terti. VIII. 1317. 7.
 Captus ob hostilibus heres institui potest beneficio posthumini. II. 153. 22.
 — possessionem amittit. II. 1008. 4.
 Captivi quare servi. I. 236. 7. & 235. N. 11.
 — non tamen in bello civili, nec inter Christianos. I. 235. N. 11.
 — testari nequeunt. II. 28. 4. VIII. 1334. 4. XI. 1678. 3.
 — valet horum testamentum antea factum, si cum decesserint, siue jure posthumini, siue Lego Cornelii. VIII. 1338. 12. XI. 1679. 4.
 — siue bello civili, siue inter Christianos jure testandi non amittunt. II. 28. N. 4.
 Captivi omnes ex novella Leonis testandi jure retinent. XI. 1680. 5. II. *ibid.*
 Carbonianum edictum comparatum impuberis gratia, cui sit status controversia, & unde dictum. VIII. 1247. 2. 3. & 1250. 13.
 — & quod modis sit impuberis status controversia. VIII. 1250. 13.
 — ex edicto Carboniano datur impuberi bonorum possessio, & cum ea rerum administratio; si modo satiet. VIII. 1248. 4. 5. II. 516. 27.
 — ejus administratio commodata. VIII. 1248. 6.
 — quid satisfactione carere debeat impubes. VIII. 1248. 7.
 — si non satietur: non erit solus in possessione, sed cum administrari. VIII. 1249. 7.
 — quibus & rerum hereditarium administratio committitur si satietur; & qualis. VIII. 1249. 8.
 — denegata impuberi non satiantur administratio, alimentis eorum non arguatur. VIII. 1249. 9.

Tum. XII.

- Carboniana bonorum possessio an datur nani impuberi, cui sit status controversia. VIII. 1250. 13.
 — non datur nisi causa cognita. VIII. 1251. 14.
 — causa illa prior; ut praesumptio sit, impuberem ex liberis esse. VIII. 1251. 15.
 — posterior haec; ut expedit impuberi cognitio, nani status in tempus pubertatis differri. VIII. 1250. 16.
 Inter bonorum possessionem Carbonianam, & Unde liberi, aut Contra tabulas quid differat. VIII. 1250. 17.
 — & an posterior hanc superioribus concurrat. VIII. 1252. 18.
 ex Carboniano edicto qui possidet, neque pro herede, neque pro domino est, & quid inde consequens. VIII. 1249. 10.
 Carcer. Vid. *Debitor*.
 Carcer, quasi species servitutis. IV. 362. N. 8.
 — neminem notat infamia. V. 132. 18.
 Carceris metus justus. IV. 361. 9.
 — perpetui poena, relaxatione gravior. V. 178. N. 5.
 — injusti custodes fallere licitum. IV. 365. N. 3.
 a Carceris poena appellatur. VI. 425. N. 36.
 de Carceri emancipandis debitoribus quodam jure fuerit. L. 12. tabb. XI. 313. 1. & N. 2.
 — & quando poena, & qui lego substituit. XI. 313. N. 2.
 in Carcerem delictum detruso, *dimissum*, seu quotidianae virtutis foris libra praestatur ex ipsa. L. 12. tabb. XI. 313. 1. & 314. N. 3.
 Carceri obligare ne pacto, an liceat. XI. 318. N. 1.
 Carcere inopi debitor inclusus creditoris expensis alii debet. XI. 314. N. 3.
 — nisi ex consuetudine abieratur carceri ad dictorum vita aliter sustentetur. *ibid.*
 Carcere inclusus an citari possit, ut ad alium iudicem eam. VI. 30. N. 21.
 a Carcere qui sink immunes. XI. 311. N. 1.
 cum Carcerato an iniuri contractus possit. IV. 362. N. 8.
 — pro eo accusatus an procurator admitti possit. V. 179. N. 5. & 184. d. N.
 Carcerato victum inferri prohibent, an, & qua actione teneatur. XI. 314. 2. *segg.*
 Cardinales Praefectis praetoris comparati. VI. 418. N. 20.
 — regibus ipsis a nonnullis exaequant. *ibid.*
 a Cardinalibus an appellatur. *ibid.*
 Carfania impudentissima femina occasione dedit prohibitorio edicto de postulando. V. 465. N. 20.
 — an alia sit a Caja Africana. *ibid.*
 Carmen lunorum quod. IV. 209. 6. V. 85. N. 3.
 ob Carmen lunorum damnatas testamentum condere non potest. II. 34. 12.
 Carnifices viarum conditione viles. V. 90. N. 9.
 Castellum apud quod, & unde nuncupatur. III. 243. 6. & N. 3.

F

— aque.

- aquæ ex eo ducendæ, & per rotam hauriendæ ex flumioe publice servitus an recte constituantur. III. 241. 8.
- Castigatio levior correctione. V. 1109. 17.
- Castriati viles. V. 90. N. 9.
- non adoptati. I. 313. 8.
- eorum duo genera. VIII. 851. 50.
- Servos in orbe Romano castratorum pœna capitalis. VIII. 851. 51.
- Injussimodî sanctionis occasio. *ibid.*
- Casus quid sit. IX. 827. 2.
- Casus fortuitus. Vide *Depositum*.
- Casus fortuitus quid. III. 829. 14. IV. 655. 6. VIII. 291. 1.
- cur dicatur vis major, cur item fatum. VIII. 29. 2.
- quot, & quibus ex casibus nascatur. IV. 655. 12. & N. 9. *seq.* VIII. 29. 3. *seqq.*
- Fatalis, seu divinitus iniussus quinam. V. 680. 17.
- Casus fortuitus debitorem generis non liberat. IV. 604. 7. VIII. 609. 1. & 611. 7. 8. VIII. 32. 14.
- quid si debitor sua omnia bona casu fortuito amisit. VII. 613. 10. *seqq.*
- quare ad accipientem pertineat ius mutuo. VIII. 33. 16. IV. 604. 7. 8.
- item in re æstimata commodata. IV. 605. 8. 9. VIII. 33. 18.
- item in omnibus rebus, quæ æstimatæ dantur; & quare. VIII. 33. 18. *seq.*
- Casum fortuitum an præstet locator conductori. III. 829. 13. *seqq.* 830. N. 6.
- an conductor locatori. III. 839. 2. & 841. 5.
- quid si casui culpa causam dedit. IV. 610. 21.
- Casum fortuitum non præstat heres fiduciarius; & quatenus. II. 641. 3. *seqq.*
- Conventio ut casus fortuiti præstentur, valet in contractibus; secus in iudiciis; & quare. IV. 634. 3.
- Casum fortuitum præstare idem est atque damnum præstare, quod ex tali casu contingat. VIII. 32. 12.
- Casui fortuito quæ damna tribuantur. IV. 656. 12. & N. 11.
- Casuta an præstet possessor in hereditatis petitione. V. 680. 17.
- Casus fortuiti in re debita incidentes a nullo debitori præstantur. VIII. 31. 10. 33. 15. 34. 20. 21. & 35. *seqq.*
- nisi tamen culpa debitoris casui dederit occasionem. VIII. 37. 25. *seqq.*
- vel ejus mora VIII. 37. 31. *seqq.*
- vel ab initio conveniret ut casus fortuiti præstentur. IV. 621. 1. VIII. 38. 34.
- modo vel ab initio, vel in continenti conventio sit interposita. VIII. 39. 35. IV. 623. 2.
- conventio ejusmodi aut generalis est, aut specialis. VIII. 39. 37.
- generalis de omni casu, vel periculo præstando valet in contractibus; secus in iudiciis. VIII. 40. 38. *seqq.* & 41. *seq.* IV. 624. 3.
- conventio ista generalis an casus insolitos comprehendat. IV. 623. 3.
- Casu quod sit, abest ab injuria. IV. 212. 9.
- Dammum casu datum non vindicatur lege Aquilia. IV. 225. 5.
- Ob causam datum an condici possit, si causa propter casum fortuitum secuta non sit. III. 1208. 5. *seqq.* & 1209. N. 1.
- Casus substitutionis duplex: Primus, & Secundus. Quales, & cur ita dicti. II. 233. 14. *seqq.* & N. 10. 11. IX. 203. 14. *seqq.*
- Casus certi, cum de eo quod interest agitur, quiveram sint. IX. 827. 3. 828.
- Casus incerti quinam habeantur. IX. 831. 1.
- Casus pro amico, vel pro Diabolo quinam vocentur a D.D. I. 616. N. 1. IV. 295. N. 1. X. 754. N. 16.
- Canoniana regula quæ, & a quo ita appellata. II. 776. 1. *seqq.*
- explicatur. II. 776. 2. *seqq.* & 777. N. 1. *seqq.* XI. 718. 6.
- quatenus hæc a regulis antiqui juris diversa. II. 777. N. 1.
- an pertineat ad legata inutilia propter solam inequivalenciam legalium. II. 777. 3. & N. 2.
- an pertineat ad hereditates. II. 779. 5. & N. 5.
- quare non pertineat ad conditionales heredum institutiones. II. 779. N. 5. & 781. 6. & N. 6.
- non pertinet ad legata conditionalia, nec ad ea, quorum dies cedit ex tempore aditæ hereditatis; & quare. II. 781. 7. 9.
- nec item ad stipulationes conditionales. XI. 718. 6.
- item non pertinet ad novas leges. Quæ hic novæ leges appellentur. II. 784. 11. & N. 8.
- Cavere generaliter quid sit. X. 109. 1.
- Cavere alicui quid sit. III. 1351. 18. V. 260. 21. VII. 278. 4.
- in Contrahendo quod agitur, pro cauto habendum. X. 110. 3.
- Cavillationibus an liceat oti in bona causa. V. 59. N. 43.
- Causa quinam. IV. 442. 11.
- Caupones, exceptæ vi majore cæteros casus præstant. IV. 442. 11.
- præstant etiam factum viatorum, quos in caupona recipere. IV. 441. N. 4.
- adversus Caupones, & stabularios de damno, furto, quod in caupona, aut stabulo datum factumve sit viatoribus, duplex actio datur: altera ex contractu: altera quasi ex maleficio. IV. 441. 10.
- priore persequimur rem ipsam, quam receperunt, aut id, quanti ea res est, etiamsi sine culpa eorum perierit, nisi fatale damnum accidit. IV. 441. 11. & 442. *seqq.*

- posteriorē tenentur in duplum, si damnum, furtivum datum factumve sit victoribus ab iis quorum opera illi compensa, aut stabulum exerceant. IV. 443. 12. 444.
- nisi tamen praedicti cupiosa exercitiorē nolē se damnum praestare, victores assenserint. IV. 443. N. 5.
- Causa quomodo distinguitur a re in datione, & conditione ob causam. III. 1203. 10.
- Causa pro conditione habetur cum in testamentis, tum in contractibus. VII. 631. 5.
- Causae nomine, causi agitur de civili obligandi causa, intelligitur datio, vel factum. III. 496. 6. & 405. N. 2.
- Civili obligandi causa an subsit pactis. III. 405. N. 2.
- Causa non secuta quando dicitur. III. 1207. 2. *segg.*
- alia onerosa, alia lucrativa. IV. 642. 6.
- Vide *Lucrativa causa*.
- Causa servitutum perpetua quoniam III. 241. 1. 2.
- Causa servitutis quid dicitur. III. 241. N. 2.
- Causa perpetua differt a servitute continua. III. 344. 13. & N. 9.
- Causa legati quid. Ad praeterita pertinet, & quare. II. 789. 9.
- praeterita si falsa sit, nec legato, nec stipulationi, nec ulli obligationi nocet. XI. 661. 1. 2. & 661. 5. 11. 791. 13.
- legato multo minus nocet, quia falsa demonstratio. II. 792. 16.
- Falsa causa tum est legato, cum apparet testatorem, si sciret falsam esse, non fuisse legatum. II. 797. 28.
- Falsa causa quomodo ex anterioribus sermonibus testatoris, vel ex ipsa conceptione legati demonstratur. II. 797. 29. *segg.*
- Causa, ubi de accessionibus agitur, quid significat. X. 444. 2.
- Causa omnis post litem contestatam praesumenda. *ibid.*
- & quidem in omnibus judiciis. X. 445. 5. & 1427. 2.
- an etiam ante litem contestatam, post moram factam. X. 446. 5. & 1427. 3.
- Causa in libello quomodo sit exprimenda. VI. 57. 3. & 59. 3. & N. 6. *segg.*
- An libellus vitietur, si incepta, vel nulla causa agendi inseratur. VI. 60. 4. & N. 9.
- Causa liquida in compensatione quid sit, & quae habet conditiones. IV. 862. 35. & N. 24.
- quomodo sit liquida. IV. 862. N. 24. 25.
- Causa jurisconsultis idem, ac negotii, seu facti species, quae implicitum in se habet de re aliqua questionem. X. 1152. 3.
- Causae appellatione generalis concepta, accessio quoque continetur. X. 1428. 6.
- Causae restituendae nomine quid veniat. X. 1425. 1.
- Causae cognitionem quoniam desiderant. VI. 11. N. 2.
- Vide. *Cognitio*.

- Causam posteritatis sibi oratio mutat. I. 1051. 2. 1.
- Qui ex nulla, aut injusta causa possidet, potest ex nova causa possidere. I. 1059. 1. *in fin.*
- Causam ex integro agere quid sit. X. 763. & 770. 14.
- Causam perpetuam omnes servitutes requirunt. III. 241. 1. & N. 1.
- in omnem Causam se obligare quid sit. X. 1175. 23.
- quid, in omnem causam conditionis, aut stipulationis. X. 1181. 25.
- ob Causam futuram si quid datur, aut promittitur, cur non valeat, si causa acta non sit. XI. 665. 6.
- Qui ob causam praeteritam, etiamque falsam stipulatus est, an videatur stipulatus sine causa. XI. 666. 3.
- Acilla data ob causam, an causa non secuta, condici possit. VII. 742. 1. 2.
- Factum ob causam, causa non secuta, quando revocari possit sectione do dolo; & quando conditione dati. X. 1229. *segg.*
- Vide *Causa*, *Datum ob causam*.
- Rem cum omni causa restituere quid valeat; & quid causae vocabulo continetur. V. 827. 2.
- Rem cum omni causa restituere quid valeat; & quid causae vocabulo continetur. V. 827. 2.
- Rem transire cum sua causa, quid sit. I. 732. 5.
- Causa impulsiva quoniam, & quomodo demonstratur. VII. 744. 6.
- similis quae. VII. 743. 5. 744.
- Causa dubia quoniam dicitur. VI. 308. 3. VIII. 506. 6. & 1145. 21.
- Quoniam causa dubia, in quibus quidem secundum eum iudicat, qui iuravit. X. 753. 6. & N. 17. & 756.
- Ad iudex possit in causis dubiis ex animi sui motu gratificari partem alicui, aut rem dividere, & adjudicare utrique. X. 754. N. 6.
- Criminales causae quae. IV. 1350. 7.
- quoniam famosae. V. 122. 19. *segg.*
- publicae sunt, & privatae iudicii. V. 176. 8.
- quae publici iudicii sunt, procuratorem respondent, cum ad agendum tum ad defendendum, & quare. V. 176. 9. & N. 7.
- an, & quando defensorum admittant; & quoniam. V. 183. 10. & 185. N. 5. 186.
- quae privati sunt iudicii, procuratorem ad agendum perpetuos requirunt iurecommuni. V. 189. 11.
- secus ex uno socii & quoniam. V. 176. N. 5.
- defensores quatenus admittant. V. 190. 11. & 185. N. 5.
- Vide *Procurator*.
- advocatum recipiunt. V. 42. 5.
- an deferendo alteri partem iurejurando deridendi possunt. X. 714. N. 9.
- & cuius iurandum admittant, actorive, an rei. X. 714. N. 9.
- quoniam nec ipsius rei iurandum recipiant. X. 714. N. 9.
- an iurandum supplementum admittant. X. 762. N. 22.

Cui-

- Criminales causae olim mandari non poterant. IV. 1350. 8. & N. 6.
- foris sacris tractari an possint. VI. 262. 21.
- a Criminalibus causis quando appellare non liceat. VI. 413. 10. & N. 11. 414.
- in illis an reus convictus appellare possit a praesente. VI. 421. 18. & N. 26. seq.
- moribus nostrorum temporum non appellatur. VI. 421. N. 26.
- de Criminalibus causis iudex civilium causarum non potest cognoscere, neque ex prorogatione, neque ex reconvensione. IV. 1280. 15. & 1307. N. 11.
- in Criminalibus causis dilationes plures quam in civilibus dantur. VI. 246. 7.
- in illis acta edenda. VI. 93. 1.
- an fiat condamnatio in expensis. VI. 311. N. 8.
- Criminalibus causis finiendis quare minus temporis praefinitum. VI. 286. 10. & N. 13.
- in illis an negativa probanda. VII. 1096. 8. & 1099. 13.
- an major probatio requiratur. VII. 1105. 1. seqq.
- prorogatio non datur ad alium iudicem criminalem. IV. 1266. 1. 1267. & 1265. N. 2.
- an reconvensio. IV. 1308. N. 14.
- Testes in criminalibus causis, etiam si longius absint, venire tenentur ad iudicem causae. VII. 1126. 8.
- servus testis esse potest. VII. 1037. 4.
- an satisfactio recipiatur. VI. 105. N. 14.
- Sententia in criminalibus causis non debet esse necessaria conformis libello. VI. 314. N. 1.
- Summarie causae quot & quae. VI. 49. 2. XI. 243. N. 20.
- In causis summariis non requiritur libellus, sed qualis petitus apertum facti narrationem continens exigitur. VI. 49. d. N.
- exceptio obsecuti libelli vel in primordio litis non admittitur. VI. 51. N. 3.
- & libelli ineptitudo non obest. VI. 62. N. 9.
- non remittitur iuramentum calumniae. VI. 222. N. 15.
- liquidato negotio, sine litis contestatione potest ad definitivam sententiam perveniri. VI. 111. N. 22.
- Causae spirituales coram iudice Ecclesiastico, non autem politici agitari debent. IV. 1307. N. 14.
- in illis nec reconvensio admittitur coram iudice politico. *ibid.*
- An cum de spirituali causa incidit questio coram iudice politico, eandem remittenda sit ad Ecclesiasticum iudicem. IV. 1180. N. 21.
- Causarum lucrarum concursus. I. 1060. 2.
- Causarum constitutiones quae. V. 1277. N. 1.
- Causarum facta. V. 36. 2. & N. 4. VI. 451. N. 19.
- Causidici quoniam, & cur ita dicti. V. 39. 4.
- Causidicia pro ipso causidicorum nomine accipiuntur; advocati praesim dicta. V. 40. 4.

- Cautio varie usurpata in iure. VII. 134n. 26.
- vocatur hoc nomine stipulatio. *ibidem.*
- item chirographum. II. 1335. 3. & N. 1. VIII. 201. 1. & 214. 2.
- Vide *Restitutio Chirographi.*
- absolute posita nudam cautionem significat. VI. 59. N. 5.
- idemque quae sit. *ibid.*
- solennis quoniam. VIII. 290. 5.
- ab excoctore publicorum functionum emissa, an, & quando necesse sit. *ibid.*
- in rem quid sit. IV. 572. 12.
- quae in personam. *ibid.*
- in actione confessorio, an negotia quoniam. III. 385. 14.
- emptori quae praestanda. III. 823. 10. seq.
- quoniam heredi in sociis legatis propter Falcidianum. II. 453. 18.
- Cautio quoniam praestanda, si legata pure relicta intra dodrantem minus possent per legem Falcianam ex eventu. II. 582. 9. seqq.
- legatarius ab herede quando praestetur, & quomodo. II. 1098. 9. 1099.
- quae recusantis praesent. II. 1100. 9.
- potest haec tamen a testatore remitti. II. 1099. N. 6.
- Cautio damni infecti. Vid. *Damni infecti cautio.*
- Cautio tantum quid differat a cautione, quae interponitur in ceteris contractibus. VIII. 277. 22.
- procuratoria duplex exigitur ab eo, qui agit alieno nomine. Utraque quae sit. V. 241. 2. & 243. 4. & 244. seqq. & 260. 20. 21. 262. seqq.
- utriusque ratio, atque equitas. V. 241. 3. & 243.
- Vide *Procurator.*
- Cautio Mutuae qualis, & a quo dicta. II. 1075. 20.
- admissa non tantum in legatis, sed & in hereditatibus. *ibid.*
- an & in donationibus mortis causa. II. 1075. N. 15.
- praestanda est heredi a legatario; ab herede coheredi. II. 1076. 21.
- an ab instituto, & eoque solo praestanda legitimis heredibus. *ibid.*
- exigit satisfactionem. II. 1077. 22.
- quare locus habuit in talis testamentis, & non in stipulationibus, & contractibus. II. 1077. 23. & 1075. N. 15.
- in conditionibus quae sunt in dando, vel in faciendo non est recepta. II. 1077. 24.
- an esset in conditionibus negativis, quae vivo legatario existeret possunt. II. 1078. 25. & N. 18.
- Mutuae cautioni locus est, ubi conditio potestativa non faciendi legatario adscripta est. II. 1080. 26.
- Cautio fructuaria quare introducta, & quid contineat. III. 123. 1.
- ab omni fructuario praestanda, quin & ab usufructuario. III. 125. 3. — etiam

- etiam si fuerit, aut conventione, aut testamento remissa. III. 126. 4. *segg.* & N. 3. *segg.*
- ejus regulæ exceptiones duæ. III. 127. 7.
- idem præstari debet a fructuario, & hæc qualis. III. 128. 8.
- an & in usufructu testamento constituto necessaria. III. 125. 3. & N. 1.
- an & in mæore, aut in viudemia legata in singulos annos. III. 126. 3. & 125. N. 2.
- quid si ab inope fructuario præstari nequeat. III. 128. 9. & 129.
- si duo sint fructuarii, an, & quando sit ab utroque præstanda. III. 129. 10.
- fructuaria præstari debet illis, ad quos finitus redire debet usufructus. III. 130. 11.
- semper præstanda proprietario; heredi interdum, aut legatario, vel utrique, & quando duobus legatis. III. 130. 12.
- quando ab uno præstanda alteri fructuario, & quando heredi ab utroque. III. 130. 13.
- Cautio fructuaria quid continet, & quæ illius partes. III. 130. 14. *segg.*
- Cautio in quasi usufructu quænam præstanda. III. 32. 9. 10. & 34. 13.
- ejus forma discernit quasi usufructum rerum, quæ usu consumuntur, a mutui, & quomodo. III. 34. 13.
- vetari non potest a testatore, & quare. III. 35. 15. & N. 4.
- Cautio hominis tollit cautionem legis. XI. 151. 4.
- Cautio decimarum quid. VI. 215. N. 5.
- ejus origo. *ibid.*
- finis. *ibid.*
- ab actore litis initio præstanda. *ibid.*
- Cautio judicium solvi quæ, quando præstetur, & a quo. V. 276. 34. *segg.*
- ejus clausula tres. V. 291. 5. *segg.*
- Cautiois hujus præstande necessitas. V. 280. 39. & 281.
- Vide *Judicium solvi*.
- Cautio iudicio nisi quousque. Qualis præstanda a singulis. VI. 99. 4. *segg.*
- quoniam ejus effectus, & quando cesset. VI. 103.
- juratoris a quibus præstanda, vel secus. VI. 102. & N. 9.
- quibus remittitur. VI. 102. 103. 4. & N. 10.
- Vide *Judicio nisi*.
- Cautio de Opere restituendo quæ, & quid continet. IV. 493. 23. 496. *segg.*
- Vide *Novi Operis nuntiatio*.
- Cautio de rato quæ, quando præstanda, & a quo. V. 260. 20. *segg.*
- quæ illius præstande necessitas. V. 275. 33.
- Vide *Procurator, Ratum*.
- Cautio Amplius non peti, minor cautione rati. V. 313. 32.
- Cautio de re defendenda quid continet. V. 296. 12. 297.
- quibus rebus resolvetur, vel committatur. V. 298. 13. 299. *segg.*
- Cautio inutilis, in qua quis confessus est se debere, nulla expressa certa debendi causa. III. 1337.
- utilis, in qua certa debendi causa expressa. III. 1337. 8.
- Cautiois nomine non venit antidatio, nisi id eorum nominum. Unica species excipitur, & quæ. III. 806. 14.
- Contra cautionem liquidam, quæ professionem debiti continet jure Saxonico, præter exceptionem solutæ nulla exceptio potest obici, nisi ex instrumento ipso proveniat, aut in continenti probetur. V. 1284. N. 8.
- Aliud est haberi pro cauto, aliud haberi pro expresse. X. 113. 4.
- Cedere, & contendere opposita. VI. 46. 4. & N. 6.
- Cedere dies quando intelligitur. IV. 72. 4.
- Vide *Dies*.
- Cedere, mandare, præstare, exhibere, transferre actiones promissæ usurpantur. IV. 449. N. 1.
- Cedere, Vide *Delegare, Delegatio*.
- Cedere, & mandare actiones, an differant. IV. 437. N. 8.
- Cedi possunt actiones donationis causa. III. 598. 12.
- etiam ignorante, atque invito debitore cedi possunt. IV. 453. 12.
- quatenus vendi possint. III. 598. 12.
- Cedens alteri actiones transferri in alium duntaxat utiles & directas perpetuas retinet. IV. 462. 18. & N. 10.
- quare hæc transferre non possit. IV. 458. 15. & N. 9.
- Cedens actiones, si concurrat cum cessionario, & simul uterque petat; uter poterit. IX. 1386. 9.
- Post nominis cessionem, an cedens exigere, aut ex solvi possit. Et quomodo cessionarius inhiberi possit, ut ei solvatur, aut cedens, ne solvatur cessionario. IX. 1387. 11. 12. & 1388. IV. 463. 19. 464. *segg.*
- Cenotaphium quid sit, & de ejus jure. I. 638. 17. & N. 6.
- Cenotaphium quid sit. VIII. 963. 4. 5.
- Census quid sit. L. 272. N. 7. VIII. 964. 6.
- per metonymiam dicitur vectigal, tributum, & omnia publica pensatio. VIII. 964. 7.
- quare agitur. VIII. 964. 6. *segg.*
- Census Populi Romani a Servio Tullio institutus, & quare. II. 45. N. 6.
- senatorius dupla major census equestri. IV. 1381. N. 22.
- plusquam Senatorius, quis *ibid.*
- Censum agere quid sit. VIII. 963. 5.
- Censura prohiberi quinquæ dicebantur. VIII. 965. 9. sine censu fundus vendi non potest. VIII. 963. 1. 2. & 964. 8.
- Censores Romæ in ea vitia animadvertere soliti, de quibus nihil casum erat legibus. X. 722. 8. & 721. N. 16.
- cognoscere de perjuris. *ibid.*

— Ceu-

- Censoria potestas magistris pudoris, & mulieribus IV. 1378. N. 19.
 — olim unum ignominiosum datum, sed roborem tantum efferebat. IV. 1377. 11.
 — sed nec aditum precludebat ad summos etiam honores. IV. 1377. 11.
 Censura Romae ad sesquium, deinde in quinquennium prorogata. IV. 1076. 20.
 Censualis professio quid sit, & quis ejus usus. VIII. 985. 11.
 — in Censuali professione non tradita, domorum transferatur in emptorem. VIII. 986. 10. *seq.*
 Bona sua non delictis in censum quoque plena. VIII. 985. 11.
 Censu manumissus qualis. I. 272. 6. & N. 7.
 Censum anni longinquitate hominum vitæ tempus III. 149. N. 3.
 Censum annis amittitur usufructus civitatis relictus. III. 150. 4.
 — & ecclesiarum. III. 149. N. 2.
 Censum usura queri, & unde dicta. VIII. 414. 3.
 — promissa in 40. d. de reb. cred. & quomodo. X. 492. 10.
 Centesimas eademque quæ. XI. 939. 2. 3.
 Centesimis Calendæ dari, an utiliter stipuletur. XI. 937. 1. *seqq.*
 Centumviri qui, & unde delicti. IV. 1378. 13. & N. 20. 1379.
 — in quatuor consilia divisi, quibus præerat prætor. IV. 1379. 13.
 — causas quascunque hereditario omnino, & soli cognoscerebant. V. 719. N. 1.
 — & privatis omnes, quoties de jure, ac equitate, non de facto contendebatur. IV. 1378. 13. & N. 20.
 Centumviris iudicis utrum publici fuerint, an privati. IV. 1379. N. 20.
 Centurie a quo descriptæ, & quo numero. II. 45. N. 6.
 Centuriata consilia quæ. II. 38. N. 2.
 — instituebantur de rebus gravioribus, majoribus suspiciis. II. 46. N. 6.
 Prima æra, atque iura eae eor ita dicte; & quid continerent in testamentis. II. 227. N. 6.
 Cordones qui. Iudei viles. V. 901. N. 9.
 Certa res quomodo in libello designanda. VI. 58. N. 5.
 Certe natura res, aut incerta quæ sint. XI. 1259. 6.
 Certum quid dicatur. X. 53. 1. XI. 1258. 4.
 — nusquam pro mutuo in jure usurpatum. X. 53. 1. & 153. 5.
 Certum in specie, in genere, & quantitate quid. X. 139. 2.
 Certitudo, vel incertitudo eujusque rei unde aestimetur. XI. 1258. 5. *seqq.* & 1265. 10. *seqq.*
 Certe conditio unde dicta. VII. 586. 2. 3. X. 64.
 — quare introducta. X. 159. 8.
 — compluit ex omni causa, & ex omni obligatione, ex qua certum petitur. X. 148. 2.
 Certe conditio generalis est; specialis nulla. X. 57. 3. 58. *seqq.* 151. 4. 152. *seqq.*
 — actione propria, cum qua concurrat, sepe mitior: nusquam gravior, plures continet. X. 161. 11.
 — eadem non nisi ex præsentis obligatone. X. 175. 19.
 — non tantum de pecunia certa numerata, sed & de aliis certis rebus omnibus competit. X. 993. 3.
 — ex sola numeratione pecunie nascitur, cum stipulatio ex inutiliter adjecta. X. 185. 1. 186. *seqq.*
 Si pecuniam, quæ mea est, Titius nomine dederit mutuum: Titius acquirat certi conditio, pecunieque dominium postquam monuit ille mutuum retum habuit. X. 189. 1. 190. *seqq.*
 Rescendi mutuum ejus nomine factum, & repudiandi non acquirat certi conditio: sed doni mutuum competit conditio obsecrans. X. 194. 4. 5.
 Dante me meam pecuniam mutuum meo nomine, sed ea lege, ut pecuniam mutua a me data Titius redderetur; acquiratur ei utilis certi conditio. X. 194. 6.
 Quibus in causis mutuum danti conditio certi non acquirat ante consumptionem pecunie; in iis eundem pecunie conditio acquirat, etiam furioso, & quare. X. 225. 1. & 226. *seqq.*
 — & quibus in causis non acquirat mutuum danti cum factio certi ante consumptionem pecunie. X. 225. 2.
 Promittitur preconsensu domini mutuum dando, certi conditionem domino acquirat, sive de nomine domini, sive sui. X. 407. 2. & 408.
 Utilem certi conditionem militis promittitur, danti mutuum ejus pecuniam, acquirat domino, etiam nominatim stipulatus sit eam domini reddi. X. 408. 2.
 Certe conditio datur & ex causa legis Aquilæ. X. 183. 3.
 — quibus, & adversus quos competit. *ibid.*
 — communitas, & potestas quæ. X. 161. 9.
 Conditione certi res omnes certe peti possunt. X. 164. 12.
 — & quidem etiam ex incerto contractu. X. 164. 13. 14.
 — certum petitur, non incertum, adeoque nec id quod interest. X. 162. 12.
 de Certe conditione collectum quale. X. 59. 4.
 — ex eo nulla mutui actio certa, præterquam certi conditio. X. 61. 7.
 — Vnde Mutuum.
 Cessante causa cessat effectus. III. 189. 9. & N. 3.
 Cessat actionum quid. IV. 449. 8. & N. 1.
 — quomodo recte fiat. IV. 454. 8. 9. VIII. 673. 1.
 — fit nuda cedentis, accipientisque voluntate, ex ipso causa. IV. 455. 14.
 — quomodo fiat, etiam invito debitori; & quare. IV. 453. 12. *seqq.* & N. 7.
 — omnium actionum esse potest. IV. 451. 11.
 — an ex omnibus causis. IV. 454. 9. 451. 12. & N. 2.

— facta

- facta ex causa donationis, & titulo lucrativo valet sine ulla exceptione. VIII. 674. 4.
- ejus rei probatio quæ, & cui incumbat. VIII. 674. 5. 6.
- ex causa venditionis, nec ex alio oneroso titulo facta olim in totum valuit: hodie valet usque ad summam pecunie pretij nomine solutæ. IV. 451. 10. VIII. 675. 7. 8. & 676. *seqq.*
- pecuniam, quæ pretij nomine soluta fuisse dicitur, solum fuisse a quo probari debent, & quomodo. VIII. 675. 9. 10.
- facta venditionis causa, aut alio oneroso titulo, minori pretio valet in totum quatuor ex causis. IV. 451. N. 3. VIII. 678. 12.
- I. Cum cessio actionum hereditariarum fit inter coheredes. VIII. 678. 13.
- II. Cum creditor cessionem accipit in solutum. VIII. 678. 14.
- III. Cum possessori alienæ rei ceduntur actiones, quibus possessionem suam teneatur. VIII. 679. 15.
- IV. Cum cessio fit inter plures legatarios. VIII. 679. 16.
- an idem juris, & in alijs similibus; & quæ sint species similes superioribus. VIII. 680. 17. *seqq.*
- Quando, & inter quas personas actiones ipso jure transferantur sine cessione. IV. 469. 27. *seqq.*
- Cessione jus omne cedentis in cessionarium transit. IV. 462. 18.
- Cessionarius ab invito debitor exigi, eumque li-
berare potest. IV. 462. 18. 463. IX. 1386. 8.
- paratam, uti cedens habet executionem. IV. 461. N. 11. 462.
- Vide *Cedens*.
- Cessione recta transeunt in cessionarium actiones utiles. IV. 455. 14.
- transeunt & directæ, sed obliqua via, si ex mandentur a creditore. IV. 456. 15.
- quomodo mandat in cessionarium transferantur. IV. 457. 15. 458. N. 9.
- in Cessione voluntaria qui mandatis actionibus ex-
peritur, privilegio mandantis utitur. IV. 467. 25.
- secus in necessaria, & quare. IV. 468. 26.
- Cessionarius an iisdem exceptionibus repellatur, quæ cedenti obstant. IV. 467. N. 14.
- Cedere actiones suas quo tempore creditor alteri passit. VII. 814. 8. *seqq.*
- Actionum cessione facta, si is, qui cessit, sine herede decesserit antelitem contestatam; is cui actiones mandatæ sunt, directa actione experiri non potest, sed utile tantum. VII. 813. 6. 814. *seqq.*
- quid intarsit, directa, an utile actione experia-
tur. VII. 821. 47. 822.
- Quibus conditionibus cedi debeant actiones con-
demnato in iudiciis, sive in rem, sive in perso-
nam. XI. 199. 1. *seqq.*
- Actionibus suis cedere an dominus debeat condem-
nato, qui dolo possidere desit. Differentia inter
actiones in personam. XI. 200. & 201. *seqq.*

- Condemnato, qui dolo malo possidere desit, præ-
ter cessionem actionum an dominus ullam cau-
tionem præstare teneatur. XI. 202. 6. 7.
- Vide *Cedere*, *Cedi*.
- an Cédende actiones ab herede contra debitorem.
II. 736. 14. & N. 8.
- Cedendarum actionum beneficium fidejussori tribu-
tum. IV. 563. 11. & N. 20. 564. IX. 1314. 2.
- item tutori. IV. 185. 11. & N. 8.
- Bonorum cessio quid continet. XI. 258. N. 11.
- assert infamiam facti. XI. 265. N. 22.
- non liberat obligationem, ubi quis ad peggiorem
fortunam venerit. XI. 273. N. 26.
- Ejus eorumque ritus pluribus Italiae locis re-
cepti. XI. 265. N. 22.
- & quare. *ibid.*
- Bonorum cessione carcerem non evitat obstrictus
ex delicto ad prænam pecuniariam. XI. 260.
16.
- excluditur qui fraudulenter suas res alienavit.
XI. 261. N. 18.
- Qui bonis cessit, gaudet beneficio competentie.
XI. 258. 3. & N. 11.
- an & usurarius. XI. 258. N. 11.
- Cessione bonorum, finitur societas. IV. 1000. 8. &
N. 6.
- Beneficium cessionis bonorum amittitur inficiatione
debiti. XI. 262. N. 19.
- de Bonorum cessione quænam scripserint. XI. 258.
N. 11.
- an facultati cedendi bonis reuocari possit. XI.
259. N. 15.
- Cessio servitutis in jure olim frequens. III. 330.
26.
- Cessio servitutis a sociis diverso tempore facta quan-
do confirmetur, rataque sit, & quomodo. III.
305. 18. & N. 7. *seqq.*
- Cessio usufructus fieri non potest, & an propter
id amittatur. III. 171. 3. & N. 2.
- Charondie lex de educatione pupillorum. IV. 169.
N. 4.
- Chartularii judices qui. V. 1. N. 2.
- Chinenses quomodo animadvertant in fures. IV.
256. N. 13.
- habent scriptas leges juri Casareo simillimas.
V. 9. N. 11.
- magno habent in honore jurisconsultos. *ibid.*
- nemini permittunt magistratum gerere in ca-
urbe, in qua prætor habuit. *ibid.*
- obierat in carcerem detrusus, nisi statuto
die solvatur, crudelissime verberant. XI. 313.
N. 2.
- Chirographum quid sit. VII. 1369. 25.
- plene probat contra scribentem, si vel is fateat-
ur a se scriptum; vel eo negante probetur, vel
per testes qui intervernerint, vel per comparationem
literarum. VII. 627. *seqq.* & 1022. 4.
- quot testes requiratur, quando sufficiant duo
quando tres, pluresve, necessarii ad ejus proba-
tionem. VII. 629. 4. & 630. 5. *seqq.* 631. 7.

- Chirographum quodnam sit inutile. III. 1357. 7.
— utile quando habeat probationem rei gestæ duntaxat, obligationem nunquam. III. 1357. 3. 1353. *seqq.*
— & quando etiam obligationem confessæ rei pariat. III. 1360. 12. & 1361.
Chirographi conditio quatuorplex, & quorsum constituta. III. 1364. 16. & 1365.
Chirographo vere, & cum effectu non obligatur ille, cui facultas es confessionis suæ contraria probatione infirmandæ. III. 1358. 9. & 1359. *seq.*
Chirographi redditio probat liberationem, si tamen redditum fuerit debitori a creditore: quod ab ipsa debitor probandum. IX. 1436. 6. V. 1319. N. 1. & 1320.
— sive redditum fuerit procuratori debitoris. IX. 1441. 1.
— sive redditum fuerit jussu creditoris. V. 1319. N. 1.
— *Vide Restitutio Chirographi.*
Solutio Chirographum inane efficitur, etiamsi non restituitur. IX. 1433. 1.
Qua actione chirographum repeti post solutionem possit. IX. 1433. 2.
Chirographum spe mutui traditum, pecunia non numerata condici potest, & qua actione. III. 1364. 16. VII. 803. 1.
— & intra quod tempus. VII. 804. 2.
Chirographum suum qui negat, vel numerationem inficiatur, & postea falsi convincitur, qua poena afficitur. VIII. 227. 1. 2. & 230. 6. & 231. *seqq.*
— & quare nulla id genus poena teneatur, qui abnegat Chirographum alia quam mutui causa traditum. VIII. 231. 7.
Qui alium ex Chirographo suo convenit, quomodo actionem instituere debeat, ut sibi consulat adversus debitorem confidentem, aut negantem. VIII. 231. 8. & 232.
Chirographo legato, debitum ipso contentum legari intelligitur. II. 863. N. 5.
— pignori dato, debitum, seu nomen pignori datum censetur. VIII. 830. 2.
— debitori reddito, debitum censetur remissum; & quare. V. 1319. N. 1.
Chirographa cur appellentur cautiones. VII. 796. 1. 2. VIII. 207. 1.
Creditore unum ex pluribus chirographis ejusdem debiti reddente debitori, omne debitum remisisse videtur. V. 1321. N. 1.
ab uno ex pluribus reis Chirographo reddito, an cæteri quoque liberentur. V. 1321. N. 1.
Chirographarii creditores qui. VI. 151. 1.
Chirographarios creditores aliis potiores facit, vel privilegium, vel separatio bonorum. VI. 153. 2.
— privilegium in re proposita quid sit. Ejus causa, & divisio. VI. 153. 3. 154. 4.
ex Chirographariis creditoribus quinam alijs privilegio potiores sint, aut quibus ex causis. VI. 154. 5. 155. *seqq.*
alii aliis quando potiores per bonorum separationem. VI. 161. 1. 162. *seqq.*
Chirographarii creditores defuncti per bonorum separationem potiores sunt hypothecariis creditibus heredis in bonis hereditariis. VI. 163. N. 2.
Chirographariis creditoribus per secuto pignoris non datur, neque jus offerendi. IX. 1111. 1.
Chirographaria pecunia quæ. IX. 1159. 1.
ob Chirographariam pecuniam retineri potest a creditore pignus obligatum ei in aliam causam, & quo jure. IX. 1161. 4. *seqq.*
Christus quorsum, & quando scribi solitus heres. II. 936. N. 9.
per Christi membra jurare illicitum. X. 652. N. 6.
per Christum milites jurabantur Christianis Imp. X. 649. N. 5.
Christianus servus a Judio herede legari potest homini Christiano. II. 759. 14.
Christiani servi commercium non est Judio. II. 1167. 30.
Milites cineti quomodo appellati. II. 319. 26. *seq.*
Circumducere edictum quid sit. VI. 402. 8.
— cognitionem causæ quid. IV. 1396. 1. 1397. N. 1.
— acta iudicii quid. XI. 347. 1.
Circumducere acta iudicii post dictam sententiam iudex non potest: ante potest de consensu partium; & quando id fieri, si velint, oporteat. XI. 347. *seqq.*
Edicti circumductio instantiam perimit. VI. 401. 8. IV. 1395. N. 1.
Circumscripti quomodo differant a lapsis lubrico statim. V. 1125. 1.
Circumscriptiones quæ vocentur a rethoribus. I. 108. N. 2.
Circumvenire unde per metaphoram dictum; & quid significet. IV. 404. 13.
Citatio iudicii principium. Unde per eam lis pendere dicitur. VI. 7. N. 7.
— quæ defensionem respicit, juris naturalis est, atque divini. VI. 9. N. 1.
— nec a Papa, nec a Principe remitti potest, nec omitti, aut ejus defectus suppleri. VI. 9. N. 1. 10.
— nec ullo jure, aut statuto tolli potest. VI. 10. N. 1.
Citatione omissa, vel non rite facta, nullus est iudicii processus. VI. 11. N. 2.
— nisi reus sponte venerit in iudicium. VI. 11. N. 2.
— quid si reus sponte iudici se offerens excipiat de citationis nullitate. *ibid.*
Citatio non solum initio, sed & in quovis actu iudicii necessaria. *ibid.*
— præsertim in productione testimoniorum, & positionum. *ibid.*
An omnes, quorum interest, citandi sint. *ibid.*
— in pluribus iudicii actibus juris est mere positum. VI. 12. N. 2.
— potest in illis a Principe remitti. *ibid.*
— & quan-

- & quando possit etiam a iudice. *ibid.*
- an omnia, quoque generalia ad totam causam, ad omnes, & singulos iudicii actus possit emitti, & quo effectu. *ibid.*
- An reus qui citatus dixit se nolle in iudicium venire, ad sequentes actus citari debeat. VI. 13. N. 2.
- an & praecone citari debeat. VI. 13. 2. & N. 3.
- An & quando in faciem, aut domi, vel per edicta reus citandus sit. VI. 14. 3. & N. 4. *seqq.*
- Citatio nec rebus, neque verbis fieri potest in alieno territorio. IV. 1267. M. 4.
- quando extra territorium facienda: per litteras quas vocat subsidiales, executioni mandatur. VI. 118. N. 5.
- que sit & iudici parti praesenti, ceteris efficiatur. VI. 24. N. 15.
- si fiat a nuncio, praesente iudice & mandante, pericula est. *ibid.*
- Citatio ad domum, & per edictum non sufficiunt in gravius aliquod absentis citati praedictum. VI. 15. N. 5.
- Citatio per edictum soli ordinario permittitur, non delegato. VI. 15. N. 6.
- quibus in casibus admittatur. VI. 15. N. 6. 16.
- Citatio generalis, seu monitoria quae sit, & an aliquis habeat iuris effectus. VI. 16. N. 6.
- Citatio per proclama, ut vocant, quoniam sit, & an sit huius loci. VI. 16. N. 6. 17.
- Ejus sententia ad citatum pervenire praesumitur: & quomodo praesumptio haec elidatur. *ibid.*
- per proclama dicitur etiam denunciatio, quae fieri solita est in matrimonii a. Paracho ex suggestu. *ibid.*
- Citatio ad diem feriatum non facit contumaciam reum, qui eo die non venit in iudicium. VI. 253. N. 1.
- Citatio ad diem festum an, & quando ipso iure nulla. *ibid.*
- Quomodo, & apud quos valet citatio ad feriandum. *ibid.*
- an feriatu die, etiam sacro decerni possit, in sinu, executioni mandari. VI. 254. N. 1.
- Affligi quando & ubi debeat citatio. VI. 15. N. 6.
- Citatio in tres partes: iudicis commissio, notitia executio, & quae relatio. VI. 21. N. 13.
- an & ejus conceptio, & quid haec continere debeat. VI. 21. N. 13.
- in Citatione iudicis commissio, requiritur, & quando praesumatur. VI. 24. N. 15.
- & una specialis esse debeat: an & generalis sufficiat. VI. 24. N. 15.
- executio, & id nuncii relatio quomodo necessaria. VI. 27. N. 19.
- Vide Relatio.
- exemplum, seu copia quando ipsi citato offerenda. VI. 14. 2. & N. 4.

- & quando affligenda domui. VI. 14. 3. & N. 5.
- Citatio ad audiendam sententiam. XI. 349. N. 1.
- Civile ius quomodo agnoscatur. I. 41. 1.
- Civile est ius omne quod civili rationi innititur, etiam si sit ubique receptum. I. 32. N. 3.
- quomodo differat a iure praetorio. I. 58. 13. & N. 12.
- Juris civilis nomen, modo speciei, modo generis nomen est. I. 38. 8.
- per excellentiam quodnam ius eo nomine appellatur. *ibid.*
- absolute appellatum, aut leges 12. tabb. aut veterum aetatis interpretationum designat. VII. 791. 1. X. 1463. 6.
- Civiliter tantum deberi, quodam dicitur. VII. 663. 23.
- Civiliter anni vel menses quomodo computentur. I. 1074. 2. 1075. N. 5.
- Cives Romani omnes, qui in orbe Romano sunt liberi. II. 149. 12. VIII. 1334. 4.
- soli testamentum facere possunt. II. 27. 3. VIII. 1333. 2.
- soli possunt institui. II. 148. 11. & N. 4.
- Civium appellatio ambigua. XI. 7. 2.
- Communis civium conditio. *q. x.* 825. 6.
- Non singuli cives, sed universi civitas sunt. XI. 9. 13.
- Civitas relictum civitatis relictum esse intelligitur. XI. 7. 1. *seqq.* II. 723. N. 3.
- cur ita relictum interpretatur. XI. 9. 10. *seqq.*
- Si legatum sit universis civibus, singulis non potest: contra, si legatum singulis. XI. 7. 3.
- si his, qui nasci sunt, futuris nihil relictum videbitur. XI. 7. 4.
- Civitas quid sit. I. 210. 8. XI. 9. 14.
- est semper eadem. XI. 8. 9.
- ius constituit vel per se, vel per suos magistratus. I. 40. 13.
- subdita non habet eandem ac libera, iuris constitutendi potestatem. I. 40. 12.
- multae ditione obligari potest, & quibus conditionibus. X. 409. 1.
- obligatur omnino, si ipsa civitas mutuum acciperit, & quando ipsa mutuum accipere & contrahere videatur. X. 411. 3.
- si per actorem mutuum acciperit, tenetur, cum in rem ejus versa est pecunia: non aliter. X. 411. 2. & 417. 6.
- verum in eas res promissum creditor probare debet: & quomodo. X. 420. 10.
- si incertum, an versa fuerit in rem civitatis, quem prius convenire debeat creditor. X. 426. 12.
- In rebus gerendis consentire potest civitas, & quomodo. X. 412. 4.
- in his quae iure coacta gentis, non restituitur in integrum. X. 413. 5.
- quibus ex causis exemplo minorum in integrum restitatur. X. 419. 8.

- si amittit usumfructum, quia delecta et etiam si restituta sit, illum non recuperat. III. 150. 4.
- Civitas quibus modis amittitur. XI. 91. 10.
- Civitatis externae incommoda ab hostibus. I. 218. 6.
- interna incommoda tria, & quae I. 219. 7. *seqq.*
- quibus modis arotantur. I. 219. 8. *seqq.*
- Civitatis actor, & syndicus a duobus decoriorum partibus constitui debet. V. 225. 20. *seq.*
- quae sit inter utramque differentia. V. 226. 22. & N. 22.
- actor si mutuum pecuniam accepit pro civitate, rem ipsam recte obligat. VI. 894. 4.
- actor mutuum pecuniam illius nomine accipiens ad quid tenetur. X. 492. 11.
- curator de re dubia transigere potest, rem certam remittere non potest. VII. 365. 2.
- administratores relictum, ipsi civitati videantur relictum. XI. 7. 12.
- Jus Romanum Civitatis quibus & quae de evosa concessum ante Antonii Imp. temporis. I. 274. 3. & N. 3.
- consensus ab Imperatore Antonino ingenuis omnibus, qui sunt in urbe Romana. *ibid.*
- Quaeam civitati necessaria sit natura sua. I. 210. 7. *seqq.*
- quoniam non propter se, sed propter alios necessaria. I. 215. 1.
- Civitatis cultus Dei, ejusque religio, necessaria. I. 217. 2.
- item militia. I. 219. 6.
- necessarij magistratus idocui. I. 220. 12. *seq.*
- necessarii fisco. I. 221. 14.
- tributo, & vectigali. I. 221. 15.
- item operae civium. *ibid.*
- Civitati relictum debetur, quicunque supersint ex civibus, qui erant, cum legabatur. XI. 7. 8.
- Civitatis pecuniam qui subripuit, an tenetur crimine peculatus. IV. 249. N. 8.
- Civitates reliquae praeter urbem Romanam per abusum in iure appellatur Respublicae. VIII. 317. 3.
- urbi Romae subjectae quatenus privatorum loco habeantur. I. 671. N. 1. VIII. 317. 2.
- nullae liberae in Imperio Romano. IV. 1076. N. 21.
- alienae Imperio subjectae ferunt leges municipales, & quando iis accedere debeat Principis confirmatio. I. 39. N. 11.
- mores, & mixto imperio potitae an jus habeant fisco suo adjudicandi bona vacantia. II. 1113. 20. & 1114. N. 22.
- liberae, quae sunt Imperij Germanici, habent jura Principum rebus, non personarum. IV. 1171. N. 7.
- Civitates olim suo poterant heredes institui; nec illis quidquam legari & quare. IX. 143. 3.
- hodie possunt institui, & ex testamento capere. II. 163. 41. IX. 143. 3.
- agunt, & conveniuntur per actorem, aut syndicum. IV. 224. 19.

- Quoniam origo Civitatem. I. 50. 13. & N. 14. XI. 9. 14.
- Civitatis legari potest. II. 725. 12.
- satindatio legalium nemine remittitur, non tamen repromissio. II. 1099. N. 6.
- Civitati relictus usufructus an valet, & quo tempore finitur. III. 150. 4. & N. 3.
- quibus in casibus obijci compensatio exceptio non possit. VIII. 318. 4. *seqq.* 319. *seq.*
- Civitatis usum pecuniarum ab eis crediturum ex mora non debetur; ex pacto debetur jure civili. VIII. 374. 7. X. 1384. 18.
- cur ex mora sine pacto non debeatur civitati, quemadmodum fisco. VIII. 374. 7.
- Pecuniae civitati debita ex pollicitatione usum debentur ex mora. VIII. 375. 7.
- Civitas ex causa merae liberalitatis usum non debetur. VIII. 375. 7. IX. 1385. 19.
- Chandestinus factum quod. IV. 327. 11.
- duo desident, & quae. IV. 327. 11. & N. 4.
- Chandestini actus censentur habere malam fidem. IV. 328. N. 4.
- Chiragis quid. I. 778. N. 1.
- Clarissimi quoniam dicti. VIII. 469. 9.
- Claustra vel praefectura in alios, etiam virtute pacta, uxoribus communis, & liberis. X. 827. 6. 828. & N. 15.
- Classes populi Romani quaque. II. 45. N. 6.
- in eas pro censu qualitate populus Romanus distribuitur. *ibid.*
- Classici testes qui. *ibid.*
- Classicum quid. II. 38. N. 2.
- Claves cur traduntur uxori. III. 975. N. 8.
- Claves si retineat debitor pecuniae obligatae, ac deposite; an liberetur. IV. 820. N. 1.
- Claves cubilis hospitii tradens an a custodia liberetur. IV. 443. N. 5.
- Clavibus traditis possessio transferetur. IV. 759. 18. & N. 4.
- Clausula codicillaris quae, & quid valet. II. 543. 8. & N. 4.
- ex consuetudine, & stylo notariorum apponi solita. II. 543. N. 4.
- an semper habeatur pro subjecta. II. 542. N. 2. & 544. N. 4.
- an recte dividatur in expressam, & tacitam. II. 542. N. 2.
- Clausula derogatoria in testamentis quando posteriori voluntati deroget; aut contra. II. 716. 19. & N. 5.
- omni meliori modo, non minus valet quam codicillaria. II. 543. 8. & N. 5.
- salvo jure addendi, id est libelli. VI. 58. N. 4.
- non deducta, deducam, quid valet, & quo in judicio habeat locum. VI. 457. 3. & N. 4.
- si quid alter factum sit, quam vim habeat. XI. 485. 5.
- appellatione remota, quid significet. VI. 418. N. 21.

Clausula de re defendenda que, & quomodo committitur. V. 256. 12. 277. 299.

— *dolus malum abesse, abfuturum que sit, quia vim habet.* XI. 765. 1. 2.

— *cui res dulus malus si non abest, non abfuerit; quanti ea res erit, tantum pecuniam dari spondet*, de extraneorum dolo cavet, etiam eam interposcenti. XI. 766. 3.

Clausula doli generalis ad ea pertinet, quæ in presentem occurrere non possunt, & ad causas non specialiter occupatas. XI. 1010. 4. 5. 1011. 299.

— *ex doli clausula agere quid.* XI. 672. 7. 673.

Doli clausula in stipulatione que. XI. 673.

Clausula de dolo in stipulatione, iudicium solvi quando committatur. V. 304. 21.

Clausula restitutionis in mandato procuratorio necessaria. V. 233. N. 26.

— *relevari procuratorem a satisfactione de rato.* *ibid.*

— *est omnino ejusdem vis atque concessio cum libera.* V. 234. N. 28.

— *quando ea locum habet.* V. 264. 24. 25. & N. 21. & 268. 28.

— *Vide Procurator.*

Clausula silitatis libelli ponende in ejus exordio, quot, & que. VI. 53. N. 3.

— *in actione que.* VI. 54. N. 4. 55.

— *in petitione, seu libelli conclusione quot & que.* VI. 56. N. 4. 57.

Clericus. Vide Defensor.

Clericus procurator ad lites esse non potest. V. 143. N. 3.

— *oisi in foro ecclesiastico.* V. 194. N. 3.

— *& in civili ante fidei pro causa ecclesie sue, aut Monasterii.* *ibid.*

— *vel pro miserabilibus, & conjuncta personis.* *ibid.*

— *contra ecclesiam suam postulata privari potest beneficium.* V. 54. N. 34.

— *postulans pro alio in capitalibus causis irregularitatem incurrit.* V. 58. N. 40.

— *coram laico iudice conventus non habet revocandi ad propriam episcopum.* IV. 1210. 4.

— *in reconventi possit coram iudice laico in causa civili.* IV. 1305. N. 12.

— *qua heres, an privilegio sui fore uti possit.* IV. 1310. 4. 5. & N. 3.

— *solum testimonium dicere coram iudice laico, an possit ab eo possit.* VII. 1175. 2. & N. 2.

— *post pravectionem factus clericus an laicum jurisdictionem defugiat.* IV. 1295. N. 2.

— *fugitivus an possit capi a iudice laico.* IV. 1046. N. 13.

Clerici filifamilias testamentum an ab eiscent inefficaci querere. V. 492. & 493. 13. & N. 4.

Clerici filifamilias de bonis undecunque acquisitis testari possunt, quantum de Castellibus, dum legitimum reverteret filis, aut eorum locum parentibus. V. 492. 13.

— *quomodo manumittere possint in ultima voluntate.* I. 271. 5.

— *oec testamentum, neque a magistratu tutore dari possunt.* I. 395. N. 5.

— *tutelum legitimum jure accipit, ubi velint.* *ibid.*

— *conducere prohibetur res alienas.* III. 654. 21. 655. 23. 656.

— *domicilium habent in loco beneficii residentium vel assidue ibidem requirentis.* IV. 1217. N. 7.

— *pro se & pro ecclesia advocare possunt, etiam in seculari foro.* V. 57. N. 40.

— *in ecclesiastico foro possunt & civilium causarum suscipere patrocinium.* V. 58. N. 40.

— *non tamen capitalium.* *ibid.*

— *scripto casus in foro laico defendere non prohibetur.* *ibid.*

— *in causis ecclesie sue aut monasterii admittuntur sine mandato.* V. 204. N. 10.

— *jurare non coguntur coram iudice laico.* X. 802. N. 25.

— *non numerandi inter plebejos.* X. 825. N. 12.

— *gaudent beneficio, quod vocant, competentia ex receptis sententia.* XI. 259. N. 15.

— *280. N. 1.*

— *quare hinc privilegio renunciare nequeunt.* XI. 259. N. 15.

— *ab jurisdictione politici magistratus exempti ex jure canonico.* IV. 1298. 13.

— *& pro volentes possunt se politico iudici subijcere.* *ibid.*

Clericorum immunitas a foro politico juri naturali atque divina consentanea. IV. 1199. N. 2.

— *& quam recte multis juris canonici decretis constituta.* IV. 1200. N. 2.

An delictum jurisjurandum clericis recusare possint, & nec illud referre. X. 813. 201 & N. 32.

Clericis calumniæ juramentum remittitur iuræ & interdictum est jure canonico. VI. 226. 10. & N. 12.

— *quid si ipsi per se litigent, an & jurare cogantur.* VI. 221. N. 12.

— *an de diebus veritate jurare debeant.* *ibid.*

Contra Clericos assidere potest episcopo laicis etiam in criminalibus. V. 8. N. 10.

Clientes qui. I. 275. N. 1.

Clausula juriconsultus quo censeo, & unde dicta. III. 245. 9.

— *quid sit.* IV. 315. 10.

Clausula servitus quid. *ibid.*

— *inmittenda: jure quare prædii servitus.* III. 245. 9.

— *refectionem, qui sibi concedi postulat, damni infecti cavem jobetur.* IV. 316. 11.

Clausula publice Romæ fuisse magna mole extracta & immo dicis sumptibus. IV. 317. N. 10.

de Clausura privatarum viae cor nullum proditum interdictum, sed de refectione dicitur. IV. 316. 11.

Clausura privatarum pargere, & refectione permittitur auctoribus, quorum ex adibus in vicinis sedes perit, sive jure, sive injuria in aliam laumisset. *ibid.*

- de Claoicis publicis interdictum quo spectet, & adversus quos detur. IV. 317. 12.
— quæ ejus potestas, atque exitus. *ibid.*
Coactus *vellet*, & *nolle* retinet; & principium ejus quod geritur, in se habet. IV. 357. 1. & N. 1.
in eo quod quis Coactus vult, duplex distinguen-
da voluntas. IV. 357. N. 1.
Codex Justinianus quid continent. I. 73. 4.
Codicilli unde appellati. II. 543. 13. & N. 8.
557. N. 12. IX. 455. 1.
— quid sint, & quid habeant commune cum
testamentis, nunc proprium. II. 547. 2. & N.
1. IX. 455. 1. 2. & 488. 3.
— sunt testatio voluntatis imperfecta cum quod-
res, tum quoad solemnitates; & quare, aut
quomodo. II. 542. 4. 5.
ut Codicilli valeant, necesse est; ut is, qui fa-
cit, codicillos facere velit, non testamentum.
II. 542. 6. 543. 12.
— Voluntas hujusmodi unde apparent. II. 542.
7. 543. 8. 9.
Codicilli aut scripto sunt: aut sine scripto. Hi co-
dicilli improprie dicti. II. 543. 13. & N. 7.
Codicilli sine scripto, seu per nuncupationem va-
lent non minus, quam scripti. Quenam juris lo-
ca de hac specie accipienda sint. II. 545. 14.
Codicillis jure ac rite faciendis duo necessaria,
& quæ &c. II. 548. 2. *segg.* 552. 13. *segg.*
IX. 456. 4.
Codicilli infirmantur aut per se, & principaliter:
aut per consequentiam testamenti. II. 552.
13. IX. 468. 1.
— per se, contraria, &que nuda defuncti vo-
luntate quomodocunque declarata. II. 552. 14.
553. 15.
Codicilli, secus ac testamenta, nullo modo in-
firmantur nisi contraria voluntate. II. 553. 16.
554. 19. & N. 10. IX. 469. 2.
— quæ sit ejus differentia: ratio. II. 554. 19.
555. 20. 552. N. 8. IX. 469. 2. 3.
— ex testamento facti ad testamentum perti-
nent, ejusque conditionem sequuntur. II. 555.
21. 22. IX. 458. 2. 459. *segg.*
— facti ab intestato, vel post ruptum testamentum
per se consistunt. IX. 459. 5. 6. 462. 8.
— an posthumi agnatione rumpantur. IX. 462. 9.
Codicilli quare agnatione posthumi non rumpun-
tur ut testamenta. IX. 470. 4.
— quomodo testamento confirmantur in præteri-
tum, & in futurum. IX. 473. 1.
Codicilli fieri possunt, & ante, & post testamen-
tum, ut valeant etiamsi testamento confirmati
non sint. II. 552. 11. 12.
— posteriori testamento non rumpuntur. II. 554.
18.
— codicillos facere se tantum potest, qui & conde-
re testamentum. II. 540. 4. 549.
— an facere possit minor, qui per jus munici-
pale testari nequeat. II. 547. N. 1.
Codicillos & intestatus decedens facere potest. II.
551. 10. IX. 365. 7.
- Codicillos an confirmari necesse sit testamento
postea secuto. II. 552. 12. 554. 18. 553. N.
9. IX. 487. 2.
— qui facere non possint. IX. 471. 1.
Sanæ mentis fuisse qui codicillos fecit, aut non fuisse
quis probare debeat. IX. 473. 2.
Codicillos solummodo quid sit. II. 550. 7.
Codicillis relicta debentur. IX. 456. 3.
— quoniam solemnitates in codicillis adhibendæ.
II. 549. 5. 6. & 550. *segg.*
Testes in Codicillis rogatos esse oportet. II. 549. 6.
in Codicillis testamento nominatum confirmatis an
sint necessario solemnitates. II. 551. 9. IX.
489. 2.
Codicillis hereditas dari verbis directis non potest.
II. 557. 23. *segg.* IX. 456. 3.
— nisi a milite. II. 558. N. 13.
— & cur directo dari non possit. II. 557. 24.
segg.
— item nec potest directo adimi. II. 559. 28.
— per fideicommissum dari & adimi potest. II.
559. 26.
— & quid intersit utrum directo detur, vel adi-
matur hereditas: an vero per fideicommissum.
II. 558. 27.
Codicillis conditio heredi instituto nec adici,
neque detrahi potest. II. 560. 28. IX. 465. 4.
de Codicillis factis post ruptum testamentum, qui-
bus præcedens judicium confirmatur. IX. 457.
segg.
Codicillaris clausula quæ, & unde nata. II. 543.
8. 9. & N. 3. *segg.* IX. 479. 3.
ex Codicillari clausula imperfecto testamento adje-
cta hereditatem quasi ex fideicommissum an pete-
re possit, qui directo petiit tamquam ex testa-
mento. II. 544. 70. *segg.* IX. 477. *segg.*
— Vide *Clausula*.
Cormeteria quid, & quam opto ita appellata. I.
641. 24.
Coercere, coercitio quid proprie significant. VI.
216. N. 5.
Coercitio Jurisconsultis quid sit. IV. 1088. 6. 1089.
— absolute, & sine adjuncto posita, quam vim
habeat. IV. 189. N. 11.
— modica quid, & an semper cum imperio con-
juncta. IV. 1089. 6.
— non eadem in omnibus magistratibus, sed am-
plior in his, quam in illis. IV. 1089. N. 11.
— an & ad verbera non atrociter porrigatur. *ibid.*
Cognatio quid sit, & unde dicta. I. 79. 6. XI.
93. 2.
— directa, & transversalis, ut vocant. III. 941.
8. 9. & 942.
— interdum pro cognatis usurpatur. XI. 93. 2.
— nullo jure civili admittitur, ne servitute qui-
dem. I. 79. 6.
— an per juramentum suppletorium probari pos-
sit. X. 763. N. 22.
Differentia inter cognationem, & jus cognationis.
I. 78. 6.

Jura sanguinis an idem sint atque cognationis jura. I. 79. 7.
 An jure civili tolli possit cognatio; an jura cognationis. I. 78. G. 79. *seqq.*
 Cognationi qui legat, idem cognatis legaro intelligitur, & quomodo. XI. 93. 1. 2.
 Cognatus idemque creditor an extraneo creditori praeferatur in bonis debitoris distrahendis. VI. 151. N. 4.
 Cognatus ad quem usque gradum recusetur, ut suspectus iudex. IV. 1385. N. 6.
 Cognati natura quinam, & unde dicti. XI. 93. 2.
 — hi nullo modo, cognati, esse desinunt. XI. 90. 7.
 Cognati quinam desinant esse. *ibid.*
 — quomodo in successionebus olim distincti ab agnatis. VIII. 1239. 4.
 — olim jure praetorio duntaxat ad successionem vocati. VIII. 1240. 5.
 — jure novissimo agnatis exaequati in legitima successione. VIII. 1240. 6.
 — quando, & quo ordine succedant. II. 1139. 10.
 — utrum succedant in capita, an in stirpes. II. 1139. 11.
 — ad quem usque gradum vocentur ad successionem. II. 1147. 25. *seqq.* & N. 13. *seqq.*
 de Cognatorum successione ex Nov. 118. II. 1113. 21. 22. VIII. 1240. 8.
 — omnium quae ad cognatorum successionem pertinent, decisio ex ea Nov. petenda. II. 1114. N. 23.
 — cognatis relictum an debeatur iis, qui postea vel desiderint, vel per adoptionem coeperint esse cognati. XI. 87. 1. 88. *seqq.*
 — utrum ad proximos an ad omnes cognatos pertineat. XI. 94. 23. 24.
 Cognitio causae quid sit; & quibus in rebus posita. VI. 233. 1. & N. 1. 234. *seqq.* XI. 164. 3. 165.
 — quibus notata appellatioibus. VI. 233. d. N. 1.
 — plena, aut summaria. Posterior haec qualis. VI. 234. 2. & N. 2.
 — summaria non admittitur in pleno iudicio. VI. 234. 3.
 — quare plena dicta. VI. 235. 4. & N. 3.
 — plena interdum dicta, cum nihil ab actore probatum, & rei allegatio repudiata, & quomodo. VI. 237. 7.
 — qua forma, atque ordine causa a iudice cognoscenda. V. 236. 6.
 Cognitio praetoria quae, & unde dicta. V. 809. 9.
 Cognitio criminum semper delegata cum jure animadvertendi in reos. IV. 1148. N. 44.
 — interdum cognitio sola sine exequendi facultate mandata. *ibid.*
 Cognitio ordinaria, & extraordinaria quae. II. 693. 4. IX. 574. 4.
 Extraordinaria cognitiones quae, & cur ita appellatae. III. 549. 11. & 549. *seqq.* IV. 1351. 10. & N. 3. 1332. V. 986. 8. 987.

Cognitiones quid in L. 1. d. de *off. assess.* V. 15. 16.
 Cognitionum dies olim diversi a diebus postulationum. VI. 39. N. 25.
 — in his nec in juri vocatio, nec editio fieri poterat. *ibid.*
 Cognitor causae quis. IV. 1337. 15.
 Cognitoris munus quod. *ibid.*
 Cognitores au idem atque iudices dati. IV. 1339. N. 6.
 — dicti qui praesenti aderant in iudicio, ejusque causam tuebantur, ut summa V. 33. 3.
 — interdum formularii, leguleii, pragmatice appellati; & quatenus. V. 33. N. 9.
 — in causis status praecipue interveniebant. V. 39. 3.
 Cognitorum usus quo ex tempore invaluerit. V. 38. N. 9.
 — quando obsolevit. V. 38. 3. 39.
 — eorum in Pandectis deleta vestigia. V. 39. 3.
 Cognoscere de plano quid sit. IV. 1342. N. 10.
 Cognito de plano fieri solet & in diebus feriatis. *ibid.*
 — an sit idem, ac cognitio summaria. *ibid.*
 Cohabitatio conjugum jure divino sancita. III. 969. 3.
 — ad eam quomodo compellendi qui divertunt. III. 969. 3. & N. 1.
 Coharentia contractus quae dicatur vulgaribus interpretibus. III. 518. 9. VII. 476. 20.
 — & an recte. III. 519. 9. VII. 476. 21.
 — est eorum contractuum, qui re fieri dicuntur. VII. 478. 25.
 Coheres ea lege institutus, ut sibi debitum cum hereditate penset, an dividium debiti partem petere a coherede possit. IX. 131. 1. 2.
 Qua actione coheres, qui pecuniam hereditariam exegit, teneatur coheredi. X. 540. 6.
 — negotium coheredum quoque gerit, cum pecunias hereditarias exigit, etsi non exegit eorum nomine. X. 547. 7.
 Si coheredes commune praedium indivisum reliquerint, ut qui partem suam alienare vellet, coheredibus certo pretio venderetur post primam denuntiationem vendere liceat extraneo. XI. 1515. 5.
 — an valeat haec conventio. XI. 1516. 9.
 an Coheres emere teneatur partem, quam Coheres vendere velit. XI. 1515. 6.
 An, si coheredi denuntiaverit, ut vel partem meam emeret, vel suam mihi venderet: tutores ejus vendere possint absque decreto. XI. 1516. 7.
 — quid, si coheres extraneo partem suam vendiderit. XI. 1513. 1. & 1516. 8.
 — quid, si non fuerit expressum, quo pretio alter alteri vendere deberet. XI. 1514. 4.
 Collatio honorum quid sit; & quid conferre bona. VI. 990. 12. VIII. 1260. 6.
 — quorsum a pectore introducta. VIII. 1257. 2. *seqq.*
 — a quibus facienda. VIII. 1257. 1.
 — & in—

- & inter quos. VI. 985. 2. VIII. 1257. 3.
- cessat inter emancipatos. VIII. 1269. 4.
- & inter extraneum, & suum heredem simul institutos. VI. 986. 3.
- Collationis aequitas. VIII. 1258. 4.
- Collationi bonorum locus olim fuit duntaxat in successione contra tabulas, vel ab intestato. VI. 990.
- 10. VIII. 1261. in princ.
- postea & in successione testamentaria, si de eo testator nominatim cavisset ex jure veteri, & quare. VIII. 1261. 1.
- jure novo semper ei locus, nisi eam nominatim inhibuerit testator. VIII. 1263. 3. VI. 990. 11.
- cur aliud Justiniano ac veteribus ea in re placuerit. VIII. 1263. 4.
- quando locus non sit in successione testamentaria ex jure novo. VIII. 1264. 5. 6.
- in Collationem non veniunt bona castrensia, aut quasi. VIII. 1276. 3.
- nec adventitia. VIII. 1277. 4.
- nec post mortem patris quaesita. VIII. 1278. 6.
- veniunt bona profectitia, & quatenus. VI. 988. 6. segg. VIII. 1277. 4.
- venit dos profectitia, sive accepta, sive promissa duntaxat, & quomodo. VIII. 1267. segg.
- sive filia sit emancipata, sive in potestate patris. VI. 987. 4. VIII. 1268. 3.
- quid si dotem maritus possidet, an ea, & quomodo conferenda. VIII. 1270. 6.
- Vide *Dotis Collatio*.
- in Collationem venit donatio propter nuptias profectitia duntaxat, non adventitia. VIII. 1277. 4.
- Collationes pensationum publicarum quae, & cur ita dicte. VIII. 953. 1. 2. 3.
- Vide *Pensationes*.
- Emancipatus quoniam conferre debeat fratribus, qui in potestate manerunt, cum venit ad hereditatem patris. VIII. 1275. segg.
- pro Bullarum expeditione quae sunt impensae in ecclesiastico beneficio, an sint conferendae. V. 477. N. 44.
- Collectarius quis. VII. 626. 8.
- si pretium honoris ambient dederit, ex illi pena coercetur. VII. 625. 6.
- Ut in collectario pena haec locum habeat, tria concurrere oportet, & quae. VII. 625. 7.
- Collega quis. XI. 253. N. 8.
- frater loco est alteri college. *ibid.*
- unus adversus alterum beneficio competentiae gaudet. *ibid.*
- Collegis relictum, videtur collegio relictum. XI. 10. 23.
- Collegium non minus quam tribus personis ab initio coalescere potest. V. 223. 17.
- incertus homines significat. XI. 95. 3.
- totum recusari potest, ut suspectum. IV. 1394. N. 16.
- Collegio licito legari potest: illicito non potest; singulis tamen ex hoc collegio potest. XI. 95. 1.
- Singuli ex collegio non sunt collegium. XI. 95. 2.
- Collegia an hereditatem capere possint, & quae. IX. 135. 1.
- Collegia licita quae. IX. 136. 3. XI. 96. 4.
- an omnia in successione collegiarum fisco praeferrantur. II. 1112. N. 19.
- non alio modo obligantur quam civitas. X. 419. 7.
- non item ut civitas in integrum restituantur. X. 420. 9.
- per edicta citantur, & quomodo. VI. 16. G.
- Collegatarius conjunctus, qui non concurrit, an faciat partem. XI. 22. segg.
- Colludere quid sit. I. 247. 9. IX. 931. 4.
- Collusio quid sit, & quibus ex rebus arguatur. IX. 1026. 2.
- quo ex tempore detegenda. *ibid.*
- in publicis venditionibus quomodo fiat. VIII. 956. 11.
- Colonus quis. III. 814. 3.
- ab agro colendo specialiter dictus. III. 815. 3.
- expelli potest ab emptore. III. 834. 19. & 833. N. 9.
- partarius vero non potest, antequam fructus collegerit. *ibid.*
- partarius non conductor est, sed socius. III. 828. 9.
- Colonus, vide possessione dejectus agit interdicto nomine domini sine mandato. V. 218. 12.
- non possidet, & quare. I. 990. 4.
- Ab colono dejecto, vel fundi possessionem alteri tradente, dominus possessionem amittit. I. 1020. 26. & N. 10.
- Colonus censitus viadicatur a civitate, & quatenus. V. 809. 7.
- Colono qui mutuum dedit pecuniam, habet illam obligatum, non dominum. VII. 849. 1.
- scus si in rem domini pecunia data, & versa sit. VII. 450. 2.
- Per colonum dominus non obligatur in iis, quae non pendunt ex mandato domini. VIII. 1015. & 1012.
- Comites dicti olim assessores. V. 7. 5. & N. 8.
- apud Francos, & Germanos, atque in libris Feudorum ita dicti iudices ordinarii. V. 7. N. 8.
- rerum privatarum vendere prohibentur Palatinis. VIII. 937. 1.
- Vide *Res privata*, *Princeps*.
- Comitum dignitas hodie effecta hereditaria. V. 7. N. 8.
- Comitatus. Vide *Ducatus*.
- Comitiorum tria genera, & quae. II. 38. N. 2.
- Commeatus eundi, & redeundi tempora continent. V. 1063. N. 7.
- Commendare quid. III. 1000. 9.
- & quando idem ac deponere significet. *ibid.*
- Commendandi causa dicta non praestat venditor. III. 790. 19. 789. N. 2.
- Commendatio non obligat. III. 837. 7. & N. 5. VIII. 545. 11. & 592.
- Commendatum a deposito quid differat. III. 1000. 9.

In Commentarium Principia delati, qualem dicat. V. 1063. N. 7.

Commercium quid. II. 758. 10.

— quibus interdictum. II. 1166. 30.

Commercii origo, & aeternitas. I. 50. 12.

— Vide *Res*.

Committi merces fisco quid significet. IV. 890.

— 1. & N. 2. VI. 931. 3. XI. 486. 6.

— edictum quid sit. XI. 486. 6.

— poenam quid significet. *ibid.*

— stipulationem quid sit, & unde haec locutio.

XI. 486. 6. 487.

in Commissum quomodo cadant, & quomodo. II.

1244. 13. & 1243. N. 2.

ad Conditionem committi obligationem quid si-

gnificet. IV. 72. N. 3.

Commissarii idem vulgo quod delegatus: vel

tamen ab eo differat. IV. 1117. N. 2.

— munus suscipere cogitur. VI. 279. N. 2.

— ex causa ablati in integrum restituitur. V.

1063. N. 7.

Commissarii ab Imp. impetrati vigore ordinatio-

nis an iurisdiclio prompti ponit. IV.

1196. N. 25.

Commissoria lex. Vide *Lex commissoria*.

Commixtio rerum quid sit. I. 861. 2.

— non mutat dominium, si causa facta sit, vel

male fide. I. 861. 3. 864. 8.

Commixto duorum frumento sine ipsorum volun-

tate, quid, quae actione peti possit, & adju-

dici cujusque debent. I. 962. 6. 7.

Commixta domorum voluntate sunt communis,

& pro qua parte. I. 775. 4. 778. 7.

— communis hujus quae sit causa, & utili-

tas. I. 776. 5.

Commoda hereditaria quae, & quotuplicia sint. II.

451. 5. *segg.* & 452. *segg.*

— Vide *Accrescendi jus*.

Commoda quot, & quae veniat in restitutionem

dati, aut secus. III. 1055. 9. *segg.* & 1063.

19. *segg.*

Commoda *ex casu*, seu simpliciter *ex casu*, quae

dicantur Justiniano. IX. 1073. 16.

Commoda possessionis plura. IV. 295. 10. 296.

N. 11.

Secundum auctorem est, commodum conjunctae rei

eum sequi, quem sequuntur incommoda. VII.

573. 4.

Commodare quid sit, & unde dictum. VIII. 3.

2. *segg.*

Commodatum quid. VIII. 3. 4. *segg.*

— non conventionis sola, sed re contrahitur. III.

996. 3. & N. 2. 999. 7. VIII. 3. 5.

— quomodo differat a mutuo. III. 997. 4. VIII.

4. 10. 11.

— quomodo a locato. VIII. 4. 12.

— debet esse gratuitum. III. 997. 5.

— differt a precario, & quomodo. III. 997. 6.

VIII. 5. 13.

Commodati duplex etymon. III. 995. N. 1.

— definitio, ejus explicatio. III. 995. 2. *segg.*

Tom. XII.

— obligatio tria habet cum depositi, ac pignori-

obligatione communia, & quae. III. 1003. 1.

Obligatio in commodato unde nascitur. VIII. 6.

16.

— commodatarii contrahitur pura, & temporaria

restitutione rei commodatae. III. 1005. 3. VIII.

6. 16. 17.

Commodatarius semper praestat dolum. An, &

quando culpam. III. 1005. 3.

— quando restituere tenetur rem commodatam.

III. 1005. 4. VIII. 7. 20.

— an & accessiones, & fructus, & lucra, quae

rei commodatae causa percipit, restituere de-

beat. III. 1006. 5. *segg.* & 1007. *segg.* VIII.

7. 18. *segg.*

Commodatario quid prestare debeat, qui commo-

datum dedit. III. 1011. 17. *segg.* 1012. *segg.*

VIII. 7. 21.

— an damna. III. 1011. 19.

— an impensas. III. 1013. 20. VIII. 8. 22.

Commodati actio duplex, directa, & contraria.

III. 1003. 1. VIII. 9. 23. *segg.*

— directa commodanti adversus eum, qui com-

modatum accepit, si tamen obligare se potuit.

VIII. 6. 14. 15.

— quid persequatur. VIII. 6. 16. & 7. 18. *segg.*

III. 1003. 1. 1004. 2. 1005. *segg.*

— quando competat. VIII. 7. 20.

— contraria datur commodatario in eum, qui

commodavit. VIII. 7. 21. & 80. 25.

— quas ob causas. VIII. 8. 21. 22. & 10. 25. III.

1011. 17. *segg.* & 1012. *segg.*

in Commodato interdictum & levisima culpa pra-

estanda. IV. 705. 36.

— interdictum delicti tantummodo. IV. 696. 25.

Commodatarius an possit rem commodatam reti-

nere exproportionis jure. VIII. 21. *segg.*

— retentionis jure uti non potest in re commo-

data. VIII. 14. 5. 6.

— nisi propter impensas retinet. VIII. 14. 7.

Commodatario ob rem amissam condemnatio ac-

tiones suas qui commodavit, cedere cogitur.

XI. 109. *segg.*

Commodum rei vendit quid. VIII. 993. 16. 994.

17.

Commonitorium quid. VII. 639. 10.

Commonitorium quis prius decernisse intelligatur

XI. 34. 3. 4. 37. 3.

Commonitorius extranei ambobus simul decernisse cre-

ditur, & quare. XI. 42. 2. *segg.*

Si pater, vel mater cum filio filiae impubere com-

monitorio in eodem loco: filius, filiae prius

decernisse existimatur. XI. 43. 6. 9. 44. 10.

— contra pater aut mater prius obitus, si alter-

uter cum filio filiae pubere commonitor, &

quare. XI. 43. 6. 7. 49. 8.

Commonitorio uxori non debetur marito relictum.

XI. 42. 3.

Commonitoribus fratribus inter se substitutis,

unus alteri eorum erit heres. XI. 42. 4.

H

Com-

- Commorientibus petre, & filio, an inter in bonis filii, que prius habuit, succedat duntaxat; an in omnia bona patris simul, & filii tanquam postea mortui succedat, exclusis agnatis. XI. 44. 11. 45. *segg.*
- Commorientibus duobus impuberibus, heres erit utrique, qui substitutus fuit alteri impuberum, qui *moreretur supremus*. XI. 36. 1. & 21. 12. *segg.*
- Si duo impuberes invicem substituti commoriantur, neuter heres erit. XI. 42. 4.
- Filio impubere, & patre commorientibus, pater filio supervixisse creditur etiam in contractibus. XI. 45. 1.
- Communis jurisdictio, quam singuli separatim non exercent. IV. 1175. N. 13.
- Communis error jus facit. IX. 10. ed L. 1.
- Communis res que sit. VIII. 1122. 3.
- servus quomodo, & quatenus sequatur dominum. II. 1179. 23.
- Communis opinio. Vide *Opinio*.
- Communes res. Vide *Res communes*.
- Communes heredes res que dicantur. II. 456. 20.
- Communio quid. I. 773. 1. *segg.*
- aperta vel tacita. I. 775. 2.
- Communio rerum quibus contingit modis. II. 1232. 4.
- duarum rerum obligationem parit; & que sint hae. IV. 191. 2. 3.
- Communio incommoda que. II. 1233. 5. & N. 2. 3.
- ex Communione nascitur obligatio personalium prestationum, que versantur in commodis, & incommo-; & quoniam species his generibus continentur. IV. 193. 5. *segg.*
- Communio dividendi actio quid. VI. 739. 4.
- differt ab actione per socio tribus in rebus; & que ille sint. III. 925. 2. *segg.*
- Rei communis partem distahere licet, invito socio. VIII. 1123. 4.
- sed ante, non postquam socius coeperit agere familie ericundae, cui communis dividenda. VIII. 1124. 8.
- in parte rei Communis pro indiviso vendenda licet extraneus socio preferre. VIII. 1123. 5. *segg.*
- Quid juris; si rem communem, quasi suam unus ex sociis vendiderit. VIII. 1125. 9. *segg.*
- Comparatio litterarum quid sit. VII. 1343. 1.
- quando utilis vel necessaria. VII. 1343. 2. 3. & 1356. 6.
- quare suspecta prudentibus semper fuit. VII. 699. 3. 4. & 1343. 3. & 1355. 5.
- per Comparationem litterarum probatio quas conditiones requirit. VII. 1343. 4. & 1344. *segg.* 1355. *segg.* IX. 1115. 2.
- ex tribus duntaxat instrumentorum generibus sumi potest, & que ista sint. VII. 1344. 6. *segg.*
- non ex chirographo, quod caret trium testimonum subscriptione, etiam si adversarius a se scriptum fateatur. VII. 1345. 9. 1346. 10.
- & licet ipsi ad comparationem proferenti noceat. VII. 1347. 11.
- nisi tamen adversarius ipse consentiat. VII. 1347. 12.
- sed Jure Novissimo probatio per comparationem litterarum sumi potest ex privatis instrumentis, quibus utitur adversarius, etiam si non habeant subscriptionem trium testimonum. VII. 1348. 13.
- item ex instrumentis, & scriptis prolati ex archivio publico. VII. 1348. 14.
- Comparationem litterarum petens tria jurare debet, & que. VII. 1349. 15. 1350. 116.
- jurare debet qui petit; non periti, qui faciunt litterarum comparationem. VII. 1350. 17. *segg.* & 1351. *segg.*
- Comparationem litterarum non admitti ad probandum instrumentum quam extentum habet. VII. 1357. 7.
- Comparatione litterarum quoniam instrumenta probari possint. VII. 1353. *segg.*
- probari potest instrumentum in urbe confectum non excedens auri libram. VII. 1353. 2.
- item instrumentum cujuscumque summe confectum in agro. VII. 1354. 3.
- non tamen instrumentum in urbe confectum, si libram auri excedat, nec testes intervererint. VII. 1355. *segg.*
- Comparativus interdum usurpatur a latinis non solum pro positivo, sed etiam positivi minuendi causa. IV. 666. 6. & N. 11.
- Amica debitoris compellatio premittenda, satequam judicio contendatur. IV. 1034. 2. & N. 2.
- an necessario facienda. IV. 1036. N. 3.
- Compensatio. Vide *Civitas*.
- Compensatio quid sit, & unde dicta. IV. 839. 1.
- VI. 796. 3. 808. 14. VIII. 310. 2. IX. 1376. 4.
- quolibet inter volentes rata. IV. 840. 2. & N. 5.
- non nisi certis conditionibus contra invitum admittitur, & que ille sint. IV. 841. 3.
- admittitur cum in actionibus in rem, tam in personam. IV. 841. 4. & N. 6. VIII. 322. 2.
- etiam ex maleficio, si pecunia petatur. IV. 841. 5. & N. 7.
- datur adversus quemcumque creditorem privatum. IV. 842. 7.
- item adversus civitatem, & fisco cum quibusdam causis exceptis, & quoniam ille sint. IV. 842. 7. *segg.* 843. *segg.* VIII. 322. 2.
- Vide *Fiscus*.
- admittitur, si pecunia utriusque debeatur. IV. 851. 20. 852. *segg.*
- speciei cum illa specie non admittitur, & quare. IV. 851. 20. & N. 17.
- admittitur tamen, si utriusque debeatur ea specie rerum, que functionem recipiant in genere suo. IV. 851. N. 17. VIII. 350. *in fin.*
- admittitur etiam in partem. IV. 860. 32.
- Quid interit, ex eadem, an ex alia causa debeatur quod quis compensare velit. VI. 853. 7.

- an fideicommissum petenti opponi queat; & an usura peti possint ejus summae, quae compensatur. VIII. 333. 1. 334.
- Compensatio, si creditum cum quo reus compensare vult, liquidum sit, objici potest quovis tempore, etiam post rem judicatam, cum ejus executio petitur. IV. 860. 33. VIII. 351. 7.
- si liquidum non sit, objici potest ante, & post litem contestatam, priusquam adversarius intentionem suam probaverit: postea objici non potest. IV. 861. 34. VI. 802. 9. VIII. 353. 10. 11.
- sed si initio fuerit opposita: quodcumque is qui opposuit, creditum suum probaverit, admittitur. VIII. 355. 12.
- etiamsi hic debitum suum negaverit. VIII. 355. 13. IV. 861. N. 23. VI. 802. 9.
- perinde est initio, an ante disceptationem causae opponatur. VIII. 358. 14.
- cessat in actione depositi, & in actione, qua petitur res vi occupata. VI. 803. 10. VIII. 358. 15.
- Jure Veteri admittebatur ipso jure in bonae fidei iudiciis. VI. 797. 4.
- ex rescripto D. Marci inducta est etiam in iudiciis stricti juris, sed opposita initio doli mali exceptione. *ibid.*
- inducta est ab Justiniano ipso jure in omnibus iudiciis cum in rem, tum in personam. VI. 799. 6. & 797. 5.
- & quibus hanc induxerit conditionibus. VI. 800. 7. *segg.*
- Compensationis vis merum quod sit. IV. 864. 37.
- causa quae vocetur a Justiniano. VI. 801. 8.
- vis & effectus quadruplex. I. ut compensatio habeatur pro solutione. VIII. 326. 5. IV. 863. 36. *segg.*
- & quidem II. ipso jure. IV. 864. 38. & N. 27. *segg.* VIII. 326. 6. *segg.* & 327. 9. *segg.*
- & III. statim atque utrinque coeperit deberi. IV. 866. 39. VIII. 329. 13. *segg.*
- & IV. usque ad concurrentem quantitatem. VIII. 331. 15. IV. 860. 32.
- Compensationis locum esse in actionibus cum in rem tum in personam quomodo debeat intelligi. IV. 852. 21. 853. N. 19. VIII. 349. 4. 350.
- Compensationem non admittit quod Republicae ex Calendario debetur. IV. 846. 11. VIII. 318. 4.
- Compensationem opponere potest qui ex causa iudicati convenitur. VIII. 315. 2. 3. & 316.
- solutum tamen iudicati causa non compensatur, licet iudicatum fuerit iniquum. VIII. 314. 1. & 315.
- Vide *Solutio. Solutum.*
- in Compensationem venit pecunia utrinque debita. IV. 853. 22. VIII. 322. 3.
- etiamsi natura tantum debeat. IV. 854. 23. & N. 21. VIII. 323. 3.
- non tamen ex mere civili obligatione debetur. IV. 855. 24. VIII. 323. 3.
- neque si alter alteri pure debeat, alter in diem. IV. 856. 25. VIII. 324. 3.

Tum. XII.

- secus, si exactio differatur die qui iudicatis datur. IV. 856. 26. 27. VIII. 324. 3. 325.
- neque compensatio admittitur pecuniae, quae tertio debeatur, etiamsi hic assentiatur compensationi. IV. 858. 28. VIII. 325. 3. 339. 1.
- nisi tamen ei debeat, cuius jure potest uti qui compensationem objicit; & qui tales sint. VIII. 340. 1. 2. 3. IV. 858. 29. *segg.*
- Vide *Filiusfamilias, Fidejussor, Procurator.* ut locus sit compensationi, oportet ab eo deberi pecuniam tñi objicitur compensatio. IV. 859. 31. VIII. 325. 3.
- Compensatione qui non est usus, an uti pristina actione possit. IV. 869. 40.
- An reo, quem iudex, compensatione opposita condemnavit, salva sit actio pristina. IV. 870. 41.
- An detur adversus fiscum. IV. 848. 17. 849. *segg.* VIII. 311. *segg.*
- Vide *Fiscus; Statio.*
- Competentiae beneficium quid sit. XI. 255. 1. & N. 1.
- quot personarum generibus tributum sit, & quamobrem. VI. 849. 3. XI. 256. 3. & N. 2. *segg.*
- & quibus conditionibus tributatur. VI. 851. 4. XI. 262. 10. & N. 18. *segg.*
- durat etiam conditio personarum mutata, si de eo conviniatur, quod stante priorie illa contraxerunt. XI. 259. 4. & N. 13.
- est personale, nec transit ad heredes; tamen datur filiis mulieris, quae dotem repetit, heredibus patris, itemque defensori. XI. 260. 5. 259. N. 14. 289. 1. 290.
- gnare defensori potius detur quam fidejussori. XI. 290. 2. 3. & 289. N. 1.
- tributur nonnullis ex certis duntaxat contractibus, & quoniam hi. XI. 261. 8.
- ceteris ex omnibus causis. XI. 261. 9. & N. 17.
- marito quibus in causis, & quatenus tributatur. XI. 261. 9.
- Competentiae beneficium qui inutiliter renunciant. XI. 260. 8.
- Competentiae beneficium in eo positum est, ut qui eo potitur, in id tantum quod facere potest, condemnatur. Facere posse quid sit. VI. 852. 6. XI. 262. 11. *segg.*
- facere potest qui habet, deducto ne egeat, quod praestet. XI. 263. 13.
- quae mensura in hac deductione adhibenda. XI. 263. N. 20. 271. 21.
- an cum aestimatur, quantum facere possit qui hoc beneficium potitur, deduci debeat, id quo ei opus est, ne egeat. XI. 263. 14. & 264. *segg.*
- an res alienum. Differentia inter donatorem, & ceteros. XI. 266. 15. & 267. *segg.* & 263. 2. 3.
- Competentiae beneficium qui habet, conveniri non potest ultra id, quod facere potest. XI. 273. 24. 25.

H 2

— se—

- sepius conveniri, actis facultatibus, potest. XI. 273. 25.
- Beneficii competentie exceptio dilatoria est, non peremptoria. XI. 273. 26.
- Quantum facere possit, qui utitur beneficio competentie, spectandum rei iudicatis tempore. XI. 274. 27.
- cur hoc tempore potius, quam litis contestatae. XI. 275. 28. *segg.*
- Competentie beneficio non utitur qui ex dolo suo conveitit, quibusdam personis exceptis, & que ista not. VI. 851. 4. XI. 260. 7.
- Amica compositio quam utilis. IV. 1033. N. 1. 2.
- Compromissum quid sit, & unde dictum. VI. 471. 1.
- alia motus pœne stipulatione non constituitur. VI. 482. 22.
- & quare. VI. 488. 8.
- solvitur, pœna semel commissi. VI. 488. 6.
- & quomodo committitur pœna. VI. 482. 22. & 493. 3. *segg.*
- Compromissi forma quæ. VI. 494. 3.
- ex Compromisso, an pœna committatur, ei, reo absoluto, idem petat non actor, sed alter reus an, si actor petat ab alio, a quo non peti interest rei: an evitetur pœna, si is, qui arbitri sententia parere noluit, omne pareat. VI. 494. 3. 4. 495. *segg.*
- Compromissa questionis reducta ad similitudinem iudiciorum. VI. 500. 3.
- in Compromissa pœna ab utraque parte debet promitti. VI. 487. 4. *segg.*
- Pœna ex compromisso non committitur, si reus pecuniam ab arbitro dare iussus obtulerit creditori, & hic accipere noluerit. XI. 1288. 5.
- Vide *Arbitr. ex compromisso.*
- Computari, & imputari differunt. II. 238. N. 8.
- Civiliter anni, vel menses quomodo computantur. I. 1074. 2. & 1075. N. 5.
- ex Conatu delinquendi non nascitur actio, tamquam ex delicto patrat. IV. 203. 5.
- excipitur tamen calumniam faciendæ, ac alieni sciri corrumperendi conatus. IV. 203. 6.
- Concessione generali non continentur ea, quæ specialiter non concederentur. V. 236. 32.
- Concessionatores causarum quinquam vocantur. V. 63. N. 43.
- hilites faciunt immortales. *ibid.*
- Ciceroni mortuorum dicti. *ibid.*
- Conclusio causæ quid sit. V. 819. 20.
- Conclusum in causa quando dicitur. VI. 238. N. 5.
- Concubina quæ. VI. 150. 3.
- non veniunt in venditione bonorum. *ibid.*
- in Concubina consuetudina manens jure Romano maritus, divortii causam uxori dedisse non videbatur. XI. 1496. 4.
- Concubinam habere coeunte matrimonio, an turpo Romano habitem, & ac legibus fuerit prohibitum. XI. 1495. 3.
- Promissum mulieri sub conditione, si constante matrimonio, coeubinam irritum repetisset, an debeatur. XI. 1495. 2.
- Concubina nati quare, superstiti legitima uxore, a successione naturalis patris revocatur. II. 1120. 9.
- de Concursu actionum. V. 1001. 1. & 1002. 1003. *segg.*
- Concursus actionum admittitur ex interpretatione prædestinum. V. 1005. N. 1.
- abusive dictus qui. V. 1004. N. 1. & 1008. *segg.* N. 4.
- proprie dictus quinquam. V. 1004. N. 1.
- quando datur, & quibus ex causa. V. 1010. N. 4.
- Actiones de eodem reo veteri lege, ac nova prodite concurrunt. V. 1005. 2.
- nisi tamen posteriores lege veteres actiones sublatae. V. 1006. 3.
- Pluribus actionibus ex eodem facto concurrentibus, licet omnibus experiri & simul, & separatim, si non idem petatur una distinetur, si idem omnibus patatur. V. 1008. 4. 5. & 1009. *segg.*
- quando pluribus actionibus, quæ ex eadem causa concurrunt, idem; quando aliud, atque aliud peti videntur. V. 1021. 11. *segg.* & 1022. *segg.*
- Coecussio species vis, ac metus. IV. 387. 1.
- quatenus a vi, & metu differat. IV. 389. 5.
- quid sit, & unde dicta. IV. 387. 2. 388. *segg.* VII. 770. 5.
- qualis in ea interveniat metus. *ibid.*
- de Concussione agitur civili, & criminali actione. IV. 390. 6.
- civilis quæ. *ibid.*
- criminalis duplex, & quæ. IV. 390. 7. & N. 4.
- Condemnatio in restitutionem rei iudicio petita in quibus causis facienda sit. X. 347. & 348. 4.
- Condemnatio certa efficitur, ant re propriis nominibus expressa, ut idonea demonstratione. XI. 167. 2. & N. 2.
- quibus verbis recte exprimitur. XI. 120. 2.
- ea & his verbis: Pronuptio ut io consilio sapientis. XI. 120. N. 4.
- An qui condemnare, idem & absolvere possit. XI. 137. 1. *segg.*
- Sine certa condemnatione nullus est momenti sententia. XI. 167. 1. & N. 1.
- in Condemnationem deducere quid sit. IX. 1231. 9.
- Condemnatus solvere debeat. An ex causa satisfactio admittatur. XI. 145. *segg.*
- Condicere quam vim habeat. VI. 223. 5. V. 984. N. 10.
- chirographum quid sit. VIII. 242. 6. *segg.*
- rem suam nemo potest. X. 182. 2.
- Condicti quid significet. V. 984. N. 10.
- Condictio. Vid. *Datum ob causam.*
- Condicere potest legatarius quoque ab herede rem sibi legatam. X. 181. 1.
- Condictio quid sit. V. 984. N. 10.

— unde

— unde dicta. VI. 723. 5. VI. 984. N. 10.
 — usurpata, ut & denuntiatio vetus, etiam in actionibus in rem; & cur proprie dicta de actionibus in personam. VI. 725. 7.
 Conditiones hodie per abusionem dicuntur actiones in personam. VI. 726. 8.
 Conductio certi quid sit, & unde dicta. X. Go. G. 61. segg. VII. 566. 2. 3. & 567.
 — Vide *Certi Conductio*.
 Conductio indebiti unde. III. 1093. 3.
 — actio est in personam adeoque ex obligatione nascitur. An obligatio haec ex contractu sit; an ex quasi contractu. III. 1143. segg. VII. 650. segg. & 672. 42. segg. 673. segg.
 — introducta ex bono & aequo. III. 1174. 19. & 1159. N. 3.
 — & an sit actio bonae fidei. VI. 782. 44. 45. 783. seg.
 — quatuor desiderat. I. ut quid solum sit. III. 1094. 4. 5.
 II. ut indebitum sit quod solum fuit. III. 1095. 6.
 III. ut solum sit per errorem. III. 1123. 1. 2. VII. 668. 31.
 — nisi tamen conveniret, ut, si appareret indebitum, redderetur. III. 1124. 3. VII. 668. 32.
 IV. ut indebitum per errorem facti, non juris fuerit solum. III. 1125. 5. segg. VII. 663. 1. 2. 666. segg.
 — quibus permittatur indebitum per errorem juris solum repetere. III. 1130. 10.
 — quis per errorem solvere dicatur. VII. 670. 36.
 — Vide *Error, Ignorantia*.
 Conductio indebiti an danda sit ei, qui dubitans solvit. III. 1125. 4. & N. 3. VII. 669. 33.
 — competet ei, qui solvit, vel cujus nomine solum est indebitum. III. 1162. 2. 3. VII. 703. 12.
 — alio tamen solvente meo nomine, conductio mihi datur, si vel ille tutor fuerit, vel ego mandavero, aut ratum habuero. III. 1163. 3. & 1164. 5. VIII. 703. 12. seg.
 — transit in heredem. III. 1161. N. 1.
 — an fiat detur, qui ei renunciaverint. *ibid.*
 — utri competat, si ex duobus, qui idem debebant, uterque solverit. III. 1165. 8. 1166. 9.
 — datur adversus eum, qui sive per se, sive per alium accepit indebitum. III. 1167. 10. VII. 713. 5.
 Conductio solum quasi indebitum non potest, si quaecunque ex causa, vel obligatione debebatur. III. 1094. 5. & 1095. segg.
 — potest, si vel nulla sit obligatio, vel exceptione perpetua infirmatur. III. 1097. 12. 1098. 13. VII. 665. 24. segg.
 — si tamen exceptio comparata sit in gratiam dehtoris, vel non in odium creditoris. III. 1098. 14. & 1099. segg. VII. 666. 28. 667. 29. seg.
 Conductio indebiti non habet, qui sciens solvit. III. 1123. 2. VII. 668. 31.

— an habeat qui dubitans indebitum solvit. VII. 715. 716.
 Indebiti conditione repetitur res cum accessionibus. III. 1167. 11.
 — si tamen extet, necque casu perierit, vel si qui accepit, locupletior factus fuerit. III. 1167. 12. VII. 677. 55. 678. segg.
 Pars indebita repetitur, si plus debito solum. III. 1171. 17.
 — cum non eadem in specie reddi potest, tantundem reddi debet. III. 1168. 13. & N. 4.
 in Conditionem indebiti veniunt etiam accessiones, & quoniam, & quatenus. III. 1172. 18. VII. 678. 55.
 — veniunt & fructus etiam ante inoram. III. 1173. 19. VII. 679. 56. segg.
 — sed quatenus locupletior factus est, qui bona fide accepit indebitum. III. 1174. 20.
 — non tamen usurae. VII. 675. 47. segg.
 Si is qui illud, vel illud debebat, utrumque solverit per errorem, utrum restitui debeat, & utri detur electio. III. 1170. 15. seg. & N. G. VII. 711. 1. 2. 712. segg.
 Conductio ob causam quid sit. VII. 718. 4.
 — cui detur, adversus quem, & quid petat. III. 1239. 14. 1240. 15.
 Conductio ob causam locum facit conventio partium tacita. Unde haec arguatur. VII. 720. 7. 8. & 721. segg.
 — Vide *Causa*.
 An condicere quis possit actionem, quam acceptatione remisit, vel eo animo, vel nominatim ob eam causam ut heres institueretur. VII. 381. 4. 5. 382.
 — quid si pacto nudo remissa sit actio; an quis possit, si non conditione dati, saltem veteri actione experiri. VII. 382.
 — quid inter conditionem dati, & veterem actionem intersit. *ibid.*
 Conductio furtiva proprie ex delicto. IV. 253. 11.
 — datur domino subreptae rei, ejusque heredi. IV. 253. 12. & N. 11.
 — quare non deturei, cujus interest. VII. 782. 13.
 — datur adversus furem, ejusque heredes. IV. 254. 13. & N. 12. VII. 783. 17. seg.
 — an detur, & quatenus adversus eum, cujus ope, consilio furtum factum est. VII. 733. 17.
 — an adversus singulos in solidum, si plures furtum fecerint. VII. 784. 17.
 — quandiu duret. VII. 785. 19.
 in Conditionem furtivam que veniant. VII. 786. 20.
 in Conditione furtiva damnatus, an fiat infamis. V. 103. N. 2. 104.
 Conductio ex lege quid sit, & quid proprie sit agere ex lege. VII. 787. 1. X. 952. 4.
 — locum non habet, quoties lege veteri, non nova est obligatio constituta. VII. 787. 1. X. 959. 13.
 — datur, quoties ex *LL* 12. *tabb.* sed lege aliqua, qua posteriore obligatio est introducta; neque

- que lege, nova cautum, qua actione experiamur. VII. 787. 1. 788. *seqq.* X. 953. G. 954. *seqq.*
- cur non datur ex *LL.* 12. *tabb.* X. 459. 13.
- Utrum conditio ex lege, an alia actio datur, quid intersit. VII. 792. 1.
- nec ex jure gentium, neque ex prætorio jure datur, & quare. X. 955. 10.
- & cur ex utroque conditio ex jure non datur, si ex lege non datur. X. 956. 11.
- qua ex causa, quibus, adversus quos, & qua de re competat. VII. 792. 2. 3. 793. *seq.* X. 964. 18.
- Conditionis ex lege quoniam in sit usus. X. 965. 19.
- Conditio sine causa quando datur. VII. 795. 1.
- quando necessaria. VII. 798. 5.
- cur proposita sit generaliter a prætoribus iis quoniam de causis, de quibus speciales conditiones antea propositæ. VII. 798. 6.
- Conditione sine causa repetitur chirographum, quod apud creditorem mansit, post solutionem. VII. 796. 2.
- Conditio quid sit, & unde dicta. II. 790. 2. & 1013. 19. 20. & N. 2. XI. 866. 17.
- ejus significatio multiplex. V. 1286. N. 10.
- interdum & pro causa accipitur, ob quam aliquid datur; & quid inter utramque intersit. VII. 736. 15.
- a casu qui differat. XI. 866. 18.
- potest adjecti legatis, & quatenus. II. 792. 17.
- aut inest, aut adjectur a testatore. II. 1017. 1.
- inest, vel potestate juris, vel natura rei. II. 1017. 2.
- adjectur a testatore expressa voluntate, vel tacita. II. 1018. 3.
- quomodo expresse. II. 1018. 4. & 1019. *seqq.*
- quomodo tacite. II. 1027. 13. *seqq.* & 1028. *seqq.*
- Conditio an repetita intelligatur, si ei, cui quid sub conditione relictum erat, aliquid amplius pure relinquatur. II. 1029. 16.
- Conditio, si sine liberis decesserit, tacite adjecta censetur, cum pater a filio herede instituto petit, ut hereditatem, cum morietur, restituat. II. 1032. *seqq.*
- Conditio quæ tacite inest, conditionale legatum non facit. II. 1034. 1. 1035. 2.
- quare conditio apponitur. II. 1035. 3.
- an si fuerit expressa, legatum faciat conditionale. II. 1037. 4.
- Vide *Legatum*.
- Conditionem in testamento facit incertus dies, & qui. II. 1019. 5. *seqq.* & 1020. *seq.*
- Vide *Dies, Legatum*.
- quæ expressa vitiat, si tacito adjectur, non nocet. II. 1021. 8. & 1039. 4. & N. 3.
- potestativa in non faciendo adscripta si fuerit heredi, aut legatario: statim ad hereditatem, aut legatum admittitur, præstita cautione Mutiana. II. 1075. 20.
- Vide *Cautio Mutiana*.
- ex persona heredum, nequaquam scinditur. II. 1070. 13.
- etiam in contractibus inducitur verbis, aut inest sua sponte. IV. 93. 3.
- verbis exprimitur, vel particulis: *si, nisi, si-ve, dummodo, alioquin, alias*. IV. 93. 4.
- vel significatur, adjecto die incerto, vel demonstratione rei promissæ in futurum collata. IV. 94. 5. XI. 869. 26. *seqq.*
- incerto die, quoniam, & quando. IV. 94. 6. & 95. *seq.* XI. 867. 22. *seqq.*
- demonstratione in futurum collata, quando, aut quomodo. IV. 99. 11. XI. 862. 6. II. 1024. 11. & 1025. *seq.*
- Conditio quæ inest sua sponte, vel inest ex natura promissi, vel ex persona stipulantis. IV. 101. 12.
- Priori modo inest in promissione fructuum percipiendorum, operarum, & dotis. IV. 101. 13.
- Posteriore, in stipulatione servi hereditarii, vel ejus, qui dominum apud hostes habeat. IV. 102. 14.
- Conditio quævis, sive in dando, sive in faciendo, si in certam personam collata sit, eam non egreditur. XI. 953. 5.
- Conditionem duæ res faciunt, figura orationis, & casus. XI. 867. 19. 21.
- Conditionem in contractibus non facit adjectio eventus certo exituri, licet dies incertus sit. XI. 92. 2.
- an habeat hæc stipulatio; decem mihi dabis, cum moriar, aut cum morieris. IV. 95. 7. & N. 4.
- Conditionem non facit hæc adjectio, cum petiero: facit autem hæc, si petiero. IV. 96. 8.
- Conditio existens retrahitur ad tempus contractus, ut perinde sit ac si pure initus fuisset. XI. 893. 54.
- Quod sub conditione datur, aut accipitur, sub contraria conditione ademptum, ut recusatum videtur. III. 1285. 3. & 1288. 6. VII. 651. 5.
- Conditio, si hominem, aut fundum non dederis, significat utrumque dandum. XI. 71. *seqq.*
- Conditio hæc stipulationis, si opus arbitratus stipulatoris effectum non fuerit, quid contineat; & quot modis ea stipulatio committatur. XI. 1455. 12.
- Conditio si sine liberis decesserit, quando ex affectu patris in jure tacite inesse relicto intelligatur. II. 131. 18. & 132. IX. 183. 1. 184. *seqq.*
- Conditio, si sine liberis, aut filiis decesserit, an, uno superstito filio, deficiat. II. 1061. 3. 1063. 5. IX. 723. 1.
- an & uno ex filia nepote. IX. 724. 2.
- an, & susceptis naturalibus liberis. IX. 187. *seq.* II. 1060. N. 7. 1061.
- Conditio, si liberos habuerit, vel sine liberis decesserit, vel si nuptias contraxerit, per ingressum monasterii remittitur; & quare. IX. 727. 1. 728. *seq.*

- utraque tamen conditio non remittitur, cum vel facta sub altera substitutio, vel facienda restituitio credit in captivum redemptionem, vel in pauperum alimēta. IX. 73o.
- Conditio, si *Mavias Capitolium ascenderit*, an sit in potestate nostra: si a casa pendeat. II. 1086. 6.
- legatum non vitiat, nec testamentum. II. 802. 3. *segg.*
- an haec, *Si heres Capitolium ascenderit*, legatum vitiet. II. 809. 9. & N. 11.
- Casualis conditio quocunque modo defecerit, institutio nulla, legatum item nullum. IX. 157. 2.
- quandoque ea extiterit sive mortuo testatore, sive vivo, habetur pro impleta. IX. 189. 1.
- Conditio impossibilis quae, & quotuplex. II. 175. 13. *segg.* & N. 8. & 1041. 8. 1042. *segg.*
- adjecta legatis, & testamentis pro non scriptis habetur stipulationibus adjecta, & contractibus pro vitiat. Quae differentiae ratio. II. 176. 16. 177. *segg.* & 1040. 5. 6. XI. 586. 3. 587. 4. & 588. *segg.* IX. 156. 8. 9.
- Conditio quae de re impossibili negative concipitur, an sit impossibilis. XI. 595. *segg.*
- Conditio capitoris vitiat institutionem heredis, & legatis. IX. 154. 5.
- Conditio, si uxor a marito diverterit, pro non adjecta habetur in testamento. IX. 181. 1. 2.
- Ancilla cum libertas data, *Si marem pariat*, an liberus erit, si marem simul, & foetum ediderit uno partu. XI. 59. 1. *segg.*
- Conditio, si volueris, sive cum volueris, si puer factus erit, sive cum puer erit, eadem vi ipsa conditio est, & quae juris effectus diversa. II. 1021. 7. 8.
- Conditio, *Si vir uxorem non duxerit*, vel *si mulier non nupterit*, quandoque rata sit, adjecta legato, tot & quando habetur pro non scripta. IX. 562. *segg.* II. 1045. 13. 14. & 1049. 20.
- Conditio, si pecunia sua die non solvatur, quam vim habet. X. 1389. 35.
- Conditiones in praesentia vel in praeteritum conceptae figura verborum tales suae non autem re ipsa, & quare. II. 1014. 19. X. 486. 3. XI. 807. 21.
- si solae, obligatio nulla contrahitur: si verum statim debetor promissionem, etiam si contrahentes legarent, utrum existerent, an secus. X. 481. 1. & 482. *segg.*
- Quae vitient institutionem. II. 188. 9. *segg.*
- Vide *Instituto heredes*.
- contrariae legibus, sive bonis moribus habentur in testamento pro non adjectae, & quare. II. 1043. 10. & 1044. 11. IX. 181. 1.
- quantum contra bonos mores esse dicantur. In his dum obnoxiores, & quare. II. 1043. 10. 1044. *segg.* & 1045. N. 8.
- non nubendi non remittitur a legibus. II. 1045. 13. *segg.*
- Vide *Nuptiae*.
- iuramentum quod, & quantum remittitur edicto Praetoris. II. 1049. 21. & 1050. *segg.*
- derogatur quoniam. Quando habetur pro non scriptis. II. 1051. 24. & N. 15.
- Conditiones sunt, aut casuales, aut potestativae: sive arbitrariae, sive iustae. II. 1079. N. 1.
- quoniam vocentur promissoriae, & quae non promissoriae. II. 1071. 16. & N. 15.
- Conditiones quae ex natura rei tacite insunt, pro conditionibus non habentur, nec reliquid conditionalia legata, vel stipulationes, quoniam exprimentur. X. 440. 3.
- Conditionum formalis quae. II. 1013. 19.
- cur iisdem plerumque exemplis utantur a Jurisconsultis. II. 1013. N. 3.
- variorum exempla. II. 1060. 2.
- In Conditionibus voluntas potius attenditur, quam verba. II. 1059. 2. 1060. *segg.*
- voluntas eunde intelligatur. II. 1061. 3. & 1062. *segg.*
- si voluntas contraria non appareat: verba inquirendum. II. 1064. 7. & 1065. *segg.*
- Conditio quando impleta videtur. II. 1059. 1.
- impleta est eo modo, quem testator praescripsit. II. 1064. 7. 8. IX. 169. 1.
- saltem ita, ut fieri potest, vel quemadmodum testator seminare videtur. II. 1054. 27. & 1055. *segg.*
- Conditionem pro parte implendo in legiti partem consequi possit legatarius. II. 1066. 9. & 1067. *segg.*
- Conditio dandi an compensando impletur. II. 1059. N. 2.
- dandi domino non impletur, si detur servo; nec versa vice. II. 1064. 7.
- dandi pupillo, sive furioso impleri potest in persona tutoris, vel curatoris. II. 1063. 6.
- Conditio dandi in persona quoque deportati implendi est traditio. II. 1054. 27. & N. 18.
- quo tempore debet impleri. II. 1070. 14. *segg.* & 1071. *segg.*
- implenda tempore a testatore praescripto. II. 1070. 15.
- an, & quoniam impleri, tam vivo, quam mortuo testatore possint. II. 1070. 15. & 1071. 16. IX. 189. *segg.*
- potestativa quae tempore impleri debet. II. 1073. 17. 18. & 1073. 19. IX. 190. 3.
- pro impleta an habeatur, cum per eam cuius interest non impleri, factum sit, quominus impletur. XI. 1396. 2. & 1397. 3. 4.
- quando habetur pro impleta. II. 1079. 1. 1080. 2. 1081. *segg.* IX. 157. *segg.*
- quae ex causa pendeat, nunquam habetur pro impleta. II. 1079. 1. XI. 157. 2.
- potestativa habetur pro impleta, cum per eam cuius interest non impleri, stat quominus impletur. II. 1080. 2. IX. 159. 5.
- Item

- item si per eum stet, in ejus persone impleri debebat. II. 1081. 2. IX. 157. 3. & 158. 5.
- secus, si impleri non potuit propter mortem, vel causam, qui ei contigerit, in cujus persona implenda erat. II. 1082. 3. & 1083. 4. 1084. *segg.* & 1088. 8. IX. 157. 4.
- excipiuntur tres species, & quoniam. II. 1087. 9. *segg.* & 1090. IX. 157. 6. *segg.*
- quid si heres institutus sit hac conditione, si Stichum manumiserit, & servus ante decedat. II. 1083. 4. 5. & 1084. *segg.*
- eo mortuus in cujus persona implenda conditio, intererat utrum mora contigerit, cum potuit impleri conditio, aut cum non potuit. IX. 160. 11.
- Priore casu omnino defecisse intelligitur. IX. 160. 12.
- Posteriore habetur pro impleta. IX. 161. 13.
- Exempla generis utriusque. IX. 161. 13.
- impleri debet in conventionibus ista, quemadmodum in legatis. IV. 103. 2. 105. *segg.*
- Conditio potestativa impleri potest, etiam ab herede stipulatore. IV. 109. N. 3. & 107. N. 2.
- nisi tamen consistat in facto, quod personam cohercet. IV. 109. N. 3. & 111. 5. 6. & N. 5.
- in Conditionis implendo tempore aliud circa contractus, aliud circa legata observatur. IV. 113. 8. & 114. *segg.*
- in Contractibus quando impleri debeat conditio faciendi. IV. 114. 9.
- quando conditio non faciendi videatur impleta. IV. 115. 10. & 116. *segg.*
- Inter conditionem faciendi, & conditionem non faciendi, nem quid interit, quod modum, & tempus implendi. II. 1074. 20. & 1075. *segg.*
- Conditionis impletur, quoniam effectus. II. 1059. N. 1. X. 1436. 17.
- Conditione ad prescriptam impleta, neus ex conventionis statim tenetur. IV. 112. 7.
- An si jam factum sit, quod in conditione positum est, et foret, conditio impleta videatur an vero expectandum sit, ut iterum fiat. II. 1053. 26. & 1054.
- Conditiones heredi fiduciario quoniam remittantur. II. 583. 13.
- Conditiones in iunctas heredi fiduciario an heres fideicommissarius implere possit, si ille nolit implere. II. 583. 13. & N. 9.
- et pluribus conditionibus, si disjunctim opposita, satis est etiam impleri si conjunctim, omnes impleri oportet. XI. 1161. *segg.* IX. 183. 2. 184. *segg.*
- Conditiones in non faciendo positae, utrum impletur videatur, statim ac quia facere potuit, nec fecit an cum adversus illas fieri posse desideret. IV. 116. 11. & 117. *segg.* XI. 1472. 25. & 1473. *segg.*
- quid in conditione, si reus non solverit, adjecto stipulationis fideiussorem. IV. 118. 14. XI. 1474. 27.
- quid, si duo eundem rem ab eodem separa-
- tim stipulati fuerint ita, si alteri non dederit. IV. 119. 15. XI. 1474. 27.
- quid in manuissione testamentaria, Stichus, si in Capitolium non accenderit, liber esto. IV. 119. 16. XI. 1475. 27.
- Conditio illa, cum quis ad annum textumdecimum pervenerit, an impleta habetur, cum quis annum 16. est ingressus, an cum compleverit. II. 1060. 2. & N. 6.
- si servus liber esse iustus, si heredi uno anno servierit, per totum annum agrotaverit, conditio pro impleta habetur. IX. 497. 4. 5.
- Vide Fideicommissum, Fideicommissarius, Fiduciarius, Institutio, Legatum, Conventio, Stipulatio.
- Conducere, Conductio quid. III. 814. 3. & 815.
- Conductor qui. III. 814.
- Conductor tria locatori prestare debet. I. Contundam rei. III. 819. 1. *segg.* & 845. *segg.*
- II. Mercedem, nisi dederit rem conductam iusta de causa. III. 841. 3. & 847. 7.
- III. Restitutionem conductae rei, & accensiones, finita locatione, modo res extat. III. 841. 4. & N. 4.
- si res perierit, vel sit facta deterius: interest, utrum casu, vel culpa. III. 841. 5.
- qui conductam rem non restituit, dolo, vel contumacia, damnatur quanti iuratum sit in litum. III. 842. 6.
- si res culpa ipsius conductoris perierit, aut deterior facta sit: tenetur in id, quod locatoris interest. III. 842. 6.
- si rem assumptam acceperit, quidam restituere debet. III. 842. 7.
- quid, cum res investitus accepit. III. 842. 8.
- in Conductioneedium obligatur cum persona, tum res investite, illata. III. 844. 4.
- Conductor operarum mercedem pro opera debet, si hanc ex lege locationis praestita fuerit. III. 845. 2.
- opera non praestita, cum quaeritur, an merces debeatur, interest, utrum casus obstitit, an per ipsum conductorem factum sit, quominus operam daretur. III. 845. 2. 3. & 849. 9. 10.
- Conductor praestat causam, si ei culpa ipsius casum dederit. Quibus modis id contingere possit. III. 845. 4.
- casum incendi fortuitum praestare debet, qui res ex lege conduxit, ut innoxentem ignem haberet. III. 761. N. 4.
- quem culpam praestat. III. 846. 5.
- praestat culpam in re locata. III. 845. 4.
- & in iuribus ipsius rei. III. 846. 5.
- si pensionem debitam non solvat, expelli potest. III. 847. 7.
- quo tempore mercedem, aut pensionem solvere debent. III. 848. 8.
- debet mercedem, etiam si domus conductae vi-tium fecerit, si eam inhabibit. *ibid.*

— si

- si casu uti non potuit re conducta : merces remittenda pro rata temporis. III. 848. 9.
- rem sibi locatam potest alii locare, & mercedem locacionis secundæ percipere. III. 828. 10.
- an mercedem debeat, si timoris causa deseruit rem conductam. *ibid.*
- Qui mulierem navi vendendam conduxit, pro infante nato in itinere, vecturæ nomine nihil petere potest. III. 849. 11.
- Conductor, si re locata male utatur, tenetur in id quod interest, & expelli potest. III. 847. 6.
- in locatione, & conductione operis faciendi duæ species distinguendæ, & quæ. III. 850. 13.
- Qui opus faciendum conduxit, in re, quam accepit, custodiam, & culpam præstat, quemadmodum in re conducta. III. 850. 12.
- an, & casum. III. 850. 13.
- in Locatione operis faciendi quando materiæ dominium transeat in conductorem. *ibid.*
- si opus perierit, antequam probaretur, utrius sit damnum, locatoris, an conductoris. III. 851. 14.
- Aversione opus faciendum locare aut conducere quid sit. III. 852. 14.
- Conductor, qui rem repositam locatori non restituit, non potest dici rem invasisse. IX. 947. 1.
- si sine iusta causa recuset usque ad sententiam definitivam restituere fundum locatum, qua poena afficiatur. IX. 948. 1. 949. 2. *seqq.*
- utrum uno eodemque iudicio rem, & prænam præstare cogatur: an pluribus iudiciis opus sit. III. 950. 6.
- Conductoris expellendi iustæ causæ quæ sint. III. 847. N. 3.
- Conductio tacite renovata intelligitur, si conductor finita locatione, maneat in fundo, sciente, & patiente locatore. VIII. 584. 14.
- Confessio in iure facta adversus confidentem probat. VII. 1111. 22. *seqq.* & 1243. *seqq.*
- extrajudicium facta confidenti an noccat. VII. 1111. 24. & 1245. 9.
- Confessio debitoris quando ei noccat. VIII. 265. 1. *seqq.*
- creditoris eandem, quam confessio debitoris, vim habet contra confidentem. VIII. 266. 3.
- si tamen causam explicet, ex qua debitor liberatus fuerit. VIII. 271. 9. *seq.*
- Confessio creditoris, pecuniam debitam sibi fuisse solutam, ei nocet. VII. 1197. 4.
- facta sine scripto probanda est a debitore quinque testibus rogatis, si per scripturam debitor obligaverat. VII. 1195. 1. 1197. 4. 1198. 6. 7.
- si vero sine scripto: duobus testibus rogatis. VII. 1199. 8. 9.
- revocari potest intra triginta dies ab ipso creditore, & quomodo. VII. 1198. 4.
- Confessio debitoris, se debere, probanda testibus rogatis. VII. 1202. 20.
- Vide *Creditor.*

Tom. XII.

- Confessio criminis, etiam non dicta sententia, notat infantiam. V. 133. N. 18.
- Qui constituit se debere, confessioni suæ stare debet, si scripto & se debere, & causam debendi expresserit. III. 1357. 8. VIII. 265. 1. 266. 2. *seq.* 267. 4. 269. 7. XI. 384. 8.
- an & confessioni suæ stare debeat extra iudicium factæ. VIII. 275. 18.
- an, & factæ sine scripto, & extra iudicium. VIII. 267. 4. *seq.*
- an, & factæ absente debitore. VIII. 268. 6.
- An quis confessioni in instrumento factæ, nulla adjecta causa debendi, stare teneatur. XI. 711. 4.
- Confessioni suæ, vel in confecto publicæ instrumenti factæ stare non tenetur in mutuo debitor intra biennium, & quare. VIII. 277. 22. VII. 1302. 32. III. 1361. 13. & 1366. 19. & 1367. *seq.*
- post biennium stare cogitur, & contraria non admittitur probatio. VIII. 278. 22. III. 1370. 4. & 1371. *seqq.* ubi satis fuit.
- contraria tamen opinio usi fori recepta. III. 1369. N. 1. & 1370.
- in cæteris contractibus, excepto mutuo, tenet confessio: sed contra illam probatio admittitur, & quare. VIII. 278. 22. 23. III. 1359. 11. & 1360. & 1366. 19. & 1367.
- Quare confessioni Notarii stari debeat in mutuo, non autem confessioni debitoris. VIII. 217. 12. 13. & 218.
- Confessio debiti infirmari potest instrumentis solis, non testibus. VIII. 277. 19. *seq.* & 278. 21. III. 1359. 10.
- an facta coram quinque testibus rogatis infirmari valeat. XI. 384. 10.
- Confessioni in testamento emissæ testator stare non cogitur, quandiu vivit. VIII. 279. 24.
- heredes autem stare cogendi, etiam si testator nec juraverit sedebere, neque scripserit se datum jurasse. VIII. 279. 24. *seq.*
- Confessus sibi numeratam fuisse pecuniam ex causa mutui, an confessioni stare cogatur. III. 1360. 12. & 1361. & 1366. 19. 1367. & 1387. 10. 1388. *seqq.* & VIII. 273. 15. *seqq.*
- Vide *Literarum obligatio.*
- Confessus majorem summam quam accepit, an cogendus sit hanc summam restituere. VIII. 209. 1.
- an ipse probare debeat se partem, quam negat, non accepisse: an creditor se numerasse. VIII. 209. 2. 203. *seqq.*
- Confessus quinam dicatur. XI. 383. 3.
- Confessio tutoris, curatoris, procuratoris, nisi speciale mandatum habeat, dominis non nocet. XI. 383. 5.
- Confessus in iure habetur pro iudicato. XI. 383. 6.
- quare pro iudicato habetur ille duntaxat, qui in iure confessus est. XI. 384. 11.
- Quibus in rebus confessio cum iudicato conveniat, aut differat. XI. 385. 12. & 386. 13. *seqq.*

- Confessus in iure ad solventem compelli non potest, nisi condemnatus. XI. 386. 15. & 387. 16.
- Confessus haberi pro iudicatis quam sententiam habeat. XI. 188. 17. & 389. *seqq.*
- Confessio falsa nocet confidenti, si sciens, vel per errorem juris falsum confessus fuerit: secus, si per errorem facti. XI. 393. 1. *seqq.* & 395. 6. *seqq.*
- Qui errans in facto se debere fideicommissum confessus est, errore comperto, a prætoribus debet absolvi. XI. 397. 1. 4.
- & quando a iudice ad restituendum dato, possit absolvi. XI. 397. 1. 398. 5.
- Falsa confessio debiti persoluti an, & quando noceat creditori. IX. 1417. 1. 1418. *seqq.*
- Quando confessus de re, quæ aut sit in rerum natura, incertum est, condemnari debeat, aut secus. XI. 399. 1.
- Confiteri, & in iure confiteri, quid sit. XI. 382. 2. & 384. 7.
- in Confitemente nullæ sunt partes iudicantis. X. 326. 11.
- Confessiones reorum pro exploratis criminibus non sunt habendæ, si nulla probatio religionem cognoscentis instruat. XI. 399. 3.
- Quæ in criminum confessione aliud juris obtineat, ac in confessione rei pecuniariæ. XI. 400. 4. 5.
- Confirmatio actionis quando utilis. VI. 55. N. 4.
- Confiscationis bonorum poena quando transeat in heredes. VII. 971. 52. 973. *seqq.*
- Confusio pro compensatione accipitur. III. 1059. N. 4.
- Confusio duarum, sive plurium materialium quid sit. I. 865. 1. IX. 1372. 10.
- differt a commixtione. I. 865. 2.
- voluntate dominorum facta dominium transfert. I. 866. 3. & 775. 4.
- citra voluntatem dominorum facta, an, & quando dominium transeat. I. 866. 4.
- casu facta rem utriusque domini communem efficit pro rata. I. 778. 7.
- Confusæ duorum materiæ quomodo fiant communes. I. 776. 5. & 868. 7.
- Confusio obligationis quæ, & unde dicta. IV. 629. 2. 630. *seqq.*
- fit vel additione hereditatis, vel acquisitione peculii. IV. 629. N. 1. VII. 141. 2.
- vel, cum ad fiscum debitoris, & creditoris bona, vel ad tertium utriusque hereditas pervenit. IV. 631. N. 3.
- item cum creditor debitori succedit. IV. 332. 5. 6.
- cedit pro solutione; ideoque, & debitor, & accessiones liberantur. IV. 631. 5. IX. 1372. 10.
- An uno ex pluribus reis debendi per confusionem liberato, ceteri quoque liberantur. IV. 632. 7. 633.
- Reo per confusionem liberato, etiam fidejussor liberatur. IV. 633. 8.
- Si fidejussor confusionem liberetur: non idcirco liberatur reus. IV. 634. 8.
- Cum fidejussor successit principali debitori, vel contra, confusionem tollitur obligatio fidejussoria, sed manet principalis. IV. 634. 9. & 635. 11.
- si tamen obligatio naturali fidejussor accessit obligatio fidejussoria non tollitur. IV. 634. 10.
- fidejussor cum debitori succedit, exceptionem amittit, si quam ex persona sua habuit. IV. 635. 11.
- retinet autem auxilium quod habuit debitor, cui successit. IV. 636. 11.
- An confusio obligationum fiat inter duos reos stipulandi, vel promittendi. IV. 637. 14. *seqq.*
- Confusionis duæ species distinguendæ. IV. 631. 4. *seqq.* & 634. 9. *seqq.*
- Confusio tollitur in totum, aut pro parte obligatio; & quomodo, aut quatenus. IV. 637. 13. & N. 7. VII. 929. 2.
- tollitur pro ea parte, qua creditor debitori succedit. VII. 930. 4. & 951. 2. 3.
- in reliquum salva est adversus coheredes. IV. 637. 13. VII. 930. 5. *seqq.*
- item pro ea parte tollitur, qua debitor creditori successit, quia pro reliqua parte tenetur coheredibus. IV. 637. 13.
- An confusio, quæ pro parte contingat, in totum tollatur obligatio individua: an propter redemptionem partis tota retineatur. VII. 932. 8.
- quid juris in faciendis obligationibus, quid in servitutibus. VII. 932. 9. 10.
- Conjecturæ locus non est in re certa, sed dubia. V. 1152. 3. XI. 1151. 2.
- Vide *Voluntas*.
- an hodie novatio tacite fiat, & probetur per conjecturas. IV. 927. N. 16.
- an per conjecturas fideicommissum induci possit. II. 705. N. 1.
- quibusnam locus sit in dominii probatione. V. 778. N. 18. 779.
- Conjugum obligatio mutua quæ sit. III. 968. 2.
- perpetua vitæ conjunctio, naturali, & divino jure inter eos constituta, & quatenus ad eam inviti cogantur. III. 969. 3. & N. 1.
- alter si ab altero diverciat, & alii se conjungat: adulterii crimen, & poenam incurrit. III. 970. 4.
- Mutua officii præstatio inter conjuges in corporibus præsertim, atque etiam in rebus posita est. III. 970. 5.
- corporum conjunctio divino nuptiarum instituto maxime consentanea, quomodo fovenda. III. 971. 6.
- Conjugibus quænam fuit apud Romanos communicatio sacrorum. III. 972. 7. & N. 2.
- quænam debeat esse inter conjuges Christianos. III. 972. 7. & N. 4.
- Rerum inter conjuges communicatio, vel in dignitate mariti posita est, vel in externis conjugum bonis. III. 973. 8. 9. & N. 5. *seqq.*

— bonorum externorum communio inter conjuges qualis. III. 974. 10. 11. & 975. N. 8.
ex L. Papia Conjux ex testamento conjugis capere non poterat ultra decimam bonorum partem præterquam certis in casibus. IX. 132. 2.
— hodie capere potest quantumcumque relictum est. *ibid.*
Conjunctio rerum quid sit, & quid differat a commixtione. I. 869. 1.
— quando transferat dominium, & in quem. I. 870. 2. 3.
Conjunctionis rerum genera duo. Priori quatuor species subjectæ, & quæ. I. 871. 4. 5.
in rerum Conjunctione ultra res alteri prævaleat. I. 871. 5. & 903. 1.
Conjunctio inter heredes non est efficiens causa juris accrescendi. II. 468. N. 2.
— an sit conjunctio aliqua inter plures communis servi dominos, & quæ. II. 483. N. 2.
Heredum conjunctio alia legis, alia hominis. II. 483. N. 2.
Conjunctæ personæ quænam dicuntur. II. 769. 40. & 770. N. 16.
Conjunctæ personæ debetur legatam alienæ rei. *ibid.*
Conjuncti sive heredes, sive legatarii qui sint. II. 481. N. 1. 483. 4. & 890. 3. 891. 4. 5.
— ex his alii re tantum conjuncti; alii re, & verbis; alii verbis tantum. II. 483. 5. & N. 3.
— re conjuncti quænam sint, & quare disjuncti appellantur. II. 484. 6. & N. 4. 5.
— conjuncti re & verbis, aliis conjunctiones, & quibus præferendi. II. 485. 7. & N. 6.
— conjuncti verbis tantum quænam. II. 485. 8. & N. 7. 8.
— & quomodo conjungantur verbis. II. 214. 215. 4. IX. 275. *seq.*
— conjuncti verbis permixti disjunctis, quæ verborum forma habeantur. IX. 277. *seq.*
— a conjunctis re & verbis quomodo differant. II. 486. 9. & N. 8. 495. N. 15.
Conjuncti verbis tantum, an sint reipsa conjuncti, & alii disjuncti in portione conjuncti deficientis præferri debeant. II. 489. 16. *seqq.* & 491. N. 14.
— interdum pro disjunctis habentur. II. 215. 5.
— magis conjuncti, minus conjunctis potiores in portione deficientium. IV. 1074. *seqq.*
Conjuncti, si concurrant cum disjunctis, unus personæ vice funguntur. II. 498. 27. & 500. 29. IX. 275. 1.
Quænam conjuncti aut disjuncti habeantur in hereditate legitima. II. 499. 28.
Conjuncti quando solidum ab initio habeant, & quando partem. II. 885. *seqq.* XI. 21. 3. *seqq.*
— ubi conjuncti cum disjunctis permixti, quænam in singulorum sit in jure accrescendi. II. 487. 12. *seqq.*
— Vide *Collegatarius, Jus accrescendi, Legatum*, *Conjuncta pro disjunctis accipiuntur in cautione damni infecti*. IV. 530. 22.

Tom. XII.

Conjuncta judicia quæ. IV. 1302. 8.
Conjunctus quænam. V. 213. N. 10.
— audiendus in judicio pro alio conjuncto, etiam sine mandato. V. 214. 16. & 213. N. 8. *seqq.*
— excipiuntur quæ speciale mandatū exigunt. V. 216. N. 12.
— an & audiendus in criminalibus. V. 178. N. 5.
— an æque contra conjunctum. V. 214. N. 10.
— deferre non potest jururandum sine mandato. X. 642. N. 7.
— rem conjuncti vendendo, non potest ei præjudicium inferre. V. 769. 5. & N. 10.
Consanguineus aliquis non fit confessione nostra; sed tamen ex ea est in quasi possessione consanguinitatis. VII. 1049. 1. *seqq.* 1052. 8.
Consanguinea soror. Vide *Soror*.
Consanguinea filia. Vide *Filia*.
Consanguinei fratres. Vide *Fratres*.
Conscientia legibus adversa nunquam sequenda. VI. 304. N. 6. 305.
An conscientiam sequi iudex possit contra acta, & probata: an potius acta sequi debeat contra conscientiam. VI. 307. 2. & N. 1.
per conscientiam suam jurare licet. X. 649. N. 5.
Conscius ejusdem criminis non est idoneus pro reo testis. VII. 1149. 5. & 1157. 14.
Consensus quid sit, & unde dictus. III. 475. N. 1. & 502. N. 5.
— in omni contractu necessarius. III. 475. 1. 2.
— colligitur ex judiciis, re, aut facto. III. 519. 15. 16.
— quomodo ex judiciis, & quibus. III. 510. 17.
— quomodo ex re arguitur, aut facto. III. 511. 18.
— explicatur inter præsentēs, vel absentes; & quibus modis inter utrosque. III. 512. 19.
— apertus, & tacitus. IV. 904. 14.
— tacitus ex quibus factis arguitur. IV. 904. 15. *seqq.*
— partis utriusque in traditione requiritur, & qualis. I. 749. 2. *seqq.*
— solus non licet ut dos restitui possit, constanter matrimonio. III. 1029. 4.
— obligationes quas, & quomodo tollat. IV. 871. 1. *seqq.* 875. 1. *seqq.*
— an sit vestimentum pactorum, ut vulgo vocant. Interpretes. III. 517. 7. 8.
Consensum quænam excludant. III. 477. 3. *seqq.*
Consensu solo quænam contractus constant. III. 501. 1. *seqq.*
Consensu obligationem contrahi quid sit. III. 510. 15. *seqq.*
Non ex consensu solo æstimanda naturalis obligatio, sed præterea ex æquitate. III. 425. 3. & N. 2.
Quomodo consensus supplet interdum in alterutro. II. 602. 2. *seqq.*
Consensu solo quænam contractus iniri non possint. III. 513. N. 1. *seqq.* & 515. 4.
Quando pro consensu habeatur silentium. III. 697. N. 1.

I 2

Con-

- Consentire censetur qui scit, neque contradicit. VIII. 507. 4. *seqq.* & 133. 2.
- Consentire quando non videtur qui scit, neque contradicit. VIII. 580. 4. *seqq.*
- Consentire videtur, si non contradicit filius patri; qui eum dedit in adoptionem. VIII. 583. 11.
- item filiafamilias, si patri non contradicit, qui sectionem dotis utriusque communem exerceat, solo iustitiam. VIII. 583. 11.
- Re trium fratrum communis ab una deest alterius uxori, consentire deest ut censetur frater illi, qui scientes non contradicunt. VIII. 584. 14. 585.
- Qui vult consequens, vult intelligit & antecedens. I. 415. 35. 416. IV. 1179. N. 21.
- Cum lege vetatur consequens, omne pariter antecedens, per quod ad illud pervenitur, prohiberi intelligitur. I. 108. 5.
- Consilium non est obligatorium. III. 860. 12. VIII. 546. 17.
- fraudulenti quatenus sit obligatio. III. 860. 13.
- nemo mutare potest in alterius iusjuramentum. VII. 542. 2.
- excoheri quid sit. IV. 1137. 17. & N. 31.
- Consilii excoheratio in manumissione ad prætorum pertinet. IV. 1137. 17.
- Consilium jurisperiti expeditum est iuri suballii iudicibus remedium. VI. 283. N. 7.
- negari non potest. *ibid.*
- an edit debeat. VI. 94. N. 2.
- an sententia ex eo dicta transeat in rem iudicalem. IV. 283. N. 1.
- ex eo, qui malo iudicat, litem secus non facit. IV. 396. N. 2.
- An jurisconsulto licet utrique parti consilium præbere. V. 63. N. 46.
- Consentientibus imperite respondentis de iure quænam sit pena. V. 26. 31.
- Consiliarii iidem, atque assessores; & vicini. V. 3. 1. & 9. 5. & 5. N. 2.
- Consiliarii Principum liberi & patris potestate. I. 360. 33. & N. 10.
- Consistoris quæ, & unde dictæ. V. 7. N. 5.
- Consolidatio quid sit, & unde dicta. III. 169. 1. & N. 2.
- quot & quibus modis contingat in fractuarii vel in proprietarii persona. III. 170. 2.
- Copere crimen. Vide *Concilius*.
- Consortio litæ sine mandato admittitur. V. 217. 11. & N. 14.
- caret iudicium solvi. V. 217. 11.
- an & in causa admittitur, quæ requirit speciale mandatum. V. 218. N. 14.
- quid si inhabilis sit ad agendum pro alio. V. 218. N. 14.
- Consortio appellatio quando proit consorti. V. 1267. N. 16. VI. 408. 3. & N. 2.
- Cur in integrum restitutio non proit consorti. V. 1267. N. 16.
- Constant voluntas in iustitiæ definitione quid sit. I. 183. 3. & N. 2.
- Constitutio pecuniæ quid sit, & unde dicatur. III. 507. 9. & 983. 2. VI. 679. 1. VII. 977. 4. *seqq.*
- constituitur unde pacto. VII. 977. 6. *seqq.*
- huiusmodi pactum iure prætorio vim habet legitimæ conventionis. VI. 680. 2. VII. 978. 11. *seqq.* III. 983. N. 1.
- pecuniæ constitutæ solvendæ satingit. VII. 978. 15. *seqq.* VI. 682. 7.
- & quidem pecuniæ, quocumque iure debita fuerit pecuniæ constituta. III. 984. 2. VI. 681. 3. *seqq.* VII. 979. 21. *seqq.*
- nisi tamen debita fuerit iure iure civili. VII. 980. 27. *seqq.*
- Pecuniæ constitutæ obligatio locum habet, sive a nobis, sive ab alio debita promissimus, sive creditori promissimus, sive alteri mandato ejus. III. 985. 2. VI. 681. 4. VII. 981. 29.
- & sive pure deberetur. VII. 982. 30.
- sive in diem. VII. 982. 31.
- quid si pecuniæ debita fuerit ab conditione. VII. 982. 32.
- ex iis, quæ præcesserant, interpretationem accipit. VII. 985. 40.
- nullus momenti est, si promissio impersonaliter excipitur. VII. 985. 41. & 987. 2.
- a fideiussione quid differat. VII. 984. 37. 38.
- Constitutæ pecuniæ obligationem quænam res conficiunt. VII. 977. 5. *seqq.* 978. 15. *seqq.*
- Constitutæ pecuniæ insunt iure decem dies, quibus differtur solutio. IV. 82. 12. & 81. N. 4.
- Constitui quænam res possint. VII. 979. 20.
- Pecuniæ alteri constitutæ nomine, quibus datur utilis actio. VIII. 114. 11.
- Constitutæ pecuniæ actio ex pacto unde introducitur iure Prætorio. VI. 680. 2.
- cui datur, & adversus quem. VI. 681. 6.
- & qua de re. VI. 682. 7.
- & quibus conditionibus. VI. 683. 10.
- Actio de constitutæ pecuniæ quid habet peculiare. VII. 996. 12.
- Constitutæ pure quod alius in diem debet, non obligatur. VII. 983. 33. 34.
- secus si quis pure constituit quod ipse debet in diem. VII. 982. 31.
- An aliud pro alio constitui possit. VII. 983. 35. *seqq.*
- quid si aliud aliud a re debita constituit. VII. 984. 37. 38.
- de Constitutæ pecuniæ quando pro parte tenetur qui solidum promissit. VII. 989. 6.
- Qui pecuniæ cum alio constituit, pro virili parte duntaxat obligatur. VII. 990. 7.
- qui disjunctim cum alio constituit, ipse obligatur in solidum. VII. 990. 8.
- Cum duo sint de constitutæ pecuniæ disjunctim obligati, uter conveniatur, est in arbitrio creditoris. VII. 990. 9.

— lite cum uno contestata, solus licio tenetur, nec ab altero offerente pecuniarum, creditor accipere cogitur. VII. 990. 10.
 Ubi plures pecuniarum pro alio constitunt, an D. Hadriani beneficio potantur. VII. 1003. 4.
 Constitutum possessorium quid sit, & an legibus cognitum. I. 996. 3. & 995. N. 2.
 Constitutio pro lege generatim accepta quid, & unde dicta. I. 23. 1. 2.
 — Vide *Principum Constitutiones*.
 — complectitur omnes juris constituti species. I. 23. 2. 1.
 — per antonomasiam solas Principum constitutiones significat. *ibid.*
 Constitutum possessorium quid sit. I. 995. & 996. 3. & N. 2. & 997.
 — usu forensi receptum; & an recte. I. 995. N. 2. & 996.
 Constituti possessori duplex species, & quae. I. 998. 4.
 Consuetudo quid sit. I. 65. 1.
 — a moribus & observantia quid differat. I. 65. N. 1.
 — non est opus ut introducatur tanto tempore, cujus initium non extet memoria. I. 65. 2. & N. 2.
 — introducitur decennio, frequenti, & constanti usu. I. 65. 2. 67. 3. & 68. N. 6.
 — necesse non est, ut contradictio iudicio sit confirmata. I. 67. 4. 68.
 — quatenus legem vincat, aut secus. I. 69. 5. & 70. 6. & N. 9. *seq.*
 — an possit ejus allegatio a iudice suppleri. V. 73. 5.
 Consuetudo an facere possit, ut quis iudicet in sua causa. IV. 1040. N. 2.
 — dat jurisdictionem, quae differt a quaestita per praescriptionem. IV. 1106. N. 15.
 Consuetudo erroris quamvis communis pro jure habenda. X. 193. 4.
 Consuetudinem loci iudex sequi debet in iudicando. VI. 291. N. 1.
 — & quidem notiorum, etiam si non fuerit allegata. VI. 291. N. 1.
 An jurisconsulto, qui testatur de consuetudine, fides sit habenda. *ibid.*
 Consulere, verbum mediae significationis. III. 719. N. 1.
 Consul poterat servum suum apud se manumittere. I. 269. 3. & N. 2.
 — et apud collegam manumittere poterit. I. 269. N. 2.
 — tutor dari testamento poterat. I. 403. 10. 11.
 — sed & poterat excusari. I. 403. N. 4.
 Consules edicebant, sive dabant dicta. I. 67. N. 18.
 — summam habebant jurisdictionem. IV. 1150. 22.
 — excepto tamen jure gravius animadvertendi in civem Romanum. IV. 1150. 22. & 1149. N. 45.

— ante L. Valerium utebantur jure regio. IV. 1149. N. 45.
 Consules hodierni abusive dicti, vix duumviri veterum similes. IV. 1111. N. 21.
 Consulom alterum erat imperium. I. 269. N. 2.
 — concurrens jurisdictione. IV. 1176. N. 13.
 Consulatus olim non liberabat a patria potestate. I. 360. 32.
 Consultatio dicta, ubi Princeps appellatur. VI. 417. N. 19. & 446. 14.
 Consultatione ex facto proposita consentaneum debet esse responsum. VI. 313. 2.
 a Consultoribus saepe multa narrantur quae a re sunt aliena. XI. 1612. 13.
 Consumptio rei donatae non impedit revocationem donationis ex ingratitudinis causa. III. 1309. 3. *seqq.*
 — Vide *Donationis revocatio*.
 Consumptione an fructus naturales bonae fidei possessor laetetur. I. 817. 3. *seqq.*
 — Vide *Bonae fidei possessor*.
 Consumptio nummorum in mutuo dominium transfert. X. 305. 1. & 306. *seq.* & 338. 6. 239.
 Consumptione nummorum quando confirmetur mutuum; & quomodo nascatur ex mutuo conditio danti mutuos alienos nummos adversus accipientem. X. 218. 5. 219. *seqq.*
 — Vide *Mutuum, Nummi pecunia*.
 Consumpta non videtur pecunia, quae casu perierit. X. 307. 2.
 ex consumpta pecunia conditio ex mutui causa acquiritur etiam furioso, & quibus in casibus. X. 225. 1. 226. *seq.*
 Contestari idem est atque aperte, palamve quid dicere, testibus praesentibus. VII. 1244. 3.
 Contestari apud acta, sive in jure quid. VII. 1244. 4. *seqq.*
 Contestatio litis. Vide *Litis contestatio*.
 Continentia causae quid sit. IV. 1302. 8.
 — quibus rebus inducitur. IV. 1302. N. 8.
 — dividi non debet, & quare. IV. 1302. 8. & N. 10.
 Judex de incidenti questione potest cognoscere, ne causae continentia dividatur. IV. 1179. 1180. 15. & N. 21. & 1181. *seqq.*
 — quando dividi possit. IV. 1302. N. 10. & 1180. N. 21.
 Continentia urbi aedificia quae. XI. 1673. 3.
 Continuum quid. V. 811. N. 12.
 Contractus quid sit. III. 472. 3. *seqq.* & 489. 3. VII. 471. 10. X. 74. 6. *seqq.*
 — sine obligatione nullus. X. 74. 6. & 68. 9.
 — quam recte dicatur conventio. X. 74. 7.
 — tribus partibus constat. III. 474. 8.
 — an contra leges initus peccatum continent. V. 1224. N. 4.
 Contractus nomen quot significationes habeat. III. 471. N. 1. IV. 1237. 3. & N. 1. XI. 1705. 3.

- ex appellatione partis desumi solet aliquando. VII. 473. 11. *segg.*
- Contractus appellatione maleficia non continentur. X. 37. 17.
- Contractus natura quæ. III. 759. 2.
- Propria cuiusque contractus natura quomodo cognoscatur. III. 759. 2. 760.
- Contractus forma vel substantialis, vel accidentalis, vel naturalis, vel conventionalis. IV. 1. N. 1.
- Contrahentes formam dare contractui quam sententiam habet. XI. 975. 4. 6. 976. 7.
- Contractus abscentis unde explicatur. IV. 6. 10.
- Contractui coet dissensus. III. 478. 5. 6.
- item vis, & dolus. III. 481. 11. 12.
- item propositura contrahentium rebus sit, quæ aut verbis, aut reipsa in speciem geruntur, contrarius; & quibus rebus declaratur. III. 483. 13.
- item simulatio. III. 484. 14.
- an, & quatenus officere dicatur conditio. III. 485. 15.
- Consensus ad contrahendum necessarius debet esse a jure comprobatus. III. 491. 5.
- Contractum vitiat conditio impossibilis, item conditio, si voluerit promissor. III. 485. 16. & 486. *segg.*
- si tamen posterior conditio fuerit expressa. III. 486. 17.
- Vide *Conditio*.
- ad contractum perficiendum necessaria persona duplex, rogantis, & promittentis. III. 629. 1. 2.
- ad Contrahendum quinquam inhabiles conditione persone. III. 632. 3. 634.
- quinquam inhabiles propter ademptam, vel denegatam consentiendi, promittendive, aut administrandi potentiam. III. 633. 6. *segg.*
- Vide *Furiosus*, *Infans*, *Mentecaptus*, *Prodigus*, *Impubes*.
- in omni Contractu necessarius consensus legitimus. III. 475. 1. 477. 3. & 491. 4. VII. 468. 9.
- & quædam præcens. III. 512. N. 5.
- item necessaria conventio, ut alter contrahentium alteri quid det, aut faciat. III. 487. 1.
- an metas contrahentium obligatio necessaria. III. 488. 2. 487. N. 2. X. 78. 12.
- ex contractu obligationem acquirere qui natura prohibentur. III. 645. 3.
- quinquam, stri contrahere naturaliter possunt, quibusdam tamen lo cassis, vel inter aliquas personas obligationem acquirere prohibeantur a jure. III. 646. 6. *segg.*
- io, usuali contractui initium ejus, aut causam spectari semper oportet. VIII. 142. 5. *segg.*
- Ubi contractum infirmari volumus, spectandum, quid vitii incidit, cum contraheretur. VIII. 880. 10.
- Contractus conditionalis qui. IV. 91. 1. *segg.* & 103. 1. *segg.*
- vere perfectus non est, tametsi promittere invito altero non liceat. IV. 92. N. 1.
- obligatio in eo præsens non est, sed in suspensum. IV. 91. N. 1.
- ante conditionis eventum non tribuit actionem. IV. 93. N. 1.
- Contractus, vel solo consensu perficiuntur; vel præter consensum requirunt rem, verba, aut litteras. IV. 498. 12. 499.
- vel sunt joris gentium, vel juris civilia. III. 521. *segg.* 1. & 551. 2. & 552. 4.
- alii nominati, alii sine nomine. III. 495. 5. 6. & 506. N. 2. & 523. 1.
- Quis nota discerni possit, utrum contractus habeant an non habeant proprium nomen. X. 1217. *segg.* & 1219. *segg.*
- qui solo consensu constant, nec verba, nec rei traditionem, neque factum, nec instrumentum per se requirunt. III. 512. 20. & N. 5.
- Contractuum qui solo consensu perficiuntur, speciei sex. VIII. 543. 3.
- ipsorum origo. I. 50. 2. VII. 466. 4.
- Dolo, aut vi interveniente, contractus bonæ fidei sunt ipso jure nulli. III. 481. 11. *segg.* & N. 4. *segg.*
- stricti joris per exceptionem infirmantur. III. 482. 12. VII. 831. 17.
- In Contractibus bonæ fidei quædam, de quibus nihil cautum est, præstari debent ex bono & æquo, vel per se, vel sub conditione, si quis contrahentium alteri facto suo occuit. VI. 768. 21. 22. 769. *segg.*
- quædam & si coacti sint & promissa, præstari æquem non est, & quibus de causis. VI. 770. 27. 771. *segg.*
- Contractuum, qui re sunt, genera duo a unum in quo idem, quod datum est, alterum, in quo aliud restituitur. III. 533. 2.
- prius quæritur dote species, & quænam istæ. III. 533. 3. *segg.* & 535. 5. 6.
- in his traditio rei aperta: conventio restituendi tacita, quæ vel ex nomine, vel ex intentione contrahentium colligitur. III. 533. 3. 4. & 534. 5. 535. 6. & 1335. 1.
- Contractus posterioris generis omnes lera perficiuntur re, id est traditione, aut facto interveniente, atque expressa conventionione. III. 537. 1. & 1336. 3.
- Contractus sine nomine, qui aperta rei traditione & expressa conventionione de alio re præstanda perficiuntur, communem habent civilem obligationem, & actionem, præscriptis in factum verbis. III. 1337. 4. *segg.*
- ad Contractuum genus, qui re perficiuntur, & sunt sine nomine, quinquam pertinent. III. 537. 2. *segg.*
- Contractus omnes dolum semper, & istam culpam recipiunt. IV. 683. 19. 684. & 649. 6. 650.
- Contractus bonæ fidei quinquam sint. IV. 649. 4. VI. 778. 37. 779. *segg.*

- quinam stricti juris. VI. 782. 43. *segg.*
 Bonae fidei contractus alii in quibus alterutrum;
 alii, in quibus utriusque Contrahentium ver-
 satur utilitas. IV. 692. 26. VIII. 34. 21.
 — dolum duntaxat & latam culpam recipiunt
 jure communi depositum, & commodatum, sui
 honoris causa factum a commodante. IV. 686.
 22.
 — dolum recipiunt jure proprio agrimensoria
 opera, & precarium. IV. 689. 25. 690. *segg.*
 Quare dolum, & culpam levem recipiunt depo-
 situm interdum, negotia gesta, mandatum,
 tutela, & cura. IV. 687. 23. 688. 24. &
 692. 26.
 Recipiunt culpam levem, quae in faciendo est,
 non quae in negligendo, societas, dos, tutela,
 cura, rerum communio. IV. 692. 27. 28.
 — & quare. IV. 696. 29. 30.
 — & quomodo, in ea parte quae levem culpam,
 quae in faciendo est, recipiunt, differunt a de-
 posito. IV. 699. 31. 700.
 — & cur in his non praestetur culpa, quae in ne-
 gligendo consistit. IV. 701. 32.
 — culpam, & diligentiam recipiunt depositum,
 cui se quis obtulit; commodatum, emptum ven-
 ditio, locatio conductio, pignus. IV. 703. 35.
 704. *segg.*
 Contractus, in quibus diligentia praestatur, omnes
 eadem recipiunt. IV. 704. 36.
 — Vide *Culpam*.
 Contractus alii bonae fidei contractibus similes do-
 lum, aut culpam, vel utrumque recipiunt, prout
 alterutrum, vel utriusque ex contrahentibus in
 illis quoque versatur utilitas. IV. 705. 37.
 In Contractibus bonae fidei nulli casus fortuiti praes-
 tantur. IV. 648. 3. 649. 4. 654. 11.
 — an, & in Contractibus stricti juris. IV. 648.
 3. 647. N. 1. VIII. 34. 20. 21. 35.
 — in utroque praestantur nihilominus, si vel propter
 debitorem moram, aut culpam casus continge-
 rit; vel de eo praestando initio convenierit. IV.
 655. 13. 14. 656. *segg.* VIII. 36. 37. *segg.*
 — quid dissimile in utroque quoad culpam debi-
 toris, quae fortuitum casum praecedit. IV. 657.
 15. 658. 16.
 — Vide *Casus fortuitus*, *Culpa*, et *Mora*.
 datum in Contractibus, qui transcunt in proprium
 auctoris, puta emptio, locatio, non potest
 ex penitentia revocari; & certa est actio con-
 stituta ad id petendum, de quo praestando con-
 venit. X. 1220. 3. 1221. *segg.*
 Contractus simulati quinam sint, & unde dicti; &
 quatenus valeant. III. 484. 14.
 — de istis illud in jure dictum, plus valere quoad
 agitur, quam quod simulate concipitur. VIII.
 1365. 2. 3. & 1366. *segg.* VIII. 740. 4.
 Contradictor legitimus in causa libertatis quinam.
 I. 246. 8.
 Contradictores legitimi quinam sint. XI. 378. 13.
 a Contrario sensu argumentum jure fortissimum.
 XI. 1090. 7. & 1091.

- Argumentum a contrario ferre non deducitur in LL.
 Codicis. I. 63. N. 4.
 Contractare, Contractatio quid. IV. 245. 2.
 — alia vera, alia interpretativa. IV. 245. N. 3.
 Alienam rem contractare qui dicitur. IV. 246. 2.
 & N. 4.
 Contributio relictorum testamento ad rationem Fal-
 cidiae fit, cum ex una parte quantum sit lega-
 tum, & ex altera quantum sit defuncti patrimon-
 ium, exquiratur. II. 933. 1. *segg.*
 Legatorum ab impubere, & ab ajs substituto reli-
 ctorum omnium simul fit contributio, ut ex illa
 una quarta Falcidia detrahatur. II. 915. 9. *segg.*
 in Contributione relictorum testamento probabenda
 quartae Falcidiae ratio, veniunt legata, fidei-
 comissa, donationes mortis causa, & quae sunt
 inter virum, & uxorem. II. 934. 3.
 — an, & mortis causa capiones veniant. II. 935.
 4. *segg.* & 936. N. 5. *segg.*
 Contumacia deli-species. X. 911. 9.
 — vera, vel ficta, aut praesumpta. VI. 116.
 N. 2.
 Contumacia litis damno, vel poenali judicio coer-
 cetur arbitrio judicis. XI. 355. 1. 2. & 356. 3.
 Contumax poenali actione mulctari potest, etiam
 parte non instante. XI. 255. N. 1.
 Qui per contumaciam a judicio absuit, appellatio-
 nis remedium uti prohibetur. VI. 413. 9. & 401. 7.
 — secus si quid in judicio non fecerit per contu-
 maciam. VI. 413. 9. & N. 9.
 — si bonam causam habeat, vincere debet etiam
 absens. VI. 401. 6.
 a contumacia quoniam excusant in cautione, judi-
 cio *sist.* VI. 106. 17.
 Contumax quis, & unde dictus. VI. 116. 2. &
 N. 2. 400. 5. XI. 357. 4.
 — an sit, qui post citationem generalem non ad-
 fuit in sequentibus iudicialibus, quin de novo
 vocatus. VI. 122. N. 2.
 Contumax in toto iudiciali processu citandus ad sen-
 tentiam. XI. 349. N. 1.
 An sit contumax, qui citatus ad domum, non ve-
 nit. VI. 15. N. 5.
 — an & qui citatus per edictum non adfuit. VI.
 15. N. 6.
 Contumax habetur pro confesso in criminalibus
 ex generali consuetudine. V. 180. N. 5.
 — infamis efficitur in iudiciis criminalibus, non
 in civilibus. V. 134. N. 19.
 — non potest in iudicio ab alio petere, licet
 praestare cogatur. VI. 99. N. 7.
 — mulctatur ex causa a iudice. VI. 116. 2.
 — non mulctatur, nisi accusetur contumacia. VI.
 116. N. 4.
 — nisi tamen ipso jure innotetur contumacia.
ibid.
 An & quando contumax, qui non est ex jurisdi-
 ctione iudicis ad quem vocatur, mulctari pos-
 sit. VI. 117. 3. & N. 5.
 Contumax immisionem honorum patitur, sed fru-
 ctus non amittit, nisi in causa hereditatis ex ni-
 mia

- ma contumacia, vel ex secundo decreto, cui causam dedit. VI. 121. 2. *seqq.* & 137. 2. & N. 4.
- non auditur, nisi damna & impensas adversario restituerit. VI. 400. 6. & N. 4. & 134. N. 20.
- Contumax non est, qui aut adesse non potuit, aut non subest iubentis jurisdictioni. XI. 357. 5. 353.
- Contumelia quid sit, & unde dicta. IV. 205. 1.
- Convenire aliquem quid sit. IV. 1208. *seqq.*
- Convenire aliquem, & in jus vocare differunt; & quatenus. IV. 1209.
- Conveniri nemo potest ex alterius persona. VII. 865. 4. 5.
- etiamsi cogitatione, vel affinitate, vel obsequio debitori conjunctus sit. VII. 866. 6.
- excipiuntur septem genera personarum, & quæ istæ sint. VII. 867. 7. *seqq.*
- Conventio. Vide *Alienare*, *Alienatio*.
- Conventio, Conventio quid, & unde dicta. III. 475. N. 1. VII. 93. 9.
- Conventio, & pactum, synonyma. III. 472. 4. & N. 3. VII. 90. 3.
- sine consensu esse non potest. III. 477. 2.
- duplex, juris gentium, & legitima. III. 494. 3.
- Conventio omnis juris gentium non nuda parit actionem. III. 495. 4.
- non nuda quænam sit. III. 495. 5. 6.
- Conventio nuda jure civili nec obligationem, neque actionem parit. III. 496. 7.
- Quæ obligationem parit conventio, aut solo consensu actionem parit; aut cum consensui res, aut verba accessere, vel literæ. III. 499. 11. 500.
- Conventio nulla potest consistere sine re, quæ dari, vel fieri debet. III. 501. 1. 502. *seqq.*
- quæ contractui accedit, sive sit contra leges, & contra bonos mores, sive dolo malo facta sit, non valet. IV. 3. 2.
- etiam ea inutilis, quæ adicit contractui, aliquid ex intervallo, si ad aliquid præstandum ea sit interposita. IV. 4. 3.
- secus si ad rei liberationem pertineat. IV. 623. N. 2.
- Quare sit efficax conventio, quæ contractui aliquid adicit in continenti. IV. 4. 4. & 5.
- Conventio in diem quid. IV. 75. 1.
- Conventionis verbum generale. VII. 94. 10.
- latius patet, quam contractus appellatio. III. 471. N. 2. 3. 472.
- divisio a Cajo I. C. & Justiniano tradita, quæ. III. 498. 10. 11.
- in Re quæ conventionem promittitur, spectandum est quid, & quantum ex conventionem debeat, ut peti possit, & præstari debeat. IV. 5. 5. *seqq.* & 6. *seqq.*
- in Conventionem deducuntur res, vel facta. III. 593. 2.
- utrumque promittitur utiliter, si tale sit, ut dari, fieri possit. III. 593. 3.
- in quibus causis sola conventio contrahatur obligatio. III. 501. 1.
- Conventiones juris gentium quatuor; & quare nudo consensu obligationem & actionem pariant. III. 503. 2. 504. 4. 505. 6.
- Conventiones legitimæ omnes actionem pariant. III. 507. 8. 9. 508. *seqq.* & N. 3.
- Conventiones in quibus traditione id agitur, ut res eadem restituatur; in his re contrahatur obligatio, statim ac secuta rei traditio. III. 527. 10. 528.
- An si dem tibi, ut aliud quid des, aut facias, conventio sit inita, ubi re contrahatur obligatio. *ibid.*
- an & si feci tibi aliquid, ut vicissim mihi dares vel faceres. III. 529. 11.
- Conventiones contra bonos mores quæ sint. III. 618. 7.
- Eæ sunt inutiles, *ibid.*
- Conventiones quæ jure civili turpes habentur, inutiles, & quæ sint. III. 618. 7. & 619.
- Conventio, ne *Servus manumittatur*, interposita in servi venditione rata est, & quare. XI. 1627. 9.
- Conventio, ne rem suam domino vendere, alienare liceat, an rata, & quatenus. XI. 1618. 4. 1619. *seqq.* & 1628. 10.
- Conventio, ut *me heredem facias* jure improbat. VII. 382. & 383. C. 384.
- Convicium quid. IV. 208. 5.
- ocerbum justa causa est revocandæ donationis. III. 1261. N. 1.
- sapientissimum in bonam partem accipitur. IV. 208. N. 3.
- Convicii etymon duplex. IV. 208. 3. & N. 3.
- Conviciam facere quiaam dicatur. IV. 209. 3.
- Convictus & confessus in criminali judicio non appellat. VI. 414. 11.
- Vide *Confessus*.
- Convitiium plorium simul ædificii partium labes, & vitium. IV. 208. N. 3.
- Convivia latius dicta dominia. II. 1193. N. 1.
- Copie pro annona. IV. 843. 9.
- Copia. Vide *Exemplum*.
- Corbis æn-mensura vini apud veteres. IV. 836. 18.
- Corona donati Athletæ in certaminibus sacris. IV. 910. 9.
- Coronæ Sacre. IV. 911. 9.
- Corporum tria genera. V. 802. 12.
- alterum quod uno spiritu constat, & est natura unum, ut homo, bos, lignum, lapis. V. 812. 12. X. 1362. 14.
- alterum quod pluribus corporibus opera hominum junctis constat, ut domus, navis. V. 812. 12. & N. 12.
- tertium quod pluribus corporibus distantibus constat, ut grex, populus. V. 812. 12. & N. 13. Corpus pro collegio. V. 812. N. 13.
- interdum pro familia. *ibid.*
- in Corpore luit, qui non habet in ære. XI. 260. N. 16.
- Qui luit in corpore, diutior postea effectus non tenetur. XI. 273. N. 26.

Corporalis actus in acquirenda possessione duplex, naturalis, & adscriptus. I. 988. 2.

Corporalis, seu naturalis prehensionis modus; qui, ubi & quatenus adhiberi debeat. I. 989. 3. 4. — Vide *Possessio*.

Res corporales quæ. I. 912. 4. 5.

— quantum jure gentium acquiri possint, aut secus. I. 681. 1. 2. *segg.* & 683. 1. 684. *segg.*

— quantum, & quibus modis singulæ acquirantur nobis jure civili. I. 919. *segg.*

— quæ nobis acquirantur, & quomodo per universitatem jure civili. II. 1. *segg.*

Corporalia propriè vindicantur. V. 762. cap. 1. & 761. N. 6.

Correctio legum particularium, ex generalibus earum verbis non est deducenda. I. 102. N. 11.

— vitanda, quoad fieri potest. VI. 595. 28.

Correns credendi & debendi an procurator possit esse pro correo. V. 203. N. 18.

Credendi generale verbum contractus omnes complectitur. VII. 466. 5. G. X. 83. 15. *segg.*

— quam vim habet. X. 83. 16. 17. & 634. N. 6.

— non patet latius, quam contrahere. VII. 472. 10.

Creditor quis. IX. 1392. 4. X. 84. 17. 85.

— an eo nomine contineatur cessionarius. IV. 462. 18. & N. 11.

— an is, qui sub conditione debetur. IV. 93. N. 1.

— an cui debetur in diem. IV. 72. 4. 5.

— an cui debetur ex delicto. IV. 197. N. 1.

— an debitum sibi oblatum cogatur accipere. III. 488. N. 1.

— agendo nunquam conditionem suam reddit deteriori; sed obligationem pristinam novando, potius in meliorem certiorumque mutat. IV. 937. N. 21. & 942. 41.

— agens ex privato chirographe, de cujus fide constat, actione personali adversus debitorem, æquali est conditione cum eo, qui in personam agit ex publico istrumento. IX. 1113. 1. 2.

Creditor qui prior agit judicati actione, potior est creditore, cui priori debitor condemnatus fuit. XI. 363. 1. 3. & 364. 4.

— nisi tamen ei, qui prior agit judicati, debeat ex causa donationis. XI. 363. 2.

Creditor partem debiti oblatam accipere non cogitur ab eo, qui totum se debere fatetur. IV. 781. & 782. 16.

an Creditor, debitor partem debiti offerente, & partem negante, recte postulet actionem sibi dari adversus eum de toto: an vero cogendus sit accipere quod offertur, & reliquum duntaxat judicio persequi. X. 316. 1. 317. & 319. 4. 320. *segg.* IV. 782. 17.

— debiti partem accipere sine judicio a debitore ultro offerente qua ratione cogatur, & a quo. X. 320. 6. 321. *segg.* & 335. 15.

— quid si creditori totum quod debet fatetur debitor, & partem tantum offerat. X. 329. 13. & 330.

Creditori non nocet partis debiti solutionem aut confessionem admisisse, nisi transactionis causa id actum fuerit. VII. 353. 1.

— Vide *Solutio*.

Creditor an solum imputare possit in usuras prius, & deinde in sortem. IV. 801. & 802. 17. VIII. 447. 5. 448. *segg.* IX. 1403. 16. 17.

— potest, & in sortem imputare prius, si velit. IV. 802. & 803. 18.

— an, si cavendo debitori dixerit accipere solutam sibi pecuniam in sortem, & in usuras; prius in sortem accepisse intelligatur. IV. 803. 19.

— utrum accipere possit in usuras, quæ pacto debentur. IV. 803. & 804. 20.

— an si eas per retentionem pignoris servare velit, possit distracto pignore, retinere pecuniam pro usuris, quæ ex stipulatione, & quæ ex pacto debentur. IV. 804. 21. & 22.

Creditor debitores sui debitoris quando convenire possit. VII. 915. 2. 916. 3. 919. 1. 923. 1. 2. 925. 2. IX. 1383. 2. *segg.*

Creditor debitoris sui conventi, & condemnati debitoris quare convenire possit. VII. 920. 2. 921.

— debitoris sui condemnati debitoris convenire potest. I. cum pignoris captis sententiam executioni mandavit adversus condemnatum. VII. 921. 3. 4.

II. Cum nihil est in bonis condemnati, quod pignori capi possit præter nomina debitorum. VII. 921. 5. 922.

— condemnati debitoris debitoris qui debitum inficiantur, prius convenire, & convincere debet antequam solutionem urgeat pignoris captis VII. 922. G.

— qua actione debitoris condemnati sui debitoris conveniat. VII. 922. 7.

— item cujus auctoritate, & quomodo debitoris condemnati debitoris ad solutionem compellat. VII. 923. 7. 924. 8.

Creditor confessus se pecuniam accepisse a debitore, confessioni suæ stare cogendus. VIII. 266. 3.

Creditor, qui confitetur debitorem non teneri, causam exprimere debet, cur debitor sit liberatus. VIII. 271. *segg.* 9. 10. 12.

— quid si nullam liberationis causam creditor exprimat in confessione facta debitori. VII. 971. *segg.* 11.

Creditor an admittatur ad debitorem defendendum in criminali judicio. V. 178. N. 5.

Quoniam sint jura creditoris in pignore. II. 1314. 3. & 1315. *segg.* IV. 572. 12. 573. 13. VI. 913. 1. & 917. *segg.*

— Vide *Pignus*.

Creditoribus etiam chirographarii præferuntur legatariis, ubi legantis hereditas non est solvendo. IX. 1100. 13.

K

Cre-

- Creditorum conditionales an mittantur in possessione bonorum debitoris. VI. 126. 8. & N. 8.
- inter Creditores chirographarios nihil valet prærogativa temporis. IX. 109. 2.
- Creditum strictiore sensu mutuum pecuniam, latiore significatu contractus omnes comprehendit. XI. 169. 1. 6.
- Creditum, & debitum mutuo sibi respondent, & sunt correlativa. VII. 473. 13.
- Creditum rerum vocabulo nec maleficia, nec quasi contractus continentur. X. 39. 19. & 81. 14.
- Crete eximende servitus quomodo constituitur. III. 55. N. 1.
- quando sit urbana, vel rustica. III. 287. 3. & N. 2.
- Cretio hereditatis quid sit, & an differat ab additione. II. 424. 6. & N. 7.
- unde dicta. II. 425. 6. & N. 8.
- Cretio, & aditio unum idemque apud veteres. II. 426. 8.
- Cretionis verbum nusquam apparet in Digestis. II. 425. 7.
- hodie de nuda additione dicitur. II. 425. 8.
- Cretionum solemunitas quatenus sublata. II. 425. 7.
- Vide *Aditio*.
- Crimen sæpius pro criminatione, seu accusatione accipitur. IV. 199. 2. & 1267. 1.
- quid sit. IV. 199. 2.
- omne aut est iudicii publici, aut privati. V. 176. 8.
- Vide *Delictum*.
- morte rei extinguatur, nisi præcesserit condemnatio. VII. 972. 52.
- quando nec ipsa rei morte extinguatur. VII. 972. 54.
- Vide *Reus Criminis*, *Majestas*.
- Crimen capitale quodnam dicatur. VII. 323. 2.
- de Crimine transigere, & pacisci quomodo differant. VII. 323. 1.
- de Crimine capitali transigere, vel pacisci licet, cum accusatori, tum reo. VII. 324. 3. 325. *seqq.*
- excepto adulterio. VII. 328. 6. 7.
- an etiam de stupro. VII. 329. 8.
- an de raptu. VII. 329. 9.
- de publicis criminibus, quæ morte non puniuntur, an liceat transigere. VII. 330. *seqq.*
- Criminum cognitio. Vide *Cognitio*.
- Criminales causæ. Vide *Causæ criminales*.
- Criminalis jurisdictio. Vide *Jurisdictio*
- Culpa quid sit. IV. 661. 1. 662. *seqq.* VIII. 490. 10. & 636. *seqq.*
- ejus vocabuli vis & significatio in jure diligenter observanda. VIII. 644. 35. *seqq.*
- accepta latiore sensu dolum continet. IV. 662. N. 4. VIII. 492. 18. 19. & 635. 14.
- lata vel levis, & quænam utraque. IV. 663. 3. & N. 6. VIII. 490. 10. & 637. 18.
- an alia sint culpæ genera præter ista duo. VIII. 641. 29. *seqq.* 642. *seq.*
- an culpa latior a lata differat. IV. 663. 6.
- lata quid differat a dolo. VIII. 492. 15. *seqq.*
- hæc unius generis, non triplex. IV. 671. 10. & 663. N. 10. VIII. 490. 11. 12.
- unde æstimanda. IV. 673. 11. & N. 15. VIII. 491. 14.
- ejus exempla. VIII. 640. 27.
- præstatur in omni contractu pariter, ac dolus. IV. 683. 19.
- nisi constet leges aliud statuisse de dolo, ac de culpa lata. IV. 685. 20. VIII. 493. 20.
- ejus nota duplex. IV. 663. 5. & 667. 7. 8.
- Culpæ nomine sine adjuncto levis in jure intelligitur. IV. 674. 12.
- Culpa levis quid sit. IV. 671. 11. VIII. 637. 20.
- Culpa vel in faciendo, vel in omitendo posita. IV. 675. 13. VIII. 643. 33. *seqq.*
- levis eadem ac levissima. IV. 678. 15. *seq.*
- Præter culpam levem recipienda etiam levissima. IV. 683. N. 19.
- Culpa levis quibus in contractibus præstetur, & an semper ad eandem regulam æstimetur. IV. 691. 26. 692. *seqq.*
- Præstari culpam, diligentiam, custodiam, quam habeat sententiam. IV. 676. 14.
- Culpæ levis exempla. VIII. 641. 28.
- Culpa in non faciendo præstatur in bonæ fidei contractibus, non in stricti juris. IV. 610. 20. 21.
- Culpa nulla est id fecisse quod jura permittunt. XI. 1367. 6.
- ob Culpam damnatus famoso judicio an efficiatur infamis. IV. 110. 8. & N. 10.
- ob culpam non juratur in litena. VI. 353. 1. & N. 1. & 354. 2.
- Idem culpa, & sine culpa factum esse recte dicitur diverso respectu. XI. 1376. 10.
- a Culpa quænam excuset. VIII. 636. 17.
- Cura, curatio uero appellata. I. 577. 1. & N. 1.
- plena, & minus plena. I. 577. 2.
- plena quid sit, & quid commune habeat cum tutela, quid proprium. I. 578. 3. 579. & 577. N. 2. 3.
- hodiernis moribus cum tutela continuatur. I. 578. N. 3.
- necessario suspicienda, nisi excuset justa causa, vel obstat justa suspicio, vel satisfactio omissionis. I. 601. 1.
- finitur quæcumque ejus, qui in cura est, capitis diminutione. I. 610. 4.
- item capitis diminutione maxima, & media, non minima ipsius curatoris. I. 611. 5.
- finitur tempore, & quo tempore. I. 611. 6.
- excusatione curatorum, & remotione. I. 611. 7.
- impuberis finitur pubertate. I. 609. 3.

- minoris finitur. XXV. anno ætatis exacto. I. 613. 8.
- furiosi, dementis, prodigi cessante causa. I. 614. 8.
- An decreto iudicis opus sit, ut prodigi cura finiat. I. 613. N. 1.
- Cura prodigi quæbus legitima. I. 597. N. 4.
- Quæ inter tutorem, & pupillum, eadem sunt inter curatorem, & cum qui in curatione est, obligationes. IV. 187. 1. 189. 4.
- Administrandi necessitas ac auctoritas eadem in curatoribus, ac tutoribus. IV. 188. 2.
- Officium in administratione, ac periculum idem tutorum, atque curatorum. IV. 189. 3.
- ex Curæ administratione quiescam actio datur curatori, & adversus curatorem. IV. 190. 5.
- an, cura durante, exerceri possit. IV. 190. 5.
- a Cura eadem cause, quæ a tutela, excusant. I. 601. 2.
- Cura bonorum quid sit. I. 577. 2.
- Cura, seu curatio bonorum, an necessario suscipienda. I. 619. 16.
- Curæ bonorum revolvende, vel minuende triplex causa, & quæ. I. 619. 16.
- Cura bonorum quibus modis finiat. I. 621. 19. 20. & 622.
- Curæ bonorum species, quæ publicam causam habent, quædam. I. 623. 22.
- Curator datur solis civibus romanis, & quidem sui juris. I. 581. 2.
- datur pupili minori. I. 581. 3. & 582.
- impuberi furioso non datur. I. 582. 4. & 583.
- interdum datur habenti tutorem. I. 583. 5. 6. & 585. 8. 9.
- datur ventri. I. 586. 10.
- minori furioso datur, ut minori non ut furioso. I. 587. 12.
- datur furiosis, mentecaptis, prodigiis. I. 588. 16.
- impuberibus ex causa adjungitur, etiam invitis. I. 589. 16.
- minoribus sanæ mentis invitis non datur, nisi in hiem. I. 589. 17. & 591. N. 6.
- in iuriis perpetuo morbo laborantibus, & sanæ mentis nunquam datur invitis. I. 591. 18.
- curatorem habenti non datur huius causa cognita; nec in alterius locum substituitur, nisi eo remoto. I. 592. 20.
- alter in liem, priore manente, dari non potest. I. 593. 21.
- patri filius curator dandus potius quam extraneus. I. 595. 3. & N. 1.
- testamentum non datur jure, sed datus confirmatur decreto. I. 595. 4. & N. 2.
- testamentum datus confirmatur sine inquisitione si pater; cum inquisitione, si mater dederit. I. 595. 5.
- antequam confirmetur, pericula negligentia, vel contumacia non adstringitur. I. 596. 6.
- Tom. XII.
- dare potest, & ad certam rem, vel causam. I. 599. 11.
- qui tutelam gessit invitus, eidem curator dari non potest. I. 602. 3.
- Curator bona sua ante redditam administrationem rationem, obligare, atque alienare potest. VIII. 1129. 1. 1131. seqq.
- sed nec obligando, neque alienando minori nocet. VIII. 1129. 1. & 1132. 4.
- Curator furiosi, prodigi, minoris novare potest. IV. 918. 15. & 930. 8.
- acceptum facere non potest. IV. 950. 8. & N. 5.
- minoris nomine agere potest. V. 219. 13.
- an res minoris, pignori obligare possit. VI. 895. 6.
- debita minoris exigere potest, & transigere, nec tamen debitum remittere potest. VII. 213. 1.
- Curator, qui datus est loco tutoris absentis, censetur datus & jam ad moras pupilli regendos, & ejus personam tuendam. XI. 1681. 3.
- Curatoris nulla in personam potestas. I. 605. 2.
- longe minor est quam tutoris. I. 605. 2. & N. 3.
- par utriusque in administratione rerum. I. 607. 3.
- auctoritas quatenus necessaria minori. I. 608. 4.
- Curatoris pactum debitum remittentis non obest minori. VII. 2015. 2. 2016.
- Curatorem an quis alteri petere debeat. I. 600. 13.
- Curatorem suum minor suspectum facere potest de consilio propinquorum. I. 610. 6.
- Cum uno ex curatoribus inita pactio, vel transactio cæteris non prodest. VII. 273. 1. & 274. seqq.
- sive cum uno pro parte ejus transactum fuerit, sive in solidum. VII. 274. 2. seqq.
- at si uni solidum excepto feratur, ceteri quoque liberantur. VII. 275. 4.
- quid juris, si ex curatoribus alii gesserint, alii curare non iuraverint. VII. 276. 6.
- Qui possint esse curatores. I. 594. 2.
- Furiosis, & prodigiis curatores legitimi omni agnati. I. 596. 7. seqq. & 597. N. 4.
- hodie etiam cognati proximi. I. 598. 10.
- Deficientibus curatoribus legitimis, curator datur a magistro. I. 799. 10.
- hodie curatores omnes a magistratu dari, nonnulli opinantur. I. 598. N. 5.
- Curatores a quibus magistratibus dantur, vel confirmantur. I. 599. 12.
- suspecti rejici & removeri possunt. I. 603. 5. & 604. N. 3.
- quando, & quale jusjurandum prestare cogantur. X. 625. 1.
- jusjurandum deferre possunt. X. 642. 1. & N. 5.
- de Curatorum satisfactione juxta idem ac de satisfactione tutorum. I. 604. 7.
- in rerum administratione par. curatorum, ac tutorum potestas. I. 607. 3. 608.

Quod gestum ab uno ex curatoribus, ratum habetur. I. 608. 5.

Curator bonorum quis. I. 614. 1.

Curator bonis datus quid commune habeat cum tutoribus, & curatoribus minorum, & similia: & quid proprium. I. 620. 17.

ut Curator bonis jure datur, quoniam concurrere oportet. I. 615. 2. *segg.* 616. *segg.*

Curator bonis quibus ex causis datur. I. 615. 4.

— datur hereditati jacenti. I. 616. 5.

— quando datur bonis, quorum in possessionem missus est pupillus ex edicto Carboniano. I. 616. 5.

— datur bonis, ventre in possessionem missio. I. 616. 6.

— datur bonis capti ab hostibus, donec revertendi spes est. I. 617. 7.

— datur bonis tutoris, pupillo missio in eorum possessionem. I. 617. 9.

— datur bonis claræ personæ, si distrahi ob res alienum oportet. I. 617. 10.

Curator bonis nec lege datur, necque testamento; præterquam ventri, cui si a patre datur, confirmatur; & an ex inquisitione. I. 618. 12.

— dandus pure, non ex die, vel ex conditione; neque ad diem, vel conditionem. I. 618. 13.

Potestas curatoris bonorum quousque porrigatur. I. 620. 47. *seq.* VI. 172. 6.

— an actiones omnes exerceat. I. 621. N. 43. VI. 172. 6. & N. 5.

Curator bonis possessis a creditoribus datur, & quare. I. 617. 8. VI. 169. 1.

— quando *curator*, quando *magister bonorum* appelletur. VI. 169. 1.

Cumtorem bonis quinam petant. VI. 170. 2.

— quis constituat. VI. 171. 2. 3.

— an etiam si non petatur. VI. 170. N. 2.

— an cognita causa. VI. 171. 2.

— an privato creditorum consilio possit constitui. VI. 171. 3. & N. 4.

— datur in quem major pars creditorum consenserit, sive unus, sive plures. VI. 171. 4.

— & hic voluntarius, non invitus, nisi ex magna necessitate. VI. 171. 5.

— si plures, an agere, & conveniri in solidum singuli possint. VI. 172. 6.

— non est loco tutoris, ut competat jus prælationis in ejus bonis. VI. 172. N. 6.

Curatores bonorum idonei soli cives Romani, inasculi, sanæ mentis, majores XXV. annis. I. 615. 3.

— a quibus magistratibus dantur. I. 617. 11.

— an dantur inviti. I. 619. 15. 16.

— an satisfacere debeant. I. 618. 14. & 619. 16.

Curatoribus bonorum communis est cum tutoribus excusatio, satisfactio, suspecti accusatio. I. 619. 16.

Curia Principis an etiam contra leges judicet ex bono, & æquo. VI. 296. 2. & N. 2.

— foras rusticas an servet. VI. 260. N. 16.

— nullitates processus non attendit, ubi liquet de meritis causæ. V. 4. N. 4.

in Curia Principis nulla juris questio alioris indignitatis reputatur. V. 1404. N. 8.

— ab ea non appellatur. VI. 418. N. 22.

Curia in municipiis que. I. 305. 6. & N. 5.

Curie dari nemo potest invitus. I. 305. N. 5.

Curie Populi Romani a quo institutæ, a Tribubus distinctæ. II. 45. N. 6.

Curie Regnorum supremæ Senatui Romano non bene comparantur. VI. 418. N. 22.

— an recte comparentur cum Præfectis prætorio. VI. 418. N. 22.

— jurisdictionem habent ordinariam. *ibid.*

— adversus curiarum sententias supplicare Principi licet. *ibid.*

Curiales qui. I. 305. 6. IV. 1047. 11. & N. 15. VIII. 935. 1.

— obnoxii muneribus publicis. I. 306. 6.

— res immobiles, vel mancipia rustica vendere non possunt sine decreto Magistratus. II. 1226. 30. & 1227. 33. VIII. 937. 4. & 856. 75.

— permutare tamen; donare, & alios de his contractus inire, venditione excepta, possunt. II. 1226. 31.

— conducere res alienas prohibentur. III. 656. 44.

— prohibentur repudiare hereditates, & donationes paternas, vel eas in fraudem curiæ alienare. II. 1226. 32. 1227.

— quomodo differant a cæteris municipibus. VIII. 935. 3.

in Curiales habent manus iniectionem corporis, quibus sunt obnoxii. IV. 1048. 11. & N. 15.

Custodiæ causa res possit in horreis, aut hortis apud veteres. II. 864. N. 7.

D

Dannare quid, & unde dictum. XL. 119. 120. 2.

Damnati ad remota institui non possunt heredes. II. 134. 24.

Damnatorum bona liberis, aut parentibus eorum addicuntur ex jure novissimo. II. 135. 28. & 1238. 34.

— quo nomine. II. 1227. N. 14.

Damnnum quid, & unde dictum. IV. 219. 2. & 504. 4.

— omne dupliciter inferitur, & quomodo. IV. 220. 2.

— inferitur corruptione animi, vel corporis. IV. 220. 3.

Damni futuri, quod ex opere alieno metumus, avertendi causa quoniam comparata remedia. IV. 478. 2.

Damnnum pessi juramento creditur quoad modum, & quantitatem. VI. 337. 4. 338.

— quod & sancitum jure municipali plerumque Italiae civitatum. VI. 337. N. 3.

— quando locus sit huic juramento. *ibid.*

— & quando contraria probatio non admittatur. *ibid.*

Quatenus de damno teneatur a rebus nostris inanimatis dato. IV. 476. 9.

Damnnum infectum quid sit. IV. 508. 4.

Damni infecti cautio quando necessaria. IV. 505. 1. & 508. 4. & N. 4.

— de omni damno, quod ex opere aut re aliena metumus, praestanda est, publico opere excepto. IV. 508. 4. 5.

Qui damni infecti cautionem postulat, jurare debet de columna; & praeterea si alieno nomine petat, cavere debet de rato. IV. 509. 3.

Damni infecti cautionem quinam praeter dominum petere possint. IV. 509. 5. & N. 5.

— petere non potest, qui damnum timet ex monumenti ruina, sive si edificaverit juxta monumentum, sive monumentum extrinsecus edificium suum passus fuerit. IV. 510. 6.

— nec qui eorum adium nomine cautionem petit, de quibus ipse voluit cavere. IV. 510. 6.

— nec inquilinus a Domino medium, nec fructuarius, aut superficies a Domino proprietatis, neque dominus a fructuario, aut superficario. IV. 511. 7.

— an petere possit emptor a venditore. *ibid.*

— an socius a socio. *ibid.*

— quinam prestare debeant. IV. 512. 8. 513. 514. 10. & 519. 15.

Damni infecti cautio quid continere debeat. IV. 512. 9. 513. 10.

— ad quae damna pertineat, & de quibus promittendum sit. IV. 513. 10.

— an continere debeat heredes. An & successores singulares. IV. 513. 11.

— an & diem continere debeat. Quid, si non fuerit adjectus. IV. 516. 12. *seq.*

— an, & quando fidejussores requirant. IV. 517. 14. 518. 15.

Damni infecti cautio si non praestetur, primum actor mittitur in possessionem rei, cujus nomine sibi caveri postulavit. IV. 519. 16.

— quid, si plures postulent. IV. 520. 17.

— an is, cui non cavetur, mittatur in possessionem totius praedii, an verò partis duntaxat, ex qua damnum timetur. *ibid.*

— missionis in possessionem effectus quinam. IV. 521. 17.

— fidei quinam. *ibid.*

— missus in possessionem quandiu detineat. IV. 521. 522. 17.

— an fulcire teneatur. IV. 522. 17.

— deinde in possessionem missus jubetur possidere, & quando. IV. 522. 18.

— jussus possidere quid juris, aut commodi adipiscatur. IV. 524. *seqq.* 527. 20. 21. 520. *seqq.*

— quid si non admittatur, vel in possessione esse, aut possidere prohibitus fuerit. IV. 530. 23.

Si damnum, cujus metu cautio damni infecti postulari potuit, contigerit aut cautionem petitam, vel antequam is, qui petit, in possessionem mitteretur, vel postea; quid juris. IV. 531. 24.

Damni infecti stipulatio quando committatur. IV. 532. 533. 25. & 534. 26.

— quid ex ea petatur. IV. 534. 535. 26. & 536. 27.

— damnorum quomodo aestimetur. IV. 536. 29.

— cui, & adversus quem actio detur ex ea stipulatione. Quid, si plures sint stipulatores, aut promissores. IV. 537. 30.

Damni infecti nomine quinam magistratus jubere cavere, aut in possessionem mittere possint. IV. 538. 31.

de Damno infecto summa edicti. IV. 505. 12.

Cautionis damni infecti petitio instar actionis obtinet. IV. 506. 3. 509. 4. 510. 6.

Dandi verbum absolute positum dominii translationem significat. VI. 715. 3.

— cum adjuncto traditionem designat. *ibid.*

Dandi significatio naturalis, vel civilis. III. 679. 7.

Dandi, faciendi verbo in pacti definitione etiam non dare, non facere continetur. X. 647. N. 2.

Datio in solutum quid sit. IV. 737. N. 12.

— Vide *Solutio*, *Solutum*.

Datum

Datum ob causam. Vide *Causas*.

Datum ob causam, & datum ob rem quid significant, & quatenus differant. III. 1083. 3. 1203. 10. VII. 717. 2.

Datum ob causam præteritam repeti non potest, si vera sit causa. III. 1085. 4.

— nec item, si falsa, modo sit voluntaria. III. 1086. 5. *seqq.* VII. 653. 12. *seqq.*

— nisi tamen appareat, eum qui dedit, non fuisse daturum, nisi errasset in causa. III. 1091. 11. VII. 656. 14. 15.

— neque repeti potest datum ob causam necessariam, & veram. III. 1093. 2. VII. 655. 10.

— datum vero ob causam necessariam, sed falsam, si per errorem facti solum sit: indebiti conditione repeti potest. III. 1093. 3. VII. 657. 16.

Datum ob causam non finalem, sed impulsivam tantummodo, causa non secuta, non repetitur. VII. 743. 4. 5. 744.

— dandi causa utrum finalis, an impulsiva fuerit, unde intelligatur. VII. 743. 51. & 744. 6.

Datum fuisse ob rem sive ob causam futuram id, quod datum est, unde intelligatur, aut quomodo probetur. III. 1201. 8. 1202. 9.

Datum ob rem, sive ob causam futuram honestam, causa secuta; repeti non potest; nisi eum qui dedit, re integra præstiterit, & contrarium voluntatem accipienti denuntiaverit. III. 1193. 3. & 1199. 4.

— causa vero non secuta, repeti potest, si quatuor concurrant: & quæ. III. 1199. 5. *seq.* & N. r. *seqq.* & 1200. *seqq.* 1207. *seqq.*

— repeti potest causa non secuta ex culpa accipientis. III. 1208. 4.

— an repeti possit, causa non secuta, ob causam fortuitum. III. 1208. 5. & 1209. *seqq.* VII. 751. *seqq.* X. 1227. & 1228.

— quid, si per accipientem non steterit quominus causa impleteretur, sed per naturam rerum conditionem. VII. 743. 3.

Datum ob causam futuram repetere licet ex prenitentia, re integra. III. 1219. 1. & 1220. 2. VII. 758. 11. & 760. 12.

— an etiam, si putamentum contractui accesserit. III. 1219. N. 1.

— an & heredi dantis liceat repetere. III. 1221. 3. & 1222. 6.

Totius ob rem dati species quatuor, & quæ. X. 1219. *exp.* 1. & 1221. *exp.* 3. 3. *seq.*

Datum ob causam impossibilem repeti a sciente non potest, ab ignorante potest. III. 1224. 3. 4. & 1225. 5. & 1226. 6. VII. 747. 1. 2. & 748.

Datum ob causam repeti non potest, si causa secuta non sit culpa dantis. III. 1228. 8. & 1230. 12.

— nec repeti potest in contractibus nominatis. III. 1229. 9. *seqq.* VIII. 755. 10. 756. 4. 1221. 4. & 1222.

— neque cum res integra esse desiit. III. 1230. 13.

— quibus modis, quibusve ex causis res integra esse desinat. III. 1231. 14. *seqq.* & 1234. 17.

Dati ob causam repetitio unde nascatur. III. 1233. 2. 1234. *seqq.*

Datum ob causam qua actione repetatur. Cui datur hæc actio, & adversus quem; & quid appetatur. III. 1239. 14. & 1240. 13.

Delendi verbum generaliter acceptum quid contineat. IV. 73. 4. VI. 524. 9. XI. 872. 31. IX. 1020. 5.

— proprie significat quod est in obligatione. V. 396. 7. 397. VII. 466. 4. & 810. 35.

Debere an dici possit, a quo res vindicatur. VI. 525. 10.

Debitor. Vide *Deterior*.

Debitor is a quo invito pecunia exigi potest. III. 414. 3. VII. 661. 6.

— an proprie dicatur, cui sub conditione, vel in diem debetur. III. 73. 5. 74. & 93. N. 1.

Debitor non potest creditori suo invito alium dare debitorem, in quem obligationem suam transferat, & quare. IV. 454. 13. VIII. 811. 13. 14.

Debitor solvere compellitur non temere, nec pro arbitrio iudicis, sed ordine, ac modis legitimis. VII. 1232. 3. 4.

— quisnam ordo juris. VII. 845. 1. 846. 2. 847. *seqq.*

Pactionibus debitorum creditoris petitio nec tolli, nec mutari potest. VII. 221. 1.

Pactum inter debitoris heredes ut unus solvat omnes res alienam, & nomina hereditaria solus exigat, non tollit creditori actionem contra alios. VII. 223. 2.

Debitor cum solvendo non est, conjicitur in carcerem. VII. 851. 5.

— nisi bonis cedat. VII. 851. 6.

— addici in servitutem creditori non potest. VII. 851. 1. 2. & 833. 1.

— ante diem conveniri potest, ubi facultatibus dilabatur, & fugæ motus, aut dilapidationis adest. IV. 69. N. 1.

— fugitivus, & secum ferens, pecuniam, postea, injecta manu, a creditore capi. IV. 1046. 10. & N. 13.

— etiam furiato die. IV. 1046. N. 13.

a fugiente Debitor an species debita, sive id quod functionem in genere suo recipit, an & aliud pro alio quod debet, auferri possit pro modo debiti.

Proprii singulorum debiti obligationis prohibitio uno instrumento comprehensa executionem ad versus singulos debitores non prohibet. VII. 605. 1. 606. *seqq.*

Debitorum debitoris mei mihi non tenentur. VII. 853. 1.

Vide *Solvere, Solutio*.

Debitum quid. VII. 661. 6.

— naturale, & civile. VII. 661. 6. 7. III. 1095. 8. *seqq.*

Debiti remissio facta illi qui nihil debet, cum ipsi, tunc debitori est inutilis. VII. 220. 4.

- Decem dies insunt ipso jure in constituto. IV. 82. 2. & 81. N. 4.
- Decem homines cœtum, & turbam faciunt. V. 813. N. 15.
- Decemviri pleræque LL. XII. tabb. ab Atheniensibus transcribere. VI. 27. N. 4.
- Decendium appellations computandum adversus præsentem. VI. 427. 26.
- a die scientiæ adversus absentem. *ibid.*
- nisi tamen aut procurator adfuit, aut ipse citatus ad publicationem sententiæ venerit. VI. 427. N. 41.
- currit de momento ad momentum, ipso appellations die computato. *ibid.*
- consensu partium ultra protendi non potest. *ibid.*
- An intra decendium appellans declarare debeat, apud quem velit prosecui appellacionem. *ibid.*
- Decennio an inducatur consuetudo. Vide *Consuetudo*.
- Decennio quando fiat irritum testamentum. II. 128. 14. & 127. N. 6.
- Vide *Testamentum*.
- Decernere quid. XI. 351. 1.
- Decidere pro transigere. V. 1333. N. 17.
- Decisio in terminis, ut vocant, admodum rara. VI. 296. N. 1.
- Decipere unde translaturum. IV. 405. 13.
- Decipi quis intelligatur. VII. 495. 14.
- Deceptis jura subveniri. XI. 262. 10.
- Decutores post prescriptionem, & venditionem bonorum sub hasta infames. V. 101. N. 13.
- Decutores negatur inducie. V. 1416. N. 7.
- Decutores cessio bonorum carcere non liberat. XI. 261. N. 18.
- Decretum quid. I. 62. 5. & N. 2.
- latiori significatione dictum est quidquid prætor judiciens pronuntiat. VI. 121. N. 3.
- Decreta Principum legis vim habent. I. 63. 9.
- Vide *Princeps*.
- Decreta de inissione in possessionem duo, non tria. IV. 529. 22. & N. 13.
- Decuria quænam, & unde dicta. IV. 1379. N. 21.
- Decurie judicium quando sensum auctæ, & quibus ex Ordinibus descriptæ. IV. 1379. N. 21. & 1380. N. 22.
- Decurionum album ubi asservaretur. IV. 1379. N. 21.
- ex Decuriis delecti indices omnes, etiam privatarum litium; & quomodo. IV. 1380. N. 21.
- Decurio in jus vocari nequit. VI. 27. N. 20.
- Decurio non potest advocati munere fungi adversus patriam. V. 53. 19. & N. 34.
- Decurio procuracionem suscipiens, vel advocatum agens pro perditionis reo efficitur infamis. V. 100. N. 13.
- Decuriones qui. I. 305. G. IV. 1103. G.
- Decuriones novi aliquid modicum erogant collegis, tribulibus, suffragatoribus, a quibus cooptantur. V. 478. N. 44.
- Decurionum munia quæ. I. 305. G. & N. 4.
- Decurionum filiis pro legitima portione dodrans tribuitur. V. 457. N. 23.
- Decurionum ordo simulacrum quoddam Romani Senatus. I. 306. N. 4. IV. 1110. N. 21.
- Decurionatus est honos, non magistratus. IV. 1103. 6.
- Decurionatus ordo corpus unum constituit. Quibus partibus constet; & quot ex his necessarie ad statuendum aliquid, quod obliget universos. V. 225. 21. 226.
- Beneficium, deducto ne egeat. Vide *Competentiæ beneficium*.
- Defendi arbitrato boni viri, quam vim habent. V. 242. 4. & N. 2.
- tria continet ab actoris procuratore præstanda reo. V. 243. 5.
- a quibus arbitrato boni viri defensio exigatur. V. 245. 7. seqq. & N. G. seqq.
- Defendendi honoris sui causa an impune quis alterum occidat. V. 1042. N. 6.
- Defensio sui an sit juris naturalis, & gentium. I. 45. 5. 40. seqq.
- omni jure permissa, si inculpate tutelæ modum non excedat. IV. 1043. 6. & N. 7. seqq. 1044. 7. X. 4. 8.
- Inculcata sui defensio æstimatur ex personis, & loco; & quomodo. IV. 1044. 8. 1045. 9. & N. 11. 12. IX. 917. 6. & 918.
- in continenti fieri debet. IV. 1043. N. 7.
- armorum æqualitatem non requirit. IV. 1044. 8. & N. 11.
- percussionem expectare non debet, sed potest antevertere. IV. 1041. N. 5. IX. 916. 3.
- Armis licet se defendere etiam adversus inermem, si invadentem aliter prohibere non possumus. IX. 918. 7.
- An quis potius fuga salutem quærere debeat, quam se armis defendere adversus aggressorem. IX. 919. 8.
- Defensio propinqui licita, imo & extranei. IV. 1041. N. 5. 1042.
- nemini deneganda, nec excommunicato, nec exuli. V. 1283. N. 8.
- Nec Diabolo. *ibid.*
- a Principe tolli non potest. IV. 1041. N. 4.
- Probatio defensionis causa factum fuisse, quæ habet singularia. IV. 1045. N. 11.
- Quando ob rerum suarum defensionem liceat hominem occidere. IV. 1048. N. 14.
- Qui defendendi sui causa hominem occidisset, expiari solebat cum apud Hebræos, tum apud Romanos. IV. 1045. N. 11.
- An si quis defendere se possit arrepta fuga, teneatur fugere. IV. 1044. N. 11.
- Defensiones passim pro exceptionibus usurpantur. V. 1279. 3. & N. 3.
- Vide *Exceptio*.
- Defendere judicio quid. IV. 1214. 8.

- Defendi quis dicatur, aut secus in causa missionis in possessionem. VI. 125. 6. *segg.*
 — Vide in *Possessionem missio*.
 Defensor quis. IV. 1213. 8.
 — voluntarius. V. 207. N. 1.
 — necessarius. *ibid.*
 — quid differat a procuratore. V. 165. N. 3.
 — quomodo differat a tutore. V. 164. 2. & N. 2.
 — forum ejus sequi debet, quem defendit. IV. 1213. 8. & N. 4. 1214.
 — an etiam defensor clericus. IV. 1214. N. 4.
 Defensor admittitur sine mandato. V. 206. N. 2.
 — sine mandato non admittitur in causa famosa; & quare. V. 208. 3. & N. 3.
 — satisfacere debet iudicatum solvi, licet conjunctus, aut litis consors. V. 276. 34. & N. 31.
 — etiam si locuples, & in dignitate constitutus. V. 277. 35. & N. 33.
 — item licet mandatum a domino habeat. V. 279. 36. *segg.*
 — satisfactio tamen exigi ab eo potest in exordio litis, non post litem contestatam. V. 281. 39.
 — non satisfaciunt tutor, nec curator defensores pupilli, vel minoris. V. 280. 38.
 a Defensore cur satisfactio, *iudicatum solvi* exigatur. V. 280. 39.
 Defensor quando præter satisfactionem, *iudicatum solvi*, cavere debet etiam de rato. V. 281. 40. & 41. & 282. *segg.*
 Defensor obligari solet domino semper: adversario interdum. V. 356. 18.
 — qua obligatione tenetur domino, a quo mandatum accepit. V. 356. 19. & 360. 23.
 — quando, & quatenus obligetur adversario. V. 357. 20. 21. & 358. *segg.*
 — an cogi possit iudicium accipere. V. 360. 361. 24.
 — ejus est satisfacere iudicatum solvi. V. 287. 1.
 — Vide *Cautio iudicatum solvi*.
 Defensor, postea quam satisfecit *iudicatum solvi*, iudicium accipere non cogitur, interveniente justa causa recusandi. V. 362. 26.
 — iustæ causæ recusandi, capitales inimicitie cum domino. V. 362. 28.
 — cessatio causæ, ob quam suscepta defensio. V. 363. 28.
 — si defensionem aut omnino obire non possit, aut non possit sine dispendio dignitatis, aut damno rei familiaris. V. 363. 29. & N. 19. *segg.*
 — quæ tamen excusationes non admittuntur, si actori dies actionis exeat. V. 364. 30. & N. 22.
 — iusta item causa, si actoris non intersit iudicium accipi a defensore. V. 364. 31. & 365. N. 23.
 — an iusta causa, si reus solvendo non sit. V. 365. 32.
 Alius defendere potest, sed stipulatio de re defendenda committitur; & qua conditione. V. 360. 15.
 Defensor innocentia admittitur in criminali iudicio; & quodnam ejus officium. V. 180. N.
 — auditur si probare velit negativam, veluti ab accusato reo non fuisse occisum, vel jure occisum illum, de quo inquiritur. V. 181. N.
 — non vero, si ut procurator pro affirmativa probationes ab accusante, vel inquirente exigere, & probatas diluere velit. *ibid.*
 Defensores civitatum quot fuerint in singulis civitatibus. IV. 1109. 12.
 — an differrent a Duumviris. IV. 1109. 12. & N. 20.
 — similes tribunis plebis deligebantur e plebe. IV. 1110. N. 21.
 — ad quam usque summam causas cognoscere. IV. 1173. N. 10.
 — an sententia ab his pronunciata in causa majoris summæ tota rescinderetur. IV. 1173. N. 10.
 Defensores civitatum appellati syndici, vel actores. VIII. 385. 7.
 an Defensores civitatum possint tacita conventiones remittere majores usuras civitati promissas. VIII. 385. 8. 386. 9.
 — Vide *Actor*, *Syndicus*.
 Defensorum civitatis munus quodnam. IV. 1111. 12. & N. 22.
 Deficere quando dicatur heres, bonorum possessor, vel legatarius. II. 472. 14. & 803. 14. IX. 203. 12.
 — Vide *Heres*, *Legatarius*.
 Deficienti modus triplex ex L. Papia. II. 476. N. 12.
 Deficientis portio cui accrescat. II. 472. 15.
 — Vide *Accrescendi jus*.
 Deficientium portiones cur non acquirantur legitimis heredibus, sed coheredibus. IX. 231. 1.
 — Vide *Portio*, *Coheres*.
 Definitio idem ac regula. Definire idem ac regula complecti. X. 1445. 47.
 Plures veterum definitiones de eadem re, & in eandem sententiam sub uno titulo collectæ fuisse, quæ diversis verbis ita proponuntur, ut una alteram explicet. IV. 1226. 11.
 Definitiva sententia. Vide *Sententia*.
 Defensorie suscipere tutelam an idem, atque tutelam affectare. I. 487. N. 8.
 Vi dejectus quis dicatur. IV. 270. 4. & N. 3.
 Dejicitur aliquis de re soli, vel de rebus solo coherentibus. IV. 273. 5. & N. 6.
 — proprie nemo dejicitur de mobilibus rebus, aut de quasi possessione juriurum. IV. 273. 5. & N. 7.
 Dejeci quis intelligitur tribus modis. IV. 273. 6. & N. 8.
 Dejectus quis non dicitur, nisi possessionem omnino amiserit. IV. 275. 7.
 Dejecti juramento fides habetur de rebus, quas habuit cum deiceretur, earum estimatione. IX. 945. 1. 2.

Qui deiecentem in continentem deiecit, magis possessionem suam retinere, quam novam occupare intelligitur. IV. 274. G.

— ideo nec in penam incidit. IV. 274. N. 9.
Non deiecitur, qui vi compulsus alii rerum possessionem tradit. IV. 274. 6. 275.

— Vide *Spoliatus, Spoliatus*.

de Dejectis, & effusis. Vide *Actio de dejectis et effusis*.

Delatores qui. V. 121. N. 14.

— dicti quadruplatores, & quare. V. 121. N. 14.

— quibus obnoxii poenis, nisi delata probaverint. V. 121. N. 14.

ad Delectum qui non responderent, servi fiebant. L. 236. N. 14.

Delegare, delegatio quid sit. IV. 922. 19. VII. 681. 1. & 825. 12. IX. 1378. 7.

Delegari debitor dicitur, non creditor. IV. 922. 11.

— Vide *Debitor*.

Delegari neque invitatus potest aliquis, neque invito. IV. 922. 20. & 923. VIII. 812. 15. 16.

Delegatio requirit consensum delegantis, delegati, & ejus cui debitor delegatur. IV. 922. 20. & N. 12. 13. IX. 1378. 7. & 1383. 1.

Delegatio inchoatur mandato, perficitur stipulatione vel litis contestatione. IV. 922. N. 11. 922. N. 13.

— novationis semper conjuncta; & quatenus ab ea differat. IV. 921. N. 11. & 923. 20. & N. 13.

Delegatioque vis, & effectus. VII. 826. 14.
Aut delegatus adversus eum, cui delegatus est, uti possit exceptionibus, quae ei competebant adversus delegantem. IV. 930. 27. & 932. 28. 929. N. 17.

Delegatus si pecuniam indebitam per errorem ex delegatione promiserit, se solverit, s. delegante condicere potest. VII. 681. *seqq.*

— si nondum solverit, errore comperto, consequi poterit a delegato ut eum liberet. VII. 683. 4.

— scens, si transgressi causa se delegari passus est. VII. 683. 5.

Delegatus iudex quis. IV. 1116. 1. & N. 2. 1117.

— subdelegare non potest. IV. 1120. 4. & N. 11. 1121.

— praeterquam si sit delegatus s. Principe, & an hic perpetuo subdelegare possit. IV. 1121. N. 11.

Adversus auctoritatem delegati s. Principis solus Princeps in integrum restituit. IV. 1157. N. 55.

Delegatus s. Principe superior est in causa sibi commissa quolibet ordinario. *ibid.*

Delegatus quomodo differat ab ordinario. IV. 1121. 11.

Delegatus exhibere debet literas mandati, sine quibus fides illi non habetur. IV. 1155. N. 52.

Delegatus ad universitatem causarum, quas causas delegare possit. IV. 1121. N. 11.

Tom. XII.

Delegatus omnis ex persona delegantis estimandus. IV. 1122. N. 13.

— dignitatem habet. IV. 1085. N. 4.

— ulum assessorum habuit, an & hodie. V. 5. 2.

— an dicitur a commissario. IV. 1117. N. 2.

— eitare quomodo possit. VI. 17. N. 8.

— eitare non potest per edictum, nisi delegatus s. Principe. VI. 17. N. 8. & 18.

— nec potest in exilium mittere, sive, ut vulgo ajunt, bannire. VI. 18. N. 8.

Delegati jurisdictioni, constitutione decreta, cum viveret delegatus, etiamsi eo mortuo insinuetur, efficitur perpetua. *ibid.*

s. Delegatus sententia quis appelletur. VI. 436. 3. & N. 2.

a. Delegatus differt qui vices praesidis agit, vel proconsulis. Non enim Vicarius delegatus. IV. 1119. N. 9.

Delegatus jurisdictioni. Vide *Jurisdictioni*.

Delibatio in definitione legati quid sit. II. 689. N. 9.

Deliberandi ius intra certa temporum intervalla conclusum, a praetore inventum, & ab eo impetrari solitum. II. 372. 4.

ad Deliberandum quantum temporis spatium tribuitur. II. 373. 4. & N. 3.

— quare hoc beneficium heredi tribuitur, & quando necessarium. II. 371. 3.

Deliberandi spatium heredi extraneo datum nullum ius illi attribuit in defuncti bonis. II. 374. 5.

Deliberandi heredi, an, & quatenus permittatur instrumenta hereditaria inspicere, & bona hereditaria divinare, aut distrahere. II. 374. 6. 7. 375. 8. 9.

Deliberandi iure impetrato, quis rei exitus sit, quae commenda, aut incommenda. II. 376. 10. 382. 26.

Cur post inventum beneficium inventarii ius deliberandi relictum. II. 381. 24. 25.

Delicta manere non debent impunita. VII. 1138. 6.

Paria delicta mutua pensionatione tolluntur. IV. 419. Not.

Quis delicti locus. IV. 1067. N. 4. 5.

Delictorum, quibus peccatur in alium, duo genera. IV. 201. 1. 4.

Delictum quid sit, & unde nomen traxerit. IV. 200. 1.

— s. maleficio, & n. crimine quid differat. IV. 199. 1. 200.

Non minus delictum vindicatur legibus, & quodnam delictorum genus vindicetur. IV. 201. 4. 202.

Delictum militare quod sit. VIII. 1226. 7.

in Delictis afficitur poenis versus dolus, non culpa lata, quae pro dolo in ius habetur. IV. 685. 20. & N. 22.

— Vide *Ignorantia, Obligatio, Dominus, Parens, Poena*.

- Delinquendo res nostras non amittimus, sed amittendi periculum subimus. I. 167. 1.
- Demonstratio quid. II. 789. 8.
- a conditione differt, & causa, & quomodo. II. 789. N. 3. segg.
- Vide *Conditio*, *Causa*.
- Demonstratio interduum vice nominis fuogitur. II. 791. 14. X. 141. 4. XI. 14. 4.
- Demonstratio falsa nec institutioni obest, neque legato. II. 305. 15. & N. 5. 791. 14. IX. 17. 1.
- Vide *Legatum*.
- neque stipulationi. XI. 659. 2.
- nisi vice nominis adhibita certam rem indicet, que non sit in rerum natura. II. 793. 20. segg. & 794. segg.
- vel extet in conditionem, que deficiat. II. 793. 20. 796. 24. segg.
- vel turpi signo legatarius demonstratur. II. 796. 27.
- Demonstratio ex futuro sumpta habet simul conditionem. II. 1023. 11. & N. 5. & 1024. seg.
- Demonstrationes, seu argumenta, que evidenter habeant, non dantur in iure. I. 136. N. 2.
- Denicales ferie. VI. 30. N. 21.
- Denuntiatione ad domum, pradiumve facta investigator, an debitor latet, & quomodo facienda. VI. 143. N. 3.
- Denuntiationis extrajudicialis quis usus. VI. 55. N. 4.
- Denuntiationes dictae tria edicta, quibus sive actor sive reus absens in ius vocatur. VI. 399. 3.
- Dei quatenus sint. I. 200. 4. 201. segg.
- Deo que debeantur; quare a nobis exigat. I. 201. 7. 8.
- ad invocationem Dei actualis iustitia, & bona opera desiderenter. I. 202. N. 11.
- ad Tribunal Dei appellatio. VI. 416. N. 18.
- Deo herede instituto, competit inofficiosi querela. V. 533. N. 5.
- Vide *Jurjurandum*.
- Dependere proprie quid. X. 1425. 59.
- Deportati qui sint; & quomodo distinguantur a relegatis. IX. 118. 10.
- testari non possunt. II. 28. 5. & N. 7. VIII. 1335. 5. 6.
- nec possunt heredes institui. II. 154. 24. IX. 118. 10.
- si pure instituantur, pro non scriptis habentur; & hereditas illa relict ad legitimos, non ad Fiscum. II. 159. 33. 160. segg. IX. 120. 13.
- Deportati servo relictum an Fiscus consequatur. II. 160. 35. 161. 36.
- ex testamento militis capere possunt hereditates, & legata. II. 314. 11. & 724. 8.
- socus si quid illis a pagano relictum. II. 724. 8.
- an agere prohibeantur iure civili. IV. 1063. N. 9.
- arceant a profectione in iudicia. V. 192. N. 2.
- quando pro mortuis habeantur. XI. 1498. 2.
- patriam potestatem amittant. I. 349. 8.
- Deportati juris civilis expertes, ideoque nec ex iure civili acquirere possunt. II. 1063. 30.
- Deposere, Depositum, quid; & unde dicta. III. 999. 8. & N. 6. VIII. 483. 3. 4.
- Deposere, & commendare, depositum, & commendatum, an idem sint; & quatenus inter se differant. VIII. 434. 6. 7.
- In re deposita mutui nomine, desiderante eo, qui acceptat periculum, accipiens est, non datus. X. 125. 1. & 126. segg.
- Depositum quid a mutuo, commodato, & pignore differat. VIII. 483. 5.
- debet esse gratuitum. III. 1000. 8. VIII. 483. 5.
- rei mobilis est, non soli. III. 999. N. 7.
- rem depositam, & contractum depositi singulicet. VIII. 481. 2.
- Depositum inofficiosum turpissimum. V. 119. N. 13.
- Depositum pecunie apud Mensularium, an prius ad; an posteriori iure creditorum privilegiorum. VI. 159. 18. & N. 9.
- Depositum rei fideiudici uni ex heredibus depositantis repetendi restitui potest. IV. 754. 17.
- Depositum rerum, que pondere, numero, mensurave constant, singulis pro parte hereditaria reddendum. VIII. 535. 1.
- redditus uni heredum portionis sua, si reliquam casu perierit: utrum proprium ceterorum, an communem omnibus coheredibus dampnum esse debeat. VIII. 536. 2. 537. segg.
- Depositum quovis tempore potest repeti, etiam si aliud convenerit. IV. 81. 10. VIII. 523. 4.
- Depositum actio directa cui datur; & cui contraria. VIII. 484. 8. & 487. 1. 2.
- utraque pars de re competat, & quando. VIII. 489. 3. segg.
- Actio depositi an detur in heredem ex defuncti dolo. VIII. 545. 1. VII. 960. 8. 9.
- an adversus illum, cui pecunia mutuo tradita a depositario. VIII. 516. 2.
- an demisso, si servus deposuerit. VIII. 517. 1.
- quid, si deposuerit servus hereditarius. VIII. 517. 2. 518.
- Depositum actione directa damnatus notatur infamis. V. 108. 6.
- Depositum in rem suam verbi, aut abnegati que poena apud Prædiles olim, & hodie apud Turcos. V. 119. N. 13.
- Depositum repetendo induci mortis non obstant. V. 1419. N. 11.
- In deposito quid alter alteri prestare debeat. III. 1003. 1. 1004. segg.
- In deposito dolus prestatur. I. 686. 22.
- quando levis culpas prestatur. IV. 687. 24.
- non habet locum compensatio. IV. 842. 6.
- nec reconventio. IV. 1307. N. 14.
- ex Deposito ruina, tumultus, incendii, usufructus causa facto depositarius, si fidelem fuit, dampnum heres ejus in simplicem tenetur. VII. 961. 13. XI. 1499. 3.

Deposito pecunie creditori frustra oblata, & ob-
signata fiebat olim in ædibus sacris: hodie quib-
us in locis fieri debeat, aut possit. IV. 824.
4. & N. 3. 4.

Depositarius fructus rei restituere tenetur; & mora
facta, tenetur quoque in usuras. VIII. 489. 4.
— ex natura contractus præstat dolum, & cul-
pam latam. IV. 686. 28. VIII. 489. 7. 490.
seqq.

— culpam levem præstat, si ita convenerit, vel
deposito se obtulerit, vel mercedem pactus fue-
rit, vel ei usus depositæ pecunie permissus.
VIII. 493. 24. & 494. seqq.

Depositarius tenetur depositæ rei nomine, si vel
possideat, vel dolo possidere desideret. VIII. 495.
26.

— quando moram faciat, & præstat usuras. VIII.
497. 1. 498. 2. 3. 499. seqq.

— Depositum pecuniam in usus suos convertens
furtum facit, ac usuras præstat. VIII. 499. 7.
— nisi tamen domini voluntate utatur. VIII.
500. 2.

— depositum pecuniam mutuo dando depositi
actione non liberatur. VIII. 513. 1.

— an etiam heredes ejus eo nomine teneantur.
VIII. 515. 1.

Depositum an reddendum etiam fuerit prædoni.
VIII. 521. 1. 523. 2.

Depositarius repetenti depositum illico restituere
debet, si possit; neque dolo malo sit factum,
quo minus posset. VIII. 523. 3.

— non potest uti exceptione compensationis,
etiamsi ab utraque parte depositum debeatur.
VIII. 524. 5. seqq. & 532. 13.

— neque retentione uti. VIII. 525. 8. 9.

— neque spoliationis exceptione. VIII. 526. 10.
— quid si extraneus dicat, se dominum esse rei
depositæ, eamque vindicare velle, ideoque depo-
sitario denuntiet, ne depositum restituat. VIII.
526. 11. 527. seqq.

in Depositi actione quænam exceptiones admittan-
tur. VIII. 527. 12. 528. seqq.

Depositi actione quatenus teneantur heredes depo-
sitarii. VIII. 495. 27.

Depositarii heredes, si depositum dolo malo non
restituerint, quibus actionibus teneantur. VIII.
497. 29.

Si res deposita casu perisse dicatur, utrum depo-
sitarius probare debeat casu deperditum, an vero
deponens rem adhuc existere. VIII. 495. 28. &
496.

Quomodo rei depositæ emissio fortuita probetur.
VIII. 496. 28.

pro Derelicto habere quid sit. I. 717. 4. & 1054.
11.

Pars rei non potest haberi pro derelicto. I. 1055.
12.

Res quæ imprudenter exciderunt, vel sunt fortui-
to casu emisse, non habentur pro derelictis.
I. 717. N. 2.

— non res in mare naufragi, metu projectæ. I.
717. N. 3.

An rei pro derelicto habitæ dominium amittatur,
antequam ab alio sit occupata. I. 717. N. 1.

Res pro derelicto habitæ sunt nullius, & occu-
panti cœsunt. I. 717. 3.

Derogatoria clausula. Vide Clausula.

Desertorem militiæ deferens ex servo liber efficitur.
I. 255. 2. seqq.

Designatores quinam. V. 95. N. 1.

Quibus modis habere quis desinat res, actiones,
exceptiones. VI. 119. 3. seqq.

Desuetudo quid. I. 48. 5. & 69. N. 8.

Detentio corporalis quid sit. V. 787. N. 6.

Deterioratio paræ quedam est interitus. IV. 626. 4.

Deterior sit res debita creditoris damno, nisi culpa,
aut mora debitoris, vel contraria conventio
intercesserit. IV. 626. 4. X. 1041. 27.

— sacus, si debitor in culpa sit, vel in mora,
vel periculum rei suscepit. IV. 626. 5. 6. &
629. 2. seqq.

— sed, hic debitor a præstatione damni liberatur,
si creditor rem deterioram scienti accep-
perit. IV. 627. 10. (I. X. 1043. 28.)

— præterea, si rem, quæ ex contractu stricti iuris
debeatur, siq. ejus dolo deteriorem factam
debitor ignorans ignoranti creditori solverit,
liberatur. IV. 628. 12. X. 1045. 29. 1046. seqq.

Qui rem dolo, aut culpa sua deteriorem solvit igno-
ranti creditori, an liberetur? & qua actione teneatur.
Differentia inter iudicia bonæ fidei, & stricti
iuris. IV. 628. 12. 629. seqq. VI. 770. 24. &
1048. 32. 33. 1049. seqq.

Deterior facta res eadem esse quæ prius, & alia
non diversis rationibus dici potest. X. 1050. 34.

Dicere non est loqui id, quod animo non sentias.
XI. 11. 3.

Nemo dicit quod vult, nisi exprimat. XI. 11. 8.

Nemo dicit, quod nolit, etiamsi verbis exprimat.
XI. 10. 1. & 11. 7.

Dicit, qui verbis, scripto, vel actu declarat, quod
vult. XI. 106. 5.

in omni dicto, scripto, voluntas & sententia dic-
tentis potissimum spectanda. XI. 11. 4.

Dictator quot mensibus Romæ gerebat Imperium.
IV. 1076. N. 20.

— magister, sive moderatores populi dictus. IV.
1104. N. 21.

Dictatura an sita magistratus distinguenda. IV.
1076. N. 20. 21.

Dictiones, quæ sparsim in suis in jure civile com-
mentariis ab auctore illustrantur, aut explicantur.
Accedunt aliæ in Notis expositæ ab Hilgero.

Dictio A pro Post usurpata. VII. 1259. 8.

— Ad pro quoad. XI. 602. 5. IV. 72. N. 3.

Adnotare quid. IX. 317. 9. seqq.

— Aliquantum quantum temporis designat. IV.
523. 18. & N. 10.

— Amplius superiora repetit. II. 1029. 16.

— Amplius eodem sensu quod nihil usurpata.

- *Citra*, non excipit aliquid, sed privat. VII. 339. 15.
- *Civiliter*, idem significat, ac bono more, sine dolo, non maligne. III. 370. 15.
- *Contrahere*, quod ex notatione verbi significat. III. 490. 3.
- *Cuiuslibet*, accipitur distributive. II. 1053. N. 16.
- *Cum pro ei*, promissive usurpatur in conditionibus. IV. 333. 16.
- aliquando tamen differunt; & quatenus. II. 809. 10. & 810. 13. 14. III. 486. 17. & N. 8.
- *Cum*, quando conjunctionem significat, non autem inunctionem. XI. 68. 2.
- *Dumtaxat pro solum*. II. 30. N. 9.
- quandoque taxative accipitur. V. 1237. N. 11.
- *Ex* aliquando idem ac *Part*. VIII. 686. 2.
- *Exinante* quid sit. V. 573. N. 10.
- *Exulare* quid. IV. 1064. N. 9.
- *Facere posse* quid sit. XI. 266. 14.
- *Haud, Haud*, utraque a veteribus in scribendo usurpatur, & quoniam rectius. IV. 797. 10.
- *Habere* ambigua; quæplex ejus significatio. XI. 755. 766. 759. 1. & 758. 759. 760. 1.
- *Idem* exponendi, aive interpretandi causa. N. 1112. 48. 4.
- *Interdum* exempli ostendendi causa accipitur. X. 134. 6.
- *In* privationem fere significat, vel etiam diminutionem. V. 85. 4. & N. 4.
- *quis* alias habet significationes. VI. 546. 10.
- *Inciviliter*, idem ac maligne. III. 370. 15.
- *Inops, Inopit* quid significat. X. 757. N. 18.
- *Item* præcedentia repetit. II. 1039. 16.
- *Magni* aliquando electionis vim habet, pro comparationis. III. 938. 4.
- *Maxime* continet comparationem, & casum utramque contrariam complectitur. VIII. 874. 22.
- *Meum* quando denotet dominium. V. 1760. N. 4.
- *tempus* non recipit, aut significat, ubi ex loquentis sententia. XI. 91. 13. 16. & 92.
- *Minus* interdum significat. *Nihil*. XI. 1694. 4.
- *Millies* quam pecunie summam indicat. II. 1042. 8.
- *Mox* accipitur pro postea. X. 83. 16.
- significat idem ac *Statim*. *ibid*.
- *Nam* rationem subjicit, & præcedentia confirmat. XI. 1341. 7. VII. 608. 5. 6.
- *interdum* accipitur pro *Autem*. VII. 608. 6.
- *Omittere* quam vim habet. V. 1403. 5.
- *Oportere*, necessitatem præferat. VII. 508. 9.
- *in* formulæ actionum in personam significat rei veritatem, non iudicii facultatem. XI. 1037. 4. 5. & 1088. 6.
- *Orare* quid significat apud veteres. V. 36. 3. & 35. N. 2.
- *Pecunia* quid significat. II. 637. 18.
- *Pene* in rebus, quæ periculose definiuntur, solet usurpari. XI. 513. 18.
- *Perire* quam vim habet. XI. 1689. 1.
- *Pervenire* quid significat. IV. 640. 2. & 641. 5.
- *Petere* quid proprie significat. V. 414. 7. X. 3181. 3.
- *Plane* inservit correctioni præcedentium. X. 912. 11.
- *excipiendi* & corrigendi vim habet. X. 1108. 2. XI. 59. 2.
- *Plerumque* regulam indicat. V. 1327. N. 11.
- *Plus* quantitatem designat, & qualem. VIII. 683. 22.
- *Possesse* quam vim habet. X. 1188. 4.
- XI. 884. 47. & 162. 263. 12.
- *Præsertim* valet idem quod *Maxime*. V. 1017. 9. 8.
- *Præterea* repetitionis viam habet. II. 1039. 16.
- *Proferri* quid significat. V. 1328. N. 11. VII. 1052. 2.
- *Prohibere* quid valet. X. 573. 15.
- *Quantis*, contrarium ei quod dictum est, aliquando significat. I. 483. 9.
- *Quasi* interdum exprimit rei veritatem. X. 433. 1.
- *Solum* tractum futuri temporis habet. IV. 31. 8.
- *Voluerit*, præteriti temporis significationem habet. *ibid*.
- *Dicta Fideri*, Romanis frequenter usurpata in pronunciandi sententia, præsertim in Capitalibus. VI. 497. N. 3.
- *Vix* quid significat in oratione affirmante, & quid in negante. I. 942. N. 1.
- *Utiq;* quam vim habet in oratione affirmante; & quæ in oratione negante. V. 837. 12. XI. 856. 2.
- *interdum* significat idem, ac *Non omnino*, non *indistincte*, non *semper*. VIII. 581. 6.
- *Vide Verba*.
- *Quis*, qui conditionalem efficiunt totam orationem. II. 1025. N. 6.
- *Quis* feminæ non continet io odiosis. VIII. 848. 17. 18.
- aliquando tamen & pro feminis genere accipitur. XI. 1670. 1.
- *Quod* pro *cum*, vel *pro quousque*. XI. 606. 6.
- *Quamcertem* habet affirmationem. XI. 419. 2.
- *Quiquis* distributive accipitur. IX. 276. 1.
- *Quod* relativum substantivæ. X. 345. 2.
- *Quodammodo* quam vim habet. III. 1136. N. 6.
- *Redintegrare* quid sit. V. 1048. 2.
- *Recte* quid significat. VIII. 960. 3.
- *Residuum* quid significat. IX. 124. 3. 4.
- *rite* & *recte* differunt, & quomodo. II. 87. N. 7.
- *Sed*, vel *Sive* quando conjunctivæ, & quando disjunctivæ sint accipiendæ. XI. 1166. 6. & 1167. seq.

- *Si pro qua, vel quoniam.* VII. 372. 9. 373. 10. XI. 1511. 2. & 1517. 1. & 1522. 4.
- *Si pro quamvis.* VII. 1237. 1.
- *Si quando dubitationem habeat juncta verbo, vel non habeat.* V. 1395. N. 1.
- *Siquidem, pro quandoquidem.* VII. 318. 3.
- *Siquis, s. an. & quando significet masculos, & feminas.* VIII. 848. 17. 18. & 849. 19. XI. 1671. *seqq.*
- *Solet, non inducit necessitatem, sed praesertim liberam voluntatem.* VI. 305. & 306. 8.
- *Statim aliquod temporis spatium continet.* IV. 68. N. 1. & 899. N. 4.
- *Stipulari aliquando passive usurpatur.* XI. 540. 2. & 1345. 3. & 1348. 6.
- *Sufficit, illud unum, de quo affirmatur, ponit, & nihil amplius.* IX. 1248. & 1249. 6.
- *Vel habet vim conjunctivae, saepius etiam disjunctivae.* VI. 60. 5. & N. 8.
- *Velut pro tamquam.* III. 545. 8.
- *Vide Verba.*
- Dies artificialis XII. horis constabat apud Romanos, modo longioribus, modo brevioribus. XI. 1675. 1.
- *major pars ejus diei censetur horarum septem primarum, non postremarum, & quare.* XI. 1675. 2. 1676. 3.
- Dies contractibus utiliter adjectus: heredum institutioni inutiliter. II. 170. 6.
- Dies certus adjici nequit heredis institutioni. II. 167. 3. & N. 2. 3.
- Dies institutioni addita habetur pro non adjectis. II. 172. 10. 173. *seqq.*
- Dies fideicommissio heredis gratia censetur adjectus. II. 638. 24.
- Dies quomodo a conditione differat. II. 790. 10.
- Dies & conditio quatenus adjecti legatis possint. II. 792. 17.
- Dies legatis inest aperte, vel tacite. II. 1012. 13. *seqq.*
- Dies legatis ad varios effectus cedit. II. 995. N. 7.
- Dies legatorum, & fideicommissorum quando cedat, aut veniat. II. 609. 1. & 996. 9. 10.
- Quando Dies cedat fideicommissi conditionalis. IX. 644. 4.
- *quando dies usus fructus legatis.* III. 179. 9. *seqq.*
- *quando dies habitationis legatis, vel operarum.* III. 783. 3. 784. 4.
- *quando in annuis, vel mensuris praestationibus, legatis, aut promissis.* IV. 77. 6.
- *quando in obligationibus in diem.* IV. 72. 4.
- *quando in obligatione pura.* IV. 67. 3.
- Dies an servituti constituendae adjecti possit ad inchoandum, vel finiendam servitutem. Et quid juris si adjectus. III. 315. 4. 316. *seqq.*
- in Diem promissum an interim debeat. II. 437. 14. IV. 73. 5.
- Dies adjectio pro reo est, non pro stipulatore. IV. 74. 5.

- *interdum tamen, & pro stipulatore.* XI. 890. 50. 891. 51.
- Dies, ut obligatio in diem dicatur, certus esse debet. II. 75. 2.
- Dies certus; & incertus qui. II. 1019. 5. 6. & N. 2.
- *quomodo aliter ab altero distingatur.* IV. 75. 2. 76.
- *incertus duplici modo.* XI. 868. 24.
- Dies incertus conditionem facit, & in testamentis, & in contractibus. II. 668. & 1009. 4. 1020. *seqq.* XI. 864. 13. & 867. 23.
- *nisi si cuius appareat aliter sensisse testatorem.* II. 1021. 9.
- *Dies incertus quinam in contractibus conditionem faciat.* II. 1019. 7. & 1020. *seqq.* IV. 91. & 95. 6.
- Dies conventioni adjectus sciendae, vel multiplicandae obligationis, vel conditionis temperandae causa. IV. 77. 4. *seqq.*
- *qui solutionis & actionis differendae causa conventioni adjectus, solus differt obligationem.* IV. 80. 8. XI. 880. 40.
- *hodiernus non suspendit obligationem.* IV. 80. 9.
- *non, qui est depositio adjectus.* IV. 80. 10. 81.
- Dies adjectus conventioni aperte, vel tacite. IV. 81. 11. XI. 871. 30.
- *tacite quomodo.* IV. 82. 12. *seqq.* X. 1436. 18.
- an Dies ita stipulationi adjectus, *Dabis hoc anno, hoc mense*, sit primus, vel postremus mensis, & anni, quo peti possit. IV. 85. 2. 86. XI. 895. 1. & 896. *seqq.*
- an dies ita adjectus, *Dabis ante Kalendas Martias*, diem Kalendrum inceptum demonstrat; an integrum diem designat. IV. 87. 3. 88.
- *Vide stipulatio.*
- Dies in aestimanda re non propter moram, sed propter conventionem spectandus. X. 369. 20.
- *interpellat pro homine.* X. 1434. 13.
- *testamentis & conventionibus adjectus habetur in re subis debitoris gratia, non creditoris, nisi tamen aliud actum inter contrahentes.* XI. 890. 50.
- *quando creditoris causa adjectus intelligatur, & quinam dies intelligendus.* XI. 891. 51. & 892. 52.
- Dies a media nocte incipit more Romano. V. 252. N. 6.
- Dies tutelae testamentariae quando cedat. I. 404. 14. & N. 6.
- *adjectus ex conventionem partium damni infecti stipulationi est omnino servandus.* IV. 516. 12.
- *quomodo hic statuendus a praetore, nisi partes de eo convenerint.* IV. 516. 12. 13.
- Dies adjectio in praestanda, vel restituenda re aliqua quam vim habet. VI. 350. 7.

Cum stipulatus sum, si opus arbitratus meo ante
Kek. Iun. effectum non sit, penam, & protuli
 Diem: an possim dicere opus arbitratus meo fa-
 ctum non esse, ut pena committatur. Quam I.
 C. Preculi distans. XI. 1449. 1. 5. 1450. 4.
 1451. 3099.

Quoties dies in obligationibus non ponitur a con-
 trahentibus, nec inest tacite ex adiectione loci,
 vel conditione promissi; statim debetur pecu-
 nia & peti possit. IV. 67. 3. & 68. XI. 871.
 29. 30. & 872. 31.

Quod id diem debetur, autem diem peti non pos-
 test: sed nec integro die peti, in quem dilata
 solutio. IV. 69. 2.

— an & quod debetur sub conditione, & in diebus.
 IV. 71. 3. & N. 2. & 72.

Quod in diem debetur, verò debetur, & ante
 diem; licet peti non possit. IV. 72. 4. XI.
 880. 41. & 882. 44.

— an die ad solvendum constituto nondum
 exacto, pecunia peti possit. XI. 881. 43.

Quod in diem certum debetur, non potest re-
 peti solum per errorem; potest constitui
 potest ejus obligatio novari. XI. 883. 45.

An solvi statim possit invito creditore quod de-
 betur in diem. XI. 883. 46. 884. 3099. & 890.
 50. & 891. 309.

Solutum autem diem repeti non potest, etiam si
 promissum sit in tempus mortis. VII. 662.
 11. 12.

Die certo nominatim solutioni adjecto, an licet
 debitori, pecuniam ante offerendo, usurarum
 prestationem vitare. XI. 1503. 5.

— an creditor, an vero debitoris causa adjectus
 consequatur, usuris intervenientibus. XI. 1503. 6.

In diem relictum quodnam dicatur. II. 1012. 12.

Dies stipulationi adjectus solutionem differt, donec
 dies praterierit, nisi constet adjectum non esse.
 differenda obligationis causa. XI. 1489. 1.

ante Diem, nulla actio nascitur ipso jure. X. 176.
 20.

ante Diem qui agit, perperam & male agit. VI.
 832. 2. X. 1104. 4.

Dicere Diem quid sit. VI. 38. 8. & 724. 6.

Die certo solutioni diele nominatim, an licet de-
 bitori praestationem usurarum evitare, offerendo
 ante pecuniam. XI. 1503. 5.

Dies usurarum intervenientibus creditur, an debitoris
 causa adjectur. IV. 1503. 6.

— Vide *Usura*.

— Vide *Compromissum, Debitor, Fideicommis-
 sum, Fructus, Obligatio, Legatum, Solutio, Sep-
 ultus, Tutor, Usufructus*.

Difficultas conveniendi rem ex ejus conditione,
 moribus, fortuna, & privilegiis assignatur. VI.
 104. N. 12.

Diffidendi diem quid sit. VI. 106. N. 17.

Diffamationis remedium longa consuetudine,
 atque usu fere omnium gentium recipitur; & quo
 de causa introductum. V. 803. N. 1.

— quando locum habet. IV. 295. N. 10.

— an testis electionem actoris. IV. 1316. N. 1.

Sententia in iudicio diffamationis definitiva non sit,
 an interlocutoria. XI. 116. N. 3. 2.

Digesta. Vide *Pandectae*.

Digitus in actione subditus temptationis est argu-
 mentum. VI. 158. N. 3.

Digiturum percussio symbolus editionis. II. 424.
 N. 7.

Dignitas quae existimationem cuiusque viri sequi-
 tur, quid sit. V. 87. 4. & N. 6.

Dignitas & magistratu distinguitur. IV. 1102.
 N. 9.

— tribuitur adoptione. I. 320. 25. & 319. N. 11.

— Vide *Adoptio*.

— quoniam liberet a patri potestate. I. 360. 33.

Dignitas liberat a prosecutionis onere. V. 364.
 29. & 363. N. 19.

Dii gentilium. Quae illorum nomina, & munus.
 I. 195. N. 3.

Dies gentilium relictus. II. 986. N. 9.

Digestum in libello sub otiosis, & quae. VI. 50. N. 3.

Dilectio honorum quod modis fieri consuevit.
 VIII. 605. 9.

Dilatio omnis iudicialis fere estimationi & religio-
 ni iudicis permittitur. VI. 243. 2. & 243.
 N. 1. 2.

— initio dari non debet, nisi necessaria de causa.
 VI. 243. 3.

— quibus in causis sit absolute damaganda. VI.
 243. 4.

— datur saepius in capitalibus causis, vel deserta-
 tur interdum, cognita causa. VI. 246. 7. 247.

— non datur in pecuniariis causis plerumque semel.
 VI. 246. 7.

— in quibusdam pecuniariis literari debet. VI.
 247. 5.

Dilatio omnis non nisi pro tribunali potest ex-
 pediri. VI. 249. 12.

Dilatio singulorum mensium ter repetita parti da-
 tur allegationes adhuc proferre volentibus, postea-
 quod ultra pars allegationibus renunciat. VI.
 241. 1.

— Quae dilatio danda sit testes aut instrumenta
 poscenti ex eadem vel continent, vel transma-
 rina provincia. VI. 245. 5.

— potest a iudice ex causa coerceri. VI. 245. 6.

Dilationem iterum petens non auditur, cum per
 eum stetit quominus iam data uteretur. VI. 249.
 11.

In Dilatione danda, vel neganda si iudex fecerit
 injuriam, quae adversus illum proposita reme-
 dia. VI. 249. 13.

— quid si peccaverit iudex in loco danda di-
 lationis. VI. 251. 14. 252.

In data Dilatione quinam dies enumerentur. VI.
 252. 15. & 251. N. 6.

Dilationes ex quo tempore dentur a iudice liti-
 gatoribus. VI. 253. 1.

Dilatatorie exceptiones. Vide *Exceptiones dilatorie*.

Diligens an idem atque diligentissimus. IV. 680.
 17. VIII. 638. 21. 22.

Quid.

Quid præstandum sit, ubi diligentia exigatur. IV. 676. 14.

Dimensum quid. XI. 313. 1. & N. 3.

Dioecesis quid. IV. 1169. N. 3.

Diploma quid. XI. 1642. 10.

Principale diplomatum auctoritas unde agnoscat. VII. 1254. 10.

Directarii fures quinquam. IV. 246. N. 3.

Directa actio. Vide *Actio directa*.

Directa substitutio. Vide *Substitutio*.

Discussio bonorum quomodo fiat. X. 606. 8.

I. Disjuncta pro conjunctis in jure sæpe accipiuntur. III. 384. 12. VII. 32. 16. IX. 1003. 3. & 1004.

II. Disjuncti idem atque re conjuncti. II. 484. 6. — diversi tamen ab his, qui sunt omnino disjuncti; & quinquam hi. II. 484. N. 5.

Disjuncti omnino an habeant jus accrescendi, & quid ea re inter coheredes & legatarios intersit. *ibid.*

— Vide *Conjuncti*.

Disjunctum promittuntur res plures, vel una, vel diversa oratione. IV. 15. 1.

in Dispositione num sint, qui in conditione sunt positi. II. 1032. N. 10.

Dispensator testamento liber & heres pro parte scriptus, si quæ status sui adhuc ignarus hereditaria nomina exegit, an liberet debitores. X. 531. *seqq.*

— quibus actionibus coheredes possint exacta nomina pro parte sua ab illo repetere. X. 534. 535. *seqq.*

— an quas credidit hereditarias pecunias, pro parte sua alienarit; & quomodo. X. 547. *seqq.*

— an & pro parte coheredum. X. 556. *seqq.*

— si eredita pecunia bona fide consumpta sit, vel coheredes re cognita extantem adhuc pro parte sua velint debitoribus esse creditam; an ea condici possit a coheredibus, aut vindicari. X. 579. *seqq.*

— si stipuletur pecuniam quam credidit, quomodo stipulationem quesuisse dicatur hereditati. X. 584. 585. *seqq.*

— & quomodo coheredibus post aditam ab illis hereditatem acquirat. X. 589. *seqq.*

Disputatio fori quid sit, quomodo indicetur in libris juris. V. 1005. N. 1.

Dissensus plurium judicum, vel peritorum quomodo exitum habeat. XI. 323. 1. 2. 324. *seqq.*

— Vide *Judex*, *Peritus*.

Dissensus in contractibus, quibus ex rebus arguitur. III. 478. 5. 6. 479. *seqq.* XI. 1331. 3.

— vitiat omnes contractus. X. 287. 1. 288. *seqq.* XI. 1331. 2.

Qui in corpore rei dissentiant, contrahendo nihil agunt. XI. 669. 1.

— Vide *Contractus*.

Dissimulatio novo omnis reprehendenda. IV. 403. N. 8.

Dissimulatio abolet, seu tollit injuriam. V. 1114. N. 6.

— quando per hanc inofficiosi querela renouatur a minore. V. 1114. 9.

Distractus ejusdem fere naturæ, atque contractus. IV. 743. N. 1.

— sic appellatur indebiti conditio. III. 1145. N. 2. & 1133. 1. 1154. *seqq.*

— confirmatur jurejurando, veluti contrpetus. V. 1215. N. 10.

Distractio pignoris. Vide *Pignus*.

Districtus quid sit, & quæ complectatur loca. IV. 1170. N. 4.

Ditio quid, & unde dicta. IV. 1088. N. 7. *seqq.*

Diversorium quid. VI. 870. 3. *seqq.*

Divinum jus. Vide *Jus*.

Divisio communium rerum fit cōsensu sociorum, sive dominorum rei communis. II. 1234. 7. & VI. 965. 2.

— dummodo tamen hanc divisionis conventionem stipulatio sequatur, vel rerum traditio. II. 1234. 8. VI. 966. 3.

— sit divisoris judicis in id comparatis, & quæ ea sint. II. 1234. 9. IV. 103. 4. VI. 966. 4.

Divisio corporum vel generum quæ, & quæ in obligatione dividenda inter plures usum habeat. XI. 1017. 4. *seqq.* & 1018. *seqq.* & 1025. 19. & 1026. *seqq.*

— Vide *Stipulatio*.

Divisionis beneficium quale, & quibusnam a jure tributum. IV. 47. 3. & 184. 11. & 562. 10. 11. IX. 1316. 1. 1317. *seqq.*

— Vide *Fidejussor*, *Reus promittendi*, *Tutor*.

Quedam res dividuntur numero, uti quæ pondere, numero, mensurave constant, & genera plura. XI. 448. 10.

— quedam corpore diriduotur; uti certa corpora, quæ partes habent, sed indivisa; & intellectui magis quam corpore. XI. 448. 449. 10. IV. 52. 4.

Divisionis exceptio an dilatoria. V. 4298. N. 4.

Divisio bonorum per sortes propter lacionem non retrahatur causa ætatis. V. 1127. N. 2.

Divortium admittit conjugii successionem. II. 1109. 13.

Desertio quondam sit causa divortii. III. 970. 1.

Divortii poenam quatenus stipulari liceat. XI. 653. 2.

Pœna cur in divortio exigi supra modum a legibus constitutum non possit. XI. 657. 5.

Diu an significet perpetuo decennium. I. 67. 2. & N. 5.

Diuturnum quid sit. I. 67. 2.

Do ut des quodnam certi contractus genus, & quando ineat. X. 1223. 1. 1224.

— Vide *Contractus sine nomine*.

Doctus, non nisi quinquevicio studiorum exacto, creari debet. V. 55. 19. & N. 35.

Egregius habetur, & quatenus. X. 825. N. 13.

— Nobilis. *ibid.*

- immunitatum privilegio fruitor, & quatenus. X. 826. N. 13.
- a carcere pro debito immunis. XI. 312. N. 1.
- ad iudicem venire non cogitur, sed domi jurat. X. 827. G. & 829. 7.
- de consuetudine si testetur, an sit fide dignus. VI. 291. N. 1.
- lege destitutus fidem non facit, etiamsi insignis. VI. 295. N. 1.
- ob scripta celebritis alteri preferendus. X. 827. N. 13.
- cum minor est, non restituitur in integrum locus errore juris: secus errore facti. V. 1151. 3. & N. 2.
- scripto citandus. VI. 26. N. 19.
- in ius vocari non potest, dum capit insignia suae inaugurationis. VI. 29. N. 21.
- non luit in corpore, cum non habet in aere. VI. 36. N. 22.
- Celebritis opinio doctoris relevat actorem ab expensis. VI. 311. N. 8.
- Doctores minime preferendus miles armatus. XI. 280. N. 2.
- Doctores vetustissimo more munusculis donant honoris causa suos promotores. V. 477. N. 44.
- Documenta pro instrumentis, & pro quovis probationum genere usurpantur. VII. 1230. 25.
- Dolia veterum an vasa vinaria. IV. 836. 18. 11. 865. N. 7.
- Doliare vinum quid. IV. 836. 18.
- Dolus quid sit. IV. 396. *seqq.* & 397. *seqq.*
- unde estimetur. VIII. 926. 7.
- bonus quinam, & quibus in rebus versetur. IV. 395. N. 3.
- negocialis qui. IV. *ibid.*
- simpliciter positus, & sine addito pro dolo malo usurpatur. *ibid.*
- Dolus quando admissus significetur ex genere poenae. V. 144. 40. 41.
- iuramento in litem coercetur. V. 354. 1.
- quando praesumatur. V. 795. N. 17.
- an praesumatur in eo, qui majorem se dixit. V. 1134. 11. & N. 9.
- simulatione nunquam caret. IV. 405. 14. 406. *seqq.*
- a vi quomodo differat, & an illi semper adjunctus. IV. 406. 14. & N. 11.
- versus a praesumpto differt, & quomodo. IV. 396. N. 4.
- qui differat a fraude. IV. 397. N. 5.
- quomodo differat a culpa. IV. 662. 2. & N. 4.
- in generali pacto semper excipitur. IV. 651. 9. 652. *seqq.*
- quomodo consensum impediatur, & quando contractum vitiet. III. 481. 11. & N. 4.
- allegatus probari debet. VII. 832. 22.
- probatur indicii, & his apertioribus. IV. 296. 6. & N. 4.
- non tantum in eo est, qui aliquid fallendi causa mentitur; sed & in eo, qui malitiose aliquod dissimulat ad suum ipsius lucrum, & fraudem adversarii. IV. 401. 11. VII. 145. 2.
- Dolus compensatur dolo. V. 1135. N. 11.
- minoris restitutionem excludit. V. 1133. 9. 1134. *seqq.*
- quid si dolus sit ex utraque parte. V. 1135. 12. 13. & N. 12. 13.
- an sit, & quomodo, causa restitutionis majorum. V. 1058. 9.
- Doli acceptio duplex, generalis, & specialis. IV. 405. N. 11.
- Doli Clausula. *Vid. Clausula.*
- Doli probatio cuinam incumbat. IV. 395. 6.
- in ea non est locus jurijurando suppletorio. X. 762. N. 22.
- Dolum contractus omnes recipiunt. IV. 650. 6.
- Dolum tantummodo quinam recipiant. IV. 686. 22.
- *Vide Contractus.*
- Damnatus ob dolum num efficiatur infamis. V. 110. 8. *seqq.* & 147. 42.
- Datur restitutio adversus dolum praesumptum, si tamen de praeterito sit, non de futuro. V. 1138. N. 14.
- Quid contineat edictum de dolo. IV. 393. 3.
- Actionum de dolo genera duo. Prioris una generalis: posterioris duae speciales. IV. 392. 2. 393.
- Causa actionis de dolo quatuor desiderat, & quae. IV. 391. 4. *seqq.*
- Generalis actio de dolo datur, ubi alia non suppetit. IV. 410. 16. *seqq.* & N. 17.
- Ea excluditur interdictio, exceptione, & in integrum restitutione, & quare. IV. 411. *seqq.*
- excluditur quocunque alio remedio, quo res aequae salva potest esse decepto. IV. 414. 21. & 417. 24.
- ubi alia actio remediumve suppetit, ne adversus eum quidem datur, qui decipit. IV. 415. 22.
- an detur, si, cum alia fuit actio, hanc amisit deceptus suo facto, & negligentia. IV. 416. 23.
- An interdum actio de dolo cum alia concurrat. IV. 417. 24. *seqq.* & N. 18. *seqq.*
- pro modica quantitate non datur. IV. 427. 31. & N. 26.
- non datur liberis, libertis, non plebeio, non prodigo, non flagitioso adversus parentes, patronos, magistratus, & homines honestos, & probos. IV. 427. 31.
- datur tamen adversus superiores actio in factum, doli mentione detracta. IV. 428. 31.
- Actio de dolo est actio in personam, cujus obligatio ex maleficio. IV. 428. 32.
- actio est arbitraria. IV. 428. 33. 429.
- est etiam famosa. IV. 430. 35.
- quibus detur, & adversus quos. IV. 429. 34. 35.
- adversus quos non detur, nisi in quantum facti sunt locupletiores. IV. 430. 36.

- potest agitari intra continuum biennium duntaxat. IV. 430. 37.
- quod biennium cedit ex eo die, quo dolus admissus dicitur. IV. 431. 38.
- an in eo absentis tempora computentur. IV. 431. 39. 432. & N. 33.
- An detur setio de dolo post biennium saltem in simpliciter. IV. 433. 41. 434.
- non perpetuat litis contestatione. IV. 433. 40.
- id eo an iuretur in litem. IV. 429. 33. & N. 29.
- Doli exceptio specialis, & generalis. V. 1365. 2. 3.
- specialis an duplex. V. 1365. N. 2.
- cur predata specialis. V. 1365. 2.
- ear generalis. V. 1365. 3.
- utraque num sit perpetua. III. 1376. 11. & 1375. N. 3.
- specialis aequae odiosa atque actio de dolo. V. 1365. N. 4.
- generalis non semper ei datur, qui dolum est passus; sed & datur interdum, ne quis patitur. V. 1366. N. 5.
- temperat asperitatem juris civilis, & nititur aequitate. V. 1366. 4. & N. 6.
- an possit iudicis officio suppleri. V. 1366. N. 6.
- an detur possessori male fidei. V. 1367. N. 6.
- an sit odiosa. V. 1368. N. 8. III. 1102. 3. seqq.
- quomodo concentrat cum metus, doli, erroris, & pecunie non numeratae exceptione. V. 1367. 6. seqq. & N. 8. seqq.
- quibus de causa competit ex quodam liberationis genere postea secute. V. 1372. 9. seqq.
- competit ex simplici remissione debiti secuta ex pacto etiam tacito. V. 1373. 11. seq.
- vel ex suprema voluntate. V. 1375. 13.
- competit interdum ex solutione non jure facta. V. 1377. 14.
- ex debite pecunie oblatæ, quam creditor recusavit, amissione. V. 1378. 15.
- ex impedimento necessario, propter quod debitor fieri non potuerit quod promisit. V. 1379. 16.
- ex stipulandi causa non secuta id iis stipulationibus, quæ iustam causam habuere, sed futuram, quæ deinde non sit secuta. V. 1379. 17. 1380.
- competit, una actione subleata ex ploribus, quæ ejusdem rei nomine competeant; si quæ est reliqua, sit stricti juris. V. 1380. 18.
- Doli exceptio inducitur, exceptio pacti, injuriandi, rei judicatis postea reo quæsitæ. V. 1381. 19.
- Doli exceptio reo nascitur ex usus præstatione vel alterius, vel ejusdem rei quæ petitur, denegata, & quibus ex causis id utroque motus præstationis genere. V. 1382. 21. & 1383. seqq.

Tom. XII.

- Vide *Præstatio mutua*.
- Doli exceptio competit habenti noxam ex superioribus causis, quæ rea defenditur. V. 1380. 6. 29.
- competit heredi, & fidejussori. V. 1387. 29.
- competit adversus omnem potentem contra superiores aequitatis, & exceptionis doli causas. V. 1387. 30. & N. 23.
- præterquam adversus parentes, patronos eorumque heredes. V. 1388. 31.
- quæ adversus hos actio datur. *ibid.*
- Exceptio doli non datur nec parochiano, nec studioso, nec vassallo adversus parochum, rectorum, & dominum. V. 1387. N. 24. & 1388.
- an jure objeiat fideicommissario, qui post repudiationem fideicommissum petit. IX. 653. 4. seqq.
- An adversus quos competit exceptio doli, competit ex omnium dolo, quorum ob factam actio tunc instituitur. V. 1389. 32.
- non competit ex actorum persona adversus eos, qui in rem succedere titulo auctoris, cum hi auctoris accessione non utuntur. V. 1391. 34.
- præterquam si vili pretio rem magni valoris emerint, permutarint, in solutionem acciperint. V. 1391. N. 29.
- In rem succedenti ex causa locativa obstat eadem doli exceptio, quæ obstat auctori. V. 1392. 35.
- quando creditori datur adversus debitorem rem suam potentem, & quibus in causa. VI. 891. 14.
- competit de ea ipsa re, quæ petitur. V. 1394. 36.
- eo, & quando necessaria sit in deductione quartæ Falcidis. II. 978. 2. & 977. N. 2.
- ac indubii soluti repetitionem tribuit. III. 1101. 3. seqq.
- quomodo necessaria sit in obligatione ad diem. IV. 77. 5. & N. 1.
- Doli replicatio quid sit; & ab actione in factum quid differat. VII. 357. 2.
- adversus exceptionem jurisjurandi non datur. V. 1439. 5.
- nec adversus exceptionem doli specialem. V. 1440. 6. 7. & N. 11.
- secus adversus generalem. V. 1442. 8.
- Domicilium quid sit. IV. 1216. 3.
- commune Romanis, & privatum. V. 1215. 2.
- Vide *Caput Regni*.
- Aliud vulgo habitationis, aliud originis. IV. 1215. N. 2.
- illud ex habitatione ipsa, & animo ibi consistendi estimatur. IV. 1216. 3. 4.
- an contrahatur decennio. IV. 1217. N. 5.
- Sola domus possessio domicilium non facit. IV. 1216. 3. & N. 3.

M

Do-

Domicilium in loco originis quisquis habere presumitur. IV. 1216. N. 2.

— est immutabile ex jure Romano. IV. 1220. N. 12.

Domicilia pluribus locis quinam habeant. IV. 1218. 4. & N. 9.

— quinam oculibus habeant. IV. 1218. 4.

— Vide *Flagitiosus*, & *Fugabundus*.

— quinam illud habeant ex alterius persona. IV. 1218. 5.

Appellatione domicilii venit in ea dubia domicilium habitatiois, non nativitat. IV. 1216. N. 3.

Quo quisque loco domicilium habet, potest ibi coeuviri; & illuc se defendere debet. IV. 1215. 2. & 1219. 6.

— Vide *Forum*.

Domicilium quando excuset a tutela. I. 495. 40. & 557. 3. 558.

Mariti domicilium fit commune uxori. III. 974. 9.

Domicilia mutatio, & mutatur & forum. IV. 1219. 6. 7.

Dominium idem, atque proprietas. Unde deducta sit utriusque vocabuli ratio. II. 1195. 8. 1196.

Dominium proprietatis, usufructus, servitutis ab uno dictum. II. 1196. 9.

— proprietas dictum quid sit. II. 1196. 10. *segg.* VIII. 669. 8.

— quiritarium. I. 763. N. 2.

— bonitarium. I. 762. N. 2.

— directum. II. 1377. 28.

— utile, & ad hoc sit verum domoium. II. 1377. 28.

— directum, & utile an veteres agnoscerint. II. 1377. N. 16.

— an utilis sit ista domoium *directi*, atque *utilis*, distinctio. I. 1156. N. 12.

Dominio acquiritur, vel jure gentium, vel jure civili. I. 679. 7. 8.

— utraque domoium adquisitio quot, & quas habeat species sibi subiectas. I. 680. 9. & 679. N. 4.

Dominio ex jure gentium incipit a naturali possessione. II. 453. 8.

— quot modis, & quibus acquiritur ex jure gentium. I. 684. 1. & 685. N. 2.

— transfertur voluntate domoium per traditionem. I. 731. 2.

Tria ad domoium transferendum necessaria, & quae. I. 731. 3. VII. 1043. 2. & 1045. 10. & 1043. 21.

Dominio quinam transferre possint. I. 732. 4. 733. *segg.*

— ad illud transferendum necessariis domoium voluntas. I. 737. 1. 7. 673. 45.

Qui rem suam errorem quasi alienam tradit, non transfert domoium. I. 737. 3. 738. *segg.* VII. 674. 46. 675. 47.

— non transfertur, nisi accedat justa causa ad transferendum idonea. I. 741. 7. 8. VII. 673. 45.

— causa tamen utrum vera sit, an opinio talis habeatur, nihil interest. I. 742. 9. 743. VII. 674. 45. X. 451. 3.

— cur pactis aliquo legitimis, sive traditione non transfertur. I. 748. 3. VII. 209. 1.

— nuda domoium voluntate transfertur in legatis, & fideicommissis. I. 921. 6. II. 850. 17.

— si tamen legata res certa sit, & testatoris proprietas. II. 850. 17. & N. 4.

An hodie domoium transferatur mancipatione, & in jure cessione. I. 922. 8.

— sine traditione acquiritur Civitati, Ecclesiae, Religiosis locis. I. 922. 9. VII. 210. 5.

Domoium transfertur ipso jure in causa hereditaria, & in adjudicatione. VII. 210. 7. 211.

— transfertur statim, eam quod emptum est a fisco vel a Principe. VII. 1033. 11.

An lege commissoria, additione in diem, conventionem incipientis manus in venditum ancillam, si prostituatur, domoium fiat venditoris, exactae conditione, sine traditione emptoria. VII. 209. 4.

Domoium non transfertur, ne traditione quidem, in donatione inmodica, sine insinuatione. I. 923. 10. 924. *segg.*

Invito domino queritur ipso jure possessori domoium, si rem domoium vi eripuit, vel invadit. I. 926. 12.

— queritur liberalitatis Imperialis consorti, si ejus consore sine herede decesserit. I. 926. 13.

Emptae rei domoium tribuitur interdum ipso jure ei, cujus pecunia emptae res est. I. 927. 15. 16.

— an & mulieri queritur ipso jure in rebus pecunia dotuli comparatis. I. 928. 17. *segg.* & 927. N. 3.

— queritur ipso jure conjugibus in re, quam alter emit pecunia donata sibi ab altero. I. 931. 23.

— queritur ipso jure pupillo, vel minori in re, quam ejus pecunia tutor, vel curator emerit. I. 931. 24. 932.

— statim queritur Reipublicae, Civitati, Ecclesiae, si res pecunia illarum emptae sit a syndico, curatore, administratore, vel oeconomio. I. 932. 25.

Queritur ipso jure domoium, etiam domoium iovit, Fisco in bonis vacantibus, & alia quae propter delictum asseruntur indignis. VII. 211. 7.

Domoium, invito domino, transferre possunt ex causa Princeps magistratus, fisco, iudex. I. 933. 1.

Domoium qui transferre debet ex legati causa, vel ex stipulatu, retinere sibi non potest, tradito fructu, fructuum emolumento. XI. 1081. 4.

ad Acquisitum domoium an tradere necesse sit vacuum fuiti possessionem. I. 663. 4. *segg.* VII. 1045. 9. *segg.*

Domoium non potest esse duorum in solidum. I. 1158. 4. & N. 2.

— pluribus ex causa nequit acquiri. I. 1060. 2.

— transferendum est o. uno in venditione generis. III. 810. 3.

In pretio solvendo dominium numerorum in accipientem transferri debet. *ibid.*

— secus venditae rei dominium; & quare III. 809. 3. & N. 1.

Quodammodo assumptione acquiritur dominium. I. 1155. 2. & N. 1.

An dominium acquiritur per bonorum possessionem. II. 505. N. 4.

— Vide *Bonorum possessio.*

An in possessionem missus ex secundo decreto dominium acquirat. IV. 524. *seqq.* 19. & N. 11.

— Vide in *possessionem Missio.*

Ex ingratitudinis causa non recedit jure ipso a donatario dominium. III. 1276. 3. *seqq.*

— recedit tamen ipso jure, susceptis a donante postea liberis. IX. 1539. 14. *seqq.*

— Vide *Donatarius.*

Dominium rerum dotialium maritine sit, an uxoris; III. 1020. 10. *seqq.* & 1023. N. 6.

Dominium per sententiam nec acquiritur, nec adimitur. V. 876. N. 4.

Dominium amittitur, aut volente domino, aut eo ignorante, & invito. II. 1241. 2.

— amittitur, volente domino, rei alienatione. II. 1241. 3.

— Vide *Alienatio.*

— quod modis amittatur invito domino. II. 1249. 9. *seqq.*

Dominii genera duo summa apud veteres. II. 1212. *seqq.* 7.

Dominii partes, & jura quae. II. 1199. 1. 2. & 1200. *seqq.* XI. 1081. 3. & 5.

Dominii jura quaedam in totum detrahuntur dominis: quaedam quoad usum, rerum duntaxat imminuantur. II. 1215. 2. *seqq.*

Dominii translatio quae sit, & quibus modis fiat. II. 1241. 5.

Dominii probatio difficilis. V. 777. 11. & N. 17. *seqq.*

Dominii probatio in rei vindicatione fieri necessaria debet, etiam adversus depositarium, & commodatarium. V. 774. 10. & N. 15. *seqq.*

Dominii probatio per testes qualis esse debeat. V. 778. N. 18. VII. 1024. 15.

— An satis idonea dominii probatio per instrumenta; an, & quando fiat per antiquum famam. V. 777. N. 17. VII. 1023. 8. *seqq.*

Dominium instrumente emptionis probari nunquam potest. VII. 1023. 9.

— Vide *Instrumentum.*

Accusatur exigitur dominii probatio in judicio petitorio, quam ubi in exceptionis modum obijcit, vel cum de dominio incidit questio. V. 779. N. 18.

Dominium semper apud illum fuisse praesumitur, qui semel dominum se fuisse probavit. VII. 1062. 8.

Dominii sui causam unusquisque dicere debet. VII. 1062. 7.

Immobiliu dominium probari sine praescriptionis subsidio non potest. V. 777. N. 17.

Dominii probatiois declinandae, reive suae nihilominus obtinendae duplex ratio, & qualis. V. 779. 12. *seqq.* & 782. 14.

Dominii exceptio. Vide *Exceptio.*

Dominia rerum nudis pactis non transferuntur. VII. 207. 1. & 208. *seqq.*

Dominiorum origo. I. 49. 11. & 48. N. 13.

— eorum distinctio necessaria. I. 49. 11.

Dominus rei quis, & unde ita appellatus. II. 1193. *seqq.* 5. & N. 1. XI. 143. 10.

— solus ex sua persona recte dominium transfert. I. 732. 5. *seqq.* VII. 1022. 7.

— solus agit confessoria. III. 381. 4.

— solus servitute constituit. III. 302. 14.

— dictus interdum qui est heres. II. 11. & N. 5.

— mala fide possidere potest. I. 806. N. 4.

— rem suam recte vindicat, & aufert, etiam non oblato pretio. IX. 1488. 2.

— in quibus casibus facto suo amittit proprietate rei possessionem. XI. 1699. 7.

— ex servi maleficio quando obligetur in solidam, vel noxali actione. IV. 577. 3. *seqq.* & 578. *seqq.*

— ex servi contractibus, vel quasi contractibus quibus modis obligetur, & quibus actionibus tenetur. IV. 580. 8. *seqq.* & 581. *seqq.* & 584. 15. 16. 585. VIII. 75. 2. 76. *seqq.*

— non obligatur actio *Quod jussu* ex contractu servi coloni, conductoris, procuratoris, ideoque nec ex pecunia mutui illi data, nisi dominus jussit generaliter aut specialiter cum servo contrahi, vel mutuum dari. VIII. 76. 3.

— *4. seqq.* 99. *seqq.* & 104. 10. 12.

— tenetur tamen de peculio dominus, etiamsi molus ejus jussus intervenit. VIII. 104. 11.

— imo & si novitatem veterit cum servo contrahi; & quam hoc non sit iniquum. VIII. 78. 11. 12. & 79.

— tenetur, quatenus est in peculio, deducto prius eo, quod eidem domino debetur. VIII. 79. 14. 80. 15.

— quibus modis seu causis non tenetur de peculio. VIII. 80. 16. 17. 81.

— & quando intra annum duntaxat de peculio tenetur. VIII. 81. 20. 21.

— non obligatur de peculio ex sententia adversus servum pronuntiata. IV. 1077. 2.

— nec obligatur ex servi compromisso, neque ex jurejurando per servum delato. IV. 1078. 3.

— servo promittens quare civiliter non obligetur. III. 646. 8.

— solvens manumisso id, quod cum illo ad hanc servo contraxerat, non repetit. VII. 603. 16.

Dominus servi communis a socio manumissi partem suam manumittenti vendere cogitur favore libertatis. VIII. 163. 7.

- in servum serviens illam vendere cogitur. VIII. 165. G.
 — Vide *Servus*.
 Dominus litis quinquies sit. XI. 143. 144.
 — Vide *Lit.*
 Domini appellatio olim ioveia Romanis? I. 1193. N. 1.
 — hodie honoris testificatio est cuique communis. *ibid.*
 Cuique domino rem tenendi, possideo dñe jus est. II. 1799. 2.
 Quenam possidenti domino prodita remedia ad tuendam possessionem. II. 1300. & seq.
 — non possidenti domino ad rem suam recipiendam que a iure constituta sunt actiones. II. 1302. 10. & 1303. seq.
 Quodnam Domini jus in fundo vectigali? II. 1276. 27.
 Dominus acquiritur, quidquid servus acquirit. II. 1177. 19.
 — volens volenti hereditas acquiritur. II. 1176. 16.
 — volenti acquiritur hereditas, si vel iussu precedat, vel sequatur ratihabitio. II. 1176. 17.
 — Vide *Servus*.
 Res domino suo perit, quam sententiam habet. VIII. 47. 13. seq.
 Domino proprietatis non officit amissio instrumenti ex persona fructuarii, si aliter de illius dominio constituit. VII. 1206. 5.
 — quando damnus eidem afferri possit ex fructuarii persona. VII. 1204. 4.
 Domini quoniam res easu habere desinant. I. 718. 5.
 Domini quomodo teneantur ex delicto servorum. IV. 576. 3. seqq.
 — Vide *Servus*.
 Dominus totissimum cuique refugium. VI. 108. N. 20.
 Domus quoad citationem quoniam intelligatur. VI. 15. N. 5.
 Domos ares legatis imposita simul cum ares legatario debetur. II. 829. seq. 19.
 — nisi contrarium ex mutata voluntate testatoris appareat. II. 829. 19. 20.
 Domus in genere praeiudicat inutiliter. IV. 1321.
 — legatur item inutiliter. II. 867. seq. 15. & N. 8.
 — Vide *Legatum*.
 Dumque partes quae. X. 1355. 4. & 1362. 15.
 Sola domus possessio non constituit domicilium. IV. 1016. 3. & N. 3.
 Jus domum revocandi quoniam habent, IV. 1229. 4.
 Jus domum revocandi qua conditione, & quo temperamento uteretur. IV. 1230. 5. seqq. & 1232. seqq. 10.
 — Vide *Legati*.
 Jus domum revocandi latius usurpat iurisinterpretes. IV. 1229. N. 5.

- Domum ingredi non licet in civili causa ad rem in jus vocandum; sed ante fores domus sit denuntiatio. VI. 109. N. 21.
 Ex domo quemquam in jus educere non licet. VI. 108. 8. & N. 20.
 Ad domum citatio. Vide *Citatio*.
 Domum creditori vice usurarum locari, an sit iniquum, si passio domus usuras excedat. VIII. 407. 3.
 — quod si creditor ipse non habet, sed ex locatis alteri domo maiorem usuris pensionem accipiat. VIII. 408. 3.
 Donaria, & mobilis sacra quibus ex censibus alienari possint. I. 646. 34.
 Donatio est juris gestum; & quando sit etiam iuris civilis. I. 923. seqq. 10. & N. 2.
 Donum, donatio quid. III. 1253. 2. & N. 2.
 — differt a munere. III. 1253. N. 2.
 — alia simplex, propria, vera, & communis. III. 1253. & 1254. N. 2. & 1255. 3.
 — alia negotialis, relata, sub causa, ob causam. III. 1254. 3. & N. 3.
 — posterior haec dicitur, alia mortis causa, alia veni mortis causa. III. 1254. seq. 3. & N. 3.
 Donatio, olim non valebat ex nudo consensu, sed ubi esset traditio, vel stipulatione firmata. III. 989. N. 3.
 — inter parentes tamen, & liberos rata erat sola donatio sine traditione. III. 989. & 990. d. N.
 — hodie sola conventiones consistit; dummodo verbi scilicet in praesens conceptis. III. 989. 7. & N. 3. & 508. 11.
 — secus si verba habent concepta in futurum. III. 990. 8. & N. 4. & 508. 11.
 Au, & quomodo donasse mihi pecuniam intelligatur, qui mihi permisit accipere illam a procuratore suo. VII. 845. 846.
 — quare non sit in hac specie donationis pactum. *ibid.*
 — & cur minime rata sit donatio, ubi eam donare adhuc vivo, non acceperim. VII. 846.
 Donatio obtruncata non est contractus commutatus. III. 505. N. 2.
 — nec tamen est in ea presentie locus, quando donatarius potest, & vult conditioni parere. III. 1229. seq. 11. & N. 3.
 Error in causa dandi, an ex necessaria non sit, non officit donationi ob causam. III. 1055. 4. seqq. & N. 2.
 Donata ob causam, causa non secuta, condigi debent; & qua actione. VII. 723. seqq.
 — Vide *Pater*.
 Donatio mortis causa quid sit. III. 1320. 2.
 — detracta mentione mortis, donatio est inter vivos, etiam si a moriente fiat. III. 1320. 2. N. 4.
 Si, facta mentione mortis, non valet, ut donatio mortis causa; cesset donatio inter vivos, & vicinim. III. 1320. N. 4.

— comparatur datis ob causam, itemque legatis. Quibus in rebus convenit, esse differat. III. 1321. 3. 4. & N. 5. *segg.*

— revocatur ex tribus causis; oīsi quid aliud in donando convenerit, & an hoc modo in aliquo casu revocari possit. III. 1324. 5. *segg.* & 1326. 9. & N. 11.

An si aliqua ex tribus causis intervenierit, donatio infirmetur ipso jure: an donatori sit actio in personam donatarii ad res donatas repetendas. III. 1326. 10. *segg.*

Si donatio mortis causa facta sit ita, ut donatum accipientis non fiat, nisi secuta morte; que inde actio sit adversus heredes. III. 1328. 11. & N. 13.

In donatione mortis causa quando sit locus Falcidie. II. 934. 3. & N. 2. IX. 792. 7.

Donatio filiofamilias a patre facta, rata non est. II. 1156. 17. *segg.* V. 979. 1.

— an rata sit, si juramentum accesserit. II. 1156. N. 5.

— cur patris emancipantis silentio, & non morte donatus confirmetur. II. 1159. 20. VI. 982. 5. 7.

— collata, in patrem a filiofamilias ex extraneis, & adventitius bonis est rata. III. 564. 10.

Contra donationem patris an filio detur restitutio. V. 1190. 24.

An detur filio restitutio, si procurator ad donandum a patre constitutus, mortuo illo, donaverit. V. 1093. *segg.* N. 9.

Donatio omnium bonorum an rata; & an ad futura extendatur. III. 1268. N. 8.

— an obliget ad alimenta donatario prestanda. III. 1268. 20. *segg.*

Donatio inter conjuges prohibita. II. 1222. 21. XI. 33. 1.

— ea tamen confirmatur morte, si vel donans prior, non mutata voluntate, decesserit, vel uterque, & quomodo confirmetur eventus. XI. 33. 2. *segg.* & 36. 6. IX. 523. 1.

Quare donatio inter virum & uxorem facta, morte confirmetur. VI. 983. 8. *segg.*

Donatio conjugum morte confirmata an competet in quartam. II. 967. N. 2. & 934. *segg.* 3.

In Donatione inter conjuges est Falcidiae locus. II. 934. 3. & N. 2.

— an licet ovesse relicto. II. 736. 13. & 735. N. 7.

Donatum alteri ex conjugibus ab altero an possideatur. II. 962. 5.

— & an bona fide possideatur. II. 821. N. 8.

Stipulationes inter donationis causas inter virum & uxorem vetitae. XI. 1401. 1. *segg.*

— scus si alia, quam donationis causa iuxta sint. XI. 1403. 2.

— utri conjugum incumbat onus causam probandi. XI. 1404. 3.

Donatio emphyteusos an licita sit, inscio domino. II. 1268. *segg.* 17. & N. 7.

An licita sit Corisidum donatio. II. 1227. 33.

Donatio propter nuptias quid sit; & cur ita dicata. III. 175. 1. & 170. 5.

— doti est affinis, & quomodo. III. 1075. 2. *segg.*

— quid tribuat mulieri cum in rei dominio, tam in fructibus. III. 1077. 6. *segg.* & N. 3.

— an per quavis dotis quantitatem respondere debeat. III. 1079. 9. *segg.* & N. 4.

— privilegio dotis non habet. III. 1082. 11.

— an restitutionem admittat. V. 1130. 7.

— hodie an sit in usu. III. 1081. 10. N. 5.

Donatio quoniam Praedicti fieri nequeat. III. 650. *segg.* 14.

— remuneratoria proprio non est donatio. III. 434. 14.

— remuneratoria an filiofamilias a patre fieri possit. II. 1153. N. 4.

Donatio remuneratoria ob ingratitudinem non revocatur. III. 1268. 18.

Donatio communicatur in societate bonorum omnium; scus in societate contracte simpliciter. III. 912. 4. & 915. 9.

Donatio sponsalitia que. III. 1075. N. 1.

— sponsae facta an revocatur, nuptiis postea non secutis. III. 1227. 7. & N. 2.

Donatio superficiei rata. II. 2266. 19. & N. 7.

Donatio tutoris onera. II. 528. 20.

Donatio in definitione legati quid significet. II. 11. N. 4.

— propter quando valet. II. 901. N. 1.

Donatio an naturalem obligationem pariat. III. 430. *segg.* 10. & N. 14.

Donatio inefficax quid sit, unde dicatur; quibus notetur appellationibus. V. 366. *segg.* 3.

— ejus origo, atque auctor. V. 561. 1. 562. *segg.* & N. 1.

— an talis sit, unde, & quo tempore aestimetur. V. 569. 5. & N. 7.

— quo adhibito temperamento revocatur, & quibus in casibus. V. 569. *segg.* 4. & N. 4. 5.

— ab initio recte facta ex eventu non infirmatur. V. 569. 5. & N. 6.

— an pro modo legitimae portionis revocatur; an tota. V. 572. 9. *segg.* & N. 9. *segg.*

— quid si in extraneos collata, & re sique donatio fuerit inefficax donatio. V. 573. 9. & N. 10.

— quid si inefficax re, & consilio; sed fuerit aliquid in patrimonio relicta. V. 573. N. 10.

— quid si fuerit re donata inefficax. V. 573. 4. & N. 10.

Si prior non fuerit inefficax donatio, sed posterior: sola haec revocatur. V. 570. 6. & 571. *segg.* 8.

— an revocatur ipso jure; an proposita in id actione rescindatur. V. 580. 14. *segg.* & N. 17.

Querela inefficax donationis actio est in rem subsidiaria. V. 582. 16. & 584. *segg.* 19. & N. 19.

— datur, actione alia deficiente. V. 582. 16.

- donatori non competit. V. 587. 21. *seqq.*
- competit liberis, parentibus, fratribus, consanguineis. V. 590. 23.
- iisdem denegatur ingratum, aliisve de causis. V. 59. 24. & N. 23.
- Vide *Ingrati. Ingratitudo.*
- nonnisi heredi datur, & nunquam contra heredem. V. 563. N. 2.
- quando datur exheredato. *ibid.*
- quot, & quibus modis amittitur. V. 592. 25.
- excluditur, quocumque titulo legitima portio habeatur. V. 567. N. 3.
- cessat, si postea tantundem acquisierit. donator. V. 568. 4. & N. 5.
- adversus quos instituitur, qua de re, & cujus rei gratia. V. 592. 26.
- an datur contra singulares successores. V. 592. N. 25.
- datur contra omnes, ad quos titulo lucrativo res pervenire. *ibid.*
- non pertinet ad alienata contracta, onerosa. V. 567. N. 4.
- in ea jussurandum reo deferri potest. V. 570. N. 7.
- & est locus successorio edicto, & juri accrescendi. V. 590. N. 22.
- Donatio quæ legitimam summam excedit, insinuari debet. L. 761. 2.
- Donatio facta censetur, & simul traditio donatæ rei, ubi traditur donationis instrumentum. l. 993. 12. & 994. N. 6. VII. 1024. 13. & 1067. 3.
- An contra donationis instrumentum admittatur probatio; & que in id actio prodita. VII. 1067. 4. & 1068. 6.
- Simplicis donationis revocatio genera duo summa continet, & quæ. III. 1255. 5. *seqq.*
- Donationis ob ingratitudinem revocandæ causæ quædam communes, quædam propriæ. III. 1260. 3.
- Donatio revocatur ob atroces injurias re aut verbo donanti factas. III. 1261. 6. & N. 1.
- Vide *Injuria.*
- ob impias manus in donantem illatas. III. 1261. 7. & N. 2.
- ob ingratum patrimonii donantis jacturam, donatarii dolo secutam. III. 1262. 8. *seqq.* & 1263. N. 4.
- ob insidias vitæ donatoris a donatario factas. III. 1264. *seqq.* 11.
- ob pactiones impositas, quas donatarius implere noluerit. III. 1265. 12. *seq.* & N. 5.
- An ob id revocetur donatio, quod donantem accusaverit donatarius, & qua in specie. III. 1262. 8. & N. 3.
- an ob alimenta donatori denegata. III. 1268. 20. *seqq.*
- Proprie parentum & patris revocandæ donationis causæ adversus libertum & liberos quæ sint. III. 1273. *seqq.* 24.
- Donatio ex ingratitudinis causa non ipso jure infer-

- matum; sed revocatur ipso jure ex pœnitentia, & repetitione donantis. III. 1276. 3. *seqq.*
- Donationis revocatio ex pœnitentia donatoribus omnibus tribuitur, & quam accipiuntur. III. 1278. 7. *seqq.*
- tribuitur adversus donatarium omnem ingratum. III. 1278. 7.
- Non revocante donatore, denegatur revocatio donationis omnibus ejus heredibus: at illo revocante, transit ad heredes. III. 1283. 1. 2. & 1284. *seqq.*
- Qualis esse debeat revocatio donationis in donante, ut hanc ad heredes transmittat. III. 1289. 7. *seqq.* & 1293. *seqq.* 12.
- non transmittitur ad heredes a matre donatrice, nisi ea prius litem fuerit contestata. III. 1292. *seqq.* 11.
- Donationis revocatio donatori competit adversus donatarium, & illius heredes. III. 1296. 3. *seqq.*
- datur ab initio cum donatori, tum ejus heredibus adversus heredes donatarii, si donatum fuit ob causam nominatim, causa non secuta. III. 1305. 16. *seqq.*
- si tamen causa ob quam donatum fuit, ad heredes etiam donantis pertinet: secus ubi donantis personæ soli coheret. III. 1305. N. 3.
- Semper est donatori revocatio adversus ingratos, rebus etiam a donatario ante notam litem alienatis. III. 1307. 2. *seqq.*
- præterquam matri donatrici adversus ingratos liberos. III. 1311. 6.
- quid si donator non revocaturum se donationem ob ingratitudinem jurejurando affirmavit. III. 1307. N. 1.
- Quæ actio donatori prodita ad revocandam donationem ex ingratitudinis causa. III. 1312. 7. *seqq.*
- ea donatori quæsita cum ipsi competit, tum ejus heredibus adversus donatarium, ejusque heredes. III. 1316. 15.
- An & donatio alienæ rei, quam quis bona fide capiens suscepit, revocari ob ingratitudinem possit. III. 1315. N. 3.
- Quid in hanc donatæ rei repetitionem ex ingratitudine veniat. III. 1317. *seqq.* 17.
- Donatio inter vivos facta revocatur, liberis postea susceptis. III. 1259. 1. & 1317. 1. IX. 1529. 1.
- Donationis revocatio ob susceptos liberos nominatim tributa patrono, non aliis. III. 1317. 2. IX. 1529. 3. & 1543. *seqq.* 17. *seqq.*
- minime tributa patrono liberos habenti, cum donat, ne eorum quidem respectu, quos postea suscepit. IX. 1530. 4. *seqq.*
- donanti tribuitur, non aliter contrahenti. IX. 1533. 7.
- & quidem cujuscumque donatæ rei nomine tribuitur. IX. 1534. 8.
- Revocata donatio non convalescit, etiamsi liberi postea decesserint, vivo donatore, qui nec donata vivos repetierit. IX. 1534. 9. *seqq.*

Donationis revocatio ob susceptos liberos donatori parenti competit, non ejus liberis. IX. 1538. 12.

Revocatur ob susceptos liberos tota donatio ipso jure, & quomodo. IX. 1538. 13. *segg.*

Ex revocata donatione competit in rem actio donatori adversus donatarum rerum possessores, & conditio possessionis adversus donatarium, vel ejus heredes; & hæc quomodo. IX. 1540. *segg.* 16. *segg.*

Qui plus donavit quam voluit, an totum repetat; an illud duntaxat quod amplius dedit. VIII. 897. 2.

Quando donator amplius donasse videatur, quam voluit, ut possit quod nō dedit donatum, repetere. VIII. 898: 3.

Donator supra quam facere possit, non condemnatur, cum ex donatione convenitur. VI. 849. 3. XI. 258. 3.

— non condemnatur in id quod facere potest, nisi prius ære alieno deducto. VI. 853. 6. XI. 269. 18.

— & quare. IX. 267. N. 23.

— an æs alienum, quo aliis obstrictus est, ex donationis causa, vel simili, deducere possit. XI. 267. *segg.* 17. & N. 24. & 282. 2.

— Vide *Æs alienum*.

Hoc beneficio utitur donator adversus donatarium duntaxat, non adversus alium cui donatarii nomine promiserit titulo sive oneroso, sive lucrativo. XI. 331. 1. *segg.*

— an & quando adversus alium, cui donatarii nomine promissit, possit uti eo beneficio. XI. 332. 3.

— an eo utatur adversus donatarium, si actione in rem conveniatur ab isto. XI. 335. 2. & N. 2. & 336. 4.

— actione in rem conventus a donatario tenetur in solidum de re & fructibus, illis exceptis, quos bona fide consumpsit. XI. 335. 3.

Donator, etiam condemnatus in solidum, actione judicati convenitur, in quantum facere potest. XI. 337. 1. 2.

— si tamen exceptione de facultatibus in iudicio non opposuit. XI. 338. 3.

— quid si hanc opponens fuit in solidum condemnatus. XI. 338. 4. *segg.* & N. 5.

Donator non obligatur de evictione donatario, si dolo careat. XI. 1564. 4.

— an aliquando donatæ rei evictionem præstare tenetur; & quomodo. IX. 1453. 1. *segg.* & 1454. *segg.*

Donatio minoris quomodo firmetur juramento. III. 1213. 8.

Dos. Vide *Athenienses*.

Dos quid sit, & an sit jus universum. III. 1015. 2. & N. 1.

— quando & quomodo constituitur. III. 1017. 3.

— constituenda est pro modo facultatum. III. 453. N. 3.

Dotis quantitate constituta lege municipali, spectatur in eo mariti domicilium. III. 453. N. 3.

— illius dandæ necessitas ad quos pertineat. III. 453. N. 3.

Dos dicitur nudo pacto, promittitur stipulatione. III. 540. N. 3.

— promissa an sit vera dos. III. 1016. 3. & N. 2.

Promissa dos legitimi pacti vim habet. III. 539. 3. & N. 1. VII. 156. 11.

Cum hæc adjectione: *quodcumque arbitratum fuero*: dotis promissio valet. XI. 647. 10.

— promittitur ea, conditione, si nuptiæ sequantur. III. 540. 3.

— quando naturaliter data marito videatur, & quando civiliter. III. 1017. 4.

— non potest esse sine matrimonio. III. 1018. 6. & N. 4.

— data ab alio uxoris nomine efficitur uxoris propria, quasi ipsa delisset. III. 1018. 5.

— datur pro matrimonii oneribus. III. 1019. 8.

— est in dominio mariti. III. 1019. 7. & 1024. N. 6.

Dos esse desinit, soluto matrimonio. III. 1025. 13.

Dotis restituendæ obligatio unde nascatur. III. 1026. 13.

— nunquam contrahitur reddendæ dotis obligatio, nisi cum ea data est marito. III. 1026. 14.

Intervenisse fingitur in dote danda stipulatio, cum in ea restituenda datur actio ex stipulatu. III. 1025. *segg.* 14. & N. 7.

Stipulatus dotem sibi reddi, si in matrimonio mulier decesserit: potest illam repetere, viro atque uxore simul percuntibus, nisi uxor viro superstes fuisse probetur. XI. 49. 1.

Dos constante matrimonio peti non potest, nisi ubi vergat ad inopiam maritus. III. 1028. 3. & N. 2.

— nec recte solvitur a marito volenti uxori, nisi iuste sint reddendi causæ; & quæ sint. III. 1029. 4.

— soluto per divortium matrimonio reddi debet mulieri, etiamsi res aliena sit, quæ in dote data fuit. III. 1029. *segg.* 5. VII. 481. 31.

— nisi tamen, aut ex conventionem, aut ex lege municipali, aut culpa mulieris, manere debeat apud maritum. III. 1030. 7. & N. 4. *segg.*

Quando nam lucro dotis sit locus ex lege municipali. III. 1029. N. 4.

In dotis lucro servanda lex municipalis mariti domicilii. III. 1030. N. 4.

— an in proposita specie viro legatum ab uxore computetur in dote. III. 1030. N. 4.

Inæstimatæ doti restituendæ quodnam tempus præstitutum jure veteri; & quod jure Justiniano.

III. 1031: *segg.* 9. & N. 6.

— quid si ea de re partes aliter convenerint. III. 1032. 10.

Dotis actio acquiritur mulieri, si ipsa per se dedit, si extraneus ejus nomine. III. 1033. 2.

An, & quando dotem repetat extraneus. III. 1034. 3. *segg.* & 1039. 10. *segg.* VII. 149. 1. *segg.*

Do-

- Dotem profectitiam, mortua in matrimonio filia, pater repetit, etsi extraneus, quamvis nihil sibi de ea caverit. III. 1033. 5. *seqq.*
- Quando dos censetur profectitia. III. 1036. 6.
- Quot, & quæ desiderentur, ut dos profectitia ad patrem redeat. III. 1036. 6. *seqq.*
- an redeat ad patrem, si filia decesserit, liberis relictis. III. 1036. 5. & 1037. N. 3.
- a peculio profectitio quid differat. III. 1035. N. 1.
- Ejus petitio, patris est, dum accedat voluntas, & consensus filiae. III. 1041. 14. & 1042. *seqq.*
- qualis hic consensus filiae, & quonam tempore desideretur. III. 1043. 17. & 1044. *seq.*
- quid si in exigenda, aut solvenda dote patris aut filiae consensus desit. III. 1045. 21. & 1046.
- & quibus de causis dos recte soluta videatur patri sine consensu filiae; vel dos filiae recte solvatur absque consensu patris. III. 1046. 22. & 1047. 24.
- Dos adventitia quæ. III. 1035. N. 1.
- de ejus repetitione. III. 1036. N. 2.
- Dos adventitia etiam si a patre data, mortua in matrimonio filia, retinetur a marito. III. 1036. 6. & N. 2.
- Dos filiae heredis fiduciariae in restitutionem non venit. II. 618. 12.
- Dos uxori legata in Falcidiam non imputatur. II. 980. 6.
- Quid in repetitionem, & restitutionem dotis veniat. III. 1051. 1. *seq.* & 1054. 8. *seqq.*
- An datum in dotem repetere liceat, matrimonio non secuto. VII. 759. 12.
- Quæ pondere, aut mensura constant, & quæ aestimato data sunt in dotem, non eadem redduntur; sed, vel tantundem, vel eorum aestimatio. III. 1052. 3. *seq.* & 1054. 6.
- Cum aliae rei generis ejusdem dotis causa restitui debent, ex perpetuo debentur, donec solutæ fuerint, aut earum nomine satisfactum. III. 1053. 5.
- Quando aestimatio dotalium rerum constituat emptionem. III. 1053. N. 1.
- quid si convenerit ut res aestimatae in dotem datæ, extantes redderentur. III. 1054. 7.
- quid si perierint, antequam redderentur. III. 1054. 7.
- quid si convenerit, ut vel præstetur aestimatio vel res: cuius sit electio. *ibid.*
- Res inæstimatæ, datæ in dotem, deberi desinunt, si pereant; sin extant, res datæ debentur, & earum commodata, exceptis fructibus. III. 1054. 8. *seqq.*
- Dotis fructus ad maritum pertinet. III. 1056. 13.
- quando tales esse incipiant, vel desinant. III. 1056. 3. 14.
- Dotis fructus quando, & quomodo dividendi sint inter virum, & uxorem. III. 1058. 15. *seqq.*
- pro illorum divisione unde computandum sit initium postremi anni, quo matrimonium stetit. III. 1058. 16.
- Species certa, quæ dotis causa debebatur, si perierit, vel sit facta deterior: an, & quando restitui debeat. III. 1064. 23. *seqq.*
- Vide *Maritus*.
- Actio, dotis petendæ causa, duplex extraneo constituta. III. 1066. 25.
- Dotis repetendæ causa, triplex actio mulieri prodita, & quæ cuiusque privilegia. III. 1066. 26. *seq.* VI. 789. 1. *seqq.*
- In repetenda dote defunctæ matris filii duntaxat præferuntur novercæ; non alii ejus heredes. VI. 160. 19. 20.
- An quid vice mutua, dotis causa; marito præstandum sit; & qua actione petatur. III. 1069. 1. *seqq.*
- Impensæ factæ in rem dotali, vel necessariæ sunt, vel utiles, aut voluptuariae. III. 1071. 4.
- necessariæ olim dotem minuebant, & quomodo. III. 1073. 7. & N. 2.
- Dotis retentio ob impensas etiam necessarias a Justiniano sublata. Compensatio impensarum cum pecunia, quæ dotis nomine debebatur, retenta. III. 1073. *seqq.* 8. & N. 3. VIII. 337. 3. *seqq.*
- Dotis retentio, & compensatio quid differant. VIII. 338. 6.
- Mandatum dotis tradendæ, licet morte mandantis finitum, exequitur mandatarius. III. 1071. 4.
- translatum ipso jure in maritum, etiam invito mandantis herede. IV. 988. 10.
- Dos imputatur in legitimam, sive a patre, sive a matre, vel ab avo, vel etiam si ab extraneo patris contemplatione sit constituta. V. 476. 37. & N. 43.
- imputatur etiam data monasterio pro filia quæ se religioni devoverit. V. 477. N. 43.
- quando succedit loco legitimæ, etiam in nubæ debetur, & transmittitur. V. 476. N. 36.
- habet rationem alimentorum; & quatenus ab eis differat. V. 455. N. 20. & 477. N. 43.
- Quæ, dote accepta, per jus municipale remouetur a reliqua successione, partem non facit hereditatem petenti per actionem inofficiosa. V. 540. N. 3.
- Dotis, vel acceptæ, vel promissæ quando sit faciendi collatio ex veteri jure, & quid amplius ex jure novo. VIII. 1267. 1. *seq.*
- Dos ab emancipato conferri debet cum fratribus, qui sunt in potestate, non cum emancipatis. VIII. 1268. 3. *seqq.*
- An dos conferri debeat cum emancipatis a filia, quæ est in potestate. VIII. 1269. 5.
- Adversus sororem quæ dotem non contulit, qua actione possit agere deceptus frater; & quæ iudicis partes. V. 1279. 1. *seqq.* & 1282. 3.
- Fidejussio dotis conservandæ causa non potest exigi, sed potest in eam rem pignus accipi. IV. 557. *seqq.* 7.
- Vide *Silentium*.

Quando praedium incipiat esse dotale. III. 1057.
13. VII. 1047. 18.

Non omnia uxoris bona dotale censentur a jure civili, ne illata quidem. III. 1016. N. 1.

Dotalis fundus utrumque conjugem satisfactione liberat. VI. 1009. N. 8.

Dotalis fundi inestimato dati interdicta alienatio. II. 1223. 23. VIII. 850. 37.

— inestimato dati quatenus interdicta sit, vel permissa alienatio. II. 1223. N. 5. *segg.*

Dotalis fundi alienatio jurejurando firmata valet ex jure Canonico. II. 1224. N. 6.

— item facta ab uxore, soluto matrimonio, valet in ejus damnum. *ibid.*

Dotalium quid sit, & quando invaluerit. III. 1081. N. 5.

— Vide *Collatio, Commoda, Extraneus, Filia, Fructus, Fundus, Legitima, Maritus, Pater, Praedium.*

Dubia causa. Vide *Causa.*

Dubie res. Vide *Res.*

In dubiis benigniora sunt praefenda. XI. 40. 30.

In dubiis media via eligenda. II. 253. & 254. 10.

Dubitandi rationes quoniam verae sint, & bene, aut male applicent. II. 920. N. 8.

An, & quando qui dubitat, in bona sit, vel male fide. II. 1061. N. 1.

Qui Ducatus possessionem obtinere velit, an applicanda, & castella omnia, qua finitibus habent distinctus, ingredi debeat. I. 989. N. 1.

Ducatus olim dignitates erant temporariae; hodie perpetuae sunt; & a quo tales effectus. IV. 1170. N. 7.

Duo rei. Vide *Res.*

Ducensii dicti qui ducenta sestertia habebant in censu. IV. 1379. N. 21.

— quartam judicantium curam ab Augusto introductum explebant. IV. 1379. N. 21.

Duella an licita. IV. 1045. N. 12.

Dupla & duplum quid in re promissione dupli. III. 804. 11. & 803. N. 6.

Duplex stipulatio. Vide *Stipulatio duplex.*

Duplum quid sit. Excedi nequit in eo quod interest. IX. 832. *segg.* 2. & 828. 5. 829.

Duplum; in eo quod interest, quae ratione aestimatur. IX. 828. 5. 829.

Quibus in causis actio, condemnatio in duplum aut triplum statuitur, vel in quadruplum: in his semper in duplo triplove simplum id, quod duplatur, continetur; nisi aliter sit expresse constitutum. IX. 842. 843. *segg.*

Duplicatio quid sit, & unde dicta. V. 1434. 2. & N. 3.

— replicationem excludit. V. 1434. 2.

— excluditur triplicatio, & quatenus. V. 1434. 2.

— in modum exceptionis concipitur. V. 1434. N. 3.

Duplicia judicia. Vide *Judicium.*

Dupondium quid. II. 220. 11.

Duumviri magistratus sunt municipales; & quare ita dicti. IV. 1109. 12. & N. 18.

— an sint duo semper: an interdum plures in singulis municipiis. IV. 1109. N. 19.

— defecti ex ordine decurionum speciem consuluum habebant; & nomen aliquando sibi arrogabant. IV. 1110. *segg.* N. 21.

E

- E**adem agendi causa, res & quantitas, quæ dicitur. V. 1342. *segg.* 6. *segg.*
 Eadem res diverso jure censeri non debet. V. 466. N. 28.
 Eadem res quæ sit, ut forisjurandi exceptioni sit locus. X. 661. *segg.* 10.
 De eadem re, in eandem rem, atque ejusdem rei nomine actiones quo sensu dicte. V. 1003. *segg.* N. 1. & 1008. 5. *segg.* & 1007. N. 4.
 Ejusdem rei actiones quæ. V. 1021. 11. *segg.* & N. 10. *segg.*
 — Vide *Concursum actionum*.
 Ebrius ad contrahendum inhabilis. III. 634. N. 3.
 Ecclesia heres olim iustitiam non potuit, nec ei legari. II. 164. N. 24.
 — alienare prohibetur. II. 122. *segg.* 19. & N. 3.
 — ab inefficacia querela non est immunis. V. 533. N. 3.
 — gaudet omniibus Fisci privilegiis. VI. 154. N. 4.
 — restitutionem petit adversus venditionem, etiam post quadrienarii lapsum. V. 1124. N. 16. & 1141. N. 18.
 — restituitur adversus juratos Prelati, sive Episcopi contractus. V. 1214. N. 9.
 — restituitur jure minorum in contractibus, & in judiciis. V. 1093. N. 8.
 — sine curatibus & reonomis suis conveniri non potest. IV. 1081. N. 3.
 Ecclesie causa sine contestatione litis absolvitur. VI. 111. N. 22.
 In ecclesie causa reus edere cogitur instrumenta. VI. 85. N. 5.
 — Ejus favore mandatum, morte mandantis secuta, non finitur. IV. 987. N. 5.
 Ecclesie dominium acquiritur sine traditione. I. 922. 9. VII. 210. 5.
 Ecclesie relictum intelligitur, cum legatur ejus minoribus. II. 723. N. 3. & 998. N. 11.
 — relictus usufructus 100. annorum spatio finitur. III. 149. N. 2.
 — quis stipulari potest. III. 569. N. 8.
 — an nocent debitorum inducie. V. 1419. 11.
 Quæ Ecclesie competit exceptio non numeratæ pecunie, non finitur biennio. III. 1370. N. 1.
 Ecclesiasticæ personæ. Vide *Clericus*.
 Ecclesiasticæ res. Vide *Res*.
 Ecclesiastica emphiteusia. Vide *Emphyteusis*.
 Edictum. Vide *Edictum Edictum*.
 Edictum perpetuum quodnam sit. VII. 308. 5.
 — causa existit ordinis Pandectarum minus exacti. L. 10. N. 7.
 Edicti perpetui sactor Hadrianus Imp. IV. 562. N. 10.
 — cujus opera usus sit in eo ordinando. *ibid.*
 Edicta olim erant aenea, & quando perpetua esse ceperint. VII. 308. 4.
 — quomodo publice olim propoerentur. X. 71. 4.
 Edicta Principum juris perpetui vim habent, atque omnes obligant. I. 63. 8.
 — Vide *Principum Constitutiones*.
 Edicta manitoria quæ, & cur publice in albo propoita. V. 746. 1.
 Quæ edictorum unitati conceptio. X. 59. 5.
 Edicere quid. VI. 399. 3. per Edictum citatio. Vide *Citatio*.
 Edere. Vide *Argentarii*.
 Edere quid in Tit. *de edendo* significet. VI. 47. *segg.* 1.
 Alius quomodo edere rationes compellatur. VI. 88. N. 9.
 Editio actionis olim qualis. Hodio quænam. VII. 24. 4.
 — Vide *Actionem edere, et Actio edita*.
 Editio alio judicium præparat, alio quam instruit. VI. 75. N. 1.
 Quorum rerum editio postuletur in judicio. VII. 1. 2.
 Editio instrumentorum & rationum quando fieri debeat, & non possit ante litem contestatam. VI. 75. *segg.* 1. & N. 2. & 77. N. 3.
 — dissimilis utrumque editio, & qualis. VI. 77. *segg.* 2. *segg.*
 — Vide *Instrumenta, Actiones, Acta judicialia, Argentarii*.
 Educatio liberorum est juris natura. I. 44. 5.
 Edulitas quid. IV. 844. *segg.* 10. & N. 13.
 Egregie personæ quæ sint & vnde dicte. X. 824. *segg.* 6. & N. 10. *segg.*
 Egregios tria faciunt, & quæ. X. 825. 6. & 824. N. 10.
 Egregie personæ ad iudicem accedere non coguntur jurisjurandi, vel testimonii causa. X. 829. 7.
 — an iudex ad illas accedere debeat; an aliquem mittere possit, qui vices ejus agat. X. 829. *segg.* 7. & N. 18.
 — cujus ille mittendus sumptibus. X. 830. 7. & N. 19.
 Electio. Vide *Alternatio*.
 Electio in legato generis quando legatarum, & quamdo heredis. II. 868. 17. 869. *segg.* & N. 10.
 — an omnino liberum detur electio legatario. II. 873. 20.
 In pluribus speciebus disjunctum legatis, cujus sit electio. II. 873. 21. 874. & 876. 26.
 Ex duobus rebus disjunctum legatis, si in altero sit ambiguitas, interpretatio voluntatis ex alterius rei testi-

estimatio est capienda. XI. 3. 3. *segg.* II. 873. N. 13.

In specie & quantitate disjunctionis legatis heredis est electio. II. 874. 22.

— item in pluribus summis disjunctionis legatis. II. 875. 23. IV. 17. 13. XI. 5. 6. *segg.*

— quare ut in pluribus rebus, sic in pluribus summis disjunctionis legatis electio non datur legatario. II. 875. 25.

Com ex pluribus servis set rebus unam simpliciter legavit testator, cur electio sit heredi. II. 803. 26. 877.

In alternativa obligatione electio plerumque est debitoris. IV. 20. 7. & N. 5. XI. 1429. 5.

— quando sit creditoria. IV. 18. 6. XI. 1429. 4.

In obligatione alternativa debitor, quoad solverit, potest electionem mutare. IV. 22. 9. XI. 1430. 6. 8. 1431. *segg.* XI. 28. 9.

— *Viso Alternativa.*

— creditor qui electionem sibi recepit, quoad mutare illam possit. IV. 21. 8. XI. 1443. 2. 3.

Quare qui semel elegit, sive heres, sive legatarius, mutare amplius voluntatem non possit in rebus disjunctionis legatis. IV. 23. 10. XI. 1430. 7. & 1444. 4. *segg.* & 28. 7. 8. 29. *segg.*

In conditione solvendi electio sit debitoris, qui utrumque per errorem solvit. III. 1170. 15. 1171. 16.

Electio in creditore personalis est, nec ad eum transit, cui quaeritur obligatio, nec ad heredes. IV. 19. 6. & N. 4.

Electio in mutare potest debitor in contractibus usque ad executionem iudicii. IV. 22. 9.

— creditor variare potest quoadque neque ad litem contestationem, quoadque semel factam mutare non potest. IV. 21. 8.

Electio mutari non potest in legatis. IV. 23. 10. XI. 1430. 7. & 1444. 4. *segg.*

— mutari non potest in lege commissoria. IV. 899. 5.

— item in servitutibus. III. 366. 11. & 370. *segg.* 16.

Electio in servitutibus cuius sit, & qualis. III. 367. 12. *segg.* & N. 2.

Electio in alternativa loci, ubi aliquid dari oportet, creditoris est, lite jam contestata. X. 1088. *segg.* 3. & 1092. *segg.* 7. *segg.*

Electio item creditoris, cum locorum alternatione mixta est alternatio rerum. X. 1094. *segg.* 8. 9. *segg.*

Ubi electio, ibi non potest esse actionum concursus. V. 1003. *segg.* 1.

Electioe minus quando altera actio tollitur, vel cessat. V. 1008. *segg.* N. 4. IX. 1327. *segg.* 1. *segg.*

Actoris electio est, ubi reus habet multiplex forum. IV. 1316. 3. & 1315. *segg.* N. 1.

— nisi reus illud habeat ex privilegio. IV. 1316. N. 1.

Ab electione alicujus ad munus aliquod publicum an detur alteri appellatio. VI. 408. N. 1.

Tom. XII.

Emancipatio quid sit, & quomodo & manumissio distinguitur. I. 350. *segg.* 10.

Emancipatio est liberorum. Unde nunc appellatio. I. 351. 11. VII. 1371. 2.

Quae sint ad emancipationem necessaria. I. 352. 12. *segg.*

Emancipare nemo cogitur invitatus, ne ex pacto quidem, vel ex principis rescripto. I. 352. *segg.* 13. *segg.*

— ex causa nihilominus invitatus aliquis emancipare cogitur. Causa ex quarum facto nascatur. I. 353. 16. *segg.*

Emancipatio quando fiat, & quomodo ex Principis rescripto. I. 356. 24.

— quando, & quomodo auctoritate magistratus. I. 357. 25.

— quae sit auctoritate magistratus, requirit acta. I. 357. 26.

— fieri debet apud iudicem competentem. I. 358. 27.

— an fieri possit apud magistratus municipales. I. 358. 28.

Emancipatio quantum jura liberis sdimat. I. 371. 16. 372.

— quid patri sdimat, quid filio adoptivo. I. 372. 18. VII. 1271. 3.

— olim capite deminuerat, & testamentum emancipati infirmabat. Hodie utrumque officit. II. 135. *segg.* 30. & N. 12. *segg.*

— testamento juberi nequit. II. 774. 4.

— an solvendi adjecto potestatem tollit. IV. 763. *segg.* 35. & N. 17.

— est actus jurisdictionis voluntariae. I. 357. 26.

— recte probatur ex actis; vel iis non extantibus, aliis legitimis modis. VII. 1273. 6.

— an sine scripto coram magistratu quoad expediri. VII. 1273. 7. *segg.*

— praeter acta probatur testibus, & instrumentis; & quomodo testibus. VII. 1275. 9. *segg.*

— quomodo; actis emancipationis amissis, aliis probetur non dubiis instrumentis. VII. 1276. 13.

Forma emancipationis duplex. I. 350. 23.

An patri accipere liceat pecuniam emancipationis causa. XI. 1433. 1. 2. & 1434.

Emancipatus habet inefficaciam querelam. V. 432. 2. & N. 3.

— fratri testis esse potest. VII. 1121. *segg.* 15.

— adoptari potest. I. 311. 2.

— agnationem, & familiam mittit. I. 371. *segg.* 16.

— quomodo differat s libertis. I. 370. *segg.* 14.

— habet juspatronatus. I. 293. 5. & N. 2.

— patri non stipulatur. III. 271. 17.

— S. C. Macedoniani beneficio non utitur. III. 666. 14.

— an testis esse possit in testamento patris. II. 50. *segg.* 18. *segg.*

— an, & quomodo conveniri nequeat supra quam facere possit. XI. 258. *segg.* 3.

- Emancipatio** datur bonorum possessio contra tabulas. II. 507. 8.
- Emancipati** non rediguntur in iura in patris potestate. I. 364. 2.
- sed tamen revocantur ingrati. I. 333. 1. & 366. 3.
- & quidem iudicis sententia, non ipso jure. I. 334. 3.
- an hodie suis exequati ad quoscunque transmittantur potestatem hereditariam. II. 394. N. 5.
- Differentia** suorum, & emancipationem an fuerit per omnia tabula Justiniano. II. 117. seq. 3. & N. 3. VII. 693. 4.
- Predia** quae *Sui* possident tanquam hereditaria, non a patre, vivo sibi donata fuisse emancipati probare debent: an *Sui* potius perpetuo maneat in bonis patris. VII. 1059. seqq. 1. 2. seqq.
- quid si eis possident emancipati; & *Sui*, vel coheredes hereditario jure petant. VII. 1061. 3. seqq.
- Emendatio** minorum propinquis, & disceptum magistris concessa, & quo jure. I. 623. seq. 2.
- differt a tutela, & cura. I. 624. seq. 3.
- Domestici** emendationis ius quibus, in quos, & quibus in causis tributum. I. 625. seq. 4. seqq.
- quia ejus modus. I. 626. 7.
- Emendatio** libelli quid sit. VI. 68. 4. & 841. 1.
- a mutatione quid differt. VI. 68. 4. & N. 3.
- an utrumque facere liceat; & quibus conditionibus. VI. 68. 4. & 841. 1.
- Emendatio** libelli an post litem contestationem permittitur, & an ei nova iudicio sit opus. VI. 71. seq. 7. & 842. 3. seq. VII. 32. seq. 17. & 34. 18. seqq.
- Emendatio** post litem contestatam inducta an, & quando editionem novam, & damnum prioris litem restitutionem desideret. VI. 844. 5. VII. 30. 14.
- Emendatio** libelli quando non sit locus. VI. 61. N. 9.
- Suavia** eorum quae in emendatione libelli exiguntur. VII. 32. 16.
- Emolumentum** vix quomodo vim habeat. VII. 942. 20.
- Emolumentum** partes quomodo distinguantur a portionibus hereditariis. VII. 942. 20.
- Emphyteutis** graeca vox, laetae redditus idem est atque cultus, seu implantatio. II. 1248. 3.
- *Ejus* origo, & conjugata. II. 1247. seq. 3. & N. 2.
- nomen an fuerit ante Zenonem usurpatum. II. 1247. N. 4.
- Emphyteusis** quid sit; & an tradita definitio ecclesiastica emphyteusi quadret. II. 1247. 3. & N. 1.
- in locis incultis & sterilibus olim fere versabatur; hodie potest & in agris fertilibus consistere. II. 1247. N. 3. seqq.
- Jus** emphyteuticum in praedio solus recte constituit agri dominus, sive Civitas sit, sive privatus. II. 1249. seq. 8. seqq.
- non potest esse in rebus mobilibus. II. 1251. 11. & N. 5.
- an in adibus consistere possit. II. 1251. 11. & N. 6.
- constituitur testamento. Quare ita relictum jus emphyteuticum recte non transeat in legatarium. II. 1251. seq. 13.
- constituitur contractu, in quo scriptura intervenit, & praedi traditio secuta fuerit. II. 1252. seq. 14. 15.
- quid si dominus post initum contractum, fundo nondum tradito laturo emphyteute, eundem alii vendiderit. II. 1253. seq. 15. seqq.
- Jus** emphyteuticum vel est perpetuum, vel ad tempus non modicum. II. 1256. 20.
- quodam in perpetuum vel ad longum tempus datum intelligatur. II. 1257. seq. 22.
- conceditur ab ecclesiis ad tertiam usque generationem. II. 1262. N. 2.
- Contractus** emphyteuticus est bonae fidei. VI. 781. 42.
- a locatione atque emptione differt. II. 1254. seqq. 17. & 1258. 23.
- differt a jure censitico. II. 1258. N. 14.
- Emphyteuticaria** nominatio in testamento an legati naturam habeat. II. 1252. seq. N. 7.
- An fundus ad breve tempus a civitate locatus efficiatur emphyteuticarius. II. 1256. seq. 21. & N. 22.
- Emphyteute** commodum cedit jus habende, & possidende rei; actio lo rei nullus, & exceptio. II. 1261. 4.
- jus habendi rem incolumem; actio pluviae arcedae, operis novi nunciatio, damni infecti stipulatio. II. 1262. 5.
- jus utendi fruendi perpetuum, negatoria in rem actio, interdictum *Ut possidetis*, actio injuriarum. II. 1262. seq. 6.
- jus alienandi, oppugnandi, servitutes imponendi. II. 1263. 7. III. 311. 26.
- jus alienandi olim liberum. Hodie a Justiniano immutatum in quas personas transferri non possit. II. 1264. 8. seqq.
- quibus conditionibus transferatur. II. 1265. 11. seqq.
- Quibus in causis emphyteute vendere liceat jus emphyteuticum. II. 1266. seq. 15. & 1275. 25.
- An in donatione, vel permutatione juris emphyteutici domini consensus necessario requiratur, quemadmodum in venditione. II. 1267. seq. 16. seqq.
- & quid in ecclesiastica emphyteusi. II. 1267. N. 7.
- Translatio** juris emphyteutici domini consensum postulat in donatione, & permutatione, uti & inductionem emphyteute in possessionem. II. 1269. seqq. 18. seqq.
- An dominus si solus emere, prohibere possit, quominus emphyteute rustica nobili vendat emphyteusim. II. 1265. N. 4.

Domini consensus necessarius est in inchoationibus emphyteutici fundi vendendis, & transferendis. II. 1271. *seq.* 20. & 1275. 25.

Ad constitutionem servitutis, vel oppignerationem agri in emphyteusim dati non est consensus domini necessarius. II. 1272. 20.

Emphyteuta prestare domino tria debet. I. *Nerem* deteriorem data opera faciat. II. 1272. 21.

II. Pensionem statutam. II. 1273. 23.

III. Publicas pensationes, vectigalia, tributa, publicae viae refectiones, collationes in aggerum refectiones. II. 1273. 24.

— quam in rem speciem publicam accipere debet domini causa a questore. II. 1274. 24.

Quae sint domino prodicta remedia, nisi praestentur haec ab emphyteuta. II. 1274. *seq.* 24.

Dominus fundi emphyteutici semper estis qui rem dedit in emphyteusim. Quibus in rebus cernatur ejus dominium. II. 1276. 27.

Emphyteuta non est fundi dominus. II. 1277. 28.

— jus tamen habet dominio proximum, quod utile dominium vocant Interpretes. II. 1278. 30.

Qui fundos ad patrimonium Principis pertinentes beneficio illius acceperunt in emphyteusim, Domini dicuntur, & quare. II. 1278. 29.

Emphyteuta toto tempore emphyteusos a domino expelli non potest, dummodo pensionem solvat. II. 1256. 19.

— ea solvitur ab emphyteuta in recognitionem dominii. II. 1253. 25. & N. 14.

— quibus in rebus consistat. II. 1273. N. 21.

— an praescribatur triginta, vel quadraginta annorum intervallo. *ibid.*

— an pro illa dominus habet in praedictis emphyteuticaria tacitam hypothecam. *ibid.*

Emphyteuta jus amittit, vel ex constitutis personis, vel conventionibus, vel culpa. II. 1279. *seqq.* 1. *seqq.*

— si frugiferas arbores incidat, vel aliter data opera rem deteriorem faciat, ejici potest. II. 1263. 6. & 1281. 5.

— an possit fundi formam mutare, si fructuosior efficiat. II. 1281. N. 2.

— cadit statim jure emphyteutico, si domino tria prestare negligat, vel eorum singula, & quae. II. 1281. 4. G.

— ob pensionem non solutam, vel ob epochas publicaram functionem non praestitas cadit jure suo, si cessaverit per triennium; nisi tamen aliter conveniatur. II. 1281. *seq.* 6. *seq.*

— vel nisi exacto nondum triennio pensionem obtulerit, & domino accipere recusante, obsignetur. II. 1281. *seq.* 6.

— quid si pro parte pensionem non solvat, vel quod ubi debetur a domino compensare velit. II. 1282. N. 3.

— quid si unus o pluribus heredibus solvere cesset. *ibid.*

Post triennii cessationem an nullis sit emphyteuta defensio, quominus expellatur, conventionis par-

tium excepta. II. 1282. *seqq.* 8. *seqq.* & 1286. 15.

An expulsus emphyteuta meliorationes cum re amittit. II. 1283. 9. & N. 5.

An si canonem se voluntarium emphyteuta iurejurando promiserit, ob unius anni cessationem sit expellendus. II. 1281. 3.

— an expelli queat, si post cessationem triennii pensionem ab illo dominus acceperit. Et quid ex jure canonico. II. 1284. *seqq.* 12. *seq.* & N. G.

Finis jure domini, vel tempore, ad quod constituta est emphyteusis, foitit jus emphyteuticum ipso jure. II. 1287. 16.

— an illud culpa emphyteute in communem cadat; nemini volente domino amittitur. II. 1288. 17.

— quod jus obtinet, & cum emphyteuta non praestat, quae in venditione vel translatione juris emphyteutici domino illum prestare oportet. II. 1288. *seqq.* 18.

Emphyteusis in communem cadit, si emptor verum pretium metiatur, quo dominum ab emptio deterreat. II. 1287. N. 8.

— si dicat emphyteuta se vendere, reservato domini consensu. Secus si vendat sub conditione, *Si domino placuerit*. II. 1287. N. 8.

— quid si nulla sit emphyteusos venditio solemnitate defectu. II. 1287. *seq.* N. 8.

An traditio nondum secuta, cadat in communem ex solo venditione, jus emphyteute. II. 1286. N. 8.

Parte fundi alienata, illius jure duntaxat, non totius fundi cadit emphyteuta. *ibid.*

Nam alienationi emphyteusos decennii patientia renuntiassae dominus censetur. II. 1289. N. 8.

An emphyteutam, qui ex ceteris jure suo, jure domini vi possit ejicere: an eam illo agere debeat, & spectare judicii sententiam. II. 1289. *seq.* 19.

An si dominus possessionem ingressus vim faciat, quominus emphyteuta fundo libere utatur, id faciat inipsum. II. 1290. 20.

Rei in emphyteusim date fructus ad quem spectent, aequum dominus jus emphyteute voluit amissum. II. 1289. N. 7.

An emphyteuta, foito tempore, silentio cum emphyteuta, tum domini renovata videatur. II. 1279. N. 1.

Enere node dictum; & quo sensu a veteribus usurpatum. III. 760. 3. & N. 2.

Emptio venditio quid sit. III. 760. 3. VIII. 725. 1.

— non duplex, sed unus contractus. VIII. 725. 2.

— & quidem bene fidei contractus. VIII. 871. 9.

— distinguitur a venditione, verbis significatione duntaxat. III. 761. *seq.* 4. VIII. 726. 3.

— alterutra quomodo promiscue usurpat pro utraque. III. 762. *seqq.* 4. & N. 4. VIII. 726. *seq.* 3. 4.

Emptio a permutatione quid differat. III. 765. *seq.* 7. & N. 10. VIII. 728. 9.

— bonam fidem doctus temporibus in usus-pione requirit. I. 1066. *seq.* 11. & N. 4.

— ver-

- verbi significatione apud veteres omnem contractum continebat, quo dominium transfertur in alterum. III. 762. N. 4.
- Emptio constat consensu, re, & pretio. III. 763. 5. & N. 5. VIII. 727. 5.
- Res emptionis propriæ quæ sint. III. 763. 5. VIII. 726. 6.
- Emptio nulla est sine re quæ veniat, nisi ematur alea, uti iactus picipum, vel avium captura. III. 763. *seq.* 5. VIII. 727. 7.
- Nulla est emptio sine pretio. III. 764. 6. VIII. 727. 7.
- Emptio facta uno nummo non valet. III. 764. *seq.* 6. & N. 9.
- Emptio nulla est, nisi pretium ab initio sit certum, & in pecunia numerata consistat. III. 765. 7. & 766. *seq.* 8. VIII. 728. 8. & 757. 1.
- Emptio donationis causa contracta nulla est, sed ex ea perficitur donatio. III. 764. 6. VIII. 757. *seq.* 3.
- Emptio valet, si quis donationis causa minoris vendat. III. 764. 6.
- Emptio nulla est, si pignoris causa fuerit contracta, licet pignus valeat. VII. 1375. 1.
- Emptio simulata revocatur inofficiosi querela. V. 567. N. 4.
- Valet hæc emptio: *fundus ille mihi emptus esto, quanti tu emisti, quantum in arca habeo.* III. 767. 8.
- item hæc: *fundus ille tibi emptus esto, quanti Titius aestimaverit.* III. 767. *seq.* 9. 10.
- Emptio nulla est, cum pretium generaliter alieno est arbitrio permittum. III. 768. 11.
- An conventio, ut res emptio sit justo pretio, sit rata. III. 768. N. 15.
- An emptio sit rata, si pretium collatum sit in arbitrium unius ex contrahentibus. III. 768. *seq.* 12. & N. 16.
- Emptio venditio statim perfecta est, ubi de re tradenda, & pretio certo numerando convenit; licet nec res tradita sit, nec pretium numeratum. III. 770. 15. VIII. 767. 1. 2.
- quo casu tamen perfecta non est, si placuerit ut in scriptis conficeretur. III. 771. 16.
- Emptio rei dominium non transfert, si vel pretium non fuerit numeratum, vel non fuerit satisfactum venditori, vel si fides habita non sit emptori de pretio. I. 744. 10. 11. & 745. *seq.*
- quinam inde consequantur effectus in ntroque contrahentium. I. 743. N. 4. & 744.
- Emptio nulla est, si convenerit, vel ne res ad emptorem transeat, vel ut non modo res tradatur, sed & ut dominium fiat accipientis. III. 769. *seq.* 13. 14.
- Quibus in rebus partis utriusque consensus requiratur, ut rata sit emptio. VIII. 734. 4.
- Emptio contrahenda vitatur tribus modis. VIII. 735. 5. *seqq.*
- Si contrahentes in pretio dissentiant; emptio nulla. VIII. 735. 9.
- Emptio vi aut metu aut dolo interveniente nulla. VIII. 735. 7. 8.
- vi metueque facta an sit ipso jure nulla. VIII. 869. 1. *seqq.* & 871. 6. *seqq.*
- contracta dolo malo an ipso jure valeat. VIII. 871. 10.
- contracta dolo malo rescindi quo sensu dicatur. VIII. 872. *seq.* 19.
- Vitatur emptio, si in corpore, vel in materia, vel in sexu error intervenerit. VIII. 736. *seq.* 10.
- Emptio rata, si in nomine, vel in qualitate rei venditæ sit erratum. VIII. 737. 11.
- Nulla est emptio mensæ argentæ pro solida venditæ, quæ tamen cooperta erat argento. VIII. 738. 12.
- Emptio perfecta dicitur, vel ratione obligationis, vel secuta traditione, vel etiam ratione periculi. III. 803. N. 5.
- Emptio facta sub conditione perficitur, postquam extitit conditio; & tum perinde habetur ac si fuisset pure contracta. III. 803. 8. VIII. 729. *seq.* 12.
- Emptio olei, vini, tritici, & gregis in singulas mensuras, pondera, & capita est conditionalis; & cujus sit periculum ante res ad mensas appensas, numeratas. IV. 99. *seq.* 11. & N. 6.
- nullius momenti ex contractu sub impossibili conditione. VIII. 769. 1.
- Emptio nulla est, si emendi conditio in voluntatem ementis, aut vendentis aperte conferatur. VIII. 770. 2. & 771. *seq.* 4. *seqq.*
- rata tamen hæc emptio: Fundus ille tibi emptus erit decem, cum volueris. VIII. 772. 6.
- item illa: Fundus ille tibi emptus est 10. Si me apud illum commendaveris, vel si illud meo nomine scripseris. VIII. 773. 11.
- item illa: Stichus tibi emptus est 10. Si intra decem dies tibi placeat. VIII. 774. 12.
- In re obscura semper id agendum est, ut emptio potius consistat, quam ut pereat. VIII. 776. 14.
- Emptio rei nostræ non consistit, si ve a scientibus si ve ab ignorantibus nobis facta sit. VIII. 743. 2. *seqq.* & 744. 10. *seqq.*
- rata nihilominus emptio rei nostræ, quæ, vel possidetur ab alio, vel nobis advocari potest, vel ea conditione facta est, si nostra esse desideret. VIII. 744. 10. *seqq.*
- Emptio rei, vel sacræ, vel religiosæ, vel publicæ valet ab ignaro facta. VIII. 744. 13. *seq.*
- Vide. *Publicæ res.*
- Emptio alienæ rei rata; & quo juris effectus. VII. 1380. 6.
- dummodo tamen facta non sit ab eo, qui sciverit esse alienam. I. 1067. 12.
- Emptio, venditio rei furtivæ nullæ, si ve uterque, si ve solus emptor furtivum esse non ignoret. III. 612. & 613. 31.
- Emptio jure perfecta dissolvi non potest, altertro invito. VIII. 864. *seq.* 3. 6. *seq.*
- nisi res vendita sit ea lege, ut certis conditionibus rediret ad venditorem. VIII. 1136. 3.
- Conventio de re venditori restituenda, si emptori pretium reddiderit, an pars emptionis censetur. X. 1219. 2. 1220.

In emptione, cum id quod interest prestandum est, quando duplum estimationis tradendae rei, & quando totum quod interest, praestari oportet. IX. 835. *seqq.*

Emptio consensu mutuo dissolvi potest, si contraheutes possint se mutuo liberare. IV. 903. 12. VIII. 947. 12.

— item dissolvi potest tacito partis atriis quo consensu; & hic quibus ex factis arguitur. IV. 904. 15. *seq.* VIII. 941. 2.

Finis emptiois proprius quinquas sit. III. 769. 13. VIII. 738. 11.

Quoniam concurrere oportet, ut dominium transferatur in emptione. VII. 1021. *seq.* 2. *seqq.*

— illud statim transferatur cum quid emptum est s. Principe, vel Fisco. VII. 1023. 11.

An ut transferatur in emptione dominium, necessario sit emptoria in fudi vacuum possessionem induci. VII. 1045. 9. *seqq.* VIII. 1055. 6. *seqq.*

Licet in emptione contrahentibus se mutuo decipere, dummodo dolus absit. VIII. 877. 1.

— emptio inhiolentibus rescinditur, cum nec dimidia pars veri pretii est soluta. VIII. 877. *seq.* 3. & 879. 5.

Emptio easus certus in prestatione ejus quod interest. IX. 835. *seq.* 1.

Emptio, translatamque ex ea dominium testibus probari potest, & quomodo. VII. 1024. 15. *seqq.*

Emptio rei dominium sals instrumenti detentum non probat, nec possidentem adjuvet, & quare. VII. 1087. 1. 2. & 1089. 4.

Quod ex mea pecunia emptum est ab alio, meum non est, sed, ejus qui emit, & tunc emptum accepit. VII. 1088. 3.

— quoniam a superiore definitione excipiuntur. *ibid.*

Emptor ab eo qui in solutum accepit, cur distinguatur. IX. 1463. 4.

Emptor prestare debet venditori pretium, & illud facere venditoris. III. 807. *seqq.* 2. *seq.* & N. 1. VIII. 1013. 2.

— quid si pretium non dedit venditoris. III. 840. *seq.* 4. & N. 2.

Re ante pretium tradita, & fide de pretio non habita; tenetur in usuras emptor pro valore fructuum rei vendita. III. 811. N. 3. VIII. 1047. 6.

— prestare debet id de quo nominatum convenit, praeter pretium, inter emptorem & venditorem. VIII. 1074. *seq.* 3.

— item fructus quos ante venditionem perceptos occupavit per occasionem rei vendita. III. 811. 5. VIII. 1045. 5. *seqq.*

— item sumptus utiles & necessarios, quos in re venditis ante traditionem venditor fecit. III. 811. *seq.* 6. VIII. 1045. 4.

— item pretii usuras ex more. VIII. 1046. 8. & 1046. *seq.* 4. 5. & 307. 1. & 370. 5.

— vel etiam sine more, ubi minor XXV. annis rem vendiderit, aut venditori successerit. VIII. 1046. 2. 3.

— quo jure pretii usuras prestare cogatur. VIII. 371. *seq.* 6.

— usuras pretii prestare non debet, si vel res tradita non sit, vel pretium ubi sit atque obli-gatoria. VIII. 307. *seqq.* 1. *seqq.*

Emptor domini questionem sibi motum remittit debet oportere venditori praesenti, & petere ut ad agendam causam adit. III. 780. 12. VIII. 1473. *seqq.* 7. *seqq.*

— absente venditore, vel defensionem fugiente causam agere debet, & defensionibus uti, quas habet, sive ex personis suis, sive venditoris. III. 780. 13. VIII. 1517. 2.

— quomodo pacto cum venditore interposito, & rei cum venditore iudicatae exceptione uti queat. VIII. 1518. *seqq.* 2.

— actione ob evictionem non utitur adversus venditorem, si exceptione siquis, quae ei ex facto suo obstat, remotos sit ab actore. III. 781. 14.

Emptor re accepta solvere pretium non cogitur, ubi imminet evictionis periculum. III. 779. 9. & 811. N. 3. VIII. 1503. 1. 2. & 1504. 5.

— nisi ei satis a venditore offeratur. III. 779. 9. VIII. 1503. *seq.* 3. *seqq.*

Emptor re vendita, & nondum sibi tradita, habet actionem ad rem venditam ex emptio petendam; et tradita, habet exceptionem ad eam retinendam. VII. 756. 11. VIII. 1033. 2. & 1056. 8.

— dummodo tamen pretium offerat; vel fides illi de pretio sit habita. III. 810. *seq.* 4. & N. 2.

Emptor utitur beneficio L. 2. *Cod. de rescind. vend.* dummodo ipsius causa sit eadem, quas venditoris. Et quando sit eadem. VIII. 892. 48. *seq.*

Emptor duplo plura emendo fraudatus pretium repetit, quod supra iustam pretii estimationem dedit. VIII. 893. 50. 51.

— an possit supplere quod ad iustam estimationem pretii deest, rebus aliis emptori datis. VIII. 893. 52.

Actionem ex emptio habet emptor evicta re, etiamsi nihil convenerit. X. 1333. 2.

— imo habet, etiamsi venditor aperte pronuntiaverit se velle tenere evictionem, si ab alio res evincatur, quam a se, heredere suo. X. 1333. 3.

Emptor stipulatus a venditore ut indemnis praestaretur, an quod solent creditoribus, eorum iudicii metum, possit a venditore repetere. IX. 1499. *seq.* 1.

Emptor lectionem stare non tenetur a venditore facere. III. 833. *seq.* 19. & N. 8.

— nisi auctor ex lege; vel quid aliud coloni expulsiorem prohibeat. III. 834. 20. & N. 9.

Emptori victo in rei vindicatione, donec Publiciana superest, non committitur stipulatio, *Rem habere licere*; nec competit actio ob evictionem. X. 434. 6.

Pereiculum rei venditæ pertinet ad emptorem. Quale sit; quæ inde iura effecta. VIII. 99. 3. & 991. 4. & 992. 9. & 993. 10. *segg.*
 ad Emptorem pertinet commodum rei venditæ: Hoc quibus in rebus consistat. III. 74. 3. & 800. *segg.* 3. *segg.* VIII. 93. 15. 16. & 994. 17.
 — utrumque ita pertinet ad emptorem, si fuerit emptio venditæ perfecta. Et quando talis. VIII. 994. 18. 19. & 995. *segg.*
 Si penes emptoris condicione, res sit facta deterior sine venditoris culpa: extante condicione, periculum sit emptoris. VIII. 995. 19. 22. & 996. 31.
 — Vide *Venditor*.
 Emptorem querere, & probare quisque potest suo arbitrio, nisi lex specialiter quendam personas facere hoc prohibeat. Et quæ sit. VIII. 779. *segg.* 7. *segg.*
 Emere quidam natura prohibentur. VIII. 853. 63. *segg.*
 — quidam iure. Horum duo genera. VIII. 853. *segg.* 64. 65. *segg.*
 Emere alicuius rem nemo cogitur. VIII. 763. 1.
 Quare qui partem unius socii emit, etiam cogitur emere alterius partem, quæ communi dividendo adjudicatur sit socio venditori, non datur iurata. VIII. 764. 3. *segg.*
 Nemo emit invitatus heres, qui emere iubetur a testatore. Et quare. VIII. 763. *segg.* 2.
 Emens alteri nihil agit, nisi sequatur traditio, qua dominus alter illo constituitur. VIII. 1084. 4.
 Emens suo nomine, possessione tradita, dominus efficitur, licet in instrumentis sit alterius nomen adscriptum. VIII. 1091. 9.
 — si tamen se vere emisse quis probet, & scriptum illud esse simulatum. VIII. 1091. 41.
 Si quis aliens pecunia rem emit, actio acquiritur emptori, & secuta traditione dominium; non vero illi, coquis fuit pecunia. VIII. 1088. 3. 5.
 — idem iuris, si quis emit aliquid communi pecunia. Et quomodo precantur domino, consalatur. VIII. 1088. 4. & 1089. 7. *segg.*
 Res emptæ a marito ex pecunia dotali dotales efficiuntur. VIII. 1090. 8.
 Emptor quando citatur Publiciana. VII. 1084. 18.
 Utrum quis emit sibi, vel alteri, ex verbis amenitatis spectandum est, non ex ejus affectu. VIII. 1092. 13.
 Quis sibi emisse ex verbis intelligatur. VIII. 1092. 13. *segg.*
 Quod jus sit emptoris in re sibi vendita & tradita. Et quomodo conventionem minatur. VIII. 1137. *segg.* 7. 8.
 Emptori non prestat personale pactum. V. 329. N. 17.
 Empti actio ambigua. VIII. 69. 7.
 — quæ sit, & unde dicta. III. 808. 15. VIII. 1056. 8.
 — quantenus emptori competat adversus venditorem. VIII. 1056. 9.

— datur emptori, si ex nova causa alia, quam venditionis, domino sit acquisita res, vel titulo hereditatis, vel legati, vel donationis. X. 1342. 7.
 — Vide *Actio empti*.
 Emptor hereditatis actiones hereditarias nomine venditoris suscipiendo, eum exceptione taciti pacti liberat. VII. 107. 3.
 — an liberet ipso iure, an ope exceptionis. VII. 108. 4.
 — unde taciti pacti vis æstimetur. VII. 108. & 109. 5. 6.
 — an Emptor hereditatis actiones pro venditore suscipiens eum liberet, tamen ipse non sit vendendo. VII. 109. 7. & 110.
 An emptor hereditatis mandatis sibi actiones exercens, dominum, eundemque heredem defendere teneatur. V. 254. *segg.* 14. & N. 12.
 — teneatur utili hereditatis petitione, si res aliter a venditore petitori salva esse non possit. V. 628. 32. 33.
 — an non aliter teneatur, sive hæc sit, sive male fidei hereditatis emptor. V. 629. 33. 34. & 635. 37.
 — an & ejus heres utili hereditatis petitione teneatur duotaxat. V. 638. 40. & N. 26.
 Ad hereditatis emptorem non transeat jus accrescendi. II. 475. *segg.* N. 11.
 — quid si de eo casum inter contrahentes. II. 475. N. 11.
 Emptor rei hereditarie inefficaci quædam amittit. V. 501. 8.
 Enallages exempla. II. 1323. 8.
 Enormis enormissima læsio. Vide *Læsio*.
 In enumeratione universalis si quid falsum est, totam enumerationem falsam efficit. VIII. 45. 5.
 Enumerativa verba. Vide *Verba*.
 Episcopalis audientia, sive jurisdictio probatur jure divino. I. 205. N. * ***
 — defenditur. I. 205. N. * III. 937. N. * & 961. N. ***.
 Episcopus ex pto clericis audiat in criminalibus. V. 176. N. 5.
 — non est nudus administrator Ecclesie sue, sed jus plenus habet. V. 221. N. 17.
 — in rebus Ecclesie sue procurator est in rem suam. *ibid.*
 — pro omni causa cautionem prestat. VI. 103. N. 10.
 — potest procuratorem dare. V. 221. N. 17.
 — eo admittatur ad testimonium dicendum injunctum. VII. 1141. 5. *segg.*
 — jurat, propositis Evangelis. X. 799. N. 23.
 — an jurare cogi, decidende litis causa possit, X. 813. 20.
 — ad iudicium invitatus testimonii causa non trahitur. X. 826. 6.
 — quod sit iudex studiosi. IV. 1331. N. 9.
 — iudici ordinario respectu adjungitur ex jure servissimo. IV. 1394. 8.

— an ex consuetudine causam propriam alteri iudicandum demandare possit. IV. 1040. N. 2.
 Episcopi Vicarius. Vide *Vicarius*.
 Episcopi illustres personæ, nedum egregiæ. X. 825. N. 12.
 — habent territorium non temporale, vulgo diocesis. IV. 1169. N. 4.
 — ab auctoris insectatione vindicantur. IV. 1393. seqq. N. 4.
 Episcoporum constitutiones Prætorum edictis pares habentur. IV. 1158. N. 55.
 Episcoporum edicta præ foribus Ecclesiarum posita qui corruptunt, qua poena afficiantur. IV. 218. N. 17.
 Episcopis potest assidere laicus in criminalibus causis, etiam adversus clericos. V. 8. N. 10.
 Epistola proprie dicta, que ad absentem mittitur. X. 268. 24. & 269.
 — Ea cautio dicta, ubi aliquid in ea caveatur. X. 268. 269.
 Epistolæ species ultimæ voluntatis an pro codicillis habeatur. II. 546. N. 9. & 788. 4. IX. 643. 2.
 Epistola D. Hadriani an prior illa beneficium divisionis decreverit: an edicto prætoris constitutum confirmaverit. IV. 562. 10. & N. 16.
 Epistola accipitur, & pro cautione interposita inter presentes. XI. 413. seq. 10. X. 269.
 Epistolæ fidem faciunt adversus scribentem in re dubia. VII. 1276. 13.
 Eques igitur dicitur. III. 276. 4. & 275. N. 2.
 Equestris dignitate ornatu nisi militent, testamentum militare non conducat. II. 325. N. 17.
 Equestris ordinis insigne. Vide *Annulus*.
 Equus venditus tradi debet cum ornamentis, cum quibus productus est. III. 798. 22.
 Equum militare ducere non licuit extra provinciam. III. 653. N. 7.
 Equi duo uni, vel duobus separatim, denis in diem addicti an fiant inempti, si extiterit unus qui pro utroque triginta daret. IV. 891. 11.
 — Vide *Addictio in diem*.
 Error quis dicatur. X. 1305. 2.
 Error. Vide *condictio indebiti*, *Ignorantia*, *Indebitum*.
 Error an jus faciat. I. 23. N. 1.
 — ab ignorantia quis differat. I. 152. 5.
 — consensum quis impediatur, vel excludat. I. 739. seq. 3. seqq. & N. 1. seq. III. 479. 7. seq. & N. 2. seq. & 1087. seq. 6. VIII. 1308. 6.
 — domini translationem quis impediatur. I. 737. 3. 738. seqq. & N. 1. seq.
 — nemo in dominio rei sue errans rei sue dominium amittit. XI. 549. 8. 550. seqq.
 — licet probabilis, non excusat alii solventem. IV. 766. 41.
 — vitiat iuramentum. V. 1236. seqq. & N. 22.
 — jurisdictionis prorogationem quis impediatur, & quando ille præsumatur. IV. 1191. 8. & N. 1121.

— Tom. XII.

— quando sit causa restitutionis in integrum. V. 1059. seq. 11. & N. 4.
 Error absolute positus, & sine, addito facti, non juris intelligitur. III. 1127. seq. 8.
 Quid error facti, & juris. I. 150. seq. 4. III. 1130. seqq. 11. VII. 700. 10. 11.
 Error perplexi juris errori facti comparatur. XI. 298. N. 3.
 Error facti, non juris prodest ad indebiti repetitionem. III. 1125. seqq. 5. seqq.
 Error juris minoribus, sceminis, militibus, rusticis non nocet. Et an æque singulis prosit in damno, vel lucro. I. 178. 4. seqq. III. 1130. 10.
 — in damnis amittendæ rei nulli nocet extra delictum. I. 178. 7. seq.
 Error in persona heredis institutionem vitiat. II. 204. 11. seq.
 — Item in conjunctione sanguinis. II. 204. 13.
 Error in corpore sive legatarij, sive legatarii, & in huius consanguinitate officit legato. II. 713. 5. seqq.
 Error in proprio nomine legato officit: secus in appellativo. II. 714. seqq. 14. seq. & N. 1. seqq.
 Error in consanguinitate legatarii nocet legato. II. 713. 7.
 Error in rei dominio quando noceat legato. II. 715. seq. 16.
 Error in causa an vitiet promissionem. XI. 666. 9.
 Error in materia, non in corpore promissæ rei interveniens emptionem vitiat, sed non stipulationem. Et quare. III. 479. seq. 8. & N. 3. XI. 669. seq. 4.
 Error in nomine proprio personæ, vel rei de qua agitur, non nocet, si aliunde de re constet, vel de persona. III. 480. 9. XI. 669. 2.
 Qui statim sui ignarus pecunias ex parte suas credidit, nec pro parte sua eas alienat: nisi de errore, & de iure suo admonitus, velit esse creditas. X. 554. seqq.
 Qui alii solvit per errorem, sciens cum quo contraxit, non nisi secuta domini ratificatione liberatur. IV. 768. 44.
 An quod quis alii per errorem solvit, condici possit statim, vel tum demum cum fuerit negata ratificatio. IV. 768. 45. seq.
 — Vide *Indebitum solutio*.
 Evangeliorum tactus in iuramento quorsum adhibitus. X. 799. N. 23.
 — Vide *Iusjurandum*.
 Evictionis diploma ad quos pertinebat. VI. 29. N. 21.
 Evincere, evictio quid. III. 778. seq. 8. IX. 1447. seq. 2. X. 1339. 1.
 Evictio præstari debet emptori, evicta re; etiam si de eo nihil aperte convenerit. IX. 1466. 1. X. 1333. 2.
 Evictio non præstatur emptori scienti vendi rem alienam, vel pignori obligatam. III. 783. 19. IX. 1466. 2. X. 1335. seq. 6. & 1338. 13.

O

— Cuius

- emptori præstat, si de eo convenerit, etiam scienti rem alicuiam, vel obligatam. IX. 1467. 3. & 1515. 1.
- Quando scienti præstetur evictio, & paciscenti duplam reddatur solum rei pretium. IX. 1515. seq. 2.
- Qui rem alienam igoaro vendidit ignarus, & pactus est ne quid præstaret ob evictionem: an evicta re saltem pretium reddere teneatur. IX. 1468. seqq. 5. X. 1334. seq. 3. seqq. & 1338. 14.
- ob Evictionem actio tribus rebus continetur. I. Ut res emptori sit ablata. III. 779. 8. seq. IX. 1449. seq. 5. X. 1339. seq. 2.
- II. Ut res ablata sit sententia iudicis, qua pronuntietur rem venditam petitoris esse, vel illi obligatam. III. 779. 10. IX. 1448. 3. X. 1339. seq. 2.
- III. Ut res auferatur jure petitoris, vel quia res ejus fuerit, vel illi obligata pignori. III. 779. seq. 11. IX. 1471. 1. X. 1345. seq. 1. seq.
- Cessat ob evictionem actio quocunque modo fiat, ut res emptori non auferatur, etiamsi lis de proprietate mota fuerit, & condemnatio iudicis secuta. III. 339. g. IX. 1457. 1. X. 1340. seqq. 3. seq. & 1342. 7.
- cessat, si vel aliena vis, sine iudicio rem auferatur emptori, vel emptoris ipsius voluntas. Et quomodo utrumque. III. 779. 10. X. 1341. seqq. 1.
- cessat, si causam evictioni dederint emptoris culpa, iudicis injuria, vel publicatio rei vendite. III. 780. 11. IX. 1471. 1. seq. X. 1346. seq. 3. & 1350. 13.
- Quot modis culpa imputari queat emptori: ut nulla sit illi evictio rei nomine actio. III. 780. seq. 12. seqq. IX. 1472. seq. 3. seqq. X. 1347. seqq. 4. seqq.
- Qui motam sibi litem non denuntiat venditori, actionem non habet evictionis nomine. Cui & quando denuntiare debebat. III. 780. 12. IX. 1473. seqq. 7. seqq. X. 1348. seqq. 5. seqq.
- Vide *Emptor, Venditor*.
- Quomodo iudicis injuria actionem quæ ob evictionem datur, inhibeat emptori. III. 781. 15. IX. 1477. seq. 17. seq. X. 1350. seq. 13. seqq.
- Adversus quos emptor culpa victus, vel iudicis injuria, actionem habet evictionis nomine. IX. 1481. seq. 1. seqq. & 1485. seq. 1. X. 1351. seq. 16.
- Quomodo fundi venditi publicatione denegetur ob evictionem actio. III. 781. seq. 16.
- Parte rei evicta, datur actio ob evictionem; præterquam in homine vendito. III. 782. 17. X. 1353. seqq. 1. seq.
- Evictio singularum rerum sive quæ in hereditate sunt, sive quæ in peculio, grege, vel armento, non præstat; etiamsi hoc modo not evictæ. IX. 1451. seq. 3. seqq. X. 1360. 12.
- nisi tamen convenerit ut evictio singularum rerum præstaretur. IX. 1452. 5. seq.
- Integranibus domus vel navis partibus evictis, præstat evictio: non ita singulis camentis, vel tabulis evictis. X. 1355. seq. 4. & 1362. 15. seq.
- Evictio eo quod accessit emptorii, ancillæ partu, pecorum fretu, fructu rei venditæ, actio est ob evictionem. III. 782. 17. X. 1356. seq. 5. 6.
- præstat item, evictio usufructu. III. 782. 17. X. 1357. 7.
- Servitutis prædiorum nomine non præstat evictio, nisi fructus traditus sit, uti liber, vel uti optimus maximusque esset. X. 1358. 8. seqq.
- Evicta re donata, quod esset aliena, non præstat evictio; nisi de eo caverit per stipulationem donator. IX. 1453. 1. & 1455. 4. X. 1364. 7.
- quid si evictioem sibi præstari pactus sit donatarius. IX. 1455. seqq. 4. seqq.
- Evicta re in solutionem data, vel permutata, competit actio utilis ex empto: sed & vetus actio creditoris manet, & quare. IX. 1461. seqq. 1. seqq. & 1463. seq. 5.
- Si jactus retis emptus sit, vel missilium captus, ubi quid ex his sit evictum: non præstat evictio. III. 783. 21.
- de Evictione non tenetur qui rem vendidit, non ut suam, sed ut vestigalem, superficialiariam, vel pignoris jure sibi obligatam. III. 783. 20.
- Finibus fundi certis demonstratis, si quid ex his evincatur: ao & quando præstanda sit evictio. IX. 1479. seq. 1.
- Evictis pignoriis distractis ex causa iudicati, tenetur de evictioe debitor, non magistratus, non apparitores, non creditor. IX. 1483. seq. 1. X. 1365. 10.
- In lite Evictionis, re secundum emptorem iudicata, nulla ne de sumptibus quidem litis actio est emptori adversus venditorem. IX. 1491. seq. 1.
- Præscriptio temporis emptori semel quesita, venditor liberatur omni periculo evictionis. IX. 1493. seq. 1.
- Actio ob evictionem nulla præscriptio temporis quamvis longissimi evictionem præcedentis excluditur. IX. 1497. seq. 1.
- Quomodo emptor diu possidendo actionem ob evictionem amittat. IX. 1498. seqq. 2.
- Actio evictionis nomine duplex; ex Empto, & Stipulatione duplex. IX. 1506. 2. X. 1361. seq. 1.
- Evicta re competit actio ex empto, non ad pretium dumtaxat recipiendum; sed ad id quod emptoris interest rem non esse evictam. IX. 1507. seq. 3. seqq. X. 1363. 2. seq. III. 782. seq. 18.
- Quanti intersit rem non fuisse evictam, spectandum eo tempore quo res evincitur, non quo vendita est. IX. 1508. 6.
- Sumptus in evictam rem factos consequi non aliter potest emptor a venditore, quam si eos a domino qui rem evincit, servare non poterit, & re ipsa meliorem rem fecerit. IX. 1507. 5. & 1487. 1. & 1489. seq. 3.
- Actio ob evictionem cui competat, & adversus quem. IX. 1506. 3. X. 1363. 4. & 1364. 8.

— an uxori competat, evictio fundo; quem a se emptum dederat in dotem. X. 1364. 5. seq. & 1365. seq. 10.

— an patri, evictio fundo, quem filie dotis nomine dederat. X. 1364. 6.

An cum heres ex parte institutus vendidit universa pradia, & cohæredes pretium acceperunt: hi ob evictio pradia teneantur. X. 1364. seq. 9.

Evictio re competit emptori actio ex stipulatione dupla, cum hæc fuit interposita, adversus venditorem suasque heredes. IX. 450. 7.

— an persequitur vel præiudicium, ubi verum dictum sit, vel rei confirmationem. Et ex quo tempore res æstimatur. IX. 450. seq. 8. seq. X. 1366. seq. 12. seq.

An cum evictio re, agere liceat ex empto, agat quis utiliter ex stipulatione simpli, & quomodo. IX. 450. seq. 11. X. 1367. seq. 16. seq.

— Vide *Stipulatio simplis, ut dupla.*

Fœdi parte evictio pro indiviso, nihil amplius evictionis nomine præstandum, quam quod evictum est a eo, quod fuerat antea remissum. X. 1369. seq. 19. seq.

Si totus fundus quam Ruman antea deminuerat, evincatur: fundi integri, qualis in venditione fuerat, præstatur evictio. X. 1372. 21.

Fundi venditi, & deinde aucti per alioquem parte pro indiviso evictio: fœdi tamen venditi, non aucti præstatur evictio. X. 1373. seq. 23.

— quid si venditus fundus ex una parte diminutus, ex parte altera aequaliter auctus evincatur ex parte pro indiviso. X. 1374. 24. 1375. seq.

Fundi venditi publicatio ante traditionem tota non obligat evictionis nomine venditorem. III. 781. 16.

— Vide *Publicatio.*

Qui fundum promissit, etiam si donationis causa, evictio debet stipulanti de evictione. XI 1561. 1562. 2.

Qui promittit stipulanti, fundum *Sibi dari*, vel *Titio*, fundo huic tradito, non liberatur, nisi caverit præterea Titio de evictione. XI. 1562. 1563. 3.

— sola tamen traditione Titio facta, liberatur stipulator, cum hic Titium interposuit ex sola donationis causa. XI. 1564. 3.

Donator non obligatur de evictione donatario, etiam si remunerandi animo donaverit. XI. 1564. 4.

An, & quando tenatur evictio, qui statuliberum vendidit, non celato ejus conditione. X. 1366. 7. seq. & 1337. 10.

Eponchi qui. II. 33. N. 25.

— eorum duo genera alienari vetita; & quæ. II. 1329. 35. VIII. 851. 50.

— conditiones vides. V. 90. 9.

— facti ex barbaria, & apud barbaros impune vendi possunt. VIII. 852. 52.

— an possint condere testamentum. II. 32. seq. N. 15. VIII. 1353. 1.

— Vide *Castrati.*

Tom. XII.

Exactores dieti, qui a Fisco præfecti sunt tributis, aliisque præstationibus publicis exigendis. III. 935. 4.

— quoniam sit illorum officium, cum tributa non persolvuntur. VIII. 935. 5.

— quando caveat sa pecunia a collateralibus acceptis, teneant stare confessioni sue; nec habent actionem nec numerant pecuniam. VIII. 939. 3.

An cautio ab exactore tributorum & publicorum functionum amissa, quemadmodum exactori, ita etiam fisco nocet. VIII. 940. 4.

— Examinationis testium. Vide. *Testis.*

Exactoris militum qualis. V. 125. 22. & N. 16.

— realis & verbalis. Prior cum ignominia. V. 125. N. 16.

II. Exceptio regulæ quid sit. III. 1139. 7. 1140.

III Exceptio actioni contraria & modo iudici; & cur appellata conditio. V. 1279. seq. 3. & N. 4. seq. & 1286. seq. 4. & N. 10. seq. VI. 202. seq. 4. IX. 1230. seq. 3. seq. & 1231. seq. 11.

— differt nomine duntaxat a prescriptione, & cum illa præmissis usurpatur. V. 1289. seq. 5. seq. & N. 18. seq. VI. 204. 4. VIII. 1235. seq. 15. seq. IX. 1235. 15.

— nititur æquitate. V. 1283. seq. 3. & N. 8.

— quomodo sit juris naturalis. V. 1283. N. 8.

— generaliter pacis nemini potest, ut quis ex utatur. V. 1283. N. 8.

Omnis exceptio actioni opposita quam excludit, operari, obijci, obstat agenti dicitur. V. 1285. 3.

— ejus definitio & dilatoriis exceptionibus recte convenit, & item determinatur. V. 1285. N. 9.

Omnem in universum exceptionem Princeps, vel lex municipalis admittere non possunt. V. 1283. seq. N. 6.

— omnem generatim adimens lex municipalis, evictio duntaxat exceptionem excludit. V. 1284. N. 6.

— si tamen lex municipalis omnem exceptionem, aliquibus nominatim exceptionibus rejiciat; alias quascunque etiam similiter excludit. V. 1284. N. 8.

Per Exceptionem non jure ipso liberatur reus, sed facto suo. V. 1286. 3.

— Vide *Liberatio.*

Exceptio donanti quid sit, & cuius competat. I. 1200. 5.

— obijci nequit in possessione retinenda, nec recuperanda. II. 4201. 6. seq. & N. 1. IV. 283. N. 22.

— admitti tamen sicut ne spoliatus toto omnia restitatur. IV. 283. N. 21.

Exceptio doli mali cui, adversus quem competit, qua de re, & quomodo. IV. 1363. 1.

— Vide *Dolus.*

Exceptio iurjurandi quid sit, & quibus iuris regularis comprehendatur. IV. 1335. seq. 46.

— Vide *Iurjurandum.*

Exceptio rei iudicata quomodo prodita; est, adversus quem competit, & quam ob rem. IV. 1337. seq. 1. seq.

— Vide *Judicatio rei exceptio.*

O 2

Ex-

- Exceptio pacti conventi quid sit; cui competat; per quos acquiratur; quando ad heredem transeat; & adversus quem detur. IV. 1319. *seqq.*
1. *seqq.* & 1327. *seqq.* 7. *seqq.*
- Exceptio, quod metus causa, cui competat, & adversus quem. V. 1317. 11. & 1369. 7. & N. 9.
- Exceptio S. C. Macedoniani quibus. competat; & quando. III. 679. *seqq.* 8. *seqq.* & 683. *seq.* 11.
- obijci potest, etiam post rem judicatam. III. 685. *seq.* 12.
- est perpetua. III. 683. 11. & 684. *seqq.*
- non potest illi renuntiari. Et quare. III. 686. 12. & 685. N. 3.
- Vide *Sen. C. Macedonianum*.
- Exceptio S. C. Vellejani quibus competat. III. 733. *seqq.* 1. *seqq.* & 739. 1. *seqq.*
- Vide *Sen. C. Vellejanum*.
- Exceptio erroris quid; & cui competat. V. 1317. 11. IX. 740. 4.
- Exceptio non numeratæ pecuniæ quæ; cui; & adversus quem competat; & quando. III. 1362. *seqq.* 14. *seqq.* & N. G. VIII. 199. 8. *seqq.* & 245. *seqq.* 2. *seqq.*
- Vide *Non numeratæ pecuniæ exceptio*.
- Exceptio præscriptionis quod duplex. V. 1299. *seqq.* 9. *seqq.*
- Exceptio moratoria quæ. V. 1415. *seqq.* 2. & N. 4. *seqq.*
- ad heredes non porrigitur. V. 1426. *seqq.* 7.
- Exceptio procuratoria quod duplex. V. 1420. *seqq.* 4.
- initio litis opponenda; semel omisa post litem contestatam repeti non potest. V. 203. 17. & 259. 19. & 276. 33.
- omisa in primo iudicio repeti non potest in iudicio appellationis. V. 204. N. 19.
- post litis contestationem nata, vel prius ignorata admittitur, etiam post litem contestatam. V. 204. N. 19. & 275. N. 30.
- an si non objecta sit minori, valeat iudicii processus. V. 204. N. 20.
- Exceptio falsi procuratoris opponi potest, etiam in executione iudicati; & quare. V. 209. N. 6. & 210.
- sed opposita post litis contestationem est ab excipiente probanda. V. 211. N. 7.
- Exceptio fori, seu præscriptio duplex, incompetentiæ & reusationis. V. 1421. *seqq.* 4. & N. 16.
- opponi debet ante litem contestatam. IV. 1189. 6.
- & quidem ante alias omnes dilatorias exceptiones. V. 1427. N. 25.
- quando, & post sententiam, imo & post tres conformes oppositiones quæ. IV. 1343. N. 2.
- Vid. *Forum*.
- Valent acta iudicii, ubi reus exceptione incompetentiæ objecta, & a iudice rejecta sententiæ acquievit. IV. 1344. 2.
- Exceptio feriatarum ad præscriptionem fori, & similium revocatur. VI. 254. 1.
- opponi tamen potest, etiam post litem contestatam. VI. 255. N. 6.
- Exceptio solutionis differendæ causa quæ sit, & unde nascatur. VII. 1071. 11.
- in lite contestanda opponi debet, non postea. VII. 1071. 12. 13. 14.
- hanc reus probare non cogitur, priusquam actor de intentione sua docuerit. VII. 1072. 16. & 1073. 18. & 1074. 19.
- An sit vera exceptio solutionis allegatio. V. 1280. & 1281. N. 4.
- Exceptio dividendæ obligationis inter fidejussores an peremptoria sit, an dilatoria; & quo tempore opponenda. IV. 563. 10. & N. 19. IX. 1331. *seqq.* 3. & 4.
- Arma reorum dicuntur exceptiones. V. 1279. N. 3.
- Exceptiones aliæ sunt juris, sive actionis; aliæ sunt facti, sive intentionis. An constet vulgaris hæc divisio. V. 1379. *seqq.* N. 4. IX. 1230. 7.
- quædam peremptoriæ sunt, quæ & perpetuæ dicuntur, & quo sensu: quædam dilatoriæ, quæ & temporales dicuntur. V. 1295. *seqq.* 2. & 1309. N. 14. IX. 1232. 12.
- an omnes, mixtæ, dubiæ, quasi peremptoriæ ad vere peremptorias, vel dilatorias revocantur. V. 1295. N. 1.
- aliæ sunt civiles, aut prætoriæ; aliæ nominatæ, vel innominatæ. V. 1296. N. 11.
- justæ, vel frivole, emergentes, incidentes sunt ab interdictibus excogitate; & I. Citis ignotæ. V. 1296. N. 11.
- præjudiciales quæ. V. 1281. N. 4.
- Exceptiones quæ causæ competunt, & in rem dicuntur, quæ sint. V. 1312. *seqq.* 3. 4. *seqq.*
- quæ coherent persone, & in personam sunt; quænam sint. V. 1415. 3. & 1426. *seqq.* 7.
- mixtæ quæ sint. V. 1313. 4. & N. 1. & 1253. N. 8.
- Exceptiones peremptoriæ in duo genera dividuntur; & quomodo distinguantur ex certis & constitutis a jure causis. V. 1296. *seqq.* 3. *seqq.* IX. 1232. *seqq.* 13. *seqq.*
- Exceptiones sive præscriptiones temporis variae, prout tempore sunt actionibus præscriptæ; & quæ. V. 1299. *seqq.* 10. *seqq.*
- Vide *Præscriptiones temporales*.
- Exceptiones peremptoriæ aliæ simpliciter; aliæ litis finitæ, quæ & dicuntur privilegiate. V. 1296. N. 2.
- Exceptiones litis finitæ an tres duotaxat: an plures; & quæ. V. 1402. *seqq.* N. 8.
- Exceptiones peremptoriæ actionem & obligationem sic excludunt, ut perimant. V. 1304. *seqq.* 20.
- actionem & obligationem perpetuo perimunt, etiamsi natæ ex ea causa, ex qua si actio aliqua nata sit, est temporalis; quare. V. 1308. *seqq.* 24. & 1307. *seqq.* N. 13. IX. 1243. 1.
- Exceptiones peremptoriæ competunt heredibus, singularum rerum successoribus, fidejussoribus, & aliis accessionibus. V. 1313. *seqq.* 5. *seqq.*

— item competunt adversus heredes & alios successores. V. 1315. *seq.* 9.

Exceptiones peremptoriae, metus, doli, erroris, non numeratae pecuniae, S. C. Macedoniani, Vellejani, quibus & adversus quos principaliter, & quibus de rebus competant. V. 1316. *seq.* 10. 11.

Exceptiones peremptoriae pacti conventi, jurisjurandi, rei judicatae, doli postea secuti quid proprii juris habeant quoad principales personas, & res earum proprias, quibus, & adversus quas competunt. V. 1318. 13. *seq.* & 1319. *seqq.* 1. *seqq.* & 1337. *seqq.* 1. *seqq.* & 1363. *seqq.* 1. *seqq.*

— Vide *Singula suis locis.*

Plures & diversae exceptiones quando reo competunt de eadem re; omnibus experiri reus potest. V. 1394. *seqq.* 2. & 1393. N. 1.

— item diverso tempore atque judicio obijci reo possunt. V. 1398. N. 3.

— contrarias licet reo sine alternatione conjungere, dummodo hae in facto sibi conveniant; nec fidem sibi invicem derogent & quomodo. V. 1394. *seq.* N. 1.

— contrariae omnino audiri unquam debent, sive eodem vel diverso tempore; sive conjuncta, vel disjuncta, vel soluta oratione proferantur. V. 1396. N. 1.

Exceptiones peremptoriae initio contestari necesse non est in bonae fidei judiciis; sed eas obijcere quacumque satis est ante rem judicatam. V. 1398. *seq.* 3. & N. 5. IX. 1252. 10.

— eas inesse bonae fidei judiciis quam sententiam habeat. V. 1398. *seq.* 3. VI. 206. *seq.* 6.

— an eas initio contestari oporteat in strictis judiciis. V. 1399. *seqq.* 4. *seq.* & N. 6. *seq.* VI. 204. *seqq.* 5. *seqq.* VII. 1075. *seqq.* 21. *seqq.* IX. 1248. *seqq.* 6. *seqq.*

— initio si contestatae fuerint in strictis judiciis, obijci quacumque & disceptari possunt ante rem judicatam. V. 1404. *seq.* 6.

Post acceptum judicium termini reo statuuntur petente actore ad omnes exceptiones opponendas. V. 1401. N. 7.

Exceptiones peremptoriae litis contestationem impediunt, cum eas opponuntur in vim dilatoriarum. V. 1401. N. 8.

— aliter eas non impediunt litis contestationem, nisi vel notoriae sint, vel plane liquidae, vel litis finitae, vel peremptoriae sint intentionis. V. 1401. *seq.* N. 8.

Exceptiones peremptoriae litis finitae tres litis contestationem retardant, etiamsi paulo pleniorum disquisitionem exigant; & quae sint. V. 1402. *seq.* N. 8.

Exceptiones litis finitae, in vim dilatoriarum oppositae disceptari debent, antequam iudex procedat ad ulteriora, nisi altiorum indaginem requirant. V. 1403. N. 8.

Exceptiones altioris disquisitionis quae. V. 1403. *seq.* N. 8.

— quando peremptoriae in vim dilatoriarum obijci queant; & quomodo. V. 1404. N. 8.

— an sint oppositae uti dilatoriis; an vero ut peremptoriae, unde dignosci queat. Et quae ex utroque opponendi modo juris effecta consequantur. V. 1404. *seq.* N. 8.

Exceptiones post sententiam non admittuntur, etiamsi alias, ubi legitima offeratur probatio, audirentur. V. 1410. N. 10.

— non oppositae ante rem judicatam in executione obijci nequeunt. V. 1405. G. & N. 9.

— a militibus tamen armatae militiae obijci possunt in executione, sive peremptoriae sint, sive dilatoriae, & quatenus: non autem declinatoriae fori, & procuratoriae. V. 1405. *seq.* N. 10.

— obijci possunt ab omnibus post rem judicatam, quae post judicatum nate, & post conclusionem causae. V. 1407. N. 10.

— item quae judicatum non impugnant, etiamsi antea nate; sed executionem, & vires sententiae inhibent, aut sententiam moderantur, non infirmant. V. 1407. *seqq.* N. 10.

Post sententiam obijci queant exceptiones vulgo dictae, solutionis, novationis, compensationis, si ante sententiam non fuerint rejectae. V. 1407. N. 10.

— exceptiones usurarii contractus, excommunicationis, proscriptionis, S. C. Macedoniani, & Vellejani. V. 1408. N. 10. & 1406. *seqq.* 7. & 1410. N. 11.

— exceptiones competentiae, inventarii, collationis a coherede faciendae, censendarum actionum, & exceptio ad sumptus in rem factos. V. 1408. *seq.* N. 10.

— exceptiones pretii non soluti, mercis non traditae, impletionis tandem ex parte agentis non secuta. V. 1409. N. 10.

An & post sententiam obijci queat, & quatenus exceptio ordinis, quando principalis solvendo non esse cepit post sententiam. V. 1409. N. 10.

Post sententiam opponuntur exceptiones, quae sententiam nullitatis arguant. V. 1409. *seq.* N. 10. IV. 1343. N. 2.

Quas condiciones requirant superiores exceptiones, ut obijci queant post sententiam. V. 1410. N. 10.

Exceptiones peremptoriae quo tempore probari debeant. V. 1401. N. 1. IX. 1247. *seq.* 4. Exceptiones dilatoriae quae, & unde dicuntur. V. 1413. 1. VII. 1069. 1.

— earum genera duo; & quae. V. 1414. *seqq.* 2. *seqq.* VII. 1069. 2.

— vulgaris alia divisio. V. 1413. *seq.* N. 2. IX. 1233. 13.

— iudicii detrectandi causa comparata, vulgo iudicii declinatoriae quae sint; & unde sumantur. V. 1419. *seqq.* 4. & 1420. N. 13. *seqq.* VII. 1069. 3. *seqq.* 1070. G. *seqq.*

— procuratoriae quae. V. 1421. 4. & N. 15. & 203. 17.

— ad

- adversus solidi petitionem comparatæ cur dilatorie appellatur. V. 1423. 5. & N. 20.
- dilatorie, quæ causæ potius coherent, quam personæ, quæ sint. V. 1421. *seq.* N. 17.
- dictæ per obreptionem & subreptionem quæ. V. 1421. N. 17. & 1422.
- Quandiu actionem excludant dilatorie exceptiones. Quæ singularium tempora. V. 1424. *seq.* 6. & 1308. N. 13.
- dilatorie quibus competant, & adversus quos. V. 1425. 7.
- ante litem contestatam, vel in ipsa litis contestatione opponi debent. V. 1428. 8. & 1427. N. 25. VII. 1071. 12.
- an disceptari debeant atque decidi ante litem contestatam. V. 1430. 8. & 1429. N. 26.
- quando post litem contestatam, modo ante rem judicatam obijci queant. V. 1431. 9. & N. 28.
- quænam opponi queant etiam post rem judicatam. V. 1431. 10. & N. 29.
- quo tempore probandæ sint, quomodo, & a quo. V. 1430. 8. VII. 1072. 15. *seqq.*
- certo ordine & gradatim opponendæ. V. 1429. N. 23.
- opponi possunt in criminali causa a procuratore. V. 180. N. 5.
- rejectæ videntur, si post eas objectas jubeat iudex litem contestari. V. 1427. N. 25.
- item rejectæ videntur, cum iudex ad ulteriora processit, non subjecta clausula, *salvo jure exceptionis*. V. 1427. N. 25.
- quas ex dilatoris Princeps rejicere possit. V. 1428. N. 25.
- quas iudex arbitrer insuper habere queat. *ibid.*
- potest terminus statui ad eas opposendas. *ibid.*
- Exceptionum formulæ sublatæ. Earum exempla. V. 1410. *seqq.* 8. *seq.* & 1412. N. 13.
- Exceptiones hodie nuda facti narratione proponuntur: & an viva voce proponi possint. V. 1410. *seq.* 12.
- Exceptio certarum specierum nominatim expressarum firmat regulam in aliis omnibus non exceptis. VI. 804. 10. VII. 1182. *seq.* 8.
- Cui datus actionem, eisdem multis magis exceptionem competere dicimus. V. 1314. 6. & 1283. N. 8.
- si tamen utraq; ad idem tendat, ejusdemque rei causa sit prodita. V. 1313. N. 3.
- Excommunicatio an sit iusti metus causa. IV. 365. N. 9.
- nonnisi ex causa famosa, vel contumacia interrogat infamiam. V. 134. N. 19.
- Excommunicationis exceptio generali Franciæ consuetudine rejicitur in foro politico. IV. 1065. N. 9.
- Excommunicatus habet utranque testamenti factionem. II. 34. N. 18.
- potest uti compensatione, potest excipere, atque se defendere. IV. 841. N. 6.
- non potest agere, nec agentem reconvenire, nec uti remedio diffamationis. IV. 1063. N. 9.
- non potest intervenire in jure pro alio. V. 192. N. 2.
- omnis ejus sententia ipso jure nulla, etiamsi alias sit ordinarius. IV. 1378. N. 18.
- an, etiamsi toto judicii tempore non sit habitus pro excommunicato. IV. 1378. N. 18.
- utitur remedio appellations. VI. 413. N. 8.
- Exconsules qui. X. 828. 6. & N. 16.
- habentur inter egregios, eorumque privilegiis & immunitate donantur cum ipsi, tum uxores & liberi. X. 828. 6.
- Excusatio tutorum & curatorum quotuplex: ex quinque causarum generibus nascitur. I. 481. *seqq.* 4. *seqq.* & 601. *seqq.* 2. *seqq.*
- liberat a tutela & cura jure delata. I. 481. 1. 2. & 601. 1.
- quibus ex causis non admittitur. I. 499. 47.
- Justa excusatio apud magistratum legitimo modo, loco & tempore proponenda. I. 500. 49.
- proponenda apud acta & pro tribunali cognoscenda. I. 502. 53.
- Vide Tutor, Tutela, Cura, Curator.
- Excusationes judicum quæ. VI. 279. *seqq.* 3. & N. 3.
- Excusationis beneficium. Vide Beneficium excusationis.
- Excussio honorum quomodo fiat, & quorsum? X. 606. 8.
- semper præire debet Paulianæ. VI. 185. *seq.* 13. & N. 20.
- Excussus quinam habeatur. X. 606. 8.
- Executio quæ creditori tribuitur, eadem cessionario parata. IV. 461. N. 11.
- item syngraphæ possessori ex usu judiciorum. III. 577. N. 3.
- Executio legatorum. II. 1053. *seqq.* 1. *seqq.*
- an parata. II. 1106. N. 6.
- Executio citationis. VI. 27. N. 19.
- Executio sententiæ. XI. 227. *seqq.* 1. *seqq.* N. 4. *seqq.*
- in alieno territorio. XI. 228. 3. & N. 3.
- quot modis petatur. XI. 175. N. 1.
- a procuratore an recte petatur. V. 341. N. 5.
- parti victrici non committenda. XI. 173. 1. & N. 1.
- an impediatur pignoribus oblati. XI. 149. 1. & 151. *seq.* 4. & N. 11. *seq.*
- an & quando fiat, cum est in integrum restitutio petita. V. 1245. *seq.* N. 4.
- quomodo suspendatur querela nullitatis. XI. 158: 4. & N. 2.
- contra quos non fiat in solidum. XI. 255. *seqq.* 1. *seqq.*
- fere perficitur sine vi? V. 877. N. 7.
- feriis profanis recte fit. VI. 265. N. 27.
- sed non ita sacris. VI. 260. N. 20.
- Executio militaris quæ fit a magistratu, probata legibus. Et quando facienda. V. 879. 8. & 877. N. 7.

Ere-

GENERALIS.

III

Executio rei iudicatae a quo facienda; & quibus rebus perficiatur. XI. 223. *seqq.* & 248. 2.
 Executionis ordo. XI. 231. *seqq.* N. 8. *seqq.*
 — perverti aequit. XI. 232. *seqq.* 11. *seqq.* & N. 12.
 — *Vide Judicatae rei Executio.*
 Executionis quae exceptiones modum statuunt. V. 1408. *seqq.* N. 10.
 — quae illam inhihent. V. 1406. *seqq.* 7. & 1405. *seqq.* N. 10.
 Executionem non inhihent moratoria praescriptio. V. 1418. N. 10.
 — *Vide Exceptio, Praescriptio.*
 Ab Executione appellare an liceat. VI. 420. *seq.* 18. & N. 25. & 230. 6.
 Cujus sit executio in appellatione, ubi prior sententia confirmatur. VI. 465. 4. & N. 3.
 — quid si infirmatur. VI. 465. 5. & 467. N. 8.
 — quid, cum appellatio deserta. V. 460. 9. & N. 7.
 Executio obligationis quibus in rebus consistat. XI. 1356. 2.
 Adversus excutorem quando sit actio negotiorum gestorum. III. 135. 9. & N. 10.
 Executores testamentorum. II. 1001. N. 2.
 — illa tantum debita solvere debent, quae habent exactionem. IV. 746. N. 3.
 Causae executivae. XI. 243. 4. & N. 20.
 — illis non obstat exceptio litis pendentes, quominus actori variare liceat. IV. 1301. N. 7.
 — nec reconventio locum habet in illis. IV. 1312. N. 21.
 An post ordinariam viam intentatam redire liceat ad executivam. XI. 244. N. 21.
 Exemplum quid sit; & cur *calumniosa scriptura* I. C. Paulo dictum. VII. 59. 1.
 — quare fidem non obtineat. VII. 60. 1.
 — an fidem faciat exemplum privati instrumenti, si illud descripsit debitor, vel alius ejus mandato. VII. 60. *seqq.* 2. *seqq.*
 Exemplum instrumenti & actorum mandato debitoris a notario descriptum & creditori datum an, & quatenus debitori noceat. VII. 61. *seq.* 3. *seq.*
 Exemplum rationum argentarii datum petenti debitori, an fidem faciat adversus argentarium. VII. 62. 5. & 63.
 Exemplum tabularum non aperitur, sed authenticum. II. 403. 8.
 Exemplum quatenus fides habeatur. VI. 1041. 6. IX. 15. *seq.* 11.
 — ex illo nemo coarctari debet, sed ex authenticum. VII. 59. 1.
 Exempla publica quando vim habeant authenticum. VII. 64. 6.
 Exempla plura unius testamenti. II. 42. N. 2.
 Exempla non restringunt regulam. II. 497. 24. & 1127. N. 18.
 Multa propter exemplum rejiciuntur in Republica, quae per se non videntur iniqua. VII. 1032. 2.
 — Exemplaris substitutio. *Vide Substitutio.*

Exemptio rei disjunctim debite quid. IV. 17. 4.
 — certam facit promissionem sub disjunctione factam. IV. 17. 4.
 Exemptae res. *Vide Res.*
 Exercitor navis qui. IV. 565. 13. VIII. 67. 6.
 Qualis exercitoris obligatio; & adversus illum actio. IV. 564. 13. VIII. 67. 3. *seqq.*
 Exercitoria actio unde vim habet. IV. 566. 15.
 — quare ita dicta. V. 993. 18.
 Exercitoria qui teneantur. IV. 580. 10. VIII. 69. *seqq.* 15. *seq.* & 89. 52.
 Quam recte exercitoria atque institutoria prodita sint ex contractu liberi hominis a praetore. VIII. 70. 17. *seq.*
 Exheredare nominatum quid sit. II. 88. 13. IX. 289. 6.
 Exhereditio quid sit, & unde dicta. II. 87. *seq.* 11. & N. 6. & 95. N. 1.
 — proprie non nisi in suos cadit. II. 95. N. 1.
 — quomodo recte fiat. II. 88. 12. *seqq.*
 — non rite facta pro praeteritione habetur. II. 103. 17.
 — ejus formula veteribus usurpata quae. IX. 297. 1. *seq.*
 — hodie facta quibuscumque verbis rata est. X. 297. 2.
 Exheredationis liberorum causae olim quae. Ex quatuordecim a Justiniano praescriptae. II. 90. 17.
 — inseri debent testamento, & ab herede probari, si agerentur a filio. II. 90. *seq.* 17.
 — an similes, gravioreque praeter a Justiniano praescriptas locum faciant exheredationi. II. 90. N. 12.
 Exhereditio facta eo animo ut liberis consulatur, rata est etiam sine justa causa. II. 91. *seq.* 18.
 Exhereditio parentum qualis. II. 112. 8.
 Quae exheredationis parentum causae. II. 112. *seq.* 9.
 Qualis exhereditatio fratrum; & quibus de causis constet. II. 115. *seqq.* 1. *seqq.* 1. 402. N. 3.
 Exhereditatio nulla sine hereditatis additione. II. 342. N. 3. & 1040. N. 3.
 — per conditionem quae tacite inest, vitatur. II. 1019. 4. & N. 3.
 — non admittit jus accrescendi. II. 476. N. 11.
 — an perinat suitatem. II. 341. *seq.* N. 3.
 — turpi demonstratione non vitatur. II. 186. 4. & N. 3.
 Injustae exheredationis poenae quae sint. II. 103. *seq.* 17. *seqq.*
 Exhereditio facta his verbis; *ceteri omnes filii, filiaeque exheredes sunt*, rata. II. 88. N. 8.
 Quae olim fuerit in exheredatione differentia filiorum a filiabus, filiorum a nepotibus, natorum a postumis. IX. 301. 1. & 302. 3.
 — hodie sublata; & quomodo. IX. 301. 2.
 Exhereditatus a patre utrum ab omnibus hereditum gradibus institutorum, & substitutorum exhereditatus esse intelligatur; an ab uno gradu duntaxat. IX. 291. *seqq.* 1. *seqq.*

Exhe-

Exheredatus intelligitur ab omni gradu qui, vel ante heredis institutionem, vel post omnes heredum gradus est exheredatus. IX. 292. *seq.* 2. 3.
 Exheredatus inter duos gradus, ab utroque exheredatus intelligitur. IX. 293. 4.
 Exheredatus inter medias heredum institutiones a toto institutorum gradu exheredatus intelligitur. IX. 294. 5.
 Exheredatus an ab herede patris alondus. III. 461. N. 17.
 Exheredatus an res alienam deducat. XI. 270. *seq.* 19. *seq.*
 — non est iulianus. V. 100. N. 13.
 Exheredatus quomodo partem faciat in querela. V. 539. *seq.* 3. & N. 2.
 — in deinde legitima numerum augeat. V. 457. N. 23.
 — an & quando non testetur in solidum. XI. 259. 3. & 261. 8.
 Exheredato pupillariter substitui potest. II. 268. *seq.* 10.
 — quasi pupillariter substitui non potest. II. 301. 10.
 Exheredato tutor dari potest; & quomodo. II. 401. *seq.* 9. & N. 3.
 ab Exheredato an, & quando legari possit. II. 732. 6.
 — ab ejus substitute legari nunquam potest. II. 732. 6.
 Exheredatis quando competit querela inofficiosa. V. 432. *seq.* 2. & 437. 9.
 — quando querela donationis inofficiosa. V. 563. *seq.* 2.
 Actio ad exhibendum utrum actio in rem sit: an personalis in rem scripta. V. 931. *seqq.* 2. *seqq.* N. 1. *seqq.* VI. 549. 14.
 — actionibus principalibus intervit, & ad eas fundandas vel utiliter exercendas pertinet. V. 935. *seq.* 5. & N. 8. & 929. *seq.* 1. & N. 1.
 — competit omni, cujus quocunque de causa interest rem exhiberi. V. 936. 6. *seq.*
 — competit actore in rem, sive vindicatione, sive Publiciana, sive confessoria, sive hypothecaria, & vel nomine suo, vel alieno. V. 937. 9.
 — quomodo harum interit rem prius exhiberi, quam agent. V. 938. *seq.* 10.
 Actio ad exhibendum competit ex interdictis, quae de possessione restituenda competunt actore. V. 940. *seq.* 11.
 — competit ex maleficio servorum agere vocati, vel noxali actione, vel criminaliter agenti de maleficio plurium. V. 941. *seq.* 12.
 — datur coadiutore chirographum, vel pignus, vel rem furivum. V. 941. *seq.* N. 15. & 945. N. 18.
 Actio ad exhibendum necessaria in rebus nostris, quae alienis junctae cedunt us per praesentium. V. 942. *seq.* 14.
 — necessaria item in plurium rerum optione legata. V. 943. 14.

ad Exhibendum agere illius interest, qui ipse iusta, vel probabili dominii aut alterius juris asserti, vel pretensi causa fundatus est. V. 936. N. 9.
 ad Exhibendum, an agere possit ille cujus interest, si non habet aliquam actionem praecedentem, vel praesentem, vel ab exhibitione speratam, quam exequi velit. V. 943. *seqq.* 15. *seq.*
 — quid si habet praecedentem actionem: sed illas non interit pecuniariter, licet interit alio modo. V. 946. *seqq.* 18. & N. 19. *seq.*
 Ejus qui agit ad exhibendum, interesse debet utroque tempore, & quo lit contestatur, & quo fit coademaatio. V. 948. 19.
 ad Exhibendum agere non potest praedo, vel fur, qui rem recuperaret, quam domino restituit. V. 944. 15.
 — nec agere potest ad exhibendum actor rationes adversarii exhiberi ubi postulans ad fidem intentionis suae faciendam. V. 944. 15.
 — nec potest agere, qui convectus ad exhibendum inter moras iudicii possidere desinit. V. 944. 15.
 — agere possum ad exhibendum rationes meae mandatis meo & in charta mea scriptae adversus eos possidentem. V. 946. 17.
 — & utilis ad exhibendum actione experiri, eam in charta non mea scripta sunt. V. 946. 17. & 945. N. 18.
 — item utilis ad exhibendum agere propter instrumenta, sive ea sint mei dominii, sive ad jus meum pertinentes. V. 945. N. 18.
 Agenti ad exhibendum an, & qualis dominii probatio necessaria. V. 948. *seqq.* 20. & N. 21. *seqq.*
 Actio ad exhibendum suspenditur & removetur exceptione pacti, juriurandi, rei iudicatae, doli mali. V. 950. *seq.* 21.
 — Datur adversus eam, qui utrumque possidet, vel dolo possidere desinit, & habet restituendi facultatem. V. 952. 22.
 Quibus de causis in rem agitur, si res antant ex illa ad exhibendum agitur, si vel solentur, vel sint male fide consumptae. V. 952. N. 24.
 Actio ad exhibendum non datur heredi, nec adversus heredem, qua tales. V. 953. *seqq.* 23.
 — competit de re mobili, cujus certa & designanda, non de re soli. V. 954. 24.
 — nec res ipsa tamen designanda, cum agitur ex noxali causa. V. 954. *seq.* 25.
 Actio ad exhibendum proposita ut res exhibetur actori, & simul illi restituitur omnis causa; aut in id quod interest condemnatur illi reus, si non parcat. V. 955. 26.
 An reus semper rem exhibere debeat, & quo tempore, & quo loco. V. 955. *seq.* 27. *seqq.*
 Res exhiberi debet eodem, quae tunc fuit causa petita est. V. 957. *seq.* 31.
 — quid si deterior exhibeatur. V. 958. 31. & N. 27.
 — exhiberi debet petitori eodem jure, quo fuit, cum acciperetur iudicium. V. 958. *seq.* 32. *seq.* 33.
 Quan-

Quandonam fructus animalium & ancillarum par-
tus veniant cum re exhibitā in restitutionem ac-
tionis ad exhibendum. V. 959. *seq.* 33.

Qualis fiat in id quod interest, condemnatio ad-
versus eum qui rem exhibere recusat. V. 960.
34.

Qui exhibere debet, restituere paratus, indemnis
præstari debet ab impensis quas in rem fecit,
& a damnis quæ a re illi contigerunt. V. 961.
seq. 35. *seq.*

Exhibere, in actione ad exhibendum, quid sit. V.
935. 5. & 957. 30. & N. 26.

Exhibere, exhibitio frequenter idem, atque alere,
& alimentorum præbitionem significat. V. 71. 40.

Exigendi verbum quid proprie significet. IV.
368. 16.

Existimatio quid. V. 87. 4. & N. 6.

— minuitur aut verbis, aut scriptis, aut factis.
IV. 208. 4.

— minuitur, verbis, ingerendo convicia. IV.
208. 5.

— scriptis, divulgando libellos, historias, epi-
grammata famosa; vel sine scripto picturis mi-
nuitur. IV. 209. *seq.* 6. & N. 4.

— factis minuitur, cum quid dolo malo sit ad-
versus aliquem, quod probi & turpitudinis sus-
picionem moveat. IV. 210. *seq.* 7.

Expectati quinam sint. III. 665. N. 6.

Expeditio militum quæ, & unde dicta. II. 326.
41. & N. 18. VIII. 1331. 2.

In expeditione occupati milites qui sint. Et quor-
um de illis in jure quaeratur. II. 325. *seq.* 40.
& N. 17.

Expense. Vide *Sententia*.

Expense an petende nominatim: an iudex ex officio
illas adjudicare possit, etiam si non petitas.
VI. 319. *seqq.* 9. & N. 6.

Condemnatio in expensis quando facienda, & quo-
modo. VI. 319. *seqq.* 6. *seqq.* & N. 5. *seqq.*

Expense quomodo taxande. VI. 312. N. 8.

— an prerogandæ actori evocato ad iurandum in
iudicio. X. 821. 3.

— reddendæ, cum missus creditor possessione de-
cessit. VI. 134. 19. & N. 20.

Expense libelli editionis ad quem pertineant. VI.
49. N. 2.

Clausula cum expensis quæ vis. VI. 56. *seq.*

N. 4.

— Vide *Litis impense*.

Expilatores qui. IV. 246. N. 3.

— fures atrociores dicti. V. 105. N. 4.

Actio expilatæ hereditatis fumosa. V. 105. 2.

Expressum an sit, quod apparet ex conjecturis.

IV. 927. *seq.* N. 16.

— Vide *Tutium*.

Expressa nocent, non expressa non nocent. II.

189. 11. & 802. 3. 4. 803. XI. 27. 6.

Expromissor qui. XI. 146. 2.

— idem reus principalis. XI. 1181. 3.

— quomodo a fidejussore differat. XI. 146. 2.

Expulsiva vis quod duplex. IV. 269. *seq.* N. 2.

— Vide *Via*.

Exquæstor egregia persona. X. 828. 6.

— immunitate munerum gaudet cum uxore & li-
beris. X. 828. 6.

Extensio legum quid; & quibus finibus continetur.
III. 762. N. 4.

— fit ex legis mente atque sententia; numquam
præter legem. V. 980. N. 8.

Exteri an legibus obligentur. I. 39. N. 9.

Extraneus ambiguum verbum. Quotuplex signifi-
catio. II. 331. *seq.* N. 2.

Extraneus heres qui. IX. 336. 6.

— quibus conditionibus hereditatem acquirat.
IX. 337. 9.

— Vide *Heres*, *Hereditas*.

Extraneus, stipulando alteri, quomodo illi utilem
conditionem acquirat. III. 574. 23.

Extraneus dotem non repetit, quam dedit sine
ulla ipsius reddendæ conventionē. III. 1034. 4.

— repetit, cum pactum & stipulationem interpo-
suit incontinenti de ea restituenda. III. 1039. 10.

— quid si ex intervallo. III. 1040. 12.

Extraneus quomodo recte caveat de dote sibi red-
denda. III. 1041. 13.

— Vide *Dos*.

Exul idem atque deportatus. IV. 1064. N. 9.

Exules hodie non deportatorum, sed relegatorum
loco habendi. IX. 119. 11.

— jura libertatis & civitatis retinent. Ideoque tes-
tamentum facere, & ex testamento capere pos-
sunt. *ibid.*

— nisi, sententia a Principe comprobata, jus ci-
vilitatis nominatim eis fuerit ademptum. *ibid.*

F

- F**abricenses qui sint. Couducere res alienas prohibentur. III. 654. 24.
- Fabri excusantur a tutela. I. 496. 43.
- Facere* idem atque *sacrificare* apud latinos. VI. 28. N. 21.
- Facere* atque *agere* differunt; & quomodo. III. 593. N. 1.
- Facere* verbum quam multa significet. XI. 1181. seq. 5. & 1706. 6.
- Facere posse* quid sit, quid reo tribuat; quibus item deductis aestimetur. XI. 266. seqq. 14. 15. seqq.
- An faciendi reus debet in id quod interest condemnari, cum non facit quod promissit: an in id condemnari ut factum præstat, si modo possit. IV. 29. seqq. VIII. 1033. 14. 1035. seqq. XI. 205. seqq. & 1212. 25. 1213. seqq.
- Cum faciendi reus in id quod interest condemnari debet, ex quo tempore aestimetur id, quod interest. XI. 191. 3. 4. 192. seq. 194. 8. 10. & 195.
- Facti vocabulo continentur, non tantum ut aliquid fiat: sed etiam ne quid fiat. IV. 661. 2.
- continentur item & id quod fit, & utilitas quæ ex facto percipitur. XI. 1232. 45.
- Facti aestimatio quid. VIII. 1030. 9.
- Quæ facti sunt, eadem non sunt animi; sed potius contra. II. 429. 11.
- Facta res sunt, & solo loquentis instituto distinguuntur a rebus. III. 529. seq. 11.
- Facta legari possunt. II. 771. 1.
- non tamen illa quæ sunt legibus, & honestati contraria. II. 771. seq. 2.
- non illa quæ sunt inutilia, vel quæ nihil in se habent præter nudum præceptum. II. 773. 3.
- non illa quæ aestimari non possunt; & quæ sint. II. 773. seq. 4.
- quænam locari possint. XI. 1223. 1.
- Facta quedam dividua, quedam individua. XI. 103. 7. & 9.
- dividua quomodo dignoscantur ab individuis. XI. 1203. seq. 10.
- individua quæ sint. XI. 1204. seqq. 11. seqq.
- quomodo definiantur. XI. 1208. 16.
- dividua quid sint, & quare ita nuncupentur. XI. 1209. seq. 17. 18. seq. & 1211. 21.
- Facta omnia si per se spectentur, sunt individua. XI. 1203. 8. & 1211. 22.
- Facta aestimantur utilitate, etque varia pro rerum & temporum adjunctis. XI. 195. 11.
- Facta certa, & incerta quæ sint. IX. 830. 6.
- Facta non transeunt ad dominum. XI. 1171. seq. 8. & N. 3.
- ea stipulando quatenus sibi, vel domino servus acquirat. II. 1172. 8.
- Facta turpia juberi nequeunt in testamento. II. 811. seqq. 1. seqq.
- nec illa juberi queunt, quæ testator ipse facere non potuit. II. 817. 10.
- facta impossibilia jure, vel natura quæ. III. 616. 2. 3. & 617. 5. 6.
- Facta illa ad heredes transeunt, quæ opus aliquod post se relinquunt: secus quæ nullum. IV. 109. N. 3.
- Factum defuncti videtur heredis factum: sed non e contra. III. 110. N. 4. XI. 1519. 3.
- Factum alienum promittitur inutiliter. III. 583. seqq. XI. 1325. seqq.
- Factum alienum utiliter promittitur in stipulatione, *Rem ratam habere*; & in alia qua quis promittit certam personam pro se fidejussuram. XI. 1327. 4. 5. seqq.
- utiliter promittitur, cum promissa est poena, vel id quod interest, si factum non fuerit. XI. 743. 4. & 745. 6.
- Facti alieni justam quis habet ignorantiam. VI. 1056. 17. & 1058. 18.
- de Facto alieno nemo jurare cogitur. X. 797. 9. & N. 19.
- nisi de eo, quod quis scire ac perquirere debet, vel de eo quod publice fit, vel dicitur. X. 797. N. 19.
- in Facto alieno respondere cogitur juratus quisque de credulitate. X. 797. N. 20.
- Nemo ex alieno facto potest obligari, & conveniri, herede excepto, & alio qui habet obligatum in potestate. IV. 597. 1.
- Cum feci aliquid, ut dares vel faceres, potest agi, si non feceris, in id quod mea interest esse factum. X. 1229. 1.
- Quæ actio sit prodita propter id, quod factum non esse mea interest; & in quod tempus. X. 1230. 2. & 1231. 4.
- In factum actio. Vide *Actio*.
- Facti error. Vide *Error*.
- In factum exceptio. Vide *Exceptio*.
- Facti ignorantia. Vide *Ignorantia*.
- Facti questio. Vide *Questio*.
- Falcidia lex a quo dicta; quando lata. Quæ illius ferendæ occasio. II. 897. 2. 89. 8. seqq. & N. 2.
- aucta est dumtaxat in persona liberorum ad modum legitime. II. 965. N. 1. 966.
- legatis modum imponit intra dodrantem. II. 898. 2.
- prospicit cum heredibus, tum legatariis, tum etiam testamento. II. 898. seq. 3. & N. 4.
- per hanc uni heredi sive ex toto asse, sive ex parte instituto quarta pars hereditatis integra remanere & sufficere debet. II. 905. 3. 906.
- Falcidiz ratio, duobus vel pluribus institutis heredibus, ita ponitur in singulis, ut quisque suæ partis onerata quartam capiat. II. 906. 4. 907.

Falcidia ratio ponitur in parte legatis onerata vel exhausta, quodcumque hæc, vel substitutionis, vel accretionis jure accesserit non onerata: non contra si pars delibata, vel integra accrescat exhausta. Et quare. II. 907. 5. 908. seq.

— que tamen Falcidia a coherede, qui ex sua parte quartam totius hereditatis habet, non detrahitur ex portione deficientis exhausta, si is vivo testatore decessit. II. 911. 7. seq.

Sunt portiones quartam retinere potest coheres oneratus, etiam si ad eum pars non accessit perveoerit, ubi alter cni delate, heres extitit. II. 914. 8. & N. 5.

Quarta Falcidia locum habet, etiam in legato coheredi relicto. IX. 801. 1.

Ratio Falcidie ponitur in singulis heredibus. IX. 802. 2.

In tabulis patriæ & filii servatur una quarta Falcidia: & quomodo. II. 915. 9. seq. 916. seq.

Quarta Falcidie producta est ad singularia fideicommissa, & ad donationes que morte confirmantur. II. 933. 3. & N. 1. 934. seq.

— an & ad ea que mortis causa capiuntur. II. 935. 4. 936. seq. & 939. 8.

Non imputatur in Falcidiam legatæ inutilis utilis imputatur pro commodo dantur, quod ex ille percipitur. II. 938. 7. 939. 8.

Imputatur in Falcidiam debitum creditori legatæ & quatenus. II. 939. 9.

— imputatur fundus vendi aut emi certo pretio jussu a testatore. II. 839. 10. 940. seq.

— legatum in diem, vel sub conditione relictum. II. 941. 13.

Quæsi æstimator unumquodque legatum, quod venit in Falcidie computationem. II. 941. seq. 942. seq.

— Vide *Annus legatæ, Alimenta, Ususfructus*.

Detrahuntur ante Falcidiam in æstimanda patrimonio aut quotitate æs alienum, funeris impensa, pretia servorum manumissorum. II. 951. 952. & 955. 11. 12. & 956. 13.

Æs alienum soli ex heredibus detrahunt ante Falcidie rationem, qui eo tenentur. II. 955. 10.

Si quid defunctus dedit instituto heredi, id quoque deductur in ære alieno. II. 952. 6.

— quid si heres rogatus sit, ne creditum suum reputet legatariis. II. 952. 7. 953. seq.

An si heres, supra quam funeris causa necesse esset, impenderit, jubente testatore, possit eam quantitatem in ære alieno deducere. II. 955. 12. 956.

— Vide *Æs alienum, Funeris impensa*.

Quæsum in bonis defuncti numerantur, & quomodo æstimator in computanda Falcidia. II. 956. 14. 957. seq. & 960. 22.

— Vide *Bona*.

— patrimoniis quantitas, ad quam reduci debet Falcidie ratio, ex tempore mortis æstimanda. II. 960. 23. 961.

Ejus incrementa vel damna post mortem insecuta

Tom. XII.

nec augent legatæ, nec minuant, & heredi present, vel nocent, non legatariis. II. 961. 23. 24. & 962. 28. 964. 30.

— damna tamen secuta circa res legatas non heredi nocent, sed legatariis. II. 963. 29.

Fructus post testatoris mortem percepti, vel partus editi quæsum in Falcidiam imputantur, vel ætus. II. 961. 25. 26. 962. 27.

Imputantur in quartam Falcidiam que capiuntur jure hereditario: non que jure legati, aut fideicommissi. II. 967. 3.

Quibus in casibus questio sit, jure ne hereditario res capiuntur, an jure legati, ut imputentur in quartam. II. 967. 4. 968. 3.

Imputatur in Quartam legatum heredi datum ut integra legatæ, vel fideicommissa præstet. II. 968. 6.

— imputatur quidquid in eam centum accepit futurus heres a viro testatore. Et an in dubio videatur delictus testator, ut in quartam imputaret. II. 968. 6. & N. 4.

Cum Quarta computatur quod heres vice matris accepit a legatario. II. 968. 7. 969.

Conditionis implendæ causa que datur a legatario, non imputatur in Quartam Falcidiam. II. 969. 11. 12. & 969. 8. 9. & 970.

— quare aliter sit in eo, quod datur a legatario, & accipitur ab herede pro pretio rei legatæ. II. 941. 12. & N. 10.

Quod conditionis implendæ causa præstatur ab herede, Falcidiam minuit, & quare. IX. 804. 1.

Cum creditor habuit heredem, quocum poterat agi de peculio, cujus temporis peculium computari oportet in Falcidia. II. 970. 10.

Quarta Falcidie an, & quomodo differat a quarta Trebelliana. II. 971. 11. 12. 972. seqq.

— detrahatur ipso jure pro rata portione ex singulis rebus legatis. II. 977. 1. & N. 1. 2.

Quarta Falcidie detentio competit heredi, si possidet: non possidenti datur vindictio. II. 977. 1. & N. 2.

Quomodo Falcidia deducatur ex rebus legatis, quæ divisionem non recipiunt. II. 977. 2. & 978. 1.

— quomodo deducatur ex fundo, & via legatis. Et quid si Falcidia amplius, vel minus aliquid desideret, quam sit viæ pretium. II. 978. 3. 4. & 979.

Cum fundus, & ad eum via per alium fundum legatæ est, an fundo legatæ integre acquisito, viam legatum perent, si terti Falcidie ratio habebatur, quoti viæ æstimator. II. 978. 4. & N. 3.

— an fundus solus legatario præstandus, & præterea quod amplius est in æstimatione viæ, si Falcidie ratio minoris habebatur, quam viæ: an utraque; & heredi suppleendum quod deest Falcidie. II. 978. 4. & N. 3. & 979.

Quarta Falcidia deducitur ex legato usufructu. II. 980. 5.

— deducitur ex usufructu annuum horarum conjugii donato mortis causa. II. 934. N. 2.

- quodnam ex eventa miouat solida legata ab initio praestita. II. 981. 9. 10. 982.
- Quare aestimatio legati usufructus ratione Falcidia fiat, habita computatione triginta annorum duntaxat. II. 918. 23. & N. 17.
- Falcidia beneficio non utuntur legatarii, nec fideicommissarii in eo quod ab ipsis legatum est, nisi per consequentiam interdum; & quomodo. II. 983. 12. 13. 984.
- Falcidia beneficio pater non utitur in castrum peculio per fideicommissum relicto. II. 984. 12. & 983. N. 6.
- Falcidia cessat in testamento militis. II. 985. 16.
- in dote mulieri prelegata, & in rebus mulieris causa emptis, paratave. II. 980. 6. & 985. 17.
- in relictis ad pias causas. II. 985. 17.
- an adversus Principem retineri possit. IX. 761. 2.
- cessat, si testator expresse prohibuerit. II. 986. 18. & N. 10.
- si pacto, vel stipulatione recepit, se integra legata soluturum. II. 986. 18. & N. 11.
- si heres inventarium non fecerit. II. 987. 20.
- si testamentum colit, vel codicillos, ut fideicommissum intenderet. II. 987. 23.
- si rogatus incapax restituere, secutus est voluntatem testatoris. II. 987. 24.
- si legata praestitit integra ex errore juris & quae inde consecutaria. II. 988. 25. 26.
- si autem in facto errant solida legata solvit, habet quartam Falcidiam repetitionem. II. 988. 25.
- Quarta Falcidia quibus in rebus differat a legitima. V. 456. 22.
- An qui, omnia consulto Falcidia, praestitit integra legata, repetere possit, ut indebitum, quod ex Falcidia debebatur. IX. 751. 1. *segg.* 752. *segg.*
- An quod ex Falcidia ratione detrahatur legatarius, naturaliter illis debeat. IX. 633. 2.
- Falcidiam qui non detrahit, in fraudem creditum non facit. VI. 152. 28.
- Falsitas quid sit, & unde dicta. IV. 399. N. 9.
- Falsae minime exempla. *ibid.*
- Falsi poene quae sit. VII. 1171. 1.
- In falsi criminis negativa a reo minime probanda. VII. 1099. 13.
- De falsi criminis an transigere liceat. VII. 331. 14. *segg.* 332. *segg.*
- Fama hominis quae. V. 87. 4. & N. 6.
- absolute dicta quid sit. VII. 1112. 31.
- Fama bonae studio sibi antiquis honesto viro. IV. 366. N. 15.
- iactura honesto viro gravis, improbo levis. 14. 83. N. 1.
- Fama non est legitima dominii probatio. VII. 1024. 19.
- per se fidem non facit, sed legitimam probationem, quae obscura sit & incerta, confirmat. VII. 1112. 30. *segg.* 1113.

- an faciat semiplenam probationem, & quae iuramento supplere queat. X. 748. N. 6.
- unico teste non probatur semiplena. X. 747. N. 5.
- Fomes forem excusat. IV. 251. N. 9.
- Fomis pellenda causa filius vendi potest. I. 341. 16.
- Familia emptor alius ab herede. II. 39. N. 2.
- Familia appellatone qui continentur in fideicommissis familiae relecto. II. 901. 4.
- & quodnam in familia manere, vel ab ea exisse, familiae relictum intelligitur. II. 991. 5. *segg.*
- Familia relictum an exolat quartum gradum. II. 991. N. 2.
- *Vide Fideicommissum.*
- Si familia deiecerit: datur adversus dominum interdiction, *Unde ut, etiam non iussit.* Quinon familia verbo continentur. IV. 285. 19. & N. 25.
- Familia fiscocta. VI. 30. N. 21.
- Familiarum serae. VI. 255. N. 5.
- De iure Familiae quae actiones, & quorsum proditae. V. 999. 4. *segg.* 920. *segg.*
- Ereiscunde familiae actio quid, & unde nomen traxit. V. 738. 2. & 997. *cap.* 2. N. 1.
- Ereiscunde familiae iudicium competit heredi ad divisionem provocati. VI. 968. 2.
- quid si negetur esse coheres ab adversario, an ereiscunde agat iudicio, & quatenus. VI. 969. 3.
- competit in coheredes. VI. 970. 5.
- In Iudicio ereiscunde agitur de hereditate sive unius, sive plurium communione dirimenda. VI. 971. 1.
- de hereditate dividenda recte agitur interdum cum illo coherede, quomodo non est illa hereditas communis; & quomodo. VI. 972. 2.
- Ereiscunde familiae iudicium plerumque semel agitari non potest. Et quoniam iudicio agitur de rebus *vel* casu, vel errore adhuc iudicis. VI. 973. 1.
- causa tamen cognita, semel atque iterum potest agitari. VI. 975. 976. 6.
- & quare de rebus in communione relictis agi possit ereiscunde familiae, ubi hereditas privata consensu non fuit integre divisa. VI. 973. 2.
- quid si privatim dividerent hereditatem coheredes hoc animo, ut nihil indivisum relinquerent. VI. 973. 3. 974.
- Familiae ereiscunde iudicium quomodo differat ab alio universalibus. VI. 974. 4. 5.
- In Ereiscunde familiae iudicium venit id totum quod est hereditarium. VI. 973. 1. 2. 976. *segg.*
- an veniant res defuncto traditae, & usucapione quaesitae ab hereditibus. VI. 977. 2. *segg.* 78.
- an pecunia filiorum familiae, & quae. VI. 977. 1. *segg.* 978. *segg.*
- an dantur filiofamilias a patre facta. VI. 979. 1. *segg.* 980. *segg.*
- Id iudicium familiae ereiscunde venit etiam quod non

- non est hereditarium, si ejusmodi sit quod recte conferri possit. VI. 985. 1. *seqq.* 986. *seqq.*
- non tamen venit, quod commune non est, quamvis sit hereditarium. Hoc quibus modis contingat. VI. 991. 1. *seqq.* 992. *seqq.*
- non veniunt nomina hereditaria. VI. 993. 5. 994.
- Nomen hereditarium solidam si solvat unus heredum, repetit a cæteris iudicio familie eriscundæ. VI. 999. 7.
- non veniunt stipulationes & promissiones individue. VI. 994. 6.
- In iudicium eriscundæ familie an pecunie veniant, quas institor servus liber esse jussus, & heres ex parte scriptus exegit, adhuc ignarus sui status, a creditoribus hereditariis. X. 534. 535. *seqq.*
- non veniunt, si sint ab illo consumptæ. X. 540. 6. 541. *seqq.*
- consumptæ qua actione condici possint a coheredibus. X. 545. 7. 546. *seq.*
- In iudicium eriscundæ familie non veniunt quæ noxia sunt, & ad nocendum parata. VI. 993. 1. 994. *seqq.*
- nec ea quæ sunt scelere & malis artibus quæ sita. VI. 993. 3.
- non ea quæ sunt uni hereditum prelegata. VI. 993. 4. 5. 996.
- vel uni heredum ab altero coherede data testatoris iudicio. VI. 995. 4.
- Vide *Filiusfamilias, Prælegatum.*
- Familie eriscundæ iudicium habet præstationes personales. Quæ sint, & cur ita dicte. VI. 997. 1. & 1003. 19. 1004.
- versantur in tribus. I. in eo, quod coheredi de suo abest per causam hereditariam. VI. 997. 1.
- heres a coherede exigit quod ei abest ex facto coheredis, vel suo, dum negotium hereditarium gerit. Quibus utrumque modis contingat. VI. 997. 2. 3. 998. *seqq.*
- II. Præstationes versantur in eo, quod uni abfuturum est ex causa hereditaria. Et quæ hic præstari debeant a cæteris coheredibus. VI. 1001. 10.
- III. In eo, ut præstetur a coherede quicquid de rebus hereditariis ad eum pervenerit, vel quod per eum damni datum factumve est; vel si per eum factum sit; quominus quæreretur aliquid coheredi. VI. 1001. 11. 12. & 1002. 16. & 1003. 17.
- An pretium hereditariæ rei ab uno venditæ præstetur iudicio familie eriscundæ. VI. 1001. 13. & 1002.
- In iudicio familie eriscundæ dolus, & culpa præstantur. VI. 1003. 18.
- Iudicium familie eriscundæ mixtum est, tam in rem quam in personam. VI. 1004. 20.
- In iudicio familie eriscundæ quodnam sit iudicis officium. VI. 1005. 1. 1006. *seqq.*
- Si non convenit de divisione rerum inter coheredes: primo testatoris voluntas sequenda. VI. 1006. 2. *seqq.* 1007. *seqq.*
- ubi voluntas testatoris nulla erit, iudex divisionem sequetur, quæ illi videbitur commodissima. VI. 1006. 2. & 1009. 8. 1010. *seqq.*
- Quam divisionem tenere debeat iudex in actione familie eriscundæ; in partibus a testatore non divisis. VI. 1008. 7. & 1009
- Familiaritas quatenus spectum iudicem faciat. IV. 1384. N. 6. & 1385.
- a testimonio dicendo repellit. VII. 1120. 7. *seqq.* 1121.
- Famosæ actiones. Vide *Actiones famosæ, Iudicia famosæ.*
- Famosus, verbum ambiguum. V. 85. N. 3.
- Famuli studiosorum an gaudeant dominorum privilegiis. IV. 1330. N. 9.
- Famulis militum an detur in integrum restitutio. V. 1063. N. 7.
- de Damnis per famulos illatis, quando teneantur. IV. 444. N. 5.
- Fari quid ex Varrone significet. II. 439. N. 3.
- quare significationem habeat apud juris auctores. II. 440. N. 3.
- Fasti, & nefasti dies qui. VI. 255. N. 4.
- Fatum quid, & unde dictum. II. 440. N. 3.
- pro morte usurpatum. VI. 451. 19. & N. 19.
- Fatum, & fatale damnum pro caso fortuito. IV. 655. 12. & N. 8.
- Fatalia appellationis. Vide *Appellatio.*
- Futurus unde dictus. II. 440. N. 3.
- Quod introductum est ob quorundam favorem, non debet contra ipsorum commodum prodici. I. 93. 10.
- Ob favorem nulli concedendum est, quod redeat in alterius injuriam. VIII. 779. 6.
- Fenestras in pariete nostro aperire licet vel invito vicino. III. 263. 7. *seqq.* 264. *seqq.*
- Fenestris an uterentur veteres ad prospectum. III. 268. N. 7.
- Feræ quænam, & unde dicte. I. 689. 3. 690.
- an siot apes, columbi, pavones. I. 690. 4.
- non sunt, quæ in vivariis & in caveis clausæ. I. 691. 4. 5.
- Feræ nullius sunt, & occupanti cedunt. I. 691. 5. *seqq.*
- non persequentis, aut vulocantis fiunt, sed capientis. I. 691. 8. 692.
- quando fiant ejus qui venandi causa laqueum posuit, cui fera bestia inhesit. I. 692. 10. 693.
- Feræ capientis fiunt, sive quis in suo capiat, sive in alieno. I. 694. 11.
- Feræ quæ a custodia nostra se receperunt in libertatem, nostræ esse desinunt, & occupanti acquiruntur. I. 718. 6.
- quando videantur se recepisse in naturalem libertatem. I. 719. 7.
- Feræ quomodo possideantur, & quando possideri desinant. I. 1016. 21. 1017. 22.
- an sint in dominio nostro, licet non possideantur. I. 691. 5. & N. 3.

- Quæ illius poena qui feras alit, si hæ nocuerint. IV. 473. N. 3.
- Feriae quid sint, & unde dictæ. VI. 256. 3. & 255. N. 4.
- Aliæ extraordinariæ, seu repentinae. Et quæ sint, & quæ ob causas iudici soleant. VI. 256. 3. & N. 6. 7. 257. N. 8.
- aliæ solennes, & perpetuæ. Quatuor illarum genera. VI. 257. 3. 4. & N. 9. 258. *seq.*
- I. Dies festi sive a Deo, sive ab ecclesia instituti. VI. 258. 4. & N. 10.
- II. Dies natalitii urbiurum Romæ, Constantinopolis, & ipsius Imperatoris. VI. 258.
- III. Feriæ messium, & vindemiarum. VI. 258. 259.
- hæ postremæ uno & tricesimo die finiuntur: prosunt iis etiam, qui occupari non solent in re rustica. VI. 258. N. 14. 259.
- a domino cuiusque ditionis ex consuetudine loci, cuiusque statuende. VI. 259. N. 15. 260.
- IV. Feriæ nundinarum, & publicorum mercatorum. VI. 259. 260. 4. & N. 16. 17.
- Feriæ sive extraordinariæ, sive solennes, festis diebus exceptis, a Principe constituuntur. VI. 256. 3.
- an ab iudice vel a magistratu. VI. 256. 3. & 255. N. 5.
- indicuntur ob publicam calamitatem. VI. 256. N. 8.
- vacationem tribuunt a foro & iudiciis. VI. 260. 5. 261. *seqq.*
- Etiâ in feriis sacris peragi licet quicquid facit ad concordiam & ad lites consensu dirimendas, uti & quicquid est beneficii, atque liberalitatis. VI. 260. 5. 261.
- Quot, & quæ fieri prohibeantur in sacris feriis. VI. 261. 262. 5. & N. 19. 20
- vide *Festi, Dies.*
- Feris sacris sive perpetuis, sive repentinis, sive in Principis honorem indietis renunciari non potest. VI. 263. 6. & N. 23.
- An derogari possit feriis in honorem Dei constitutis a Principe, a Statuto, vel a consuetudine. Quibus ex his derogari possit, & quatenus. VI. 263. N. 23.
- Feris messium, vindemiarum, nundinarum renunciari potest voluntate partium & iudicis. VI. 263. 7. & N. 24. & 264.
- Quenam genera causarum expediri queant, etiam adversus invitos in feriis vindemiarum, messium, & nundinarum. VI. 264. 8. & N. 26. 27. 266. 9. & 260. N. 17.
- Feriæ nundinarum inhihent exactionem privati debiti adversus eos duntaxat, qui concurrunt ad nundinas. VI. 260. 4. & N. 17. & 265. 9.
- Festi dies quinam, & unde dicti. VI. 257. 4. & N. 10. 258.
- omnes qui a Deo, vel ab Ecclesia sunt instituti. VI. 258. N. 10.
- Rati sunt dicbus Festis quicunque actus, qui causæ cognitionem non requirunt. VI. 261. N. 19.
- Vetantur festis diebus officia & opera, quæ scrvilla dicuntur. VI. 261. N. 20. 262.
- seu theatrales, publica spectacula, ebrietas, & commensationes. VI. 262. N. 20.
- Excusantur ex necessitate serviles operæ diebus festis. *ibid.*
- Opera non servilia licet facere festis diebus. *ibid.*
- Quibus operibus vacare oporteat festo die. *ibid.*
- Causæ civiles quænam festis diebus agitari queant. VI. 262. N. 21. 263. & 264. N. 26.
- Cognitionem causæ quæ non requirunt, an valeant festis diebus. VI. 261. N. 19.
- Festa feralia quæ. I. 643. N. 13.
- Festuca in inamissionibus adhibita. I. 270. N. 3.
- Festucaria vis quænam. IV. 269. N. 2. V. 759. N. 1.
- Festucaria prohibitio quæ. IV. 489. N. 5.
- Feudi legati an præstanda sit æstimatio. II. 758. N. 4.
- Fendi filiofamilias constituti ususfructus an patri acquiratur. III. 21. N. 1.
- Fendi dominus est iudex feudaliū causarum. IV. 1172. N. 9.
- non habet subditum vasallum, excepta feudali causa. IV. 1172. N. 9.
- an possit in jus vocari non petita venia. VI. 34. N. 22.
- Feuda olim temporaria, hodie perpetua. IV. 1170. N. 7.
- an sint hereditaria. V. 659. N. 10.
- cuncta in fraudem legitime filius debitor, an sint obnoxia querelæ inofficiosa donationis. V. 568. N. 4.
- an satisfactione relevent in jus vocatum. VI. 100. N. 8.
- An & quomodo fiat executio in re feudali. XI. 234. N. 13.
- Sententia in feudalibus an descendenti noceat, aliæ successoris. XI. 175. N. 1.
- Vide *Calumniae iuramentum.*
- Fictio juris quid sit. III. 1175. N. 1.
- tantumdem valei in iure, quantum veritas. I. 983. N. 1. III. 540. N. 1.
- an facti esse possit, & quatenus, & quo effectu. I. 983. N. 1. X. 272. 28.
- Fictio unionis inter patrem, & filium, inter fratres ejusdem familie non est juris naturæ, sed civilis juris. III. 648. N. 2. & 1175. N. 1.
- impedit obligationem civilem, non naturalem. III. 1175. N. 1. 1176.
- Fictionis in hereditate, quæ habetur loco defuncti, quinam sit effectus, atque usus. II. 12. 4. & N. 6.
- Fictionem non agnoscit jus naturæ. III. 1175. N. 1.
- Fictio brevis manus quænam. III. 1200. 6.
- Fictio L. Cornelia qualis. I. 350. 9. & N. 2.
- Publicianæ quæ sit. VI. 639. N. 11.

Ficum forte capitalis apud Græcos IV. 355. N. 13.

Fides hosti servanda. IV. 395. N. 3.

Quando habita fides de prete censoris. I. 745. 11. 746.

Fidei præstat in juramenti loco habetur. X. 650. N. 5.

Fides que fit iudici, plena est, vel minus plena, vulgo semiplena. Aliter perfecta, & imperfecta. X. 745. N. 4. 746.

— imperfecta plures habet probationis gradus, qui per se consistunt, licet probationem nondum plenam effecerint. X. 746. N. 4. & 747. 3.

Fides rupta quid sit. V. 118. N. 13. 119.

Fidem habere alicui quamvis iurato in eo sus iniquum est. VII. 493. 5.

Nihil indigulus Principe, vel Republica, quoniam fidem rumpere. IV. 395. N. 3.

Fides bona, vel mala. Vult *bona fidei possessor*, *Mala fides*, et *Possessor*.

Fideicommissum, & fideicommissum quid sit. II. 690. 1. & N. 1. 691. IX. 573. 1. 3.

— ejus origo, atque etymologia. II. 522. 3. & N. 3. 523. N. 5. 691. 1. IX. 573. 2.

— olim necesse non præstatur. II. 522. 4. & N. 4. 5. 523. seg.

— vim & necessitatem juris ex quo tempore habuit. II. 522. 4. & N. 5. & 523. 691. 3. 692.

— re mutata, nomen vetus manet, & quomodo recte. II. 523. 4. 524.

Quot modis, etiam postquam legiti vim habuit a jure, differeret a legato ante Justinianum. II. 692. 4. segg. 693. segg. IX. 575. 6. 576.

— qua in re præcipua hodie differat a legato. II. 691. 2. & N. 2. IX. 573. 4.

Singulare fideicommissum quomodo ex antiquum legatis a Justiniano. II. 695. 9. & N. 8. 9. & 697. 13. & N. 10. 698. seg. IX. 600. 2. 3. 699.

Fideicommissum relinquitor expresse verbis, relatiq; *Peto, rogo, volo, mando, fidei tue committo, cupio, opto, exigo, desidero heres ut des, vel credo testaturum*. II. 705. 9. 10.

— sine verbis fideicommissi propriis relinquitor demonstratione aliq; qua, que indicet testatoris voluntatem de fideicommissio. II. 706. 11. & N. 3.

Verbum quod ex sola voluntatis conjectura fideicommissum judicant, genera quinque, & quæ, & aia plura. II. 706. 13. 707. segg.

Fideicommissum relictum iis intelligitur, quibus testator prospectum voluit, sive scriptis coheredibus, nec heredibus legitimis. II. 710. 19.

Fideicommissum quomodo familie relictum intelligitur ex prohibita rei alienatione. II. 990. 3. 991. IX. 601. 1. 602. segg.

Quid inter hæc fideicommissa differat. *Rago fundum cui vult, ex familia relinquo. Peto ne fundus de familia exeat*. II. 993. N. 5. 994.

Fideicommissum familie relictum an excedat quantum gradum. II. 991. N. 2.

Fideicommissum etiam voto relinqui potest. A quo,

& quibus presentibus, & quomodo. II. 710. 20. 711. 21. IX. 644. 4. 5.

Fideicommissum valet, etiam cum testator interrogatus, an vellet illud, vel illud Titio dari; respondet, *Maxime*. II. 711. 22. & N. 6. 712.

Fideicommissum nullum est, si vel scripto, vel dicto, vel ausu non constet de voluntate fideicommissantis. Et quando id contingat. II. 712. 2. 713. segg.

— *Yde Error*.

Fideicommissum non integre scriptum, ratum est, si modo possit ex eo voluntas fideicommissantis intelligi. IX. 601. 1. & 602. 2.

Fideicommissum quoniam possint relinquere. Et quibus relinqui possit. II. 720. 3. 4. 721. segg.

A quibus possit fideicommissum relinqui. II. 720. 1. & 730. segg. & 737. 1. 738. segg. IX. 697. segg.

Fideicommissum a filio emancipato, & potest exheredato an relinqui possit. IX. 659. 1. 660. segg.

ab Exheredati substituto fideicommissum non potest relinqui. II. 731. & 732.

ab Herede legitim fideicommissum potest relinqui. II. 738. 2. 739.

— non tamen ab alio, quam rogato. II. 739. N. 2. & 740.

— potest relinqui a legitime herede impuberis a patre instituti. II. 739. 3.

— potest a fisco relinqui, bonis vacantibus. II. 739. 4.

— potest relinquere potest illiusmodi miles decedens intestatus. *ibid*.

A postumo alieno an possit fideicommissum relinqui. II. 739. 5. 740.

Aa a postumo fratris filio legitimo herede futuro fideicommissum relinqui possit. II. 739. 5. 740. & 741. & N. 3. X. 1461. 4.

Quando fideicommissum inutiliter relinquitor ab herede legitimo. II. 741. 6.

— recte relinquitur & ab illis qui mortis causa capiunt. II. 741. 7. & 742.

Filiosfamilias herede instituto, relinqui potest fideicommissum a patre, cui hereditas per filium acquiritur. II. 745. 1. 746. segg.

— fideicommissum hoc utrum pater præstet ex persona sua, an ex persona filii, quid intesit. II. 748. 4. 749. segg.

Fideicommissum relinquere potest creditor a debitore suo. II. 736. 14. 737. segg.

— & contra debitorem agere poterit fideicommissarius ex testamento. II. 735. N. 8.

— an & contra heredem sibi cadendas actiones in debitorem. II. 733. N. 8. 734. segg.

Quantum ab his relinqui possit, a quibus fideicommissum relinqui potest. Et quomodo fideicommissum sit æstimandum. II. 743. 1. segg. 744. segg.

Qui mortis causa aliquid capiant, quantum est quod capiant, in tantum possunt auferri fideicommissum. II. 741. 7. 742.

- Quæ res, aut facta in fideicommissum deduci queant. II. 735. *seqq.* & 771. 1. 772. *seqq.*
- Res heredis relinquuntur recta per fideicommissum IX. 651. 1.
- Fideicommissum relinqui potest testamento, vel codicillis. II. 693. 6. 694. & 787. 2. IX. 573. 6.
- Fideicommissum ex imperfecto testamento, aut imperfectis codicillis relictum non debetur. II. 787. 2. & 823. 6. & 824. 7. IX. 578. 1. 579.
- voluntate heredis confirmatur, postquam ab illo agnoscente defuncti voluntatem, integro triennio fuerit præstitum. IX. 579. 2. 3. 580.
- An fideicommissum agnoscere videatur aliquis nudo pacto, quo quis se fideicommissum præstaturum pollicetur. IX. 646. 4. 647. *seqq.*
- Quare debeat etiam in posterum quoad pensiones cum futuris, tum præteritis, annuum fideicommissum, si triennio præstitum fuerit. IX. 580. 4. 581. *seqq.* VIII. 339. 3.
- Fideicommissum relinquatur, etiam per epistolam. II. 788. 4. IX. 643. 2.
- Fideicommissum sine ulla scriptura relictum debetur ex sola heredis confessione, vel etiam iurjurandi recusatione; & quatenus. II. 788. 4. 787. N. 1. IX. 663. 1. 2. 664. *seqq.*
- Fideicommissum, neque ab heredibus debetur, nec ab aliis, penitentia fideicommittentis probata. Quomodo, penitentia probetur. IX. 635. 1. 2. 636.
- Fideicommissum confusio actionibus non præstat. IX. 585. *seqq.*
- Ubi nam fideicommissum præstari debeat. II. 1091. 1. 2. 1092. IV. 1255. *seqq.*
- Quibus actionibus petatur. II. 109. 3. *seqq.* IX. 670. 5. 671. *seqq.*
- Quibus modis infirmetur & intercidat. II. 823. 2. *seqq.* 824. *seqq.* & 835. 28. 29. 836. *seqq.*
- Fideicommissum singulare qua in re differat ab universali. IX. 693. 4.
- Fideicommissi persecutio datur iis quos testator ad fideicommissum vocavit, & quibus prospectum voluit. II. 989. 2. 990.
- Fideicommissi familie relictæ quando, & quibus ex familia detur persecutio. II. 990. 3. 991. 5. 992. IX. 603. 2. 3. 604.
- ex Fideicommissis singulari detrahitur quarta Falcida, non Trebelliana. II. 933. N. 1.
- in Fideicommissis & legatis usurarum debentur ex mora. VIII. 404. 8.
- Fideicommissi pure, aut in diem relictæ differentia. II. 629. 8.
- Res pure, vel in diem fideicommissa nec potest alienari, nec obligari pignori; neque si servus est, potest manumitti. IX. 687. 2.
- quid si heres ignarus, ignaro vendiderit rem fideicommissam. IX. 688. 2.
- Vide *legatum*.
- Fideicommissi hereditatis, seu universale quid sit. II. 521. 1. 2. 522.
- an differat a substitutione fideicommissaria. II. 524. 5. & N. 8. IX. 613. 1.
- legatis non fuit exæquatum. II. 697. N. 11.
- Fideicommissum hereditatis relinquere potest, qui testandi jus habet; relinqui potest ei, quocum testamenti factio est. II. 527. 7.
- relinqui potest ab herede scripto, vel legitimo, & a fideicommissario. Quomodo ab herede legitimo. II. 527. 8. 528. *seqq.*
- relictum ab herede debetur, etiam ab ejus substituto. IX. 711. 2.
- potest relinqui codicillis, tam a scriptis, quam a legitimis heredibus. II. 529. 10. & N. 6.
- testamento relinquatur a solis institutis. Et quando etiam a legitimis. II. 529. 11. 530. 12.
- Heres heredis appellative nomine potest onerari fideicommissum. II. 735. N. 6.
- Quandocum fideicommissum universale totam hereditatem, vel partem ejus continet. II. 530. 15.
- relinquatur verbis fideicommissi propriis. II. 532. 2.
- sine verbis relinquatur, cum fideicommissum inutile directo relictum utile fit ex mente testatoris. II. 533. 3. *seqq.* & N. 3.
- Fit utile fideicommissum. I. cum quis heredem codicillis directo instituit, vel substituit. II. 534. 9.
- item, cum mater substituit impuberi; vel pater naturali, aut emancipato. II. 734. N. 4.
- an, & cum pater substituit impuberi filio, si intra XXV. annum decesserit. II. 534. 10. 535. & N. 5.
- II. Cum testator, vel heredem suum rogat, ut Titium faciat heredem. II. 536. 11. 537.
- vel ut hereditatis propriæ ipsius heredis partem aliquam Titio post mortem restituat. II. 535. N. 6. 536.
- III. Cum testator mandat heredi, ne testamentum faciat. II. 537. 12.
- IV. Cum duo condens testamenta cavet posteriore, ut prius quoque valeat. II. 538. 13.
- Fideicommissum universale interdictum, non adita hereditate. Et quodnam sit huiusdamno remedium. II. 571. *seqq.* 575. *seqq.*
- Semper id agendum ne fideicommissum intercidat. XI. 48. 6.
- Quomodo fideicommissum recte petant duo filifamilias, qui post aditam ab illis hereditatem emancipati sunt a patre secuto voluntatem testatoris. IX. 625. 1. 2.
- Fideicommissum quando jure dicatur relictum. IX. 695. 7.
- Fideicommissum quando debeat restitui. IX. 697. 9.
- delatum quomodo acquiratur fideicommissario. II. 563. 2. *seqq.*
- quibus casibus acquiratur fideicommissario ipso jure. IX. 741. *seqq.*
- Quid, quantumve sit fideicommissum ab herede relictum, quomodo cognosci possit. II. 563. 5. 564. 6. *seqq.*
- uni relictum, solidum illi debetur. IX. 564. & Com

Cum fideicommissum relictum est, partibus adscriptis in persona singulorum, tantum quisque habiturus est, quantum cuique testator attribuit. II. 564. 9.

Si fideicommissum ab herede relictum sit aliis non coheredibus, pluribus non adscriptis: restitui debet pro equis partibus. II. 564. 10.

— sin coheredibus relictum sit ab herede, ereditur relictum singulis pro ea parte, qua quisque vocatus est ad hereditatem. II. 564. 10.

— nisi proclivior conjectura sit, voluisse testatorem, aequas partes fieri inter coheredes. Unde hæc conjectura sumatur. II. 564. 10. *segg.* 565.

Fideicommissum ei relictum intelligitur, & soli præstandum est, quem testator designavit nominatim, vel si alio modo appareat de quo senserit. II. 565. 14. *segg.*

Fideicommissum cuiusvis cuiusque ei quem designavit testator, transit ad ejus heredes. II. 566. 17.

Fideicommissum censetur ab herede relictum, cum testator alium a quo relinqueret, non designavit. II. 565. 566. 19. & N. 3.

Quare nullum sit fideicommissum, non expressa fideicommissarii persona. II. 566. 20.

— peti non potest ante diem qui adscriptus est a testatore; sed tamen ad heredes transmittitur. II. 567. 21.

— potest ante diem certum restitui: non potest ante incertum diem. II. 567. 22. 568. & Gog. 1. 610.

— non potest deberi, nec peti, antequam extiterit conditio, sub qua relictum fuit. II. 569. 23.

— quandoque repræsentari possit, pendente adhuc conditione. II. 569. 24. & G10. 2. 611.

Fideicommissum aerto loco restitui jussum, intelligitur ita relictum ut insit in illo dies. II. 569. 26.

Conditionalis fideicommissi spes remitti potest, licet fideicommissum repudiari non possit. Quæ differentie ratio. VII. 100. 7.

Fructus ex re fideicommissa percepti, conditione pendente, ad quem pertineant. II. 629. 8.

Fideicommissum an tacite conditionem habeat, quomodo intelligatur ex fideicommissi verbis, aut ex voluntatis conjectura. II. 569. 27. 570. 28.

Restitutio fideicommissi perficitur solo consensu, re, aut verbis declarato. Et quomodo. II. 601. 1. G15. 9. G06. *segg.*

Nihil interest, per quem fiat restitutio, dummodo fiat herede, & fideicommissario voluntibus, vel ratum habentibus. II. 607. 13. G08. 14. *segg.*

Quænam veniant in fideicommissi restitutionem. II. G15. 5. G. 616. *segg.* & G22. 16. *seq.* & G25. *segg.*

Res fideicommissi obnoxie quibus casibus possint alienari. IX. 691. 1. 692.

An bona subjecta fideicommissio possint alienari ex causa dotis. II. 994. 6.

— Vide *Fideicommissarius*, & *Fiduciarius*.

Fideicommissarius quando, & quomodo tota hereditate.

Tom. XII.

ditate sibi restituta, heredi quartam restituere tenetur una cum fructibus. IX. 707. 3. & 709. 6. 710.

Fideicommissarius quod sibi relictum est ab uno heredum qui coeius adire decessit, potest illud a substituto, & coherede petere sine ulla quartæ detractioe. IX. 711. 2. 712. *segg.*

Fideicommissarius tenetur creditoribus hereditariis pro ea parte, quæ illi est restituta. II. 649. 1. IX. 701.

— restituere tenetur heredi pro dodrante ea, quæ ille solvit creditoribus ante restitutionem hereditatem. II. 649. N. 1. IX. 701. 2.

— legata, & fideicommissa præstat pro ea portione quæ est illi restituta. II. 650. 3.

— in eum traesunt onera hereditaria omnia, cum heres, qui coactus adivit, quartam non retinet. II. 677. 20. 678. 23.

— pro parte restituta hereditatis traesunt, herede sponte adente. II. 678. 21. 22.

— pro portione dividuntur inter eum & heredem, cum hic quartam retinet jure hereditario: secus si certum aliquid retineat jure prælegati. II. 678. 24. & 679. *seq.* IX. 700. 14. & 706. 7.

— jure heredis utitur in legatis præstandis, sive solidis, sive delibatis ab herede relictis. II. 651. 5. & G32. 7.

— nisi tamen heres quartam remisit, neque id fecerit, ut haberet illam fideicommissarius. II. 652. 6.

— quartæ Falcidie beneficio non nititur in eo, quod relictum est a se ipso. II. 652. 8.

— minus aliquid præstare potest de eo quod a se ipso relictum est, ubi heres sibi quartam retinuit. II. 653. 9.

Fructus qui post acquisitionem ex enusa fideicommissi dominium ex fundo percipiuntur, ad fideicommissarium pertinent; licet major anni pars ante diem fideicommissi cedentem præterierit dicatur. I. 797. IX. 1415. 32.

Res, jura, actiones, exceptiones, quæ defuncti fuerunt cum moreretur, sunt in fideicommissarii bonis, restitutione hereditatis in eum facta. II. 615. 5.

— an sint in fideicommissarii dominio. II. 615. N. 4. G16. & G22. 16. G23. *segg.*

Quænam res, licet factæ sint hereditarie, non veniant in fideicommissi restitutionem. II. G16. 8. & G17. *segg.*

in Fideicommissarii dominium non transeunt jus personale defuncti, nec aliena res a defuncto jure possessa. II. G15. 6. G16. 7.

Acquisitæ, hereditati nondum aditæ, sive res sint, sive actiones, transeunt in fideicommissarium. II. G22. 16. & G23. *segg.*

Veniunt in fideicommissi restitutionem debita soluta heredi, ubi sors fuerit soluta: non autem usurarum dumtaxat, sive pensiones. II. G28. 6. & 7.

— veniunt partus ancillarum hereditariarum, & partium partus, sive ante hereditatem editi sint, sive postea. II. 629. 8. & G30.

Q

— ce —

— cetera quæ percipiuntur ab herede ex rebus singulis hereditariis non veniunt in fideicommissi restitutionem. II. 630. g. & 631.

— quare ista sunt heredis, nec transeant in fideicommissarium, II. 631. 10. & 632. *segg.*

In restitutionem fideicommissarii veniunt fructus post aditum hereditatem, & ante eam restitutum percepti, cum vel mora facta est, vel testator ea de re suam voluntatem declaravit; & quomodo. II. 633. 13. 14. 15. 634. *segg.*

in Fideicommissarium transit cum jure accrescendi onus etiam accrescentis portionis. II. 626. 21. & 627. 3. & 653. 10.

Ex qua actione fideicommissarius petere possit ab herede portionem quæ illi accrevit. III. 627. 3.

— & an ei opus sit nova restitutione partis accrescentis. II. 627. 4. & 628.

— in eum transeunt actiones omnes, quæ heredi & in heredem dantur; vel quæ sunt heredis additione confusæ. II. 653. 11. 654. *segg.*

Fidejussio quid sit. Cur vocetur accessio. IV. 553. 3. & N. 1. & 555. N. 3.

— contractus est stricti juris. IV. 556. N. 3.

— non fit nudo pacto appposito contractui, etiam in continenti. *ibid.*

— non contrahitur inter absentes, nec per epistolam. IV. 555. N. 3.

— hodiernis tamen moribus, & per epistolam, & per procuratorem interponitur. IV. 556. N. 3.

— debet esse gratuita. IV. 554. N. 1.

— an sit improbanda, & quatenus. IV. 554. N. 1.

— precedere potest obligationem principalem. IV. 555. 2. & 558. N. 6.

— verba, sive stipulationem requirit, & alienæ obligationis susceptionem. II. 555. N. 3. IX. 1307. 4.

Cum aliquem fidejussisse cautum est, omnia recte & solemniter acta fuisse videntur. XI. 709. 1. 3.

Fidejussor quis. IV. 554. 2. IX. 1309. 7.

— dictus adpromissor, vindex, sponsor, & intercessor. IV. 554. 2. & N. 2. 555. IX. 1308. 4.

— ab expromissore quomodo differat. IV. 553. N. 1. IX. 1308. 5. 1309.

— nonnis per stipulationem obligatur. IX. 1339. 1.

— accedit omni obligationi, etiam naturali, & sive principali, sive accessorie, sive contractuæ, sive contrahendæ. IV. 557. 4. & N. 7. 558.

— potest accipi in levio rem causam; at non in duriori. Et quomodo causa fidejussoris durior. IV. 558. 5. & N. 8. g. 559.

— acceptus in majorem summam non saltem pro ea parte teneatur, qua obligatur principali. IV. 558. N. g.

— utitur beneficio ordinis, seu excussionis; & quare. IV. 560. 7. & N. 11. 12. 561. g.

— in quibus in casibus careat excussionis beneficio. IV. 560. 8. 561. & N. 13.

— & quare vulgo dictus *indemnitas*, etiam si renuntiaverit beneficio excussionis conveniri, non possit ante principalem. IV. 561. g. & N. 14. 562.

— utitur, beneficio divisionis & quatenus. IV. 562. 10. VII. 1001. 2. 1003.

— liberatur solutione, vel satisfactione, vel liberatione principalis quomodocunque secuta. IV. 559. 6.

Fidejussor qui nondum solvit, vel satisfacit, mandati adversus debitorem agere non potest, ne in id quidem ut liberetur. III. 887. 3. 4. & N. 1. VIII. 599. 2. & 600. *segg.*

— nisi tamen, vel ea lege fidejusserit, ut posset & ante solutionem convenire debitorem. III. 888. 5. VIII. 606. 11. & 12.

— vel ipse condemnatus fuerit. Et quare hic, & quatenus ante solutionem mandati agere possit adversus debitorem. III. 888. 6. 889. VIII. 603. 5. 6. & 604. 7.

— potest agere mandati, antequam solvit, si bona sua dilapidare cœperit debitor, & probet fidejussor dilapidationem. III. 889. 7. VIII. 605. 9. 10.

— item si debitor per decennium in solutione cessaverit. Et quare possit hic agere fidejussor ante solutionem. III. 890. 8. VIII. 606. 13. 14. 607.

— an possit agere mandati aut solutionem, cum capitales iniunctiæ intervenire, quibus debitor ipse causam dedit. III. 890. 9. VIII. 607. 16. 17. 608. *segg.*

— ideo agit mandati ante solutionem, ut obligatione liberetur. VIII. 610. 25. & 611.

— quomodo ab ea obligatione liberetur. *ibid.*

Qui fidejussit sine mandato domini, an, & qua actione agere possit ante solutionem; & quo jure. VII. 611. 26. & 612. *segg.*

An qui tutelæ nomine fidejussit, agere possit, ut liberetur, tutela nondum finita. VIII. 613. 28. 614.

— tutorem qui bona pupilli dilapidat, suspectum facere potest, & sic agere ut liberetur. VIII. 614. 28. & 615.

Qui pro tutore fidejussit, D. Hadriani beneficio non fruitur. VII. 1003. 3.

Quibus ex causis qui fidejussit iudicio sistendi causa, possit agere, ut liberetur adversus eum qui non stetit. VIII. 615. 29.

Fidejussor adversus quos mandati agere possit. III. 890. 9. 10. 891. & 896. 22. VIII. 615. 30. *segg.* 616.

— an si debitorem qui sit non solvendo delegaverit, mandati agere possit adversus principalem. III. 896. 23. VIII. 617. 37.

— mandati agit adversus principalem, etiam cum alius debitum solvit, vel remisit fidejussoris causa. III. 897. 24. VIII. 617. 618. 39.

— item cum creditor remunerandi animo, vel donatione mortis causa fidejussori actionem rem-

- sit, aut legavit testamento liberationem. III. 897. 25. 898. 26. VIII. 618. 39. & 619.
- Fidejussor** a creditore heres institutus hereditatem adeundo liberatur. VIII. 619. 40.
- & quam actionem habet adversus principalem VIII. 41.
- salvam habet mandati actionem, ubi fuerit creditori cui successit, aoten condemnatus. Et quare. VIII. 620. 41.
- Fidejussor** non habet actionem mandati adversus debitorem, cum sciens omisit exceptionem, qua reus totus esse poterat adversus creditorem. III. 891. 12. 13. VIII. 625. 47. 626. 48.
- secus si omisit exceptiones quæ, vel ex ritu agendi nascuntur, vel fidejussori soli competunt, non debentur. III. 893. 18. & 894. 19. 895. VIII. 621. 42. 43. 622. seqq.
- quid si ignorans omisit exceptiones, quas allegare debebat. III. 893. 17. VIII. 626. 48.
- si omiserit minus honestas exceptiones, habet actionem mandati nihilominus, postquam solvit, adversus debitorem. VIII. 626. 48. 627.
- ubi allegavit in iudicio exceptiones, & condemnatus fuit iudicis injuria, appellari debet, & sitis appellacionem prosequi. III. 893. 15. VIII. 627. 48. & 628. 49.
- ex causator quominus prosequatur appellacionem, si pauper sit; item si dives, dummodo mature debitor demonstrat ut interponat appellacionem. III. 893. 16. VIII. 627. 38. 628.
- Quoties fidejussor** reo, vel reus fidejussori, vel alter utrique heres exiit, confusione facta, extinguitur obligatio fidejussoris, manetque principalis. IX. 1361. 1. 1362.
- Fidejussor** non repetit a debitore, ubi ignorans debitor iterum solverit, oisi solutionem a se factam illi demonstraverit. III. 900. 29.
- repetit tamen a creditore quod ei solvit, conditione indebiti, vel conditione sine causa. III. 900. 29.
- alim conveniri poterit, semper omisso reo principali: hoc die non prius quam, vel reus abiesse probetur, vel non esse solvendo. IX. 1313. 1. & 1321. 1. 1322.
- & quam recte pesterius illud præter conditionem obligationis sit constitutum. IX. 1321. 1. 1322.
- Fidejussor** iudicio conventus solvere non cogitur, antequam creditor illi pignora cesserit, & actiones. IX. 1344. 2. 1375. seq. & 1343. 1. 1344. 2.
- an & quando pignori cedi debeant fidejussori. IX. 1315. 3. 1316.
- Fidejussor** similiter coarctatur a creditoribus, omnino possessoribus pignorum, nisi acceptus fuerit in id tantum quod minus ex venditis pignoribus redactum esset. IX. 1347. 1. & 1348.
- non tenetur creditor de residua debiti quantitate, quam ex districtione pignoris creditor servare potest. IX. 1347. 1. 1348.
- convenitur coram suo iudice, non autem coram iudice debitoris principali. IV. 1214. N. 1.
- Fidejussor** desiderare potest a creditore, ut sibi cedantur actiones adversus delictorem, confidejussorem, & pignorum possesorem, tempore solutionis duxat. IX. 1336. 5.
- recte agit ut sibi cedantur actiones post solutionem, si fidejussor ex lege solverit, ut sibi cederetur. IX. 1336. 5.
- Qui** creditori se obligavit per errorem pro debitore; tanquam alioem fidejussionis nomine obstrictus, potest uti doli mali exceptione, si ab eo petatur; vel etiam conicere, ut obligatio sibi solverat accepta. IX. 1345. 1. 1346.
- Fidejussor**, qui de re danti interpellatus, moram fecit, tenetur ipse de re debita amissa, etiam principali obligatione extincta, si reus in mora non fuerit. Et quo actione, & quare tenetur. XI. 958. 6. 959. seqq.
- Cor** fidejussori suus principalis rei mora nocet. XI. 961. 11. 12. 962.
- qui in re; & quando nocet. X. 1164. 11. 1165.
- Fidejussor**, etiam moram faciens reo, non tenetur, si ipse in mora non fuit, & ream delictum obtulit creditori, qui accipere recusaverit. XI. 960. 10.
- Fidejussor** stipulationi, per te non fieri quominus mihi tre agere liceat, quomodo utilis accedat. XI. 963. 1.
- Fidejussor** qui stipulatorem ire, agere prohibuit, an ex pacto tuo tenetur. XI. 964. 4. 965. seq.
- Fidejussor** atturus, sortis recurre potest, nisi fidem suam in eas obstrictum nominatum. IX. 1329. 1.
- compensare potest quod sibi iuricem debetur a creditore, & quod a creditore etiam debetur reo principali. VIII. 342. 7.
- Cum** fidejussore ejus, qui centum se Caput dare promisit, agi potest sibi arbitrarie, in qua æstimetur id, quod interest fidejussoris. X. 1155. 4.
- & quando sibi possit agi arbitrarie cum fidejussore. X. 1156. 5. & 1157. seq.
- si** fidejussor una cum promissore, vel solus in pecunia certo loco solvenda moram fecerit: conveniri potest arbitrarie, in qua æstimetur id quod actoris interest, eo loco potius quam sibi pecunia fuisse solvenda. X. 1158. 7. 1159.
- fidejussor extra moram suam nunquam obligatur in aliud, quæm in id tantum, in quod fidejussit. X. 1154.
- Fidejussor** stipulationis, centum Caput dari, ex mora rei seu promissoris non tenetur in id quod actoris interest, si convenitur arbitrarie. X. 1164. 10. 11.
- Qui** fidejussit in bonam fidei contractum, puta in conductionem, usuras debet ex mora rei principalis. Et quare. X. 1183. 26.
- Qui** fidejussit pro stipulatione, centum Caput dari, & si in omnem causam se obligaverit nominatim;

- tamen ex mora rei non tenetur in id quod actoris interest, ibi potius quam alibi solvi. Et quare. X. 1183. 26. & 1184. *segg.*
- Fidejussor acceptus actionis arbitrarie nomine, vel post moram a reo factam, vel antea, tenetur in id quod actoris interest pecuniam suo loco fuisse solutam, etiam ipso fidejussionis nomine. X. 1197. 1198. *segg.*
- Fidejussores ejusdem rei, seu pecunie singuli tenentur in solidum, sive nominatim de eo convenit, sive non; & sive omnes solvendo sint, sive minus. IX. 1316. 1.
- cum omnes solvendo sunt, obligatio dividitur inter illos ex epistola D. Hadriani. Et quomodo. IX. 1317. 2.
 - an omnes solvendo sint, cum de actione dividenda agitur, spectatur tempore litis contestatæ. IX. 1318. 5.
- An si convenit inter creditorem, & fidejussores, ut singuli in solidum teneantur: possint ex hac conventionem singuli in solidum conveniri. IX. 1319. 7. & 1320.
- si unus in solidum conveniatur, qui vel non sit solvendo, vel integrum solvere non possit: cæteri non liberantur. IX. 1353. 1.
 - qui solidum debet, si partem solvat, pro parte reliqua non liberatur. IX. 1354. 4. & 1355. *segg.* VII. 203. 6.
- Unus ex fidejussoribus ultro solidum solvens, non mandat sibi actionibus a creditore, nullam habet actionem adversus confidejussores. IX. 1333. 1. 1334. *segg.*
- an is pignorum possessores habeat obligatos. IX. 1335. 4. 1336.
- Unus ex fidejussoribus partem solvendo quando liberetur; aut secus. XI. 470. 9.
- Quomodo actio dividatur inter fidejussores. Et quæ hujus divisionis effecta. IX. 1356. 7. 1357. *segg.*
- *Vide Beneficium divisionis.*
- Bonus rei principalis ad fiscum devolutus, liberatur fidejussores. IX. 1312. *segg.*
- An beneficium competentie transeat in fidejussores. XI. 289. *segg.*
- Recepta vulgo sententia Bartoli, fidejussorem competentie beneficio posse uti, si desideret ut suscipiat iudicium reus principalis. XI. 292. 4.
- *Vide Competentia beneficium.*
- Fides quid sit, & unde dicta. VI. 765. 18. VII. 830. 8.
- Bona fides duo significat, & quæ. I. 803. N. 2. VII. 829. 2. *segg.*
- Bona fide agere, se gerere, prestare aliquid, quam habet sententiam. VI. 765. 18. 766. *segg.* VII. 829. 3. 5. 830. 9. *segg.*
- Omnia ex bona fide præstari debent in bonæ fidei contractibus; & quomodo. VI. 766. 19. VII. 831. 14.
- Eorum quæ ex fide bona præstantur in iudiciis bonæ fidei, genera duo; & quæ. VI. 768. 21. 769. *segg.*
- *Vide Contractus, Judicia bonæ fidei.*
- Bona fides dolo & fraudi contraria in omnibus contractibus, etiam stricti juris omnino desideratur. VII. 831. 15.
- Quæ contra bonam fidem gesta & contracta sunt in bonæ fidei & stricti juris contractibus, irrita sunt, sed diverso modo in utrisque. VII. 831. 15. *segg.* 832. *segg.*
- Mala fides quid sit. Ea commodè definitur, & quomodo. I. 805. 11. & N. 4.
- probari debet evidentibus indicibus. I. 803. N. 2. 804. V. 695. N. 14.
- Possidere mala fide, ac sine titulo quid differant. I. 805. N. 4.
- Mala fides superveniens non impedit usucapionem aliarum rerum quam mobiliū; sed fructuum acquisitionem. Quæ differentie ratio. I. 1065. 8. 9. & 1066. N. 3.
- an impediatur ex jure canonico usucapionem. I. 1066. N. 3.
- Re principali bona fide semel quæsitā, non officit usucapioni accessionum, quæ ex re nata fuerint, mala fides superveniens. I. 1068. 13.
- Bonæ fidei possessor quinam. I. 802. 7. 803.
- an fructus faciat suos, & quatenus. I. 801. 3.
- An qui cœpit rem possidere bona fide, deinde cognovit esse alienam, queat facere suos fructus. I. 806. 11. 807. *segg.*
- *Vide Bona fides.*
- Malæ fidei possessor quinam dicatur. I. 805. 11. & N. 4. 806.
- Quisnam bonæ, vel malæ fidei possessor habeatur in hereditate. V. 674. 13. 675. *segg.*
- *Vide Possessor hereditatis.*
- Fiduciarius quinam & cur ita dictus. II. 527. 6. & N. 3.
- fideicommissum non transfert, nisi adeat hereditatem. II. 571. 2. 573.
 - quibus modis, & premisi invitetur ad adendum. II. 572. 3. 4. 573. *segg.*
 - adire cogitur & restituere, desiderante fideicommissario, sive ex testamento sit heres ab intestato; sive sit honorum possessor. II. 578. 3.
 - & sive sit persona singularis, cujuscumque dignitatis, sive sit municipium, civitas, vel Fiscus. II. 578. 4. 5. 579.
 - an & suus, idemque fiduciarius hereditati vere immiscere cogatur. II. 577. N. 1. 578.
- Fiduciarius res singulas restituere rogatus, etiam desiderantibus legatariis, adire non cogitur, licet hi periculo suo velint adiri. II. 599. 7. 580. *segg.*
- adire non cogitur hereditatem, quam nondum adivit testator, a quo rogatus est eam restituere. II. 580. 10. 581.
 - nec adire cogitur, neque potest si velit, pendente conditione, quæ non sit in ejus potestate. II. 581. 12. 582.
- Conditiones potestativas quas, & quomodo debeat implere fiduciarius, priusquam adeat hereditatem. II. 582. 13. 583.

— hereditatem adire cogitur, & restituere, postquam repudiavit, nisi repudiaverit coesentiente fideicommissario. II. 583. 14. 584.

— si intra praestitutum tempus bonorum possessionem non agnoverit; cogi potest eam postea agnoscere, & restituere, fideicommissario postulante; & quantum. II. 584. 15. & 585.

— jure recusat adire, cum in praesentia constat fideicommissum non deberi. II. 585. 16.

— quid si de fideicommissio dubitetur. II. 585. 17. 586. 18.

— an, pendente conditione fideicommissi, cogi possit hereditatem adire, & restituere. II. 587. 19. & N. 11. & 588. *segg.*

Fiduciarius jussus in diem restituere, desiderante fideicommissario, cogitur hereditatem adire, & restituere, vel ante diem. II. 589. 23. 590.

Fiduciarius cogi non potest adire, & restituere, desiderante fideicommissario, si nihil ejus interessit. Et quando fideicommissarii interessit, aut socius. II. 590. 24. 591.

An fiduciarius hereditatem adire & restituere cogatur, si fideicommissarius, vel jure substitutionis, vel ab intestato, vel per bonorum possessionem obtinere possit hereditatem. II. 591. 25.

— jure recusat hereditatem adire & restituere, si id facere non possit sine incommodo personae, damno pecuniae, reive legatæ, vel sine metu æris alieni. II. 592. 26. & 593. *segg.*

Ad & quando, desiderante fideicommissario, cui relicta sit hereditas pure, hereditas sub conditione, cogi possit fiduciarius hereditatem adire, & restituere. II. 594. 32. 33. & 595. *segg.*

— an & adire cogi possit, petente fideicommissarii procuratore. II. 596. 37.

Fiduciarius adire cogitur per prætorem, sive judicem, a quo postuletur aditio per extraordinariam fideicommissi persecutionem. II. 597. v. 2. 598. 4. 599.

Si jussus adire fiduciarius renuat, officio judicis cogendus. II. 599. 5. & N. 2. & 600. 6.

— sin adit & restituere neget: actione directa, vel utili ex testamento cogetur. II. 599. N. 2. 600.

Si fiduciarius sit prætor sive judex: a quo ille adire cogendus. II. 598. 3.

Fiduciarius in hereditate fideicommissio obnoxia casus fortuitos non præstat, nisi illis culpa, vel mora sua casum dederit. II. 641. 3. 4. 642. 5.

— nomina debitorum exacta tenetur restituere. II. 648. 7.

— tenetur restituere partus ancillarum ex fideicommissio, quod praesenti die debebatur, perceptos non autem perceptos, pendente conditione fideicommissi. II. 629. 8.

— proprias sibi facit actiones omnes post aditam hereditatem quasitas ex rebus hereditariis. II. 630. 9.

— item fructus rerum hereditariarum post aditam hereditatem perceptos, non antea. II. 631. 9. 10. & 632. *segg.*

— quos tamen fructus restituere debet, etiam antea perceptos, si vel moram fecerit restitutione fideicommissi. II. 633. 14.

— vel ubi voluit testator fructus cum hereditate restitui. Quibus modis appareat voluisse testatorem. II. 633. 15. & 634. 14. *segg.* 635. *segg.*

Fiduciarius restituere post mortem rogatus quod supererit ex hereditate, olim poterat alienare, & consumere quilibet ex hereditate, dummodo restitueret, si quid superesset. IX. 731. 1.

— hodie dodrantem hereditatis consumere, vel alienare potest; Quartam duntaxat servare cogitur, & de ea cavere fideicommissario. IX. 732.

— an, & filius cavere debeat eodem modo. IX. 732. & 733.

— an, & qua actione Quartam consequi possit fideicommissarius, ubi dodrantem, & Quartam consumperit fiduciarius. IX. 733. 2.

— an totum, retenta Quarta, cogatur restituere, ubi nihil ex hereditate consumperit. IX. 734. 3. & 735. *segg.*

— Vide *Heres rogatus.*

Fiduciarius qui moram fecit, si postea fideicommissario successerit, confusis actionibus, fideicommissio liberatur. IX. 585. 1.

— si duo fiduciarii successerint fideicommissario: an, & pro qua parte restituere debeant fideicommissum. IX. 585. *segg.*

Fiduciarius pretium, & estimationem restituere tenetur illarum rerum, quae facto suo perierunt ex hereditate, vel factae sunt deteriores; nisi earum diminutionem illi jus concesserit, vel testator. II. 642. 6. 7. & 644. 16.

— & quando diminutionem rerum hereditariarum fiduciario concessisse sive lex, sive testator intelligatur. Et quibus finibus continetur diminutionis potestas. II. 642. 7. *segg.* & N. 2. 643. 13. 14.

Fiduciarius jure veteri poterat alienare, oppignorare res hereditarias, servos manumittere. Et quomodo jus illud a Justiniano emendatum. II. 644. 16. 17.

— præstare debet in curandis rebus hereditariis eam diligentiam, quam adhibet in suis. Quid ex eo consequens. II. 645. 18. *segg.*

— rogatus portionem suam restituere coheredibus, utrum ex æquis partibus, an hereditariis restituere debeat. XI. 31. 1. *segg.* 32. 7. *segg.*

— rogatus hereditatem restituere, deductis legatis, Quartam petratit tam ex fideicommissio, quam ex legatis. II. 651. 3. 4. & N. 13.

Actiones, & servitutes additione confusae fiduciario heredi restitui ipso jure adversus fideicommissarium. II. 653. 11. 12.

— quare servitus quae fiduciarii heredis fundo debebatur, confusa per additionem non restituitur, postquam heres fundum, qui serviebat, extante conditione, praestitit legatario. II. 655. *segg.*

Figuline exercendae jus quando reale, vel personale. III. 55. N. 1.

Filius dotem obtinere debet a patre. III. 453. 82.
 — & quidem, etiam si locuples sit. III. 453.
 N. 3.
 — an, etiam si cupit iddignum, vel cupit iocundo patre. *ibid.*
 — an, etiam si ingratum sit, vel a Christiana religione deiecerit. *ibid.*
 — recte pascitur de dotis in id tempus, in quo uni sibi competat dotis actio, quam fuit patri communis. V. 133a. N. 12.
 — cum patri consentire oportet in repetitione dotis. III. 1043. 15. 16.
 — consentit, agente patre, ubi illa aperte non contradicat, vel injuste contradicat. III. 1043. 17. *segg.*
 — consensus illius in repetitione dotis tempore litis contestatae necessarius. III. 1045. 30.
 Dotis actio non adiungitur filie, dote patri citra voluntatem ejus soluta, praterquam in duobus casibus. III. 1045. 21. 22.
 Quare filia sibi relictum a patre compensare debeat cum dote patri soluta; non autem sibi relictum a marito, nisi fuerit in causam dotis legatum. III. 1046. 22. 23.
 Filius sui juris factus, dotem, ejusque actionem sibi vindicat, ut propriam patrimonium. III. 1047. 25. II. 1162. & 1163. 24.
 Si pater litem de dote contestata ex voluntate filie, & re secundum eum iudicata decesserit; actio iudicata inde quaesita filio danda est, non hereditibus patris. III. 1048. 25.
 Filius intercedens pro patre juratur S. G. Vellejano. VIII. 173. 2. & 186. 2.
 Filius sub conditione, si consobrinus nupserit, institutus, an ubi conditioni non paruerit, hereditatem possit obtinere, conditione rejecta. IX. 165. 1.
 Filius a patre institutus, & rogatus portionem suam fratribus restituere, potuit aliam retinere quantum etiam volente testatore. IX. 789. 1.
 — hodie quid juris ex Iustiniani constitutione. IX. 790. 2. 791. *segg.*
 Filiafamilias, quae divorcio facto, dotem patri reddi iusserat, si parte dotis soluta, pater decesserit: illa sui juris facta partem dotis reliquam recte petit. III. 1048. 26.
 Filiafamilias aliam fratribus, sororibus, filiafamilias eret, non autem patri, vel matri consanguinea. II. 1117. N. 2.
 — Vide *Doct. Pater.*
 Qui oco natura, nec adoptione filius est, unde adseveratione, vel professione talis oco efficitur. VII. 1051. 1.
 In re dubia filius aliquis esse creditur ex professione parentum, nisi id contraria probatione revincatur. VII. 1051. 1. 1052. *segg.*
 Filius qui manibus, operibus suis victum sibi parere potest, non est alendus, nisi ex sit generis nobilitate, quem doceant operis serviles. III. 454. N. 9.

Filius, omnium maxime, & proprie heres dicitur. II. 352. N. 15. 353.
 Filius qui est sui juris, & nepotes, quavis sit in sui potestate, sub quavis conditione possunt institui. II. 86. 8. IX. 179. 12. 180.
 — an & illa pari modo institui possit, quovis sit in potestate. II. 86. 8. 85. N. 4.
 Filiafamilias, qui a patre tantum accepit, quantum ei sufficit ad Quartam partem debitam ex lege, no iudicia patris inquietet, excluditur ab inofficiosa querela. VII. 245.
 — emancipatus aulem doli exceptione repellitur. *ibid.*
 An filius heres a patre institutus, & rogatus hereditatis portionem alteri restituere, possit duplicem Quartam, Legitimam scilicet, & Trebellianam deducere. IX. 783. 2. 3. 784. *segg.*
 — sententia affirmans ubique fere recepta. IX. 788. 3.
 — utraque deducere potest, sive pare rogatus, sive sub conditione, si decesserit sine liberis. IX. 788. 4.
 — quantum pro utraque deducere debeat. IX. 789. *segg.*
 Filius vel legitimus, vel naturalis portionem hereditatis restituere rogatus post mortem, non tenetur fideicommissum, si liberis suscepit. IX. 185. 1. 186. *segg.* & 637. 1. 638. *segg.*
 — quid si naturales liberos suscepit duntaxat. IX. 187. *segg.*
 Filius institutus, cui pater aliquid instituit, non tenetur substitutionem oneratos, si liberis habuerit. VIII. 182. 1. 186. *segg.*
 — factum defuncti patris ingratum, tenetur. X. 797. N. 10.
 — de facto patris jurare non cogitur. X. 797. N. 9.
 — non tenetur pro patre, administratione principali excepta. IV. 598. 1. & N. 3.
 — quando conveniri possit ex persona patris, vel secus. VII. 882. 2. 883. 1. 2.
 — auditur in criminali patris causa ratione legitimae. V. 178. N. 5.
 — iuvit testimonium dicere non cogitur adversus patrem, neque volens admittitur. VII. 1129. 1.
 — si sequebatur tenetur pro captivo patre, vel escori mancipio, si impetris notum, & naturae rationis iocundiam evitare velit. IX. 398. N. 3.
 Filius appellations an, & quando veniat naturalis. II. 374. N. 4.
 Si quid alieni sit tamquam filio relictum, qui filius non sit: an debeatur. IX. 22. 4.
 Filio relictum, utrum non debeatur filio naturali, an extraneo, quoniam tutor habet locum filii. XI. 14. 22.
 Filium non esse eum, qui natus est ex uxore, quomodo probetur. I. 301. 10.
 — Vide *Adultera, Pater.*

Filiorum appellatione continentur etiam filii. I. 411. 28.

— etiam nepotes & alii descendentes, nisi constet de contraria testatoris voluntate. VIII. 153. 3. 154. 4. 5. I. 410. 26. 27. & N. 11.

Filiusfamilias, & paterfamilias civilia nomina. III. 648. N. 2.

Filiusfamilias quinam. VIII. 1175.

— patri obedire necessario debet, & ibi esse & morari, ubi pater jubet, dummodo honesto in loco. I. 338. 6.

Filiusfamilias liberorum hominum & civium numero continetur. I. 340. 14.

— non est in dominio patris; & habetur pro paterfamilias in publicis causis, civilibusque negotiis, nisi cum patre contrahat. I. 340. 15. 341. 17. VIII. 1343. 3. XI. 1659. 1.

Filius patri per omnia acquirit, excepto castrensi, vel quasi castrensi peculio, & adventitiorum proprietate. II. 1170. 4. & N. 2. & 1171. 5.

— an vendi possit a patre. Et quid juris, si venditus fuerit propter nimiam patris egestatem. II. 140. 16. 141.

Patri acquiritur quidquid ei filius stipulatur, etiam si ex causa castrensis peculii. III. 564. 10. & 565.

an filiusfamilias qui res patri subtrahit, furti tenetur, si habeat castrense peculium. IV. 261. 21. & N. 20.

inter Filiusfamilias & patrem obligatio & actio potest esse ex causa castrensis peculii. III. 649. 9. IV. 1065. 9. & N. 10.

— an patri acquirit, si stipuletur eo tempore, quo pater captus fuerat ab hostibus. XI. 618. 2.

— stipulatur impersonaliter, vel sibi nominatim, stipulari videtur patri, & si de patre nihil adjiciat. XI. 937. 1.

— quibus in causis consistere iudicio possit adversus patrem. IX. 1065. 9.

— an indistincte agere possit adversus patrem ex jure canonico. IV. 1065. N. 10.

— potest in iudicio stare cum in sua causa, tum in aliena. I. 342. 18.

Filiusfamilias nullo auctore recte gerit ea, quas paterfamilias sine auctoritate alterius administrat. XI. 1659. 2. & 1660.

— nihil eorum gerere potest in quibus patrifamilias tutore, vel curatore est opus. *ibid.*

— obligatur tanquam paterfamilias sive suo, sive alieno nomine; & cum eo agi potest ex omnibus causis, excepta mutui datione, patre etiam invito. IV. 1079. 4. VIII. 90. 52. *seqq.* XI. 1659. 1.

— quare conveniri potest ex omnibus causis, licet ex omnibus agere non possit. IV. 1080. 5.

— recte stipulatur nullo auctore, etiam si impubes. XI. 1660. 3.

— pubes factus nullo auctore recte promittit, & promittendo obligatur. XI. 1661. 4.

Filiusfamilias impubes, non patre quidem auctore, potest obligari. Cur aliud in pupillo impubere,

qui auctore tutore obligatur. XI. 1661. 5. 6.

— auctore patre tamen, obligatur etiam impubes, si de hereditate qua illi acquiritur adeunda, agatur. XI. 1661. 7. & 1662.

— an si pro parte fidejussent, obligetur. Et quid si in venditione fidejussent. IX. 1325. 1. & 1326. *seqq.*

— si magistratum gerat: etiam patri, in cujus est potestas, jubere; & imperare potest. I. 342. 19. & 343.

— emancipari non potest, nisi consentiat, excepto infante. I. 355. 22. & 356.

— deportatus & deinde restitutus an redeat in patris potestatem. I. 368. 8. *seqq.*

Filiusfamilias institui potest sub conditione potestativa. IX. 173. 2. & 178. 10.

— non potest institui, etiam ex Justiniano jure sub conditione impossibili. IX. 174. 3. 175. 5. & 176. *seq.* II. 175. 12.

— nisi sub contraria conditione fuerit exheredatus. IX. 179. 11.

— quando sub impossibili, vel potestativa conditione institutus censetur. IX. 177. 6. 178. 8. *seqq.*

— quare impossibilis conditio adjecta testamento, in quo filiusfamilias est heres, vitiet ipsum testamentum. IX. 177. 6. 7.

— bodie ita potest institui heres, ut patri per illum hereditas non acquiritur. II. 1164. N. 16.

— item potest illi ea lege donari, ut ad patrem non perveniat usufructus. II. 1164. 27.

— testari potest de bonis castrensisibus & quasi castrensisibus, non de profectitiis, neque de adventitiis. II. 29. 8 30. & 25. N. 2. 26.

— no consentiente quidem patre. II. 31. 9. & N. 11. VIII. 1346. 8.

— an, si testetur de castrensisibus & quasi castrensisibus, possit testamentum ejus rescindi querela inofficiosi. V. 487. 6. 7. 488. *seqq.*

Quando nam filiusfamilias qui de peculio quasi castrensi sine querela metu testatur, hoc ipsum privilegium amittit. V. 496. 15.

Filiusfamilias potest donare causa mortis, volente patre. II. 31. 9. & N. 10. VIII. 1346.

— vivo etiam patre bonorum paternorum dominus existimatur. Et quomodo. II. 353. 14. 15. & 354. N. 16. IX. 1328.

— jussu patris expectare debet in adeunda, vel repudianda hereditate, non item in bonorum possessione agnoscenda. Differentia ratio. II. 408. 4. 5. 409. 6.

— Justiniano jure potest ignorante, & vel invito patre adire, vel repudiare hereditatem adventitiam. II. 409. 7. & 410.

Qui se filiumfamilias falso putat, vel de eo dubitat, hereditatem acquiri adeundo, etiam sine jussu patris; & quare. II. 410. 8. 411. N. 8.

Qui per errorem putat se fuisse filiumfamilias, hereditatem patris neque adire potest, neque repudiare. II. 412. 9.

An filiusfamilias a patre institutus hereditate se immiscere cogatur, ut hanc alteri restituat. II. 577. N. 1.

— hereditatem sibi ex fideicommissis relictam, & bonorum possessionem sibi delatam recta sine jussu patris admittit, modo sequatur patris ratihabito. II. 608. 15. 1178. G. *segg.*

— quando bonorum possessionem sibi acquirit, vel patri. VIII. 1180. 12. & 1184. 17.

— ejus consensus, & opera non desideratur in acquirendo patri fideicommissum bonorum; nec in acquirenda hereditate, & bonorum possessione. II. 608. 16.

— potest legatum, fideicommissum sibi relictum acquirere, & repudiare, ignorante etiam, aut invito patre. IX. 651. & 652. *segg.*

— eidem potest facti sui juris repudiatum fideicommissum petenti obstat exceptio doli; & an recte. IX. 653. 2. 4. & 614. *segg.*

— quare illi non obstat exceptio doli, si potest relictum filiofamilias fideicommissum repudiaverit. IX. 653. 3.

Filiusfamilias in iis omnibus quæ, vivo eo, patri non acquirantur, habet heredes ab intestato suos liberos, excluso patre. II. 1123. 14. 1124. 15.

— cur aliter jura veteri, & quare. *ibid.*

In peculo prolestitio potestatem habet heredes, non liberos. II. 1124. 16.

Quoniam Filiusfamilias acquirere possit, ex cuiusque peculi genere æstimandum. II. 1153. 7.

— in peculo castrensi, & quasi castrensi propterfamilias habetur, & quare. II. 1154. 11. & N. 2. 3.

Quare nec filiusfamilias patri, nec filio patris obligari possit in prolestitio peculo jure civili. Quid ex jure naturalis. III. 647. 9. 10.

An filiusfamilias ex adventitio peculo patri civiliter obligari possit. III. 649. 9.

— de castrensi, vel quasi castrensi peculo, & de omni causa solo nato recte agit, & suo nomine, adversus omnes, ignorante etiam, & invito patre, iussu & adversus patrem. IV. 1065. 9.

— an ex causa peculi castrensis, vel quasi castrensis furti agat adversus patrem. IV. 1065. N. 10.

— agere potest de bonis adventitiis, consentiente patre. IV. 1067. 11. 12.

— an ignorante patre, & invito. IV. 1067. N. 13. & 1068. 13. *segg.*

— quid si pater absit, vel sit furiosus. IV. 1067. 10.

— an, & quando agere possit de castrensi peculo. IV. 1070. 16.

— si peregre absit, studiorum, puta, vel legationis causa, patre, & iussuque procuratore absentibus, de prolestitio peculo potest agere, ne frudem patitur. IV. 1070. 16. X. 384. 2. 285.

— & quidem agere potest, si ex maleficio, sive ex contractu patitur fraudem. IV. 1070. 17. 1071. 18. X. 385. 2.

— potest in eadem causa procuratorem dare. V. 773. 3.

— quare de peculo prolestitio, quod ipse negotiando occupavit, agere non possit suo nomine. IV. 1071. 18.

— patris nomine potest agere ex omnibus causis, dummodo caveat patrem rem ratam habiturum. IV. 1072. 18. V. 213. N. 9.

— ex causa prolestitio peculi, vel alia, ex qua patri actio competit, quandoque agit suo nomine: utili actus, non directa experitur. IV. 1072. 19. X. 285. 3.

— bona prolestitio alienare non potest; sed ea que advenit bona, in quibus patri quæritur est usufructus. VIII. 89. 5. IV. 1068. 14.

Filiusfamilias neque ex credito pecunie, neque ex publico voto obligatur. III. 657. 2. 3.

— quare contrahere possit, & testari nequeat. IV. 657. N. 8. VIII. 134. 2.

Filiusfamilias hereditatem sibi astat delatam si sedit, factus autem iuris ac acquirat nam sibi, vel patri. IX. 363. 1. 2.

Cum filiusfamilias quid stipulatur, & contrahit sub conditione; patri acquirit obligationem; etiam si conditio extiterit, filio iam emancipato. IX. 363. 3. 364. XI. 1391. 1. *segg.*

Filiusfamilias qui iudiciorum accepit ejus pecunie, quas postea emancipatus creditur, an sibi obliget fidejussorem. Et quomodo adversus illum habeat actionem. XI. 1581. 1. *segg.* & 1582. 4.

— quare quod stipulatus est sub conditione, acquirit patri, etiam si conditio stipulationis extiterit, eo emancipato. IX. 363. 364.

Si filiusfamilias contra Senatusconsultum mutuum pecuniam solverit; nec extantem vindicare potest, neque condicere consumptam. X. 234. *segg.*

— *Vide Patrem.*

— quoniam pactum inire queat, ne agat ipse, si patet. V. 1330. N. 12.

— recte paciscitur de eo, quod illi est sub conditione legatum. *ibid.*

— an detrudere paciscendo queat patris obligationi. VII. 113. 2.

Filiusfamilias sui juris factus de rebus ante contractus in id tenetur duntaxat quod fecere potest.

Et quare hoc utatur beneficio factus paterfamilias, & non ante. VIII. 91. 55. 56. 92. 57.

— eo tamen beneficio non utitur, si, vel patremfamilias se esse mestitus est dum contraheret; vel post decem annos concesserit, ex quo fuit patria potentie solutus. VIII. 93. 59. 94. 60.

Filiusfamilias quæcumque convenitur ex causa, potest ea compensare, quæ patri debentur ab eadem causa ab actore; si modo caveat patrem rem ratam habiturum. IV. 858. 29. VIII. 343. 9. 344.

— quare filiusfamilias, secus ac procurator, caveat de rato. VIII. 344. 10.

Filiusfamilias in re pecuniaria recte desit iurjurandum. X. 641. 1.

- virum nondum eluzit, notatur infamia, nisi illum jussus patris excuset. V. 96. 1. & N. 4.
- Filiis familias recte solvitur in re peculiari. IV. 758. 25.
- quæ competant bonorum possessiones. VIII. 1175. 1. 1176.
- Quænam per filium familias quesita patri acquirantur in totum; & quæ duntaxat quoad usumfructum. VIII. 1176. 1. 2.
- Filiis familias alienare vetantur a lege; quæ bona, & quatenus. II. 1222. 20.
- Fines regere quid sit. II. 1237. 14.
- in Actione finium regundorum: quodnam sit judicis officium. *ibid.*
- Vide *Actio finium regundorum*.
- Qui fines agri demonstravit, cum fundum vendidit, quando præstet illorum evictionem, vel secus. IX. 1479. 1. & 1480.
- Vide *Evictio*.
- Fiscus olim pro ærario Reipublicæ; hodie ita dictus pro ærario Principis. IV. 848. 16.
- Fiscus rem sibi cum alio communem potest totam vendere, & dominium transfert in emptorem jure proprio, & suo. VIII. 1126. 12. IX. 1134. 1.
- rem alienam quavis ex causa tradendo, dominium transfert. Et quænam res, ad quos ea res pertinet, tributari actio adversus Fiscum, & intra quod tempus. I. 939. 12. 13. & 1174. 6.
- si pecuniam communem mutuam dederit; mutuam facit duntaxat pro sua parte; nisi tamen socii mutuo dato consenserint. X. 282. 1. 283. *segg.*
- non licet ei ab emptione, venditione, invito adversario, discedere. Et quare in ea re utatur jure communi. VIII. 867. 19. *segg.*
- si res debitoris alienaverit ubi cessationem tributorum, & præstationem publicarum: vendita res emptori non potest advocari, etiam oblato a debitore pretio. VIII. 949. *segg.*
- neque alii creditores qui hypothecam accepere, antequam dies tributorum cesserit, rem a Fisco venditam advocare possunt emptori, si pignus persequantur. VIII. 951. *segg.*
- Quæ concurrere oportet, ut a Fisco facta venditio revocari non possit. VIII. 953. *segg.*
- Fiscus, vindicata sibi hereditate indigno ablata, legatis ab indigno relictis tenetur; & simili modo, atque heres Falcidiam detrahit. II. 1007. 19. 1008.
- An Quartam Fiscus retinere possit, cum sibi vindicavit hereditatem ab indigno, qui totam incapaci restituerat. IX. 960. 2.
- heres institutus, aut alio nomine obtineas bona, cautionem non præstat legatorum nomine. II. 1099. N. 6.
- succedit ex Lege Julia caducaria in bona vacantia. II. 1112. 17. & 1111. N. 18.
- non tamen succedit in rem dubius a Principe donatum. II. 1112. 19.
- an, & quatenus succedat in bona quæ proscribuntur ob alicujus delictum. II. 1112. N. 18.
- item in res quæ indigno auferuntur. *ibid.*
- Fisco acquiritur sine ulla traditione dominium illarum rerum, quæ vel ob delictum, vel ob tanquam vacantes ad illum deferuntur. VII. 211. 7.
- Fiscus potior creditoribus omnibus chirographariis, etiam privilegiariis, excepta muliere in causa dantis. IV. 1212. 6. VI. 158. 15. 16.
- non tamen potior in petenda pœna; & quare. VI. 154. 5. & N. 4.
- habet tacitam hypothecam in bonis debitoris, quæ debitor habet, habiturus est. IV. 1212. 6. VI. 877. 13.
- creditoribus hypothecariis tempore posterioribus præfertur jure tacite hypothecæ. *ibid.*
- cum privato succedit, utitur jure privati. *ibid.*
- si encurret cum creditoribus hypothecariis, potior non est jure, nisi tempore prior, etiam in bonis, quæ Fisci debitor postea acquisivit. VI. 937. 8. 938. 9. & 939.
- potest convenire statim debitores sui debitoris, etiam ante judicis condemnationem, aliter ac privatus. Differentiæ ratio. VII. 923. 1. 2.
- prius tamen illos convenire non potest, quam facultates proprii debitoris excusserit; & quare. VII. 925. 5. 926. 6.
- in publicata damnata bona succedens obligatur ipsis creditoribus. IX. 1309. 1. & 1310. *segg.*
- non tenetur creditoribus hereditariis, propter venditam a se hereditatem; & quare. IX. 791. 1. 2. & 793. *segg.* 794. 12.
- an & quando obligetur creditoribus hereditariis, si hereditatis emptor non sit salvendo. IX. 794. 10. 11. 795. 12. 796. 14. 15.
- cum tenetur creditoribus hereditariis, conveniri non potest supra facultates hereditatis. IX. 795. 13. & 796.
- tenetur inofficiosi querela. V. 534. 5.
- Adversus Fiscum agere non possunt creditores, qui hereditatis emptorem convenire cessant, putantes per errorem integras sibi esse adversus Fiscum actiones. IX. 796. 13.
- item agere non possunt, cum vendita a Fisco hereditas fuit ab initio damnosa, & solvendo non est hereditatis emptor in suis bonis. IX. 796. 14.
- agere non possunt, ne ad eam quidem pretii summam, quam consecutus est Fiscus ex venditione hereditatis, & quare. IX. 796. 15.
- utitur jure privatorum in contractibus, & præstationibus. VII. 51. 1.
- rationes publicas adversus se exhibere cogitur petenti reo. VII. 51. *segg.* & 1250. 8.
- communia instrumenta petenti actori edere tenetur. VII. 55. 4.
- quomodo cogendus, & a quo, si ea edere recuset. VII. 55. 5. & 56. *segg.*
- ejus instrumenta domestica fidem faciunt duntaxat contra ipsum. VII. 1250. 9. & 1031. *segg.*
- Fiscus, & Respublica procuratorem alienæ litis suscipere prohibentur adversus privatum. Et cur

- privati impune dent Fiscum procuratorem, & ille causæ petrocinium suscipit impune. V. 200. 11. 12.
- Major Fisci faveo, quam Reipublicæ apud Romanos; & quare. VI. 153. N. 3.
- Fisco ex omnibus causis urare debetur, & sine ulla conventionē, si mora intercesserit. VIII. 374. 6. 793. 7. X. 1384. 17.
- semises debentur, etiamsi alias dentur ex more regionis minores. VIII. 470. 12.
- ad Fiscum quibus modis propter delictum res privatorum transferantur. II. 1244. 13.
- Adversus Fiscum admittitur compensatio. IV. 842. 7. VIII. 309. 1.
- Compensatio non obijcitur Fisco petenti vestigalia stipendia, tributa. IV. 842. 8. VIII. 318. 7. 319. 10.
- nec obijcitur petenti pretium rei s. se venditæ. IV. 847. 15. VIII. 319. 7. 8. & 320. 13.
- opponi non potest ab eo, qui Fisco tenetur ob sententiam iudicis edictricem. IV. 843. 9. VIII. 319. 9.
- non ab eo qui mutuum pecuniam feneratori acceperit a civitate. IV. 846. 11. VIII. 318. 4. 6.
- neque ab eo qui pecuniam debet ad pauperem alimoniam in venerabilibus locis degentium destinatam. IV. 846. 12. & N. 14. VIII. 319. 11.
- neque ab eo qui debitor est pecunie, ex qua militibus, magistratibus, professoribus publicis, & aliis Principes, vel Civitatis minister stipendia selvi debent. IV. 847. 13. VIII. 320. 11.
- non ab eo qui debet fideicommissum civitati relictum. IV. 847. 14. VIII. 320. 12.
- Compensatio non admittitur adversus Fiscum, cum illi debetur emptæ rei pretium. IV. 847. 15. VIII. 320. 13.
- Au quatuor, an plures sint causæ, in quibus non admittitur compensatio adversus Fiscum. IV. 847. 16. 848.
- Quod ab uno Fisci statione petitur, etiamsi ex causâ non excepta petatur, compensari non potest cum illo, quod ab aliis Fisci statione debetur, & quare. IV. 848. 17. 849.
- Fisci advocatorum quæ exstat in jure Romano notitia, quem habet utrum moribus hodiernis. V. 79. 1.
- Quamvis Fisci advocatorum numerus. V. 79. 2.
- Eorum officii tempora in diebus prætorianis ætatem (in cæteris biennio durabat. V. 79. 2. & N. 1.
- Advocatus Fisci salaris ad summam 600. aureorum in singulos annos ex ærario publico constituta. V. 79. 2.
- salarium totius anni etiam non perceptum ad heredes transmittunt, si in ea functione decesserint. V. 80. 2.
- Fisci advocatorum præmis quædam communia, quædam propria. *ibid.*
- Fisci advocatorum numerus, dignitas, salarii moribus nostris pro eisque Principis, & populi voluntate constitutum. V. 81. 3.
- Quodnam Fisci advocatorum munus. V. 81. 4. 82.
- Quæ horum potest, si vel in necem Fisci colludant eum adversarii, vel si, ut bona vindicent Fisco, calumniis inveniunt privatis. V. 82. 4.
- Fisci causa, nonnulli præsertim advocato Fisci agitari potest, licet possit absente illis decerni. V. 82. 5. & N. 2.
- Fisci procuratori iuramentum calumnie remittitur in Camera imperiali. VI. 220. N. 11.
- Fisci dispensator quinquæ; & quodnam ejus officium. VII. 1249. 2. 3.
- a Principe, vel a Procuratore Cæsaris delictor ad id manus. VII. 1249. 4. 5.
- qui differat a Fisci procuratore. VII. 1249. 6.
- Fisci procurator solus agnoscebat de Fiscalibus causis. IV. 1173. 9. & 1177. 12. & N. 15. & 1178.
- Fisci causæ sex mentioni spatii finiendæ. 287. 10.
- an ab illis aliquando appellatur. VI. 422. 20. & N. 29.
- Fisci res habent in singulis territoriali homines idonei, a quibus administrentur. VIII. 311. 1.
- Cautio Fisci solemniter secutum facit fiscalium rerum emptorem. VIII. 203. 13. & 204.
- Flagella subhibebantur in servas. I. 230. N. 19.
- Carli non poterant homines liberi flagellis. V. 134. N. 19.
- Flagitare, flagitatio quid in jure significent. III. 619. N. 3.
- Flamines Diales exempti a patria potestate. II. 361. N. 11.
- in jus vocari non poterant. VI. 28. N. 20.
- neque jurare cogebantur. X. 812. 19.
- Florenti non sunt ejusdem æstimationis apud Belgas, atque apud Germanos. V. 7. 117. & 8.
- accipiuntur in contractibus pro floribus ejus æstimationis, quæ habetur in loco contractus. V. 8. 11.
- Vide *Nicomus*.
- Florentini Pandectæ. Vide *Pandectæ*.
- Flumen quid sit, & unde dictum. J. 661. 2.
- ab aqua profuente quomodo differat. I. 662. 7.
- proprietate est in bonis cultis. I. 663. 8.
- Fluminis usus publicus est omnibus his duntaxat, qui sunt ex eo populo seu gente, cujus fines flumen illo. I. 662. 6. 663. 8.
- licet cuivis ex populo navigare in flumine publico, & in eo piscari ex jure gentium. I. 663. 8.
- Proditum est interdictum adversus illum qui aliquid facit, immittit in flumine publico, ex quo statio, vel iter navigio deterius fiat. I. 663. 9.
- adversus illum, qui factum, immisissum quid habet in flumine publico, ut opus resistat, sea tollat. *ibid.*
- adversus illum per quem aliquid fit, aut factum est, quo aliter aqua fluit, atque priore instate fluxerat. I. 664. 9.
- Proditum interdictum, *Né vis fiat*, quominus usvigare licet in flumine publico. *ibid.*

Publi-

Publici fluminis publicus est alveus, quandiu tenetur a flumine. I. 664. 11.
An liceat edificare in flumine publico; & cui sequitur edificium. I. 663. 12. 702. *segg.*
Nata in flumine publico cuius sint. I. 701. 1.
Mobilis nata in flumine publico, veluti arena, & coacta, quatenus occupari possint. I. 701. 2.
Translata vi fluminis ex alieno praedio in nostrum, an, & quando nostra fiant. I. 837. 4.
Fluminis immittendi servitus quae. III. 274. 19.
— in eo flumen quo sensu usurpetur. III. 274. 19. & 345. 14. & N. 10.
An & quando flumen publicum intermedium itineris aut viam servitutem impedit. III. 239. 12.
Flumina publica quatenus sint. I. 660. 2. & 661.
Flumina quae parte sint conditionis deterioris, quam masculi. I. 629. 12. & N. 4. & 630.
— non poterant institui, quavis filiae, supra quadratens; & hereditatem numeris centumlibus maiorem adire vetitae ex lege Voconia. II. 155. N. 15.
— ex lege Voconia excludebantur, atque paterna hereditate. II. 116. N. 2. & 117.
— ad paternam hereditatem simul cum maribus vocatur jure Justiniano. II. 117. N. 2.
Hodie Jura municipalia feminas & liberos ex illis descendentes fere excludunt a paterna hereditate, extantibus masculis. *ibid.*
— raro eandem donant. III. 727. N. 7.
— iudicant munere fungi volebantur apud Romanos. IV. 1377. 11. & N. 17.
— apud aliquos gentes & de republica consulabatur, & praerant iudiciis. IV. 1377. N. 17.
— contrario more, utque usu iudicant alieni. *ibid.*
An, ubi iurisdictione obvenit hereditaria, feminas possint exercere per se ordinariam iurisdictionem. *ibid.*
Feminas regno potiri neque ius naturae, neque ius divinum prohibent. *ibid.*
Feminarum exempla, quae sceptrum tenebant. *ibid.*
Nihil intereat ex Aristotelis sententia, utrum feminas reipublicam administrent; an viri, qui pendunt ex natura feminarum. *ibid.*
— postulare pro aliis non possunt. V. 461. 9. & N. 30.
— nec procuratorem alienarum rerum, nec alienam defensionem suscipere, nisi procuratorem in rem suam ex honesta causa suscipiant. V. 192. 3. & 194. 5. 195. 6. VII. 1036. 5.
— vel sui pro parentibus agant, quos morbus aut aetas impedit; nec alium habent, qui pro illis agat. V. 195. 7. 196. *segg.*
— vel sui agant pro liberis, qui, vel morbo impediuntur, vel sint pupilli; & quatenus hoc posteriori causa. V. 197. 8. & N. 8.
— an & pro conjugibus absentibus, vel aegrotis, vel captivis agere possunt. V. 197. 8. & N. 9.
Quibus aliis de causis feminas pro aliis agere permittantur. V. 197. N. 9. & 198.

— olim erant in perpetua tutela, nec obligari poterant sine tutore. XI. 1417. N. 4.
— jure municipali plurimarum Italicarum civitatum suo consensu propinquorum suo obligantur. XI. 1418. N. 4.
— non obligantur ex causa promissae dotis, nisi in quantum facere possunt. XI. 312. N. 1.
— cui tamen beneficio renunciare possant. XI. 313. N. 1.
— abierat non possunt carceri mancipari. XI. 311. N. 1.
— ad iudicem venire, iurandi causa, quamvis cogi arqueant. X. 823. 5. & N. 7.
Feminas non prodest ignorantia juris in compendii. I. 159. 5. 162. 11.
— non prodest in bonorum possessione, nec in hereditate, quae certa conditione deferitur. I. 160. 7.
In quibus causis delicti venis datur feminis, ignorantis juris prodest illis ad penam vitandam, non ad lucrum faciendam. I. 160. 8. 161. & 172. 10. 173.
Quare ignorantia juris excusatio communis sit feminis cum minoribus, & militibus in nonnullis; non tamen in omnibus. I. 178. 5.
Cur ignorantia juris prodest feminis in damnis, non in lucris. I. 178. 6.
Forsus quid sit, & unde dictum. I. 1380. 2. 1381.
Fumus improbum quondam dicitur. VIII. 472. 14.
— illud excentibus irrogatur infamia. *ibid.*
Fumus exerceat turpe est, atque indignum honesto viri, nedum magistratus. X. 461. 2. 466. 3.
— interdictum rectoribus provinciarum. *ibid.*
— item omnibus, qui officia administrant in provinciis. X. 467. 4.
— etiam magistratibus urbanis, sed aliter, & quomodo. X. 467. 5.
— item domesticis, & consularis magistratuum sive urbanorum, sive provinciarum. X. 467. 6. & 468.
Fornis exercendi prohibitio pertinet ad magistratus temporales, & eos qui temporaria officia administrant; non ad praesides officiales, qui sunt perpetui. X. 468. 7.
Quoniam adversus magistratus fornes exercentes, & adversus eorum officiales poena sit constituta. X. 468. 8.
Fornices pecuniae solvebantur idibus apud Romanos. X. 528. 1.
Furtiva quid sit. I. 793. 1.
Fetus qui sunt in utero, animalis esse negantur Stoici. II. 961. N. 9.
— quando sint furtivi; & quomodo hi semper & statim sequantur bonae fidei possessori. I. 1142. 3.
— quid differant a furtivo partu in acquisitione faciendi per bonae fidei possessorem. I. 1141. 2. & 1142. *segg.*
— Vide Pecus.

Forum pecorum apud debitorem concepti causam pignoris sequatur, etiam si, distracto pignore, apud emptorem editi fuerint. VI. 883. 8.

Foramen in pariete proluendi pavimenti causa quare praeclis servitus esse aequat. III. 243. G. 344. & 345. 14.

Forma. Vide *Contractus*, *Aedificium*.

Formulae actionum unde natae, & quare compositae. X. 978. 11. & 979. 12.

Foras eae quae sunt : & unde dictae. V. 97. N. 8.

Foras forum appellatiua quid contineatur. I. 330. 19.

Forum unde dictum. IV. 1165. N. 1. & 1166. N. 1.

— duplex iudiciale, & negotiorum. IV. 1166. N. 1.

— iudiciale quid sit. IV. 1165. N. 1.

— masculis genere an usurpatum fuerit apud latrones. *ibid.*

— causarum officina dictum, & quoddam veluti juris distributivum. *ibid.*

— competens est, & incompetens. IV. 1166. N. 1.

Forum agere dicuntur magistratus provinciales. IV. 1165. N. 1.

— iudicare autem magistratus urbani. *ibid.*

Fori disputatio, praescriptio quid sit. IV. 1166. N. 1. I. 57. N. 9. V. 1005. N. 1.

— Vide *Exceptio*, *Praescriptio*.

Fori privilegium, vel privatum est, vel publicum. IV. 1210. 4.

— privatum quodnam sit. IV. 1210. 4.

— non mutat forum heredi, qui convenitur ex persona defuncti. IV. 1210. 5.

— publicum quodnam sit. IV. 1210. 4.

— an si elatus in corpore iuris sit, forum mutat heredi convento ex defuncti persona. IV. 1210. 5. & 1211. segg.

— Vide *Heredi*.

Fori privilegium pupillis, viduis, aliisque miserabilibus personis, & Fisco tributum est. IV. 1323. 1. & N. 1. segg. & 1324. segg.

— tributum est alicui magistratibus, militibus, studiosis, ecclesiasticis. IV. 1323. 3. segg. & 1323. 11.

Communis foro utuntur personae aequae privilegiate, eum lis inter eos agitur. IV. 1326. N. 3.

Fori privilegio an, & quando renunciari possit. IV. 1326. 4. & 1328. segg.

Foram quatuor res tribuunt domicilium, contractus, delictum, & res eo loci sita. IV. 1313. 1. & N. 1. & 1314. segg.

Fori praescriptio quando sit opponenda. IV. 1343. N. 2. & 1344. V. 1427. N. 25.

— opponi potest a procuratore in criminali iudicio. V. 180. Not.

— de ea cognoscit iudex, cui opponitur. IV. 1390. N. 12.

— Vide *Exceptio fori*.

Forum ibi habet unusquisque, ubi habet domicilium. IV. 1215.

— cujus mutatione forum quoque mutatur. IV. 1219. G. & 1220.

In causa liberali, & in duplicibus iudiciis quomodo dignosci possit, utrum ex litigantibus forum alterius sequi debeat. IV. 1321. 8. & 1322. segg.

Locus initii contractus quod forum tribuendum intelligitur, vel ille, ubi negotium primum est, nisi aliud conveniat. IV. 1235. 1. 1266. & 1241. G. & 1249. 14 & 1250. segg.

— vel ille, ubi ex conventionibus contrahentium praestanda est res promissa. IV. 1236. 1. & 1241. G. & 1242. segg.

— non ille, ubi contractus iam perfecti instrumentum probationis causa confectum est, nec ubi contractum iustum partes confirmaverunt. IV. 1242. N. 4.

Quia forum ex loco destinata solutionis distinguant a foro ex loco contractus. IV. 1241. N. 3.

Quando in loco, ubi contraxit, si conveniatur reus, conveniri possit cum effectu, etiam si ibi absit. IV. 1243. 9. & N. 6. 1244. segg.

— an ibi citandus reus a iudice loci contractus an per subsidium iudicis domicili. IV. 1247. N. 9.

Quibus in casibus furum reus habet in loco contractus, etiam si nec ibi versetur, nec bona possideat. IV. 1247. N. 10. & 1248.

Forum, in quo legata, & fideicommissa peti possunt, quod sit. IV. 1255. 1. & 1256. segg.

Forum rei, cum de criminibus agitur, quod sit. IV. 1265. segg.

Sita rei locus, ubi de rei possessione, vel proprietate agitur, forum reo tribuit, in quo se defendere cogitur, etiam invitus. IV. 1275. 2. 1276. segg. & 1280. 7. 1281. segg.

An forum quod aliquis sortitur ex loco sitae rei, jurisdictionem tribuat in rem glanctatam an & in personam. V. 1275. N. 1.

— receptior vulgo sententia, de re alibi sita posse agi adversus rei possessorem & dominum, etiam in foro domicili. IV. 1280. G.

Si quis, posteaquam in ius vocatus est, ubi domicilium habebat, vel ubi contraxerat, exierit esse alterius fori, vel domicilio mutato, vel novo ex proprii iudicis privilegio quærto : ius revocandi forum non habet tanquam praeventiva. IV. 1294. 3. & 1295. segg.

— Quando aliquis ita praeventur, ut iure revocandi forum ex novo privilegio questum uti non possit. IV. 1296. 4.

Privilegio revocandi forum reus utitur, licet praeventus, vel ubi Princeps forum illi nominatum tribuit ad futuras, & praeteritas causas. IV. 1298.

— vel etiam, cum Princeps mota propria tale privilegium concessit. IV. 1295. N. 2. & 1296.

— quid si laicus per in jus vocacionem praeventus in foro politico, monachorum habitum, vel sacerdotii ordinem max obtinuerit. IV. 1295. N. 2.

Foris purgatio cuius sumptibus fiat. IV. 546. 9.

Fru-

Frater fratri non est necessarius heres, sed voluntarius. XI. 40. 23.

Frater consanguineus iniuria præteritus, & exheredatus a fratre agere potest de inofficioso. II. 115. 2.

Frater consanguineus qui natus sit. II. 115. N. 1. V. 434. 4.

— quando admittitur ad inofficiosi querelam. II. 119. 10.

— immerito præteritus, aut exheredatus habetur, quando turpis persona heres instituitur. Turpis persona quæ. V. 438. 11. 439. seq. II. 119. seq.

— iure præteritus & exheredatus habetur, etiam turpi persona instituta, si vel ipse fuerit ingratulus. Quænam hic ingratitudinis causa. V. 438. 11.

— vel si pari, atque institutus, turpitudine laboret. V. 439. 11.

— vel etiam si frater ejus decesserit, servo necessario herede instituto. *ibid.*

Frater ingratulus præteritus, vel exheredari potest, non expressa ingratitudinis causa. III. 115. 2. 116.

— etiam si non ingratulus, quæri non potest de inofficioso, honesta persona herede instituta. II. 117. 3. seqq. V. 438. 11.

— non potest agere de inofficioso, si quid ei quovis titulo relicto sit a fratre. II. 118. 9.

— duobus a fratre institutis heredibus, altero honesta, altero turpi persona, potest agere adversus turpem personam de inofficioso. V. 440. 13. & 441.

— quid si turpis persona instituta ex parte heres repudiet hereditatem. V. 440. N. 11.

Frater locuplex inopem sororem alere debet. III. 456. N. 14.

— debet utrinque conjunctam dotare, si ea pauper sit. III. 453. N. 3.

Frater fratri stipulari non potest. III. 572. N. 11.

— an testis esse possit in testamento fratris. III. 50. N. 13.

— emancipatus potest esse testis in causa fratris, si aliud nihil quam consanguinitas impediatur. Et quare. VII. 1121. 15.

Frates utroque parente conjuncti defuncto fratri vocantur in capite ad ejus successionem simul cum proximis ascendentibus; & in eorum portionibus patri non acquiritur usufructus. II. 1132. 6.

— olim præferbantur in fratris successione parentibus. II. 1131. N. 7.

— Burgensium moribus excludunt in fratris successione parentes; & quam recto. *ibid.*

— concurrentes in successione fratris cum patris, & matris ascendentibus habent partes viriles. Quid si soli essent. II. 1131. N. 8. & 1132.

Frater mortuorum filii cum parentibus & fratribus defuncti vocantur ad successionem in stirpes. II. 1132. 7. 1133. seq.

Filii duorum fratrum demortuorum an in stirpes succedant, an in capita, cum soli vocantur ad patris successionem, non extantibus patri defuncti fratribus. II. 1139. 12. 1140. seqq.

Frater demortuorum filii vocantur ad successionem cum patris in stirpes. II. 1136. 5. & 1137. — præferuntur defuncti fratribus ex patre duntaxat conjunctis, vel tantum ex matre. II. 1137. 6.

Frates ex altero parente duntaxat in successione defuncti fratris excluduntur a parentibus. II. 1134. 7.

— item a fratribus utroque parente conjunctis. Et an recte. II. 1136. 4. & 1135. N. 2.

Frates ex utroque parente succedunt aequè Venetos cum fratribus ex altero parente conjunctis communi fratri. II. 1135. N. 2.

Si defuncto fratres sint, alii ex patre, alii conjuncti tantum ex matre, succedunt in patris bona patrum; in matris bona materni; in bona defuncto aliunde quæsitâ succedunt utrique. II. 1138. 8.

— Vide *Parentes*.

Frates admittuntur in iudicio pro fratribus, & sororibus sine mandato. V. 214. 10.

Societas inter fratres quando tacite contracta intelligatur. III. 908. 7.

inter Fratres qui sunt in patris ejusdem potestate, non potest consistere civilis obligatio ex causa profectitii pecuniæ. III. 649. 11. & N. 4.

Frates ubi conveniantur iudicio, non tenentur nisi in quantum facere possunt. VI. 850. XI. 257. 3. & N. 5.

Frates uterini præteriti, aut exheredati olim de inofficioso agere poterant. V. 434. N. 8.

— hodie non possunt. II. 115. 1. V. 434. 4.

Franciæ Rex a Senatu Parisiensi jus sibi dici patitur. IX. 1039. N. 2.

Mortuo Franciæ Rege, omnium Curiarum jurisdictio, omnia regia officia confirmari solent a successore. IV. 1162. N. 61.

Franciæ regni Proceres coram Paribus præsentem Regem judicantur. IV. 1328. N. 7.

Erruditi appellatione aliquando poema, & animadversio significatur. II. 902. X. 1305. 3.

— latius patet quam dolus ex opinione quorundam; & omne dictum factumve culpabile comprehendit. IV. 397. N. 5.

— Fraus aliis doli species est, & nunquam est sine dolo. *ibid.*

— ut coerceatur legibus, eventum simul exigit & consilium. *ibid.*

in Fraudem legis relicta non valent. II. 807. 10. — in Fraudem creditorum alienata revocatur. VI. 173. 1. 174. seqq. & 177. 6. 178. seqq.

Hereditatis aut legati repudiatio, uti & manumissio, & emancipatio eorum, quibus legatum, vel hereditas delata est, non habentur, uti in fraudem creditorum factæ. VI. 176. 2. & 175. N. 3.

— legitime renunciatio vivo patre facta revocari non potest, uti facta in creditorum fraudem. VI. 176. N. 3.

an in Fraudem creditorum repudiare possit heres legatum nondum agnitus a defuncto. VI. 177. N. 3.

in Fraudem creditorum non est renunciatio loci dotalis a municipali jure concessi. *ibid.*
 in Fraudem creditorum non facit, qui sororem, quem ex Statuto poterat excludere, admittit ad successionem. *ibid.*
 — nec qui rogatus hereditatem restituere post mortem, statim illam restituit. *ibid.*
 in Fraudem creditorum alienantur, vel res & jura vel actiones, & exceptiones. VI. 176. 2. 177.
 — quomodo res, & jura seu servitutes. VI. 177. 3.
 — quomodo actiones, & exceptiones. VI. 177. 4. 5.
 in Fraudem alienata revocatur, quæ rei creditorum solute fuerit, postquam missi sunt creditores in possessionem. VI. 178.
 — an & ea revocetur quæ alienata fuerint ante missionem creditorum in possessionem. VI. 178. N. 1. 174. & 178. & 607. 9.
 Quoniam fraudandi causa gesta seu alienata esse dicatur, ut sit revocandi locus. VI. 178. 7. 179. *segg.*
 Fraudandi consilium in debitore, & fraudis eventus desideratur. VI. 180. 8. 181. *segg.*
 Fraudandi animus in debitore fuisse quinam probare debeat; & ex quibus judicia colligatur. VI. 182. 9.
 Non videtur in fraudem fecisse, qui a fraudatore, vel aliquid emit, vel quid aliud cum eo contrahit, si creditores consenserint, vel fidem alterius debitoris fuerint secuti. VI. 181.
 Fraudis causa gesta restituitur, si qua gesta sunt cum eo, qui patiens fraudis rem accepit in Fraudem alienatam. VI. 182. 10. 183. & 184. 12.
 Quid si fraudis incus initio contractus rem accepit, fraude comperta. VI. 183. N. 14.
 Cum pupillo gesta sive sciens, sive ignaro, omnimodo revocantur, fraude creditorum secuta. VI. 183. 11.
 — revocantur item quæ donationis causa in fraudem creditorum sunt alienata, donatario sive sciente, sive ignaro. VI. 183. 11. & 184.
 — Vide *Pauliana actio*.
 Rei in fraudem creditorum alienatae possessionem & dominium restitui oportet. VI. 188. 16.
 — & quando pretium alienatae rei in fraudem sit restituendum. *ibid.*
 Fraudulenter emptor, qui alii bona fide ementi rem vendidit, integrum rei pretium quod accepit, restituere tenetur. VI. 188. N. 24.
 Obligatio sive pura, sive conditionalis in fraudem alienata, item actio per fraudationem quaesita quomodo restituantur. VI. 188. 17. & 189. 18.
 In restitutionem veniunt fructus, & partus, & omnis accessio rei in fraudem alienatae. VI. 189. 19.
 — & quoniam fructus in fraudem alienatae rei sint restituendi. *ibid.*
 Fructus unde dicatur. III. 61. 1. X. 1407. 1. •
 — in latiore significatione fructuum nomine quæ res veniant. III. 61. 1. X. 1407. 4. & 1408. 5.

— proprie quid sit. III. 61. 1. X. 1407. 1.
 Quæ res sint, quæve non sint in fructu. III. 63. 5. 6. I. 817. 1. 818. V. 844. 20. X. 1407. 4. & 1408. 5.
 Fructus, vel sponte naturæ proveniunt, vel hominis factu & diligentia. Illi *naturales*, hi *industriales* appellati. I. 817. 2. II. 63. 3. 4. V. 844. 20.
 — quidam & *civiles* appellati. Et quoniam hi; & an proprie sint fructus. III. 63. 3. V. 844. 20. 845.
 Fructus prædiorum causam pignoris sequuntur, etiam si de eonibus expresse convenerit. VI. 886. 6. 888. 8.
 Fructus pendentes pars fundi dicuntur; & quo sensu. I. 793. 10. & N. 2. & 814. 13. VII. 800. 5. X. 1415. 32. XI. 1314. 11. & 1315.
 Fructus non jure æmiius, sed jure soli percipiuntur. X. 1415. 33.
 — quando percepti intelligantur. I. 823. 12. X. 1416. 35.
 — *industriales* ab ita sunt bonæ fidei possessoris, ut illos restituere non teneatur sive ætantes, sive consumptas. II. 829. 4. 830. *segg.* X. 1416. 43. 1419. *segg.*
 Fructus ætantes auctori sunt fructus pendentes. X. 1423. 46.
 — Vide *Bona fides*, & *Bona fidei possessor*.
 Fructus conditionem rei, ex qua nati sunt, atque editi, sequuntur. I. 794. 2.
 — perceptione acquiruntur, & quidem potestate & beneficio rei nostræ. I. 795. 3. *segg.*
 Fructus percipiendo spoliati inquit domino fructuarius, & bonæ fidei possessor. I. 799. 1.
 — Vide *Usufructuarius*, & *Utiarius*.
 Fructus rerum hereditariarum seu vel percepti sunt hereditarii; atque *segg.* hereditatem, etiam non honeste percepti. V. 648. 13. & 749.
 — restitui debent a bonæ fidei possessore etiam percepti ante litem contestatam. Et quare. V. 649. 14. 650. & N. 4.
 — Vide *Hereditatis petitio*.
 — quoniam augent hereditatis æstimationem, vel secus in computatione Falcidia. II. 961. 24. 25.
 — a fiduciario percepti, postquam adivit hereditatem, eidem acquiruntur, nec repeti possunt a fideicommissario. II. 631. *segg.*
 — nisi tamen fideicommissio moram fecerit fiduciarius, aut testator fructus cum hereditate restitui voluerit. II. 633. 13. 634. *segg.*
 — Vide *Fiduciarius*.
 — quoniam præstodi legatario, & ex quo tempore. II. 1095. N. 3.
 Nascitur fructus an obligari possint. III. 595. 7. & N. 2.
 — petiti an designari debeant in rei vindicatione. V. 817. N. 20.

— restitui debent omnes ante litem contestatam, vel percepti, vel qui percipi potuerunt. V. 845. 21. 846. 22.

— percepti an restitui debeant a quocunque sive bonæ, sive malæ fidei possessore. V. 848. 24. 849. *segg.*

— Vide *Rei vindictio*.

In omnibus iudiciis fructus cum repetita restituendi sunt post litem contestatam, etiam qui percipi potuerunt, licet nulla mora intervenient. X. 1409. 8. 9. *reg.* & 1424. 51. XI. 184. 3. & 1306. 1. 1307. & 1309. 4.

Non computantur fructus aucte proprietatis petitis, neque petitis usufructus. X. 1409. 11.

Fructus ante litem contestatam percepti an remaneant in restitutionem. Ac primum an restituendi in actionibus in personam. X. 1409. 1410. 12.

— veniant, si conveniat, et cum re etiam fructus presteratur. X. 1410. 13.

— aliter non veniunt. XI. 1308. 23.

— & quare fructus ante litem contestatam percepti in fundi stipulationem non veniant, si de illis nihil expresse cautum fuit. XI. 1308. 23. 1309. 5. 6. 1310. *segg.*

— debet rei fructus debetur in bonæ fidei iudiciis, in legatis, & fideicommissis post mortem. X. 1411. 17. VI. 770. 26.

— non tamen in aliis iudiciis stricti iuris. X. 1411. 17. *segg.* 1412. IX. 1452. 73.

Fructus in strictis iudiciis debentur ex eo die, quo primum conditio sita est, ubi rem nostram petimus, quæ si causa sit apud alium. X. 1413. 21. *segg.*

In conditione ab causam dati, causa non secuta, quorum fructuum ratio habetur. X. 1413. 23. & 1414. 24.

Fructus ex quo tempore sint restituendi in conditionibus ex malificio. X. 1414. 25.

— ex quo tempore in actione Pauliana, & Faviana. X. 1414. 26.

de Fructibus restituendis in actionibus in rem. X. 1414. 27. & 1415. *segg.*

— Vide *Bonæ fidei possessor*, *Fidus*, & *libi Malæ fidei possessor*, *Rei vindictio*.

Fructus restituendi sunt post rem iudicatam in bonæ fidei iudiciis, etiam si antea mora intervenient, & quare. X. 1425. 57.

— utrobique fructus intelliguntur, non quidem percepti, sed qui percipi potuerunt. X. 1425. 58. 59.

Dependere fructus quid sit. X. 1425. 59. & 1426.

Fructus intelliguntur deductis impensis. III. 1063. 18. X. 1426. 62.

ex Fructibus restituenda deducuntur impense fructuum causa factæ, etiam a malæ fidei possessore. X. 1426. 60. 61.

Condemnatus, aut absolutus de re principalis, fructuum nomine etiam condemnari, vel absolvi debet. VI. 309. 5.

— reus etiam de re principalis absolutus fuerit; condemnari tamen debet ratione fructuum, qui amissionem principalis rei precesserunt. V. 371. XI. 184. 3.

Non jus seminis, sed corporis, unde percipiuntur spectantur in fructibus. I. 796. 4.

— quorsum, & quare. XI. 186. 6.

— quando ablata actione de re principalis, superesse possit actio de fructibus. XI. 186. 5.

Frumentum alienum qui bona fide suo miscet, facit suam. I. 789. 4. *segg.*

— alienum manet, si quis usula fide miscet. *ibid.*

de Frumenti mixtionem an idem juris constitutum sit, quod de mixtionis numerorum fuit constitutum. I. 789. 4. 790. 7. 791. 8. & N. 1.

Prior frumenti commixti dominus contra quæ, & quo ordine agere debeat. I. 792. 9.

An usura frumenti debeantur. VIII. 397. 1.

— cur ex pacto etiam nudo debeantur aliter, atque usure pecuniæ. VIII. 397. 2. 398. 3.

— ad quem modum presteri debeant. VIII. 413. 1. 414. & 416. 6. 7.

Frumento mutuo dato, accessiones ejusdem generis prestantur pro usuris, & quare. VIII. 451. 3. 452. *segg.*

Que tempora spectari oportet in estimatione frumenti, quod alteri debetur. XI. 1119. 1. 1120. *segg.*

— Vide *Estimatio*.

Frumentaria pecunia eadem, quæ annuaris I. C. Papiniano. IV. 844. 9.

Frugrari, frustratio quid sit. X. 1431. 4.

Fugæ, si metus adsit, debitum peti potest ante diem. IV. 69. 2.

Fugæ suspectus an propria auctoritate capi possit: an iudicis auctoritas imploranda. IV. 1046. N. 13.

— potest sequestratione mobilium coerceri, si non possident res immobiles. *ibid.*

— solet moribus quarundam gentium arrestari. *ibid.*

de Fugitivorum conditione, & fugæ requisitis, atque suspicionibus quinam scripserunt. IV. 1046. N. 13.

Fluvium immittere citra servitutem quando liceat. III. 273. N. 12.

Fœni immittere servitus. Vide *Servitus*.

Funambuli ipso jure infames. V. 93. N. 1.

Functionem publicam debitum omne ad emptorem onus pertinet, etiam pretentorum antorum; & quare. VIII. 1069. 2. 3.

Publicarum functionum nomine quondam venditor emptori testatur. VIII. 1069. 4. & 1070.

Functionem recipere quid sit. X. 98. 4.

Functionem que res in genere suo recipiant. X. 95. 1. 96. *segg.*

Quae res functionem recipiunt, nos eandem numero, sed alie ejusdem generis, & boiitatis reddi debent. III. 1053. 4. X. 98. 6.

— non nisi ad pompam, & ostentationis commodari queunt. III. 997. 4. & N. 4.

— numero dividuntur, non corporibus ieter heredes. II. 455. 17. 18.

— in dotem dato soluto matrimonio reddi possunt aequis portionibus in tres annos divisi. III. 1031. 9. & 1032.

— Vide *Dos*, *estimatio*.

— in his rebus nihil refert, utrum res ipsae, an illarum estimatio petatur. X. 1438. 22.

Fundus praestandi, nulli fructus postea nati, & percepti autem item contestatus etiam sine iura praestantur sunt; & quare. XI. 1308. 2. 3. 1309. 5. 1310. *segg.* & 1316. 12. 1317. *segg.*

— Fundus sine adjunctis positus inutiliter promittitur, & quare. IV. 11. 29. & 12. XI. 1405. 13. & 1468. 19.

Fundo promissa, nulli fructus postea nati, & percepti autem item contestatus etiam sine iura praestantur sunt; & quare. XI. 1308. 2. 3. 1309. 5. 1310. *segg.* & 1316. 12. 1317. *segg.*

— An praestandi pendentes fructus fundi promissi. XI. 1313. 10. 1314. *segg.*

— Vide *Stipulatio fundi*.

Fundo promissa, non veniunt fundi accessiones. Et quare aliud in fundo pignori obligato. XI. 1310. 7. 8. & 1311. 9.

Fundi instructi, & fundi cum instrumentis legati differentia. II. 833. 24. & 835. N. 13.

Fundi usufructu legato quid continetur. III. 58. 8. & 59.

— Vide *Usufructus*.

Fundi usus quibus in rebus versetur. III. 215. 8. *segg.* 216. *segg.*

— Vide *Utiarius*.

in Fundi venditionem an veniunt fructus, vixce, vituli, silvae, ligna incisa. III. 798. N. 4.

— Vide *Legatum*, *Evictio*, *Fines*.

An fundi sortum fieri possit. IV. 246. 2. & N. 5.

Adversus iegredientem fundum invito domino licet uti vi cum moderamine inculpata tutelae; & adversus ingressum vi factum dominus agere potest injuriarum. II. 1210. 24.

Qui fundum promissit, non liberatur, nisi fundi proprietatem tradat conjunctam cum usufructu. XI. 1081. 4. & 1085. 5. G. & 1086. & 1533. 1. & 1534.

— qui primo fundum, detracto usufructu, promissit, deinde ejusdem fundi usufructum, si dedit usufructum, & postea fundum tradiderit, detracto usufructu, liberatur. XI. 1533. 1534. 2.

Foneris impensas faciendi est ab herede. II. 462. 11.

Quoniam funeria causa facit dicatur impense. II. 955. 11.

Qui in funus impendit, creditum solum repetit ante creditores omnes chirographarios. IX. 1107. 4.

— non tamen praefertur creditoribus hypothecariis *ibid.*

— praeterquam is, qui habet tacitas hypothecas invectorum, illarum ab iniquis, & item legatorum. Et quare. IX. 1107. 4. & 1108.

Funeris causa an privilegio Fisci sit potior. VI. 157. N. 6.

Furiosus an, & quatenus detur utiliter tutor. I. 391. 3.

— an totalem gerere possit illo tempore, quo habet lucida intervalla. I. 392. N. 2.

— inhabilis est ad contrahendum, etiam cum de acquirendo agitur. III. 634. 7. & 645. 3.

— non obligatur, etiam auctore tutore, vel curatore. *ibid.*

— ois contraxerit, quando habet delucida intervalla. Et quandoque habere intelligatur. III. 634. N. 3.

— etiam cum rem detinet, possessionem tamen non acquirit. I. 983. 4. 5.

— an possessionem acquirere valeat auctore tutore, vel curatore. I. 1001. 1. & N. 1.

— testamentum facere non potest. II. 32. 10.

— nisi facere coepit, periclerique, cum habuit lucida intervalla. II. 32. N. 13. VIII. 1339. 1.

— potest heres institui. I. 162. 37.

— hereditatem sive testamentariam, sive legitimam acquirere non potest, nec auctore tutore, vel curatore. II. 438. 2.

Furiosus infans, vel per parentes masculus, vel per tutorem hereditatem acquirit; quae ipso mortuo transmittitur ad heredes. II. 438. 2. 440. 4. & 441. *segg.*

Pub- ris furiosus curator hereditatem delatam potest admittere. Et quatenus furiosus proficiat hereditatis agnitio per curatorem facta. II. 438. 2.

— curatorem facere non potest. IX. 471. 1.

Si rogatus fuit restituere hereditatem, curator ejus nomine, accepto honorum possessione, transfert actiones. II. 603. 2. IX. 737. 1.

Si hereditas sit restituenda furioso: ea per curatorem administratur, & quando, & quatenus. II. 604. G.

— restituta hereditas ad quos pervenit, si furiosus in furore decesserit. II. 604. 2. IX. 739. 3.

— jurandum deferre non potest, etiam auctore tutore, vel curatore. X. 643.

— iudex dari non potest, etiam si non sit perpetuo furiosus. IV. 1368. 3.

— non potest esse procurator. V. 302. 15.

— non potest esse testis. VII. 1119. 2. 3.

Societati cum homine sane mentis, qui postea in furorem incidit, contractus renuntiare potest curator furiosi. An & possint renuntiare socii ejusdem furiosi. VII. 721. *segg.*

Furioso subitui potest, exemplum, imperia. IX. 264. 4.

Furioso solvi non potest, neque soli, neque auctore tutore, vel curatore. IV. 748. 9.

— tutore tamen, vel curatore furiosi, recte solvitur. IV. 755. 19.

Furioso alienatio honorum interdicta. II. 1218. 10.

Furiferi qui dicantur. IV. 256. N. 13.

Fur

Fur manifestus quinam. IV. 257. 16. & N. 15.
 — nocturnus imponere necari potest, uti diurnus
 etiam, si se cum telo defecit. IV. 247. N. 14.
 — potest capi a privato. *ibid.*
 — est perpetuus in mora. X. 1451. 71.
 Fur non est, qui tantillum furatur famis pellende
 causa, facile alioquin periturus. IV. 251. N. 9.
 Rem suam a fure dominus stipulatur inutiliter. XI.
 785. 1. 707. 2.
 Quomodo fur post stipulationem rei suae a domino
 factam interita furtivae rei liberetur. XI. 707.
 3. 708.
 — furtivae rei quando moram quis facere desinat.
 XI. 708. 4.
 Qua iure, & quomodo rem contra rem persequi, &
 condicere possimus adversus furem. VI. 716. 6.
 717. *seqq.*
 Fures quibus nentur appellationibus. IV. 245. N.
 3. & 246.
 — quibus afficeretur poenis apud Romanos, &
 apud alias gentes. IV. 255. N. 137.
 — hodie suspensio fore necatur apud omnes.
ibid.
 Furtum quid sit; & unde nomen suum derivet. IV.
 243. 1. & N. 1. 244. N. 2. 245. 2.
 — natura turpis, & prebruta. IV. 244. N. 2.
 — an minus natura turpis, quod moribus qua-
 rundam gentium permixtum fuerit. *ibid.*
 Furtum tria constituit, & quae. IV. 245. 3. 246.
seqq.
 in Furto contractat in fraudulosa requiritur. Et
 quibus rebus efficitur talis. IV. 246. 3. 247.
seqq.
 — non affectu fraudis non committitur. IV. 249. 7.
 Furtum facit debitor, qui rem suam, quam pignori
 obligavit, subtrahit creditori. IV. 247. 4.
 Etiam liberi hominis qui sit in alterius potestate,
 furtum fieri potest. IV. 248. 4.
 Furtum committit, qui invito domino rem con-
 tractat: non qui probabiliter putat, se volente do-
 mino rem contractare. IV. 249. 6. 7. & 250.
 Furti non obligatur infans, sive infantiae proximus.
 IV. 250. 7.
 — nec obligatur, qui rem contractat ut frangat,
 vel perdat; sed qui contractat, ut inde lucrum
 faciat. IV. 250. 8. & 251.
 Furti tenetur, non tantum qui rem contractat, sed
 & qui opem dedit aut consilium. IV. 245. 2.
 Furtum rei hereditarie committi non potest; &
 quare. IV. 249. N. 8.
 in Furto levisima culpa praestatur, furto domestico
 excepto. IV. 656. 12. & N. 12.
 Conceptus furtum aliud ab oblate quoddam sit.
 IV. 256. N. 14.
 Concipere rem furtivam quid sit, & an hodie li-
 ceat. *ibid.*

Conceptus rei furtivae nec furtum probat, neque
 per eam questioni datur ipsi, apud quem furtum
 est inventum, nisi sit rix bonus. *ibid.*
 Furtivae rei recuperandae causa quatuorplex actio pro-
 dit. IV. 252. 9. 10.
 Furti coercendi causa duplex actio constituta, tri-
 minis, & civilis. IV. 255. 15.
 — criminalis quid persequatur. *ibid.*
 — furti actio civilis poenam furti privatam, qua-
 dropli, vel dupli persequitur, praeter aestimatio-
 nem rei furtivae. IV. 256. 16.
 — poenam quadrupli in furto manifesto; dupli in
 furto nec manifesto constituta. IV. 256. 16. &
 N. 14. VII. 781. 2. *
 — quadrupli praeposita est adversus eam qui ali-
 quid abstulit, vel auerit ex incendio ruina, nau-
 fragio, & ex nova sapignat. IV. 257. 16.
 Furti sive manifesti, sive nec manifesti damnatus,
 non minus notatur infamia. IV. 257. 17.
 — item qui de furto transigit. *ibid.*
 Furti actio quibus rebus differat a randictione fur-
 tiva. IV. 257. 18. 258. *seqq.* VII. 781. 3. *seqq.*
 782. *seqq.*
 — Vide *Condictio furtiva*.
 — datur dominus rei furto ablata. IV. 257. 18.
 VII. 781. 5.
 — quando datur commodatarius, creditarius, follo-
 ni; & quatenus. IV. 258. 15. VII. 781. 5.
 — non datur malae fidei possessori. IV. 258.
 18. *
 — datur adversus furem, & adversus illos, qui
 opem, consiliumve dederunt. IV. 258. 19. & 259.
 VII. 781. 6. *
 — datur adversus notos, caspenses, stabularios,
 sive hi aliquid subripserint hospitibus suis, vel
 opem consiliumve dederint, sive opere ipsorum
 furtum fecerint. IV. 259. 20. *
 — quatenus datur parentibus, & dominis adver-
 sus filiosfamilias, & servos. IV. 260. 21. 261. 22.
 Actio furti famosa non permittitur adversus fami-
 liam. I. 261. N. 20. *
 Quare furti actio viro negetur adversus uxorem,
 & vicisim, cum quid esset alteri auerit con-
 stante matrimonio. IV. 262. 23.
 Furti actio an negetur adversus socium. IV. 262.
 N. 21. *
 Furti actio an competat de tabulis, & instrumen-
 tis furto substractis ante, vel post transactio-
 nem de illis factam. VII. 343. & 344. 7.
 Furtivae res quomodo sint. I. 1131. 6.
 — Vide *Res furtivae*. *
 Fustigatio non est atrox poena. V. 134. N. 19.
 — nec inurit infamiam, nisi inferatur ex causa
 famosa. V. 133. 27. & N. 19.

G

Galli quomodo stentur Romanoꝝ legibus. IV. 256. N. 16.

Gallorum moribus recepta est honorum universorum communio inter virum & uxorem. Et ad quas ea sit dimittenda regulas. III. 914. 8. 915. & 918. 14. 919. 15.

— an eadem sit apud omnes Gallos. III. 913. N. 5. & 914.

in Gallis frumentorum, quæ adhuc in herba sunt, vendita. III. 595. N. 2.

Gallus Alpinus. Vide *Aquilus*.

Gemma vestro annulo inclusa cedit auro. I. 925. 1.

— possidetur una cum annulo. I. 993. 11.

— inventa in littore maris prius occupanti acquiritur. I. 701. 4.

Geer, & auras an competentiæ beneficio gaudeant. XI. 257. N. 7.

Quodnam sit legatum Generis. III. 866. 15.

Generis obligatio quando valeat, aut secus. IV. 9. 14. 15. & 10. *seqq.*

Generi per speciem non derogatur. V. 439. 11. 490. XI. 1012. 6.

Genera rerum, vel ipsa per se talia, vel ex hominum constitutione. IV. 9. 15. & 10. 20. & 12. *seqq.*

Genorotus a nobili quid differat. X. 823. N. 17.

Genii fatales quinquam. III. 971. N. 3. & 972. 7.

Gentiles pro ethnicis cur ita dicti. V. 100. N. 13.

Gentilium idola, & eorum cultus proscriptus. I. 196. 197. & N. 3.

Gentium jus. Vide *Jus gentium*.

Genus quid apud Jurisconsultos significet. IV. 9. 13. XI. 1021. 15.

— a specie quomodo differat. XI. 1023. 16.

— petire non potest. IV. 604. VII. 611. 6. 7.

Geometra a tutela istamones. I. 492. N. 13.

Germani lites duello dirimere soliti. V. 739. N. 1. — raro faciunt testamenta. II. 225. N. 1.

— raris apud illos usus substitutionum. *ibid.*

Germania Imperator in propria causa Comitibus Palatinis iudicium subit, & in Curia sua convenitur. IV. 1039. N. 2.

— Principes in causa proscriptiois coram Imperatore conveniunt. IV. 1328. N. 7.

— Princeps inferior si litem habeat cum subdito, in camera Imperiali convenitur. IV. 1039. N. 2.

Gerere pro herede quid sit. II. 422. 4. & 423. — pro *adire* quando accipietur. *ibid.*

— & quomodo differat. *ibid.*

Cur sit ambiguum, quando aliquis pro herede *gerere* intelligatur. II. 428. 11. 429.

Animus pro herede gerendi, quibus rebus dapprehen-

datur. II. 429. 12. 13. & 430. *seqq.*

— quibus ita rebus appareat animus non gerendi pro herede. II. 434. 21. 22. 435. *seqq.*

Ille solum sit heres, pro herede gerendo, qui vocatur ad successionem jure civili, non jure pretorio. IX. 341. 3. 4.

— Vide *Heres*.

In eo quod geritur semper ita affectus esse quinque putatur, ut velit valere quod agitur. II. 431.

Gesticulatores quinquam, & quare infames. V. 93. N. 1.

Globatores quinquam sint, & quomodo differant ab athletis. V. 94. N. 1.

Globatorum venditio car dicta auctoratio. I. 236. N. 14.

Globus iustitia index, & superioris potestatis insignis. IV. 1143. N. 39.

Globus appellatio quamcumque coercitionem graviolem, potissime significat. IV. 1143. N. 39.

— item quilibet pecuniarum genera, quibus vita adimitur, comprehendit non autem pecunias supplicio majores. *ibid.*

Glossæ latine significatione fructus omnes comprehendunt, & quare in eo sensu usurpetur. IV. 345. 8. & N. 5.

— proprio dicta, ex quibus arboribus nascatur. IV. 345. N. 5.

de Glauca legenda prout interdictum, quidnam persequatur, & cui competat. IV. 345. 8.

Gnarus quo sensu T. Livius usurpavit. II. 621. N. 2.

Gradus vox quid significet. IX. 201. 8.

Quinquam sint gradus, intra quos prohibetur nuptiæ inter cognatos, & affines. III. 941. 6. *seqq.* & 942.

Civili graduum computatio probatur etiam a jure canonico in successione. II. 1143. N. 15.

Gradus heredarum quinquam sint, & quare ita dicti. II. 227. & 228.

Græca fide mercari quid sit. 5. 743. N. 4.

Grammatici sunt immanes a tutela. I. 492. 36. 493.

— decreto sui ordinis probari debent, priusquam recipiantur. V. 57. 21.

Græci tres quomodo ditingerentur, & quorsum. III. 434. N. 14.

Gravamen est necessarium explicandum in appellatione ab interlocutoria, non a definitiva. VI. 424. N. 34.

— Vide *Appellatio*.

Gregis vocabulum non solum segas, sed & familiam significat. II. 629. N. 4.

Grex, ut minimum, decem ovibus constat. III. 163. 5. V. 813. N. 15.

— vindicari potest, si capita gregis singula, vel major eorum pars, nostra sint. V. 812. 13.

— coetero dici potest, etiam si ova capita omnia sit substituta veteribus. V. 813. 13.

Gre^x, in quo parem duo domini habent avium numerum, a neutro vindicari potest in totum, aut in partem, & quare. V. 813. 13. & N. 16.

— singula tamen gregis capita vindicari possunt. IV. 813. N. 16.

Gre^x, ubi sit vere communis doctum dominorum, potest ab uno vindicari pars ejus dimidia. V. 813. N. 16.

Gregis legati perit usufructus, ubi grex ad ovem capita redigitur. III. 163. 5.

Grege pignori obligato, illa etiam capita obligantur, quae sunt in demortuorum locum substituta. VI. 885. 5.

Guarada quid sit; quae illius praestandae necessitas. VI. 114. N. 22.

Guarantizare quid sit. *ibid.*

de viribus instrumenti liquidi vulgo guarantigiati. XI. 244. N. 21.

Gymnasi verbum nom academiae conveniat. IV. 1332. N. 9.

H

HABERE, significat, vel rem tenere jure domini, vel eandem rei possessionem. XI. 755. 1. 756. *seq.* & 759. 1.

HABERE licere. Vide *Stipulatio*.

HABITARE quid sit, & unde dictum. III. 183. 3.

Habitatio an species personalis servitutis. III. 4. 5. & 3. N. 3.

— constitutor testamento, & pactionibus. III. 181. 1. & 182. & 4. 5.

— veteribus erat idem atque usus: hodie habetor pro usufructu. III. 4. 5. & 181. 1.

— ejus tamen dies cedet in dies singulos. III. 183. 3.

Habitatio ab usu, & ab usufructu quid differat. III. 3. N. 3. & 181. 2. 182.

— amittitur morte fructuarii, rei mutatione, non utendo, capitis demotione. III. 182. 2. & 183. 3.

D. Hadriani beneficium quodnam sit. VII. 1001. 2.

— Vide *Beneficium*, *Epistola*.

HERESIS reus liberos suos edere tenetur. VI. 87. N.

HERETICI quanam sint. V. 100. 3. & N. 13.

— ipso jure notantur infamia. V. 100. 3.

— excommunicatio separandi a veris ecclesie membris. *ibid.*

— advocatus officio fungi non possunt. Et quæ illorum poena, si contra fecerint. V. 54.

— ab iudicandi maiore arcentur. *ibid.*

— damari possunt absentes. V. 180.

— num a gravamine appellare possint. VI. 413. N. 10.

— quomodo institui prohibeantur heredes. II. 154. 24. IX. 119. 12.

Hæres publicæ auctoritas facile convelli non debet. V. 1122. 14. & N. 13. *seq.*

— quomodo ejus usus apud Romanos. VI. 149. N. 3. VIII. 956. 10.

Hæres appellatione quidnam hodie continetur. VIII. 956. 10.

sub **Hæres** vendere quid sit. *ibid.*

Helinotium vulgo dictum, Atheniensium iudicium. VI. 214. N. 3.

Qui in **Helinotium** allegabatur, jurabat quæstio in leges. *ibid.*

Heredem instituisse quid sit. II. 200. 201. 1.

Heredes institui qui possint. II. 148. 11.

— possunt institui soli cives Romani. II. 148. 11. 149.

— non omnes tamen. Et quomodo ex his exheredantur, & quænam. II. 155. 25. 26. 156. *seqq.*

— Vide *Adulter*, *Liberi naturales*, *Incestuosi*.

Heredes institui non possunt peregrini. Duo peregrinorum genera, & quæ. II. 149. 12. 13. 150. *seqq.*

— Vide *Captivus*, *Deportatus*, *Hereticus*, *Servus*.

Heredes institui possunt furiosus, prodigus, populus, *Filiusfam.* licet hi testamentum facere non possint. II. 162. 37.

— an possint institui incertæ personæ. II. 163. 39. 40. & N. 21.

— 20 Civitates, Municipia, Vici, Collegia. II. 163. 41. & 164. N. 24.

Heredes possunt institui, unus, vel plures. II. 195. 1.

— nec plures numero tantum, sed etiam gradu. II. 196. 2.

— & quidem tam ex æquis partibus, quam disparibus. II. 197. 3.

Heredes quomodo institutor. II. 201. 2. & 204. 9. *seqq.*

— debent esse scripti, vel occupati in testamento. II. 202. 4. 203. 8.

— designator verbis, vel nomine proprio, vel demonstrativè, quæ nomina vice fungatur. II. 202. 5. 6. & 203.

— etiam indicio digiti, ubi præsentis sint, demonstrantur. II. 203. 7.

Heredes non sunt, etiam in testamento scripti, vel occupati fuerint, quos testator heredes esse noluerit, sive errore, sive locupletatio. II. 204. 9. 10.

— errore, quibus modis. II. 204. 11. *seqq.*

— incogitantia, quomodo. II. 205. 16. & 206.

Heredes plures instituti, nullis adscriptis partibus, instituti videntur ex æquis partibus; & quomodo. II. 210. 23.

— si ita sint instituti, ex partibus, quæ adscriptæ, partibus deinde non adscriptis, ex partibus instituti censentur. II. 211. & 212. 25.

Quando heredes instituti sunt ex partibus, esse necessario exprimi debent a testatore. II. 210. 24.

Heredes plures instituti non censentur ex æquis partibus, si quidam illorum conjunctim, quidam disjunctim sint instituti; & quare. II. 213. 2. 214. 3.

— Vide *Conjuncti*, *Disjuncti*.

Hereditum extraneorum habitas ex tempore facti testamenti, mortis testatoris, & additionis hereditatis æstimatur. II. 164. 42. 165.

— eorum autem, & necessariorum habitas ex tempore facti testamenti, & mortis testatoris duntaxat. II. 166. 43.

Hereditibus institutis ex certis partibus, quæ tamen æstem non æquent, residue partes pro quæ portione singulis accrescant. II. 215. & 216. 6.

— quomodo decrescant singulis, vel accrescant, cum partes adscriptæ æstem superent. II. 216. & 217. 7. & N. 2.

Com sunt heredes quidam prius ex teste instituti : quum partem hereditatis ferat alter, qui vel ex dimidia simpliciter, vel ex ejusdem hereditatis dimidia posterior sit institutus. II. 217. & 218. 8.

Com heredes quidam ex parte certa sunt instituti, & alter scriptus sine parte : quando hic, vel partem assis ferat, vel nullam. Et quando alteram assiem solus conseqatur. II. 218. 9. & 219. *seq.*

Heredes obligantur ex persona defuncti. IV. 589. 1. VII. 929. 1.

— interdum habentur pro pecessoribus, etiam non apprehensa possessione. X. 592. 25. 593.

Heredes sunt, vel necessarij, vel voluntarij. II. 332. 2.

— quidam sunt absolute necessarij : quidam sui & necessarij. II. 333. 3.

— quoniam necessarij, & non sui. II. 333. 4. 334. *seq.*

Heredes fieri necessarij, quam habet sententiam. II. 335. 14. 336.

— heredes necessarij obstringuntur aere alieno, etiam si hereditas non sit solvendo; & venenti illorum bona non testatoris; & quoniam. II. 336. 15. 337. *seq.*

— quomodo adhuc ignari sui status sibi invicem acquiritur. X. 593. *seq.*

Sui heredes quoniam sint. II. 341. *seq.*

— Vide *Suus*, & *Sui*.

Heredes voluntarij sive extranei quoniam sint. II. 369. *seq.*

— quibus conditionibus hereditatem acquirant. II. 387. 2. 3. 388. *seqq.* & 397. 1. 398. *seqq.* & 402. 2. 406.

— item quibus modis. II. 419. 1. 420. *seqq.*

Quoniam in solidum, vel pro parte heredes agere, aut conveniri possunt in dandi obligationibus, seu stipulationibus. XI. 454. 2. & 455. *seqq.*

Ex stipulationibus, in quibus res promissa natura divisionem non recipit, heredes promissoris singuli tenentur in solidum. XI. 460. 5.

Quomodo ab uno ex promissoris heredibus solida servitus utilis peti possit. Et quis hujus petitionis exitus. XI. 460. 6.

Singuli heredes stipulatoris solidam servitutum petunt. Et quum hujus juris ratio. XI. 461. 8.

— Cur diversum jus obtineat in promissoris & stipulatoris heredibus circa actionem servitutis prestandam & auferendam. XI. 462. 9. 20. 11.

Si promissor hominis decesserit, pluribus heredibus relictis : singuli heredes pro parte solvenda liberari non possunt. XI. 454. 1. & 455. *seqq.* & 463. 12. & 464. *seqq.*

— Si tunc ii sponte solverint, non autem si sint jussio condemnati. XI. 465. 5. 6. & 466. *seqq.*

Facto nisi ex promissoris heredibus quando ceteri coheredes tenentur, & quomodo. XI. 470. 1. & 471. *seqq.*

Re indivisus promissa, singuli cum in rei presta-

tione, tum in ejus rei estimationem tenentur in solidum. XI. 474. 6.

— facta indivisus promissa, si contrafactum sit : singuli pro hereditaria portione prestant estimationem facti. *ibid.*

— quoniam differentie ratio. XI. 474. 7.

Uno ex heredibus stipulatoris ira agere prohibito contra quem coeptum erat, solus ipse non ceteri, agit in id quod sua interest. XI. 475. 1.

— cur secus in heredibus promissoris. XI. 475. 2. 476. *seq.*

— quare potius in solidum committatur, tametsi non omnium stipulatoris heredum interit; & ejus petitio omnibus heredibus acquiritur ex stipulatione hereditaria. XI. 477. 3. 4. & 475.

— quoniam illam petentes doli mali exceptione repellantur; & quare. XI. 478.

Actiones ex contractu, vel quasi, quae rem persequuntur, dantur in heredes in solidum ex defuncti dolo, etiam si nihil ad eos pervenerit. IV. 592. 7. VII. 960. 8. *seqq.* 962. 15. XI. 499. 2. 1500. 4.

— rei persecutoriae actiones quae sint. VII. 959. 6. IV. 594. 9.

— quatenus penam persequuntur, non dantur adversus heredes. IV. 592. 7. VII. 961. 12. *seqq.*

Actiones penales ex maleficio, vel quasi non dantur in heredes, ad quos nihil pervenerit ante litem cum defuncto contestatam. IV. 591. 6. & 971. 49. 50. VII. 962. 17.

— transmittuntur adversus heredes, lite cum defuncto contestata; & ubi aliquid ex defuncti maleficio ad eos pervenerit. IV. 594. 10. 595. VII. 966. 34. *seqq.* 967. *seqq.*

Quando nam heredes penam defuncti tenentur ante litem cum defuncto contestatam. VII. 967. 37. *seq.* & 968. 39. & 970. 46.

Actiones penales, an veterem, an alia competant adversus heredes ante litem contestatam de eo quod pervenit ad illos. VII. 968. 969. 39. 40. *seq.*

Alia de causa non dantur in heredes actiones penales quae nascuntur ex maleficio : alia non dantur quae veniunt ex contractu. VII. 962. 18. & 963.

— quoniam sint ex maleficio penales. IV. 594. 9. VII. 964. 27. & 965. 28. 29.

— competunt adversus heredes quae nascuntur ex maleficio, si habeant rei persecutionem. IV. 591. 5. VII. 963. 19. *seqq.*

Cum agitur adversus heredes actio in rem, sive hypothecaria, quoniam ex heredibus in solidum convenitur. VII. 942. 22.

— quid tamen si is, adversus quem agi coepit hic jam contestatus decesserit pluribus heredibus relictis. VII. 942. 23.

Quomodo actiones ab heredibus, & contra heredes incipere possint, quae neque a defuncto, neque adversus defunctum incipere poterunt. IV. 592. 11. & 596. VII. 859. *seqq.*

Pro herede gerere quoniam pro *adire* usurpatur; & quatenus ab illo differat. II. 422. 4. & N. 10. 423.

Pro herede gerere quid sit. *ibid.*

An quis pro herede gesserit, non tam ex certo aliquo facto, quam ab animo estimandum est. II. 428. 11. 429.

— quibus ex rebusprehendatur animus gerendi pro herede. II. 429. 13. 430.

Pro herede gerere intelligitur, cum heres accipit, quod ei tanquam heredi dari præceptum est a testatore. II. 429. 13. 430.

Pro herede gerere videri non potest heres, qui aliquid facit, quod facere potuit, citius non esset heres; puta si defunctum funeraverit. II. 430. 14.

An pro herede gessisse videatur, si servos hereditarios manumiserit. II. 430. 16. 431.

— an, si res hereditarias distraxerit, vel pecuniam hereditariam sumpserit, vel aedes inhabitavit, locarit, vel fructus ex his rebus perceperit. II. 431. 17. 432.

— an pro herede gerat, si tractet res hereditarias ut illas tueatur, veluti, si agros colat, aedes reficiat, pascat pecora, vel iumenta. II. 433. 18.

Pro herede gessisse, non videtur, si rem hereditariam, quam nunc tenet, prius quasi subripiens subdixerit. II. 434. 22.

— gessisse non videtur si veniam distrahendi, vel gerendi res hereditarias a prætoris impetravit. II. 435. 23.

— item si rem hereditariam quidem possideret, sed per errorem putet esse suam jure alio, quam hereditario. II. 435. 436. 24.

— si aperte testatus sit, se non gerere hoc animo ut sit heres. II. 436. 25.

Pro herede quis possidere dicatur. II. 616. 24. 617. *seqq.*

Heredis appellatio personæ qualitatem designat. XI. 31. 4.

Heredis appellatione non primus tantum, sed & heres heredis, & ultiores deinceps continentur. V. 603. 10.

Heredis heres, quantumcumque remotus, heres quoque testatoris dicitur. V. 603. 10. & N. 5.

— licet non proprie; sed per successionis consequentiam. II. 1066. 8.

Conditio implenda in herede an in heredis herede recte implatur. II. 1066. 8.

Heredis heres habet jus accrescendi. II. 475. 23. & 471. 472. N. 9.

Heredi acquiritur quæ sunt jacenti hereditati quæsitæ, etiamsi diu postea ille adierit hereditatem. II. 457. 26. 27. & N. 7.

— non tamen illi acquiritur hereditas servo delata, usufructus, & possessio rerum non ex causa peculiari quæsiturum. II. 457. 26. & 458. 28.

Heredi dantur actiones eædem, quæ defuncti fuerunt. IV. 590. 3.

— nec interest utrum ex contractu siut, an ex maleficio, etiam penales. *ibid.*

— excipitur actio injuriarum, & similes. IV. 590. 4. 591.

Hereditibus per errorem institutis non auferitur hereditas ut indignis; sed quasi scripti non essent. II. 205. 14.

Hereditas quid sit, & unde dicta. II. 7. 1. & 8. *seqq.* & 11. N. 5. V. 600. 5.

— definitio Tullii, & aliorum notatur. II. 9. N. 1. 2. 3.

— pro dominia habetur, & defuncti locum sustinet, & quandiu, & quare. II. 12. 4. & 13. 6. & 14. 7. V. 600. 5.

— in jure consistit, & quomodo. II. 12. 5. & 13. — acquiritur, cum nobis delata est, unde oportet, & suscepta est ut oportet. II. 15. 2. & 387. 2. 3. V. 600. 6. & 601.

— deferre hereditatem quid sit. II. 15. 3. 16.

— delata jure dicitur, cum & defunctus est ille, de cujus bonis agitur; & justo testamento vel ab intestato defertur; & necdum quæsitæ est, sed tamen spes illius acquirendæ non est amissa. II. 17. 4. 5. & 18. & 388. 4. 5. 389. 6. 7. & 390. 8. 9. V. 601. 7. 602. 8.

— delata amittitur, repudiatione heredis, vel ejus morte, vel tempore. II. 391. 10. *seqq.*

— tempore nulla hereditas amittitur jure civili, secus jure Prætorio. II. 396. 21. 397.

— Vide *Repudiatio*.

Hereditas, vel testamentaria est, vel legitima. II. 17. 5.

— testamentaria defertur, vel directo, vel per fideicommissum. Quæ directo, aliter civili acquiritur, ac prætorio jure. II. 18. 6.

— acquiritur, vel ipso jure suis hereditibus & necessariis; vel adeundo, aut pro herede gerendo extraneis. II. 332. 2. 333. *seqq.* & 341. *seqq.* & 369. *seqq.* V. 602. 9.

— acquiritur nobis per servos, aut per liberos nostros, quos habemus in potestate. Et quomodo per hos, aut illos acquiritur. II. 333. 3. *seqq.* 334. *seqq.* & 341. *seqq.* V. 603. 10.

— acquiritur jure singulari per masculum parentem gradu proximiorum, sive per tutorem infantis. II. 440. 441. & 442. 1.

— Vide *Infans*.

ad Acquirendam hereditatem tria desiderantur, & quæ. II. 387. 2. 3. & 397. 1. 398. *seqq.* & 405. 1. 406. *seqq.*

Hereditas non adita habetur pro possessore, cum agitur de jure acquirendi per servos, quos defunctus possedit. X. 588. 22. & 592. 25.

Hereditas codicillis nec dari, neque adimi potest, sed testamento duntaxat. II. 19. 1.

Hereditas a testatore in quot ipse velit partes, dividi potest. II. 197. 4. & 215. 6. 216. *seqq.*

Hereditas in universum considerata juris auctoribus, *As* dicitur. II. 197. 5.

— partes assis duodecim, singulæ nominantur unciæ. *ibid.*

— plures ex his collective sumptæ, puta, tres quatuor, quinque, & deinceps, proprias habent appellationes, quæ vel unciarum numerum signi-

- faciunt, vel numerum partium assis totius. II. 107. 5. 6.
- partium assis numerum significant hae quatuor; sextans, quadrans, triens, semis. Et quam singule assis partem designant. II. 198. 6.
 - uocierum numerum monstrant hae; quinquaginta septans, & deinceps. *ibid.*
- Hereditas est individua; & qua sensu dividi dicitur. II. 221. N. 4. 222. & 407. N. 1.
- quomodo dividatur inter heredes. II. 455. 17. *seqq.* & 456.
- Si quis est in hereditate pecunia; numero, non corporibus, dividitur inter heredes. II. 455. 17.
- eadem divisio rerum, quae, pondere, numero, mensurae constant. II. 455. 18.
 - eadem quoque nominum hereditariarum divisio. II. 455. 19.
 - quae in omnibus sunt, divisionem non recipere, quam habet sententiam. II. 456. 19.
 - corpore hereditaria quomodo dividantur aequale, inter heredes. II. 456. 20.
- Cor-legitima hereditas dividenda sit inter liberos iam natos, & vestram praegestatem ita, ut trimum numerum faciant, qui aet in ventre. I. 129. 13. 16. & 130.
- Divisione hereditatis facta per transactionem, remissionem non intelligitur fideicommissum; quod ab uno heredem relictaum erat; etiam si, postea promissa, essent, ut divisioni staretur; sed nec pons committitur, si potius fideicommissum. XI. 1529. 2. 3.
- cur, si pronuntium sit, contra divisionem hereditatis facies videtur illam, qui petit fideicommissum; pons committitur, etiam si male iudicatum fuerit. XI. 1529. 4. 1530.
 - an reus, cui propter fideicommissi petitionem nihil abest, exceptione doli mali repellatur, pona petens. XI. 1530. 5.
- Hereditas alteri tradita dicitur per abusionem; & quomodo. VII. 142. 5.
- eam qui tradit alteri, cum omnibus commodis & incommodis hereditatis tradidisse intelligitur. VII. 143. *seqq.*
- Hereditatis commodorum genera tria, & quae sint. II. 457. 5. 452. *seqq.* VIII. 799. 6. 7.
- *Vide Commoda.*
 - tria etiam genera incommodorum. II. 459. 1. & 951. 4. VIII. 799. 8. *seqq.*
 - quae alia hereditas onera. II. 974. 14.
- Hereditas sibi delata, nemo partem agnoscere, partem repudiare potest. IX. 381. *seqq.*
- Qui partem hereditatis adirit, reliquis ejus partes, vel jure accrescendi, vel ex substitutione vulgaris, non popillari sibi delatas in usus admittere cogitur. VIII. 343. *seqq.*
- Hereditatem qui longo tempore possedit, pro herede, vel postumore, non jure longi temporis praescriptione adversus heredem. VIII. 357. *seqq.*
- nisi ubi triginta annis hereditatem possederit. VIII. 358. 2.

Hereditas fideicommissaria quae. II. 521. *seqq.*

— *Vide Fideicommissum hereditatis.*

Hereditatis emptor a Fisco vendita creditoribus hereditariis & legatariis respondere tenetur. Et quare. VIII. 791. 7. 792. 3. 793. 4. 6.

— convenitur pro Fisco a creditoribus, & legatariis, utilibus, non item directis actionibus. Et quare. VIII. 794. 9.

In venditione hereditatis id agitur, ut commoda omnia, atque onera hereditaria ad emptorem pertineant. VIII. 800. 12. VII. 105. 1.

— tantum ex hereditate treasuri debet in emptorem, quatenus in ea est venditionis tempore. VIII. 799. 3. 4.

In hereditatis emptorem res hereditariae ante transactionem, nisi traditione recata; & quando utiles transeant, & quando directae. VIII. 800. 13. 14.

Venditor hereditatis, etiam post venditam hereditatem tenetur creditoribus, & legatariis. VIII. 800. 14. 15. & 801. 16. *seqq.*

— Emptor autem hereditatis illorum actiones excipere non cogitur invitae; etiam si nominatim convenierit, ut illas satisfaceret. VIII. 803. 25. 804. *seqq.*

Venditor hereditatis agere non potest cum emptore; priusquam solverit creditoribus, & legatariis. VIII. 801. 20. 802. 21. 22.

An venditor hereditatis petere possit ab emptore, ut sibi satisfiat, antequam solvat creditoribus, & legatariis. VIII. 802. 23.

— an petere possit, ut nudo caveat emptor se venditori praestitutum, quod venditor postea creditoribus praestiterit. VIII. 802. 24. & 803.

Emptor hereditatis debitor hereditariis iudicio convenire potest actionibus directis, & utilibus. VIII. 817. 1. 2. 818. *seqq.*

— & quidem utilibus statim, & suo nomine. VIII. 819. 4. 5.

— directis, sive mandatis non nisi ex persona mandantis agere potest, posteaquam illi mandatum fuerit a venditore. VIII. 817. 2. 818. & 819. 5. 7.

— utraque habere cujus sit utilitas hereditatis emptori. VIII. 819. 6. *seqq.*

Emptor hereditatis potest, uti privilegio mandantis venditoris, quoties mandatis actionibus expetitur. VIII. 819. 8. 820. *seqq.*

— si tamen, adhuc vivo venditore hereditatis, otatur mandatis actionibus. VIII. 822. 17.

Hereditas vendita, transeat in emptorem actiones utiles hereditariae sive quas in personam, sive quas in rem sunt. VIII. 823. 18. 19. & 824. 20.

— Si emptor hereditatis alia rursus vendiderit utrum habet utiles actiones priores; an secundum emptor. VIII. 824. 21.

Emptor hereditatis utiles actiones habere desinit, si venditor hereditatis eas inhibuit. Et quando id contingat. VIII. 824. 22.

Quando actiones in rem directae venditor hereditatis animat emptori. *ibid.*

Emptor

- Emptor hereditatis suscipiendo actiones hereditarias nomine venditoris, eum liberat taciti pacti exceptione. VII. 107. 3.
- Quidnam tacite paciscatur facto ejusmodi cum creditoribus hereditatis emptor hereditatis. VII. 108. 5. 109.
- quomodo pactum hoc emptoris cum creditoribus interpositum prosit venditori hereditatis. VII. 109. 6.
- an ea pacti exceptione venditor hereditatis liberetur a creditoribus, etiamsi emptor non sit solvendo. VII. 109. 7. & 110.
- Hereditatis venditio, cui dolus emptoris causam dedit, nulla est. VIII. 813. 1. 2. & 814. 3. & 816. 8.
- nec ex ea vegilitor compellitur emptori tradere res hereditarias, vel actiones mandare. VIII. 814. 4.
- sed & habet, emptore excluso, persecutionem rerum hereditarium, & actionum. VIII. 814. 5. & 815.
- Hereditatis venditio emptoris dolo secuta valet, non invito, sed volente venditore. VIII. 815. 7. 816.
- Hereditatis venditor, etiam post venditam hereditatem dominus esse perseverat. VIII. 825. 2. 826. 4.
- rerum hereditarium, quas vendidit, nec tamen tradidit emptori, dominium transferre potest in alium, cui illas postea vendidit & tradidit. VIII. 826. 5.
- An, & quam habeat actionem emptor hereditatis primus adversus venditorem, qui fidem fregit, vendita traditave secundo emptori hereditate. VIII. 826. 6. & 827. 7. & 828.
- Hereditate vendita, quare transeunt actiones utiles in emptorem sine cessione: dominium autem non transeat sine traditione. VIII. 827. 8. *seqq.*
- Hereditatis petitio quid sit. V. 596. 597. 2.
- prætoris est, & civilis. V. 746.
- quare habeat præstationes personales. V. 598. 3.
- additionem hereditatis præviam requirit. Quando necessaria sit additionis probatio; & cuinam incumbat. V. 599. N. 2.
- competit heredi; & quibusnam conditionibus. V. 599. 4.
- competit heredi ab intestato, tametsi legatum acceperit a scripto herede, cui statim reddidit. V. 599. 4.
- quare tamen petitio denegatur, ubi manifesta sit petentis calumnia. *ibid.*
- Qui ignorans testamenti vires, hereditatem petit ex testamento, & victus est; non prohibetur hereditatem postea vindicare, uti legitimum. V. 600. N. 3.
- Hereditatem petenti quænam incumbat probatio; & quando illi non sit necessaria. V. 604. 11.
- Hereditatis petitio directa competit adversus eum, qui rem hereditariam unam vel plures pro herede possidet, vel pro possessore. V. 605. 12. & 616. *seqq.* & 626. 23.
- pro herede, prove possessore possidere quid sit. V. 616. 24. 617. *seqq.*
- quinam possideant, habuerintve pro possessoribus in petitione hereditatis. V. 615. 13. 616. *seqq.* & 619. *seqq.*
- Hereditatis petitor non potest agere adversus illum, qui dolo possidere desuit, si prius obtinuerit a possessore rem hereditariam, vel ab eo litis æstimationem sit consecutus. V. 608. 17. 609.
- An petitor hereditatis possit a possessore, vel rem petere, vel aliam litis æstimationem, cum litis æstimationem antea consecutus fuit ab illo, qui dolo possidere desuit. V. 608. 17. & 609. *seqq.*
- venditore qui dolo rem alienavit, litis æstimationem præstante, inhibitor hereditatis petitio adversus emptorem. V. 613. 21.
- Agi non potest hereditatis petitione cum eo, qui nihil possidet hereditarium, etiamsi pro herede se gerat. V. 613. 22. 614.
- eadem vero tenetur, qui hereditarium aliquid vel minimum possideat. V. 614. 615.
- Petitio hereditatis datur adversus illos dontaxat, qui pro herede, prove possessore possident: non autem adversus illum, qui possidet singulari titulo ad acquisitionem idoneo, licet quæsitio post mortem ejus, cujus petatur hereditas. V. 622. 623. 26. & 621. *seqq.* N. 20.
- Quare interrogandus sit is, qui pro herede, aut possessore possidet, ante litis contestationem: aut, & qua ex causa possideat. V. 624. 27.
- An reus cogi possit, ut explicet titulum ex quo possidet, in hereditatis petitione. Et quid in actionibus in rem specialibus. V. 624. 27. & 625. *seqq.*
- Utilis petitio hereditatis datur adversus honorum possessorem. V. 627. 30.
- item adversus fideicommissarium, cui restituta sit hereditas a falso herede. V. 627. 31.
- adversus emptorem hereditatis, sive bonæ, sive malæ fidei, ubi aliter petitori salva res esse non possit a venditore. V. 628. 32. 33. & 629. *seqq.* & 635. 37. 636.
- An adversus eum qui emit a Fisco, detur petitio utilis. V. 636. 38.
- an adversus heredem ejus, qui possidet pro herede, aut pro possessore. V. 637. 40. 638.
- Petitio hereditatis persequitur res hereditarias, cum corpora, tum jura. V. 639. 640. 1. 2.
- & quidem corpora, vel habita, possidere a testatore, dum viveret, vel eo defuncto quæsitæ hereditati. V. 640. 2.
- sive ea habuit in dominio testator, sive pignori obligata; sive ad illa retinenda habuit exceptionem. V. 640. 3. 641. *seqq.*
- persequitur res defuncto commodatas, vel apud eum depositas. V. 642. 5.
- item accessiones rebus hereditariis factas, sive per alluvionem, sive per consolidationem ususfructus. V. 643. 6. 7.

- res per servos hereditarios hereditati quaesitas. V. 643. 8.
- pretia rerum ex hereditate distractarum, si tamen eae in hereditate manserint, & quatenus. V. 644. 9.
- persequitur pœnam pretii tardius soluti, si ea sit vice pretii; non autem loco ejus quod interest. *ibid.*
- item pecuniam; debitoribus hereditariis exactam. *ibid.*
- non eam tamen pecuniam, quam possessor pœnæ causa stipulatus est per occasionem rei hereditariæ. V. 645. 646. 10.
- res hereditatis causa comparatas, sive jumenta sint, sive instrumenta agro coleudo necessaria V. 646. 647. 11.
- non eas tamen res quas possessor emit, non hereditatis causa, sed suas; vel res inutiles hereditati, licet emptas ex hereditaria pecunia. V. 647. 12.
- persequitur fructus rerum hereditariarum etiam minus honeste perceptos; item fructus illarum rerum quas pignori defunctus accepit, uti & partus ancillarum. V. 648. 13. 649.
- & quidem fructus omnes perceptos ante rem petitam, etiam a bonæ fidei possessore. V. 649. 650. 14.
- actiones aut defuncto, aut hereditati quaesitas. V. 650. 651. 15.
- petimus autem non actionem, sed quicquid speciali in personam actione debetur ab hereditario debitore. V. 651. 16. 652. *seg.*
- Actiones in rem speciales, & hereditatis petitio licet competant de eadem re, differunt inter se tamen; & quibus modis. V. 653. 17. *seqq.*
- Petitio hereditatis est inutilis adversus eum, qui ideo nolit solvere, quod neget, vel dubitet, an sit heres qui petit; non tamen inutilis actio specialis in personam. V. 653. 654. 18.
- Hereditatis petitio simpliciter consequimur duntaxat, etiam cum de damno agitur. V. 654. 19.
- quid si agatur adversus infantiem ex L. Aquilia. *ibid.*
- Cum eo qui debet in diem, vel sub conditione agi non potest, ante quam dies venerit, aut extiterit conditio, speciali actione in personam; potest agi tamen petitione hereditatis. Quæ differentie ratio. V. 654. 20. 655. *seg.*
- Quæcumque sunt actiones ex contractu, aut ex maleficio possessori quaesitæ de rebus hereditariis: eorum nominæ datur petitio hereditatis adversus possessorem, ut eas cedat heredi. V. 656. 21. 657. *seg.*
- Petitio hereditatis vindicari possunt servitutes hereditariæ, quæ debentur personæ: non illæ quæ debentur prædiis hereditariis. Ratiæ differentie. V. 658. 22.
- in Petitioem hereditatis non venit res a defuncto bona fide possideri coepit, cujus usu capio impleta fuerit ab illo, qui possidet pro herede. V. 660. 23. 661. *seg.*
- non venit actio de rebus hereditariis heredi, non tanquam heredi, sed proprio quodam jure persone ipsi delata; uti neque actio eadem post additionem hereditatis quaesita. V. 662.
- Petitio hereditatis instituitur primo, ut sententia judicis aliquis heres esse pronuntietur. V. 665. 1. 666. 2.
- deinde, ut hereditas ex bono, & æquo heredi restituitur. V. 665. 1. 666. 3.
- Petitori hereditatis restitui debent hereditariæ res omnes, quas reus possidet tempore judicatis rei; & illæ quas post litem contestatam possidere cepit. V. 667. 5. 668. *seqq.*
- res quæ post litem contestatam coepit sunt possideri, debent etiam restitui, cum agitur specialis, sive in rem, sive in personam, actione. V. 672. 9.
- & quomodo deductæ dicantur in petitionem hereditatis. V. 669. 7. 670. 671. 8.
- An qui res certas hereditarias expressit in libello petitionis hereditatis, opus habeat alio libello propter eas res, quas postea possidere cepit. V. 671. N. 2. 672.
- Quare caute faciat qui in libello petitionis res singulas hereditarias designat. V. 672. N. 2.
- & an rerum hereditariorum inventarium exhibere teneatur actori reus, & juramentum præstare. *ibid.*
- Qui hereditariam rem venditam, accepto jam pretio, postea redemit; an rem simul & pretium: an alterutrum duntaxat debeat restituere. V. 673. 11.
- An victus possessor restituere debeat res, quas tempore judicatis rei non possidet; sed vel habuit antea, vel habere potuit. Et quid intervi, utrum bona, vel nulla fide possideat. V. 674. 12.
- Quisnam sit bonæ, vel malæ fidei possessor in hereditate. V. 674. 13. 675. *seqq.*
- Possessor malæ fidei tenetur restituere res etiam, quas non possidet ex hereditate; sed dolo, vel culpa non possidet, vel possidere desit. Et quot modis quis possidere desinat. V. 677. 15. 678. 16. *seqq.*
- non tenetur restituere res quas possidere desit, si vel eas antea petitori restituit, vel casu perierit, perierit etiam apud auctorem; vel si judicio evictæ aut distractæ fuerint in commodum hereditatis. V. 679. 17. 680. *seg.*
- tenetur nomine rerum hereditariarum, quæ suo ipsius dolo, vel culpa factæ sunt deteriores. V. 681. 18.
- restituere tenetur pecunias a debitoribus hereditariis non exactas, ubi illas exigere potuit. V. 682. 20.
- fructus omnes perceptos, etiam qui minus honeste percepti fuerint: non perceptos ita, si honeste percipi potuerunt. V. 683. 21. 684.
- usuras pretii rerum ex hereditate distractarum. V. 684. 22.

- usuras pæcunie hereditarie, quam tractavit, & in usus suos convertit. V. 685. seqq.
- estimationem rerum apud possessorem male fidei commissum, uti & fructuum ex die quo sunt amissæ ad tempus usque rei iudicatæ. V. 688. 26. 689. seq.
- An res hereditarias distractas præstari sibi una cum fructibus actor petere debeat: an vero illarum pretia cum usuris petere possit; & quid huc, aut illud petitoris intersit. V. 691. 27. 692.
- Bonæ fidei possessor post litem contestatam tenetur in petitione hereditatis, uti possemus male fidei. V. 693. 28.
- in eo tamen differt, quod interitum rei fortuitum non præstat. V. 694. 29. 695. seq. & N. 14.
- quid si rupta, vel insufficiente testamento scriptus heres hanc fide dimittat hereditatem post litem contestatam, ut defuncti voluntatem exequatur. V. 696. 38. 697. seq.
- Ante litem contestatam non tenetur bonæ fidei possessor de rebus ex hereditate distractis, nisi in eo in quo factus est hæmpetior. V. 698. 31.
- quibus ex rebus hæmpetior factus intelligatur, ut eas restituere tenetur petitione hereditatis. V. 699. 32. 699. seqq.
- non tenetur de rebus hereditariis, quas nunquam possedit, tamen possidere potuit; nec de rebus quas etiam male more dissipavit aut perdidit ante litem contestatam. V. 701. 33.
- an nec pretia rerum ex hereditate distractarum tenetur restituere, si res perdidit, vel consumpsit. V. 702. 34. 703.
- integre restituere debet res hereditatis salvas, etiam si illarum contemplatione perdidit suas. V. 706. 36.
- si consumpsit partem ejus hereditatis dimidiam, quæ cum alio dividenda erat: dimidium reliquæ duntaxat debet restituere. V. 707. 37. 708. seq.
- quo tempore debent esse factæ locupletior, ut restituere tenentur. V. 709. 38. 710. seq. N. 21.
- Res a possessore bonæ fidei distractæ petitur hereditatis an possit ab illarum emptoribus vindicari; & quando non possit. V. 704. 35.
- Quænam tempora spectanda sint in utroque male, vel bonæ fidei possessore, in quibus uterque conveniens petitione hereditatis restituere tenentur, non modo si factus, sed & si fieri potuit locupletior. V. 713. & 714. 42.
- Quis restituitur restituere victus iudicis possessor, illas consequitur officio iudicis actor; & quibus hæc iudicis officium. V. 714. 41. 42. 715. seq.
- Petitio hereditatis quidnam tribuat, vel denegat hereditatis possessori. V. 717. seqq.
- Petitio hereditatis genere & substantia rei una est, eademque, sive de tota hereditate, sive de parte vindicanda agitur; & quibus rebus petitio potius differt a petitione tutius. V. 745. 1. 746. & 747. 2.
- Partem hereditatis petere potest, & solam petere cogit heres ex parte: & quando etiam petere cogit ille qui totius est heres. V. 747. 2. 748.
- Partem hereditatis etiam petere licet, ab eo qui totius possidet pro herede; & possant invicem petere, qui invicem possident. V. 748. 3. & 749.
- Cum duo possident hereditatem, & duo partem hereditatis petunt; non singuli a singulis, sed ambo ab utroque petere dezent, sive illi pro divise sive pro indiviso possideant res hereditarias. V. 749. 4. 750.
- secus, si hereditatem possident extraneis & coheredes; & quare pars ab extraneo peti possit, coherede relictæ. V. 750. 5.
- cur ab extraneo qui trientem hereditatis possidet, ambo coheredes simul, & possessores petere sextantem possint. V. 751. 6.
- petenda tamen est hereditatis pars a coherede simul, & ab extraneo, ubi illam pro diviso possident. V. 751. 7. 752.
- Heres ex triente partem petere potest duntaxat sibi aditione quasitam, non autem reliquis duas partes, nisi eæ sibi accreverint. V. 752. 8.
- pars hereditatis quarta, etiam incerta, peti potest, dummodò certa fiat ex juris interpretatione. V. 752. 9. 753. seqq.
- pars hereditatis pro indiviso restitui jabetur officio iudicis. V. 756. 11.
- Hereditatis petitio fideicommissaria quæ sit. V. 754. 12. & 753. N. 3. VI. 781. 41.
- Hereditatis petitio possessoria quid sit. V. 754. 10.
- Hereditatis nondum editæ transmissio recepta est in nominibus hereditibus, qui decedunt intra annum, ex quo delatam agnoscere. II. 393. 14.
- recepta est in liberis, licet delatæ hereditatis ignavis sine ulla præscriptione temporis. II. 394. 17. & 393. N. 5. IX. 356. 4.
- An in actis propriæ receptæ dicatur hereditatis nondum editæ transmissio: an in liberis duntaxat emancipatis, vel hereditibus matris. II. 393. N. 4. 5. & 394.
- 10, & in infans herede, cui post hereditatem delatam mortuus pater sit heres. II. 394. 18. & 393. N. 4.
- Vide *hæfians*.
- an, & in hereditibus S. C. Sillaniano, vel Carminiano edicto, aut ventre impeditis, quominus adire possint. II. 395. 19. & 393. N. 4. IX. 356. 5.
- an, & in eo recepta sit propriæ transmissio qui ventris osse adire non potuit, & in eo qui si non ex testamento extitit heres, tamen esse potuit ab intestato. II. 396. 20.
- Heres eadem persona dicitur esse eam defuncto. II. 401. 6. & 469. N. 3.
- ejus instituto heredes caput est, & fundamentum testamenti. IX. 92. 4. & 111. 2.
- non potest institui, ex die certo, sed ex incerta die potest, & quare. II. 397. 3. 168. & 169. seqq.

— non potest institui ad diem certum, vel incertum, neque ad coconditionem. II. 167. 163. & 172. 9.

An lex ferri possit, ut heres instituitur ad certum tempus. II. 611. N. 1. & 612. *segg.*

— quare sub conditione, & non ex die possit institui. II. 171. 7. 172. 8.

— Vide *Dies, Institutio.*

Qui semel heres extitit, nunquam heres esse desinit. II. 172. 9. & 612. 3.

— etiam si iudicis injuria, vel probationum inopia quem non esse heredem fuerit pronuntiatum. II. 611. N. 1.

— frustra instituitur ex certo fundo; & quando heres maneat, mentione fundi detracta. II. 178. 18. 179. 19.

Si duo sit ex certis rebus instituti: heredes sunt ambo, veluti partibus non adscriptis: res tamen, in quibus sunt, instituti, pro modo quo singulis relictæ sunt, dividuntur. II. 180.

— institutus ex re certa habetur legatarii loco, cum alter institutus est simpliciter, aut ex aliqua parte hereditatis. II. 180. 20.

— quomodo triplex superior heredum institutio species sibi constet ex voluntate testatoris. II. 181. 21. 22. & 182.

Heres succedit in omnia quæ defunctus habuit, si ve corpora, si ve jura; uti, & ad eum pertinent commodata omnia, & onera hereditaria. II. 451. 3. *segg.* 452. *segg.* & 459. *segg.*

— succedit in dominium rerum omnium hereditariorum. II. 452. 8.

— item in jura dominio sioitima; & quæ illa sint. II. 453. 9.

— in actiones tam in rem, quam in personam. II. 453. 10.

— in exceptiones hereditarias. II. 453. 11.

— non succedit in usufructum. II. 453. 13.

— non in eas exceptiones, quæ certæ personæ, veluti parenti, patrono, marito tribuuntur. II. 454. 14.

An cætera jura defuncti succedant heredes singuli in solidum; an pro parte duntaxat. II. 454. 15.

— singuli succedunt in solidam petitionem viæ, itinervis, & similium; uti, & in retentionem pignoris. II. 454. 15. & 455.

— in cætera jura quæ divisionem recipiunt, singuli pro parte actionem habent, aut exceptionem. II. 455. 16.

Heres si ve unus, si ve plures, succedit in ea quæ pro alluvione accrevere rebus hereditariis. II. 456. 22.

— in ea etiam quæ vata, editave sunt ex rebus hereditariis, uti in fructus prædiorum, foetus animalium, item in pensiones ædium locatarum, & similium. II. 456. 23.

— item in ea, quæ usucapione a defuncto coapta, hereditati sunt ante illius aditionem quaestita. II. 456. 24.

— succedit in negotiorum gestorum actionem, cum quis hereditaria negotia gessit. II. 456. 25.

— in res per servos hereditarios quaestitas. II. 457. 26. 27. 458. 28.

— in jus accrescendi, seu accessiones aliquarum partium hereditatis, quæ parti jam quaesitæ accedunt. II. 458. 29.

Heres in omne æs alienum defuncti succedit, si ve hereditas sit solvendo, si ve non sit. II. 460. 5. 6. VII. 953. 1. VIII. 801. 16.

— nisi tamen, cum solvendo non est hereditas, defunctus ex operis ioehoati pollicitatione debu-erit. VII. 953. 2.

Heres tenetur ære alieno hæreditario, vel ex negotiorum hereditariorum administratione, vel ex fuveneratione defuncti contracto. II. 462. 9. *segg.*

Ære alieno defuncti tenentur omnes, & singuli heredes pro hereditariis portionibus. II. 461. 8. VII. 572. *segg.* & 933. 2. 935. *segg.*

— pro hereditariis portionibus teneri, quam vim habent. VII. 940. 15. 941. *segg.*

Cum præstare debent heredes iter, & viam, & id genus servitutes, aut facta, quæ defunctus promiserat, non omnes tantum, sed & singuli tenentur in solidum. VII. 936. 6. 937. 7.

Servitutes a defuncto promissas, nisi præstent heredes: singuli damnantur in solidam estimationem servitutis; qui tamen damnantur pro ea parte, qua sunt heredes, si factum præstare nolint a defuncto promissum. VII. 937. 8.

Cum inter plures heredes unus testator damnat, ut solus æs alienum agnoscat: solus tenetur. VII. 938. 11.

Quinam heredes teneantur, & quatenus, ubi creditor defuncti adversus eos hypothecant persequitur. VII. 942. 22.

— quid si fuerit lis cum defuncto contestata de ea re. VII. 942. 23.

— & quare aliud juris in actione personali adversus heredes. VII. 942. 22.

Heres tenetur legatariis, & fideicommissariis, uti etiam creditoribus; & qua inter utrosque differentia. II. 463. 12. 13. IX. 515. 1. & 516. 2.

An ab herede satisfactio legatorum nomine sit exigenda. IX. 721. 2.

— solida legata præstare tenetur, non confecto inventario. II. 464. 14. VII. 953. 1.

Cum plures sint heredes, quam varia legata præstare solent pro varia legandi ratione, & legatarum rerum natura. II. 464. 15. 465. *segg.* & 1001. 3. 1002. 4. VII. 938. 11. 941. 18. 19.

— an pro his, qui solvendo non sunt, cæteri coheredes teneantur legatariis. II. 1002. 5.

Heres si ve suus, si ve extraneus, si ve institutus, si legitimus habet jus accrescendi, ubi vel aliqua ex parte heres extitit. II. 465. 1. 466. *segg.*

— Vide *Accrescendi jus.*

Qui ex æsse heres est, si ve ex testamento, si ve ab intestato, partem hereditatis agnoscendo, statim heres efficitur in æssum. II. 469. 8.

- Nec interest, utrum heres semel sit ex a^oe institutus, an saepius ex diversis partibus. *ibid.*
- Et in diversis partibus, utrum ex omnibus institutus sit pure: an vero ex quibusdam pure, ex quibusdam sub conditione. II. 469. & 470. 8.
- ex dimidia parte institutus pure, ex altera dimidia sub conditione, si adierit ex pura institutione: sit heres etiam ex altera dimidia, conditione pendente; & quare. II. 470. 8.
- Nisi tamen hic heres substitutum habeat in partem constitutionalem, cujus extiterit conditio. II. 470. 9.
- aliud tamen iuris est, si institutus pure, & ex pluribus partibus, habeat substitutum. II. 470. 10.
- Heres, qui suam partem agnovit, portionem coheredis necessariam, abstinentis, item minoris extranei in integrum restitui recipere non cogitur, si veli suam repudiare. II. 479. 28. 29. & 480. 30. IX. 232. 2.
- Heres, qui aliquid fecerit, vel prestare jussus est a testatore, lucrum hereditatis amittit, vel legatum ea conditione sibi relictum, nisi paruerit. IX. 605. 1. 2.
- Heres testamento institutus, amissa hereditate, non repetit indebitam conditione legata suo nomine soluta. III. 1164. 6.
- repetit tamen res alienam hereditatis indebite solutam; & hoc tam varie. III. 1165. 7.
- An qui falso heredes se putans, solvit creditoribus heredis, condicere possit indebitum errore comperto. VII. 691. 899.
- Heres praestat lectum defuncti. V. 773. N. 13.
- sequitur forum defuncti, etiam si fuerit privato, vel publico iudicio sibi proprii privilegio muoitus. IV. 1207. 3. 1208. 1099.
- abiens quando possit in foro defuncti conveniri. IV. 1208. N. 2.
- an ab iuramentum defuncti conveniri possit in ecclesiastico foro, uti defunctus. IV. 1209. N. 3.
- Heres rogatus hereditatem restituere, non tenetur legatarius, & fideicommissarius, si totam restituit. IX. 745. 1.
- an legatarius non tenetur, paratus restituere, cum non restituit. IX. 747. 2.
- rogatus restituere, si decesserit atque liberis, fideicommissum non debet, si monasterium ingreditur. IX. 747. 1099.
- debet fideicommissum tamen, si in captivum redemptorem, vel in alimenta egenorum restituere rogatus sit hereditatem. IX. 750. 3.
- rogatus restituere post mortem, potius, quanta detracta, vivus etiam restituere. IX. 605. 1.
- nisi facta ante mortem hereditatis restitutio nocet aliis. Et quibus hoc casibus contingat. IX. 605. 1.
- Vide *Fiduciarius*.
- Heres exonerare defuncti consensum tenetur. I. 1097. N. 12. & 1098.
- jurare non tenetur facti am defuncti. X. 797. 9. & N. 20.
- teoetur nihilominus, pro vxo iuramento, de credulitate respondere in facto defuncti. *ibid.*
- quando jurare debeat defuncti factum. X. 798. N. 20.
- Heres non institutus sit primo, vel secundo loco, non ex ordine scripturae, sed successionalis, est dignoscendum. IX. 201. 9. & 202.
- Hereditaria res quibus modis communis esse debeat inter heredes. VI. 991. 2. 3. & 992. 1099.
- Hernaphroditi quiaam. II. 1118. Not.
- pro monstris habiti a veteribus, & veluti ominosi in mare projecti. *ibid.*
- ad successionem non admittuntur jure Saxoniæ, secus jure civili. *ibid.*
- Hidalgus ab Hispaniæ dieti, qui nobiles a Latinis. X. 830. N. 17.
- Hippocentaurus an sit in rerum natura. II. 757. N. 2.
- ejus stipulatio, vel legatum in utile. *ibid.*
- Hispani an recipiant leges Romanas. I. 137. N. 5.
- Curia Regis commune Hispaniæ omnibus forum, & tribunal. IV. 1228. N. 2.
- Histriones quomodo comedias egerint. V. 93. N.
- an mercedis nostris infames. V. 93. 94. N.
- Homicide damnum non appellat. VI. 414. 10.
- Homicidium quibus ex causis permittitur. I. 239. 9.
- Homo non juris civilis, sed naturæ vocabulum. I. 231. N. 1.
- Hominos, vel liberi, vel servi. I. 232. 3.
- Hominis proprii quiaam; & an servi, vel liberi. I. 240. 12. 241. 1099. & N. 20.
- Quam populi homines immolariot. I. 217. N. 2.
- Hominum affectus communis hic, ut quisque sibi bene esse velit, quam alteri. II. 433. 18.
- & ut magis diligat sibi propinquiores. II. 1104. N. 4.
- Honestas & recta quæ sint. I. 26. 6.
- Honestas omnium virtutum fons. I. 187. 188. N. 8.
- Honeste vivere, primum juris præceptum. I. 185. 4.
- omnia virtutum officia complectitur, quatenus ad justitiam referuntur. I. 185. 6. & 186. 1099.
- Honor virtutis comes est individualis, ejus præmium. V. 50. N. 26.
- pro mercede interdum usurpator. *ibid.*
- Honorarium quid sit, & unde dictum. V. 50. N. 26.
- III. 547. 10. & N. 7. & 548.
- Qualis honorarii præstandi obligatio. III. 547. 10. & N. 7. & 548.
- Hore prima agendis negotiis opportunissima. XI. 1676. 3.
- Horreum quid sit. VI. 870.
- dictum J. Cui locus, in quo res quæque pretiosissime custodiuntur. *ibid.*
- ex Hospitio in jus trahere non licet in civilibus censis. VI. 110. N. 31.
- Hostes quiaam sint. I. 779. 3. II. 154. 24. & N. 12. IX. 118. 7. 8.
- institui nequeunt heredes. II. 154. 24.

apud Hostes quinam esse dicantur; & quonam utantur jure. XI. 1677. 1. *seqq.* & 1678. *seqq.*
 Hostium locus quinam sit. VIII. 1330. 4.
 — in eo deprehendi qui dicantur. VIII. 1330. 5.
 An Hostium fundus in stipulatum deduci queat. XI. 1423. 1.
 — an legari possit. XI. 1423. 2. & 1424. 4.
 Quæcunque ex hostibus capiuntur, capientium fiunt, dummodo in bello justo capiantur. I. 778. 2. & N. 1. 779. 5.
 Capta ex hostibus, utrum capientibus, an Principi, vel Reipublicæ acquirantur. I. 780. 6. *seqq.*
 Recepta ex hostibus in pristinum jus & conditionem postliminio revertuntur. I. 784. 13.
 In Hostes quænam res alienari nequeant. II. 1225. 29.
 Quorum rerum cum hostibus commercium possit haberi. II. 1225. N. 11.
 Hypotheca quid sit, & unde dicta. IV. 569. 3. VI. 675. 4. & 859. 1.
 — a pignore qui differat. VI. 675. 4. & 859. 2. IX. 1009. 2. 1010. *seq.*
 — quibus modis constituitur. IV. 569. 4. 570. *seq.* VI. 863. 1.
 — tacita quænam sit. IV. 570. 6. VI. 865. 2. 866. *seqq.*
 — privilegiata quotuplex. IV. 570. 7. VI. 876. 11. 12. & 877. *seqq.*
 — publica præfertur privatæ. VI. 946. 16.

Hypotheca mulieris ex causa dotis potior hypothecis tempore prioribus, quæ dantur ex privilegio legis; non tamen illis potior quæ conventionē constituentur. VI. 944. 16. 945. *seq.*
 Hypothecarii quam ordinis prærogativam habeant in creditorum concursu. VI. 933. 1. 934. *seqq.*
 — omnes in hypotheca concurrunt data uno tempore omnibus; & quam varie concurrant. VI. 934. 3. 935.
 — tempore priores potiores jure. VI. 935. 4. 936. *seqq.*
 — quinam priores tempore. VI. 940. 10. *seqq.* 941. *seqq.*
 — quandonam tempore posteriores sint jure potiores. VI. 943. 15. & 944.
 — Vide *Pignus*.
 Hypothecaria actio quæ sit, & unde dicta. VI. 913. 2. 914.
 — quibus de rebus constituitur. *ibid.*
 — est actio arbitraria. VI. 915. 4.
 — adversus quos datur. VI. 914. 3. 915.
 — quid persequatur. VI. 915. 3. 4.
 — in ea jëratur in litem adversus extraneum. VI. 915. 5.
 — & adversus debitorem tanti lis æstimatur, quantum debet, & non pluris. VI. 915. 916. 5.
 — an distracto, alienatove pignore extinguatur. VI. 916. 6. & 928.

I

- J** Actare, jactatio quid sit. I. 718. Not.
 Jactare suum nemo facile existimatur. VIII. 885. 28.
 Jactura bonorum non levis quæ sit. III. 1263. 10. & N. 4.
 Jactus lapilli in novi operis nunciatione quid significet. IV. 490. 15. & 489. N. 15.
 Jactus retis, & missilium an emi possit. III. 764. 5. 763. 7.
 — quid si, jactu retis empto, pretiosi aliquid inciderit. III. 401. N. 3.
 Ignominia quid sit, & unde dicta. V. 85. 4. & N. 4.
 — pro infamia usurpatur. *ibid.*
 Ignorantia duplex; juris, & facti. I. 143. 1.
 — facti quid sit. I. 150. 4. 151.
 — juris quid sit. *ibid.*
 Juris ignorantia ab errore quid differat; & quare usurpentur promissiones. I. 152. 5.
 Ignorantia facti non excusat, ubi lex lata est adversus omnes, etiam ignorantes. I. 143. 2. & 154. 2.
 — supina non excusat. Et quoniam ignorantia facti supina. I. 154. 3. & N. 2. 155. 4.
 Ubi non prodest ignorantia facti, nec ignorantia juris prodest. I. 146. 4. & 147.
 Ignorantia facti excusat, ubi lex lata sit in scientes. I. 147. 5. 148.
 Ignorantia ubi a lege non distinguitur, accipi debet ignorantia facti, non juris. I. 149. 1.
 Ignorantia facti fore prodest; juris fore nocet. I. 149. 1. & 153. 1.
 — quare prodest ignorantia facti; & nocet ignorantia juris. I. 175. 2. 176. *seqq.*
 Ignorantia juris non nocet feminis, minoribus, militibus, rusticis; & quare. I. 153. 1. & 178. 4.
 — nocet imperitis, qui juris prudentes consulere potuerunt. I. 157. 3. 158.
 — in compendii nemini prodest. I. 159. 5.
 — nulli possessori prodest in usucapionibus. I. 159. 6.
 — jure tamen singulari receptum, ut prodest minoribus, & militibus in usucapione. I. 162. 10.
 Juris ignorantia nec feminis prodest in bonorum possessione, & hereditate, quæ certa conditione defertur. I. 160. 7.
 in quibus causis delicti venia datur ignorantie ætatis, vel sexus; in iis juris ignorantia prodest ad poenam vitandam, non ad lucrum faciendum. I. 160. 8. & 161.
 Minoribus, & militibus lucrum querentibus ignorantia juris non nocet, præterquam in delictis. I. 161. 9.
 — nec mulieribus, nec rusticis prodest in compendiis. I. 162. 11.
 Quare ignorantie juris excusatio in quibusdam causis communis sit minoribus, & militibus cum feminis, & rusticis. I. 178. 5.
 Juris ignorantia in damnis amissæ rei non minus nocet, quam in lucro. I. 162. 12.
 — ea tamen in damnis prodest minoribus, militibus, feminis, & rusticis. I. 163. 13. & 164.
 — cur in damnis prodest feminis, & rusticis, & non in lucris. I. 178. 6.
 — in damnis amittendæ rei suæ nulli nocet extra delictum. Et quænam facta, ob quæ vocatur aliquis in damnum rei suæ, excuset ignorantia juris. I. 164. 14. 165. *seqq.* & 169. 2.
 — qua de causa in damnis amittendæ rei suæ nulli nocet extra delictum: in damnis autem amissæ rei, & in lucris non prodest, nisi certis quibusdam personis. I. 178. 7. & 179.
 — cur non idem in delictis observetur atque in aliis causis amittendæ rei nostræ. I. 179. 8. & 180.
 An ignorantia juris nocet in delictis, ex personis causisque æstimandum est. I. 169. 3.
 Exceptis furiosis, infantibus, & infantiæ proximis, ceteros ignorantia juris raro excusat a crimine. I. 169. 5. 170. 6. 7.
 In iis quæ jure gentium prohibentur, ignorantia juris nec crimen excludit, nec poenam. I. 170. 8. & 171.
 — poena tamen propter ætatem minuitur judicis arbitrio. I. 172. 9.
 In delictis quæ civili tantum jure prohibentur, prodest ignorantia juris ad impunitatem feminis, minoribus, militibus. I. 172. 10. 173.
 — an & rusticis. I. 173. 10.
 Quæ ita prohibentur, si dolo malo fiant: in iis ignorantia juris excusat a crimine. I. 173. 11. & 174.
 Ignota persona potest heres institui, dummodo designetur ea demonstratione, quæ nominis vice fungatur. IX. 141. 1.
 Illustres quinquam fuerint. IV. 1328. N. 7. VIII. 469. 9.
 Illustrium nomine an potentur Nobiles, Magistratus, Senatores, Patritii civitatis alicujus, seu municipii. VIII. 469. 9.
 Immittere quid sit. III. 253. 7. 254.
 Immittere in alienum invito domino nihil licet. III. 262. 6.
 Immiscere se hereditati dicuntur sui. Et quando se immiscuisse intelligantur. II. 361. 31. III. 362. IX. 359. 1. & 420. 22. 423. *seqq.*
 Immixtio an præsumatur. II. 361. N. 20.
 Immixtionem quisnam probare debeat. *ibid.*

— Vide *Sauz.*

Immobilia possessor quisnam sit. VI. 100. 4. & N. 8.

— neo est de fuga suspectus. VI. 99. N. 6.

— utiarius non compellitur. VI. 100. 4. & 99. N. 6.

— quam cautionem praestet. VI. 102. N. 9.

— quid si rem ipsam, de qua disceptatur, uice possidet. VI. 101. N.

— quid si res aestimatum lais non respondeat. *ibid.*

— quid si pretium illius necdum solverit. *ibid.*

— vel res quam possidet, sita sit alio loco, & in alieno foro. *ibid.*

Impedimentum naturale quodcumque sit. VII. 61. 3. 10.

Quoniam sit impedimentum personae. *ibid.*

— unum ab altero quid differat. *ibid.*

Impense vel necessariae, vel utiles, vel voluptariae.

III. 1071. 4. V. 886. 4.

— Necessariae quoniam. V. 886. 5.

— Utiles quae sint. *ibid.*

— Voluptariae quae. V. 886. 5. 887.

Impense in rem petitam factae ante omnia a possessori deducende. V. 886. 3.

— Necessariae in rem petitam factae deducuntur ab omni bonae, vel male fidei possessore. V. 886. 7. 889. *segg.*

— an deducantur, etiam si res perierit, in quas factae sunt. V. 890. 9. 891. 10.

Utiles impensae adversus ponere petitorum non deduci bonae fidei possessor. V. 896. 17.

— quando nec adversus divitem petitorum deduci. V. 893. 11. *segg.* 893. *segg.*

Quibus in causis utiles impensae deducantur adversus omnem petitorum a possessore bonae fidei. V. 896. 18. 897. *segg.*

Utiles impensae retineri, deducere non possunt a male fidei possessore adversus petitorum singulorum rerum. V. 898. 20. 899. *segg.*

Impensae voluptariae nec a bonae fidei possessore deduci possunt, quatenus voluptariae. V. 903. 24. & 903.

— secus, si vel petitor illas facturus erat, vel plures rem vendidit propter impensas voluptarias. V. 903. 25.

Impensae quae a possessore deduci possunt, quare cum fructibus sint componendae. V. 904. 27. & 905.

Quoniam impensae restituendae sint hereditatis possessori. V. 936. 18. 937. *segg.*

— quoniam restituendae marito. III. 1071. 4. & 1072. *segg.*

Imperator utitur jure fisci in transfereundo alienam rem domino. I. 940. 12.

— abdicare se potest imperio. IV. 1114. N.

— jure majestatis alienare non potest. *ibid.*

— instituta heres utitur jure privatorum. VII. 1355. 1. & 1356.

Imperitia an culpae adnoceat. X. 5. 11. 12.

Imperium quid sit. IV. 1089. 7. & 1090. N. 12.

— latiore significatione acceptum quid sit. IV. 1090. N. 12.

— angustiore sensu quem vim habet. *ibid.*

— pro datione & summa Principis potestate usurpatur. *ibid.*

Imperium mixtum quid sit. IV. 1090. 7. & N. 14.

— cur ita dictum. IV. 1090. 7. & 1132. N. 23. & 1149. 21.

— jurisdictioni se semper adiunctum. IV. 1090. 7. & N. 23.

— non omnes in coercendo positum. IV. 1088. N. 9.

— aliud quod coherere dicitur jurisdictioni, aliud cui inest jurisdictio. IV. 1130. N. 22.

— utrumque mandari potest, dummodo competat jure magistratus. IV. 1129. N. 21.

Imperium merum quid sit; & an recta definitur ab I. C. Ulpiano. IV. 1142. 20. & N. 30. & 1143. *segg.*

— & an Ulpiani definitio contineat jus absolvendi reos postulator, neque tamen convictos. IV. 1143. N. 40.

— cur merum appelletur. IV. 1146. 21. & N. 43. & 1147. *segg.*

— potestas & imperium per excellentiam dictum. IV. 1146. 21.

— non transit cum jurisdictione, sed a lege specialiter tribuitur. IV. 1146. 19. 1141. *segg.*

— aliis magistratibus plenius, aliis per partes tributum, & causis, loco, personis, & personarum gradibus definitum. IV. 1144. N. 40.

Imperii meri distinctio per gradus juris auctoribus ignota, & quatenus possit admitti. *ibid.*

— an criminus cognitionem necessario habere adiunctam. IV. 1146. 20. & 1147. *segg.* & N. 44.

— istius fuit apud Romanos se junctum ab omni jurisdictione; & ex quo tempore. IV. 1149. 22. & N. 45. & 1150.

— potest magistratibus, qui jurisdictioni praerant huius ordinario tributum. IV. 1151. 23. & 1152.

— mandari non potest a magistratu, sed a Principe duntaxat. IV. 1151. 23. & 1152. *segg.* & N. 49. 50.

— quid ex jure aenonico. IV. 1152. N. 50.

— hodie solet ex consuetudine mandari. *ibid.*

— an concessum intelligitur cum jurisdictione. IV. 1151. N. 48.

Qui unam speciem meri imperii competere sibi probat, modum jura asserit sibi reliqua. IV. 1152. N. 50.

Cui Princeps imperium merum mandavit, an ipse possit alteri mandare. IV. 1158. 27. & N. 56.

Causam merum imperium constitutione Principis tributum intelligatur. *ibid.*

Imperium merum moribus hodiernis effectum est hereditarium, & gentilitium. IV. 1142. N. 37.
 — ejus præscriptio moribus introducta est. Et quo fuit temporis intervallo. IV. 1106. N. 15.
 An merum imperium absetie causa, magistratus mandare possit: an vero solum criminis cognitionem. IV. 1153. 23. & N. 51.
 — an masculi possit absetie causa, cum de vi agitur duntaxat: an vera & ad alia publica judicia, & ad omnes causas, & species mori imperii mandari possit. IV. 1154. N. 51.
 — quid si non absetie, sed infirmitatis causa mandetur. *ibid.*
 Implantatio qualem sit acquirendi modus. I. 889. 1. 890. *segg.*
 Impossibile dicitur, quod, vel natura fieri non potest, vel leges, & boni mores fieri vetant. XI. 733. 2. & 736.
 Impossibile nulla est obligatio. XI. 735. 1.
 Impossibilis rei promissæ quoad debetur æstimatione. XI. 726. 6. 727. *segg.* & 736. 3.
 Impostor, & imposturam faciens quænam sit. V. 128. 24.
 — damnatus imposturæ nomine efficitur infamis. *ibid.*
 Impubes arrogatus emancipandus est ab arrogatore atiam invito, si pubes jam factus istud desideraverit. I. 353. 17.
 — *Vide Arrogatus.*
 — testari non potest, etiam ex gratia Principis. II. 32. 10. & N. 15. VIII. 1347. 1.
 — ulm testari poterat; & quæsum. II. 32. N. 15.
 — non potest hereditatem acquirere, nisi consentiente patre, si sit infans major; vel auctore tutore, & judicis decreto, si sit pupillus. II. 438. 439. 3.
 — non auctore patri obligetur. III. 635. 10. 636.
 — iudex dari naturæ lege prohibetur, adeoque nec locus in eo dispensationi. IV. 1367. 3.
 — patrimonialis iurisdictione nititur; & juxta dicit per ministros & consiliarios. IV. 1374. N. 11.
 Ab impuberis substituto, vel ab ejus herede legitimæ qualem pater legare possit. II. 730. & 731. 6. & 739. 3.
 — *Vide Impubes.*
 Impuberi suspectum facere tutorem sonum non licet; & quare. I. 604. 6. & N. 4.
 — nulla præscriptio societ. I. 1177. 14.
 Impuberum juramenta retractari possunt, etiam i pubertati sint præstati, cum jurant. V. 1205. 1206.
 Impatori, & computari quatenus differat. II. 938. N. 8.
 Que impatorum, vel senis in quartam Falcidiam. II. 938. 3. 934. *segg.*
 In continenti quid significet. IV. 4. N. 3.
 In continenti, ex continenti pacis idem est, ac initio contractus pacis. VII. 173. 1. 175. 3. & 186. 15.

Incipax. *Vide Capax.*
 Incendium an, & quando sit casus fortuitus. VIII. 30. 7. IV. 635. N. 12.
 — tribus modis accendere potest absque infortunio culpa. VIII. 30. 8.
 — an præstetur a conductore. III. 840. N. 2. XI. 631. 2.
 In incendio, ruina, naufragio si quid rapiatur: quatenus sit actio prodita. VII. 961. 13. XI. 1499. 3. 1500.
 Incerta. *Vide Persona, Conventio, Dies, Legatum, Pars, Scipulatio.*
 Incertæ res naturæ sunt quæ sint, & unde æstimentur. XI. 1259. 6. 7. 1260. *segg.*
 Incerti conditio nulla, quæ ita appellatur, proposita est a prætoribus; & quare. X. 177. 21. 180. 22.
 Incertitudo quænam legatum vitiet. II. 788. 6. 789.
 — quænam conventionem efficiat inutilem. IV. 9. 14. 15. & 10. *segg.* VII. 988. 4. & 989.
 Incestus, incesti crimen, neque in fratribus, neque in matribus, neque in parentibus proximis exco-natur, ita ut impunitum sit; sed tamen puniuntur in illis initiis. I. 170. 8. 171. 9. & 172.
 Incesti crimine notatus in conjugio, nec vir mulierem, neque mulier virum potest heredem instituire, vel ei legare. II. 156. 26.
 — auctor liberis ex incestu natis relinquere quidquam potest testamento. *ibid.*
 ex incestu nati an sint idonei. II. 726. N. 6. & 1120. N. 9. III. 454. N. 8.
 — non succedunt matri. II. 1120. 10. 1121.
 — pro suis parentibus non agunt sine mandato, & quare. V. 213. N. 9.
 Incestio operis an conventionem seu pactum coarctet. VII. 476. 21. & 477. 22.
 Incidens quaestio in examen deduci potest a iudice, licet de ea principaliter cognoscere non possit. IV. 1179. 15. & N. 21. & 1180. *segg.*
 — *Vide Continentia causæ.*
 Incautio qualis sit acquirendi modus. I. 904. 905. 2.
 Incolae omnes an novum nomen sociari possint, ex publica causa. IV. 480. 9.
 Incolas vindicandi jura habet civitas. V. 809. N. 7.
 Incolumitas corporis ad personæ jura pertinet; & quomodo. I. 229. 3.
 Incolumitas rei nostræ pertinet ad jura dominii.
 Et quæ in eam rem proposita sint a jure remedia. II. 1204. 14. 1205. 1205. *segg.*
 Locomanda hereditaria quæ sint. II. 459. *segg.*
 Quem incommenda sequentem, illum sequuntur & commoda. XI. 34. 11.
 Incompetens, incompetens. *Vide Exceptio, Forum, Iudex.*
 Incorporales res quænam sint. I. 912. 4. 5. V. 761. N. 6. & 762.
 — proprie non vindicantur. V. 761. N. 6.
 — *Vide Res.*
 Inculpatus sui totus quænam. IV. 1044. 7. & 1045. 8. IX. 917. 6.

Vide

— Vide *Defensio*.
 Indebitum quotuplex sit. III. 1097. 12. & N. 5. 1098. 13. & 1117. 1.
 Indebiti promissio per errorem facta non obligat. Et petenti doli mali nocebit exceptio. V. 1370. 8. 1371.
 — quid si aliquis per errorem promissit ei, cui sciebat se non debere. V. 1371. *seq.*
 — quid si promissum per errorem indebitum chirographo cavit. VII. 683. *segg.*
 Indebitum per errorem solum repeti potest. III. 1097. 12. & 1099. *segg.*
 — an repeti possit solum per juris errorem. III. 1125. 5. 1126. *segg.* VII. 695. 2. 696. *segg.*
 — solum per errorem facti, non juris repeti potest. *ibid.*
 — & quando per errorem facti solum dicatur. III. 1130. 11. 1131. *segg.*
 — excipitur solum per errorem facti ex causis, ex quibus lis inficiendo crescit; & quare. III. 1133. *segg.* VII. 685. 1. 2. & 696. *seq.*
 — an hæc una causarum species, an alia multiplex excipiat. III. 1139. 7. & 1140. *segg.*
 — repeti tamen potest indebitum per errorem solum ex actionibus, quæ constitutam habent ab initio dupli pensam, vel quadrupli. Et quæ differentie ratio. III. 1138. 6. & 1139. VII. 687. 4. & 688. *seq.*
 — an teneatur, qui debitum per errorem cavet ex causis, quæ inficiendo crescant. Et an petenti exceptio doli mali possit opponi. VII. 689. 8. & 690.
 Indebitum solum per juris errorem repeti potest a feminis, militibus, minoribus, rusticis. III. 1130. 10.
 — an per errorem facti solum creditori qui suum recepit, possit ab eo repeti. III. 1117. 2. & 1118. *segg.*
 Indebiti per errorem soluti traditio an transferat dominium. VII. 672. 43. 673. *segg.*
 Indebiti per errorem soluti obligatio an ex contractu sit; an potius ex quasi contractu. III. 1143. *segg.* VII. 650. *segg.*
 — Vide *Conditio indebiti, Error, Ignorantia*.
 Index pro scriptura. VII. 59. 1.
 ex Index nemo conveniri debet, sed ex authentico. *ibid.*
 Indicia indubitata quæ sint. VII. 1110. 15.
 — quænam sint luce clara. VII. 1106. 4.
 Quandonam vim probationis habeant indicia. VII. 1037. 4. 5. & 1038. 1. & 1106. 4.
 Indignis relicta auferuntur a fisco. II. 840. 34. *segg.* & 841. 39. 842.
 — quædam tamen indignis ablata subsunt in hereditate. II. 840. 37. 841. 38. 842. 39.
 — etiam quæ sunt per causam inofficiosa ablata. V. 557. 19. & 560. 22.
 Individuæ res quænam sint. IV. 51. 3. 52.
 Individuæ obligationes, stipulationes, servitutes, &

facta quæ sint. IA. 51. 2. 3. & 53. *segg.* VII. 936. 6. & 937. *segg.* XI. 449. 12.
 — Vide *Singula suo loco*.
 Induere unde dicta. V. 1420. N. 12.
 — impetrandæ sunt a Principe. V. 1415. N. 5.
 — vel a majore creditorum numero concedendæ. V. 1415. N. 5. & 1425. N. 23.
 — quinquenales frequenter indulgeri solent ex gravi causa. V. 1423. N. 21.
 — an quinquennio majores indulgeri possint a Principe. *ibid.*
 — an creditores in eas consentire debeant. V. 1425. N. 23.
 Inducias non admittunt debite pensiones ædium; eduliorum pretia, debita jurata. *ibid.*
 Inducias prosunt etiam fidejussoribus. *ibid.*
 — adversas quos dupliciter. V. 1424. 6. & N. 22.
 — reo quam recte tribuantur ad defensionem. VI. 46. 4.
 Inducta dicuntur, quæ etiam ex legibus, nedum ex moribus descendunt. V. 446. Not.
 Indulgentia an tollat criminis infamiam. V. 162. 53. & N. 46.
 Infames quinquam. V. 85. 3. 86.
 Quinquam, & quibus de causis ipso jure fiant infames. V. 93. 1. 94. *segg.*
 Infames efficiuntur judicis sententia omnes damnati suo nomine in civilibus judiciis ex delicto famosis. Et quæ sint id genus judicia. V. 104. 2. 105. *segg.*
 — & cur sola hæc ex delicto civilia judicia sint famosa præ exteris. V. 105. 3.
 Infames sunt ex judicis sententia damnati directo ob dolum actione pro socio, tutelæ, mandati, depositi. V. 107. 5. 6. 108. *segg.*
 — an, & damnati ob culpam in quatuor superioribus judiciis fiant infames. V. 110. 8. & 111. *segg.*
 — quare in illis quatuor, & non in aliis ob dolum perfidiæve damnati, fiant infames. V. 117. 14. 15. 118. *segg.*
 Quandonam infames fiant contrario mandati judicio damnati. V. 108. 7. & 109.
 Infames ex omni crimine, quod sit publici judicii, efficit judicis sententia. Et quæ sint publicæ judicia. V. 122. 18. 19.
 Infames fiunt, qui calumniæ, prævaricationis, vel tergiversationis causa quid fecerint in publico judicio; etiamsi in judicio non publico damnati fuerint. V. 122. 20. 123. *segg.*
 — ab exercitu ignominie causa dimitti solent. Et quinquam sit missionis ignominiosior ritus. V. 124. 22. & 125. N. 10.
 Damnati ex superioribus causis, quibus conditionibus fiant infames. V. 132. 27. 133. *segg.*
 Ex quo tempore infamiam contraxisse existimantur, qui vel a sententia injuste appellaverunt, vel in integrum restitutionem postulaverunt a magistratu postea repudiata. V. 136. 31.
 V — quid

- quid si ultro cesserit appellatoni, vel in integrum restitutionis postulati, vel in illis utriusque tempora lapsa fuerint. V. 137.
- Infames** sunt, qui de criminibus puniuntur ex sententia famosis; & quatenus illi sint. V. 257. 50. 158.
- duomodo tamen illa crimina non inferant mortis poenam. *ibid.*
- Qui pretio de crimine puniuntur iudicis jussu, non sunt infames. V. 159. 51. & 160.
- neque illi, qui precibus impetrant ab adversario, ne secum de crimine agatur. V. 160. 51. & N. 43.
- neque illi, qui, delato sibi iurejurando, se delictum non admisisse jurant. V. 160. *ibid.*
- Infames sunt, qui transigunt de damno delicti. V. *ibid.* 51.
- Litigatores quibus de causis sunt infames. V. 121. N. 14.
- Ex quibus causis iudices notentur infames. V. 122. N. 14.
- Quando infames fiant procuratores, & advocati. *ibid.*
- Infamia quid sit, & unde dicta. V. 86. 4. 87. & N. 7.
- nascitur ex turpi facto, quod a iure notetur infamia. V. 88. 5.
- Infamia juris an sola sit, ut auctor sentit. VIII. 88. 6.
- an alia sit, quae facti dicitur. V. 90. 7. & 91.
- Infamia facti defenditur. V. 89. & 90. N. 9.
- ear facti dicta. *ibid.*
- quid sit; quibus ex factis nascatur; & quos habeat juris effectus. V. 89. N. 9. & 91. N. 10. VII. 503. 8. 9.
- a Principe tolli non potest. V. 90. N. 9.
- an ea notentur, qui sordidum vitae genus, vel quatuor illiberales exercent. *ibid.*
- Infamiae juris tria genera. V. 91. 8. 92. 9.
- ex quibus factis, sive causis irrogetur ipso iure. V. 93. 1. 94. *scqq.*
- quibus irrogetur per iudicis sententiam. V. 103. *scqq.*
- quibus ex pacto irrogetur. V. 157. 50. 158. *scqq.*
- Quae incommoda afferat infamia. V. 84. 2. 85. & 83. N. 1. *scqq.*
- Infamia juris semel irrogata est perpetua, nisi per restitutionem in integrum aboleatur a Principe. V. 161. 162. 52.
- an aboleatur, si facta sit Principe criminis gratia. V. 162. 53.
- Quando Princeps infamiam tacite remittere videatur. V. 162. N. 46.
- extinguatur olim etiam a Senatu per in integrum restitutionem. V. 162. 53. 163.
- aboletur a magistratu per in integrum restitutionem, quae sit ordinariae jurisdictionis. V. 162. 53. 163.

- Infamiae absolutio inter jura supremae majestatis annumeratur. V. 162. N. 45.
- post Infamiae abolitionem remanet infamia, quae facti vulgo dicitur. *ibid.*
- Infamia neque facti parentibus, neque morte extinguitur. V. 161. N. 44.
- praeterea in crimine heresis. *ibid.*
- defuncti tamen parentis infamia liberos, & heredes non onerat, nisi in perditionis criminis. *ibid.*
- At, hodie paternos infamia comitetur liberos in crimine perditionis. d. N. 44.
- Infamia alicubi contracta ex iudicis sententia ubique gentium onerat infamiam. V. 162. N. 46.
- Quibus modis infamia vitatur irrogata per iudicis sententiam. V. 153. 49. 156. *scq.*
- Infamia per iudicis sententiam remittitur, cum iudex reo corporalem poenam imponit graviorem legitimam. V. 137. 32. 33. 138. *scqq.*
- An & quando per iudicis sententiam remittatur infamia, mitiore, quam leges permittunt, poena damnato reo imposita. V. 143. 37. 143. *scqq.*
- Infamia efficitur aliquis a iure, & suo ipso facto; non aliena opera. IV. 366. 13. & N. 13.
- Infamia an testari queat; & quatenus. II. 33. 12. & N. 18.
- honores ambire non potest. V. 85. 2.
- sed & quomodo amittit. V. 85. N. 2.
- non potest esse iudex. IV. 1377. N. 18.
- iudicandi munere privatur, opposita illi exceptione infamiae. *ibid.*
- non tamen a iudicando remouetur, ubi eum Princeps ex certa scientia dederit iudicem. *ibid.*
- an si datus sit iudex, se excusare possit. *ibid.*
- fungi non potest munere assessoris. V. 8. 6. & 84. 2.
- postulare prohibetur pro aliis. V. 48. 12. 51. 14. 52. 16. & 84. 2.
- oisi tamen fuerit in integrum restitutus. V. 51. 15. 52.
- non rejicitur a testimonio ob crimen publici iudicii, nisi damnatus. VII. 1193. 13. 14.
- quando a testimonio dicendo ipso iure repellatur, & a iudice sententiam. VII. 1193. 15.
- quid si affinis fuerit infami. VII. 1193. 11. 12. 13.
- an possit iurjurandum deferre. X. 812. 19. & N. 31.
- Infans quatenus, & unde dictus. II. 439. 440. N. 3. XI. 412. 5.
- Verbum, *Infans*, quam multas habeat significaciones. II. 441. d. N.
- Infans ex usu juris dicitur, qui est septennium minor, attingit expeditum loqui possit. II. 440. 4. 441. Not. XI. 412. 6.
- adaptari potest. I. 312. 7.
- arrogari non potest. I. 323. 3.
- potest emancipari. I. 356. 22.
- acquirere possessionem non potest, oisi auctore tutore. I. 1002. 3. & 1003. *scqq.*

Licet

Licet parenti mascolo, qui infanti gradu proximus sit, nomine infantis honoris possessionem petere, & hereditatem infanti delatam adire. II. 441. 442. 4. IX. 373. 1.

— oulo exstante parato masculo hereditatem infanti acquirit tutor, aduendo nomine infantis. II. 442. 4. IX. 375. 4. 376.

— utroque casu pleno, jure acquiritur infanti hereditas, & transmittitur ad ejus heredes, eo mortuo. *ibid.*

Quomodo hereditas, quam pater adire neglexit infantis nomine, transmittitur ad patrem, licet nondum editis, infante mortuo. II. 442. 4. IX. 374. & 375. 2.

Hereditas infanti delata non transmittitur ad ejus heredes, si tutor eam non adierit. Et ad quos tunc pertinet. IX. 376. 6.

— quare transmittitur ad heredes infantis hereditatis parentis, in cuius potestate erat infans. IX. 376. 7. & 377.

Infans major hereditatem acquirit auctore, vel patre, vel tutore, vel per iudicem; quatenusve transmittit ad heredes. IX. 378. 8.

Infans pupillus transmittit ad heredes hereditatem illius nomine tutari restituta. Et cur ea soli tutari recte restituatur. II. 604. 8. & 605. IX. 377. 1. 738. *seqq.*

Infans natura contrahere non potest, nec alium sibi, nec alteri se obligare. III. 634. 7. & 635. 2. 3. XI. 412. 5. 6.

— vetatur alienare; & quam recte. II. 1218. 10.

— an possit naturaliter obligari. XI. 1544. 5. & 1545.

— non recte stipulatur per servum, qui tamen stipulando acquiritur infanti. XI. 414. 12.

— nec obligari potest per servum promittentem. XI. 415. 13.

Infantis proximus locus est infantis. I. 170. 5.

— quon ratione a proximo auctoritate distinguitur. XI. 1546. 10. & N. 1.

— tutore auctore alio sibi recte obligat, & ipse obligatur aliis. XI. 1545. 8. & 1546.

— siue tutoris auctoritate ne naturaliter quidem obligatur. *ibid.*

Infantes Hispanorum cor ita appellati. II. 441. N. Infantis unde aestimatur. XI. 412. 5.

— quando daret. II. 441. 442. N.

per Infanticidium quando res crescere dicantur. VII. 683. 1.

Quibus in causis his per infanticidionem crescat. III. 1133. 1. 1134. VII. 685. 2. & 686.

Infanticidio ubi lis crescit, errore facti solum non excusatur. III. 1133. *seqq.* VII. 686. 3. 687. *seqq.*

— Vide *Indebitum*.

Infidelis an obligatur jurjurando, quod per falsos Deos juravit. X. 653. N. 7.

Insultum in jure quid significet. II. 125. N. 1.

Insultum & immensum an idem sint; in litem jurando. VI. 371. 4. & N. 2. & 372.

Non infirmatur negotium ab initio recte gestum, perfectumve, quatenus casus extiterit, a quo incipere non poterat. V. 569. 5.

— Vide *Negotium*.

Insistit intentionis duplex; & quare. V. 1276. 2. & N. 2.

Ingenui quoniam sint & unde dicti. I. 243. N. 2.

Natura ingenui quoniam sint. I. 243. 3. & 244.

— quoniam jure. I. 243. 2. & 246. 6. VII. 1066. 10.

Ingenus omnis, qui matre libera natus est. I. 244. 243. 4. VII. 1037. 1. 2.

— quibus temporibus mater libera esse debet, ut quis nascatur ingenuus. I. 246. 5.

Ingenuum quando faciat allectio in clerum. I. 246. 7.

— quando iudicis sententia. I. 246. 8. & 247.

Beneficio Principis habetur pro ingenuo, qui vel jus auctorum amulorum, vel restitutionem natalium habuit a Principe. I. 248. 9.

— & quomodo dum hoc conveniant, aut differant. I. 248. 10. 11. & 249.

— Vide *Annulus*, *Natales*.

Ingenui sola munusmissione, salvo semper jure patris, sunt ex jure novissimi. I. 250. 12.

Ingenuitas jure sanguinis constat, non literis, & asseveratione. V. 1255. 3.

— quibusnam legitimis modis probetur. VII. 1118. 8.

Idoneus ad probandam ingenuitatem instrumenta quae sint. VII. 1118. 10.

— quoniam probatur ingenuitas professione parentum. VII. 1118. 11.

— quoniam testamento, vel actis iudicialis. VII. 1118. 12.

— probatur testibus. VII. 1118. 13.

— probatur argumentis; & quibus. VII. 1118. 14.

Ingrati liberi quoniam sint. I. 333. 2. & 334.

Ingrati actio quae sit. I. 334. 4.

Ingratitudo liberorum adversus parentes cur sit maxime detestabilis. III. 1280.

Ingratitudinis causae, & liberorum in parentes, & parentum in liberos quae sint. V. 437. 9. 10. & 438.

Causae ingratitude ad revocandam donationem idoneae, quoniam communes sint omnibus donataris; & quae proprie sint parentum, & patris. III. 1260. 3. 4. 1261. *seqq.* & 1273. 24. 1274.

— Vide *Donatio inefficiens*, *Inefficiens querela*.

Inimicitiae capitales quae sint. I. 489. N. 9. VII. 1161. 5.

— ex quibus rebus & factis aestimantur. VII. 1160. 2.

— legatum solummodo. II. 827. 13.

— etiam si acciderint sine culpa legatarii; & quare. II. 827. N. 3.

— quid si postea testator & legatarius mutuo in gratiam rederint. II. 827. 13. & N. 4.

— si inter pupilli patrem, & tutorem interverint iustam tutori excusationem tribuant a tutela. I. 489. 26.

- penitentiam donantia non probant, ubi inter donantem & donatariam acciderint. III. 1294. 12. & 1293. N. 3.
- quare secus in legatis. III. 1294. 12.
- quæ inter dominum & procuratorem interveniunt, solvant mandatum. V. 362. 28. & N. 18.
- Inimicus capitalis habendus, qui accusationem de crimine instituit adversus reum. VII. 1160. 4.
- item qui vitam, libertatem, incolumitatem, existimationem alterius oppugnat. VII. 1161. 6.
- desinit esse, inita reconciliatione. VII. 1161. 8.
- An qui accusavit alium de crimine, tunc desinat esse inimicus, cum de crimine fuerit iudicatum. VII. 1161. 7. 8. & 1162.
- An ille arguatur inimicus, qui litem instituit pecuniariam. VII. 1162. 9.
- An quis privatus inimicus mortis possit interficere ab illo, cui ipse mortem minatus fuerat. IV. 104. N. 14.
- Injuria pro graviore castigatione, vel pro dampno usurpat. IV. 206. N. 1.
- generatim accepta quid sit, & unde dicta. IV. 205. 1.
- specialiter accepta quid sit. *ibid.*
- privata & popularis quæ. IV. 205. 1.
- realis & verbalis quæ. IV. 207. 2. 3. & 208. *seq.*
- Re inferitur injuria, cum vel corpus extendendo leditur, vel jus faciendi quod nobis licet, & libet, ab alio non permittitur. IV. 207. 3. 208.
- vel, cum facto doloso minuitur alterius existimatio. Et quæstiolep id genus factam. IV. 210. 7. & 211.
- verbis inferitur, cum quis alicui convicium facit, aut scripto ledit ejus existimationem. IV. 208. 5. 209. *seq.*
- Injuria sine affectu eam facientis non potest consistere. IV. 211. 9. 212.
- quibus modis affectus inferendæ injuriæ abesse probatur. IV. 212. 9. 213.
- Injuria non est, nisi sit eum immeritis læsione conjuncta. IV. 213. 10. & 214.
- & nisi læsus eam statim ad animam suam revocet. IV. 214. 11.
- dissimulatione aboletur. *ibid.*
- crescit pro dignitate patientis injuriam. IV. 216. N. 12.
- facta uni de familia quatenus afficiat consanguineos, affines, & heredes. IV. 216. 14.
- etiam infamandi causa fuerit illata, epinonem tamen & famam per se non minuit. V. 88. N. 8.
- Injuria reus remissa, damna, & expensæ non censentur remissæ. IV. 214. N. 9.
- Si filius injuriam remisit pater nihilominus agere potest injuriam. IV. 216. N. 13.
- Actio injuriarum duplex, civilis, & criminalis. IV. 214. 12. 215.
- criminalis quæ sit. *ibid.*
- civilis quæ, & unde dicta. *ibid.*
- Civili & privata injuriarum actio quid persequatur. IV. 215. 12.

- Prodita est injuriarum passio, propinquis, & aliis, ad quos pertinet injuria. IV. 215. 14. 216.
- adversus eum, qui injuriam fecit, vel in eam rem mandatum, aut consilium dedit. IV. 217. 15.
- an, & quando sit in bonis nostris. V. 400. VI. 530. 13. VIII. 837. 9. *seqq.*
- non est in bonæ fidei. VI. 782. 783. 45. 784. 48.
- pacto sublata novo pacto instaurari non potest. VII. 128. 9.
- ad vendi potest. VIII. 836. 8. 837.
- heredi, & in heredem non datur. IV. 215. N. 12. VIII. 837. 13.
- anni spatio finitur. IV. 215. N. 12.
- Injuriarum non tenetur, qui nocentem infamavit publici boni causa. IV. 214. 10. & N. 8.
- an tenetur, qui naturale vitium alicui obijcit per contumeliam. IV. 213. N. 8. & 214.
- Injuriarum damnatus notatur infamia. IV. 217. 16. V. 104. N. 3.
- Hodie in actione injuriarum ex stylo judiciorum recepto, salva servatur ex judicis sententia extimatio. V. 105. d. N.
- Infamia non notatur ejus injuriæ, qui alium, quem non operuit, vocavit in jus sine venia, & quare. IV. 217. 16.
- Injuriarum actio semel omissa, aut remissa repeti non potest. IV. 217. 8.
- Injuriæ remissiones, vel morte injuriam passi actio injuriarum extinguuntur. V. 400.
- Injuriarum crimen persequi, aut adversus illud se defendere per procuratorem quibus concessum sit. V. 190. 12.
- Popularis injuria quæ sit. IV. 217. 17. & 218.
- Innocentus defensor. Vide *Defensor*.
- Statueret impositum relinqui facinus nocentis, quam innocentem damnari. V. 44. 7.
- Innominati contractus quinam sint. III. 495. 6. & N. 2. & 496. & 1336. 2. 3. 1337. *seqq.* VII. 478. 27. 28. 479. *seqq.* X. 1221. cap. 3. 4. *seqq.*
- Vide *Contractus*.
- Inofficiosi querela quid sit. V. 421. 21. 422. *seqq.*
- quibus notetur appellationibus. V. 425. 6.
- an sit petitio hereditatis. V. 422. *seqq.* & 426. *seqq.*
- quomodo differat a generali hereditatis petitione. V. 419. *seqq.*
- competit primo liberis omnibus, etiam spurcis, si de testamento matris agatur, non patris. V. 432. 2. 433.
- deinde parentibus, & his etiam emancipatis. V. 433. 3. & 434.
- tertio fratribus germanis, vel consanguineis, non sterilibus. V. 434. 4.
- competit ex eorum inofficiosi testamenti. Et quibus rebus testamentum efficiatur inofficiosum. V. 434. 5. & 435. *seqq.*
- Habent inofficiosi querelam liberi, parentes, fratres, si modo in testamento indigne præteriti sint, vel exheredati. V. 436. 7. & 437. *seqq.*

Olim

Olim queri poterant inofficiosi, qui instituti erant in partem legitimam minorem: hodie in id agunt, ut legitimam suppleant. V. 436. 7. 437. 435. N. 10. & 479. 39. 480.

Inofficiosi querela est subsidiana remedium ad hereditatem auferendam adversus testamentum, quod jure civili & praetorio consistat. V. 441. 14. & 442.

— cessat, si nullo via testamento infirmari, aut rescindi possit; & quare. V. 441. 442. 14. 443. 15. 444. 17.

Non nascitur inofficiosi querela ante aditam hereditatem. V. 443. 16. 444.

— an scripto jure aliquo, an moribus inducta sit; & quo pietatis in parentes, liberos inofficiosa colore. V. 445. *segg.*

— semper competi immerito exheredatam aveliberis, sive parentibus. V. 447. 19.

— item praeteritis omnibus, quorum praeteritis pro exheredatione habetur. V. 449. 21. & 450. *segg.*

— cessat in liberis praeteritis sive suis, sive emancipatis. V. 448. 20. & 452. 24.

— cessat, si praeteritis, vel cohereditis relictis sit quarta legitima. Et quoti pars hereditatis haec sit, & quibus in rebus consistat. V. 452. 25. 453. *segg.* & 477. 38. & 478. *reg.*

— non cessat autem, si nihil iisdem institutionis jure, legati, vel donationis causa, mortis titulo relictum sit. V. 467. 33. & 481. 39.

— excluditur etiam donatone inter vivos, modo facta sit ex lege, ut donatae res in quartam impotentur. V. 475. 37.

An querendum inofficiosi excludat facta donatio liberis inter vivos ea lege, ut querela renuntiarent. V. 481. 40. & 482.

— quid si parentibus eadem lege donatum sit inter vivos. *ibid.*

Inofficiosi querela neque matri competit, neque fratribus adversus testamentum impuberis inofficiosum, vel adversus pupillarem substitutionem. V. 485. 4. & N. 1.

— an ea neque adversus substitutionem quasi pupillarem, vulgo exemplarem competat. V. 485. N. 1.

— an competat impuberis patruo adversus testamentum, in quo turpis persona substituta est impuberi a fratre suo. V. 486. 5.

— nulli parentum, fratrum, sed neque liberorum datur adversus militis testamentum. V. 487. 6.

— non datur adversus testamentum filifamilias, qui republicae militat in toga, quando manet in potestate patris. V. 487. 7. 488.

An privilegium in causa inofficiosi concessum filifamilias, militibus pro peculio castrensi, vel quasi castrensi integrum illis maneat ex jure novissimum. V. 488. 8. 489. *segg.*

Quoniam ex causa inofficiosi differentia sit inter milites veros, & togatos. V. 487. 7. 488. & 494. 14. 495.

— an idem sit privilegium filifamilias, qui Ecclesiae militat, de bonis propriis, tanquam de peculio quasi castrensi, testamentibus. V. 492. 13. 493. *segg.*

— quantum ecclesiasticorum, & militum differentia in causa inofficiosi. *ibid.*

Inofficiosi querela datur adversus superiores militiae sue functos. V. 495. 15. 496.

Inofficiosi querela amittitur repudiatione; cui tamen causam non dederit scripti heredis dolus. V. 497. 2. 498. *segg.*

Querela inofficiosi quae decepto est integra, ejus heredi non datur, nisi deceptus querela repetita decesserit. V. 499. 3.

— amittitur agnitione iudicii defuncti. V. 499. 4.

— & quidem quaecunque in parte testamenti iudicium defuncti agnitione fuerit jure veteri. V. 499. 4. 5. & 500.

— amittitur Justiniano jure quaecunque heredis scripti agnitione. V. 501. 6. *segg.* & 502.

— non amittitur solo legali agnitione; sed tamen vel minima re legata agi potest, ut portus legitima suppleatur. V. 502. & 503. 9.

Quotplex de inofficiosi querela sit novi juri, ac veteris differentia. V. 503. & 504. *reg.*

Excludatur jure veteri querela inofficiosi, si legatum alii relictum agnosceret exheredatus: rebus jure novo, & quare. V. 504. 11. 505. *segg.*

— nec jure novo querela excluditur exheredatus, si quid capiat mortis causam ex inofficioso. V. 507. 13.

Inofficiosi querela amittitur, si quis non egerit de inofficioso intra quinquennium s. die additionis. V. 507. 14. 508. *segg.*

— amittitur morte ejus qui decessit, nondum preparata querela. V. 509. 15.

— preparata dicitur inofficiosi querela, denuntiata, vel contestata lite de inofficioso, vel agita bonorum possessione. V. 509. 16.

— quales sit haec honorum possessio, ex qua agnita preparatur querela. V. 509. 17. 510. *segg.*

Inofficiosi querela nondum preparata non transmittitur ad heredes. V. 513. 20.

— non preparata transmittitur a filio exheredato, qui decesserit ante heredis scripti additionem, relictis liberis. V. 513. 21. 514.

Vocatur ad inofficiosi querelam unusquisque eo ordine vel gradu quo vocatur ad hereditatem ab intestato. V. 516. 2. 517.

— sequens ordo, vel gradus in prioribus deficientibus locum succedit ex causa inofficiosi. V. 517. *segg.*

An, decedente exheredato filio ante additionem hereditatis, nondum preparata querela, sequens ordine nepos praeteritis admitti debeat ad querelam inofficiosi. V. 520. 6. & 521. *segg.*

Datur inofficiosi querela adversus heredem scriptum, ejusque heredes, & adversus fideicommissarium. V. 531. 1.

- quare adversus hos duntaxat, & non alios.
- Et quomodo hi pro herede, vel quasi pro herede possidere dicantur. V. 531. 2. 532. *seq.*
- & cur ita possidere debeant ex testamento. V. 533. 4. & 534.
- competit adversus Imperatorem, Regem, adversus civitatem, & municipem. V. 534. 5.
- item adversus Ecclesiam, vel piam causam. V. 533. N. 5.
- immo, & adversus liberos, uno ex illis indigee exheredato. V. 534. 5.
- & an exheredato filio, reliquis liberis institutis, detur inofficiosi querela exheredato, si alio quam institutionis titulo aliquid illi relictum fuerit. V. 534. N. 6.
- competit adversus heredem scriptum fratrem; nisi tamen cum eo simul extraneus sit institutus, a quo suam partem consequi possit exheredatus. V. 535. G. 7. & 536.
- Inofficiosi querela quidam persequatur. V. 537. *seqq.*
- Qui agit inofficiosi tantum ex hereditate vindicat, quantum habiturus esset, succedens ab intestato. V. 537. 1.
- uno ex duobus exheredatis querelam repudiante, aut excluso, pars ejus alteri accrescit. V. 537. 2. & 538.
- portio deficientis exheredati non accrescit alteri, cui fuerit aliquid legitimæ nomine relictum. V. 540. *seqq.*
- Finis inofficiosi querelæ duplex; & qui. V. 541. 1. 542. *seqq.*
- effectum juris habuit uterque consentientem in omni parte testamenti ex jure veteri: secus ex jure novo. V. 542. 1. 543. 2. & 552. 13. 553.
- Testamentum rescinditur per inofficiosi querelam quoad heredum institutiones ex jure veteri, & novo. V. 543. 3.
- & quare rescindatur ex causa inofficiosi. V. 543. 4.
- rescinditur ipso jure totum, vel pro parte, prout, vel tota hereditas, vel ejus pars vindicatur per querelam inofficiosi; & ex parte, vel in totum testator sit intestatus. V. 543. 5. 544. *seqq.*
- quibus modis pars hereditatis sola petatur per querelam inofficiosi, & rescindatur pro parte duntaxat quoad institutiones testamentum. V. 544. 6.
- quare rescindatur interdum per inofficiosi querelam duntaxat pro parte testamentum, & pro altera parte consistat. V. 546. 7. 547. *seq.*
- rescisso testamento per inofficiosi querelam, obtinetur hereditas adversus scriptum heredem; sed non adversus alios, qui & ipsi successionem habent ab intestato. V. 548. 8.
- & hi quomodo soli obtineant hereditatem adversus eum, qui antea vicerat in causa inofficiosi. V. 549. 9. 550.
- Qui pro parte heres est ab intestato, & solus egit de inofficioso, an evincat pro parte duntaxat hereditatem; & an reliqua hereditas perveniat ad coheredes legitimus. V. 550. 10.
- quid si coheredes legitimi prius facto suo exciderint a querela. V. 551. 11.
- Filia præterita, quæ egit de inofficioso adversus extraneum & sororem, & obtinuit adversus utrumque, partem dimidiæ hereditatis debet sorori restituere. V. 552. 12.
- Rescisso testamento per inofficiosi querelam, legata etiam, fideicommissa, & libertates in eo relicte non debebantur jure veteri. V. 553. 14. 554.
- quænam poterant jure veteri legata & libertates servari, rescisso testamento. V. 554. 15. 16. & 555. *seq.*
- rata manent jure novo legata, & libertates, etiam rescisso testamento per inofficiosi querelam. V. 553. 14. 554.
- Qui testamentum accusavit, tanquam inofficiosum, amittit quod illi relictum est in testamento. Et quænam ad hanc amissionis poenam desiderantur. V. 556. 19. 557. 20.
- non tamen ille legatum amittit, quod rogatus est alteri restituere. V. 557. 21. 558.
- neque amittit quartam D. Pii, & donationes inter vivos. V. 558.
- Donationes causa mortis non amittit, qui improbe egit de inofficioso. V. 558. 559.
- Inofficiosi, & falsi testamenti differentia quæ sit. XI. 1633. 1.
- Inquilinus quinam sit, & unde dictus. III. 814. 815.
- Inquisitionis generalis quis sit actor, & quis reus. IV. 1062. N. 6.
- in Judicio inquisitionis non admittitur procurator. V. 178. Not.
- Quomodo in crimen se inscriberet, qui olim accusabat. VII. 1238. 17. 18.
- Inscriptio in crimen ab usu recessit. V. 176. N. 5.
- Inscriptio Tituli, de *Rebus creditis*; Si *Certum petatur*; & de *Conditione*, duplicem Titulum indicat. X. 17. *seqq.*
- Vide *Titulus*.
- Insinuatio citationis quæ sit, & quomodo faciendi. VI. 27. N. 19.
- Insinuare actis quid sit. IX. 13. 6. & 429. 10.
- Insinuatio testamenti quæ. IX. 13. 4. & 429. 8. 9.
- apud quem fiat. IX. 11. 2. 3.
- an sit voluntaria jurisdictionis. IV. 1126. N. 17.
- Facultas inspicendi tabulas testamenti datur omnibus, qui jurent sua interesse. IX. 430. 1.
- item facultas inspicendi codicillos, & tabulas pupillares. Et quæ diem & consulens testamento adscriptum inspicere vetitum sit a prætore. IX. 431.
- etiam illa testamenti pars inspicere vetita, quam noluit aperiri testator. *ibid.*
- Facultas inspicendi tabulas testamenti, ejusque petitio conceditur adversus possessorem duntaxat, qui eas apud se esse non negavit. IX. 432.

- adversus negantem quomodo aliquis impetrare possit, ut tabulas testamenti inspicere sibi liceat. IX. 432.
- Quid intersit, utrum aliquis experiat hoc edicto; an iudiciorum, *de Tabulis exhibendis*. IX. 432. *seqq.*
- Instantia iudicii duplex. VI. 3. N. 2.
- quomodo currat, vel perimatur. VI. 288. N. 16.
- an illa percipitur, maneat effectus litis contestationis quoad perpetuitatem actionis. VI. 289. N. 17. & 290.
- Quotidianum tempus instantiæ præfinitum sit a Justiniano. VI. 286. 10. & 287.
- Quam incommode ubique locorum tempus instantiæ a iure præstitutum negligatur. VI. 287. N. 16. & 288.
- cur præfinitum sit brevius tempus in criminali iudicio. Et an recte. VI. 285. N. 13.
- Instantia consensu partis utriusque prorogari potest. VI. 289. N. 17.
- Instantia omnis est iure canonico perpetua. VI. 287. N. 16.
- Vide *Absolutio*.
- Institor proprie quisnam sit, & unde dictus. IV. 565. 13. & N. 23. VIII. 68. 11. 12. & Gg. XI. 431. & 569.
- præpositus vel calendario, seu feneratoris pecunias, vel mercibus emendis, vendendisve. X. 566. & 573.
- præpositus calendario, mortuo domino, nec potest liberare debitores, qui scientes illi solvunt; neque defuncti pecunias credere, creditasve alienare. X. 565. 12. 566. *seqq.*
- an mortuo domino, veterem debitoris liberandi potestatem retineat, & simul alienandi facultatem. X. 558.
- utilitatis tamen causa receptum est, ut debitores domini voluntatem aut mutam, aut finitam esse ignorentes, si solvant institori, liberentur. X. 531. *seqq.*
- Quare promiscue utilitatis causa institor calendario præpositus pecunias post mortem domini creditas alienare non possit. X. 577. *seqq.*
- merci exercendæ præpositus ex quibus causis emendo, vendendo, heredes obliget. X. 571. *seqq.*
- Institor, qui ignorans domini mortem, ignorantibus quoque creditoribus pecunias credidit, non transfert illarum dominium. X. 556. 557.
- Institor procuratori comparatur; & quam recte. X. 557. 10. 558. *seqq.* & 567. *seqq.*
- Institor quisvis mortis domini talis esse desinit, nisi aut heres eodem utatur, aut promiscue utilitatis causa habeatur pro institore; & quibus in causis. X. 569. *seqq.*
- Vide *Dispensator*.
- ab Institore actio dicta institoria; & quare. IV. 565. 13. VIII. 68. 9.
- Institoria actio quid sit. V. 993. 18.
- qua de re competat. VIII. 69. 14.
- adversus quem detur. IV. 565. 13.
- ex contractu Institoris obligatur dominus, qui eum negotiationi præposuit, etiam si mulier sit. V. 68. 8. Gg. 15.
- ex contractu servi Institoris dominus potest, quasi ex contractu suo, etiam principaliter conveniri. X. 431. 1. 432. *seqq.*
- quid intersit, utrum dominus quasi ex contractu suo & principaliter, conditione directa teneatur, an institoria, & ex contractu servi duntaxat. X. 434. 3. 435. *seqq.*
- Dominus obligatur ex contractu institoris, nedum servi, sed & liberi hominis. VIII. 70. 16.
- Quam recte proposita sit actio institoria a prætoribus ex contractu liberi hominis. VIII. 70. 17.
- Instituere, verbum ambiguum, & quam multa significet. II. 199. *seqq.* N. 1
- Herodem instituere quid sit. II. 199. 1. 200. *seqq.* IX. 114. 8.
- Institutio heredis in quolibet testamento necessaria. II. 71. 2. IX. 114. 6.
- an sit testamenti forma. II. 71. N. 1.
- perficitur verbis voluntatem testatoris de institutione declarantibus, & sententia verbis congruentibus. II. 201. 2. 202. *seqq.*
- quibusnam declaranda verbis heredis institutio. II. 206. 17. 18. 207. *seqq.* IX. 22. 1. & 23. *seqq.*
- an unico verbo explicari queat. II. 207. 19. & 208. & 72. N. 3. IX. 23. 2.
- potest explicari verbis, sive scriptis, sive nuncupatis. II. 202. 4.
- olim fieri non potuit, nisi directis verbis. II. 147. 7. 8.
- hodie fieri potest quibuscumque verbis, ex quibus voluntas testatoris appareat. II. 148. 9. & N. 3.
- Institutio quatuor in rebus versatur; & quænam sint. II. 148. 10. 11. 149. *seqq.*
- diem non recepit, & quoniam. Et quare dies appositæ habeatur pro non adjecta. II. 167. 3. 168. 4. & N. 2. & 169. *seqq.*
- non recipit impossibilem conditionem, quæ pro non scripta. habetur, institutione filii excepta. II. 175. *seqq.*
- non potest aliquis ex re certa, heres institui. Et quomodo, mentionem rei detracta, valet institutio. II. 178. 18. 179. *seqq.* IX. 143. 1. 2. 144. *seqq.*
- Pluribus ex re certa institutis, certæ rei adjectio valet ad rerum divisionem; & quomodo. II. 179. 19. & 180. N. 11. IX. 145. 5.
- Si unus institutus sit ex re certa, alter vero simpliciter, aut ex parte prior legatarii loco habeatur; & quatenus. II. 180. 20. & N. 12. IX. 146. 6.
- Institutus ex re certa quomodo, deficientibus aliis, solus sit heres. IX. 147. 8. 9.
- Quæ conditiones institutionem vitient. II. 188. 9. 153. 4. 5.
- Heredis institutio, conditione appositæ, in alienam voluntatem conferri non potest expresse, sed tacite. IX. 153. 4.

Ceditio institutioi adjecta illam suspendit. IX. 154. 6. & 155.
 An conditio, sub qua facta est institutio, sit expectanda. Et quare conditio, & non dies institutioi utiliter adijciatur. IX. 154. 6. & 155. 7. II. 171. 7.
 — an ita sit expectanda conditio, ut nisi extiterit, nulla sit institutio. IX. 156. 9.
 Institutio sub conditione, si *Sticho manusierit*, Sticho decesserit, antequam immutaretur, conditione deficit. II. 1083. 4.
 Sui sub potestativa dimittaxit, extranei sub quavis conditione possunt institui. II. 187. 6. 7. & 188. IX. 153. 3.
 — Vide *Suus, et Sui*.
 Quisnam possint institui. II. 148. 17. 12.
 — & qui non possint. II. 149. 13. 14. & 154. 24. IX. 115. 1. *segg.* 116. *segg.*
 Qui pure institui nequeunt, recte instituuntur sub conditione, si *quando capere poterunt*. II. 158. 30. 159.
 — quid si iidem pure instituuntur. II. 159. 31. *segg.*
 Institutio, & substitutio quomodo dicantur, & quomodo distinguantur. IX. 201. 6.
 Relicti ab institute, repetita videntur a substituto. II. 1003. 7.
 — Vide *Repetita*.
 Instructor veritatis qui sit; & quomodo ejus officium. V. 180. N. 5.
 Instrumenti verbum ambiguum, & quot habeat significationes. VII. 1225. *segg.*
 — Ejus etymon. VII. 1225. 3.
 Instrumentum generatim acceptum quid sit. VII. 1225. 4.
 — aliud est instrumentum fundi; aliud quo utimur in judiciis. VII. 1225. 6. & 1226.
 Instrumentum fundi quid sit; & quae illius species. VII. 1226. 7. 8.
 — Ejus quo utimur in judiciis, appellatio generalis, & specialis. VII. 1226. 10.
 — generaliter dictum quid sit. Et quae generali instrumenti appellatione continentur. VII. 1226. 11. & 1227. 12. 13.
 — specialiter dictum quid sit. VII. 1227. 14. & 1228. 16.
 — distinguatur a testibus, & argumentis. VII. 1227. 15.
 Quare scripturae continentes alicujus rei testimonium & fidem, dicantur proprio vocabulo instrumenta. VII. 1228. 16. 17.
 — horum instrumentorum quot, & quomodo sint species. VII. 1228. 18.
 Instrumenta vel ad substantiam negotii, de quo contrahitur, pertinent; vel ad fidem, et probationem rei gestae. VII. 1228. 19.
 — an necessarii ad fidem, & probationem rei gestae pertinent. Et quid rei gestae nomine continentur. VII. 1228. 20. 1229. & 1044. 5. & 1045. 6. 7. 8.

— quibus modis probari possit, quod gestum est, amissis instrumentis. VII. 1231. & 1232.
 Instrumenti amissio non nocet, si creditor probet eam amissam fuisse sibi instrumentum. VII. 1251. 1. & 1252. 3. & 1254. 11. & 1269. 1. 1279. 2.
 — quomodo probetur testibus instrumentum perire creditorem fuisse, & eam fuisse amissam. VII. 1253. 4. 8. & 1254. 13.
 — duobus testibus probatur amissio instrumenti fortuita. VII. 1254. 13.
 An contestatio emissorum instrumentorum a creditore habita probet illum vel habuisse instrumentum, vel amissum. VII. 1277. *segg.*
 Instrumentorum eadem est vis, quae testium in exercendis litibus. XI. 1229. & 1204. 36. 37.
 Instrumenta vel publica sunt, vel privata, vel media. VII. 1288. 2.
 — publica quae sint, & quam fidem habeant. VII. 1288. 3. 4.
 — ea nec privati instrumentis refelli, nec testibus infirmari possunt. VII. 1289. 5.
 — privata quae sint. VII. 1289. 6.
 — scripta a proferente, seu producente nullam fidem faciunt; & quare. VII. 1289. 7. 8.
 — scripta ab illo, adversus quem proferuntur, eum obligant, si proferantur authenticum; & non exemplum desinunt ab authenticis scriptis. VII. 1289. 9.
 — instrumenti privati etiam authenticum fidem elevant tria; & quae. VII. 1290. 10. *segg.* & 1291. 13. 14.
 Instrumentum privatum authenticum adversarium non obligat, nisi vel ab eo scriptum sit, vel ejus mandato. VII. 1290. 11. IX. 1115. 1.
 — vel nisi causa debendi in chirographo exprimitur. VII. 1290. 12. & 1291. IX. 1115. 5.
 — non obligat contentem, si agatur de sumerata pecunia. VII. 1291. 13.
 — secus vero, cum agitur de aliis debendi causis. VII. 1291. 14. IX. 1115. 1.
 — si negetur ab adversario, probatur, vel testibus, vel compositione literarum. VII. 1292. 15. 2. & 1116.
 — Vide *Comparatio*.
 — quando duobus, & quando tribus testibus probari debeat *ibid.*
 — testibus, vel compositione literarum si probatur, fidem facit, tanquam si esset publicum. VII. 1293. 16.
 — an refelli possit; & quomodo. *ibid.*
 Instrumentum testibus confirmatum qui neget e se, aut suo mandato fuisse scriptum, cur probare debeat se, quo die, & loco scriptum fuisse, alibi fuisse *ibid.*
 — probare autem debeat testibus, vel instrumentis; & quot testibus, & quolibet instrumentis. VII. 1293. 16. 17. & 1294. 18.
 Privatum instrumentum confessione scribentis confirmatum quomodo refellitur. VII. 1295. 19.
 Media instrumenta quae sint, & quomodo differant a privatis, & publicis. VII. 1296. 21. 22.
 — *fecerunt*

— forensis dicuntur, quæ sunt in foro publicæ confecta. VII. 1297. 239.

— valent, si ea rite facta sint, & testibus qui interfuisse, prebentur. VII. 1297. 24.

Ritus instrumentorum publico confectorum per tabularios id tribus rebus versatur; & quoniam sint.

VII. 1297. 25. 26. & 1298. 27. 28.

Instrumentorum forma, tempus, & locum rei gestæ, & testium præventium nomina requirit. VII. 1298. 27.

— in debet esse a publico tabellione conscripta. VII. 1297. 25.

Quomodo fides instrumenti constabit, ubi negatur verum esse instrumentum. VII. 1299.

An instrumentum a tabellione scriptum reddatur suspectum, si testes in illo descripti, aut omnes, aut aliqui dicant se non interfuisse. VII. 1299. 29. & 1300.

— quid si testes dicant se interfuisse, sed ror non esse ita gestum, ut in instrumentum scriptum est. VII. 1301. 30.

Instrumenta a tabulario publico scripta, quando maiorem vim habeant, quam privata. VII. 1301. 31. & 1302.

— quando eadem sit fides instrumenti privati, se pædici. IX. 1113. 1.

Adversus instrumenta a tabellione confecta, admittitur probatio. VII. 1303. 33. & 1303.

— ea refelluntur testibus, & instrumentis. VII. 1303. 34.

— quid si testes, & instrumenta inter se configant. VII. 1304. 36. 37.

Si instrumenta ab eadem parte proferantur inter se contraria; neutra valent. VII. 1279. 1. & 1280. seqq.

— si contraria proferantur a diversis partibus instrumenta, quæ sint ab eodem auctore profecta; an valere debeant, quod pro reo fecit. VII. 1285. 5.

— si contraria, & quæ sint a diverso auctore profecta proferantur instrumenta illud erit potius, cui fides per altero constabit. VII. 1285. 5.

— quare si ab uno contraria proferantur instrumenta, neutrum valet. VII. 1285. seqq.

— quid si eadem pars proferat unum instrumentum publicum a notario confectum, & alterum huic contrarium privatum. VII. 1283. 8.

Ubi contraria sunt instrumenti scriptura, seu clausula, neutra valet, si vero proferantur ab eodem parte, siue a diversis. VII. 1285. 1. 1286. & 1279. 1. 2. & 1280. seqq.

Instrumenta in aliens provincia publica confecta si fides a parte derogetur, illius inspectio & approbatio qui committenda, & quibus presentibus. VII. 1322. 6. & 1322.

— quomodo sit instrumenti illius fides exploranda. VII. 1322. 7.

Quoniam sint, quæ in falsi suspicionem instrumentum adducunt. VI. 1140. seqq.

Instrumentis falsis non creditor. VII. 1233. 2.

Tom. XII.

Instrumentum falsum quid sit. VII. 1232. 2. 1234. 3.

Quantum stetur instrumentum in re dubia. VII. 1234. 4.

— falsum esse instrumentum unde non constat, & quomodo probetur. VII. 1234. 5. & 1235.

Instrumenta, quod præsumptum est testibus indicis falsum, uti olim potest adversus aliam. VII. 1235. 6. & 1236. seqq.

— Vide Sententia.

Adversus instrumentum, quod res falsum dicit, potest in agere civiliter, & criminaliter. VII. 1237. 22.

L. Cornelius de falsis, tutor, qui falsum instrumentum fecit, vel faciendum curavit; & qui eo utitur. VII. 1237. 13.

— qui fecit, vel sciendum curavit, L. Cornelius perperam tenetur qui autem illo utitur, tenetur, donec ab usu instrumenti substituit. VII. 1237. 14.

Falsus utens instrumentis pro modo delicti puniendus est. Et intra quas fines poena irroganda contineri debeat. VII. 1174. 1175. 1.

Auctorem, qui utitur instrumento, reus accusare falsi non potest, nisi subscibat in crimen, & quomodo. VII. 1237. 15. & 1238. 16. 17.

— an nominatum dicere debeat, in accusationis libello, se paratum esse periculi discrimen subire; & quomodo sit periculi discrimen. VII. 1238. 18.

Qui falsum esse instrumentum confessus est in iure, non potest illi uti, nec in eodem, neque in alio iudicio, de eodem re, inter eadem personas. VII. 1243. 1.

Cum quis contestatus est extra ius, se aliquo instrumentum non usurum, poterit illi uti; nisi tamen contra promiserit. VII. 1245. 9.

— si vero eo se non usurum contestatus sit spud acta, cum de instrumenti fide ulla erat contestatio, potest eo uti instrumentum, non in eodem, sed in alio iudicio. VII. 1240. 13. & 1247. 15. 16.

— si eo tempore se non usurum contestatus sit apud acta, cum de fide instrumenti contende-batur inter partes illo non potest uti, nec in eodem, nec in alio iudicio inter eadem personas. Differentiæ ratio. VII. 1244. 2. & 1245. 1246. 14. & 1247.

An instrumentum in iudicio ante prolatum ad faciendum fidem, approbatum, & in actis descriptum si non falsi convincere velit, actor librum proferre cogatur, res potest; & quibus conditionibus. VII. 1359. seqq.

— peti potest authentica, cum nondum finita. Et quoniam casus nonnulli forte tempora. VII. 1361. 9. seqq. & 1362.

— illi priore ius est, qui de falso criminaliter agat, & in crimine se inscribat. Et quare criminaliter potius, quam civiliter actor potere permittatur. VII. 1362. 12. 1363. 12.

- dummodo tamen qui petit, juret existimare se falsi instrumentum convincere posse. VII. 1363. 13.
- Qui semel instrumentum protulit, iterum proferre cogitur, sive illud habeat, sive dolo fecit quominus haberet: secus ubi juret a se fuisse deperditum casu, non dolo. VII. 1363. 14.
- in quo casu a se amissum fuisse probare teneatur. VII. 1363. 15. & 1364.
- Qua pena afficiatur actor, si quod habet, & proferre debet authenticum, negat se habere, vel nolit proferre. VII. 1364. 16.
- Instrumentum, in quo aliud de contrahentium sententia scriptum, & simulatum est: aliud vero recipi gestum, fidem non facit. VII. 1365. *seqq.*
- Instrumenta sunt communia tribus modis; & quinam sint. VII. 53. 2.
- Instrumenta Fisco cum privatis communia apud Fiscum deponi, & ab eo scrvari solent. VII. 54. 3.
- Vide *Fiscus*.
- Instrumenta communia deponi debent apud digniorem. VII. 54. 3.
- Instrumenta pertinentia ad causam Fisci edere cogitur delatori reus in causa civili, non in capitali judicio. VII. 54. 3. VI. 85. *seq.* & N. 5.
- Quenam instrumenta edere debeat actor reo. VI. 76. 2. 77. *seqq.* & N. 6.
- & an antea, vel post litem contestationem. VI. 73. 1. & N. 2. 76. & 77. N. 3.
- quibus in casibus ante litem contestationem. VI. 73. N. 2.
- Instrumenta edi possunt sine die, vel consule. VI. 80. 5.
- cum dic tamen edi debent, quae petuntur, vel ad faciendam fidem, vel ut falsi convincantur, vel ut de die faciendae solutionis constet. VI. 81. N. 12.
- edita reo ante litem contestationem debent iterum in judicio produci probationis causa. VI. 82. N. 13.
- tota edi debent, nisi habeant plura capita, quorum aliqua describere parti sufficiat ad instructionem causae. *ibid.*
- Quenam instrumenta reus edere actor teneatur. VII. 39. 2. 40.
- Instrumenta sibi propria reus postulanti actori edere non tenetur; & quare. VII. 40. *seqq.* 2. 3.
- Instrumenti possessio, seu detentio sola emptae rei dominium non probat, neque possidentem adiuvat; & quare. VII. 1087. 1. 2.
- Instrumentum emptiois quandam traditionem emptae rei probet. VII. 1023. 8.
- plenum dominium nunquam probat. VII. 1023. 9.
- quando sufficiat ad probationem domini. VII. 1023. 10.
- Instrumento pignori dato, res in illo comprehensae pignori datae videntur. IX. 1077. 1.

- Cum in instrumento scriptum est, aliquid factum esse, quod certis solaminibus constet; omnia rite gesta esse censentur. XI. 709. 9.
- Vide *Edere*, *Editio*, *Res judicata*, *Transactio*. Insula verbum ambiguum. Ejus significatio duplex, & quae. I. 853. 1.
- Insula in mari nata nullius est; ideo cedit occupanti. I. 699. 2.
- quomodo occupetur. I. 700. 3.
- Insula nata in flumine publico quandam occupanti, & quando vicinis acquiritur. I. 701. 3. & 702.
- & quandam sit publica. I. 704.
- Insula in flumine si alio coheret, proximis praedii acquiritur. Acquisitionis ratio. I. 853. *seqq.*
- pro qua parte vicinis unius, vel utriusque ripae praedii acquiritur. I. 856. 8. 857. & 858. 11.
- quando unius, vel utriusque ripae vicinis accedat. I. 856. 8. & 857.
- utri ripae prior sit insula, quomodo dignoscatur. I. 857. 9.
- Insula in medio flumine posita quo sensu dicatur communis. I. 857. 10. & 858.
- Insulae vicinitas ex quo tempore spectanda sit. I. 858. 12.
- Quaecunque insulae vicino praedio quaesita facta sit accessio, ejusdem juris habetur, atque accessio facta praedio ipsi vicino. I. 856. 6.
- Insulae in flumine quibus modis fiant. I. 855. 6.
- Insulae natantes in flumine publico sunt publicae. I. 856. 7.
- Cujus sit insula nata prope limitatos agros. I. 859. 14. 860. 16.
- Insula pro aedibus. I. 853. N. 1.
- Qui pecuniam mutuatus est ad refectonem insulae, habet tacitum in ea pignus. VI. 878. 17. 879.
- An habeat etiam, qui ad emptionem insulae dedit mutuum pecuniam. VI. 880. 19.
- Vide *Aedes*.
- Res in contractu integra quanam sit. IV. 878. *
- Intendere, intentio quid, & unde dicta. V. 1281. 3. & 1282. N. 5. IX. 1231. 8.
- quomodo ab actione differat. V. 1282. N. 5.
- pro ipsa rei defensione usurpat. *ibid.*
- Intentionem implere idem est ac probare; & unde verbi translatio. VII. 1007. & 1008.
- Intentionem implere actor debet. Et quando eam implevisse dicatur. VII. 506. 5.
- Intercedere quid sit in S. C. Vellejano. III. 722. 4. & 723. N. 4.
- Intercedit mulier, cum obligat seipsam, vel res suas pignori pro alio. V. 722. 4. & 723.
- obligat se pro alio, cum alienam obligationem novando in se transfert. V. 723. 5. 6.
- cum alterius obligationi se ream adjungit, fidejubendo, mandando, constituendo, aut defensionem debitoris suscipiendo. V. 724. 7.
- cum solam se ream constituit pro alio, quem obligari oportebat. V. 724. 8.

Omnis mulierum intercessio, seu verbis, seu re, seu alio contractu secuta prohibetur S. C. Vellejano. V. 725. g. 10.

— quomodo verbis, re, vel alio contractu mulier intercedere dicatur. V. 725. g.

Quae intercessit mulier, si solvat ex ignorantia juris: solutum repetit cum fructibus. V. 737. 8. & N. 2.

Intercessio non tollitur ipso jure, sed Vellejani exceptione infirmatur ex jure veteri. V. 738. g.

In quibus causis mulier intercedendo, nec ipso jure teneatur ex jure novo. V. 738. 10.

Intercedere, & perire quid differant. II. 979. N. 3.

Interdici dies quinam dicebantur apud Romanos. VI. 258. N. 10.

Interdicere bonis quid sit. XI. 583. 12.

Cui bonis interdictum est, is neque testamentum condere, neque obligari, neque patrimonium diminueri nullo modo potest. XI. 565. 1.

Cuiusvis possit interdici bonis. XI. 566. 2.

Per quos bonis interdicatur. XI. 568. 4.

Quamvis bonis interdictum a lege intelligatur. XI. 568. 5. 6.

An iniuste bonis interdicti nocent. XI. 567. 3.

Nullam esse voluntatem ejus, cui bonis interdictum sit, quam habeat sententiam. XI. 583. 14.

An ut naturaliter quidem obligetur si velit, cui bonis est interdictum. XI. 583. 15.

— & cur qui bonis interdicatur, furioso similis sit, non pupillo. *ibid.*

— Vide *Bonis interdicere, Prodigus*.

Interdicere, interdictum quid sit, & unde dictum. V. 985. 7. 986. N. 12. IX. 872. 3. 873.

Interdicta an sint actiones; & quatenus ab eis differant. IV. 353. 354. N. 3. V. 986. N. 12. IX. 873. 4. 874. *segg.*

— quomodo differant a praetorum edictis. V. 986. N. 12. IX. 876. 8.

— ea sunt in personam, & de possessione, vel quasi possessione, & de usu rei sunt constituta; dicta vulgo Possessoria. V. 985. N. 12. IX. 874. 5. 875. & 876. g. 877. *segg.*

— quædam proprietatis causam continere dicuntur, & quomodo. IX. 875. 6. 7. & 876.

— omnia præter interdictum de precario, & de migrando, sunt ex maleficio. IV. 351. *segg.*

— dividuntur I. in exhibitoria, prohibitoria, restitutoria. IX. 872. 2. 873. 3. V. 986. N. 12.

II. in Interdicta adipsicendæ, recuperandæ, & retinendæ possessionis. IV. 353. 4.

— adipsicendæ possessionis quænam sint. IV. 353. 4.

— quodnam sit interdictum recuperandæ. IV. 354.

— quot, & quænam sint retinendæ. *ibid.*

Interdicta hodie ex usu abijce; & quomodo interdictorum exemplo quisque per actionem petat, ut possessio sibi infensidatur, restituatur, acquiratur. IX. 893. 14. 15. 894.

Interdictum de *Aqua quotidiana, & æstiva* duplex. IV. 312. 7.

Pom. XII.

— de *Aqua quotidiana* cui, & qua de re, competit; *Aqua quotidiana* quæ sit. *ibid.*

— de *Aqua æstiva* simile superiori fere per omnia; qua in re differat. *Aqua æstiva* quæ sit. *ibid.*

— de *Arboribus cedendis* duplex; & quam in rem utrumque vicino sit comparatum. IV. 346. 3. 344. *seq.* IX. 877. 1. 878. & 880. 4. 5.

— Vide *Arbor*.

— de *Cloacis* quæ sit; quibus, & adversus quos proditum. IV. 315. 11. 316. *seq.*

— & quare de cloacis non competat interdictum, *Uti possidetis*. IV. 305. 18.

— de *Fluminibus*; & *Ne quid in flumine publico fiat*. I. 663. g. 664.

— Vide *Flumen*.

— de *Fonte* qua de re sit, & cui proditum. IV. 314. g.

Fraudatorium quid sit, & quibus proditum. VI. 173. 1. 174. *segg.* & 186. 14. & N. 21.

— de *Glande legenda*. IV. 345. 8.

— Vide *Glaus*.

— de *Itinere, & actuque privato* duplex; & quoniam. IV. 309. 4. & 310.

— alterum de *Usu itineris, actusque privati, & viæ*, etiam detur; & qua de re. IV. 309. 4. & 310.

— qui conveniat, aut differat cum interdictis, *Uti possidetis*, & *Utrubi*. IV. 310.

— alterum de itineris refectione quid contineat. IV. 311. 5.

— tria ad hoc obtinendum desiderantur, & quæ. *ibid.*

— de *Liberis exhibendis, & delucendis*, quodnam sit; cui, & adversus quos constitutum. IV. 350. 15. IX. 999. 4. & 1000. 6.

— de *Libero homine exhibendo*, quid sit, cui, & adversus quem competit. IV. 346. 10. IX. 998. 2. & 999.

— de *Locis, & itineribus publicis*. IV. 346. 11.

— de *Loco publico fruendo*. *ibid.*

— de *Migrando* quæ sit, & cui detur. IV. 351. 352. 2. & N. 1.

— de *Mortuo inferendo*. IV. 346. 11.

— ne *Quid in flumine publico fiat*. I. 663. g. 664. IV. 347. 12.

— ne *Quid in loco publico fiat*. IV. 347. 12.

— ne *Quid in loco sacro fiat*. *ibid.*

— no *Vis fiat ei qui in possessionem missus est*. IV. 343. 344. 6. & N. 3. VI. 135. 1.

— de *Precario*, quid sit; qua de re, cui, & adversus quem propositum sit. IX. 1007. 2. 3.

— quasi *Salvianum* quid sit. VI. 674. 3. & 675. *seq.* & 913. 2. 914. *segg.*

— *Quod legatarum* quid sit, qua de re, cui, & adversus quem proditum. IX. 907. *segg.* IV. 344. 5.

— *Quod vi, aut clam* quæ sit. IV. 321. 2.

- illi locus est l. si quis opus fecerit, quo facies, & natura rei in qua factum est opus, mutari solet. Et quibus id modis contingat. IV. 321. 2. 322.
- II. Si opus fecerit in solo. Quot modis opus in solo fecisse quis intelligitur. IV. 322. 3. 323.
- III. Si opus in solo factum alteri noceat. IV. 324. 5.
- IV. Si vi, aut clam factum sit. IV. 324. 6.
- vi fecisse intelligitur, qui quomodocunque prohibitus fecit; nisi fecerit ex justa causa, quae prohibitionem amoverit. IV. 324. 7. & 325. 8.
- item qui per vim, dolo malo consecutus est, ne prohiberetur. IV. 326. 9.
- vi fecisse non videtur, qui vel prohibitus revera non est, quominus fuisset; vel, succedens ei, qui recte prohibitus fuit, opus fecit, prohibitionis ignarus. IV. 326. 10.
- clam fecisse quoniam videtur. Quatuor in id concurrere oportet, & quae. IV. 327. *segg.*
- *Quod vi, aut clam factum est*, locum habet, sive alterutrum duntaxat, sive utrinque quis fecerit. IV. 329. 13. 330.
- Quibus de causis locum non habeat interdictum, *Quod vi, aut clam*. IV. 330. 14. 331.
- *Vide Aedes.*
- est in id comparatum, ut restitatur quod vi, aut clam factum est; vel ut quidquid ex eo opere damni fuerit, sarciantur, & quomodo. IV. 332. 15.
- datur intra annum in id, quod interest: post annum in id solum quod ex eo opere ad aliquem pervenit. Annus ex quo tempore cedere incipiat. IV. 332. 16. & 333.
- praemum duntaxat, non rem persequitur. *ibid.*
- competit ei, cuius interest opus factum non esse, sive uni, sive pluribus, sive possidenti, sive non possidenti. IV. 333. 17. 334. 18.
- si vi, aut clam factum sit opus in fundo vendito; utri competat, venditori ne, an emptori. IV. 334. 18. 335.
- datur adversus eum qui fecit, vel jussit, vel ratum habuit factum opus. IV. 335. 20. 336.
- datur, & adversus eum, qui opus factum possidet, licet invito eo factum fuerit; & quomodo. IV. 335. 20. & 337. 21. 22. 338.
- uterque tenetur hoc interdicto, licet dissimili modo; & quomodo. IV. 337. 21.
- oritur ex maleficio, in quo vis inest facta possidenti, sive uti rei aliqua soli, ne ea utatur, fruat. IV. 338.
- *Quorum bonorum* quid sitent competat, & quibus conditionibus. IX. 899. 2. 900. *seg.*
- quibus de rebus competat. IX. 901. 6. 902. *segg.*
- datur adversus eum, qui pro herede, prove possessore possidet aliquid ex iis bonis, de quibus agitur in interdicto. IX. 903. 9. 904. *seg.*
- datur etiam adversus illum, qui dolo fecit, quominus pro herede possideret. Et quam recte. IX. 905. 12.
- non datur adversus illum, qui nusceperit, quod antea pro herede possidebat. IX. 905. 11.
- ejus rei gratia comparatum est, ut quod quis possidet de bonis hereditariis, id petitori restituat. IX. 905. 13. & 906.
- verbum *Restituere* hic improprie dictum; & quomodo. IX. 906. 13.
- quare utile hoc interdictum. IX. 906. 14.
- de *Remissionibus* quodnam sit, cui competat; & quibus conditionibus. IV. 492. 18. 493. 494. 20. 21. & 495.
- remissio duplex, & quae. IV. 492. 18. 493.
- quomodo is, cui nuntiatum est opus, remissionem consequatur plenius quam extraneus, satisfactione utrinque interposita. IV. 494. 20. 21. 495.
- quando hic satisfactio necessaria; & quando sola repromissio sufficiat. IV. 495. 22.
- Quid satisfactio, vel repromissio ad remissionem nuntiationis accepta continere debeat. IV. 495. 23. & 496.
- *Vide Novi operis nuntiatio.*
- de *Ripa munienda*. IV. 347. 11.
- de *Rivis*. IV. 313. 8.
- *Silvianum*, quibus de rebus competat. IV. 345. 9. IX. 1003. 1. *segg.* & 1004.
- quando directum detur vel utile. IX. 1003. *segg.*
- cui competat, & adversus quem. IV. 345. 9. IX. 1004. 5. & 1005. *seg.*
- qua in re utile hoc interdictum. IX. 1006. 7.
- de *Sepulchro adificando*. IV. 346. 11.
- de *Superficiebus*. II. 1297. 18. & 1298.
- de *Tabulis exhibendis* quodnam sit; & quibus de rebus competat. IV. 344. 7. IX. 987. 1. 988. 2. *segg.*
- an competat de imperfecto testamento, quod signatum non fuerit. IV. 343. N. 4. IX. 889. 3. 890.
- datur adversus eum, penes quem sunt tabulae; vel qui dolo fecit, quominus apud se essent. Et qua conditione detur. IX. 991. 5. G. IV. 344. 7. 345.
- competit ei qui adscriptum habet aliquid in testamento, sive heredi, sive legatario. IX. 991. 7. & 992.
- si tamen se legatarium, aut heredem esse prius probet. Et quomodo probare possit. IX. 992. 8. 993. 9.
- in id comparatum, ut fiat copia videndarum tabularum, quae & recognitis testium signis confirmetur. IX. 993. 10.
- an sit necessarium; & quomodo. IX. 995. 12. & 996.
- quodnam sit in eo iudicis officium. IX. 993. 11.
- Interdictum de *Vi*, & *Vi armata* quid sit, & unde appellatum. IV. 267. 2. 268. *seg.*
- momentariae possessionis dictum; & quare. IX. 941. *segg.*

- olim quale fuerit. IV. 268. 269. 2. & 277. 9.
- hodie ejus loco datur actio in factum. IV. 269.
- qua ex causa nascatur; & quid contineat. IV. 270. 3. 4. 271. *seqq.*
- an sit, aliud de Vi privata, aliud de Vi publica. IV. 268. 2. 269. & N. 2. IX. 943. 5. 944.
- unum ab altero quid olim differret. IV. 281. 16. & 282. IX. 944. 5. & 945.
- Hodie unum ab altero nihil differt. *ibid.*
- pertinet ad recuperandam vi amissam possessionem. IV. 270. 3.
- & quidem primo ad recuperandas res *Soli*, si ve immobiles, unde quis dejectus est. IV. 273. 5. & 277. 10.
- deinde ad recuperandas res mobiles, quas ibi habuit dejectus, si ve suas, si ve alienas, puta, res commodatas, pignorat, locatas, depositas. IV. 277. 10. 11. 278.
- etiam ad res mobiles, quas ibi habebat, & casu postea habere desiderit; vel quæ intra tempora judiciali perierint. IV. 277. 11. & N. 13. 278. IX. 944. 6. 7. 925. *seqq.*
- res mobiles quas ibi dejectus habuit, an probare possit, si juratus earum numerum atque estimationem protestatur; & quam recte. IV. 278. 12. 279. & N. 14. IX. 945. 1. 946. *seqq.*
- pertinet etiam ad rerum mobilium fructus, & omnem causam ex die, quo aliquis dejectus est. IV. 279. 13. & N. 15. 16. IX. 927. 14.
- & quidem ad perceptos fructus omnes: item ad non perceptos, sed eos duntaxat, qui honeste percipi potuerunt. IX. 927. 14. 928.
- an & ad quasunque res mobiles; uti & ad recuperandam quasi possessionem jurium, seu rerum incorporalium. IV. 273. N. 7.
- de rebus mobilibus & de rebus soli separatim agi potest interdicto, *Unde vi*. IV. 278. 11.
- penam persequitur, & non egreditur personam. IV. 283. 17. & N. 23.
- Interdictum *Unde vi* de mobilibus rebus, earumque accessionibus penam continet aliquatenus; ideo & datur intra annum utilem duntaxat. IV. 280. 14.
- post annum datur de eo duntaxat, quod ad illum pervenerit, qui vi deiecit. *ibid.*
- competit dejecto, si ve ei qui possessionem amisserit, cum antea possideret, si ve juste, si ve injuste; per se, vel per alios. IV. 270. 4. 271. *seqq.* & 275. 7.
- quibus modis dejecti quis intelligatur vel per se, vel per alios. IV. 273. 6. & 274. & 280. 281. IX. 922. 2. & 923.
- an competat omni dejecto, etiam vitiose possidenti. IV. 281. 16.
- competit perpetuo, & sine ulla exceptione dejecto, qui vi, aut clam, aut precario possederit ab alio, quam ab eo qui deiecit. *ibid.*
- competebat olim dejecto vi armata, seu publica, si vi, vel clam, vel precario possideret ab eo qui deiecit. IV. 281. 16. 282.
- dejecto vi privata, & sine armis ita dabatur, si nec vi, nec clam, nec precario possideret ab eo, qui deiecerat. IV. 282. 16. IX. 943. 5. 944.
- hodie datur cuicumque dejecto, etiam illi, qui vi, vel clam, vel precario possederit a reo; & quam recte. IV. 282. 16. IX. 944. 5. *seqq.*
- & quidem datur statim, & sine ulla mora. IV. 282. IX. 943. 4.
- competit hereditas dejecti, & cæteris successoribus. IV. 280. N. 18.
- competit etiam prædoui; & quatenus. IV. 272. 4. & N. 5.
- datur Justiniano jure colonis, inquilinis, amicis, propinquis dejectis, & agentibus. IV. 286. 20. 287. *seqq.* IX. 950. *seqq.*
- non datur ei, qui culpa, factove suo exciderit possessione; præterquam minori, vel Ecclesie, per in integrum restitutionem. IV. 271. N. 4.
- datur directum usufructuario; & usuario; & quare. IV. 275. 276. 8. & N. 12.
- utile datur vasallo, & emphyteutæ etiam contra dominium. IV. 276. d. N.
- datur adversus eum qui deiecit, etiam dominum. IV. 283. 17. & N. 22.
- a quo neque exceptio domini potest obijci. IV. 283. N. 22.
- quid si de dominio spoliantis constet ex confessione dejecti. *ibid.*
- datur adversus dejecticem, si ve spoliantem, re etiam casu precepta, & sine illius culpa. IV. 283. 17.
- Quinam alterum deiecit, si ve spoliasset intelligatur. IV. 284. 18.
- non datur adversus illum, qui non deiecit, etiam si rem, unde dejectio facta est, ceperit possidere. IV. 283. 17. & N. 23.
- quid ex jure canonico. IV. 283. N. 23.
- datur & adversus eum, cujus familia deiecit; quamvis is neque id jussisset, neque mandaverit, neque ratum habuerit. IV. 283. 19.
- quam hoc non iniquum sit, & sine domini injuria constitutum. *ibid.*
- quinam appellatione familie veniant in interdicto, *Unde vi*. IV. 285. 19. & N. 25.
- Datur utile interdictum adversus patremfamilias de eo, quod ad eum pervenit, ex dejectione facta a filiofamilias, vel a mercenario. IV. 285. 19. 286.
- Tenetur interdicto *Unde vi* jure Justiniano, etiam qui rem alienam possessoribus vacuum sine vi occupavit. IV. 286. 20. IX. 951. 1. 952. *seqq.*
- cui datur, possessione sequestrata. *ibid.*
- Interdicitur, *Uti possidetis* quodam sit, & unde appellatum. IV. 289. 2. IX. 967. 1.
- est prohibitorium, & vocatur retinendæ possessionis. IX. 967. 1.
- quatuor res ei locum faciunt, & quæ. IV. 289. 3. 290. & 292. *seqq.*
- quoniam vis huius interdicti causam præstat; & quot modis ea possidenti fiat. IV. 291. 8. 9. 293. *seqq.*

- datur, cum de possessione rerum soli, fundi, vel ædium contenditur. IV. 292. 6. IX. 974. 13.
- an detur de rebus mobilibus, & incorporalibus, sive de turbato usu servitutum, saltem utile. IV. 291. 292. 6. & N. 7. IX. 974. 14. 975.
- an detur de possessione juris percipiendi vectigal, vel alias annuas præstationes. IV. 291. 292. N. 1. IX. 975. 15. & 976.
- quid si præstatio sit mere personalia. IV. 292. N. 7.
- cujus rei gratia comparatum sit. IV. 296. 12. 297. IX. 976. 16.
- quodnam hic iudicis officium, ubi agitur de uno possessore. IV. 297. 12. IX. 976. 18. 977. 19. 978. 20.
- an hic cautio præstanda, ne possidenti vias fiat in futurum. IV. 297. N. 15. IX. 977. 20.
- quale in eo sit iudicis officium, cum ambo litigantes possident. IV. 299. 15. 300. IX. 978. 22. 979. *seq.*
- & quam hic unus ex litigatoribus alteri satisfactionem offerre debeat; & qua de causa. IV. 301. 16. & N. 19. IX. 980. 24. 981. 25. 982. & 984.
- quid si uterque satisfacere paratus sit. IX. 982. & 983.
- an ab uno possessore, eodemque solo satisfactio præstanda sit. IX. 984. 28. 985. *seq.*
- datur possidenti tempore litis contestatæ, sive iuste, sive iniuste; si modo nec vi, nec clam, nec precario possident ab adversario. IV. 292. 7. 293. *seq.* 298. 13. IX. 969. 4. & 970. 972. 9.
- Si uterque litigantium possideat: an uterque teneatur a prætore sit interdicto. Et quomodo uterque simul possidere dicatur. IV. 299. 15. & N. 18. 300. *seq.* IX. 970. 5. 6. 971. *seq.* & 979. 23. & 980.
- competit usufructuario. Et an directum, an utile. IV. 290. 4. & 291. & N. 4. IX. 269. 3.
- item superficiario. IV. 291. 5.
- an etiam emphiteuta, & vasallo. IV. 291. N. 5.
- an & quando detur misso in possessionem. IV. 290. 3. & N. 3.
- non datur simpliciter detentori. IV. 290. N. 2.
- cui detur, sequestrata possessione. *ibid.*
- Interdictum *Utrubi* unde dictum, & quibus de rebus competit. IV. 289. 2. & N. 1.
- quomodo aliud differret ab interdicto, *Uti possidetis*. IV. 289. 2. & N. 1. 290.
- quo tempore unum alteri exæquatum sit; & an in omnibus & per omnia eodem tempore. IV. 289. 2. & N. 1. 290.
- Interesse* sive id quod *interest* quam habet ex notatione verbi significationem. IX. 813. 1. & 814. *seq.*
- quid sit. IV. 39. 1. 40. *seq.* IX. 813. 1. 814. *seq.*
- Id quod *interest*, vulgus interpretum dividit in singulare, Commune, & Conventum. Et an recte. IX. 815. 1. 816. *seq.* IV. 42. 3.

- Ejus quod *interest* genus unum, & una æstimatio, non triplex; & qualis ea sit. IX. 817. 2. 818. *seq.* & 826. 4.
- Id quod *interest* in facto, & non in iure consistere, quam habeat sententiam. IV. 44. 4. IX. 816. 3.
- Ubi quod *interest*, præstandum sit, æstimari debet quanti omnibus valet, & non ex privati alicujus iudicio, & affectu. IX. 818. *seq.*
- in Estimatione ejus quod *interest*, quatenus habenda sit affectionis ratio. IX. 822. & 823.
- In quibus causis, seu obligationibus æstimetur utilitas ejus quod *interest*, sive illud factum fuerit, sive prætermisum. IX. 811. & 812. 2.
- In quibus causis constituta sit petitio, & condemnatio in id, quod agentis *interest*. IX. 811. 1. 2. VI. 329. 9.
- Ubi præstari debet quod *interest*, id non potest in casibus certis duplum excedere. IX. 828. 5. 829. *seq.* & 841. 1. 842.
- quoniam casus certi. IX. 827. 1. 2. & 828. 4.
- duplum hic qua ratione æstimetur. IX. 828. 5. & 829.
- quare in casibus certis duplum statuerit Justinianus pro modo ejus quod *interest*. IX. 843. 1.
- & an idem statuerit, quod veteribus placuit; an aliquid amplius. IX. 844. 2.
- quandonam in casibus certis præter rem, quæ continentur obligatione, præstandum sit id quod *interest*. IX. 811. 2. & 829. 30.
- In quibus casibus in obligatione continetur solum id quod *interest*, in his præstandum est totum, quantumcumque erit. IX. 831. 1. 832. 2.
- continetur in obligatione duntaxat id quod *interest*, in contractibus, & quasi contractibus, quorum obligatio in facto consistit. IX. 833. 3. 4. 834.
- item in omnibus interdictis. IX. 833. 3. & 812. VI. 331. 3.
- an in maleficiis, & in quibus. IX. 833. 3. & 834. *seq.*
- In quibus contractibus non possit illud quod *interest*, excedere duplum, cum æstimatum est factum, quod in obligatione versatur. IX. 835. & 836. 1.
- Vide *Emptio, Locatio*.
- Id quod *interest* æstimandum est, non ex damno solum, quod quis passus est, sed & ex lucro, quod quis iuste facere potuit. IX. 845. *seq.*
- an æstimandum sit ex omni lucro quod actor habere potuit, si quid factum esset ut oportuit. IX. 851. *seq.*
- duo lucri genera ex æstimatione ejus quod *interest* removenda; & quæ sint. IX. 852. 1. 2. & 853. 3. & 854.
- in Eo quod *interest* reputando, æstimari debet utilitas, quæ circa rem consistit; & quænam sit. IX. 855. 4. 856. 5.
- an interdum æstimanda sit, quæ circa rem non consistit; & quibus in causis ex opinione quorundam. IX. 856. 6. 857. *seq.*
- utilitas, quæ circa rem non consistit, æstimanda

- da non est in emptione, neque in alio iudicio, nondum secuta traditio speciei, vel pecunie, quæ præstari debuit. IX. 861. 862. 9.
- quid si apparcat utilitatis habitum esse rationem a contrahentibus, solutione in certum locum, personam, vel tempus collata. IX. 862. *seqq.*
- In actionibus, in quibus agitur ad rem restituendam, vel exhibendam, vel tradendam necessario, sit condemnatio in id quod interest, ubi res de qua agitur, perit. VI. 329. 9. 10. 330. *seq.*
- & quando fiat in illis condemnatio in id quod interest, etiam cum res exabit; & quatenus. *ibid.*
- In omnibus faciendi, vel tradendi obligationibus, & inde natis actionibus, statim & nullo præcedente iudicis jussu, fit condemnatio in id quod interest; & quare. IV. 332. 14. 15. & 333. *seq.* XI. 205. *seqq.*
- Quare iis faciendi obligationibus, in quibus solum quod interest obligatione continetur, pœne stipulationem modici expedit. IV. 43. 4. & 45. *seq.*
- & an subdus pœne querendus in eo, quod interest vel ex genere ipso, vel ex affectione. IX. 862. *seq.*
- Id quod interest, in stricti juris actionibus non exigitur ab eo, qui non fecit quod debuit ex mora, sed ex natura obligationis. X. 147. 58. & 1432. 75. 76.
- Interitu rei quæ debetur, & obligatio extinguitur, & debitor ipso jure liberatur. IV. 603. 6. VIII. 47. 14. IX. 1372. 11. XI. 675. 1. & 1380. 13.
- & quidem sive naturali, sive civili interitu. IV. 603. 6. XI. 1339. 5.
- Interitu rei, a re sola quæ perit, contingit liberatio debitoris; non ab alia quam ille debeat ob alterius rei causam, quæ perit. IV. 608. 15.
- quid si res quæ interierat in pristinum statum redierit. IV. 608. 16. 17.
- Interitu certi corporis, & speciei, non autem generis aut incerte rei promissæ debitor liberatur. IV. 604. 7. VII. 609. *seqq.* VIII. 34. 20. XI. 676. 3. 677.
- Cur interitu rei commodatæ, & inæstimatæ datæ non interitu rei æstimatæ, vel mutuo datæ liberatio contingat. IV. 605. 8. 9.
- quid si certæ res due conjunctim, vel disjunctim debeantur: an unus interitu altera quæ superest, debeatur. IV. 606. 10. 11.
- Interitu debite certæ rei secuto, neque rei æstimatio, neque pars ejus ulla debetur. IV. 607. 13. XI. 677. 4.
- & cur aliud in interitu rerum nostrarum. IV. 607. 14. 608. XI. 677. 5.
- Interitu certæ rei debitor non liberatur debitor, sive culpa ejus res perit; sive debitoris mora interceperit; sive conventio de causa & periculo rei præstando. IV. 609. 19. & 611. 1. IX. 1372. 11. X. 131. 1. 2. 132. 3. *seqq.* XI. 677. 6. 678. 7. 679. 8.
- & quenam hic culpa requiratur. IV. 610. 20. & 611. *seq.*
- & quando mora fieri incipiat. IV. 611. 2. 612. *seqq.* X. 132. 3. 4. & 133. *seqq.* & 1440. 26. 1441. *seqq.* XI. 679. *seqq.*
- quenam conventio de casu rei præstando perpetuam efficiat obligationem. IV. 631. 1. 623. *seqq.*
- Vide *Casus*.
- Interitu rei debite non liberantur fures, neque male fidei possessores. IV. 607. 14. XI. 680. 10.
- Interitu naturali rei, quæ, & apud creditorem peritura esset, debitor non liberatur post moram. Et quatenus ejus æstimationem præstare debeat. XI. 681. 11. 682. *seqq.*
- Interloqui, interlocutio quid sit. XI. 115. 1. & 116.
- quorsum, & quibus in rebus index interlocutatur. XI. 115. 116. & 221. 2.
- Interlocutio infamiam non irrogat, tametsi rei verrecundiam oneret. V. 134. 29. & N. 20.
- an sit iudicis sententia, & qualis de re contraversa. XI. 116.
- ex Interlocutione non nascitur actio iudicati. XI. 115. N. 3.
- Jus municipale si de sententia aliquid statuerit, comprehendit etiam interlocutoriam. *ibid.*
- Interlocutoria revocari potest a iudice, & quando. XI. 219. 1. 220. *seq.*
- an possit a iudice revocari sine causa. XI. 221. 4. 222.
- an debeat ab eo etiam invito cum causa revocari. XI. 222. 5.
- quid si revocare nolit, an id impune faciat. Et quonam modo reo consultum sit. XI. 222. 6.
- an possit revocari, postquam fuerit executioni mandata. XI. 221. N. 2.
- an rescindi possit de conditi lapsu. XI. 222. d. N. 2.
- in quibus causis revocari nequeat. XI. 219. 220. N. 1.
- Intermici actio adversus heredem lapsa quæ. II. 37. 2.
- quodnam sit intermicium testamentum. *ibid.*
- Interpellare, interpellatio quid sit. X. 133. 5. & 1434. 12.
- ad moram debitoris necessaria, sive fiat in iudicio, sive extra iudicium. IV. 613. 4.
- necessaria tamen non est in obligationibus in diem, neque in delictis. X. 133. 5.
- adversus quos debitores necessaria non sit. Et a quibus creditoribus; & quibus in causis non exigatur. X. 680. & 681.
- Interpellatio extrajudicialis in actionibus in personam olim necessario; hodie urbanitatis est, & officii. V. 985. N. 10.
- Interpretatio legum quo ex capite ducenda sit. I. 87. *seqq.*

- duplex; restrictiva, & extensiva, ut vocant. I. 90. 5. & 105. 1.
- Interpretatio restrictiva adhibenda est, cum legis sententia angustior sit verbis. I. 90. 5.
- Vide *Legis sententia*.
- Interpretatio restrictiva quando, & qua ratione sumatur ab alia parte ejusdem legis. I. 90. 7.
- quomodo, & qua de causa petatur a ratione legis. I. 91. 9. & 92.
- quomodo sumatur ab æquitate. I. 94. 11. & 95.
- Interpretatio extensiva adhibenda est, cum legis sententia latior sit verbis. I. 105. 1.
- quando & qua ratione dueatur ab alia parte ejusdem legis. I. 106. 3.
- quando a contrario sensu. I. 107. 4. & 108.
- quando a consequentibus. I. 108. 5. 109. *seqq.*
- quando a ratione legis. I. 110. 6. & 111. *seqq.*
- Justa legis interpretatio quæ sit. VIII. 154. 4.
- benignior quæ. I. 124. 9.
- vitiosa quænam. I. 122. 7.
- in Interpretatione legum retinenda est proprietas verborum, ut præcipua tamen habeatur sententia ratio. XI. 1683. 1. & 1685. 3.
- legum sententia, ubi verbis expressa non sit, ex generali ratione legis, vel ex aliquo argumento necessario, atque evidenti colligenda. XI. 1685. 2.
- in legum Interpretatione facienda quando a proprio verborum sensu discendi possit. III. 30. 5.
- Loca juris ambigua, & obscura per alias juris locos perspicuos, & dilucide scriptos interpretationem accipere debent. IX. 1250. 7.
- Lex quælibet semper ita est interpretanda, ut nequid in ea sit otiosum. VII. 582. 11.
- Interrogationes in jure factæ quid sint. V. 246. N. 6.
- expediuntur judicis officio, & in limine judicii ad litem præparandam. V. 795. N. 15.
- Solemne interrogandi formula quæ. *ibid.*
- olim prodite actiones interrogatoria *ibid.*
- Quare interrogari debeant latrones, & alii rei comprehensi de consensu, & de partiopibus scelere. VII. 1157. 13. 14.
- Interruptio præscriptioni contraria. I. 1177. 12.
- Interruptionum causæ quedam communes, quedam propriæ; communes duæ, & quæ. I. 1177. 13. *seqq.*
- Vide *Præscriptio*.
- Intervento rei, & res interveniens an unus, idemque sit. III. 520. 10. VII. 476. 20.
- Intervenire quid sit. III. 722. N. 3.
- Triplex interventum pro aliis species. IX. 1307. 3. 4. & 1308. *seqq.*
- Intestabilis quid differat ab intestato. II. 1105. 9. & 1106.
- Intestatus quinam sit, & quibus efficiatur modis. II. 1106. 7. 8. & 1107.
- Intestatus quot modis quis decedere dicatur. VII. 1041. 4. *seqq.* & 1042.
- An intestatorum nomine veniant in municipali lege pupilli, & furiosi. II. 1105. N. 9. & 1106.
- utrique verius intestati, quam intestabiles. II. 1106. d. N.
- Invadere quid sit. IX. 933. 1.
- Qui violenter invadit possessionem rei apud alios constitutæ ante eventum judicialis arbitrii, cogitur rem restituere, & si rei dominus est, amittit dominium. IX. 933. 2. 3. & 934. *seqq.*
- Quis rem violenter invadere dicatur. IX. 933. 2.
- ab Invasione violenta absunt domini rei depositæ, commodatæ, domus locatæ, & fundi fructuarii, qui depositario, commodatario rem vi eripiunt; vel inquilinum & domo, vel fructuarium & fundo expellant. IX. 933. 3. & 934.
- An pena violentæ invasionis tenetur dominus, qui prohibet iter per suum fundum alteri, qui habet itineris servitutem. IX. 934. 4.
- Qui rem suam violenter invadit, sola judicis sententia dominium amittit. IX. 935. 6.
- cui dominium adjiciatur per invasionem amissum: fiscoque, an privato, qui vi dejectus fuit. IX. 936. 7.
- si invasor non sit dominus; an rei quam invasit, restitutionem præstare possessori dejecto teneatur. IX. 936. 8. 937.
- quæ actio competat possessori. Et quidnam illa persequatur adversus invasorem. IX. 937. 9.
- Invasionis pena non tenetur furiosus, infans, aut infantie proximus; neque parens filio, neque patronus liberto. IX. 937. 10.
- neque ea tenentur magistratus, qui possessionem reo auferunt ex officio; neque privati qui auctoritate judicis possessionem occupant. IX. 938. 10.
- neque illi tenentur, qui fugientem furem persecuti, rem suam ab illo vi abstulere. *ibid.*
- An feminæ teneantur invasionis pena. IX. 938. 11.
- an ii, quibus alienatio rerum sanarum fuit interdicta. IX. 939. 13. 940.
- an ii, quibus errare in jure permittitur. IX. 939. 12.
- non tenentur filifamilias qui de bonis adventitiis aliquem dejecerint. IX. 940. 14.
- Intimare, an vox ignota latinis. VI. 441. 9. & N. 10.
- Appellationem intimare quid sit. VI. 441. 9.
- Inthronistica præstabantur ab Episcopis. V. 478. Not.
- pro Introitu, ut vocant, erogari solitum est tribulibus collegiis, suffragatoriis modicum aliquod per eos qui in novum ordinem, collegium cooptantur, vel novum ineunt magistratum. V. 477. N. 44. & 478.
- Invecta, & illata in urbana prælia tacito pignori, sen hypothecæ obligantur. VI. 865. 2. & 866. *seqq.*

Invecta, & illata in rustica prædia non obligantur pignori, nisi de eo cautum fuerit. VI. 873. 7. 874. *seqq.*

Invenire quid significet. L. 701. N. 2.

Inventio amissionum rerum io quam rem inventorem obliget. I. 717. N. 2.

Qui rem casu amissam inveniens non restituit furtum facit. I. 717. N. 2. IV. 246. N. 4.

Exvretia græce, inventionis præmia, latioe, peti nequeunt. IV. 246. d. N.

— pro labore tamen in re querenda, & invenienda tolerato merces potest exigi, vel retineri. *ibid.*

Inventio thesauri. Vido *Thesaurus*.

Inventarium quomobrem fuerit a Justiniano inventum. II. 376. 11.

— cur solummodo vulgo appelletur. II. 376. N. 5.

— quid sit, & unde dictum. II. 377. 13. IV. 167. 5. & 168. IX. 399. 3.

— ejus conficiendi ritus quatuor res continet, & quas. II. 377. 14. IX. 399. 5.

— intra quod tempus confici debeat, & quando intra tres menses, & quando intra annum. II. 377-15. IX. 399. 6.

— temporis utriusque dies quomodoam cedat. II. 377. 15. & N. 6. 7.

Inventarium, qui non conficit intra tempus a juro constitutum, obligatur io solidum creditoribus hereditariis. II. 377. 15. IX. 399. 7.

— an remittere, seu velare possit testator, & quid juris si velit. II. 377. N. 8.

— confici debet per tabularios, & ao per duos, an plures. II. 378. 16.

— & quidem creditoribus, & legatariis presentibus. II. 378. 17.

— quidnam continere debeat. II. 378. 18. 379. N. 10.

Quinam sint effectus confecti inventarii. II. 379. 19. *seqq.* 380. *seqq.*

Qui inventarium conficit, non obstringitur ære alieno supra facultates hereditarias. II. 380. 22.

— retinet impensas necessarias ob hereditatem factas. *ibid.*

— recuperat actiones confusione amissas. *ibid.*

Si de patrimonii quantitate heredem inter, & creditores, vel legatarios sit controversia: hi probare debent quod plus esse dicunt in inventario. *ibid.*

— cui tamen stari debet in re dubia. *ibid.*

Heres, creditoribus aut legatariis deferentibus jura: recogit, nihil aliud, quam quod dicit, esse in inventario. *ibid.*

Heres si quid calaverit in consciendo inventario, duplum restituere tenetur, & an privetur inventarii beneficio. II. 380. 22. 381. & N. 14.

Heres, inventario confecto, potest jure solvere sive creditoribus, sive legatariis, primo petentibus, licet nihil supersit pro creditoribus jure prioribus. II. 381. 22. IX. 402.

— jure priore tamen repetere possunt quod solum est legatariis & creditoribus, vel chirographariis, vel hypothecariis tempore posterioribus. II. 381. 23.

Incommoda inventarii que sint. II. 382. 25.

Qui inventarium non conficit, creditoribus tenetur in solidum, & solida legata præstare debet. II. 382. 26. 383.

— & quidem, etiamsi legata excedant patrimonii vires. II. 464. 14.

Qui inventarium non conficit, privatur beneficio quartæ Falcidiæ. II. 383. 26. & 664. 16.

— an & beneficio quartæ Trebellianæ. II. 378. N. 9. & 663. 664. 16. & N. 5.

— an jure quartæ legitimæ privetur, si filius sit. II. 378. N. 9.

Inventarium pupillarium rerum confici debet a tutoribus in administratione tutelæ. IV. 167. 5.

— nisi testator qui pupillo bona reliquit, expresse vetuerit conscribi inventarium. *ibid.*

Quam necessarius inventarii usus in administratione tutelæ. IV. 168.

Contra inventarium non admittitur probatio. VII. 1063. 7.

Inutile quid sit, & an totum actum vitiet. IX. 46. 3.

Joculatores qua sint coercendi pena, si seram secum ducentes hominem occiderint. IV. 473. N. 3.

Ire quid sit. III. 276. 4.

Ire & ambulare qui differant. III. 277. 5. 6. & N. 2.

Ire dicitur etiam, qui equo insidet, aut in lectica gestatur. III. 276. 4.

— an & qui rheda velitur. III. 275. N. 1.

Iter quid sit. III. 276. 3. 4. 277. *seqq.*

Qui habet iter, potest equo, aut lectica vehi. III. 276. 4.

— an & valetudinis, aut voluptatis causa spatiosi possit. III. 277. 5. & N. 2.

— non potest agere jumentum. III. 277. 6. & 278.

— an possit equum manum ducere, vel agere, vel juberi a se deduci famuli opera. III. 278. 7. & N. 3.

Interdicta de itinere. Vide *Interdictum*.

Judeus Christianam feminam ducere non potest uxorem: nec Judæam Christianus. III. 948. 23. 949.

Judeus Christianum mancipium habere non licet. III. 1166. 30. & 1167. III. 596. 10.

Judei arceantur a munere judicandi. IV. 1377. N. 18.

— quo ex tempore infamia notati sint a legibus. V. 99. 100. N. 13.

ab Judæis legari potest Christiano homini Christianum mancipium. III. 759. 14.

Judex idoneus quinam sit, & quo sensu appelletur idoneus. IV. 1083. 1. & 1184.

— quomodo differat ab arbitrio. VI. 539. 4.

- constitui debet publica auctoritate. IV. 1084. 2.
- competens esse debet. Quinam talis; & cur ita dictus. IV. 1165. 2. 1166. XI. 163. 1. & 165. 5. & 166.
- Competens iudex ex loco, causis, personis, quibus illius iurisdiclio circumscribitur, aestimari debet. IV. 1167. 4. 1168. *seqq.*
- suspectus jure recusatur. IV. 1333. 1. 2. & 1334.
- quinam habeatur suspectus. V. 1381. 14. 1382.
- quenam iuxta suspicionis causæ. IV. 1383. *seqq.*
- Vide *Suspectus, Suspicio*.
- Judex extra territorium nullam habet neque jurisdictionem, neque notionem, etiam adversus volentes, & consentientes. IV. 1171. 7. & N. 8.
- Privatorum consensus iudicem non facit. IV. 1171. 7. & 1193. 1194.
- extra territorium sui dicenti, & præter eas causas, quibus cognoscendis præest, non paretur impune. IV. 1168. 5. 1169. *seqq.* & 1179. 15.
- non debet esse juris, legumque imperitus, nisi habeat assessores, qui illius imperitiæ suppleant. IV. 1363. 4. & N. 6. & 1369.
- quanta legum peritiæ sit iudici necessaria. IV. 1369. 4. & 1370.
- Judex magnus, sive maximus quinam sit. V. 175. 176. 7. & N. 4.
- Judex, vel habet solam notionem, vel etiam jurisdictionem. IV. 1085. 3. & 1091. 1092. 9.
- habens jurisdictionem, qui differat ab illo, qui solam habet notionem. IV. 1092. 10. 1093. 11. 1094.
- Judex aut ordinarius est, aut delegatus; uterque quinam sit. IV. 1094. 12. 1095.
- Quando incipiat esse iudex; & quodnam ejus officium. XI. 507. 10.
- Judex in propria causa nullus esse potest. IV. 1039. 1040. 4. & N. 2.
- Judex promissæ veteribus dictus magistratus omnis, qui tribunal habebat. IV. 1334. 3. 1335. *seqq.* & N. 3. XI. 503. 5. & 504.
- accipitur & pro iudice dato a magistratu. IV. 1339. 6. 1340. *seq.*
- qui & delegatus, specialis, pedaneus, selectus, addictus, arbiter jure receptus, vel recuperator est dictus. IV. 1339. 6. & N. 7. 1340. *seq.*
- Judex a prætoribus datum tantum habet notionem, habet tamen & potestatem qua causæ cognitionem expedire queat. IV. 1337. 1338. 5. & N. 5.
- vulgo confunditur cum delegato. VI. 20. N. 10.
- dari debet idoneus; & quomodo sit talis. IV. 1342. 8.
- dari non potest in illis causis, quæ ad jurisdictionem dantis non pertinent. IV. 1343. 2. & 1344. *seq.* & 1346. 5. & 1347. *seqq.*
- olim non potuit, sed nec hodie dari potest in causis criminalibus. IV. 1350. 8. & 1351.
- dari non potest in causis civilibus cognitionis prætoris. IV. 1351. 9. 10. & 1352.
- non in causis liberalibus. Et an olim dari poterit. IV. 1347. 1348. N. 4.
- In quibus causis dari solitus esset iudex a prætoribus, vel præside. IV. 1239. 1250. N. 5.
- Judicis dandi potestas libere tributa est hodie magistratibus in humilioribus negotiis. Et quæ sint humiliora negotia. IV. 1355. & 1356. 14.
- item in majoribus causis, quoties publicæ occupationes, vel multitudo causarum cognitionem omnium impediunt. IV. 1346. 5. & 1347. *seqq.*
- Judex a Principe datus potest alium dare in omnibus causis sibi a Principe delegatis. IV. 1345. 3.
- adeoque & in criminalibus. IV. 1355. 13.
- nisi aliter de voluntate Principis constet in delegatis ab illo. IV. 1355. & 1356. N. 11.
- an iudices a Principe dati in causis meri Imperii sibi delegatis, iudicem dare possint. IV. 1355. N. 11. & 1158. N. 56.
- non possant iudicem dare in causis Principi reservatis, puta in tabellionum creatione, & legitimatione spuriarum. IV. 1356. N. 11.
- Judex a Principe datus mandata utitur jurisdictione. IV. 1157. 27. & N. 55.
- datus a Principe ad universitatem causarum, sive in certo territorio, propriam exerceat jurisdictionem. IV. 1157. N. 55.
- superior est in causa sibi a Principe commissæ quovis ordinario. *ibid.*
- habet proprios apparitores, & sententiæ executionem. *ibid.*
- etiam per edictum citare potest. *ibid.*
- adversus ejus sententiam solus Princeps in integrum restituit. *ibid.*
- An iudex a Principe datus possit alii suam jurisdictionem mandare. IV. 1157. 1158. 27. & N. 55.
- an & causas meri Imperii subdelegare possit. IV. 1158. N. 56.
- Judicis dandi licentia an sit jurisdictionis: an potius lege tribuatur, non jure magistratus. IV. 1359. 1360. 2. & N. 1. & 1361.
- Judicem dare potest, quisquis jurisdictionem habet propriam, vel delegatam. IV. 1360. 2. 1361. *seqq.*
- Judicem dare interpretum vulgus usurpat promissæ, atque jurisdictionem mandare. Quæ & quodplex inter utrumque differentia. IV. 1362. 3. & N. 4. & 1363.
- Quisquis iudicem potest dare, potest etiam jubere illum, quem dedit, judicare. IV. 1363. 1364. 4.
- Qui non habent jurisdictionem, non possunt neque iudicem dare. Et hi quinam sint. IV. 1364. 5. 6. 1365. *seqq.*
- Judex esse & dari potest omnis, qui non prohibetur. Et quinam a jure prohibeantur. IV. 1365. 1. & 1366. *seqq.*

- quinam iudicandi munere fungi prohibeantur a natura. IV. 1367. 3. 1368. *seqq.*
- quinam prohibeantur vel inoribus, vel legibus. IV. 1376. 11. & 1377. *seqq.*
- Vide *Singulos suis locis.*
- Judex datus habet iudicandi potestatem a lege, sed illam sine præsidiis jussu exercere non potest. IV. 1399. N. 6. & 1400.
- datus ad certum tempus, desinit esse, ubi tempus illud præterierit. IV. 1397. 3.
- item, cum is, qui iudicem dedit, jussum suum de iudicando revocavit. IV. 1398. 6. 1399.
- Cum plures iudices dati sunt, uno iudicare recto, cæteri iudicare non prohibentur. IV. 1398. 7.
- si tamen unus ex illis decesserit, etiam iudicium cæterorum potestas exstinguitur. *ibid.*
- Morte magistratus iudicis datio non exstinguitur; & quare. IV. 1399. 8.
- Judex datus desinit esse, si vel furere cœperit, vel ei necessaria occupatio, vel justa suspiciōis causa supervenerit. IV. 1400. 9. & 1401.
- Judex suspectus quinam sit. IV. 1381. 14.
- potest recusari, & rejici. IV. 1382. 14.
- quicumque ille sit, in quem cadant justæ suspiciōis causæ. Et quare. IV. 1382. 14. 15. & N. 23.
- etiam si sit delegatus Principis. IV. 1384. N. 5.
- licet fuerit delegatus cum clausula; *recusatio- ne, vel appellatio remota. ibid.*
- an recusari possit etiam ordinarius. IV. 1393. N. 16.
- ex iisdem, quibus testis, & ex levioribus etiam rejici potest, ut suspectus. IV. 1385. 1. & N. 7.
- Suspecti iudicis recusatio causam requirit, & qualem. IV. 1388. & 1389. 5.
- quomodo fieri debeat; & an causas allegasse sufficiat. IV. 1389. 9. & 1390. 6. & N. 11. & 1391.
- in limine questionis, vel ante contestationem litis est opponenda. IV. 1392. 8. & N. 15.
- Quid si cognita fuerit post litis contestationem. IV. 1392. 8. & N. 14.
- Judex datus esse desinit, si paris cum illo qui dedit iudicem, imperii esse cœperit. IV. 1401. 10.
- Dato iudice, coque remoto vel demortuo, alius illi substituentur in eodem iudicio, iisdem conditionibus. IV. 1403. 13. & 1404.
- quodnam iudici substituto ad absolvendum iudicium a priore inceptum debeat assignari tempus. IV. 1404. 14. 1405.
- an substitutus debeat absentem citare uno, vel tribus edictis. IV. 1406.
- Quenam sint iudicis partes. VI. 213. 4.
- Judex sacras scripturas ante oculos positas, vel Deum præsentem, & inspectorem habere debet. VI. 213. 214. 5. & N. 1.

- olim jurabat secundum leges in sigillis causis; hodie semel jurat in ingressu dignitatis, & officii. VI. 214. 6. & N. 3. & 215.
- contra hanc jurandi necessitatem, neque Statutum, nec contraria consuetudo valet. VI. 215. N. 3.
- obstringit litigatores iurejurando calumnie. Et quoniam jurati litigatores affirmare, vel promittere debeant. VI. 216. 7. 217. *seqq.*
- Judex & causam cognoscere, & de ea pronuntiare cogi potest, nisi idoneam habere detractandi numeris excusationem. VI. 278. 2. 279. 3. & 281. 4.
- quibus modis, causisve exeusetur. VI. 279. 3. & 280.
- etiam incepto iudicandi munere exeusetur, ubi necessarium impedimentum, vel occupatio supervenerit. VI. 280. 4.
- an excusari queat ex privilegio. *ibid.*
- quando ad tempus, vel perpetuo excusetur. VI. 280. 4. & 281.
- iudicare cogitur, qui minus idoneas offert excusationis causas. Et quæ sint. VI. 281. 5. & 282.
- an excusetur, qui jurat non liquere sibi de causa. VI. 281. 5. & N. 5. & 282.
- An si unus ex tribus datis iudicibus juret sibi de causa non liquere, possit iudicare cogi, etiam cum alii duo iudicari, atque consenserint. VI. 282. 5.
- non excusatur a iudicando, si præses sibi de jure interroganti respondere nolit. VI. 282. 6. & 283.
- si de facto consensit sibi præses non respondet. VI. 283. 6.
- cur iudici de facto consensit præses respondere non debeat. *ibid.*
- Judex uni partium cognatus, vel amicus, vel etiam alteri inimicus ex honestate abstinere debet a iudicando, etiam si non ejuretur a parte. VI. 284. N. 9.
- iudicare cogendus, si rem protrahat, vel a magistratu, qui iudicem dedit. VI. 285. 9.
- vel a Principe, si is qui recusat jus dicere, iudex sit ordinarius. VI. 286. 10.
- intra quod tempus pronuntiare debeat sententiam. VI. 286. 10. 287.
- quid hic inter causas pecuniarias seu civiles, & causas criminales intersit. VI. 286. 287. 10.
- quare pecuniarius longius; criminalibus brevius sententiæ ferendæ tempus sit assignatum. VI. 285. N. 13. & 286.
- quam recte tempus triennii ferendæ sententiæ fuerit assignatum, & quanto litigantium damno fere negligatur. VI. 287. N. 16.
- triennio exacto, & finita litis instantia, non potest iudex definitivam ferre sententiam, nisi de partium consensu. VI. 288. *seqq.*
- nisi partes consentiant: utroque litigantium absolutur ipso jure ab observatione iudicii. *ibid.*

Judex ante sententiam debet causam plene cognoscere. Et in quo causae cognitio posita sit. VII. 809. 27. 28.

— Vide *Cognitio*.

— judicare debet, prout leges jubent, vel mores. VI. 260. 2. & N. 1. 291. *segg.*

— non debet arbitrata suo aequitate fingere, sed quod leges jubent, sequi debet in judicando. VI. 297. *segg.* & 303. N. G. & 304. *segg.*

Judex, qui de principali recagnoscit, potest & incidentem questionem examinare. V. 375. 10.

— Vide *Incidentis questio*.

An judex damnare debeat in sententia contra conscientiam: an potius a judicando abstinere. VI. 284. 285. 8. & N. 10.

— an possit in judicando sequi conscientiam contra acta, & probata: an vero acta & probata sequi debeat contra conscientiam. VI. 306. 307. 2. & N. 1. & 308.

— in criminibus judicare non debet, invita conscientia. VI. 308. N. 1.

— in questione facti reum condemnare non potest, nisi legitime convictum. VI. 306. 2. VII. 810. 34.

— cum pares sunt utrique probationes, debeat litigatorum alteri jurejurando, debet secundum illum qui juravit judicare. VI. 307. 3.

— supplere potest, & debet quae sunt joris, non autem facti. VI. 308. 4.

— an, & ea quae facti sunt supplicet interduci; & quomodo. VI. 309. N. 3. V. 1303. 1306. N. 11.

— an veras exceptiones ex officio suppleat. V. 1305. N. 11.

— quid si hae appareant ex actis. V. 1306. d. N.

— supplet ex officio exceptionem deficientis actionis. VI. 199. N. 1. & 200. *segg.*

An judex domellipet inquisitionem procedere valeat contra reum propter delictum abbi administrum. IV. 1267. N. 3.

Judex prioris instantiae potest praestare victori patrocinium in causa appellationis. V. 58. N. 41.

Judex sententiam a se dictam mutare, vel rescindere potest. XI. 339. 1. 340.

— etiam si dixerit perperam, & sententiam abolverit, vel innocentem condemnarit. XI. 340. 2.

— & quomodo sit paratus innocentem remedium. XI. 341. 3.

— potest tamen mutare sententiam, quae sit jure nulla. XI. 341. 5.

— an eam mutare possit, sive sit ordinarius, sive delegatus. XI. 341. N. 3.

— an tunc, cum minori tribuit restitutionem in integrum adversus illum. XI. 341. G. & 342.

— quando possit addere sententiae suae; & quomodo. XI. 342. 7.

— an sententiam revocare possit in continentia. XI. 342. N. 4.

Judex dominium transfert ad judicatos in judicis

divisorio. I. 938. 18. & 939.

Judex qui litem suam fecit, litigatoribus injuncta sententia lesis damna sarcire tenetur. IV. 235. 8. & 36. *segg.*

— sive dolo, veluti per gratiam & sordes, sive ex imperitia judicaverit. IV. 236. 8. & 37.

— quae per sordes judicavit, veram litem estimationem praestare cogitur. IV. 237. 9.

— qui per imperitiam judicavit, si habuit assessores, dignus est venia. *ibid.*

— sin soles male judicavit, in tantam pecuniam damnatur, quantum habuit in patrimonio, vel in peculo. IV. 237. 9. 238. *segg.*

Judex qui per sordes judicat, vel per imperitiam, an obligetur ex maleficio, vel quasi maleficio. IV. 239. 10. & 240.

Judex accipere prohibetur a litigatore motuam pecuniam, sive cum fenore, sive alioquin *lennare*. VII. 623. 1. *segg.* 624. 4. 5.

— & quare praesens provinciae motuam pecuniam non prohibetur accipere.

Judex qui rejiciat exceptionem judicis rei, mulctatur, sive laicus sit, sive ecclesiasticus. V. 1339. 1340. N. 2.

Quando aliquid judicis officio praestari dicatur in bonae fidei judiciis; & quando dicatur actor, vel reus judicis officio adjuvari. VIII. 2018. 11.

Judices apud Romanos aliquando delecti ex ordine senatorio, vel equestri; aliquando ex his duobus ordinibus, & plebe. IV. 1380. 1381. N. 22.

Cum pares numero judices in judicando dissentiant, quando obtinet unius sententia, vel plurium. XI. 297. 1. & N. 1.

— si duo dissentiant; neutrius rata sententia est, nisi a competens iudice confirmetur. XI. 299. 2. 3.

Duorum iudicum sententia debet esse concors, ut judicate rei unus habeat. XI. 323. 1.

Tribus datis iudicibus, vel pluribus, sententia duorum, vel plurium, uno absente, nulla est. XI. 323. 2.

— duo tamen ex tribus, tertio illorum praesente, neque contradicente, recte atque jure pronuntiant. XI. 324. 3.

An si decesserit unus iudicum datorum, rata sit superstitum sententia. XI. 325. N. 1.

Cum iudices sunt impares numero, & in judicando dissentiant, plurium sententia valet. XI. 326. 5.

inter iudices numero pares cum se invicem sententiae, illa potior, quae vel favorabili causae, vel reo suffragatur. XI. 327. 6.

Ubi diversae sunt apud Gallos iudicandi sententiae, pars minor tenetur in judicando consentire majori. XI. 326. N. 2.

Cum alter ex iudicibus in minorem, alter in maiorem summam condemnatur, cujus sit sequenda sententia. XI. 328. 7.

Judices imperiti possunt acta ad collegia prudentium, & dicasteria transcurrere, exquirendo illorum votum. VI. 283. N. 7.

Judicare unde dictum. IV. 1088. 5. VI. 289. 1.

Judi-

Judicare quid sit. VI. 289. 1. VII. 809. 29.
Aliud est judicare, aliud est jus dicere: & quibus
in rebus differant. IV. 1092. 10. & N. 16. 1093.
Judicata res ambiguum verbum. Ejus significa-
tio duplex, & quæ. XI. 122. 6.
Judicata res quænam sit. XI. 117. *seqq.*
— & quænam proprie dicatur res judicata. XI.
123. N. 7.
— quomodo differat a sententia. *ibid.*
— non potest in partem valere, & in partem
non valere, in uno judicio. XI. 117. & 437.
2. 438.
Judicatum rem diei, quæ finem controversiarum
pronuntiatione judicis accipit, quam sententiam
habeat. XI. 119. *seqq.* & 123. *seq.*
Judicata res per se non novat, sed perficit factum
antea novationem. IV. 938. N. 22.
Res inter alios judicata non nocet aliis. VII. 1235.
6.
— judicata res tamen principaliter inter aliquas
facit jus in omnibus accessionibus, & inter alios,
quibus cum agatur de re. VII. 1239. 23. 24.
1240. *seq.*
Judicatarum rerum auctoritas quæ sit. V. 1339.
1340. & N. 2. XI. 111. N. 2.
— an jus faciat. VI. 296. N. 1.
Fortior in iure ambigua pro rebus judicatis, quam
pro communi opinione præsumptio. *ibid.*
Judicatarum rerum collectio laboriosa potius homi-
nis est, quam erudit. *ibid.*
Res inter privatos judicatæ retractari non possunt
obtentu instrumentorum, quæ postea victus re-
perit. XI. 317. 2.
— nisi præter instrumenta frans aliqua adversarii
possit argui. XI. 317. 2.
An judicata res in causa legati vel fideicommissi
possit retractari, testamento reperto. XI. 318.
3. 319.
Res judicatæ in causa Fisci, Civitatis, aut Ecclesiæ
possunt retractari, novis instrumentis repertis,
ex duplici causa. XI. 320. 5.
Res adversus Rempub. judicata non rescinditur,
nisi sit solvendo Recipub. curator, qui fuit in cul-
pa. XI. 320. 6.
Rescindi non potest res judicata adversus spinore-
m, uli is a tutore servare rem possit. XI.
321.
An res adversus Fiscum judicata retractari possit,
etiam sine causa. XI. 322. 7.
Res inter alios judicata non nocent aliis. V. 1356.
19. 1357. XI. 367. 1.
— & quidem nunquam aliis nocent ignorantibus.
XI. 367. 1. 3. & 368.
— sed neque scientibus aliis, quorum res, de qua
actum est, propria non fuit. XI. 367. 1. & 368.
3. & 369. 6.
— nocent vero scientibus, cum actum, & judi-
catum est de proprietate, & jure rei ad illos
pertinentis. XI. 367. 2. 368. 4. 370. 7. 8. 371.
seq.

— Et quare. XI. 367. 2. & 368. 4. 370. 7. 8.
371. *seqq.*
Res inter alios, puta inter legitimos contradic-
tores judicata noceat aliis, qui de accessionibus &
consequentibus judicatæ rei contendunt. XI. 376.
seqq.
Exceptio judicatæ rei quorsum prodita. V. 1337.
seqq.
— judicatarum rerum firmitate, atque auctoritate
nititur. V. 1339. 1. & N. 2.
— competit reo, secundum quem est judicatum.
V. 1340. 2.
— & quidem, sive ipsi per se, sive per tuto-
res, curatores, vel procuratores quæ sita sit.
ibid.
— nunquam competit ei, contra quem fuit judi-
catum. V. 1340. N. 3.
Exceptio rei judicatæ reo quesita pertinet ad suc-
cessores, & ad accessiones ejus omnes. V. 1341.
3. & 1357. 20. 1358.
— competit adversus creditorem, contra quem
judicata res est, sive creditore, sive aliis pro illo
agentibus. V. 1341. 4. 1342.
— competit adversus creditoris heredes, & omnes
alios ejus successores. V. 1342. 5. & 1358. 21.
— transit adversus singularem successorem, si au-
ctor judicio superatus fuit, antequam rei domi-
nium transferret; secus si postea. V. 1358. 22.
1359.
— quid si auctor postea agat, sciente, & patiente
singulari successore. V. 1359. 23.
Judicatæ rei exceptio nunquam victori reo com-
petit, nisi de eadem re agatur, de qua prius ju-
dicatum fuit. V. 1342. 6. 1343. *seqq.*
— Eandem rem tria faciunt. Et quæ. *ibid.*
Judicatæ rei exceptio nocet agenti iterum de cor-
pore eodem, de eadem quantitate, vel jure. V.
1342. 1343. 6. 7.
— & quando intelligatur petitum, vel corpus
idem, vel quantitas eadem, vel jus idem. V.
1343. 7. & 1344. *seqq.* & 1347. 10. & 1348.
11. 1349.
An & quando, petito fundo, vel ancilla, agenti pos-
tea de fructibus, vel partu noceat exceptio rei
judicatæ. V. 1343. 1344. 8. & N. 7.
Quare judicatæ rei exceptio non noceat tigna, la-
pides, & cœmentata, destructo ædificio, petenti,
qui antea de ædibus agens victus fuerat. V. 1345.
& 1346. 9.
An ei, qui navein ante petierat, noceat judicatæ
rei exceptio, petenti singulas deinde navis tabu-
las. V. 1345. 9. & N. 9 & 1346.
Ei qui prius fundum petiit, & victus est, cur no-
ceat judicatæ rei exceptio, si postea petat fundi
usumfructum. V. 1348. 11. 1349.
Ei qui prius iter petierat, & victus fuit, cur
non noceat judicatæ rei exceptio, si deinde actum
petat. V. 1349. & 1350. 12.
Exceptione judicatæ rei subnovetur, qui, heredita-
te ante petita, victus, petat deinde rem aliquam
hereditariam. V. 1350. 13.

- oti & qui, petito grege, victus, petat corpus aliquod ex eo grege. V. 1344. 8. & N. 8.
- Qui sortem petierat, & victus est, non repellitur exceptione judicate rei, si deinde petat ejusdem sortis usuras. V. 1350. 14.
- nec ille qui interdicto de possessione prius egerat, si victus postea in rem agat. V. 1350. 1351. 14.
- nec qui in summario judicio victus, agit postea ordinario. V. 1351. N. 15.
- Exceptio judicate rei agenti possessorio recipiendae opponi nequit a reo, qui absolutus est in petitorio, oisi cum se dominum esse reus probavit. V. 1351. N. 15.
- Judicate rei exceptio nocet agenti iterum de eadem re, & ex eadem causa. An eadem causa sit, an alia, unde cognoscatur. V. 1351. 15. 16. 1352. *segg.*
- Utrum eadem causa sit, an alia, quomodo aestimetur in actionibus in rem, vel io personam. V. 1351. 16. & 1352.
- Judicate rei exceptio agenti noo obstat, ubi alia sit causa petenti. Causa aut geore alia est, aut tempore alia. V. 1353. 16. 17. & 1354. *segg.*
- agenti ex causa tempore alia non nocet judicate rei exceptio, etiamsi antea egerit de eadem re ex causa generis ejusdem; & actum sit inter easdem personas. V. 1351. 16. 1352. *segg.*
- Nocet exceptio judicate rei, si agatur iterum inter easdem personas: secus si inter alias. Et quando inter alias personas agi dicatur. V. 1355. 18. 1356.
- & quare cum inter alias personas agitur, cesset exceptio rei judicate. V. 1356. 19. 1357.
- An exceptio judicate rei perperam, & indchite soluti repetitionem tribuat. III. 1105. 6. & 1106. *segg.*
- Judicati obligatio an sit ex contractu; an vero ex quasi contractu. III. 542. 6. 543. *segg.*
- Judicati praesens obligatio, non ejus origo spectari debet. XI. 179. & 180.
- Judicati actio quaz; quam recte constituta victori post rem judicatam, & quam sit illi necessaria. XI. 173. 1. 174. 2. 175. & 163. 1.
- cur ita dicta. XI. 176.
- an edi debeat adversarij; & quomodo. XI. 175. 3. 176.
- an ex contractu, an ex quasi contractu nascat. XI. 178. 3. & N. 3.
- rei persecutionem continet, ideoque perpetua est, etiamsi nascat ex delicto. XI. 177. *segg.*
- datur heredi & in heredem. XI. 177. 1. 178. *segg.*
- directa est, non aotem in factum. XI. 179. N. 4.
- Eive triginta annis, non quadraginta praescribitur. XI. 180. N. 4.
- Judicati actio datur in condemnatum. Et quinquaginta. XI. 155. 1. 156. *segg.*
- datur in condemnatum, qui conveniatur suo nomine, aut alieno in rem suam. XI. 139. 1.
- datur in condemnatum aliena causa, qui se liti obtulit. Et quinquaginta se liti obtulisse intelligatur. XI. 140. 2. 141. 5.
- non datur in tutorem, curatorem, syndicum, nec io procuratorem, quem dominus liti obtulit: sed in dominum. Et quare. XI. 140. 3. 141. 4. 6. & 142. *segg.*
- an detur in tutorem, procuratorem, & similes, saltem in impensis litis, quibus tenere litigantes causam praebuerunt. XI. 144. 11.
- Judicati actio quid persequatur. XI. 145. *segg.* & 169. 1. & 223. 11.
- An teneatur actione judicati, qui postquam condemnatus est, offert expromissorem. XI. 145. *segg.*
- Judicati actio non extinguitur adversus eum, qui condemnatus noxae dedit servum fructuarium. XI. 161. 162.
- Ab eo qui decem dare, aut noxae dedere condemnatus est, sola decem jure peti possunt actione judicati. Et quare. XI. 169. 1. 170. *segg.*
- An judicati actione peti possint intermedii temporis usuras, de quibus judex appellationis oisi dixit, cum is ab eo, qui in sortem, & in usuras fuerat condemnatus, injuste appellatum fuisse pronuntiavit. XI. 379. & 380.
- & an directa judicati, an utili actione petantur. XI. 380. 3.
- Judicati executio capioe pignorum, eorumque districtione perficitur. XI. 223. 1. & 248. 2.
- executionis ordo qui. XI. 227. 1. 228. *segg.*
- Vide *Executio*.
- Quorsum res judicati pignori capi jubentur a magistratu. XI. 228. 2. 230. 6.
- captae res pignori in causam judicati sub hasta distrahuntur, ut ex pretio solvatur pecunia creditor. XI. 230. 7. 231. 8. 9.
- In causam judicati res pignori capi, & distrahi quo ordine jubentur. XI. 231. 10. 232. *segg.*
- An ordinem executionis judicati creditor pervertere liceat absque damno debitoris. XI. 234. 13.
- Judicati executionem praecedere debet jussus, & interlocutio magistratus. XI. 234. 14.
- In executione judicati si res pignori captae emptorem noo inveniunt: quomodo consulatur creditor. XI. 235. 236. 1. & 237. *segg.*
- An judex qui exequitur judicatum, debeat de rei proprietate cognoscere, si aliquis rei captae pignori faciat controversiam. XI. 241. 1. 242. *segg.* & 252. 4.
- Si in causam judicati pignori capiuntur res antea pignorat: an distrahi possit. Et quomodo. XI. 245. 1. 246.
- In executione judicati jubentur pignori capi, etiam nomina debitoris. Et quomodo; & quibus conditionibus. XI. 250. 1. 251. *segg.*

— quid si nomina negentur a condemnati debitorum. XI. 251. 3. & 252.

In causam iudicati pignori potest capi certa pecunia, quæ sit apud debitorem condemnatum. XI. 253. 1. 254.

— Vide *Executio*.

Judicati tempus quodnam sit; & cur ita dictum. XI. 125. 1.

— indulgetur humanitatis causa reo condemnato. Et quare. XI. 126. 2. 127.

— Ejus origo. XI. 127. 128.

Quodnam LL. 12. tabb. iudicatis tempus fuerit constitutum. *ibid.*

— quomodo auctum fuerit constitutionibus; & quomodo mensium intervallo a Justiniano definitum. XI. 128. 4. 129.

— quare tempus quatuor mensium in actionibus non in rem, sed in personam fuerit indultum iudicatis. XI. 127. N. 3. 128.

Judicati tempus prorogare, vel arcere potest ex causa magistratus omnis vel in sententia ferenda, vel postea. XI. 129. 5. G. 130. *seqq.*

— Judex datus prorogare potest, vel arcere in actu ferenda sententia, non autem postea. XI. 130. 6.

Judicati tempus arcere, vel prorogare magistratus pro qualitate, vel quantitate cause, & pro reorum obsequio, vel contumacia. XI. 133. 9. 10.

— cause qualitas, & quantitas quibus in rebus consistat; & quomodo iudicati tempus aestimetur in singulis. XI. 133. 10. & 134. *seq.*

— quomodo ex rei contumacia, vel obsequio temperetur. XI. 135. 17. 18.

Quibus in causis condemnato reo, licet obsequenti, tempus iudicati denegetur. XI. 136. *seqq.* & 134. 11. 12. 135. 15. 16. 18.

— quid si magistratus sine causa mutet legitimum iudicati tempus. XI. 133. 9. & 153. 1.

Judex qui minorem legitimo tempore diem ad solvendum sententia sua complectitur, non coarctat tempus iudicati legitimum. XI. 153. 2. 154.

— quid si iudex legitimum iudicati tempus nominatim reo adimat. XI. 154. 3.

Condemnatus ad solvendum potest intra iudicati tempusolvere si velit, licet a creditore cogi non possit. XI. 181. 1.

— & quidemolvere potest intra id tempus creditori etiam invito; & quare. XI. 181. 2. 3. & 182. *seqq.*

Judicati tempus condemnati heredibus indulgetur. XI. 299. 1.

— & quantum indulgetur. XI. 300. 2.

Cautio iudicatum solvi, exigitur ab omni alienæ rei defensore, nisi dominus pro illo satisfaciat. V. 276. 34. 277. *seqq.*

— num ab illo defensore præstari debeat, qui causas absentis allegat. V. 276. N. 31.

— quare a tutoribus, & curatoribus pupilli, vel minoris defensionem subeuntibus non exigatur. V. 280. 38.

Quæ cautionis, iudicatum solvi, præstandæ necessitas. V. 280. 39. 281.

Cautio iudicatum solvi, stipulari possunt actor, dominus, vel ejus procurator, tutor, & curator, dummodo agendi facultatem hi duo habeant. V. 288. 3.

— & quidem sive ejus rei duntaxat mandatum habeat, sive omnium bonorum sit procurator. *ibid.*

— facta etiam falso procuratori valet, si instituta ab illo actionem ratam dominus habeat. Et quandiu ratam habere possit. V. 287. 288. 3. & N. 1.

— conjunctæ personæ facta non aliter valet, aut committitur, quam si dominus ratum habuit, quod fuit cum conjuncta persona gestum. V. 287. 288. N. 1. 289. 290. 4. & N. 2.

— superioribus personis facta, utilis est & stipulanti, & domino, cujus nomine agitur. Et qualis utrique actio inde acquiratur. V. 290. 291. 4. & N. 3. 4.

Quare cautio, iudicatum solvi, facta illi qui non est procurator, tutor, vel curator sit inutilis, nisi sequatur domini ratihabitio. V. 289. 290. 4. & N. 2.

Cautio, iudicatum solvi, tres habet clausulas. Et an omnes verbis expresse contineant, an primam duntaxat. V. 291. 292. 5. & N. 6.

— Clausula prima quæ; & unde dicta; & quatenus committatur. V. 292. 6. & N. 8. 293.

— committitur statim, & contra procuratorem, & fidejussorem duntaxat: at in dominum non datur actio ex stipulatu. V. 295. 10. & N. 15. 296.

— quando & quibus de causis non committatur; V. 293. 7. 294. *seq.*

Commisa ex prima clausula stipulatio, sive cautio, quid petat. V. 296. 11.

Altera, iudicatum solvi, stipulationis clausula quæ. V. 296. 12. 297.

— utrum, & quando impleatur, vel committatur; & ex quibus rebus cognosci possit. XI. 298. 13. 299. *seqq.*

— cur in id quod interest committatur. V. 302. 17.

— quando, & adversus quos agatur ex stipulatione ob rem non defensam. V. 302. 18. & 303.

— quare ex eadem stipulationis clausula commissa agatur, non in solidum, sed pro parte duntaxat adversus plures fidejussorem. V. 303. 19. & 304.

— quomodo fidejussorem sibi cavere debeant, prius quam ea stipulatione, iudicatum solvi, ob rem non defensam creditori solvant. V. 304. 20.

— Vide *Defendere*.

Novissima clausula stipulationis, iudicatum solvi, quæ sit. V. 304. 21.

— quibus modis committatur. V. 304. 21. & 305.

- committitur in id quod interest, ubi certa pœna non sit promissa. V. 365. 22.
- Cautio, Judicatum solvi, adversus unum eundemque non nisi ex una, vel altera clausula committi potest. V. 365. 23. & 366.
- adversus plures, & diversos committi potest ex diversis clausulis. V. 367. 24.
- Judicium dialecticis usurpatum, quid sit. VI. 212.
- Judicium juris interpretilis dictum quidnam sit, & unde appellatum. IV. 1052. 1053. 3. & N. 2. VI. 523. 8.
- Ejus definitio multiplex. IV. 1051. N. 1. & 1052.
- Judicium quorsum, sive cui bono desideretur. IV. 1051. 2. & 1052.
- quœnam ejus partes; & quo ordine hæc inter se progrediantur. VI. 3. 4. & 4. *segg.* & 523. 8. VII. 809. 25.
- Voluntarium, & Necessarium. IV. 1053. 4.
- Voluntarium judicium, sive arbitrium quid sit; & quando judicati vim habeat. IV. 1053. 4. & 1054. *segg.*
- Vide *Arbitrium*.
- Necessarium quid sit; & cur ita dictum. IV. 1053. 1054. 4.
- dicitur justum, legitimumque judicium. IV. 1056. 7.
- Justum, & legitimum judicium quid sit, & ex quibus rebus, veluti partibus consurgat. IV. 1056. 8. & 1057. *segg.* VI. 1. *segg.*
- Civile aliud, aliud Criminale. V. 103. 1. 104.
- Civile duplex; Primum, & Secundum, sive Appellationis dictum. VI. 3. 3. & 4.
- Personæ, quæ ad judicium pertinent, vel Necessariæ sunt; vel Adjuvantes, vulgo Principales; vel Accessoriæ. IV. 1059. 1. & N. 1.
- necessariæ tres; Actor, Reus, Judex; & cur dicantur necessariæ. IV. 1060. 2. & 1061. 3. & 1062.
- Vide *Singulas suo loco*.
- Adjuvantes, sive utiles judicibus, & litigatoribus personæ quæ sint. IV. 1062. 4.
- Necessariæ, & Adjuvantes idoneæ sint oportet. Et quæ sint ejusmodi. IV. 1063. 5. 6. & 1064.
- quænam agere judicio prohibeantur. IV. 1064. 7. 8. & 1065. *segg.*
- quænam conveniri judicio non possint. IV. 1077. 1. 2. & 1078. *segg.*
- Comptum judicium quibus modis dicatur. IV. 1293. 2.
- An iudice remoto, vel demortuo, metetur judicium. Et quomodo res cognosci debeat a iudice substituto. IV. 1403. 13. & 1404. *segg.*
- Judicium quibus modis solvatur. IV. 1395. 1. & 1396. *segg.*
- Vide *Judex*.
- Judicii formula, *Ajo te dare oportere*, futura etiam deductio in judicium. Et quomodo. XI. 1282. 4. & 1283. 6. 1284.
- in Judicium quænam deducta dicantur, & quomodo. VI. 314. 3.
- Quænam deducta in judicium actoris petitione intelligantur. VI. 315. 4. & 316.
- Deductum in judicium non intelligitur quod exceptum est nominatim ab actore. VI. 316. 5. & 317.
- neque id, quod accidit post litem contestatam. VI. 317. 6.
- in Judicium tacite deducti, & per consequentiam petite rei, fructus, & reliquæ accessiones intelliguntur. VI. 318. 7. & 319.
- Hæc quare veniant in judicium, etiam post litem contestationem. VI. 319. 8. 320.
- in Judicium deducuntur ipso jure sumptus, & impense litis. VI. 320. 9. & 321.
- Judicio contrahi quam recte dicatur. III. 544. 7-7. 482. 34.
- Judicia bonæ fidei, & stricti juris quæ sint. VI. 758. 7. 759. *segg.*
- quibus rebus inter se differant. VI. 774. 33. 34. 775. *segg.*
- differentie quædam repudiatur. VI. 777. 34. 778.
- Vide *Actiones bonæ fidei, et Stricti juris, Arbitrariæ*.
- Judicia simplicia sunt, vel duplicia; ea quænam sint, & cur ita dicta. V. 997. 23. VI. 740. 6.
- duplicia tria, & quæ sint. *ibid.*
- ea vocantur etiam mixta, alio tamen atque alio sensu. *ibid.*
- cur dicantur esse tam in rem, quam in personam. Et an tertium aliquod, mixtumque genus constituant. VI. 740. 7. 741. *segg.* & N. 1.
- Judicia quædam civilia, quædam criminalia sunt. V. 103. 1. 104.
- civilia partim sunt ex delicto, partim ex contracto, vel quasi contractu. *ibid.*
- Criminalia quædam publica sunt, quædam non publica. *ibid.*
- Civilia ex delicto septem famosa dicuntur; & quæ sint. V. 104. 2. & 105. *segg.*
- & quare septem duntaxat sint famosa. V. 103. N. 2. 104.
- Civilia ex contractu, vel quasi contractu famosa quatuor sunt; & quænam sint. V. 107. 5.
- Judicia criminalia famosa, alia sunt publica, alia in publico judicio admissa. Posteriora hæc quare famosa. V. 122. 19. 20. 123. *segg.*
- Criminalia, quædam, neque publica sunt, neque in judicio publico admissa. Hæc quænam sint; & quænam ex his sint etiam famosa. V. 124. 22. 125. *segg.*
- Judicia famosa quandonam, & quomodo inurant infamiam. V. 132. 27. 133. *segg.*
- Damnatus judicio famoso quomodo effigere possit infamiam. V. 135. N. 22. & 136.

in Famosis judiciis quivis deferre, & referre jusjurandum potest. X. 793. 8. & N. 16.
Cautio judicio sisti, utrum prior sit, an posterior actionis editione. VI. 41. 1. & N. 2. & 42.
 — num ante, vel post libellum præstanda sit. VI. 95. 1. & N. 1. & 96.
 — quorsum inventa; & quam reo necessitatem imponat. VI. 95. 1. 96. *seq.* & 98. 3. 97. N. 4.
 — quid sit, & unde dicta. VI. 97. 2. & 98.
 — quotuplex sit; & quanam ab hoc, vel illo reo exigatur. VI. 99. 4. 100. *segg.*
 — quædam, veniente prius reo in judicium, evanescent; quædam, non nisi finita lite, resolvitur. VI. 97. N. 4.
Cautio, Judicio sisti accedere debet fidejussor; & qualis. VI. 103. 5. & 104.
 — ubi commissæ fuerit, quatenus teneatur, qui cavet, judicio sisti. VI. 105. 6. & 106.
 — non committitur, ubi aliquis legitime impeditur, quominus se judicio sistat. Et quanam legitime impeditur. VI. 106. 6. & N. 17.
 — finitur per sententiam, nec perseverat in appellationis judicio. VI. 107. N. 17.
 — quibus appellationibus notabatur apud veteres. VI. 107. 7. & 108.
 — cur sit jure civili, & pontificis necessaria. VI. 111. 11.
 — Ejus usus moribus hodiernis fere exolevit. VI. 112. 12. & N. 23. & 113. *seq.*
 — Vile **Cautio**.
Jumentorum appellatione an veniat omne pecudis genus. III. 281. 13.
Jura privatorum in alienis rebus quinque. Et quæ sint. II. 1247. 2. 3. & 1248. *segg.*
 — sunt in bonis nostris. I. 677. 4. & N. 2.
Jura in facto personæ solo posita, cum eodem facto nascentur, & desinunt. I. 406. 17.
Jura cognationis quæ sint; & an perimi possint jure civili. I. 78. 79. 6.
Jura sanguinis quæ; & quare sint immutabilia. I. 79. 80. 7.
Jura servitutum mutari possunt. L. 78. 5.
Jurium est quasi possessio. II. 1193. N. 2.
 — dominium improprie, & abusive dictum. II. 1193. 1194. 6. & d. N.
 de Jurium quasi possessione competit remedium. *eam. Redintegrande.* IV. 273. N. 7.
 — an & interdictum, **Unde vi.** *ibid.*
Ipsa jure quid fieri, quæ variâ significatione usurpetur. V. 638. 7. 689.
 Opposita hæc. Perini actionem, *Ipsa jure*, & *Per exceptionem*; & quæ sensum habeant. V. 1019. 10. & N. 10. & 1306. 21-22. & 1307. *seq.* VI. 208. 8.
 Cadere sua causa *Ipsa jure*, quæ vim habeat. VII. 897. 38. 39. 898.
Ipsa jure liberationem contingere, & obligationem tolli, quid sit. IX. 1369. 1.
Jurare unde dictum. X. 648. N. 4.

Jurare tactis sacris scripturis frequens fuit; & quo tempore usurpatum. X. 799. N. 23.
 Jurare pius est, & valde religiosum, nec quidquam habet superstitionis. V. 1201. N.*
 Licitum est jurare per res creatas, & præcipue per Angelos, & persanctos homines vita functos. V. 1203. N.* X. 651. N.*
 Jurare per Deum necesse est expresse, vel tacite. V. 1203. N.*
 Qui per salutem suam vel Principis jurat, cur & quomodo licite juret. X. 649. N. 5.
 Per majestatem imperii milites jurare consuevere sub Christianis Imper. X. 649. N. 5.
 Per caput suum jurare frequens fuit apud veteres. *ibid.*
 — maximum apud Turcas jurandum. *ibid.*
 An jurare per Mahumetem Turcas expedit, quibus a Christiano deferatur jusjurandum. X. 652. N. 7.
 Per cineres parentum jurabant veteres. X. 649. N. 5.
 Conceptis verbis jurare quid sit. X. 662. N. 6.
 Qui jurat per Idola, gravissime peccat. X. 652. N. 7.
 An qui jurat per falsos Deos, quos tales agnoscit, jurejurando obligetur. *ibid.*
Jovem lapidem jurare quid sit. Et quæ talis juramenti formula. V. 1198. 31. & N. 27.
 Jurare per caput Dei nefas. X. 652. N. 6.
 De variis jurandi ritibus. X. 799. N. 23.
 Jurisconsulti veteres habuit. I. 135. 5. & 136.
 — justitiam Sacerdotes dicti. I. 21. 6. & 22.
 — Stoicos secuti. I. 19. N. 4.
 dicti etiam juris studiosi. I. 7. 5. & N. 7. & 8.
 — an iidem atque jurisperiti. *ibid.*
 — referunt in Pandectis veterum sententias, quas tamen non probant. X. 1262. 7.
 — de questionibus facti non respondebant. I. 57. 58. N. 9.
 — sed, facto supposito, secundum ea, quæ proponerentur, de jure respondebant. XI. 1008. 8. 1009. 9. IV. 107. 108. Not.
 Jurisconsultorum responsa tempore Gordiani pro jure obtinebant. IX. 512.
 Jurisdiclio quid sit. IV. 1087. 5. & 1088. 6. 1089.
 — definitio multiplex. IV. 1087. & 1088. N. 6.
 — Etymon. IV. 1091. 8. & 1088. N. 7.
 — sine modica coercionem esse non potest. IV. 1088. 6. & 1089.
 — sejugi non potest ab imperio mixto, ut vocant. IV. 1088. N. 8. 9. & 1089. 1090. 7. & N. 13. 14. & 1130. 14. & N. 22. & 1131. *segg.*
 — ea tamen ab imperio distinguitur, cui & inesse dicitur; & quomodo ab eo differat. IV. 1132. 1133. 15. & N. 25.
 — an ea merum imperium contineat, ubi latissima significatione usurpetur. IV. 1097. N. 1.

- an & rerum capitalium cognitionem, & criminum omnium questiones comprehendat. *ibid.*
- Plenissima jurisdictio quid sit, & quomodo habeat sibi conjunctum merum imperium. IV. 1098. N. 1.
- an illius nominæ veniant etiam Regalia. *ibid.*
- Voluntaria quid sit. Et unde dicta. IV. 1124. 7. & N. 15.
- an competat jure magistratus. IV. 1124. N. 14. & 1125. N. 16.
- mandata vel delegata videtur a lege. IV. 1125. N. 16.
- quibus in causis explicetur a magistratu. IV. 1125. 8. & 1126. *segg.*
- qui differat a contentiosa. IV. 1127. & 1128. N. 18.
- Jurisditionis voluntariæ actus omnes sunt mixti imperii. IV. 1126. N. 17.
- Eos quilibet magistratus apud se explicare potest. IV. 1186. N. 3.
- & an extra territorium. IV. 1172. N. 8.
- Jurisdictio contentiosa quæ, & unde dicta. IV. 1125. 7.
- quibus in rebus versetur. IV. 1128. 11. & 1129. 12.
- an sit aliqua mixta, seu potius intermedia jurisdictio. IV. 1129. 13. 1130.
- Jurisdictio vel propria, seu ordinaria, vel impropria, seu mandata. IV. 1096. 2. 1097. *segg.* & 1098. N. 3.
- propria quænam sit, & quo sensu ita dicta. IV. 1098. 1099. 2. & N. 3. 1100. & 1119. N. 7.
- Jurisdictio patrimonialis, hereditaria est, & vere propria. IV. 1100. N. 3.
- ea adimi non potest, nisi ex justa delicti, aut nimis sævitie causa. IV. 1100. d. N.
- vel a Principe conceditur, vel præscriptione acquiritur. IV. 1106. N. 15.
- impropria sive mandata jurisdictio quæ sit. IV. 1099. 2. 3. & 1100. & N. 3.
- dicta nonnullis extraordinaria, vulgo delegata. IV. 1116. 1117. N. 2.
- ordinaria sive propria mandari potest. Et quomodo. IV. 1117. 2. & 1118. N. 3. & 1119. 3.
- non potest tamen in alium transferri. IV. 1117. 1118. 2. & N. 4. 7. & 1120. 3.
- a quo mandari possit, vel non possit. IV. 1120. 4. & 1121. *segg.*
- cui mandari quest. IV. 1122. 5.
- jure canonico non mandatur, nisi iis qui sint aliqua dignitate honestati. IV. 1122. N. 13.
- versatur in iis rebus, quæ competunt jure magistratus. Et quænam illæ sint. IV. 1123. 1124. 6. & N. 14.
- quibus modis, seu verbis mandari intelligatur. IV. 1155. 25. & 1156. 26.
- quibus verbis propria alicui facta esse jurisdictio, vel mandata intelligatur a Principe. IV. 1156. 1157. 27.
- propria accipientis facta jurisdictio morte Principis non extinguitur. IV. 1155. N. 54. 1156. 1157. 27.
- ordinaria vel delegata quando tributa censeatur a Principe, qui in ea concedenda mandati, vel commissionis verbis usus sit. IV. 1156. N. 54.
- Quando excitata intelligitur duntaxat magistratus jurisdictio. *ibid.*
- Jurisdictio mandari potest, vel universa, vel ejus pars. Et quando tota, vel pars mandata esse intelligatur. IV. 1159. 28. & N. 57.
- ubi pars jurisdictionis mandata sit, mandati modum excedere non licet. IV. 1159. 28. & N. 58.
- tota jurisdictione mandata, mandata non intelliguntur ea, quæ specialiter a lege tributa sunt. IV. 1159. 28.
- Mandata jurisdictionis literæ exhiberi debent a delegato. IV. 1155. N. 52.
- Qui mandata utitur jurisdictione, utitur aliena, non propria. IV. 1160. 29. 30. 1161. *segg.*
- Superior magistratus exequitur jurisdictionem inferioris sibi mandatam. IV. 1160. 29.
- & quomodo majori magistratui possit jurisdictione mandari ab inferiore. IV. 1160. N. 59. & 1122. N. 13.
- Jurisdictio finitur morte mandantis, vel revocatione ipsius jurisdictionis. IV. 1162. 31.
- morte mandantis finitur, nisi res antea geri coeperit ab eo cui mandata est jurisdictio. IV. 1162. N. 61.
- quibus aliis modis finitur. IV. 1162. N. 61. & 1163. *segg.*
- Mandatam jurisdictionem quinam cum ejus delegatione confundant. Et quomodo altera differat ab altera. IV. 1362. 3. & N. 4.
- Jurisdictio ordinaria non solvitur morte Principis. IV. 1162. N. 61.
- excipitur ordinaria quæ cohæret alii, tanquam accessoria, puta quæ est in Vicario Episcopi. *ibid.*
- Jurisdictio omnis loco, causis, personis definita est. IV. 1167. 4. & N. 2. 1168. *segg.*
- An quævis ordinaria jurisdictio territorium requirat, cui inhæreat. IV. 1168. 1169. N. 4.
- non potest extendi, vel prorogari extra territorium. IV. 1171. 1172. 7. & N. 8.
- nisi tamen vel juxta loci consenscrit, vel excipietur alibi jurisdictio voluntaria. IV. 1170. 1171. N. 8.
- Intra territorium jurisdictio magistratus certis causis, vel certa quantitate circumscribitur. IV. 1172. 9. 1173.
- quænam quantitas intra modum jurisdictionis consistere, & quæ excedere videatur. IV. 1173. 10. & N. 10. & 1174.
- Jurisdictio alia generalis, alia specialis. IV. 1182. N. 9.
- excipiuntur a generali jurisdictione ex causis, quæ non competunt jure magistratus. IV. 1174. & 1175. 11.

- item quæ specialiter attributæ sunt postea magistratui in eam rem constituto. IV. 1176. 11. 12.
- an specialis jurisdictio detracta e generali, privative competat; an vero cumulative novo magistratui. IV. 1175. 1176. 12. & N. 13. & 1177. seq.
- Jurisdictio quondam cum Principe habeatur cumulative, & quando privative. IV. 1175. N. 13.
- quando habeatur privative, aut cumulative cum alio magistrato. IV. 1175. & 1176. N. 13.
- Jurisdictio tributa pluribus, non quidem singulis, sed universis, exerceri debet ab omnibus. *ibid.*
- si collegio tributa sit; a majore parte debet exerceri. IV. 1176. N. 13.
- tributa singulis in solidum potest exerceri a singulis *ibid.*
- Jurisditionem concurrentem si habeant magistratus ejusdem, vel alterius territorii; datur in ea præventionis locus. *ibid.*
- per abrogationem concessa speciali judici, habetur ab illo privative. *ibid.*
- quando, & quibus in causis per abrogationem concessa intelligatur. IV. 1176. & 1177. N. 13.
- Jurisdictio certis causis definita quando, & ad alias causas porrigitur adversus invitos. IV. 1180. seqq.
- Vide *Continentia causæ, Incidens questio.*
- In quas personas sit jurisdictio, quomodo cognoscatur. IV. 1183. 1184. seqq.
- Competit jurisdictio, vel auctoritate juris adversus invitos, vel partium consensu in volentes. IV. 1185. 3. & N. 2.
- & quomodo jurisdictio detur in invitos ex persona litigatorum, vel propria, vel alterius; & quibus ex causis. IV. 1207. seqq. & 1213. 1. 1214. seqq.
- Vide *Forum, Juez.*
- Prorogatur jurisdictio in volentes, conventionem partium expressa vel tacita. IV. 1186. 4. & N. 4.
- quomodo conventionem partium expressa. IV. 1186. 5. 1187. & 1203. 18.
- & quomodo tacita. IV. 1188. G. & 1189. seq. 1202. 17. 1203.
- an, & consensu judicis sit opus ad prorogandam jurisdictionem. IV. 1192. 8.
- Prorogatio jurisdictionis partium consensu fieri non potest, nisi in illum, qui jurisdictionem habeat, sive propriam, sive mandatam. IV. 1192. 9. 1193. seqq.
- an, & perpetuo in illum, qui habet mandatum jurisdictionem, fieri possit prorogatio. IV. 1193. N. 15. & 1194. seqq.
- Jurisdictio quantumcumque sit, certis vel locis, vel causis circumscripta, potest ad alias causas prorogari. IV. 1197. 13. & 1198.
- Vocatus ad judicem non suum, ejusque audientiam, vel vi coactus, vel per errorem secutus, jurisdictionem prorogasse non videtur. IV. 1199. 7. & 1191. seq.

- Politici Magistratus jurisdictio an possit prorogari ad personas Ecclesiasticas. IV. 1198. 1199. 13. & N. * 1200.
- non prorogatur ad causas Ecclesiasticas. IV. 1200. 15.
- Civilis, & pecuniaria jurisdictio non prorogatur ad causas criminales. IV. 1199. 15. & 1200.
- an, & ad causas liberales prorogari non possit. IV. 1201. 16.
- Nostris moribus jós prorogandæ jurisdictionis valde restrictum. IV. 1192. N. 13.
- Patrimonialis jurisdictio transit etiam in pupillum; & quomodo ab illo exerceatur. IV. 1374. N. 11.
- Extraordinaria jurisdictio quæ sit. IV. 1116. N. 2. IX. 1344. 2.
- Jurisdictio criminalis an recte dicatur, & quatenus. IV. 1148. 1149. N. 44.
- Juris error semper nocet, ubi nec facti error prodest. I. 146. & 147. 4.
- uterque fere cum ignorantia juris, aut facti confunditur, & quatenus differat. I. 152. 5. & N. 1.
- Juris error bonæ fidei possessori non nocet. I. 1050. 23.
- non nocet in damnis amittendæ rei. I. 164. 14. & 165. seqq.
- a dolo semper excusat. I. 173. 174. 11.
- quare non prodest matri tutorem non potenti liberis. I. 467. 27. & N. 6.
- tolerabilis in milite. I. 310. 2.
- ad usucapionem non prodest. I. 1056. 14.
- privet quarta Falcidia. II. 988. 5.
- quando privet etiam quarta Trebelliana. II. 561. 14. 15.
- An solum ex errore juris condici possit. III. 1125. 5. & 1126. seqq.
- Vide *Error, Delictum, Ignorantia.*
- Jurisperiti proprie dicti quanam sint. V. 8. N. 7.
- eorum consilium a quibus judicibus peti debeat. VI. 283. N. 7.
- & an ex eorum consilio dicta sententia vim obtineat rei judicate. *ibid.*
- imperita responsa an aliqua pœna coercentur. V. 25. 31. 26. & N. 31.
- Jurisprudentia an recte definiatur ab Ulpiano I. G. I. 133. 3. 134. seqq.
- philosophiæ pars. I. 134.
- quorsum res divinas, & humanas investigat. I. 134. 135. 3. & N. 1.
- quomodo dividatur. d. N. 1.
- Jurisprudentiæ finis universa virtus. I. 187. N. 7.
- Juris objecta tria, & quæ. I. 191. 192. 3. & N. 1. & 193.
- Quenam recta juris tradendi ratio, & quæ ejus partitio. I. 191. 1. & 192. seqq.
- Quare plures methodum tradendi juris aggressi, propositum sibi finem non sint assecuti. I. 12. 13.
- Juris cognitio duabus partibus constat; & quanam illæ sint. I. 13. 14. 2.
- Juris præcepta tria, & quæ sint. I. 185. 4. 5.

- *fusior & multiplex eorum interpretatio.* I. 185. G. 186. *segg.*
- Juris præcepta quomodo ad unicam justitiæ finem revocentur. *ibid.*
- Finis juris summus quinam sit. I. 182. & 183. 1. & 187. N. 7.
- Loca juris obscura, incerta, vel dubia ex aliis juris locis certis, atque perspicuis sunt interpretanda. XI. 932. 13.
- *Vide Ignorantia, Interpretatio.*
- Quod quisque juris in alterum statuit, ut ipse eo utatur, quam habeat sententiam. X. 790.
- Jus verbum ambiguum. Et quas habeat significationes. I. 15. *segg.*
- ejus impropria significatio multiplex; & quænam. I. 15. 2. 3. & 16. *segg.*
- Jus unde dictum. I. 17. 1. 2.
- Quo sensu ab iustitia Jus appellatum esse dixerit Ulpianus. I. Ctus. I. 18. 13. & 19. *segg.*
- per metonymiam dictum quid sit. I. 15. 3. 16. *segg.* VI. 521. 522. 5.
- Jus proprie dictum quid sit. I. 15. 2. & 23. 1. 2. — est idem ac lex. I. 24. 3.
- Jus omne vel a natura est, vel a civili potestate. I. 39. 10. VII. 998. 14.
- Jus dicere quid sit. IV. 1087. 5.
- ad Jus condendum necessaria potestas; & hæc unde ducatur. I. 29. 1. 2. & 30.
- Jus dicenti non obtemperas quomodo coercendus. IV. 218. & 219. *segg.*
- Jus ad rem quodnam sit. I. 227. 1. III. 412. *segg.*
- Jus in re quid sit, & quæ ejus species. I. 5. 5. *segg.* & 6. & 228. 1. II. 1193. 3. & 1194. *segg.* & 1247. 2. 3. & 1248. *segg.*
- Jus civile in genere quid sit. I. 38. 8. & 39. 10. — a quonam constitui possit. I. 40. 12. 13. — innotescit scripto, vel usu, & consuetudine. I. 41. 1. — mutabile est. I. 83. 10. — mutare potest, qui potest constituere. I. 83. 84. 11.
- Jus civile est omne quod civili rationi innititur, etiamsi fuerit ubique receptum. I. 32. N. 3.
- Jus divinum quod sit. I. 199. 1. 2. — ex quo fonte hauriendum. I. 199. 2. & Not. * & 200. — an civile factum esse dici possit approbatione. 199. & 200. 3. — nec episcopalem audientiam, nec spirituales ecclesiæ potestatem repudiatur. I. 205. 10. Not. *** & 206.
- Qui violat jus divinum, quibus afficiatur poenis. I. 206. 11.
- Jus divinum agnovere cum veteres juris auctores, tum compositores juris Justiniani. I. 197. 5. & 198. 6. — & quare omissum in libris Justiniani juris. I. 195. 4. & 196.
- Jus gentium partim commune homini cum brutis, partim hominis proprium. I. 44. 4. — quibus in rebus, & quatenus commune sit homini cum brutis. I. 44. 5. & 45. *segg.*
- hominis proprium duplex; Ingenitum, quod & Priamum, seu *Primævum*; & postea natum, quod vocant *secundarium*. I. 48. 8.
- Jus gentium ingenitum, seu priamum quid sit; & quibus in rebus positum. I. 48. 9. — natum postea, sive secundarium quale sit, quomodo introductum, & quibus in rebus consistat. I. 48. 10. & 49. *segg.*
- Jus honorarium quodnam sit, & unde dictum. I. 57. 10. & 58. 13.
- Jus humanum quid sit. I. 193. 1. — publicum est, vel privatum. I. 195. 2. 3. 196. & 198. 7.
- *Vide Civitas, Respublica.*
- Jus naturale quid sit, & quibus in rebus versetur. I. 43. 3. 44. *segg.*
- ex quarum gentium, & populorum usu testimandum sit. I. 41. N. 1. & 43. 3. — quare sit obscurius. I. 42. 2. — an in bestias cadat. I. 34. 6. & N. 4. 5. — an recte duplex, aut triplex statuatur. I. 42. & N. 2. — quomodo differat a jure gentium. I. 44. N. 3. — immutabile est. I. 76. 4. 77. *segg.*
- an & quatenus mutari possit a jure civili. I. 81. 82. 9. & N. 3. — obligat omnes. I. 29. 9. & 39. 11. — fictionem juris non agnoscit. III. 1175. N. 1.
- Jus prætorium quid sit. I. 57. 10. — an sit pars juris civilis; & quomodo ab eo distinguatur. I. 58. 13. III. 322. 14. — adjuvandi, supplendi, vel corrigendi juris civilis gratia est introductum. I. 59. 13. VI. 619. 11. — viva vox juris civilis dictum. *ibid.*
- conniventia populi Romani, atque usu juris auctoritatem obtinuit. I. 59. 13. III. 322. 14.
- Jus privatum quid sit, & quomodo distinguitur a publico. I. 223. *segg.*
- maximam partem librorum Justiniani juris occupat. I. 223. 1.
- Jus publicum quot modis dicatur. I. 207. & N. 1. 2. — quid sit, & quibus in rebus positum. I. 208. 2. 209. *segg.*
- ei derogare nulli permissum. IX. 35. 1. — quandonam & derogari videatur, aut secus, privatorum pactis. XL 984. 16.
- *Vide Civitas, Respublica.*
- Jus Romanum quam recte & vere sit jus. I. 53. 1. — ejus auctoritas unde proficiscatur. I. 54. 2. 3. — in genere acceptum quid sit. I. 38. 8. — in specie quid sit. VII. 791. X. 1463. 6. — qui differat a prætorio. I. 58. 13. & N. 2. — *Vide Prætorium.*
- partim scriptum est, partim non scriptum. I. 55. 4. — scripti partes sex; & quæ sint. I. 55. 6. *segg.* & 56. *segg.*

- ab Imp. Justiniano in certa volumina rductum. I. 71. 1.
- ab his tantum voluminibus hodie petendum; quatuor illa, & quas sint. I. 71. 2. & 73. *seqq.*
- Jus non scriptum quid sit. I. 60. 16.
- senatorium quid. I. 56. 8.
- singulare quid sit, & cur ita dictum. I. 114. 9. & 115.
- quare non sit iniquum. I. 116.
- quibus in personis, & causis constitutum. *ibid.*
- produci non potest ad similes causas, & personas. I. 117. 10. 118.
- Et quare. I. 118. 12.
- ad eodem tamen casus produci potest; & quoniam sit hic Casus *idem*. X. 275. & 276.
- Jus in definitione actionis quid significet. V. 389. 390. 4. & N. 1. & 391. *seqq.*
- Jus durum quid sit, & unde dictum. VI. 638. 13.
- Jus accessendi. Vide *Accessendi jus*.
- Jus aureorum annulorum. Vide *Annulus*.
- Jus deliberandi cur inventum. II. 371. 2. 3. & 372.
- quantum temporis ei præstatur. II. 372. 4. & 373.
- Vide *Deliberandi jus*.
- Jus non descendendi quid sit. II. 486. N. 9.
- recentioribus usurpatum, veteribus jurisconsultis incognitum. *ibid.*
- Jus offerendi competens hypothecariis quale sit, & quando locum habeat. VI. 947. 3. 952. 3. & 953. *seqq.*
- Jus pascendi qualis servitus. III. 287. 4.
- Jus protomiseos domino emphyteuseos competens. II. 1265. 12.
- Representationis in successione descendendum. II. 1121. 11. & N. 10.
- in successione fratrum & sororum, liberis cum patris concurrentibus. II. 1136. 1137. 5. & N. 4.
- Retentionis quid sit, & quibus ex causis consurgat. VI. 854. 8.
- Retractus. Vide *Retractus*.
- Vitæ & necis domini in servos. I. 238. 9.
- ex quo tempore dominis ademptum. I. 238. 9. & N. 18.
- Vitæ & necis patribus in liberos. I. 336. 2. & 337.
- non a Romanis tantum, sed ab aliis gentibus usurpatum. I. 335. N. 1. & 336.
- Hebrais improbatum. I. 336. N. 1.
- paulatim moribus exolevit. I. 337. N. 2.
- Vocatio in jus prima esse debet in ordine judicio. VI. 6. *seqq.* VII. 73. 1. 74. *seqq.*
- an sit necessaria. VI. 10. 2. & 11. *seqq.* VII. 74. 2.
- quando omittitur impune. VI. 13. & 14. 2. VII. 75. 3.
- quomodo olim fieret LL. 12. tabb. VI. 22. 6. & N. 14. & 23. VII. 81. 13.
- an & quomodo vocatio in jus esset ductioni conjuncta. VII. 80. 11. VI. 34. *seqq.*
- ex quo tempore ab usu recesserit. VI. 24. VII. 81. 13.
- in jus vocatio quid sit Justiniano, & Paulo l. C. VI. 17. 4. *seqq.* VII. 77. 8. 78. *seqq.*
- ante Justiniani tempora obtinuit ea vocationis forma in judiciis. VI. 24. *seqq.* VII. 81. 13. 82.
- quomodo facta Justiniani temporibus. VI. 39. 9. & N. 25. & 40.
- Qui non potuerint in jus vocari, vel saltem non potuerint sine venia prætoris. VI. 27. 7. *seqq.* VII. 82. 15. 83.
- in jus vocatio an potuerit de domo fieri. VI. 109. 11. N. 21. VII. 80. 11. & 84. 18.
- in absentem quomodo fiat. VI. 14. 3. & 15. *seqq.*
- in Jus vocatus aut sequi debebat in jus, aut jurare & satisfacere. VI. 37. 8. *seqq.* & 95. *seqq.* VII. 83. 16. 17. 84.
- ubi in jus venerit, quod tempus habeat ad deliberandum, utrum cedere, an contendere debeat. VI. 39. 40. 9. & N. 26.
- Vocato in jus absenti viginti mille passus numerantur in dies. XI. 1675. 1. & 1676. *seqq.*
- Vocatus in jus si non ierit, qua poena, & quando coerceretur. VI. 115. *seqq.*
- in Jus vocatum si quis exemerit, qua poena afficiatur. IV. 233. 6. 234.
- Jusjurandum an jure divino licitum sit; & quatenus. X. 647. 648. N. 3.
- quid sit, & unde dictum. X. 646. 1. 647. *seqq.* & N. 2. 4. VII. 485.
- Quot & quæ sint jurisjurandi formulæ. X. 649. N. 5. & 650. *seqq.*
- Vide *Jurare*.
- Jusjurandum quorsum adhibeatur cum in contractibus, tum in judiciis. X. 633. 634. VII. 485. 2. 486. 4.
- Jusjurandum in contractibus vel quasi contractibus nunquam necessario est interponendum. X. 624. 1. & 625.
- an sit necessarium in tutore de recte administranda tutela. X. 625.
- & quando in curatore necessarium. *ibid.*
- an conventionem jure nullam confirmet; & an conventioni a jure probate novam addat obligationem. X. 625. 2. & N. 3. & 626.
- Jusjurandum quandoam obliget ex jure civili. X. 626.
- in quibus causis jure civili novum obligationis vinculum ex jurejurando accedat initæ conventioni. X. 626.
- Jusjurandum in contractibus interpositum servari perpetuo debet jure pontificio, dummodo servari possit absque salutis æternæ periculo. V. 1225. 1226. & Not. *** X. 626. 627.
- An aliquo juris remedio cogendus sit jusjurandum servare, qui jurat. X. 626. N. 4. & 227. N. 15.
- an in foro politico obtineat hic juris canonici auctoritas. X. 627. N. 4. & 227. N. 15.

- Ratum est ex jure civili jusjurandum a pubere minore factum in omni contractu, vel quasi contractu, quo minor ipse obligatur. V. 1211. & 1212. *segg.* & N. 7. 8.
- nisi tamen jurerit in obsequio contractu. V. 1214. & N. 9.
- An impuberis etiam pubertati proximi jusjurandum valet ex jure civili. V. 1203. & 1204. *segg.* & N. 2.
- An detor in integrum restitutio adversus jusjurandum puberis minoris, qui igeoraverit se juri-jurando remanere aetatis beneficio. V. 1201. & 1202. N. 6.
- An ratum sit jusjurandum puberis minoris, qui contractum fecerit juratum, vel jure nullum, causa aetatis, vel alias a jure improbatum. V. 1214. 1215. *segg.* & N. 10.
- An irritum sit ex jure divino jusjurandum factum adversus civiles, & politicas leges. V. 1223. *segg.* & N. 14. & N. 15. X. 627. & N. 9.
- An jusjurandum contrahentibus a jure probatis accedens per se obliget, an contractum confirmet. V. 1228. *segg.* & N. 16.
- & quatenus secutus, vel non secutus confirmatio-nis effectus. *ibid.*
- Jusjurandum defuncti quatenus obliget heredem. V. 1229. N. 16.
- An aliquis habens jurjuramento confirmati contractus pro tuenda illorum fide a jure civili parata auxilia. V. 1227. N. 15. & 1228. *segg.* X. 627. 628.
- quid ex jure canonico, ubi jusjurandum contractibus jure nullis accesserit. V. 1227. 1228. N. 15.
- Quenam sint veri jurjurandi conditiones. V. 1230. N. 17.
- An jusjurandum quo aliquis vi, metue coactus aliquid promittit, ratum sit; adeoque servandum ex jure divino. V. 1230. *segg.* & 1233. & 1234. N. 15.
- ejus vi, metue extortis relaxatio petenda ex jure canonico. V. 1231. N. 15.
- Jusjurandum ad non cogitatum non extenditur. V. 1236. *segg.* & N. 21. VIII. 882. 19.
- Jusjurandum ejus qui dolo circumventus est, an iusto errore deceptus, nullum est. Et quare. V. 1236. *segg.*
- Quam recte constitutum sit municipali jure nautarum geotium, ne contractus jurati celebrentur. V. 1202. N. 1. & 1208. N. 15.
- An lege municipali constitutum possit, ut prestitum jusjurandum minime servetur. *ibid.*
- Jusjurandum adhibetur in judiciis, vel litis instruendis, vel ejusdem decidende gratis. X. 629. & N. 1.
- litis ordinande, falsique declinandi causa interpositum quotuplex sit. X. 629. *segg.* & N. 1. 2.
- litis decidende, vel etiam coercendi debitoris causa comparatum quod sit. X. 631. 632.
- solius litis decidende gratia interpositum, quam vim habet. X. 632. 1.
- quam recte dictum fuerit maximam expedien-darum litium remedium. X. 632. 633. 3.
- quomodo saepe necessarium sit, vel utile. X. 633. 3.
- an legitimae probationis vim habent. X. 634. & N. 4. & 737. & N. G. VII. 486. 4.
- triplex, voluntarium, judiciale, necessarium. X. 636. 637. 3. & 849. *segg.*
- unde nota haec triplicis jurjurandi appellatio-nes. X. 852.
- Jusjurandum assertorium quid sit. V. 1210.
- quomodo differat a promissorio. V. 1210. & 1209. N. 5.
- Jusjurandum in litem quid sit, & cur ite dictum. X. 856. 2. 859. *segg.* & 863. 5.
- quam non sit iniquum. X. 861. 5.
- quomodo differat a voluntario, judiciali, & ne-cessario. X. 857. 858. 1.
- duplex; affectionis, & veritatis. X. 863. 6. 864. *segg.*
- Quenam res jurjurando affectionis locum faciant. X. 864. 865. 7. 2.
- & quae jurjurando veritatis. X. 865. 8.
- utriusque aequitas. X. 865. 866. & 923. *segg.*
- Jusjurandum in litem a solo iudice deferri potest. X. 885. *segg.*
- An iudex jusjurandum in litem deferre cogatur. X. 694. 5. & 895. *segg.*
- At, & quando possit iudex non deferre iusjurandum in litem. X. 894. 5. & 895. *segg.*
- Quod in litem juratum est iudex sequi debet, etiam si actor jurerit in infinitum; & quod sit in infinitum. X. 887. 1. 888. 2. 889. 3.
- nisi tamen, vel iudex ab initio statuerit iurjurando modum, quem actor in jurando excesse-rit. X. 890. *segg.*
- vel iudex magna ex causa jusjurandum in li-tam sequi nolit; & quae sit magna causa. X. 897. 1. *segg.*
- soli aetori, eidem domino litis deferatur. X. 877. 1.
- procuratori, etiam facto domino litis non de-feratur. X. 687. 688. 2.
- non deferatur impuberi. X. 878. 3. 879. *segg.*
- deferatur adolescenti valenti, non eodem invito. X. 879. & 880. 4. & 884. 9.
- non deferatur furioso, non mentecapto, non in-fanti, non prodigo. X. 884. 5.
- an tutori, & curatori deferatur; & quatenus. X. 882. *segg.*
- in litem juratur ex affectu in actionibus in rem amissis. X. 903. 904. 2.
- in omnibus exhibendum. X. 904. 905. 3.
- in omnibus actionibus, in quibus ad restituendam rem agitur, quae vel nostra sit, vel ad jus nostrum pertinet. X. 905. 4. & 906. 5. 909.
- in litem non juratur in in actionibus, in quibus nunc prius ad rem dandam tradendam agitur. X. 905. 906. 4. & 909. 6.

Cur iudex iurjurandum in litem non deferat, si non resituantur summi depositi, vel res quae iudicere, numero, mensurare constant. X. 873. 874. 1.

— & cur iuret in litem, si convenerit, ut summi depositi certa via redderentur. Et quibus in causis. X. 874. 2. & 875. seq.

Juratur in litem ex affectu adversus possessorem, qui rem obo exhibeat, vel non restituit; si tamen dolo fecerit, oea culpa. X. 910. 8. 911. seq.

— & quando ob culpam in litem iuret, quanti res est, in actionibus boae fidei. X. 926. 21. 927. seq.

Juratur in litem, quanti res est, in actionibus stricti iudicii, si res debita prius sit, aut facta sit deterior, vel culpa debitoris, vel mora. X. 912. 11. 913. seqq.

— nusquam tamen iuratur, etiam post moram debitoris, si petita res atet. Et quae differentia ratio. X. 927. 928. 1.

Quae in litem iuret in actione luti; & quatenus X. 930. 1.

— in eo iurare debet actor quanti res est, non quanti ex affectu rem aestimet. X. 931. 3.

— & cur aestimare rem debet iurade in litem ex eo tempore, quo factum factum est. *ibid.*

Qui tanti rem esse iurat, cur non debet ad iurata plurime, etiam si plaris res esse possit. X. 932. 3.

At possit, & debeat in litem iurade res aestimari quanti est, & nos amplius, in actionibus, in quibus in litem iuratur ex affectu ab contumaciam non restituitur. X. 867. seqq.

Jurjurandum in litem, seu veritatis, seu affectionis, retractari non potest, si perjurium non habet. X. 936. 5. 938. & 939. 8.

Jurjurandum veritatis tamen retractari potest, si & de eo civiliter agatur, & ideo perjurii probatio accesserit. X. 935. 936. 4. & 937. 7. & 938. seqq.

Jurjurandum iudiciale quid sit. VII. 487. 7. & 488. 13. X. 858. 851. 3.

— quemodo deferat a relectario, & a accessorio iurjurande. VII. 487. 488. 8. X. 851. seqq.

— an edicti verbis constituitur, an vero ducatur ex edicti sententia. X. 729. 1. & N. 1. 730. 2.

— quas conditiones habere debeat. VII. 491. seqq.

— an eadem quas voluntarium requirat, an plures. X. 730. 3. 731. seqq.

— Vnde iurjurandum voluntarium.

— deferri, & praestari debet coram iudice inter praesentem; & quare. X. 731. 3. 732. seq. VII. 553. 1. seqq.

— quemodo, & qua forma praestari debeat ab absente. VII. 559. 15. & 560. seqq. X. 753.

— an actionem ex iurjurando, atque exceptionem pariat. X. 735. 736. 5. & N. 5. 737. & 739. 1. & N. 1.

— habet executionem paratam. X. 701. 11. & N. 15. & 702.

— delatum a tutore praestari debet aut referri. VII. 553. 3. 4.

— praestari debet, aut referri delatum a procuratore, vel habente speciale mandatum, vel generalem honorum administrationem. VII. 553. 4. 554. 5.

— pupillo delatum sine auctoritate tutoris, vel curatoris, neque actionem parit, neque exceptionem. VII. 513. 3. 514. seq.

— secus si interitis, vel curatoris auctoritate delatum fuerit. VII. 516. 13.

— quod tamen retractatur per in integrum restitutionem. *ibid.*

— delatum minori coratorem oen habenti, ei nocet ipso iure; sed eadem succurrit per restitutionem in integrum. VII. 513. 516. 8. 9.

An, & quando qui deluit iurjurandum, revocare possit, ut pretium deferenti non nocet. VII. 543. 3. 4. 544. seqq. X. 734. 4.

Jurjurandum non posse revocari post sententiam, quo sensu. Et de qua sententia dicatur. VII. 545. 5. 546. seqq. X. 734. 4. & 661. & 662.

— potest tamen revocari, etiam post sententiam, si ab illa fuerit appellatum. VII. 548. 11. X. 662.

Jurjurandum delatum iudicis sententia, recte praestatur & post sententiam. VII. 553. 354. 5.

Quae iurjurandum ex iudicis sententia delatum pendente appellatione praestari possit. VII. 554. 6. & 555. seq.

Iudex sententiam ferre debet secundum eum, qui suscepit sibi delatum iurjurandum, & iurati, sive actorem, sive reum. VII. 556. & 557.

— item secundum eum qui iurjurandum sibi delatum retulit, ubi adversarius cui retulit, iurare velit. VII. 557. 9.

Qui iurjurandum delulit, appellare non potest a sententia quae delata est secundum illum qui iuravit; vel quae referente, deferens iurare delat. VII. 557. 10. X. 738. 739. 6.

— & quid in casibus spiritualibus, & matrimonialibus. X. 738. N. 8.

Qui iurjurandum delulit, condemnatur in litem expensis, sententia ex iurjurando secuta. X. 740.

— & quando notetur infamia. X. 701. 702. 11. & 739.

Jurjurandum iudiciale non potest sine causa recusari. VII. 529. 1. 530. seq. X. 773. 3. 774. seqq.

— an etiam delatum ab eo, qui aliquid omisit probare, nullaque juris praesumptione adjuvatur. X. 777. 778. N. 4.

— quid si dubitetur, utrum recte delatum sit. X. 775. N. 3.

— deferri non potest ab actore deficiente in probatione suscepta ante testium publicationem. X. 781. N. 5.

— recusari potest, si vel deferens de calumnia prius iurare recusat. X. 783. 784. 1. & 783. VII. 531. 2. seqq.

- vel si is qui dunc defert, antes detulerat, & delatum revocaverat. VII. 535. 16. & 541. 1. & 542. *segg.* X. 793. 7. & 794.
- recusari potest ab eo, cui defertur, si is referat, dum potest, iusjurandum. Et quibus de causis referre non possit. VII. 532. 6. 7. 533. 8. X. 794. 8. 795. *segg.*
- an ex his causis delatum præstari omnino debeat: an recusari possit. X. 794. N. 14.
- delatum alicui, in proprio facto, referri non potest. X. 794. N. 15.
- delatum in causis famosis, quando, & quare referri non possit. X. 794. 795. & N. 16.
- recusari potest, ubi deferatur de alieno facto, vel de re, quam quis ignorat se promississe. X. 797. 9. 798. VII. 533. 10. 11.
- recusari potest a pupillo. X. 798.
- quando a tutore recusari possit. X. 797-798. 9. VII. 518. 3. 4.
- an, & quando delatum heredi recusare possit heres, vel jurare cogitur. X. 797-798. N. 20.
- recusari potest, si quando sit ea forma conceptum, in quam pio, & christiano viro jurare non liceat. X. 798. 10. & 799. *segg.* VII. 533. & 534. 9.
- recte etiam recusatur, cum deferatur de ea re, de qua alius a deferente potest agere, & perjurii reum insinulare. X. 801. 12. & N. 14. & 802.
- recusatur in iis causis omnibus, in quibus iudici non suscipiendi jus habet; aut jus quod habiturus erat, amittit is, cui defertur. X. 802. 803. 13. VII. 534. 12. 13.
- cur jure recusatur ab emptore, cum agitur de proprietate rei ab illo emptæ. X. 803. 804. 14.
- jure recusatur, si inutile futurum sit, puta delatum ab illis, qui non habent jus decidendæ, vel remittendæ rei. X. 804. 15. 805. *segg.* VII. 734. 14. 15.
- an jure recusetur delatum a procuratore actoris, qui non habeat speciale mandatum, si caveat de rato. X. 805.
- an recusari possit, si fuerit a minore delatum. X. 805. 806. N. 28.
- delatum recusare licet ei, qui probavit intentionem suam idoneis instrumentis, vel testibus. X. 806. 807. 16.
- An recusare possit qui, cum deferatur iusjurandum, nondum idonee probavit intentionem suam, si rem plene probare velit. X. 807. 808. N. 29.
- Superiores excusationis causæ non improbantur edicto; & quare. X. 807. 808. *segg.* VII. 535. 536. 17.
- An possit recusare iusjurandum, qui non possit sine periculo referre delatum, puta pejorare solitus. X. 812. 19.
- Adversus eum qui recusat jurare sine causa, iudex potest ferre illico sententiam. Et quare. VII. 558. 11. 12.
- a qua tamen victus appellare potest. VII. 558. 13. 559. 14.
- Causa iusjurandum decisa non potest retractari prætextu perjurii. VII. 495. 13. *segg.* & 496.
- in quibusdam causis tamen retractari potest; & in quibus. VII. 496. 18. 19. 497. *segg.* & 561. 1. 562. 563. X. 704. 1. 705. *segg.*
- Vide *Iusjurandum voluntarium*.
- Quænam sit pœna rei recusantis jurare ante litem contestatam. VII. 538. 24. 25. 539.
- quæ item actoris. VII. 539. 540.
- Quænam sit pœna utriusque recusantis jurare, lite contestata. VII. 540. 26.
- Iusjurandum necessarium quidnam sit. VII. 487. 6. 488. 12. X. 859. 2. 850. & 854. 5.
- quonam jure receptum. X. 741. & N. 11.
- a quo deferatur. X. 741.
- quomodo differat a iudiciali. X. 741. *segg.*
- præstari debet, præsentè iudice, & adversario. X. 742. 2. & N. 2.
- non potest pro arbitrio deferri a iudice. X. 742.
- Quænam condiciones iurjurando necessario locum faciant. X. 743. 3. 744. *segg.*
- deferri debet in probationum inopia. X. 743. 3. 744. *segg.*
- Vide *Probatio*.
- An semiplena probatio suppleri possit, & debeat iusjurandum necessario. X. 745. N. 4. 746. *segg.* & 747. N. 5. 6.
- An res debeat decipi per iudicem iurjurando necessario, cum causa est dubia, & pares sunt actoris, & rei probationes. X. 754. 5. 755. *segg.* & 753. N. 16. 754. *segg.*
- An iudex possit cogi deferre iusjurandum necessarium. X. 759. 760. 8.
- An possit peti a iudice, ut deferat iusjurandum; & quo tempore peti queat. X. 759. N. 21.
- an possit, parte non petente, deferri a iudice. X. 759. 760. N. 21.
- An petium iudex deferre cogatur. X. 759. 8. & N. 21. 760.
- an deferre teneatur, etiamsi non fuerit petitum. X. 760. d. N.
- an sit actori deferendum, an reo. Et quam multa iudex sequi debeat in ea re æstimanda. X. 761. 9. & N. 22. 762. *segg.*
- deferri debet honesto viro, sive, actori, sive reo, denegari infami, aut aliter vita notato. X. 761. d. N.
- in quibus causis deferatur. X. 761. 762. d. N.
- deferendum est reo, vel actori, cui melius comperta esse possit notitia rei, de qua agitur. X. 762. & 763. N. 22.
- an possit deferri procuratori. *ibid.*
- an Fidejussori. *ibid.*
- an, & quando possit heredi deferri in facto defuncti. X. 763. d. N.

- in pari causa semper deferendum est reo. X. 763. 9. N. 21. 764.
- delatum iudex remittere non potest. X. 764. 765. 10.
- an remittere possit adversarius. X. 765. N. 23.
- recusari non potest ab eo, cui delatum est; nec potest deferri, dummodo salva pietate jurare possit. VII. 536. 19. 537. *seq.*
- iudex potest ex causa revocare. X. 763. 764. N. 21.

Exacto iurejurando in causis dubiis, debet iudicare secundum illum qui iuravit, actorem, vel reum. X. 765. 776. 11.

- item contra illum qui jurare recusat. X. 766. 11.

Quoniam actori vel reo iuranti competat actio, aut exceptio. X. 765. N. 24.

- an victus sit in expensis condemnandus. X. 766. N. 24.

— sententia post hoc iusjurandum secuta, potest retractari appellatione ex novis instrumentis postea repertis. X. 766. 12. 767. *seqq.*

- cur non etiam testibus. Et quoniam differentie ratio. X. 769. 13. 770.

Quomodo, & intra quae tempora liceat retractare sententiam secutam post iusjurandum necessarium. X. 770. 15. 771. *seq.*

Iusjurandum promissorium quid sit. V. 1210.

- an accedens contractui novam obligationem adiciat. X. 625. 2. & N. 3. 626.

Qua pena mulietur a iure, qui aliquid iurjurando promissit, nec praestitit. VII. 400. 7.

Iusjurandum purgatorium quid sit. X. 629. 630. N. 2.

- in quibus causis, & quando locum habeat. X. 630. N. 2. & 763. 764.

— potest retractari. VII. 495. 16.

Iusjurandum suppletorium idem est atque iusjurandum necessarium. X. 751. N. 11.

- quando locum habeat. X. 745. N. 4. & 746.

— Vide *Iusjurandum necessarium*.

Iusjurandum voluntarium, seu extrajudiciale quid sit, VII. 487. 5. & 488. 11. X. 849. 1. 852. & 854. 5.

- ratum habetur ex edicto certis conditionibus; X. 637. 638.

Debet jurare, sive actor, sive reus, conditione delata. VII. 491. 492. X. 638.

- & quidnam sit jurare ex conditione delati iurisjurandi. Et quae in eam rem desiderentur. VII. 491. 3. 493. 494. 9. X. 638.

Quod ultro suscipitur iusjurandum, nemine deferente, nihil potest iuranti. Et quatenus illi noceat. X. 637. 638. & N. 4.

- quid si lex municipalis iusjurandum deferat, eique stari iubeat. X. 638. N. 4.

Quomodo qui refert iusjurandum, deferre etiam intelligitur. VII. 492. 4. X. 639. 640. 5.

Deferre, & referre iusjurandum quomodo differant. VII. 492. 4.

Quinam habeant jus deferendi iurisjurandi. X. 639. *cap.* 4.

Actor reo, & reus actori iure deferant iusjurandum. X. 640. d. *cap.*

- iure deferunt tutores, & curatores; & quatenus. X. 641. 642. 1.

— item filiusfamilias, & servus in re peculiari. *ibid.*

Quinam procurator iure deferat, & quando. X. 641. 642. 1.

Quinam non habeant jus deferendi iurisjurandi. X. 642. 643. *seqq.* VII. 513. 3. 514. *seqq.*

Delatum alicui iusjurandum non prodest, etiamsi ab illo susceptum sit, nisi religiose sit iuratum, aut nisi fuerit iusjurandum remissum. X. 645. 646. 1. 647. *seqq.*

- quid si morte, aut casu aliquo impeditus jurare non potuit. X. 645. 646. 1. & N. 1.

Remittere iusjurandum quid sit. Et quoniam remissio intelligatur. X. 653. 4. 654.

- remissum habetur pro praestito. X. 654. 5.

An aliquando iusjurandum remitti debeat iure po-
li. X. 654. N. 9.

- remittere non potest, nisi is qui delulit; nec alii quam qui suscepit, potest remitti. X. 653. 654. & N. 9.

Iusjurandum si cui simpliciter delatum est, is vel statim jurare debet, vel intra aliquod tem-
pus, nisi ei remittatur iusjurandum; & quare. X. 655. 1. 656. *seq.*

An accepta statim iurisjurandi conditione, & spa-
tio ad deliberandum sumpto de eo quod quis
jurare vult, ac de modo iurandi, deferens pos-
sit aliquando revocare iusjurandum. X. 655. 656. N. 1. 2.

An, & quando deferens revocare possit iusjurandum delatum intra certum aliquod tempus. X. 657. 658. *seqq.* & N. 3.

Iurandum est iisdem verbis, quibus est delatum iusjurandum; & quare. X. 662. 5. 663. *seq.*

Iusjurandum rite praestitum iudex servat, vel excep-
tione reo data, vel actione illius rei, de qua iura-
vit, actori concessa. X. 665. *seqq.* & 683. 1. 684. *seqq.*

- Vide paulo infra *Actio ex iurejurando, & Iurisjurandi exceptio*.

Causa iurejurando decisa retractari non potest, nisi in tribus casibus. X. 703. 704. *seqq.*

— Vide *Iusjurandum iudiciale*.

Iusjurandum retractari potest, cum cautum est de ea re, speciali lege, seu pacto iurisjurandi delati. VII. 496. 18. 19. 497. *seq.* X. 704. 705. *seqq.*

- item, cum de re, de qua iuravit reus, auctore inferente, contrarium postea iuravit actor, deferente reo. Et quare causa posterioris iurisjurandi petior sit. X. 707. *seqq.*

— item, cum quis, deferente herede, iuravit ali-
quid sibi deberi ex testamento quod latebat: ex quo postea constitit nihil fuisse relictum. VII. 498. 22. & 561. 1. 562. & 563. X. 708. 3.

— A a

— qua-

- Quare jurandum in causa legati, vel fideicommissi retractari possit. X. 708. 3. 4. & 709. seqq. & N. 5. & 7.
- Jurandum servi, mulieris, pupilli quare ratum habetur; & quatenus, ubi delatum sit X. 712. 713.
- ratum habetur, quocumque in actione; & quocumque de re sit juratum. X. 714. 8.
- Quandomodo ratum habetur in causis status. X. 713. N. 9.
- An, & quomodo in matrimonialibus causis. *ibid.*
- an etiam in criminalibus. X. 714. N. 9.
- Quare jus jurandum retractari non possit perjurā causa, ubi delatum sit. X. 714. 7. 715. seqq.
- Jurandum pro veritate, & probatione habetur. X. 794. 9.
- notationis loco accipitur. *ibid.*
- loco est sollemnitas, & acceptilationis. X. 725.
- pacti conventi vim habet. X. 726. N. 22.
- transactionis speciem habet. X. 709. 710. & 725.
- habetur instar iudicii. X. 713. & 725.
- interdum habet majorem vim, quam res iudicata. X. 713. & 725. N. 21.
- perimit iuramentalem obligationem. X. 725. N. 21. & 726. N. 22.
- an, & civilem. X. 665. 666. N. 1. 667.
- habet vim liti contestatæ, & ejus effecta. X. 726. seqq.
- interruptit longi temporis prescriptionem. Et quomodo. X. 726. 10. 727. seq.
- quando expressi vim habent. X. 726. N. 22.
- an, & quatenus habent executionem paratam. X. 702. N. 15.
- Actio ex iurejurando quatenus sit, & qualis. X. 683. 1. 684. seqq. VI. 692. 693. 3.
- quatenus dicatur actio in factum. X. 685. 2. & N. 3. VI. 523. 2. 524. seq.
- cur non dicatur actio iurejurandi. X. 685. 2. 686. VII. 525. 4. 5.
- an sit actio nova, an vetus. X. 686. 3. 687. seqq.
- an uno sit variis appellationibus notata: an plures. X. 690. 5. 691. seq. VII. 526. 6.
- actio est in personam, etiam cum quis iuravit in actione in rem. X. 685. 1.
- an datur ex voluntario, seu extrajudiciali duxat: an vero & ex iurejurando iudiciali. VII. 528. 12. 13. X. 683. N. 1. & 725. 736. 5. & N. 5.
- datur actori qui iuravit, & ejus successoribus. X. 692. 6. 691. N. 9.
- datur interdictum, & res. X. 691. N. 8.
- quando etiam deferenti datur adversus iuramentum. X. 692. & 693.
- datur adversus eum, qui delitit iurandum, & adversus ejus successores. X. 692. 6.
- An actio ex iurejurando perpetua sit, an temporaria. X. 698. seqq.

- Actio ex iurejurando persequitur, de qua juratum est, & omnes ejus accessiones. Et quare. X. 697. 8. 9. 698. seq. VII. 527. 9.
- res, de qua juratum est, prestat eadem conditione, & jure, quo prestatetur ex directa actione, si de eo actum esset. X. 700. & 701. N. 13.
- quare persequitur simpliciter duxat in actionibus, que inficiendo crescunt. X. 699. 10. 700. seq. VII. 527. 10. & 528. 11.
- ex iurejurando non irrogatur infamia, nisi sequatur damnatio. X. 701. 702. 11.
- Exceptio iurejurandi quomodo datur ex edicto pretoris. X. 666. 1. 667. seq.
- quando locum habet. X. 665. 666. 1. & N. 1. & 667.
- est litis finitæ. X. 668. Not.
- an etiam non opposita iudicis officio suppletur, si de ea ex actis appareat. *ibid.*
- datur debitori qui iuravit, & cuicumque qui actione, de qua juratum est, potest conveniri. X. 668. 2.
- datur heredi debitoris iurantis. X. 669. 670.
- ex persona auctoris prodest emptori, vel alii cuicumque singulari successori. X. 669. 3. & 670. 4. 671. seq.
- prodest etiam fidejussori, & aliis accessionibus rei principalis; & quatenus. X. 672. 5. & 673.
- quomodo quæsit iuranti prosit alieni patri. X. 673. & 678. 8.
- Exceptio iurejurandi datur filio, si pater iuraverit filium dare non oportere. X. 674. & 676. seq.
- Jurandum exactum a fidejussore, prodest etiam reo ad exceptionem; & quomodo. X. 674. 6.
- & quare jurandum fidejussoris principali reo prodest ad exceptionem: pactum vero non prodest. X. 675. 676. seq.
- Jurandum ab adversario defensori, vel procuratori delatum, exceptionem domino parit. Et quatenus. X. 674. 6. & N. 5. & 677.
- Si alter ex duobus promittendi reis eandem pecunie iuraverit, alteri quoque prodesse debet osteri iurandum. X. 673. & 678. 8.
- Iurejurandi exceptio datur adversus amnes, qui de eodem re iterum agunt, de qua recte delatum fuit iurandum. X. 678. 9. & 679.
- si modo agant ab eodem causam, licet alia actione experiantur, & aliam rem petere videantur. X. 681. seqq.
- datur adversus heredes ejus, qui delitit iurandum. X. 679.
- adversus illos qui in rem successerunt, de qua juratum est. *ibid.*
- adversus alterum ex duobus stipulandi reis, si delatum est iurandum ab altero. X. 679. 680. & N. 7.
- adversus cives omnes, si unus ex civibus in populari actione alteri, cum quo agebatur, delitit iurandum. X. 680.

Exceptio jurisjurandi nocet omnibus, qui agant de eadem re, de qua dominus recte delulit jusjurandum. *ibid.*

Cur si possessor juraverit suam rem esse, non possit summove exceptione jurisjurandi extraneum, qui eandem rem proprio nomine vindicat a possessore. *ibid.*

Exceptio jurisjurandi dator adversus dominos, cum delatum est jusjurandum a procuratore, tutore, curatore, & similibus. X. 68.

Jussus patris necessarius est filiofamilias in acquirenda, vel repudianda hereditate. II. 408. 13. 14. & 409.

— quando non sit necessarius. II. 408. N. 4.

— Vide *Filiusfamilias*, *Paterfamilias*.

Jussus domini sive generalis, sive specialis necessarius est, ut actione *Quod jussu* teneatur ex contractu servi. VIII. 99. 100. 1. & 101. 3. 4. & 102. *segg.*

— Vide *Actio*, *Quod jussu*, *Dominus*.

Justa mortuorum quæ. VI. 30. Not.

— varia illorum nomina. *ibid.*

— Illis impeditus in jus vocari non potest. *ibid.*

Justi vis, & significatio triplex. II. 21. IX. 4.

4.

Justitia æterna fons totius justitiae, & boni. I. 20.

— ea præscripsit, & dictavit jus inter homines. *ibid.*

Justitia Romanis habita est, & culta quasi Dea. I. 21. 22. 6.

— ea quadruplex est. I. 21. N. 9.

— ejus definitio, & definitionis explicatio. I. 183. 184. 3.

Quid differat inter justitiam, jus, & jurisprudentiam. I. 184. N. 5.

L

- L** Ac an sit fractus industrialis. I. 817. 2. & N. 3.
 Lacte uti nequit nisi modico usus pecorum. III. 220. 21.
 Jūs per lacum privatū navigandi an sit servitūs. III. 246. 11.
 Aqueductus constitui non potest ex lacu. Et quare. III. 246. 11. 247.
 Lædenda jura alterius paciscendo aut alio facto suo nemo potest. Et quare. VIII. 385. 6. 386. 9.
 Lætio minoris necessaria est ad restituendum integrum. V. 1106. 1107. 1.
 — unde cognoscatur. V. 1107. 1. 2. 3. & 1108. seqq.
 — ex quo tempore sit estimanda. V. 1107. & 1108. N. 1.
 — probanda non est in negotiis natura sua damnosa. V. 1147. N. 26.
 — sed probari debet in aliis rebus cum minore gestis, in quibus ex contraria re læsus uox præsumitur minor. *ibid.*
 — an præsumatur in metuo, siue gratuito, siue funeratio. V. 1148. N. 26.
 An læsiones enormis querelæ tollatur jurjurando. V. 1216. Not.
 An remedium læsionis amittit minor, qui juravit se nullo pacto facturum contra id, quod contraxit. *ibid.*
 ob LæSIONEM enormissimam quando resura liceat contra jurjurandum. V. 1235. N. 20.
 ex LæSIONE enormissima datur post quadriennium estimatio restitutio. V. 1142. N. 18.
 An ex causa læsionis possit rescindi subhastatio. VI. 145. N. 6. 147. seq.
 Læsus non creditur, qui jure communi usus est in contrahendo. V. 1127. 1128. 5. & N. 3.
 Laicus est incapax ecclesiastici beneficii. IV. 270. N. 3.
 — non potest dici spoliatus beneficio. *ibid.*
 Læus an sit fractus industrialis. I. 817. 2. & N. 3.
 Læus legato tincta non continetur. II. 863. N. 7.
 ex Læus legata si realis facta fuerit: neutrum debetur. Et quare. X. 829. 18.
 Qui læsum purpure tingit, novam speciem non facit. I. 707. 2.
 Læus uti non potest usus pecorum. III. 220. 20.
 Lapis in confinio positus cuius sit; & pro qua parte. I. 891. 2.
 Lapidis estimandi servitus quomodo rustica sit, vel urbana. III. 287. 3. & N. 2.
 Larem constituta quid sit. IV. 1216. & N. 4.
 Læres familiares venerabatur Ethnici homines singuli in domo sua. III. 972. 7.
 Lærgio frumentaria quæ sit. IV. 843. & N. 10.
 — non est causa annuaria. *ibid.*
 — datur in ea compensatio. *ibid.*
 Decreta interponi debent latina lingua a præteritis. X. 352. 3.
 Latina lingua Romæ pronuntianda erant sententiæ; & in illa iudicum decreta interponenda. XI. 443. 9.
 Latitantes bona veneant. VI. 141. 1.
 — & quomodo latitent. VI. 142. 2. 3.
 Latitudo itineris, actus, viæ, qualis sit. III. 371. 18. & 379. 19.
 Latro publicus viarum obsequio impune potest interficere. IV. 1047. N. 14.
 — Eum & dolo, & per insidias circumvenire licet impune. *ibid.*
 Qui latronem interficit, cum absque occisione poterat comprehendere, leviter damnatus punitur ex iure Canonico. IV. 1038. N. 14.
 Latro famosus quomodo sit. V. 85. N. 3.
 Latronum insignium non recipitur appellatio. Et quare. VI. 413. 10. & N. 10.
 Latrones, & alii rei comprehensi interrogari debent de consciis, & participibus scalaris. Et quare. VII. 1157. 13. 14.
 Qui promissit alicui se latronem inventurum, promississe videtur illum deprehensum exhibiturum. IX. 1341. 1.
 Impune feret, qui latronem non invenit, non exhiberit, & non iudicaverit invenitum. IX. 1342. 2.
 Latrunculator quomodo sit. IV. 1179. 14.
 — græce quomodo dictus. IV. 1179. N. 20.
 — qui otatur jurisdictionis; & adversus quos. IV. 1179. 14.
 Latumæ quæ sint. V. 1064. 13. & N. 8.
 Laudemio quæ vocentur. II. 1266. 14. & N. 5.
 — an debeantur ex venditionis sub pacto redimendi. II. 1266. N. 5.
 In renovatione inventuræ facta ab heredibus, posteriore secuta inter illos divisione, an solvendum sit duplex laudemio. *ibid.*
 de Laudemio in permutatione. II. 1266. N. 6.
 Legata quid sit, nunc dictum. II. 683. 3. 684. IX. 42. 6. & 489. 1.
 Legari dicuntur cum res, tum persone. Legari personæ quid sit. II. 684. 4. & N. 3. IX. 489. 1.
 Legare, cum refertur ad res, dupliciter usurpatum; & quantum. II. 684. 5. IX. 489. 2. 3. 4.
 — hodie quo sensu usurpatur. II. 684. N. 4.
 Legandi appellatio generalis, & specialis. Et qualis utraque. II. 684. 5. IX. 489. 2. 3. 490. 4.
 Ut quisque legavit suæ rei, ita jus esto, quam sententiam habeat. II. 683. 2.

Lc-

Legare, aut fideicommissum relinquere potest, qui testandi ius habet. II. 720. 721. 3.

Ab illis legare potest testator, quibus aliquid dedit, vel nihil ademit: secus ab illis, quibus nihil dedit. II. 729. 1.

Legari potest omnibus, cum quibus est testamenti factio. II. 721. 1.

— quibus temporibus spectari debet, an cum illis quibus legatur, sit testamenti factio. II. 725. 726. 13.

Dictanti testamentum legari potest ex illo testamento, non autem scribenti. Et quisquam dictasse intelligatur. IX. 87. 1. 88. seq.

Quare testibus adhibitis in testamento legari possit. IX. 89. 4. 90.

Quibus legari potest, illorum servis etiam legare licet. II. 722. 2.

— quibusnam servis, & quando legetur inutiliter. II. 723. 3. seqq. 724.

— quenam, & quomodo legare utiliter liceat servis propriis. II. 725. N. 5. & 6.

Incertis personis legari olim non potuit: hodie tamen legari potest. II. 724. 725. 10. XI. 15. 1.

Incertæ personæ ex certis etiam olim potuit legari. XI. 16. 3. & 4.

— iis etiam legari potuit, quæ futuræ essent aliquando certæ, vivo testatore. XI. 17. 5.

Qui legat ex pluribus ei qui novissimus supervixerit legare videtur certæ personæ. XI. 61. 2.

Quoties legatur certo generi personarum, debetur legatum illis etiam, qui postea esse desierunt ex illo genere. XI. 90. 6.

Legari potest Civitatibus, Vicis, Collegiis. II. 725. 11. 12.

— Vide *Civis*, *Civitas*, *Cogniti*, *Collegium*.

Heredi a seipso legari non potest, a coherede potest. II. 733. 7.

Re duobus legata, quorum alter institutus sit heres, quod huic a seipso legatum est, pertinebit ad legatarium. II. 733. 7.

Fundo legato ex duobus heredibus illi qui heres non extiterit, an is capere possit quod est ei legatum a coherede dumtaxat: an vero & quod est illi legatum a seipso. II. 733. 8. 734.

A filio herede patrilegari potest, etiam pure; & quare. II. 135. 9.

A filio herede legari potest omnibus, qui sunt in ejusdem patris potestate. II. 735. 9.

An quod patri legatum est a filio, eventu possit infirmari. II. 735. 9. & 733. 734. N. 4.

A legatariis & fideicommissariis legari potest. II. 735. 10. 11.

— Et ab illorum heredibus proprio, vel appellativo nomine oneratis. II. 735. 736. 11. & N. 6. Pater legare potest ab heredibus quos impuberi substituit. II. 730. & 731. 6.

— an legare possit ab herede impuberis legitimo. II. 739. 3.

Legari potest & ab illis, quibus est donatum mortis causa. II. 736. 12.

— item a conjuge, cui donatio facta inter viros, morte confirmata est. II. 736. 13.

Legari potest ab iis omnibus, ad quos defuncti morte aliquid pervenit, quod non fuit illis ademptum. II. 737. 4. 738. seqq.

— Vide *Fideicommissum*.

Supra id quod cuique legatum est, nemo potest onerari. II. 743. 3.

Cum res, tum facta legari possunt. II. 755. 1. & 756. 2. 3.

Quenam res legari possint. II. 757. 6. & 767. 768. 37.

— rerum quæ legari possunt, ordo triplex. II. 757. 6.

Legari non possunt res, quæ non sunt, nec esse possunt in rerum natura. II. 757. 7.

Legari non potest ususfructus. *ibid.*

— futura tamen res legari possunt. II. 757. 758. 8.

Res Sacræ, religiøsæ, & sanctæ, publicæ, & res Principis legari nequeunt. II. 758. 10.

— Earumve nec debetur æstimatio, si legatæ fuerint. II. 758. 11.

— An feudii æstimatio debeat, si hoc fuerit legatum. II. 758. N. 5.

Res nostra, quæ in hostium potestate sit, legari potest. II. 758. 12.

— quam tamen neque redimere, nec ejus æstimationem solvere tenetur heres. II. 758. N. 5.

An & quando legari possit res, cujus commercium sit heredi interdictum, vel legatario. II. 759. 760. 14.

Legari prohibentur ex J.C. ædibus juncta, balnea, porticus, tabernæ; & quare. II. 760. 16.

— Et quondam ædibus juncta legari queant. II. 76. 18. seqq.

Legari possunt facta omnia, quæ recte jubentur in testamento. II. 771. 1.

— Excipiuntur illicita, inutilia, & quæ æstimari non possunt, & quenam sint. II. 771. 1. a. & 772. seqq.

Legari potest liberatio debitoris sive nostri, sive heredis nostri, aut alterius. IV. 973. 8. & N. 4.

A debitore legari potest liberatio fidejussori. IV. 973. N. 4.

Legari potest marito, qui solvendo non sit, liberatio dotis. *ibid.*

Dictandi testamentum recte legatur ex eo testamento. IX. 87. 1. 88. seq.

Quare testamentum scribenti legatur inutiliter. *ibid.*

Liberatio ubi legata sit ex duobus reis, cui consultum voluit testator: eidem præstanda illi est, vel acceptilatione, vel pacto. *ibid.*

Locatione legata coluit, quidnam legato contineatur. IV. 974. N. 4.

Legata & fideicommissa quomodo sint exæquata. II. 718. 24. 719. seq. IX. 669. 2.

Legata præstare, vel fideicommissa onus est heredis; nisi sint ab alio nominatim relicta. II. 999. 2. & 1000. seq.

— an ea solvere cogatur heres, si fiat ei controversia hereditatis. IX. 503. 4. & 503. seq.

Præstare legata omnium heredum est onus. II. 1001. 3.

Et quando ad unum ex heredibus præstatio legatarum spectet. *ibid.*

Qui legavit a pluribus heredibus, potest jubere, ut unus legata præcipiat, & præstet legatariis. II. 1001. N. 2.

Sub heredum appellatione designati quando debeant partes hereditarias, ut viriles in præstatione legatarum. II. 1003. 4.

— pro illis, qui debeant partes sive hereditarias, sive viriles, & solvendo non sunt, cæteri non onerantur. II. 1003. 4.

Legata ad omnes heredum pertinent, si hi nec repudiaverint, nec se abstinerint. II. 1003. & 1003. 6.

— si repudiaverit is, in quo legatum relictum, obligatur legato heres, ad quem defecta hereditas pervenerit iudicio testatoris. II. 1003. 6.

Legata ab instituto relicta voluntate testatoris, repetita videntur a substituto. II. 1003. 1004. 7.

— quæ ab instituto relicta in persona ejus non consistere, neque repetita videntur a substituto. II. 1004. 9.

— non videntur repetita, si contraria testatoris voluntas appareat. Et ex quibus rebus hæc colligatur. II. 1004. 10. 1005. 21. seqq.

An quæ nominatim legata sunt ab instituto, videri debeant a substituto repetita. II. 1005. 14. & N. 5.

Legata ab instituto relicta, repetita videntur a coherede, cui portio deficientis coheredis accrevit. II. 1005. 1006. 15.

Relicta a parte, vel domino legata quando peti possint a filio, vel servo, tamquam a substituto. II. 1006. 16.

Legata ab instituto relicta, re deficiente, non debentur a sequentibus qui succedunt ab intestato, nisi & ab istis nominatim relicta fuerint; vel ipsi defuncti voluntatem agnovissent. Et quomodo. II. 1006. 17. 1007. 18. IX. 43. 3.

An si ex pluribus inutiliter relictis quædam legata solverint heredes, cætera præstare teneantur. IX. 44. 4.

Evicta ex causa præteritionis, vel exheredationis hereditate, debentur a legitimis heredibus legata, & fideicommissa a scripto herede relicta. II. 1008. 20.

Hereditas indigno ablata, legata quæ fuerant ab indigno relicta, debentur a Fisco. II. 1008. 19.

Legata in diem, vel sub conditione relicta, neque peti ante diem, vel priusquam extiterit conditio; neque agnosci, vel repudiari possunt. II. 1010. 4. & 1011. 1012. 9.

Legata dari solent ob meritum. XI. 70. 8.

Testator præsumitur legata reliquisse patriæ potius, quam civibus singulis; notis, quam ignotis, conjunctis potius, quam extraneis. XI. 9. 16. seqq.

Legata ad certum tempus relicta quomodo deberi debent. II. 835. 836. 29. IX. 543. seqq.

Quædam legata non ex communi, sed ex prædictum iudicio duntaxat, & ex æqui, bonique regula estimationem recipient; & quædam. II. 942. 15. 943. seqq.

Legata res si casu pereat: non perit heredi, sed legatario. VIII. 47. 12.

Rem generaliter legatum heres facere debet accipiens legatarii: rem vero certam, seu speciem legatum dare debet talem, qualis est. Differentiæ ratio. II. 877. 878. 27.

Quare si certam rem alienam sciens legaverit testator: heres vel eam redimere, & præstare debeat, si potest; vel estimationem ejus dare legatario. II. 878. 879. 28.

— an idem juris, ubi testator legavit rem suam, cujus usufructus sit alienus. *ibid.*

Communi re legata, an tota, an pars ejus duntaxat debeatur legatario. II. 879. N. 14.

Si sciens testator rem legaverit pignori obligatam: ea est ab herede luenda; secus si ignoraverit. II. 879. 880. 29.

— nisi tamen, vel æque finisset legaturus, ubi seivisset. Et quæ sit in ea re conjectura voluntatis. II. 880. 30.

— vel, nisi ex soluto xre alieno a legatario, quoad efficiat estimationem rei legatæ, superfluum sit aliquid, quod, ut pignus hatur, solvendum sit ab herede. II. 880. 881. 31.

Via, & fundo legatis, tunc solam via intercedit, quoties plus Falcidia desiderat, quam est vin præmium, vel desiderat totumdem. III. 978. 3. 4. & 979.

Re pluribus legata conjunctim, quando solidum, vel partes singulas date videntur. II. 885. 4. 886. 5. XI. 21. 3. 5. & 22. 8.

Quædam res una legata duobus separatim data videntur a testatore, vel uni duntaxat, puta posteriori, vel utrique in solidum. II. 886. 6. seqq.

Si res eadem duobus legata sit conjunctim, vel disjunctim: scinditur inter eos legatum, si ambo ad eam pervenerint. II. 886. 887. 9.

Si aliquibus res legata sit conjunctim, aliis vero disjunctim, conjuncti unius personæ vice funguntur. II. 887. 9.

— Vide *Conjuncti, Disjuncti*.

An legatis prædictis instrumentis, quæ prædictorum acquisitionem continent, legatario præstari debeant ab herede. IX. 647. 1. 648. seq.

— Et cur heres legatario cavere debeat se authenticæ prædictorum instrumentorum prolaturum, ubi opus fuerit. IX. 650. 2. & 651. seq.

Legatario minimum debetur in re ambigua. XI. 104. 8.

Quomodo consequi possit legatarius, ut prædia obligata, legatis nomine relicta liberentur ab heredibus, si de his liberandis oibis aperte senserit testator. II. 881. 32. 882. seqq.

An si unus ex legatariis defecerit: solidum legatum pertineat ad collegatarium. II. 887. 1. 0. 888. seq. XI. 21. 4. 25. 14.

— Et an partem faciat coconjunctus legatarius, qui non concorrit. XI. 22. g. 25. 14.

Cum in legata rebus electio sit legatarii, ex ea facto electio mutari non possit. XI. 144. 4. & 144. 5.

— legatariis omnibus deficientibus ad quemnam pertinent legatum. II. 689. 890. 11.

— Vide *Accrescendi ius*.

Legati, & fideicommissi persecutio datur iis, quibus aperte datum voluit testator; vel iis, quorum interest fuisse datum fideicommissum. II. 989. 990. 2.

Legati, & fideicommissi ideo alienari vetiti, ut in familia maneret, quibus ex familia datur persecutio, si contra factum fuerit. II. 990. 2. 3. 991. segg.

— Et quando videatur alienatum fuisse fideicommissum extra familiam. II. 992.

— Vide *Alienatio, Familia, Fideicommissum*.

Cum testator simpliciter legat illi aut illi, vel cui aut quibus heres vellet datur utrique petitio legati, si heres neutri dederit, cum potuit. II. 994. 7. & 995. 8.

Quenam culpa ab herede prestanda in legatis, & fideicommissis. II. 706. 38. 707. seg.

Genera legatorum quatuor pro vario legendi genere. II. 703. 2. 3.

— per Vindicationem. II. 704. 4.

— per Damnationem. II. 704. 5.

— Simendi modo. II. 704. 6.

— per Preceptionem. II. 705. 7.

Quibus modis superiores legatorum genera differant. II. 703. & 704. N. 1.

Partitionis legatum quod sit, & quemodo sit a quatuor aliis legatorum generibus diversum. II. 707. N. 13. 708.

Legatum quid sit. II. 688. 6. IX. 490. 5. & 492. 9.

— definitio multiplex. II. 687. segg.

— definitio I. C. Modestini defenditur. II. 685. 686. segg.

Legatum quemodo differat ab hereditate, a fideicommissio, testamento, donatione inter vivos, & donatione causa mortis. II. 685. 6. 686. 7. 8. IX. 490. 7. & 491. 8.

— ab herede prestandi debet. Et quibus modis fiat ut non prestat. II. 687. 10. 688. IX. 492. 9. & 493. seg.

— an prestatet a vivo testatore. II. 688. 11. & N. 8.

Legatum acquiritur, cum & o jure delatum, & recte susceptum est. II. 700. 18. 19.

An aliquid legatum sit, cognoscitur ex verbis ad legendum idoneis, & ex demonstratione, quae nominis vice fungatur. II. 701. 702. seg.

Ad legatum constituendum neque sufficit voluntas sine scripto, dictore, aut nota eam indicante; neque sufficit dictum, vel scriptum quodlibet sine voluntate. II. 712. 2. 713. IX. 601. 1. 2.

Nallum est legatum, vel fideicommissum, si non appareat, cui consultum voluerit testator. XI. 23. 1. 14. segg.

— ei nominatim legasse testator intelligitur cui illum dare voluisse apparet, vel demonstrationes vel conjectura voluntatis. XI. 14. 4. 15. seg.

Si testator dot, vel adimat legatum alteri ex duabus, neque apparet, de quo senserit: cur neque legati datio, neque ademptio valeat. XI. 51. segg. II. 789. 6. & 877. 26.

Cum testator unam rem legavit ex duabus, nec apparet de qua senserit, quare cogendus sit heres eam dare, quam ipse voluerit. XI. 52. 53. 5.

Inutile est legatum, personae legatarii non adscripta. XI. 105. 1. 2.

Ad, & quatenus valet hoc modo legasse: cui ut det heres meus dixero, ei heres meus decem dato. XI. 105. 3.

Si is qui habebat Flaccum fullonem, & Philonicum pictorem, Flaccum pictorem legaverit: eternam debentur. XI. 107. seg.

Legato officit error testatoris vel in corpore rei legatæ, aut legatarii; vel in huius consanguinitate, vel in nomine appellativo legatæ rei. II. 713. 4. segg. 714. seg.

Quare legato officit error testatoris in nomine appellativo legatæ rei, & non in omnino proprio. II. 714. 13. 14. 715. 15.

An, & quando nocet legato testatoris error circa rei legatæ dominium. II. 715. 716. 16.

Novissima scriptura valet in legatis. II. 716. 17.

— nisi tamen, vel in priori scriptura nominatim eaverit testator, ne posterior scriptura valeretur. II. 716. 18.

— vel, nisi in posteriore nominatim dixerit se pertinuisse prioris derogationis. II. 716. 19.

in Legato libertatis directo relictæ spectanda est levissima scriptura, & quæ sit nervo commodior. II. 717. 20.

in Legato libertatis par fideicommissum relictæ spectari debet novissima scriptura. Et quæ ratio differentie. II. 718. 22. 23.

Legatum mancipibus, collegis, aut personis universitatibus efficientibus relictum, Municipio, Collegio, vel Universitati relictum intelligitur. XI. 10. 23.

Legatum relictum incapaci tempore mortis, vel testamenti, vel etiam incapaci in utroque ratum est, vel si relictum sit in id tempus, quæ capere poterit. II. 726. 14. 727. 15.

— vel, si relictum sit sub conditione, quæ post mortem testatoris tunc exiatur sit, cum capax esse poterit. II. 727. 16.

— vel, si ei qui solidum capere non poterat, plus relictum sit, quam capere ei liceat; & rogatus sit totum restituere. II. 728. 17.

Legatum est inutile, si ei relictum sit, qui nihil omnino capere potest. II. 728. 18.

Legatum rei nostræ est inutile. II. 761. 21. IX. 513. 1. segg.

— Et

- Et quandonam legatum rei nostræ utile sit. II. 762. 22. 23. IX. 513. 514. 3.
- Utiliter mihi legatur a creditore, vel ab alio res mea pignori obligata. Et quomodo. II. 762. 24.
- uti, & res mea, ejus ususfructus sit alienus. II. 762. 25. 763.
- Inutile est legatum rei nostræ, quæ prædii servitutum alteri debeat. II. 763. 26.
- Legatum rei nobis debitum nullum est, si nihil amplius sit in legato, quam in debito. II. 763. 27.
- Utile legatum rei nobis debitum, si plus sit in legato, quam in debito. Et quibus modis efficiatur ut plus sit in legato. II. 763. 27. *seqq.*
- Legatum rei debitum utile est, vel cum nova actio ex testamento plenior est veteri, vel ob debiti representationem. Et quale sit utrumque. II. 763. 29. 30. 764. *seqq.*
- An, & quando utile sit alienæ rei legatum. II. 769. 38. *seqq.* 770. *seq.* IX. 503. 1. 504. *seqq.*
- ejus sit probare, an testator sciverit suam esse rem a se legatam. 769. N. 15.
- quando utile censeatur alienæ rei legatum, etiam si testator ignoraverit alienam esse rem legatam. II. 769. 39. *seqq.* & 770. N. 16. IX. 506. *seq.*
- Legatum ab initio inutile tractu temporis non convalescit. II. 776. 2. 777. *seqq.*
- an utile sit conditionale legatum, æstimatur ex tempore existentis conditionis, & non ex tempore facti testamenti. II. 781. 8. 782. *seq.*
- Vide *Catoniana regula*.
- Legatum relinquitur vel testamento, vel justis codicillis. II. 787. 2.
- ex imperfecto testamento, & imperfectis codicillis nec legata, nec fideicommissa debentur. *ibid.*
- Vide *Codicilli*.
- ex inofficioso aut irrito testamento legata hodie non debentur, nisi rescissum sit ex præteritionis causa. II. 787. 788. 3.
- Legatum an ex epistola debeatur, & quomodo. II. 788. 4.
- quando debeatur ex jurejurando heredi delato. II. 788. 5.
- Legatum vitiatum ex incertitudine, vel legatæ rei, vel personæ legatarii. II. 788. 789. 6.
- Legato recte adjiciuntur demonstratio, causa, dies, conditio, modus. Et quænam sint singula. II. 789. 7. & 790.
- Adjiciuntur autem legato, vel ejus juvandi, vel temperandi, vel minuendi causa. Et quomodo. II. 810. 11. 811. *seq.*
- Legatum non vitiatum falsa demonstratione, aut causa. II. 791. *seqq.*
- Quid sit demonstratio, vel causa legati. II. 789. 8. 9. 790.
- interdum tamen etiam falsa demonstratio vitiat, & quibus in causis. II. 793. 20. *seqq.* 794. *seqq.*

- Quare legatum non valeat, si centum legavero, quæ habeo in arca, & nihil in ea sit. II. 793. 794. 22.
- item, si legavero decem, quæ deberi mihi dicam a Sempronio, vel Titio; & nihil debeatur. II. 794. 795. 23.
- Quando ex demonstratione vera legatum vitietur, tanquam inutile. II. 796. 797. 27.
- Vide *Demonstratio*.
- Quandonam vitietur legatum ex falsa causa. II. 797. 28. *seqq.* & 798.
- Vide *Causa legati*.
- Legatum deberi potest ex die, vel sub conditione. Et quid si ad certam diem, vel conditionem legatum relinquatur. II. 792. 793. 17.
- Legatum sub modo relinqui potest. Et quoniam sit legati modus. II. 799. 12. 793. 18. 797. N. 9.
- Vide *Modus*.
- Quænam conditiones vitient legatum; & quænam pro non adjectis habeantur. II. 798. 32. 33.
- Legatum in voluntatem legatarii aperta conditione collatum valet, & efficitur conditionale. II. 799. *seqq.*
- Legatum conferri non posse in alienam voluntatem, quam habeat sententiam. II. 801. *seqq.*
- Legatum in voluntatem extranei conferri non potest. Et quoniam habeatur extraneus. II. 801.
- conferri non potest in voluntatem extranei verbis expressam; secus in tacitam. Et quomodo utrumque; & quare. II. 802. 3. 4. 803. & 809. 9.
- neutro modo conferri potest in voluntatem heredis. II. 809. 9. 10. XI. 27. 1. 4.
- Si quis ita legaverit: *illi aut illi lego, utri heres volet*, an conferat legatum in voluntatem heredis. XI. 27. 2. *seqq.*
- quandiu heres electionem habeat in legato. Et quid juris si non elegerit. XI. 28. 7. 8.
- Vide *Electio*.
- Legatum eoferri potest, etiam expressa conditione in arbitrium alterius. II. 804. 5. 805. *seqq.*
- Legatum turpe improbatum; & quorsum. Et quoniam sit. XI. 812. 813. 2.
- improbatum & captatorium. II. 813. 3.
- pœnæ causa relictum olim valere non potuit. Hodie valet, nisi vel legibus sit interdictum, vel sit contra bonos mores. II. 813. 4. 814. *seqq.* IX. 565. 1.
- pœnæ causa relictum quidnam sit. II. 814. 5. 6. 815. *seq.* IX. 566. 2.
- pœnæ causa relictum inutile est, sive ab herede, sive a legatario relictum sit. II. 817. 9.
- Inutile est legatum alteri relictum ea lege, ut illi det, cui testator legare non poterat. II. 817. 10.
- Legatum infirmatur, cum testamentum vel ab initio est inutile, vel postea quovis casu rescinditur. II. 823. 4. 6. & 824.
- nisi tamen testamentum factum sit inutile, vel irritum ex causa præteritionis, aut exheredationis. II. 824. 6.
- Legatum infirmatur, cum infirmatur codicillis. II. 824. 7.

- infirmatur, eum revocatur a testatore. II. 823. 5. 824. 8. 825. *segg.*
- admittitur nuda voluntate verbis, aut factis testata: II. 824. 8. 825. *segg.* IX. 501. 502. 2.
- quomodo voluntas hic declaratur verbis. II. 826. 827. 21.
- quomodo factis; & quibus. II. 827. 22. *segg.* 828. *segg.*
- Vide *Ademptio legati.*
- Quæ nuda voluntate possit adimi legatum, & non hereditas. II. 825. 826. 10.
- An legatum censetur ademptum, relicto fideicommissio a legatario. II. 825. 826. N. 2.
- an ademptum censetur, legata re pignori obligata. IX. 502. 3.
- extinguatur, si testator vivus legatario donaverit rem legatam. IX. 509. 1.
- An extinguatur legatum dotis, si pater vivus filiam dotem dedit, quam testamento illi reliquerat. IX. 509. 510. 1.
- Legatum annuum ad certam diem, vel conditionem relictum finitur, cum dies advenierit, aut extiterit conditio. II. 835. 836. 29.
- Legatum in annos singulos multiplex legatum est, nisi contra voluerit testator; & morte legatarii finitur. XI. 637. 638. 1. & 640. 4. III. 890. 12.
- & quidem primi anni legatum purum est, sequentium vero conditionale. XI. 637. & 638. 1. III. 110. 12.
- Legatum annuum Titio, heredique ejus relictum, perpetuum est; & ad heredum heredes pertinet in infinitum. IX. 529. 5.
- Vide *Annua.*
- Legatum sub modo relictum revocatur, ubi legatarius modo non paruerit. II. 836. 30.
- Legatum sub modo factum, an purum sit, an conditionale. II. 836. 31. 839. *segg.*
- debetur, & peti potest, antequam modum impleverit legatarius. II. 837.
- susceptum a legatario revocatur si is modum non impleverit, tanquam defecerit conditio. II. 837. 838.
- sub modo relictum non potest consequi legatarius, nisi caverit se facturum id, quod tacere iustus est a testatore. II. 838. 839. 32.
- quare sit hæc legatarii cautio necessaria. II. 839. 32.
- & an hæc faciat legatum conditionale. II. 839. 840. 33.
- Legatum aufertur indigno. Et ex quibus factis, tanquam causis legatarius indignum se præbeat iudicio testatoris. II. 840. 34. *segg.* 841.
- quibus ex causis indigno ablatum Fisco vindicetur interdum; interdum relinquatur heredi. II. 841. 842. 39.
- Quare filius, qui, vel se abstulit, vel repudiavit; petere possit a coherede legatum sibi eo testamento relictum. II. 842. 40.
- Legatum acquiritur volenti, sive agnoscanti. II. 843. 844. 1.
- an & ignorantia acquiratur; & quatenus. II. 844. 2.
- acquiritur ignorantia, & quoad personalem actionem, & quoad ipsum dominium. II. 843. N. 1.
- agnitionem ex quo tempore fiat legatarii. II. 844. 3. & N. 2. 845.
- Quandom legatum agnosci possit; & quatenus. II. 845. 5. *segg.* 846. *segg.*
- acquiri potest; quando delatum a jure non est repudiatum. II. 845. 6.
- quando delatum intelligatur. II. 845. 846. 7.
- non defertur, nisi post mortem testatoris. II. 846. 8.
- nec ante aditionem hereditatis. II. 846. 9.
- nec ante diem, vel conditionem. II. 846. 10.
- semel repudiatum non potest amplius acquiri. II. 847. 11.
- Legatum, vel agnoscendum est totum, vel a toto abstinendum est, si unum sit. II. 847. 848. 12.
- sin plura sint: uno repudiato, amplecti alterum licet. II. 848. 849. 13.
- Si duo sint legata quorum unum sit cum onere, alterum sine onere: an primum repudiare, & alterum admittere liceat. *ibid.*
- Quando unum legatum esse videatur, & quando plura. II. 849. 13.
- Legatum, licet unum sit, potest acquiri pro parte, & pro parte repudiari ab heredibus legatarii. Et quare. II. 849. 850. 14.
- Legati acquisitio continet dominium legatæ rei, & duplicem actionem in rebus certis legatis. II. 850. 16.
- dominium certæ rei legatæ recta transit in legatarium. II. 850. 851. 17.
- Legatam rem certam non potest alius præter legatarium, etiamsi heres sit, alienare, nec pignori obligare, nec mancipitare. II. 851. 18. IX. 687. 688.
- quid juris si rem legatam heres alienaverit, antequam legatum agnoscat vel repudiet legatarius. XI. 84. 6.
- Legatam sub conditione rem potest heres alienare pendente conditione. Et quare extante conditione eam sibi vindicet legatarius. II. 851. 18. IX. 689. 690.
- Legata res si vendita fuerit, atque emptori vindicata: quando & adversus quem emptor regressum habeat. IX. 691. 1.
- Legatum sub conditione relictum, extante postea conditione, pro eo est, quasi pure legatum fuisset quoad jus legatarii. II. 851. 18.
- Legatum nunquam est damnosum. Et quantum oneris habere queat. II. 851. 19. 852.
- est favore dignum. XI. 58. 21.
- Legatum potest repudiare, qui potest acquirere. II. 852. 20.
- ante diem, aut conditionem repudiatum, potest agnosci post diem, aut conditionem. II. 853. 20. & N. 5.

- non potest pro parte repudiari, nec pro parte acquiri. II. 853. 30.
- quoniam sit repudiatio effectus. II. 853. 31.
- repudium intelligitur retro laesse heredes, vel legatarii, a quo fuit relictum. II. 853. 32. 33. & 854.
- nisi tamen deferatur substituto, aut conjuncto. II. 853. 33.
- Legati repudiatio quatenus legatario prosit, vel noceat. II. 854. 34. 855. seq.
- Unde cognoscatur quantum in legato sit, quod praestari debeat. II. 857. seqq.
- Incertitudo legati quomodo, & unde sit. II. 858. 3. & 865. 14.
- res legato designatur universae, aut singulae. Et quomodo universae. II. 858.
- Legatum partitionis, seu partis hereditatis, quid sit, & quibus modis sit obnoxium. II. 858. 6. 7. 859. seq. & 907. N. 13.
- in propriam habet, & diversam a reliquis legatis naturam. II. 906. 908. N. 13.
- Quare illius cui portio hereditatis legata est, non sequatur usus reris alicui. II. 859. 860. 7.
- Legatum partis hereditatis quid sit. Et sit ulli necesse obnoxium. II. 860. 8. 861. 11. & 862.
- quomodo praestari debeat. II. 860. 861. 9.
- sine fructibus restituitur, nisi heredis morte intercesserit. II. 861. 10.
- Quomodo verbis designentur res quae sunt in legato, sive corporales, sive incorporales. Ex his tria genera legari solet, & quae. II. 862. 863. 12.
- Corporales res singulae, sive praesentis, sive futurae, una vel plures quomodo verbis eas demonstrantur, atque ita legentur. II. 863. 864. 13.
- Legatum generis eo, & quomodo utile sit, vel aequum. II. 860. 15. 867. seq.
- quantum ex eo genere species, seu res legato continetur. II. 868. 17. 869. seqq.
- Vide *Electin*.
- Quantum sit in legato quare sit cognitum necessarium etiam constet in legato quid sit. II. 883. seqq.
- Quomodo legatum fiat plenum, quam relictum est ab initio. II. 884. 885. 3.
- Minuitur legatum, vel ex onere rerum quibus res eadem legata est, vel ex quantitate legatorum. Et quibus modis utrumque. II. 885. 3. 4. 886. seqq. & 897. 1.
- Quantum sit in legato, quomodo ex contributione legatorum, quae eodem testamento praestanda sunt, atque ex eorumdem aestimatione cognoscatur. II. 934. 2.
- in Contributionem legatorum quae vocantur. II. 934. 3. 935. seqq.
- Vide *Falcidia*.
- An, & quomodo aestimetur quanti sit unum quodque legatum. II. 941. 1. 4. 942. 15.
- Quomodo legatum transmittitur ad heredes. II. 996. 9. 10.

- Legatum Principi relictum transmittitur in successorem, etiam si Princeps decesserit, antequam legati dies cesserit, aut extiterit conditio. II. 997. 11.
- Et cur aliud iuris in legatum Augustae relictum. II. 998. 12.
- Legatum Principi quo tali relictum, imperio seu regno, cui Princeps praesit, relictum intelligitur. II. 997. 11.
- Legatum alicui relictum sub titulo dignitatis, aut certe administrationis, loco ipsi, & dignitati relictum videtur. II. 997. 998. 11.
- Legatum, aut purum est, aut in diem, vel sub conditione. II. 1109. 1.
- quodnam sit purum. II. 1109. 2.
- debetur statim, dum tamen adita sit hereditas. II. 1010. 3.
- Legatum in diem non potest exigi ante diem ab iurite herede, licet possit ab eo volente solvi. II. 1011. 6. & 1012. 10.
- ad heredem transmittitur, mortuo testatore, etiam si decesserit legatarius ante diem. II. 1011. 7.
- conditionale quoque non transmittitur, si pendente conditione decesserit legatarius. II. 1011. 8. XI. 1003. & 1004. 5.
- Legatum in diem quodnam vocetur. II. 1012. 12.
- Legato dies inest, vel aperte, vel tacite; & quomodo. II. 1012. 13. 14. 15.
- Tacite legatum diem in se continet, vel ex natura relictis, vel ex tacita voluntate testatoris. Et quomodo. II. 1012. 16. 1013. 17.
- Vide *Dies*.
- Legatum sub conditione relictum peti potest, vel cum extiterit conditio, vel quando a iure habebitur pro completa. II. 1013. 18.
- Quomodo conditio legato iocet extrinsecus, vel adiciatur a testatore. II. 1017. 1. 1018. seqq.
- iocet extrinsecus legato, aut potestate iuris, aut natura rei legato. Et quomodo. II. 1017. 1018. 2.
- adiecta intelligitur a testatore conditio, sive in verbis adscripserit, vel sine verbis inesse voluerit. II. 1018.
- Conditio adscribitur legato, aut expressa conditionis formula, aut eo adiecto quod pro conditione habeatur, uti dies incertus, & demonstratio ex futuro sumpta. II. 1018. 4. 1019. seqq. & 1024. seqq.
- qui dies certus, quis incertus; & quot modis incertus. II. 1019. 5. 6.
- quibus verbis legatum conferatur in incertum diem. II. 1022. 1023. 10.
- incertus diem adiectus conditionem in testamento facit. II. 1019. 7. 1020. seq.
- nisi tamen appareat, vel dilatio causa duntaxat fuisse a testatore adiecta, vel ideo ut legatum sine ulla dilatione praestaretur. Et quomodo. II. 1021. 1022. 9.

Legatum ita relictum. *Stichum qui meus erit, cum moriar, do, lego.* Vel ita: *vestem meam, vina mea do, lego.* Quomodo sit conditionale. II. 1024. 1025. 11.

Legatum verbis parum conditionem accipit ex voluntate testatoris tribus modis; & quanam sint. II. 1027. 13. *seqq.* & 1028. *seqq.*

Legatum sub conditione relictum, si transferatur in alium, videtur sub eadem conditione translatum; nisi tamen conditio choereat personæ. II. 1027. 1028. 15.

Quandonam conditiones quæ tacite insunt, puta, *Si heres alierit, Si fructus nascentur*, & similes, licet expressæ, non faciunt legatum conditionale. II. 1035. 2. 3. & 1036.

— quandonam si expressæ fuerint, legatum conditionale faciunt. II. 1037. 4. 1038. *seq.*

Legatum sub tacita conditione relictum, devalente legatario, antequam extiterit conditio, transmittitur ad ejus heredes. II. 1035. 2.

— quid si tacita conditio exprimitur. II. 1037. & 1038. 4.

Conditiones a jure improbatæ legatis, & fideicommissis adiectæ pro non adiectis habentur. Et quænam sint. II. 1040. *seqq.*

Quæcumque conditiones tacite insunt legatis, vel adiectæ sunt a testatore, nec a jure improbatæ, impleri debent, ut licet, & ut testator voluit. II. 1052. 25. & 1053. *seqq.*

— Vide *Conditio, Conditiones.*

Legatum relictum sub conditione, *Si legatarius decem dederit uni, vel pluribus*; peti non potest, nisi tota decem data fuerint. II. 1067. 9.

Cum vel duobus conjunctum legatum est, *Si decem dederint*; vel uni legatum est, ita ut solidum cappi ab illo non possit; quod minus ipse, aut illi duo capiunt ex eo legato, eo minus ex adscripta conditione dare coguntur. II. 1167. 10. 11. 1068.

— excipitur legatum quod minuitur lege Falcidia. Et quare in solidum conditioni pareri in illo necesse sit. II. 1068. 1069. 12.

Legatum relictum illi, qui primus quid fecerit, duobus idem simul facientibus, neutri debetur; & quare XI. 38. 15. 16.

Legatum valet, etiam omitta conditione, vel die, vel alio temperamento, quod addere se velle testator dixerat, & quare. XI. 1463. 9.

Legatum eo loci præstandum est, ubi testator de eo nominatim cavil, aut versimiliter voluit. II. 1091. 1.

— si nihil de eo significaverit: res certa legata, sive species, sive quantitas designata certo loco, ibi præstanda est, ubi relictæ. II. 1091. 1092. 2.

— si sit alio translata dolo male ab heredibus: vel ibi præstanda est, ubi jure petatur; vel ubi est, si absque heredibus dolo sit alibi. II. 1091. 2.

— sin incerta res, sive quantitas legata sit: ibi præstanda est, ubi jure petatur *ibid.*

Legatum, ubi agitur in personam, vel ibi potest peti, ubi heres domicilium habet, vel ubi est major pars hereditatis. II. 1092. 3.

— si per actionem in rem agatur: legatum ibi peti debet, ubi est. II. 1092. 4.

Legatum testamento non relictum, & jurisjurandi conventionione solum; sicuti, & quod datum est supra dolrantem, potest repeti indebiti conditione. VII. 561. 562. 1. & 563. 7.

— & quando actione de dolo repetatur. VII. 563. 8. 9.

— quomodo legatum non esse testamento relictum probetur. VII. 562. 5. 563. & 1024. 14.

Res eadem sæpius legata in eodem testamento amplius quam semel non debetur, nec peti potest. XI. 535. 536. 1. & 653. 7.

— quid inter legata, & stipulationes ejusdem rei plusquam semel factas intersit. XI. 653. 8. & 537. *seq.*

Au testator, qui sæpius eandem summam legat, legatum multiplicare voluisse censetur XI. 654. 12.

Legatorum & fideicommissorum usure debentur & fructus post mortem, & post litem contestatam. X. 1391. 46. *seqq.*

Legatum uxori relictum a marito non debetur, cum simul perire. XI. 42. 3.

Legatus proconsulis quinam. IV. 1160. 30. & N. 60. & 1161.

— an differat ab eo, cui mandata est jurisdictio. IV. 1160 d. N. & 1161. *seq.*

— imperandi jus habet a proconsule. IV. 1161. N. 60.

— mandatum habet ab illo jurisdictionem. IV. 1161. 30 d. N.

— quæ habeat sibi propria post jurisdictionem a proconsule mandatum. *ibid.*

— habet jus dandi tutores. I. 442. 7. IV. 1161. N. 60.

— habet suspecti cognitionem. IV. 1161. N. 60.

— potest adoptare, & manumittere. IV. 1138. 18. 1139. N. 34.

— an habeat tribunal. IV. 1162. N. 60.

Legati civitatum, aut municipiorum quæ habuerint jura ac privilegia. IV. 1229. 4. & 1230. *seqq.*

— possunt condere testamentum, licet sint apud hostes. XI. 1077. 2.

Lege agere quid sit. I. 316. 15. IV. 1126. N. 16. VII. 789.

Contra legem facere, aut in fraudem legis quid sit. I. 108. 5. 109. & 140. 3. & 141. VIII. 409. 3. 4.

Quando plures in lege rationes sunt, cessantibus aliis; una sufficit, ut legi sit locus. III. 643. N. 8.

Leges feruntur, in universos. I. 27. 28. 7.

— pertinent ad futura, non ad præterita. I. 25. 26. 5. VII. 1311. 10.

- non tempore tolluntur, sed voluntate legislatoris expressa, vel tacita. I. 84. 12. 13.
- contra consuetudinem abrogantur, non autem desuetudine, vel non usu. I. 84. 14.
- posteriores derogant prioribus, si vel id nominatum evasent, vel sint contrarie. I. 84. 15. 85. 16.
- posteriores trahuntur ad priores, quas & interpretantur, & temperant, si non sint aperte contrarie. I. 85. 16. 17. 86. & 101. 15. 102 seq.
- priores trahi ad posteriores, & viciniam, quam habent sententiam. I. 102. seqq. V. 490. VIII. 284. 5. & 338. 7. IX. 119.
- Leges a Justiniano ad jus vetus abrogandum compositae, quoniam sint. I. 85. 15. 17. & N. 10. & 86.
- Leges Justiniani an fuerint Graece lingua editae. IV. 106. N. 5.
- Leges de iis quae raro accidunt scribuntur, si eodem semper modo accidunt: non si aliter, atque aliter. I. 132. 17. 131. seq.
- Leges late a civitatibus alterius imperii subiectis obligant illos duntaxat, qui sunt ejusdem civitatis. I. 29. 9. & 39. 10.
- Leges scire non est eorum verba tenere, sed vim & potentiam. I. 88. 3. 89.
- Contra leges committitur faciendo, vel omittendo. I. 141. 142. 6.
- Quae contra leges sunt, pro infectis habentur. I. 142. 7.
- an hoc sit perpetuum. II. 102. 16.
- Leges quando vel ipso jure non valeant, vel per exceptionem infirmantur. I. 142. 8.
- Quae contra leges sunt, jurejurando non confirmantur. I. 143. 9.
- Leges apud Romanos non a praenominis, vel cognominis, sed a nomine eas promulgantium appellatae. VI. 293. Not.
- Leges judiciorum fuere quassimultae, & illae saepe contrariae. IV. 1360. 3.
- Earum historiae recensio. IV. 1360. N. 22.
- Fugitivae leges, quae positae sunt alieno loco, quam multae sint. I. 9. N. 6.
- Leges 12. tabb. an sint, quas Tullius Cicero proponit in lib. 3. de Legibus. IV. 1335. 1336 & N. 2.
- Legum auxilium frustra invocant, qui peccant adversus leges. XI. 134. 13.
- in Legum interpretatione non omnis divisiō est improbanda. II. 209. N. 8.
- Discedi non debet a regulis priorum legum, nisi a posterioribus sit aliquid specialiter cautum contrarium prioribus. III. 1297. 5. & 1298. VI. 1066. VII. 531. 4.
- in Legibus non omnes casus, & articuli singillatim comprehendendi possunt. I. 114. 6.
- Legis virtus est imperare, vetare, permittere. I. 24. 3. & 25.
- an, & premio efficere. I. 24. N. 3.
- Jubet lex, & dum vetat, & dum permittit. I. 25. 4.

- Verba legis, & sententia quid sint. I. 87. 1. IX. 879. 2.
- Ubi verba discrepant a sententia, non ea jus faciunt, sed sola legis sententia. II. 87. 88.
- Ubi legis sententia ex dubio, standum est verlig legis. I. 119. 1.
- Legis sententia discrepat a verbis, vel quia angustior, vel quia latior est verbis. I. 89. 4.
- si angustior sit verbis: restrictiva interpretatio est adhibenda. I. 90. 5.
- esse angustiorum verbis unde cognosci possit. I. 90. 6.
- Si legis sententia sit verbis latior: extensiva interpretatio est adhibenda. I. 105. 1.
- Sententiam legis esse latiorum verbis unde cognoscatur. I. 106. 2.
- Vide Interpretatio, Equitas.
- Legis causa & ratio cessante, lex ipsa cessat, ejusque pars. I. 91. 92. 9.
- Legi speciali non derogat posterior lex generalis. I. 85. 16. 104. 16.
- priori generali derogat posterior specialis. I. 123. 16.
- Legis actiones quae sint. IV. 1125. N. 16. VI. 621. 13.
- cum legitimis actibus non sunt confundende. IV. 1126. 9. & N. 16.
- neque modari possunt, neque mandata jurisdictione, transferri. IV. 1136. 17. 1138. 18. & N. 32.
- quomodo sint a prudentibus juris profectae. VI. 620. 13. 621.
- Legitima portio inducta est ad exemplum quartae Falcidae, & ipsa interdum vocatur a Justiniano Falcidia. V. 456. N.
- Legitima portio quid sit, & quanta fuerit jure veteri. II. 86. 9. V. 457. 27. 458. seqq.
- quomodo acta sit a Justiniano. II. 457. 27. & N. 23. & 458.
- cur dicta fuerit legitima. V. 455. 26. & N. 21.
- cur dicta sit Quarta jure naturae debita. IV. 454. 455. 26.
- quatenus sit juris naturalis, aut civilis. V. 453. 454. N. 22.
- an tolli possit jure municipali. V. 454. 455. d. N.
- quid si aliqua de causa filius legitima privatur a jure. V. 455. N.
- an alimentorum loco succedat. V. 455. N.
- quam multis in rebus differat a quarta Falcidia. V. 456. N. 22.
- Legitima portio est triens, aut semissemis portiois ab intestato debita pro numero liberorum. V. 458. 459. seqq.
- quanta sit jure Regni Cautibus. V. 457. N. 23.
- dividenda ex remissione in quinque liberos plenior est, quam divisa portio trientis in quatuor; & quomodo. V. 457. N. 23.

- an exheredatus, aut aliter deficiens in taxatione legitimæ numerum faciat. V. 457. 458. N. 23. & 537. *seqq.*
- quando dividenda sit in stirpes, vel in capita inter nepotes ex filio. *ibid.*
- an aucta sit in parentibus. II. 112. G. V. 458. & N. 24. & 459. *seq.*
- an in fratribus. II. 118. 119. g. V. 458. 459. 27. & N. 24. & 460.
- ea relinquenda est liberis non titulo donationis, aut legati, sed institutionis. II. 82. 3. 83. *seq.* V. 473. 36. & N. 40. & 474. *seq.*
- quid si relicta sit Quarta legitima nullo adjecto titulo. V. 475. 476. N. 40.
- an in testamento titulo legati relicta, valeat saltem favore Ecclesie, & piæ causæ. V. 476. d. N.
- quid si adjecta in illo clausula codicillaris. *ibid.*
- an titulo legati, vel alio quam institutionis titulo relinqui possit in testamento inter liberos. V. 534. N. 6.
- an, & parentibus titulo institutionis relinqui debeat. V. 475. N. 40.
- Exclusus ab intestati successione excluditur a legitima. V. 460. N. 25.
- nisi tamen exclusus ab intestati successione legitima servet jus commune, vel municipale. V. 461. N.
- Cum statutum tacite liberos excludit, vocando alios ad successionem, intelligendum est, *salva Legitima. ibid.*
- monachis Ordinis Minorum non debetur. V. 460. N.
- vivo patre desiderari non potest. V. 461. N.
- Statutum iubens ut pater ex delicto filii teneatur valet usque ad rationem. Quarta legitima. V. 462. N.
- Quæ pro filio solvit pater, statuto iubente, imputantur in legitimam: secus quæ solvit voluntarius. V. 462. N.
- eam filio pater etiam vivos assignare potest. V. 462. N. & 476. N. 41.
- quid si eam filius perdidit. *ibid.*
- An patre Monasterium ingresso, statim debeat filio Quarta legitima. *ibid.*
- quando Fisco debeatur ex delicto filii. V. 462. N.
- an sit quota bonorum, aut hereditatis. V. 465. 28.
- quando dici possit quota bonorum omnium. V. 463. N. 26.
- venit iure legitimæ successionis, ideoque non ex jure accrescendi. V. 403. 464. 30.
- Quænam in Quartam legitimam non imputantur. V. 465. 31. & N. 28.
- imputantur quæ percipiuntur ipso jure ex bonis defuncti, licet non ex iudicio testatoris, uti quarta D. Pii. V. 467. 32. & N. 31.
- imputantur ea omnia quæ capiuntur iudicio defuncti, & quænam sint. V. 467. 33.
- an & ea imputantur quæ mortis causa capiuntur. V. 467. 33. 468. N. 32. 33.

- Quarta legitima relinqui debet sine ullo onere conditionis, dilationis, restitutionis. Et quomodo tollatur, si fuerit onus adjectum. V. 470. 34. N. 36. & 471.
- quid si filius onus legitimæ adjectum approbavit. V. 471. N.
- quid si Quartam legitimam cum onere adjecto simpliciter acceperit. V. 471. 472. N.
- in Legitimam non imputantur liberis, quæ non ex ipsa patris substantia, sed aliunde illis obvenere sive ex substitutione, sive jure accrescendi obvenierint. V. 471. 35. & N. 37.
- Parentibus & fratribus in Quartam imputantur omnia quæ obvenierunt voluntate testatoris jure hereditario, vel jure legati & fideicommissi. V. 473.
- imputantur in Quartam donata inter vivos, & quatenus. V. 473. 37. & 476. & N. 42.
- an imputetur donatio facta filiosam, & morte confirmata. V. 476. N. 42.
- ad imputetur dos constituta filie, sive pater, sive mater eam dederit. V. 476. 37. & N. 43. & 477.
- imputantur parapherna, si profecta sint ex substantia patris, vel matris. V. 476. N. 43.
- imputatur dos nepti data, si agatur de legitima patris. V. 476. 477. d. N.
- inno & dos profecta ab extraneo, si data fuerit patris contemplatione. V. 477. d. N.
- imputatur dos monasterio data. *ibid.*
- imputatur donatio propter nuptias. V. 476. 37.
- imputantur militiæ ex casu, sive officia, quæ stipendiis ex publico constitutis exerceantur, ubi sint quæsitæ ex pecunia defuncti. V. 476. 37. & 478. N. 44.
- imputantur impensæ a patre factæ, ut filius in Canonicorum ordinem admittatur. V. 478. N. 44.
- an & impensæ ob Bullas pro beneficio ecclesiastico filii expediendas factæ. *ibid.*
- non imputantur expensæ factæ causa dignitatis filio acquisitæ. V. 478. N. 44. 479.
- an imputantur sumptus studiorum causa filio suppeditati. V. 478. d. N. & 479. *seq.*
- an & libri imputantur filii nomine comparati. *ibid.*
- Quarta legitima ex quibus rebus delibetur, aut solvi debeat. V. 482. N. 45.
- an augeatur, vel minuat, si quid accessit, vel decessit jacenti hereditati. V. 482. 473. 46. & N. 47. & 484.
- De renunciatione legitimæ, sive vivo patre facta, sive de ejus, quæ jam competet, remissione quinam scripserint. V. 482. N. 46.
- Legitima portio debita patrono ex bonis liberti. I. 290. 2.
- Quinam possint legitimari. I. 303. 2.
- Legitimati quomodo succedant parentibus. I. 309. 310. 12.

- quibus competat inefficaci querela. V. 433.
N. 5.
Legitimitas quid sit. I. 303. 1.
— quomodo fiat per oblationem curiz. I. 304.
& 305. 5.
— an filii liberi in ministerium Principis, aut
præsidis datis. I. 306. 7.
— quomodo fiat per subsequens matrimonium. I.
307. 8. 9. & 308.
— quomodo fiat Principis rescripto. I. 308. 10.
— an fiat, & quomodo, per nominationem filii fa-
ctam in testamento, vel in instrumeto publico.
I. 304. N. 2. & 307. N. 7. & 308.
Legitimus latiore significatione acceptum quid sit.
VI. 618. 1c.
— proprie dictum quid sit. *ibid.*
An leno servus accepta libertate sit infamis. V.
94. 95. & N. 2.
Gor non etiam serva mulier, quæ leonem corpore
quæstum fecit. *ibid.*
Qui lenocinium fecit, est ipso jure infamis. *ibid.*
An pecunia promissa ab lenocinium peti possit.
VII. 773. 1. 2. & 774. 299.
Lex in genere quid sit. I. 26. 6. VII. 151. 2.
— quare dicta communis Reipub. sponsio. I. 130.
137. 6.
— interdu pro pacto, & conventionē accipitur.
III. 449. N. 1. IV. 895. 1. VII. 151. 2.
Lex magis domina, quam nos ipsi, rerum nostrarum.
I. 602. N. 1.
Lex non est, quæ non habet sibi conjunctam paren-
di necessitatem. I. 28. 8.
— pareni necessitas unde. I. 29. 30. 10.
— refertur ad eos, quibus lex lata est. I. 29.
9.
Lex tota perspicenda, priusquam respondeatur,
vel iudicetur. I. 90. 8. 91.
Lex ex ejus sententia seu ratione producitur ad si-
miles casus tribus modis. I. 112. & 113. 7.
— quoniam producitur ad casus similes inter-
pretatione privati cujusque. I. 113. 7. IX. 879.
3.
— quando Principis constitutione. *ibid.*
— quando jurisdictione. I. 113. 114. 7.
Ubi lex nihil distinguit, & est generaliter scripta,
generaliter, & iudicio est accipienda. III.
348. 16. & 1291.
Omnis lex ad eos casus aptanda est, in quibus non
sit inutilis, atque vitiosa. VII. 544. 4.
Quoties lex stat aliquid fieri, nulla poena nomi-
natum adjecta, toties pro infecto habetur, quod
contra factum est. IX. 311. 5.
— at si lex vetit, poena nominatim constituta;
non habetur pro infecto, nec rescinditur quod
factum est contra legem. *ibid.*
Lex vetus quæ sit. Et quamvis leges novæ. VII.
788. 1. X. 959. 13.
Lex Romani joris species, quæ sit. I. 55. 6.
— ejus ferendum ratio. I. 55. N. 3.
Lex *Ælia Sentia* quid caveat. III. 618. 6.
— Vide *Ælia Sentia*.
Lex *Aquilia* quæ de re lata sit. IV. 223. 1. X. 1.
1. 2.
— Vide *Aquilia lex*.
Lex commissoria quid sit, & quare lex, & cur di-
cta sit commissoria. IV. 895. 896. IX. 1223.
1. & 1225. 2. 3.
ex Lege commissoria res fit inempta, si & pecunia
ad dictam soluta non sit, & venditor vel inempta.
IV. 897. 2. 898. 3. 4.
— quando hic pecunia intelligatur soluta. IV.
897. 3.
— quando statpere debeat venditor, an velit uti le-
ge commissoria. IV. 899. N. 4.
— & an mutare possit venditor, quod semel ele-
git. IV. 899. 5. & N. 5.
— quid si nulla dies adjecta sit legi commissoria.
IV. 898. N. 3.
Lex commissoria non utitur venditor, quando vin-
ditam rem non tradidit. *ibid.*
An commode, & latine dicatur pactum legis Com-
missoriae. IV. 895. N. 1.
Venditor contracta per legem commissariam pura
est, reque vendit commoda, & incommoda per-
tinent interim ad emptorem. IV. 900. 6.
— venditione resoluta ex lege commissaria, do-
minium rei venditæ ipso jure revertitur ad ven-
ditorem, cui & omnia restituenda sunt. IV. 899.
6.
An emptor arrhas, & impensas emptoris causa fa-
ctas recipiat in emptæ re accedens legem
commissariam. IV. 900. 7.
Lex Commissoria in pignoris improbata est a
jure. VI. 931. 3. IX. 1225. 4. & 1228. 6.
— cor improbata non sit in emptione. IX. 1226.
5.
Lex Cornelia testamentaria quid statuat. VIII. 1338.
12. I. 350. 9. & 360. 31.
Lex *Falcidia* a quo dicta, & quando lata. II. 897.
2. 898. 2999.
— Vide *Falcidia lex*.
Lex *Furia* testamentaria quid caverit. II. 899. IX.
749. 3.
Lex *Fustia*, vel *Furia Casinia* quæ sit, & quomodo
a Justiniano sublata. I. 261. 1. & N. 1.
Lex *Licia* an fuerit, & qua de re lata. V. 445. N.
15.
Lex *Julia* Miscella quid statuerit. IX. 561.
— sublata est a Justiniano. IX. 562. 4.
LL. *Papia* atque *Julia* non una lex, sed duplex; at
quæ una ab altera distinguitur. Et quomodo. II.
784. 11. & N. 9.
— Vide *Deficientis portio*.
Lex *Salica* quæ feminas excludit a paterna suc-
cessionē displicuit; excepta regni successionē. II.
1117. N. 2.
Lex *Scribonia* an fuerit plebiscitum, an vero lex
consularis. III. 333. N. 1.
— an solit servitutum Utucapionem. III. 333. &
334. 3.

L. Vellæ de nepotibus recte instituendis, siue tempore facti testamenti jam natis, siue post testamentum patre mortuo, vivo tamen avo amittitur. IX. 1479. *segg.*

L. Vocatio de quantitate legatorum. II. 899.

Libelli appellatorii quomodo concipiendi. VI. 428. 27. & N. 43.

— iudice per vim eos recusante, publice proponendi scot. VI. 429. 28.
— quodnam in his assessorum officium. V. 16. 18.

Quinam sint libelli, quibus prædes per se subscribere jubentur. *ibid.*

Libelli famosi quinam sint, & cur ita dicti. IV. 290. G. & N. 4. V. 85. N. 3.

Quinam poena adversus famosos libellos constituta teneatur, & quoniam ea sit. IV. 209. 210.

Libelli refutatorii quinam sint. IV. 445. 13. & N. 14.

Libelli supplices quinam sint. I. 502. 93.

Quoniam per libellos supplices, transigi & expediri queant. *ibid.*

Libellus pro codicillis. IX. 643. 3.

Libellus, actoris quid sit. VI. 50. N. 3.

Quibus partibus consistit. VI. 53. N. 4. 53. *segg.* VII. 25. 6. 7. 26. *segg.*

— quorum nomina exhibere debeat. VI. 52. 53. N.

— quas protestationes, & clausulas habere solent. VI. 53. N.

— dialecticæ formæ concipi debet. Et quomodo. VI. 54. 55. N.

— completi debet, quatenus cuiusque rei natura patitur, certam rem quæ petatur. VI. 53. 54. & 57. 2. & 58. N. 5.

— quando libellus generalis, seu incerta petitio admittatur. VI. 58. N. 5.

— completi debet causam petendi specialem in actionibus in personam; generalem in actionibus in rem. VI. 52. *segg.* 57. 3. 58. *segg.* VII. 26. 27. 8.

— in iudiciis ordinariis offerendus in scriptis ex jure communi. VI. 48. N. 2.

— non requiritur in causis summariis. *ibid.*

— offerendus etiam non petenti. VI. 49. d. N. 2.

— nec partium conventionione potest omitti. Et quare. *ibid.*

— cuius expensis detur. *ibid.*

Libellus citationis a libello conventionis quomodo differat. VI. 42. N.

Libellus conventionis in totum, an per summam necessariam inserendus sit citationi. VI. 41. 42. N. 1.

Petitio, seu conclusio libelli qualis esse debeat. VI. 55. 56. N. VII. 27. 9.

Conclusio libelli ad instar dialecticæ argumentationis formanda est. VI. 54. N. 4.

— ad iudicem necessariæ dirigenda. VI. 55. N.

— in quibus causis omitti possit. *ibid.*

Conclusio libelli substantiale quid sit. VI. 56. N.

— clausula plures, & varis. *ibid.*

— la Petitione libelli generis, & nomen actionis explicari debet jure civili. VI. 61. 5. 62. *segg.* VII. 27. 28. 10.

— secus ex jure Canonico. VI. 64. VII. 29. 11.

— quod est in utroque foro receptum. Et quare. VI. 63. 64. N. 13.

Qui libellum declarat, non solvit expensas; sed qui eum mutat. VI. 70. N. 7.

Quinam emendandi, vel mutandi libelli jus habeat. VI. 65. *segg.*

— Vide *Emendatio libelli.*

— hodie pro libello simplex actoris petitio fore usurpata. VI. 49. N. 2.

Nullitas ex inepto libello proveniens totum libellum vitiat. VI. 59. N. 9.

Sententia ex eo lata ipso jure nulla. *ibid.*

Inepti libelli exceptionibus etiam post sententiam locus est. *ibid.*

Libellus aptus in dubio præsumitur; & interpretatione etiam per improprium significationem verborum tuendus. VI. 62. N. 9.

ex inepto libello absolvitur reus ab observatione iudicii; & actor in expensis condemnatur, salvo jure proponendi aptum libellum. VI. 62. N. 9.

Ineptus libellus non obest in causis summaris. VI. 62. N. 9.

Liberalitas unde dicta. VI. 702. N. 2.

Liberalis causa quæ sit, & unde dicta. VI. 700. 3. & N. 2.

Liberalium artium professores. Vide *Professores.*

Quinam liber nascatur I. 244. 4. & N. 4. 245.

— matre libera natus esse debet, & quoniam tempore libera. I. 245. 4. 5. & N. 7.

Liberi hominis emptio non valet, nisi facta sit ab eo, qui eum ignoret esse liberum. VIII. 845. 5. 846. 8.

— neque a patre quovis titulo vendi potest, neque pignori dari, nisi ob summam egestatem. VIII. 848. 15. IX. 1083. 1. 2. & 1084. *segg.* VI. 896. 8.

Quæ poena in venditorem liberi hominis sit constituta. IX. 1083. 1.

Libero homine venditus in libertatem defendi potest a venditore adversus emptorem favore libertatis. IX. 1503. 1.

Quoniam liberi hominis a fero animali intercepti sit constituta poena adversus dominum, qui fuit in culpa. IV. 247. 4.

de Libero homine exhibendo quæ prodita sint interdicia IX. 997. 1. 998. 2. 999.

— adversus eum qui ex libero jure liberum hominem non exhibet, quæ sit condemnatio. IX. 999. 3.

— Vide *Interdictum.*

Libero bona fide serviens quomodo conveniat, aut differat a servo alieno. X. 1487. 1.

per liberam personam nullum obligationem posse habere acquiri quam habet sententiam. XI. 792. 30.

- Debitores post mortem domini institori aut procuratori solventes, dum ignorent dominum decessisse, omnimodo liberantur etsi institor aut procurator dominum decessisset non ignoret. X. 531. *seqq.*
- Debitor liberatur publicatione bonorum, quæ tamen in fiscum transeunt cum onere; sed fidejussores non liberantur. IX. 1309. 1. & 1311. 2. 3.
- Liberatio debitoris communi jure recepta, fit vel ipso jure, vel per exceptionem. VI. 601. 3. IX. 1229. 1. 2.
- fit ipso jure, cum ipsa tollitur obligatio sine ullo facto debitoris. IV. 601. 3. IX. 1369. 1.
- quibus modis obligatio tollatur ipso jure. IV. 602. 4. IX. 1369. 2. 1370. *seqq.*
- Vide *Amissio rei debite, Obligatio.*
- Liberationis ipso jure factæ species triplex, & quæ. IV. 603. 5. 6. 604. *seqq.*
- Vide *Confusio, Interitus, Lucrativæ causæ.*
- Liberatio per exceptionem quæ sit. IV. 601. 3. & 969. 1. & N. 1.
- Quænam exceptiones debitorem liberent. IV. 970. 2. 971. *seqq.*
- Liberator obligatio, qui excipit de metu, de dolo, de non numerata pecunia, de errore promittentis. Et quomodo. IV. 971. 4. 5. 972.
- qui excipit de remissione debiti, de iurejurando, de re iudicata, de diuturno creditoris silentio. IV. 973. 7. 8. 974. *seqq.*
- qui opponit exceptionem I. C. Macedoniani, aut Vellejani. IV. 972. 6. & 973.
- Liberatio quodam jure contingit in mandato; societate, duorum reorum obligatione, in accessionibus obligationis principalis. Et quomodo. IV. 977. 2. 978. *seqq.* & 995. 1. 996. *seqq.* & 1009. 1. 1010. *seqq.* & 1021. 1. 2. & 1022. *seqq.*
- Vide *Duo rei, Fidejussor, Mandatum, Societas.*
- Liberatio triplex, Naturalis; Civilis & Naturalis; & pura Civilis. IV. 730. N. 4.
- Liberatio per censuram luerativarum coneursum quæ sit. IV. 639. *seqq.*
- Vide *Lucrativæ causæ.*
- Liberatio quomodo contingat per obligationem debiti. IV. 807. 3. 4. 808. *seqq.*
- Vide *Oblatio.*
- Liberi non sunt in potestate matris, sed patris. Et quando sint in potestate avi, vel proavi paterni. II. 302. 11.
- Liberorum appellatio, qui veniant. II. 268. 9.
- Liberi, quos gradu nemo præcedit, moriente testatore, quæ sint masculi, sive feminae; sive filii, sive nepotes, sive nati, sive posthumi; sive sui, sive emancipati, aut instituendi sunt, aut nominatim exheredandi. II. 73. 4. *seqq.* 75. *seqq.*
- quibus conditionibus instituendi sint, vel nominatim exheredandi. II. 81. *seqq.* IX. 288. *seqq.*
- Vide *Exheredare, Exhereditatio, Institutum, Institutio.*
- Liberi omnes, quos gradu nemo præcedit, sine discrimine sexus, aut gradus ad legitimam successionem vocantur. II. 1116. 3. & 1117. *seqq.*
- & quomodo in paterna, vel materna bonæ succedant liberi ex diverso matrimonio nati. II. 1118. N.
- Liberi ejusque gradus sint, remouent omnes parentes a successione defuncti. II. 1123. 13. 14.
- an succedant ex jure naturæ. II. 1104. N.
- quando succedant in Capita, & quando in stirpes. II. 1126. 19. 20. & 1127. *seqq.*
- Liberi omnes debent alimenta parentibus, & quidem omnibus, ubi illi egeant. III. 456. 10.
- reverentiam & honorem debent parentibus. Et quænam isto nomine debeantur parentibus jure civili. II. 458. 12.
- quomodo agant pro parentibus, etiam sine mandato. V. 214. 10.
- testimonium dicere vetantur adversus parentes. VII. 1130. 2.
- Liberi nostri petuntur, aut præjudiciis, aut interdictis, aut cognitione prætoris. IV. 808. 809. 9.
- Vide *Interdictum de liberis exhibendis, et ducendis.*
- competentie beneficio potiuntur, si conveniantur a parentibus. VI. 850. XI. 257.
- Liberorum favore induitur dispositio, etiam verbis enunciativis. V. 1376. N. 17.
- Liberorum caritas est ex jure naturæ. I. 44. N. 5.
- Liberorum conjunctio, sive unio prolium in Germania recepta quæ sit. II. 1118. N.
- Jus trium liberorum quomodo habitum sit favoris, atque honoris loco ab illis, qui liberos non habebant. I. 212.
- quodnam sit, & quomodo concessum omnibus Imperio Romano subjectis. I. 212. 10. & N. 5.
- Dicitur habere liberos, etiam qui unicum habet. II. 1061. 3.
- Liberos profiteri qui debeant. VII. 1052. 2. & 1053. 3.
- Quæ parentes impenderunt in liberos alimentorum, vel studiorum causâ, an repetant ab illis. IV. 142. 10. 143. *seqq.*
- Liberos quater vendere licet Moscovitis. I. 341. N. 7.
- Naturales liberi in ministerium Principis, vel præsidis dati, non efficiuntur legitimi. I. 306. 7.
- sunt legitimi, justis nuptiis postea secutis. I. 307. 8.
- quandonam Principis rescripto jura legitimum obtineant. I. 308. 10.
- arrogari non possunt. I. 308. 11. & N. 7.
- non rediguntur invitati in patris potestatem. I. 364. 365. 2.
- ex unius duntaxat institui poterant, extantibus legitimis. II. 156. 27. 158.
- ex octo uncis institui possunt, ubi soli parentes defuncti superstitēs fuerint. II. 156. 27.
- in

- in solidum vero, si neque liberi legitimi extarent, neque parentes. *ibid.*
- patri in duas uncias succedunt ab intestato, si nulli extent legitimi. II. 130. N. 4.
- non succedunt coniunctis ex latere per lineam paternam, sed coniunctis per lineam maternam, sive naturalibus, sive legitimis. II. 135. 136. N. 2.
- & quidem etiamsi mater fuerit illustris. II. 136. N. 2.
- an, & quando habeant inofficiosi querelam adversus patrem. V. 433. N. 5.
- an, & adversus testamentum matris. V. 433. N. 6.
- non agunt pro parentibus sine mandato. V. 213. N. 9.
- De alimentis filii naturali debitis quinam scripserint præ cæteris. III. 454. N. 8.
- Libertas, verbum ambiguum. II. 1317. N. 1.
- quid sit. I. 232. 233. 4.
- definitio a veteribus tradita defenditur. I. 233. 234. 5.
- Quænam iura libertatis. I. 275. 1. & 338. 5.
- res est inestimabilis III. 430. 8.
- omnibus rebus favorabilior. IX. 1505. 1506. XL. 59. 4. & 62. 6.
- non potest adimā omnibus hominibus; sed adimā potest aliquibus ex iusta causa. I. 80. 8. & 81. *seq.*
- Libertas tacite data servo tutiori scripto, quando nam directa sit, & quando fideicommissaria. I. 414. 34. 415. *seqq.*
- Datio directæ libertatis non est legatum. II. 698. N. 13. & 719. N. 7. & 720.
- ad Libertatem quibus modis servi perveniant. I. 255. 1. 2. 256. *seqq.*
- Vide *Servi*.
- in Libertate directa scriptura levissima spectatur: in fideicommissaria spectari debet novissima. II. 717. 20. & 718. 22. 23.
- Fideicommissaria libertas quæ. I. 269. N. 1.
- a directa quomodo differat. I. 316. N. 16. II. 696. 10. & 718. 24. 719. *seq.*
- quomodo relinquatur, proprio servo tutore liberis relicto. I. 418.
- Libertati quinam sint. I. 249. 1. N. 1.
- quænam illorum conditio ante Justinianum; & quænam postea. I. 273. 1.
- sunt deteriori conditione, quam ingenui. I. 275. 1.
- Libertinus filius naturalis quinam. III. 945. 10.
- Libertinus Senatoris filium, nepem, vel proneptem uxorem ducere prohibetur. II. 875. N. 4.
- quomodo differat a liberto. I. 249. N. 1. 250.
- Libertus quinam. I. 249. N. 1.
- patrono debet obsequium, operas, dona, successionem. I. 275. 2.
- obsequium patrono debitum a liberto quibus in rebus positum, quomodo exigatur. Et quæ-

- nam liberti contumacis poena. I. 276. 3. 277. *seqq.*
- Vide *Patronus*.
- quibus conditionibus, operas, & munera debeat patrono. II. 280. 2. 281. *seqq.* IX. 1221. 1. 1222.
- Vide *Opera*.
- præstare debet alimenta patrono, patroni liberis, & parentibus. II. 277. 3. III. 459. 460. 13.
- quomodo cogatur, si recuset. *ibid.*
- potest assidere magistratui. V. 58. 23.
- patrocinium præstare desiderantibus. *ibid.*
- agit pro patrono sine mandato. V. 215. 10.
- Libertus, qui pecuniam patrono dedit, ut filias a se genitas in servitute manumitteret; quando com repetat, filiabus non manumissis. VII. 749. 1.
- quid si adhuc servus pecuniam dedit patrono ob filiarum manumissionem. VII. 749. 750. 2.
- testimonium dicere non potest adversus patronum. VII. 1161. 1.
- qua poena mulletur, si sponte testimonium dixerit adversus patronum. VII. 1169. 2.
- Libertus, qui patrono stipulatur, ne utilem quidem illi actionem quærit. III. 571. 17. XI. 828. 58. & 1535. 1. 2.
- Libertus, qui pecuniam numeravit sibi, non patrono conditionem acquirit. XI. 1536. 1537. 5.
- si reddi patrono stipulatus sit quam ipse numeravit pecuniam sibi, non patrono acquirit conditionem. XI. 1537.
- quid si usuras sortis, quam nominatim stipulatus est patrono, ipsas stipulatus fuerit sine adjectione nominis, & patroni. XI. 1537. 1538. 6.
- Cujusnam sit libertus qui præmii nomine accipit libertatem. I. 291. 292. 3.
- Libertus Orcinus qui sit, & unde dictus. II. 718. 23. I. 291. 2. VIII. 1300. 3.
- Libonis puteal quid fuerit. VI. 214. N. 3.
- Libra faris servorum diurnus, & quotidianus victus. XI. 314. N. 3.
- una quotidie dabatur in nexos singulos. *ibid.*
- Libri studiorum causa, filio comparati, quando impotentur in legitimam. V. 478. N. 44.
- Vide *Legitima*.
- Libri rationum, & mercatorum quatenus probent adversus alios. VII. 1029.
- Libri studiosorum, advocatorum, doctorum, sacerdotum capi non possunt in causam iudicati. XI. 330. N. 1.
- quid si alia præter libros bona debitoris non suppetant. *ibid.*
- Licet omnibus, quod jure non est interdictum. III. 1280. X. 4. 7. *seq.*
- Licitari & auctionari quomodo differant. VI. 150. N. 3.
- Licitari potest ereditor. Et quomodo. VI. 150. N. 4.
- Quis cui præferatur in licitatione bonorum. VI. 150. 5. & N. 4. 151. *seq.*
- Lictores vite conditione viles. V. 90. N.

- Ligna quæ dicantur. III. 67.
 Longa tuba cordis. V. 187. N. 7.
 Liqueere unde dictum. VI. 282. N. 5.
 Au qui jurat sibi non liquere, a judicando excusetur. VI. 282. 5. & N. 5.
 Liquidatio instrumenti an gaudet privilegio, Ne appelleretur. VI. 430. N. 25.
 Lis, & causa quomodo differant. VII. 122. 5.
 Lis mota quid differat a judicio crepto. VII. 119. 2.
 — ab instantia quomodo differat. VII. 123. 124. 6.
 Ordinata lis an eadem quæ contestata. V. 217. N. 14.
 — Vide *Litis*.
 Litteræ an cedant cartæ, vel materiæ, in qua scriptæ sunt. I. 893. 1. & N. 1.
 Litteræ rogatorie, sive subsidiales, ut vocant, quoniam sunt. XI. 227. N. 3.
 Litterones, qui falso sibi magistri nomen usurpant, sunt infames. V. 100. N.
 Litterarum imperitiis quædam excuset a totale. I. 483. 9. 484. seq.
 Litterarum obligatio quid sit. III. 1355. 2.
 — desiderat chirographum, sive cautionem creditori traditam, quæ debet sive accepti mutui professionem continet. III. 1355. 3. & 1356.
 — chirographum autem, seu cautio creditus pecunie creditori est inofficiosa intra biennium, ex qua emissa est; & quare. III. 1361. 12. 13. & 1362. seqq.
 — Vide *Chirographum*.
 Litterarum obligatio, excepta esusa creditæ pecunie exclusæ est ab aliis omnibus causis, emptio-nis, pots, legati, & similibus. III. 1358. 9. & 1359. seqq.
 — solum inducitur, ubi non numeratæ pecunie querela neglecta sit tota mensium. III. 1362. 12. 1361.
 An obligatio litterarum novatur, exacto duotaxat biennio neglectæ querelæ. III. 1361. 12. & N. 4.
 An post biennium neglectæ querelæ ita sit efficax obligatio litterarum, ut nulla admittatur contraria probatio. III. 1369. 1370. 2. & N. 1. & 1371. seqq.
 — Vide *Confessio*.
 An constituta sit, vel constitui debet obligatio ex literis a jure. II. 1381. seqq.
 — ex quo tempore constituta fuerit. III. 1381. 1382. 4. & N. 1. & 1383. seqq.
 Nulla litterarum obligatio iacet in confessione unius factæ sine chirographo, seu literis etiam ei-dem confessioni stipulatione accesserit. III. 1387. 10. & 1388. 1389. 11. 12. & 1390.
 ex Cautione creditus pecunie non novatur, cui adjecta sit stipulatio, an novatur obligatio ex literis, an ex sola stipulatione. III. 1390. 13.
 — an hic minuat eadem vis, & potestas obligationis litterarum quæ erat, stipulatione non adjecta. III. 1391. seqq.
 — Vide *Confessio*.
 Litem suam facere quid sit. IV. 236.
 An litem suam facit, qui imperite iudicavit, etiam si de consilio assessorum. VI. 395. 3.
 — an, etiam si male iudicavit ex consilio sapientis. VI. 396. N. 2.
 — an litem suam facit pariter, qui dolo malo, & qui per imperitiam iudicavit. VI. 396. 5.
 Litem suam facit qui adversus legem dolo malo aliquid prætermittit. VI. 397. 6.
 Qua actione teneatur, qui litem suam facit. VI. 395. 3. & N. 1.
 — & an ea sit bonæ fidei. VI. 782. 44. & 788.
 Litem contestando, nemo conditionem suam deteriorem facit. XI. 468. 8. X. 1392. 53.
 in Litem jurare quid sit. Et quid hic appellatione litis intelligatur. VI. 335. 1. 2. N. 1. 2. X. 588.
 — Vide *Jurandum in litem*.
 Litigatores, qui, vel sibi jus dicant, vel alienas lites vexandi causa redemerint, notantur infamie. V. 121. N. 14.
 Litigantium in foro seu suo quæ sit pæna. IV. 1343. N. 2.
 — & quibus in casibus locum non habet. IV. 1344. d. N.
 Litigiosa res quænam sit, & quomodo fiat jure do-vu. II. 1224. 27. & N. 9.
 — Ejus interdicta alienatio. II. 1223. 25. 1224. N. 7.
 — Quos officiat hæc prohibitio. II. 1224. 26. & N. 8.
 — quando alienari quæst imponere. II. 1224. 27.
 Liti renuntiare quid sit, & quibus ex verbis litis renuntiationi argatur. VII. 117. 1.
 Quisnam liti se obtulisse intelligatur. XI. 140. 3. 141. 4. 5.
 — quomodo litis renuntiatione esusa finisur. VII. 119. 3.
 — adversario presentem fieri debet. *ibid*.
 — interposita apud acta absente adversario renuntiationi non aacet. VII. 120. 4.
 Litis contestatio quid sit, & unde dicta. VI. 4. 5. & 191. 1. & N. 1. & 193. 1. & N. 2. VII. 809. 26.
 — quomodo fieret apud veteres; & quomodo sub imp. emendata fuerit. VI. 193. 2. 3. & N. 4. 5.
 — dicta basis ac fundamentum iudicii. VII. 5. 6. & 7. & N. 7. & 197. N. 6.
 — omnia processum vitat. VI. 197. N. 6.
 — olim erat actus legitimus; hodie conditionem recipit, & in eventum confertur. VI. 197. N. 5.
 Litis contestationis effectus plures; & quoniam sunt. VI. 197. 198. N. 6.
 in Litis impensa quinam damari debeat, & quanti. VI. 309. 6. 310. 7.
 — an deturari debeat victus in damna adversario illata. VI. 309. N. 5. & 310.
 An, ubi statutum jubet victum condemnari in liti impensas, eam jure litigandi causa excuset. VI. 310. N. 6.

— qui-

— quinam iustam litigandi causam habuisse videtur. VI. 311. 8. & N. 8. & 312.
 Litis contestatione contrahitur. Et quomodo. III. 543. G. X. 1392. 51.
 Litis dominus qui. V. 220. 14. N. G.
 — solus procurator ad lites dare potest. V. 220. 15. & N. 15.
 — non potest jurare per procuratorem. VI. 219. 8.
 Litis dominus alius est ante contestationem litis, alius post litem contestatam. V. 228. 25.
 — & quinam pertineant ad unum, vel alterum genus litis dominorum. V. 228. 25. & N. 24.
 — quomodo, lite jam contestata, domini litis efficiantur. V. 229. 6.
 — an quis dominus litis maneat post litem cum procuratore a se dato contestatam. V. 229. 6. 230. 27.
 Litis aestimatio quoniam. V. 714. 42.
 — emptionem facit. V. 644. 9. & 913. 13.
 Litis aestimatio fungi quid sit. X. 98. 4.
 Litis totius aestimatio quid sit. V. 877. 7.
 — venit in petitionem hereditatis. V. 644. 9.
 Litis pendentia quomodo a praeventione differat. IV. 1296. N. 3.
 — plerumque usurpantur promiscue. IV. 1300. & 1301. N. 7.
 — inducitur iure Canonico ex sola citatione legitime iniuncta. *ibid.*
 — non potest obijci a reo, qui fuerit contumax in iudicio, in quo agi coeptum fuerit. *ibid.*
 Litis pendentiae non est locus in executivis. *ibid.*
 Finitae lites exceptiones. Vide *Exceptiones*.
 Lites publicae bono, & Reipublicae salutis inimicae. XI. 147. 3.
 Lites execrationum commendanda verecundia. Et an omnis iudiciorum usus honesto & christiano viro sit interdictus. IV. 1033. N. 1.
 Lites communi amicorum opera potius transigenda, quam in forum deducenda. IV. 1033. 2.
 Litem insana cupiditas vituperanda. IV. 1033. N. 1.
 — rei domesticae satis incommoda est & concordiae atque tranquillitati inimica. *ibid.*
 Littora sunt proprietate publica, sed uso communia. I. 654. 4. & N. 3.
 Littora a populo Romano occupata, quatenus sint ejus; & quoniam jure ac potestate. I. 656. 7. & N. 6.
 An liceat aedificare in littore sine permissu Principis, vel magistratus. I. 696. 3. 4. & N. 2.
 — nostris moribus in littore non potest aedificari absque permissu Principis. I. 696. N. 2.
 — quandonam jure Romano Principis permissus aut de reorum magistratus sit in eam rem necessarium. I. 697. 698. 4.
 in Littore meta sunt occupantis. I. 700. 4. 701. *seq.*
 Locus in littore occupatus edificio, eo destructo, nullius est, & cedit nove occupanti. I. 720. 9.
 Locare undenam dictum. X. 1226. 3.

Locatio, conductio emptioni finitima. III. 813. 1. N. 1.
 — quid sit. *ibid.*
 — alia rerum, alia factorum. III. 813. 2.
 Locatio rerum quoniam. Et quod illius etymon. III. 813. 3. 814. *seq.*
 Locatio factorum unde aestimanda, seu quoniam facta locationem recipiant. III. 816. 4.
 — quandonam emptionis, vel contractus innominati formam, & vim habet. III. 817. 818.
 in Factorum locatione quomodo dignoscatur locator, & a conductore distinguatur. III. 817. 818. 5. & N. 8.
 Locatio tria desiderat; & quae sint. III. 820. 6.
 — iidem, quibus emptio, legibus seu pactis constituit. III. 820. 6. 821. *seq.*
 An merces in locatione consistere debeat necessario in pecunia numerata. III. 819. 820. 6. & N. 9.
 Merces in locatione debet initio certa constitui. III. 821.
 An locatio consistat, ubi merces in alienum arbitrium collata fuerit. III. 821. 6.
 Locatio rerum non mutat dominium. III. 821. N. 9.
 Locatio ad tempus non modicum transfert utile dominium. III. 822. N. 12.
 — facta de re soli in perpetuum, vel ad longum tempus induit naturam emphiteusos. II. 1255. & 1256. N. 1. III. 822. 6.
 An locatio fiat eorum rerum, quae traduntur opifici, ut ex his factum opus nobis reddat. III. 850. 13. & N. 8. & 851.
 Locatio partiaria quae. III. 821. N. 9.
 Locatio usufructus quid differat a simplici locatione. III. 42. N. 3.
 Locatione legata, quod ex ea debetur, totum locatum intelligitur. IV. 974. Not.
 Locator praestare tenetur conductori, licere uti frui re conducta. III. 825. 3.
 — praestare tenetur locatæ rei possessionem. III. 825. 4.
 — Locatæ rei usum, in quem parata res est a natura. III. 825. 5. 826. *seq.*
 — fructus locatæ rei cum naturales, tum civiles. III. 827. 9. 828. 10.
 — remissionem mercedis tempore sterilitatis; & quibusnam conditionibus. III. 827. 9.
 — casum fortuitum, qui sine ejus culpa contingit, non praestat conductori. III. 829. 13.
 — Vide *Casus*.
 — an casum evictionis in re locata, & an vitium in locato dolio praestet. Et quomodo. III. 830. 15. 16. 831. *seq.*
 Qui dolium vitiosum locavit, tenetur in id totum, quod interest conductoris. III. 830. 15. 16. IX. 840. 3.
 — & quare, si quis ignarus vitiosum dolium locavit, aut vendidit, in id totum tenetur, quod interest emptoris, vel conductoris. IX. 840. 5. & 841. *seq.*

Locans alienas aedes, quasi suas, quando in id quod interest, teneatur. III. 830. 15. & N. 6.

— evictionis periculum in locatis aedibus non praestat, si nihil dolo fecerit, & aequè commodam habitationem prestare paratus sit. III. 831.

Quare qui aedes locavit, quae postea publicatae sunt ejus culpa, non teneatur in id quod interest, sed incedendum tantummodo debeat remittere. III. 830. 16. & 831.

Locator, qui fuit in culpa, quominus conducta re frui liceat, conductori tenetur in id quod interest, nomine cum damni, tum lucri. III. 832. 17.

Locator est in culpa, vel cum non admonuit conductorem de locatae rei vitio, si id non ignoraverit; vel per ipsam, aut alium, quem potuit prohibere, stetit quominus conductor frui posset. III. 832. 833. 18.

— nisi tamen rem locatam ad se revocaverit justa de causa, & usum illius ademerit conductori. Et quoniam hic iustae causae. III. 833. 18.

— qua actione locatori conductori teneatur, nisi ei praestet ut conducta re frui liceat. III. 833. 19.

Locata re furto ablata, aut pendentibus fructibus a fure excisis, locator debet cedere conductori suas actiones. III. 835. & 836. 22.

Locator damna, quae proveniunt a re conducta, quondam praestare conductori tenetur. III. 836. 837. 23.

— ea damna conductori praestare debet, quae illi contigerunt non tantum ex re locata, sed & per occasionem locationis. III. 837. 24. 25. & 838.

— praerogatum sibi mercedem reddere debet pro eo tempore, quo conducta re frui non licuit. III. 837. 24.

— liberam, & indemnam, finita locatione, suarum rerum exportationem debet permittere conductori. III. 837. 25.

— item impensas in rem locatam factas, necessarias, vel utiles colono vel inquilino sarcire tenetur. III. 838. 26.

Locator operarum, nisi eas praestet, tenetur in id quod interest, conductori. III. 843. 1. & N. 1. 844. seq.

An integra merces debeatur illi qui operas ad annum locavit, & aliquo anni tempore valetudine impeditus illas praestare non potuit. III. 849. N. 6.

Locator operis conveniri non potest, nisi opere absoluto, vel nisi merces constituta fuerit in singulis operas. III. 850. N. 7.

Locator operis modo conductor, modo locator appellatur diversa ratione. III. 849. 10.

Locuples quinque dicitur. XI. 1181. 2.

Locupletior videri debet, qui pauperior non est factus in suo. VII. 678. 56.

Actio de eo, quod certo loco dari debuit, quam recte sit constituta. X. 1063. seqq.

Qui certo loco dare promisit, si ibi non solvat, non potest alibi conveniri, quin in quo loco dare debuit, aut in eo, ubi domicilium habet. X. 1069. G. & 1070. seqq.

— utilis non directa, eademque certi conductio dicta, aut triticiaria. X. 1067. 4. 1068. seqq.

Actio de eo quod certo loco dari promissum est si alibi petatur, cur dicta sit arbitraria. Et quoniam hic iudicis arbitrio committantur. X. 1073. 1.

— continet utilitatem utriusque, cum actoris, tum rei. X. 1074. 2. & 1075. & 1117. seqq.

— utilitas actoris hic aestimanda, cum debitor moram fecit, quominus suo loco solveret. X. 1075. 3. & 1076. seqq. & 1120. 4.

— quando mora fieri intelligitur a debitore, quominus suo loco solvat. X. 1076. 4.

— in utilitate actoris aestimanda damni, & lucri ratio habetur. Et quae actoris damna in hanc loci utilitatem veniant. X. 1120. 5. 6. 1121.

— utilitas actoris aestimari potest ultra modum usurarum legitimam. Et quoniam legitimus usurarum modus. X. 1121. 7. & 1122.

— lucri pariter, atque damni ratio habetur in aestimando eo, quod actoris interest suo loco solvi. X. 1122. 8. & 1123.

— lucri tamen & damni probandi ratio diversa. Et quomodo. X. 1124. 9.

— utilitas actoris alibi agentis aestimatur etiam adversus fidejussorem, ubi moram fecerit fidejussor, tametsi solus, & non etiam reus. X. 1150. seqq. & 1158. 1159. 7.

— Vide *Fidejussor*.

— utilitas rei aestimanda, sive moram fecerit, sive non fecerit. X. 1077. 6. & 1078. seqq.

— aestimanda utriusque utilitas, cum alio loco agitur, si utriusque intersit, & mora facta sit a debitore in solvendo. X. 1081. 7. & 1082. seqq.

Utilitati litigatorum aestimandae, cum alio loco agitur, quae iudicis sententia conveniat. X. 1083. 1084.

— Si agatur constituto loco; sola summa promissae petitur, neque loci utilitas praestatur, etiam si moram in solvendo fecerit debitor. X. 1125. 1. & 1126. seqq.

— nisi tamen usuras, puta, creditae pecuniae petitor sit stipulatus. X. 1127. 1.

— vel nisi temporis ad solvendum stipulatione constituti utilitas intervenierit. X. 1127. & 1128. 2.

— quoniam numeranda sint in utilitate temporis. X. 1129. 3.

— temporis utilitas non actione arbitraria, sed directa ex stipulato petitur; & quare. X. 1129. 4. 1130. seqq.

— loci & temporis constituti ad solvendum ratio longe diversa. X. 1134. 5. & 1135. seqq.

Cum duobus locis disjunctim aliquid dari promissum est, actor eligere potest, in quo agat, loci alterius utilitate non aestimata. X. 1092. 7.

— alio loco si petat, quam altero ex duobus actoris est electio, utrius loci utilitas ex duobus constitutis sit aestimanda. X. 1096. 10. 11.

— Vide *Alternativa*, *Electio Locus*.

Qui certam pecuniam summam sibi dari duobus conjunctione locis stipulatus est, petere debet partem singulorum locis. Et quare. X. 1097. & 1098.

— & quidem utilitate loci eternus non aestimatur. X. 1098. & 1099. 2.

— quae tamen aestimari debet, si alicui petetur: dum tamen idoneo loco. Et quomodo? hic inter alia summa peti possit. X. 1099. & 1100. 3.

An, & quibus de causis res, quae debere constat solvenda sit, si alicui agatur. X. 1137. 1. & 1138. *seq.*

— idem tamen non solvendas, nisi praestita prius cautione de solvenda loci pecunie, ubi promissa est. X. 1139. 4.

— Vide *Fidejussory, Solutio.*

Locus religiosus quoniam sit. I. 638. 16. *seqq.* & 639.

— Vide *Religiosae res.*

An locus intermedius impedit servitutem. Et unde hoc aestimandum. III. 235. 5. & 236. 6. & 7.

— & quomodo intersit, proprius, sit an alienus, an publicus. III. 236. 8. 9. & 237. 10. & 238. 11.

Quare locus privatus non impedit perpetuo servitutem secus atque locus sacer, religiosus, publicus. III. 240. 15. & 241. *seq.* & 237. 10.

Lucrativae causae quoniam sint. XI. 1348. 3.

Dum causa lucrativa in eodem hominem, & in eandem rem concurrere non possunt. IV. 639. 2.

Omnes qui speciem debent ex causa lucrativa, liberantur, cum eadem species ex alia causa lucrativa pervenit ad creditorem. *ibid.*

Concursum lucrativum concursus quomodo liberet debitorem. IV. 639. 640. 2.

Quoniam in persona creditoris concurrere oportet, ut locus sit liberatorem debitorem in lucrativorum concursuum concursus. IV. 640. 3. 641. *seqq.*

— quoniam in persona debitoris. IV. 643. 7. 8. 644. *seq.*

Qui rei aestimationem habuit ex una causa lucrativa, potest deinde rem petere ex altera lucrativa causa. IV. 644. 9. 645. *seq.*

Solvende una ex pluribus qui eandem rem debent ex diversis causis lucrativis, ceteri licet extranei liberantur. XI. 1084. 3.

Lucrum quodam intelligitur. X. 1436. 63.

Lucrum quod ex meribus fieri potest, e solo negotiaturae merces comparare solio aestimandum. X. 1124. 9.

Lucrum ex dolo suo nemo consequi debet. VII. 495. 13.

ex Qua persona quis lucrum caput, ejus & factum praestare debet. V. 1337. 12. X. 573.

Luctus legitimus tempus quodam sit. V. 96. N. 3.

— intra illud nubere, vel nuptias filiamfamilias querens efficitur infamis. V. 95. 1. 96.

— an, etiam si filiam intra tempus luctus alteri nuptiae dederit, geberum maritum ponens, vel potius esse superstitem. V. 96. N.

de Ludo licitis, & illicitis quinam temperant. III. 1241. N. 5.

Res ludo perdit: intra annum 50: repeti possunt. *ibid.*

Ista tamen consuetudo est, ne restituere teneatur etiam in furo animae, qui ludo licite vicit sine dolo. *ibid.*

An ludus excusari possit. X. 6. 13.

Lupanibus ne affigatur, servitus quoniam sit. III. 258. 2. & 259. *seq.*

Lupanaria servitus an eadem: an alia. III. 259. 3. & N. 2. & 260. *seqq.*

Stipendione ne lupanibus afficiatur, non solum praesentis, sed & futurae lamine continentur. XI. 98. 17.

Lupanaria quare multis in locis tolerata. I. 62. N. 4.

Lutetiae Francis communis patria. IV. 1228. N. 2.

M

- M**Acoda dictus frenator improbus, & non 6-
 -fusianus qui cum eo contraxerit. III. 658. 4.
 VIII. 125. 3. & 126.
 Macedonianum S. C. ab eo dictum. *ibid.*
 — Vide S. C. Macedonianum.
 Machiositas per metaphoram dicta quid sit. IV.
 399. 9.
 — in re, & facto consistit, & quomodo. IV.
 400. 10.
 Magi iofames. V. 93. Not.
 Magis, & minus specie non differunt. IV. 664.
 N. 6.
 Magister ovis quissim sit. IV. 365. 4.
 Magistrare quid sit. IV. 1104.
 Magistratus unde dictus. IV. 1104. 7. & N. 12.
 — ambiguum verbum. IV. 1108.
 Magistratus pro bovere, sive mureo ascriptus
 — quidnam sit. IV. 1101. 4. & N. 5.
 — nascitur ex administratione Reipub. ex jurisdi-
 ctione, & ex eo quod quis praestet jurisdictioni.
 IV. 1101. 5.
 — quoniam Reipub. administratio magistratum
 facit. *ibid.*
 Magistratus habere debet semper adiunctam ju-
 risdictionem, cui & praesse debet. Et quid sit
 jurisdictionis praesse. IV. 1102. G. & N. 8. &
 1103. 7.
 Magistratus accipitur & pro persona, quae bonam
 gent. IV. 1105. & 1106. 8.
 — sine definitio multiplex. IV. 1105. 8. & N.
 131. & 1106.
 — creatur vel a Principe, vel ab aliis, qui sum-
 mam potestatem obtinent. IV. 1106. p. & 1107.
 — creatur, etiam a libera Republica. IV. 1107.
 & 1108. 10.
 — modus sive ratio creandi magistratus apud Ro-
 manos quoniam varia. IV. 1111. 12. & N. 23.
 Magistratus, lex loquens, & viva iustitiae vox iure
 dictus. IV. 1104. N. 11.
 Conducibilis est ut optimus Magistratus praestit
 inque legi, quoniam ut improbus aequissimus. *ibid.*
 Magistratus officium quoniam late accipitur. IV.
 1101. N. 7.
 Magistratus potestas, & jurisdictio ex consuetudine
 & legibus cuiusque gentis, populi, civitatis est
 estimanda. IV. 1170. 1171. G. & 1173. 8.
 Magistratus potest distrabere res alienas, vel futuri
 domini gratia, vel litis exequenda causa. I.
 935. 3.
 — futuri domini gratia facultatem tribuit distra-
 hendi res hereditarias. Et quando. I. 935. 4. &
 936.
 — jurisdictionis exequenda causa distrabendi ius
 facit I. bona debitoris creditum, vel latitan-
 tis. I. 936. 5. G. & 937. 7. VIII. 1102. 11.
 II. Possidendi iure, domini idem, ubi non caveator
 idonee causa damni infecti. Et quomodo. I.
 937. 8.
 III. Servi ducendi potestatem facit in actione so-
 ciali, si dominus absit, neque servus defendatur.
 I. 938. 9.
 — quatenus hi modi distrabendarum alienarum
 rerum per jurisdictionem magistratus sint iuris
 civilis, aut gentium. I. 938. 10.
 Magistratus debet in ea causa, in qua aditus est,
 vel ipse cognoscere, vel iudicem dare. III. 550.
 — in extraordinariis tamen cognitionibus debet
 ipse cognoscere, nec potest iudicem dare. *ibid.*
 Magistratus jurisdictionem suam mandare potest.
 IV. 1120. 4. & 1121. 209.
 — easdem intelligitur, cum dixit se alicui iuri-
 sditionem suam dare; non autem si dixerit se
 dare alicui iudicem. IV. 1150. 26.
 — nec potest ius dicere extra territorium, neque
 inter consentientes. IV. 1173. 7.
 — solus exequi sententiam potest, vel suam, vel
 iudicem a se datam. XI. 226. 5.
 — iussu Principis cogitur exequi etiam alienam
 sententiam. XI. 225. 1.
 — & quando jubeatur exequi alienam. XI.
 227. 2.
 — quomodo exequi non possit sententiam iudicis a
 se dati. XI. 228. 3.
 — quae actione teneatur, si ob imperitiam male
 iudicaverit. V. 26. 33. 34.
 — & quando ob eam causam conveniri possit.
 V. 28. 35. & 36.
 — en, & quando de assessorum imperitiis teneatur.
 V. 27. 33.
 — intra quod tempus instituatur adversus ma-
 gistratum querela ex rebus ab illo injuste de-
 cretis, vel iudicatis. V. 29. 36.
 — non potest suscipere procuratorem, quomodo gerit
 magistratum. V. 202. 14.
 — vel quando illum inductor est. *ibid.*
 Magistratus habet ius dandi tutores, potestate sibi
 specialiter a iure tributa. I. 441. 6.
 — municipalis dabit tutores ex iussu praesidis. I.
 442. 8. & N. 4.
 — non potest exercere ius dandi tutores alio lo-
 co, nec inter alias personas, quam quae sunt
 ejus jurisdictioni subiectae. I. 442. p. & N. 5.
 445. 18. & 448. 24.
 — nec potest tutorem dare illum qui habet vel
 par, vel majus imperium. I. 448. 24.
 — cavere debet, ac tutores det illos, quorum mo-
 res, facultates suspectas; neque illos qui totam
 affectant. I. 446. 22.
 — non potest se ipse tutorem, aut iudicem, aut
 arbiter dare. I. 448. 26.

— mu.

- municipalis darcipotes tutorem collegam suum. I. 448. 27.
- Magistratus tutorem dare non potest, neque sub conditionem, neque ex die. I. 451. 31.
- cur in tutore dando non idem licet magistratui, quod testatori. I. 451. 32. 452.
- Magistratus potest dare tutorem sub conditione in presentem, vel in prateritum concepta, & ea quae jure inest. I. 453. 33.
- potest tutorem dare usque ad diem, vel conditionem, quae jure inest. I. 454. 34.
- darn debet tutores petitos, si aut idonei, vel alios idoneos. I. 476. 42.
- An impune sit magistratui, si tutores non dederit. I. 476. 43.
- Quodnam officium magistratus qui cognoscit de excusatione tutoris. I. 505. 59.
- in quibus causis, & in quibus personis cautionem exigere debeat nomine pupilli; & quomodo hic acquirat pupillo stipulando, sive per se id faciat, sive per alium. XI. 823. 52. & 824.
- an possit agere pro homine sui jurisdictioni obnoxio sine mandato. V. 215. N. 10.
- Magistratus sunt Reipublicae defensores. I. 220. 11.
- Quinam magistratus excusentur tutela. I. 491. 31.
- Magistratus minores quodnam habeant imperium. IV. 1102. N. 8.
- Magistratus sive annui, sive biennales, sive urbani, sive provinciales vetantur agere judicio adversus homines sibi subditos. IV. 1075. 24.
- Magistratus annui, qui cum imperio sunt, conveniri non possunt, quando funguntur magistratu. IV. 1083. 7. & N. 5.
- nisi tamen in officio deliquerint. IV. 1083. N. 5.
- quid si periculum sit, ne exeat dies actionis. *ibid.*
- deposito magistratu, committantur in provincia dies 50. ut possent conveniri commorator; necessarii (sex menses, si ante discessissent. *ibid.*
- Magistratus illustres habent suum forum, ad quem revocant, sive civiliter agatur, sive criminaliter adversus illos. IV. 1328. 4.
- omnes promissioni dicti veteribus iudices. IV. 1334. 3. 1335. *seq.* & N. 1.
- Magistratus accipere dona prohibentur praeter xeni moderata. VII. 279. 2. X. 463. 1.
- onere vetantur in provincia res quavis mobiles, & immobiles. VII. 580. 3. X. 463. 1.
- item praedia paterna, quae a Fisco distraherentur. *ibid.*
- edificare non debent in sua provincia. VII. 581. 5. X. 464. 1.
- nec ducere oriuandam ex provincia uxorem. *ibid.*
- nec fomes exercere. VII. 581. 7. X. 464. 2.
- an mutuum simplex dare possint. VII. 581. 8. *seqq.* & 581. 11. *seqq.* X. 465.
- pecuniam mutuum dare prohibentur, non solum accipere. X. 472. 2.
- Mutuo contra legem dato a magistratu, pecunia danti perit, & credit Fisco. X. 470. 9.
- Quare perpetuis magistratibus superiora non sint inter dicta, veluti magistratibus temporariis. X. 471. 11.
- Magistratum aetas certa definita fuit apud Romanos. IV. 1373. N. 11.
- Quenam requirantur in persona magistratum. IV. 1375. 10. & N. 15.
- Quenam sint edicta magistratum. I. 57. 10. & N. 8.
- munus quale. I. 220. 11.
- Romanorum Magistratum cognitio unde petenda. IV. 1170. N. 6.
- eorum nomen una cum officiis frequenter desicere. IV. 1170. N. 7.
- Romanorum magistratum officia & jurisdictionem nostrorum temporum Magistratibus accommodare sine defectu inest eis operae. *ibid.*
- An actio sit magistratus esse temporarius, quam perpetuos. IV. 1076. N. 20.
- Majestas quid sit. IV. 1111. N.
- ea est ab imperio, & jurisdictione diversa. *ibid.*
- ad Jura majestatis pertinet irrogare a legibus poenae remittende facultas. I. 64. N. 6.
- item infamiae abolitio. V. 162. N. 45.
- Majestatis reus boni nuntius ex tempore delicti; ideoque nec potest alienare potest, neque manumittere. II. 1228. & N. 15.
- quod jus ad majestatis crimen atrocius est revocandum. d. N.
- Majestatis reus etiam abscondi potest. V. 180. N.
- ejus liberi infames. V. 161. N. 44.
- Majestatis crimina quoniam sint. VII. 972. 54.
- Majores quinam dicantur respectu nepotum. VI. 31. N.
- a parentibus quomodo differant. *ibid.*
- Major aetate quinam dicatur. V. 1081. 1. & N. 1.
- Majoris aetate mutari, vel minui potest ne jure municipali. V. 1083. N. 1.
- Major 25. annis, qui contra pactionem iurejurando firmatam agere conatur, sit ipso jure infamis. V. 100. 3. & N. 12.
- Major numerus suffragiorum vincit, & pro eo habetur ac si omnes egerint. XI. 325. N. 2.
- Mala fides auctoris ita nocet successoris, ut ei XXX. annorum praescriptio necessaria sit, si jura suum & alienationem dominus ignoravit. I. 1093. 20.
- Vide *Possessor, Possessio*.
- Maleficium quid sit, & unde dictum. IV. 208. & 201.
- infertur, vel in personam, vel in res alterius. Illud injurie dicitur, hoc alieni destructio. IV. 204. 7. & 205. *seqq.* & 209. 1.
- Genera maleficiorum distincta; & distinctio nascitur obligatio ex singulis. Et quo ex capite nascatur divisio maleficiorum. IV. 204. 7.
- ex Maleficio specialiter accepto nascitur obligatio ex delicto. IV. 201. 3. & 5.

Pro-

Promittens ob maleficium, *Ne illud fiat*, an obligetur. XI. 1496. 5.

Actiones omnes ex maleficiis poenales, duobus tantum exceptis. VI. 735. 10.

— ex poenalibus quænam mixtæ sint in isto genere. IV. 736. 11.

Actiones ex quasi maleficiis poenales. Et quatenus. IV. 736. 13.

a Maleficiis temperare decet, non pactis, sed pudore, officio, atque legum metu. III. 620. N. 4.

Malitia an latina vox. Et de aliis id genus vocibus. IV. 362. N. 7.

Malitiæ iurjurandum ante vel post acceptum iudicium recte iudex exigit a partibus. VI. 219. N. 8.

— an differat a iuramento calumniæ. *ibid.*

Molitius non est indulgendum. X. 327. 11.

Malitiosa petitio quid sit. *ibid.*

Manceps quisnam. III. 162. 4.

Mancipia veterana quæ. X. 1307. 6.

— novitia quæ sint. *ibid.*

Quænam vis & effectus mancipationis sollemnis. I. 744. N. 5.

Mandare aliquid alteri quid sit. III. 855. & 856. 3. VIII. 544. & 545. 8.

Mandare jurisdictionem quid sit, & unde dictum. III. 855. 3. IV. 1119. 3. & N.

Mandari potest iurdictio, sed non transferri. Et quid inter utrumque differat. IV. 1117. 2. & 1120. 3. & N. 10.

Mandatur iurdictio more, non lege aliqua. IV. 1118. N. 3.

Mandata iurdictio dicitur frequentius delegata. IV. 1117. N.

— quatenus eadem sit cum ordinaria. *ibid.*

Mandata iurdictio continetur jure municipali, quod absolute de iurisdictione decernat. *ibid.*

— funguntur precario munere qui utuntur mandata. IV. 1115. N. 1.

Qui habet mandatam, quare illam mandare non possit. IV. 1120. 4. & 1121. & N. 11.

Mandari omnia possunt, quæ competunt jure magistratus. IV. 1123. 6.

— & quænam jure magistratus competant. IV. 1123. 6. & N. 14.

Quænam mandari non possint. IV. 1136. 17. & 1137. *segg.*

— & quare non possint. IV. 1135. & 1136. N. 30. & 1138. 18. & N. 30. & 1139. N. 33. 34. & 1140.

An mandari possint cognitiones prætoriarum. IV. 1140. 19. & N. 35.

Mandari non possunt, & neque iurisdictione mandata, transferri possunt, quæ specialiter a lege sunt tributa magistratui. IV. 1140. 19. & 1141.

— & quare specialiter tributa mandari non possint. IV. 1141. 1142. 19. & N. 37.

Mandari non potest gladii potestas, seu animadversio in facinorosos. IV. 1142. 20. & 1143.

— neque cognitio. IV. 1144. N. 4.

— Vide *Jurisdictionio*.

Mandare actiones quid sit. IV. 457. VII. 815. 13. VIII. 563. 2. 3. IX. 522. 3.

Mandare, & cedere actiones quomodo differant. VII. 816. 17. IV. 457. N. 8.

Actiones duobus temporibus alteri recte mandantur a creditore; & quibus. VII. 814. 8. 9.

— an mandari possint, & quatenus, soluta pecunia. VII. 814. 9.

— mandando illas, & cedendo non transferuntur recte, sed oblique; & quatenus. IV. 457. *segg.*

VII. 816. 24.

Cur mandari dicantur quæ ceduntur actiones. IV. 457. VII. 817. 26.

— Vide *Cessio*.

Mandatarius & procurator an idem sint; & quomodo differant. III. 864. 1. & N. 1.

Mandatarius susceptum mandatum exequi debet, eoque impleto, restituere quod ad eum per causam mandati pervenit. III. 864. 2. 865. *segg.*

— quidnam sit, quod per causam mandati pervenit; & quænam debeat restituere mandatarius. III. 867. 868. 6.

Tria exiguntur a mandatario in restitutione actionum faciendi. Et quæ sint. III. 868. 7.

— Vide *Mandati executio*.

— an dolum duntaxat, an vero etiam culpam præstare teneatur. III. 869. 8. 9. & 870.

— omnem culpam præstare debet. III. 869. 8. & N. 4. & 870. 10. 871. *segg.* VIII. 670. 9. *segg.* 671. *segg.*

— nisi tamen aliter convenerit. III. 874. 11.

— casum non præstat. III. 869. 8. & 874. 11.

Mandatarius habet actiones directas, atque utiles. VII. 819. 39.

— utiles semper habet, & exercet suo nomine; mandatas sive directas nomine mandantis exercet. Utrum fiat quidnam intersit. VII. 817. 27. 28. & 822. 48. *segg.* IX. 1385. 6. 7.

Mandatio quando competant utiles, & quando directæ. VII. 818. 33. 34.

— directas habet tribus temporibus, & quibus. VII. 820. 42. *segg.* & 821. 46.

Quomodo utile sit mandatario exercere directas alieno nomine, etiamsi habeat proprio nomine utiles actiones. VII. 821. 47. 822.

An mandator actiones alteri mandatas retineat, an possit adhuc illis experiri re integra adversus debitores. VIII. 563. *segg.*

— quare si mandatarius & procurator in rem suam factus denunciaverit debitoribus ut sibi solvant, non possit mandator adversus debitores agere, mandatis actionibus. VIII. 566. *segg.*

Si mandator re integra egerit adversus debitores: non est audiendus Mandatarius, qui velit inhibere persecutionem mandatoris. Et quare. VIII. 569. 7. 8. & 570. 9.

— audiendus tamen, si Mandatarius agat ante litem a Mandatore adversus debitores contestatam. VIII. 569. 8. 570.

Mandatarius agere non potest adversus mandantem de eo quod illi abest ex causa mandati, nisi post impletum mandatum, vel habitum pro impleto. III. 865. 2.

— an impletum fuerit, an habitum pro impleto mandatum, undenam estimetur. III. 873. 2. *seqq.* & 876. *seqq.*

— Vide *Mandatum*.

Mandator impleto mandato, sive eo habito pro impleto, restituere debet mandatario quidquid illi abest ob causam mandati. III. 873. 1. & 880. 12. 13.

— abesse intelligitur mandatario quidquid impendit, amisit, aut in id quod alieno nomine se obligavit. III. 880. 12.

Mandator sumptus bona fide factos, & ex causa mandati debet restituere mandatario. III. 881. 14. VIII. 549. 2.

— constituere debet usuras pecuniæ in id impensæ. III. 881. N. 5. VIII. 549. 3. & 550.

— item damna, quæ contigerunt pro causam mandati. III. 882. 15.

— debet prestare mandatario indemnem ab obligatione, quam ille contraxit per mandati causam. Et quid si recuset. III. 883. 834.

Mandatores quinam sint. IV. 555. IX. 1308. 8.

— qualis horum obligatio. IX. 1310. 8.

— quomodo differant a fideiussoribus. IV. 555. 2. & N. 4. IX. 1310. 8.

— creditor tenetur iudicio mandati, si tamen ipse in credenda pecunia mandati fines custodierit. IX. 1325. 1. 1326.

Soluta pecunia mandator potest agere adversus principalem, & adversus alios eius obligationis reos, ut sibi cedant actiones. IX. 1336. 6.

— creditor non tenetur ultra id quod ipse mandavit, aut ab ipso creditorem numeratum est. IX. 1349. 1. & 1351. 1352. 2.

Mandatum quid sit, & unde dictum. III. 854. 855. 2. 3. & 856.

— an sit contractus. III. 853. N. 1. 854. *seq.* & 855. 2.

— duplex; generale, & speciale; & quale sit utrumque. V. 233. 30.

Mandatum declaratur verbis, & quænam sint explicandi mandati verba. III. 856. 5. VIII. 545. 9. 10.

— declarat etiam re, & silentio. Et quomodo. III. 856. VIII. 545. 12.

— debet esse gratuitum. III. 857. 8. VIII. 546. 14.

An sit mandatum illud, cui pecunia, veluti salarium, sive honorarium accesserit. Et quomodo. III. 857. 858. 8. VIII. 551. 5. 6. 552.

— Vide *Salarium*.

Quænam res mandati obligationem efficiant. III. 855. 3.

— contrahitur obligatio mandati consensu mandantis, & suscipientis mandatum. III. 854. 855. 2. & 859. 9. VIII. 545. 12.

— quibus in causis non contrahatur obligatio mandati, etiam suscepto mandato. III. 859. 10. 11.

Contrahitur obligatio mandati, quodcumque alterius gratia mandatum contrahitur; præterquam si solius mandatarii causa contrahatur. III. 859. 11. & 862. 16. 863. *seq.*

— quare solius mandatarii gratia interpositum mandatum, nec mandatum, nec mandantem obliget, neque mandatarium. III. 864. 12. VIII. 546. 16. 17. & 547.

— quid si convenerit, ut mandantis periculo esset, quod solius mandatarii causa mandabatur. III. 861. 13. 14. & 862.

Qui solius mandatarii causa aliquid mandat, suo dolo, vel fraude obligatur. III. 860. 13. 861.

Mandatum quando dicatur impletum. III. 875. 2. 3. & 876. 5.

— & quando impletum videatur, aut secus, neglecta forma mandati. III. 876. 6. 877. *seq.*

Incertum dandi mandatum quomodo impleri debeat a mandatario. III. 875. 876. 4.

Mandatum non impletum habetur pro impleto, si vel casu factum sit, quominus inceptum perficeretur; vel accuta sit utilis rati habitio ejus, quod gestum est præter formam mandati, vel etiam sine mandato gestum est, sed nomine ratum habentis. III. 879. 9. 10.

— pro impleto non habetur, si fuerit inutilis rati habitio. Et quibus de causis rati habitio mandati sit inutilis. III. 879. 11. & 880.

Mandati susceptio voluntaria est; executio necessaria, nisi vel integra re, mandato renuntietur, vel casus obstiterit executioni mandati. III. 864. 3. 865. *seqq.*

Qui alteri pecuniam credidit alterius mandato, actionem habet adversus mandantem, & adversus illum cui credidit. VIII. 587. 1. 588. *seqq.*

— neque potest tamen eandem summam bis exigere. VIII. 590. 5.

Mandatum finitur aut voluntate, aut morte mandantis. IV. 979. 3.

— quomodo voluntate mandantis. IV. 979. 3.

— quomodo revocari debeat a mandante. IV. 979. N. 1.

Quare mandatum re integra a domino revocari possit, etiam invito procuratore. IV. 979. 980. 3.

— finitur morte mandantis, re adhuc integra. Et quando res integra sit, cum mandanti, tum mandatario. IV. 981. 4. & 985. 8. VIII. 655. 2. & 658. 10.

Mandati exequendi obligatio non transit ad heredes mandatarii; neque adversus heredes mandantis habet mandatarius actionem, si re integra mandatum perfecerit, mortuo mandatore. Et quare. IV. 981. 4. & 982. 5. & 983.

An, & quando mandatum solvatur mortuo mandantis, qui mandaverit aliquid gerendum post mortem suam. IV. 983. 6. & 984. 7. *seq.*

- In quibus casibus mandatum non solvitur, neque revocatione, neque morte mandantis. IV. 985. 986. 8. VIII. 658. 11. 12.
- Qui mandatum fuisse revocatum, vel decessisse mandatorem ignorans, mandatum implevit, quomodo possit agere ex mandato finito morte mandatoris IV. 986. 9. VIII. 660. 14.
- quid prosit, maneute obligatione mandati, morte mandantis solvi mandatum. IV. 987. & 988. 10.
- & quare si quis mandaverit alteri ut res ei traditas dotis faceret, secutis nuptiis; impleri debeat mandatum, etiam mortuo mandatore. *ibid.*
- An morte mandantis finitur mandatum favore Ecclesie, vel causae pie interpositum. IV. 987. N. 5.
- Morte mandantis non solvitur mandatum, quod non pendet a mera voluntate mandatoris. *ibid.*
- Mandatum solvitur renunciatione mandatorii mature facta. IV. 988. 11. VIII. 656. 5.
- solvitur etiam sola renunciandi voluntate, cum ea casu aliquo non potuit executioni mandari. IV. 989. & 990. 12.
- iusta omittendi mandati causa duplex; & qualis. IV. 990. 991. 13. VIII. 656. 7. 637.
- solvitur morte mandatorii, re integra. IV. 990. 991. 13. VIII. 657. 9.
- dissolvitur status mutatione, & capitis diminutione mandatorii. IV. 991. N. 8.
- An heredes mandatorii, qui, mortuo mandatorio, ignorantia iuris mandatum sunt executi, possint agere mandati. IV. 991. 15. 992. *seg.*
- Mandato, re integra, finito, neque mandator, neque mandatarius habent rationem mandati, etiamsi intersit utriusque propter non impletum, vel propter impletum mandatum. VIII. 659. 13.
- Mandatum ad lites generale est, aut speciale. V. 233. 30.
- speciale excludit eas causas omnes, quas expresse non continet. V. 234. 30.
- nisi tamen eae sint causae, sine quibus exerceri non possit actio specialiter mandata. Et quanam sint. V. 234. 31. & N. 30.
- generale causas omnes comprehendit, praeter eas, quae mandatum speciale requirunt. V. 235. 32.
- comprehendit etiam futuras. V. 236. N. 32.
- quanam causae mandatum speciale requirant. V. 236. 33. & N. 3. VIII. 578.
- Mandati forma quibus rebus constare debeat. V. 231. N. 28.
- Mandatum ad lites revocatur, alio procuratore constituto. V. 231. 28. & N. 27.
- finitur morte constituentis, lite nondum contestata. V. 231. N. 27.
- Quando cum actori, tum reo integra res esse desinat in procuratorio mandato. *ibid.*
- moribus nostris raro finitur morte constituentis etiam secuta ante litem contestatam. *ibid.*
- iure Canonico finitur morte prelati ecclesiae. *ibid.*
- an, & a rectore civitatis datum finitur, illo mortuo. *ibid.*
- Mandatum remunerationi causa factum re integra, morte mandantis finitur. VII. 843. *segq.*
- Mandatum ad lites quibus modis fiat incertum. V. 264. 24. 25. & 265. & 266. 27. 268. *seg.*
- Quandonam mandatum ita certum efficitur, ut reum liberet onere satisfaciendi dominum rem ratam habiturum. V. 268. 28. & N. 23. & 269. *segq.*
- Mandatum probatur instrumentis, & quibus, & quomodo. V. 269. 29. 270. *seg.* & N. 25.
- an probetur presumptionibus, & quibus. V. 271. N. 25. & 272.
- In mandato an & quando sit necessaria mandantis subscriptio. V. 232. N. 28.
- Nemo agere potest alieno nomine sine mandato. Et quare. V. 208. 4. & 209. & 210. 5.
- Is, de quo dubitatur, an habet mandatum, admittitur, si de rato satisfacit. V. 209. 4. & N. 4. & 212. 8. 213.
- non admittitur, ubi constet illum carere mandato. V. 209. & N. 4. 5. & 210.
- Mandati exhibitionem ex usu recepto iudex desiderare potest, lite etiam contestata. V. 211. N. 7.
- Qui nomine fideicommissarii ab ere de petit, ut adeat hereditatem, liquido probare debet domini mandatum. Et an sufficiat cautio de rato. V. 213. & 214. 9.
- Quanam personae agere valeant sine mandato. V. 214. 10.
- & quibus conditionibus. V. 215. 216. 10.
- quare eae de rato caveant. V. 213. N. 8.
- Sententia pro iis dicta, vel contra illos, qui agunt sine mandato, domino litis nec prodest nec nocet, nisi ab illo rata habeatur. *ibid.*
- Qui habet mandatum licet generale praefertur coniunctae personae. V. 216. N. 12.
- Mandati actio duplex; directa, & contraria. III. 901. 1. VIII. 548. 19.
- cui directa competat; & cui contraria. III. 901. 2.
- directa quid sit, & cur ita appellata. III. 901. 3.
- contraria quid sit, & cur ita dicta. III. 902. 4.
- utraque datur, etiam hereditas. VIII. 558. 2. & 593. 1.
- Mandati iudicio damnatus prestare tenetur id totum, quod interest mandatoris. VIII. 665. 2. 3.
- notatur etiam infamia, si fuerit ob dolum perdiditve damnatus. VIII. 665. 4. 666. *seg.*
- & quare. VIII. 667. 5. 668. *seg.*
- An, & quatenus valeat Mandatum servi, qui extero mandavit, ut se emeret; & quae, & quomodo inde actio domino acquiratur; & an alteram, vel utramque possit is exercere. VII. 683. *segq.*
- Mango quid sit. IV. 993.
- Manichaeis interdictum commercium. II. 1166. 30.
- Manicularius quinquam dictus a Tertuliano. IV. 246. N. 3.

Manus potestatem significat. I. 254. 4.
 — interdu patriam, interdu regiam, interdu divinam. I. 254. N. 7.
 — fidei symbolum est fere apud omnes gentes. III. 856. N. 2.
 — militaris duplex; castrensis, & non castrensis. Utraque qualis sit. V. 877. N. 7.
 — quando per cam transferatur possessio. V. 877. 6.
 — an licita sit, & quatenus, in executione sententiae. V. 879. 8. & d. N. 7.
 Manum conserere quid sit. V. 758. 759. Not.
 Manum conserendi ritus quinam; & quae ejus rei formulae inventae sint. V. 759. Not.
 Manumissio quid sit, & unde dicta. I. 254. 4. & N. 6.
 — accepti beneficii genus. Et quid ex eo consequens. III. 430. 8. & N. 10.
 — olim fiebat vindicta, & quanam. I. 269. & 270. 3.
 — item census; & haec qualis. I. 272.
 Solus dominus potest manumittere. I. 261. 262. 2.
 — an possit manumittere communem servum; & quomodo. I. 263. 3.
 — an servum pignori obligatum. I. 263. 264. 3.
 Servus legatus an possit ab herede manumitti. I. 264. 265. 4.
 Capitalis delicti reus manumittere non potest. I. 265. 6.
 Manumittere an liceat debitori, qui solvendo non est. I. 266. 7. & N. 9.
 — an minori 20. annis. I. 266. 8.
 Au tutor pupilli servum possit manumittere, consentiente pupillo. I. 261. & 262. N. 3.
 Furiosus curator servum ejus manumittere non potest. I. 262. 263. 2.
 Qui non possint a dominis manumitti. I. 267. 268.
 Servi manumittebantur ultima voluntate. I. 269. 2.
 Manumittebantur inter vivos, vel publice apud magistratum, aut in Ecclesia. I. 269. & 270. 3.
 — privatum, inter amicos, aut per epistolam, quinque testibus adhibitis. I. 270. 271. 4.
 — manumittebantur re, & facto. Et quanam facta pro manumissione haberentur. I. 271. & 272. 6.
 Manumisso pater naturalis succedit. II. 1130. N. 4.
 Manumissus ex ante gesto, & facto suo precedente non tenetur. III. 631. 632. 2.
 — tenetur tamen de eo quod domino promisit ob manumissionem. *ibid.*
 Auctor manumissus, conditione reddendarum rationum omissa, non tenetur solvere reliqua. III. 632. N. 2.
 — testimonium dicit de iis, quae vidit in servitute. d. N.
 Aucliam a se venditam qui manumisit, an liberam fecerit. VIII. 1063. 1.
 — venditam privato recte manumittit venditor, traditione nondum secuta. *ibid.*

Tom. XII.

— sed emptor potest agere eo nomine adversus manumissorem pro eo, quanti interest. VIII. 1064. 2.
 Servus donatus ea lege ut vindicta manumitteretur, sine manumissione non fit liber ex constitutionibus. XI. 1510. 4. 5. & 1511.
 Constitutio, qua servis venditis ea lege, ut manumittantur, datur ipso jure libertas, nisi fuerint manumissi, pertinet etiam ad servos eadem lege donatos. XI. 1510. 3.
 An servus per fideicommissum relictus possit, & quando recte manumitti. XI. 1379. & 1380. 2.
 — & quando pretium debeatur servi manumissi per fideicommissum relictum. XI. 1379. & 1380. & 1382.
 Servus legatus, si interim manumittatur: neque peti potest a legatario servus, neque ejus aestimatio. II. 834. 26.
 — peti tamen poterit, si iterum servus fiat. II. 834. 835. 26.
 Mare nullius est jure Romanorum. I. 654. 4. & 655. 6.
 — moribus tamen nostris in dominio, & jure Principum haberi ceptum. I. 654. 4. & N. 3.
 in Mari nata, vel edificata in littore maris sunt occupantis. I. 700. 4. 701. *seq.*
 Mareschalli hodie apud Principes iidem, qui olim equitum magistri. VI. 417. N. 20.
 Maritus suam dignitatem, & prerogativas quas habet, communest uxori. III. 973. 9. & N. 5. & 974.
 — quatenus ejus bona, & facultates sint uxori communes, & vicissim. III. 974. 11. 11.
 — uxorem inopem alere necessario debet; & si recuset, a quo cogendus. III. 978. 13. 14.
 — uxorem modice castigare potest, sed non verberare. III. 980. 16. & N. 13.
 — uxori tribuere debet honorem, ut infirmiori. III. 981. N. 15.
 — quomodo imperare debeat uxori. *ibid.*
 — an conventionem prenali obstringere se possit ad habitandum certo loco cum uxore. III. 618. N. 2.
 Maritus an sit dominus dotis. III. 1019. 9. & 1020. *seqq.*
 — quos dotis fructus percipiat. III. 1056. 13. & 1057. *seqq.*
 — Vide *Dotis fructus*.
 — constante matrimonio dotem restituere cogitur ob paupertatem. III. 1028. 3. & N. 2.
 — an ditior postea redditus dotem recipiat. *ibid.*
 — dotem restituere cogitur ubi saevitium in uxorem. III. 1027. N. 1.
 Maritus soluto matrimonio tenetur dotis causa actione ex stipulato: extraneus conditione sine causa. III. 1050. 30.
 — solus tenetur nomine dotis. III. 1050. 30.
 VII. 943. 1.
 — quatenus teneantur ejus heredes. VII. 943. 2.

D d 2

An

- An, & quomodo debitorum mariti possint ab uxore conveniri de dote. VII. 943. 3. *seqq.* & 944.
- Marito debeatur ex causa restitutæ dotis fructus prædii dotalis adhuc pendentes; & pro qua parte, & qua actione peti debeant. III. 1071. 3.
- an recuperet impensas necessarias in rem dotalem factas; & an illas cum fructibus compenseat. III. 1071. & 1072. 5.
- non recuperat voluntarias, nisi in quantum absque damno rei dotalis tolli possunt, quæ posuit. III. 1072. 6.
- quas necessarias, vel utiles consequatur impensas. *ibid.*
- Quænam sit dotales impensas consequendi ratio marito ex jure veteri. III. 1073. 7.
- & quænam ex Justiniano jure. III. 1073. 8.
- Maritus recipit impensas etiam futuras; & quomodo. III. 1074. 9.
- non potest in jus vocari sine venia. VI. 34. Not.
- agens pro dotalibus, vel extradotalibus uxoris bonis an, & quatenus admittatur sine mandato. V. 215. N. 11.
- an audiat sine mandato pro receptitiis bonis uxoris. *ibid.*
- quando sine mandato appellare possit pro uxore. VI. 416. N. 17.
- pro uxore conveniri non potest. VII. 874. 3. 4.
- Maritus qui nomine uxoris emit, effectus traditione dominus, potest etiam ipse tradendo dominam facere uxorem. VIII. 1094. 18.
- rem suam semper vendere potest uxori. VIII. 749. 3.
- an ei uxor legare possit. IX. 524. 2.
- Maritus qui suo chirographo cavet sibi fuisse numeratam dotem, an confessioni suæ stare cogatur; an vero uti possit exceptione non numeratæ pecuniæ. VIII. 290. 7. 291. 9.
- & intra quod tempus eam possit opponere. VIII. 291. 8.
- quare non utatur exceptione non numeratæ pecuniæ, si caverit chirographo fuisse sibi numeratam dotem, post confecta dotalia instrumenta. VIII. 592. 11.
- an ex chirographo, quo fatetur accepisse se ab uxore 100. nomine dotis, 50. duntaxat acceptis, possit conveniri, & reddere debeat integra centum. VIII. 339. 1. 2.
- & an compensare valeat pro illis quinquaginta quæ accepit. VIII. 337. 3. 4.
- Maritus interitu rei in dotem traditæ liberatur, dummodo ejus mora, vel culpa non adfuerit. III. 1064. 23.
- dolum, & culpam duntaxat præstat in dote. III. 1065. 24.
- curator uxori datus, an excusare se possit, postquam se immiscuit. I. 63. 4. & N. 2.
- privilegio, seu exceptione competentie gaudet, cum ab uxore convenitur. VI. 830. XI. 252. 3. & N. 6.
- & quidem eo potitur, constante matrimonio, in omnibus contractibus, etiam antea celebratis: matrimonio postea soluto, eo utitur in illis duntaxat, qui sunt initi, manente conditione mariti. XI. 261. 9.
- nisi tamen contractus post divortium habitus sit. veluti appendix obligationis in matrimonio contractæ. XI. 261. N. 17.
- Quare maritus potitur beneficio competentie. XI. 282. 2. 3.
- an, cum utitur eo, possit deducere ex rebus dotalibus quantum sufficit, ne egeat. XI. 271. 272. 22. 23.
- an hoc beneficium competat putativo marito. XI. 257. N. 6.
- An extraneus, qui marito dotem promisit pro muliere, cui donare volebat, utatur competentie beneficio adversus maritum. XI. 333. 4. 5. & 334.
- Materia quænam dicatur jurisconsultis. III. 67.
- eadem peculiariter dicta quid sit. VI. 866. 3.
- in urbano prædio quid sit. *ibid.*
- Vide *Error.*
- Mater ætate major quondam legitimis, & dativis tutoribus præferatur. I. 394. 8. & N. 3.
- hodie neque ejurare necesse habet secundas impias, neque a Principe tutelam impetrare; sed remouetur a tutela, si nubat. I. 394. 9.
- non amovetur a pupilli tutela, etiamsi debeat pupillo, vel illi a pupillo debeatur. I. 396. 12.
- nulli ex liberis tutorem dare potest. I. 402. 8.
- de Tutoribus filio petendis a matre quidnam Severus Imp. constituit. I. 457. 4. 5.
- tutores petere debet omnibus liberis tutorem non habentibus, cum legitimis, tum naturalibus. I. 458. 6. & 462. 15.
- certos petere debet, editis eorum nominibus. I. 458. 7.
- petere debet, ut confirmetur tutores testamentum non jure dati. I. 459. 8. & 462. 15.
- si petierit tutores non idoneos: facti, non juris ignorantia excusatur. I. 459. 9. & 467. 27.
- quales petere debeat, ut idoneos petitis dicatur. I. 459. 10. & 460.
- prioribus excusatis, rejectis, remotis, vel mortuis, petere debet alias tutores; & adversus latitantes prætorem adire. I. 460. 11.
- quid si aliis excusatis, remotis, mortuis, aliis supersint. I. 460. & 461. 12.
- ei non imputatur, si suspectos tutores non postularit. I. 461. 13.
- a quibus petere debeat tutores. I. 461. & 462. 14.
- olim tutores petere debebat quamprimum: hodie petere debet intra annum. I. 463. 16. & 464. 17.
- Mater quæ filio tutorem non petiit, privatur legitima impuberis filii hereditate; non tamen bonis quæ maritus ei reliquerat a filio. I. 465. 18.

- multatur etiam hereditate filii, si ille impubes & intestatus decesserit. I. 465. 19. 468. 28. 29. & 469.
- Mater, quæ tutorem filio non petierit, ex constitutione Theodosii excluditur, etiam a substitutione. I. 469. 30. & N. 8.
- An, & quando mater filios alere teneatur. III. 454. N. 5.
- quondam impendens alimenta donasse censetur. *ibid.*
- quando dotanda sit a filio. III. 453. N. 3.
- Mater antiquo jure non succedebat liberis; succedit tamen ex jure novo. II. 1129. 3. & N. 2.
- in quibus casibus etiam hodie privetur ex jure veteri successione liberorum. II. 1129. N. 2.
- Matri non succedebant ex LL. 12. Tabb. liberi etiam masculi. II. 1115. N. 2.
- vocabantur ad successionem matris edicto prætorio post agnatos. *ibid.*
- ex I. C. Orpitaniano, exclusis agnatis. *ibid.*
- Mater lactare debet liberis, neque onus lactandi debet alteri committere. III. 454. N. 5.
- Mater pro filio intercedens, non obligatur I. C. Vellejano. III. 730. 18. VIII. 175. 1.
- si tutelam gerens, indemnitate tutori promiserit: obligatur ipsa cum fidejussoribus, & pignori- bus, nec juvatur Vellejano. VIII. 181. 1.
- juvatur Vellejano, si tutori promiserit indemnitate, cum illa tutelam non gereret. VIII. 181. 2.
- nisi tamen periculo suo petivisse tutorem constet ex decreto magistratus. VIII. 182. 3.
- quare non juvatur Vellejano, si vel promittat indemnitate tutori de eo quod ipse debetur est pupillo. VIII. 183. 184.
- vel indemnitate promittat heredi, cui de suspecta hereditate deliberanti suasit ut adiret ejus periculo. *ibid.*
- Non juvatur Vellejano mater quæ genero dotis causa obligavit res suas. VIII. 195. 1. 2.
- Mater, quæ liberos instituit heredes, si fuerint a patre suo emancipati, illos instituisse censetur, etiamsi alter effecti sint sui juris. IX. 170. 171.
- An, & quando mater excludat substitutum in testamento impuberis. XI. 39. 18. & 40. 22.
- non potest conveniri pro filia. VII. 874. 4.
- sed neque pro filio. VII. 875. 1.
- auditur in causa appellationis pro filio V. 198. N. 9.
- an reliquum solvere cogenda sit, si ultro partem debiti agnoverit, & solverit pro filio. VII. 875. 2. *seq.* & 876.
- ejus nomine agens filius matri non nocet, neque pacto, neque jurejurando, neque re adversus eum judicata; & quare. VII. 521. 2.
- ejus transactione filii in servitutem traditi ab ea servi fiunt. VII. 355. 1. & 356.
- Mater quæ dotem sibi reddi stipulata fuit, mortua in matrimonio filia, non transmittit actionem in heredem, ubi simul cum filia perierit. XI. 83. 1. 84. *seqq.*

- An matris professio fidem faciat in re dubia. VII. 1131. 4.
- Matri libidinosæ viventi denegatur in totum revocatio donationis in filium collatæ. III. 1267. 17. & 1278. 8.
- matri iterum nubenti denegatur ex certis causis, sed non ex omnibus; Et quænam ille sint. III. 1267. 17. & 1279. 8.
- an si donaverit utraq; filio ob causam: possint perpetuo revocare donationem, causa non secuta. III. 1279. 9.
- quam recte constitutum sit a Justiniano, ut possit utraq; revocare donationem ab extraneo, & non a filio. III. 1279. 10. & 1280. *seq.*
- Materfam. quænam dicta. II. 21.
- Matronam qui appellat, vel adsectatur, vel ei comitem abducat, tenetur injuriarum. IV. 211. 7.
- Matrimonia contracta, parentibus etiam invitis, rata sunt jure divino, atque canonico. I. 299. 300. N. *
- Matrimonia sive contrahenda, sive contracta jure Romanorum libera. III. 619.
- Matrimonia contracta dissolvere nulli licet jure divino, atque canonico. III. 619. N. *
- Matrimonia non debent adstringi metu pænæ non constitutæ legibus. XI. 1589. 1.
- quænam pænæ sint hic a legibus constitutæ. XI. 1589. 2.
- Adversus contractum matrimonium non datur in integrum restitutio. V. 1174. N. 6.
- datur ea nihilominus contra inconsultam, & erroneam matrimonii confessionem. *ibid.*
- damnum tamen sponsæ præsentis, & acceptantis facta non fuerit. *ibid.*
- datur, & contra sententiam inique dictam pro matrimonio, vel contra matrimonium; & quare. *ibid.*
- Sententia adversus matrimonium dicta non transit in rem judicatam, nisi quoad instantiam. XI. 320. N. 6.
- Datum in dotem ob matrimonium, quod a jure vetatur, an datum videri debeat ob turpem causam. VII. 721. 3.
- Quatenus matrimonii nondum contracti prenam liceat stipulari. XI. 655. 2.
- Causæ matrimoniales an procuratorem admittant. V. 175. N. 4.
- speciale mandatum requirunt. *ibid.*
- causis status comparari solent. X. 713. N. 9.
- Medicamentorum impense an pares causæ funeris VI. 156. N. 5.
- Medicina ars olim ignobilis apud Romanos. I. 493. N. 14.
- tota ejus vis in operibus, atque remediis potius, quam in sermonibus, & in eloquentia est collocanda. *ibid.*
- Medicus an inferior dignitate homini jurisperito, & politico. I. 494. N. 14.
- hominem occidens imperite secundo tenetur actione L. Aquiliæ. IV. 239. N. 8.

- decreto sui ordinis approbati debet, antequam recipiatur. V. 57. 21.
- muneron publicorum, & civilium inamantitate donatus a iuro. X. 836.
- Meliorationes quæ sint. II. 1271. 20. & 1272.
- Meliorationum ius quomodo differat ab emphyteutico. II. 1271. N. 9.
- Meliorationes quomodo petat in, contra quem data est in integrum restitutio. V. 1269. N. 18.
- Memoria defuncti quando damnatur. V. 179.
- Nendicium omne devotandum. V. 60. Not.*.
- Mens scribens colligitur ex precedentibus, & consequentibus. X. 1128.
- Mensis continuus quinam sit. IV. 719. 17.
- utilis quinam. *ibid.*
- absolute positus continuus ne, an utilis intelligendus. IV. 720. 17. & N. 5.
- Undecimo mense qui nascitur, non est legitimus. X. 1464. 7.
- Decimus mens supremus nascendi terminus. *ibid.*
- Mensor. Vide *Agrimensor*.
- Mentecaptus testari non potest. II. 32. 10.
- potest tamen iudicis arbitrio, si aliquo iudicio polleat. II. 32. N. 13.
- a furioso quid differat. II. 298. 10. & N. 1.
- Mentecaptus parentes substitutum dare possunt. IX. 263. 2.
- an etiam mater, & avus dare queant. IX. 263. 3.
- quid si plures dederint substitutum. IX. 264. 3.
- & quando ei dare possint substitutum. IX. 265. 6.
- & quibus conditionibus. IX. 266. 7. 8 & 267. 9.
- Mentecaptus alienare prohibetur. Et an recte. II. 1218. 10.
- est ad contrahendum inhabilis. III. 634. 7.
- Mercator advena forum non sortitur in loco contractus; & quibus de causis. IV. 1250. 16. & N. 11.
- etiam si agat ex chirographo, tenetur edere reo libros rationum. VI. 78. N. 5.
- si convenitur ut reus; quamvis edere teneatur actori. VI. 86. N. 8. & 87.
- Mercatores non tenentur edere rationes suas illis, quibuscum contraxere. VII. 5. & 6. 4.
- Mercatorum libri an probent. VII. 1029. 1.
- Mercatorum collegia possint statuta condere de rebus sue negotiationis. IV. 1177. N. 16.
- habent iudices proprios. IV. 1178. 13.
- & an hi privative jurisdictionem habeant in mercatoribus; an cumulative. IV. 1178. Not. 17. 18.
- an proprios iudices constituant per se: an vero civitas; vel Princeps. IV. 1177. N. 16.
- Meres unde dicta. III. 815.
- Meres in locatione, & conductione qualis. III. 814. 815.
- quando sit remittenda. III. 827. 9. & N. 1.
- semel constituta nunquam augetur. III. 847. N. 4.
- quando solvenda sit. III. 847. 848. 8. & N. 5.
- an prorogari debeat interitum. Et quatenus. III. 848. 8.
- olim quoniam tempore solveretur. III. 847. N. 5.
- Meres professorum: usartium liberalium tributa qua actione petatur. Et quomodo æstimetur. III. 548. 11. & 549. *seq.*
- Meretrix quæ sit, & unde dicta. V. 97. 98. & N. 8.
- infelicissima victima publicorum libidinum a Tertulliano dicta. III. 1251. N. 11.
- an testari queat. II. 32. N. 14.
- an ei bonis interdicti possit, & curator dari. I. 588. N. 4.
- an turpiter ab illa accipitur, quod ei ob fornicationem datum est. III. 1251. 14. & N. 11.
- & an promissa illi merces exigi ab ea possit, expleta libidine. III. 1252. N. 11.
- Meretrices prodicebantur apud Aediles. V. 97. N. 8.
- veste utebantur a matronali diversa. *ibid.*
- ipso iure notantur infamia. V. 97. 1.
- penitentia eo constituitur fauve. V. 98. N. 8.
- non excusantur paupertate. *ibid.*
- Meritoris quid sint. Et an es dinguantur a stabulis. VI. 860. 3. & 867. *seq.*
- Merum iudicii officium cur dictum. XI. 506.
- Mors quid sit, & unde dicta. III. 761. 3. VIII. 727. 6.
- proprie dicta quid continent. III. 763. N. 6.
- sine ea emptio fere non potest consistere. III. 763. 5. VIII. 727.
- Metatores quinam. XI. 1676. 9.
- Methodus optima quæ sit. I. 13. 1.
- Methodus in iure tradendo necessaria; & quæ digesta per summa rerum capita. I. 13. 14. 2.
- Metu extorta obligatio an iure naturali subsistat. IV. 357. 358. N. 1.
- quodnam de Ea prætoris edictum; & quibus rebus, seu partibus continetur. IV. 357. 3. 358. *seqq.*
- Metu gesta, & vi compulsiva resistentur edicto, Quod metus causa. IV. 367. 15. 368. *seqq.*
- Metus quid sit. IV. 360. 1.
- definitio multiplex. IV. 359. N. 3.
- quid differat a periculo. IV. 360. 7.
- Metus iustus quinam, & unde æstimetur. IV. 360. 8. 361. *seqq.*
- an ejus æstimatio sit iudicis arbitrio relinquenda. IV. 362. 9.
- An iustus sit, qui nascitur ex infamie timore. Et quare. IV. 363. 10. & 366. N. 12.
- non excusat a peccato. IV. 361. N. 6.
- Illatus ab alio metus ex aperta voluntate, & ex facultate inferendi periculi æstimatur. IV. 363. 364. 11.

- quomodo voluntas inferendi pericoli sit ad metum incutiendum necessaria. IV. 364. 12.
- quomodo sit necessaria facultas. IV. 365. 366. 13.
- Ejus vindicandi, recuperandive causa quod gestum est meto, proposita est ex edicto metum passio, cum in integrum restitutio, tam actio, quod metus causa. IV. 370. 19.
- restitutio veteris juris, & actionis data metum passio qualis sit, & quoluplex. IV. 370. 371. 20.
- restitutio actio ex Edicto quomodo differat ab actione veteri amissa. IV. 372. 21. 22. 373. seq.
- Ob quem metum detur in integrum restitutio. IV. 370. 7. 8. 367. seqq.
- Actio metus causae quae sit. IV. 374. 23.
- est arbitraria, & quare. IV. 378. 29.
- ex iudicio datur, ut omne quod abest, restituatur vim passio; vel si id factum non sit, condemnatio sequatur adversus eam restituentem. IV. 375. 24. & 378. 29.
- & quando sit in quadruplum condemnatio adversus reum. IV. 378. 379. 29.
- Res alienata per metum integra restituenda est cum accessionibus omnibus, cum omni causa, & cum iure rei quod amissum sit per alienationem. IV. 375. 376. 26.
- qui restituit rem, quam per vim abstulerat, cavere debet ex edicto, se nihil dolo fecisse in ea re, quae deterior foret; & si quid dolo factum sit se praestitutum. IV. 376.
- Debitor per metum a creditore liberatus, redintegrare debet creditoribus se omnem obligationem una cum fideiussoribus, & pignoris quae accesserant obligationi. IV. 377. 27.
- Qui promittit aliquid metu coactus, exceptione, Quod metus causa tatus est adversus illum obligationem. IV. 377. 28. & 378.
- Actio Quod metus causa cui competat, & adversus quem. IV. 379. 380. 30.
- Datur etiam adversus illos, ad quos aliquid, vel lucrum, vel rei pervenerit ex illato metu. IV. 380. 31. & 381. seqq.
- & quidem iisdem conditionibus, quibus datur adversus eum, qui intulit metum. IV. 380. 31.
- Actione Quod metus causa tenetur, qui metum intulit, etiamsi res per vim ablata easo intercederit. IV. 380. 30. & 383. 33.
- nec ulla temporis praescriptione tatus esse potest adversus actionem, Quod metus causa, si rem possidet. IV. 383. 33.
- Actione, Quod metus causa, non tenetur emptor bonae fidei ob rem quam sine ejus culpa perit, & quam ignorat esse per metum ablatam. *ibid.*
- & quomodo longi temporis praescriptione tatus sit adversus actionem. Quod metus causa. IV. 383. 33. 34. & 384. seq.
- sola competit de iis, quae metu gesta sunt. IV. 386. 36.
- an & competit actio de dolo. *ibid.*
- Cur in actione, Quod metus causa, receptum sit, ut

- condemnatus, re intra tempora iudicati perempta, ejusdem rei praestatione liberetur. IV. 378. 379. 29. & 377. 378. N. 18. IX. 126. 9. 10.
- Exceptio, Quod metus causa. Vide *Exceptio*.
- De migrando, interdictum. Vide *Interdictum*.
- De migrationis tempore. IV. 351. N. 1.
- Milites proprie dicti quisnam sint. II. 320. 27.
- quando milites esse incipiunt, aut desinant. II. 322. 32.
- immunes sunt a tutelis. I. 394. 10. 395. & N. 5.
- an, & quatenus possint esse procuratores ad lites. V. 193. 3. & N. 3. & 198. 9. VII. 739. 2.
- an illis data, ut causam alienam agant, possit condici. VII. 739. 1. seqq. & 740. seqq.
- solent sunt omnibus legibus testamentaria. II. 310. 4. 311. seqq. VIII. 1327. & 1328.
- illis ignorantia juris non nocet, praeterquam in delictis. I. 161. 9. & 163. 10.
- alienas res conducere a jure prohibentur, nisi & esse procuratores, & fideiussores eorum, qui conducere. III. 654. 22.
- habent forum, & iudices proprios. IV. 1329. 5. & N. 8.
- possunt ab emptione, venditione discedere, invito adversario. VIII. 867. 18.
- qui in aliena provincia militavit, nuptias contrahere vetantur cum muliere provinciali. III. 946. 20.
- praedia comparare vetantur in provincia in qua degunt, nisi tamen sint paterna illorum bona, quae distraherentur. III. 653. 18. & N. 7.
- gaudent beneficio competentiae. XI. 258. & N. 10. & 277.
- Militis testamentum. Vide *Testamentum Militare*.
- Militis desertoris etiam mortali bona fixo vindicantur. VII. 972. 973. 54.
- Militum genera duo, & quae. II. 319. 26. 320. 27. 28. VIII. 1587. 13.
- Militia in functionibus publicis quae dicatur Justiniano. V. 476. 37. IX. 1067. 1.
- quodam vendi potest, quodam non potest. IX. 1067. 2.
- an pignori possit obligari, quare vendi potest. IX. 1067. 2. & 1069. 5. 6. & 1070.
- pignoris obligatione generali continetur. IX. 1068. 3. & 1070. 8.
- etiam postea quaesita sibi, vel alii, sive pecunia sua, sive aliena. IX. 1069. 6. & 1070. 7. 8. & 1071.
- & quibus conditionibus. IX. 1071. 10. & 1072.
- quomodo prohibetur militum pecunis debitoris emptum esse. IX. 1072. 11.
- Creditor, qui jure hypothecae militiam vindicat, vivo debitore, cui quaesita sit, militiae estimationem consequitur; & quatenus. IX. 1072. 12.
- Militiae successor quam summam praestare debet heredibus defuncti, vel filio, vel uxori, vel creditoribus pro solatis militum amissa. IX. 1072. 13. & 1073. 14.

Mii

Militia vacans non potest a creditore jure hypothecae vindicari. Et quare. IX. 1073. 15.

Quam recte summa quas pro vacante militia hereditas defuncti praestari debet, vocetur *Res ex casu*. IX. 1073. & 1074. 16.

An sit aliqua ex *casu* militia. IX. 1074. 17.

Qua actione petat creditor *Commoda ex casu* a successore militiae. IX. 1074. 18.

— quid si militiae successor *Commodum* ex *casu* militiae solverit defuncti hereditas, aut similibus personis. *ibid.*

Commoda ex *casu* creditor exigere non potest, nisi pecuniam crediderit in hoc, ut ex militia defuncti emeretur. IX. 1076.

— alioquin ea *Commoda* ad filias uxoremque defuncti pertinent. *ibid.*

— filius, & uxor non extantibus, *Commoda* ex *casu* tribuuntur omnibus defuncti creditoribus. *ibid.*

Militiae sacramentum quid sit. VII. 1258. 5.

— eo militem solvere quid sit. VII. 1259. 6.

— an eo solutus statim fiat veteranus. VII. 1259. 7.

Stipendia militum selemnia quae sint, & cur ita vocentur. VII. 1259. 9. & 14.

Selemne tempus a militia mittendi quibus de consilio praeretur. VII. 1260. 15.

— Vide *Sacramentum, Stipendia*.

Minima quoque curat praetor; & etiam Princeps. V. 1119. N. 11.

Minor dicitur in restitutione in integrum alio compellendi ratione, atque in ceteris. Et quare. V. 1083. & 1084.

Minor non erit, qui viginti annos complavit. XI. 1180. 5.

— arrargari non potest, nisi auctore curatore. I. 323. 2.

— in arrogatione circumventus restituitur in integrum. I. 353. 17.

— curatorem suum potest suspectum facere de consilio propinquorum. I. 604. 6.

— testari potest, etiam absque curatore. II. 33. N. 15.

— hereditatem sibi delatam, nec adire, nec repudiare potest sine auctoritate curatoris. II. 407. 3. & N. 2.

Quinam contrarium sentiant. II. 407. N. 2.

— si repudiavit hereditatem, habet restitutionem in integrum. II. 418. 12. & N. 5.

— regulus restituere hereditatem, recte illum restituit, etiam sine curatore. I. 603. 5. & N. 2.

Minor, qui conditioni potestatisve impositae sibi a testatore non paruit, hereditatem obtinere non potest per restitutionem in integrum. IX. 1076. 108.

— *casu* latus in integrum non restituitur. V. 1137. 2. 3. & N. 2.

— potest in integrum restitui adversus compromissum. V. 1104. N. 7.

— an etiam sine probatione lesionis. V. 1147. N. 26.

— an ob damnum quodcumque, etiamsi minimum restituitur in integrum. V. 1120. 12. 13. & 1121. *segg.*

— ex *casu* restituitur in integrum, etiamsi fuerit creatus decurie. V. 1151. 3.

— restituitur adversus renunciationem ab ille factam. III. 751. N. 4.

— non restituitur adversus actionem injuriarum semel emissam. IV. 1176. 8. & 1177. & N. 9. & 10.

— Vide *Restitutio*.

Minor qui aetate veniam impetravit, non potest sine magistratus decreto praedium alienare, nec obligare pignori. V. 1194. 28.

— Vide *Penia*.

Quare minor non obligetur sine auctoritate curatoris, si illum habeat. III. 638. 14. & 639. & 640. 15.

— potest sibi stipolari, & acquirere sine auctoritate curatoris. III. 645. 4.

— quendam locupletior factus intelligatur. IV. 751. 12.

— quo tempore locupletior esse debet, ut doli mali exceptione repellatur, si pecuniam sibi solutam petat, vel ipso jure, vel per restitutionem in integrum. I. 750. 11. & 751. 13. 752.

— Vide *Solvere, Solutio*.

Minor obligationem suam novare non potest sine curatore, nisi tamen conditionem suam novando meliorem faciat. IV. 917. 15. & 920. 17.

— iudicium experiri non potest, excepta mementariae possessionis causa. IV. 1073. 21. & 1074. 23.

— item causis ad spiritualia pertinentibus. IV. 1075. N.

— an iudicium agere possit in criminalibus. *ibid.*

— conveniri non potest, nisi auctoritate curatoris. IV. 1081. 7.

An minor qui decem & octo annos excesserit, possit esse iudex, & quatenus. IV. 1369. 1370. 5. & N. 7. & 1371. *segg.* XI. 359. 1.

— an ex partium consensu iudex esse possit decem & octo annis minor. IV. 1369. 1370. N. 7. & 1372. 1373. 7. & N. 9. XI. 362. 5. *segg.*

— dari potest iudex a Principe, etiam si decem & octo annis minor sit; si modo Princeps statum non ignoraverit. IV. 1373. 8. & N. 10. 11.

— an possit repelli ab agendo nomine alieno. V. 202. 16. & 203. 17.

— audiri debet pro sumente in defensione, & quoniam. V. 204. 18.

— potest dare procuratorem ad agendum, vel solus, si curatorem non habet, vel curatore auctore. V. 222. N. 20.

Minor, quid aliquid contraxit, & juravit se contra nihil facturum, servare tenetur iurjurandum; neque potest petere adversus illud restitutionem in integrum. V. 1301. & 1309. & 1311. *segg.*

— si aliquid contraxerit, quod sit contra legem, & juraverit se non moturum de eo contra verum; an possit retractare contractum. V. 1214. 1215. *segg.*

- & an hoc juris obtinent in contractibus nullis duntaxat ratione aetatis: an vero & ad eos Minoris contractus pertineat, qui aut ipso jure non valent, aut aliquo remedio rescindi possunt, etiam inter majores. V. 1215. 1216. N.
- quid si juraverit se neque beneficio aetatis unum adversus id quod gessit, vel contraxit. V. 1216. N.
- An minor de jure suo certiorari debeat, ad hoc ut jurjurando teneatur. V. 1211. & 1212. N. 6.
- in integrum restituitur adversus suum jurjurandum, cum juravit se non venturum ratione aetatis contra enormem lesionem. V. 1216. N.
- sacus si juraverit se non facturum contra id quod contraxit, neque ratione lesionis, sive minoris pretii. *ibid.*
- si reo deferat jurjurandum in judicio sine curatoris auctoritate: jurjurando non tenetur. VII. 515. X. 644. 3.
- tenetur tamen, si curatorem non habens, secula reo jurjurandum deferat: sed potest in integrum restitui. VII. 515. 8. N. 644. 3.
- restitui non potest in integrum, nisi probet se circumscriptum. VII. 515. & 516. 9.
- adversus quos habet privilegium pignoris. VI. 877. 14.
- an, & quando restituendas sit in integrum adversus pignoris distractionem. V. 1120. 13. & 1121. 14. & N. 12. 13. & 1122.
- an totus, & quando persequi possit causam appellationis. VI. 459. G.
- si veniat adversus transactionem juratam: non efficitur infamia, neque privatur emolumento illius transactionis. VII. 460. G.
- Quandom minor, ubi mulier sit, restituatur in integrum adversus dotem marito datam. V. 1131. 8. & N. 5.
- & quando in integrum non restituatur, licet bona omnia marito dederit in dotem. V. 1131. N. 6.
- Minoris aetas spatio XX. annorum deficit est jure Posticio. Et an recte. IV. 1374. 8.
- Minori nocet prescriptio triginta annorum: brevioris temporis non nocet, etiam si ante incepta fuerit. I. 1177. 14.
- Minoribus reas tubvenire conseruit in damnis, non autem obesse in rebus utiliter gestis. L. 93. 94. 10.
- An per affectionem aliquis in familiam Minoritarum construetur statim illius testamentum. II. 388. N. 2.
- Minoritarum familie adscriptus est incapax successiois. V. 540. N. 3.
- partem non facit potentibus hereditatem per inofficiosa querelam. *ibid.*
- Minoritas non debetur legitime. V. 460.
- Miserabiles personae quoniam sint. IV. 1324. 1. & N. 3 & 1325.
- habent fori privilegium, etiam cum actoris partes teneant. IV. 1323. 1. & N. 2. & 1324. 209.

Tom. XII.

- an hodie possintur eo fori privilegio. IV. 1326. N. 4.
- quandomam possint convenire coram episcopo suos adversarios. *ibid.*
- barum casus an decidenda sint in utroque foro ex jura Canonico. *ibid.*
- an si conveniant in foro suo reum, possint excepta lite variare forum, & litens prosequi in curia Principis. IV. 1325. & 1326. 1. & N. 3. & 1327.
- an privilegio fori renunciare possint. IV. 1326. N. 4.
- Quoniam res fori privilegio locum faciat in miserabilibus personis. IV. 1325. & 1326. 1. & N. 3.
- extra domicilium trahi nequeunt, si coram ordinario litigare malint. IV. 1331. N. 10.
- trahi non possunt ad iudicem incompetentem, etiam Principis rescripto, nisi de illis in eo specialiter sit facta mentio. *ibid.*
- si conveniant extra suum forum a potentioribus, revocare possunt ad auditorium Principis. IV. 1331. 7.
- Privilegium fori datum miserabilibus personis proddest etiam litis comortibus. IV. 1331. & 1332. N. 10.
- an cesset, si pendente lite, vidua v. c. nubat, vel pupillus venerit ad pubertatem. *ibid.*
- An miserabiles personae fori privilegio gaudent in criminalibus. IV. 1332. 10. & N. 13.
- Missio in bona servandorum legatorum causa quid sit. Et quandomam locum habeat. II. 1100.
- Missio in possessionem ob cautionem damni infecti non praestitum quibus detur, & adversus quos. IV. 520. 17.
- an in totius rei possessionem mittendus sit ille, cui non cavetur damni infecti nomine. IV. 520. 521. 17.
- Missio in possessionem ex primo decreto detentionem, & custodiam rei tribuit duntaxat. IV. 521. 27.
- cujus rei gratis detur. IV. 521. 522. 17.
- Missio in possessionem ex secundo decreto quando detur. IV. 522. & 523. 18.
- quomodo tribuit dominium, & usucapiendi conditionem. IV. 523. 19. & 524. 209.
- Missionis ejus in possessionem quinam sint effectus. IV. 527. 20.
- Missio in possessionem aliquando neque dominium tribuit, neque usucapiendi conditionem: sed jus illud duntaxat, quod habet is qui damni infecti cavere recusat. Et quomplex id esse possit. IV. 527. 21.
- Missio in possessionem ex Primo, & Secundo decreto duntaxat invenitur in jure, non ex Tertio decreto. IV. 527. & 530. 22.
- Missio in possessionem bonorum servandae rei causa modo nata. Quoniam sit. Quibus, & adversus quos detur. VI. 119. 209.
- est remedium coercendae debitorum contumaciae ordinarium. VI. 119. 120. N. 2. 121. 122. 2. 137. 2. & N. 5.

E e

— an,

- an, & quando causæ cognitionem requirat. VI. 121. N. 3. & 132. 133. 16.
- missio huc ex edicto postulanda est nobili jus dicentis officio *ibid.*
- quomodo ab arresto, & sequestratione differat. VI. 138. N. 6.
- an uno, an tribus edictis præcedentibus, executioni mandetur. VI. 121. 122. 3. & N. 4.
- & quid jure Saxonum. *ibid.*
- impetrari debet a prætore, & impetrata ab nno creditore prodest etiam reliquis. VI. 139. 6. 7.
- in Quorum bona missio servandæ rei causa fiat. VI. 123. 4. & 124. *segg.* & 131. 14.
- an in bona debitoris universa faciendæ sit. Et quomodo. VI. 129. 130. 12. & N. 14. & 131.
- Edicti de missione in possessionem bonorum servandæ rei causa, quæ partes, sive clausulæ extiterint. VI. 123. 124. N. 6.
- Missio in possessionem bonorum quæ fit in actionibus in rem, quomodo differat ab alia, quæ fit in actionibus in personam. VI. 131. 13. & N. 16. & 133. N. 19.
- Creditores in possessionem missi quandiu in possessione bonorum esse possint. VI. 133. 17.
- & quibus conditionibus decedere debeant possessione, in quam fuerant inmissi. VI. 134. 19.
- Missus in possessionem bonorum, excepta rei administratione, fructus, & quidquid ex re consecutus est, cogitur in sortem imputare, vel restituere. VI. 135. 136. 137. 2.
- non potest ali ex fructibus, licet sit inops, nisi fuerit missus in possessionem ex causa hereditatis. VI. 137. 2.
- missus in possessionem tamen ex actione in rem lucratur fructus. VI. 137. N. 3.
- veram petitiæ rei possessionem acquirit intra annum; post annum vero perpetuam. VI. 137. & 138. N. 5.
- An missus in possessionem lucratur fructus sine ullo causæ respectu ob magnam rei contumaciam dantur. VI. 137. N. 4.
- An possit effici statuto, vel consuetudine, ut ex Primo decreto missus, in possessionem lucratur fructus. *ibid.*
- Missus in possessionem ob adversarii contumaciam acquirit jus pignoris in re possessa, & quale. VI. 137. 3. & 138. & N. 6.
- An missus in bona nobilia veram illorum possessionem statim acquirat. VI. 137. N. 5.
- Missus in possessionem bonorum, venire debet illic, ut possessionem, & pignus bonorum consequatur. VI. 140. 8.
- An missus in possessionem bonorum, possit agere actione in factum adversus debitorem, si non fuerit admissus, posteaquam suum consecutus est, venditis bonis. XI. 353. 2. *segg.*
- Si vis inferatur misso in possessionem: quodam interdictionem detur adversus vis illatæ auctorem. VI. 135. 1.
- & quatenus ejus interdicti poena evitetur jure Canonico. *ibid.*
- Qua actione consultum sit creditoribus in possessionem missis, & illi, cujus bona possessa sint. VI. 138. 139. 5.
- Modicram inculpate tutelæ. Vide *Defensio*.
- Modi acquirendi. Vide *Acquisitio*.
- Modus altitudinis ædificiorum publica lege præscriptus. Vide *Ædificium*.
- Modus legato adiectus quid sit. II. 790. 12.
- Vide *Legatum*.
- An obligatio accedendi ad alterius molendinum sit servitus, & an aequitatem habeat. II. 1325. N. 8.
- Momentum in jure quodam temporis spatium designet. I. 1075. 2. & N. 4.
- Monachus quare Colvino, & Luthero male audiat. I. 256. N. *
- Monachi nihil proprium habere possunt. Et qua habent, cui acquirantur. II. 5. 6. & N. 6.
- comparantur servis quoad suum velle, vel nolle. III. 632. N. 1.
- an servis comparandi sint quoad forensia judicia. IV. 1063. 9.
- abbatem in jus vocare possunt. *ibid.*
- agere possunt judicio, quoad student in academia. *ibid.*
- nec in foro ecclesiastico fungi possunt advocati munere, nisi & Abbas jubeat, & id postulet monasterii titulus. V. 57. 58. 24. & N. 40.
- a suo Abbate vindicari possunt, tanquam subditi. V. 809. N. 7.
- post factam professionem testari non possunt. II. 28. 4. & N. 3.
- non possunt uxorem habere. IV. 270. N. 3.
- Monacho herede instituto, atque adire recusante, potest hereditatem tunc adire monasterium. II. 410. N. 7.
- Monachorum institutum a D. Basilio laudatum. IX. 729.
- ab Auctore impetitum defenditur. IX. 729. N. *
- Monachus fugiens potest capi propria auctoritate, & ad obedientiam reduci. IV. 1048. N. 15.
- Monarchicum Imperium Aristocratico, & Democratico præferendum. I. 50. 14. & N. 15.
- Monasticæ vitæ sanctitas non vulgi opinione constat, sed divino jure. II. 5. N. *
- Religionis summum non constituit in instituto monastico etholica Ecclesia, sed neque Justinianus. II. 5. Not. **
- Cum instituti monastici natura bonorum abdicatio necessario conjungitur. II. 6. Not. **
- Cur nam ille, qui ingressus est monasterium, possit retinere id, quod restituere rogatus erat sub conditione, Si decederet sine liberis. IX. 727. 1. 2. & 728. *segg.*
- Monasticum votum non admittit restitutionem in integrum. V. 1174. & 1175. N. 6.
- Monetæ adulteros convicti damnantur, etiam non confessi; neque appellare possunt. VI. 413.

Monitoria quæ sint. V. 746.
 Monasticorum exempla. V. 765. N. 3.
 Monstra non sunt in numero liberorum, & succedendi jus non habent. II. 1118. Not.
 Monumenta quondam pro sepulchris usurpentur. IX. 515. 1.
 — cur legari non possint. IX. 515. 2.
 Mora quid sit, & unde dicta. IV. 611. 2. X. 132. 3. & 1430. 2. & 1431. 5.
 Moram non ex re fieri, sed ex persona, quam sententiam habet. IV. 612. 2. X. 132. 4. 133. 6. & 1431. 3.
 — dicta frustratio, ut, & frustrari illiciter, qui moram facit. X. 1431. 4.
 — cur difficile sit definire, quando ea fieri intelligatur. X. 1445. 46.
 Moram facit debitor, qui a creditore interpellatus differt sine causa solutionem. IV. 613. 4. & 614. 5. X. 1431. 7.
 — & quamvis iuste causæ recusandi solutionem in eo, qui fuit interpellatus. IV. 614. 6. X. 135. 8. & 1441. 30. *seqq.* & 1442. *seqq.*
 — etiam sine interpellatione contrahitur mora, ubi fuerit adiectus dies obligationi. IV. 615. 7. X. 133. 5. & 1432. 10. & 1433. *seqq.*
 — quomodo dies adiectus obligationi differat ab interpellatione quoad moram. IV. 615. 616. 8.
 Moram sine interpellatione faciunt, qui res alienas sive furto sublatas, sive per vim occupatas iniuste detinent; vel res alienas mala fide possident. IV. 616. 9. X. 1434. 14. & 1435. *seqq.*
 In obligationibus sub conditione contractis, & in iis quæ ex ipsa re capiunt dilationem, mora sine interpellatione non contrahitur. X. 1436. 16. & 1437. *seqq.*
 Quibus in casibus iure singulari mora fiat ex re, sive ex tempore solo tardæ solutionis. IV. 616. 10. & 617. X. 134. & 135. 7. & 1443. 48. 49. & 1446.
 Quomodo mora quæ ex re fit, differat a mora, quæ fit ex persona. X. 1447. 54.
 Nulla mora fieri intelligitur, ubi nulla petitio est. X. 135. 9. & 136. *seqq.* & 501. 20. & 1432. 8. 9.
 Mora cuique sua nocet. Et qua in re. X. 362. 363. 16. & 1447. 56. *seqq.*
 Quomodo debitor præstare debeat propter moram. IV. 619. 14. X. 1447. 57. *seqq.* & 1448. *seqq.*
 An debitor post moram præstare debeat interitum rei, quæ facta, vel natura sua peritura erat, & jam apud creditorem. IV. 619. 14. 620. *seqq.* X. 1448. 62. & 1449. *seqq.*
 Mora perpetuat obligationem. IV. 611. 1. X. 1450. 66. XI. 1364. 2. & 1365. *seqq.*
 — & an hoc sit perpetuum. XI. 1381. 1. & 1382. *seqq.*
 — Vide *Obligatio*.
 Mora debitoris nocet heredi, fideiussori, & similibus. X. 1450. & 1451. 6.

Si res post moram debitoris perierit: actio est integra creditori, & obligatio novari, & accepto ferri potest. X. 1451. 69.
 In iudiciis stricti iuris re salva nihil ex mora debetur præter rem ipsam. X. 1451. 72.
 In strictis iudiciis fructus ex mora non debentur: secus in iudiciis bonæ fidei. X. 1451. 72. & 1452. 73.
 Mora finitur, cum amittit creditor repetendi debiti instantiam expressa, vel tacita voluntate. Et quomodo. IV. 617. & 618. 11. X. 1452. 77. *seqq.* & 1453. 80.
 — finitur, cum debitor, offerendo creditori quod debet, creditor ipse oblatum recusat. IV. 618. 12. X. 1453. 81. *seqq.*
 Moram purgare, eluere, emendare quid sit. X. 1453. 8. XI. 1383. 2.
 Moræ purgatio quos habet effectus. IV. 618. 619. 13. X. 1454. *seqq.* XI. 1385. 6.
 Quam æquum sit debitorem, facta ab eo mora, postea offerendo liberari. XI. 1384. 4.
 — & quando ipso iure, & quando per exceptionem debitor purgata mora liberetur. XI. 1384. & 1385. 5.
 Quocumque actio creditori quæsitæ fuit post moram debitoris adiuvi non potest creditori ulla oblatione debitoris. Et quomodo per occasionem moræ statim queratur actio creditori. IV. 618. 13. X. 1454. 88. 89. & 1455. XI. 1385. 6. 7. 8. & 1386. *seqq.*
 Mora purgari potest ante litem contestatam cum in obligationibus faciendi, tum in obligationibus dandi: postea non potest. X. 1456. 94. *seqq.* XI. 1386. *seqq.*
 Mora sua nocet creditori, non minus, quam debitori; ideoque perit res creditori, si is in mora sit accipiendi. X. 1456. 98. & 1457. 99. *seqq.*
 Moram non facit creditor, nisi opportuno tempore, & loco oblatum recusat accipere. X. 1458. 102. & 103.
 — si creditor quam rem recusaverat, rursus potest; debitor, eam non præstans, moram facit. X. 1458. 104.
 Morbus quid sit. X. 1299. 5. & 1300.
 — a vitio corporis quomodo differat. X. 1300.
 Morbus excusat a suspicienda tutela. I. 482. 8.
 — præstat excusationem a suscepta. I. 558. 3.
 — testamenti factionem non impedit. II. 32. 10. & N. 12.
 Quinam morbus locum faciat redhibitioni. X. 1300. & 1301. 6.
 Morbum, vitiumve rei fere venditor præstat. III. 786. 787. 3.
 Morbum si ignoret venditor: an illum præstare teneatur. III. 791. 13.
 Quare is qui ignorans morbosam rem vendidit, in id quod interest emptoris, non teneatur. III. 792. 15.
 Morbo perpetuo laborantes alienare non possunt sine curatore. I. 1220. 18.

- Mores pro antiquis legibus. II. 1221. 1222. N. 4.
 Mores boni in jure quoniam sint. VII. 130. 1. & 133. 4.
 Moriones infames. V. 94. Not.
 Mortis instans adscribitur vitæ. II. 1200. 7. & N. 3.
 Qui mortem sibi conceverunt, coram bona publicantur. VIII. 1339. 1.
 — publicationis prout effugiunt, qui vel doloris impatientia, vel furore mortem sibi intulere. VIII. 1340. 1.
 — si de eo sit controversia inter Fiscum, & heredes: hi probare debent furorem inferentis sibi mortem. Et quomodo. VIII. 1340. 2.
 Mortis causa capio quid sit. II. 955. N. 4.
 Quidam illud sit, quod capitur mortis causa. II. 742. 7.
 Multa quando irrogetur. VI. 115. *segg.*
 — cur ab ea appelletur, & non a peca. VI. 421. 18. & N. 20.
 — præjudicialis dicta que sit. VI. 470. N. 13.
 Mulier passus efficitur infamia. V. 48. 12.
 — hodie crimen hoc capitale. V. 48. 12. & N. 22.
 — expicitur talia passus vi prædonum, aut hostium. *ibid.*
 Mulier latiore significatione feminas omnes comprehendit. XI. 1065. 1.
 — angustior significatione continet feminas nuptas, aut viripotentes duotaxat. XI. 1076. 4.
 Mulier in repetitione dotis præfatur creditoribus omnibus tempore prioribus, qui ex privilegio habent hypothecam. IX. 1119. 1. & 1106. 2. 1017.
 — præfatur etiam Fisco, licet hic vel prius contraxerit cum marito, vel ex causa principalis convenierit s. Fisco maritus. IX. 1120. 2.
 — præfatur etiam illi, qui pecuniam in funus mariti credidit. IX. 1121. 3.
 Quibusnam creditoribus, qui prærogativam temporis habent beneficio legis duotaxat, mulier non præferatur. IX. 1121. 3.
 — nunquam præfatur ex dotis causa creditoribus iis, qui priorem hypothecam acceperint conventionis quæsitam. IX. 1121. 4. & 1122. *segg.*
 Mulier si faturat, instrumentum in id publice confecto, se pecuniam accepisse, ut pro alio intercederet, sue confessioni stare cogitur. VIII. 294. 14.
 An mulier, que dolo circumventa, aut errore ducta pacto remisit actionem victo adversario, dolo potest, aut errore compta, possit agere iudicis actionem sibi quæsitam per iudicis sententiam. VII. 145. 2. & 146. *segg.*
 — res suas pro marito, vel alio, pignori obligare non potest: sed tamen eas recte pignori obligat marito, aut alio, dissimulante muliere. IX. 1179. 1. & 1180.
 Mulier post bionium confirmans intercessionem a se factam tenetur. III. 751. 5.
 Mulier non potest repetere quod sponte solvit pro alio. VIII. 190. 3. & 191. 4.
 — habet soluti repetitionem, si obligata pro alio solverit, ignorans se non teneri. VIII. 191. 5.
 — missa in possessionem honorum, dum se prægnantem falso affirmat, solvitur infamiam post iudicis declarationem. V. 105. 2.
 Mulier argentarii nummis excreans non tenetur edere suas rationes. VII. 5. 4.
 Mulieri deceptæ pacto remittenti actionem pactum intum non nocet. Et quibus modis ad paciscendum dolo possit induci. VII. 145. *segg.*
 Munera dividuntur in patrimonialis, personalia, & mixta. XI. 1704. 1.
 Munera publica personalia habent plerique administrationem, non jurisdictionem. IV. 1102. 6.
 Qui munera publica detrectat, & quoniam cogi possit ea suscipere, & quomodo. VII. 873. 1.
 Munera publica detrectans sarcire tenetur damna Reipub. vel alteri inde secta. *ibid.*
 — Muneribus publicis suscipiendis excusant iuste causas. Et quomodo ea sibi delata possit aliquis ex iusta causa delugere. VI. 407. 1. & N. 1.
 — Quibus muneribus non liberet infamia. V. 85. N. 2.
 Municipales magistratus a singulis artibus creabantur ex solo Principis beneficio. IV. 1108. 11.
 — an hi simplicem jurisdictionem habuerint duotaxat, aut etiam imperiam. IV. 1108. N. 17.
 — sententias suas exequi potuerit, & quibus remediis. IV. 1109. N. 17.
 — habere cognitionem, & animadversionem levium criminum. *ibid.*
 — nti & ius apprehendendi reos in atrocioribus delictis, ut magistratus superioribus puniendos mitterent. *ibid.*
 — an in questionem reos dare possent. *ibid.*
 — hodie argumenta duci possunt ex illis ad magistratus Civitatum, que alieno parent imperio, non autem ad magistratus liberarum civitatum. *ibid.*
 — possunt constitui a decurionibus municipi, dum interea Princeps alium sufficit. *ibid.*
 — an possent nullare in possessionem. IV. 1135. 16. & N. 29.
 — an in tutorem dare possent. Et quo jure. IV. 1138. 17.
 Municipales leges quæ obligent. I. 29. 9. & 39. 10.
 Municipes abusive quoniam dicti. XI. 1704. 2.
 Municipibus relicta, intelligitur relicta municipio. XI. 10. 23.
 Municipia quædam erant olim. Et que hodie dicantur per abusionem. I. 305. N. 3.
 Municipia, & Civitates loco privaterum habentur in jure Romano. XI. 1702. 6.
 Munus latiore significatione dictum quid continet. XI. 1703. 1.
 — ejus etymon. XI. 1704. 1.
 — definitio. *ibid.*

— angustiore significatione dictum quid sit. XI. 1703. 1.
 Munus cum causa quid sit. *ibid.*
 • Munus pro dono. *ibid.*
 • Muos publicum quomodo differat a magistratu, & dignitate. IV. 1102. N. 9.
 Muri civitatis sine permisso Principis, aut eorum qui præsunt, inhabitari non possunt. Et quare. I. 650. 40.
 Muros civitatis, scalis admotis, transcendere dolo malo capitale est. Et quare. I. 649. 650. 40. & N. 22. & 651. *seq.*
 — reficere sine jussu Principis nulli permisum. *ibid.*
 Deambulare in moris urbis licet cuique privato. *ibid.*
 — aliquid immittere, superponere, vel conjungere muris nemo potest. *ibid.*
 Mutus non potest fieri tutor. I. 392. 3.
 — non tamen removetur a suscepta tutela, si postea factus sit mutus. I. 553. 14.
 — regitur a curatore. I. 588. 14.
 — an, & quando testari possit. II. 33. 11. & 34. N. 17. VIII. 1361. & 1361. & 1362. 1.
 — contrahere stipulando non potest. III. 650. 641. 17. XI. 412. 3. & 413. 9.
 — recte gerit per nuntium, aut epistolam ea quæ consensu constant, non verbis. III. 641. 17. & N. 8.
 — recte stipulari per servum & promittendo obligatur. XI. 414. 11.
 — non potest agere judicio, nisi sit adjunctus illi curator. IV. 1073. N. 15.
 — dari non potest iudex. IV. 1367. 3. & N.
 — postulare non potest. V. 45. 46. 8.
 — neque potest officio fungi procuratoris ad lites. V. 202. 15.
 — an procurator ad negotia esse possit. V. 201. 202. N. 16.
 — procuratorem dare potest. Et quomodo. V. 223. N. 21.
 — testis esse non potest. VII. 1119. 3.
 Mutuum cur ita dictum. III. 994. 6. VII. 569. 14. X. 101. 102. 1.
 — quid sit. III. 992. 2. VII. 567. 5.
 — a credito quid differat. X. 103. 104. 1.
 — quibus rebus constet, sive periciatur. III. 992. & 993. 3. VI. 567. 6. X. 89. 1.
 — consistit in his rebus, quæ pondere, numero, mensura constant. II. 993. 3. VII. 567. 6. 7. X. 95. & 96. 1.
 — & quænam sint res, quæ pondere, numero, mensura constant. VII. 567. 568. 7. 8. X. 95. 1. 96. 2.
 — cur in his rebus, & in aliis mutuum consistat. VII. 568. 8. X. 96. 2. 97. & 98. 3.
 — res quæ pondere, numero, mensura constant, functionem recipere in genere suo per solutionem magis, quam specie, quam habent sententiam. VII. 568. 9. & 569. X. 97. 3. & 98. 4. 5.

Duo desiderantur, ut quis obligetur ex mutuo. Et quænam sint. VII. 617. 1.
 Mutuum rei dationem, seu domini translationem desiderat. III. 993. 4. VII. 569. 11. *seqq.* X. 91. 4. XI. 1189. 13. & 1190.
 — cur dicatur contrahere re potius, quam consensu. III. 994. 5. VII. 569. 13. X. 90. 3. & 91. *seq.*
 Mutuum quando contrahatur, & quomodo in specie, puta, in argentea laece tradita tibi, ut eam venderes, & nummis uteris. X. 201. *seqq.*
 — cujus periculo sit species tradita mutui causa, antequam venierit. Et qua actione repetatur. X. 205. 4. & 206. *seqq.*
 Mutuum consensu simul, & numeratione constat. X. 207. 1.
 Decem mutuo datis, ut novem reddas, sola novem debentur. At decem mutuo datis, ut undecim redirentur, decem sola debentur. Et quæ differentie ratio. X. 207. 1. 208. *seqq.*
 Mutuum contrahitur ex aliena pecunia, si, vel mutuo data sit ex domio voluntate, vel alias ea consumpta fuerit sine dolo malo. X. 213. 1. 2. & 214. *seqq.*
 Finis dandi mutui proprius quænam sit, & quid contineat. III. 993. 4. VII. 568. 9. X. 91. *seqq.*
 Mutui significatio quotuplex, & quænam sit. III. 992. 2.
 in Mutuo id agitur ut alia res ejusdem generis & bonitatis reddatur, non eadem species. Et quare. III. 993. & 994. 4. VII. 570. 17. 18. X. 91. 92. 5. & 93. 6. 7.
 — an res ejusdem bonitatis reddenda sit in mutuo, etiamsi nihil aperte cautum sit de eare. X. 109. *seqq.*
 Unde intelligatur cautum esse in mutuo, ut res eadem bonitate reddatur. X. 113. & 114. 5.
 — eadem bonitate, non eadem estimatione rem mutuo datam reddi oportet. Et quid estimatione a bonitate rei differat. X. 116. 7.
 in Mutuo rem minori estimatione reddi, quam data sit, quare non sit iniquum. X. 117. & 118. 8.
 in Mutuo, puta vino, oleo, & similibus, auctæ estimationis commodum, & imminutæ incommo- dum ad creditorem pertinet, dummodo hæc reddantur eadem mensura sua die, aut sine die ante litem contestatam. X. 114. 6. & 115. *seqq.*
 Singularia in mutuo recepta tria sunt duntaxat, non plura. X. 250. *seqq.*
 — quomodo quæ vulgus interpretum recipit ut singularia in mutuo, singularia non sint. X. 250. 6. 251. *seqq.*
 Quare benigne receptum sit in mutuo, ut pecunia quæ jussu meo tibi numerata est a debitore meo, tibietiam fiat mutua. X. 260. 16. 17. 261. *seqq.*
 — & quasnam res hic obligatio mutui desideret. X. 263. *seqq.*
 Quomodo, & quare in mutuo receptum sit, ut pecunia quam mihi debes ex causa mandati, tibi

- fiat mutua, ubi convenerit, ut eam crediti nomine retineas. X. 266. 22. 267. *seqq.*
- ea tamen pecunia ita fit mutua, si & presente debitor convenit, ut mutui nomine retineatur, & fuerit parata a debitore, quam daret in presenti. X. 273. 29. 274. *seqq.*
- Quomodo qui ex mutui causa pecuniam debere incipit, quam ex alia causa debebat, veteri obligatione liberetur, & ex nova mutui teneri incipiat. X. 280. 35. & 281. *seq.*
- Quandonam ex pecunia, quam jussi tibi a debitore meo numerari, detur actio negotiorum gestorum. X. 461. & 462.
- Actio ex mutuo quando detur procuratori, & non domino. VII. 598. 1.
- quando institutori. VII. 600. 2.
- an ut hinc actio queratur mutuanti, sufficiat numeratio alienae pecuniae, tanquam propriae. X. 600. 3.
- Mutuum non contrahitur ex aliena pecunia; sed tamen confirmatur duobus modis. Et quinam sint. VII. 470. 17. & 576. 3. & 577. 4. X. 102. 2.
- Qui alienam pecuniam mutuo dedit, suo nomine, & stipulatus est eam sibi reddi: is non ex mutuo, sed ex stipulatione quaesivit actionem. VII. 573. 376. 1.
- Eam tamen pecuniae dominus exercere non potest adversus debitorem, nisi mandata sit illi actio a creditore. Et quid sit nolit eam cedere. VII. 577. 6. & 578.
- Qui alienam pecuniam domini nomine dedit mutuum, is eam domino reddere debet, si dominus nomen improbaverit. Et quibus actionibus eam repetat a debitore. VII. 583. 1. 584. & 585. 4. & 587. 588. 12.
- An, & quomodo domino pecuniae absenti, & ignorant queratur hic actio, reprobatu debitoris nomine. VII. 585. 3. 4. 586. *seqq.*
- quid si dominus eam mutuanti nolit cedere. VII. 587. 11.
- An qui pro mutua pecunia dedit species aestimatas eo pacto, ut sola aestimatio deberetur; possit aestimationem petere, veluti sortem ex causa mutui, & usuras stipulanti promissas. VII. 599. 1. 600. *seqq.*
- Pecuniae, quam duo mutuum dedere, singuli actionem habent pro parte, nisi tamen actum sit, ut singuli in solidum possint exigere. Et hoc quibus modis. VII. 603. 1. 604. *seqq.*
- Vide *Certi conditio.*
- Mutua efficitur deposita pecunia, etiam priusquam loco moveatur ad usum, simulatque dominus permittit roganti depositario uti ea ex causa mutui. X. 193. *seqq.*
- & quomodo mutua efficiatur pecunia, quam eum deposui, simul permisi ut ea uteris, cum velles. X. 191. 1. & 198. *seqq.*
- Mutua fit statim pecunia, ubi aliquis eam domini voluntate dedit mutuum. X. 213. 1.
- Aliena pecunia mutuo data absque domini voluntate neque fit accipientis, nec mutua, quandiu consumpta non est. Quid si consumpta sit dolo malo. X. 213. 2. 214. *seq.*
- qua actione petatur a domino, ubi adhuc extet, aut mala fide consumpta fuerit. X. 216. 3.
- an, & quomodo condicetur hic accipienti ab eo, qui alienam credidit. X. 216. 4. & 217. *seqq.*
- consumpta sine dolo malo recte condicetur adversus accipientem ex causa mutui ab eo, qui mutuum dedit. Et quare. X. 218. 5. 219. *seqq.*
- an si per partes consumpta sit, condici possit ex causa mutui, etiam per partes. X. 221. 8. & 222.
- quandonam consumpta intelligatur. X. 222. 9. & 223. *seqq.*
- Si pecunia mutua numerata sit procuratori contemplatione ejus, & non domini: procurator, & non dominus, obligatur ex mutuo. VII. 617. 2.
- & quidem, etiamsi desideret esse procurator. VII. 617. 3.
- Si numerata sit procuratori nominatim contemplatione domini: procurator ex mutuo non tenetur, sed ex eo dominus obligatur; Et quatenus. VII. 618. 4. 5.
- Pecunia pluribus personis adscripta, vel in communi numerata, mutui obligatio dividitur pro numero personarum. VII. 615. 2.
- Communi pecunia mutuo data a servo communi, acquiritur dominis conditio pro numero numerorum, non autem pro divisione corporum. Et quare. X. 231. *seqq.*
- Cum convenit, ut debitor, qui pecuniam ex alia causa debebat, ex crediti causa illam retineat, mutuum sola conventionem contrahitur sine ulla numeratione. VIII. 238. 6.
- Cum donavi tibi pecuniam ea lege, ut dares mihi mutuum; an inde contrahatur mutuum, & acquiritur tibi certi conditio. X. 309. *seqq.*
- Qui pecuniam mutuum accepturus spopondit futuro creditori se illam redditurum, quaro in potestate habeat eam non accipere, & facere ut se non obliget mutui nomine. X. 437. *seqq.*

N

Nasiterna quodam sit genus vasis. V. 95. N. 1.
— & cur ita dictum. *ibid.*

Nasciturus res legari possunt. Et de eorum legato.
II. 757. 8. & N. 3. & 758. & 1035. 2.

Nascitori habentur pro natis. II. 75. 7.

Nata que sunt ex re aliqua, jus & conditionem sequuntur ejus rei, ex qua profecta sunt. I. 794. 795. 2.

Nota ex rebus nostris nostra fiant. Et quoniam jure.
I. 759. 3.

— & quidem atiam si fuerint alieno semine nota, seu odita. I. 796. 4.

Natales quoniam per excellentiam dicti. VII. 1039. 8. & 1040. I. 253. 2.

— eos nobis assignare dicuntur parentes nostri. VII. 1040. 10.

Natalium restitutio quodam jus tribuat. I. 249. 11.

Natalibus quoniam restitutus dicuntur a Principe. VII. 1040. 9.

Natalibus non officit manusmissio. f. 252. 253.

Nationes novellæ quibusdam vitis diffamata. X. 1306. 4.

Nativitatis tempus legitimum quodam sit. II. 1118. N. 3.

— magna de eo philosophis, & medicis, & juris interpretibus coarctata. *ibid.*

Natura Stoicis quidam sit. I. 30. 11. & N. 10.

Natura rerum quid sit. VII. 1094. 7.

Natura cujusque rei quoniam. IX. 827. 828. 3.

Naturales filii quoniam dicuntur. I. 364. 2.

Naves Thesi & Magellani asservata. II. 829. N. 6.

Navis facta ex aliena materia cuiusdam acquiratur. I. 712. 8. & 713. *seq.*

Navis eadem que prius, etiam si reflecta per partes. Et legata debetur. II. 829. N. 6.

Alia est, etiam cum fuit reflecta, si dissoluta fuerit eo consilio, ut tabule in alium usum transferantur. Et quidam inde consequens. XI. 1344. 7.

— Eadem est, compositis tabulis, que prius fuerat, cum dissoluta fuit eo consilio ut reficeretur, esse incipit. *ibid.*

— mari commissa per idoneos homines opportuno navigationis tempore domino perit, non possideri. V. 824. 10.

— quodam tempore navigationi opportunum. V. 823. N. 3.

Navis partes que sint. X. 1355. 4. & 1361. 14. & 1362. 15.

Navis legatum perimitur, navi dissoluta. II. 829. 16.

Quare navi servitus imponi nequeat. II. 227. N. 1.

de Damno in navi facto duplex actio constituta. Et quoniam. IV. 441. 10.

Naufragio res amissæ domino territorii vindicari non debent. I. 718. N. 3. IV. 257. N. 16.

Qui abstulit res naufragio amissas, tenetur poena quadrupli. IV. 256. 16.

Nauta quoniam sit. IV. 442.

Nautæ, coupones, stabularii quomodo de recepto teneantur ex contractu, vel quasi contractu. IV. 441. 11. 442. *seq.*

— quomodo de recepto teneantur ex quasi delicto. IV. 443. 12. & 444.

— & quando non teneantur ex quasi contractu, vel ex quasi delicto. IV. 442. 11. 443. 12. N. 5. & 444.

Necessitas privata, & publica. V. 807. 13.

Necessitas juris que; & quid differat a necessitate rei familiaris. VIII. 766.

Necessitas consequentis quoniam sit. VIII. 886. 31. 809. 7. XI. 1246. 56.

Negus reus, ubi & aliqui affirmet, an sit audiendus, si probare velit quod affirmat aut negat. Et que hæc probationis utilitas. VII. 1100. 14. 1101. 15.

— an eodem modo debeat, si probare non poterit. VII. 1101. 16. & 1117.

Qui negat, probare non cogitur, sive actor probare velit, sive probare non possit. VII. 1091. 2. & 1092. 3. & 1093. *seqq.*

Negantis factum per rerum naturam nulla est probatio. VI. 1041. 4. VII. 1093. 5. 6. & 1094. *seq.*

— an hoc jus sit perpetuum cum in civilibus iudiciis, tum in criminalibus. VII. 1095. 8. & 1096. *seqq.* & 1099. 13. & 1100.

Negatio non estimanda ex verbis rei, sed ex intentione actoris, ubi cum ea directo pugnet negatio rei. VII. 1098. 12.

Negatio circumscripta certo, vel loco, vel tempore, vel instrumento probari potest. VII. 563. 564. 5.

Negatio intentionis facti usua, non est vera exceptio in liti contestatione. V. 1278. N. 2.

Negatoria actio de rebus corporalibus nulla; & quare. VI. 572. 11. & 579. *seqq.*

— cur prodita de servitutibus; & quare ita dicta & unde estimetur. VI. 572. 11. & 586. 18.

— Vide *Actio Negatoria*.

Negligentia quid sit. VIII. 643. 34.

— etiam diligenter vocabulo significatur; & quomodo. *ibid.*

— in ea præstanda quid intersit inter commodatum & ceteros contractus, in quibus utilitas utriusque veretur. VII. 679. 11.

Negotiari proprie quid sit. X. 463.

- Negotiatio proprie quarum rerum sit. VIII. 68. 10.
- Negotiatores an legem seu statutum de rebus ad negotiationem spectantibus conveire possint. VII. 998. 13. *seqq.* & 999. *seqq.*
- Negotiatores viles an possint esse iudices. IV. 378. N. 18.
- Negotia quæ utiliter constituta sunt, eventu nunquam infirmari possunt, etsi in eum casum inciderint a quo incipere non poterant. XI. 1656.
- & quænam perfecta esse, vel adhuc pendere negotia dicantur. XI. 1655. 8.
- Utiliter gesta in negotiis quæ adhuc pendet, dissolvantur interdum, cum casus exstitit, a quo incipere non poterant; interdum vero rata manent, & quomodo. XI. 1656. & 1657.
- & quodnam sit inter perfecta, vel pendencia negotia discrimen. XI. 1658. 9.
- Negotiorum gestor pecuniam fœnori collocare debet, si honeste possit: secus præstabit usuras pecuniæ non collocatæ. VIII. 453. 1.
- quid, si dominus non fuit solutus collocare pecuniam. VIII. 453. 3.
- omnem culpam, & omnem diligentiam in administrandis alienis negotiis præstare debet. VIII. 453. 2. & 454. 4. 455.
- An amicus culpam omnem & diligentiam in gerendo amici negotia præstare teneatur. VIII. 455. & 456.
- Negotiorum gestor, interpellando, constituit in mora debitorem. XI. 443. 70.
- In voluntaria negotiorum administratione tantum quisque gerere debet, quantum suscepit gerendum. IV. 129. 3.
- Si quis ita quædam gerenda suscepit, ut alius cæteroquin vir diligens ejus contemplatione ad eadem gerenda non accesserit: is tenetur etiam de iis quæ non gessit. IV. 129. 130. 3.
- Qui negotia alterius gessit, restituere tenetur pecuniam & fructus, & quidquid occasione gesti negotii ad eum pervenit. IV. 130. 4.
- Negotii gesti secuta ratihabitio an novam mandati actionem pariat utrique; an negotium gerenti duntaxat. IV. 129. 130. N. 4.
- Negotiorum gestor non modo dolum & culpam præstat, sed casum etiam in iis, quæ male gerendo corrumpit. IV. 130. & 131. 5.
- ei tamen cum damno lucrum pensari debet ab absente domino. *ibid.*
- dolum & culpam præstat in iis, quæ, vel negligentia sua perire passus est, vel acquirere prætermisit. IV. 131. 132. 6.
- & quare levissimæ culpæ nomine teneatur. IV. 132. 133. 7.
- an, & quando dolum præstat duntaxat. IV. 133. 134. 8.
- Negotiorum gestorum actio directa quid sit; & qua ex causa nascatur. IV. 134. 135. 9.
- an, & quatenus creditor detur adversus dominum negotiorum ex causa pecuniæ mutuat, quam creditur negotiorum gestori. VIII. 95. 1.
- an ea creditorum competat adversus dominum, si pecuniam crediderit contemplatione negotiorum gestor, & non domini. IV. 97. 98.
- Actio contraria negotiorum gestorum quibus de causis adversus dominum negotii ignorantem fuerit comparata. IV. 137. 138. *seq.*
- an, & quatenus adversus præsentem negotii dominum competat. IV. 137. 138. N. 1.
- datur ei soli, qui utiliter domini negotia gesserit. Et quando negotium dicatur utiliter gestum. IV. 139. 2.
- Quibus non detur, etiamsi utiliter domini negotia gesserint. IV. 139. 3. 140. *seqq.*
- Actionem negotiorum gestorum tria amoveant ab eo, qui utiliter domini negotia gessit; & quæ sint. *ibid.*
- Actio contraria negotiorum gestorum quid persequatur. IV. 144. & 145. 12.
- datur adversus omnes, quorum negotium utiliter gestum est, etiam adversus pupillos & furiosos; & quatenus. IV. 145. 146. 13.
- Negotium domini quibus modis geratur. VIII. 95. 96. 2.
- Ad quem pertineat investigare negotium, quod geritur. Et cujus sit utilitatis. IV. 147. 1.
- Negotium quibus modis nostrum fieri dicatur. IV. 147. 148. N. 1.
- Negotium re ipsa nostrum quod sit. IV. 147. 3.
- nostrum re ipsa est, vel gestu ipso, vel eventu. IV. 147. 148. 3.
- quomodo gestu ipso. IV. 148. 4.
- quomodo eventu. IV. 148. 149. 5.
- Negotium quod duorum contemplatione geritur, obligat utrumque. IV. 150. 6.
- Negotium quod ad duos principaliter pertinet, obligat illum duntaxat, cujus contemplatione gestum est. Et quare. IV. 151. 7.
- quando negotium pertineat ad duos principaliter. IV. 150. 7.
- Qui negotium gerit contemplatione domini, aut pupilli, dominum, & pupillum habet sibi obligatos; non autem procuratorem, vel tutorem. IV. 151. 152. 8.
- Si contemplatione tutoris, vel procuratoris negotium gestum sit: quare non hi, sed pupillus, vel dominus teneatur. IV. 152. 9.
- Negotium voluntate gerentis sit nostrum, vel cum mandatum est a nobis, vel cum ratihabitio nostra secuta est. IV. 153. & 154. 10.
- quandonam quod gestum est nostro nomine, nostrum tamen non fiat voluntate, vel ratihabitioe nostra. IV. 154. 11.
- Vide *Infirmari*.
- Neophlyti quoniam dicti. V. 100. N.
- ad sacros ordines non admittuntur. *ibid.*
- nec ad officia quidem secularia. *ibid.*
- Nepos retentus in potestate avi quare, illo mortuo, in potestatem patris emancipati non recidat; etiamsi in avi potestatem rediisset. I. 348. 5. 6.

Nepos post mortem avi conceptus a legibus non vocatur ad successionem. II. 1122. N. 11.

An ex persona parentis ad successionem admittatur jure transmissionis, vel representationis. II. 1122. N. 11.

An nepos, omissa patris hereditate, possit avi antea vita functi hereditatem abstinere. Et quando possit, aut secus; & quo jure. VIII. 1230. 3. & 1231. 4. & 1232. *segg.*

Nepos avi hereditate sola potiri non potest jure civili, ubi filius & pater ejus extiterit avo sua heres. VIII. 1232. *segg.*

— quod, & jure novissimo retinetur. VIII. 1235. 9. & 1236.

— sola avi hereditate nepos uti potest, ubi ipse fuerit in potestate avi, filio & patre ejus emancipato. Quae differentiae ratio. VIII. 1234. 6. 7. & 1235.

— jure novissimo filio & nepota emancipato, repudiante filio, admittitur jure civili neque ad hereditatem avi. VIII. 1235. 8.

Quomodo desideratur, ut nepos hereditate patris omissa, hereditatem avi consequi non possit jure civili. VIII. 1236. 10. *segg.* & 1237. *segg.*

Nepos, qui vivo patre natus est, vel ante, vel post testamentum, si institutus sit, & deinde emancipatus ab avo: non potest esse heres eidem necessarius, nec voluntarius. X. 1489. 5.

Nepos ex filio, an accusare valeat, aut exclusio patris ejus, possit ipse agere inofficiosi. V. 520. 6. & 521. *segg.*

Nepotes ex filiis, cum naturales, tum adoptivi sunt in potestate avi. I. 339. 11.

Nepotes, defuncto illorum patre, concurrunt cum patris in successione avi jure representationis. II. 1121. 11. & 1122.

— vivo patre ab avi successione excluduntur, etiam si, patre emancipato, ipsi manserint in potestate avi. II. 1122. 12. & 1123.

Nepotes ex filio olim non succedebant avo, neque utebantur jure representationis. II. 1122. N. 11.

Nepotes ex diversis filiis quodnam habent jus accrescendi inter se. II. 500. 30. & 502. *segg.*

Nepotes ex filio agere possunt inofficiosi. V. 932. N. 3.

Nepotes ex duobus fratribus succedunt in stirpes, si concurrat in hereditate patris cum altero ejus fratre, qui in capita succedit. II. 499. 28.

Quomodo deficiens portio alterius ex nepotibus ceteris coheredibus accrescat. II. 499. 500. 28. 29.

Accrescit in stirpes, & non in capita portio patris singulis nepotibus. II. 500. 29.

Nepotibus ex filia debetur integrè legitima, etiam si filia mater illorum reumtus erit hereditati, dummodo decedat ante patrem. V. 526. N. 6.

Nepotes, quos pater gradu praecederet, si nati essent, sive tempore avi testamenti, sive postea vivo avo nascerentur, debebant institui, vel exheredari. II. 77. 78. 10. X. 1479. *segg.*

Tom XII.

— & quomodo eos instituendi, vel exheredandi jus, & potestas esset ex lege Velles. *ibid.*

— Vido *Portum nepotes*.

Nexi quomodo dicebantur. XI. 314. N. 3.

Vetus de nexis lex sublata, & quomodo. XI. 314. N. 2.

Nobiles inter egregios habentur, etiam si ipsi nihil unquam praecari vel egregii gesserint. X. 828. 6.

Nobiles apud varias nationes quomodo vocentur. X. 828. N. 17. 829. *segg.*

— an utantur beneficio competentiae. X. 280. N. 15.

— sunt immunes a carcere. XI. 280. & N. 1.

— cui tamen privilegio renunciare possunt. XL. 313. N. 1.

— an teneantur ob delicta famulorum. IV. 444. N. 5.

Promissorum fides a nobilibus religiose custodienda praeter ceteris. X. 651. N. 5.

Nobilis an possit se excusare a tutela plebei. I. 492. N. 12.

— testamenti vel jurijurandi causa non cogitur etiam pauper, ad iudicem venire. X. 824. N. 9.

Nobilitas perpetua non amittitur. *ibid.*

Nomen grammaticis usurpatum unde dictum. Varius illius etymon. II. 714. N. 2.

— dividitur in appellativum, & proprium. Utrumque qualem usum habeat iure. II. 714. 8. *segg.* & 715.

Nomina sunt ex instituto hominum profecta. Et quatenus sint immutabilia. II. 715. N. 3. VIII. 1797. 2.

Nomina propria personas, earumque numerum, non vero qualitatem designant. XI. 31. 3.

Proprium nominum appellatio in heredibus quando facit, ut partes viriles illis reficere censentur, & non hereditarie. II. 563. 564. 12. & N. 1.

Nominis ferendi conditio quae sit; & an sit honesta. II. 582. 583. 12.

— non impletur ab invito filiciario. *ibid.*

de Nominibus variis interpretum juris opinio. III. 558. N. 4.

Nomen pro debito, vel pro debitate usurpatum quid sit. VII. 823. & VIII. 583. 1. IX. 520. 1. XI. 251. & 1679. 1.

Nomen alteri datur, traditione chirographi, seu instrumenti debitoris nihil facta hoc animo, ut ei proprium sit. VII. 823. 3. 4. & 825.

— potest vendi, & venditum quodam jure transferri in emptorem. VI. 908. 4. VII. 824. 6. 7. 825. 9. 10. 826. *segg.* VIII. 608. 3.

— an vendi possit, ignorante, vel etiam invito debitor. VIII. 809. 3. *segg.* 810. *segg.*

— quare vendi possit, non autem delegari, invito debitor. Et quid alterum ab altero differat. VIII. 812. 15. *segg.*

— potest obligari pignori. VI. 908. 4. IX. 1079. 1.

- pignori obligatum quodnam jus transferat in creditorem. VI. 908. 4. IX. 1079. 1. & 1080. *seqq.*
- quare nomen sibi pignori datum debeat novus creditor denuntiare debitori. IX. 1081. 3. & 1082.
- Nominis pignori obligati debitor, novo creditori solutione facta, liberatur. IX. 1082.
- & quando ea solutione primus creditor liberetur. IX. 1082. 4.
- Nomen pignoris jure capi potest. VII. 922. 6. 7. XI. 250. 251. 1.
- quomodo capiat pignori. VII. 924. 9. — quibusnam conditionibus. VII. 921. 5. 922. *seq.* X. 251. 2. 3. & 252.
- Nomen pignori dare, & pignoris jure capere quid differant. VII. 922. 6. XI. 251. 2.
- Pignoris jure capi non potest nomen quod debitor inficiatur. Et quare si convinci debeat in judicio. VII. 922. 6. XI. 251. 2. 3. & 252. 4.
- & quomodo nomen exigi debeat a creditore. XI. 252. 6.
- & quando titulus sit creditori rem aliter transigere, quam nomen ipsum exigere. XI. 251. 5.
- Nomen ubi legatum sit, quatenus extingatur exactum a testatore. II. 835. 27.
- Nomen improbare quid sit. VII. 583. 584. 1.
- Nomina sunt in bonis nostris. VII. 924. 4.
- quo loco atque ordine pignori capiendi sint in causam iudicati. XI. 232. 10. & N. 8.
- quandam pro mobilibus, & quando pro immobilibus habentur. XI. 231. N. 8.
- Nomina in divisionem iudicii circumscribere non videntur. VI. 1016. 14.
- Vide *Ereiscunda*.
- An nomines legis, veniant actiones ex delicto. II. 863. N. 5.
- Nominatio auctoris a quibus, & quando facienda sit in controversia de proprietate, vel ubi de ipsius prejudicio agatur. V. 791. 792. 6. & N. 10. & 11.
- An denuncianda sit nominatio per iudicem: an denunciari possit a nominante. V. 792. 11.
- rejicitur ab initio, ubi nominantis evidens suspicio adest. *ibid.*
- An, & quando nominatio auctoris facienda sit a vasallo, ab emphiteuta, superficiario, fructuario. V. 791. N. 10. & 792.
- an ei locus sit in possessoris. V. 792. N. 11.
- Novo iudicio, seu conventionis non est opus, ubi nominatus se auctorem fateatur. *ibid.*
- Nominator auctoris non tenetur probare, possidere se nomine alterius. V. 792. N. 11.
- Nominator quis, & unde dictus. IX. 1041. 1.
- cui obligetur, & quid de re. IX. 1042. 2.
- quando ei, & quomodo nominatus tenetur. IX. 1042. 2.
- an, & quando pignori capere possit res nominantis. *ibid.*
- Nostra que sint. Et que sint in nostris rebus. I. 5. 5. 6. & 227. 1. 228. III. 603. 20. VII. 465. 2.
- Nostrum quod est, cur non possit magis nostrum fieri. VI. 715. 4.
- Quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transire non potest. I. 868. 8. & 869.
- an hoc sit perpetuum. *ibid.*
- Nostrae res non onerant nos ultra illarum aestimationem. IV. 473. 3.
- Notarii quinam olim dicti. V. 2. Not.
- quinam dicti sequioribus temporibus. V. 1. N. 2.
- an omnibus sive absentibus sive praesentibus recte stipulentur, & quoniam jure. XI. 795. 33. & N. 1.
- Quis opera notariorum, & quando accessaria in iudiciis. V. 1. N. 2. & 3.
- Notariorum instrumenta an, & quomodo sint acta publica. XI. 795. 33. & N. 1.
- Vide *Tabelliones*.
- Notio in iudice quid sit. IV. 1086. 4. & N. 5. & 1091. 9. & N. 15.
- ejus species duae. Et qualis utriusque vis, & potestas. IV. 1086. 4. & 1087. *seqq.* & 1091. 9. 1092.
- Novatio quid sit. IV. 909. 2. IX. 1375. 1.
- quomodo fiat. *ibid.*
- tria desiderat, & quae. IV. 909. 2.
- nulla potest esse sine animo novandi; eoque verbis testato. IV. 926. 24. IX. 1376. 4.
- Nova obligatio in quam vetus transferatur, constituitur, vel stipulatione, vel accepto iudicio. IV. 910. 3. & 912. 7. IX. 1375. 24.
- non constituitur nudo pacto, vel alio contracto. IV. 910. 4. & 912. 7. IX. 1375. 2.
- Novatio fit, etiamsi nova obligatio contracta, sit naturalis. IX. 1376. 3.
- duplex, voluntaria, & necessaria. IV. 911. 5. IX. 1377. 5.
- voluntaria quid sit, & quomodo fiat. IV. 911. 6. IX. 1377. 6.
- Novatio voluntaria novam obligationem stipulatione, non pacto constitutam desiderat. IV. 912. 7.
- & quidem novam obligationem presentem. Et haec qua ex stipulatione contingit. IV. 912. 8.
- An, & quando ex stipulatione conditionali nova obligatio nascatur, & inde novatio. IV. 913. 9. & 914. 10.
- Qualis res esse debeat, quae stipulatione novante promittitur, ut inde fiat novatio. IV. 914. 11. & 915. *seqq.*
- Novatio non cadit in eas res, quae debita nobis personae nostrae coherent. IV. 915. 13. & 916. *seqq.*
- Stipulando coarctare potest solus creditor, cui non adempta sit administratio bonorum; vel abusum voluntate creditoris. IV. 917. 13.

Obligacionem pupilli tutor; adolescentis, tutiosi, prodigi curator novare stipulando potest. IV. 917. 15. & 918.

Obligacionem domini stipulando novare potest procurator omnium bonorum, vel alius, qui speciale mandatum habet. IV. 918. 15. & N. 8.

Novandi pecullaria debita, stipulando, ius habent filius & servus, quibus permissa peculii administratio. *ibid.*

Quinam novare stipulando non possint. IV. 918. 16. & 919.

Obligacionem novare potest debitor, & quicunque alius, qui novandi animo promittit creditori pro debitore ignorante etiam, vel invito. IV. 919. 17. & 920. & 923. 21. 934.

Extraneus quicunque debitoris obligacionem novare potest, dummodo liber sit, & possit naturaliter obligari, veluti populus. IV. 920. 18.

— quare servus novare non possit, etiam si animo novandi promittat. IV. 921. 18.

Neque novare, neque delegare, neque acceptum ferre potest is, cui debitorum solvere permisit creditor. IV. 921. 32.

Debitoris obligacionem novat, quicunque agente creditore suscepit iudicium pro debitore. IV. 924. 22. & 925.

Novari potest quiscunque sit obligatio quae processit, sive sit contracta verbis, sive aliter. Et quare. IV. 925. & 926. 23.

Cum id actum aperte non est, ut obligatio novaretur, manet obligatio vetus. IV. 929. 25.

Novatio efficit novam obligacionem, & simul affert prioris debiti liberationem. IV. 929. & 930. 26. 931. 932. 29. & N. 18.

Qui novandi animo novam obligacionem in se suscepit, tenetur novo creditori sine ulla exceptione, aut defensione, quae ex veteri aliqua causa delegato debitori competisset adversus delegantem. IV. 930. 932. 27.

— nisi tamen eadem exceptio, puta Vellejani, aut minoris aetatis, quae valeat, facta novatione, contra novum creditorem. IV. 932. 28.

Ad, & quatenus utilis sit liberatio debitori novatione liberata. IV. 932. 30. 933. *segg.*

Novatio necessaria quid sit. IV. 935. 33.

— quomodo recte distinguatur, & quibus rebus differat, a voluntaria. IV. 911. 5. & 942. 40.

An, interposita litis contestatione cum debitore, fiat novatio prioris obligacionis. Et quatenus. IV. 935. 34. 936. *segg.*

Quibus in rebus utilis sit necessaria novatio creditori. IV. 939. 38. & 940. *segg.*

Ius vetus de novatione quodnam fuerit. Et quale hodie sit ex Justiniano. XI. 1083. & 1089. 3.

Solo intervenit novae personae fieri novationem jure veteri, quomodo sit intelligendum. XI. 1083. 1.

An qui stipulatus a Primo Semproniano fundum eundem detracto usufructu stipulatur iterum a Secundo, priorem stipulationem novasse intelligatur. XI. 1083. 2. & 1084. *segg.*

Tom. XII.

Stipulatio novat priorem obligacionem, qui ab eodem, vel ab alio pure stipulatur, novandi animo, quod pure debetur. XI. 1087. 1.

— si quod pure debetur stipulatur aliquis sub conditione: pendet novatio, pendente conditione; nulla est ea deficienti; conditione vero extante, novatio sequitur statim. XI. 1087. 1. & 1088.

— pendente conditione posterioris stipulationis, an & quando novatione pendente, diffinitur obligatio prioris stipulationis, aut secus. XI. 1090. 6. & 7. & 1091. *segg.*

— an semper prior obligatio novetur, extante conditione. Et quando secus. XI. 1097. & 1098. 12. 13. 14. & 1099. *segg.*

Noverca quando sit aliena. III. 452. N. 2.

— non potest in ius vocari sine venia. VI. 32. N. 22.

— etiam cum est patri superstes. *ibid.*

Novi operis nuntiatio quid sit. IV. 479. 3.

— quandoque fieri possit & debeat. IV. 479. N. 1.

— requirit opus in solo factum, cujus extructi demolendi, apti depositi iterum edificandi sit copia. IV. 480. 481. 4.

— item desiderat opus novum, quod institutus, & qualnam sit. IV. 481. 5.

An edificium vetus fulcietur, aut reficiatur, novi operis nuntiatio nocet. IV. 481. 5. & N. 5. & 482.

Novi operis nuntiatio denegatur in refectione rivo- rum, purgatione cloacarum, & in operibus, quorum mora periculum est altatur. IV. 482. 6. in Mari aut in litore edificanti opus novum nuntiari non potest. *ibid.*

Opus novum nuntiari solus potest, qui ius nuntiandi intibendive operis habet. Et quibus de causis ius nuntiandi quis habeat. IV. 483. 8. & 484. 9. & 485.

An novi operis nuntiatio semper competat habentibus urbanas servitutes. IV. 484. 485. 9. & N. 8.

— an, & quomodo competat aliquando habentibus etiam rusticis. IV. 485. & 486. N. 8.

Novi operis nuntiatio denegatur illi qui nullam nuntiandi causam afferat. IV. 486. 10.

— quid si causam alleget, sed falsam. IV. 486. 10. & N. 10.

Utiliter nuntiatur alieno nomine, quisquis caret detracto. IV. 487. 11.

Novum opus nuntiari potest, cum domino, tunc iis, qui vel domini, vel operis nomine sint in eo loco, ubi opus fit. *ibid.*

— & quidem uni ex his duobusmodi intelligenti recte nuntiatur adversus dominos absentes & ignorantes, vel etiam invitos. IV. 488. 12.

— uni autem ex illis intelligenti facta nuntiatio tenet furiosum etiam & infantem. *ibid.*

— in re communis uni dominorum recte nuntiatur, sive servo, sive libero; sive masculo, sive feminae, sive adulto, sive puero. IV. 487. 11.

F 2

Novi

- Novi operis nuntiatio fieri debet in loco, in quo quis sit: facta alibi inutilis est; & quare. IV. 488. 13.
- Novum opus utiliter nuntiari licet, etiam feriat die. IV. 489. 14.
- Nuntiatio quibus modis fieri possit. IV. 489. & 490. 15.
- Nuntiatio novi operis specialiter dicta quoniam sit. Et quomodo distinguitur a ceteris nuntiandi modis. IV. 490. 15. & N. 16.
- Quoniam nuntiandi modorum quoad nuntiationis effectum vis eadem; & quatenus distinctus quoad commodum nuntiationis. IV. 490. & 491. 15.
- Nuntiatio novi operis remittitur aut conventioni litigatorum, aut remissioni preterita, aut satisfactione, vel repraesentatione ejus cui nuntiatur est opus novum. IV. 491. 16.
- Quomodo, & quare conventioni litigatorum. IV. 491. & 492. 17.
- quibus conditionibus, & quomodo remissionis preterita. IV. 492. & 493. 18.
- Et quoniam possit implorare remissionem, & que conditiones. IV. 494. 20.
- Et in personam domus non procuratoris confertur. IV. 493. 494. 19.
- Vide Remissio.
- Nuntiatio quomodo remitti possit satisfactione, vel repraesentatione ejus, cui nuntiatur. IV. 494. 21. & 495. 22.
- Satisfactio hinc sive cautio quid continet, & quomodo concipi possit per arbitrium nuntiantis. IV. 495. 23. & 496. seq.
- Et quando constituitur, aut oecus, si habeat certum diem. IV. 498. 25.
- Nuntius extinguatur morte nuntiantis, sive alienatione rei, propter quampopos novum nuntiabat. IV. 498. 26. & 497. N. 20.
- non extinguatur morte ejus, cui nuntiatur est novum opus. IV. 496. 24. 497. N. 20. & 498.
- Novi operis nuntiatione inutilis facta ab initio, vel irrita, competit ut ad opus inhibendum alie actiones legitime; & quare. IV. 499. 27.
- Post nuntiationem novi operis si quid factum erit, sive jure, sive injuria, restitui debet. Et quodam interdictionum propositum sit in eam rem a preterito. IV. 499. 28.
- interdictum illud nuntianti soli competit, & ejus heredi. IV. 499. 29.
- competit adversus illum qui novum opus sui fecit, sed mandavit, aut ratum habuit. IV. 500. 30.
- an competit adversus novum dominum, qui nuntiationem ignorans inchoatum opus perfecit. *ibid.*
- opus novum in re communis nuntietur uni dominorum, nuntiationem videtur omnibus. IV. 501. 30.
- si unus dominorum contra nuntiationem edificaverit, non mandantibus ceteris, nec ratum habentibus, solus ille tenetur interdicto. *ibid.*

- an, & hujus heres teneatur. IV. 501. 30. & N. 33.
- Quomodo novi operis nuntiatio probare possit novum opus factum esse: propter nuntiationem. IV. 501. 502. 31.
- Novissimus in jure dictus etiam ille, qui solus sit, & quem homo sequitur. XI. 37. 5.
- Noxa pre servo. XI. 173. 4.
- Noxa quid sit. N. 1305. 2.
- significat modo delictum & culpam, modo etiam damnum. IV. 577. N. 2.
- Noxa reputatur sequitur, quoniam habet sententiam. IV. 577. 5. & 578.
- Noxam dedere quod sit. IV. 577. 4.
- Noxam deditione fungi quidam sibi. IV. 474. 4. XI. 98. 4.
- Noxa solutus quisque dicitur. X. 1305. 2.
- Noxalis actio quid sit, & unde dicta. V. 991. 18.
- Noxalis actio ex maleficio servi recto constituta est adversus dominum. IV. 577. 4.
- Noxalis actio sequitur auctorem noxam, sive agentem in servitute, sive mansuissimum. IV. 577. 578. 5.
- datur adversus presentem, sive dominum, sive possessorem servi. IV. 578. 579. 6.
- Item adversus eum, qui post noxam mansuissimum servum dolo malo alievit. IV. 578. 6.
- Et quidem datur propter, non civilia. VI. 693. 18.
- Noxalis actio cessat, cum servus domino noxam composuit. IV. 579. 7.
- Noxalis actio de damno a nostris animalibus dato directis que sit. IV. 474. 4.
- utilis quoniam. IV. 474. 5.
- utraque obuspetit, non tantum de re aliena ab animali nostro lesa; sed etiam de persona ab eo vulnerata. IV. 475. 5.
- utraque datur adversus dominum animalis. IV. 476. 6.
- competit omnibus, quorum interest damnum non fuisse datum. IV. 476. 6.
- denegatur ei, qui culpa sua causam damni prae-buit. IV. 475. 7.
- Noxalis actio de damno dato a rebus nostris inanimatis qualis sit. IV. 476. 9. 10.
- Nadum varie quid dicitur. III. 516. N. 3.
- Nullus res que sint. I. 685. & 686. 4.
- Et ex non unius generis sunt. I. 685. N. 4.
- Quoniam res animatae nullius. I. 689. 2.
- Res inanimatae nullius que sint. I. 695. 1.
- Nullius res sunt que dominum habere desierunt. I. 715. 716. 1.
- Et que cedunt occupanti. I. 717. 3.
- Quod ante nullius est, conceditur occupanti. I. 685. 31. & N. 3.
- Non cedunt occupanti etiam nullius res sint, homines liberi, non res divini juris, non res publicae, neque res sacras hereditatis. I. 686. 687. 5.

Nullitas nullitatem quam vocat juris interpretibus. IV. 1343. N. 2.

— habetur pro insaniabili. *ibid.*

— non tollitur, etiamsi quis iurto promittat nihil se facturum contra illam. *ibid.*

— non tollitur, neque a Statuto de non opponenda nullitate. *ibid.*

— potest opponi, etiam post sententiam, imo & post tres sententias conformes. *ibid.*

Nullitatem allegare non potest qui ei causam præbuit. XI. 157. N. 1.

Nullitatis questio potest cum appellatione cumulari. XI. 158. N. 1.

Quando nullitas opposita executionem impediatur. XI. 158. N. 2.

Nullitas, alia totius processus, alia sententiæ. XI. 158. N. 1.

Nullitas sententiæ judicari potest ex actis. *ibid.*

Numeratio pecunie certi conditionem acquirit numeranti. X. 185. 1. 186. *seqq.*

Non numeratæ pecunie exceptio que sit. VIII. 219. 18.

— est res per se sententia & an sit perpetua, & quatenus. III. 1369. 15. & 1316. 25.

— competit debitori, vel creditori, qui scripto, vel sito scripto conficitur sibi pecuniam fuisse numeratam ex causa mutui. VIII. 215. 3. 4. & 217. 10. & 281. 1. 282. & 293. 294.

— & quidem sine obfessio privata fuerit, sive testata, instrumento publice confecto. VIII. 215. 5. 6. & 216. 7. & 217. 11.

— etiamsi instrumentum sit paratæ executionis. III. 1362. N. 6.

— an competat, si in chirographo; sive in instrumento fuerit exceptio renuntiatur. III. 1361. N. 6.

— quid si renuntiatio fuerit iurata. III. 1361. 1362. N. 6.

Exceptio non numeratæ pecunie denegatur ei, qui partem debiti confessi solvendo fidem cautionis agnovit. VIII. 221. 1. 2. 222. 223. *seqq.* III. 1361. N. 6.

Exceptionem non numeratæ pecunie non amittit, qui pecuniam antea caute partem solvit per errorem; & quare. VIII. 225. 6.

— amittit tamen, si debitor, lecta cautione coram testibus, suum esse chirographum agnovit, etiamsi nihil de summa caute in illo solverit. VIII. 225. & 226. 7.

Non habet exceptionem pecunie non numeratæ, qui pecuniam debuit ex alia causa precedenti, & inter partes convenit, ut eam crediti nomine retineret. VIII. 236. & 237. 6. VII. 597. 10. III. 1361. N. 5.

Cum tres scripto caveant se pecuniarum accepisse se mutuum, quæ uni duntaxat illorum numerata fuit; reliqui duo sua confessione non tenentur, nisi aut in solidum se obligaverint, vel pro eo cui numerata est, fidejusserint. VII. 589. 1. 590. & 2. 591. 4. 6. 592.

— si neque in solidum se obligaverint, neque fidejusserint; an & quando nihilominus sua confessione tenentur. VII. 591. 4. 5.

— quare nullo minus sua confessione teneatur duo illi, qui numerata tertio alicui pecunie, caverint in instrumento sese oleum accepisse. VII. 592. 7.

— si tamen tenentur, si stipulatione interposita, caverint se pro pecunia intus accepta oleum reddituros. VII. 592. 8. & 593. *seqq.*

An qui sub spe intus pecunie futuro creditori pecuniam cavit, si postea conveniatur ex ea stipulatione, exceptionem habeat non numeratæ pecunie. VIII. 239. 1. 2. 240.

Utri numeratæ pecunie probatio incumbat, debitori ne, an creditori. VIII. 241. 15.

— & quomodo hic possit statui, & ultro condicione obligationem. VIII. 242. 6.

Exceptio non numeratæ pecunie debitori datur; & eo decedente, intra biennium datur heredi pro tempore reliquo. VIII. 245. 2.

— quare, biennio præterito, heredi non datur, etiamsi nihil ei possit imputari, quod intra reliquum tempus non detulerit querelam non numeratæ pecunie. VIII. 245. 3.

Minoribus hæc exceptio non currit, nisi post 25. annos. VIII. 287. 14. & 246. 4. 5.

— majoribus absentibus cedit, & amittitur, sed recipitur ab illis per in integrum restitutionem. VIII. 288. 14.

Exceptio non numeratæ pecunie finitur biennio. VIII. 247. 7. & 280. 13. III. 1368. 20.

— quando competat post biennium. Et sit perpetua. VIII. 247. 7.

— quare finitur biennio. VIII. 247. 8. 248. 9.

— an, si competat pupillo, Ecclesie, Reipublice, & pæ causæ, finitur biennio. III. 1370. N. 1.

An debitor amissa hæc exceptio non numeratæ pecunie; possit ut defensionibus aliis adversus chirographum a se traditum ex causa mutui. VIII. 251. 252. 14. III. 1370. N. 1.

— quid si finito biennio offerat ultro probationem non numeratæ pecunie; an sit audiendus. III. 1369. *seqq.* VIII. 252. 15. *seqq.* 253. *seqq.*

— Vide *Querelam non numeratæ pecunie.*

Exceptio non numeratæ pecunie competit fidejussori, mandatori, & similibus intra biennium. VIII. 261. 2. 3.

— an eam fidejussor amittit, si creditor postea numeraverit debitori pecuniam, quam per chirographum, & fidejussorem acceperat. VIII. 269. 4.

— quid, si fidejussor ante numerationem creditori denuntiet se nolle amplius teneri, si pecuniam numeraverit. VIII. 263. 264.

Exceptio non numeratæ pecunie competit etiam creditori, prærogasti apostoli suo debitori in spem future solutionis. VIII. 293. 294. 1.

- datur creditori ex quibuscumque causis fuerit illi soluta pecunia. VIII. 295. f.
- datur creditori, si scripto cavit sibi solutum fuisse numeratam pecuniam, siue species alias quae mutuum recipiant. VIII. 295. 2.
- competet creditori intra triginta dies dantaxat. VIII. 296. 3.
- & quare non intra biennium. *ibid.*
- quomodo a creditori efficiatur perpetua. VIII. 296. 4.
- Vide *Creditor*.
- Exceptio non numeratæ pecuniæ datur in mutuo dantaxat, siue pecunia numerata sit, siue tradita: res alia, in quibus mutuum consistit. VIII. 283. 3. 4. 284. *seq.*
- Numerus vocum & suffragiorum maior, vincit minorem in collegiis, universitatibus, bienni minor est dignitate atque auctoritate suffragatorum potior. XI. 326. 5. & N. 2.
- Transitus a numero unitatis ad numerum multitudinis non est estimatio jurisconsulti. VI. 138. N. 7. V. 23. N. 28.
- Numismatum veterum usufructus recte constituitur. III. 26. 14.
- Nummi victoriatii cur hæc dicti. III. 26. N. 6.
- maris loco sunt habiti. *ibid.*
- De numerorum origine atque inventaribus. III. 766. N.
- Nummos signatos quinam prima peremerit. IV. 839. f. N. 1.
- Qui annuum alienos bona fide suis miscet, facit socia. I. 787. 788. 2.
- & quare. I. 869. 879. 9.
- quid juris, si eos mauerit male fide. I. 788. 789. 3.
- An qui annuos accepit mortui, reddere possit illas clericis foras & materiam, dummodo sint ejusdem estimationis. IV. 734. N. 28. X. 129. 12. 121. *seqq.*
- Nummorum estimatione socia, vel immatura, reddi debent eadem estimatione quæ fuit ab initio, cum matro dati fuerint. X. 123. 12. & 224. 12.
- in Nummos non cadit affectio. VI. 356. 5. & N. 6.
- nummi depositi, non juratur in litem, nisi actori intersit sua die redditus fuisse. VI. 356. 5. & 357. 6.
- Nummi alieni amittuntur, & consumpti an, & quando condici possint. X. 218. 5. 219. *seqq.*
- Nummi, quos tibi dedi donationis causa, tu quæsi metuos acceptis, eo extantes viadicari possint: consumpti vero an condici queant conditione sine causa. X. 289. 3. 290. *seqq.* 294. 4. 295. *seqq.*
- Nummi alieni solati quot modis fiant creditoris. IV. 777. & 778. 11.
- Vide *Mutua pecunia*, *Mutuum*.
- Numisma quid sit. X. 119. 9.
- ejus hereditas & substatitis tota est in quantitate, atque estimatione. X. 119. 9. & 120.
- Nuncius titulus verbi domini, non nisi. VIII. 1993. 15.
- querit actionem eum alleganti, & per eum contrahenti. VIII. 1092. 1993. 14.
- Nuncios quid differat a procuratoribus. VIII. 1092. 1993. 15.
- ad Nocturnas venientes sequuntur conveiaer propter æt alienum alio quam nudum tunc tempore contractum. IV. 1258. N. 11.
- Nuptiæ cur ita dicantur. III. 935.
- ad societatis genus referantur. III. 930. 2. 931. *seq.*
- contrahuntur inter contractus. III. 568. 569. 12.
- quam obligationem mutuum imponat conjugibus. III. 968. 2. 969. *seqq.*
- Vide *Conjugal*, *Vir*, *Uxor*.
- Nuptiæ pluribus notatæ appellationibus; et eundem ille sint designatæ. III. 934. 5. 935.
- Quare continent individuum vitæ quædam consuetudinem. III. 933. 934. 4.
- Quibus distinguitur appellationibus quæ nuptiæ contraxerunt. III. 936. 6. 7.
- Nuptiæ quomodo publicæ & private bonæ sint iustitiæ. I. 212. 213. 11.
- eorum solemnitas verba apud Romanos. I. 289. N. 3.
- Nuptiæ quid sint. I. 299. 6. III. 932. 3. & 933. *seq.*
- Quoniam desiderantur ad justas nuptias contrahendas. I. 299. & 307. III. 938. 939. 2.
- Romani ejus ad justas nuptias invitati per legem, qua præmia, qua pecunia. I. 211. 212. 10. & N. 4. 5.
- Ritus contrahendi nuptias apud Romanos. III. 936. 7. 955. 4.
- Nuptias contrahere prohibentur aliqui natura, aliqui totum jure. III. 939. 3.
- quinam prohibentur natura. III. 939. 4.
- quinam jure. III. 940. 5.
- An servi nuptias jure nature atque divino contrahere prohibentur. III. 939. 940. 5. & N. 2 & 941.
- Nuptiæ contrahi prohibentur inter parentes & liberos in infinitum. III. 941. 8.
- contrahi prohibentur inter patrem adoptivum, & filium adoptivum, etiam secuta emancipatione. *ibid.*
- inter patrem et filium spiritalem. *ibid.*
- inter fratrem et sororem, inter patruncum, vel avunculam, avunculam aut matertruncum; & fratrem, & sororem filiam, vel filium. III. 941. 942. 9.
- Nuptiæ an interdictæ sint jure civili inter patruncos & consabratos. III. 942. 9.
- Nuptiæ vetantur inter patruncum, vel avunculam magnum, & fratrem sororisve nepotem; inter magnum avunculam, vel matertruncum, & fratrem, vel sororem nepotem. III. 942. 10.
- prohibentur inter affines, qui parentum & liberos locum obtinent quodammodo inter se. III. 942. 943. 11.

Nu-

Nuptiæ ratæ sunt inter fratrem & sororem & inter patruum & neptem adoptivas, dissoluta adoptione. III. 942. 10.

Quinam gradus affinitatis nuptias dirimant. III. 943. 12. & N. *** & 944.

Nuptiæ prohibentur jure civili inter senatorem, vel ejus liberos, & libertinam, ejusve filiam, uti Senatorem inter & tabernariam, vel tabernarii, leononis, & arenarii filiam. III. 945. 16.

— prohibentur inter Provincie præsidem, & mulierem provincialem. Et an etiam sponsalia prohibeantur. III. 946. 18. 19.

— prohibentur inter milites stationaries in aliena provincia, & inter ejus provincie mulieres. III. 946. 947. 20.

— inter tutorem, vel curatorem & inter pupillam vel adultam. III. 947. 21.

— an, & quatenus prohibeantur inter pupillam, vel adultam, & filium tutoris, vel curatoris. III. 947. 948. 22.

Nuptiæ interdiciantur inter Judæum & Christianam. III. 948. 949. 23.

Nuptiæ viduarum prohibentur intra annum luctus jure civili tantum; non etiam jure divino, vel canonico. III. 949. 24.

— contractæ nihilominus ratæ sunt etiam jure civili. III. 950. 25.

— quibus poenis multentur, qui eas contrahunt jure civili. III. 950. 25. V. 95. 96. 1. & N. 3. & 4. & 97.

— & quid ex jure canonico. III. 951. 25.

Nuptiæ secundæ post annum luctus jure civili consistunt, & carent infamia. Et quomodo prioris matrimonii liberis consultum sit adversus illas. III. 951. 26.

Quibus poenis afficiantur, qui contrahunt illicitas, atque incestas nuptias. III. 951. 27. & 958. *seqq.*

Nuptiæ contrahuntur solo consensu; ideo & sine thori conjunctione, & sine dote consistant. III. 953. 1. 2. 3. 954. *seq.*

— item absque ullo ritu, & solemnitate, præterquam si ritus ad fidem, & religionem nuptiarum fuerint publica lege constituti. III. 953. 4. 956. 5. & 957.

Quinam veteri Ecclesie instituto ritus adhibeantur apud Christianos. III. 956. 5. & 957.

Præsentis parochi & testium ad fidem & religionem nuptiarum est jure publico necessaria. III. 957. 6. N. *

Nuptiæ filiifamilias consensum patris aut avi desiderant jure civili; secus jure naturali, divino, atque canonico. III. 957. 6. & 958. & N. ** & 960. 10. 961. N. *** & 962. *seqq.*

In quibus casibus neque de jure civili parentum consensus requiratur. III. 958. 7. 959. 8. 9.

Nuptias jure civili sine parentum consensu contrahere possunt filii sui juris, & filiæ 25. annis majores. III. 964. 12.

An filiæ 25. annis minores parentum consensum necessario obtinere debeant in nuptiis ex jure civili. III. 964. 13. & 965. *seq.*

O

Obedientiam alteri perpetuam quicunque debet, uti monachus, liberi, uxor, propria auctoritate capi potest ab illo, cui debet, & ad obediendum compelli. IV. 1048. N. 15.

Oblatio debiti quænam: pro solutione habeatur. IV. 807. 3. 4. 808. *seqq.*

Quomodo fiat speciei debite oblatio. IV. 807. 3. Oblatio pecuniæ an representationem in crumena, & loculis factam duntaxat, an præterea numerationem pecuniæ requirat. IV. 807. 3. & N. 1. & 808. VIII. 437. 438. 6.

Oblatio rei immobiliis quomodo fiat. IV. 807. 808. 4.

Oblationem facere debet creditori debitor, testibus presentibus, & rogatis. IV. 808. 5. VIII. 439. 15. 16. 440.

— rem que debetur, offerre debet, nec offerre potest aliud pro alio. IV. 808. 6.

An debitor ipse creditori offerre debeat: an vero & alius possit offerre pro debitore. IV. 809. 6. & N. a. VIII. 438. 7. 8.

Quomodo debitor offerre possit, absente creditore. IV. 809. 7. VIII. 438. 9.

Oblatio debiti opportuno loco & tempore fieri debet. IV. 809. 8. VIII. 439. 12.

— quinam opportunus oblationis locus vel tempus. VIII. 439. 13. 14.

Offerri debet sors integra cum usuris. IV. 809. 810. 9. VIII. 438. 10.

— nisi tamen convenit ut solvere liceat per partes. IV. 810. 9. VIII. 438. 10.

In debito non omni ex parte liquido partis liquidæ solus valet oblatio. IV. 809. N. 4.

Iusta oblatio quid sit. IV. 810. 9.

Oblatio sola in quibus causis inhiere valeat cum usurarum. XI. 1526. 4. & 1527. *seqq.*

Oblatione sola, quandiu extat res oblata, non liberatur debitor in sorte, neque in usuris, neque in pignoribus. IV. 810. 10. & 811. & N. 7.

Solus oblationis quinam sint effectus. IV. 812. 13. 813. *seqq.*

Quandomodo favore libertatis, aut quomodo in vectigalibus solvendis sola oblatio liberet debitorem. IV. 811. 11.

Liberatio non contingit iusta oblatione, cum res a debitore oblata nova ejus mora vel dolo malo periit. IV. 811. 812. 12.

Quid, si pereat culpa aliqua, vel negligentia debitoris. IV. 812. 13.

Quomodo per oblationem sequatur liberatio, re non extante, sed percepta. IV. 812. 14. 813. *seqq.*

Oblatio debite pecunie in strictis judiciis liberationem parit per exceptionem. IV. 814. & 815. 16.

— at in judiciis bonæ fidei parit ipso jure liberationem. *ibid.*

in Pecunia quæ conditionis implendæ causa præstanda sit, oblatio habetur pro iusta præstatione, si pecuniam recuset is, cujus interest conditionem non impleri. IV. 815. 816. 17.

— quibus modis pecunia præstanda sit ex conditione, & quomodo per oblationem pecuniæ conditio habeatur pro impleta. IV. 815. 816. 17. & 817. 818. 19.

— & quando hinc offerenti tribuatur actio; & quando periculum futuræ obligationis vitetur. *ibid.*

— & quomodo debitori vel creditori, cui recusanti pecunia ex conditione oblata habetur pro præstita, moram ea re contractam purgare liceat. IV. 816. 817. 18.

Debitori non licet oblatam rem, si recusetur, habere pro derelicta absque suo periculo, præterquam si dolare vinum vendiderit, quod non recipitur ab emptore suo tempore. IV. 836. 17. 18.

— Vide *Obsignatio*.

Obligatio quid sit, & unde dicta. III. 415. 4. *seqq.* & 416. *seqq.*

— proprie, vel per abusionem dicta quænam sit. III. 416. & 417. 8.

— definitio tradita a Justiniano quomodo recta sit, & optime conveniens definitio. III. 416. 7. & 417. *seqq.*

Obligatio triplex: Naturalis, Civilis nuda; Civilis & naturalis. III. 424. 425. 2.

— alias perfecta, & imperfecta. III. 425. 2.

— imperfecta duplex; & quænam. *ibid.*

Naturalis obligatio quid sit. III. 425. 3.

— non in sola debitoris voluntate consistit, sed necessitatem præstationis habet naturæ jure fundatam. III. 425. 3. & N. 2. 426. & N. 3. 4. IV. 873. 1. & N. 1.

Causa seu modus inducendæ naturalis obligationis quotuplex sit. III. 427. 5. & N. 6. 428.

Naturalis obligatio an sit ex nuda pactione. III. 428. 6. & N. 7. & 429.

— quinam dissentiant. III. 429. 7. & N. 8. 430. N. 9.

Naturalis obligatio est in libertis ex causa manumissionis ad præstandas patrono operas officiales. III. 430. 8.

— est in parentibus ad dotandam filiam, & ad alendos liberos. III. 431. 9.

— est in servo, quoad contractus ab illo initos. III. 436. 12.

— est in pupillo infante majori, si contraxerit sine auctoritate tutoris. *ibid.*

— in filiofamilias, ubi credita fuerit illi pecunia. *ibid.*

Ad accepti beneficii gratia naturaliter obliget ad remunerationem. III. 431. 432. 433. 10. & N. 14. & 434. *seq.*

Naturalis obligatio ex aequitate sola, vel ex jure naturæ solo, remoto personarum discrimine, metiendi. III. 1175. N. 1. & 1177.

— ideo consistit inter dominum, & servum, inter patrem, & filiofamilias. III. 436. 13. & 437. & 1175. N. 1.

— quæsitæ fratri filiofamilias non divellitur ab ejus persona quoad naturales effectus, etiamsi omne ejus emolumentum pertineat ad patrem ex jure civili. III. 1176. 1177. *Not.*

An obligatio ejus quod debetur in diem, sit naturalis duntaxat; an etiam civilis. III. 437. 438. 14. XI. 882. 44. 883. *seqq.*

— Vide *Dies*.

Naturalis obligatio sola cernitur in omnibus contractibus, quibus lex nullo modo suffragatur. Et hi quænam sint. III. 439. N. 15. 440.

Naturalis obligatio potest novari; & etiam constitui III. 440. 441. 18.

Naturali obligationi fidejussor utiliter accedit. III. 440. 18.

— potest pro ea pignus constitui. III. 440. & 441. 18.

Naturalis obligationis unicus effectus, & quænam sit. III. 439. N. 15.

— effectus civiles varii ac disparēs; & unde tam varii. III. 439. N. 15. & 440.

Naturalis obligationis duo præcipui civiles effectus, & quænam sint. III. 439. 17. & 440. N. 15.

Naturalis obligatio tollitur solutione. III. 441. 20.

— an & confusione. III. 441. N. 16.

— ipso jure tollitur pacto de non petendo, vel jurejurando debitori ei a creditore delato. III. 441. 20. 442. 21. IV. 875. 2. & N. 2. & 876.

Obligatio civilis nuda, seu mere civilis quænam dicatur. III. 443. 1.

— nascitur ex iisdem causis, ex quibus jure civili nascitur justa obligatio. III. 443. 1. 2. 444.

— nullum habet effectum. III. 443. 3. 445. 4.

— ideo nec tribuit soluti retentionem. III. 445. 4.

— nec potest constitui quod tali obligatione debetur. *ibid.*

— nec indebiti conditionem impedit. III. 1098. 13.

— compensationem non parit. IV. 855. 24.

— per exceptionem submovetur. III. 444. 3.

— an sit ex isto genere obligatio filiofamilias contra S. C. Macdonianum. III. 445. 5.

— habet tamen obligationem civilis obligatio creditæ filiofamilias pecunie. Et quænam sit hujusmodi obligationis effectus. III. 445. 446. 5.

Quas utilitates habeat mere civilis obligatio, si illi non obijciatur exceptio. III. 446. 6.

Qui per dolum aliter obligatus est, atque jure opus erat, summo jure civili tenetur in strictis judiciis; sed exceptione doli juvatur. XI. 739. 1. 2. 3. & 740. 4.

— & quid in bonæ fidei judiciis. XI. 740. 5.

Civilis obligatio nuda tollitur isdem modis, quibus justa obligatio civilis. III. 446. 7. & 447. *seq.*

Justa civilis obligatio quid sit. III. 447. 1. & 448. *seq.*

— sola hæc proprie & vere dicta obligatio. *ibid.*

— generaliter accepta duplex; civilis, & prætoria. III. 449. 450. 2.

Summa obligationum divisio auctoris propria, est obligatio, vel publica ex parte, vel privata. III. 451. 3.

— publica ex parte quid sit. III. 451. 4.

— privata duplex: principalis, & adventitia, sive accessoria. III. 451. & 452. 5.

— principalis obligatio quædam est ex conditione personæ sine ullo ejus facto nata. Et hæc quot genera personarum, & adjutorum illi obligationum comprehendat. III. 452. 6. 7. & 453. *seqq.*

— quædam ex facto aliquo externo nascitur; unde quatuor obligationum causas ex opinione auctoris propositæ a Justiniano. Et au recte quatuor ab Imp. traditæ. III. 461. 1. 2. 462. *seqq.* & 469. 470. 11.

— quatuor has obligationum causas an auctor recte notarit, ut minus idoneas, & inadæquatas, ut vocant. III. 449. 450. N. 1. 451.

Obligatio nulla contrahitur sine consensu. III. 475. 1. & 476. 2. 477.

Omnis obligatio contrahitur vel solo consensu, vel etiam re, aut verbis, aut literis consensui accedentibus. III. 499. & 500. 11. & 513. 514. 2. XI. 401. 1.

— contrahitur solo consensu, cum præter illum nihil ad obligationem desideratur. III. 510. 15.

— in quibus contractibus solo consensu contrahitur. III. 503. 2. 3. 504. *seqq.*

— re quomodo contrahatur. III. 524. 4. 525. *seqq.*

— & in quibus contractibus. III. 531. 1. 532. *seqq.* & 537. *seqq.* & 1335. *seqq.*

— Vide *Contractus*.

— quomodo contrahatur verbis. III. 551. 2. & 552. XI. 403. 6.

Verbarum obligatio quænam dicatur; & quænam causa hujusmodi obligationis *ibid.* XI. 403. 7. 8. & 404. *seqq.*

— Vide *Stipulatio*.

— quomodo contrahatur literis. III. 552. 553. 4. & 1355. 2. 3. & 1356. *seqq.*

— Vide *Litterarum obligatio*.

Obligatio alia dandi, alia faciendi. III. 593. 2. XI. 446. 5.

- utriusque differentia, cum quis sibi, & uni heredem stipulatur. III. 567. 568. 14.
- Obligatio dandi quandocumque utilis sit, vel inutilis. III. 593. 4. 594. *segg.*
- Obligatio dandi dividui est, vel individui. IV. 51. 2. *segg.*
- & quidem utraque, vel talia ex ipsa natura, vel conditione obligationis. VII. 936. 6. 7. & 937. p. 10. XI. 449. & 450. 12. & 451. 15. 16. 17. & 452.
- cujus sit usus divisio hac dandi obligationis. IV. 51. 1. XI. 445. 4.
- quoniam dandi obligatio rerum divisionem, si- ve praestationem partis recipiat. XI. 447. 8. & 448. *segg.*
- Vide *Stipulatio*.
- Obligatio facienda quoniam utilis sit, & quae iso- tilis. III. 615. *segg.*
- Obligations facienda incertum dies, intra quem opus fieri possit. IV. 82. 13. 83. *segg.*
- in facienda obligationibus sovissimum facienda tempus, vel est dies a partibus constitutus, vel tempus litis contestatae. XI. 194. 8. 10. 11. & 195. *segg.*
- Quare ex his temporibus aethnetur id quod inter- est in facienda obligationibus. XI. 196. 13. & 197. *segg.*
- Quomodo id quod interest, debeat in facienda obligationibus, si factum non fuerit quod promissum est. XI. 207. & 208. 4. & 216. 30. 31. 32. & 219. *segg.*
- in Omnibus facienda obligationibus in quibus dies, in quo fieri debeat, non est constitutus, promit- tendi reus ante litem contestatam faciendo liber- tur; & quomodo. IV. 38. & 39. p. XI. 610. 11 & 611. *segg.* & 1354. 4.
- postquam lis est contestata, promittendi reus, etiam si facere velit, non auditur. IV. 38. p. & 39. *segg.* XI. 1353. & 1354. 3.
- Quo tempore agi possit ex obligationibus facienda. XI. 1351. 1.
- in facienda obligationibus quando, & quare neces- saria sit interpellatio. XI. 1352. 4.
- Incertitudo incidens in facienda obligationes inuti- lem efficit faciendam conventionem. IV. 13. 32.
- Conditio obligationis ex persona heredum non im- mutatur. XI. 455. 2. & 456. *segg.*
- ex quo deficiente pertinet ad omnes obligationes seu dividuas, quam individuas. XI. 458. 2.
- Obligatio ex quasi contracto quibus ex factis, si- ve causis nascitur. IV. 124. 3. & 125. *segg.*
- Obligatio ex delicto, si- ve ex maleficio quid sit. IV. 201. 3. 203. 5. 204. 7.
- Obligatio ex delicto naturalis, & vera dicitur cum ex equitate naturali, tum ex consensu delin- quentis. IV. 197. N. 1. & 198. *segg.*
- Obligatio ex quasi maleficio quid sit, & ex qui- bus factis nascitur. IV. 435. 1. 2. 3. & 436. *segg.*
- Quibus modis obligatio contrahatur ex alterius persona, & a quibus. IV. 445. 1. 446. *segg.* & 397. 1.

- Cum plures tam masculi quam feminae aliosum, patris scilicet obligationem in se recipiunt: eo omnes simul tenentur: an masculi duntaxat. VIII. 186. 1. & 187. *segg.*
- & bi, an in solidum: an pro virilibus duntaxat portionibus. VIII. 188. 5.
- an, & quando persona filiarum subducta, pater debitor vetus pro illarum parte conveniri; possit, vel secus. VIII. 187. 6. & 188. 7.
- si pater res suas pignori obligavit pro obliga- tione posteriori liberorum: an, & quando pro filiarum parte tenetur. VIII. 188. 8. p. & 189.
- Obligatio in diem quid sit. IV. 69. 2. & 75. 1. 2. 76. 3. 80. 8. p. 10. 81. *segg.*
- Vide *Dies*.
- Obligatio sub conditione quae sit. IV. 91. *segg.*
- Vide *Conditio*.
- Obligatio contrahitur aperte, vel tacite, & quali- ter utroque modo. VII. 834. 4. *segg.* 835. 8.
- Obligatio origo magis, quam titulus actionis ex- pectandus. VIII. 139. 2. & 140. *segg.*
- An renuciare licet acceptae obligationi, altero ex contrahentibus invito. IV. 871. 2. 4. VII. 836. 10. 11. 12. & 837. *segg.*
- Quoniam personae juris beneficio sint inhabiles ad contrahendam obligationem. III. 641. 642. 20. & N. 10.
- Obligationes ab initio utiles extingui, quoties in eum casum incidit, a quo incipere non pote- rat, quod donatu verum sit, & quando falsum. IV. 602. 4. XI. 1651. *segg.*
- & quod donatus obligatio recidat in eum casum a quo incipere non poterat. IV. 602. 4. & 603. 5.
- Obligatio perpetuatur, interveniente culpa, vel mora debitoris. Et quibus factis culpa, vel mora admittatur. V. 99. 18. 19. 610. 611. 1. XI. 1364. 2. & 1365. *segg.*
- perpetuatur conventione in continenti adjecta de essu & periculo rei praestando. IV. 631. 1. 632. & 633. *segg.*
- & quomodo sint perpetuae obligationis effectus. XI. 1365. 1.
- Vide *Mora*.
- Iusta obligatio tollitur, vel ipso jure, vel per ex- ceptionem. IV. 601. 602. 3.
- Ipso jure tollitur mutatio prioris status, interit- u rei debitor, vel tempore ipso. Et quomodo. IV. 602. 4. 603. *segg.* & 709. 2. 3. & 710.
- Obligatio tollitur deficiente creditoris pecunia aut rem suam vi auferentis. IV. 727. 1.
- tollitur solutio debitoris. IV. 727. 728. 1. 729. *segg.*
- Vide *Solutio*.
- tollitur iis factis, quae vice solutionis habentur. IV. 805. *segg.* & 819. *segg.* & 837. *segg.*
- Vide *Compensatio*, *Obligatio*, *Obligatio*.
- Iusta obligatio civilis nullo consensu constanti con- trario partis utriusque consensu dissolvitur. Et quibusnam conditionibus. IV. 876. 3. & 877. *segg.*

— &

— & quidem consensu etiam tacito, & quomodo. IV. 904. 14. 15. & 905. *seq.*
 Obligatio dissolvitur novatione, & acceptilatione. IV. 907. *seqq.* & 943. 1. & 944. *seqq.*
 — Vide *Acceptilatio*, *Novatio*.
 Obligatio tollitur per exceptionem. Et quænam sint eo nomine exceptiones; & quibus ex causis nascatur. IV. 969. *seqq.*
 — Vide *Liberatio*.
 Obnuntiatio creditoris venditionem pignoris impedire non potest. VI. 921. 6.
 Obreptio quid sit. V. 1421. N. 17.
 Obscura verbi alicujus significatio quomodo sit explicanda. IV. 6. 10.
 Obscuritas orationis, & ambiguitas ex quibus causis nascatur. I. 121. 3.
 — quando nascatur ex ambiguitate verborum. I. 121. 4. 5. G. & 122. *seqq.*
 — quando ex compositione orationis. I. 125. 11. 126. *seq.*
 — quando ex incertitudine naturæ, quæ inest in ea re, de qua statuitur jus. I. 127. 128. 13.
 — & quid in hac incertitudine constitutum sit a veteribus. I. 128. 14.
 Obscurum quid sit, & quomodo differat ab ambiguo. I. 121. N. 2.
 Obs equium quale parentibus debeatur. III. 438. 12.
 — quale patronis. I. 276. 3. 277. *seqq.*
 Obsides quænam sint. II. 38. 4. VIII. 1334. 5.
 — non habent testamenti factionem, & quare. II. 28. 4. & N. 5. VIII. 1334. 5. XI. 1677. 3.
 — nisi tamen factio testamenti permittatur illis, usu togæ dato. II. 28. 4. & N. 6. VIII. 1334. 5.
 — inter belli duces habentur loco fidejussorum. IV. 555. N. 2.
 Obsignare quid sit. IV. 819. 2. & N. 1. IX. 1423. 5.
 Obsignata quando dicatur pecunia. IV. 819. 2. & N. 1. VIII. 440. 17.
 Obsignatio pecunie solemnis quid sit. IV. 820. 821. 3.
 — ut solemniter facta intelligatur, tria desiderantur; & quæ. IV. 820. 3. 821. 4. VIII. 440. 17. 19. 20. & 441. IX. 1423. 3. 4. 7. & 1424. *seqq.*
 Quinam sit obsignationis finis, atque usus. IV. 821. 5. 822. *seq.* VIII. 440. 18. IX. 1423. 6.
 — quinam sint ejus effectus. IV. 823. G. 824. *seq.* VIII. 441. 21. *seqq.* 442. *seqq.* IX. 1426. 1427. 11.
 Obsignatione debite pecuniæ liberatur ipso jure debitor, si ad se non receperit obsignatam pecuniam; & qua actione incipiat iterum teneri, pecunia ad se recepta. IV. 824. 8. 825. *seqq.* 828. 10.
 Quænam sint jura debitoris in pecunia obsignata, & deposita. IV. 828. 11. 829. *seq.*
 — & quænam rursus jura creditoris. IV. 830. 12. 831. 13. 832. 14.

in Rebus immobilibus adhibendus pro obsignatione curator earum rerum custodiri præpositus a judice. IV. 833. 15. 834. *seq.*
 — & qua in actione teneatur, cum debitori, tum etiam creditori de restituenda re custodie sue tradita. IV. 835. 15.
 Quænam cautio pro obsignatione, & depositione sit habenda in animalibus oblati, si creditor illa accipere recuset. IV. 835. 16.
 Obstetricibus in arte sua fides habetur, etiam in eo quod ex opinione judicant. VII. 1195. 21.
 Occisio hominis a privato perpetrata ob rem suarum defensionem quando sit licita. IV. 1047. N. 14.
 Oculi index animi, & cordis speculum. V. 187. N. 7.
 Occupare ex usu juris quid significet. XI. 281. 2. & N. 1. & 604. 4.
 Occupatio acquirendi modus ex jure gentium. Et quid sit. I. 685. 2.
 — ejus species quænam. I. 685. N. 2. & 689. *seqq.* & 695. *seqq.*
 Occupatio bellica quid sit. I. 778. 2. 779. *seqq.*
 — Vide *Hostes*.
 Quod nullus est conceditur occupanti. I. 685. 3.
 Quænam res quæ nullius sunt, conceduntur occupanti, vel secus. I. 675. 4. 686. *seqq.*
 Odiæ interpretatione non sunt adjuvanda. VI. 624. 18.
 Oeconomus restitutionem in integrum petit sine speciali mandato. V. 1243. N. 1.
 — calumniæ juramentum præstat. VI. 220. N. 11.
 Officium judicis num veniat nomine generalis actionis: an potius ab illa distinguatur. V. 404. 12. & N. 10.
 — inventum ex æquitate contra regulas juris in subsidium actionis. V. 403. N. 10.
 Officii nobilis, & mercenarii distinctio runde nata. Et quænam res eam probent, aut improbent. *ibid.*
 Officium judicis idem est in judiciis bonæ fidei, atque in arbitrariis. X. 1425. 55.
 Quæ debentur judicis officio, peti etiam possunt actione. VI. 531. 14.
 Quænam judicis officio præstari dicantur. I. 832. 9. 10.
 Quæ judicis officio præstantur, generaliter esse in obligatione dici possunt, & vicissim. X. 1170. 16. & 1171. 18.
 Judicis officio præstantur, quæ versantur in iudicio, & deducta sunt in eo post litem contestatam. X. 1409. 9. & 1421. 44.
 Judicis officio tale quiddam residendum est, quale fuit. X. 1409. 10.
 Officium virile, & civile quodnam sit, & quotuplex. III. 721. 3. VII. 940. 16.
 Officium boni viri in quibus rebus consistat. VII. 830. 7.

Officiales omnes sive provinciales sive urbani videntur amere sive per se, sive per alium quidquid est ex officio, quod administrat. III. 652. & 653. 17.

— emptam rem amittit, & Fisco tenentur in quadruplum. *ibid.*

Officialis a suo iudice condemnatus ab delictum in officio commissum appellare non potest. VI. 414. 10. & N. 12.

Olive an sicut fructus naturalis, an industrialis. I. 820. 7. & N. 6. X. 1417. 46.

Omittere partem hereditatis, & omittere additionem partis, quomodo differat. IX. 1388. 11.

Omittere causam testamenti, sive hereditatem ex testamento quisnam dicatur. IX. 549. 2.

Quamnam concurrere oportet in eo, in quem datur actio legatorum nomine ex causa omisi testamenti. IX. 549. 1. 2. 550. *segg.*

— qualis hanc actio cum in hereditatibus, tum in legatariis. IX. 553. 3.

— non datur nisi cognita causa adversus eum, qui omnia causa testamenti possidet ab intestato hereditatem, IX. 554. 3.

— ea non tenentur, qui facultatem emittendi ex testamento nominatim exceperunt a testatore. *ibid.*

— neque datur legatariis, qui & ipsi, omnia causa testamenti, possident hereditatem ab intestato. IX. 554. 555. *segg.*

Qui, omnia causa testamenti, possidet hereditatem ab intestato, tria commoda consequitur, & que sint. IX. 554.

Oneris ferendi servitus quid sit. III. 255. 10. 11. 256.

— quomodo conveniat, vel differat a servitute tigni immittendi. III. 255. 10.

— quid precipuum habeat præter jus & onerum ceterarum servitutum. III. 255. 11. & 256. & 385. 15.

— in prestatione ejus qua cautio necessaria. III. 385. 15.

Opera quid sit. I. 279. 1.

Quamnam opere locari possint. X. 1225. 2.

Opere patrono debentur a libertis, si eis libertatis causa sint imposita. I. 280. 2.

— & quomodo ad eas prestandas libertus obligetur. I. 281. 3. & 282. 4. 283.

— impositio libertatis oneranda causa non debentur. I. 283. 5.

— quando libertatis oneranda causa videatur imposita. I. 283. 284. 6.

Quibus ex causis libertus ab opera prestandis liberetur. I. 284. 285. 7.

Opere quibus patronis debeantur. I. 285. 8.

— alie artificiales, alie officiales. I. 285. 286. 9.

— artificialium præstatio similis præstationi pecunie. I. 286. 10.

— artificiales hereditate ex die stipulationis, & hereditate æque alii valente patrono præstari possunt. I. 289. 11.

— officiales in persona edentis, & patroni constant. I. 289. 12.

— neque prius cedant, quam fuerint indicte; neque alii debentur aut præstari possunt, quam patrono, ejusque liberis. I. 289. & 288. 13.

Quis modus in operum actione servandus. I. 288. 14.

Suone, eo patroni victi vestitque operas præstare debeat patrono libertus. I. 288. 15. & N. 10. & 289.

Quid juris, si opere promissæ non præstator. I. 289. 16.

An opere servorum sicut in fractu. III. 5. 7. & N. 4. & 6.

Plures inter operas & usufructu, differentie. III. 5. N. 4. & 6. 8.

Opere servorum legatæ non amittuntur non otioso, neque capitis diminutione, neque fractuarii morte. III. 184. 4. 5.

Opere servorum, mutata servi domus, vel servo suscepta, amittantur. III. 187. 7. & 188. 8. & 189. *segg.*

Opere febriles an differat ab officialibus. IV. 101. 13. & 102. IX. 869. 870. 27.

Opificum corpora seu collegia condere possunt statuta. Et quibus de rebus. IV. 1177. N. 16. & 1178.

— habent iudices proprios. IV. 1178. 13.

— an ipsos constituere per se valeant. Et quoniam jure. IV. 1177. 1178. N. 16.

— an hi habeant jurisdictionem privative, et vocant, an cumulative. IV. 1178. 13. & N. 16.

— an hi soli specialiter constituti concurrentem habeant jurisdictionem cum generali magistratu. IV. 1178. 13. & N. 18.

— an possint, interposita sub certa poena decreto, vetare ne quis collegarum litem alibi agat cum collega. IV. 1178. N. 17.

Opinio communis jure deferente sequenda. VI. 293. N. 1.

— quanti hanc facienda sit, & unde estimanda. VI. 294. N. 1.

Ubi communis opinio non est, illa præferenda, quæ verior esse videtur. VI. 295. N. 1.

— an ea, quæ in consilio juris peritorum, eo que in eorum tractationibus invenitur, magis sit probanda. VI. 295. N. 1.

In decidendo ea ceteris præferenda opinio, quæ, distinctione habita, contrarius componit. *ibid.*

Opinio quomodo differat a sententia. X. 1119. 3.

Quodo plus valet quod in opinione est, quam quod in veritate, & quando contra. II. 770. & 771. 42.

— Vide *Valere*.

Optio quando & quibus casibus transeat in legatorum. IX. 685. 1.

Optioe servi data legatorio, etiam optivus eligi potest. II. 873. N. 12.

Optioe vasorum argenteorum data, vasa pretiosa vendicari possunt. *ibid.*

Options pluribus, & his dissentientibus relicta, res
io eligendo sorte dirimitur. IX. 680. 1.

Optione secuta, perinda est, atque si ea legatam
esset. IX. 683. 4.

Oratio collectiva pluralem habet locutionem. IX.
272.

Oratio indefinita aequipollet universali. II. 620. N.
7. & 636. 22. 23.

Oratio generalis si quid falsi habet, tota falsa effi-
citur. IX. 1201. 1.

Oratio pluralis resolvitur in plures singulariter. IX.
271. 1.

Oratio generalis onquam pertinere intelligitur ad
alia, quam ad ea, de quibus prius actum est spe-
cialiter. VII. 673. IX. 1442. 2.

Oratione generali continentur omnes species eidem
generi subjecte. V. 235. 32. & N. 32. VIII.
577.

— ab ea tamen omnia excipiuntur, quae quis non
videtur specialiter fuisse concessurus. V. 236.
32. VIII. 578. XI. 19. 29. 11.

Dies & conditio, vel qualitas uoi vel personae, vel
rei adjecta, separatim & distinctis orationis clau-
sulis, non videtur esse repetita in altera re, vel
persona. II. 1029. & 1030. N. 8.

Oratores unde dicti. V. 35. N. 2.

— quid amplius praestarent, quam patroni. V.
37. N. 7.

— diversi sunt a rethoribus, & quatenus. *ibid.*

— diligentissimi erant in cultis, vestitusque mun-
ditie. V. 40. N. 3.

Orbi solidum ex hereditate capere non poterant.
II. 155. N. 15.

Ordinaria iudicia quae olim dicta. IX. 893.

Ordinarium in iure significat idem aliquando, quod
consequens. VIII. 830. 3.

Ordinarium jus dictum, quod more atque iure usi-
tato receptum est. VIII. 830. 4.

Ordo ex usu veterum auctorum juris quinque di-
citur. IX. 894.

Ordo naturae quis sit in rebus apta methodo traden-
dis. VIII. 544. 3.

Ordo doctrinae quinque sit. VIII. 544. 6.

Ordo juris in quibus consistat. VII. 846. 2.

Ordo quinque tenendus in rebus pignori capiendis.
VII. 848. 6.

Ordo scripturae non spectatur in institutionibus,
vel substitutionibus. II. 227. 228. 4. 5. &
N. 7.

— inerti non debet in pupillari substitutione. II.
275. 276. 22.

— non attenditur in stipulationibus. III. 575. 576.
N. 1.

Valet, quod scriptum est, licet ordo scripturae, ge-
stae rei coconvertatur. VII. 846. 2.

Ordine motio ad tempus facta iussum non in-
fert. V. 145. 40.

Originis paternae confirmatio, vulgo legitimatio
quid sit; & quomodo fiat. I. 303. 1.

— *Vide Legitimatione.*

Origo patris obligationis, quam titulus actionis
spectari debet. III. 1389. 11. VII. 139. 299.

XI. 179. & 180. 6.

— quando titulus actionis & non obligationis origo
spectari debeat. VIII. 142. 6. 7. XI. 179.
& 180.

Originale. *Vide Authenticum.*

Ornamenta iumentorum praestanda sumt. III. 798.
22.

Osculum an sit causa amittendae dotis. III. 1031.
& 1032. N. 5.

Ostiarum canes quinque dicti. IV. 475. N. 5.

P

- P**
Pacisci quoniam possit. V. 1320. 2. & 1321. *segg.* 1330. 8. *segg.* & 1331. *segg.*
Pacta quoniam servare pollicitus sit praetor. VII. 87. 88.
Pacta servare quam sententiam habet in edicto praetoris. VII. 158. 15. 159. *segg.*
Pacta emptiois venditioni adjecta quae sint. IV. 879. 6. VIII. 1135. *segg.*
Pacta de non petendo cur potissimum tractata sint a iureconsultis in expositis Edicti de pactis. VII. 93. 8.
Pacta alia nuda, alia non nuda, vulgo vestita: alia adjecta, seu facta in continenti. III. 516. VII. 153. 5. & 154. *segg.* & 175. *segg.*
 — nuda quae sint. III. 496. & 497. 7. & 516. N. 3. VIII. 154. 8.
 — nuda non uno modo dicuntur. VII. 208. 2.
 — pariunt exceptionem dantat. VII. 211. 212. 1.
Nuda pacta domania rerum non transferuntur. VII. 207. 6. & 208. *segg.*
 — actionem ex iis non nasci quomodo ostendatur. VII. 158. 15. & 159. *segg.* & 163. 19. 20.
Pacta non nuda, seu vulgo vestita, quoniam sint, & quibus rebus efficiantur a se nuda. III. 495. 4. 5. 6. & 496. & 515. 4. & 517. 6.
Quoniam vestimenta pactuum; & an recte ita appellata fuerint. III. 516. 517. *segg.*
Pacta non nuda pariunt actionem. III. 515. 4. 517. 6. VII. 153. 5. & 154. 6. 7.
 — legitima pariunt actionem; & quoniam. VII. 155. 9. 10. & 156. *segg.*
Pacta contractui bonae fidei adjecta, sive in continenti facta quoniam sint. VII. 175. 2. 3. & 176. *segg.*
 — pariunt actionem. VII. 174. 1. 175. & 181. 10. X. 516. 25.
 — quare actionem pariunt, & quam. VII. 179. 8. & 180. *segg.*
 — adjecta in continenti contractui stricti iuris non pariunt actionem. Et quare. VII. 183. 12. & 184. XI. 1596. 4. & 1611. 12. & 1612. 14.
Quare contractus pars habeantur pacta in continenti adjecta bonae fidei contractibus; non vero adjecta contractibus stricti iuris. VII. 184. 13.
Pacta in continenti facta inesse stipulationi, quam habeat ex I. G. Pauli sententiam. VII. 185. 14. 186. 15. X. 498. 14. & 499. *segg.* & 512. 23. & 513. *segg.* & 521. 23. & 521. *segg.*
Quoniam pacta creduntur inesse stipulationi, & quoniam. X. 516. & 517. *segg.*
Pacta ex intervallo facta, quando actionem pariunt, aut non pariunt. VII. 187. 18. 19. & 188.
 — quomodo dicantur inesse in bona fidei iudiciis. X. 516. 25.
Pacta emptiois venditioni adjecta quae sint. IV. 879. 6.
 — *Vide Pactum.*
Pacta quaedam sunt in rem, quaedam sunt in personam. V. 1327. N. 10. & 1328. 1329. 7.
 — quae in rem sunt, transiunt in heredes. *ibid.*
 — quae in personam sunt, personam non egrediuntur. *ibid.*
Pacta alia expressa, alia tacita. V. 1319. N. 1. & 1320. *segg.*
 — tacita aequo valent, atque expressa. VII. 111. 8.
Pacta iniusta, sive quae sunt contra leges & contra bonos mores, sunt irrita. Et an ipso iure, an vero per exceptionem. VII. 129. *segg.* & 137. 11. *segg.*
Quoniam pacta sint contra leges; & unde digressantur. VII. 131. 2. 3. & 132.
 — quoniam sint contra bonos mores; & unde aestimantur. VII. 132. 133. 4.
Pacta contra bonos mores alia sunt, quibus paciscimur aliquid per se turpe: alia quibus invitamur ad delinquendum. Et quae sint. VII. 134. 5. *segg.* & 135.
Quare irrita non sint pacta, quae sunt adversus *Edictum* edicta. VII. 135. & 136. 9.
Pacta de hereditate viventis obtinentur, vulgo successoria quare impraeantur a legibus. III. 622. 10. & N. 6. VII. 195. 196. 1.
 — an rata haberi possint, tanquam donatio facta mortis causa inter vivos. VII. 205. 206. 1.
 — rata sunt inter milites, si in illis usque ad extremum vitae spiritum permanserint. VII. 206. 2. & 207. *segg.*
 — & quare rata non habeantur inter paganos. VII. 207. 3. 208.
Pacta indefinita facta de obventura hereditate rata sunt. VII. 240. 3. 4.
An, & quomodo rata sint pacta inter vivos cum extraneis de restituenda, vel commissa da certi hominis viventis obventura hereditate. VII. 239. 240. 3. 241. 5. 242. *segg.*
An pacta de non succedendo, vel de renuntiando futurae hereditati impraeantur a legibus. VII. 243. 10. & 244. *segg.*
 — An ea iurjurando confirmantur. III. 621. N. 5. VII. 245. 246. 11. & N.*
 — Quoniam de iis scriptum est. III. 621. N. 5.
Pacti verbum ambiguum. VII. 95. 96. 12.
Quae sit pacti vis quoad exceptionem; & quando eam parere dicatur. V. 1319. 1. VII. 186. 187. 16. 249. 6.
Pactis an ideam sit, atque pactum. VII. 88. 89. 2. 247. 2.

Pa-

Pactum quid sit. VII. 88. 2. & 247. 2.
 Pactum, & conventum idem per se valet utramque.
 VII. 93. 9. & 94. *seq.*
 — nominatum simpliciter intelligitur nudum. VII.
 91. 5. & 162. 20.
 Pactum a contractu an differat. Et quomodo. VII.
 90. 91. III. 495. N. 2.
 Pactum de non agendo an differat a pacto de non
 petendo. V. 1319. 1.
 Pactum, si consensus intervenisse ex quibus re-
 bus arguatur. VII. 247. 2.
 Factum cum una persona, aut in una re, aut ad cer-
 tum tempus initum, ad alias personas, ad alias
 res, vel ad aliud tempus non pertinet. VII.
 248. 3.
 Pactum personale non facile censetur initum; sed in
 dubio reale præsuntur. V. 1327. 1328. N. 11.
 — an personale sit, non ex verbis, sed ex mente
 paciscentium aestimari debet. *ibid.*
 Pactum de pascendo pecore factum, itaut foetus
 inter pastorem & dominum dividantur, quibus
 placuit portionibus, an utile sit, & quare. VII.
 143. 144. 1.
 Pactum in quo pecunia debita propter delictum re-
 mittitur, an sit ratum. XI. 1531. 2.
 Quando aliquid delicti causa promitti, vel remitti
 pacto dicatur. XI. 1532. 3.
 Pactum, *Ne depositi agam*, an futurum dolam re-
 mittat; an, & in quantum valeat. VII. 136. 10.
 Pactum, *Ne in totum res alienetur*, an sit utile.
 XI. 1618. 4.
 Pactum cum uno ex pluribus debitoribus factum
 cæteris prodesse non potest. VII. 204.
 Pactum majoris partis creditorum quando cæteris
 noceat. VII. 250. 10.
 Pactum, ut quis remittat actionem si heres institua-
 tor, an ratum sit. VII. 383. 384. 6.
 Pactum, *Ne petatur*, initum cum falsis debitoribus,
 non obest creditori agenti adversus verum de-
 bitorem. VII. 219. 1. 2. 220.
 Pactum dolo adversarii factum est irritum. VII.
 145. 1. & 148.
 — Vide *Mulier*.
 Pactum inter cohæredes initum, ut unus creditori-
 bus solvat, & nomina hereditaria exigat, valet
 inter illos; creditoribus vero nec prodest, nec
 nocet. VII. 221. 1. 2. 223. *seq.*
 — & quomodo cohæredes agere possint adversus
 illum, qui pacto non steterit. VII. 224. 3.
 — Vide *Debitor*.
 Pactum, ut liceat creditori vendere pignus, si in-
 tra certum tempus soluta non sit pecunia, quare
 debitori non adimat pignoratitiam actionem, si
 conditio extiterit. VIII. 23. 2. 3. 24. *seqq.*
 Pactum de re vendita restituenda, quandocunque,
 vel intra certum tempus emptor, vel ejus heres
 pretium obtulerit, servandum est. IV. 879. G.
 VIII. 1143. 1144. 1. & 1145. 2.
 — acquiritur ex eo actio jure civili. Et an una,
 vel duplex: & qualis utraque. VIII. 1145. 3. &
 1146. *seqq.*

— quandam duplex hæc actio venditori com-
 petat ad fundum repetendum. VIII. 1150. 11.
 & 1151. *seqq.*
 — & quoadiu. VIII. 1151. & 1152. 12.
 — utraque an & quando venditori detur, & ejus
 heredi. VIII. 1153. 13. & 1154.
 — an venditus eo pacto fundus repeti queat pro
 parte, oblata pretii portione ab uno ex vendito-
 ris heredibus. VIII. 1155. 14.
 — quid si totum pretium offerat, & totum redi-
 mere fundum velit. VIII. 1156. 15.
 An ex conventionem seu pacto de retrovendendo,
 ut vocant, actio ex vendito, aut præscriptis ver-
 bis datur adversus emptoris heredes, & quibus
 in casibus possit illis pretium offerri. VIII. 1156.
 & 1157. 16.
 An unus heredum qui fundum restituit obno-
 xium solus possidet teneatur illum restituere post
 oblatum illi solidum pretium. VIII. 1157. &
 1158. 17.
 — quid petatur actione, quæ nascitur ex pacto de
 revendita oblato pretio restituenda. VIII. 1158.
 18. 19. & 1159. *seqq.*
 Pactum ita conceptum, ut ei qui pecuniam post an-
 num sub usuris promissit, non liceat ante annum
 olvere creditore invito, an valeat. XI. 1504. 7.
 Pagani, seu ethnici advocare prohibentur; & qua
 poena afficiantur si contra fecerint. V. 54. 19.
 — cur ita dicti. V. 100. N. 13.
 — infamia notati a legibus. *ibid.*
 Palatini emere prohibentur vestes, aurum, argen-
 tum, & mancipia, quæ veneunt a Privatis Prin-
 cipis. Et quare. III. 653. 19. VIII. 855. 71.
 Palatini qui sint; & quinam sint Privati Principis.
ibid.
 Palatini comites mandare non possunt jura legiti-
 mandi, & creandi Nobiles, Doctores, & Notarios.
 IV. 1138. N. 32.
 Palatinus Elector iudex est Imperatoris. IV. 1039.
 N. 2.
 Palinodia quid sit. IV. 215. N. 11.
 de Actione ad palinodiam. *ibid.*
 Palladem assedissee Jovi cur nam finxerint poete.
 V. 5. N. 2.
 Palmarium quid sit, & cur ita dictum. V. 68. 38.
 & N. 54.
 Pandectæ cur ita dicti. Et quid contineant. I. 73. 3.
 — ex I. Ctorum veterum scriptis concinnati. *ibid.*
 Pandectarum ordo improbatur ab auctore, lau-
 datur ab aliis. Et an jure laudetur. I. 1. N. 1.
 & 11. 13.
 In compositione Pandectarum an ordinem Edicti
 perpetui a Juliano I. G. digesti secutus sit Tri-
 bonianus. I. 9. 11. & N. 7.
 Pandectarum compositores cur venia digni, quod
 in ordinem peccarunt. I. 11. N. 9.
 — jus vetus interpolant, & in Pandectas contu-
 lere, quod erat ex usu suorum temporum. VIII.
 1170. 19.
 Pandectarum ordo, & progressus. X. 21. 4.

Cur partes quædam Pandectarum sub uno nomine atque titulo appellentur a Justiniano; & quædam non. X. 25. 7. & 26. *seq.*

— quænam uno nomine atque titulo fuerint appellata. X. 26. 27. 8.

Nulla debet esse contrarietas in Pandectis ex Justiniani Imp. sententiâ I. 86. 17. XI. 25. 13.

— plures tamen juris interpretes autioinias in illis agnoscunt. I. 85. N. 11. & 865. N. 1.

Quæ continentur in pandectis pro una eademque Justiniani lege sunt accipienda, etiamsi fuerint ex diversis I. C. locis derivata. XI. 278. 2.

Florentini pandectæ sunt archetypus aliorum omnium exemplarium quæ habemus. III. 1214. N. 4.

io Pandectis Florentinis nulla est punctorum notatio, nulla sunt intervalla dictionum *ibid.*

Papa potest ubique gentium fane restituere clericos quoscunque, qui sint de Ecclesiæ foro. V. 162. N. 45.

— restituere potest laicos duntaxat, qui sunt Pontificiæ ditionis. *ibid.*

— potest appellari solo facto; & quomodo. VI. 246. 24.

— appellatur, iudicibus intermediis omissis; an semper, & ubique. VI. 440. 8. N. 8.

— habet potestatem acceptam a Christo condendi leges pro tota Ecclesia. III. 961. Not. ***

— ejus potestas quatenus sit major Imperatoris. VI. 440. N. 8.

Paragraphi in judicio dicuntur exceptiones, & præscriptiones. VII. 1166. 16.

Parnphæra quænam dicantur. V. 215. N. 11.

— an ea differant a receptis. *ibid.*

— quando imputentur in legitimam. V. 476. N. 43.

Parentes quibus modis fiant. VII. 1050. 4.

Parentes liberos omnes, quos gradu nemo præcedit, debent vel nominatim instituere, vel exheredare. II. 73. 4. *seqq.* & 74.

— etiam postumos. II. 74. 75. 7.

— & quidem sive filios, sive nepotes. II. 75. 8.

Quale fuerit jus vetus de postumis nepotibus; & quomodo a Justiniano emendatum. III. 75. 8. 76. *seqq.*

Parentes institui debent heredes, vel exheredari in testamento a liberis; si tamen hi decedant sine liberis. II. 109. 110. 1.

— præteriti habent inofficiosi querelam. II. 110. 111. 1. & 113. 114. 10. V. 433. 3. & N. 7.

— quam obtinere debent titulo heredis, & non alio nomine. II. 111. 3.

— post liberos tamen: puta, cum aut exclusi sunt hi, aut non agunt inofficiosi. V. 518. 3. & N. 3.

— an illam habeant, si transierint ad secunda vota. V. 434. N. 7.

— Eorum portio legitima onerari non potest ulla conditione. II. 111. 4.

— suppleri potest, ubi tota relicta non fuerit. II. 111. 112. 5.

Parentes exheredandi sunt eodem ritu, quo liberi. II. 112. 8.

— causæ exheredationis certæ esse debent & adscribendæ sunt testamento a liberis. Et quæ sint. II. 112. 9. & 113. & N. 3.

Parentes quare optent superstites sibi liberos suos. II. 1123. N. 13. V. 518. 4. & N. 4.

Parentes omnes succedunt liberis sine discrimine sexus, aut stirpis. II. 1128. & 1129. 3.

— venientes & diversa stirpe succedunt in stirpes. II. 1129. 1130. 4. 5.

— an, si concurrant venientes & linea paternæ & maternæ: paternæ illi, maternæ isti bona occupent: an potius conjunctim in utrisque bonis succedant. II. 1129. N. 3.

Parentes proximi excludunt remotiores a successione liberorum: contra, atque liberi in successione parentum. Et quæ differentia ratio. II. 1131. 5.

Parentes natura alere debent, & liberaliter educare liberos, & dotare filias. VII. 662. 10.

Parentes alendi a liberis. III. 456. 10. & N. 13.

— Vide *Alimenta, Liberi.*

— agunt pro liberis sine mandato. V. 214. 10.

— nequeunt in jus impuoe vocari, venia prius non petita. VI. 31. N. 22.

— quænam hic parentum nomine intelligantur. *ibid.*

Quænam illius pena, qui parentes in jus vocaverit, venia non impetrata. Et quo more aut instituto pena hæc fuerit irrogata. VI. 695. 2. 3. VII. 531. 5.

Parentes veri, & naturales quibus honestentur appellationibus a veteribus philosophis. VI. 31. N. 22.

— prout sunt affecti, admodum terrentur in liberis. XI. 43. 8.

— si cum impubere filio simul perierint; ei supervixisse putantur: contra ac si commorian- tur filio pubevi. Et quare. XI. 43. *seqq.* 44 *seqq.*

— si conveniantur a liberis: tenentur duntaxat, in quantum facere possunt. VI. 850. 3. XI. 257. 3.

— quo beneficio potiuntur parentes ex utraque linea in infinitum. XI. 257. N. 4.

Quomodo parentes obligentur ex delictis filiorum. IV. 585. 17.

— non admittuntur ad dicendum testimonium adversus liberos. VII. 1130. 2. & 3.

Parentum caritas erga liberos est naturalis. V. 518. 519. 4.

Parentum affectu nullus major. I. 337. 3. & N. 4.

Parentum professio apud acta quæ sit. VII. 1052. 2.

— Vide *Professio.*

Parentum alter quibus casibus admittatur ad successionem conjugis una cum defuncti liberis. II. 1125. 18.

— & quare superioribus his casibus non fuerit ex Novellâ 118. derogatum. *ibid.*

Parentum ordo secundus est in successione cognatorum legitima. Et cur parentes post defuncti liberos vocentur ad successionem. II. 1127. 1. & N. 1.

Parere pro obedire positum est in propensione voluntatis. XI. 1514. 3.

Paries cecus quinam sit. IV. 265. N. 6.

An vicinus ius habeat demolendi, & reficiendi communis parietis. III. 265. g. IV. 536. 29.

Qui parietem communem refecit, an & quatenus possit a socio repetere sumptus. IV. 536. 537. 29.

Parietem communem socius aperire non potest, invito socio. III. 265. g.

Parlamenta Francie an recte comparentur Præfectis prætorio. VI. 418. N. 22.

— quo iure potestatem atque jurisdictionem exercent. *ibid.*

Adversus sententias Parliamentorum frequens est supplicationum usus apud Principem. VI. 418. 419. N. 22.

Par. Vide *Creditor, Hereditas, Institutio, Solutio, Substitutio.*

Partis appellatio naturalis est, vel civilis. I. 773. 1. & N. 1.

Partis præstatia unde æstimetur. Vide *Præstantia.*

Partis nomen sine ullo addito dimidium significat. II. 254. 16. IX. 705. 5.

Partem facere quid significet. XI. 30. 1.

Qui partem nominat, neque adiecit quotam intelligat, dimidium intelligere dicitur. IX. 129. 3.

Quod juris in toto, idem etiam in parte. X. 1451. 70.

Partes divise aut indivise quænam sint. IV. 52. 4. XI. 449. 10. & 1018. 8. g. 10. 11. & 1019.

— quænam sit indivisarum partium usus. XI. 1019. 12. 13.

Partes emolumentis oppositæ sunt hereditariis; & quæ sint. VII. 941. 20.

Partis præstationem quænam stipulationes recipiant, vel secus. XI. 447. 8. & 448. *seqq.* — Vide *Stipulationes.*

Partus viscerum matris portio. I. 1134. 2. & N. 2.

Partus ancille furtivæ an possit usucipi. I. 1133. *seqq.*

— quænam hujus questionis utilitas. I. 1133. 1. — Vide *Usucapio.*

Partus ancille editus non est ipso fructu, licet natus non sit ex ancilla. Et quare. III. 64. 6.

Partus nascitur perfectus post septimum mensem duntaxat. I. 301. 10.

Partus decem mensium legitimus est: secus si natus fuerit undecimo mense. X. 1464. 7.

Quæ sit actio de partu agnoscendo. Vide *Actio.*

Pascendi jus est servitus prædii rustici. III. 287. 4.

de Pastu pecoris actio. Vide *Actio.*

Passuilli quid sint; & cur ita appellati. IV. 209. N. 4.

Paterfamilias quinam dicatur. I. 297. 3. 298. 4. VIII. 1175.

Tom. XII.

Pater est, quem nuptiæ demonstrant, nisi contrarium probetur. I. 301. g. & N. 6.

— olim habuit jus vitæ, & necis in liberos; & quandam illi fuerit adeptum. I. 336. 2. & N. 1. 2.

— filiofamilias emendare potest; sed non potest in eum sevire præter modum. I. 337. 3.

— ejus arbitrato magistratus potest irrogare poenam filiofamilias contumaci, vel inofficioso. I. 338. 4.

— potest impune facere, vel dicere filiofamilias contumeliam. I. 339. 12. & 340.

— invitus emancipare liberos non cogitur; & potest, uno emancipato, retinere alius in potestate. I. 352. 13. IX. 627. 4.

— an stipulando querat utilem actionem filio emancipato. III. 71. N. 11.

— cogitur emancipare filium, si vel ex conditio legatum acceperit, vel si patria potestate abutatur. I. 354. 20. 355. 21. IX. 627. 628. 4.

— & quomodo cogendus. I. 353. 21.

— an recte pecuniam stipuletur pro emancipando filio. XI. 1433. 2.

Pater emancipator a filio præteritus habet & bonorum possessionem contra tabulas, & inofficiosi querelam. V. 442. 14. & 443. 15. & N. 13.

Pater, qui vicit in causa inofficiosi adversus scriptum heredem, quomodo propositi defuncti liberis injuste exhereditatis. V. 549. g. & 550.

Paterfam. vel filium parenti in adoptivum, vel se in arrogationem dando, transfert ius patriæ potestatis in patrem adoptivum. I. 340. 13.

Pater tutorem liberis etiam exhereditatis dare potest. I. 402. g.

— ejus imperio & potestati quinam subjecti dicantur. VII. 1121. 10.

Pater emancipato filio tutorem dare non potest. I. 402. 8. & N. 2.

— contrahere non potest cum filiofam. jure civili, secus jure naturæ. VII. 663. 17. 18.

— non obligatur ex maleficio filiorumfam. nisi hi, scientes patre, delinquerint. IV. 585. 17.

— tenetur nihilominus ex contractibus & quasi contractibus filiofam. IV. 586. 18.

— quibus conditionibus pater teneatur ex contractu filiofam. VII. 879. 2. 880. 1.

— ex pecunia mutuo data filiofam. quando teneatur de peculio. VII. 880. 881. 3. 4.

— eam vi extortam a patre qui nec tenebatur de peculio, quomodo pater aut ejus heres repetat. VII. 881. 5. 882. 6.

— tenetur de peculio profecticio ex contractu filiorumfam. VI. 687. G. VIII. 85. 38. 39.

— de eo tamen deducere potest quod sibi debetur. VIII. 85. 39.

— & quatenus de adventitio teneatur. VI. 687. G. VIII. 85. 40. 41.

— quando teneatur intra annum duntaxat de peculio adventitio. VIII. 85. 40. 86.

- non tenetur de castrensi peculio ex contractu filium. superstitie filio. Et quare. VIII. 83. 35. 84. 36.
- eo mortuo ab intestato, tenetur ex ejus contractu intra unumquodque peculii. VIII. 84. 36. 37.
- quid si ille patrem testamento relinquat heredi. VIII. 84. 37.
- tenetur in solidum ex contractu filium. si hic consentiendo patri aliquid publicum gessit. VII. 883. 884. 1. VIII. 87. 44. 43.
- quinam hic publica munera. Et quando in his pater consentire intelligatur. VIII. 87. 43. 44. 45.
- in tutela filium. testamento delata pater non tenetur in solidum, sed de in rem verso, vel de peculio duntaxat. VIII. 87. 43. 46.
- in ceteris omnibus pater tenetur in solidum ex contractu filium. si is jussu patris contraxerit. VIII. 88. 46. 47.
- An, & quantum statutum valeat, ut pater pro filio tractetur. IV. 598. N. 3.
- Pater habet jus accrescendi, hereditate per filium quaesita. II. 476. 24.
- Pater succedit deluctis uxori pro virili parte quoad usufructum cum communibus liberis uxore vive consueptis. II. 1111. 15.
- Pater filiam. dotem debet ex jure civili. III. 453. 8.
- Pater, qui dotem dedit filiam. habet communem cum illa profecticiam dotis petitionem. Et quomodo. III. 1041. 14. & N. 6. & 1042. seqq.
- non facit actionem dotis a se profectici sibi propriam, nisi stipuletur cum sibi reddi: secus si de eo pascitur duntaxat; & quare. III. 1048. & 1049. 28.
- Quare dotem sibi reddi recte stipuletur pater ex intervallo, non autem extraneus. III. 1049. 29.
- Patre donante pradia quaedam filio, ut credituribus satisficeret, non secuta causa ob quam donavit, an vindicari donata, an vero condici debeant, & quomodo ab ejus herede. VII. 723. seqq.
- Pater quidquid jure suo facit in persona filii, vel filiae quos habet in potestate, si id faciat, sciente, nec contradicente filio, vel filia illorum cognoscere facere intelligitur. VIII. 583. 11.
- non potest acquirere, nec reproducere hereditatem filio delatam, eo invito, nec alienare res hereditarias, invito filio. IX. 361. 1.
- cogi potest a filio, quem habet in potestate, ad rem solam hereditatem, ut eam sibi restituat. Et quo tempore debeat restituere filio. II. 578. N. 2.
- Pater solus agit de peculio adventitio, in quo usufructum acquisivit. Et an agere debeat ex filii consensu. IV. 1066. 10. & N. 11. & 1067.
- Pater vindicare potest extantes nummos, quos filium. contra S. C. mutuos solverit sive proprios sive peculiares, dummodo sint profecticii, vel adventitii peculii tametsi filio liberam peculii administrationem reliquerit. X. 235. 3. 236. 4. 237. 5.
- condicere non potest tamen bona fide consumptis; & quare. X. 238. seqq.
- Pater, decurione creato filio, si consentiat: obstringitur outibus decurionum oneribus. VIII. 585. 15.
- in summa egestate constitutus filium, vel filiam vendere potest, sed non cogitur. VIII. 765. 9. & 848. 15. seqq.
- & quidem sive eos habeat in potestate, sive non habeat, & sive recent natos, sive adultos vendat. VIII. 849. 24. 25. 26.
- non potest tamen vendere nepotes, aut alios descendentes. Et quare. VIII. 849. 21. 22. 23.
- Pater quando patitur bonorum possessionem ex causa peculii. VI. 126. 127. 8.
- non est testis idoneus filio. Et quibus de causis. VII. 1131. 5. & 9.
- testis esse potest in testamento militari filii. VII. 1132. 11.
- an possit esse testis inter duos liberos. VII. 1132. 12. 1133. seq.
- an, & quando audiat in criminalibus pro filio. V. 178. N. 5. & 184. d. N.
- quando restitutionem in integrum filium petere possit, illo etiam invito. V. 1097. 14. & N. 13.
- injuriarum agens nomine filii quare non caveat de fato. V. 203. N. 20.
- an iudex esse possit in causa filii, consentiente adversario. IV. 1385. 2. & 1386. seqq.
- An pater natus, cui iurisdicatio vult, vel oppidi concessa est, eam exercere possit in liberos. IV. 1393. & 1394. 8. & N. 17.
- Pater filio impuberi commorienti ei supervivente censetur, etiam cum agitur de contractibus. XI. 45. 1.
- Vide *Commorients, Impubes, Parentes*.
- Pater, si patitur filium quem habet in potestate, docere uxorem intra annum luctus, nolatur iofamini. V. 96. 97. 1. & N. 5.
- Pater spiritualis in jus vocari non potest, nisi petita venia. VI. 32. N. 22.
- Patris persona filio honesta semper, & sincta videri debet. VI. 31. & N. 22.
- Patri si verbera inferant, aut convicium faciant liberis: efficiuntur infames. V. 100. N. 8.
- si modo de re liquida constat, & non ex eo tantum, quod pater increpaverit filium in testimonio. *ibid.*
- Patri est loco parentis, & non debet in jura vocari sine venia. VI. 32. N. 22.
- ejus laudes. *ibid.*
- Patri communis an iudicem vocet in suspensionem. IV. 1385. N. 6.
- Adversus patriam nullo postulare debet, nisi sit iussus id facere a iudice. V. 53. N. 34.
- Patris potestas quatenus sit Romanorum propria. I. 297. N. 3. & 298.
- est etiam juris gratum. *ibid.*
- quibus modis acquiratur. I. 298. 5. & N. 4. & 299. seqq.

— acqui-

- acquiritur parentibus masculis, non feminis. I. 302. 11.
- acquiritur in liberos, & hoc val natus ex viro & uxore. I. 300. 8. 301. 9. 10.
- vel legitimus affectus a jure. I. 303. *segg.*
- vel adoptatus. I. 309. 1. 2. & 310. *segg.*
- vel arrogatus. I. 321. *segg.*
- Patris Romanorum potestas quousque tribuit jura parentibus in liberos. I. 316. 2. 327. *segg.*
- Vide *Filiusfamilias, Potestas*.
- Patris potestas solvitur naturali morte patris, in cujus potestate fuerit filius. I. 347. 3.
- solvitur ejus damnatione, vel deportatione. I. 349. 8.
- an eadem recipitur restitutione per iudicentiam Principis facta. I. 366. 5.
- cur non otium captivitas solvatur. I. 350. 9.
- solvitur emancipatione. I. 350. 351. 10.
- an solvitur, & quomodo, morte avi. I. 347. 4. 348. 5. 6. 7. & 349.
- solvitur damnatione filii. I. 359. 20. 29. 30.
- ejus dignitate, & quali. I. 360. 32. 33. & 361.
- non solvitur nuptiis filii, filivelesum. neque militia. I. 361. 362. 34.
- jura Saxonum solvitur per nuptias, vel domicilii neceque separationem. I. 361. 362. N. 12.
- quomodo ex consuetudine omnium fere locorum, & Germanie moribus sit juri civili derogatum in hac parte. *ibid.*
- solvitur per ingressum monasterii. I. 361. N. 11.
- an, & quando solvitur adoptione. I. 362. 35.
- Quis non restituatur in integram adversus patris potestatem. I. 354. 19.
- Patris potestate soluta, perant jura cum patre, tum filii, quae ab illis pcedebant. I. 369. 11. 12. 370. 371. 16. 372.
- aliqua tamen reuertunt patri potestati vestigia, & quae sint. I. 369. N. 3.
- & quidam emancipatori tributum sit praetoris edicto, & jure Justiniano in bonis emancipati. I. 370. 13.
- Quid intarit, utrum emancipatione, an dignitate solvatur patris potestas. I. 372. 16.
- Patris adoptivi potestate soluta, nullum fere uniparent pristini juris vestigium. I. 372. 17. 373. *segg.*
- Soluta patris naturalis potestas, manet cognitio, & jura cognationis. Et quid inde consequens. I. 374. 22.
- Patrimonium cujusque est illud, quod quisque habet in bonis. II. 950. 2.
- Patrimonii quantitas quo tempore, & quibus deductis estimanda sit. II. 949. *segg.* & 950. *segg.*
- in Patrimonio defuncti quidam esse dicitur. I. 951. 3.
- Vide *Bona, Falcidia, Onera hereditaria*.
- Patrimonii administratio omnia in quinque rebus consistit, & quae sint. V. 719. 3.
- Patris quomodo sint, & cur ita dicti. I. 360. 33. & N. 10.

Tum XII.

- Patronatus olim & totius plebejorum dictus. I. 275. & 276. N. 1.
- Patronatus jura in quibus rebus positum sit. I. 275. 2. & 276. *segg.*
- quibusnam deuegetur tanquam indignis. I. 293. 394. 6.
- Patronatus jura an retineant liberi damnatorum. I. 293. 5. & N. 4.
- Patroni castrorum unde dicti. V. 38. N. 7.
- testes esse non possunt in causa, cui praebetur patrocinium. VII. 1146. 7.
- Patroni defuncti liberis debent obsequium, opera, successio. I. 292. 5.
- & quidem omnibus sive suis, sive emancipatis pro virili parte debentur. I. 293. 5.
- nisi tamen patroos assignaverit libertum, vel libertos. *ibid.*
- Quanam, & quatenus habentur pro patronis, etiam non manumiserint. I. 292. 4. VI. 33. N. 22.
- & quanam non habentur pro patronis, etiam si vire manumiserint. I. 293. 294. VI. 33. N. 22.
- Patroni quae debeantur. Vide *Libertas*.
- Agere adversus libertum compellit actio praedictus. VII. 1063. 1.
- & quondam ei probationis onus incumbat. VII. 1063. 3. 4.
- Patronus quanam dicitur. I. 291. 2.
- quatenus aliena libertas praestata teneatur. III. 460. 14.
- heres est liberti legitime. XI. 45. 2.
- non potest in jura quae vocat non venire. Et quare. VI. 33. N. 22. & 695. 2. 696. 697. 3.
- Quenam jura consistat sit vocanti in jura patronum ab-que venie. Quando committatur. Et cui debeatur. VI. 35. N. 22.
- an lucra in corpore sit ab eo, qui non habet in aere. VI. 35. 36. N. 22.
- irrogatur liberti, cognita causa. Et quibus ex causis ei remittatur. VI. 36. N. 22.
- conveniri non potest pro liberti. VII. 885. 1.
- Bonorum possessionem contra liberti tabulas amittit, non quibus si accipiat, sed si eligit opera, & dona liberti. IX. 1223. 3. *segg.* & 1224.
- remeat ea, quae in sui fraudem sunt alienata. V. 992. 17. VI. 601. 1. & 605. 5.
- Pulliana actio quid sit, & quae de re competat. VI. 173. 1. & N. 1. & 174. *segg.* & 661. 662. 1.
- an sit actio in rem, an in personam. VI. 186. N. 21. & 664. 4. 665. *segg.*
- competit vel auctori bonorum, vel fraudatis creditoribus. VI. 186. 14.
- an competat creditori futuro. VI. 186. N. 22.
- an creditori hypothecario. VI. 179. & 180. N. 11.
- datur adversus eum, quocum res in fraudem gestae est, si tamen fraudem non ignoraverit. VI. 187. 12.

H b 2

— ad. 177.

- adversus pupillum de eo, quod gestum est cum tutore, qui fraudem non ignoret. Et quatenus. *ibid.*
- datur propter dotem filiefamilias datam in fraudem creditorum adversus maritum, adversus mulierem, ejusque patrem. Et quatenus. *ibid.*
- datur adversus debitorem, qui fraudem facit. Et quare. VI. 187. 188. 15. & N. 23.
- Pauliana quas res persequatur. VI. 183. 16. 17. & 189. 18. 19.
- anni spatium finitur, quando penam persequitur. VI. 190. 20.
- quando rei persequitur, sive id quod pervenit ad eum, quocum agitur, tunc heredi, & in heredem datur. *ibid.*
- per eam revocantur bona debitoris alienata, non autem heredis. VI. 185. 13.
- eam praecedere debet excussio bonorum debitoris, si opponatur a reo. VI. 185. & 186. N. 20.
- quae tamen non requiritur, cum alienata est in fraudem species certa. VI. 186. N. 20.
- in ea juratur in litem. VI. 347. 1.
- Pauper quisnam sit, & unde talis aestimetur. V. 70. N. 54.
- an sit fidejussor idoneos. VI. 108. N. 12.
- an fori privilegium habeat, tamquam miserabilis persona. IV. 1326. N. 2.
- ejus causam gratis suscipere debet advocatus. V. 69. N. 54.
- Acta pauperi gratis edenda. VI. 86. N. 8 & 94.
- ei datur in integrum restitutio ex ignorantiae, vel erroris causa. V. 1059. N. 4.
- non possumus inducere moratoriae contra aequae pauperem. V. 1419. N. 11.
- a Paupere non exigenda sportulae. VI. 25. N. 17.
- a sententia pro eo lata si appelletur, alii interim debet ex fructibus litigiosorum bonorum. VI. 408. N. 9.
- alius appellare potest pro eo. VI. 412. N. 7.
- Pauperes institui possunt heredes. II. 164. N. 24.
- Locis alimoniae pauperum destinatis dominium acquiritur ipso jure, & sine ulla traditione. VII. 210. 5.
- Procuratores pauperum etiam inviti coguntur agere, si habeant salariam a magistratu. V. 335. N. 1.
- Pauperes quid sit, & cur ita dicta. IV. 475. 5. & N. 4.
- Quatenam concurrere oporteat, ut quadruples, vel bipes annua pauperiem fecisse dicatur. V. 474. 5.
- Actio ob pauperiem prodita noxalis est; & quid persequatur. V. 475. 7.
- datur adversus dominum animalis, sive unum sive plures in solidum. V. 476. 8.
- nisi tamen animal ipsum decesserit ante litem contestatam. V. 476. 8.
- Pauperes an excuset appellatam sine scripto. VI. 428. N. 43.
- Peccatum mortale vitandum, etiamsi famae, aut vitae laetura faciunda sit. IV. 366. N. 13.
- Pecora agi dicuntur. III. 278. 8. 9. & 279.
- quatenus ire dicantur. III. 277. 6.
- Pecoris pascendi servitus quae. III. 287. 4.
- Pecoris ad aquam appulsus servitus est praedii rustici. Et quatenus. III. 287. 4. & N. 4. & 288. 6. & 289. *seqq.*
- Pecoris raptor vel abactor ad quid teneatur, si pecuniam accepit ob id faciendum. VII. 777. 1.
- Pecorum usus quibus in rebus consistat. III. 219. 16. 17. 18. 19.
- Pecorum fructus quatenus in perceptione differat a fructibus fundi. III. 219. 19. & 220. *seq.*
- Cum do tibi pecus pascendum ea lege, ut veneat post certos annos, & pretium inde receptum sit commune: an societas contrahatur. X. 1225. cap. 5. 1. & 1236.
- Pecudum furtivarum fetus apud quocumque conceptus, possessori bonae fidei, apud quem editus est, statim, & pleno jure acquiritur. I. 1141. 1. 2. & 1142. 3. 5. & 1143.
- acquiritur hoc modo etiam furis heredi bona fide possidenti. I. 1142. 4.
- a possessore bonae fidei, apud quem editus est, uscapari nec debet nec potest. I. 1143. 6.
- Rem pecuniariam debitor recte solvit filiofam. aut servo, quandiu ignorat ademptum fuisse illis peculium. IV. 758. 25. & 760. 29.
- Peculieres nummos servi & filiofam. credendo mutuos efficiunt sine libra peculii administratione. X. 107. 4.
- Peculium unde dictum. II. 1153. 7.
- Servorum peculium quid sit. II. 1152. 6. & 1153. VI. 686. 4. VIII. 79. 86. 14.
- Servi peculio alienato, non extinguuntur servi legatum: sed tamen alienato servo, peculii legatum extinguuntur. II. 833. 23. & N. 12.
- Peculium filiorumfam. quid sit, & quod duplex. II. 1153. 7. 8. VI. 686. & 687. 5.
- usurpatur etiam pro pecunia patrisfam. II. 864. N. 7.
- adventitium quid sit, & quare ita dictum. II. 1155. 14. VI. 686. 5. VIII. 83. 34.
- plena ejus proprietate olim patri acquiratur. II. 1163. 25. III. 21. 22. 3.
- hodie dominium ejus penes filium est: usufructus & administratio ad patrem pertinet. II. 1163. & 1164. 25.
- & quibus in causis peculii adventitii usufructus atque dominium penes filium sit. II. 1164. 26. 27. & 1165. 28.
- Patre monasterium ingresso, au peculii adventitii usufructus, quandiu pater vivit, pertineat ad monasterium: an statim redeat ad proprietatem. III. 21. N. 1.
- Adventitii peculii, quod est in iis rebus quae usu consumuntur, plena proprietate acquiritur patri. III. 37. 38. 19.
- an illarum rerum quae usu consumuntur, & sunt in peculio, descriptio sive inventarium jure exigatur a patre. III. 38. 20. & 39. *seq.*

Peculii adventitii nomine utrum pater agat, an filius; an uterque. IV. 1066. 1067. 10.
 — an pater agens de adventitiis satisfacere debeat, seu cavere de rato. V. 217. N. 13.
 An filiusfam. testari possit de adventitio peculio. II. 30. 8.
 Peculium castrense quid sit, & quo rerum genere contineatur. II. 1154. 9. VI. 687. 5. VIII. 82. 29.
 — quasi castrense quid sit; in quibus rebus versetur; & unde sit appellatum. II. 1154. 10. VI. 687. 5. VIII. 82. 30.
 — utrumque pleno jure acquiritur filiusfam. II. 1154. 11. & 1155.
 — profectitium quid sit; & quo rerum genere constet. II. 1155. 13. VIII. 83. 33.
 — non acquiritur filiofam. sed patris est. II. 1155. & 1156. 15.
 Libera peculii profectitii administratione concessa filiofam. non potest hic solvere de peculio quod debuit nomine mutui. X. 237. 5.
 — castrense, quasi castrense, adventitium non veniunt in iudicio eriscundae, sed profectitium duntaxat. VI. 977. 1. 2. & 978. 3. 4. & 979. seq.
 Peculium augeri dicitur, vel imminui. Et quomodo hoc intelligi debeat. III. 1180. N. 1.
 — nasci etiam, crescere, & mori dicitur, & quomodo. IV. 588. 583. 14.
 — an possit vindicari. V. 814. 14. & N. 17.
 — quibus modis desinat esse peculium. VIII. 80. 16. 17. & 81. 18.
 Quinam teneantur de peculio; & quidnam patresfam. commune hic habeant, & quid proprium respectu dominorum. VIII. 75. seqq.
 — Vide *Dominus*, *Paterfam.*
 Pecunia in id comparata est, ut ex ea aliae res omnes aestimentur. VIII. 893. 51.
 Pecunia numerata quoad usufructum censetur inter illas res, quae usu consumuntur. III. 29. 4.
 Pecunia credita, mutus, numerata significant unum & idem. X. 258. 14.
 Pecunia sine peculio fragilis, tritum sermone proverbium. II. 864. N. 7.
 Pecunia praestatioem partis recipit. Et quomodo. X. 336. 16.
 Pecunia trajectitia, quid sit, & unde dicta. VIII. 477. 3. X. 1403. 4. seqq.
 — navigat periculo creditoris. VIII. 478. 4. & 479. X. 1403. & 1404. 8.
 Pecuniae trajectitiae usuris pretium periculi continetur. VIII. 478. 4. & 479. X. 1404. 9.
 — quoadnam hic usurae nauticae non debeantur sed communes. VIII. 480. 4. 5.
 Pecuniae appellatio unde nata, & quam habeat significationem. III. 669. 18. VII. 611. 5. XI. 1681. 5. 6.
 Pecuniae signatae qualitas in quo consistat. X. 139. 2.
 Pecuniae depositio sollemnitas quae sit. VIII. 440. 19.
 — fiebat apud Romanos in aede sacra. Et quare. VIII. 440. 20.

— hodie mores cujusque regionis spectandi in pecuniae depositione. *ibid.*
 Pecuniae non numeratae exceptio. Vide *Numeratio*, *Numeratae*.
 Pecuniae oblatio. Vide *Oblatio*.
 Pecuniae sequestratio. Vide *Sequestratio*.
 Regulae juris de pecunia. X. 254. 255. 11.
 Pedamenta sumendi jus quatenus sit praedii servitus. III. 287. 5.
 — ea sumere semper licet fructuario. III. 66. 11.
 Pedaneus iudex quis sit; & unde dictus. IV. 1340. seqq.
 — in jus vocare non poterat, sive citare. VI. 18. N. 10.
 — vulgo confunditur cum delegato. VI. 20. d. N.
 Pedarii iudices non recte dicti, qui sunt pedaneus. IV. 1340. N. 7.
 Pensio quid sit, & unde dicta. III. 814. 815.
 Pensationes publicae quae sint; & quibus imponebantur praedii. VIII. 983. 3. 4. 5.
 — ob earum cessationem vendi poterant a fisco bona debitorum. VIII. 959. 1.
 — rata perpetuo est ea bonorum venditio, dammodo praescripta vendendi forma servetur; & quando sit haec. VIII. 959. 2. 960. seqq.
 Pensationibus publicis cum praesentium, tamen praeteritorum annorum obnoxii habentur praediorum possessores, etiamsi antea non possederint. VIII. 973. 3. 981. 1.
 — Vide *Tributa*, & *Vectigalia*.
 Perduellionis rei quinam sint. II. 154. 24. & N. 12.
 — sunt hereditatis incapaces. *ibid.*
 — quo supplicii genere affiendi sint. IV. 1143. N. 39.
 Peregrini in usu juris quinam dicantur. Et quid sit peregrinitas. IX. 115. 3.
 — pure institui non possunt heredes. II. 159. 33.
 Perfidia verissime dicta quae sit. IV. 395. N. 3.
 Pergula quid sit. IV. 1250. 16. & N. 11.
 Periculum fere significat fatale damnum; sepe & id etiam quod culpa contingit. IV. 621. N. 1.
 Periculum rei venditae quid sit. VIII. 993. 10. 11. & 1003. 5.
 — in quibus rebus versetur. VIII. 990. 2.
 — quando transeat ad emptorem. VIII. 990. 3. 991. 4. 992. & 993. 9.
 An, & quibus temporibus periculum quod perfecta venditione contingit, spectet ad venditorem. VIII. 991. 5. seqq. & 992.
 — quando ad emptorem non transeat. VIII. 994. 18. 995. seqq. & 1000. seqq.
 Periculum qui generatur recipit in se, an teneatur de casu fortuito. IV. 623. N. 3.
 An receptio periculi & fortuitorum casuum extendatur ad casus insolitos; & plane insperatos. *ibid.*
 Periculum debiti recipere quid sit. VIII. 980. 8.

Periti

Perit in arte, si pari sint, vel impari numero, cum de re iudicant: quoniam vim habet eorum sententia. XI. 327. N. 3.

Peritum iudicium an vim habet rei iudicatis. VI. 283. N. 7. XI. 317. N. 1.

Perjurium est crimen maximum. X. 716. 8.

— duplex est; in Deum, & in Principem. VII. 499. 1. X. 719. 8.

Perjuri in Principem admittit quoniam sit poena constituta jure Romanorum. VII. 499. 2. X. 820. 8.

Perjuri in Deum quare nullo sit a jure veteri sancta poena; sed iudicio Dei permixta fuerit. VII. 499. 3. & 500. 4. & 501. seq. X. 716. 8. 717. seq.

Perjuri, & quibus in causis constituta sit poena perjurio constitutionibus Imp. X. 721. 722. 723. 8.

Perjuri poenae quoniam consistunt moribus sint a legibus variis gentium & populorum. X. 722. N. 17.

Perjurus quis sit. X. 722. N. 17.

Perjurus an infamis notetur a legibus. VII. 502. 7. 8. 503. seq. X. 721. N. 15.

— & quid jure Canonico. X. 721. N. 15.

Perjurus an iurandum de fure possit. X. 812. 19. & N. 31.

Permutatio quid sit. III. 763. 7. & N. 10. VIII. 755. 10.

— Ejus ab emptione differentia. III. 765. 766. 7.

Permutatio quomodo sit. III. 765. 766. N. 10. X. 1223. cap. 3.

— vicem emptionis obtinet; ideo & actione evictionem competit ei, cui sit evicta res permutata. IX. 1519. & 1520. 1.

Aliena res in permutationem deducta, non potest agi in id quod interest, nisi res evincatur: re autem evicta, cum competat conditio ab eadem. IX. 1520. & 1521. 2.

Persequi rem quid sit. V. 394. 5. VI. 731. 5.

Jus persequi quid sit. *ibid.*

Persequi aliquid iudicio quid sit, & unde dictum. V. 414. VI. 522. 7.

Persecutio rei quid sit, & in quibus rebus versetur. VI. 732. 5. & N. 1.

Persecutio poenae quid sit, & quodnam poenae genus attingat. VI. 732. 6. & N. 2.

Persecutiones an sint actiones. V. 401. p. 10. 402. seqq. & 413. N. 5. & 415. 8.

Persona quid sit Ictis I. 231. N. 1.

Jura personarum propriae quae sint. I. 229. & 230. 3.

— ad ea tenenda quoniam iudicia sive actiones sint competere. I. 230. 4.

Jura personarum varia pro statu cujusque personae. I. 231. 1. & N. 1.

Personae status quid sit. Et quomodo ab illo pendat jus personarum. I. 231. 222. 2. & N. 2.

Personae aliae sunt sui juris; aliae sunt juris alieni. Et quomodo recte haec divisio. I. 293. 2. & N. 1. 296. seqq.

Personae sui juris dictae potestatem, auctoritatem, uti & fidem. & filialem, dictae quae, sunt alieni juris. I. 297. 3. & N. 2. & 298.

Aliud est jus personae, aliud est actio in personam.

Et quid sit utranque. III. 413. N. 1.

Personarum enumeratio quoniam habet juris effectum in hereditum institutionem. XI. 32. 8.

Actio in personam quid sit. V. 965. 2.

Actio in personam vel ei datur, cui quaesita est obligatio, vel ei, cui creditor mandavit suas actiones. VII. 813. 3. seqq.

— Vide *Creditor*.

An personalis actio tollatur, si creditor agat hypothecaria. VII. 847. 12. 848. seqq.

Actiones in personam car ita dictae. VII. 548. 12.

— an sint dignitate potiores illae, quae sunt in rem. V. 963. 1. & N. 1.

— communis animi causa est obligatio. V. 965. 2. VI. 612. 3.

Quae sint divisiones actionum in personam. Quae sint, & quomodo varia earum nomina. Quae brevia significant, & quis usus. V. 973. seqq.

— eorum nomina genera quatuor, & quae sint. V. 982. 5. & 983. seqq.

Solemnitas actionum nomina moribus nostris ab usu iudiciorum recessere. V. 993. 994. 20.

Petere pro auctore usurpatum a Latinis. V. 761. N. 2.

Petere idem est, atque agere iudicio. V. 414. 7.

Quid peritum dicitur, includit litem contestationem. X. 348. 5. 368. 19. 369.

Statim peti potest, quod praesenti die debetur. X. 1440. 24.

Petitio generatim accepta idem est atque actio. V. 416. 7.

Specialiter dicta actionem in rem significat. *ibid.*

— Vide *Rei vindicatio*.

Petitio praepostera quid sit. Et quare improbetur. VII. 949. seqq.

Plus petitur res, tempore, loco, causa. Et quomodo. VI. 829. 830. 2.

Quae olim fuerit, & quae hodie sit illius poena, qui plus petit aliquam ex superioribus modis. VI. 829. 1. & 830. 3.

Quando plus petit tempore, qui petit ante conditionem. VI. 831. 1. 832. seqq.

Atque, quando, & quae de causa plus loco peti possit. VI. 837. 1. 838. seqq.

Qui plus debita complexus est in libello, quae poena coercetur. IV. 233. 5.

Philosophorum praecipua quid differant a jure publico. I. 23. 8. & 29.

Fixae causae acquirunt dominium sine traditione. I. 922. 9.

de his quae relictae sunt sine causa, nec Falcidia docetur, nec Trebellianum jure novo. II. 606. N. 3. & 963. 17. IX. 770. 3.

— secus tamen de jure veteri. II. 985. 17. & N. 9.

— quemam habeantur, hoc loco *Pie* causæ. II. 983. 17.

Legatum rei alienæ factum ab eo qui ignoravit rem esse alienam, consistit favore *pie* causæ. II. 770. N. 16.

Si legatum rem quæ deinde alienata fuerit, testator postea redemerit, legatum convalescit favore *pie* causæ. II. 832. 833. N. 11.

An ex legato ad *pius* causas factum possit detrahi quarta Falcidia. IX. 775. 1.

Quoniam legatum dicitur factum ad *pius* causas. IX. 770. 3.

Favore *pie* causæ mandatum non solvitur morte mandantis. IV. 987. N. 5.

An qui testamentum fecit ad *pius* causas, possit alio quâ institutionis titulo relinquere legitimam. V. 476. N. 41.

Reus edere tenetur rationes suas favore *pie* causæ. VI. 85. N. 5.

Adversus *piam* causam locus est inefficacis querelæ. V. 533. N. 5.

in Favorem *pie* causæ iudicia sunt summaria sive executiva. XI. 743. N. 20.

Pictura cuiusvis pretii cedit tabulæ ex sententia I. G. Pauli. I. 895. 1. 896. *seq.*

— contraria Caji I. C. atque Imp. Iustiniani sententia. I. 897. 2.

— tentatur conciliatio. I. 897. 3. 898. *seqq.*

Quid juris dominus tabulæ, quid pictori tributum sit. Et quomodo uterque suum consequi possit. I. 901. 10. & 907.

Qui sciens puxit in aliena tabulæ, is nihil obtinere potest; & furti actione, atque conditione furtiva tenetur. I. 902. 11.

— quid juris, si tertio possidentia picturam, cum eo agant pictor & dominus tabulæ. I. 902. 12 & 903. *seqq.*

Pignus quid sit, et unde dictum. III. 1001. 10. IV. 569. 3. VI. 859. 1.

— an, & quatenus differat ab hypotheca. VI. 859. 2. 860. 3. VIII. 18. 11. & 1009. 2. & 1010.

— interdum pro ipsa pignoris obligatione, sive contractu sumitur; frequentius pro re pignori obligata. VI. 860. 4.

— ubinam accipiat pro contractu; et quid sit III. 1001. 11. & 1002. 12.

— acceptum pro re pignori obligata semper accedit principali alicui obligationi, sive civili, sive naturali, sive presenti, sive futuræ. IV. 569. 3. VI. 860. 5. 861. *seq.*

Pignus vel lege constituitur, vel magistratus decreto, vel privati debitoris, alioquin domini voluntate. IV. 569. 4. 570. 5. VI. 863. 864.

— tacitum constituitur a lege locatori in invectis, & illatis in urbanum prædium. IV. 570. 6. VI. 865. *seqq.*

— constituitur locatori prædii rustici in fructibus ibi natis, nisi de eo nominatim cautum fuerit. IV. 570. 6. VI. 873. 7. & 874. *seqq.*

Pignus a lege constituitur Fisco in omnibus causis, ex quibus aliquid ei deberi ceptum est. IV. 570. 7. VI. 877. 13.

— tacitum constituitur pupillo et minori in bonis tutoris & curatoris pro officio tutelæ et curæ. IV. 570. 7. VI. 877. 878. 14.

— mulieri in bonis mariti, & contra. IV. 570. 7. VI. 878. 15.

— legatario in bonis defuncti. IV. 570. 7. VI. 878. 16.

— creditori in edificio, ad quod extruendum, vel restituendum dedit pecuniam mutuum. IV. 570. 7. VI. 878. 879. 17.

An pignus a lege constituitur illi, qui dedit mutuum pecuniam ad refectorem navis, vel ad emptionem rei, in ipsa re emptâ, aut in navis refecta. VI. 879. 880. 18.

Pignus prætorium, sive iudiciale duplex; & constituitur vel ex causa iudicati. Et quale sit, & cur dictum prætorium. VI. 881. 1. 2. 3. IV. 571. 10. XI. 228. 2.

— vel ex causis, ex quibus aliquis missus est in possessionem. Et quenam sint ejusmodi causæ. IV. 571. 10. VI. 137. 3 & 881. 882. 4. IX. 1012. 2.

— qua in re a legitimo et conventionali pignore differat. VI. 882. 5. & 138. N. 6. & 140. 8. & N. 10.

Pignus constituitur domini voluntate in testamento vel ex conventionem. IV. 571. 9. 572. VI. 883. 1.

— conventionem autem verbis testata, vel factis; & quomodo. VI. 883. 2. 884. 3.

— conventionem speciali, vel generali. Et qualis sit utraque. VI. 885. 4. 5. 886. *seqq.*

— in speciali conventionem de pignore. quenam res comprehensæ intelligantur. VI. 885. 886. 5.

— in ea etiam illæ res veniunt, quæ accesserint rei specialiter obligatæ pignori, aut inde nate fuerint. Et quenam sint. VI. 886. 6. 7. 887. *seqq.*

— in generali pignoris obligatione continentur res omnes, quas quis habet, cum res suas pignori obligare se dixit, & illæ res quoque, quas aliquis habitorussit. VI. 889. 9. 10. 890. 11. IX. 1089. 1. nisi tamen sententia loquentis confineat res præsentēs duntaxat, excludat futuras; et quomodo IX. 1089. 2. & 1090.

Quenam res tacite excipiatur & pignoris obligatione generali. VI. 890. 891. 12. IX. 1091. 3. & 1092. 6. 7.

An & hæc generali pignoris obligatione continentur, si debitor nullas habet res alias. IX. 1091. 4.

An generali pignoris obligatione continentur eadem pecunia, quam debitor accepit mutuum. IX. 1091. 1092. 5.

Nulla conventionem de pignore secuta, creditor ne habet quidem retentionem rerum sui debitoris. VI. 891. 13.

- & ex quibus causis creditor etiam sine pignore habeat deli exceptionem adversus debitorem preteritum rem suam. VI. 891. 892. 14.
- Item pignori obligare potest solus dominus, aut alius voluntate ad mandatum domini. VI. 893. 1.
- nemo tamen pignori obligare potest rem suam, cui alienatio bonorum sit interdicta. VI. 895. 7.
- recte pignori obligat rem domini procurator, si modo habeat iuxta mandatum speciale, vel generale. Et quatenus. VI. 893. 894. 2.
- citius sine mandato rem domini alius pignori obligat, si dominus ratum habet. VI. 894. 3.
- Rem peculiarem pignori obligare possunt servus, & filiusfamilias, quibus libera sit administratio peculii. VI. 894. 3.
- Rem civitatis pignori recte obligat actor civitatis, qui pecuniam accipit mutuam pro Civitate. VI. 894. 4.
- Quas res pupilli, vel minores pignori obligare possunt tutor, vel curator, & quomodo. VI. 895. 6.
- Quoties pater res suas pignori obligavit pro obligationibus liberorum, qui veterem patris obligationem in se transulerunt; pignora semper in solidum obligationem teneant, quamvis filii eximantur obligatione propter Vellejanum. VIII. 188. 5.
- si tamen res suas pater obligavit pignori pro priori & sua obligatione, quibus filii liberi postea in se transulerint: tunc subducta filiarum persona, teneant pignora pro parte filiarum duntaxat, non pro parte filiorum. VIII. 189. & 190. 10.
- quomodo pignora a patre obligata pro parte filiarum teneantur. VIII. 190. 11. 12.
- Ac res suas pignori obligare teneatur Me, qui satissidare non tenetur. VI. 102. N. 9.
- Non possunt obligari pignori res sacre, religiose, publicae, neque homo liber. VI. 896. 8. 9.
- non res alienae. Et ac rei alienae pignus, dominus postea debitori quesito, convalescat. Et quidnam sit, pignus directo convalescere. VI. 896. 9. 10. & 897. seqq. & 904. 20.
- An & quomodo utilis actio pignoratitia contraria creditori adversus debitorem, cui postea quesitum ad dominium alienae rei pignori obligata. VI. 897. 11. 898. 13. 899. seqq.
- Quare creditor sciens alienam esse rem pignori obligatam, retentionem rei habent, si possidet: non autem contrariam pignoratitiam. VI. 898. 13. 899. seq. & 899. 16. 17. 892.
- An, cum dominus alienae rei pignori obligata: haec res extitit pigneratiti debitori: teneatur creditor pignoratitia contraria. VI. 903. 19. & 904. 20.
- Pignori obligari non possunt a marito res uxoris, ea ignorante aut invito. VIII. 177. 1.
- Quid si maritus eam, connoctente uxore, pignori obligavit, vel ut res uxoris, vel ut etiam proprias, quas tamen creditor esse sciebat uxoris. VIII. 177. 2. & 178. 3.
- Quid si maritus, permittente uxore pignori obligavit ut proprias ignoranti creditori. VIII. 178. 4.

- An pignori obligentur res inconsulto uxore pigneratae a marito, tanquam maritus; quarum pignori uxor postea sciens eam contradixit. VIII. 178. 5. & 179. seq.
- Res uxoris pignori obligatae a marito scienti, creditori, neque creditor distrahendi jus habet, neque mulier eam potest eas a quocumque vindicare. VIII. 181. 2. & 184. 3.
- Pignori obligari possunt res omnes, quae sunt in bonis nostris. Et quae in bonis esse intelliguntur. VI. 905. 1.
- Rerum quae pignori dari possunt, genera quatuor; & quae sint. VI. 905. 2. & 906. seqq.
- Pignori obligari non possunt natura sua servitutibus personarum, neque urbanaeum fructuorum. VI. 908. 5.
- An pignori possint obligari rusticoeum praediorum servitutes. VI. 908. 6. & 909. 7. 8. & 910.
- Pignori obligari videntur servi, vel boves aratorii, vel indruncotum araborum, nisi tamen obligati voluntate dominorum. VI. 910. 9.
- Non potest obligari pignori spes praemiorum, quae proposita sunt virtutis causa certantibus, si vicerint. VI. 910. 911. 9.
- Ut res aliqua pignori recte data sit, sufficit eam in bonis fuisse, cum pignus contraheretur. VI. 911. 10. 11.
- Res quae recipit emptionem, et venditionem, potest oppignerari, et vicissim. VI. 912. 12.
- qui amere prohibentur, iidem pignus accipere & distrabere non prohibentur. VI. 913. 13.
- In Pignore primario duo sunt iura creditoris: ius secundi, & possidendi pignoris, vel ejus persequendi, si non possidet, itemque distrahendi. II. 1314. 3. & 1315. 4. 5. IV. 572. 12. 573. 13. VI. 913. 1. & 917. seqq.
- iura secundaria creditoris duo; jus percipiendi fructus ex pignore, dummodo eos sibi coarpet in aemum; & jus pigneratam rem obligandi novo pignori. II. 1316. 7. 8. & 1317. seq. VI. 913. 1.
- Creditor possessionem pignoris adipisci debet sola magistratus auctoritate, vel actipibus competentibus. IX. 1017. 1. & 1018. ad L. 14.
- & quidem etiamsi convenit ut auctoritate sua possessionem ingredi possit, ubi id faciat invito debitori. IX. 1018. 3. & 1020. 5.
- An aliquo pacto efficiatur quod, licet de eo convenit cum debitore, possessionem auctoritate sua ingrediatur, vi non illata debitori. IX. 1021. 6. & 1022. seq.
- Creditor qui auctoritate sua possessionem ingreditur iure pignoris, vim facere existimatur; & ius crediti amittit. IX. 1017. 2.
- si possessionem ingreditur, prohibente debitori, de vi tenetur sive id fecerit ex conventionem sive non; & quare. IX. 1019. 4.
- An possit creditor, etiamsi de eo convenit ingredi possessionem pignoris auctoritate sua, postquam debitor pignus alienavit. IX. 1023. & 1024. 7. Cre.

Creditor jus habet distrahendi pignoris invito debitor, sive de eo convenerit, sive non. VI. 917. 2. IX. 1168. & 1169. 1.

— etiamsi convenerit, ut distrahere non liceret; dummodo ter antea denunciaverit debitori creditor ut solvat. VI. 917. 3. 918. 4. & 919. 920. 5. IX. 1169. 1170. 2.

— & quo temporis intervallo medio triplex hinc denuntiatio fieri debet. VI. 918. 919. 4.

— debitor autem obauratione sua creditori facta, venditionem pignoris impedire non potest. VI. 921. 6.

— creditor, pecunia non integre soluta, potest adhuc rem totam vendere pignori obligatam. *ibid.*

Pluribus rebus pignori obligatis, creditor potest vendere arbitraria suo quas vult, jure pignoris. *ibid.*

— non tamen vendenda potest res pignori generaliter obligatas, si specialiter obligatas sufficiant. *ibid.*

Creditor potest statim vendere pignus, si debitor in solutione, vel totius, vel partis cessaverit. VI. 921. 7. 8. & 922. *seq.* IX. 1170. 3. & 1171. *seqq.*

— nisi tamen aliter de eo convenerit. VI. 921. 7. An sola pecunie obligatio facta a debitor distractionem pignoris impedire valeat. IX. 1170. 1171. 4.

Venditio pignoris fieri debet bona fide, & solemniter. Et quoniam hic forma venditionis a creditore servanda. VI. 923. 9. IX. 1173. & 1174. 7. Pignori nec bona fide distracto, nec solemniter, valet nihilominus venditio, dummodo non sit particeps fraudis emptor, & debitori pignoratitia directae detur adversus creditorem in id quod interest pignus non fuisse minoris venditum. VI. 923. 10. IX. 1174. & 1175. 8.

Creditor qui bona fide & solemniter pignus distraxit, nullo modo tenetur, etiamsi res pignori obligata minime distracta sit. IX. 1175. 8.

Creditor pignoratitiam rem distrahens jure pignoris, transfert in emptorem dominium, traditione potest secuta, vel vacua rei possessione tradita. VI. 924. 11. IX. 1175. & 1176. 9. & 1181. 1.

— sed rem pignori obligatam transfert cum sua causa, nisi creditor consentiat pignoris alienationi. IX. 1181. & 1182. 1.

Si creditor pignus vendiderit ea lege, ut debitori recipere liceret, pretio emptori reddito an ex hoc pacto detur actio debitori. VI. 924. & 925. 13. IX. 1176. 10. XI. 842. & 843. 69.

Pignus a creditore venditum fidejussori debitoris, vel creditori secundo, cui obligata res erat, potest ab utroque vocari, pretio reddito; etiamsi de eo nihil convenerit. VI. 925. & 926. 14.

Creditor non potest addicere sibi pignus, nec potest sibi exuere per suppositam extranei personam. IX. 1177. 1. & 1178. 3.

— & quando extranei persona supposita hic intelligitur. IX. 1177. 2.

Adversus creditorem qui pignus per suppositam extranei personam eamptum adline possidet, potest experiri debitor actione pignoratitia. IX. 1178. 3.

— an, & quatenus debitor probare debeat emptoris personam fuisse suppositam. IX. 1178. 4. & 1179. *seq.*

Creditor recte pignus emit a debitor. IX. 1178. 3.

Quidquid occasione pignoris ad creditorem pervenit ex aliena re pignori obligata, id exonerat debitorem; sed debitor sive evicta re, sive non evicta emptori, tenetur dominio rei. VI. 927. & 928. 16.

Creditor non praestat venditi pignoris evictionem. IX. 1525. & 1526. 4.

— nisi vel aliud convenerit, vel creditor alienum seiens ignoranti vendiderit. IX. 1525. 2.

— actiones tamen suas nisi mandaverit emptori utilis ex emptio actio datur emptori adversus debitorem. IX. 1526. 3. 4.

— evictionem praestare debet ab rem pignoris jure venditam, cum pignoris jus vere non habuit. IX. 1526. 5.

Creditor emptori pignoris tria praestare debet; rem sibi fuisse oppignoratam, se habere jus vendendi pignoris; hypothecarium cedere, vel rem ipsam tradere, si possidet. VI. 916. 927. 15. IX. 1526. & 1527. *seq.*

Creditor de ea re quam pignoris jure distraxit, emptori controversiam facere non potest, dominio postea quoque. IX. 1528. 7.

Creditor rei pignoratitiae fructus lucrari non potest. VI. 929. 1.

— fructus ex re oppignoratata percepti sortem exonerant. VIII. 19. 1. & 395. 1.

— quoniam hic fructus intelligantur. VIII. 19. 2.

— quando in usuras impententur. VIII. 395. 2.

— fructus omnes sortis redditu potest exigere debitor actione pignoratitia. VIII. 20. 3.

Creditor pignus in solutum retinere non potest jure domini. VI. 929. 1.

— quibus conditionibus impetrare possit a Principe, ut jure domini pignus possideat. VI. 929. 930. 2. IX. 1219. 1. 2.

— quoniam impetrandi pignoris jure domini forma. IX. 1219. 3.

— quibus conditionibus, & quo jure debitor intra biennium post impetrationem domini possit recuperare rem suam. IX. 1220. 4.

— & qua actio. IX. 1220. 4. & 1221. *seq.*

Quidnam interit inter additionem domini pignorum, & impetrationem juris domini. XI. 225. N. 15.

Pignorum additionis non aliud est remedium, quam ut io possessionem minus res pignori capias sibi possidere jubeatur. XI. 226. N. 15.

Quomodo extranei personae suppositae hic intelligitur ab illa, quae sit auctoritate Principis. XI. 228. N. 17.

Pignus semel addito, perficitur emptio, & partes iudicii cessant, pretio etiam aedum soluto. XI. 247. *segg.*

Creditor, qui postulat a magistrato adduci sibi pignus, quod non invenit emptorem, an possit id alia conditione impetrare, quous ut eo pignore contentus esse debeat. XI. 237. 2. 238. *segg.*

Creditor qui non idoneum pignus accepit, non amittit ex actineum debitoris quantitatem, in quam pignus non sufficit. VI. 934. 7.

Quid si debitor proficitur se pignori cedere creditori: an liberetur. *ibid.*

An si creditor possit vindicare, atque distrahere pignus: illud facere cogi possit. *ibid.*

Quod creditor consequi non potuit ex venditione pignoris, potest petere actione in personam. VII. 849. 3. IX. 1165. & 1166.

Qui pignus accepit minus idoneum, non emittit executionem debitoris quantitatem, cui pignus non sufficit. VI. 934. 7. VII. 849. 350. 4.

Pignus, non interposita stipulatione, vel pacto de prestanda usura, non potest retineri, ac de reddita, tametsi datum sit cominatio in sortem, & in usuras. VIII. 449. 450. 1.

Pignus datur pluribus, vel pro viliis partibus, vel in solidum, & quodcumque ius in pignore habeat hic, vel ille. VI. 615. 3.

— cum dator pluribus simul, omnes concurrunt. VI. 934. 3.

Quoties duabus eadem res obligata est pignori diverso tempore, qui prior est tempore, potior est iure. VI. 935. 4. 936. *segg.*

— & quidem hoc ius obtinet in quocunque genere pignoris. VI. 936. 5.

— etiam si tempore prior agat ex hypotheca generali; posterior autem ex hypotheca speciali. VI. 936. 6. IX. 1013. 1. & 1014. *segg.* & 1013. 1.

— an, & potior sit iure pignoris in rebus quasitis post generalem hypothecam utrique partem, qui prior est tempore. VI. 936. 7.

Qui habet pignori specialiter obligatas res aliquas, & deinde generaliter omnia bona; non est potior in hypotheca generali, si specialis ei sufficiat. VI. 936. 6. IV. 1015. 2. & 1016. 3. 4.

An privatus qui prior est tempore, sit potior Fisco pignoris iure. VI. 937. 8. & 938. 939. 9.

Personae favor non facit, ut creditor, qui posterior est in pignore praeferatur priori. IX. 1101. 1.

— quantum hic praeferentia esse intelligatur in pignore. VI. 940. 10.

Potior est iure pignoris, qui de pignore ante convenit, sive prae convenit, sive in diem. VI. 940. 11.

An etiam ille sit potior, qui omnes convenit de hypotheca sub conditione, qua pendente, res alteri datur est pignori. Et quid interit, ultra creditum, sub quo de pignore convenit, sit potior, vel secus. VI. 940. 12. & 941. 942. 14.

Qui pecuniam credidit in rem pignoratam reticendam, conservandam, emendam, licet posterior sit tempore, iure tamen est potior creditoribus posterioribus. VI. 943. 15. IX. 1105. 1.

Mulier in pignore, quod habet in bonis mariti dotis causa, potior est creditoribus, licet tempore prioribus, qui habent tacitam, non expressam hypothecam. VI. 944. 16. 945. *segg.*

Creditor in pignore posterior, potior est iure, ubi prior creditor remissus sit. VI. 945. 946. 2.

— & quibus modis prior creditor removeatur. VI. 945. & 946. 2. & 947. 3.

Quandocumque priore creditore remoto, posterior tempore creditur non acquirit ius dimissi prioris creditoris in pignore. VI. 947. 4. & 5. & 948.

Creditor posterior solvens praei creditori, debitor etiam invito, pignus habet sibi obligatum cum pro suo debito, tam pro debito primi creditoris, & pro usuris quas ei solverit. VI. 947. 3.

Re tribus creditoribus pignori data diverso tempore, remota per tertium primo creditore, potest secundus creditor hypothecam vindicare adversus tertium; & quare. VI. 948. 6. 7. 949. *segg.*

In Pignore potior est ille qui publice, quam qui privato iudicio instrumentum. IX. 1113. 1. 2.

In Pignore est illo potior, cui priori res est obligata; non ille, qui contraxit prior. X. 1098. 9.

Debitor rem pignori obligatam transferre potest in quemlibet. IX. 1037. 1.

Pignus a debitore traditum vindicare potest emptor a quovis possessore, etiam a creditore, cui obligatum fuerat, si tamen illi debitum solvat, vel offerat. IX. 1037. 1. 2. & 1038. 3.

Pignore alienato a debitore, creditor potest illud persequi adversus possessores. IX. 1047. 1.

— dummodo tamen convenit prius reos, tam etiam fidejussores, & mandatores, & facultates coram excusserit, antequam perveniat ad pignorum possessores. IV. 573. 15. & 574. *segg.* IX. 1047. 2.

— & quando adversus pignorum possessores agi possit, non excusis facultatibus debitoris, & aliorum. IX. 1048. 3.

Qui pignori obligat rem alteri ignoranti creditoris obligatam, qua poena tenetur. VIII. 1132. 6.

Pignus creditori legatum a debitore repetere non possunt ejus heredes etiam pecuniam offerant creditori. IX. 518. & 519. 1.

— & quare debeant nihilominus heredes debitoris creditori pecuniam. IX. 520. 2.

Creditor, pignore casu amisso, non tenetur de illo debitori; & habet adhuc actionem ad repetendum suum debitum. VIII. 423. 40.

Pignus debitoris perire, quam habet sententiam. VIII. 445. 2. & 45. *segg.*

Pignus proprie perire dicitur casu fortuito; non autem culpa debitoris. Et quantum sit differentia ratio VIII. 45. 6. 7.

Pignus luere quid sit; & cur ita dictum. IX. 591. 1. & 1197. 12. — qui

- quibus modis lausur. IX. 1197. 2. & 1198. 3.
- Pignus solvitur, facta a quocunque solutione. VI. 952. 3.
- & quidem solutione pecunie totius, & non partis; etiamsi pignori datæ sint res plures. VI. 954. 5.
- nisi tamen res pignori datæ obligatæ fuerint in summas diversas. VI. 954. 6.
- non solvitur oblatione pecunie, nisi facta testato, & solemniter. VI. 953. 4.
- solvitur satisfactione. VI. 954. 7.
- hæc quid sit; qua de re competat, & quibus modis. *ibid.*
- & quomodo differat a solutione. *ibid.*
- Pignus solvitur consensu, sive remissione creditoris. VI. 955. 8. & 956. *seqq.* IX. 1059. 1. & 1153. 1.
- declaratur consensus adhuc remissio tribus modis. IX. 1154. 2. & 1155. *seqq.* VI. 953. 8. 956. *seqq.*
- Pignus solvitur consensu aperto, vel tacito, ipso iure, & non per exceptionem. IX. 1059. & 1060. *seqq.*
- Pignus, alienatione secuta creditoris consensu, semel extinctum, nunquam reviviscit; etiamsi rei pignori obligatæ dominium debitor rursus quesiverit. VI. 958. 11. IX. 1157. & 1158. 7.
- Si debitor pignus alienaverit, sciente creditore, & agente an videatur alienasse cum creditoris consensu. VI. 958. 12. IX. 1156. 5.
- Pignus remittitur, sciente creditore, & silente, in servi oppignerati manumissione. VI. 958. 959. 13.
- item in rebus venditis, vel monitis antea creditoribus publico programmate, vel in rebus a Fisco venditis sub hasta. VI. 959. 13. IX. 1156. & 1157. 6.
- Creditor, qui consensit ut pignus alteri daretur; an & quando jus suum remiserit adversus omne.
- Et quando adversus illum duntaxat, cui res pignori fuit obligata. VI. 959. & 960. 14.
- Pignus solvitur litis contestatione. IX. 1161. 3.
- solvitur novatione voluntaria, nisi tamen convenit ut res eadem pignori esset in novam obligationem. IX. 1159. 2.
- solvitur alienatione pignoris necessaria. VI. 960. 15. & 963. 22. IX. 964. 22.
- non solvitur usucapione rei obligatæ pignori. VI. 960. 16.
- solvitur tamen præscriptione longi temporis. VI. 960. & 961. 17.
- An creditor, qui rem pignori obligatam utili Serviana revocavit ab illo, qui eam usucepit, cogatur reddere pignus a se receptum debitori petenti illud actione pigneratitia. VI. 962. 19.
- & an dominus idem, qui usucepit, possit auferre illam a debitore. An vero sit aliquis casus quo debitor defendatur adversus dominum. VI. 962. & 963. 20.
- Debitor non liberatur cessione pignoris facta, invito creditore. IX. 1013. ad L. 1. 1.

Tom. XII.

- Debitor potest agere de restituendo pignore adversus creditorem, si totam pecuniam solverit. Et quando pecunia soluta intelligatur. VIII. 51. 1. 52. 2. & 53. 7.
- agere potest de pignore restituendo, si ereditor percipit ex pignore fructus compensare debeat cum credite sibi pecunia. VIII. 52. 2. & 53. 3.
- item, si debitor pecuniam creditori offerat in iudicio. VIII. 53. 4. *seqq.*
- uti si etiam satisfecerit eo nomine creditori. Et quibus modis creditori satisfiat in causa pignoris. VIII. 53. 8. & 54. 9.
- Quando debitor adversus creditorem possit agere pigneratitia. Et an is per creditorem possit repelli longi temporis præscriptione. VIII. 54. 55. 10. 15.
- Debitor, soluta, vel oblata in iudicio pecunia creditori, potest vindicare ab eo pignus; & quibus conditionibus VIII. 56. 16. 17. 18. 57. *seq.*
- & que comoda hic affert debitori vindictio pignoris. VIII. 58. 21. 59. *seqq.*
- Debitor rem suam pignori datam non potest aliter auferre creditori, quam agendo pigneratitia. VIII. 59. 1. 60. 61. 2.
- Creditor pignus sibi obligatum non potest auferre suo arbitrio. VIII. 61. 1.
- nisi convenerit ut sua auctoritate sumere pignus liceret creditori. VIII. 62. 6.
- dummodo tamen qui auferit pignus ex conventionem, ille abstineat a vi. VIII. 62. 7.
- An creditor ex conventionem ingressus possessionem auctoritate sua causa pignoris, videatur vim facere; & quatenus. VIII. 62. 63. 7.
- Vide *Actio Pigneratitia.*
- An ereditor, si egerit in perscham, & debitoris condemnationem obtinuerit; possit agere nihilominus in rem persecutione pignoris. IX. 1035. 1. & 1036. 2.
- Pileus insigne libertatis in servis. I. 271. 6. & N. 6.
- Pisces omnes sunt feræ, & nullius, præterquam qui sunt inclusi vivarii. I. 691. 5.
- an & in stagnis inclusi sint nullius. I. 691. & N. 3.
- Plagium quid sit. IV. 248. 4.
- Plebiscitum quid sit. I. 55. 7.
- quinam ejus seiscendi modus. I. 55. N. 4.
- quandonam populum universum obligare coepit. I. 55. N. 4. II. 897. 2.
- dicitur interdum lex. I. 55. 7.
- Pœna quid sit. XI. 1196. 2.
- quoniam, & quotuplex ejus significatio. VI. 730. 4.
- Pœna irrogatur, cum iis quid delinquendo, tum iis, qui negotium agendo faciunt contra legem. I. 141. 4.
- Nulla delictorum pœna committitur, sed varia pro gravitate delicti. I. 141. 5.
- non exasperatur, cum in eodem aut pari delicto eadem pœna retinetur. VII. 329. 8. 9.

Pœna nomine rei impossibilis promissa promittitur iussit. XI. 596. 8. & 1195. 6. IX. 589. 5.
— an & quomodo ubi per sententiam fuerit irrogata gravior quam que etata est e legibus, remittit infamiam. V. 137. 33. 34. & 138. *segg.*
— remittitur infamia damnato, si gravior irrogatur pœna corporalis: non etiam si pœna pecuniaria gravior infigitur; & quare. V. 142. 36. & N. 29.
— nisi tamen post pecuniariam infigitur corporalis. V. 142. N. 28.
Pœna levis, quæ leges permittant, imposita e iudice, quando remittit infamiam. V. 142. 37. & 143. *segg.*
— corporalis est pœna gravior relegatione. V. 178. N. 5.
Pœna conventionalis quid sit. VI. 733. N. 2.
An pœna conventionalis, quæ tali conditione promittitur, si factum non sit quod fieri oportuit, modum aliquem habere debeat. IX. 865. 1. & 866. *segg.*
Nullus pœnæ conventionalis modus statuitur, neque in *L. an C. de tent. quæ pro ea quod int. neque in elis juris locis.* IX. 867. 1.
— modum tamen illi aliquem statui debere unde ostenditur. IX. 869. 2.
An, & quando imponenda, vel differenda sit pœna, ubi fuerit ab ea appellatum. VI. 467. 8.
— & an ea esse appellare liceat. Et quodnam jus moribus nostris ubique fere inoleverit. VI. 421. 18. & N. 46.
Pœnæ stipulatio quomodo sit concipiende. XI. 1199. 1.
An pœnæ stipulatione tria statuuntur ex Ulpiano I. C. & quænam sint. XI. 845. 73. 846. 74.
Pœnæ stipulatio inutilis aliam facti promissionem confirmat; & quænam III. 590. 9.
Pœna committitur, etiam si absque ulla culpa promissoris factum non sit, quod promissum est. III. 589. N. 3.
— ob commissa sit, non predest debitori prerogatio temporis ad eam vitandam. XI. 1451. 7.
— non committitur, etiam quæ dies veniit; etiam si antea certum sit, fieri non posse quod debuit. XI. 1453. 9.
— non committitur ex interpellatione creditoris, vel ex mora promissoris; sed ex conditionis eveniente. XI. 1454. 11.
Pœna per stipulationem commissa quondam tacita contrahentium voluntate non exigitur. III. 581. 11.
An licet stipulari pœnam supra modum usuræ legitimæ, si quis pecuniam non reddiderit intra aliquot menses, vel dies. VIII. 487. 1. & 408. *segg.*
Pœna supra legitimam usuræ modum promissa est sit inutilis in totum: an etiam quæ legitimam usuræ modum excedit. VIII. 410. 6.
An stipulari licet pœnam edictis delictum ultra modum statutum a legibus. XI. 655. 4. & 656.

Pœna delicti iniquitas iudicis arbitrio propter aetatem. I. 172. 9.
Pœnæ promissa, si sua die pecunia soluta non fuerint, ipso iure committitur, pecunie sua die non soluta. XI. 1285. 1. 2. & 1286.
— an pœnæ eodem modo committatur, etiam si per creditorem factum sit, quominus solveretur sua die. XI. 1286. 3. & 1287. *segg.*
— quid diversum in committenda pœna quæ debetur ex compromisso. XI. 1288. 5.
An pœnam pro usura usurperit Pomponius. I. C. in L. 90. D. de V. O. XI. 1362. 3.
Pœnæ quædam sicut pœnæ & mixto Imperio communis. LV. 1143. & N. 40.
Pœnæ pecuniariae quando sint veri, & quando mixti-imperii. *Ibid.*
Penitentia non ebolet infamiam. V. 161. N. 44.
— ex ea facili sit a Principe restitutio in integrum. *Ibid.*
In his actibus, in quibus penitentia locus non est, prior actus cuius valet, vincit posteriorem. V. 325. N. 4.
Penitentia non integra in omnibus obligationibus, in quibus obligatio non nascitur, nisi ex facto alterutris. VII. 545. 7.
Pœnis studium non est improbandum. VI. 292. N. 1.
Poete qui actu proficiunt & docent, an sint a tutela immunes. I. 492. 36. & N. 13.
— an eorum sententia, morumque præcepta ab illis tradita, vim legis habere possint. VI. 292. N. 1.
Pollicitatio quid sit. III. 463. 3. & N. 2. & 478. 4.
— quare non pertinet ad genus civilis, & iustæ obligationis. *Ibid.*
An pollicitatio sit, an pactum, promissio quæ præsentis sit, & tacentis. III. 463. N. 2.
Pollicitatio dotis mariti exactioem producit inter privatos. III. 463. N. 1.
Hereditatis pollicitatione omne edatringitur, etiam si quid ei admodum datum sit, ut heredem aliquem luctaretur. VII. 311. 3. & 379. 1. & 380. *segg.*
Pollictores viles. V. 99. N. 9.
Polygamia prohibetur cum iure divino, tum etiam civili. III. 944. & 945. 14.
Polygamia notatur infamie. V. 97. 1. & N. 6.
Pontifices a Nume instituti Romæ quatuor, quibus præerat Pontifex maximus; & hi unde dicti. VI. 28. N. 21.
Causæ monumenti contrahendi fore notionis Pontificum. Et an eorumdem notio fuerint etiam causæ hereditariæ. II. 925. N. 5.
Pontificibus arbitris sequebantur arrogationes per populum. I. 328. N. 9.
Pontifices deducebant res sacras. Et quinquaginta epud Romanos. I. 636. 11.
— cognoscebant de perjuris. X. 721. N. 16.

Pontificum nomine quinam hodie apud Christianos intelligantur. I. 636. 11.
 Populator nocturnus cum publico latrone comparatur a legibus. IV. 1048. N. 14.
 — uterque potest impune interfici a quolibet, sive vi, sive dolo, publicæ salutis causa. *ibid.*
 Portæ urbis in cuius dominio sint. Et quomodo usus illarum sit singulorum civium. I. 649. 40. & 650. *seqq.*
 — ad hunc usum tuendum quænam sint iura constituta. *ibid.*
 Portus quid sit. Et quare sit publicus. I. 661. 3. de Portuum jure. 664. 10.
 Positionum usus Romano juri ignotus, & solum consuetudine inductus. VI. 237. N. 4.
 — quo jure nitatur. VI. 90. N. 10.
 Positum habere aliquid ita, ut noceat si ceciderit, qua poena coercetur. IV. 436. cap. 43. 4.
 Positum aliquid habere quinam intelligantur. IV. 437. 4.
 — Vide *Actio de posito, et suspensio*.
 Possessio, verbum ambiguum. VIII. 743. 5.
 — undenam ducta ejus appellatio. I. 957. & 958. *seqq.* 1. & N. 1.
 Possessio quid sit. Et quænam res illam constituant. I. 959. 2. & 960. *seqq.* & 964. 9.
 — non est jus insistendi, tenendive contra Bartolum & alios: sed naturalis ipsa rei detentio. I. 964. 10. & 965. *seqq.*
 — justa est, vel injusta. I. 973. & 974. 1.
 — est bonæ vel malæ fidei; & an hæc possessionis divisio sit eadem cum superiore. I. 974. & 975. 2. & N. 2.
 — est naturalis, vel civilis. An hæc quoque partitio sit ejusdem significationis cum superioribus. I. 975. 3. & N. 3. 976. *seqq.*
 Civilis possessio quæ sit. I. 975. 3.
 — naturalis quæ. *ibid.*
 Naturalis possessio tribus modis accipitur. I. 980. 9. 981. *seqq.*
 Possessio acquiritur animo simul, & corpore. I. 983. 3.
 An solo animo possit acquiri. I. 983. N. 1.
 An lege municipali induci possit, ut solo animo possessio acquiratur. *ibid.*
 — a quibus personis acquiri non possit. I. 983. 4. 5.
 Quare pars incerta possideri nequeat; & quæ dicatur in proposita re pars incerta. I. 983. 6. 7.
 Qui familiaritatis jure fundum ingreditur, non possidet; non possident coloni, inquilini, fructuarii, & similes. Et quare. I. 984. 985. 8.
 Possessio per liberam personam vobis acquiritur, si mandaverimus ut possessionem nancisceretur nostro nomine; vel si id ratum habuerimus quod nostro nomine gestum est. I. 985. 9.
 — quare ignoranti acquiritur per procuratorem. I. 985. 10.

— per servos, & filiosfamilias non acquiritur domino vel patri, nisi volenti excepta peculiari causa. I. 986. 11.
 — acquiritur ignoranti pupillo aut adolescenti per tutorem, vel curatorem. I. 986. 12.
 — acquiritur infanti & furioso per servum ex causa peculiari. I. 986. 13.
 ad Possessionem acquirendam requiritur præter animum corporalis actus *naturalis*, vel *adscititius*; & qualis uterque. I. 987. 1. & 988. 2.
 Naturalis seu corporalis possessionis modus ubi, & quatenus adhiberi debeat. I. 989. 3. 4.
 — actus adscititius apprehendendæ possessionis duplex. I. 990. 5.
 Res possidenda custodiæ nostræ subicitur I. si possessor in re præsentis nobis eam se tradere dicat, & nos eam adipisci velimus. I. 990. 991. 6. 7.
 II. Possessio rei apprehenditur traditione clavium facta in re præsentis. I. 991. 992. 8.
 III. Custodia possidendæ rei appositæ. I. 992. 9.
 IV. Re domi meæ jussu meo deposita. I. 992. 10.
 An quæcumque potestati nostræ subiciuntur, possideantur a nobis. I. 992. & 993. 11.
 Apprehenditur possessio & eum traditur pro re ipsa instrumentum emptionis, sive auctoritatis. I. 993. 994. 12.
 Possessio corpore non acquiritur, nisi superioribus modis. I. 994. 13. *seqq.*
 Possessionem acquirimus animo tantum nostro: corpore etiam alieno. I. 995. 1.
 — corpore alieno acquirimus vel per eum qui tradit, si constituit possidere nostro nomine: vel per alium. I. 996. 2. 3.
 — Vide *Constitutum possessorium*.
 Possessionem acquirimus per alium, si ille & acquirere nobis velit, & possessionem nanciscatur. I. 998. 999. 5.
 Si possessor quod mihi dare volebat tradiderit procuratori meo, qui vel suo nomine acceperit, vel accipere se velle prædixerit: utri possessio acquiritur. I. 1000. 6.
 Possessio amittitur, si res in commercio esse desierit, vel fuerit in aliam speciem mutata. I. 1007. 3.
 — si possessor vel servus esse, vel in servitute esse coeperit, vel decesserit. I. 1008. 4.
 — si naturalis facultas tenendi fuerit amissa. I. 1008. 5.
 — tenendi facultas amittitur sine facto nostro in immobilibus, si vel occupatæ vi fuerint, aut jure translate res a magistratu. I. 1009. 8. 9. & 1011. 12.
 — quid intersit a mari, vel flumine, an ab hominibus occupentur res immobiles. I. 1009. 10. & 1010. & 1011. 11.
 — detinendi facultas in mobilibus sine facto nostro amittitur furto, rapina, fortuita rei nostræ subductione. I. 1011. 13. & 1012. *seqq.*

- subducuntur potestati nostræ, & desinunt possideri res mobiles aliter atque aliter. I. 1014. 17.
- Quomodo possideri desinunt mobiles res iohannatæ, & pecudes. I. 1014. 18. 19. 1015. *seqq.*
- quomodo feræ bestię. I. 1016. 21. & 1017. 22.
- quomodo servi, etiam fugitivi. I. 1017. 23. & 1018. 24. & 1019.
- An qui tegulas vel columnas antea a se possessas in ædificium coniecit, amittat earum possessionem. I. 1015. 19. & N. 5. & 1016.
- Possessionem facto suo etiam invitum amittit, qui domum rem locat, vendit, pignori, vel precario tradit ignorans; vel eandem servo hereditario tradit. I. 1019. 25. & N. 9.
- Possessionem amittit, qui possidet per alios, si illi defecti sint, vel alius possessionem ita traderint, ut ipsi nullo modo retineant. I. 1020. 26. & 1021. 27. 28.
- & quoniam negent nobis amitti possessionem traditione servi vel coloni. I. 1020. N. 10.
- Possessionem amittit, qui possidet per alios, si possessionem, mortuis illis, alius occupaverit, vel tunc ipse possessionem adipisci neglexerit. I. 1022. 29. 30.
- non tamen possessionem amittit, si illi, per quos possidebat, sponte decesserint de possessione, vel furere coeperint. I. 1022. 31.
- Possessio retinetur quatuor modis. I. 1027. 2.
- Amittitur solo animo. I. 1025. 1. & 1026. *seqq.*
- Aoimus amittendæ possessionis declarator cum verbis, tum factis. I. 1031. 6. 7.
- Possessionem amittit, qui rem tradit dominii, vel possessionis transferendæ causæ; etiam si recipiendi animo tradat; vel ei, cui traditur, non acquiritur. I. 1031. & 1032. 8.
- rei locatæ, depositæ, vel commodatæ possessio non amittitur. I. 1032. 9.
- neque rei apud sequestrem depositæ, nisi ipsa rei possessio deponatur. I. 1032. 10. 11.
- An, & quando rei pignori positæ aut precario concessæ possessio nobis amittatur. I. 1033. 1034. 12.
- Rei traditæ possessio non amittitur, nisi is cui traditur, eam corpore saltem acceperit. I. 1034. 13. & 1035. 14.
- Possessio tradita sub conditione, non ante amittitur, quam exiterit conditio. I. 1035. 15.
- Possessio amittitur, servi alieni quasi sui manumissione. I. 1036. 16.
- amittitur ab eo, qui constituit alieno nomine possidere. I. 1036. 17.
- ab eo, qui rem quam possidet, precario rogat, vel conducit ab alio; nisi vel ignoret se possidere, vel sit dominus rei, & rem conducit, non ejus possessionem. I. 1030. 18. & 1037. 19. 20. & 1038. 21.
- conductio possessionis utilis aliquando possessori. I. 1038. 22.
- Justa possessio quibus rebus efficiatur. I. 1039. 2.
- Sine justa causa seu titulo nulla est possessio. I. 1039. 1040. 3.
- Justæ causæ possessionis sunt eadem, quæ acquirendi domonii. I. 1040. & 1041. 4.
- unde nascentur. I. 1041. 6. *seqq.* & 1042. *seqq.*
- Qui ex nulla, vel iniusta causa possidet, non prohibetur ex nova & iusta causa possidere. I. 1059. 1.
- Possidere possumus eandem rem ex pluribus causis. I. 1060. 2.
- Justa possessio absque bona fide esse non potest. I. 1061. 1.
- & quisnam bona fide possidere dicatur. I. 1062. 2. & 1063. *seqq.*
- Vide *Fides, Bona Fides.*
- ad Justam possessionem in nos transferendam requiritur, ut auctoris voluntate possidere incipiamus. I. 1069. 1.
- quando voluntate auctoris possessionem nancisci videamur. I. 1069. & 1070. 1.
- Rectene tradita & acquisita possessio videatur, quam procurator tradidit post domini mortem. I. 1071. 3. 4. & 1072. *seqq.*
- An qui possessionem accepit ab alio, possit uti possessionis ejus accessione ad unciapiendum. I. 1081. 1. & 1083. *seqq.* & 1093. 21. *seqq.*
- possessionis accessio admittitur æquitatis gratia. I. 1083. 2.
- an vitiosa possessio prioris possessoris noccat successoribus. Et quoniam sint vitia possessionis. I. 1081. & 1082. 1. & 1087. 12. & 1088. *seqq.*
- Possessio defuncti justa semper prodest heredibus ad usucapionem, etiam non apprehensa; injusta semper nocet, etiam si accessione defuncti non utantur heredes. I. 1094. 24. & 1095. *seqq.*
- & quidem justa defuncti possessio prodest heredibus ad usucapionem, etiam si hi sciant rem esse alienam. I. 1095. 25.
- non tamen prodest, si captivus decesserit apud hostes is, cujus est hereditas. I. 1095. 26.
- Possessio defuncti non transiit ad heredem. II. 451. 6.
- Possessionem transire in suum heredem quoniam sentiant. II. 451. N. 3.
- hodie transit in suos heredes, sive potius continuatur in illis ex consuetudine plurimarum gentium, & populorum. *ibid.*
- Possessionem vacuam nancisci potest heres propria auctoritate; non vacuam nisi per iudicem nancisci non potest. *ibid.*
- An justa possessio nata ex contumacia rei qui damni infecti cavere voluit, dominium transferat: an usucapiendi conditionem duntaxat. IV. 523. *seqq.*
- Contraversia possessionis, & proprietatis quando incidat. IX. 883. 884. 1.
- ejus causa & occasio est commodum possessoris & onus petitoris; & quale utrunque. IX. 884. 885. 2.
- Vide *Judex, Judicium.*

Hodie quolibet possessionis controversia decidi debet suis actionibus, & iis utilibus exemplo interdictorum. IX. 893. 13. & 893. *segg.*

Possessor quando rejiciat onus probandi in adversarium. VII. 1362. 37.

Possessor post litem contestatam prestat interitum rei, si moram fecerit. V. 835. 11. XI. 183. 1. 2.

— quando moram non faciat, lite jam contestata. V. 836. 11. XI. 183. N. 1.

— etiam sine mora condemnatur ad restitutionem fructuum. XI. 184. 3.

— differentia ratio inter fructus & rem petitam. XI. 185. 4.

— semper prestare debet moram & culpam. V. 834. 10.

— quando casum prestat, vel non prestat. V. 835. 11. 836. *segg.*

— *Vide Rei vindictio.*

Possessor absoluteus est, actore non probante. V. 718. 719. 2.

Possessor rerum hereditarium potest, & debet recte colere, & tueri; & in eo culpam prestare tenetur. V. 719. 4.

— debet solvere ex alienam hereditatis, si quod est, ne crescat utitur. *ibid.*

— an, & quatenus distrahere possit res hereditarias. V. 720. 721. 6.

— & quatenam res distractionem hereditarium rerum necessarium faciant. V. 721. 6.

An, & quatenus possessor, ubi de hereditate sit controversia, possit exigere debitas pecunias, & res hereditarias a possessoribus vindicare. V. 721. 7. & 722. *segg.*

— *Vide Rei vindictio.*

Possessor forum sortitur in loco rei sitae. IV. 1275. 2. & 1276. *segg.*

Possessor rei mobilis an forum sortitur ex loco sitae rei; an potius ex domicilio. IV. 1291. & 1292. 14. & N. 13.

Possessor hereditatis, & petitor, an, & quatenus si conveniant a creditoribus hereditariis, teneantur iudicium accipere; & an teneantur, vel legata representare illis, vel pecuniam ex hereditate debitam solvere. V. 732. 13. 733. *segg.*

— quare neutrum, mota hereditatis controversia, possit agere cum debitoribus hereditariis, praequam, si periculum sit, ne actiones interdicant iudicii moras. Et cur possit uterque conveniri semper a creditoribus hereditariis. V. 735. & 736. 17.

Possidere quid sit. I. 801. 802. 6. V. 605. 13. VIII. 3. 9.

Possidere & detinere quid differant. VIII. 3. 8. 9.

An duo in solidum possidere queant. IV. 302. 17. & 303. *segg.* IX. 970. 6. & 971. *segg.*

In pari causa potior esse debet, qui possidet. V. 623. 26. VII. 768. 4.

Postulare partem vim habet. V. 36. N. 3.

Edictum de postulando conceptum est de magistratibus qui tribunal habent. *ibid.*

Quinam postulare simpliciter prohibentur. V. 43. & 44. *segg.*

— & quibus peris officium, si postulent. V. 51. 13.

Postulandi munus habet non tantum dignitatem, sed etiam necessitatem favore dignam, si haec conjuncta sit cum officio pietatis. V. 52. N. 30.

Postulare pro alio non potest damnatus criminis capitalis. V. 48. 12.

Postulationes quomodo distinguantur a cognitionibus. V. 16. 17.

— quid haec differant a libellis. V. 16. N. 20.

Postulationum dies distincti a diebus assensionum & cognitionum. V. 36. N. 3.

Posturus quisnam sit, & unde dictus. II. 75. 7. & N. 6. IX. 323. 2.

— quomodo rite instituitur. IX. 329. 2.

— si ita fuerit a testatore institutus, *Si quis mihi post mortem meam natus erit, heres esto;* hic vivo testatore natus habetur pro praeterito. IX. 329. 2.

— si testator ita scripsit: *Si quis mihi post mortem meam intra 10. menses proximus nascetur, heres esto;* recte videtur hic institutus, etiam si vivo testatore natus fuerit. Et quo jure. IX. 329. 330. 3.

Cur, si testator simpliciter dixerit: *Si quis mortuo me natus erit, heres esto,* non recte instituitur si fuerit, vivo testatore, natus. IX. 330. 331. *segg.*

Postumus praeteritis rumpit testamentum, ubi nascitur. IX. 324. 5.

— quomodo nasci intelligitur. IX. 324. 6.

— an rumpat testamentum, si natus illico decesserit. IX. 324. 7.

— an, etiamsi decesserit, antequam vocem ediderit. IX. 324. & 325. 8.

Postumo praeterito, *Si ille, vivo testatore, natus decedat,* non potest dari hominum possessio secundum tabulas scriptis hereditas, nisi legitimis. IX. 325. 9. & 326. *segg.*

Postumus quomodo succedat ab intestato parentibus. II. 1113. N. 3.

— habet infanciosi quereham, sive suam, sive alienam. V. 435. 2.

Postumus non natus partem non facit. XI. 21. 2.

— natus partem facit collegatario. XI. 26. 15.

— plures si nascantur postumi, admittuntur omnes ad legatum uni relictum. *ibid.*

— & quomodo hoc inter postumos & collegatarium sit dividendum. XI. 26. 16.

Postumi praeteritis quid differat a praeteritione jam nati. II. 129. N. 2.

Postumorum tria genera. II. 75. N. 8. X. 1460. 3.

— de quibus caverit I. C. Cajus, Aquilius Gallus. II. 75. 8. & N. 8. & 76. X. 1463. 6. 7.

Postumi nepotes, qui tempore testamenti ab avo facti erant alieni, quomodo institui capere ex I. C. Aquilius Gallus sententia, tanquam sui. II. 76. 9. & 77. *segg.* X. 1459. *segg.*

— quo-

- quomodo ex Galli formula institui possint exemplo L. Vellej; quandoque pater illorum designat esse suum auctorem testatorum. X. 1469. seqq.
- quomodo ex Galli sententia, potius quam ex ejus formulae scripto possint institui postumi pronepotes. X. 1467. 1. & 1468. 2.
- Quondam postumus pronepos ex Aquili formula recte instituitur, etiam praterito nepote testatoris. X. 1475. 2. 3. 4. & 1476.
- Ad testator, qui postumus nepotes, aut pronepotes vult instituire secundum Galli formulam, debet filium instituire, si habet in potestate, & ad possit illam exheredare. X. 1477. seq.
- Postumus nepos ab auctore institutus, mox vivo patre natus, coque decedente, suus auctoris factus, quare non recipit testamentum ex utroque capite L. Vellej. X. 1487. 1488.
- Quomodo jura vetas de instituendis postumis nepotibus, vel quasi postumis ad prescriptum formulæ Galli, vel L. Vellej sit substitutum a Justiniano. II. 78. 11. 79. seq. X. 1489. & 1490.
- Potentiores quare fungi nequeant officio procuratoris ad lites. Et quoniam tales habeantur. V. 199. 11. & N. 11.
- Qua efficiuntur pena, cum illi qui potentiorum patrociniis auctores adveant, tum illi etiam qui dant isto nomine patrociniis. *ibid.*
- an penae locus sit, cum hi patrociniis prebent in criminalibus, vel in eo iudicio quod agitur cum alio potentiore. V. 200. N. 11.
- Potestas dominica, patris, tutoris quid sit. I. 381. N. 5.
- patria apud Romanos gravior est dominica. I. 341. N. 7.
- Vide Dominus, Patris potestas, Tutor.
- Præcepta juris tria, & quæ sint. I. 185. 4. seqq. & 186. seqq.
- Vide Juris.
- Præceptio quid sit in divisione hereditatis. VI. 995. 4.
- Quomodo hic filiofamilias debeant esse præcipui. VI. 995. 5. 6. 996. 9.
- & quare. VI. 996. 7. 8.
- Præceptor est alter pater. VI. 33. N. 22.
- an vocari in jura possit sine venie. *ibid.*
- Præceptores plagiosi exercebant, atque corrumpunt adolescentes. X. 6. 14.
- Præceptor levis castigatio permittitur. Et quæ sit talis. I. 627. 8.
- Nimiam præceptoris severitatem culpæ assignatur. Et quomodo ea sit. *ibid.*
- Quoniam vita, & qui mores præceptoribus conveniunt; quoniam bonos illi debentur. I. 627. N. 3.
- Præco in auctione pretium proclamatur. VI. 150. N. 3.
- Præconis vocis sit interdum citatio. VI. 16. N. 6.
- Prædia urbana & rustica quæ sint. Et quomodo exposcat utraque Neratius I. C. III. 251. 2. & 252. 3. & N. 2. 3.
- Prædia æstimantur I. Cui non ex loco, sed ex usu. III. 251. N. 2.
- Prædia provincialia quoniam fuerint; & earum dictio tributaria, & stipendiaria. VII. 423. 2. seqq.
- hæc sunt eodem jure, atque Italica. VII. 426. 5.
- Prædia, sive possessiones quomodo conveniri, & inquietari dicuntur. VII. 874. 2.
- Prædo quoniam sit. V. 619. 25. & N. 18.
- an talis sit, qui rem propriam, auctoritate occupavit contra venditoris voluntatem. I. 1069. 1. 2. & N. 1. & 1070.
- possidet pro possessore dotantur. V. 619. 25. & N. 1.
- Qui occupat possessionem etiam vacuum alienam rei, quam intelligit ad se non pertinere, habetur tamquam prædo. Et quæ pena tenetur; & cui. IX. 951. 1. & 953. 6. 954. 7.
- in Prælationibus dicta, repetita intelliguntur in stipulatione illis subjecta. VIII. 379. 3. XI. 1398. 3.
- Præfecti ænonne exsolvantur a tutela. I. 488. 20.
- Præfectus prætorio solus vice auctoris judicatur. VI. 417. N. 20.
- succedit Equitum Magistro. *ibid.*
- nulli alia major post Principem potestas. *ibid.*
- quando cognoscatur de appellatione ad Principem. VI. 436. 5.
- ab eo provocare non licet, etiam si de prorogata ex litigatorum consensu jurisdictione cognoscatur. VI. 417. 15. & N. 20.
- Præfecti prætorio Regibus olim comparati. VI. 418. N. 20.
- Præfectus urbi extra terminos urbis, sive extra centesimum lapidem non habet jurisdictionem. IV. 1168. N. 3.
- jura non dicit extra urbem, sed tamen judicem dare extra urbem potest. *ibid.*
- ab eo solus Princeps appellatur. VI. 437. 4. & N. 4.
- Præjudicia varie exposcuntur ab juris interpretibus. V. 1422. N. 18.
- vim legitimarum probationum non habent; & quare. VII. 1114. 33. 34.
- Præjudicium quid sit. VI. 705. 7. & N. 3.
- majori causæ per minorem fieri non debet. V. 720. 5. & N. 1. VI. 706. 8.
- Quomodo & quando præjudicium hereditatis non fiat, agente possessore adversus debitorem hereditarium. V. 723. 724. 9.
- Præjudicium inter patrem & filium quid sit; & quæ de re habetur. VI. 703. 6.
- Quando præjudicium fiat hereditati in iudicio eriscunda. VI. 969. & 970. 4.
- Præjudiciales actiones quid sint, & unde dicuntur. V. 918. 3. & 223. 8. VI. 700. 2. 705. 706. 8. & N. 4.

- tres illarum species, & quæ sint. V. 918. 3. & 919. 4.
- Quare instituta fuerint; & quæ sit illarum utilitas. VI. 706. 9. & 707. 708. 10.
- præjudicium afferunt de eadem questione, non modo inter easdem personas, sed inter alias omnes. VI. 708. 11. & 709. *seq.*
- cur in rem esse videri dicantur. VI. 710. & 711. 12.
- quoniam dicantur habere causam legitimam seu civilem; & quam sint a jurisdictione prætoris. VI. 711. & 712. 13.
- in Actionibus prejudicialibus cuiusmodi incumbat onus probandi servitutem, vel libertatem. VII. 1053. 3. & 1056. *seqq.*
- Prælati ecclesiarum jurant de calumniis. VI. 220. N. 11.
- Prælegatum quid sit; & cur nam ita dictum. II. 619. 13. VI. 995. 4.
- in iudicio erescendæ illi debet esse præcipuum cui est relictum. VI. 995. 4.
- quando veniat in fideicommissi restitutionem, aut secus; & quando totum, aut pro parte. II. 619. 620. 13.
- quare non veniat in substitutionem vulgarem. II. 619. N. 6.
- Prælegatum quod uni heredum relictum est, non veniat in fideicommissi restitutionem. VI. 1025. *seqq.* VII. 453. *seqq.*
- imputatur in quantum pro hereditaria portione dilatat. *ibid.*
- Prælegatum uni ex heredibus factum, totum pertinet ad legatarium, si vero hic hereditatem adierit, sive omiserit. IX. 509. 1. & 510. *seqq.*
- An qui rogatus est restituere, quidquid ad ipsum pervenerit ex hereditate, debeat restituere etiam prælegatum. IX. 629. 1.
- An prælegata continentur, & quatenus appellatione hereditatis. IX. 631. 3. 4.
- Præposterum quid sit. VII. 949. 3.
- Præscribere per metaphoram dictum quid valent. V. 1291. & 1292. 6.
- proprie dictum quid sit. V. 1290. N. 13. & 1291. G. IX. 1236. 15.
- Præscriptio idem est, atque exceptio; & quare. V. 1292. G. VI. 204. 4. IX. 1236. 15.
- Præscriptio longi temporis quid sit. I. 944. 3.
- quibus rebus olim ab usucapione differret. I. 944. 3. 4. & 945. *seqq.*
- hodie an ulla sit inter utramque differentia. Et quid novi de utraque constitutum sit a Justiniano. I. 948. 8. & N. 9.
- Nulla præscriptio est colonis, inquilinis, emphyteutis, aliisque, qui non sibi, sed alteri possident, adversus dominos. I. 1173. 3.
- Nulla datur præscriptio rei sacræ, religiosæ, & publicæ. I. 1173. 4.

- Præscriptio longissimi temporis, sive triginta annorum a Theodosio magno primum est constituta. I. 1173. N. 1.
- ea perimuntur omnes in rem, & in personam actiones, etiam adversus furem, vel male fidei possessorem. I. 1174. 7.
- titulus in ea non requiritur neque ex jure civili, neque ex jure Canonico. I. 1174. N. 3.
- non requiritur bona fides ex jure civili. Et quid ex jure Canonico. *ibid.*
- Præscriptio quadraginta annorum obijci potest Ecclesiis. I. 1174. 1175. 8.
- Præscriptio centum annorum obijci potest Civitatibus. I. 1175. 9.
- Præscriptio quadraginta annorum excluditur a ceteris hypothecis, si debitor possideat aut ejus heres. Sin tertius; sufficit præscriptio 10. vel 20. annorum. I. 1175. & 1176. 10.
- Actiones in iudicium deductæ litis contestatione non excluduntur nisi per 40. annorum præscriptionem. I. 1176. 11.
- Præscriptio immobilium non nisi XXXI. annorum spatio conficitur jure Saxonum. I. 67. N. 4. & 1073. N. 1.
- in ea bona fides requiritur eodem Saxonum jure. 1174. N. 3.
- Præscriptioni contraria est interruptio. I. 1177. 12.
- Impuberis nulla; minoribus nocet 30. annorum præscriptio; brevioris temporis præscriptio non nocet, etiam si ante fuerit intercepta. I. 1177. 14. V. 1117. 9. & N. 9.
- Interpellatio judicialis, aut etiam in jus vocatio interruptit quæcumque præscriptionem. I. 1177. 15. & 1178. 17.
- Præscriptionis actionem in personam interrompente modus duplex. I. 1178. 18.
- Præscriptio quomodo possit interrompi adversus illos, qui propter absentiam, furorē, etatem, vel potentiam conveniri non possunt. I. 1177. & 1178. 16.
- In annuis, mensuibus, aut similibus obligationibus; item in rebus peculiaribus filiarum, quomodo computanda sint tempora præscriptionis. I. 1178. 19.
- An præscriptio longissimi temporis acquiratur directa in rem actio. I. 1178. & 1179. 20.
- Præscriptio longissimi temporis tutum facit possessorem adversus quoscunque, quandiu possidet. *ibid.*
- an ipso jure tutum præstet possessorem. I. 1179. N. 13.
- Quoniam præscriptio ex persona debitoris creditori nocet in pignore. IX. 1026. 3.
- Præscriptiones temporales, quæ eurrant jure veteri, hodie minori non eurrunt. V. 1117. 9.
- an qui currunt minoribus etiam præscriptiones novis legibus, vel statutis inducant. I. 1117. & 1118. N. 10.
- quid si conventionales sint, aut ex dispositione testatoris nate. V. 1116. N. 10.
- Quandonom minoribus adversus nonnullas præscriptiones denegatur restitutio in integrum, quando

- do adversus alias concedatur restitutio minoribus. V. 1117. 10. & 1118. *seq.*
- Prescriptio iurium quid differat a consuetudine. I. 67. N. 4.
- Prescriptio moratoria quid sit, & unde dicta. V. 1415. & 1418. 3.
- a quo sit impetrandum. V. 1415. N. 5.
- quibus de causis; & quibus debitoribus indulgeri solet. V. 1416. 1417. 3. & N. 7. *seqq.* & 1418. N. 11.
- in ea causae cognitio est necessaria; & qualis sit. V. 1417. N. 8. & 1418. N. 11.
- quorsum haec a debitori petitur; & quomodo illi commoda offerat. V. 1417. 3. & N. 9. 10.
- annua facile indulgetur. V. 1418. N. 11.
- quinquemalla non nisi ex iusta causa, & certa Principis scientia conceditur. *ibid.*
- an possit a Principe indulgeri illi, qui eadem expresse renuntiavit. *ibid.*
- An Princeps concedere possit moratorium prescriptionem, si debitoris jurandum obligationis, vel solutioni accesserit. *ibid.*
- An possit aliquis de causa remitti creditori, & adimi debitori dilatoria exceptio, siue prescriptio. V. 1415. & 1416. N. 2.
- Prescriptio moratoria datur adversus creditores omnes. V. 1436. 7.
- an & adversus fideiussores; & quatenus. V. 1436. 7. & N. 34.
- Vide *Inducitur*.
- Prescriptis verbis actio quid sit, & cur ita dicta. X. 1273. 1. & 1274. & 1275. 2. & 1277. 6.
- an differat & quomodo a vulgaribus & certis actionibus. X. 1276. 4. 5.
- Prescriptis verbis actio est eadem, atque in factum actio; & vicinior. X. 1277. 1. & 1278. *seqq.*
- quomodo ab ea differat ex usu iura in factum actio. X. 1279. & 1280. 3.
- Prescriptis verbis actio cur dicta in factum. X. 1284. 2.
- cur civilis dicta, & esque utilis, non directa; & quare datur in quatuor illis contractibus, qui nomine carent. X. 1285. & 1286. *seqq.*
- cur incerta dicatur, vel incerta actio frequentius. X. 1287. 8. 9.
- Actio prescriptis verbis ex omnibus quatuor contractuum generibus competens datur semper in id, quod interest. X. 1287. & 1288. 10.
- Actio prescriptis verbis de eo praestando quod convenit, sola competit in tribus contractuum sine nomine generibus, cum alter dedit, aut fecit, alter vero dare, vel facere cessat. X. 1233. 2. & 1234. *seqq.*
- Actio prescripta verbis non minus competit, cum facio ut des, quam in aliis tribus contractuum sine nomine generibus. X. 1235. cap. 10. & 1236. *seqq.*
- In eo contractuum genere, cum facio ut des, an datur actio prescriptis verbis: an potius actio de dolo, si dolo non dantis arguitur. X. 1247. cap. 15. & 1248. *seqq.*
- Actio prescriptis verbis quare competat in emptione cum pacto de retrovendendo. X. 1219. & 1220. 2.
- Præses, aut ab eis quis reputetur. X. 1348. 6.
- Præses rei quae dicatur. V. 913. 9.
- Præses quisam habeantur pro tempore usucapiois iuriscivili. I. 1073. 1.
- & qui moribus aetiorum temporum. I. 1074. N. 2.
- Præsidum provinciarum prohibentur accipere dona, & emere res immobiles omnes; mobiles autem res quas emere non prohibentur. III. 650. 651. 14.
- prohibentur negotiari, & foras exercere, siue per se, siue per alium in eadem provincia. III. 651. 14.
- eadem prohibitionem tenentur Praesidum domestici & consilarii. III. 652. 16.
- Qui aliquod officium temporale in provincia administrant, prohibentur comparare praedia, praeterquam paterna, si a Fisco distrahantur. III. 652. 17.
- non prohibentur tamen comparare res mobiles quascunque, sed nec immobilia dono data, non pretio quaesita accipere prohibentur. *ibid.*
- prohibentur etiam uxorem ducere mulierem provincialem, vel inde oriendam. III. 652. 17. & 946. 17.
- inire tamen sponsalia cum illa non prohibentur. III. 946. 18.
- non vetantur, excepta administratione, uxorem ducere provincialem, aetate desponsatam. III. 946. 19.
- Moribus nostrorum temporum non tenentur hae prohibitiones Provinciales, Praesides, & Officiales perpetui. III. 652. 15.
- Praesides a quoniam mittuntur. IV. 1122. N. 12.
- quam iurisdictionem habent in provinciis. *ibid.*
- mandare illam poterant. IV. 1121. 4.
- habebant merum imperium; & an ordinario iure, an vero speciali concessionem. IV. 1151. 23. & N. 48.
- an poterant iudicare per se olim, vel semper & ubique in provincia. Et an id pro more habuerint. III. 1335. 3. & N. 1. & 1336. 1337. & N. 4.
- respondere nequeunt iudici de facto consulendi, de iure tamen respondere possunt. Et quare. VI. 283. 6. & N. 8.
- Præses Caesaris accipiebat salarium semel, & integram quotannis. V. 19. N. 25.
- non nisi anno exacto distribuatur illud suis assessoribus. *ibid.*
- Qui vices praesidis gerit, administrat iure ordinario provinciam, & habet proconsulatum. V. 1119. N. 9.
- Præstantia aestimatur pro magnitudine, deinde pretio cuiusque partis. I. 904. & 905. 2.
- Quoniam datur actiones adversus dominum partis praestantioris, qui partes iunxit & possidet. I. 903. 3. & 906. 4.

Præstaudi verbum generale est, & quid continet. IV. 731. & 732. G.
 Præstatio annua, vel menstrua initio cuiusque anni vel mensis solvenda. XI. 901. & 902. *seqq.*
 — Vide *Stipulatio annua præstationis*.
 Præstatio mutua denegata doli exceptionem tribuit. V. 1381. 20. & 1382. *seqq.*
 Præstatio mutua duplex, & quænam. V. 1382. 21.
 Præstatio alterius rei fere versatur in causis quinquæ. *ibid.*
 — quomodo in mutuis contractibus. V. 1382. & 1383. 21.
 — quomodo in sumptibus factis in rem petitam. V. 1383. 22.
 — quomodo in quarta Falcidia debita nomine rei individuae, puta, legatæ servitutis. V. 1383. 23.
 — quomodo in liberatione puri debiti legata sub conditione. V. 1384. 24.
 — quomodo in pecunia debita ei, cui pignus datum est. V. 1384. 25.
 Præstatio mutua ipsius rei petitæ, quæ vicissim reo debeatur, incidit in re aliena vendita, duplici modo. V. 1385. 26. 27. & 1386. 28.
 — quomodo recusata præstat reo doli exceptionem ad rem ipsam quæ petitur retinendam. *ibid.*
 Præstationes annuæ, vel menstruæ sub conditione promissæ ex die stipulationis, inpleta conditione, deberi incipiunt futuræ; præteritæ vero ex ipso stipulationis die debentur, & peti possunt. XI. 1173. 5. & 1174. *seqq.* & 1169. *seqq.*
 Præstationes extraordinariæ quæ sint; & an eæ sint ex conventionē. III. 547. 548. 10. & N. 7.
 Præstationum persequendarum causa præposita est actio extraordinaria. Et quæ sit. III. 548. 11. 549. *seqq.*
 Præstigiatores quinquæ sint. V. 93. N. 1.
 Præstigiū unde dictum. *ibid.*
 Præsumptio quid sit. VII. 1013. 8.
 Onus illam probandi ejus est, adversus quem facit præsumptio. VIII. 31. 9.
 Quinam præteritici non debeant, & qui dicantur præteritici. II. 93. 1. V. 436. 7. IX. 290. 9. & 304. 305. 2.
 Præteritio aliter atque aliter infirmat testamentum. II. 95. 3. 4. 96. *seqq.* IX. 306. & 307. 4.
 — quomodo testamentum infirmet, præteritis postumis, aut iis qui postumorum loco sunt. II. 97. 6. 7. 98. & 129. 130. IX. 307.
 — quomodo, præteritis liberis emancipatis. II. 98. 99. 8. IX. 307. X. 1490. 8. & 1491. 10.
 — quomodo, præteritis liberis, qui nunquam fuerint impotestate testatoris. II. 99. 9. IX. 307. X. 1490. & 1491. 11.
 — an auctorioribus modis, quibus præteritione testamentum infirmatur, fuerit derogatum jure novissimo. II. 100. 11. *seqq.* & 101. *seqq.* IX. 307. 5. & 308. *seqq.*

Irrito facto testamento paterno ex causa præteritionis, an sola institutio irrita maneat; an etiam cætera in testamento cauta. II. 106. 22. & 107. *seqq.* & N. 6. 7. IX. 313. 314. *seqq.*
 — quid si præteritio liberorum facta sit in materno testamento. II. 107. N. 6. & 108. N. 7.
 An valeant relicta in testamento, si pater aut mater liberos præterit, quia ignoravit se illos habere. II. 107. 23. 108. & N. 8. IX. 316. 9. & 317. *seqq.*
 Quomodo præteritio nati differat a præteritione postumi, sive nascituri. II. 129. & 130. N. 7.
 Prætoris appellatio latiore significatione magistratus omnes complectitur. I. 57. N. 7. II. 597. N. 1.
 — angustiore significatione quinquam appellatione prætoris intelligantur. II. 597. 2.
 — custos est, & interpretis civilis. VII. 162. 19.
 — ejus jurisdictio in quibus rebus versetur. VII. 621. 15.
 — tutor dari potest testamento. I. 403. 10. & N. 4.
 — creatus, ut de privatorum causis judicaret, vel judicari juberetur: ut jus civile adjuvaret, suppleret, interpretaretur. IV. 1124. N. 14.
 — eidem competeat jurisdictio contentiosa, mixtumque imperium. *ibid.*
 — & quidem jure magistratus. IV. 1124. N. 14.
 — actus autem voluntariæ jurisdictionis non jure magistratus, sed speciali jure. IV. 1124. N. 14.
 — Romæ mandare poterat jurisdictionem. IV. 1121. 4.
 — questionibus capitalium rerum iudicandis præerat, iuxta quæ careret jure animadversionis. IV. 1151. N. 47.
 — an cognosceret de omnibus delictis. *ibid.*
 — summum habebat imperium intra urbem: extra urbem habebat, tamquam privatus. IV. 1168. 5.
 — quando facere aliquid intelligeretur ex officio magistratus; & quando ex judicis officio. XI. 504. 6. 506. 9. 507. 11.
 — dare poterat actionem in ea causa, in qua non erat actio civili jure constituta. VII. 160. 17.
 An prætores judicare per se potuerint quandoque; & an soliti fuerint judicare. IV. 1334. 1335. 3. & N. 1.
 — poterant judices dare, cum ipsi judicare nonlebant. IV. 1338. & 1339. 5.
 — cognoscere per se de causis, & judicare tenebantur jure Justiniano; IV. 1337. 4.
 — de quibus vero causis: Et quare de iis per se cognoscere tenebantur. IV. 1350. 7. 8. & 1351. *seqq.*
 — cognoscere de criminalibus causis tenebantur jure veteri. IV. 1350. 8.
 — item de illis, quæ notionis prætoris dicebantur. *ibid.*

- Praetore datur provocatio ad praefectum Urbi. VI. 437. 4. & N. 3.
- Praetores, & omnes qui praerant jurisdictioni, iudices appellati. VI. 488. 9.
- Praetoris esse, diminueret lites, quomodo sit accipiendum. X. 322. 8.
- Praetoris peregrini iurisdiclio concurret cum iurisdictione praetoris urbani. IV. 1176. N. 13.
- Praetor fideicommissarius cognoscebat de fideicommissis infra certam summam: supra eam cognitio erat consulis. II. 197. N. 1. & 1352. N. 10.
- cognoscebat de fideicommissis privative quoad praetorem urbanum, cuius aotes fuerat hanc iurisdictione. IV. 1177. 12. & N. 14.
- Praevicatio quid sit. V. 122. 30.
- inurit infamiae notam. *ibid.*
- Praevicator proprie quinquam sit. V. 62. 30.
- Præventio quomodo datur inter iudices. IV. 1176. 12. & N. 13.
- expedit sola in ius vocatione. IV. 1296. N. 3.
- Præventio inter partes quid sit. IV. 1296. 4. & N. 3.
- An praeventus possit ex novo privilegio provocare ad proprium iudicem; & quandomam possit. IV. 1296. 3. 4. & N. 3. & 1297. *seq.*
- quid sit praeventus factus sit postea monachus, vel sacerdotio sit initiatus. IV. 1297. N. 2.
- Pratum unde dictum. X. 1418. 41.
- fructus ejus naturalis. X. 1417. 40.
- Precarium quid sit. III. 997. 998. 6. & 1299. 2. IX. 1005. 1.
- differt a commodato, & quomodo. III. 998. 999. 6. & 1332. 1333. 6. & N. 2.
- differt a donatione; & quomodo. III. 1332. 6.
- nascitur ex conventionione; & quomodo. III. 1330. & 1331. 4.
- contrahitur rei interventu. III. 1329. & 1330. 3.
- quare contractus sit sine nomine. III. 1331. 1332. 5.
- finitur morte accipientis, neque transit ad heredes. III. 1333. N. 3.
- non tamen finitur morte concedentis, antequam heres precarium revocet. *ibid.*
- & an hoc ius sit perpetuum. *ibid.*
- Interdictum de precario quid sit; & cur necessarium. IV. 351. 2. IX. 1007. 2. & 1008. 4.
- datur adversus eum, qui precarium accepit, si illud habet, vel si dolo desit possidere: secus si amisit casu, vel culpa. IX. 1007. 2. 3.
- Quæ actio competat de precario. III. 1334. 4.
- Praes pro supplicii libello. VII. 1252. 2.
- Praes, quibus testamentum est insertum, quid sint. IX. 50. 2.
- Quæ sit testamenti precibus inserti fides atque auctoritas. IX. 52. 7. 53. 10.
- Praetia rerum non ex effectu, neque ex utilitate singulorum; sed ex communi hominum consuetudine aestimantur. II. 941. 942. 14.
- Pretium quid sit, & unde dictum. III. 761. 3. VIII. 727. 7.
- debet in pecunia numerata consistere. III. 765. 7. VIII. 728. 8. & 757. 1.
- debet esse certum; & quomodo. III. 766. 8.
- Pretium formale, seu speciale quod sit, & unde dictum. II. 942. 14. & N. 12.
- Pretium frumenti, vel fundi unde ducatur. II. 942. N. 12.
- Sine pretio emptio non consistit. III. 764. 6. VIII. 727.
- Pretium ærum quid sit, & cur ita dictum. VIII. 879. 6.
- aestimatur ex qualitate loci, & ex quantitate fructuum. VIII. 880. 11.
- ejus aestimatio committenda viris peritis. VIII. 880. 12.
- Pretium succedit loco rei. V. 649. 9. & N. 2.
- Qui pretio fruitur, rem habere videtur. II. 993. 5. & 994. 6. V. 679. 16.
- Primigeniorum jus Romanis ignotum. II. 1117. N. 3.
- magis attemperatum est imperio monarchico, quam democratico. II. 1118. N. 3.
- An qui natus est in matrimonio primus, excludat iure primogenituræ antea natus, & legitimatum per subsequens matrimonium. *ibid.*
- Primipilus veteribus latinis primus centurio legionis dictus. VII. 793. 3.
- Pimpilus postea dictus, qui annonæ militari curandæ præerat. *ibid.*
- Adversus primipilum fisci debitorem tria fisco sunt constituta privilegia; & quæ. VII. 793. 794. 4.
- Princeps in locum populi successit, translata in ipsum populi potestate. XI. 1701. 4.
- an solutus sit legibus. I. 139. 1. & N. 1.
- quomodo superior legibus dicatur. II. 611. N. 1.
- ejus est, Dei legem cultumque tueri. I. 202. & 203. 9.
- Princeps beneficium tribuere non solet in alterius damnum. I. 353. 15.
- dominium, vel ius privato quaesitum non potest adinire sine causa, nec de plenitudine potestatis; & neque cogente necessitate, pretio non soluto. I. 933. N. 1.
- quando, & quomodo concedat ius domini creditori. I. 934. 935. 2.
- potest institui heres, præterquam ubi fuerit litis causa institutus. II. 156. 26.
- non potest institui heres in testamento nuocupato. IX. 55. *seq.*
- an possit capere ex testamento alterius. Et an ipse testamento legare possit. IX. 41. 1. & 42. *seq.*
- Quartam Trebellianam non deducit. II. 600. 8.
- An Princeps sit in numero civium. IX. 43. 2.
- an ex contractu cum subditis inito efficaciter obligetur. III. 641. N. 10.
- an obligetur ex iure civili nudo pacto, neque ac stipulatione. III. 1352. & 1353. N. 12.

- cum de aperto jure respondet, quibus utatur verbis. IV. 1028. 10.
- quem respondendi morem servet, cum de aliqua re consulitur. IV. 1039. 10.
- Princeps in sua causa judicare potest: ex honestate tamen in arbitrium compromittit. IV. 1039. N. 2.
- jus habet creandi omnes magistratus. IV. 1105. N. 14.
- celsior est omni magistratu. IV. 1114. N. 25.
- quando faciat jurisdictionem propriam ejus, cui dedit. IV. 1156: & 1157. 27. & N. 54.
- quando censeatur concessisse jurisdictionem ordinariam, & quando delegatam. IV. 1156. N. 54.
- quando excitatus videatur jurisdictionem magistratus. *ibid.*
- quando possit revocare sententiam, quæ transit in rem judicatam. XI. 341. N. 2.
- extra ditionem suam habetur, uti privatus; extra territorium non potest jus dicere neque inter subditos. IV. 1168. N. 3.
- dicitur patriæ atque omnium communis pater. VI. 32. N. 22.
- non potest in jus vocari sine venio. *ibid.*
- immunis est a præstando per suos procuratores jurameato calumnie. VI. 221. N. 12.
- Quando Princeps cognoscat; & quando vice Principis alii magistratus cognoscere debeant causas appellationis. VI. 438. & 439. 5.
- Vide *Appellatio*.
- Abdicative non translata sit in Principem molestas. I. 125. N. 7.
- Omnis jurisdictio residet in Principe; & ab eo derivatur in omnes magistratus. IV. 1105. N. 14.
- Principi vetita est legationum regnorum communis alienatio cujusque ditionis. IV. 1114. N. 25.
- Principi mores vulpis & Leonis simul imitandi. IV. 392. N. 1.
- Principis consilijarii tamquam pars corporis ejus habentur. V. 19. 24.
- Principem habere jura omnia in scrimio pectoris, error est interpretum quorundam puerilis. IX. 51. 6.
- Omne Principis verbum custodiri religiose debet ab illo, tamquam jusiurandum. X. 651. N. 5.
- Per salutem & vitam Principis jurare licitum est. X. 649. N. 5.
- Vide *Jurare*.
- Qui Principis res administrant, vel curam aliquis rei suscipiunt Principis jussu, excusantur a tutela. I. 488. 21.
- Alleetus in Principis consilium excusatur a tutela, non modo delata, sed etiam a suscepta. I. 491. 33.
- Principum constitutiones habent vim legis. I. 62. 2.
- triplex illarum species. I. 62. 3.
- Quænam sint Principum cuncta atque decreta. I. 62. 3. 4. & N. 1.
- Principis edicta atque decreta in jure sæpe conjungi solent. I. 63. 7.
- Quis sit ordo Principum constitutionum quæ ad jus sacrum pertinent. Et quæ sit illarum auctoritas. I. 203. 10. 11. & 204. *seqq.*

- Principes Imperij Germaniæ, qui litem habent eum subdito, vel civitate sua, conveniuntur in Camera Imperiali. IV. 1039. 2.
- nisi tamen consuetudine receptum sit, ut coram provinciali curia eadem cause tractari possint. *ibid.*
- eorum constitutiones an sint habendæ pro lege. IV. 1170. & 1171. N. 7. V. 977. N. 4.
- an singuli in sua ditione jura summi Principis habeant. IV. 1170. & 1171. N. 7.
- in causa capitali subire debent iudicium, non cameræ Spirensis, sed ipsius Imperatoris. IV. 1328. N. 7.
- an computari possint præfectis prætorio. VI. 417. N. 20.
- an provocare liceat ab illis. *ibid.*
- Privati quinam dicantur apud Latinos. I. 223. 2.
- Privati Principis quinam sint. VIII. 855. 70.
- reade prohibentur Palatinis vestes, aurum, vel argentum Principis. VIII. 855. 69.
- & quare. VIII. 855. 71.
- Privatio omnis habitum rei præcedentem includit, & continet. VII. 1011. 5.
- Privato mandari potest jurisdictio ex jure civili; secus ex jure Canonico. IV. 1122. N. 13.
- in mandari potest capitalium eausarum cognitio. IV. 1141. N. 36.
- Privatus opponitur illustri, magistratui, & publicæ personæ. IV. 1085. N. 4.
- an merum imperium habere potuerit. IV. 1150. N. 46.
- Privigeni quando novercam alere teneant, & quando alendus a vitrico. III. 452. N. 2.
- Privilegia proprie dicta quæ sint. I. 115. N. 6.
- Privilegia pro jure singulari usurpata quænam sint. I. 114. 9. & 115. *seqq.* & N. 6.
- Vide *Jus singulare*.
- Privilegia non trahuntur ad exemplum. I. 118. 11.
- æstimantur ex causa, & non ex tempore. VI. 153. 3.
- quædam tribuantur causæ, & quædam personæ. V. 1247. G. VI. 153. 3.
- non solent, nec debent concedi cum alterius injuria. VIII. 867. 21.
- tribuntur ex causa, sive personæ, sive rei, sive utrique. VI. 154. 4.
- quibus tribuantur personis. VI. 154. 5. & N. 3. 4.
- quot & quibus rebus, sive causis tribuantur. VI. 155. 6. *seqq.* & 156.
- quænam tribuantur simul causis, & personis. V. 156. 11. & 157. *seq.*
- Privilegium revocandi ad proprium iudicem est militum, scholasticorum, & eorum qui Ecclesiæ ministerio sunt addicti. IV. 1210. 4.
- Privilegium publicum est, aut privatum. IV. 1210. 4.
- Publicum quid sit. *ibid.*
- privatum quid sit. *ibid.*

- Heres ex persona defuncti conventus nullo privato, & suo privilegio excusatur, quomodo sibi se defendat, ubi delendum erat defunctus. IV. 1210. 5.
- an excusetur privilegium communi, sive clausa in corpore juris, ut vocant. IV. 1210. 5. & N. 3. & 1211. seg.
- Privilegio corpori professorum, vel episcopus tributo tandem singuli utantur, quando ea arte se exercent. V. 486. N. 44.
- Privilegium qui allegat, quare ejusdem privilegii causam probare debeat. VII. 1261. 24. segg. & 1262. segg.
- Probatio nonnulla est plena, semiplena, & neque semiplena. X. 745. 746. N. 4.
- alia est perfecta, & imperfecta. X. 746. N. 4.
- imperfecta, junctis aliis adminiculis, perfici potest; & varia est pro illorum varietate *ibid.*
- Probatio semiplena quoniam vulgo talis habetur. X. 747. 3. & N. 5. 6. & 748.
- delenditur. X. 745. 746. N. 4. & 748. 4. & N. 7. & 749. N. 8. segg.
- ea locum facit jurjuranda necessario, quod eam supplet. X. 745. N. 4. & 750. N. 10. & 751. N. 11. segg.
- Probationum sedes quae sit. VII. 1005. 1. segg.
- Probandi necessitas in iudicio, quae sit. VII. 1007. 6. 7. 8.
- Qua sit non probantis poena. *ibid.*
- Probare verbum analogum. VII. 1007. 13.
- Probare proprie dictum quid sit. VII. 1007. 9. 10. 11.
- quae significatione hic accipitur; & quot aliis idem significatibus verbis in iure explicetur. VII. 1007. 13. 14. & 1008.
- Probandi onus incumbit ei qui dicit, non ei qui negat, cum aetori, tam reo. VII. 1009. 1.
- incumbit, negante reo, actori affirmanti: secus illo fatente. VII. 1010. 2.
- incumbit autem reo de aetoris intentione confesso, & aliquid in suam defectionem alleganti. VII. 1011. 3. 4.
- an soli reo incumbat dicenti solutam fuisse pecuniam quam actor petebat, veluti a se numeratam. VII. 1011. 5. & 1012. 6.
- An reo ignoranti, puta heredi, cujus neganti pecuniam fuisse numeratam, & solutionem quoque alleganti incumbat probatio. VII. 1012. 7.
- Probatio non incumbit aetori affirmanti, cum aliquid facit pro aetore presumptio. VII. 1013. 8. 9.
- Reo neganti probatio incumbit, cum de officio suae administrationis convenitur. VII. 1014. 10. 11. & 1015. seg.
- Possessionem vindicanti, & ad se pertinere dicenti onus probandi incumbit. VII. 1015. 1. seg.
- eo autem non probante, manet illa possidentis. VII. 1015. 3. 4. & 1016. segg.
- Quare hereditas cuius tutori opponentibus, dum conventionitur ex persona tutoris alterius, cum solvendo fuisse tempore deponit tutelae incumbat probatio. VII. 1017. 1. & 1018. segg.
- Probandi onus cuiusque in omnibus in actionibus praedictis. Et quid facto opus sit, ut statuat uter sustinere debeat partes aetoris, vel frui commodo possessoris. VII. 1055. 3. & 1056. 4. & 1057. seg.
- onus probandi non incumbit ei sive domino sive servi, qui est in possessione iuris, quod sibi vindicat sine dolo. VII. 1057. 7. segg.
- quid ei cum domini, tum servi sit injusta possessio. VII. 1058. 13. & 1059. seg.
- Probationum species legitima tres. VII. 1109. 8. segg. & 1110.
- *Vide Argumenta, Instrumenta, Testimonium.*
- Probationis duntaxat vires habent confessio in iure facta, & jurjurandum, deferente adversario, praesentium. VII. 1111. 21. segg. & 1112. 27.
- An sint probationum species iuramenta, fama, & praedicta. VII. 1112. 28. segg. & 1113. seg.
- Inopis probationum quotuplex. VII. 506. 4. 507. 7.
- qualis haec in deferenda jurjurando desideretur. VII. 505. 3. 506. segg. X. 743. 3. 744. segg.
- Vulgatum juris axioma. Non probat hoc esse, quod ab hoc contingit ut abest. II. 432. 17. VI. 1041. 5. VII. 1246. 12.
- Processus iudicarii ordo substantialis, si omittatur, semper vitiat. VI. 1. N. 2.
- Processus nullus an partium consensu subsistatur. VI. 4. N. 4.
- quibus ejus solemnibus renuntiati possit a litigantibus. *ibid.*
- pro solemnibus processibus adest presumptio. Et quomodo ea longo tempore inducatur. *ibid.*
- Defectus sollemnium non vitiat processum iure regio Hispanorum. *ibid.*
- Processus nullitates in curia Imperii suprema non attenduntur, si de meritis causae liquet. *ibid.*
- Prolamare in libertatem quid sit. VI. 701. 3. & N. 1.
- Qui corrumpunt programmata magistratu pro foribus ecclesiae, aut publico alio loco proposita, alibi corrupti poena tenentur. IV. 218. N. 17.
- Citatio per proclama. *Vide Citatio.*
- Proconules a quo mittebantur in provinciam. IV. 1122. N. 12.
- quoniam erat illorum jurisdictione. *ibid.*
- cum mandare poterat, ubi essent ingressi provinciam. IV. 1121. 4. & 1139. 18. & N. 34.
- exercebant jurisdictionem voluntariam, statim ac urbe essent egressi, & donec urbem iterum essent ingressi. IV. 1139. N. 34.
- in provinciis summam habebant imperium: privati habebantur extra provinciam. IV. 1168. 5.
- majores summam causas audiebant hiberno tempore, quo & conventum indicare, & forum agere debebant. IV. 1173. N. 10.
- Proconsulis jurisdictionis successoris adventu finitur. IV. 1199. 8.
- sed tamen ea sunt, quae decessurus egit, antequam successorem advenisse cognoverit. VI. 1399. N. 5.

Procurator dicitur, qui datus est, vel ad negotia, vel ad lites. VIII. 449. 40. 41. 42.
 Procurator absolute dictus omnium bonorum intelligitur ex usu veterum. III. 1163. 4.
 Procurator ex usu juris proprie nuncupatur, qui vel mandato domini, vel muneris sui necessitate aliena negotia, vel litem procurat. V. 163. 2. & N. 1. & 164.
 — generalis est, & specialis. V. 233. 36. & 234. 31. & 235. 32.
 — *generalis, et cum libera* an idem sit, & quomodo differant jure canonico. V. 235. 32. & N. 31. 234. N. 28. I. 735. 11. & 736. 12.
 — potest administrare omnia negotia, & omnes causas agere, quæ sub illo rerum genere continentur. V. 235. 32. & 236. N. 32.
 — generalis est, cui vel unum causarum genus, vel omnes indefinite causæ commissæ sunt. V. 234. N. 29.
 — specialis est, qui vel datus est ad unam litem, sed totam, vel ad unius causæ actum unum, vel plures. *ibid.*
 — generalis non potest agere de illis causis, quæ speciale mandatum requirunt. Et quænam illæ sint. V. 236. 33. & 237. *seq.* & N. 33.
 — Vide *Mandatum*.
 — datus ad negotia generaliter etiam ad agendum, vel defendendum datus censetur. V. 247. N. 7.
 Procurator, qui habet speciale mandatum, rem domini alienando, dominium transfert. I. 734. 9.
 An generalis procurator alienare possit; & quatenus. I. 734. 9. 10. & 735. *seq.*
 — domino possessionem acquirit, etiam ignorant. I. 985. 9. 10.
 — hereditatem ignoranti quare non possit acquirere. II. 442. 5. 443. & N. 5.
 — quando stipulari domino utiliter possit. III. 573. 22. & N. 16. & 574. VIII. 114. 12. & 113. *seq.* X. 407. 408. 1.
 — quare militi semper stipuletur utiliter. III. 570. 16. X. 408. 2.
 Procurator generalis solvere potest ea debita, quæ habet exactionem, non quæ habent retentionem. IV. 744. N. 3.
 — quando eidem recte solvatur. IV. 756. 23. 757. IX. 1412. 5. & 1413. 1414. 7.
 Procurator generalis, si indebitum solvat, domino ratum non habente: potest condicere solutum. III. 1163. & 1164. 4.
 Procurator in rem suam quinam sit. IV. 457. & 458. 15. V. 194. 5. & 250. 11. VII. 819. 41. IX. 522. 4.
 — actiones utiles exercet suo nomine. VII. 819. 40.
 — quomodo alienam simul, & rem suam exerceat. VII. 820. 45.
 — an convexus vice mutua domini nominis possit compensare suo nomine quod actor debet. IV. 467. N. 14.

An procurator in rem suam comprehendatur jure municipalis sub appellatione procuratoris. V. 163. N. 1.
 Procurator novare potest. IV. 918. 15. & N. 8.
 — an accepto ferre possit. IV. 931. 10. & 952. 11.
 An procurator collocans domini pecunias apud nummularios qui publice habentur idonei, teneatur isto nomine; si postea illi foro cesserint. VIII. 49. 17.
 Procurator sine domino prestare debet usuras compensationis ejus pecunie quam habuit otiosam, ubi solitus sit dominus eam fœnori locare. VIII. 402. 6.
 — an possit repetere pecuniam quam solvit pro debitore, suo domino, ubi in Clitographo sibi restituto scripserit, nihil deberi creditoribus. IX. 1441. *seqq.*
 — an teneatur exigere a se pecuniam, quam domino debet. Et an debeat cum usuris, nisi fecerit. *ibid.*
 — exigit a domino usuras ejus pecunie quam in rem domini vel accepit mutuam, vel de suo impendit. *ibid.*
 — quare in superioribus casibus usuras domino præstet, vel ab illo exigat, nulla secuta mora. VIII. 402. 403. 6.
 Procurator, si domini nomine conveniatur, potest compensare quod domino debetur ab actore. VIII. 341. 3. 4.
 — an satisfacere debeat dominum compensationem ratam habiturum. VIII. 341. 5.
 Procurator in rem suam compensare potest etiam quod sibi debetur. VIII. 341. 342. 6.
 Procurator sumptus in litem factos tametsi inutiliter, dummodo factos ex probabili causa consequi debet. VIII. 571. *seqq.*
 — quinam sint ex probabili causa facti sumptus in litem. VIII. 573. 2.
 — sumptus etiam necessarios in litem factos non consequitur, si culpa sua causam amiserit. VIII. 573. & 574.
 — præter amissos sumptos etiam in id quod interest domino teneatur. *ibid.*
 An procurator generalis qui bonorum possessionem domino delatam non petit intra suum tempus, domino sarcire teneatur damnum amissæ hereditatis. VIII. 575. *seqq.*
 Probyrator ad lites quibus modis differat ab advocate. V. 41. & 42. 5.
 — an munus ejus sit vile. Et quid ex jure canonico, & moribus hodiernis. V. 42. 5. & 41. N. 15. 16.
 Unde necessitas procuratoris ad lites. V. 165. 3. 4. & 166. 2.
 An procurator dari possit, invito adversario. Et an possit eodem invito quisquam defensor intervenire; & quatenus. V. 167. 5. 6. 168. *seqq.*

Quomodo pervenerit æquitatis ratio, & publica utilitas ut procurator in judicio recipiatur adversus juris rigorem. V. 169. 8.* & 170. *seqq.*

Procurator ad agendum, & ad defendendum admittitur in omni causa civili, etiam populari; dummodo in ea de privato tantis procuratorem damno agatur. V. 173. 3. 4. 174.

— nisi tamen iusta aliqua de causa litigator adesse ipse per se, & respondere debeat. V. 175. & 176. 7.

Procurator ad agendum dari non potest in populari causa, ubi de damno publico agitur; secus ad defendendum. Quæ differentia ratio. V. 174. 175. 5.

Quando in privata causa procurator ad agendum non admittitur. V. 176. 6.

In criminalibus auscultis fere procuratorem dare licet jure civili; & quare. V. 176. 8. & 187. 9. & N. 7. & 188.

In crimine judicii publici frustra intervenit procurator ad crimen persequendum, multo minus ad defendendum. V. 176. 9. & 177. *seqq.*

An in causa judicii publici pecuniaria admittatur procurator ad agendum. V. 176. N. 5.

— an, & quando admittatur jure civili in privatis criminalibus. V. 189. 11. & 190. 12.

— an, & quare ex usu fori admitti solet procurator ad agendum, etiam in criminali causa. V. 176. N. 5.

Procurator admitti solet pro absente reo in criminali causa, in qua vel pœna relegationis est inferenda, vel alia minor relegatione: secus si pœna gravior sit irroganda. V. 177. 178. N. 5.

Quenam sentiant & quando in criminali causa non pecuniaria procuratorem nunquam admitti. V. 182. N. 5. & 183. *seqq.*

Procurator pro reo admittitur, ubi lex imponit pœnam pecuniariam vel corporalem, quam eligere reus ipse debeat. V. 178. N. 5.

Procurator ad defendendum admittitur in criminali causa, si suo nomine adsit, ille ejus interest reum non damnari. *ibid.*

An, & quatenus pater possit esse pro filio reo & absente procurator. V. 178. N. 5.

Procurator admittitur ex usu fori pro reo presente & increperato, tribus causæ articulis exceptis. V. 179. N. 5.

An procurator recipiatur, ubi accusatus vel litē jam contestata, vel post publicas attestationses fugam orripuit. V. 179. & 185. N. 5.

Procurator ad defendendum syndicus admittitur, cum accusata est universitas. *ibid.*

Procurator admittitur pro mortuo facinoroso, ne damnetur defuncti memoria. *ibid.*

— admittitur pro absente reo etiam sine mandato, si causas absentie alleget necessarias: secus si alleget probabiles duntaxat. V. 179. & 180. N. 5.

— quid si causas alleget juris, & voluntarias. V. 180. N. 5.

— admittitur pro absente facinoroso, ad exceptiones declinatorias, vel dilatorias opponendas, quæ propositum crimen non contingant. *ibid.*

— admittitur in causis, in quibus reus sive jure communi, sive municipali, sive generali consuetudine potest absens damari. *ibid.*

— quatenus audiatur, si causas innocentie alleget, & probaturus offerat. *ibid.*

Quare non admittatur aliquis tanquam procurator ad elucendum criminatorem. V. 181. N. 5.

— quinam contrarium sentiant. V. 185. & 186. N. 5.

Procurator esse prohibetur ex conditione persone, servus, femina, miles. V. 191. 3. & 192. *seqq.*

— in rem suam procurator esse potest, uti & pro parentibus pro conjuge, pro liberis tam femina, quam miles. V. 194. 5. & 196. *seqq.*

Procurator esse prohibetur persona præpotens: item Fiscus, & respublica. V. 199. 200. 11.

— quenam hic fisci & respublice differentia a potentiori privato. V. 200. 12.

Prohibetur esse procurator, qui abest recipi causa, qui perpetuo morbo laborat, & qui reus criminis postulatus fuit. V. 200. & 201. 13.

— prohibetur magistratus. V. 202. 14.

— mutus, surdus, pupillus, furiosus, & prodigus. V. 202. 15.

— prohibetur minor licet adultus. V. 202. 203. 16.

— quidam ex illis tamen sunt idonei, nisi recipiantur ab adversario. V. 203. 17. 204. N. 19. 20.

Procurator esse nemo potest sine mandato. V. 208. 4. 209. *seqq.*

Qui mandato domini caret, non potest esse procurator, licet offerat satisfactionem de rato. V. 209. 4. & N. 4.

— cum satisfactione tamen ille admittitur, do quo non constat, an habeat mandatam. V. 209. 4. & N. 4. & 212. 213. 8.

Nullum est judicium, ubi actum sit cum eo, qui mentitus est se esse procuratorem. V. 210. 5. 6. & 211. 7.

— quod tamen judicium ratum crit, secuta domini ratihabitione, etiam post sententiam. V. 212. N. 7.

Onus probandi falsum esse procuratorem, lite jam contestata, incumbit ei qui excipiendo obicit falsitatem. V. 211. N. 7.

Procurator, qui agit fideicommissarii nomine adversus heredem, non auditur nisi liquido probet mandatam. V. 213. 214. 9.

Quinam procuratoris munere fungi possint sine mandato. V. 214. 10. 215. *seqq.*

— hi quibus conditionibus agere queant; & pro quibus personis sine expresso mandato. *ibid.*

In quibus causis possit aliquis esse procurator sine mandato. V. 217. 11. 218. 12. & 219.

Procuratorem ad agendum dare potest vel lex, vel dominus litis. V. 219. 13. & 220. 14.

Ad procuratorem dare possunt tutores & curatores. V. 220. 15. & 221. 222. 16.

Procurator ad negotia datus quando alium dare possit. V. 221. 15. & N. 187.

Procurator ad agendum datus potest alium dare post litem contestatam. Et quando dare possit, etiam antea. V. 221. 225. N. 187. & 228. 25. & 229. 2699.

Procurator quando alium dare possit in causa, que liti contestationem non requirit. V. 229. N. 25.

— an quatenus substitutus a primo procuratore domino litis possit alium dare substitutum. V. 229. & 230. N. 25.

Procurator dominus litis factus, ipse citandus est, & non dominus, ad actus iudicii sequentes. V. 230. N. 26.

Universitates procuratores, sive actores dare possunt ubi omnes ex universitate in eam consentiant. V. 224. 18.

Civitates syndicos, sive actores dant jure procuratores, si duæ partes ordinis decurionum in eundem conveniant. V. 224. 19. & 225. 2699.

Quando, & quomodo syndicus; et actor constituitur procurator; a lego, vel a magistratu. V. 224. & 225. 19. & 228. 24.

Procurator potest a domino revocari expresse, vel tacite. Et quomodo. V. 231. 28. & N. 27. Desinit esse procurator aliquis morte constitutis, re integra, sive actio sit procurator, sive rei; & quando desinit uterque. V. 231. N. 27.

Procurator quali domini mandato constituitur; & quomodo. V. 232. 29. & N. 28. & 233. 2699.

Procurator ad agendum tenetur dominum defendere boni viri arbitratu; & satisfacere rem ratam dominum habituram. V. 241. 2.

— quanta hoc aequitate, sit constitutum. V. 242. & 243. 3.

— defendere boni viri arbitratu quid sit. V. 242. 4. & 243.

— cuius, defendi arbitratu boni viri, tria continentur ab actoris procuratore prestanda reo. V. 243. 5.

— non nega onerat procuratorem, quam de ius personarum. V. 244. 6. & N. 4. 57.

— potest exigi non tantum a procuratore actoris, sed etiam a tutore, curatore, actore, vel syndico. V. 245. & 246. 7.

Procurator generaliter ad negotia datus censetur datus ad agendum, vel ad defendendum. V. 247. N. 7.

An, & quando procurator, etiam in rem suam datus, de rato exerceat, & dominum defendere debeat. V. 248. 249. 10.

Si quis in re suam procurator interveniat, dominum defendere tenetur, nisi tamen factus sit ex necessitate procurator. V. 250. 11. 251. 2699.

— *Sum. XII.*

— quomodo procurator in rem suam factus ex necessitate dicatur. V. 254. 14. & 255. 2699.

Qui in rem suam procurator agit, tenetur dominum defendere, sive spandibus actionibus agat ex causa odiosa, sive ex causa laetativa. V. 251. & 252. N. 11.

— dominum, tamen defendere non tenetur, si actiones utiles exercent suo nomino, & non odiose. V. 256. & 257. 15.

— an etiam utiles habent ex causa laetativa. V. 256. N. 15.

Procurator, qui detinuit defendere aegat, repellitur ab agendo. V. 257. 17.

— ab ab agendo repellatur, etiam si dominus inter res actionis temporales, exeat. V. 257. N. 16.

Si procurator, ab igitur satisdederit se dominum defensurum, & iudicatum solviturum, eo tenetur ex stipulatione eorum tantummodo, si dominum defendere recusat. V. 257. 17. & N. 17. & 258.

Procurator ad defendendum datus a reo, qui & satisdederit iudicatum solvi pro illo, an reum defendere cogatur; & quomodo. V. 258. N. 18. Dominus defensio exigenda est a procuratore ante litem contestatam: postea exigitur frustra. V. 259. 19.

Procurator actoris reo satisfacere debet, dominum rem ratam habiturum. V. 260. 20. 21. & 261. 2699.

— cuius ratificationis tunc exigitur a procuratore, cum incertum est, an sit ei mandatum negotium, in quibus modis incertum fiat mandatum. V. 264. 24. 25. & 263. 2699.

— & an sit cautio de rato locus, cum nihilatum probetur testibus, vel privato instrumento. V. 266. 27. & N. 22. & 267. 2699.

An procurator, qui cautionem de rato offert, sit audiendus, si mandatum illi asserit affirmet; sed nullam mandati probationem faciat. V. 264. 25. & 265. N. 21.

Cautionem offerre de rato, vel probare mandatum, de quo debitor, cuius sit electio, procuratoris, an rei. V. 266. 26.

An elemula ratificationis necessaria sit inserenda mandata ut procurator satisfactione rati-relevetur. V. 233. 234. N. 28.

Procurator exoneratur necessitate satisfactionis de rato, cum facta fuerit probatio mandati legitimis modis. V. 269. & 270. 29. 271. 272. N. 25.

Procurator de rato semper ac vero debet, ubi sit interdictum mandatum, nunquam vero, ubi de illo constat. V. 272. 273. 30. & 274. 31.

Quoniam aut pena procuratoris non avertitur de rato. V. 275. 33.

Quo tempore praestari debeat a procuratore satisfactio de rato. V. 276. 33.

— quomodo ea recte contrahatur. V. 307. 26.

— recto contracta quando impletur. V. 308. 27. & 309.

— quomodo committitur. V. 310. 30. 31. & 311. 2699.

L I

— con-

- committitur in id solum, quod stipulantis interest. Tria inde consequuntur; & quæ. V. 314. 35. 36. & 375. *seqq.*
- Procurator ad defendendum datus semper debet satisfacere solvi iudicium. V. 276. 34. & 277. *seqq.*
- quando debeat etiam cavere de rato. V. 281. 40. 41. & 282. *seqq.*
- Invitus nemo procuratoris munus suscipere cogitur, nisi fuerit tutor, vel curator, vel syndicus, vel procurator forensis. Et hi quare cogi possunt. V. 335. 2. & 336. & 337. 3.
- quinam hic habeatur invitus. V. 337. 3. & N. 2.
- Qui procuratoris literas sciens accipit, nec contra potestatur, censetur consensisse ex iure canonico. V. 337. N. 2.
- idem mandati tenetur, si negocia postea neglexerit. *ibid.*
- Procurator forensis habetur in numero advocatorum. V. 335. 336. & 337. 3. & N. 1.
- Procurator ad agendum datus nunquam eo nomine obligatur adversario. V. 337. 338. 4.
- obligatur mandati domino, si mandatum non exequitur, ut oportet. V. 336. 4. VIII. 331. 3. 4.
- item contestari debet, & eam persequi, donec iudicium res sit. V. 338. & 339. 5.
- interponere debet appellationem. V. 340. 6.
- an interpositam appellationem persequi debeat. V. 340. 7. & 341. *seqq.*
- an victor in prioris iudicio excipere debeat appellationem ab adversario interpositam, & victoriam priore sententia partem adversus illam tueri. V. 348. 12.
- Procurator potest iudicium omne ab initio evitare, si tempestive renuntiet domino mandatum. V. 349. 13.
- an hodie requiratur mandati sit libera ante litem contestatam. V. 349. N. 10.
- appellationem quibus de causis omittere possit. V. 349. 13.
- quandoque deserere possit susceptum, & necdum finitum iudicium. V. 349. & 350. 13.
- An qui simpliciter datus est procurator ad agendum, domini defensione munus suscipere cogatur. V. 350. 14. & 351. *seqq.*
- Procurator sive litis sive negotiorum mandatum susceptum implere tenetur; nisi vel morbo, vel alio casu impediatur. VIII. 631. 1. 2. 3. & 632. 8.
- vel nisi tempestive renuntiaverit. VIII. 631. 7. & 632. 8.
- Quid si valetudine, vel aliter impeditus renuntiare non potuit, aut non debuit. VI. 633. 9.
- Procurator impleto mandato, restituere tenetur domino quicquid consecutus est ex mandato, vel per occasionem mandati. VIII. 633. 634. 10.
- dolum & culpam omnem non autem fortuitos eiusque prestare tenetur. VIII. 635. 13. 636. *seqq.* & 640. 26. & 641. *seqq.* 647. 38. 648. *seqq.*
- mandato non impleto, tenetur mandati in id, quod interest mandatoris. VIII. 631. 3. 4.
- Procurator ad agendum datus libere mutari potest a domino ante litem contestatam. V. 367. & 368. 2. & N. 1.
- mutari laicum non potest, si dominus alteri iuraverit se non revocaturum. V. 368. N. 1.
- an datus ad defendendum removeri possit, posteaquam satisfecit, *Judicium solvi*, defendendi, domini causa. V. 368. & 369. 3. & N. 2.
- non potest sine causa mutari post litem contestatam. V. 369. 370. 4.
- Quomodo recte taverit prætor, ut ex causa procurator mutari possit. V. 370. & 371. 5.
- mutari potest, si fiat inimicus, si affinitate jungatur, adversario, vel heres eidem existat. V. 371. & 372. 6.
- mutari potest, si litem recte administrare non possit, morbo, vel absentia impeditus, aut publicis, vel privatis occupationibus implicatus. V. 372. 7.
- mutari potest quandoque etiam si ne causa adversario non invito. V. 372. & 373. 8.
- nisi tamen procurator habeat iustas causas, cur procuracionem retinere velit. V. 373. 9.
- Iustæ causæ procuracionem invito domino retinendi quæ. V. 373. & 374. 9.
- mutandi procuratoris cognitio ad quem pertinet. V. 375. 10.
- mutare procuratorem quid sit. V. 376. 11.
- unctio procuratoris quomodo fiat. V. 376. 12.
- Cur procurator neque cum causa removeri possit post litem contestatam, adversario invito. V. 375. & 376. 11.
- Procuratore mutato, vel remoto, quæcunque postea, cum illo agantur, domino non nocent. V. 477. 13.
- Procurator ad defendendum datus, etiamsi satisfecerit iudicium solvi, liberatur ubi remotus sit. *ibid.*
- Procurator esse desinit, qui, vel est mortuus, vel captivus factus est, aut deportatus. V. 377. 14. 378.
- An vita functo procuratore, vel deportato, dominus cogatur, vel iudicium in se transferre, vel alium substituere, desiderante adversario. V. 377. 378. 14. & N. 13.
- Procurator, ad litem datus domino non nocet, si quid fecerit in ea lite præter mandatum. V. 379. 1.
- Quodcumque commodum per occasionem iudicii quæsit procurator, id ad dominum spectat. V. 380. 2.
- quænam sint commodum per occasionem iudicii a procuratore quæsitæ. V. 380. 4.
- Quodnam sit litis incommodum. Et quantum hoc ad procuratorem pertineat, vel ad solum dominum spectet. V. 382. 5. & 383. 6. XI. 140. 2. 3. & 141. *seqq.*

Procuratoris negligentia, absentia, collusio quomodo noceant domino, cum actori, tum reo. V. 384. 7.

— quomodo dominus mandati agere possit eo nomine: cum procuratore. V. 384. 8.

Domino quomodo succurratur, ubi non sit solvendo procurator, qui vel culpa sua vel dolo rei causam perdidit. V. 385. 386. 8. & N. 11.

Procurator agere potest mandati contraria adversus dominum propter impendi a bona fide in litem facta, & petere ut de illis sibi satisfiat ex iudicatione. V. 384. N. 10.

Procurator iurjurandum adversario deferre potest, sive procurator sit generalis, sive speciale mandatum habeat, sive procurator sit in rem suam. X. 641. 1.

Procurator speciale mandatum habens præstat iurjurandum colonum. VI. 219. N. 10.

An, & quando procurator generalis admittatur ad præstandum iurjurandum colonum. VI. 220. N. 10.

Procurator nomine suo jurare tenetur, etiam sine speciali mandato. *ibid.*

— in animam suam & domini jurare solet ex usu fori. *ibid.*

— an jurare possit in litem. VI. 340. 1. & N. 2.

Plures unius litis procuratores ab uno litis ejus domino dari non possunt. Et hoc quas habeat cautiones. V. 315. 1. 316. *seqq.*

Si unus plures intendat actiones, singulos procuratores dare potest in singulis lites. V. 319. 3.

Plures ad agendum procuratores dari possunt, ubi lis pertinet ad plures personas. V. 319. & 320. 4.

— possunt dari etiam plures ad defendendum, dummodo non ab uno coeperit obligatio, quæ ad plures heredes, vel fidejussores pervenerit. V. 321. 5.

— quare plures promissoris heredes dare non possint plures defensores, si communi nomine conveniantur. V. 321. & 322. 6.

Plures procuratores utiliter ab uno dantur in una lite diversis temporibus. Et quomodo. V. 323. 7. *seqq.* 324. *seqq.*

— plures uno tempore dati nominatim, ut simul agant, dantur illi inutiliter. V. 326. 12.

— plures uno tempore simpliciter dati, utiliter dati erunt, si agant separatim: secus si concurrant ad agendum. V. 326. 12. 327. 14.

— ex pluribus ad agendum datis, ubi simul concurrant, ille preferendus alteri, quem testator maluit. V. 326. & 327. 13.

Quid si de eo non liqueat. V. 327. 13.

Pluribus procuratoribus simul datis in solidum, melior debet esse conditio litem prius contentantis. V. 327. & 328. 14.

— an etiam clausulam adiectam in instrumento dominus, ne sit prior occupantis conditio. Et quare. V. 328. & 329. 15.

Plures ad agendum simpliciter dati, conjunctim agere debent jure canonico. Et an recte. V. 329. 16. & 330. 18. & N. 8.

— an etiam cum dati in solidum fuisse censentur. Et quando ita dati fuisse intelligantur. V. 330. & 331. 18. & 329. N. 8.

Quomodo ex hac parte jus canonicum sit in foro receptum. V. 329. N. 8. & 330.

— cum plures dati sunt sive simpliciter, sive in solidum in causis ecclesiasticis, unus duntaxat admitti debet ad agendum. V. 331. 19.

— cum plures ita dantur, ut unus tantum admitti possit, si omnes dati concurrant: arbitrio judicis debet eligi magis idoneus. V. 331. 20.

Procurator Cæsaris an sit magistratus. IV. 1113. N. 25.

— adversus quos explicet suam jurisdictionem. IV. 1185. 2. & N. 1.

— habet jus ad Principem revocandi, ubi conveniatur, præterquam in delicto concussionis. IV. 1328. N. 6.

— cognoscit de fiscalibus causis. IV. 1124. N. 14.

— an etiam de criminalibus. IV. 1185. N. 1.

Procurator summæ rei quinam sit; & cur ita appelletur. VIII. 962. 8. 9.

Prodigi comparantur impuberibus. VII. 514. 4.

Prodigus quinam sit. XI. 566. 2.

— testari non potest; & quare. II. 32. 10.

— quatenus recte testari valeat. II. 32. N. 14.

— potest heres institui. II. 162. 37.

— hereditatem vel auctoritate curatoris, vel etiam solus adire, vel repudiare potest. II. 444. 6. & 445. & N. 7.

— non potest obligationem novare, nisi meliorem suam conditionem faciat. IV. 917. 15. & 920. 17.

— non potest agere judicio sine curatore. IV. 1073. N. 15.

— non potest agere alieno nomine. V. 202. 15. & N. 17.

— iurjurandum deferre non potest, & non prohibetur, iurejurando delato, eandem iterum actionem exercere. VII. 514. 4. 5.

— adversus iurjurandi exceptionem uti potest replicatione in factum: *Nisi reus juraverit, deferente eo, qui ius deferendi iurjurandi non habuit.* VII. 514. 6. & 515. 7.

— quatenus sit inhabilis ad contrahendum. III. 634. 635. 7.

— ubi de acquirendo agitur, contrahendo est idoneus. III. 645. 4.

Prodigo substitui potest similiter, atque impuberi. II. 265. 5.

— illi non recte solvitur. IV. 748. 8. 9.

— soli interdicitur administratio bonorum. XI. 566. 2.

— an ei lege sola bonorum administratio interdicitur, non expectato magistratus decreto. XI. 567. 568. 4. 5. & N. 1. 569. *seqq.*

- Bonorum administratione prodigo interdicta, stat-
tur in re dubia decreto magistratus, doctore
contrarium probetur. XI. 567. 568. 3.
- An prodigus cui bonorum administratio interdi-
cta, possit acquirere. XI. 581. 13. 582. *seq.*
- eo saltem naturaliter obligetur, postquam illi
hæc est interdictum. XI. 583. 15. & 584.
seqq.
- Professio consualis quæ sit. VIII. 985. 10.
- Professio a parentibus facta quid sit. VII. 1052.
2.
- Professio falsa veritati non nocet. IX. 21. 3.
- Professio quandoque, & a quo fuerit instituta; &
cui bono. VII. 1052. 2. & 1053. 3.
- quinam ejus effectus. VII. 1053. 4. 5. 6.
- Professio interdum tabulas professionis significat.
VII. 1053. 7.
- quam fidem hæc faciat. Et ad detor contra il-
las probatio: & quatenus admittatur. VII. 1058.
8.
- Professio in re dubia fidem facit pro liberis, &
contra liberis quasdam statum, & quod statem.
ibid.
- Natalia parentum professio de liberis amissa non
nocet liberis; & quare. VII. 1255. & 1256.
- Professores artium liberalium qui sint. I. 492. 36.
& N. 13 & 493.
- immunes sunt a tutela. *ibid.*
- publice approbati quot immunes ab omnibus
muneribus publicis & civilibus, cum ipsi, tum
eorum uxores & filii. X. 826. 827. 828. 6.
- & quidem etiam post honestam missionem
ibid.
- habentur inter egregios. X. 837. 6.
- Quidquid a jure non prohibetur, amicis permit-
titur. VII. 581. 8.
- Qui patitur quod prohibere potest, facere ipse vi-
detur. V. 97. N. 5.
- Præciendi servitus quæ III. 254. 8.
- Præmissio generalis quæ sit. IV. 8. 13.
- quæcum rerum sit, & quando sit inutilis. IV.
9. 15. & 11. 20. & 12. *seq.*
- quandoque utilis. IV. 10. 16. 17. & 11. 18.
19.
- Præmissio pecunie, non adjecta quantitate, est inu-
tilis, nisi ea aliunde cognoscatur. Et unde co-
gnosci possit. IV. 10. 16. 17. & 11. 18.
- Præmissio turpis semper est irrita, etiamsi turpis
sit ex alterutra parte duntaxat. IV. 764. 4.
- Qui creditur pecuniam accepturus, promittit se
illam redditurum, non cogitur accipere, si
nolit. Et quare. X. 437. *seqq.*
- tametsi stipulatoris interit accipi pecuniam
propter usuram. X. 439. 440. 2.
- Qui promittit alium daturum facturumve, non o-
bligatur; & quare. III. 583. *seqq.*
- nisi tamen illud agatur inter contrahentes, ut
sub alieni facti promissione promissor de suo
promittere intelligatur; in quibus promissionibus
hoc contingit. III. 587. 3. & 588. *seqq.*
- An promissionem facti alieni confirmet adjectio
jurisjurandi. III. 589. N. 3. & 590.
- Qui his idem promittit, amplius quam semel non
tenetur. XI. 1105. 1. & 1113. 4.
- Qui promittit se curatorem, vel factorem ut de-
cem dentur, quatenus obligetur. XI. 1179. &
1180. 1. & 1181. *seqq.*
- Promittatum quid sit. III. 1142. N. 1.
- Pronepos postumus recte instituitur, licet illius
pater non potuerit institui. X. 1475. 4.
- Pronepos qui & vivo proso natus sit, vocetur ad
hereditatem proavi ex L. Velleja. Et quatenus
X. 1476. 6.
- Vide Postumus.
- Pronominis demonstrativa referuntur ad nomina
proxima, non ad remotiora. X. 591. 23.
- Pronuntiatum interdum idem significat, ac verbis
nuncupatum. XI. 169. 5.
- Propolis viles. V. 90. N. 9.
- Propositum animi inutile, quandoque totum in animam
retinetur. III. 1124. N. 2.
- Proprietatis duplex. Utraque quid sit. VII. 1034.
20.
- nihil habet commune cum possessione. VII.
1046. 13.
- Proprietatis dominium quo sensu accipitur. VII.
1024. 20.
- Proprietatis nudæ dominus an usufructum sibi
dari recte stipuletur. XI. 1081. 2. & 1082. 6.
- Proprietatis domino quæcumque sint prædictæ actio-
nes adversus fructuarios III. 137. 3. 138. *seqq.*
- cum quibus ex causis, sive factis nascentur.
ibid.
- Propria res, seu causa quæcumque dicatur. VI. 1048.
12. IX. 90.
- Prorector academiarum an habeat propriam jurisdi-
ctionem. IV. 1120. N. 9.
- Prorogatur jurisdictio, vel conventionem, vel facto.
IV. 1186. 4.
- & quidem conventionem legitima, atque efficaci.
IV. 1186. 5. & N. 5. & 1187.
- An pacto nudo prorogatur jurisdictio. IV. 1187.
N. 5. & 1188.
- facto prorogatur, cum quis vocatus ad iudicem
non competentem, litens contestatur, omnia
sibi præscriptio. IV. 1188. 6. & 1189. *seq.*
- et, & quando solo iudicis edictione prorogatur.
IV. 1189. & 1190. N. 8.
- Ex edictione iudicis, de quo dubitatur, an com-
petens sit, non arguitur prorogatio. IV. 1190.
N. 9.
- Jurisdictio prorogatur utriusque litigantium con-
sensu, quorum error aut vis impediunt proce-
dendum. IV. 1190. 7. & 1191. & 1192. 8.
- quoniam litigantium error sit jurisdictionis pro-
rogationi contrarius. IV. 1191. N. 11.
- Quinam iudicis consensus sit in proroganda juris-
dictione necessarius. IV. 1192. 8. & N. 13.
- Prorogatio in eam facienda, qui aliquam habet ju-
risdictionem sive propriam, sive delegatam.
IV. 1192. 9. & 1193. *seq.*

An, & quando prorogari queat jurisdictio illius, qui habet mandatum duntaxat. IV. 1193. N. 15. & 1194. *seqq.*
 Prorogatio fit de loco ad locum, de persona ad personam, de causa ad causam. IV. 1197. 13. & N. 19. & 1199. 14.
 Moribus nostris jus prorogationis restrictum est. Sine consensu ordinarii iudicis non potest esse rata prorogatio. IV. 1192. N. 13.
 Non potest prorogari jurisdictio civilis ad causas criminales. IV. 1200. 14.
 Prorogari vetatur jure ecclesiasticis personis: quam recte atque juri divino sententiae. IV. 1198. 1199. 13. & N. * & 1200.
 — prorogari vetatur jure divino ad causas spirituales. IV. 1200. & 1201. 15.
 Prospectus, sive ne prospectui officietur, quoniam servitus. Et quomodo conveniat, vel differat a servitute luminum. III. 267. 268. 12. & N. 7.
 Protegendi servitus qualis sit. III. 254. 9.
 Protectum quid sit, & quomodo differat a projecto. *ibid.*
 Protestationes & clausulae quoniam apponi libello solitae sint. VI. 53. N. 4.
 — quae sit earum vis & potestas. V. 1067. N. 13.
 Protutori an, & quatenus recte solvatur. V. 755. N. 11.
 Provinciae sub Imperatoribus aliae proconsulares, aliae praetoriae, aliae praesidiales. IV. 1122. N. 12.
 Proxenetae qui sint. VII. 1150. 8.
 — testes esse non possunt in ea causa, in qua communem utrique partem operam navant. *ibid.*
 Proximitas quo tempore spectetur. Et quomodo probari debeat. II. 1148. N. 15.
 Proximus dicitur, qui omnes antecedit, & qui etiam solus est. XI. 37. 6. *seqq.*
 Proximus quoniam dicatur in successione. II. 1148. N. 15.
 Prudentum definitiones plures in eandem sententiam conceptae, & sub uno titulo collectae, cur non sint inutiles. IV. 1226. 11. & N. 21.
 Si prudentes alicujus collegii iuridici dissentiant inter se, cum de re plura consuluntur, quid juris. XI. 327. N. 3.
 Puberes quoniam sint. VIII. 134. 2.
 — non nisi annis quatuordecim completis, possunt condere testamentum. VIII. 134. 3.
 — curatorem non habentes contrahendo obligantur. XI. 1409. 1.
 — curatorem habentes an possint sine illo obligari. XI. 1410. 2. & 1414. 7.
 Quomodo pubertas aestimetur. I. 545. 5. & 546. *seqq.*
 Tempus pubertatis triplex. I. 545. N. 3.
 Pubertati proximus qui dicatur. XI. 1546. 10. & N. 1.
 Publica quot modis dicantur. I. 651. 652. 2. & 653. 654. 3.

Publica pop. Romani sunt in duplici genere. XI. 1701. 1.
 — abusive dicuntur ea, quae sunt publica civitatum, seu municipiorum. XI. 1702. 5.
 Publicani unde dicti. XI. 1701. 2.
 — an rationes edere teneantur, ubi iudicio conveniantur. VI. 87. N. 8.
 Publicatio honorum quid sit, & unde dicta. IV. 1000. 8.
 — ex quibus causis sive delictis nascatur. II. 1245. 11. IV. 1000. 8.
 — adinit damnato bona, & ea transfert in fiscum. *ibid.*
 — semper ita accipitur, ut res alienum deductum intelligatur. VI. 154. N. 4.
 — distrahit societatem. IV. 1000. 8.
 — non liberat fidejussores debitoris. IX. 1311. 2.
 — Vide *Bona, Fidejussor, Fiscus, Liberatio*.
 Publicatio fundi venditi ante traditionem secuta non obligat venditorem nomine evictionis, sed ut pretium restituat. III. 781. 16.
 Publicae res quoniam sint. I. 654. 4. & 659. N. 1. & 660. *seqq.*
 — angustiori significatione quoniam publicae res nuncupatae. I. 652. 2. 659. 1. & 660. *seqq.*
 — quo jure eximantur commercio. VIII. 845. 5.
 — si veniant pro privatis, an rata sit illarum emptio. VIII. 845. 7. 8.
 — Vide *Emptio*.
 Publiciana in rem actio a quo introducta fuerit. V. 925. 926. 11. & N. 6.
 — quare sit introducta. VI. 627. 1. 2. & 628. *seqq.*
 Quoniam sit ejus aequitas. VI. 637. 10. & 638. 13. 639. *seqq.*
 Publiciana de servitutibus quae. VI. 628. 2.
 — non est de iis rebus, quarum alienatio, & usucapio sit interdicta. VI. 629. 3.
 — datur eadem de vectigalibus, superficibus adversus eos, qui jus habent vectigale, vel superficium. VI. 629. 3. & N. 2. 630.
 — non omnium rerum traditionem exigit. Et quando ficta traditio sufficiat. VI. 630. 4. & N. 3. & 631.
 Causa justa in Publiciana qualis sit accipienda. VI. 631. & 632. 5.
 — competit interdum sine ulla precedente justa causa. Et adversus quos datur. VI. 632. 633. 6.
 Bona fides ad Publicianam est necessaria. Et quando hanc intervenire oportet. VI. 634. 7.
 — ea uou tollitur hic, mala fide superveniente. VI. 634. N. 6.
 — an hoc emendatum sit a jure canonico. VI. 634. & 635. N. 6.
 — Publiciana competit non domino. VI. 635. 8.
 — an domino competat aliquando. VI. 635. N. 7. & 636.

— com-

- competit, possessione casu amissa; & quomodo casus hic intelligatur. VI. 636. 8.
- quid in ea acter intendat. VI. 640. 14. & 641. *seq.*
- datur adversus possessorem; nos tamen adversus dominum, prout quatenus in actis casibus; & quomodo sicut. VI. 642. 15. 643. *seqq.*
- an datur adversus receptorem possessorem. VI. 639. & 640. 13. & N. 11.
- Pauci nobilissimi quoniam dicti. II. 441. N. 3. IV. 1374. N. 12.
- Pueritia quo etatis auge soletur. V. 43. N. 18.
- Punitioes qui sint. II. 1118. N. 3.
- ad feuda, vel hereditates eo admittuntur jure Saxorum. *ibid.*
- Pupillus vocatur interdum quae major est 12. annis. I. 606. N. 2.
- Pupillus quoniam sit. I. 387. 7. & N. 2.
- ejus etymon. II. 228. N. 18.
- abusive dictus quoniam. II. 596. 36.
- proprie dictus quid sit. *ibid.*
- Pupillus alendus est a tutore pro dignitate familiae, & facultatibus patrimonii. IV. 169. 7.
- quomodo cogendus tutor, si recuset prestare alimenta pupillo. *ibid.*
- apud quos educari debeat. IV. 169. N. 4.
- quibus artibus & studiis instituendus sit. IV. 170. 8.
- Pupillus infans neque civiliter, neque naturaliter obligari potest. XI. 1544. & 1545. 7.
- & quomodo locupletari factus naturaliter obligatur. III. 638. 13. VII. 663. 18. 19. XI. 1544. 5. 6. 7. & 1545. *seqq.*
- Pupillus infans proximus alius sibi semper obligat, & sese obligat alius interveniente tutore, si quis quo neque naturaliter obligatur. XI. 1545. 8. & 1546.
- pubertati proximus se sine tutoris auctoritate naturaliter obligatur. XI. 1546. 9. & 1547. *seqq.*
- proximus infans quomodo distinguitur ab eo, qui proximus est pubertati. XI. 1546. 10. 1547.
- Pupillus infans major hereditatem vel bonorum possessionem acquirere vel repudiare solus debet auctore tutore. I. 535. 536. 4. 5. II. 407. 3. & 438. 3. & 439. *seq.* VIII. 1191. 1. IX. 349. 1. & 350. *seqq.* & 378. 8.
- Quare pupillus qui talis se falsus putat, recte adent hereditatem absque tutore. II. 410. 8. & 411. *seqq.*
- Pupillus infans praeharada gredendo potest acquirere hereditatem, non autem adeundo; & quare. X. 351. 3. 4. 5.
- si tamen etiam infanti tutor adsendo hereditatem acquirat pleno jure; & quomodo. II. 441. 442. 4. IX. 375. 4. & 376. 5.
- hereditatem solus restituere debet, auctore tutore; si sit infans major. Secus tutor pro illo restituere debet. II. 603. 3. 4. IX. 739. 740. 4.
- quid si restituenda tutor sit hereditas. II. 603. N. 1. IX. 740. 4.
- hereditatem sibi restitutam potest accipere, auctore tutore, cum est infans major. II. 604. 7.
- an vero sit infans vel absit hereditas potest restitui soli tutore. II. 604. 7. IX. 738. 2.
- Car pupillus ipse, auctore tutore, acquirere debeat, vel restituere hereditatem, vel bonorum possessionem. III. 604. 7. IX. 352. 7. & 353. *seq.*
- tutorem non habendi se auctoritatem praeter accomodat lo acquirenda hereditate se vero det illi bonorum possessionem. II. 509. 10. & N. 9. & 510. *seq.*
- Quomodo pupillo stipulari, sive acquirere possint. XI. 822. 50. & 823. *seqq.*
- Pupillus olim poterat esse tutor legitimus. I. 391. 3.
- non potest arragari, nisi auctore tutore. I. 322. 2.
- meliorem facere potest suam conditionem sine tutore deteriorem facere non potest, nisi illo auctore. I. 534. 3. VII. 514. 5.
- quando meliorem, vel deteriorem conditionem suam facere dicitur. I. 535. 4.
- non potest sine tutore motum dare, alienare, vendere, transigere, se obligare, vel obligationem remittere. I. 535. 536. 5. III. 635. 636. 10. 637. IV. 917. 15. 920. 17. VIII. 856. 73. 74.
- testari non potest sine tutore; potest tamen si es illo heres institui. II. 33. N. 15. & 162. 37.
- conditionem implere potest sine tutore. II. 1064. N. 10.
- non recte solvit sine tutore; etiam tamen consumpto a creditore pecunia cadit pro solutione. IV. 743. 3.
- non potest promittere, etiam auctore tutore aliquid quod sine praetoris interventu alienare prohibetur. IV. 743. N. 2.
- Car pupillus sine tutoris auctoritate se obligans, moram nos faciat, etiam interpellatus. XI. 685. 1. & 1541. 2.
- si petat pecuniam sibi solutam absque iudicis sententia: dolus exceptio repellitur, ubi factus sit inde locupletior. IV. 750. 11. 12.
- quo tempore spectari debeat, se factus sit locupletior. IV. 751. 13.
- Pupillo non recte solvitur sine auctoritate tutoris. IV. 748. 9. X. 1444. 45.
- quid si pecuniam sibi auctore tutore solutam mole consumperit, vel furto aut vi ereptam amiserit. IV. 748. 9.
- Quomodo pupillo stipulari, sive acquirere possint. XI. 822. 50. & 823. *seqq.*
- Pupillo redditus senui & alim cuiusvis rei pensionem recte solvitur, auctore tutore; cetera vero ita si sententia iudicis solvere iubeatis praecesserit. IV. 749. & 750. 10.
- Pupilli nominis solutum non potest repeti. VII. 664. 20.
- repetit tamen pupillus, quod ipse naturaliter debuit solvere. VII. 664. 665. 21.

Pupillus potest agere sine tutore, vel invito adversario, in causa testamentaria possessionis, alimantarum, vel in interdicto de *Libero homine exhibendo*. IV. 1073. 21. 22. & 1074. 23. & N. 19. 19.

— remouetur ab accusando etiam auctore tutore, nisi suam, vel aporum injuriam persequatur. IV. 1075. N. 19.

— an vocare possit reum ad suum forum. IV. 1324. 1325. 2. & N. 2.

— conveniri nunquam potest sine tutore. IV. 1081. 7. VI. 30. N. 21.

— causam appellationis persequi potest, ubi tutor esse defuit, qui appellavit. VI. 459. 6.

Pupillus, sive pupillus, qui conveniebatur auctoritate tutoris, teneatur iudicati actione, ubi fuerit condemnatus. XI. 343. 1.

An hi, ad quos pervenire defuncti bona, per pupillum pupillus se abstinent, teneantur ex causa reversione pupillum iudicare. XI. 343. 3. 4. & 346. 5.

— non restituitur in integrum adversus venditionem illarum rerum, quae servande servari non possunt. V. 1223. 16. & N. 16.

— habet obligata fidei iuri boni tutoris pro officio administrationis. VI. 877. 878. 14.

— tutori obligatur de eo, quod illi abest, vel abfuturum est tutelae causa. IV. 185. 1.

— unde hinc obligatio, & casus bono introducta. IV. 185. 186. 2.

Pupillos, qui iusjurandum deferunt sine tutoris auctoritate, ubi non oportet, & potest actionem, quasi juratum non esset, iterum exercere. VII. 513. 3. & 514. 5. 6. 7. & 515. X. 643. 644. 2.

— si deferat iusjurandum auctore tutore vel obligatur actione iusjurandi, si reus sit, vel iure re-

mittit actionem, si fuerit actor. VII. 516. 12.

— remittere non potest iusjurandum sibi a tutore delatum. X. 654. N. 9.

— delatum tamen recusare potest. X. 708. 9.

— sponte ab eo praestitum custodiri debet. X.

320. N. 8. & 708. N. 22.

Personae pupilli cura in quibus rebus versetur. I.

511. 4.

Pupilli in defuncti bona potest fieri possunt a creditoribus, sed non possunt apte distrahi, quam ipse pervenerit ad pubertatem. VII. 945. & 946. 3.

Status controversia si sit successore pupilli causa cognita, differtur illa in pubertatem. VII. 946. 6.

— cur et dilatio defuncti creditoribus non noceat sed noceat ad tempus dilatare illi, qui se dicunt heredes. VII. 947. & 948. 7.

Si debitor pupilli solverit tutorem, a quo cautionem acceperit etiam solvendum: an cautio noceat pupillo repetenti eandem pecuniam. VII. 946. 6.

Pupilli sine tutoris auctoritate promittentis cessatio an liceat fidei iuri. XI. 1539. 1.

— sustinenda utilis sit in proposita re fidei iuri. XI. 1543. 4.

Purpura est ideoque summorum magistratum, maxime autem Imperatoris. VIII. 852. 53.

— a ius obligandi, & distrahendi facultas privata omnibus interdicta. VIII. 852. 57. III. 599. 12.

— ad res illas qui purpuram tingerent, & distraherent fuit plena capitula coarctata, & quare. *ibid.*

Puteum aperiri licet in nostro, etiam si vicini putei venas praecidantur. III. 299. 7.

— damnum tamen speratur proprii commodi causa, non ut officiator vicini. III. 299. N. 2.

Q

- Q** Et *Q* olim promiscue usurari solebant. II. 899. N. 8.
- Quadruplum in quibus actionibus detur. V. 749. & 750. 7.
- quid sit. VI. 750. 751. 8.
- An simplex computari debeat in quadruplo. V. 752. 9.
- Vide *Actiones*.
- Questio facti, vel juris quæ. XI. 1397. 2.
- Questio altioris indaginis in jure quæ sit. V. 1404. N. 8.
- Questio facti an spectet ad iudicis cognitionem. Et in quo cognitio illa versatur. VII. 1375. 2.
3. IX. 594. 2. 3. XI. 1608. 7. 8. & 1609. 9.
- Questiones publicæ, atque perpetuæ a Cornelio Sylla constitutæ. IV. 1151. N. 47.
- Questiones capitalium rerum quibus fuerint donandæ: *ibid.*
- Questiones non poterant haberi de liberis hominibus apud Romanos ætæ apud Rhodios, & Athenienses. V. 132. N. 18.
- Questionis iudex distinguitur a magistratu. IV. 1150. N. 46.
- Questor palatii quando de causis appellationum cognoscat. VI. 483. 5.
- Questores seu Candidati Principis quipam sint. Et quodnam sit illorum munus, & dignitas. V. 18. 31. & N. 23.
- Questores parricidii, seu maleficii poterant inquire in crimine, & iudicare de illo duntaxat sine ullo tamen imperio. IV. 1150. 22. & N. 46.
- Questus quid sit. Et quæ res sint ex questu. III. 915. 9.
- Qualitas rerum, quæ pondere & mensura constant, quæ in re versetur; & quomodo indicari queat. X. 139. 2.
- Qualitas pecuniæ in quo sit posita. X. 139. 2.
- Qualitas adjecta verbo secundum tempus verbi est accipienda. VI. 185. N. 19.
- Quantitas est nomen generis, sive est earum rerum quæ pondere, numero, mensuræ constant. X. 138. & 139. 1.
- Quantitas certa dicitur, & incerta diverso respectu. X. 140. 3.
- ut certa sit, quantum res in ea desiderentur. X. 139. 12.
- Quanto minoris actio quid sit. X. 1325. 1.
- potest aliquis sæpius hæc experiri diversarum rerum nomine. *ibid.*
- excluditur a redhibitoria, & ipsa excludit aliquando redhibitoriam. X. 1325. 2.
- quando redhibitoria continetur. X. 1325. 3.
- anni spatium finitur. X. 1326. 4.
- Qui promisit alicui quanto minus a Titio consequi posset, non tenetur, ubi Titius, stipulatore cessante, solvendo esse desierit. X. 602. 4.
- Qui stipulatus a Mævio, quanto minus a Titio consequi posset, an integrum debitum recte petat a Mævio, si nihil a Titio consequi potuerit. XI. 1483. 1. & 1484. *segg.*
- Quarta Falcidia a quibus detrahatur, & quomodo. II. 898. 3. & 899. *segg.*
- quando cesset. II. 985. 16. 17. & 986. *segg.*
- Vide *Falcidia*.
- Quarta Trebelliana detrahatur ab herede, sive in totam hereditatem, sive totam eam partem quæ ad eum spectabat, restituere jussus sit. II. 637. 1. & 658. 3.
- hodie cessat ob prohibitionem testatoris. Et quid jure veteri. II. 659. 6.
- & quatenus hic valeat testatoris prohibitio. II. 659. 7. & 660.
- cessat in testamento militis. II. 660. 9.
- in relictis causæ pie. II. 660. N. 3.
- ob pertinetiam heredis adire nolentis. II. 669. 10. 11.
- nisi tamen intra deliberandum tempus adire coactus sit, vel nisi recusans ab initio adeat postea, & restituat, inventario confecto. II. 661. 12. 13.
- cessat in eo, qui sponte adiens restituit hereditatem sine deductione quartæ, vel sciens, vel errans in jure. II. 661. 14.
- secus tamen si erravit in facto. II. 662. 14.
- ubi sit error juris ommissa, quomodo per retentionem aliarum rerum hereditariarum possit ab herede recipi. II. 662. 15. & 663. *segg.*
- cessat ob inventarium non confectum. II. 664. 16. & N. 5.
- Quarta Trebelliana ex quantitate patrimonii æstimatur. Et quomodo patrimonii quantitas æstimetur, & ex quo tempore in retentione quartæ. II. 666. 1. 2. & 667. 5. G. 668.
- Imputantur in quartam fideicommissariam omnia quæ heres capit ex iudicio defuncti, adeoque legata & fideicommissa. II. 668. & 669. 7. VI. 1027.
- an etiam conjugalis donatio. II. 667. N. 2.
- in eam imputatur quod conditionis implentiæ causa datur heredi. II. 669. 8. & 670. N. 14.
- imputantur fructus & accessiones omnes ante diem fideicommissi cedentem ab herede perceptæ. II. 670. 9. & N. 5.
- excipiuntur tamen liberi fideicommissio onerati, qui non imputant fructus antea perceptos. II. 670. N. 5.

- non imputantur fructus ex presenti fideicommisso percepti post aditam hereditatem. II. 671. 10.
- non imputatur in quartam id quod a coherede accipitur in prælegato. II. 671. 672. 11. VI. 1023. *segg.*
- totum vero imputatur, quod jure hereditario accipitur ex prælegato; & quare. II. 671. 11. 672. 13. 14. & 673. 15.
- Quarta Trebelliana deduci non potest una cum quarta legitima a liberis fideicommisso oneratis ex jure civili. II. 673. 16. 674. *segg.*
- secus ex jure canonico. II. 673. 674. 17. & N. 9. & 675.
- Quenam maneant heredi præcipua, ut in quartam non imputentur. II. 677. 19.
- Quarta Trebelliana deducitur de quibuscunque rebus hereditariis æque ac Falcidia. II. 679. 680. N. 10.
- aliquando vocatur Falcidia. IX. 720. 4.
- Quasi contractus quid sit, & cur ita nuncupetur. IV. 123. 2. & N. 1. 2.
- dictus abusive contractus. III. 478. 4. X. 81. 13.
- sit tacito & præsumpto consensu. IV. 123. N. 1.
- Quasi contractum genera duo summa; & quænam sint. IV. 124. 3. & 125. *segg.*
- Quasi delictum sive maleficium quid sit. IV. 435. 2.
- ejus duo genera summa; & quæ. IV. 435. 3. & 436. *segg.*
- Quasi usufructus qualis sit; & quomodo constituitur. III. 31. 7. 8. & 32. *segg.*
- quorum rerum sit. III. 23. 3. & 24. *segg.*
- Vide *Usufructus*.
- Querela inofficiosa. Vide *Inofficiosa querela*.
- Querela non numeratæ pecuniæ cui prodita sit. Et quare. III. 1365. 15.
- ea testato denuntianda creditori a confesso debitore. III. 1364. 15.
- quo tempore ea debeat uti confessus debitor. III. 1363. 15.
- An reus, qui intra biennium querela non est usus, probationem non numeratæ pecuniæ exinde offerens sit audiendus. III. 1369. 2. & 1370. *segg.*
- Vide *Non numeratæ pecuniæ exceptio*.

R

- R**Abulæ forenses, arpyæ, crumenimalghæ. V. 56. N. 37.
- Rapina an sit furti species, vel res a furto distincta. IV. 265. N. 3.
- coercetur pœna publica & privata. IV. 263. 1.
- pœna privata, amissio rei est, vel amissio crediti. IV. 264. 2. & 265. N. 2.
- & quando sit pœna quadrupli. IV. 266. 3. & N. 4.
- hujus pœnæ persequendæ causa, quænam, & quotuplex actio sit constituta. IV. 264. 2. 265. *seq.*
- est actio famosa. V. 104. 2.
- an sit de vi privata duntaxat, an etiam de vi publica. IV. 263. N. 1.
- Raptor est fur improbus. IV. 266. 3.
- an sit fur manifestus. IV. 266. 3. & N. 3.
- Quare minor pœna raptoris, quam furis manifesti. V. 104. 2.
- Raptor virginis damnatur statim atque convictus est; neque potest appellare. VI. 413. 10. & N. 10.
- de Crimine raptus neque pacisci, neque transigere licet. VII. 29. 9.
- Rem ratam habere quid sit. V. 309. 28.
- Ratam rem dominus habere potest verbis; & quomodo. *ibid.*
- item re, seu facto duplici. Et quomodo ex utroque deducatur ratihabitio. V. 309. 28. & 310. 29.
- Contrariam ratihabitioni voluntatem dominus ostendit verbis, vel factis. Et quomodo verbis. IV. 310. 30.
- factis. I. si dominus, vel alius pro eo agant adversus reum de eadem re, vel eandem rem petant extra judicium. IV. 311. 31. 32. *seq.*
- II. Si pœniam exigit dominus procuratori solutam. IV. 313. 33.
- III. Si præterierit tempus ad ratihabitionem necessarium. Triplex hoc, & quale sit. IV. 313. & 314. 34.
- Stipulatio, ratam rem dominum habiturum, rata est, licet ea sit de facto alieno; & quare. XI. 1327. 5.
- Ratihabitio semper mandato comparatur. III. 699. 5. & N. 3.
- retrahatur, & confirmat ea quæ antea gestasunt. III. 699. 5. 6. & 700. 7.
- Ratihabitio patris in S. C. Macedoniano nocet filio & ejus accessionibus. III. 701. 11.
- Ratihabitio solutionis alteri factæ mandato creditoris comparatur. IV. 766. 39.
- Cautio de rato quid sit. V. 260. 21. 22.
- ea est fere prætoris. XI. 519. 26.
- non potest esse judicialis adversus alieno nomine agentem, nisi ubi hæc a tutore petatur. XI. 520. 521. 26.
- quando præstari debeat. V. 263. 23. & 264. *seqq.*
- exigitur etiam a conjunctis personis, nisi hæc pro suo jure interveniant. V. 217. 10. & N. 13.
- ejus præstandæ necessitas. V. 275. 33.
- ejus rei gratia sit instituta. V. 308. 27. & N. 26.
- Vide *Procurator*.
- Ratio, ambiguum verbum; & quotuplex illius significatio. V. 1028. N. 16.
- proprie dicta quid sit. VII. 1108. G. 1109.
- est legis anima & sententia. I. 91. 92. 9. & N. 2.
- non omnium rerum reddi potest. I. 100. 101. 14.
- Ratio naturalis quid sit. I. 51. N. 16.
- duplex est; & qualis utraque. *ibid.*
- Rationalis, sive procurator privatæ rationis quænam sit. VII. 56. 6.
- apud eum fiscales causæ agitantur. VII. 56. 6. & 871. 1.
- Rationes quid sint. VI. 78. 79. 2. 3. & N. 9.
- quare instrumentorum verbo non continentur in edicto de *Edendo*. VII. 50. 4.
- omnes edere debet actor reo; & quare. VI. 78. 2. & N. 5. VII. 47. 1. 49. 3.
- quodnam inter eas, & cetera actoris instrumenta discrimen. VI. 79. 3. & N. 9. VII. 50. 5.
- edi debent eum die, & consule; & quare. VI. 80. 5. & N. 11.
- eas exhibere a quo actor jubetur. Quid si non exhibeat. VII. 50. 6.
- eur eas actori edere jubeatur reus ex eausa. Et quid actori prosit talis editio. VII. 6. 5. & 11. 9.
- editæ in judicio etiam pro aetore fidem faciunt. VII. 7. 6. & 48. 2.
- Judex ex officio estimare debet, an aliqua sit justa causa, ob quam reus rationes suas edere teneatur. VII. 9. 8.
- Quando nobis actio detur adversus aliquem ad id quod interest, ob rationes ab eo nobis non editas. VII. 10. 8.
- Rationes si non exhibeat reus, illas edere jussus: habetur pro convicto. *ibid.*
- Rationes suas eur actor edere debeat reo: non reus actori. VII. 63. 64. 1. & 65. 2. & 66. 3.

- quomodo repellatur actor, qui rationes suas non vult edere reo. VII. 66. 4.
- Rationes suas, quibus res uti debet, tenetur ille edere actori. VII. 68. 7.
- Reus actoris intentionem negans, rationes suas edere actori non cogitur. VII. 70. 8.
- non negans intentionem, & exceptionem utens edere illas cogitur ad probandum suam exceptionem. *ibid.*
- quia tamen edere non cogitur ad fundandum actus replicationem. VII. 71. 9.
- Rationes reddere quomodo amplius aliquid sit, quam edere. VI. 79. 3. & N. 8.
- Rationem reddendam remissio facta tutori, & similibus quomodo rari habet. IV. 183. N. 4. IX. 635. 2. 636.
- se eundem remissa censeatur a testatore, qui vult concubiti iustitiam. IV. 183. N. 4.
- quomodo in reddendis rationibus sint observanda. IV. 184. N. 4.
- An necessitas rationum reddendarum presit in futurum, etiam tum cum dolus non absuit. IX. 636. 3. 4.
- Quare conditio reddendarum rationum solita sit preponi libertati servo actori relicta testamenti. III. 632. N. 2.
- Reddito rationum non datur appellatio. VI. 423. N. 32.
- Receptitia exoria quomodo dicantur. V. 215. N. 11.
- an ex distinguantur a paraphernis. *ibid.*
- Reconventio quibus verbis exprimi soleat a iuris actoribus. IV. 1303. N. 1.
- dicta ex usu juris motus petitio. IV. 1303. 1304. 3. & N. 11.
- An foris incognita iuri usque ad Papinianum I. G. IV. 1303. N. 11.
- an ex actorem subiacet jurisdictioni alias incompetenti. *ibid.*
- an jurisdictionem politici magistratus prorogare queat in clericum, in civili causa. IV. 1305. N. 12.
- fieri potest ex iure canonico coram delegato. *ibid.*
- non potest institui coram eo, qui arbitrio est ex compromisso, sed bene coram arbitro iuris. *ibid.*
- facta ex parte sive actoris, sive rei quam rationem habeat in eodem, vel in diverso negotio. IV. 1307. N. 13.
- quibus in causis admittatur. IV. 1307. N. 14. & 1312. N. 21.
- habet inter compensationem. IV. 1308. 11.
- ex tamen a compensatione distinguitur, & quomodo. IV. 1307. N. 14.
- non permittitur excommunicato. IV. 1310. N. 15.
- in statutis & pactionibus comprehenditur sub appellatione conventionis. *ibid.*
- proseguenda est una processum cum conventionem. IV. 1310. 12. & N. 16.
- de utraque simul debet pronuntiari sententia, etiamsi alterius expeditio facilius sit. IV. 1310. 12. & N. 17.
- opposi debet vel tempore contestata litis, vel in contestanti postea. IV. 1311. 12. & N. 19.
- obijci potest post litem contestatam usque ad conclusionem in causa, ad jurisdictionem tantum prorogandum. *ibid.*
- Reconventio quidnam reo tribuat. IV. 1311. 13. & N. 20.
- a reo, quo cum agitur, opponi potest, pendente adhuc iudicio, & non ab alio. IV. 1312. 14.
- eam non cogitur amittere de eo quod alibi contractum est, in, qui damnus, vel iocundus sibi illatum persequitur. IV. 1313. 16.
- sibi semel institutus fuit, ibi desiderante actore exerceri debet. IV. 1317. 4. 5. & N. 2.
- Quatenus reconventionem facere reus teneatur. IV. 1306. N. 22.
- Quantum a iure civili recesserit juxta Saxonum, quoad reconventionem. IV. 1317. N. 2.
- Rector scholæ quam jurisdictionem habet, & in quos. IV. 1332. G. & 1331. & 1329. N. 9. VII. 893. 14. *repp.*
- Vide *Academia*.
- Rector provincie quomodo sit. VIII. 962. 7.
- Recuperatores quomodo sint, & cur illis appellati. IV. 1338. N. 5. & 1339. N. 6.
- an fuerint iudices ordinarii. *ibid.*
- debentur in omnibus privatorum controversiis. *ibid.*
- & quidem tres saltem in facti questionibus. *ibid.*
- Redditio rationum. Vide *Rationes*.
- Redempti ab hoste, quomodo, & quando libertati potantur. VIII. 1338. 10.
- Redhibere, redhibitio quid sit, & unde dicta. III. 788. 7. X. 2317. 8.
- Redhibitio non datur ob vicia quæ aut venditor ex cepit nominationem, vel qui emptor ignorare non potuit. X. 1312. 6.
- an datur propter ea vicia quæ venditor ignoravit, adeoque palam non dixerit. X. 1313. 1314. 6.
- non datur propter illa, quæ venditor tantum commendandi causa dixit. Et quomodo tali modo dici soleant. X. 1302. 9.
- Redhibendi casus generales alius, alii vero speciales. X. 1298. 2.
- Generales quomodo sint. Et quomodo redhibitionis locus in illis. X. 1298. 3. 4. 1299.
- Speciales ad redhibendum casus quomodo sint. X. 1303. 1. 1304. *repp.*
- Redhibitoria actio quid sit, & cur ita appellata. X. 1314. 2.

- est actio arbitraria. X. 1323. 16.
- competit ex editio edicto duntaxat. X. 1315. 3.
- spatio sex mensium finitur. Et quando etiam duobus mensibus. X. 1315. 3. & 1317. 6.
- Actio ex empto ad redhibendum eodem temporis spatio finitur, ac redhibitoria. X. 1315. 4. & 1316.
- Redhibitoria actio cui competat, & adversus quem. X. 1316. 5.
- qua de re detur. X. 1317. 7.
- quid ex ea consequatur emptor; & quid praestare debeat venditori. X. 1317. 8. & 1318. seqq. & 1321. & 1322. 15.
- quid si ea non praestet quae ex editio edicto restitui jubeatur ab emptore venditori. X. 1320. 13. 14. 1321.
- An plures emptoris heredes possint rem pro parte redhibere. X. 1323. 19.
- & eo possit pluribus venditoris heredibus res pro parte redhiberi. X. 1324. 20.
- Regula diversa sunt a jurisdictione. IV. 1098. N. 1.
- eadem tributa sunt Principi in argumentum superioritatis, & praesentiae. *ibid.*
- Regula Catoeni unde appellatur. Eadem explicatur. II. 776. 2. 777. seqq.
- non pertinet ad legata conditionalia, nec ad ea, quarum dies credit ex tempore datus hereditatis. II. 780. 6. 781. seqq.
- an pertinet ad legata, quae sunt inutilia propter solum legatarii incapacitatem. II. 777. & 778. N. 3.
- non pertinet ad heredum institutiones paras. Et an pertineat ad conditionales. II. 779. 5. & N. 5. & 780. seqq. & 183. 184. 10. & N. 7.
- non pertinet ad novas leges Juliam, & Papianam. II. 784. 11. 785. seqq.
- quidam hic sit a Justiniano immutata. II. 786. 11.
- Regulae juris expositae: Alteri per alterum qui in ejus potestate non sit, nec actio nec exceptio acquiri potest. X. 672. 4. 5. & 674. 6.
- ex qua persona quis lucrum capit, ejus & factum praestare debet. VII. 115. 4.
- extinguuntur oblatio, quibus in eum casum incidit, unde incipere non poterat. X. 1651. seqq.
- factum legitime retractari non debet, licet casus postea contingat, a quo non potuit inchoari. XI. 1653. & 1664. 5.
- hoc natura aequum est, omnium cum alterius detrimento fieri incompletiorum. VIII. 679. 57.
- invito beneficium non dari. XI. 1157. 7. & 1158. seqq.
- tota jure generi per speciem derogatur. V. 489. 490. 11. XI. 1013. 6.
- quatenus cujusque interit, in facto, non in jure consistit. XI. 1180. 6.
- is potest repudiare, qui & potest acquirere. IX. 651. 652. 1.
- nemo pro parte testatur, & pro parte intestatus decedere potest. II. 71. 2. & N. 2. & 72.
- nemo sibi ipse possessionis causam mutare potest. I. 1051. 2. & 1052.
- nemo est prae, qui pretium numeravit. I. 1069. N. 1.
- Nihil facile mutandum ex solemnibus, & recepto jure. I. 86. 18.
- non est innum, ut quae semel utiliter constituta sunt, debeat, licet casus extiterit, a quo incipere non poterant. XI. 1652. 4. & 1655. 1656. 8.
- velle ejus est, qui potest & velle. II. 387. 1. & N. 1. IX. 412. 3.
- per liberam personam, quae subjecta non est juri nostro, nobis arquiri nihil potest, excepta possessionis causa. VIII. 109. 2. 3. & 110. seqq.
- qui in jus alterius succedit, eodem jure uti debet. VIII. 820. 10.
- qui tacet, non utique fatetur. VIII. 580. 581. seqq.
- quem non honore, nec coero. II. 730. N. 2.
- quod ante nullus est conceditur occupanti. I. 285. 3. 4. 286. seqq.
- quod semel placuit, amplius displicere non potest. VII. 544. 7. X. 660.
- semper in obscuris, & ambiguis id sequimur quod minimum est pro debitorum. VIII. 380. 4.
- retinuitur mandato comparatur. VIII. 158. 4. 5. & 159. 6.
- Rei vel correi quinam sint; unde dicti & quare inventi. IX. 1255. & 1256.
- Duo rei stipulandi, quinam sint. IX. 1257. 1.
- quomodo constituantur. IX. 1257. 2. & 1258. seqq.
- Duo rei promittendi qui sint. IX. 1261. 1.
- quomodo fiant. IX. 1261. 2. & 1263. seqq.
- Duo rei stipulandi habet singuli potentatem solidum exigendi & promissorem in solidum liberandi. IX. 1267. 1. 2. & 1268.
- eorum singuli promissorem liberando nocent aliis correis. IV. 1009. 4. 1010. seqq. IX. 1268. 3.
- nisi tamen sint socii. IX. 1270. 6. IV. 1013. 3.
- Petitione onus ex reis tollitur ceteris actio vetus ex stipulatu. IV. 1013. & 1014. 4. IX. 1269. & 1270. 5.
- Correi promittendi solidum singuli debent; adeoque solidum peti potest ab altero, nisi solus creditor actionem inter eos dividere. IX. 1269. esp. 6. & 1270. 1271. 4. & 1272. 3.
- Si correi sint socii; debent singuli conveniri pro parte. IX. 1271. & 1272. 2.
- Uno ex reis pronuntiandi liberato, uno liberatur & ceteri. IX. 1270. & 1271. IV. 1014. 5.

- si tamen vera sit, & iusta liberatio; & quae sit talis. IX. 1273. 1.
- quibus modis accidat, ac sit vera liberatio. *ibid.*
- Uoi ex correis per exceptionem potest vel rei iudicatur quæsitæ liberatio, ac & quando ceteris prosit. IX. 1274. 3. IV. 1016. 10. 11. & 1017. *seq.*
- Quare prosit ceteris alter ex correis, qui jurat se non debere; & cur ceteris non prosit alter ex correis, qui pactum de non petendo fecit. IX. 1275. 4.
- Re promissa a duobus reis, post mortem alterutro precepta, tenetur alter qui mortem fecit; alter ipso jure liberatur. IV. 1011. 1. IX. 1275. & 1276. 5.
- Unus ex promittendi reis compensationem ejus quod correo debetur, obicere non potest, nisi fuerit socii. VIII. 342. 8.
- Lite cum uno ex reis promittendi contestata, alter ea petitione non liberatur. IV. 1018. 14. & 1019. 15. & 1020. IX. 1278. & 1279. 1.
- Quare uno ex stipulandi reis agente, promissor liberetur a ceteris. IV. 1020. 16. & 1021. *seq.* IX. 1279. & 1280. 3.
- Nec mora, nec factum unus ex promittendi reis alteri nocet. IX. 1281. 1. 1282. & 1283. 2.
- sed neque correo interdum prodest. IX. 1283. & 1284. 3.
- Unus ex reis interpellati mora, vel agnitio alteri rei nocet ad interrompendam prescriptionem; & unus autem ex stipulandi reis interpellatio prodest alteri. IX. 1285. & 1286. 1. 2.
- Quænam sit ejus rei æquitas. IX. 1286.
- Duo rei promittendi non sunt invicem fidejussores. — Et quotuplex sit inter plures fidejussores, & promittendi reos differentia. IX. 1287. & 1288.
- Non duo dantur, sed plures stipulandi & promittendi rei constitui possunt. IX. 1289. cap. 12.
- Duo, vel plures debendi rei quomodo fiant ex contracta emptionis, depositi, commodati. IX. 1289. 1290. r.
- quomodo fiant in mutuo. IX. 1291. 2.
- quomodo fiant ex testamento. IX. 1291. & 1292. 3.
- non fiant ex quasi contracta, nec ex delicto, nec ex quasi maleficio. IX. 1292. 4.
- Duo rei credendi quomodo fiant ex deposito, mutuo, commodato. IX. 1293. 5. & 1294. 6.
- quomodo fiant ex testamento. IX. 1294. 7.
- in Duobus stipulandi & credendi reis nihil mutatur Justinianis coæll. 99. IX. 1295. *seqq.*
- vix pauci mutavit in duobus promittendi reis *ibid.*
- & quid ea lege Novella constituantur. IX. 1298. 4. & 1299. 129.
- Duo rei vice mutua fidejussores accepti, singuli proprie tenentur, non in solidum, si nihil aliud aperte convenerit. Ex hoc quoniam recte. IV. 1017. N. 7. & 1018. *seqq.* IX. 1300. & 1301. 5.
- conveniri non possunt, nisi pro parte, tamen aliud convenerit, si ambo presentes sint, & solvendo. Hoc quoniam recte. IX. 1301. 6. & 1302. *seqq.*
- si unus e duobus reis fidejussoribus iocundum acceptis presentem conveniatur in solidum; petere potest ipsam, intra quod absentem creditori exhibeat. IX. 1303. 7.
- jubendus pro absente, etiam presentem e duobus reis, qui conveniri non potest. Et quibus de causis fiat; ne possit aliquis conveniri. IX. 1305. 1306. 10.
- Unus e duobus reis qui facti creditore non potest hic conveniri pro presente & idoneo tamen semper habendus ad hoc, ut alter pro parte solum conveniatur. IX. 1306. 11.
- Duo promittendi rei, qui vice mutua fidejussores accepti sunt, singuli conveniri possunt in solidum, etiam jure novo postquam in casibus. IX. 1307. & 1308.
- Unus ex duobus reis qui patrem simpliciter solvit, non liberatur. VII. 199. 1. & 201. 4.
- Creditor, parte debiti ab uno ex duobus reis accepta, non videtur pactus, ne reliquum petat; nisi illum nominatim pro sua persone solventem admisit. VII. 199. 2. & 200. *seqq.*
- solvere pro sua persona quid sit. VII. 201. 3.
- quid sit admittere solventem. VII. 202. 5.
- Rei capitis ante dispositionem possunt alienari: neque passim damnationem. II. 1227. & 1228. 34.
- solvere possunt, & solutum accipere post damnationem, excepto crimine majestatis. IV. 752. 14. & N. 10. & 754. 13.
- Vole Reus.
- Rei vindictio generalis accepta omnes & singulas rei actiones comprehendit. V. 761. *seqq.* VI. 731. 2.
- Rei vindictio, seu in rem actio angustiore significatione quid sit, & node dista. V. 757. *seqq.* VI. 732. & 733. 4.
- ejus formula, & ritus. V. 757. & 758. N. 1. 759. *seqq.*
- quomodo differat a petitione hereditatis, & Serviana, & quasi Serviana; ab actione commendati, depositi, locati. V. 759-760. & 761. N. 9. 763. 7.
- competit domino rei. Et quoniam talis. V. 763. 2. & 764. *seqq.*
- competit domino ejusque, & semper; nisi tamen vel agatur de tigno juncto. V. 767. 3. & 768. *seqq.*
- vel transierit dominus cum possessore in contrarium proprietatis. V. 770. 7.
- vel possessor domini deferente juraverit se dominum esse. *ibid.*
- non competit, si dominus egerit iudicio in rem: quo possessor sit absolutus. V. 771. 5.
- non competit, cum aliquis vendidit, & tradidit emptori rem alienam, cujus postea dominus factus est. V. 771. & 772. 7.

— quoniam

- quondam non competit ex facto aliquo decessoris. V. 772. 8.
- an competit advocato, qui reum victum defendit, si ipse postea vindicet eandem rem, quam suam esse cognoverit. V. 773. 9. 774. N. 14.
- in ea quantum de suo dominio actor probare debeat. V. 775. & 776. 10.
- an, & quomodo probare debeat eam sibi olim quando justa de causa fuisse quesitam. V. 777. & 778. 11.
- Quomodo aliquis de re sua a possessore obtinenda sollicitus, possit, etiam sine probatione; consequi rem suam. V. 779. 12. 13. & 780. *segg.*
- domino soli competit directa, quasi domino autem, puta emphiteuta competit utilis. V. 767. N. 7.
- Rei vindicatio datur adversus eum, qui rem, de qua agitur, possidet. V. 781. 1. & 793. N. 13.
- etiamsi qui possidet, habeat ab ipso vindicante titulum licet a jure reprobatum. V. 781. N. 1.
- Rei vindicationis causa dominium est ex parte actoris, possessio vero ex parte rei. V. 783. 1. & N. 3.
- quo sensu possessio sit causa rei vindicationis. V. 783. 2. & N. 2. & 784.
- Rei vindicatio datur adversus possessorem. Et adversus quem datur. V. 785. & 786. 2. & N. 5.
- an datur adversus eum qui solum rem detinet si habeat restitutione rei facultatem. V. 786. 3. & N. 6. & 787. *segg.*
- an datur adversus eum, qui tantum civiliter possidet. V. 787. N. 6.
- Quomodo, & quando rei vindicatione non teneatur is, qui est in possessione, nomine domini, vel alterius. V. 791. 6. & N. 9. 10. 792. N. 11. 12.
- & quinam, ubi conveniantur rei vindicatione, nominare teneantur auctorem sive dominum. V. 791. 6. & N. 9.
- Vide *Nominatio*.
- Rei vindicatio mihi communis cum alio fieri debet ex ea parte duntaxat, qua res possidetur ab extraneo. V. 794. 9.
- Rei vindicatio non competit adversus eum, qui non possidet, nec quidquam fecit quo haberetur pro possessore. V. 794. 10.
- Qui rei vindicatione convenitur, interrogari debet, an & pro qua parte possideat. V. 795. 10.
- quenam sit poena temeris negantis se possidere. V. 796. 10.
- quæ conditiones concurrant oportet, ut sit huius poenæ locus. V. 795. & 796. N. 17.
- An, & quando rei vindicatio datur adversus possessoris heredes. V. 796. 11. & 797. *segg.*
- Rei vindicatio competit de re corporali. V. 802. 2.
- quare non competit de servitutibus. Et quod duplex inter rei vindicationem, & actiones de servitutibus sit differentia. V. 802. 3 & 803. *segg.*
- An, & quatenus loca sacra, religiosa vindicari possint. V. 806. 7. & N. 3. & 807.
- Rei vindicatio competit de re corporali una & certa, seu de specie, non de genere. V. 809. & 810. 10.
- plures etiam res vindicari possunt, si petantur singulæ, & eæ nominatim designentur. V. 810. & 811. 11.
- Corpora, quaecumque sint, vindicari possunt. Ea sunt in triplici genere; & quæ sint. V. 812. 12.
- An grex vindicari possit. V. 812. 13.
- vindicari potest, etiamsi non omnia gregis capita sint nostra; dummodo majorem illorum partem habeamus. V. 813. 13.
- Quare peculium collective, ut ajunt, & uno peculii verbo vindicari non possit. V. 814. 14.
- Cum res certa petitur in rei vindicatione, debet petita res designari. V. 815. 15.
- quomodo designentur res soli, res mobiles, sive animantes sint, sive inanimatæ, & sive quantitate constant, sive specie. V. 816. 817. 16.
- Rei vindicatione demonstratio fungitur vice nominis, ubi designandæ rei nomen ignoratur. V. 817. 818. 17.
- nominis error in rei designatione non nocet, si constat de corpore vel personæ, vel rei. V. 818. 18.
- nisi tamen erretur in appellativo nomine. *ibid.*
- quid, si petitor nomen vindicandæ rei ambigue expresserit; nec appareat, de quo senserit. V. 818. 19. & 819. 20.
- Pars rei quæ vindicatur, certa esse debet, & designari nominatim; & quomodo. V. 820. & 821. 21.
- quando partis incertæ vindicatio datur. V. 821. & 822. 22.
- A quibus peti, seu vindicari possit pars indivisa ejus rei, quam cum alio mihi communem plures possident. V. 823. 23.
- quid si res, quæ mihi cum alio communis est, divisa fuerit certis regionibus inter possessores. V. 824. 24.
- Rei vindicatio persequitur rem petitam, ejusve restitutionem cum omni causa & accessionibus. V. 817. 1. 2. & 828. *segg.*
- restitutio petiti rei faciendi est omnino, si is, quocum agitur, possideat tempore rei judicandæ. V. 828. 4. & 829. 5.
- quid, si non possederit tempore litis contestatæ. V. 829. & 830. 6.
- quid si possedit ab initio litis, sed rem petitam suscepit, vel præscripsit inter moras iudicii. V. 830. 7. & 831. *segg.*
- Si tempore iudicandæ rei res petita perierit, vel aliter amissa sit: an & quando sit restituenda. V. 833. 9. 834. 10.
- Ubi res casu potuerit, quæ petitur per rei vindicationem, præstandus est casus a male fidei possessore, præterquam ex duabus causis. V. 835. 11. & 836. *segg.* & 839. 840. 15.

— casus tamen non præstatut a possessore bonæ fidei, nisi temere litigaverit. V. 835. 836. 11. & 837. 838. 13.

Res petita vindicanti domino restituenda est talis, qualis fuit cum petebatur. Et quibus modis fiat, quominus talis restitui debeat. V. 841. & 842. 16.

An aliquo actione & qua uti possit adversus possessorem qui rem vindicavit, si illi restituitur facta deterior. V. 842. & 843. 17.

Rei vindicatio, præter rem, persequitur etiam accessiones, partus ancillarum, & fructus rei. V. 843. 18. & 844. 19.

An omnes fructus in rei vindicatione restituendi sint, cum percepti, tum etiam qui percipi potuerunt. V. 845. & 846. 21.

— an restituendi duntaxat qui percipi potuerunt a petitore; an etiam qui a possessore. V. 846. 22. & 847. 848. 23.

— an fructus percepti, & qui percipi potuerunt, restituendi sint ab omnibus possessoribus, etiam qui iusto titulo possident. V. 848. 24. & 25. & 849. seq.

— an sint restituendi qui percipi potuerunt a bonæ fidei possessoribus post litem contestatam. V. 850. 26. 851. seq.

— an omnium rerum fructus restituendi, etiam accessionum. V. 854. 28. & 855. seq.

Quorum rerum fructus restitui non debeant in rei vindicatione, si percepti non fuerint. V. 856. 30. & 857. seq.

Ex quo tempore æstimandi sint fructus, qui debent restitui in rei vindicatione, sive percepti, sive qui percipi potuerunt. V. 858. 32. & 859. seq.

— & quæ in æstimatōe naturalium fructuum restituendorum sit hic habenda diversa ratio temporis inter possessores bonæ, vel malæ fidei. V. 860. 33. & 861. seq.

Restitutionis fructuum ratio habenda est in rei vindicatione usque ad tempus iudiciæ rei. V. 864. 38.

Quando æstimatōis fructuum habenda sit ratio, si petita res perierit inter moras litis, ante rem iudicatam. V. 864. 39.

— an & eorum fructuum sit habenda ratio, qui percepti sunt, vel percipi potuerunt intra tempora iudicati. V. 865. & 866. 4.

An, & quæ lucra extrinsecus obtingentia per eam rei petite restitui debeant in iudicio rei vindicationis. V. 866. 42. 867. seq.

Quomodo iudex, ubi res perit sine culpa possessoris, sententiam in iudicio rei vindicationis ferre debeat cum de fructibus & reliquis accessionibus, tum de re ipsa petita, possessore de re principali liberato. V. 870. & 871. 2.

— & quomodo iudex possessorem condemnare possit de fructibus, & aliis accessionibus, eo de re principali absoluto. V. 822. & 873. 3.

Qui semel rem petitoris esse declaravit per errorem, & restitui possit; an possit omittere condemnationem nominio fructuum & reliquarum accessionum, re ipsa non restituta. V. 873. & 874. 4.

Iudex in rei vindicatione quomodo sententiam ferre debeat. V. 874. 5. & 875. & N. 3. & 870. seq.

— & quando iudex possit ab eo qui non parat arbitrio, transferre possessionem rei manu militari. V. 875. 6. & 876. seq. N. 7. & 879. 8. & 880.

— & quando & quomodo fructuum & aliarum accessionum condemnationem facere debeat in eorum rerum æstimatōnem. V. 877. 6. & 7.

— æstimatio rei quam condemnatus reus non potest restituere, facienda quanti res est, cum reus sine dolo possidere desit; alias facienda est quanti in litem iuratur ab actore. V. 877. & 878. 7.

— quid si actor, sive qui rem vindicat, iurare nolit. V. 880. & 881. 9.

An, & quando iudex actore in litem iurare parato, modum hic iurjurando statuere possit. V. 881. 9.

Res mobiles, quæ in rei vindicationis iudicio restitui debent ex officio iudicis, quo in loco sint restituendæ. V. 882. 11.

Quibus modis fiat, ne possessor teneatur rei vindicatione; & debeat absolvi. V. 833. 1. & 884. seq.

Possessor iudicio rei vindicationis victus rem non prius tenetur restituere, quam illi damnum quodcumque sarciat a domino, sive præteritum, sive futurum. V. 885. 2.

— præteritum impositarum damnum quomodo & quando a rem vindicante sanandum sit possessori. Et an cuilibet possessori. V. 886. seq.

— Vide *Impense*.

Quomodo exceptione doli apponit; & per iudicis officium serventur impense in petitam rem factæ a possessore. V. 905. & 906. 28.

— an alio modo, quam per exceptionem doli, vel per retentionem possessor servare possit impense adversus eum, qui rem vindicavit. V. 906. 29. & 907. seq.

Possessor, sive damni infecti caverit, sive iudicati actione teneatur ob rem in vindicatione petitam, iure petit sibi caveri eo nomine a iudicante. V. 910. 31. & 911. seq.

An petitor, qui accepit in rei vindicatione æstimatōnem præsentis rei a possessore, debeat illi cavere de evictione. V. 913. & 914. 32.

An petitor cavere debeat de re trahenda, vel cedere suis actionibus ad rem persequendam possessori, qui petite rei, quæ abest, æstimatōnem præstitit. V. 914. 33. & 915. seq.

Rei verbum generale. Et quid continet. X. 28. 9.

Rei appellatio latior est, quam pecunie. XI. 1099. & 1680. & 1681.

Rei quæ abest persecutio qualis sit cum in bonæ fidei, tum in stricti juris iudiciis. XI. 700. 8.

- Rei appellatione veniant operæ servorum quæ sunt extra patrimonium. XI. 1679. & 1680.
- etiam omnis contractus, & obligatio comprehenditur. X. 1682. 8.
- Relatio iudicia quomodo Principi faciendæ, & quæ alio nomine appellatur. VI. 444. 12. & 446. 14.
- Relatio executionis, citationis innotuæ, quæ sit, & quomodo fiat. VI. 37. N. 19.
- Relatio executoris est pars citationis necessaria. *ibid.*
- regulariter non presumitur. *ibid.*
- consignanda est in actis. *ibid.*
- Relationi factæ a nuncio seu viatore fides haberi debet. *ibid.*
- Relatum iuncti referenti cum omnibus qualitatibus. XI. 168. N. 2.
- Relegatio perpetua infamiam irrogat damnato. V. 145. 40.
- Relegatus habet domicilium duplex; voluntarium usum, necessarium alterum. IV. 1317. & 1318. 4. & N. 8.
- Religio quid sit. VII. 500. 3.
- ea est ex iure gentium. I. 48. 9.
- fundamentum humane societatis. I. 48. N. 4.
- Remus frater Romuli an vere moros urbis transcederit. I. 650. N. 22.
- Remuneratio quid sit. III. 658. N. 7.
- Quod quis remunerandi causa præstitit, solum non potest repeti. III. 439. N. 15.
- Unusquisque remunerare licet illi, quæ in sui favorem sunt introductæ. VII. 231. 1.
- nisi tametsi in remunerare vetitum sit per leges, & bonos mores. VII. 233. 2.
- Futuræ successioni frustra renuntiat. VII. 243. 10.
- & eo iurejurando confirmetur talis renuntiatio. VIII. 246. 11. & N. *
- Ex quibus conjecturis colligatur animus non repetendi, in eo, qui impeditur in rem aliquam. IV. 141. 7. 8. & 142. *seqq.*
- Semper repetendi ius habent, licet parentes sint, qui æstimate testantur se erogare aliquid animo repetendi. IV. 143. & 144. 11.
- Quoniam repetitæ intelligantur in contractibus, in testamentis, in legibus. VIII. 379. 3.
- Solutum ex causa rei iudicatæ etiamsi vere indebitum, repeti non potest. VII. 669. 33. 670. *seqq.*
- Repeti non potest ex causa iurisjurandi solum; & quare. VII. 671. 38.
- An possit repeti solum, ex causa transactionis. VII. 672. 39.
- an repeti quod solum est ex causa pietatis. VII. 672. 40.
- Replicatio quid sit, & unde dicta. V. 1433. 1. & N. 1.
- quare sit iustitiae. *ibid.*
- latiore significatione vocatur exceptio, & rethoribus dicitur firmamentum. V. 1433. N. 1.
- excluditur duplicatione. V. 1434. 2.
- nisi tamen duplicatio triplicatione actori prodita repellatur. *ibid.*
- & quando triplicatio quadruplicatione: & hæc deinceps ab alio remouetur. V. 1434. & 1435. & 1436. 2.
- Replicatio omnis perpetua est, quævis sit ex ea causa, ex qua nota setio esset temporalis. IX. 1243. & 1244. 2. V. 1437. & 1438. N. 8.
- Replicatio doli non datur adversus exceptionem iurisjurandi. V. 1439. & 1440. 5.
- neque datur adversus exceptionem doli mali specielem; nec adversus generalem. V. 1440. 6. & 1441. *seqq.*
- Replicatio in factum quid sit, & quid differat a doli replicatione. VII. 357. 2. & 358.
- Replicationes quomodo olim conciperentur. V. 1434. N. 2.
- Replicationes, duplicationes, & similes sunt exceptionum species. Et quomodo altera quæ præcedit relate ad alteram quæ sequitur, vim actionis obtineat. V. 1436. & 1437. 3.
- non nisi obiecta exceptione, competunt, nec sunt præbende, priusquam probata fuerit exceptio. V. 1436. N. 6.
- aliter tamen hæc usu fieri observantur; & quomodo. *ibid.*
- Replicationes nascuntur ex eisdem causis, atque exceptiones, idcirco competunt iustem, & adversus eandem personam. V. 1437. 4. & 1438. *seqq.*
- Represalie, ut vocant, prius incognitæ iuri civili, deinde vetitæ a iure novissimo. IV. 597. N. 1.
- Representatio in rei debite legæ quæ sit. II. 769. 766. 34.
- Representationis iuri in locum sit in nepotibus, & pronepotibus, & deinceps. II. 1126. 1127. N. 18.
- Vide *Jus representationis*.
- Repudiatio hereditatis quibus modis fiat. II. 413. 2. & 414. *seqq.* IX. 411. 1. 2.
- quid sit. II. 434. & 435. 3. & N. 3.
- quas desideret conditiones. II. 387. 23. & 388. *seqq.* & 391. 10. & 413. N. 1.
- pro parte fieri non potest. II. 468. 4. & 469. 5. IX. 381. 2.
- Quoniam sit repudiationis effectus. II. 417. 10. IX. 416. 15.
- Repudiatio fideiarii non nocet fideicommissario. II. 417. 11. & 418.
- Quomodo repudiatio a minore facta nec ipsi minori nocet. II. 418. 12.
- Repudiatio bonorum posterionis fit eodem modo, ac repudiatio hereditatis. II. 418. 13.
- Rerum suarum divisio quæ sit. I. 631. & 632. 1. & N. 1. & 633. *seqq.*
- Res. Vide *Eadem res*.
- Res interdum pro facto usurpatur. III. 529. & 530. 11.
- Res omnes aut divini sunt, aut humani juris. I. 634. 4.

Res commercio exemptæ quæ sint. I. 681. 2. & 682. *seqq.* VIII. 845. 3. 4.

— non possunt emi, neque vendi. VIII. 845. 4. 5.

— non possunt legari. II. 758. 10.

— non possunt in stipulationem deduci. IX. 1337. 2. 3. & 1338. *seqq.*

— quid si emanant ab ignorante. VIII. 846. & 847. 8. 9.

— emi, vendive possunt inter scientes, cum rei venditæ accedunt. VIII. 848. 13. 14.

Rerum commercio exemplarum species quatuor; & quæ. III. 595. 8. 9. & 596. *seqq.*

— de usu illarum quæ prodita sint interdicta. IV. 347. 12.

— usu earum prohibens, tenetur injuriarum. IV. 1345. 10.

Res omnibus communes quæ sint. I. 654. 4. & 653. N. 2. 3.

— cur communes sint omnibus quoad usum. I. 655. G. & 657. 11.

— an possint occupari. I. 656. 7. 8. 658. 13.

— in cujus sint dominio. Et an sint in commercio positæ. I. 657. 9.

Ad communium rerum usum tuendum, vel obtinendum, quænam jure civili actiones, & remedia sint comparata. I. 657. & 658. 12.

Res corporales quæ sint. I. 912. 4. 5. & 913.

— quatenus possint acquiri. I. 915. & 916. 13.

Res divini juris quæ sint. I. 634. 4.

— triplex earum species. I. 634. 5.

— earum proprietates, nullius. I. 645. 32.

— usus ad quos pertinet. I. 647. 35.

Res dubiæ triplicis sunt generis; de unoquoque earum genere regulæ traduntur. XI. 81. 1. 2. 82. *seqq.*

In re dubia id agendum est, ut res valeat potius, quam pereat. XI. 37. 11.

An res furtiva sit, quæ pignori data creditori, subripitur a debitore. Et quando furtiva esse destinatur. I. 1148. & 1149. 3. & 1152. 9. 10. & 1153.

Furtivæ rei mora quando fieri desinat. XI. 708. 4.

Res furtivæ quæ sint. I. 1131. 6.

— vendi non possunt, nec dscupari. I. 1129. 4. & 1130. 5. VIII. 850. 38.

— interdictum tamen possunt usucapi. I. 1147. 2. & 1148. *seqq.*

Res humani juris quæ sint. I. 634. 4.

— publicæ sunt, vel privatæ. I. 651. 1.

Res incorporales, quæ sint. I. 912. 4. 5.

— juri gentium omnino ignotæ ex auctoris sententia. I. 911. 2. & 912. 3.

— dicuntur in jure consistere, & jura vocantur. I. 913. 924. 6. & N. 4.

— quatenus possint acquiri. I. 915. & 916. 13.

— vendi possunt. VIII. 789. 2. 3.

— earum genera quæ. I. 914. 7. & 915. *seqq.*

Res omnes natura liberæ. III. 298. 5.

— earum libertas in quibus rebus versetur. III. 298. 6. & 299. *seq.*

Res omnes, vel sunt in patrimonio nostro, vel extra patrimonium. I. 677. 3.

Res privatæ quæ sint. I. 676. & 677. 2.

Res publicæ quænam sint. I. 654. 4.

Res religiosæ quæ. I. 638. 15.

— Vide *Religiosæ*.

Quæ sint res sacræ. I. 634. 6. & 637. *seqq.*

Quænam res dedicari possint, & fieri sacræ. I. 635. 8.

— quinam dedicationis ritus, & finis. I. 636. 12. & 637. 13.

— quando sacræ esse perseverent. I. 637. 14. & N. 1. 2.

Cur res sacræ non dicantur religiosæ. I. 642. & 643. 27. & N. 13.

Sacræ res mobiles vendi possunt, ubi urgeat necessitas, piis de causis. Et quænam sint ejusmodi causæ. III. 596. 9.

Res sacræ, res sanctæ, & religiosæ hominum commercio sunt exemptæ. Et quonam jure. VIII. 845. 5.

— non possunt vendi, legari, neque in stipulationem deduci. *ibid.*

— quid si veniant, & tamquam profane emanantur abignaro. VIII. 846. 7. *seqq.* & 847. *seq.*

— quid si emanant a sciente. VIII. 848. 13. & 14.

Sacrarum rerum usus ad quem spectet, quomodo prohibeatur. Et quæ adversus prohibentem actiones. I. 647. & 648. 36.

Res sanctæ quæ sint. I. 644. 29. & 645. *seq.*

Res universitatis quæ sint. I. 671. 1.

— quomodo differant a rebus communibus, & publicis. I. 672. 673. 3.

— quoad proprietatem in bonis nullius sunt. I. 671. & 672. 2.

— usus illarum Communis. I. 672. 2. VII. 1149. 4.

Res Universitatis an possint occupari. I. 674. 7. & 675. *seqq.*

Res quomodo efficiantur Universitatis. I. 673. 4.

Rescindens, & rescissorium duplex in integrum restitutione remedium. Et quale sit utrumque. VI. 653. N. 2.

— utriusque cumulatione hodie admittitur & quomodo. *ibid.*

Rescripta quid sint. I. 62. 63. G. & N. 3.

— omnia fere in codicem relata, & plura etiam nominantur in Pandectis. I. 63. 7.

— antequam relata essent in codicem, habebant duntaxat viam rei judicatæ. I. 63. N. 4.

— quomodo differant a constitutionibus generalibus ratione interpretationis. I. 63. 64. N. 4.

— sunt generales constitutiones, quando Princeps de jure respondet. I. 63. 10.

- sunt autem personales, ubi Princeps tribuit ut irrogat privilegium. I. 64. 10.
- ad exemplum non trahuntur hinc posteriores. *ibid.*
- Rescripta quae per falsi narrationem impetrantur, non valent. I. 64. 12.
- nec illa valent, quae contra jus, vel adversus utilitatem publicam conceduntur. *ibid.*
- nec debent a iudicibus admitti, etiam si adjecta sit clausula, non obstante lege contraria, quae & nominatim sit appellata. *ibid.*
- Rescripta valent, si tribuant aliquid juris, quod alium non ledat, vel si crimen admissum indulgeant. *ibid.*
- valent etiam contra jus, ubi debitori permittitur moratoria praescriptio. I. 64. 63. 12.
- Irrita sunt rescripta quae sunt sine die, & sine consule. I. 66. 12.
- a quoniam consul & dies rescripto subijceretur. I. 65. 66. N. 7.
- in illis subscriptio Principis necessaria. I. 66. 12.
- Rescripta qui cavilliose interpretatur adversus eos, qui ea impetrant, notatur infamia. V. 100. N. 13.
- Rescripta removere substitutionem quasi pupillarem. Et quid si furor redeat. II. 302. 17. 18. & N. 9. 10. 11.
- Responsa prudentum quid sint. I. 57. 11.
- quando obtineant auctoritatem juris. *ibid.*
- continebant aliquando certam & indubiam responsionem; aliquando opinionem duntaxat. I. 57. 58. N. 9.
- Vide *Prudentum responsa*.
- Responsio generalis interrogationi speciali subjecta referri debet ad illam speciem duntaxat, de qua praecessit interrogatio. VII. 1246. 12.
- Reipublica per excellentiam dicta intelligitur Romana. IV. 848. 16. VIII. 317. 1.
- Romana Respublica seu esset status popularis; an potius ex triplici potestate genere temperata. IV. 1107. N. 16.
- extincta fuit sub Augusto, licet imago aliqua superesset morientis libertatis. *ibid.*
- umbra quælibet, & species Reipublicæ sub Tiberio deleta. *ibid.*
- Reipublica latiore significatione quamlibet civitatem comprehendit. IV. 848. 16. VIII. 317. 3.
- Quænam res sint, quæ ad statum Reipublicæ naturæ suæ pertinere dicantur. I. 209. 4. 5. & 210. *segg.*
- Quænam adversus incommoda Reipublicæ sint comparate ad ejus incolumitatem remedia. I. 213. 1. & 216. *segg.*
- Vide *Civitas*.
- Quænam sint, quæ Reipob. debentur a civibus. I. 221. 15.
- Respub. consistit, propositis præmissis, & penis. V. 67. 36.
- habet jus prelationis inter chirographarios. VI. 154. 4.
- an habet jus taciti pignoris, sive hypothecæ. VI. 153. N. 3.
- Res adversus Reimp. judicata potest ex causa retractari, novis instrumentis postea reperiis. XI. 320. 5.
- non rescinditur, ubi sit solvenda Reip. curator, qui fuit in culpa. XI. 320. 6. & 322. 7.
- Restitutio chirographi, vel cautionis debitori facta a creditore habetur loco pacti de non petendo. VII. 112. 10.
- Restitutio in integrum quid sit. V. 1047. & 1048. 2. & N. 4.
- quam habet æquitatem. V. 1045. N. 1. & 1046. *segg.*
- Quæ res & causæ locum faciant restitutioni in integrum. V. 1047. 2. & N. 2. & 1048.
- favorabilis est, non odiosa, & concedenda semper est in re dubia. V. 1047. N. 1.
- conceditur a magistratu, causa cognita. V. 1048. 2. & N. 5.
- proprie non est actio. V. 1049. & 1050. 3. & N. 6.
- peti debet, officio iudicis implerato. V. 1049. N. 7.
- an non petita concedi possit ex iudicis officio. V. 1050. N. 7.
- proponi potest in modum exceptionis, vel contradictionis. *ibid.*
- jus petendæ in integrum restitutionis vel ex amissione rei, vel ex causa amittendæ estimari debet. V. 1053. 1. & 1054. 2.
- triplex hic rei amissio, & quæ sit. V. 1054. & 1055. 3.
- quæ sit amittendæ rei causa. V. 1055. 4.
- Restitutio in integrum quoadplex sit. V. 1055. & 1056. 4. & N. 2.
- Quænam causæ tribuent majores restitutionem in integrum. V. 1056. 6. 1057. *segg.*
- Quomodo Majores ex causa metus restantur in integrum. V. 1057. 8.
- quomodo ex causa doli. V. 1058. 9.
- quomodo ex iusto errore. V. 1059. 10. & 1060. *segg.*
- Datur in integrum restitutio præter iustam sive nostram, sive adversarii absentiam. V. 1062. 13. & 1063. *segg.*
- tunc datur, cum magistratus copiam non fuit, apud quem agi posset. V. 1068. 17.
- datur, cum servitus aquæ decendæ, fonte exsiccatæ, remissa est per usucapionem. V. 1069. 18.
- adversus quos competat, & quamobrem. V. 1069. & 1070. 19.

— non datur, ubi res casu fuerit amissa. V. 1070. 20.

— non datur propter quancunque capitis diminutionem sive creditoris, sive debitoris; & quare. V. 1070. 21. & 1071. seqq.

— datur propter evasipationem debitoris. Et quare hodie non datur. V. 1074. & 1075. 1076. 22.

— datur creditori adversus veterem debitorem, qui per nulieris intercessionem, ovationem secuta, liberatus fuerat. V. 1076. 23.

Restitutio in integrum competit olim intra annum utilem; hodie intra quadriennium continuum. V. 1077. 24.

— competit intra biennium continuum in actionem de dolo. V. 1077. 25.

— competit heredibus. Et quibus in causis competit etiam fidejussoribus. V. 1077. & 1078. 26.

Prætoris edictum de restitutione minorum explicatur. V. 1077. 1. & 1078. seqq.

Restitutio in integrum indulgetur minori læso, non autem servo, nisi deceptus in causa libertatis. V. 1085. 1. & N. 3. & 1086.

— & quoniam hic minor dicitur. V. 1081. 1. & 1087. seqq.

Restitutio in integrum filiofamilias minori tribuitur ex omni causa, ex qua fuerit obligatus. V. 1086. 3. 4. & 1087. seqq.

— in ea proxiat patri. V. 1087. & 1088. 4.

— denegatur filiofamilias minori in tribus causis. V. 1088. 5. 6. & 1089. seqq.

Cum denegatur restitutio in integrum filiofamilias minori, qui matrem pecuniam jussu patris accepit. V. 1088. 6. & 1089. seqq. & N. 6.

Filiofamilias minori; qui pro alio fidejussit, denegatur in integrum restitutio, si ille debitori diem suum functo successerit. V. 1092. 8.

Datur restitutio in integrum minori cuilibet, qui ex negotio gestum sive suum, sive alieno damnum fecerit. V. 1093. 9.

— datur personis omnibus, quæ jure minorum obtinent; & quorundam. V. 1091. & 1092. N. 8.

— denegatur majoribus ex causis, quæ minorum restitutionis sunt propriæ. V. 1093. 10.

Denegatur in integrum restitutio de eo, quod gestum est cum majore, etiam cum ei minor successit. V. 1093. 11. & 1094. seqq.

— nisi tamen de eo, quod cum majore gestum est, minor ipse damnum accepit. V. 1095. 12.

— denegatur minori, qui majoris negotium gessit ejus mandato. V. 1096. 13.

— datur de eo quod cum minore filiofamilias gestum est, ille etiam invito patri qui obligatur de pecunia. V. 1097. 14.

— non datur minori de eo, quod cum ipso gestum est, & deinde perfectum fuit eo tempore, quo major esse cepit. V. 1097. 15. & 1098.

Restituitur in integrum minori, qui damnum fecit, vel alienando res suas, vel actiones suas remittendo, vel non repetendo delictum tempore res ab alio postea usucaptas. V. 1101. 3.

Restituitur in integrum minori, qui hereditatem, legatam, optionem sibi debitam repudiavit. V. 1101. & 1102. 4. & N. 3.

Datur minori restitutio in integrum adversus lucrum, quod facto suo amisit. V. 1102. 4.

An & quatenus ei datur adversus transactionem omnium. V. 1101. & 1102. N. 4.

— an post judicatam rem dari queat minori adversus omnium transactionem. V. 1102. d. N.

— datur adversus allegationes incuria, vel imperitia minoris ommissas. V. 1102. & 1103. 4.

— datur adversus amissionem rei captionem, quæ fuerat in eam collata, si conditionem meliorem intra diem attulerit. V. 1102. 4.

Datur in integrum restitutio minori, qui se obligavit ex contractu, vel quous contracta, aut ex delicto. V. 1103. 5.

Quo jure datur in integrum restitutio minori læso superioribus factis, & aliis a minore gestis. V. 1103. 6. & 1104. seqq.

— nulla datur minori in integrum restitutio propter ea facta, ex quibus minor non lachetur natura, vel jure. V. 1105. 1. & 1106. seqq.

— quoniam sint ea facta propter quæ minor ex natura rei gestis non lachetur. V. 1107. 2.

— quare in illis non restituitur. V. 1107. & 1108. 3.

Quæ sint illi generis facti, quæ pro infectis habita a jure minores non lachent. V. 1108. 4. & 1109. seqq. & 1110. 11. & 1120.

Non datur in integrum restitutio minoribus adversus facta, quæ in omittendo consistunt, quæve minores ipsos non lachent. V. 1111. 6. 7. 8. & 1112. seqq.

Adversus quas temporis præscriptiones minori datur, vel accedat in integrum restitutio. V. 1113. 9. & 1114. seqq.

An datur in integrum restitutio minori propter minimum damnum. V. 1119. & 1120. 12. & N. 11.

Non datur in integrum restitutio adversus actionem publicam de re minoris factam, nisi in ea magnam fuerit damnum a minore acceptum. V. 1120. & 1121. 13.

Restitutio in integrum datur minori adversus distractionem pignoris rei a minore pignoris, etiam si leve fuerit acceptum damnum. V. 1121. 14.

— adversus distractionem pignoris magistratus auctoritate factam non datur, nisi magnam ex eo damnum fuerit illatum. V. 1121. & 1122. 14.

— quoniam inagnam & enorme damnum intelligitur. V. 1122. & 1123. 15.

Adversus rem minoris rite & legitime venditam restitutio non datur, nisi grande minoris damnum in ea versetur. V. 1123. & 1124. 16.

- an detur, etiam cum ingens adest minoris damnum, adversus venditionem publice factam, & sub hasta, ut vocant. V. 1123. & 1124. N. 16.
- Restitutio in integrum minori datur, qui, vel alieno dolo, vel sua facilitate laesus fuerit. V. 1125. 1. 1126. *seq.*
- an hæc læsionis qualitas sit apponenda libello. V. 1126. N. 1.
- qui non læditur sua ipsius facilitate, sed casu, non utitur beneficio restitutionis in integrum. V. 1127. 2.
- casu lœditur minor, qui consulto, & vel necessitatis, vel utilitatis, vel honestatis causa quid gessit. Et hoc quibus fiat modis. V. 1127. 3. & 1128. 4. 5. & 1129. *segg.*
- Quando detur in integrum restitutio maioribus casu læsis. V. 1069. & 1070. 20. *segg.* & N. 17.
- An, & quando mulier, quæ minor est, restituatur in integrum propter dotem marito datam. V. 1131. & 1132. 8.
- Denegatur in integrum restitutio minori, qui in contractu deceptus est, in quo ipse per dolum sciens dixit se esse majorem. V. 1132. & 1133. 9. & 1134. 10.
- an incumbat doli probatio ei, qui factum affirmat. V. 1134. 11. & N. 9. & 1135.
- Non denegatur in integrum restitutio minori decepto etiam si in contrahendo minor per errorem dixerit se esse majorem. V. 1133. & 1134. 11.
- quid juris, si id iurejurando affirmaverit. V. 1133. & 1134. 11. & N. 8.
- Minori, qui sciens dixit se esse majorem, datur in integrum restitutio adversus illum, qui id non ignorabat. V. 1135. 12.
- datur eadem minori, qui dolo affirmavit se esse majorem, quando ille cum tutore aut propinquo contraxit; & quare. V. 1135. & 1136. 13.
- Denegatur restitutio minori, qui in deposito, commodato, & similibus aliquid fecerit intervertendi aut corrumpendi causa. V. 1136. 14.
- Denegatur minori restitutio adversus delictum, quod sciens commisit; & quare. V. 1136. & 1137. 15. & N. 13.
- conceditur restitutio adversus confessionem delicti, quam minor, errore allegato, revocavit. V. 1137. N. 13.
- an, & quando minori restitutio denegatur adversus sententiam contra ipsum contumacem latam. V. 1137. 15. & N. 14. & 1138.
- an concedatur restitutio minori adversus delictum non dolo, sed culpa commissum. V. 1137. 1138. 16. & N. 15. & 1139.
- An restitutio in integrum recte postuletur a minore toto tempore, quæ minor est. V. 1139. & 1140. 17. & N. 17.
- recte postulatur intra quadriennium continuum ab eo, qui major factus est. V. 1141. 18. & 1142. *seq.*
- an quadriennii tempus interdum contrahatur, vel producat. V. 1141. N. 18.
- ex quo die tempus illud minori currere incipiat. V. 1141. & 1142. N. 19.
- an petita intra quadriennium restitutio intra illud peragi debeat. V. 1142. & 1143. 18. & N. 20.
- exacto quadriennio restitutio peti non potest, nec ab exule tum reverso. Et an tempus illud prorogari possit. V. 1143. 18. & N. 22.
- In petenda restitutione minor autem omnia probare debet ætatem, & læsionem, quæ illi ex lubrico ætatis acciderit; & quomodo. V. 1144. 20. & 1145. 21. & 1146. & 1147. *seq.* & N. 26.
- Vide *Læsiō*.
- probare debet legitimum quadriennii tempus nondum dilabi potuisse. V. 1145. 20.
- quoniam lapsus temporis probandus sit adversario. V. 1145. & 1146. 25.
- An restitutio in integrum minori competat, industria homini, & prudenti in rebus gerendis. V. 1151. & 1152. 3. & N. 1. *seqq.*
- datur restitutio minori adversus omnium iudicum, & magistratum sententias, sive contra eum latas, sive pro illo; & quare. V. 1152. 4. & 1153. *seqq.*
- & quando minori detur restitutio adversus sententiam pro eo latam. V. 1155. 6.
- An contra sententiam parisi par iudex restitutionem dare possit. V. 1155. N. 6.
- Restitutio peti potest etiam adversus sententias supremæ Curie. *Ibid.*
- datur minori contra magistratus decretum in venditione rerum minoris interpositam. V. 1155. & 1156. 7.
- An restitutio in integrum competat minori circumscripto in iis, quæ hic, vel ille, auctore tutore, vel curatore gessit. V. 1156. 8. & 1157. & 1158. 9.
- quid si minoris sit tutor aut curator. V. 1158. 10.
- an & restitutio competat, tametsi læsus minor suum consequi valeat a tutore, vel curatore. V. 1158. 11. & 1159. *seqq.*
- quare minori restitutio non detur adversus eum, quocum gestu res est, nisi quando a procuratore suum consequi non potest; secus atque in tutore, vel curatore. V. 1161. 15. & 1162. *seqq.*
- Restitutio in integrum datur illi, qui habet ad rem recuperandam aliam actionem. V. 1161. 14. & N. 10. & 1162.
- Datur restitutio minori, etiam cum læsus est in eo quod gessit, auctore patre. V. 1164. & 1165. 17.
- An restitutio minori detur adversus fiscum. V. 1165. 18.
- an adversus debitorem, qui minori pecuniam solvit auctore tutore, vel curatore. V. 1166. 19.

— quid

— quid si debitor omnia post iudicis sententiam solvat. V. 1166. 20. & 1167.

Au restitutionis in integrum officium minoris inconstantia. V. 1168. 21.

Restitutio in integrum nulla competit minori adversus libertatem ab illo datam, nec adversus sententiam pro libertate pronuntiatam. V. 1171. 3.

— datur nihilominus adversus sententiam, in qua pronuntiavit iudex deberi libertatem. V. 1171. & 1173. 3. & N. 2.

Restitutio datur minori adversus libertatem, si eam impetret a Principe, a quo etiam postulavit ex migno causa. V. 1172. 4.

Quomodo, cessante in integrum restitutione, adversus libertatem minori lasso consulatur. V. 1173. 4.

Denegatur minori restitutio, qui se ipsum facilitate sua dedit in servitutem; & quare. V. 1173. & 1174. 5.

— minori atrogato iusmen non denegatur restitutio in integrum adversus arrogationem da illo factam. V. 1173. & 1174. 6. & N. 6.

Adversus matrimonium ratum non datur restitutio. V. 1174. N. 6.

— sed datur tamen adversus promissionem matrimonii inconstantiam. *ibid.*

— an datur adversus votum monasticum, vel religionis ingressum, quem minor fecerit blanditiis inductus. V. 1174. & 1175. N. 6.

Denegatur minori restitutio adversus tres prescriptiones temporales; & quare. V. 1175. & 1176. 7.

— adversus perarum persecutiones semel omittitur. V. 1176. & 1177. 8.

— & quare sunt genera perarum, adversus quarum persecutiones semel remissa restitutio non datur. V. 1177. 9. & 1178. *segg.*

Quare adversus actionem injuriarum semel remissam non datur minori restitutio. V. 1178. & 1179. 9. & N. 11. & 1180.

Denegatur minori restitutio adversus pensionem solutionem a debitore factam tutori, vel curatori. V. 1181. & 1182. 12.

— adversus restitutionem hereditatis minori factam, auctore tutore, vel curatore. V. 1182. 13.

— adversus solutionem, quam sententia, aut iudicis iudicis processit. V. 1182. & 1183. 14.

— adversus distractiones pignoris publici, vel pignoris capti auctoritate iudicis. V. 1183. & 1184. 15.

— adversus sententiam, qua pronuntiatum competit libertatem. V. 1184. 16.

— adversus sententiam, qua denegata sit restitutio. *ibid.*

— nisi tamen novae rationes afferantur, propter quas minor de eadem re in integrum restitutum postulat. V. 1184. 17.

— quomodo minori, cui fuerit in integrum restitutio denegata, consili possit. V. 1185. 18.

Denegatur minori restitutio adversus hereditatem semel ab eo omissam, vel repudiatam, quous substitutus, aut sequens heres editam distinxit. V. 1185. 19.

— minori tamen qui suus est, non denegatur in re proposita restitutio. *ibid.*

— denegatur adversus minorem rem, vel summam, si propter id majorem rei, vel summam praejudicium fiat. V. 1185. & 1186. 20.

Minori lasso adversus minorem lasso nulla datur in integrum restitutio. V. 1186. & 1187. 21.

Quare datur minori restitutio adversus exceptionem S. C. Macedoniani. V. 1187. 21. & 1188. N. 17.

— an, & quatenus adversus exceptionem S. C. Velleiani. *ibid.*

— denegatur adversus parentes, & patronos, cum de eo agitur, quod ipsi cum liberis, vel liberis genere. V. 1188. 22. & 1189. *segg.*

— datur filio minori adversus patrem da eo quod filias cum alio gessit, licet ibi de facto patris agatur; vel da eo quod pater gessit secorsum a filio. V. 1190. & 1191. 24.

An quas alia actione, vel in integrum restitutione consulatur filio minori, quocum aliquid gessit pater dolo malo. V. 1192. & 1193. 26. & N. 21.

Denegatur in integrum restitutio minori, qui veniens aetatis a Principe impetretur. V. 1193. 28.

— Vide *Minor*, *Finis*.

— denegatur minori, qui major factus, rem quam minor gesserat, comprobavit. V. 1195. 29. & 1196. 30. & 1197.

— denegatur minori, qui re contracta, statim & in contentum cavet, interposito iurjurando, se adversus illa quae gessit, nihil facturum. V. 1198. 31. & 1201. *segg.*

— Vide *Minor*.

Restitutio in integrum est iudicium, sive actio. V. 1242. 2. & 1243.

— quid commune habet cum ceteris aliis iudiciis, sive actionibus. V. 1243. 3. & 1244. *segg.*

— & quid proprium, distinctumque habet a reliquis iudiciis. V. 1244. & 1245. 3.

Restitutio in integrum peti non potest principaliter per procuratorem minoris, nisi hic specialem mandatum habet. V. 1243. & 1244. 3. & N. 1.

— secus, ubi sit datus procurator ad litem, in quam incidat questio da restitutione in integrum. d. N. 1.

— a procuratore, qui mandatum habet petendi restitutionem in omnibus causis, peti potest etiam in causis non expressis in mandato. *ibid.*

— potest peti ab tutore, vel curatore, syndico, non habentibus specialem mandatum. *ibid.*

Restitutio adversus sententiam, an aliquando peti possit per procuratorem. V. 1244. N. 1.

Quinam competens hic magistratus, & forum, a quo, vel ubi peti debeat restitutio. V. 1244. 2. & N. 2.

Peri-

- Petita restitutio quando, & ejus sententia executionem suspendat. V. 1245. 1246. N. 4.
- Restitutio in integrum datur etiam minoris heredibus in idem tempus, quod habuit defunctus. V. 1249. & 1250. 6. & 1261. 13.
- hoc ex quo tempore minori computandum sit. V. 1250. 6.
- an detur minoris fidejussoribus. V. 1250. 7. & 1251. *seqq.* & 1261. 1262. 13.
- datur adversus patrem & dominum ex re cum filio vel servo gesta a minore. V. 1262. & 1263. 15.
- datur adversus omnem, cum quo minor aliquid contraxit, gessit, quo aliquid ad eum perveniret. V. 1263. 17.
- datur minori adversus heredes, qui omissam ab illo hereditatem adierunt. V. 1263. & 1264. 18.
- datur adversus fidejussores, liberato per minorem principali. V. 1264. 18.
- quando minori detur adversus posteriorem rei olim suae emptorem. V. 1264. 19.
- Restitutio minoris in integrum quando imitetur naturam actionis in rem, vel in personam. Et quando utraque vel altera minori tribuitur. V. 1265. 20. 21. & 1266.
- Compellet restitutio in integrum minori vel de re facto suo amissa, vel omisa, quam vel in solidum vel pro parte ejus futura erat. V. 1266. & 1267. 23.
- Per restitutionem in integrum restituitur minori quod illi facto suo abest, sive res, sive pecunia, uti usurae & fructus in bonae fidei judiciis. V. 1267. & 1268. 24.
- Per in integrum restitutionem minori data restituitur ejus adversario, quod ei abest ex negotio cum minore gesto, sive res sit, sive pecunia, sive actio; Et quomodo. V. 1269. 25. & 1270. *seqq.*
- Restitutio in integrum datur contra absentem, cum quo mature agere non potuimus. V. 1267. 15. & N. 12.
- Restitutio in integrum tollit infamiam. V. 135. 30. & N. 23.
- Quibus non detur adversus adoptionem restitutio in integrum. I. 353. & 354. 18.
- An detur restitutio in integrum, si actio sit amissa capitis deminutione. V. 1071. 21.
- an detur, si actio amissa fuerit capitis deminutione in persona debitoris. V. 1072. & 1073. 22.
- Vide *Adulter, Affectio, Minor*.
- Retentio pro compensatione ubi, & quando usurpetur. V. 374. 9.
- Retentio petitur rei ex quibus causis nascatur. VI. 854. 8.
- Vide *Pignus*.
- Retinendi verbum quam vim habeat. X. 272. 27.
- Retractare quid sit. V. 1215. & 1216.
- Reus, ambiguum verbum. Quotuplex illius significatio. IV. 1061. N. 4.
- quomodo dictus a Gracis. IV. 1061. N. 5.
- agere & experiri dicitur aliquando. IV. 1061. N. 5. VI. 83. 1.
- actoris partes habet in exceptione. XI. 63. 3.
- nominari debet in citatione. VI. 21. N. 13.
- quomodo nominandus in libello, sive unus, sive plures. VI. 52. N. 4.
- edere debet aetori id desideranti suas rationes, & instrumenta privata communia. VI. 83. 1. & N. 1. & 2.
- non nisi ex causa debet edere suas rationes. Et unde causa ejusmodi petenda sit. VI. 85. 86. 2. & N. 5. *seqq.*
- Nulli aetori privato reus privatus rationes suas proprias edere cogendus est. VI. 87. 3. 88. *seqq.*
- Reus, etiam lite contestata, potest aetore potente cogi ex causa se sistere iudicio. VI. 112. N. 23.
- idem est juris in causis, in quibus necessaria non est litis contestatio. *Ibid.*
- Exceptionem probare debet. VII. 843. 4. & 1262. 28.
- aetore non probante, est absolvendus. VII. 847. 4.
- condemnandus est, ubi aetor intentionem suam probavit. VII. 848. 5.
- Reus ibi se defendere debet, ubi contraxit, negotia administravit, hereditatem adivit, sive delictum commisit. IV. 1237. 3. & 1238. *seqq.*
- Vide *Forum*.
- Reus non statim in ius vocari debet, & quaevis amica litis transactio in eunda, priusquam eo perveniat. IV. 1033. 2.
- Si reus absens & contumax defendi coepit: creditores possessione cedere debent. VI. 133. 17. & N. 19.
- Reo partem confidente & offerente, & partem agente; an aetor cogendus sit partem oblatam accipere, & reliquum iudicio persequi. X. 315. 1. 316. 317. *seqq.*
- Reus criminis sui sponte se obligat posse. IV. 197. N. 1. XI. 1692.
- postulat criminis ante condemnationem testari potest; secus post condemnationem. II. 33. N. 16. & 135. 28. & N. 11.
- Rei transmissio ad locum, in quo crimen admissum est, non nisi iudice loco petente, facienda. IV. 1270. 7. & 1271. *seqq.*
- An reus necessario transmitti debeat ad locum delicti ab alterius loci magistratu. IV. 1271. 7. & N. 9.
- Excluditur transmissio rei, praevis alterius magistratus jurisdictione. IV. 1272. N. 11.
- rei criminis remissio cuius est sumptibus facienda. IV. 1273. N. 12.
- Quare reus non possit esse procurator, neque defensor. V. 201. 12.
- Criminis reus an consentire possit in jurisdictionem iudicis non sui. IV. 1266. 1. & 1265. N. 2.
- coram iudice domicilii accusatus de crimine, ibi se defendere debet. IV. 1267. 1.

Cor squalidæ reorum vestes. IV. 211. 7. & N. 6.
— *Vide Rel.*

Rex Romanorum perpetuus imperii Vicarius. IV. 1120. N. 9.

Rex differt a summo magistratu. IV. 1114. N. 25.

Prisci Romanorum Reges an Maorcluz. IV. 1107.

N. 16.

Rethores qui sint. V. 37. N. 7.

— ab oratoribus differunt; & quomodo. *ibid.*

— sunt immunes a tutela. I. 453. 36.

— decreto sui ordinis probari debent, antequam

recipiantur. V. 57. 21.

Ripa quid sit. L. 661. 5.

— naturalem utendi servitutem debet his, qui flumine utuntur. I. 667. & 668. 17.

Ripæ publicæ sunt quoad usum, privatæ quoad proprietatem. I. 665. 13. *segg.* 666. *segg.*

Quoniam sit riparum utilitas. I. 668. & 669. 18.

Quoniam inter ripam & litus sit differentia. L. 666. & 667. 16.

Rivus, qui natura defluit ex suo fonte per longum tempus in inferiora prædia, potest per me

avocari ab iisdem prædiis. VII. 432. 2. 3.

— & quare illis prædiis non sit quesita decedendæ aquæ servitus. VII. 432. 4.

Rivo ex publico flumine, qui irrigat inferiora prædia, uti non prohibetur vicini. VII. 433. 1. 3.

— dari non potest ex fluminis publico, cœmante consuetudine. VII. 433. 2.

Rivos respicere licet, etiam diebus festis; & quare. IV. 313. 8. & N. 7.

Cui competat interdictum de Refectione rivorum. IV. 313. 6.

Roma per excellentiam *Urbs* dicta. XI. 1673. 11.

— illustres ejus & splendide appellationes. IV. 1228. & 1229. N. 4.

Latior est appellatio Romæ quam Urbis. *ibid.*

— communis patriæ vocata veteribus. IV. 1227.

1. 2. & N. 3. & 4.

Romæ poterant conveniri omnes, qui non habebant jus domum revocandi. IV. 1227. 1. 2. & N. 4.

Romæ tres liberi dabant immunitatem a tutela. I. 485. 13. & N. 4.

— eodem privilegio utantur, qui tres liberos habebant in continentibus Romæ ædificiis. XI. 1676. 8.

— quoniam erat continentis Romæ ædificiis. XI. 1673. 3.

Romani accepere multas leges a Grecis, etiam post L. XII. tabb. IV. 279. N. 2.

Romanos populos an haberet sub Regibus purem

putantque monarchiam formam, an mixtam democraticam. IV. 1107. N. 16.

Rubricam latius vox, unde dicta. VI. 293. N. 1.

— an & quando allegari possint ad causarum decisionem. VI. 293. N. 1.

in Rubricis sæpe omittuntur quedam, quæ ex titulis superioribus debent intelligi. VI. 293. d. N. 1.

Ruptum quid significet in L. Aquilia. X. 2. 3.

— quid ruptum injuria. X. 3. 4.

Rusticis ignorantia non prodest in compendis, sive in lucro. I. 162. 11.

Instrumenta rei rusticæ pignori capi non debent in causis iudicati, nisi tamen rusticus alia bona non possident. XI. 1330. d. N.

S

- S**abbati institutio divinitus facta in veteri lege. VI. 258. N. 10.
 Sabbati loco suffectus est in evangelica lege Dies Dominicus. *ibid.*
 Sacer quinquam dictus apud Romanos. X. 648. N. 4.
 Sacerdotes jurare non tenebantur apud Romanos. X. 812. 19.
 Sacerdotalis ordo dignitas est. X. 825. N. 12.
 Sacerdotium exgual a tutela. I. 491. 32.
 Sacerdotii redditus pignori cepi non possunt in causam judicati, nisi fuerint obligati pro debito. XI. 329. N. 1.
 Sacramentum pro jurjurando usurpatum sub Imperatoribus. X. 647. 1. & N. 4.
 Sacramentum militie quid sit. VII. 1258. 5.
 Sacramento solvere quid. VII. 1259. 6.
 Sacramento solvere post viginti annorum stipendia, an idem sit ac solvere, emeritis stipendiis. VII. 1260. 18.
 Sacramenti vocabulo significabatur interdum pecunia deposita in rebus sacra a litigantibus. X. 648. N. 4.
 Qualis erat, & inter quos communicatio Sacrorum apud Romanos. III. 972. 7.
 Sacrificia ab ethnicis instituta ad placandos Deos. I. 217. N. 2.
 Qui Sacris intererant apud Romanos, nonnisi sacrificio peracto, discedere poterant. VI. 28. N. 21.
 Sacrorum tactu jurare frequenter, & omni tempore fuit usurpatum. X. 799. N. 23.
 — talis jurandi modus defenditur. V. 1201. & 1202. N. * X. 800. 11.
 Sagmina herbarum, quas Consul, aut Prætor ex loco sancto secabant pro legatis. I. 644. N. 16.
 Sal vendi non potest, nisi a conductoribus salinarum, vel eorum permissu. III. 598. 12. VIII. 852. 55.
 — non potest emi ab aliis, quam a conductoribus salinarum, nisi eorum permissu. *ibid.*
 Quænam constituta pena adversus vendentes, aut non ementes sal a conductoribus salinarum. *ibid.*
 Sal potest donari. III. 598. 12.
 — spargi solebat super dirutam urbem solo. III. 150. N. 4.
 Salarium quid sit. III. 541. 5.
 — unde dictum. V. 67. N. 54. VIII. 551. 6.
 Salarium a publico constitutum assessoribus præsidum ab Inapp. V. 20. 28.
 — judicis arbitrio æstimatur pro conditione loci, & personæ. V. 20. N. 25.
 — an locum habeat in mandato. VIII. 551. 5. *segg.*
 — a mercede quid differat. VIII. 552. 7.
 — an debeatur, ubi nihil de eo convenerit. VIII. 552. 8.
 — ex qua convocatione debeatur. VIII. 552. 10.
 An constitutum quancunque conventionione salarium peti possit. VIII. 553. 11.
 — & qua actione. VIII. 554. 12. 556. 14.
 Salarium advocatorum quid sit, & quibus notetur appellationibus. V. 67. 68. 38. & N. 54.
 — non potest excedere centum aureos in civilibus causis. V. 67. N. 54.
 — secus in criminalibus. *ibid.*
 Salarium promissum in singulos annos, etiam illo anno debetur, in quo finita lis est per transactionem. V. 69. N. 54.
 — an debeatur pro opera sive laboris impendio præstita. V. 68. d. N.
 — quibus actionibus petatur. V. 69. d. N.
 Salarii æstimatio pro modo litis, & pro advocati peritis, & usu fori facienda a judice. V. 69. 38.
 Salarium pactio omnis quæ excedat definitam a legibus quantitatem, est illicita. *ibid.*
 Qui certo salario operam addixit, non tenetur prosequi litem in causa appellationis eodem salario. V. 68. N. 54.
 Salviconductus herarum quæ. V. 1420. N. 12.
 Sanctæ res quæ sint, & unde appellatæ. I. 644. 29. & N. 14. *segg.*
 — an sint divini juris. I. 645. 30. & N. 18.
 — quando tales esse desinant. I. 645. 31.
 Sanctiones Inapp. in Codice sæpius repetitæ. IV. 1225. N. 21.
 Sanguinis jura quænam sint. I. 79. 80. 7.
 — sunt immutabilia. *ibid.*
 Contra fidem sanguinis qui significet. VII. 303. 3.
 Sanguinis pena quando pro mortis pena sit accipienda. VII. 330. 10.
 Satisfacere quid sit. I. 513. 2. & N. 1. VIII. 1504. 4.
 Satisfactio, & satisfactio quid sint. XI. 547. 1. 2.
 Satisfactio fit dotis fidejussoribus. V. 260. 21. VI. 103. 5. XI. 549. 3.
 — & per quos fiat. VI. 103. & 104. 5. & N. 12.
 Satisfactio & satisfactio toto genere differunt. XI. 555. 4.

Satisfactio tutorum quæ; & quorsum comparata. I. 512. 2. & 513. *segg.* XI. 514. 21. & 515. *segg.*

— Vide *Tutor.*

Satisfacere quid sit. IV. 735. N. 11. VI. 954. 7. VIII. 53. 8.

Satisfactio habetur pro solutione, & quomodo. IV. 736. 13. IX. 1390.

— quando non habetur pro solutione. IV. 735.

Satisfactio quid sit; quibus de rebus; & quibus modis fiat. VI. 954. 7.

— quid a solutione differat. *ibid.*

Duo satisfactionis capita; & quæ sint. VIII. 54. 9.

Saxonie Elector, Impeti Archimarescallus. VI. 417. N. 20.

— provocare ab eo non licet. VI. 418. N. 20.

Saxoniae elector in Goria Lipsiensi agit, & convenitur. IV. 1040. N. 12.

Nobiles ditiorum Saxonie rusticos suos coram iudice & scabulis pagi ex recepto usu conveniunt.

ibid.

In scenam prodens lucti causa efficitur infamis; & quomodo. V. 94. 1. & N. 1.

In scenam prodens artis ludicre causa quare fiat infamis. I. 188. & 189. 8.

Scriptum occidendi, & vivificandi quidnam fuerit apud Iudæos. IV. 1143. N. 38.

Scheda quid sit. VII. 1310. 7.

— quando sola sufficiat, vel secus. VII. 1310. 7. & 1312. 11.

Scholares, scholæ quænam dicantur. VII. 889. 2. & 890. 6. 7.

Scholarem se esse affirmanti incumbit ejus rei probatio. VII. 889. 3. 4; & 890.

— quomodo probare possit. VII. 890. 5.

Scholares ad studiorum loca proficiscentes legum tutela prohibentur ab injuria. VII. 891. 8. 9.

— qua pena afficiantur injuriarum inferentes scholasticis in itinere. VII. 892. 10. 11.

In quibus causis proprii iudices tribuantur scholaribus. VII. 892. 13. 893. 14. *segg.*

Quinam sunt iudices scholarum proprii. VII. 893. 18. *segg.*

— an hi possint alteri mandare suam jurisdictionem. VII. 894. 24.

— an magistratum ordinariarum urbis habere iudicem possint, si in illum conseruerint. VII. 894. 26. 27.

An scholaris ad iudicem proprium vocatus revocare possit ad iudicem civitatis ordinariam. VII. 894. 27. 28. & 895.

Electio alienius ex propriis iudicibus scholaris reo attributa singulari jure. VII. 895. 29.

— an electionem variare possit. VII. 895. 30. & 896. 31.

Hodie proprius scholarum iudex unus est universitatis Rector. VII. 896. 32.

Scholaris ad iudicem civitatis ordinarium vocatus jure revocatur ad iudicem proprium. VII. 896. 33.

Qua pena teneantur, qui scholarum vocant ad iudicem non suum. VII. 896. 34. & 897. *segg.*

— quando incidant in ejusmodi penam. VII. 898. 42. 43.

— an incidant ipso jure, & absque iudicis sententia. VII. 897. 37. & *segg.* & 898. 40. 41.

— Vide *Studiosus.*

Qui arteis schenosticationum exercent, sunt ipso jure infames. V. 93. N. 1.

Scriptoris voluntas ambigua explicanda est, ex illis quæ præcedunt, & quæ sequuntur. VII. 900. 17. 18.

— Vide *Mohr* præfatus.

Scrini Principis quæ. II. 39. 4. & N. 3.

Scrini alia utemur: erant, alia epistolarum, alia libellorum. IX. 51. 6.

Proximi sacrorum scriniarum quibus sint. IX. 51. 6.

Seminarum quinam sint. VIII. 1329. 3.

Scriptura cedit alienæ claustræ, vel materiam in qua scripta est. I. 893. 2.

— Scriptura pretium an, & quomodo servari possit. I. 893. 2.

— Scriptura suspecta quæ dicatur. VII. 1193. 2. 7.

Scriptura necessaria est in actis judiciariis. VII. 1268. 10.

— in actibus voluntatis jurisdictionis, qui explicantur coram magistratu. VII. 1268. 11.

— in donatione, quæ excedit quinquagulos solidos. VII. 1269. 12.

— in omni contractu, de quo inter partes convenit ut scripto fiat. VII. 1370. 13. & 1307. *segg.*

— an hic prima solida sufficiat; an & alia scriptura desideretur, & rursus partium approbatio. VII. 1310. 7. & 1311. 8.

— quibus in casibus sola prima sufficiat inspectis de scripto conventioni. VII. 1311. & 1312. 13.

Antequam scriptura contractui accedat, licet ab eo impune discedere. VII. 1311. 9.

— nisi tamen arrharum datio secuta sit, veluti in emptione. VII. 1312. 13.

Scriptura, qua negotium transigi debet ex conventionione partium, pertinet ad contractus futuros, vel nondum perfectos. VII. 1309. 4. & 1311. 10.

Scriptura semper inspicienda est, nisi falsam esse ostendatur. VII. 1369. 2.

Rci veritas potius, quam scriptura attendi debet, ubi aliud actum est reipsa, & aliud scriptum esse probetur. VII. 1369. 2. & 1370. *segg.* & 1347. 1. & 1348. 2.

Scripturam plus valere, quam quod peractum est, quo sensu sit accipiendum. VII. 1371. 5.

Qui indicitur scripturam propriam, ex qua convenit, is condemnatur in duplum, ubi falsi convictus sit. VIII. 227. 1. 2. & 231. 232. 8.

Nulla scriptura pro scribente fidem facit. VII. 1031. & 1032. 1.

— contra scribentem vero fidem facit scriptura cum publica tum privata. VIII. 215. 216. 6.

— Vide *Testatio*.

Scriptorū de rebus sunt; ut quod actum est, factios per illas probetur. VI. 1043. 7. VII. 1045. 8. & 1268. 9.

Scripturae diversae, vel pugnautes quae sint. VII. 1279. 1. 2. & 1280. *seq.*

Ubi scripturae sunt in eodem instrumento contrariae, nulla earum valet. VII. 1281. 3.

— & quid in legalis. *ibid.*

Senae alieno fundo injectum acquiritur statim domino soli. I. 859. N. 1.

Senator, ejusque liberi prohibentur docere libertinam, eamve cuius pater, aut mater artem ludicram fecerit. III. 945. 16.

— quomodo hoc jus fuerit ab Justiniano mutatum. *ibid.*

Senatores retinent urbis domicilium. IV. 1217. 4.

— non poterant egredi ex Italia, nisi jure liberæ legationis illis dato. IV. 1217. N. 7.

— permittentur olim liberæ custodire. XI. 312. N. 1.

Senatores neque universi, neque singuli habent Imperium. IV. 1103. N. 19.

Quo ordine Senatorum suffragia colligebantur. XI. 327. N. 3.

Senatorialis ordo, & Senatoria dignitas perpetua. IV. 1103. N. 10.

Senatus, quare institutus. *ibid.*

— an sit e Republica ut ipse habeat imperium. *ibid.*

Senatus Romanus postremis Romanæ Reipub. temporibus in Cotiam Judicium mutatus fuit. *ibid.*

— non fuit tamen sine aliqua potestate vel imperio, etiam in judiciis, & cognitionibus. *ibid.*

— post occupatam a Caesaribus Rempub. causas cognovit, & sententias pronuntiavit maxime in capitalibus. *ibid.*

Senatus an recusari possit universus, uti suspectus. IV. 1394. N. 16.

in Senatum non adlegebantur, nisi triginta annos nati. IV. 1373. N. 11.

Senatus supremus hoc Principi judicare solet. VI. 206. N. 2.

Senatusconsulta per discessionem, vel per collectionem fieri solebant. I. 56. N. 5.

— multa temporibus trupp. facta, quorum tamen arbiter erat Imperator. I. 56. N. 6.

Imperatorum orationes in Senatu habite Sen. Cti. confirmari solent. *ibid.*

Senatusconsulta publicam legum auctoritatem habere sub Imp. I. 56. N. 5.

— fere novum accepere a consulibus, quibus auctoribus sebat Sen. Ctum. VIII. 125. 2.

Senatusconsultum quid sit. I. 56. 8.

Senatusconsultum Macedonianum a quo dictum; & quonam tempore factum. III. 657. 658. 4. & N. 3. VIII. 125. & 126. 3.

— tria illius summa capita. III. 658. 5. & 659. *seq.* VIII. 126. 4.

Senatusconsultum Macedonianum prohibet, ne quis det pecuniam mutuam filiofam. III. 659. 6. 7. VIII. 126. 4. & 127. 5. 6.

— date filiofam. vetatur non modo privates, sed etiam civitas. III. 659. 7.

Senatusconsultum Macedonianum porrigitur ad liberos omnes sive masculos, sive feminas qui sunt in potestate. III. 659. 8. & 660. *seq.* VIII. 153. 2. 3. & 154. 4.

— dare tamen licet, ex S. Cto pecuniam mutuam filiofam. militi. III. 662. 10. VIII. 164. 7. 8. & 165.

— an etiam iis mutuam pecuniam dare licet ex S. Cto. qui togati militat Reipub. III. 663. 664. 11. VIII. 165. 9.

An S. Ctum Macedonianum locum habeat in pecunia mutua data filio, qui patrem apud hostes habeat. III. 664. 12. 13. & 665.

Quare S. Ctum prohibuit, nequis dare pecuniam mutuam filiofam. potius, quam emancipato. III. 665. & 666. 4.

In aliis contractibus, præterquam in pecunia mutua, cessat S. Ctum. III. 667. 15. 16. & 668. 18. & 669. *seq.*

— quid si in fraudem S. Cti excogitatum sit mutuum, quod in alia re fit, quam in pecunia numerata. III. 668. 17.

Senatusconsulto vetatur dari pecunia mutua sive sub usuris, sive secus. III. 670. 19. & 671.

— vetatur dari, non promitti. III. 671. 20. & 672.

Ubi constat de exceptione S. Cti, denegatur actio mutuantis at eadem datur, cum exceptio contrahitur, qua probata, repellitur actio. III. 674. 3. & 675. *seq.*

Exceptione S. C. Macedoniani submovetur omnis actio, sive in rem sit, sive in personam. Et quod duplex hic actio in personam. III. 676. 4.

An denegetur hic omnis actio, etiam si pecunia mutuo data extet adhuc in peculo filiofam. III. 676. & 677. 5.

Quibus denegetur actio de pecunia mutuo data adversus S. C. sive ex verbis, sive ex sententia S. Cti. III. 677. 6. 678. 7. & 679.

— adversus quos denegetur hæc actio. III. 679. 8. & 680. *seqq.*

— an, & quando detur adversus acciones principalis obligationis, permittente S. Cto. III. 680. 8. 681. 9. 682. 10. & 683.

Quando designetur actio nomine pecuniae creditae filiofam. ex Macedoniano. III. 683. 11. & 684.
 — Vide *Exceptio Senatusconsulti Macedoniani*.
 Qui iusto errore deceptus credit filiofam. quem patremfam. credebat, habet utiliam de creditu pecuniae actionem. III. 687. 688. 3. VIII. 131. 132. 1.
 — quoniam res iustam hanc errorem efficiunt. III. 688. 4. & 689. *seq.* VIII. 129. 1. 2. & 130.
 Quomodo cibi cavere debet tutum pecuniam deturum, ne repellatur exceptio S. G. Macedoniani. VIII. 130. 3.
 Cum duo sint erudendi rei, quorum unus scit, alter ignorat eum, cui creditur pecunia, esse filiofam. uterque repellitur exceptio S. G. & quare. III. 691. & 692. 8.
 Cum unus creditur duobus debedi reic, quorum unus scivit esse filiofam. alterum ex errore creditur petremfam. an uterque, eo eluteretur teneatur. III. 692. 9. & 693. *seq.*
 Censat S. G. si pecunia filiofam. credita fuerit, patre, vel mandante, vel iubente, vel ratum habente. III. 697. *seqq.* VIII. 132. 2. & 133. *seq.* & 155. 1. & 156. *seq.*
 Censat S. G. si pecunia filiofam. credita sit in rem patrie. III. 702. 12. VIII. 134. 5.
 — quando in rem patrie versa intelligatur. III. 702. 13. *seqq.* & 703. *seq.* VIII. 134. & 136. 5.
 Censat S. G. si pecunia iusta data sit filiofam. absentis studiorum causa, eed invito patre. III. 706. 22. VIII. 147. 4. 5. 6.
 — quid si filiofam. abesse invito patre ignoravit, qui pecuniam credidit. III. 707. 25. VIII. 147. & 148. 7.
 Quid si creditor non ignoret abesse filiofam. invito patre, det illi pecuniam tutam, et egestate perest. III. 707. 23.
 — quid si creditor filiofam. absentis studiorum causa, volente patre crediderit pecuniam pro digutate familia, sed supra modum perentia evari. III. 707. & 708. 26.
 Censat S. G. si pecunia data sit voluntate patris, aut versa sit in rem patremfam. III. 709. & 710. 28.
 Censat S. G. si filiofam. cui pecunia credita fuit, sui iuris factus debitum agnovit. III. 709. & 710. 3.
 — quibus modis sui iuris factus debitum agnoscat. III. 711. 4. 5. & 712. *seq.* VIII. 135. & 136. 6.
 — an sui iuris factus teneatur, si per ignorantiam facti fecerit novationem motui. III. 713. & 714. 9. VIII. 136. & 137. 2.

— quid si per errorem iuris fecerit mutui novationem. III. 714. & 715. 10. VIII. 137. & 138. 8.
 — equitatis debiti facta et filio, nec patri nocet, nec fidei iurari. Et quare cognitionis et patre facta ratio dissimilia. III. 715. 11. & 716. 12. VIII. 151. 152. 153. 1.
 — et filiofam. agnitionem debitum sponte solverit: an pater repetat solantes numerus, an coemptor coadit. III. 716. 13. 717. *seq.*
 Senatusconsultum Pegasianum quo tempore factum. I. 56. N. 6.
 — quid cavetur. II. 573. 6.
 — plinius oct. Trebellianus; sed & ipsam tamen tritic non cauit. II. 573. N. 3.
 — aius vie & auctoritas omnis translata ie Trebellianum. II. 577. 1.
 Senatusconsultum Sillanianum quando conditum sit. I. 56. N. 6.
 — quid de re cavetur. II. 395. 19.
 Senatusconsultum Trebellianum quo tempore factum. II. 573. N. 2.
 — quidam illi occasione non dedit. *ibid.*
 — quomobrem factum fuerit. *ibid.*
 — Vide *Quarta Trebelliana*.
 Senatusconsultum Velleianum & quomodo ita sit appellatum. III. 719. N. 1.
 — trit illius eumque capite. III. 719. & 720. 2.
 — veta, ne mulieres intercedant pro alia. III. 721. 3. VIII. 167. 1. & 169. 1.
 — quare mulierum intercessionis prohibet. *ibid.*
 — intercedere mulier dicitur, quae, vel seipsum, vel res suas obligat pro alio. III. 722. & 723. 4. VIII. 169. 2.
 — obligat se pro alio que, vel eiusdem obligationem participat, h. e. fide iuvat, mandat, constituit, pignori obligat; vel novando in ea transfert; vel eodem se resam constituit pro alio. III. 723. 5. 6. 724. 7. 8. VIII. 169. 2. & 170. 3. 4. & 171. 5.
 — quocumque modo obliget, vel se, vel res suas pro alio, iuvatur S. G. Velleiano. III. 723. 9. 10.
 Quomodo mulier intercedat sive verbis, sive re, sive alio contractu ex Ulpiano I. G. III. 725. 9.
 Senatusconsultum non ioveatur mulier, que solvit pro alio; & quare. III. 726. & 727. 12. VIII. 171. 9. & 172. 10.
 — non iuvatur que solvit alio pro alio; vel delegat suum debitorem alieno creditori. III. 727. & 728. 13.
 — quid si delegat non debitorem, quasi debitor esset. III. 727. N. 8.
 Senatusconsultum Velleianum non improbat pignoris remissionem et muliere factam debitori, etiam marito. III. 728. 14. VIII. 193. 1. 2. 3. & 194. *seqq.*
 — quid si dolo fuerit iudex ed remittendum pignus. III. 728. N. 9.

- Non juratur S. C. Vellejano mulier, quæ specie tenus suscepisse videtur alienam obligationem; suscepit tamen reipsa suam, & propriam. III. 738. 15. 16. & 739. VIII. 172. 11. & 173. 1. & 174. 2.
- Senatus Consulto Vellejæ juratur mulier, quæ se obligat pro patre, pro filio, vel marito. III. 750. 18.
- pro marito se obligans non tenetur *ipso jure* obligans se pro alio vitæ exceptione Vellejani. III. 730. & 731. 19. 738. 10.
- Senatusconsultum denegat actionem eamdem adversus mulierem, si aperte obligaverit se pro alio. III. 733. 2.
- si de eo sit controversia: datur actio in mulierem, quæ tamen excluditur exceptione S. C. probata. III. 734. 2.
- Exceptio S. C. Vellejani prædita mulieri adversus actionem quomodo illius heredi, & fidejussoribus prosit. III. 734. & 735. 3.
- prædest etiam fidejussori, qui denandi amico fidejussur. Et quare secus in S. C. Macedonianum. III. 735. 4. 736. 5. 6.
- prædest fidejussori debitoris principalis, qui mandate mulieris fidejussit. III. 736 & 737. 7.
- Mulier quæ intercessit, si solverit pro ignorantem sui juris, repetit solum. III. 737. & 738. 8.
- S. Cto Vellejano juratur fœmæ, etiam si eadem stipulatione cum masculis alienam obligationem in se receperint. VIII. 186. 2. 3. & 187. 4.
- Vide *Obligatio, Stipulatio*.
- Ubi mulier intercessit, liberatur jure veteri per exceptionem Vellejani. Quid ex jure Justiniano. III. 738. 9. 10.
- S. Cto Vellejano restituitur creditori adversus dobitatem, vel actio vetus amissa propter mulieris intercessionem; vel nova creditori datur in eam, cujus nomine mulier se solum obligavit. III. 739. & 740. 1. & 741.
- so a jure, an Præteritis auxilia actio vetus amissa restituitur. III. 741. 2. & 742. 3. 4. & 743.
- de quibus causis creditori denegatur. III. 743. 5. & 744. 6. 7.
- an deogetur creditori, qui accepto tulit mulieri post ejus intercessionem. III. 744. 8. & 745.
- so denegatur creditori qui extitit heres mulieri post ejus intercessionem. III. 745. 9.
- so statim competat creditori. III. 745. 10.
- adversus quos restituitur. III. 746. 11.
- quibus restituitur. III. 746. 12.
- quandoque competat. III. 747. & 748. 13.
- S. Ctam Vellejanum cessat in muliere, quæ intercessit pro libertate, vel pro dote. III. 749. 2.
- cessat in ea, quæ mandacio creditorem decipit. III. 750. 4. VIII. 171. 7. 8.
- in ea, quæ intercessionem nova cautione confirmavit post biennium. III. 750. 751. 5.
- quæ medico pretio conductæ intercessit. III. 751. 6.
- quæ Vellejani beneficio renuntiavit. Et in quibus causis rata sit, atque utilis renuntiatio. III. 751. & 752. 7. & 754. 11. *seqq.* & 755. *seq.*
- An mulier pacto suo renuntiare possit Vellejano S. Cto. III. 751. 752. 8. & N. 4. 753. 754. 9.
- Senex quinque sit habendus. X. 824. N. 8.
- quinque valetudinarius. *ibid.*
- in iudicium venire debet, nisi fuerit valetudinarius. X. 823. N. 8.
- obstrictus tradendus mitiori custodi. X. 312. N. 1.
- Sententia definitiva quid sit. XI. 118. 119. *seq.* & 201. 2.
- an differat, & quomodo a re iudicata. XI. 120. 6. & 123. N. 5. 6.
- certa ferri debet. VI. 825. 2. *seqq.* & 826. *seqq.*
- & quando ferri possit incerta. VI. 827. 6.
- ex quibus causis non valet; & an differenda executio, donec de eo cognoverit iudex. XI. 155. 1. 157. & 158. 4. VI. 825. 3.
- dicta adversus ream ex incerta quantitate non valet. XI. 121. 4.
- debet esse conformis libello. VI. 313. N. 1.
- non potest ferri nisi in illud, quod est deductum in iudicio. VI. 313. 2. *seqq.*
- pronuntiari debet, præseente utroque litigatore cum iis omnibus quorum interest. VI. 398. 399. 2. & N. 1. XI. 549. 1. & 350. *seqq.*
- jure Hispanorum ferri potest post conclusum in causa, partibus ad sententiam non citatis. XI. 350. N. 1.
- quomodo ferri possit alterutro absente & contumace. VI. 399. 2. 3. 4. & 400. IV. 1062. N. 7.
- ferenda est etiam secundum absentem & contumacem, si ipse utatur bona causa. VI. 401. 6. & 402. 9.
- Sententia si adversus absentem, & contumacem fuerit pronuntiata: ipse quantumvis appellet vive reus, nive actor, non auditur. VI. 401. 7. & 402. 9.
- debet recitari de scripto a iudice. VI. 402. 403. 10. 404. N. 9.
- quam tamen iudex illustris recitare potest per Officium suum. VI. 403. 10. & N. 8.
- in quibus causis sine scripto recitari possit. VI. 403. N. 8.
- Ex consuetudine valet, etiam sine scripto, iudicis sententia. *ibid.*
- qua lingua proferri debeat. XI. 351. & 352. *seqq.*
- Sententia ferenda est in loco publico, & in eo, in quo moris est iudicare. VI. 404. 12. & N. 10.
- pronuntiari debet tempore non festivo. VI. 404. 12. & N. 10.
- quid si feriat die pronuntietur. *ibid.*
- noctu ferri non potest, nisi de eo partes consentiant, vel nisi adit ibi talis consuetudo. VI. 404. N. 11.

Sententia declarationem recipit ex actis; & quando. XI. 167. N. 2.

— nunquam recipit interpretationem a libello, nisi ad illud expresse se referat. XI. 168. N. 2. Quoniam concurrere oportet, ut sententia aliquem efficiat infamem. V. 133. 28. *segg.*

— inter alios lata alium non infamat. V. 133. N. 18.

Supplicans adversus sententiam, a qua non appellaverit, outatus ignominia. V. 100. N. 13.

Sententia valet, etiam si iniusta, nisi fuerit ab ea appellatum. XI. 297. 3. & N. 2.

Quando adversus sententiam datur majoribus integram restitutio. VI. 649. N. 1.

Sententia ferri non debet a iudice ex actis, si aliud contineatur inter partes. XI. 293. 1.

— quare hoc non sit iniquum. XI. 294. 2.

— quid si contra voluntatem partium iudex eas pronuntiet ex actis. XI. 295. 3.

— quare aliud iuris in abstr. XI. 295. 4.

Quoties lata est sententia de re principali, finitum est iudicium, etiam de accessoriis, puta fructibus rei petitis. VIII. 507. 8.

Sententia quando pronuntiatur de iure, & quando de facto. XI. 297. N. 2.

Sententia de iure dubio pronuntiata non est ipso iure nulla. XI. 298. N. 3.

Sententia iniusta rata est, nisi ab ea rata fuerit appellatum; vel nisi contra legem expresse lata fuerit. XI. 295. 1. & 296. 2. *segg.* VI. 393. 2.

Sententia iniusta rescinditur appellatione. VI. 394. 3.

Sententiam definitivam iudex neque rescindere, neque mutare potest; & quare. XI. 219. 1. 220. & 222. 7.

— *Vide Iudex.*

Sententiam exequi quoniam possint. XI. 223. 1. 2. & 224. 3. & 225. *segg.*

Aliensam sententiam quando iudex exequi possit, vel socus. XI. 225. 1. & 226. *segg.*

— *Vide Arbitr. Magistratus, Res iudicata.*

Quomodo Magistratus politicus iudicis ecclesiastici sententiam executioni mandare tenetur. XI. 227. 28. N. 3.

Sententiam, quoad bona que sunt in alieno territorio, debet exequi iudex loci requiritus a iudice sententis. XI. 227. N. 3. IV. 1247. & 1248. 13. & N. 10.

Quoniam sententis conformes liti finem imponant. VI. 426. N. 39.

Nulla est sententia, in qua iudex id statuit quod fieri non potest. XI. 303. 1.

Quoniam sententia ob vitium aut errorem in ille admissum sit ipso iure nulla. XI. 303. 2. & N. 21.

— quare sit nulla ob errorem in ea admissum, vel per exceptionem doli oppositam. XI. 304. 3. & 305. *segg.*

Nulla iure valet sententia ex falsis instrumentis & testimoniis prolata. XI. 308. 10. & 309. *segg.*

Sententia lata de falsis instrumentis adversus aliquem non nocet illi, qui uti veluit eodem instrumentato. VII. 1235. 6. & 1236. *segg.*

An sententia lata de falsis testibus adversus illum qui testes produxit, nocent illi, qui eisdem uti veluit. VII. 1241. & 1242. 27.

Sententia lata contra posteriorem creditorem de exceptione non numerat pecunie appositae prior credituri non nocet ejus debitori, neque filijussori. VIII. 306. 3.

An sit explicanda sententis ratio, ubi fuerit omnia condemnatio in expensas. VI. 341. 7. & N. 7.

Sententia, si causa per procuratorem agatur, ferenda est adversus procuratorem. VIII. 574. 3.

— quomodo quoque lata est adversus procuratorem ferri dicitur etiam adversus dominum. *ibid.*

Plures eadem sententia condemnati in eadem summam, pro qua parte singuli tenentur. XI. 343. 1.

Separatio bonarum quid sit, & quando locum habeat. VI. 161. 1. 2. & 162. 3. & 163. & 164. 5.

Separationem bonorum defuncti sui debitoris impetrant creditores hereditarii, licet sint chirographarii. VI. 163. N. 2. & 164. 6.

Quare separationem bonorum heredis non impetrant illius creditores. VI. 164. 6. & N. 4. & 165.

Quibusnam heredis creditoribus indulgetur separatim bonorum. VI. 165. 7.

Separationem bonorum ejus, qui respectu diversorum modo heres est, & modo illi cui succeditur, impetrant creditores decessoris, non autem heredis. VI. 165. & 166. 8.

Separatio bonorum excluditur confusione, vel distractione eorumdem. VI. 166. 167. 9.

— excluditur aut voluntate creditoris, aut tempore; & quomodo. VI. 167. & 168. 10.

Separatio impetranda est praevis magistratus decreto. VI. 168. 11.

Separatio quem habet effectum. VI. 168. 12.

Mos sepeliendi cadavera. apud Romanos. I. 638. N. 5.

Sepulchra veterum extra urbes fieri in agris vel fundis propriis. IV. 345. N. 7.

Sepulchra quare sint appellata religiosa. I. 641. 642. 26.

— hereditaria sunt, vel familiaria. I. 648. 38.

— harum iure ad quos pertineant. I. 648. N. 20.

— an transeant in fideicommissarium. II. 617. 9. & N. 5.

Publici sepulchri usus quibus patet, vel quomodo obtineatur. I. 648. 37. & N. 21.

Servitus quomodo possit acquiri sepulchro. III. 308. 22. & N. 11. & 309.

Lex XII. tabb. vetabat extrui sepulchrum non minus LXX. pedibus distans ab alienis. *adibus.* IV. 510. 6.

- Sepulcrum accepti fundo vendito. XI. 1639. 11.
 Dominus fundi cogitur vendere domino sepulcri
 viam ad sepulcrum, si aliunde aditus non pateat.
 VIII. 765. 8.
 Sepultura mortui est juris gentium. I. 637. N. 4.
 — locum efficit religiosum. I. 638. 15. *segg.*
 Sepulcrum debitoris impedire non licet creditoribus.
 I. 649. 39.
 Sequester quinquam sit. VI. 225. 1. VII. 641. 1. 2.
 VIII. 509. 1. 2.
 — quomodo differat a depositario. VIII. 509. &
 510. 3.
 Sequestratio quid sit. VI. 225. 1.
 — alia conventionalis, sive voluntaria; alia judicia-
 lis, sive necessaria. VI. 225. N. 1.
 — an sit aliqua mixta, vel casualis. *ibid.*
 Quenam sequestratio pecunie vetita intelligatur.
 Et quid hic veniat nomine pecunie. VI. 225.
 1. & 226. 2. 3. VII. 641. 4. 642. *segg.*
 — vetatur sequestratio pecunie, vel rei quæ do-
 betur ex quovis contractu. VI. 228. 4. VII.
 644. 4. 5. & 645.
 Sequestratio rei mobilis petita recepta est ex tri-
 bus causis; & quæ sint. VI. 229. 6. VII. 645.
 7. & 646. 8. & 9.
 Sequestratio fructuum rei immobiliæ admittitur in
 tribus causis. VI. 230. 7. VII. 646. 10.
 Jure canonico admittitur sequestratio possessionis.
 VI. 232. 8.
 Sequestratio, appellatione pendente, admittitur in
 duobus causis. VI. 407. & 468. 9.
 Sermo interpretis animi est. V. 187. N. 7.
 Sericum nemo poterat emere a barbaris, præter
 Comitum commerciorum. III. 599. 12. VIII.
 853. 59.
 — emere poterant a Romanis omnes in orbe ro-
 mano. VIII. 853. 59.
 Sericum emere hodie cuique liberum est in Euro-
 pa. III. 599. 12.
 Artifices conficiendi serici conveniri debent coram
 consulis ejus artis. IV. 1178. 17.
 Serviana, & quasi Serviana quid sint, & unde ap-
 pellata. IV. 573. 13.
 — Vide *actio Serviana*.
 Servi quinquam sint. I. 234. 6.
 — quomodo fiant. I. 236. 237. 7.
 — quomodo sint conditione dissimiles filiisfam.
 I. 344. 20.
 — varia eorum officia, & inde ducta nomina ex-
 plicatur. VIII. 103. 9.
 Servi nec acquirere sibi, nec possidere possunt.
 II. 1110. 16.
 — an semper domino acquirant. II. 1171. 6.
segg.
 — quas res non acquirant suo domino. II. 1172.
 9. 10. & 1173. *segg.*
 — quomodo acquirant domino statim, etiam igno-
 ranti, & invito. II. 1174. 13. XI. 1149. 1.
 — quas res non nisi volenti, aut scienti domino
 acquirant. II. 1175. 14. XI. 1154. 3. & 1155.
 5.
 — an stipulando acquirant domino, invito, &
 aperte repugnant. XI. 1149. 2. & 1154. 1155.
 4. & 1160. 8.
 Servi, quacunque ex causa recta stipulando, domi-
 nis actionem acquirunt. II. 563. 10. XI. 787.
 23. & 788. *segg.*
 — ex contractibus suis naturaliter obligantur &
 obligant. III. 630. 631. 3. & N. 1.
 — non obligantur civiliter, nisi ex causa manu-
 missionis. III. 631. 632. 3.
 — in metallum damnati neque fisco acquirunt.
 II. 1177. 20.
 — ex quibus causis agere possint adversus domi-
 nos. IV. 1064. 8. & 1067. *segg.* N. 9.
 Servi non possunt heredes institui. II. 149. 14.
 & 153. 154. 23.
 — proprii tamen & nostri possunt institui. II.
 150. 16. 17. IX. 279. *segg.*
 — communes ab uno ex dominis possunt manu-
 mitti, atque institui. II. 151. 18.
 — quomodo institui possint alieni. II. 151. 19.
 An servi hereditarii possint institui. II. 152. 20.
 An institui possint servi illius, qui capere ex testa-
 mento non potest. II. 153. 2.
 Servi ejus qui captivus est apud hostes, quare pos-
 sint institui. II. 153. 22.
 Quando non possint institui servi, etiam nostri. II.
 158. 29.
 Servi publici qua ex parte olim testari, & quam
 partem capere poterant ex alieno testamento.
 II. 153. N. 11.
 Servi non possunt esse testes. VII. 119. 4. &
 1135. 1.
 — cur pro domino testimonium dicere non pos-
 sint. VII. 1136. 3.
 — an possint interrogari adversus dominum; &
 in quibus causis. VII. 1137. *segg.*
 Servire, esse in servitute duo significant, & quæ.
 I. 252. 2. & N. 4.
 Servire intelligitur qui valetudine impeditur. IX.
 498. 5.
 Servitus quid sit. I. 234. & 235. 6.
 — nata est ex jure belli. I. 51. 15. & 235. N.
 11.
 — quo sensu dicatur esse contra naturam. I. 235.
 6.
 — quomodo non sit contraria naturali rationi. I.
 80. 81. 8. & 235. 6.
 Justa servitus quid sit, & quibus modis justa dica-
 tur. I. 251. 2. & N. 2. & 252.
 — ex quibus causis nascatur. I. 80. 8. 81. *segg.*
 & 236. 7.
 — quid juris domino tribuat in servum. I. 238.
 8. 9. & 239. *segg.*
 Servitus aliter in hominibus, aliter in rebus usure-
 patur. II. 1318. 3. 1319. *segg.*

Servitus rerum quid sit. II. 1320. 5. & 1321. *seqq.*
In quo natura servitutis consistat. II. 1324. 10. & 1325. 11.

Servitus non est obligatio, qua aliquis cogatur facere aliquid in suo commodi alieni causa. II. 1325. 1326. 12.

Quare servitus sit obligatio reficiendi parietem. II. 1326. & 1327. 13.

Servitus non est jus petendi & accipiendi fructus annuos ex fundo alterius. II. 1327. & 1328. 14.
Quare tributa, & vectigalia non sint servitudes. II. 1328. 15.

Servitus omnis constituit debet alieni usus & commodi gratia. II. 1328. & 1329. 16. & 1330. 17.

Servitus quomodo distinguatur a jure emphiteutico, superficario, a jure possessoris bonæ fidei, & a jure pignoris. II. 1330. 18.

Servitutes vel personarum sunt, vel rerum; & cur ita dictæ. II. 1331. 2. & 1332. *seq.*

Servitus personæ quid sit, & unde dignoscatur. III. 1. 1. 2. *seqq.*

— genera ejus duo, & quæ. III. 4. 5.

Divisio servitutis in more personalem, in more realem, & in mixtam refellitur. II. 1333. 5. & 1334. *seqq.*

Servitutes omnes comparatæ sunt principaliter causa personarum. II. 1331. N. 2.

Servitus prædii quid sit. III. 226. & 227. 3.

— consistit duntaxat in prædiis, quorum unum servitutem debet, & alteri debetur. III. 227. & 228. 5.

— quomodo differat a servitute personæ. III. 228. 6.

— quare consistere non possit in re mobili, sive aliena, sive nostra. III. 229. 7.

— constitui debet in commodum prædii. III. 229. 8. & 230. *seqq.*

Servitus prædiorum perpetuum rei servientis usum requirit. III. 233. 1.

— qualis perpetuitas usus requiratur. III. 247. & 248. 13.

— ad hanc usum perpetuitatem tria desiderantur. III. 234. 4. & 235. *seqq.*

An loca intermedia usum servitutis interruptant; & quomodo. III. 235. 5. & 236. *seqq.*

— Vide, *Locus.*

Causa servitutis duplex, & quæ. III. 242. 3.

Perpetua servitutis causa quæ sit. III. 243. 4. 5.
An jus cloacæ, & fumi imittendi, & navigandi per lacum privatum, sint servitudes. III. 245. 9. 246. *seqq.*

Servitutes aliæ prædiorum urbanorum, aliæ rusticorum. III. 252. 4. 253. 5.

— dilatandarum ædium causa comparatæ, quæ sint. III. 253. 6. 7. & 254. *seqq.*

— commoditatum interiorum domus, vel habendarum, vel retinendarum causa adversus vicinum comparatæ quænam sint. III. 257. *seqq.*

— quænam sint comparatæ ædium nostrorum exonerandorum causa. III. 274. 18. 19.

— Vide *Cloacæ, Fumi, Stilleculi imittendi servitus.*

Servitutes prædiorum rusticorum unde æstimentur; & quot sint illarum genera. III. 275. 1.

— quædam sunt comparatæ causa accedendi ad fundum nostrum; & quæ sint. III. 275. 2. & 276. *seqq.*

— Vide *Actus, Aqueductus, Iter, Via.*

— quædam sunt, quæ habent jus sumendi aliquid ex alieno ad usum fundi nostri. III. 285. 1.

— sumpta ex alieno conferuntur ad usum prædii nostri tribus modis. III. 286. 2. & 287.

— tria unde genera servitutum nata; & quæ. III. 287. 3. 4. & 288. *seqq.*

— quædam sunt comparatæ exonerandi fundi nostri causa; & quæ. III. 293. 1.

Servitutes rustice ad fructus nostros melius habendos recte constituuntur. II. 288. 5.

Servitutes communes prædiis rusticis, & urbanis quæ sint. III. 293. 2.

Omnes prædiorum servitutes quando sint etiam personarum. III. 294. 3. *seqq.* 296. *seq.*

Servitutes prædiorum divisionem non recipiunt. XI. 1201. 4. & 1202. 6.

Servitus prædii constituitur vel natura, vel facto externo. III. 298. 3.

— quænam constituitur natura. III. 298. 4.

Servitus omnis constituitur facto aliquo externo, una excepta. III. 298. 5. 6. 299. *seqq.*

— constituitur partim alieno facto, partim nostro; & quomodo. III. 301. 10.

Servitutem constituere potest iudex in judicis divisoris, & quomodo. III. 302. 12.

Servitutem constituit prædii dominus. III. 303. 14.

— si tamen solus ille sit dominus prædii. III. 303. 15.

Unus ex dominis prædii communis, ac pro parte sua quidem, potest constituere servitutem; nisi ubi omnes illam constituant eodem tempore. III. 303. 16. & 305. 18.

— quid si omnes constituant diverso tempore. III. 305. 18. & 306. 307. 20.

Quare servitus usufructus possit constitui pro parte sua a domino rei communis. III. 304. 17.

Servitus utiliter constituitur, cum ea separatim legatur a duobus, & aditur utriusque hereditas. III. 306. 19.

Servitutem potest acquirere solus prædii dominus. III. 307. & 308. 21.

An servitus itineris ad sepulcrum jure possit acquiri. III. 308. 22.

— an possit acquiri edificio. III. 309. 310. 23. & 330. 26. 27. & 331.

An possit acquiri servitus aquæ futuræ; & quare. III. 331. & 332. 28.

- Servitutem communem prædii non potest acquirere unus ex prædii dominis, nisi omnes eodem, vel diverso tempore simul acquirant. III. 812. 24. & N. 13. & 511. 25.
- Servitutem constituitur, vel acquirere possunt emphyteusæ, & superficarii; & quomodo. III. 317. 25.
- Dominus duorum prædiorum potest uni imponere servitutem in commodum alterius, quod ipso potest, vel contra. III. 312. 26.
- Servitus constituitur inter privatos, pactioibus, vel suprema voluntate. III. 312. 1.
- constituta testamento, vel codicillis acquiritur legatario, etiam ignorant sine ulla traditione heredit. III. 314. & 315. 9.
- quomodo constituitur pactioibus. III. 315. 3.
- Servitus prædii non potest ipso jure constitui, neque ad tempus, neque ad certam conditionem. III. 315. 310. 4. & 317. 6. & 324. 325. 19.
- ipso jure non potest constitui quid sit. III. 322. 14.
- potest ex certo die, vel conditione promitti. III. 317. & 318. 7.
- Servitus quo manu constituitur dicitur ex certo die, vel sub conditione. III. 318. 8. 9. & 319. 29.
- Quare servitus constituta ex certo die, vel sub conditione potest vindicari ipso jure possit autem diem; servitus promissa non possit. III. 320. 11. & 321. 12. & 13. & 322.
- hujus juris cognitio quomodo sit utilis. III. 323. 16. 17. 324.
- Quomodo dies & conditio utiliter adiciantur constitutæ servituti. III. 322. 13. 14. 323. 15.
- Utendi modus, & tempora adijci possunt constitutioni servitutum. III. 327. 23. & 328. 24. 329. 25.
- Quænam debeantur ad constituendum servitutem. III. 330. 26.
- Servitutes propriæ exceptæ non possunt, sed longo usu acquiritur. III. 332. 3. & 334. 299. & 336. 5. & 337. 838. 299. & 339. 299.
- Resoluitur opinio illorum qui volunt acquiri longo usu servitutes continuas; secus discontinuas. III. 338. 7. 8. & 339. 299.
- Servitutes longo usu nequiruntur, si tantum possidendi titulus, & bona fides possidentis accedant. III. 352. 3.
- Servitus non acquiritur etiam sine titulo, si quis nec vi, nec clam, nec precario possederit ab eo, qui non prædii dominus. III. 352. 4. 353. 299.
- quomodo modus hic accipiendi servitutes differat a superiore. III. 354. 19.
- an hic scientia domini requiratur. III. 354. 9. 10. & N. 2. & 355. N. 3.
- Servitus acquiritur usu, cuius origo memoria hominum excedat. III. 360. 16.
- quomodo hic modus acquirendæ servitutis distinguatur ab aliis. *ibid.*
- acquiritur per usucapionem prædii, cui servitus debetur. III. 360. 17. & 363. 4.
- Servitus prædii est perpetua, & transit cum prædio in quolibet successorem. III. 367. 362. 3. 363. 4. & 364. 5.
- Servitus prædio acquisita debetur omnibus prædii partibus. III. 364. 5.
- Servitus prædio imposita debetur per omnes fundi partes; & quando debetur per unum fundi partem duntaxat. III. 365. 6. 299. & 366. 10. 11. & 367.
- Ad quem spectet electio partis fundi, per quam servitus imposita dirigatur. III. 367. 12. 13. & 368.
- Quænam fundi loca seu partes eligi non possint ad usum servitutis. III. 369. 14.
- Jure quomodo exceptis esse intelliguntur in generali constitutione servitutis. III. 369. 39. 15.
- facta loci electio, per quam servitus dirigatur numerari non potest. III. 370. 371. 16.
- Quanta debeat esse pars fundi, quam servitus debet; & unde illa intelligitur. III. 371. 372. 17.
- Constitutæ servitutis generalium, cunctarum intelliguntur species omnes eidem generi subjectæ. III. 374. 3.
- Constitutio servitutis ambigua potest constituti. *ibid.*
- Constitutio servitutis facit accedunt jura omnia, sine quibus servitus esset inutilis. III. 374. 4. & 375. 299.
- illa etiam que efficiunt commodiorum usum servitutis, dummodo fundi servienti non nocent. III. 376. 9.
- ovis licet habenti servitutem facere, quod fundo servienti nocet, nisi sit servitus usui necessarium. *ibid.*
- non licet facere, quod non pertinet ad usum servitutis, etiam cum id fundo servienti nihil nocet; nisi aliter convenit in constitutione servitutis. III. 377. 378. 11. & N. 4.
- Constitutio servitutis quid operis imponat domino servientis prædii. III. 378. 12.
- Quibus modis amittantur servitutes. III. 391. 1. 299.
- Quomodo amittitur servitus constituta ab herede, pendente adhuc conditione legati. III. 391. & 392. 4.
- Servitus constituta ad certum diem, vel conditionem finitur, adveniente die, vel conditione existente. III. 392. 3. 3. 5.
- Servitus amittitur confusione; & quando confundatur. III. 393. 7.
- confusione seculi, retinetur in duobus casibus. III. 393. 8. & 394. 9.
- Amittitur servitus que communis duorum prædiorum debetur, ubi hi in commune redimerint servituti prædium. III. 395. 10.

— amittitur remissione servitutis expressa, vel tacita; & quando tacite remissa intelligatur. III. 395. 11. 396. 12.
Cum duplex ovis prædiorum debetur servitus, una remissa, retinetur altera; & quando utraque. III. 896. 13.
Servitutes non utendo amittuntur; & quando aliquis non utitur constituta servitute. III. 339. 4. segg. & 400.
Quandocumque prædiorum servitute divisio, tota servitus vel retinetur, vel perest. III. 400. 9. 10. & 401. segg.
Quandocumque servitus quæ debetur pluribus per unum faciendam, per non usum singulorum amittitur, vel secus. III. 403. 13.
Quanto tempore servitus non utendo amittitur. III. 403. 14. & 404. segg.
An servitus amittitur, cum quis casu aliquo servitute usus non est per tempus legitimam. III. 406. 20.
Quare servitus itineris ad sepulchrum non utendo non amittitur. III. 406. & 407. 21.
Servitutes arborum prædiorum amittuntur non utendo, si & dominus libertatem ædium suorum usurperit. III. 407. 23.
— quibus modis dominus libertatem ædium suorum usurperisse intelligatur. III. 407. 23. & 408. segg.
Servitutes prædiorum neque morte, neque capitis diminutione amittuntur. III. 410. 25.
Servi institutio valet ex tacita conditione libertatis. II. 159. 32.
Libertas tacite data intelligitur si testatore servo ad totalem vocato, nisi contraria voluntas appareat. I. 4. 3. 31. 32.
Potest hereditas servo restitui sine domini jussu; ubi ratihabitus arguitur. II. 608. 15.
Quandocumque illa domino acquiratur. II. 608. 16.
Recte legatur servo hereditario. II. 723. 2.
— An servo proprio, vel heredi. II. 723. 6. & 724. 9.
An servo præter, vel ei, qui dominum non habet. II. 723. 3. 5. 7.
In servo fugitivo nec usufructus locus habet, nec temporis præscriptio. II. 1132. 10.
An dominus obligari possit servo, & quatenus VII. 309. 1.
Servo reliquitor inutiliter sine libertate. VIII. 1307. 1. 2.
— an servo libertatem dedisse videatur, si dominus, dum ei legat, libertatem appellaverit. VIII. 1307. 3.
— an idem juris sit, si miles hoc idem fecerit. VIII. 1308. 5. & 1309. segg.
Serranum usus in operis eorum, & in fructibus est totus; & quibus sit illorum usus. III. 221. 22. & 222. 23. segg.
Servus esse aliquis non præsumitur. VII. 1091. & 1092. 4.

Servus promittens aliquid non obligatur jure civili: secus jura naturalia. VII. 663. 13. 15.
— institutus a domino fit heres illi necessarius. II. 333. 4.
— non potest adire, neque recasare hereditatem sine domini jussu præcedente, etiam si postea ratam habet. II. 408. 4. 5. & 409. 6.
— quare, nullo præcedente domini jussu, bonorum possessionem possit agnoscere. II. 408. & 409. 5.
Servus factus testamento liber & scriptus ex parte heres, cui status ignarus acquirit hereditati. X. 585. segg.
— quatenus acquirat coheredibus status sui ignarus post hereditatem ab illis aditam. X. 589. segg.
Servus domino semper stipulatur utiliter. X. 584. 585. 19.
— dori tamen stipulatur inutiliter domino nominatum, ubi ille autes decesserit. X. 584. 19.
An servus ea lege donatus ut manumitteretur, possit agere pro libertate adversus donatarium, donatorem, vel ejus heredem non agentibus. XI. 1599. 2. & 1511. 7. & 1512. 8.
Quare servus acquirat domino ignovanti & invito, & aperte repugnant. XI. 1149. 1. 2. & 1150. segg.
Servus hereditarius quomodo proprie dicatur. II. 624. 17.
— acquirat omnia hereditaria, excepta hereditate usufructu, & possessione. II. 1149. & 1178. 21. 22. XI. 1154. 3. 1155. 5. & 1156. 6.
Servus communis ex quo parte singulis dominis acquirat. Et quomodo caveatur domino ex cuius pecunia acquirat, adversus alios. II. 1179. 23.
Quare communis servus non acquirat interdictum alicui ex dominis. II. 1179. 24. segg. & 1180. 27.
An solita acquiratur ceteris res unus ex dominiis, quam servus stipulatur aut accipit ab uno sibi donatum. II. 1180. 27.
Servus qui stipulari jussus est ab uno ex dominis, si stipulatur alteri nominatum: an alteri acquirat, & eoi in utriusque. VIII. 123. 3. segg.
Servus publicus cuiusdam stipulando acquirat; & quomodo. XI. 792. 31.
Servus publicus stipulans pupillo quo jure illi acquirat. XI. 794. 32.
Servus noxæ delictus liber afficitur etiam invito domino, si damnum resarciverit. IV. 578. N. 3.
— non potest in iudicio conveniri. IV. 1077. 11. V. 192. 3.
— stare non potest in iudicio adversus dominum. VII. 913. 1. 2. 914.
— ex quibus causis agere permittitur adversus dominum. IV. 1064. 8.
Servus Veterator quid differat e novito. X. 1307. & 1308. 6.
Dicitur adversus servum sententia, dominus non obligatur de peculo. IV. 1077. 2.

- Servus spoliatus agit interdicto, siue mandata domini. V. 219. 12.
- an caveat uisilomius de rata. V. 219. 12. & N. 15.
- an possit pascendo detrudere obligationali domini. VII. 113. 2. 3. & 114.
- obligans dominum, vel ex contractu de pecunia, vel naturali actione ex maleficio, non facit conditionem domini deteriorem. VII. 116. & 117. 5.
- quare nequeat ex persona domini conveniri. VII. 885. 2. 886. *segg.*
- manumissus non tenetur ex contractu, quem habuit in servitute. VII. 899. 2. & 900. 3. & 903. 6. *segg.* & 904.
- ex maleficio suo post manumissionem tenetur, praeterquam si in dominum deliquit. VII. 900. 3. & 913. 1. 2. 914.
- non tenetur ex eo quod in servitute contraxit, licet eidem manumisso legatum sit peculium. VII. 905. 8.
- venundari passus ad pretium participandum debet probare se liberum, cum proclamatur ex possessione servitutis ad libertatem. VII. 1084. 1.
- Servum esse probare debet idoneis causis, qui alium petit in servitute. VII. 1085. 2. 3. & 1086. & 1089. 1. & 1090. *segg.*
- Servus, qui omnino consensus habetur pro libero, testis esse potest in testamento. IX. 9. 1. 2. & 10. *segg.*
- Servus quotiens stipuletur inutiliter, *habere sibi licere*. XI. 755. 1. & 756. *segg.*
- *tenere sibi licere* stipulatur utiliter. XI. 757. 1.
- an recte stipuletur *possidere sibi licere*. XI. 757. 2. & 758. *segg.*
- Servus legatus an debeatur, si interim manumissus postea recidat in servitutem. XI. 7345. 8.
- An servus calendario prepositus, qui ignorat se a domino liberatum & heredem esse factum, recte contrahat post mortem domini. Et an & cui queratur actio. X. 539. *segg.*
- Sigillum an sit necessarium in procuratorio mandato. V. 232. N. 28.
- Silensium habetur pro consensu, vel dissentio, prout conjectura voluntatis, & affectuum tenentis indicat. VIII. 581. 7.
- quondam pro consensu habeatur, vel secus. III. 607. 4. & N. 1. & 608. IV. 1192. N. 13. VIII. 582. 7. 8. 9. 583. 10.
- pro consensu habetur interdum, tametsi silentium ad nos non erandas pertinet, & quando. III. 608. N. 1. VIII. 583. 11. & 584. *segg.*
- Silentium filiae, cum pater repetit dotem, habetur pro consensu, nisi filia contradicat aperte. III. 1043. 17. *segg.*
- Siliqua tricenaria usura centensimae significat, & aliquid amplius. VIII. 415. 4. & 470. 11.
- Silva caedua est in fructu. III. 64. 8.

- secus ea quae non est caedua. *ibid.*
- Ex Silva caedua tantum caedere potest usufructuarius, quantum caedere poterat paterfamilias. *ibid.*
- Ex Silva non caedua usufructuarius caedere potest quod satis sit ad vilis refectionem. III. 65. 9.
- Vide *Usufructuarius*.
- Simplum promitti a venditore quid sit, & an semper debeat promitti. X. 1332. 6.
- Simpli actiones quae sint. VI. 746. 3.
- Simplicitas quid sit. Ejus commendatio. VIII. 1290. 21. 22.
- Simulatio quid sit, & ex quibus indicis arguitur. IV. 196. N. 7.
- Simulatio fere anula est. IV. 405. 12. 13.
- an cuicumque nocere debeat in re propria. VIII. 761. 2.
- Singulare in mutuo quid sit, & quomodo differat a speciali. X. 250. 3.
- Singularia quomodo dicantur in qualibet re. X. 249. 5.
- quae recipiuntur in uno contractu, recipi possunt etiam in aliis ex eadem acquisitionis ratione. X. 258. 14. & 259. *segg.*
- Socer quando sit alendus. III. 452. N. 2.
- auditur pro genere siue mandato. V. 213. N. 10.
- Socer sive uxoris sive mariti gaudet uterque beneficio competentiae. VI. 850. 3. XI. 237. 3. & 287. 2. 3. & 288.
- quare non gaudet eo beneficio, si conveniantur ex promissione datis, soluto matrimonio. XI. 285. 286. 1. N. 1. & 2.
- Societas humani generis unde originem habuerit. I. 50. 2.
- Societas privatorum quid sit, & quotuplex. III. 903. & 904. 1.
- Societas, eorum quid sit. III. 904. 2. & 905. *segg.*
- VIII. 605. 1. & 606. *segg.*
- contrahitur consensus. III. 905. & 906. 5. VIII. 606. 5.
- an, & per nuntium. III. 908. 9.
- coitur interdum etiam re, & quomodo. III. 908. 9. VIII. 607. & 608. 8.
- Societas iustitiae rei nullius momenti est. VIII. 608. 10.
- Quare instituta sit societas rerum. III. 906. 6. 7. & 907. VIII. 606. 607. 5. 6. 7.
- an contrahi possit, sub conditione. VIII. 717. 1.
- an ex die, vel in die. VIII. 720. 2.
- Societas omnium bonorum quando facile contrahitur. III. 907. N. 4.
- Societas rerum quando presumatur inter fratres. III. 908. N. 7.
- Societas omnium bonorum specialiter ita inducit in communionem bona omnia praesentia, & futura undecumque quaevis. III. 911. 4. & 912. *segg.*
- quomodo futura bona veniant in communionem societatis omnium bonorum. III. 913. 914. 6. VIII. 609. 14.

In societatem non veniunt bona, quæ ex furto, vi, rapina, maleficio perveniunt ad socium. III. 914. 7. VIII. 699. 13.
 — veniunt tamen quesita ex delicto, quo socius lusus fuit. III. 913. 4.
 Non imputatur societas, quæ socius præstitit ob delictum. III. 918. 13.
 Societas omnium bonorum recepta est moribus Galorum inter virum, & uxorem. III. 914. & 915. 8.
 Quænam ex moribus aliarum gentium recepta sit societas bonorum inter virum, & uxorem. III. 913. & 914. & 915. N. 5.
 Societas bonorum simpliciter contracta quænam bona comprehendat. III. 915. 9. VIII. 701. 702. 19.
 An, & quatenus societas iniuri possit, ut aliam damni, aliam lucri partem socius ferat. III. 920. 921. 17.
 Societas dissolvitur morte unius ex sociis. IV. 996. 2. & 997. seq. VIII. 712. 6. & 716. 15.
 — & quidem morte sive naturali, sive civili. IV. 999. 6. VIII. 722. 8. 9.
 — solvitur emissionem bonorum facta ab uno ex sociis. IV. 599. 7. 8. & 1000. seq. VIII. 212. 7. seqq. & 713. 10. 714.
 Solvitur, exacto certo tempore, in quod contracta fuit. IV. 1001. 9. VIII. 711. 5. 712. & 713. 12.
 — item finito negotio, propter quod contracta fuit. IV. 1002. 9. VIII. 710. 2.
 — solvitur remissione alterius sociorum; & quibussem conditionibus. IV. 1002. 12. & 1003. seqq. VIII. 710. & 711. 2. & 714. 13. 715. 14.
 Societas distrahituronatione actionis pro socio facta ab uno ex sociis. IV. 1006. 15. VIII. 1711. 4.
 — distrahitur actione pro socio instituta adversus socios ab uno sociorum. IV. 1007. 16.
 — excerpta tamen societate vectigalium. IV. 1007. 17.
 — distrahitur privata, & spontaneo recessu sociorum. IV. 1008. 18.
 Societas quando censetur continuata, vel renovata ab herede. IV. 997. N. 4.
 — contracta ad tempus quando censetur renovata post tempus. IV. 1001. N. 9.
 Iocita in fuderibus ad publicam causam spectantibus non finitur morte unius ex sociis. IV. 998. N. 5.
 Socii possunt utiliter cedere servitutem uno tempore quævis; & quomodo etiam diverso. III. 303. & 306. 18.
 Socii, qui priores cesserunt, vetare non possunt cessionarium cesso jure uti, aliis etiam non cedentibus. III. 306. & 307. 20.
 Socii tacitum habent a lego mandatam agendi pro socio. V. 215. N. 10.

— an possint testimonium ferre pro socio. VII. 1159. 15.
 Socius nihil licere potest jaro communi, altero invito. III. 310. 8.
 — non potest, nec pro parte sua, imponere servitutem rei communi. III. 303. 16.
 Quæsitum rerum fractus, & obventio & omnis causa in communem conferenda est e sociis, & pro societatis partibus dividenda. III. 922. 20. VIII. 702. 21.
 Socius sarcire debet actione pro socio damnum dolo, vel culpa illatum in commune omnibus. III. 922. & 923. 21. VIII. 702. 703. 21.
 An, & cujus culpe nomine socius teneatur. *ibid.*
 Socius pro virili præstare debet aliis quidquid dolo, vel negligentia non acquisivit. III. 923. 924. 22.
 Socius aliis cavere debet de eo quod perveriturum speratur ad eum ex causa societatis. III. 924. 23.
 Damna unius ex sociis sive præterita, sive præsentia sarcire debent alii, & cavere de futuris. III. 924. 24.
 Damni vel lucri ratio ex quibus partibus communisari debet inter socios. VIII. 704. 23.
 Quomodo computatis damni facienda sit inter socios, quorum unus constituit pecuniam, alter operam. III. 923. N. 15.
 Seditio, etiamsi attentaverit delictum, notatur infamia. V. 98. N. 10.
 — qui præpostera se venerit pollicitus, & qui mulieribus patitur, uterque eduxit capitale crimine, & speciali notatur infamia. *ibid.*
 Solarium quid sit. II. 1293. N. 3.
 Solemnio quodnam dicatur. VI. 257. N. 9. XI. 707. 1.
 — verbum est ambiguum; & qualis ejus significatio. VII. 1259. 10. seqq.
 Solemnia rei alienius quænam dicantur. XI. 709. 2.
 Omnis solemniter acta intelliguntur in instrumentis, in quo expresse cautum est, illud factum esse quod solemnitates requirit. XI. 709. 2.
 An præsumptio solemnitatum denegat reo facultatem probandi contrarium. XI. 712. 6.
 Solvere quem vim habeat. III. 419. 12.
 Quisnam jure solvissæ, vel secus intelligatur. XI. 159. 1.
 Solutio latiori quodam significatione continet eum: liberationis genus. IV. 729. 730. 2. IX. 1329. 2. XI. 159. 1. & 160. 2.
 — in angustiori significatione præstationem sive detentionem naturalem pecunie vel rei designat. IV. 729. 2. & 730. 3. 731. IX. 1389. 1.
 Solutio quid sit. IV. 731. 5. 6. & 732. seqq. IX. 1392. 8.
 — quomodo differat ab acceptatione, compensatione, oblatione pecunie. IV. 731. 5.

- Quandānam solutionis appellatōne ceterae liberatōnis species contincantur. XI. 160. 2.
- Solutōnis circumstantiae quae sint. IV. 771. 1.
- Quod nondum debetur, id neque solvi potest, neque solum parit liberatōnem. IV. 771. 772. 2.
- Ex quo aliquid deberi cēpit, id ante diem solvi potest, etiam invito creditore, licet ab eo peti non possit. IV. 772. 773. 3.
- solvi tamen non potest invito creditore quod in diem debetur, ubi dies creditoris causa sit adjectus. IV. 773. 3.
- vel creditor ipse recipere solutōnem impediatur; & quae id genus impedimenta. IV. 773. & 774. 4.
- Si quantitas debeatur, nec quidquam dictum sit de loco solutōnis, ea solvi debet ubi petitur: certe vero species solvenda eo loco, ubi est. IV. 774. 5.
- Si locus fuerit dictus, ubi solvi debeat: creditor potest alibi petere; debitor vero non potest alibi solvere. IV. 774. 775. 6.
- Nemo intelligitur solvere debitum, nisi faciat accipientis rem debitam. IV. 776. 8. g. XI. 161. 1.
- & quidem irrevocabiler, & pleno jure. IV. 776. 10. & 777. *seqq.* XI. 161. 1.
- An res debita possit solvi pro parte; & quomodo de eo aestimandum sit ex conditione obligatōnis. IV. 783. 8. 1g. & 784.
- An pars soluta condici possit a debitore, cum ipso ea partis solutōne non liberatur. IV. 784. & 785. 20.
- Quare, incerta re promissa, & electione debitori tributa, pars ejus minus recte solvatur. IV. 785. 786. 21.
- Vide *Creditor*.
- An qui allegat solutōnem, fateatur hoc ipso pecuniam fuisse solutam. VII. 1011. 5. & 1012. 6.
- An qui dicit: *nescio an pecuniam numeraveris, sed si numerasti, soluta est tibi*, fateatur solutōnem esse factam. VII. 1012. 7.
- Solutio tollit omnem obligatōnem. IV. 789. & 790. 2.
- non aliam tamen, quam illam, in quam solum est. IV. 791. 3.
- Qui solvit quod debetur ex pluribus causis, id solum erit in causam quam debitor velit, & dixerit. IV. 792. 793. 5.
- Solutum debitor imputare potest in sortem, vel in usuras, si antea, vel in continenti declaraverit in quam causam cedere vellet. VIII. 445. 1. *seqq.* & 446. *seqq.*
- idem juris, si ille qui debet ex diversis causis, expresserit in quodam debitum solvere vellet. IX. 1393. 1. 2.
- Si debitor nihil dixerit; liberum est creditori accipere solum in eam causam quam velit. IV. 793. 5. VIII. 446. 4. 447. *seqq.* IX. 1395. 2. 1396. *seqq.*
- etiam in causam leviorē, dummodo constatuat in re praesenti. IV. 793. 794. 6.
- An solum pro pluribus summis principalibus videri debeat solum in causam debitori graviorē. IV. 795. 796. 7. 8.
- Quis ordo servandus in solutōne, quae accepto ferenda sit in causam debitori graviorē. IV. 798. 11. & 799. *seqq.*
- Cur solum acceptum ferri debeat prius in usuras, quam in sortem. IV. 801. & 802. 17.
- Nulla solutio est ejus, quod quis solvit indebitum per errorem. IV. 732. 7. 8. & 733.
- Aliud pro alio solvi non potest invito creditori. IV. 733. 9. & 734. 10.
- An quis cogatur recipere solutōnem in nummis alterius formae & materiae. IV. 734. 10. & N. 9.
- Factum non potest solvi pro facto. IV. 735. 11.
- Cujus generis factum pro facto solvi possit. IV. 736. 12.
- Potest solvi aliud pro alio volenti creditori, ubi debitor faciat accipientis rem solutam. IV. 736. 737. 13. IX. 1431. 1.
- Aliud pro alio solum volenti creditori, an revocari possit a solvente debitore, vel ejus heredibus. IX. 1431. 1432. 1. 2. & 1437. 1. 2. 3.
- Gai soluta est res alia, quae facta non sit accipientis, pristina actio statim competit; utilis ex empto, postquam evicta res est, data in solum. IV. 737. 13. 14.
- quid intersit unam dari, vel alteram actionem vel utramque. IV. 738. 15.
- Quibus modis aliud pro alio solvi possit, invito creditore. IV. 738. 15. 16. & 739. *seqq.* IX. 1438. 4. & 1439. *seqq.*
- Solutōnem debet facere debitor, vel alius nomine debitoris. IV. 743. 2.
- Quinam debitor solvere prohibeatur a jure. IV. 743. 3.
- Alius pro ignorante, vel invito debitore recte solvit creditori, etiam invito; & quatenus. IV. 744. 4. 745. 5. & 746. IX. 1416. 2. & 1417. *seqq.*
- ea solutōne debitor ignorans & invitatus liberatur; si tamen facta sit ejus nomine. IV. 746. 5. 6. 747.
- Debitor solvere compellitur, non temere, nec pro arbitrio judicis, sed ordine, atque legitimis modis. VII. 1232. 3. 4.
- Solutio facienda est creditori, vel alii nomine creditoris. IV. 747. 7.
- Quando creditori solvi non possit. IV. 747. 8. 748. *seqq.*
- Vide *Furiosus, Prodigus, Pupillus*.
- Recte solvitur creditori suae mentis, & majori & non reo lese majestatis. IV. 753. 14.
- Rata est creditori facta solutio; licet postea creditor esse desierit. IV. 753. & 754. 15.
- Alii recte solvitur mandato creditoris; & quandiu. IV. 760. 30.

Alii, quam creditori non recte solvitur, finito, vel revocato mandato. IV. 758. 36.

— nisi tamen debitor ignoraverit mandatum solum esse, vel revocatum. IV. 758. 37.

Utrum ipso iure, non per exceptionem liberetur, qui ignorans solvit alii post revocatum, vel finitum mandatum. IV. 759. 38.

Creditor tribuit debitori facultatem solvendi, alteri, vel in ipsa stipulatione, vel extra stipulationem. IV. 760. 31. 761. 32.

— si in ipsa stipulatione, revocare non potest; potest vero, si id fecit extra stipulationem. IV. 762. 3.

Non recte solvitur heredi, domino, vel tutori ejus, cui solvi creditor permisit. IV. 761. & 762. 32.

Non recte solvitur falso procuratori, nisi creditor ratum habuerit. VII. 705. 706. 1.

Solvens falso procuratori, non secuta ratihabitione, a quoniam possit repetere solutum; & qua actione. VII. 707. 2. *segg.*

Solutio confirmatur per ratihabitionem. IV. 766. 39.

An possit condici solutum ex causa, antequam dominus ratam habet solutionem. Quandonam videtur non habuisse ratam. IV. 768. 43. 46.

Solutio alii facta, quam creditori non liberat debitorem. IV. 766. 40.

— etiam si facta fuerit coactione personae, vel per errorem. IV. 766. 41. 767. *segg.*

Facta solutio, domino neque mandante, neque ratum habente, debitor liberatur, si pecunia soluta ad dominum pervenerit. IV. 769. 47.

Facta solutio, nisi creditorum sine consensu alterius, ad quem potest pecunia pervenerit, debitor exceptionis ope liberatur. IV. 770. 48.

In quibus casibus solvere coactus alii, quam creditori debitor liberatur. IV. 769. & 770. N. 19.

Debitor solutionem probare potest testibus & instrumentis. VII. 1187. 1. 2.

Solutio quatenus probatur per apocham. VII. 1187. 2.

Si creditor apocham neget, quot testibus debitor solutionem probare possit. VII. 1187. 3.

Non extante apocha, quinam numerus testium probet solutionem. VII. 1187. 1188. 4.

Quare si qui debuit ex chirographo debeat probare solutionem quinque testibus idoneis: aliter vero probet qui debet sinecripto. VII. 1188. & 1189. 5.

Quoniam requiruntur, ut debitor possit probare solutionem per duos testes, apocha amissa. VII. 1190. 7. & 1191. *segg.*

Utri prolatio solutionis incumbat, creditori ne, an debitori. IX. 1434. 2.

Solutionem partis creditor admittere non cogitur. X. 331. 14.

Pro soluto habendum est omne illud, id quo creditor moram fecit. XI. 1513. 2.

Solvens facto procuratori qua actione expediri possit adversus illum. VII. 708. 4. 5.

Debitor solvens alibi, quam in loco destinato volenti creditori, liberatur. X. 1105. 1.

— secus si alibi solvat adiecto, stipulatione invito. X. 1106. 1107. 2. & 1111. 4.

— stipulatione etiam invito, debitor solvens adiecto in loco destinato, liberatur. X. 1109. 1110. 3.

— Vide *Adjectus*.

Invito creditore solvi non potest alibi, quam ubi promissa est solutio; tametsi reus offerat creditori quod interest ejus pecuniam suo loco solvi. X. 1186. 1. 1187. *segg.* XI. 1501. *segg.*

— nisi tamen creditor certam pecuniam summam exprimat, ad quam usque sua interesse dicat, & de eo constet inter contrahentes. X. 1190. 6.

Cur non possit alibi solvi pecunia ab eo, quam potest alibi peti ab actore. X. 1187. 2.

Cur non possit alibi solvi, quod solvi potest alio die. X. 1188. 3. XI. 1503. 5.

Potest alibi solvi quem in loco destinato ex justa causa. X. 1189. & 1190. 5.

Solvere minus, quibus modis aliquis intelligatur. XI. 1693. 1. 1694. *segg.*

Datio in solutum quid sit, & quando fiat. IV. 737. 14. & N. 12.

Data res in solutum, an, & quando revocari possit. *ibid.*

Promissa datione in solutum, debiti quantitatem offerendo, debitor liberatur. IV. 738. N. 12.

— facta sub conditione, si debitor infra sex menses non solvat: an creditor possit petere debitum, tempore noodum elapso. *ibid.*

Quandonam creditor cogatur accipere in solutum res debitoris. IV. 738. N. 13.

Data ignoranti re aliena in solutum, quae & quodplex huic actio competat. IV. 738. 15.

De re aliena data in solutum praestari debet evictio. IX. 1462. 3.

— Vide *Evictio*.

Soror nostra, quae sit. VII. 1050. 3.

Soror non potest effici consensu, quae natura, vel jure non est soror. VII. 1050. 5.

Soror consanguinea quae sit. VII. 1050. 3.

Soror ne sit, an secus, quinam probare debeat. VII. 1052. 8.

Sororis ingenuitas non probatur ex conditione liberatam. VII. 1065. 9.

Sorori datur querela inofficiosa. V. 434. N. 8.

Sororem frater tametsi possit excludere a successione, potest tamen eam admittere in damnum creditorum. VI. 177. N. 3.

Qui sororem habuit eam, quae non erat soror, non prohibetur eam negare sororem. VII. 1049. 1. 2. & 1050. *segg.*

Sors quid sit apud juris auctores. VIII. 359. 3. X. 1380. 2.

- Quenam sorte finire soleant. IV. 1223. 9. & N. 10.
- Sorte res dirimitur, ubi plures, quibus est otio relicta, dissentiant in eligendo. IX. 681. 1.
- Sorti quandonam locus sit in re legata. IX. 683. 5. 684. *seqq.*
- Sortem quam vocent inpp. in L. 8. C. si cert. pet. VII. 601. 3.
- Sorte petita, neque ad diem soluta currunt usurae, quas aliquis stipulatus est. XI. 1361. 1.
- Sortis obligatione sublata, nullae debentur usurae neque futuri, neque praeteriti temporis. IV. 1029. 11.
- Soluta sorte, quae Capuae promissa fuit, an, & quando peti possit quod interest actoris, solutam fuisse suo tempore Capuae. X. 1203. 9. 1204. *seqq.*
- quid, ubi sors soluta sit adiecto. X. 1205. 11.
- Species facta ex aliena materia cui acquiratur. I. 705. & 706. *seqq.*
- acquiratur ei, cuius nomine facta est. I. 703. 3.
- facienti acquiratur, si fecerit bona fide. I. 703. 4.
- vel, si facta species non possit ad rudem materiam reverti. I. 708. 709. 5.
- secus acquiratur domino materiae, *ibid.*
- Species nova facienti non acquiratur, si cohereat alieno solo. I. 714. 9.
- Materie domino quomodo consulari adversus eum, qui novam speciem confecit ex aliena materia. I. 714. 715. 10.
- quomodo consulari facienti adversus dominum materiae, & speciei. I. 716. 11.
- Species pro individuo usitata in jure. V. 809. 10. X. 137. 1. XI. 1020. 14.
- quid sit, unde dicta, & cur aliter a Philosophis accipitur, atque ab J. C. X. 1020. 1021. 14.
- Species agnita J. C. quomodo demonstratur. XI. 1265. 16.
- Specificatio quid sit. I. 705. N. 1.
- Spectabiles quinam dicti. VIII. 469. 9.
- Sperare pro metuere, spes pro metu usurpata. IV. 507. N. 3.
- Spes praemiorum pignerari non poterat, & quare. VI. 910. 9.
- Spiritus apud Stoicos quid sit. V. 811. N. 11.
- Uno spiritu constare quam vim habeat. *ibid.*
- Spoliatio quid sit, & quibus partibus constet. IV. 267. *seqq.*
- Spoliator quinam dicatur. IV. 284. 18.
- Quomodo ille teneatur, cujus familia spoliavit. IV. 285. & 286. 19.
- Spoliator hodie dicitur, etiam ille, qui alienam rem vacuum sine vi occupavit. IV. 286. 20.
- Spoliatorem in continenti iterum delicere licet. IV. 274. 6.
- Spoliatus quinam dicatur. IV. 273. 6. & 274. *seqq.*
- Quenam desideretur, ut quis dicatur spoliatus. IV. 270. 4. 271. *seqq.*
- Spoliatus autem omnia restituendus est; & quarum rerum nomine restituendus sit. IV. 277. 9. 10. 11. & 278. *seqq.* & 281. 282. 16. & N. 21.
- Etiam ille restituendus, qui dominum spoliavit. IV. 281. & 282. 16.
- Vido *Dejectus*, *Interdictum* unde vi.
- Sponsio proprie dicta quid sit. VI. 636. 5.
- Sponsionis verbum ambiguum, & quam in utraque partem vim habeat. XI. 1686. 4.
- Sponsal' legitimarum conventionum numero censentur. III. 509. 12.
- Sponsae donatum quando repeti possit, vel secus. III. 1227. 7. VII. 746. 5.
- Sportulae quid sint. IV. 233. 5.
- victoribus, vel litium executoribus praestari solite pro modo quantitatis. VII. 747. 5.
- quenam Apulejo sint ita dictae. V. 478. N. 44.
- Spurii ad successionem intestati non vocabantur ex jure veteri; secus ex jure Iustiniano. II. 156. N. 16. & 157. *seqq.*
- an ex testamento caperent jure veteri. II. 156. N. 16.
- quandonam a patre naturali possint institui ex uncia, aut ex besse, vel in totum. II. 156. 157. 27.
- nati ex ea, cum qua patri concubium esse pot., matri succedunt cum legitimis. II. 1119. 6.
- nisi tamen fuerit mater illustris, quae habeat justos liberos. II. 1119. 7. & N. 6.
- patri naturali non succedunt, neque ex jure divino. II. 1119. N. 7. & 1120. 8.
- si tamen fuerint legitimati, succedunt. II. 1120. N. 8.
- nati ex concubina, patri naturali succedunt in duas uncias ex jure civili; & quatenus. II. 1120. 1121. 8.
- An leges municipales, quae successionem patris deferunt spuriiis, rite sint habendae. II. 1119. & 1120. N. 7.
- Spurii sunt aliendi ex jure canonico. III. 454. N. 3.
- an laborent infamia facti. II. 1119. N. 2.
- iidem levis notae macula aspersi ex vitio natalium. II. 120. N. 2.
- Spuriis non datur infossiois querela adversus patrem. V. 433. 2. & N. 5.
- nisi legitimorum jura habuerint, vel per subsequens matrimonium, vel a Principe. V. 433. d. N.
- an illis detur adversus matrem. V. 433. 2. & N. 6.
- Stabula proprie dicta quid sint. VI. 867. 3.
- an inter urbana praedia numerentur. IV. 867. 3. 868. *seqq.*
- Stationes quid sint. VI. 142. N. 3.

- Stationes fisci quæ sint, & unde dictæ. IV. 849. 17. VIII. 311. 1. 2.
- quas res significat. IV. 849. 17. VIII. 311. 2. 3. 4.
- Qui conventus est ab una statione fisci, compensare non potest quod sibi debetur ab altera. IV. 848. 17. & N. 16. VIII. 311. 5. G. & 312.
- Quare conventus ab una statione tutorum compenset quod sibi debetur ab alia. IV. 850. 18. 19. VIII. 312. 7. & 313. *seq.*
- quare hoc jus fiscali debitori non sit iocuum. VIII. 314. 8.
- Stationarii quinam. II. 325. N. 17.
- an jure militari testentur. *ibid.*
- Statuæ in publico posite non veneant sub hasta; & quare. VI. 149. 3. & N. 2.
- Statu liber quis dicatur. VII. 901. 1.
- pendente libertatis conditione an servus sit, an liber. VII. 901. 2.
- habetur pro servo in contractibus. VII. 901. 2. 3. & 902.
- habetur pro libero in criminibus. Et ideo quibus puiatur ut servus. VII. 902. 4. 5.
- Vide *Evictio*.
- Status personæ triplex, & qui. V. 918. 3.
- quomodo probetur. VII. 519. 1. 2.
- An alius a preside de causis status cognoscere possit inter consentientes. IV. 1201. 16.
- In causis status quis actor, & quinam reus sit habendus. IV. 1222. 8.
- in his an iudices darentur ante Diocletiani tempora. IV. 1347. & 1348. 5. & N. 4.
- De questione status an recte decidatur iurejurando. VII. 519. 1. 2. & 520. 3.
- quando in causis status ratum sit iusjurandum parti delatum. X. 714. G. & N. 9.
- De statu litigans, & heres ab extraneo factus quando cogendus sit adire hereditatem; vel secus. IX. 389. 1.
- De statu litigans testari potest. II. 33. N. 16.
- De statu litiganti potest dari tutor. I. 444. 13. & 453. 33.
- De statu lis excusat a tutela. I. 490. 28.
- Statuta sive jura municipalia quæ. Et quinam ea cedere possint. I. 40. 12. & N. 11.
- Statuta, quæ corrigunt jus commune, stricte interpretanda, nec protrahenda ad casus similes. VI. 291. N. 1.
- omnem tamen interpretationem admittunt; ut non sint inutilia. *ibid.*
- satius tamen est ut superflua sint, quam ut videantur iniqua. VI. 191. N. 1. & 310. 6.
- In statutis usus loquendi prævalet propriæ verborum significationi. *ibid.*
- Statu an effici possit, ut quis testari jure non possit, neglecto alterius consensu. II. 33. N. 15.
- vitiosus statuto testari minor, an possit legatum relinquere. II. 721. & 722. N. 1.
- Statutum an possit tollere legitimam. V. 454. N. 19.
- an, cum excludit aliquem a successione, excludat etiam a legitima. V. 461. N. 24.
- An valeat statutum, ut pater ad rationem legitimæ teocatur pro filio. V. 462. d. N. 24.
- an vetare possit, ne contractus jurati fiant. V. 1202. N. 1.
- Statutum eandem vim legis habet apud populum sibi subjectum, quam habet lex pro universo orbe constituta. VI. 291. N. 1.
- Statuti vim non habet populi usus & consuetudo. *ibid.*
- Statutum quod de jure communi aliquid remittit, oon pertinet ad eas personas, quæ non sunt in eum comprehensæ nominatim. VI. 1066.
- Statutum ut mercatorum filii paternis creditoribus teneantur, etiam si non probentur heredes, an valeat. IV. 598. N. 3.
- An statutum quod aliquid disponit de contractibus, locum habeat in quasi contractibus. IV. 124. N. 2.
- Stellionatus crimen quid sit, & quenam ejus pona. VII. 501. G. & 502. X. 719. 8. & N. 13.
- judicium an sit famosus. V. 127. 24. 25. & 128. *seq.*
- Stillicidii non avertendi servitus explicata. III. 272. & N. 11. & 273.
- Stillicidii avertendi servitus quæ. III. 274. 19.
- Stillicidium quid sit, & unde dictum. III. 274. 19. & N. 13.
- quomodo differat a flumine. *ibid.*
- Stilus curiæ quid sit. VI. 291. N. 1.
- vim legis obtinet, & jus facit. *ibid.*
- quenam sint ad illum probandum necessaria. *ibid.*
- Stipendia militum solemnia quæ. VII. 1259. 9.
- in causam judicati capi nequeunt, quoties executio fieri potest in rebus aliis. XI. 329. N. 1.
- emerita quæ sunt. VII. 1260. 17.
- Vide *Miles*.
- Stipes quid sit. III. 1346. N. 4.
- Stipulatio quid sit, & unde dicta. III. 551. & 552. 2. & 1344. & 1345. *seqq.* XI. 411. 1. & 539. 2. 540. & 543.
- an sit una verborum obligationis causa. III. 1346. 5. XI. 403. 7. 8. & 404. *seqq.*
- quare sit inventa. III. 1351. 18.
- obligationem civilem, & actionem parit ex jure civili. III. 1351. 17. 18. & 1352. 19. & 20.
- contractus est, qui verbis & consensu perficitur. III. 1347. 7. & 1348. 8. *seqq.* XI. 407. 11. & 408.
- an hic partium consensus in corpore sufficiat, tamen si dissensus sit in materia. XI. 667. & 668. & 669. 1. *seq. 670.*
- quatenus stipulationem vitiet dissensus in corpore. XI. 1331. 2. & 1332. *seqq.*

An corpus, quod aeneum fuit, & aureum putabam stipulati mihi, debetur aeneum dumtaxat: an veni id etiam, quod interest meae fuisse auream. XI. 671. & 672. *segg.*

— cur a stipulatore nomen tenet. XI. 539. 2. & 540. *segg.*

— nomina utroque contrahentium loquente conficitur. III. 1348. 9.

— non contrahitur alterius vultu. XI. 419. 2. 3. & 420. *segg.*

— neque inter absentes. XI. 416. & 417. 2.

— uno actu & continuo perficitur. XI. 417. 4.

— modico interjecto temporis intervallo non vitatur. Et quodnam hic modicum intelligatur. XI. 417. 3. & 418. 5. 6.

— quatenus lingua concipi potest, dummodo alterius linguam alter intelligat, vel per se, vel per interpretem. XI. 441. 1.

— Vide *Interpres*.

— an pro amisso habeatur, quod verbis in ea non exprimitur. XI. 1397. 1. 3. & 1398. 4. & 1407. 1.

Stipulatio militis quae. XI. 524. 48.

Stipulari alteri nemo potest; & quare. III. 555. 5. & 556. *segg.* XI. 769. 2. & 770. *segg.*

Stipulatio alteri facta, non sibi, quomodo cum stipulanti, tunc promittenti sit inutilis. III. 559. 1. XI. 780. 10. & 781. & 786. 19.

An cum quis alteri stipulatur, promissorem alteri obliget saltem naturaliter. XI. 711. 11.

Valeat stipulatio, qua quis alteri stipulatur, quatenus tamen interest stipulatoris. III. 559. 2. 560. XI. 782. 12. 13.

Rata stipulatio, qua servo dominus, vel filio patrem stipulatur. III. 561. 3. 4. 5. XI. 782. 13. & 783. 14.

Quas res filiosum. pater stipuletur inutiliter. XI. 783. 15.

Quomodo extraneus alteri stipuletur utiliter. III. 562. 6. 7. XI. 784. 17. & 785. *segg.*

Patri, vel domino filiosum, vel servi stipulatur utiliter ex omni causa; & quare. III. 563. 10. XI. 786. 20. & 787. *segg.*

In quibus causis fructuario servus; & bonae fidei possessori servus vel liber utiliter stipulatur. III. 564. 10. XI. 792. 29. 30.

Stipulatur recte sibi, & heredi suo unusquisque. III. 564. 11. & 565. XI. 797. 34.

An solis heredibus contris stipulari liceat. III. 565. & 566. 12. XI. 797. 35. & 798. *segg.*

An, si non heredum quis stipulatur; id pro parte ceteris, vel qui solidum acquiratur. III. 566. 13. 567. 14. & 568. XI. 802. 42. & 803. *segg.*

Actor Municipibus, tutor aut curator adolescenti vel pupillo, & magistratus utriusque quando recte stipulatur. III. 568. 15. 569. 570. 46. XI. 822. 50. & 823. *segg.*

Procurator militis domino stipulando acquirit actionem. III. 570. 16. XI. 825. 55.

An procurator, aut vasallus domino; libertus patronus filius filiae emancipati patri, vel matri, & vicisim, utilem stipulando acquirant actionem. III. 570. 571. 17. XI. 826. 56. & 827. *segg.*

Quomodo alteri per nos actio queratur, obliqua sit, sive in mutuo, sive in alia re qualibet. III. 571. 19. & 572. 19. & 573. 20.

Procurator, qui recta sibi dari stipulatur, utilem domino querit actionem tribus in causis. III. 573. 21. 22. & 574. XI. 836. 61. 837. *segg.*

Quomodo extraneus alteri stipulando acquirit eadem utilem actionem. III. 574. 23. XI. 838. 63. 839. *segg.*

Stipulatio alterum collata disjunctim, puta, *Mihi, aut Titio dari*, quomodo sit utilis. III. 575. *segg.* XI. 841. & 842. 8.

— quid tribuat stipulanti. XI. 1043. 3.

— quid tribuat adiuto *ibid.*

— quid promissori. XI. 1044. 4. & 1045. *segg.*

Qui ita stipulatur: *Mihi aut Titio dabit, utrum velit*, qua actione experietur, si velit sibi dari; & qua rursus, si dari velit Titio. XI. 849. 2. & 1491. *segg.*

Stipulatus, dari decem sibi, vel Titio, sola quinque stipulatus esse intelligitur. XI. 1437. & 1438. 1.

Stipulanti servitatem sibi & vicino, car tutum debetur, quod deductum est in stipulationem. XI. 1438. 3. & 1439. *segg.*

Stipulatio collata conjunctionem in alterum, veluti *mihi, & Titio dare spondes*, quara sit utilis, cum an obligationem, tunc ad solutionem. III. 577. 578. 5. XI. 842. 68.

An valeat stipulatio, si aliud in personam meam stipulor, & aliud in personam Tui. XI. 1667. & 1668. 5.

An in persona stipulatoris & adjecti diversas tempora designari possint. XI. 1669. 4.

An in utroque persona variari possit stipulationis conditio. Et quoniam hic exigatur. XI. 1669. & 1670. 5.

— Vide *Adjectus*.

Quomodo stipulari quis possit alteri in id, ut quam prius habuit, retineat actionem. III. 568. 6. XI. 842. 69. & 843. *segg.*

An qui stipulatur alteri, accedente iurjurando, ille stipuletur utiliter. III. 582. 4. 6.

Alteri dari vel fieri qui stipulatur inutiliter, quomodo penali stipulatione consequatur, ut id detur, vel fiat. III. 579. 7. 8. & 580. XI. 844. 71. 845. *segg.*

Quoniam sibi stipulari non possint. XI. 412. 5. 6. & 413. *segg.*

— Vide *Promittens, Promissor*.

Stipulatio ambigua quid sit, & cui noceat. XI. 97. 1. & 1407. 2.

— quomodo sit interpretanda. IV. 7. & 8. 4.

- secundum promissorem, & contra stipulantem est interpretanda. XI. 1407. 1. 2. & 1408. & 847. 1. 848.
- Stipulatio in tempore, summa, vel loco ambigua valet, ubi de promissa re constat. XI. 97. & 98. 2.
- Si ambiguitas sit in re, & de alia re stipulator, de alia promissor senserit; & promissor dissensum utriusque in re probaverit: stipulatio non valet. XI. 98. 3. 4. 5.
- quæ sit ejus interpretandæ ratio. IV. 7. & 8. 4.
- secundum promissorem interpretanda est, & adversus stipulatorem; dummodo isto modo valere possit. XI. 1407. 1. 2. & 1408. & 847. 2. 848. & 849. 3.
- Stipulatio hæc: *Mihi decem, & Titio decem dare spondes*, an sit ambigua, & contra stipulatorem interpretanda. XI. 849. 1. 850. *seqq.*
- In ambigua stipulatione sequi oportet quod actum est iuter partes si de eo constet; vel quod est verosimilius. XI. 99. 6. *seqq.*
- & quænam sint ejus rei conjecturæ. XI. 99. 11. 12. & 100. 13.
- Cum stipulationis verba non sunt ambigua, semper in re dubia standum est verbis; etiamsi ea adversus promissorem faciant. XI. 1442. 4.
- Stipulatio annuæ præstationis quænam sit. XI. 901. & 902. *seqq.*
- quod ex ea debetur, cur initio cujusque anni præstandum sit. *ibid.*
- Stipulatio in annos singulos quare sit nna, incerta & perpetua. XI. 649. 2.
- interposita donationis causa est insinuanda. XI. 639. & 640.
- quando sit temporalis. *ibid.*
- quare tunc insinuatio non indigeat. XI. 640. 4.
- & initio anni cujusque præstationem habeat. XI. 640. 5. & 641. *seq.*
- transmittitur ad heredes. XI. 640. 4.
- Stipulatio in arbitrium promissoris collata, an, & quando sit inutilis. XI. 642. 1. & 643. 2. 3. & 644. 5. & 645. *seqq.* & 915. *seqq.*
- est eadem conditionalis. *ibid.*
- cur utilis sit in arbitrium stipulatoris collata. XI. 648. 12.
- in arbitrium extranei collata, arbitrio sine promittentis culpa deficiente, non committitur. XI. 908. 4. 914. 11. & 917. 14.
- illo tamen arbitrate committitur, sive æquum sit arbitratus, sive iniquum. Et quomodo posterius hoc ad arbitrium boni viri redigatur. XI. 908. & 909. 4.
- Vide *Arbiter, Arbitrium*.
- Stipulatio certa, sive certi quæ sit. XI. 1258. 3.
- congrua, vel non congrua quæ. XI. 419. & 420. & 423. 1. 424. & 429. 1. 2. 430. *seqq.* & 437. 1. & 438. *seqq.*

Quibus modis facta stipulatori minus congrua responsio vitiet stipulationem. XI. 423. *seqq.*

— an stipulatio valeat, & quatenus, cuia responsionis diversitas est in summa. XI. 429. *seqq.* 433. 9. & 434. *seqq.*

— & quare aliud in locatione conductione. XI. 435. & 436. 13.

Omnis stipulatio pure fit, vel in diem, vel sub conditione. XI. 361. 2.

Stipulatio concepta sub conditione qualis sit. XI. 865. 15.

— *Dabis cum veneris, vel cum Titius pubes erit*, quare sit conditionalis. XI. 867. 22. 23. & 868.

— *Dabis cum moriar*, an & quatenus conditionem habeat. XI. 869. 25.

— *Dabis, cum morieris*, an committatur, promissore in insulam deportato. XI. 1497. 1. & 1498.

— *Decem si petiero, dare spondes*, quomodo sit conditionalis; & quatenus transmittatur ad heredes. IV. 97. 8. XI. 953. 5. & 954. *seq.*

— *Decem cum petiero, dabis*, quare non sit conditionalis, adeoque statim transmittatur ad heredes. IV. 69. & 97. 8. XI. 868. 24. & 951. 2. & 953. 5. & 954. *seq.*

— *Hanc centum aureorum summam dare spondes*, quare non sit conditionalis. XI. 1491. 1. 2. & 1492. *seqq.*

Stipulatio quamvis conditionem habeat ex natura rei promissa, vel ex conditione stipulantis adjec-tam. XI. 869. 26. 27. & 870. 871. 28.

Stipulatio conditionalis quomodo conveniat, aut differat a stipulatione in diem. XI. 892. 53. & 893. 54. 55.

Stipulatio conditionalis, sive concepta in incertum diem novari non potest. XI. 893. 56.

— pecunia in eam deducta pure constitui non potest; & solum ex ea interim per errorem potest repeti. XI. 894. *seqq.*

Stipulatio conditionem habens in non faciendo positam, & quæ sit una, non committitur, nisi cum certum est conditionem extare non posse. XI. 1472. 25. & 1475. 28. 29. & 1476.

— excipitur triplex casus, seu species. XI. 1474. & 1475. 27.

Stipulatio conditionalis obligat heredes, ubi conditio extiterit. XI. 1101. 1. 2. & 1102. 3.

— concepta sub conditionibus disjunctivis committitur, statim ac alterutra conditio extiterit. XI. 1161. *seqq.*

— semel commissæ amplius committi non potest, ubi extiterit altera conditio. *ibid.*

Stipulatio conditionalis a filio interposita cur acquiritur patri, tametsi conditio extiterit, emancipato filio. XI. 1291. 1. & 1292. *seqq.*

Stipulatio concepta sub impossibili conditione sive in dando posita, sive in faciendo, est inutilis. XI. 586. 3. & 587. *seqq.* & 1665. *seqq.*

- Stipulatio domui infecti.* Vide *Domui infecti*.
Stipulatio dandi quæ. IV. 57. 19.
Stipulatio dandi certa. Et in eam venit res & pecunia certa verbus stipulationis nominatim comprehensa. XI. 1188. 11.
 — quando dividua sit, vel individua. Et quomodo inter plures stipulatores, vel promissores, committitur heredes sit dividenda. IV. 51. 23. & 52. seqq.
 In stipulatione dandi individua res promissa solida debet singulari stipulatoribus; & peti potest a singulari promissoribus. IV. 53. 54. 6.
Stipulatio duple vel simple quænam sit. XI. 1330. 3. & 1332. 6. & 1366. 11. seqq.
Stipulatio duple iudicialis est, non autem arbitralis. XI. 521. 27. & 522. seqq.
 — Vide *Duple*.
Stipulatio faciendi quæ. IV. 56. 57. 10. XI. 1015. 1. 2. & 1016. seqq.
 — verbis pura dilutionem capit ex re ipsa. XI. 625. 1. & 1643. 1. 2.
Stipulatio faciendi, vel non faciendi quomodo sit incerta. XI. 1259. & 1260. 7. & 1184. 2. & 1185. seqq.
 — quando committitur. XI. 625. 1. & 626. seqq.
 — quibus modis inutilis efficiatur. XI. 1188. 10.
Stipulatio facti alicui inutilis, & quare. XI. 1223. 1. & 1224. 1225. seqq.
 — exceptio duplex; & quæ. XI. 1227. & 1228. 5.
 — an sæpius committi possit. XI. 1588. 10.
 — Vide infra, *Stipulationes faciendi*.
Stipulatio finis, nomine non adjecto, cur inutilis. XI. 1465. 13. & 1468. 19. & 1469.
 — Vide infra, *Stipulatio, Fundum dari*.
Stipulatio fructuaria quæ sit, & quid contineat. XI. 497. & 498. 2. 3.
 — an committatur, mortuo fructuario. XI. 763. p. 20. & 764.
 — & quomodo heres hic agat ex stipulato. XI. 763. 8.
Stipulatio ex operis novi nuntiatione quid sit. *ibid.*
Stipulatio incerta quæ sit. VI. 1258. 3.
Stipulatio etiam incerta est vel ex natura rei in stipulationem deductæ, vel ex ipsa pronuntiatione. IV. 6. 8. & p. XI. 1258. 5.
 — quomodo ex pronuntiatione rei in stipulationem deductæ. IV. 6. 10. & 7. seqq. XI. 1263. 16. 17. & 1266. seqq.
 — quomodo ex natura rei promissa. IV. 29. 1. 2. & 30. seqq. XI. 1259. 6. 7. & 1260. seqq.
Stipulatio plurium rerum disjunctivo facta incerta est. Et quomodo certa fiat juris interpretatione, vel eventu. IV. 15. 1. & 16. seqq.
Stipulatio ita concepta; Illud aut illud dari spondes per se incerta: certa tamen fit electione delectoris. VI. 619. 1. 2. & 620. 4. 5. & 1429. 3.
 — quando promissoris sit electio. XI. 1430. & 1431. seqq.
 — & quando variare non possit. XI. 1443. 1.
 — quandoque electionis stipulationis certa fiat. XI. 1271. 1. & 1395. 1. 2.
 — utrum electio personæ stipulantis cohereat, an transeat ad heredes. XI. 1271. 1. & 1273. seqq.
 — quando sit electio stipulatoris. XI. 1443. & 1444. 2.
 In stipulatione plurium summarum disjunctivo facta minima summa debetur. XI. 619. & 620. 3.
 — in ea, quæ plura tempora alternatim continet, res promissa debetur in longius tempus. XI. 64. 3.
 Cum illud aut illud stipulanti promissum aliquid sit, & quando debitor interitu alterius rei liberetur. XI. 1425. 1. & 1426. seqq.
 — & quomodo alterius rei in stipulationem deductæ solutione, acceptilatione, novatione stipulatio perimatur. XI. 634. 2. & 636. 6.
 Quomodo, si una ex rebus disjunctivo in stipulationem deductis nostra fiat, excepta solutionis causa; debetur altera. XI. 634. & 636. 6.
 Quandonam incertitudo rei generaliter promissæ stipulationem vitiat, vel secus. IV. 9. 14. 15. & 10. seqq.
 Quoniam incertitudo stipulationem efficiat inutilem. IV. 13. 22. & 14. 23.
 Quæ stipulanti Stichum aut Pamphilum, si quis Pamphilum promittat; vel stipulanti Stichum promittat, aut Stichum, aut Pamphilum: sit inutilis stipulatio. XI. 459. 7. & 460. 8.
Stipulatio in diem quænam sit. XI. 862. 4.
 — quando habet adjectum diem expresse, vel tacite. XI. 862. 5. 6. & 863. IV. 81. 11. & 82. seqq.
 — in diem non est, quæ incertum diem habet. XI. 864. 12. 13.
 — nec ea, quæ est in hodiernum diem. XI. 865. 14.
 — quare in diem non sit hæc; *Annua decem spondes quoad vivam, vel ad annos viginti.* XI. 865. 14. & 1074. 1. & 1075. seqq.
Stipulatio hæc, Si Stichum infra Calendas non dederis, decem dabis, quomodo in diem concepta dicatur. XI. 599. 3. 3. & 600. seqq.
 — *Debis hoc mense, hoc anno, vel proximo Calendis petitionem habet finito anno, mense, vel die.* IV. 86. 87. 2. & 896. 2. & 897. seqq.
 — idem juris in eo, qui stipulator sibi dari ante Calendas. IV. 87. 3. & N. 1. XI. 621. 1. & 622. 2.

— quid iuris, cum quis stipulatus est sibi dari intra, vel post Calendias. XI 622. 2. & 623. *segg.*
 Stipulatio sibi dari Calendias Januariis, vel Februarius, solum debetur Calendia Februarius. IV. 89. 4.
 Stipulatio hæc: *Dabis Calendias Januariis*, debetur proximis Calendias Januariis. IV. 89. po. 4.
 Stipulatio fructuum diem habet, & condicioem. IV. 82. 1. XI. 863. 7.
 Stipulatio fundi tradendi, vel iussu iudicando diem habet, intra quem dari fieri potest. II. 81. 1. 3. 82. 14.
 Stipulatio sine in dando, sive in faciendo consistit. Ea potest transferri in tempus mortis, & transmittitur ad heredes. XI. 741. 2. & 944. 7. & 945. *segg.*
 Stipulatio, que habet adiectam locum, veluti, *Epheci dari*, debet & tempus requirit, quo illic perveniat. Et quondam assignari debet. XI. 1102. & 1103. 1. 1637. 3. & 1639. *segg.*
 — an de illo tractato, statim agi possit adversus promissorem. XI. 1038. 3. & 1039. *segg.*
 An non agi possit ante diem a iudice definitum, si maturus illic promissor adveniat. XI. 1641. 8.
 Stipulatio facienda diem habet adiunctum, intra quem perfici possit opus. XI. 1351. 1. & 1648. 1. 2.
 Ante diem agi non potest operis totum nondum perfecti nomine: ubi more tenum fieri consuevit, agi potest in id, quod interest opus fuisse iactatum. IV. 81. 82. 13. XI. 1643. 3. & 1664. 4.
 An præterea diem possit agi & stipulatore, ubi consummationem fuerit opus ante litam contestatam. XI. 1352. 3. & 1644. 6.
 Stipulatio inutilis que III. 594. 6.
 — Vide *Stipulatio rei vel rerum, & alibi.*
 Stipulatio penalis quam utitur stipulationibus facienda subiciatur. XI. 1183. 1. & 1184. *segg.*
 Stipulatio penalis, si diem certam habet: lepto diei omni modo committitur. XI. 1285. 1.
 — an, & quomodo, promissore mortuo, & jacente hereditate, committatur. XI. 1285. & 1286. 2.
 Stipulatio penalis, que sit de re, que antea dari fieri possit, præcedentem obligationem non novet, nec vitat. XI. 1399. 1. 2. & 1400. 3.
 Subiecta præcedenti stipulationi inutiliter iacta en valeat. XI. 1471. 22.
 Stipulatio penalis: *Si te in certo loco non stiteris, decem dabis*, an & quando committatur. XI. 1472. 24. 25.
 An præcedens stipulatio novetur per subiectam illi penalem stipulationem. XI. 1478. 31. & 1479. *segg.*
 — hodie eumque præcedentis facti novatio censetur, nisi cautum sit, ut posterior penalis novandi animo facta intelligatur. XI. 1482. 34.
 Stipulatio, que caret, proposita pena, ut quis suscipiatur pro filio, & heres instituitur a promissore, non valet. XI. 1507. 2. & 1508. 3.
Tom. XII.

— pro quibus factis committatur. XI. 1508. 4. & 1509. *segg.*
 Penalis stipulatione commissa, quemodo pena & res in stipulationem deducta debeatur. XI. 1482. 35.
 — an utrumque petere possit: an altera contentus esse debeat stipulator. XI. 1482. 36. & 1483. *segg.*
 — an in potentia ejus sit, utra actione velit experiri. XI. 1483. 37.
 Stipulationi sortis & usurarum subiecta pena committitur, etiam sortis parte soluta, quando illa non integre solvatur. XI. 557. 1. 558. *segg.* IV. 63. 23.
 Cum penam stipulatus non propter opus arbitratu suo facienda intra Calen. Jue. an pena committatur, ubi diem protulit, et quando opus non potuit perfici intra tempus constitutum. XI. 1449. *segg.*
 Stipulatio pura quid sit, & unde dicta. XI. 861. 3.
 Stipulatio rei alienam an valeat, & quomodo. III. 612. 30.
 Stipulatio rei certæ non valet, ubi res gesta sit male fide, vel contra leges. XI. 190. 14. *segg.*
 — tamen si utilis jure summo repelli potest exceptione doli mali. XI. 759. 2. 3. & 740. *segg.*
 Inutilis est stipulatio rei certæ, interitus ejusdem rei secuta, sive naturali, sive civili, sine culpa promissoris. XI. 675. *segg.*
 Stipulatio rei commercio & remptione inutilis, & quere. XI. 1337. 1. 2. 3. & 1338.
 — an convalescat, si res commercio exempta rursus in commercio esse coeperit. III. 607. 25. & 608. *segg.* XI. 718. 6. & 719. *segg.* & 1338. 4.
 An stipulatio rei in commercio positæ extinguatur, ubi res in stipulationem deducta desierit esse in commercio. XI. 1339. 5.
 Stipulatio ab initio recte contracta, & propter impedimentum interventionis extincta, an impedimento cessante, resuscitatur. XI. 1340. 6. & 1341. *segg.*
 Stipulatio evanescit, ubi res, quam ex causa lucrative stipulatus sum, nactus fuero ex causa lucrative plecto & irrevocabili jure. XI. 1347. 1. 2. & 1348. *segg.*
 — at eadem non evanescit, ubi res ex stipulatu mihi debitam adquisiero ex causa onerosa. XI. 1350. 5.
 Inutilis est stipulatio rei, coeja commercium, vel omnibus, vel stipulatu duntaxat fuit interdicta; vel omnibus interdicta est certis de causis solo venditio. III. 509. 10. & 597. *segg.* XI. 723. 1. 2. & 724. *segg.*
 — nisi tamen stipulatio de tali re interposita sit eo principaliter; sed, vel per accessionem, vel per accessionem universalitatis. Et quomodo. III. 599. 13. 14. & 600. 15.
 Quondam stipulatio rei commercio exempta sit utilis, principaliter facta. III. 600. 16. & 601. 19. XI. 1424. 4.

Qui stipulatio rem, cujus commercium non habet, nihil agit: sed qui rem eandem promittit, obligatur. Et quæ differentia ratio. XI. 723. *segg.*
Omnis stipulatio rei nostræ est inutilis; & quare. III. 602. 18. 19. XI. 715. 1. & 716. *segg.*

— utilis tamen est stipulatio de pretio rei nostræ & de re ipsa nobis restituenda. III. 603. 21. XI. 717. 3.

Utilis stipulatio rei nostræ, quam veluti furtivam stipulamur. III. 604. 21. XI. 705. 1. & 706. & 717. 4. & 718.

— item rei nostræ, quam stipulamur sub conditione. XI. 718. 3. & 1403. 1. 2.

An, & cui utilis sit stipulatio rei nostræ furto sublata. XI. 707. 2. 3. & 708.

Inutilis est stipulatio rerum, quæ non sunt in rerum natura. III. 594. 6.

— utilis tamen stipulatio rerum, quæ future spectantur. III. 595. 7.

Utilis est omnis stipulatio rerum, quæ dari possunt, sive corporalia, sive incorporalia. III. 611. & 612. 29.

Stipulatio turpis quæ sit, & quare inutilis. III. 618. 7. XI. 687. 1. 2. & 688. *segg.*

Inutilis est stipulatio omnis, quæ habet vel præteriti delicti præmium, vel præsentis confirmationem, vel invitamentum futuri. III. 619. 8. 9. & 620. 10. 621. 11. & 622. *segg.* XI. 689. & 690. 2.

Quare stipulationi turpi subiecta pœna sit inutilis. III. 623. 12.

An ipso jure sit inutilis stipulatio omnis contraria legibus & bonis moribus. III. 624. 14. & 625. 16. XI. 690. 3. & 691. *segg.*

— & quænam per exceptionem infirmetur. III. 624. 15. & 625. 17. & 626. *segg.* XI. 693. *segg.*

Stipulatio utilis quæ. III. 593. 3. 4. & 611. 29. & 612. 30.

— utilis per inutilem non vitatur. XI. 438. 2. 3. 4.

Inutilem stipulationem non facit difficultas præstationis. XI. 462. 11.

— quandoque utilis ex parte sit inutilis in totum. XI. 439. & 440. 7.

An utilis sit stipulatio, quæ cavetur, ne servus alteri donatus, puta Titio, ab eo transferretur, alienando, in certas personas, puta in Fratrem ipsius Titii. XI. 1613. 1. & 1614. *segg.*

— an illa committatur, & quatenus, Fratre simul cum Seja donatrice herede instituto. XI. 1620. 5. & 1621. *segg.* & 1628. 11. & 1629. *segg.*

— & quatenus Seja donatrix adversus Titium coheredem agere possit eo nomine. XI. 1633. & 1634. 18.

Cum bis idem stipulamur ab eodem, quare prior stipulatio valeat: posterior vero sit inutilis. XI. 650. 3. 651. *segg.*

Cum sæpe in stipulationem deducatur, quod debuit esse ex aliis causis. XI. 1282. 1.

Stipulatio hæc. *Annua, Bima, Trima die centum spondes?* unane sit stipulatio; an multiplex. XI. 702. 4.

Stipulatio hæc; *Sibi, Heredique suo agere licere*, quatenus committatur, uno heredum agere prohibito. XI. 475. 1. 2. & 476. *segg.*

Stipulatio; *Dolum malum abesse a te, heredæque tuo*; quando interponatur, quid continet. XI. 481. 1. & 482. *segg.*

Centesimis calendis dare spondes, quare sit utilis. XI. 937. 1. & 938. *segg.*

Stipulatio, *Domum edificari*, quomodo diem aut tempus habeat, quo præterito agi possit. XI. 625. & 626. *segg.*

Ex hac stipulatione, *Fundum si illi non dederis: mihi dare spondes*, quando agi possit. XI. 603. 1. 2. & 604. *segg.*

Stipulatio: *Fundum dari*, quid continet. XI. 993. 6. & 994. 8. & 995. & 1561. 2. & 1562.

— *Fundum sibi aut Titio dari*, quid tribuat adjecto. XI. 1562. 3. & 1563. *segg.*

Stipulatio verbis ita concepta, *Fundum dari, fundum tradi, aut Vacuam possessionem tradi*; an & fructus fundi continet. XI. 995. 9. & 996. *segg.*

Fundo in stipulationem deducto, fructus, de quibus nihil cautum est, non debentur. XI. 1305. 1. & 1306. *segg.*

— nisi post litem contestatam percepti. XI. 1309. 4.

— an pendentes adhuc fructus debeantur. XI. 1313. 10. & 1314. *segg.*

— an capti post moram debitoris. XI. 1316. 12. & 1317. *segg.*

— Vide *Fructus, Fundus*.

Qui stipulatur, *Fundum sibi dari*, proprietatem fundi cum usufructu conjunctam stipulatur; & quare. XI. 1081. *segg.* & 1533. 1.

Qui fundum, detracto usufructu, stipulatur est, & deinde ejus fundi usumfructum ab eodem liberatur hic, dando, usumfructum; & eoque forte amisso, fundum dando, usufructu detracto. XI. 1533. 2. & 1534.

Qui fundum sibi dari stipulatur est, & deinde usumfructum; vel actum, & postea iter: posteriore stipulatione nihil agit. XI. 1105. & 1106. *segg.*

— qui vero usumfructum stipulatur, & postea fundum; vel prius iter, & deinde actum, bis utiliter stipulatur. *ibid.*

Stipulatio, *Habere licere*, quam vim habeat; & quando sit utilis, vel secus. XI. 743. *segg.*

— quando, & quorum facto committatur. XI. 749. 1. 750. *segg.*

— quomodo sit utilis, si in re aliena interponatur. XI. 753. 1. 2. 754.

— ad heredes pertinet, licet mentio de illis facta non fuerit. XI. 755. 1. 2. & 756.

Stipulatio, *Insulam edificari*, non adjecto loco, est inutilis. Et quare. XI. 1405. 12.

- *Ire agere licere*, etiam nulla hereditas mentione facta, transit ad heredes. XI. 764. & 765. 13.
- *Mihi hereditque meo habere licere*, quod in terponitur; quid continet; & quatenus dividua sit, vel secus. XI. 479. 1. 2. 3. & 480.
- *Cum morior*, vel *cum morieris*, *dabis?* cur valet iure veteri. XI. 934. 3.
- *Post mortem dabis*, cur olim nulla fuerit, & hodie valet. XI. 933. 1. 2.
- *Cum morieris, Alexandriam venire spondes*, quare sit inutilis. XI. 941. 3. 942. seqq.
- Stipulatio. *Neque per te, neque per heredem tuum fieri spondes?* utilis praesertim in servitutibus. XI. 1583. 1. & 1584. seqq. 1.
- *en*, si commissi sit adversus promissorem, committi iterum possit ex facto heredis. XI. 1583. 3. & 4. 1584. seq.
- Stipulatio. *Neque per te, neque per heredem tuum fieri, quominus mihi ire agere liceat*, an ab absente herede, & stipulationem ignorante committatur; & quomodo. XI. 965. 1. & 966. seqq.
- *Si tibi nupsero, decem dare spondes?* quando valet, & quatenus. XI. 1401. 1402. & 1403. 1. 2. & 1404. 3.
- *Si qua mihi nupsit, decem dotis ejus nomine dare spondes?* cur valet. XI. 1435. & 1436.
- Stipulatio. *Per te non fieri, quominus mihi ire agere liceat*, si decessore accepto, cur eorum obliget, si per fideiussorem; uterit utrumque vero, si per promissorem. XI. 963. seqq.
- *Per te non fieri quominus mihi illa domo, vel via uti liceat*, quibus prohibita personis, committitur. XI. 1441. 1. 2. & 1442. seqq. & 1559. & 1560. 1.
- Decem stipulatus a Primo, deinceps haec stipulatur a Secundo sub conditione quanto minus a Primo consequi possim; an, si cum uno ex his egero, qui solvenda non fuerit; aliter ea petitione liberetur. X. 595. 1. & 596. seqq.
- Stipulatio. *Quanto minus a debitorum meo consequi potero, spondes?* quam vias habent. XI. 1483. 1. & 1484. seqq. X. 595. seqq.
- *quidquid patrem tuum debita constituerit*, eo committatur, ubi de debito constitit, mortuo patre. XI. 1517. seqq.
- Si in filiam stipulatur. *Quantum pecuniam tibi credidero, fidei tuae esse jubet?* an fideiussorem obliget, cum illam credidit emancipatus. XI. 1581. 2. 3. 1582. seqq.
- Stipulatio. *Quod te mihi dare facere oportet, oportetque*, praesentis, & in diem debitum constituit. XI. 1261. 2. 3.
- Stipulatio haec. *Quod tibi Titius debet, cum debitor esse desierit, dare spondes?* quare non sit inutilis. XI. 657. 11. & 658. seqq.
- Stipulatio. *Rem papilli salvam fore*, praetoris est. Et quando judicialis esse possit. XI. 514. 21. & 515. seqq.
- *Rem ratam dominum habiturum*, an sit praetoria; & eoque judicialis. XI. 520. 521. 26.
- Satisfabis pro centum aureis?* qualis sit; & quid tribuat stipulanti. XI. 1445. 1. & 1446. seqq.
- Stipulatio ita concepta: *Si me heredem non feceris, tantum dare spondes?* cur improbetur a legibus. XI. 1147. 1. 2. & 1148. seqq.
- Stipulatus ita: *si Titius consul factus fuerit, tum ex hac die in annos singulos dona dare spondes?* an & praeteriti temporis annos prestare tenetor, qui promisi. XI. 1169. seqq.
- Stipulatio. *Te Titius nomine soluturum spondes?* sciendi est, non dandi. Et quatenus promittentem obliget. XI. 1401. 1. 2. 3. & 1402.
- *Te sisti in certo loco; et si non sisteris, quinquaginta dare spondes?* habet inutilis, die per errorem omisso, quo sisteris; etiam si actus actum esset, ut certo die sisteres. XI. 1459. 1. & 1460. seqq.
- *Vacuum possessionem tradi*, et *Rem tradi*, quid continent, & an differant. XI. 959. 9. & 960. seqq.
- *Uti frui licere tibi, hereditque suo*, an transeat & quatenus ad heredem. XI. 762. 5. & 763. 7.
- Stipulatio unus sit, an plures, quomodo cognosci possit. XI. 700. 2. & 701. seqq.
- Stipulationes tot sunt, quot sunt corpora, vel summa. XI. 433. 8. & 437. 1. & 438. 2. 3.
- dummodo plures summae, vel species stipulationis verbis exprimantur. Et quando id contingit. XI. 699. seqq.
- Superior debuit quos habet joris effectus. XI. 703. 5. & 706. seqq.
- Stipulationes, aliae sunt judiciales, aliae praetoriae, aliae conventionales, aliae communes. Quam res haec divina, & cujus sit usus. XI. 501. 1. & 502. seqq. & 528. & 529. 30.
- judiciales quae sint, & quomodo distinguantur a praetoriis. XI. 503. 4. & 505. 8. & 506. seqq.
- praetoriae quae sint. XI. 503. 4. 504. 6. & 707. 11. & 530. 33. 34.
- illae sunt ex mente praetoris interpretandae; & quomodo. XI. 978. seqq.
- Stipulationes praetoriae ab ipso praetore mutari possunt, earumque obligationi adici potest, vel detrahi; & quando, & quatenus, & iter quos. XI. 982. 14. & 983. 25.
- possunt etiam mutari a cocontractentibus consensu mutis, non aliter, atque conventionales. XI. 983. 16. & 984. seqq.
- Praetoriae nomine quare veniant utilitiae; & quoniam sint. XI. 509. & 510. 15.
- conventionales quae sint, & quibus in rebus interponantur. XI. 510. 16. & 511. seqq.
- quoniam ratio interpretandi stipulationes conventionales. XI. 974. & 975. 3.
- Stipulationes conventionales aliae in dando, aliae in faciendo consistunt. XI. 446. 5. 6.

- quæ in dando consistunt nonnullæ partium præstationem recipiunt, & quæ. IV. 52. 4. & 53. 5. XI. 447. 8. & 448. 9.
- quam hæ partium divisionem recipiant. XI. 448. 10. & 449. 11.
- an recipiant, invito, vel volente creditore. XI. 449. 11.
- quomodo dividantur inter plures stipulatores, & promissores, eorumque heredes. IV. 54. 8. & 55. 9. XI. 461. 8. & 462. *segg.*
- Quenam dandi stipulationes partium præstationem sive a natura, sive a jure non recipiant. XI. 449. 12. & 450. *segg.*
- Stipulationes, obligationes, actiones an, & quando inter heredes dividantur pro hereditariis portionibus. XI. 443. 1. & 444. & 445. 3.
- Vide *Heres.*
- Stipulationes faciendi in duo genera tribuuntur, & quæ. XI. 470. 1.
- Stipulationes, quæ in faciendo consistunt, utrum dividue sint, an individue, æstimantur ex factis, & factæ ex rebus in stipulationem deductis. IV. 56. 10. & 57. 11. & 59. 60. 14. XI. 1201. 1. 2. 3. & 1203. 7. *segg.* & 1204. *segg.*
- individue, si factum præstetur. III. 56. 12.
- dividue, si facti præstetur æstimatio. III. 58. 13.
- Vide *Facta.*
- an, & quando divisionem recipiant inter plures stipulatores, vel promissores, eorumque heredes, vel non recipiant. III. 58. 12. 13. & 59. *segg.* & 62. 20. *segg.* & 63. *segg.* XI. 1203. 8. & 1204. *segg.* & 1212. 24. 25. & 1243. 50. 51. *segg.* & 1244. 54.
- adversus quos committuntur. IV. 60. 15. 16. & 61. *segg.* XI. 1249. 1. 1250. *segg.*
- Stipulationes factorum, & servitutum an recte comparentur. XI. 1248. 58.
- Stipulationibus faciendi: pena utiliter subicitur. Et quæ sint commoda adjectæ pænæ. XI. 1183. 1. & 1184. *segg.*
- In stipulationibus faciendi an præcise factum in obligationem veniat, an id solum quod interest. III. 29. 2. & 30. *segg.* XI. 1213. 26. & 1214. *segg.*
- Vide *Faciendi obligationes.*
- Stipulationes conventionales quomodo differant a judicialibus, & prætorii. XI. 537. & 538. 37.
- Stipulationes communes quæ sint. XI. 513. 19. & 514. *segg.*
- cur ita dictæ. XI. 526. 29. & 527. *segg.*
- Stipulationes judiciales; cautionales, communes. I. C. Ulpiano quæ sint. XI. 531. 35. & 532. *segg.*
- De doli stipulationibus componendis consilium veterum. XI. 1009. 2. 3. & 1010.
- Generalis doli clausula stipulationibus subjecta omnes doli casus comprehendit in stipulatione nuncupatos specialiter. XI. 1010. 4. & 1011. *segg.*
- Studiosus judicio præventus an forum variare possit. IV. 1295. 3. & N. 2. & 1331. & 1332. 8. & N. 11.
- agens adversus civem non potest coram magistratu urbano reconveniri. IV. 1305. N. 12.
- coram Rectore si conveniatur a cive potest uti reconventionis. *ibid.*
- non contrahit in loco studii domicilium, nec ibi conveniri potest de iis, quæ alibi gessit. IV. 1230. N. 6.
- habet jus revocandi ad Rectorem universitatis, si conveniatur coram ordinario. IV. 1210. 4.
- an ejus forum sequatur reus. IV. 1327. N. 5.
- in quibus locis reum vocet ad suum forum. IV. 1327. 2.
- an utatur privilegio miserabilium personarum. IV. 1327. N. 5.
- jurisdictionem magistratus loci nec sponte subire, nec prorogare permittitur; nec potest fori sui privilegio renuntiare. IV. 1329. N. 9. & 1330.
- in quibus causis non habeat jus revocandi ad proprium forum. IV. 1330. N. 9.
- si conveniatur in loco studii de alibi gestis, potest domum revocare. *ibid.*
- si agat adversus pupillum aliamve miserabilem personam; ipse trahitur ad principem, non ad dominum loci. IV. 1331. N. 9.
- Studiosus omnis generatim Clericus appellatur. *ibid.*
- Studiosus an fori privilegium competat in criminalibus. IV. 1332. 10. & N. 13.
- Fori privilegium quod habet studiosus, metendum est ex cujusque academici privilegiis. IV. 1332. N. 13.
- Eadem privilegia indulgentur studioso, quæ absentibus causa Principis, aut Reipub. solent indulgeri. V. 1066. N. 11.
- Studioso absenti datur in integrum restitutio. V. 1064. 13. & N. 9.
- an studioso absenti denegetur, si procuratorum non reliquit. V. 1066. 14. & N. 11.
- Cessat S. C. Macedonianum in pecunia studiorum causa absenti credita ad usus necessarios. VIII. 1461. 1. & 147. *segg.*
- & eo nomine creditori est actio in solidum adversus filiumfam. & adversus patrem. VIII. 150. 14. & 151. *segg.*
- Studiosus non possunt auferri libri, quos emit, facta cessione honorum. XI. 273. N. 26.
- An donatio inefficax studioso facta revocetur. V. 568. N. 4.
- Sumptus studiorum causa facti sive a patre, sive a matre non impuntantur in legitimam. V. 478. N. 41.
- nisi expresse repetendi animo fuerint erogati. *ibid.*
- horum causa potior etiam dote, & quibus in rebus. V. 479. d. N.
- Quam æquum sit sumptus causa studiorum factos neque in collationem venire, neque impetari, *ibid.*

- collatio tamen admittitur, & imputatio, si pecuniam a patre sibi datam studiosius inique prodegerit. V. §80. d. N.
- Stulti quoniam in iure decantant. I. 177. 2.
- errantibus opponitur. I. 177. & 178. 3.
- illis succurri non solet. I. 178. 3. VIII. §33. 9.
- Subhastatio bonorum quorundam gratia fit, & quæ ad eam requirantur. VI. 141. 1. & N. 1. & 142. seq. & 145. 146. N. 6.
- Subhastationem præcedere debet iudicis decretum; & an unum, vel duplex. VI. 141. N. 1. & 145. 6. & 146.
- Subhastationem causa samentaria. VI. 145. N. 6.
- Quoniam tractationes scripserint de subhastationibus. VI. 141. N. 1. & 142.
- Vide *Bona*.
- Substituere latiori significatione quam vim habet. II. 226. N. 4. IX. 199. 2.
- Substitutio, verbum generale est, & omnem substitutionem continet. VIII. 1303. 3.
- Substituere, substitutio quid sit, & unde dicta. II. 225. 2. 3. & 226. IX. 200. 3. 5. & 201. seqq.
- triplex illius introducendæ causa. II. 223. N. 1.
- improba defenditor. II. 225. & 226. N. 1.
- Substitutio alia directa, alia fideicommissaria. II. 226. 8. & 231. 12. & 232. IX. 208. 30.
- directa quæ sit. II. 226. 9. IX. 207. 27. & 208. 31.
- fideicommissaria quæ. II. 226. 10. IX. 207. 28. & 208.
- omnibus testatoribus, & quibuslibet heredibus iure communi permissa. IX. 209. 34.
- Directa substitutio, altera fit in *primum casum*; altera in *secundum casum*. Casus uterque quoniam sit. II. 232. 14. & 233. seqq. IX. 203. 13. seqq. & 204. & 208. 31.
- quæ fit in *primum casum*, *Si ille heres non erit*, appellata vulgaris, & quare. II. 235. 18. & 236. IX. 204. 20. & 205. 21. 22. & 208. 32.
- quæ sit in *secundum casum*, i. e. *Si heres erit, et impubes decederit*, cur dicta pupillaris; & quo iure recepta. II. 236. 19. & 237. IX. 205. 22. & 206. 23. 24. & 209. 33.
- Substitutio *Compendiosa* quæ sit. Quare ita sit appellata; & an recte. II. 240. 23.
- *Breviloqua*, sive *Reciproca*, quæ sit, & cur ita dicta; & inter quas facta intelligatur. II. 241. 24. & 242. VIII. 1303. 2. seqq. & 1304. seqq. IX. 210. 35.
- an, & quando reciproca a milite interposita in utraque casum facta esse intelligatur privilegio multum. VIII. 1304. 6. 7. & 1305. seq.
- Substitutio directa vulgaris tot verbis exprimitur, aut verbis non expressa intelligitur. II. 245. 2.
- exprimitur alia plena oratione, alia verbo uno. II. 245. 3.
- verbis non expressa ex conjectura voluntatis colligitur duobus modis. II. 245. 4.
- tacita *vulgaris* quomodo ex pupillari expressa colligitur, & vicissim. II. 245. 5. & 246. seqq. IX. 213. seqq.
- Substitutio vulgaris evanescit, instituto herede ipso iure existente, si *suus* fuerit; vel hereditatem adeunte, si extraneus. II. 246. 9. 10. & 250. seq. IX. 221. seqq.
- expirat, edita a servo iussu domini hereditate, si testator scivit esse servum, quam instituit. II. 251. 15. 252. IX. 224. 4. & 225. seq.
- an expirat aditione servi, si testator a se institutum servum esse ignoraverit. Et quomodo res componatur. II. 252. 16. & 253. seqq.
- Rata est substitutio, vel suo ac absente, vel repudiante extraneo hereditatem. II. 257. 19. 20. seqq. & 258. 23. 24.
- vel utroque posita in integrum restituta. II. 256. 257. 19. & N. 9.
- Servo volente adire, & filiosum, hereditatem repudiante, etiam invito patre, vel domino, locum habet substitutio. II. 258. 25. & 259. seq. IX. 226. 10. 11. & 227. seq.
- Substitutio manet, herede, vel vivo testatore, vel ante aditionem mortuo, vel deficiente institutionis conditione. II. 261. 28. seqq. IX. 228. & 229. 16.
- substitutio tamen cenat in his personis, quæ hereditatem etiam non aditam transmittunt, vel ad suos, vel ad quoscunque heredes; & quæ sint. II. 261. 31.
- ad quem spectet transmissa, tamen non aditam hereditas, ad substitutionem, an ad heredem defuncti, sive instituti, sive legitimum. II. 261. 32. & 262. seqq. IX. 229. 17. & 230.
- Ex Vulgari substitutione succedat testatori, non autem instituto. IX. 230. 18. & 231. seq.
- Substituti, vel sibi invicem, vel uni plures, videntur substituti ex eisdem partibus, ex quibus instituti fuerant. II. 262. 23. & 263. seq.
- Vulgariter substitutus an liceo sit potior, cum hereditas instituto auferatur, ut inliguo. II. 157. N. 9. IX. 225. 7.
- An sit locus substituto, cum filiosum, institutus recusat adire hereditatem, acet valente patre. II. 258. 25. 26. & 259. 27.
- Omittente, & repudiante hereditatem aut aliter excluso ab herede instituto, locus sit substituto. II. 260. 27.
- In pupillari substitutione spectanda substitutiendi potestas, & voluntas substituentis. II. 265. 1. seqq.
- Potestas substituendi pupillariter quodnam ius tribuit parentibus. II. 266. 5. & 267.
- An, & quod ius substituendi arrogato concedatur patri arrogatori. II. 267. 7.
- Quibus rebus fit, ut rata sit pupillaris substitutio. II. 267. 8. IX. 226. 2.

Quoniam conditiones desiderentur in persona liberorum, ut pater illis substituere possit. II. 268. 9. 10. & 269. *seqq.* IX. 236. 2. & 237. *seqq.*

Conditio, seu forma pupillaris substitutionis propria quæ sit. II. 272. 15.

Substitutio pupillaris concludi potest infra pubertatem. II. 274. 17.

— si pubertatis annos excesserit, utilis est usque ad pubertatem. II. 272. & 273. 15. IX. 339. 10.

— facta verbis directis ultra pubertatem inutilis est. Secus tamen, si fiat verbis precariis. II. 273. 13. & 274. 16. IX. 339. 10.

Substitutio pupillaris pars est, & sequela paterni testamenti. II. 274. 18.

Pater testamentum sibi facere debet prius, quam substituat impuberibus liberis. II. 275. 20. IX. 241. 13.

— debet sibi prius heredem testamento facere, quam filio, cui exheredato substituat. II. 275. & 276. 22. IX. 241. 13. & 242.

— an ordinem scripturæ convertere possit, cum substituit instituto filio *ibid.*

Testamentum patris iure factum esse, exitumque habere debet, ut valeat pupillaris substitutio. II. 277. & 278. 23. IX. 242. 16. & 243.

Hodie pupillaris substitutio evanescit, vel paterno testamento rescisso, vel non adita ex eo hereditate ob alias, quam præteritionis, vel exheredationis causas. II. 278. 23. 24. & 279.

Substitutio pupillaris sit irrita, vel repudiata hereditate, vel conditione institutionis deficiente, vel abstentione sui heredis. II. 279. 24.

In quibus causis, etiam repudiata hereditate, valeat pupillaris substitutio. II. 279. 25. & 280. IX. 243. 17. & 244.

— hereditate non adita, valet pupillaris substitutio in duabus causis. II. 280. 26. & 279. 24. IX. 244. & 245. 17.

Substitutio pupillaris cur item dicta, pupillare testamentum, tabulæ pupillares, & secundæ tabulæ. II. 281. 27. IX. 245. 18. 19. 20. 246.

Cur in pupillari substitutione testamentum patris duplex esse dicatur. II. 281. 28. & 282. 29. & 283. *seq.* IX. 246.

Pupillaris substitutio, vel exprimitur verbis, vel non expressa verbis intelligitur. II. 283. 1.

— verbis exprimitur, vel tota conditione substitutionis, vel parte ejus posteriore expressa, vel uno verbo; & quomodo. II. 283. 2. 3.

— pupillaris intelligitur, cum pater filio impuberi instituto substituit in vulgarem casum. II. 283. 4. & 286. 287.

— pupillaris contineri intelligitur in expressa vulgari, præterquam in tribus causis. II. 287. 5. *seqq.* & 288. 9.

— intelligitur etiam, cum pater, pluribus institutis impuberibus, eos invicem substituit: secus si cum impubere pubes sit institutus. II. 288. 10. & 289.

Substitutio pupillaris quid, cui, quando & quantum deferat. II. 289. 11. & 290. *seqq.*

— Quam ex substitutione vocetur his verbis: *Quisquis mihi heres erit, idem filio meo heres esto.* II. 289. 11. & 290. *seq.*

Substitutio mentecapti ad exemplum pupillaris a Justiniano inducta; & an recte dicta *exemplaris*. II. 238. 20. & 239. IX. 206. 25. & 207. & 209. 33.

— habet quædam cum pupillari communia, quædam dissimilia. II. 293. 2. & 296. *seqq.*

— per hanc permittitur parentibus substituere liberis mentecaptis puberibus, si heredes erunt, & in insania decesserint. II. 293. 2. & 296. 3.

— dicta, testamentum liberorum quoad hereditatem; quoad factionem vero testamentum patris. II. 293. & 296. 3.

Pater debet sibi testamentum facere, priusquam substituat mentecapto. II. 297. 7.

— an hujus substitutionis sententia porrigena sit ad mutos, & surdos. II. 298. & 299. 11.

— adversus hanc præteritæ matri denegatur inofficiosi querela. II. 293. 2.

Mater, & avia possunt substituere mentecapto in patris, vel avi potestatem non recasuro. II. 296. 6. & 300. 13.

— nihilominus non potest substituere dementi matri, quæ venerit ad secundas nuptias. II. 301. 14.

Parentes non possunt substituere mentecaptis, nisi illos heredes constituent, & legitimam tetam eis relinquant. II. 301. & 302. 16.

Substitutio mentecapti finitur ejus respicientia. II. 302. 17. & 303.

Substitutio evanescit, si demens, vivo patre, resipuerit; & eo mortuo rursus in amentiam incidit, in eaque decesserit. II. 302. 17.

— durat ea tamen, si rursus in mentis alienationem incidit, & in ea vivo patre decesserit. *ibid.*

— quid, si filius, dum erat sanæ mentis, sibi testamentum fecerit. II. 304. 18.

Mentecapto substituendi sunt, primo liberi, deinde fratres, si quos habet, istis deficientibus, cæteri. II. 304. 19.

— an omnes liberi, vel fratres. *ibid.*

— an ex liberis, vel fratribus ii, qui substituti non sunt, possint impune præteriri, vel an debeant exheredari. II. 304. & 305. 19.

Pater, si filio mentecapto substituit in *primum casum*, etiam in *secundum casum* substituisse intelligitur. II. 305. & 306. 20.

— ex hac substitutione deferitur hereditas substituto. II. 306. 21.

— & quidem hereditas filii, non patris. II. 306. 22.

— & ea conditione, si liberi mentecapti heredes erunt, & mentecapti decesserint. II. 306. 23.

Successio ambiguum verbum. Et quam varie accipiat. II. 7. 2. & 8. & 9.

— quid significet in definitione hereditatis. II. 9. 3. & 10. *segg.* & 14. 7.
 Successio in universum ius alterius adhuc vivantis fit per arrogationem, vel per ingressum monasterii. II. 4. 3. 4.
 — utraque quodam ius trihoat, vel monasterio, vel arragatori. II. 4. 4. & 5. 6.
 Successio in universum ius mortui fit per hereditatem. II. 6. 7.
 — Vide *Hereditas*.
 Successio in universum ius defuncti fit, vel in capita, vel in stirpes, vel in utrumque, & quomodo. II. 1136. 19. 20. & 1137. *segg.*
 Successio legitima quae. II. 1103. 2. & 1104.
 — est ex parte naturae, tametsi ordinem formaeque habeat ex parte civilis, II. 1103. & 1104. N. 4.
 — quomodo, & quibus deferatur a lege. II. 1104. 4. & 1105. *segg.* VII. 1041. 1. & 3.
 Quomodo succedatur hereditati, cuius boni sita sunt in diversis conditionibus. II. 1104. N. 4.
 Suffragator quomodo dicatur. V. 193. 4.
 Suffragium pro honorario. V. 194. N. 4.
 Suffragium proprie dictum in iure quid sit. VII. 633. 1.
 Acquiri honeste potest aliquid, & iure retineri ob suffragium. VII. 635. 3.
 Promissum causa suffragii quibus conditionibus debeat. VII. 636. 4. 5. 6.
 Promissum res ob suffragium qua actione petatur. VII. 638. 7.
 Quodnam ius singulare constitutum sit ob acquisitionem rei traditam ex causa suffragii. VII. 638. 8.
 Quae sit pena occupantis res causa suffragii promissas. VII. 638. 9.
 — & quando aliquis ea pena teneatur. VII. 639. 10.
 Detriplex differentia promissi ob suffragium, & salarii advocatorum. VII. 640. 12.
 Suffragiorum numerus minor credit numero majori, licet pars minor majori praestet auctoritate, vel merito. XI. 326. 5. & N. 2.
 Sui, vel alieni iuris quomodo sint. I. 293. 4. & 376. 1. & 377. 2.
 Sui ex ipsa notatione nominis quomodo dicantur in iure. II. 351. 13. & 352. *segg.*
 Sui heredes defuncti quomodo sint ipso iure. II. 341. 2. 3. & 342. *segg.*
 Quomodo sint hi, quos facit suos testatoris voluntas. II. 349. 10.
 Sui heredes iure civili sunt iidem necessarii. II. 349. 10. & 350. 11.
 — & quomodo hoc sit recte constitutum. II. 350. 12. & 355. 18.
 Sui tamen possunt instari sub ea conditione si valuerint vel sub alia conditione potestativa. II. 349. 11.
 Sui heredes existunt, etiam inviti, & iuris sui ignorantes. II. 356. 20. & 357.

— etiam si furiosi sint, vel infantes. II. 357. 21.
 Sui, cum aequaliter existerent, manent heredes; & coguntur respondere creditoribus hereditariis, nisi se abstineant. II. 357. 23. & 358. 24.
 Sui & puberes abstinere possunt, nisi se bonis immiscuerint. II. 360. 29.
 — vel nisi, se immiscendo, restitutionem in integrum impetraverint. *ibid.*
 Sui, & impuberes abstinendi facultatem habent, sive se immiscuerint, sive non. *ibid.*
 — & quomodo se immiscere dicantur. II. 361. & 362. 31.
 Abstinenti beneficium non habent, qui aliquid amoverint, vel novandum curaverint ex hereditate. II. 361. 30.
 Sui, qui se abstinere, quibus circum hereditariis, sive commodis, sive incommotis. II. 363. 33. *segg.* & 364. *segg.*
 — Vide *Abstineri*, *Abstentio*, *Sous*.
 Successioni non est locus in suis. VIII. 1332.
 Solutus verbum est haud ignotum latinis. II. 341. N. 1.
 — quas ab causis inventa fuerit. *ibid.*
 — an exheredatione perimatur. II. 341. N. 3. & 342. *segg.*
 — non est species agnationis. II. 343. N. 4. & 344. N. 6.
 — quibus modis differat ab agnatione. II. 344. N. 6.
 — non habet gradus. II. 346. 7.
 Quomodo sit effectus. II. 367. N. 25.
 Superficiarius quid. II. 1292. 4.
 — habet in superficie eandem domini partes, & remedia, quae sunt domini praedita. II. 1300. 2. *segg.*
 — potest acquirere, & imponere servitutem rebus superficiariis. VI. 629. N. 2.
 Superficies quid sit. II. 1292. 4.
 Alienandi iure fruitur superficiarius; & hoc ius quid continet. II. 1303. 6.
 Unica praestatio superficiarii. Quae illa sit, & an remittatur interdictum. II. 1305. 9.
 Ius superficiarium quid. II. 1291. 1.
 Tria ad ius superficiei constituendum necessaria. II. 1292. 2. 3. 4. & 1293. *segg.*
 Quomodo ius superficiei haberi possit in alieno. II. 1293. 6.
 An praestatio pensionis necessaria sit in iure superficiei. II. 1293. 7. & 1294.
 Superficiem recte solus dominus constituit. II. 1294. 9.
 Superficies constituenda est in solo. II. 1294. 10.
 — potest constitui conductione; & quomodo. II. 1294. 12. & 1295.
 An possit constitui emptione. II. 1295. 13. & 1296. 16. 17. & 1297. *segg.*
 — quomodo locutio superficiei distinguatur ab ejusdem emptione. II. 1295. 14. & 1296.

- emptori superficiesi competit in rem actio; secus coactori, nisi ad longum tempus condixerit. II. 1296. 15.
- potest constitui donatione. II. 1298. 19. & 1299.
- Superficies pacto constituta transfertur traditione duntaxat in superficiarium. II. 1299. 20.
- legata gratis testamento etiam sine ulla traditione in legatarium transfertur. II. 1300. 21.
- legata cum certa pensione non transfertur, nisi ubi conditio placuerit legatario. *ibid.*
- Quinam finis constituendæ superficiesi. II. 1300. 22.
- In alienatione superficiesi an domini consensus requiratur. II. 1304. 7. 8. & 1305.
- Superficies proprietas est solius domini; & quæ sint ejus proprietatis emolumenta. II. 1305. 10. & 1306.
- Jus superficiarium finitur, jure domini constituentis soluto. II. 1307. 2.
- finitur tempore. Et quomodo. II. 1307. 3.
- Rei mutatione, ædibus ruina vastatis, vel incendio absumptis. II. 1308. 4.
- an nova ædium constructione jus superficiesi reviviscat. II. 1308. 5. & 1309.
- si solum ab initio conduxerit, an absumpta superficie, iterum ædificare possit. II. 1309. 6. 7. 8. & 1310.
- amittitur culpa superficiarii, puta, si pensioem finito anno non solverit. II. 1310. 9.
- cur secus in emphyteusi. II. 1310. 10. & 1311.
- amittitur, neglecta præstatione, de qua inter partes convenierit. II. 1311. & 1312. 11.
- Finita superficies ad quem redeat. II. 1312. 12.
- Supremus proprie quinam dicatur. XI. 37. 4. 5. & 9.
- Supplicatio pro extrahendo processu quid sit. VI. 25. & 18.
- quid differat a libello. VI. 26. d. N.
- Vide *Libellus*.
- Supplicationum usus in Curia Principis. VI. 418. N. 22.
- Surdus. Vide *Mutus*.
- Suspecta persona, quæ dicatur. VII. 646. 8.
- Suspecti accusatio ex quibus causis ante susceptam tutelam inferatur. I. 310. & 311. 2.
- institui non potest, finita tutela. I. 564. 3.
- Suspecti accusationem probatio, & causæ cognitio sequi debet. I. 572. & 573. 20.
- De suspecti accusatione an alius a Præsidente magistratus, & judex cognoscere possit. IV. 1201. 16.
- Vide *Accusatio*.
- Suspectus. Vide *Judex*, *Tutor*.
- Suum cujusque duplex. I. 227. 1. 2. III. 411. 1. X. 1063. 2.
- Suns quoiam dicatur. II. 346. N. 8. & 351. 13. & N. 12. & 352. *seqq.*
- Suus, vel pure instituendus, vel sub conditione potestativa. II. 84. 5. 85. 7.
- Vide *Sui*.
- Syndicus quam varie nominetur. V. 225. N. 22.
- quomodo differat ab actore. V. 226. 22. & N. 22.
- an sit idem cum administratore rerum civitatis. d. N. 22.
- Stipulando civitati obligationem acquirit. III. 569. 15.
- petens restitutionem in integrum auditur sine speciali mandato. V. 1243. N. 1.
- libellum concipit in civili causa nomine collegii universitatis. VI. 52.
- pro universitate accusata respondet. V. 179. N. 5.
- pro ea partes accusatoris sustinet. V. 189. N. 11.
- an procuratorem ad agendum dare possit, lite jam contestata. V. 221. N. 17. & 229. N. 25.

T

Tabellio qui sciens contractus vetiti, veluti, instrumenta alienationis feodi, vel rerum ecclesiasticarum confecit, dicitur infamis. V. 100. N. 13

Tabelliones an, civibus stipulando, acquirere possint. XI. 795. 33. & 796.

Tabellionum munus quodnam sit. *ibid.*

Taberna unde dicta. XI. 1701. 4.

— per metonymiam dicta quid significet. VI. 886. 5.

Tabulae adfixae foribus quando imponere religii queant, vel secus. IV. 329. N. 5.

Tabulae testamenti quae, quomodo, quibus desiderantibus aperiri valeant. II. 403. 7. *seqq.* & N. 3.

— *Vide Apertura.*

Tabularum appellatione quid intelligant iuris interpretes. II. 523. 4. VII. 1230. 23. IX. 987. 1.

Quoniam tabularum usum veteres facerent. II. 523. 4. & 524. VII. 229. 21. 22.

Caenam, & quae de re competat istarum *de Tabulis exhibendis*. IX. 987. *seqq.*

— *Vide Interdictum.*

Ad is, qui tacet, pro consentiente habetur. VIII. 579. 4. & 580. *seqq.*

Taciti significatio duplex; & quae. III. 1149. N. 3.

Tacitum est quod in expresso vi ipsa continetur. II. 245. N. 2.

Tacitum recte vocatur, & quod est ex ipsa legis interpretatione, vel fictione. *ibid.*

Taxare quid sit. VI. 374.

Taxatio, verbum ambiguum; & quae sit ejus significatio. VI. 374. 5. & N. 6. 7. & 375.

Tempus continuum appositum utili; & quid sit utrumque. I. 145. 3. & 1099. 1.

— in re dubia intelligitur continuum. I. 145. N. 1.

— cadit & ignorant. I. 145. 3.

Tempus continuum in servitutibus quatuorplex; & quae unamquodque. III. 404. 16.

Tempus restitutionis in integrum quomodo continuum. V. 1141. 18.

Ex quo die tempus actionum cedat. IV. 721. 18. In quibus causis coeptum pro completo habetur. IV. 723. 20.

Tempus non est modus tollendae obligationis. IV. 709. N. 1.

Tempore quoniam finitur obligatio, & quatenus. IX. 1374. 13. & 14.

Temporis computatio alia naturalis, alia civilis. I. 1074. N. 3.

In temporibus an servandum sit, quod longius est; & quando secus. XI. 858. 2.

Tenar quid significet apud Latinos. I. 115. 9.

Tergiversatio quid sit. V. 122. 20.

— infamat. *ibid.*

Termini prorogatio an liberet fideiussorem. IV. 1026. N. 6.

Terminus probatorius continuus. VI. 251. N. 6. An dies termini computetur in termino. *ibid.*

Territorium quid sit, & unde dictum. IV. 1168. & 1169. 5. & N. 5. & 1166.

— quomodo sit cum jurisdictionem conjunctum. IV. 1163. N. 4.

Omnis magistratus & iudex habet territorium in quo jus dicit, legibus, vel moribus eidem constitutum. IV. 1168. 5. & 1169.

An solus magistratus cui generalis jurisdictio competit, territorium habeat; an & illi cui certarum causarum concessa jurisdictio. IV. 1169. N. 4.

An territorium habeat, qui jurisdictionem habet duntaxat in certas personas. IV. 1169. N. 4.

Magistratus extra territorium habetur, tanquam privatus. IV. 1169. 5.

— extra territorium cognoscere jure non potest adversus externum, ne de possessione quidem. IX. 879. 1. 880. 2. & 882. 4.

— potest tamen adversus eum, qui sit alterius territorii, pro jurisdictione sua cognoscere in causis quatuor. IX. 881. 2. & 882. 3.

Extra territorium voluntariam jurisdictionis actus expelluntur. IV. 1172. N. 8.

An prorogatio jurisdictionis extra territorium permittatur cum consensu iudicis illius territorii. IV. 1171. & 1172. N. 8.

De territorii cujusque magistratus ex legibus, vel moribus cujusque gentis aut populi iudicandum. IV. 1170. N. 5.

Tertius ad iudicium veniens, an processum iudicii inchoatum impedire, vel retardare possit. V. 911. & 912. N. 7. XI. 245. N. 22.

— quando appellare possit; & quatenus. VI. 415. 12. *seqq.* & N. 6. *seq.*

— an innovare possit, ubi sua interest, & quatenus. VI. 466. 9. & N. 9.

Exceptio de jure tertii non auditur, ubi in nullam jus, vel causam a reo habet. VI. 561. N. 4.

Exceptio de dominio tertii efficax. *ibid.*

An vindicanti domino oppositi directio possit de utili dominio tertii. *ibid.*

Testamenti vulgaris stymologia reprehenditur, & vere inquiritor. IX. 1. 1.

Testamenti origo an sit ex jure gentium; an ex jure civili. II. 19. N. 1. IV. 7. 7. & 8.
 — definitio uberius explicata. II. 19. 2. & 30. *seqq.* IX. 2. 2. & 3. *seqq.*
 Testamenti factio; sive ordinatio duplex. II. 22. 3. & 23.
 — faciendi testamenti facultas tempore testamenti necessario. II. 34. 13. VIII. 1333. 10.
 Testamentum quotiens sit juris publici. II. 52. 9. & N. 11. VIII. 1343. 3.
 — aliud in procinctu, aliud per *es*, & libram. II. 37. & 38. N. 2.
 Testamentum aliud vulgare, sive *pagosum*; aliud militare. II. 22. & 23. 3.
 Testamentum qui facere possint, jure communi. II. 25. 1. & 26. *seqq.*
 An quis testamentum facere possit, ex tribus rebus estimandum. II. 27. 2. & 28. *seqq.*
 Facultas testandi tria desiderat. II. 29. 7.
 Quamvis testamentum facere prohibeatur. II. 29. 8. & 30. *seqq.*
 Testamentum semel jure factum, an & quomodo non infirmetur, conditione testatoris mutata. II. 34. 13. & 35. 14. & 36. 15.
 Quare tam multa in testamento solemnibus, cautiones, sollicitates jure civili requireantur. II. 31. 1. & 38. *seqq.*
 Cujus regionis vel civitatis leges aut mores in ordinando testamento servandi. II. 37. N. 1. IX. 80. 11.
 Testaments sunt aut publica, aut privata fidei. II. 39. 2. IX. 49. 1.
 Publicam fidem habent testamentum vel Principi oblatum, vel apud acta insinatum. Et quale utrumque. II. 39. 3. 4. & 40. 5. IX. 51. 2.
 — in utroque nulli testes desiderantur. II. 40. 4. & 42. 5. IX. 53. 9.
 Testamentum privata fide factum quale sit. II. 41. 1. IX. 59. 3.
 — fit scripto, vel nuncupatione. Unde scriptum & nuncupativum testamentum. III. 42. IX. 59. 3.
 — scriptum requirit scripturam, & septem testes, idoneos, rogatos, eorumque cognationem. II. 43. 3. 4. & 44. *seqq.* IX. 59. 4. *seqq.* & 60. 7.
 Nihil interest in qua materia scribatur, nec quando vel a quo scriptum sit. II. 43. 4. IX. 39. 2.
 Quamvis aut testes idonei in testamento. II. 45. 7. IX. 60. 8.
 — quomodo esse prohibentur natura, vel lege. II. 45. 8. 9. & 46. *seqq.* IX. 60. 8. & 61.
 In quibus testamentis quidam, licet idonei, ab privatis causis, testes esse non possint. II. 49. 10. 17. & 50. *seqq.* IX. 61. 9. & 62. *seqq.*
 — quo tempore idonei esse debeant. II. 54. 24. IX. 63. 11.
 Testes subscribere debent testamento, & ipsum consignare proprio, vel signo anulo, vel sigillo. II. 55. 3. 3. 4. & 56.

— omnes durare debent, donec suprenas coestitue peragator, nisi casus aliquis impeliat. II. 57. 6. IX. 66. 15.
 — debent uno contextu actionis testamentum cum testatore peragare. II. 67. 58. 7. IX. 66. 15. 16.
 Quinque actus testamentum interrumpunt, aut secus. II. 58. 7.
 Solemnia testamenti jure singulari acta in testamento caci. Quae forma in eo observanda. II. 69. 2. IX. 68. 18.
 — quibus in testamentis remittantur. II. 61. 3. IX. 68. 19.
 Quamvis sit forma testamentorum quae sunt & paritibus inter liberos. II. 61. 5. 62. 7. & 63. 8. IX. 70. 2. 3. & 71. *seqq.*
 An valeant extraneo relictis, testamentis inter liberos minus solemnibus. II. 62. 6.
 Quando, & quomodo videntur posteriores testamentum non solemnibus. II. 63. 64. 9.
 Testamentum ad pias causas solemnibus nulla requirit, praeter duos testes. II. 64. 10.
 — nullum est tamen, si fuerit ratione voluntatis imperfectum. II. 63. N. 6.
 Testamentum tempore postea conditum an valeat, solamibus omnibus. II. 63. N. 6. & 64.
 An testamenti solemnibus obligent in foro animae. II. 59. N. 1. & 60.
 Testamenti nuncupativi forma, & observatio quae sit. II. 65. & 66. 3. *seqq.* & 67. IX. 77. 1.
 — hanc partem communis testamenti scripti, partem propria. II. 65. 2. IX. 77. 1. 2.
 In testamento nuncupativo necesse est ut testes intelligant sermonem testatoris: secus in testamento scripto. Et quomodo different ratio. II. 67. 6. *seqq.* & 68. 9. IX. 79. 6. 7.
 Utraque forma testamenti scripti & nuncupativi suas habet, & proprias utilitates. II. 68. 11. & 69. *seqq.*
 Hodie solum in usu est testamentum nuncupativum, ad fidem tamen rei gestae in scripturam redactum. II. 65. N. 2. IX. 80. 11.
 De fide testamenti & notario coacti observanda consuetudo regionis & populi cujusque. IX. 80. 11.
 In quovis testamento necessariis heredes institutio. II. 71. 2.
 Quamvis leges in testamento parentum, & liberorum, vel fratrum servanda: sunt erga parentes, & liberos; vel fratres. II. 72. 3. & 73. *seqq.*
 Parentes in testamento liberos omnes proximi gradus vel instituere, vel exheredare debent. II. 73. 4. 5. 6. & 74. 79. 11. & 80. 13.
 — etiam postumum. II. 74. 78. 7.
 — & non tantum filios, sed etiam nepotes. II. 75. 8.
 — Vide *Liberi, Postumi, Nepotes*,
 Testamenta infirmata, vel testatore volente, vel invito. II. 124. 2.

Nuda voluntate testamentum non infirmatur. II. 124. 3.

— infirmatur, volente testatore, cum tabula testamenti rumpuntur, resignantur, vel deletur. II. 125. 4. IX. 83. 2.

— quid intersit, utrum aliquid perfecti testamenti, vel ante sit deletum, & an consulto, vel non. II. 125. N. 3. IX. 29. 3. *seqq.*

Cui, & quando a testatore, vel ab alio quid deletam praesumat. II. 125. N. 4.

— infirmatur posteriori testamento perfecti; interdum & imperfecti; & quando. II. 125. 6. & 126. *seqq.*

— item revocatione voluntatis; & quomodo. II. 128. 14.

— quid si curaverit revocare se nolle. II. 126. N. 5.

— quid si aliud faciat, prioris ubi sit. *ibid.*

Testator invito infirmatur testamentum, vel inter eo ipso testamenti vitio, vel casu aeterno. II. 128. 15.

— vitium internum testamenti quodnam sit. II. 128. & 129. 16.

— vitia interna, vel rumpitur agnatione, aut quasi agnatione nisi heredis. II. 129. 17. 18. & 130. IX. 112. 4.

— Vide *Agnatio*.

— vel rescinditur bonorum possessio contra tabulas, & insufficienti querela. II. 131. & 132. 19.

— Vide *Bonorum possessio*, *insufficienti querela*.

Quid intersit, utrum nullum sit testamentum, an rescinditur. II. 132. 20.

Casu aeterno infirmatur testamentum, quod irritum fit capitis diminutione testatoris, vel defectu heredis. II. 133. 21.

— irritum fit capitis diminutione quoscunque; & quare. II. 133. 22. 23. & 134. 25. 26. 27.

— accipitur testamentum captivi; & quare. II. 133. 24. & 134.

An valet testamentum capitali iudicio damnati. II. 135. 28.

Testamentum filifam, de bonis castrensibus, & quasi castrensibus irritum non fit emancipatione. II. 135. & 136. 30.

Testamentum ejus qui in statu mortem sibi concipit, irritum est. II. 136. 31.

Nec furare, nec alio vitio, aut conditionis mutatione testatori superveniente, nisi capitis diminutione, irritum fit testamentum. II. 137. 32.

Irritum fit testamentum, si nullus heres ex eo existat. II. 138. 33. IX. 113.

Prohibitio nullitatis testamenti ad quem spectet. VII. 204. 2. 8.

Testamenta interdum convalescunt, irrita praesertim. II. 138. & 139. 34.

Quando convalescat testamentum multis damnati. II. 139. 35.

Testamenta irrita quatenus convalescant pristini status restitutione. II. 139. 36. 37. & 140. *seqq.*

Quatenus convalescat testamentum ruptum. II. 143. & 144. 42.

Testamentum facere licet quoscunque linguis, quibusque verbis; dammodo testantis voluntas intelligatur. IX. 87. 1.

Vitium scripturae testamenti non nocet, ubi constat de sententia testatoris. IX. 91. 2.

— scripturae vitium in testamento duplex. IX. 91. 3.

Ordo rerum in testamento scribendarum in versus an vitiet testamentum. IX. 92. 5. & 94. 9.

Quid in impuberis exherediti testamento. IX. 92. & 93. 5.

Omissa ex vitio scribentis verba aliqua in heredis institutione an vitient testamentum. IX. 93. 6. 7. & 94.

— quid si testator ex consulto non errore omiserit. IX. 94. 8.

Nutis scribi testamenta non debent, & ite descripta non valent. IX. 87. 2.

Quidquid in testamentum lege pactate caveatur, vel adhibetur, id semper ita accipiendum, ut supervacuo, & inutiliter sit causum. IX. 95. 3.

Cuius quid ambiguit aut perperam scriptum est in testamento, verisimilem in eo testatoris voluntatem aequi debemus. XI. 121. 1.

— ex quibus conjectetur voluntas testatoris arguitur. XI. 123. *seqq.*

Ubi pugnantia inter se in eodem testamento inveniantur, neutrum valet. VII. 128. 3. & 1285. 1. 1286.

Testamentum inspicendi, describendique facultas, quibus, & adversus quos, & quatenus fiat. II. 104. 11. IX. 430. 10.

Com adest unum testamentum authenticum, & aliud ejus exemplum, speciter debet authenticum. II. 423. 8.

— quomodoque aperitur, nihil interest. II. 404. 9.

— Vide *Aperire*, *Apertura*.

Testamentum an vitiosum fiat, si fuerit furtive oblatum. IX. 27. 1.

— an vitietur propter ea quae sustinet in illo delata. IX. 29. 3. & 30. *seqq.*

— Vide *Cancelatio*.

De controversiis, quae nascuntur ex testamento, transigi non potest, nisi inspectis, & cognitis testamento verbis. VII. 374. 13.

— relicta autem in testamento remitti possunt pro parte, vel in totum, etiam non inspectis testamenti verbis. VII. 374. 14. 15. & 375. *arg.*

Testamentum fidem debiti pro testatore, ejusque heredibus adversus alium non facit. VII. 1030. 2. 3.

— quare non valent in testamento relicta, quando non aditor hereditas. IX. 619. 9. 10.

— quando huc irrita facto testamento valent, tanquam relicta codicillis. IX. 619. 10. 11.

— In quibus causis, hereditate non adita, valent in testamento relicta. IX. 621. 12. & 622. *seq.*

Quibus rebus coestabit, relicta testamento prae-
stari velle testatorem etiam ab intestato. IX.
620. 11.
Testamentum publicare. Vide *Publicatio*.
Testamentorum genera duae antiquissimae apud Ro-
manos; & quae. II. 37. & 38. N. 2.
Testamentum per aes, & librum quodam sit, quo
tempore, & a quibus introductum. II. 38. &
39. N. 2.
Testamentum inofficiosum quid sit; & unde di-
ctum. V. 435. G.
— Quibus rebus efficiatur inofficiosum. *ibid.*
— Vide *Inofficiosi querela*.
Testamentum inter liberos quale sit; quorum, &
inter quos valet, & quatenus. IX. 69. *segg.*
Testamentum militare, quod vocant in *prociacta*,
quid sit. II. 37. N. 2.
Testamentum militare praemii loco militibus tri-
butum ab Imp. quale sit. II. 310. 2. 3. 4.
— liberum est ab omnibus iuris solemnibus; dam-
modo tamen, vel scripto, vel duobus idoneis
testibus consistit esse factum a milite. II. 311. 5.
segg. & 312. 8. & 320. 42. 43. & N. 20. &
327. 44. 45.
Miles in testamento, si liberos habet, & si scit se
habere, impone eos praetor, aut exhereditat,
sive iure id faciat, sive iniuria. X. 312. 9.
Infirmitas militaris testamenti tota pendet ex eius
militis potestate. II. 313. 10.
Militare testamentum capitis diminutione militis
quoscunque non fit irritum. X. 313. 10. & 314.
Miles in testamento potest heredem facere quem
vult, etiam cum qui factionem testamenti non
habet. II. 314. 11.
— an & possum servum. *ibid.*
Miles ex re certa heredem institutus intelligitur in
reliquis bonis decessisse intestatus. II. 314. 12.
& 315. 13.
— potest ex die heredem instituere. II. 315. 14.
— potest ex die certo substituere. II. 315. 15.
— potest tam sibi, quem filio, imo & soli filio
iure militari testamentum facere. II. 316. 16.
— legare potest ultra dodrantem. II. 316. 17.
— superiores facere potest, dum tamen nihil statu-
it in testamento, quod sit contra ius, aut
bonos mores. II. 316. 18. & 326. 42. 43. &
327. 44. 45.
Quoniam in testamento militis tamquam coheredis
bonis moribus, vel legibus improbestur. II.
316. 19. *segg.* & 317. *segg.*
Privilegium testamenti faciendi iure militari, eo,
& quibus militibus tribuitur. II. 319. 26. &
320. *segg.* & 325. N. 17. & 326. 41.
— & quibus coeditioibus. II. 322. 32. 33. &
323. *segg.*
An hoc testandi privilegium militibus nostrorum
temporum tribuitur. II. 319. N. 13. & 320.
Miles de bonis caestrensis; & quasi caestrensis
testari potest, sive sit in expeditione, sive non
sit. II. 327. 46.

— in expeditione occupatos testari potest de bo-
nis suis, tam caestrensis, quam paganiciis. II.
327. 47.
Filius iam miles de solis caestrensis testari potest
iure militari, non autem de paganiciis. II. 328.
49.
Miles damnosus capitis ex militari delicto testari
potest de solis caestrensis. II. 328. 50.
Paganica bona si habet; vel ejus liberis, vel fisco
adducuntur. *ibid.*
Testamentum nuocupativum quid sit; & quibus
rebus coestet. II. 65. *segg.*
Testamentum scriptum quem habet solemnitas; &
quibus partibus constat. II. 41. 1. & 42. *segg.*
Testato proprie dicto quid sit. VII. 1123. 1.
Testat; sola nullius momenti est, testibus non pro-
ductis; & quare. VII. 1123. 2. & 1124. 3.
— significat interdum scripturam factam, testi-
bus adhibitis. VII. 1026. 9.
— interdum scripturam privatum, veluti, *adver-*
saria. VII. 1027. 11. & 14.
— posterior haec pro scribente fidem non facit,
nisi adjuvetur aliis adminiculis. VII. 1028. 17.
18.
— quando ita adminiculis adijungere iudex possit
testationem privatis. VII. 1028. 18. 19.
— Vide *Scriptura*.
Testator nihil aliud videtur voluisse, quam quod
dixit. XI. 8. 10.
— praesumit, se legato civibus, plus dilexissim
patrem, quem singulos cives. XI. 9. 16. 17.
— plus ocos quam ignotos. XI. 9. 18.
— ex notis plus coejuuctos, quam extraoos. XI.
9. 19.
— an, cum scripserit se virum nihil donasse,
cum reversa donavit, videtur revocasse dona-
tionem; XI. 20. 1.
Inversissimile est testatorem voluisse iniquum ali-
quod coostituere, maxime in eos quos dilexit.
XI. 32. 10.
Testator in ambiguo sermone non utrumque dixit,
sed quod voluit. XI. 54. 8.
Quomodo cognosci possit in re ambigua, de qua
persona testator senserit, cum alicui legavit.
XI. 56. 16.
In ambigua testatoris oratione id sequimur quod
credibile est fuisse ab eo cogitatum; & unde id
colligi possit. XI. 69. 2. 3. & 70. 5. 6. 7.
Testatorem nihil agere voluisse putandum non est.
XI. 66. 4.
— recedi non debet a significatione verborum, nisi
eugente testatoris voluntate. XI. 64. 3.
Testatoris voluntas spectatur potissimum tempo-
re mortis. XI. 91. 13.
Sola haec sequenda in iis, quae pendunt ex testa-
toris voluntate. IX. 172. 5.
Voluntas testatoris servanda est a iudice in di-
visione rerum. VI. 1006. 2.

- in quibus causis versetur ista testatoris voluntas, & quomodo servanda in singulis. VI. 1006. 3. 4. & 1007. *seqq.*
- Voluntas testatoris rata debet esse inter liberos, quomodocunque ea probetur: inter extraneos non aliter; quam si testamento, vel codicillis sit consignata. VI. 1008. 6.
- Voluntates testatorum latius interpretantur. X. 139. 1. 47. II. 496. 23. & 792. 15. & 869. 17.
- Supremæ testantium voluntates toto genere distant a contractibus. III. 477. 4.
- Vide *Voluntas*.
- Testatoris affirmatio, vel negatio veritatem rei non mutat. IX. 19. 1.
- Testatoris affirmatio pro illo aut heredibus fidem non facit. VII. 1030. 3.
- ejus affirmationi jurejurando confirmata in testamento, an & quatenus habenda sit fides adversus heredes. IX. 1029. 1. 2. & 1030.
- ejus iudicium in testamento certum esse debere, quomodo sit accipiendum. IX. 141. 2.
- Testimonium quoddam dicitur. VII. 1109.
- Species testimonii duæ, testes & instrumenta. VII. 1109. 11.
- Testimonii veritas, aut falsitas ex quibus rebus deprehendatur. VII. 1124. 3.
- Testimonio soli quando credatur, non productis testibus, aut non interrogatis. VII. 1125. 4. & 6.
- Testes quid sint. VII. 1109. 12. & 1127. 1. 2.
- idonei quinam sint. VII. 1119. 1.
- quinam, & ex quibus causis non habeantur idonei. VII. 1119. 2. *seqq.* & 1120. *seqq.* & 1128. 6.
- Testis in re sua nemo admittitur: & quare. VII. 1147. 1. 2. 3.
- Testes suspecti qui. VII. 1119. 5. & 1120.
- Testes domestici qui sint. VII. 1120. 7. 8. 9. & 1121. 10. 11. 12.
- Quare testes domestici habeantur suspecti. VII. 1121. 13. 14.
- An inter domesticos testes numerandus sit frater emancipatus. VII. 1121. 15. & 1122. 16.
- An qui desierunt esse domestici, idonei testes habeantur in re gesta, quando erant domestici. VII. 1122. 16. & 1123.
- An testimonium domesticorum fides jure naturali improbetur. VII. 1123 & 1124. 17.
- Testes evocandi sunt, & venire cogendi; a quo, & quomodo. VII. 1205. 2. 3. & 1206. & 1211. 17. 18.
- nisi iustis de causis se excusent. VII. 1206. 4.
- Testes an, & quando per longum iter evocari possint. VII. 1206. 5. & 1207.
- evocati venire non coguntur, nisi suppedientur illis sumptus ad iter necessarii. VII. 1209. 11.
- Quinam, & adversus quos testimonium dicere non coguntur vocati. VII. 1207. 7. & 1210. 14. & 1211. 15.
- quinam, licet evocati, venire non coguntur si absint. VII. 1208. 8.
- An qui evocati, aut venire non possunt, aut sine fraude evocari non debent, possint detrectare testimonii dictionem si ad eos mittatur. VII. 1208. 9. & 1209. 10.
- Qui testimonii dicendi causa venerunt, si diu ibi maneant, non interrogati, discedere possunt, nec iterum evocati, venire coguntur in causis pecuniariis. VII. 1209. 12. & 1212. 20. & 22.
- secus in criminalibus. VII. 1212. 21. & 1216. 8.
- Testes interrogandi sunt, vel utraque parte presentem, si velit adesse; vel alterutra, quæ petit ut producti interrogentur. VII. 1213. 23.
- utrum presentes esse debeant partes, cum iudex testium iusjurandum recipit ad futurum examen: an & cum testes interrogantur. VII. 1213. 24. 25. & 1214. *seqq.*
- Testes alii produci non possunt a partibus, quæ audierint testimonia. VII. 1216. 29.
- Consuetudine atque usu fori receptum, ut testimonium iurejurando coram partibus recepto, partes non adsint, nec audiant, cum testes interrogantur. VII. 1218. 30.
- Testes jure pontificio recipi solent a iudice ordinario ante litem contestatam, ne actori, vel reo probationes depercant. VII. 1220. & 1221. 5.
- quam recte hoc jux sit constitutum. VII. 1221. & 1222. 6.
- Testes a iudice, vel ab arbitro sunt interrogandi. VII. 1125. 5.
- singuli sunt interrogandi seorsim ab aliis contestibus. VII. 1178. 12.
- Testes ab arbitro interrogati, an, & quando sint interrogandi rursus ab ordinario. VII. 1222. & 1223. 2.
- interrogandi sunt ab ordinario in criminalibus. VII. 1126. 8.
- quid in pecuniariis. *ibid.*
- Testes in priore iudicio interrogati, interrogari non debent in iudicio appellationis. VII. 1224. 3.
- Quibus temporibus interrogatio testium alteri mandari possit. VII. 1125. 1126. 7.
- intra quod tempus interrogandi sint a iudice. VII. 1212. 20.
- Interrogatio testium ad futurum examen improbat jure civili; ea tamen moribus recepta est. VII. 1126. 9.
- Testes an in omnibus causis rogati esse debeant. VII. 1199. 10. & 1200. 11. & 1201.
- in quibus causis rogari eos oportet. VII. 1199. 8. 9. & 1201. 12. *seqq.* & 1202.
- quinam rogati esse intelligantur. VII. 1202. 22.
- Testes produci nequeunt post dilationem tribus temporibus datam ad eos producendos. VII. 1079. & 1080. *seqq.*
- quoties produci queant. VII. 1080. 5. & 1081. *seqq.*

Testes non faciunt, nisi sint recepti legitime eorum testimonia. VII. 1139. 2. 3.

— quando examinandi sint a iudice. *ibid.*

Testes dicere testimonium debent iurati. VII. 1139. 2.

— eo omnes, antequam testimonium dicant, iurare debent obligari debeant. VII. 1140.

— an, & quando possit illis iuramentum remitti VII. 1141. 9. *segg.* & 1142. 12.

— quo tempore iurare debent. VII. 1142. 15. 16.

— omnes fide digni, nisi sint inhoesti, & infames. VII. 1142. 17.

— quoniam ceteris preferendi. VII. 1142. 18.

Liberi ad testimonium dicendum adhibentur, non servi. VII. 1156. 10.

— ad testimonium ferendum non admittuntur, qui sunt inimici, & ex quibus rebus tales existimantur. VII. 1159. 1. & 1160. *segg.*

Testes sponte venientes reici non possunt, tanquam suspecti. VII. 1170. 2.

Quandocum reici non possint ab eo, qui usus est eorum testimonio in alia causa. VII. 1170. 1. *segg.* & 1180. *segg.*

— a testimonio repelluntur infames; & quare. VII. 1191. 8. & 504. 11.

— ex duobus tamen causis illi admittuntur. VII. 1192. 9. & 1193. 10.

— an sint a testimonio renovandi alioquin infames. VII. 1195. 11. 12.

— non arcentur a testimonio criminis rei, nisi damnum; & quare. VII. 1195. 13. *segg.*

— corrupti reijciuntur, & eo nomine damnati non possunt esse testes in alio iudicio. VII. 1184. 11. & 1185. 1186. 12.

— fidem eo adstruunt, nisi dicant, se interfuisse, & vidisse, vel audivisse quod gestum est. VII. 1194. 17. *segg.*

Qui testatur id quod audiverunt ab alio, fidem non faciunt, nisi, cum quaeritur, an extet aliquis facti memoria. VII. 1194. 17. & 1195. 22.

Qui testatur aliquid esse, puta, rei dominum idonea testimonio sui causam reddere tenetur. VII. 1194. 19. 20.

An testes, qui convicti sunt falsi, instrumento recepto, & ex iudicio condemnati, possint in alio iudicio esse idonei. VII. 1241. & 1242. 27.

Falsi testes a quo puniendi; & quatenus. VII. 1173. 1.

— an, & quando puniri possint a iudice, qui ejus jurisdictioni non sunt obnoxii. VII. 1175. 2. & 1176. 3.

— sine ulla accusatore coerceri possunt a iudice; & quare. VII. 1176. 4. 5.

— nisi tamen ex iusto errore falsum testimonium dixerint. VII. 1176. 6.

Falsi testes poena unde sit sustinenda. VII. 1177. 7. *segg.*

Testes qui testimonium dicunt ad perpetuam rei memoriam, contra quoscunque fidem faciunt. V. 367. N. 22.

— duo testes sufficient, nisi plures ex legum praescripto adesse debeant. VII. 1113. 32. & 1445. 22.

— in quibus causis plures, quam duo desiderantur a legibus. VII. 1146. 23. 24.

Unus testimonio credendum non est. VII. 1143. 19. & 1144. 20. & 1145.

Thesaurus quid sit. I. 721. 2.

— quare nullus esse putetur. I. 721. 1.

— totus acquiritur inventori, si tamen in loco suo inventus sine magis artibus. I. 721. 3.

— inventus in loco publico, vel alieno, quibus, & pro qua parte acquiritur. I. 723. 4. & 724. *segg.*

— quid juris, si in loco sacro, vel religioso inventus sit. I. 725. 7. & 726. *segg.*

— quando acquiritur domino soli, auti fisco. I. 726. 12. & 729. *segg.*

Thesaurus, tametsi nullus sit, adnatis tamen interitus civilium acquisitionibus; & quomodo. I. 729. 2.

Thyaelei quoniam sint. V. 56. N. 1.

Tigni immittendi servitus quae. I. 876. 8. & 877. *segg.*

Tigni nomine quid veniat. I. 877. 8.

Tignum alienis arboribus junctum solvi vetat lex 12. tabb. I. 877. 8.

An, si domus soli malit eximere tignum, ut domus testatur, ne duplum praestet, id possit. I. 878. 9. & 879. *segg.*

Qui tignum non iuxit, sed ab alio junctum habet, de tigno juncto non tenetur, sed tenetur actione in factum. I. 884. 17.

Tignum arboribus junctum non possidetur, citius aedes possideantur. I. 889. 8.

Tituli inscriptio de *Rebus creditis*; si certum petatur; & de *Conditione* duplitem Titulum designat, generalem unum, & specialem alterum. X. 17. *segg.*

Pars illa prior, *De rebus creditis*, titulum confert generalem Tertii Partis Digesti & Cod. praefixum. VII. 466. X. 28. 8. *segg.*

Titulus de *Rebus creditis*, quare non omnia continent pertinentia ad res creditas. X. 46. 26.

— cur non fuerit inscriptus de *Debitis*, aut de *Contractis rebus*. VIII. 473. 14.

Titulus *Depositum*, vel *Contra*, cor ita fuerit inscriptus. VIII. 484. 9.

Inscriptio tituli, *Quando dies legatorum cedat*, quid continet. II. 997. 10.

Tituli, de *Novi operis nuntiatione*, de *Demno infecto*, de *Aqua*, & *aqua pluviae arcende* continentur in Pandectis posti; & quare. IV. 478. 2. 479.

Titulus de *Constitutis pecunia* in Codice positus est alieno loco; & quare. VII. 976. 2.

Inscriptio tituli de *Conditione causa data, causa non secuta*, recta est; emendatio autem vitiosa. III. 1204. 11.

Titulus Cod. *Si certum petatur*, quomodo sit accipiendus. VII. 565. 1. 3. X. 67. 12.

— *Quam habeant in eo Titulo sententiam verba illa, Si certum petatur*. X. 66. 10.

Certum pro mutuo minime omnium in Titulo Dig. *Si certum petatur*, est usurpatum. X. 53. 1. 54. *segg.*

de Certi conditione edictum quale sit in Titulo Dig. de *Certi conditione*. X. 59. 4.

— ex eo nulla mutui actio certa, præterquam *Certi conditio*. X. 61. 7.

Titulus de *Judiciis* est generalis & toti Secundæ Digestorum Parti præpositus. X. 20. 2. 3. 21. *segg.*

Titulus de *Judiciis* idem atque Titulus de *Actionibus* X. 21. 4. 22. *segg.*

Florentina Tituli de *Judiciis*, inscriptio vitiosa. X. 47. 27. 48. *segg.*

Titulus de *In jus vocando*, in digestis optime collocatus. VI. 42. 2.

— ejusdem Tituli ordo in Codice quomodo defendatur. *ibid.*

Titulus de *Jurejurando*, opportunissimo loco positus in jure pontificio; minus apto loco in jure civili. VI. 108. 3.

— cur locatus inter res creditas, seu contractus in *Digestis*. X. 634. 4. & N. 6.

Titulus de *Legatis annuis*, an subiciatur apta methodo testamentariis hereditatibus. II. 581. 1. & N. 1.

Titulus de *Eo quod certo loco dari oportet*, an recte atque ordine collocatus sit in digestis. X. 1057. *segg.*

Titulus de *Sequestratione pecuniæ*, alieno loco positus in codice; in Decretalibus satis apte locatus; & quare. VI. 232. 8.

Tituli de *Verborum Obligationibus*, summa, ordo, atque utilitas. XI. 409. 15. & 410.

Titulus *De in jus vocando* optime collocatus in Dig. ante Tit. de *Edendo*. VI. 42. 43. 2. & N. 3. VII. 76. 6.

Ordo eorum Titulorum in Codice præposterus; & quomodo defendatur. *ibid.*

Inscriptio Tit. D. de *Vi, et Vi armatæ*, quam sententiam, & rationem habeat. IV. 267. 2. 268. *segg.* & 281. 16. 282.

Tituli de *Edictio Edicto* argumentum, & summa. X. 1293. *segg.*

Titulus in Institutionibus inscriptus; *De Usucapionibus et longi temporis præscriptionibus* defenditur. I. 949. & 950. 9.

Tormenta adhibentur ad exprimendam confessionem. VII. 1112. 28.

— nihil probant, & quam probandi viam habeat confessio tormentis expressa. VII. 1112. 29.

— quare tormenta, seu quæstiones pro tali confessione usurpentur. VII. 1112. 28.

Tortura non inurit infamiam. V. 132. N. 18.

— liberi homines immunes ab ea sunt ex jure veteri. *ibid.*

Jure recentiori honoratioris non torquentur. V. 133. 15.

Torturæ non est locus, ubi criminis indicia præcesserint. X. 746. N. 4.

Traditio quid sit. I. 731. 2.

— quibus modis fiat. I. 748. 4.

— cur dicatur modus acquirendi derivativus. I. 747. 2. & 748.

Traditio alia propria, alia minus propria; sive alia vera & realis; alia ficta & imaginaria. I. 757. 15.

— vera sive propria, alia rei mobilis, alia rei immobilis. *ibid.*

— utraque quæ sit. *ibid.*

— an traditio rei immobilis vacuum possessionem desideret. I. 763. 4. & 764. *segg.*

— minus propria seu ficta quæ sit, & quotuplex. I. 757. 15. 758. *segg.*

Traditio symbolica quæ. 753. 18. 759. 19.

Traditio longa manu quæ. I. 758. 18.

Traditio per appositionem custodis quæ. I. 759. 18.

Traditio brevi manu quæ. I. 760. 21.

Traditio per constitutum possessorium quæ sit, & quomodo fiat. I. 758. 16. 17.

— tria ex parte dantis ad illam necessaria. I. 731. 3. & 732. *segg.*

Traditio dominium transfert. 761. 1. 3. & 762. *segg.*

— dominium tamen non transfert sine causa ad transferendum dominium idonea. I. 741. 7. 8. VII. 1021. 2.

— causa utrum revera, an opinione tradentis subsistat, nihil interest. I. 742. 9. & 743. VIII. 1093. 16. 17. & 1094.

In donatione ultra legitimam summam traditio dominium non transfert, si ei non accesserit insinuatio. I. 761. 2.

Traditio rei venditæ dominium non transfert, nisi, vel pretium numeraverit emptor, vel satisfecerit venditori, vel fides ei sit habita de pretio. I. 744. 10. 11. & 745. *segg.*

Traditione opus est ad rem ex conventionem transferendam; & quare. I. 745. 1. & 746. *segg.*

Nulla potest esse traditio sine acceptione. Et quid sit acceptio. I. 757. 13. 14.

Quæ sint in accipiente necessaria ad acquirendam ex traditione dominium. I. 749. 1. & 750. *segg.*

Quibus modis etiam sine traditione dominia rerum transferantur. VII. 210. 5. *segg.* & 211. *segg.*

Transigere, transactio verbum ambiguum; & quam varie significet. IV. 1402. N. 10. VII. 255. 2.

Transactio proprie dicta quid sit. VII. 256. 3. & 257.

— uberius & per partes exponitur. VII. 257. 4. *segg.* & 258.

— an sit pactum. VII. 259. 10. 11. & 260.

- sola mentis sanitas, non corporis in ea requiritur. VII. 357. 1.
- an valet; & quomodo torrenda sit cum actori, tum reo. VII. 261. *segg.*
- an debet interitum rescindi. VII. 265. *segg.*
- Transactio non admittitur in ra iudicata. VII. 271. 1. 2.
- in legato, nondum inspectis testamenti tabulis. VII. 271. 1. & 273. 3.
- in alimentis testamento relictis. VII. 273. 4.
- in criminis capitali. *ibid.*
- Transactio ex falsis instrumentis interposita iure improbat. VII. 273. 5.
- Transactio cum quibusdam ex tutoribus, vel curat. tutoribus facta non est auxilio ceteris; & quomodo. VII. 273. 1. & 274. *segg.*
- Transactio metu, vel dolo malo expressa, an & quando rescindi possit. VII. 281. 2. *segg.* & 282. & 342. 5.
- an ab eo rescindi possit, qui delum adhibuit. VII. 363. 1. & 364. *segg.*
- quare dolo, vel metu extorta non sit nulla, sed rescindatur. VII. 342. 6. & 343.
- Transactio de alimentis quare S. Cto. vetari debeat. VII. 296. 7.
- De quibus alimentis vetita transactio intelligatur. VII. 293. 2.
- quare de his transactio vetatur, non pactio donationis causa. VII. 293. 3. & 4. & 294. 5. *segg.*
- Cur vetita sit transactio de alimentis testamento relictis, non de alimentis pacto constitutis. VII. 296. 8.
- cur de futuris potius, quam de praeteritis. VII. 296. 9. & 297. *segg.*
- Cor domino non efficiat transactio procuratoris. VII. 297. 1. & 298.
- Quandocum actor, aut reus transigisse dicantur. VII. 297. *segg.*
- Cur facile recedi non debeat a transactionibus. VII. 301. 1. & 302. *segg.*
- Transactio de mutuo fideicommissio satis inter heredes valet; & quare. VII. 303. 1. 2.
- & quidem valet inter minores etiam xlv. annis interposita. VII. 303. 2.
- Transactio facta de crimine capitali, excepto adulterio, permissa a legibus cum reo, tum actori. VII. 323. & 324. *segg.*
- quoniam hic capitale crimen. VII. 323. 2. & 324.
- quare excipiat. adulterium. VII. 328. 6. 7. & 329.
- an idem juris in stupro, vel rapta. VII. 329. 8. 9.
- Improbatur a legibus transactio laici in aliis publicis criminibus quae sanguinis poenam non ingerunt, & qua poena coercetur. VII. 329. 9. & 330. *segg.* & 335. 17. 18. & 336.

- An liceat transigere de crimine falsi. VII. 331. 14. & 332. *segg.*
- An reo licet imponi pacisci cum accusatore; & quando, & quomodo. VII. 337. 22. 24. & 338. 25.
- Transactio, a qua dolus abfuit, nec praetexto instrumenti postea reperti potest rescindi. VII. 339. 1. 340.
- In angolio publico agi permittitur adversus transactionem ex instrumentis postea reperta. VII. 341. 2.
- Transactio facta, propter fideicommissum quod petebatur ex testamento, quomodo sit nulla, reperti postea codicillis. VII. 341. 3.
- *Vide Testamentum.*
- Transactio cum maioribus interposita rescindatur, instrumentis postea reperti, quibus eos levius fuisse probetur. VII. 341. & 342. 4.
- *Vide Furti actio.*
- Transactio non minus, ac res iudicata retractari potest, instrumentis postea reperti. VII. 345. *segg.*
- Sola contestatio de dolo non sufficit ad rescindendam transactionem. VII. 349. & 350. 1.
- Quid transactionis causa datum est, licet alias indebitum, repeti non potest. VII. 349. 350. 351. 1. 2.
- Quod transactionis causa promissum, licet antea indebitum potest peti. VII. 352. 3.
- Transactio inter alios facta aliis nocere non potest. VII. 355. & 356. 1.
- Transactio generalis quae, & quae res continet. VII. 359. 1. 2. & 360. 5. & 361.
- per eam finitur lis omnis de eo genere universo, de quo transactum, & de singulis rebus ad id genus spectantibus. VII. 359. 2. & 360. 3.
- Transactio licet generalis de eo non pertinet, de quibus actum non est. VII. 361. 5. 6.
- neque res illas generali oratione continet, quas actor iusto errore non putavit esse ex eo genere, de quo transigit. VII. 361. 7. & 362. *segg.*
- Transactio, licet generalis, ad eam rem tantum pertinet, de qua una actum est, & non ad alias species. VII. 365. 1. & 366.
- Transactio post rem iudicatam interposita nullius momenti est. VII. 367. 1.
- quibus conditionibus transactio sit nulla post rem iudicatam. VII. 367. 2. & 368. *segg.*
- Transactio post rem iudicatam interposita, adeo nulla est, ut nec agnoscantur interposita, & acceptatione secuta, instauretur. VII. 370. 8. & 371.
- An vetus actio perimi queat, transactione post iudicatum interposita. VII. 372. 9. & 373. *segg.*
- Interposita transactione pacto, cuius tamen placito reus non stetit, non potest actor decisa lite veterem actionem instaurare, ubi alia suppetit. VII. 375. 1. & 376. *segg.* & 383. 1.
- Ubi transigati per acceptationem actio vetus extincta est, alia non suppetit quam dati conditio. VII. 382. & 383. 5.

Sin pacto transactum sit, veteri actione potest agi, ut promissa præstentur. *ibid.*

Valeat transactio facta sub hac conditione: *Si me heredem facias*; secus si facta sit eo pacto *ut me heredem facias*. Et quæ differentie ratio. VII. 383. & 384. 6.

Transactio quondam perfici intelligitur. VII. 383. 1.

— perfecta rescindi non potest, nisi metu sit interposita. V. 384. 1.

— metu transigisse non creditur, qui transigit, amicis præsentibus, & intervenientibus. *ibid.*

An qui transigit, & reum acceptilatione liberavit penamque promisit, si contra faceret; possit iterum agere, & quatenus, ubi poena sit ab eo illata. VII. 391. *segg.*

Quibus poenis afficiatur, qui contra transactionem venerit, quam iurejurando firmavit. VII. 397. *segg.*

— & quando contra transactionem iurejurando firmatam venisse intelligatur. VII. 399. 3. 4. 5. & 400.

— superioribus poenis non obligatur minor. VII. 400. 6.

— sed tamen illis tenetur minor, major. XXV. annis, qui nullo coactus metu, vel dolo circumventus iuravit se nihil contra transactionem facturum; & fecit. VII. 399. 3. *segg.* & 400.

— quare in illo puniatur hic, etiam conatus. VII. 399. 3. 4.

Transactio ex falsis instrumentis interposita, quando retractari possit; & quomodo, cum a reo, tum auctore. VII. 401. *segg.*

Transactio ex falsis testibus interposita, an, & quomodo retractari possit. VII. 404. 6. XI. 305. 4. & 306. *segg.*

Transactio de statu interposita quatenus valeat, aut secus. VII. 405. & 406. 1.

Transigens, stipulatione interposita, de testamento inofficiosi, adversus transactionem non facit, ubi postea queratur de falso. XI. 1634. 2.

Transigi non potest de iis controversiis, quæ ex testamento nascuntur, nisi prius inspiciantur testamenti verba. VII. 374. 13. IX. 272. 3.

Translationes, seu iudicii commutationes quid sint. V. 1423. 4.

Transvectio equitum quænam a Fabio. III. iustituta; & quæ ab Augusto restituta fuerit. VI. 29. N. 24.

— utraque exoleverat tempore Ulpiani I. G. *ibid.*

Transvectio latius accepta, & Ulpiano I. G. cognita qualis. *ibid.*

Trebellianum S. C. Vide S. C. *Trebellianum*.

Trebelliana. Vide *Quarta Trebelliana*.

Tribunal quale sit apud Romanos. IV. 1342. N. 10.

Tribunali præesse, quam sententiam habest. IV. 1099. 3.

Pro tribunali, & de plano cognoscere opponitur,

& quam vim habeant. IV. 1342. N. 10.

Tribunatus numerorum qui. II. 312. N. 3.

Tribuni quinque. II. 45. N. 6.

Tribus Romanæ tres a Romano institutæ. II. 45. & 46. N. 6.

— successu temporis auctæ, & quomodo. *ibid.*

Tributa patriæ, & Reip. debentur, officii & pietatis causa. I. 221. 15.

— pro modo patrimonii augentur, vel minuantur. VIII. 964. 7.

Tributum quid sit. VIII. 319. 10.

Tributorum causa ad summam Reip. pertinet. *ibid.*

— quænam forma vendendi bona debitoris ob cessationem tributorum, & aliarum publicarum taxationum. VIII. 954. 4. *segg.* & 955. *segg.*

— Vide *Bona debitoris*.

Tributa præstare debet possessor fundi. VIII. 967. 6.

Quare tributorum reliqua ab auctore contracta novus possessor agnoscere, & fisco præstare debeat. VIII. 973. 4. & 974. *segg.* & 977. 1. & 978. 2.

— Vide *Pensationes*.

Et quando fundi venditor ob reliqua tributorum fisco non soluta conveniri possit. VIII. 980. 7. 8.

Conventio inita cum emptore fundi, ut venditor reliqua tributorum a se contracta agnoscat, fisco non prodest. VIII. 978. 3. & 979. 5. & 980. 6.

— secus ubi venditor pactus sit cum fisco; vel eadem stipulanti promisit se reliqua soluturum. VIII. 979. 4.

An filius, & heres defuncti viri possit a noverca repetere tributa, quæ præstare de suo tenebatur uxor pro fundo non æstimato, in dotem dato ex conventionem cum viro facta VII. 965. 1. *segg.* & 966. *segg.*

Quare possit heres filius a noverca petere ut placitis stetur, si fundus tributis obnoxius datus in dotem fuerit, æstimatus. VIII. 967. 7. & 968. *segg.*

Tributoria actio quæ sit; & unde dicta. VIII. 77. 8.

— quid differat ab actione de peculio. *ibid.*

Quondam tributoria dominus teneatur, nomine ejus, quod cum servo gestum est. IV. 581. 11.

Cui tributoria competit, quomodo de in rem verso, & de Peculio idem agere possit. IV. 584. 16.

Triphaticio quid sit; & quam recte ita appellata. V. 1434. 2.

— excludit duplicationem, & ipsa a quadruplicatione summamovetur. V. 1434. & 1435. 2.

Triticaria actio quæ, & an ab auctore suo dicta. V. 992. 17.

— Vide *Actio triticaria*.

Tugurium ut habere mihi liceat in tuo, quando sit prædii servitus. III. 288. 5.

Turcæ leviora delicta fustibus coercent. V. 134. N. 19.

S s 2.

Tur-

- Turcae maximam iurjurandum jurant per caput eorum. X. 649. N. 5.
- Turcae per quem jurare debent, siquando illis iurjurandum deferatur. X. 652. N. 7.
- Turpitudinis an distinguatur ab infamia. V. 106. N. 6.
- Turpitudinis macula quae; & in quibus invenitur. II. 119. 10.
- Tutela quid sit. I. 379. 6. 7. & 380. *segg.*
- undenam ita appellata. I. 381. 9.
- Tutela comparata est causa personarum & non rerum. I. 381. 9. & 382. 10.
- Quenam tutela data, & quae permissa dicatur. I. 382. 11. & 383. *segg.*
- Quenam res tutelam constituunt. I. 383. 1.
- Tutela alia testamentaria, alia legitime, alia dativa. I. 399. 1. & N. 1.
- legitima quatuorplex. I. 431. 6. & N. 1.
- quandam locum habet. I. 429. 3.
- quibus sit a lege delata. I. 431. 6. & N. 5. 6.
- Tutela inter plures tutum dividenda jns habent testator, & magistratus. IV. 159. 10. & 160. 11.
- Ab his tutela quibus modis dividi possit. IV. 160. 12. 13. & 161. *segg.*
- Dirimae tutela inter plures, dividitur etiam administratione, & illius gerendae periculum. IV. 162. 15.
- quoniam tutores periculo suo praestare debent etiam in alioque regionis, alteriusve partium administratione. IV. 162. 163. 16.
- Tutela administratio dividitur, uti & periculum ejus gerendae, divisa tutela inter testatores. IV. 162. 15.
- communis tamen est tutelae periculum in duobus casibus. IV. 162. 16.
- Tutela divisio gestionis modum facit inter tutores. IV. 163. 17.
- an creditoribus pupilli compensationis jns adimatur cum tutoribus regionis alterius. *ibid.*
- Divisio tutelae extraneis prodest, sed non nocet. IV. 163. 164. 17.
- Tutela non ex pluribus gerenda sit committitur: ejus est dumtaxat gerendi potestas, sed omnium communis periculum. IV. 164. 18.
- Tutela sineu accipit, curatoribus eam effecta potestas, vel secus. Et quid consequens ex utroque. IV. 177. & 178. 20.
- Legitima agnatorum tutela quando deferatur. I. 434. 10.
- tollitur capitis diminutione, etiam minima. I. 434. 11.
- Fiduciaria tutela quae. I. 431. 7. & 432. *segg.*
- Fiduciaria versa fuit in legitimam ex constitutione Anastasii. I. 435. 12.
- Jure novissimo, quibus, & quo ordine deferatur legitima tutela. I. 435. 13. *segg.*
- Tutela legitima hodie minima capitis diminutione non finitur. I. 436. 16.
- Quibusnam deferatur ex legitimis heredibus. I. 436. 17.
- matri, & aviae, licet feminis, deferatur. I. 438. 18.
- ad illum, cum proximi sunt minus idonei, sequentes admittuntur. I. 438. 19.
- Tutela vel finitur ipso jure, vel decreto magistratus. I. 543. 1.
- ex quibus causis finitur ipso jure. I. 543. 2. & 544.
- ex quibus causis finitur ex persona pupilli. I. 543.
- Tutela amovis finitur pubertate. I. 544. 4.
- Tutela finem accipit, curatoribus petitiis; & quomodo. IV. 177. 20.
- Quaevis tutela finitur quovis capitis diminutione pupilli. I. 548. 6. 7.
- finitur morte pupilli. I. 549. 8.
- finitur capitis diminutione totius maxime. I. 549. 9.
- an etiam media *ibid.*
- minima capitis diminutione tutoris non finitur. I. 551. 11.
- finitur morte tutoris. I. 552. 12.
- Tutela finitur excusatione, decreto tamen magistratus. I. 555. 556. 1. 557.
- finitur suspecti tutoris revocatione. I. 563. 1.
- Tutela actio. Vide *Actio*.
- Tutela iudicio damnata in eandem summam tenetur pro virili; tamen si solidum antea debuerint. XI. 343. 2.
- nisi antes in iudicio disceptatum sit, an isti solidum debeant, an non. XI. 344. 4.
- Tutela damnata sunt infames. V. 107. 5. & 1014. & 1015. 11.
- Quinam vel natura, vel jure sint inhabiles ad tutelam gerendam. I. 392. 4. 5. & 393. *segg.*
- Qui gerere tutelam prohibentur, dari non possunt a magistrato. I. 445. & 446. 19.
- A tutela jure delata liberat iusta excusatio interposita; & qualis haec. I. 481. 2. 3. 4.
- Excusat a tutela legitima gerenda tutela impotentia. Et haec quatuorplex, & quae. I. 481. 5. & 482. *segg.*
- Externa tutelae gerendae impedimenta quoniam excusant. I. 485. 11.
- Qualis paupertas excuset a tutela. I. 485. 12.
- quot & quales liberi. I. 485. & 486. 13.
- Tria onera tutelae, vel curae quomodo, & quae excusent a quarta tutela, vel cura. I. 486. 14. 15. & 487.
- quid si ignoretur, quae sit quarta ordine tutela, vel cura. I. 487. 18.
- A tutela excusatur, qui administrant res fisci, non autem coloni, vel conductores praediarum fisco. I. 488. 19.
- excusatur praefecti annonae & mensurarum frumentariae. I. 488. 20.

- excusantur, qui administrant res Principis, & quibus Princeps rei alicujus curam injunxit. l. 488. 21.
- Quæ, & quatenus excuset a tutela absentia Reip. causa. l. 488. 23.
- Iustæ suspicionis causæ ad excusationem tutelæ tres. l. 489. 24. seq. 490.
- Dignitates quatuor excusant a tutela, & quæ. l. 490. 30. & 491. seq.
- An aliæ dignitates excusent; & quæ sicut. l. 492. 35. 36. & 493. seqq.
- Quinam privilegio vacent a tutelis. l. 496. & 497. 43.
- An sint aliæ legitimæ causæ defugiendæ tutelæ. l. 497. 1.
- Vacationis diversæ species imperfectæ licet conjunctæ, & permixtæ ad excusationem tutelæ non proficiunt. l. 497. & 498. 45.
- Excusatio posterior tutela delata, vel nominatione tutoris, non prodest, nisi sit ex his. Quæ liberant etiam a tutela suscepta. l. 498. 46.
- Vide Tutor, Tutoris
- Excusant a suscepta tutela absentia Reip. causa, dignitates nonnullæ, domicilii mutatio, & adversa valetudo. l. 557. & 558. 3.
- Ad tempus excusant a tutela absentia Reip. causa; & valetudo temporaria. Et an intermedio tempore alius tutor detur. l. 560. 9. seqq. & 562. 14.
- Quenam res excusent a tutela in perpetuum. l. 561. 12.
- Tutor abusive dictus qui. l. 560. 11.
- Tutor quinam sit. l. 389. 390. 1. & 391. & 519. 1.
- datur tantum impuberi. l. 384. 2. & 385. 4. 5. & 402. 7.
- in quibus a curatore distinguatur. l. 384. 3.
- datur omnibus pupillis, etiam furiosis, mutis, surdis, ægrotis. l. 387. 7. seqq.
- datur ignorantibus, & invito. l. 348. 9.
- Tutor quando dari possit tutorem habenti. l. 389. 11.
- Tutor testamentarius præferitur legitimis; & hi præferuntur dativis. l. 399. 2.
- Quenam requirantur, ut tutor recte detur in testamento. l. 400. 3.
- Tutor testamento dari non potest, nisi a parentibus. l. 401. 4.
- dari potest tam masculis, quam feminis, tam natis, quam postumis. l. 401. 5.
- Tutor jure datur a patre in testamento, aut in codicillis testamento confirmatis. l. 404. 13.
- quid si de testamento fuerit controversia. l. 404. 14.
- Tutor an dari possit pure, & in diem; & sub conditione, & ad certum tempus, vel conditionem. l. 405. 15. & 406. 17.
- an legitimus, an dativus locum habeat tempore pendenti conditionis, ante diem, vel post diem. l. 407. 19. & 430. 31. & 451. 32.
- Tutor esse non potest, qui se tutorem scripsit testamento. l. 407. 20.
- quid si testator eum propria manu confirmaverit. *ibid.*
- Tutor confirmatus utrum testamentarius existimetur, an dativus. l. 426. N. 4.
- Tutor frustra datur certæ rei, vel causæ; datur idem utiliter universo alicujus loci patrimonio. l. 408. 22.
- Nollus tutor confirmatur, nisi testatoris voluntatem durare, causa cognita, constiterit. l. 423. 10.
- quando necessaria sit confirmatio. l. 419. 1. & 420. 3.
- Tutor confirmatus, utrum testamentarius, an dativus existimetur. l. 426. 18. & N. 4.
- Quandiu tutor testamento datus confirmari potest, locus non est, neque dativo, neque legitimo. l. 426. 17.
- Nec tutor est, nec ullo jure ad tutelam vocatur, antequam testamento confirmetur. l. 426. 16.
- Quinam tutoris confirmationem petere debeant. l. 428. 20.
- Tutor inutiliter datur ab eo, qui sanæ mentis non sit. l. 443. 10.
- dari potest ei, qui de statu suo litigat. l. 444. 13. 453. 33.
- dari non potest ventri. l. 444. 13.
- Tutor a magistratu dari potest ignorantibus, absenti, & invito. l. 444. 445. 16.
- quando detur Romsæ a Prætoribus, & quando in Provinciis a Præsides. l. 448. 25.
- Tutor, etiam feriatis die, & de plano dari potest, nisi detur ex inquisitione. l. 454. 35.
- Iusta tutoris excusatio quibus ex causis non admittatur. 499. 47.
- Tutor, prioribus excusationibus rejectis, intra constituta tempora aliis uti potest. l. 500. 48.
- Tutor se excusaturus appellare non debet: sed excusationibus uti apud competentem judicem. l. 500. 501. 50.
- Excusationem rejecta, tutor appellare potest. l. 501. & 502. 52. & 505. 59.
- post præfinitum tempus nec admittitur excusatio, neque admissa prodest, nisi justum impedimentum intervenerit. l. 504. 57.
- Excusationis causis peragendis quatuor menses præstituti; mora tamen contradicentium tutori nocet. l. 505. 58.
- Quibus ex causis inutilis sit excusatio a tutore impleta. l. 506. 60.
- Quando tutor se excusans legatum amittat. l. 507. 61. & 508. seqq.
- Vide Excusatio.
- Quibus ex causis tutor tanquam suspectus removeri possit ante susceptam tutelam. l. 509. 1. & 510. seqq.

- Tutor satiare debet, rem pupilli salvam fore. I. 512. 2. & 513. IV. 166. 3. & 167. 4.
- Ea satindatio remittitur omnibus tutoribus datis testamentis, aut codicillis. I. 513. 2. & 514.
- quo casu sit etiam illis necessaria. I. 514. 4. & 515. 5.
- a quibus ex exigatur, & quibus remediis. I. 515. 7. & 516.
- non præstita quatenus tutela obstat. I. 517. & 518.
- debet conficere inventarium rerum pupillarium. IV. 167. 5. & 168. seq.
- Tutor quoad providentiam pupillarem loco domini habetur. I. 522. 5.
- pupillo alimenta prestare, tam ipsum institvere, & defendere debet. IV. 169. 6. 7. & 170.
- omnia pupillo commoda procurare debet, & incommoda ab illo removere. IV. 171. 10. 11. & 172. & 176. 18.
- commoda pupilli, vel sunt acquisita, vel possunt acquiri. Quæ sunt utriusque generis. IV. 172. 12. 13. & 173. seqq.
- Tutor pro pupillo agere potest sine mandato; an & quatenus de rato caveat. I. 523. 7.
- An possint ex sua persona constituere procuratorem in litem pupilli. I. 523. 8.
- in constitutorem non potest agere, tutela durante. Et quatenus pupillus possit. I. 524. 12.
- Tutor pupillum defendens non cavet, iudicatum solvi. I. 524. & 525. 11.
- potest exigere, cum ab aliis, tum a seipso quæ debentur pupillo. I. 525. 12. 13.
- quas pupilli res & quatenus alienare possit. I. 526. 15. 16. & 527. seqq.
- rem, quæ alienari possit, distrahere,olvere, exigere, novare potest: ubi & transigere & deferre iurjurandum. I. 529. 21. & 531. 26.
- quare acceptum ferre non possit. IV. 950. 8. & N. 5.
- an interdum accepta ferre possit; & quatenus. IV. 951. 9.
- quando res pupillarem pignori recte obliget. VI. 895. 6.
- quandoque deferre possit iurjurandum. X. 642. 2. & N. 5. 6.
- quando jurare cogi possit. VII. 518. 3. 4. X. 797. 9. & 798. & N. 21.
- cur iuret in iudicio pupillari de suo facto, & non de alieno. VII. 518. 3. X. 797. 9.
- quare servandum sit factum ab illo iurjurandum. VII. 523. 4.
- an emere possit rem pupillarem. I. 530. 23. VIII. 746. 3. & 747. seqq. X. 252. 253. 9.
- olvere potest, etiam ubi quod pupillus debet sine iudicio decretis. I. 530. 24.
- pecuniam debitam exigendo potest debitores pupilli liberare. I. 531. 25.
- debet mercedes præceptoribus, alimenta famulis pupilli præbere, item solennia munera pro pupillo mittere. I. 531. 27. & 532.
- dere potest dotem sorori pupilli consanguineæ. I. 532. 27.
- Tutor in re, quæ cum pupillo geritur, auctor fieri debet. I. 533. 1.
- in quibus rebus necessaria sit, aut secus illius auctoritas. I. 534. 3. & 535. seq.
- auctor fieri debet, qui tutelam administrat, non tutor honorarius. I. 537. 8.
- An auctor in rem suam fieri possit. I. 538. 10. & 539. 11.
- quibus modis auctor fiat. I. 539. 13. & 540. 14.
- Tutor, negotiis perfectis, statim Auctor fieri debet. I. 540. & 541. 16.
- Vide *Auctoritas*.
- Tutor pupillo recte stipulatur, & utilem actionem requirit. III. 569. 16.
- Tutor recte datis tutelam gerere debet necessaria, & ex die, quo scit mentis hoc sibi fuisse demandatum. IV. 156. 3.
- quomodo scire intelligatur; & causam illius rei probatim incumbat. IV. 156. & 157. 4.
- quomodo cogendus, si cessat. IV. 157. 6. & 158. 7.
- ad eum pupilli bona datas intelligitur. IV. 158. 8.
- Tutor, qui non recte administrat, sive per dolum, sive per imperitiam, inertiam, aut negligentiæ removeretur, inquam suspectus. I. 565. 5.
- suspectum quatenus res faciant. I. 567. 9. & 568.
- An tutor suspectus sit, ex moribus, non ex patrimonio est æstimandum. I. 568. 12.
- Tutor an suspectus postulari possit ejus delicti nomine, quod non admiserit in ea tutela, quam nunc gerit. I. 568. & 569. 11.
- Tutor quicumque suspectus postulari potest; datus a patre postulari suspectus potest ex doli causa duotassat. I. 569. 12. 13. & 570. 14.
- Tutor, qui mandatis a pupillo actionibus iudicio agit adversus constitutorem, an privilegio pupilli utatur. VIII. 820. 12. 13.
- Tutor infantia nomine an solus bonorum possessionem possit agnoscere. VIII. 1185. 1. & 1192. 2.
- quid si pupillus sit infante maior. VIII. 1192. 3.
- Tutor suspectus an removeri sine accusatione possit. I. 570. 571. 15.
- suspectum quinquam possint accusare. I. 571. 17. 572.
- an & mulieres. I. 572. 18.
- Vide *Inimicitia*.
- Suspicionis causa probata, tutor nisi tutela interim finita sit, removeri debet, etiam si intederit, vel nunc offerat. I. 574. 22. 23. & 575. 25.
- Quibus verbis tutor removeretur. I. 575. 26.
- remotio infamiam irrogat tutori, si expresse ab doli causam, non si ob culpam removeretur. I. 575. 27.

- remotio finem imponit tutelæ, & periculo tutoris. I. 575. 28.
- tenetur, administratione finita, restituere res pupilli acquisitas, & delum culpamque prestare de amissis. IV. 179. 2.
- an sit in culpa, si mala nomina contraxit. Et quando periculum omnium, finita tutela, spectet ad ipsam, vel ad pupillum. IV. 179. 2. & N. 1.
- prestare tenetur damnam, quodcumque accidat ex ipsius negligentia pupilli rebus. IV. 180. 3.
- latam culpam prestare debet, non aliam; & quare. IV. 180. 181. 4.
- si minus idoneis prædia emerit ex ea pupilli pecunia, quæ apud se deposita habebat: non tenetur damnando id per imperitiam fecerit. IV. 181. 4.
- an liber a reddendis rationibus voluntate testatoris, liberetur etiam a tutelæ prestationibus. IV. 183. 8. & N. 4.
- Tutoris auctoritas quid sit.** I. 533. 1. 2. & 534. seqq.
- Tutoris auctoritate stabilitur negotium a pupillo gestum.** 531. 17.
- Unius testatoris etiam cæci auctoritas sufficit.** I. 538. 9.
- *Vide Auctoritas.*
- Tutoris administratio consistit in officio, & potestate tutoris.** I. 519. & 520. 2.
- Tutoris officium quid sit, & quid contineat.** I. 519. & 520. 2. IV. 171. 10. 11. & 172. seqq.
- Tutoris potestas quæ; & in quibus rebus versetur.** I. 520. 3. & 521. seqq.
- Tutoris datio, an sit actus jurisdictionis.** IV. 1129. 13.
- est inutilis, quando incertum est, quis, vel cui liberorum datio sit. I. 407. 408. 21.
- Tutoris dignitas non excludit inquisitionem. Et in quo versetur inquisitio.** I. 425. 13. 14.
- Tutoris confirmatio quando sit necessaria.** I. 419. 1. & 420. 3.
- Tutoris confirmationem quinam petere debeant.** I. 428. 20.
- Tutoris nomine venit, tum ille qui verus est tutor, quam is qui pro tali habetur.** III. 948. 22.
- Tutoris obligatio ex administrata tutela duplex.** IV. 177. 1. & 178. seqq.
- an ejus bona pignori capere queat ob ea alienum pupilli. VII. 917. 1. seqq. & 918.
- Tutoris hæreses an, & quando ex coactoria persona conveniri possint.** VII. 1017. 21. & 1018. seqq.
- Tutores esse possunt omnes, qui non prohibentur.** I. 396. 13.

- etiam filifamilias. *ibid.*
- quinam vel jura, vel utaria prohibeantur. I. 391. 2. 3. & 392. seqq.
- Tutores testamenti quinam dari possint.** I. 402. 10. & 403. seqq.
- Tutores testamenti dati vel filiis postumis, vel liberis, quibus descententium personis dati intelligantur.** I. 408. 24. & 409. seqq.
- Tutores non idonei testamenti dati quomodo utiliter dari videntur.** I. 404. 11. 12. & 412. 30.
- Quibusnam dati tutores indigent confirmationis.** I. 420. 2. 3. & 421. seqq.
- Tutores legitimi qui sint, & unde appellati.** I. 430. 5. & 431. seqq.
- non admittuntur, quando sperantur testamentarii. I. 427. 1. & 428. seqq.
- quid si testamenti dati se excusserint, vel remoti sint tanquam suspecti. I. 429. 2.
- Tutores fiduciarii quinam sint.** I. 431. 7. & 432.
- Tutores dativi quinam; & quando locum habeant.** I. 439. 1. 2. & 440. 3.
- a quibus magistratibus dari possint. I. 440. 4. 5. & 441. seqq.
- *Vide Magistratus.*
- Quinam tutores dari possint a magistratu.** I. 448. 26. 27. & 449. seqq.
- an plures dari possint. I. 450. 30.
- Tutores quibus penia afficiantur, non confecto inventario.** IV. 108. & 109. 5.
- Tutores agunt nomine pupillorum, tanquam domini sine ulla cautione de rato.** V. 219. 13.
- procuratorem dare non possunt, lito non contestata. V. 220. 15. & 221. & N. 17.
- actorem constituere possunt interdum periculo suo; & quomodo. V. 221. 16. & 222. & N. 19.
- præstant juramentum calumnie. VI. 219. 9.
- quando in litem jurare possunt, & quomodo. VI. 342. 5. & N. 6. & 344. 6. & N. 7.
- Quinam sponte petant, vel ex necessitate petere debeant tutores.** I. 456. 2. & 457.
- *Vide Mater.*
- Necessitas petendi tutores, & penæ non potentium ad quos pertinet.** I. 457. 3. seqq. & 458. seqq.
- Tutores non tenentur nec de litis sumptibus actione judicati, nisi ex dolo suo.** XI. 141. 6. & 142. seqq.
- Legata a tutoribus relicta videntur relicta a pupillis, quorum nomine delentur.** VII. 517. 2. IX. 639. 1. 2.
- quid si petantur a pupille; a quo & negentur esse relicta. VII. 518. 3.
- Tyrocinium quid.** VII. 769. 3.
- an miles datam centurionum pecuniam ad tyrocinium evitandum repetere possit. VII. 770. 4.
- Tyrones quisint.** VII. 769. 1.

V

- V** Aduri, vades, vadimonium quid sit. VI. 107. 7. & N. 18.
- Vagabundus domicilium suum non habet, & forum ex delicto sortitur. IV. 1318. 4. & N. 10.
- Plus valere quod agitur, quam quod simulatur concipitur*; quam vim habet. VIII. 1365. 2. 3.
- Vasallus an domino stipulari utiliter possit. III. 571. N. 9.
- an postellus contra dominum feudo cadat. V. 54. N. 34.
- quatenus vindicetur a domino. V. 809. N. 7.
- Vectigal quid sit, & unde dictum. VIII. 318. 7.
- fraudati que sit pena. II. 1344. 13. & N. 3.
- Vectigal fixum quid sit. IV. 472. 3. & N. 2.
- Vectigal solarium quid sit. IV. 348. 13.
- Vectigal injustum fraudare licet. IV. 395. N. 3.
- Quare vectigalium societas morte unius ex sociis non finietur; sed transit ad heredes. IV. 998. 4. & N. 5.
- An de jure percipiendi vectigalis detur utile interdictum. IV. 292. N. 7.
- Vectigales egri pignori dari possunt. VI. 905. 2.
- Velleja Lex. Vide *Lex Pelleja*.
- Vellejanum S. C. Vide S. C. *Pellejanum*.
- Veneficiorum quinquaginta sit. IV. 993. 15.
- Venatio quatenus in fructu esse dicatur, aut secus. III. 68. 13. & N. 6.
- Venationis jus an Principes recte sibi reservaverint & an jure pene capitis sit illata violatoribus. I. 693. 694. N. 6.
- Venditio, sive emptio venditis quid sit, & unde dicta. VIII. 725. 1. 2. & 726. seq.
- Quomodo resint ad emptioem venditionem necessarii. VIII. 727. 5. 6. 7. & 728. seqq.
- Vide *Emptio*.
- Emptio venditio preter consensum neque literas, neque rei presentiam, neque traditionem desiderat. VIII. 731. 1. & 732. 2.
- Venditio absolute contracta, & rite perfecta non retractatur, causa non incerta, quam venditor habebat in animo. VIII. 749. 1. seqq. & 750.
- Venditio contracta donationis causa que sit, & quare nulla. VIII. 753. 2. 3.
- Venditio in alterius contrahentium voluntatem collata, quando nulla sit, vel secus. VIII. 769. 1. & 770. seqq.
- Venditio facta sub conditione, quanti Titius aestimaverit, an valeat. VIII. 781. 1. & 782. seq.
- an redigenda sit ad arbitrium boni viri, si Titius non justo pretio aestimaverit. VIII. 783. 5. 6. & 784. seqq.
- quid si Titius constituerit pretium minus dimidia justis pretii. VIII. 786. 13.
- an sit nulla, ubi Titius pretium non arbitretur, quasi conditio venditionis defecerit. VIII. 786. 14. & 787. seqq.
- Quorum rerum sit rata venditio. VIII. 789. 2. seqq. & 790.
- Quorum rerum nulla possit fieri venditio. VIII. 845. 2. & 846. seqq.
- Quoniam personam vendere prohibeantur. VIII. 853. 63. 854. seqq.
- Venditio rite perfecta an rescindi possit, altera ex contrahentibus invito; & quomodo. VIII. 863. 1. 2. & 864. seqq.
- An, & quando rescindi possit venditio rei facta minoris dimidia veri pretii. Et anda verum pretium sit aestimandum. VIII. 879. 5. seqq. & 880.
- Venditio ita facta rescindi non potest, ubi venditor beneficio L. 2. C. de resc. vend. renuntiavit. VIII. 881. 14.
- quid si minor superiori beneficio renuntiavit. VIII. 881. 17.
- quid si renuntiavit, interposita jurejurando. VIII. 881. 18. & 882. 19. & 20.
- quid si is, qui vendidit rem minoris dimidia veri pretii, dixerit in instrumenta se donare, quod pleris valet. VIII. 882. 20. 21. & 883. seqq.
- Qui minoris dimidia justis pretii rem vendidit, hoc solo nomine agere potest ad rescindendam venditionem. VIII. 884. 27. & 885. 28.
- Quid petat, & quid consequatur venditor, qui utitur beneficio superioris legis. VIII. 885. 29. seqq. & 886. seqq.
- Quo remedio agat venditor ad rescindendam venditionem. VIII. 889. 44. & 890. seqq.
- An quod hic datur beneficium laeso venditori, idem tribuendum sit emptori, & qua condicione. VIII. 892. 48. seqq. & 893.
- Quid hic consequatur a venditore fraudatus emptor. VIII. 893. 51. seqq.
- An beneficium hujus legis emptori, & venditori tributum ad alios contractus transferri possit; & ad quos. VIII. 894. seqq.
- Venditio frumenti, vini, vel olei facta relate ad pretium, quod in foro vendatur illo die, rata est. III. 768. N. 15.
- Venditio disjunctive facta; puta, vende tibi hoc aut illud, ratio est conditionalis. VIII. 997. 23. & 998.
- Venditio vini ad mensuram venditi conditionalis est, novum adminus vine. VIII. 997. 22.

Venditio eris facta pro auro, an, & quomodo valet. XI. 671. 5.

Venditio dolo vel metu facta ipsa jura nulla. VIII. 923. 1. & 925. 4. & 926. & 871. 6.

Quid intersit, utrum dolo sit facta, vel metu, quod ipsam rei venditio repetitionem. VIII. 926. 5. 6.

An venditio sit dolo facta, unde aestimetur. VIII. 926. 7. & 927. *seq.*

Venditio facta ea lege, ut pretio ad tempus non soluto, res fiat incumpta, valet. VIII. 1138. 2.

— qua actione venditor rem ita venditam, pretio ad tempus non soluta, repetat. VIII. 1139. 3. 5.

Venditiones emptionis quatenus sint. X. 1312. 5.

— utrum causa, vel nomine non datur redhibitio. *ibid.*

Quatenus sint prestationes venditoris. III. 774. 3.

Venditor tradere debet emptori rem, & possessionem rei vacuam. III. 774. 4. & 775. & 777. 6. 7. & 778.

— an praesice cogatur rem tradere; an vero prestare teneatur id quod interest emptoris. III. 775. 4. & N. 1. VIII. 1027. 4. 5. & 1028. *seqq.*

Quatenus venditor teneatur, si vendita res perierit, vel sit facte deterior ante traditionem. III. 775. & 776. 5. & N. 2. VIII. 987. 3.

— evictionem rei venditae praestare teneatur. III. 777. & 778. 7. VIII. 999.

— quatenus concurrere oportet, ut evictionem praestare debeat. VIII. 999. 27. & 1000.

— rem tradere debet incorruptam, & ab omni onere liberam. III. 785. 1.

Venditor morbum, vitiumve rei venditae praestare solet. III. 786. 787. 3.

— in quibus causis praestare non teneatur. III. 787. 4. 5.

— praestare non cogitur tributa, & pensionationes, quas rei inherere ignoravit. III. 794. 17.

— secus si scivit, & tacuit, vel celavit. III. 794. & 795. 17. VIII. 1058. 3. & 1059. 4.

Incommodum rei venditae quibus temporibus spectat ad venditorem. VIII. 991. 5. *seqq.*

Quare incommodum interitus rei, quod accidit pendente conditione, non vero deteriorationis pertinet ad venditorem. VIII. 995. 20. *seqq.*

Venditae rei commodum praestare tenetur venditor emptori, perfecta venditione. Et quando perfecta dicatur. III. 799. 2. & 802. 803. 8. VIII. 989. 1.

— venditae rei commodum quae. III. 800. 3. 801. *seqq.*

Quae pensiones aut fructus venditae rei, & antea locatae praestare debet venditor emptori. III. 802. 6. & N. 4.

Fructus ex re vendita cum perceptas, tam qui percipi potuerint, praestare debet statim: usurae pretii ex mora duntaxat. VIII. 1070. 5. 6. 7.

Prestationes venditoris tres in stipulationibus positae; & quatenus. III. 803. 9. 10. & 804. *seqq.*

VIII. 1071. 2. 3. & 1072. *seqq.*

Tom. XII.

— in tribus illis prestationibus nuda sufficit reprobatio venditoris. III. 806. 14. VIII. 1074. 10. 11.

— in uno tamen casu est necessaria satisfactio; & in quoniam. III. 807. 14. VIII. 1074. 11. 12.

Quatenus prodita sit adversus venditorem actio superiorum prestationum nomine. III. 808. 15.

Venditor quomodo venditae rei dominus loasse probetur. VII. 1024. 17.

— an possit repetere rem, cujus pretium nondum est illi solutum; & qua actione. VIII. 753. 1. & 754. *seqq.*

Nemo cogitur vendere rem suam accepta publice utilitatis causa. I. 673. 4. VIII. 763. 1.

— triplex superioris definitionis exceptio; & quae. VII. 835. 9. VIII. 765. 5. *seqq.*

— quando cavere sibi debet emptori, fiduciosorumque delictis. VIII. 768. 6. & 769. 7.

— non potest emptione perfecta discedere ab illi, invito emptore. III. 768. 4.

Quatenus vendere prohibeatur natura, vel jure. VIII. 853. 63. 64. 854. *seqq.*

Venditor vi coactus quid differat ab illo, qui est dolo deceptus; & quomodo decipiatur. VIII. 926. 5. *seqq.* & 927. 8.

— ejus dolus emptori bonae fidei non nocet, nisi vitio rem venditam affecerit. VIII. 1005. 1. & 1006. 2.

Venditorum quae competant actiones. VIII. 1211. 1. *seqq.*

Vendens rem ea lege, ut certe die traderetur, teneatur in id quod interest si non tradat; & quo tempore aestimetur id quod interest. VIII. 1061. 1.

Venditoris heres non potest emptori movere contrarium de re vendita. IX. 1485. 1.

Qui rem alienam bona fide vendidit pro sua, tenetur actione negotiorum gestorum de pretio. X. 319. 2.

Quicquid rem alienam cum nomine vendit, is de pretio non aliter domino tenetur, quam si inde locupletior factus sit, sive rem bona, sive mala possederit. Et quomodo factus inde locupletior intelligatur. X. 316. 4. & 317. *seqq.* & 401. 8. 402.

Quandotem dominus rei ab alio venditae possit rem suam vindicare ab emptore, & consequi pretium a venditore. X. 400. 7.

Venditor ille vult teneatur de pretio venditae rei alienae, qui ex lucrativa causa possidens eam vendidit. X. 402. 9.

Venditor, qui fines agri demonstravit, praestare debet illorum evictionem; at si de eo nihil dixerit. IX. 1479. 1.

— evictionem finium non praestat, qui rem suis finibus vendere se dixerit. *ibid.*

— uni tamen emptiorum, quatenus sciebant revera esse, fines agri demonstravit. *ibid.*

An venditor ad utiupandam rei possit accessione ejus, qui rem redhibuit. I. 1086. 10.

- Venditor ab emptore denotatus evictionis nomine farum emptoris sequi debet. IV. 1213. & 1214. 7.
- Venditor qui prena afficiatur, si rem pignoratam vendidit ignoranti. VIII. 1133. 6.
- Venena mala quare in commercio non habeantur, adeoque nec vendi, neque emi possint. VIII. 846. 6.
- Venefici si convicti, & confessi damnati fuerint, non possunt appellare. VI. 414. 10. & N. 11.
- Veneti quare se liberos, neque Imperii Romano subjectos esse profiteantur. I. 695. N. 1.
- Venetis Senatus vera Romani Senatus imago. VI. 417. N. 19.
- Venia etatis quando, & a quo impetrari possit. V. 1194. 28.
- Principi reservatur. V. 1194. N. 23.
- an adversus illam detur in integram restitutio. *ibid.*
- Vide *Ætas*.
- Verba directa quæ. II. 147. 8. & N. 2.
- Verba precaria quæ. II. 705. 10.
- Verba generalia semper ad speciem, de qua prius actum est, referri debent. XI. 1423. 4.
- Verba enunciativa inducunt dispositionem favore liberorum. V. 1376. N. 17.
- Verba hæc; *Arbitratus Læti Titili*, conditionem habent. XI. 914. 9.
- *Arbitratus boni viri*, adjecta cautione de rato quid significant. V. 262. 22.
- *Hoc amplius*, quam vim habent in legatis. II. 1029. 16.
- *Eo amplius post solvam*, tempus solutionis futurum, non precedens designat. X. 491. & 492. 8.
- *Sempronio do, lego ex reductu, quos habeo in illo agro meo partem sextam*, an usum fructum, an potius legatum designat. III. 47. & 48. 15.
- *Et hereditibus*, continent heredes, in infinitum in relictis novis; secus in usufructu. II. 944. N. 14.
- *Idem* proximior demonstrare solet. X. 591. 23.
- *Ille* demonstrat remotior. *ibid.*
- Verba *Intelligere debes rem oculi*, & manifesti juris indicant. IX. 1202. 2.
- *In limine contractus*, quid significant. VIII. 1503. 2.
- *Nego narrata, preut narratur, et dico petita fieri non debere*, non habent litis contestationem. VII. 195. N. 4.
- *Nisi quis dicat*, non excipientis sunt, sed repandantis id quod sequitur. X. 1241. 1.
- Verba *Non cuiuslibet*, orationem faciunt particularem. I. 821. N. 8.
- *Non facile* significant idem ac *non temere*, & sine iusta atque evidenti causa. X. 934. 2.
- Verbum *Oportet* præsens tempus continet, non futurum. XI. 168. 3.
- *Oportebat* continet tam præsens, quam futurum. XI. 1686. 2.
- Verba *Pertinere ad aliquem*, quam vim habent. X. 608. 2. & 670. 4.
- *Per fundum* quam sententiam habeant. III. 366. 11.
- *Per iudicem petere*, idem solet, ac iudicio petere. X. 345. & 346. 3.
- *Cum petiero, Si petiero* quomodo diversum aliquid significant. IV. 96. 8. 9.
- *Pronuntiare, et statuere* quid significant, & quomodo differant. XI. 118. N. 2.
- *Proprie, non improprie, non proprie* singula quid significant, & quomodo in se differant. II. 1103. N. 3.
- *Quidquid pervenerit, vel quidquid supererit*, quam sententiam habeant. II. 635. 21.
- *Quidquid de bonis supererit, vel Quidquid ex hereditate, bonisve meis ad te pervenerit*, quomodo significatione differant. *ibid.*
- *Quidquid pervenerit; vel quantumque pecunia pervenerit*, quid significant, & quomodo differant. II. 737. 23.
- Verba *Quidquid ex hereditate mea ad te pervenerit, rogo ut restituas*, an, & quomodo continent prælegata. IX. 629. 1. 631. seq.
- quare non continent mortis causa donationes. IX. 630. 2.
- *Quod præiudicium hereditati non fiat*, continent exceptionis formulam. V. 727. 12.
- *Secundum statutum consuetudinis formam*, quid significant. VII. 431. 2. 2.
- *Si pubes factus fuerit, si pubes erit*, an & quid diversum significant. II. 1021. 8.
- *Cum voluerit heres, an legatum faciant* conditionale. II. 809. 10.
- *Cum volueris, Si volueris*, an & quomodo significatione differant. IV. 96. 8. 9.
- Verba hæc; *Videamus ne*, significant affirmationem rei, non dubitationem apud joris auctores. X. 1195. 3. XI. 489. 9.
- Verborum proprietates diligentissime retinenda. I. 121. 5. V. 1221. XI. 8. 11. 13. & 14. 20. & 31. 2. & 68. 3.
- quando ab ea recedi debet. I. 121. 5. IV. 423. 18. V. 1219. & 1220.
- Verborum usus, & significatio in mutari possit a Principe. I. 10. 12. & 11.
- Verborum obligatio. Vide *Obligatio verborum*.
- Verba in se multiplicem habent significationem. II. 8. 9. 2.
- non jura, & facultatem agendi duntaxat; sed & actionem verbi significant. *ibid.*
- Veritas rei potius attendenda in contractibus, quam scriptura. VII. 1369. 1. & 1370. seqq.
- Vide *Scriptura*.

- Vespertilioes quinam dicti. VI. 143. N. 3.
 Vespillones qui. I. 267. 1. N. 1.
 — vitæ conditione viles. V. 90. N. 9.
 Vestales testandi jure potiebantur, etiamsi im-
 pberes. II. 33. N. 15.
 — solitæ erant a patria potestate. I. 361. N. 1.
 — qua etate capebantur a Pontificibus. II. 33.
 N. 15.
 — non poterant in jus vocari. VI. 28. 20.
 — neque jurare cogebantur. X. 812. 19.
 Vestimenta an usumfructum recipiant. III. 29. &
 30. 5. & N. 2.
 Vestimenta locare non licet fructuario. III. 72.
 19.
 — quid si vestem, aulæum, scenicum appa-
 ratum habeat in usufructu, quem in usum ista lo-
 care debeat. *ibid.*
 Velare legis est virtus. I. 24. 3.
 Veterani definitio. VII. 1258. 4. & 1259.
 Juro veterani quinam utatur. I. 493. & 494. 38.
 Veterani a tutela pagavorum immunes, non autem
 a tutela conveteranorum. *ibid.*
 Quinam veteranorum numero non contineantur.
 VII. 1260. 19.
 Veteranorum privilegia quæ. VII. 1257. 1. 2.
 Quenam concurrere oporteat, ut quis potiat
 veteranorum privilegiis. VII. 1257. 3.
 Qui se dicit veteranum, id probare debet, & quo-
 modo. VII. 1260. 20. *seqq.*
 An probare debeat se esse veteranum, qui est in
 quasi possessione privilegii, cum vocatus ad
 munera publica recusavit. VII. 1261. 24.
 Vetustas cujus initii memoria non extat, quæ sit.
 IV. 545. & 546. 8.
 Via (servitus) quid sit, quomodo differat ab actu.
 III. 282. 15. 16.
 Si via petatur ab uno ex promissoris heredibus,
 nec præstetur ab aliis; adversus hunc datur so-
 ludi condemnatio. IV. 54. 8.
 Vix promissor uni ex stipulatoribus petenti con-
 demnatur in partem agentis duntaxat. *ibid.*
 — quæ differentie ratio. IV. 55. 9.
 Viatores, & apparitores quinam sint. VII. 82.
 14.
 Vici non alio modo obligantur, quam civitas. X.
 419. 7.
 — sed non possant in integrum restitui, ut civi-
 tas. X. 420. 9.
 Vicarius assignatus a Principe, vel a lege concu-
 rentem habet cum Magistratu jurisdictionem.
 IV. 1176. N. 13.
 Tria Viciorum genera. IV. 1120. N. 9.
 Gerens vices præsidis vel alterius differt a delega-
 to; & quomodo. IV. 1119. N. 9.
 Vidua vocatur interdum etiam illa, quæ virgo est.
 II. 1046. N. 10.
 — secus ex jure novo. II. 1049. 20.
 Vidua domicilium & forum defuncti mariti retinet.
 IV. 1219. 4.
 — si alteri nupsit: sequitur forum secundi ma-
 riti, etiamsi conveniatur ex causa nata tempore
 prioris matrimonii. IV. 1219. N. 12.
 — dummodo tamen non fuerit in iudicium tem-
 pore prioris viri deducta. *ibid.*
 Vidua habet fori privilegium, etiamsi partes acto-
 ris agat. IV. 1324. & 1325. 1. & N. 2.
 Vidua habetur illa etiam, quæ virum habet capti-
 vum, proscriptum, ad triremes damnatum, vel
 diutius absentem. *ibid.*
 Vidua an fori privilegio gaudeat, si dives fuerit.
ibid.
 — non potest uti fori privilegio adversus aliam
 viduam, vel adversus pupillum. IV. 1326.
 N. 3.
 — an perdat dotem ob commissum stuprum. III.
 1031. N. 5.
 Vidue intra annum luctus prohibentur nubere ex
 jure civili: secus ex jure divino, vel canonico.
 III. 949. & 950. 25.
 Viles qui sint. V. 90. N. 9.
 — differunt ab iis, qui laborant infamia facti.
ibid.
 Viles an possint esse iudices. IV. 1378. N. 18.
 Villicus qui. VIII. 68. 69. 12.
 — quorsum villæ præpositus. *ibid.*
 — ex ejus contractu quando dominus conveniri
 possit. VIII. 69. 13.
 — quomodo differat ab institore. *ibid.*
 Villico electo, vel possessione illius vendita, an
 possint vendi res, quibus ad agrum colendum
 utatur si pignori sicut obligatæ. IX. 1087. 3.
 4.
 Vulgatum in jure, *Si vinco vincentem te, mul-
 to magis vinco te*, quam habeat sententiam:
 VI. 949. & 950. 8.
 Vinculum duplex; & quæle utrumque. VII. 806.
 6. 7. 8.
 — proprie dictum quod. VII. 806. 5.
 — dictum per metaphoram quodnam sit. III. 415.
 5. & N. 4. VII. 806. 5. & 807. 10.
 Vindex quinam dicatur. IV. 553. N. 1. V. 757.
 N. 1. VI. 723. 4.
 Vindicare, verbum ambiguum, & quæ sit varia
 ejus significatio. V. 757. N. 1. VI. 722. 4.
 Potest vindicari res ab omnibus, qui eam possident,
 aut detinent. V. 787. 3. N. 6. & 788. *seqq.*
 — Vide *Rei vindicatio*.
 Vindicæ an significant possessionem; an vero rem,
 de qua lis erat. V. 758. N. 1.
 Quandam Prætor vindicias dare dicebatur. *ibid.*
 — quinam eas ferre dicebatur. *ibid.*
 Vindicarum lis quanam. V. 760. N. 1.
 — eam plerique comparant summarissimo pos-
 sessorio. V. 804. N. 1.
 Vinum dolare quod. IV. 836. 18.
 — quandam venditor effundere possit, si em-
 ptor recipere nolit, coadiecto die. *ibid.*
 Virgo vocatur mulier. Et vicissim nupta, vel cor-
 rupta vocatur virgo in jure. III. 721. N. 2.

- an privilegio fori potiat ut vidua. IV. 1325. N. 2.
- Boni viri officium quibus in rebus positum sit. VII. 830. 7.
- signa & indicia quæ. VII. 830. 11.
- An virtus omnis præcipiatur a legibus. I. 186. 7. & 187. & 188. N. 7.
- Virtutis alimenta, præmia, & pænz. V. 67. 36.
- Ejus præstantiæ professorum immunitati causam dedit. X. 827. 6.
- Vis bonorum raptorum. Vide *Rapina*.
- Vis omnis juri contraria. I. 17. 2.
- Vis contraria consensui. III. 482. 12.
- Eadem vitiat contractus, & quomodo. III. 482. 12. IV. 1191. 8.
- contraria publicæ salutis, & tranquillitati, adeoque bonis moribus. IV. 382. 32.
- Quomodo differat a dolo; & an semper adjuncta sit dolo. IV. 405. N. 11. & 406. *seqq.*
- Vis ablativa, expulsiua, turbativa, inquietativa, & compulsiva quibus singule interdictis coercantur. IV. 369. 18. & 370.
- Vis inquietativa quæ sit; & an differat a turbativa. IV. 324. 7. & 325. N. 2.
- Vis justa quæ sit. IV. 1035. 3.
- eadem est admissa certis conditionibus, & legibus. *ibid.*
- rationis, atque juris ministra. IV. 395. N. 3.
- adhibenda est a magistratu legitima via, atque ordine. IV. 1036. 5. & N. 4.
- Vis major, seu divina quæ sit & ex quibus causis nascatur. IV. 655. 12. & N. 9. VIII. 29. 2. *seqq.*
- Vide *Casus fortuitus*.
- Vis privata quæ. IV. 269. N. 2.
- publica quæ. *ibid.*
- Vis privata quotidiana diversa est ab armata. *ibid.*
- Vis omnis sive privata, sive publica est contraria bonis moribus, & vindicatur legibus Julis publicorum judiciorum. IV. 282. 16.
- Vis, quæ alienam possessionem invadit, qua actione vindicetur. IV. 267. 1. 2. & 268. *seqq.*
- Vis privata adversus latrones, & alios rem nostram invadentes a jure permissa. IV. 1041. 5. & N. 3.
- nec solum a jure civili, sed etiam a jure naturali, & gentium. IV. 1041. N. 4.
- & quidem permittitur cum ad repellendam vim illatam, tum ad eam, quæ prope est ut infatur, avertendam. IV. 1041. N. 5.
- sive ea corpori nostro, sive conjunctorum inferatur. IV. 1042. N. 5.
- an vi propellenda vis, quæ rebus nostris inferatur. IV. 1042. N. 6.
- Vis, qua utimur ad defensionem, quibus conditionibus permissa. IV. 1043. 6. & 1044. *seqq.*
- Leita ea vis quæ prohibeat, non quæ ulciscatur injuriam. IX. 915. 2.
- Vis permittitur adversus fugientem debitorem, & fures, secum ferentes pecuniam; vel rem furto sublatam. IV. 1046. & 1047. 10.
- Nemo vi privata potest auferre impune suam a debitore. IV. 1037. 1.
- Quare privatis sit adempta potestas auferendi vi suam. IV. 1038. 3.
- Vis abesse debet a creditore. VII. 810. 31. 32.
- Quænam præmia constitutæ sint a legibus adversus vim facientes creditores. IV. 1038. 2.
- Quatenus vitiose possidenti non licet se defendere adversus vim adversarii. IX. 916. 5.
- Ubi cautum sit de vi generaliter, coivis omnis continetur. XI. 1186. 6.
- De vi agi potest criminaliter & civiliter; & quatenus utroque modo. IX. 921. 12.
- Visiones quænam dicte I. Cto Ulpiano. V. 708. & 709. 37. & N. 20.
- Vita Hugonis Dunelli. I. iv. *seqq.* X. iij. *seqq.*
- Vitium est, aut corporis; aut animus; & quale sit utrumque. X. 1300. 6. & 1301. 7.
- Vitium, vel operis, vel loci, vel ædium quæ sit, & quotuplex. IV. 532. 25. & 533. *seqq.*
- Vitia rei venditæ quænam sint palam, recte, & occulte pronuntianda. X. 1299. 5. & 1300. *seqq.*
- Vitricus quando alere teneatur privigno. III. 452. N. 2.
- an possit in jus vocari a privigno sine venia. VI. 32. N. 22.
- Viventis nulla est hereditas. II. 388. 5.
- Unciarum appellatio quorsum inventa fuerit. VIII. 1297. 2.
- Unio prolium quid sit. II. 1118. N. 3.
- Ea recepta apud Germanos. *ibid.*
- in Ea datur jus accrescendi ex successione. II. 476. N. 11.
- an & ex contractu. *ibid.*
- Universitas pro Academia. Vide *Academia*.
- Universitas an pro cive reo in criminibus intervenire possit. V. 178. N. 5.
- potest dare procuratorem cum ad agendum, tum ad se defendendum. V. 223. 17.
- debet habere arcem communem, & res communes. *ibid.*
- Universitas obligari non potest ex contractu suorum actorum, nisi certis conditionibus. X. 420. 9.
- an cuilibet universitati detur restitutio in integrum. *ibid.*
- Quod cum universitate geri non potest, cum singulis agi potest. XI. 96. 4.
- Universitati relictum non debetur singulis. XI. 7. 5.
- Quod est universitatis, idem non est singulorum. XI. 7. 6.
- Quod universitati debetur, idem singulis debetur. XI. 7. 7.
- Universitatis res quæ sint. Vide *Res Universitatis*.

Universitas rerum quid. II. 3. 2. & N. 1.
 Per universitatem acquirere quid sit. *ibid.*
 Quibus modis res acquirantur per universitatem.
 VIII. 1163. 5. *segg.* & 1164.
Vide Acquirere, Acquisitio
 Vocabula quare sint inventa. II. 791. 14.
 Vocatio in jus an sit necessaria; ad quae pertineat,
 & an impune possit omitti. VI. 10. 2. & 110.
 10. & 111. *segg.*
 — quod sit. VI. 17. 4. VII. 77. 8. & 78. *segg.*
 — est basis sive fundamentum ordinis iudicii.
 VI. 7. 6. & N. 7. & 8. VII. 809. 23.
 — pars iudicii prius appellatur latius significata.
 VI. 5. 6. & 6.
 Vocatio iusta esse debet. VII. 81. 12.
 Trin in iusta vocatione necessaria; & quae. VI. 21.
 5. & 22. *segg.* VII. 81. 13. 82.
 Qualis apud veteres sitis vocationis. VI. 22. 6.
 VII. 81. 13.
 In ius vocari possunt omnes, praeter illos qui ex-
 cipiantur; & qui sint. VI. 27. 7. VII. 82. 15.
 Disi. in quo adesse debebat coram iudice vocatus,
 olim indicabatur a partibus. VI. 37. 8.
 — Hodiernis moribus tempus est a lego constitutum;
 vocaturque legitimus. VI. 39. 9.
 — quod a die recepti adiecti seu citationis exclusi-
 va computatur. VI. 39. N. 26.
 Veratio in ius quomodo fiat adversus aborem.
 VI. 14. 3. VII. 75. 4.
 — Interrumpit quancunque praescriptionem. I.
 1177. 15. & 1178. 17. VI. 698. 4.
 Vocato in ius, & aborati viginti mille passus in diem
 numeratur, ut ad urbem secedat. XI. 1675. 1.
 — qui postrema die supervenit, licet numerum
 viginti mille passuum non expleant, integrum
 tamen diem occupant. XI. 1677. 2.
 Vocatum in ius vi eximitur, quae pena efficitur.
 IV. 233. 6. & N. 4.
 Pena non malefactor, qui vi exemit vocatum ad
 iudicem pedaneum. IV. 233. N. 3.
 Vocatus in ius aut satisfacere debebat, aut trahere-
 tur in ius etiam invitatus. VI. 37. 8. & 41. N. 1.
 & 108. 8. VII. 83. 16. 84. 18.
 Voluntas testatoris praefertur propriis verborum
 significati. XI. 12. 16. & 13. 20.
 Voluntas conjectura non admittitur contra aper-
 tam significationem verborum. II. 713. N. 1.
 Voluntas obscurae interpretatio in partibus heredi-
 tatis obdicienda, vel non adscriptis quomodo
 faciendi. II. 223. 1. 2. & 214. 3.
 Ex duobus rebus disjunctum relicta, si in altera
 sit ambiguitas: ex alterius estimationis expen-
 da voluntatis interpretatur. XI. 3. 3. *segg.*
 Questioni voluntatis quando sit locus, aut secus.
 IX. 593. 1. 2.
 — de eo responderi non potest ex cognitione iu-
 ris; sed tota aestimatur arbitrio iudicis. IX. 593.
 2. & 594. 3.
 — *Vide Conjectura, Interpretatio, Testator.*

Urbis appellatione Roma significatur. XI. 1673. 1.
 — urbs attamen a Roma differt; & quomodo. XI.
 1673. 2.
 Urbes nasci dicuntur. Uti & Natales Urbium di-
 citur. VI. 258. N. 22.
 Usarius aedes habitare potest cum domesticis;
 & hospites etiam; & convietores potest recipere.
 III. 213. 3.
 — dummodo inhabitore cum illis honeste possit.
 III. 214. 5.
 — *Vide Edes.*
 Usarius fundi partes forendis fructibus destinatas
 occupare non potest. III. 215. 12.
 — sumere potest ex fructibus; qui in fundo na-
 scuntur quotiens sibi, usque sufficiat ad victum.
 III. 216. 11.
 Quid usarius sufficiat, unde sit aestimandum. III.
 217. 11.
 — an sumere possit etiam in rure, tum in oppido
 ex fructibus quod satis sit civitatis, & hospiti-
 bus. III. 217. 12.
 Quae hic habenda domesticorum ab hospiti-
 bus. *ibid.*
 — an sumere possit etiam quod familiaris sufficiat
 in annuam, tametsi fructus omnes fundi consu-
 met. III. 218. 13. 14.
 — quantum usarius exereere debeat. III. 222. 26.
 & 223.
 Usarius vestigalia, tributa, sumptus refectio-
 nis, culturas, agrorum, alimentorum in pecora;
 & municipia prestare debet. III. 223. 27.
 — quandoque contra rei usum, vel solus pre-
 stare, vel una cum usufructuario dividere de-
 beat. III. 223. & 224. 28.
 — *Vide Usus.*
 Usucapio quid sit, & unde dicte. I. 953. 2. & N.
 1. & 954. 3. & N. 3.
 — est utilis Reip. nec requiritur contraria. I. 955.
 4. & 956.
 — est acquisitio domini, quae contingit invito
 domino. I. 941. 1. & 942. *segg.*
 — est vera species alienationis ex parte legis trans-
 ferentis, non ex parte domini amittentis. I. 941.
 1. N. 1. & 942.
 Usucapio impugnatur. I. 1163. 1. & N. 1.
 — defenditur. I. 1165. 2. 3. & 1166. *segg.*
 Usucapio olim differebat a praescriptione; & qui-
 bus rebus. I. 944. 4. & 945. *segg.*
 — hodie non differt a praescriptione. I. 943. 2.
 — quousque; & quomodo veteres differentias sa-
 tulat Justinianus. I. 948. 8.
 — & quare titulos in codice distinctos retinuit
 idem Imperator. I. 949. 9.
 — utraque quo tempore, atque iure sit introducta.
 I. 943. N. 2.
 Cur praedia provincialia non poterant usucapi ex
 vetere iure. I. 947. & 948. 7. & N. 8.

Errant, qui opinetur usucapionem pertinere ad res mobiles; ad res immobiles autem longi temporis prescriptionem. I. 956. 10. 11. & 951. *segg.*

Quoniam sint usucapionis causae. I. 956. 6. & 957. *segg.*

— necessaria est ad usucapionem acquirendam iusta possessio. I. 1039. 1.

— necessaria iusta possessio est, sive iustus titulus. I. 1039. 2. 3. & 1040.

Quoniam sint iusti tituli ad usucapionem habiles et quae idem. I. 1040. 4. & 1041. *segg.*

Quare iustus titulus ad usucapionem sit necessarius. I. 1049. & 1050. 23.

Nullo modo rem usucapiunt, quicumque non habent verum usucapionis titulum, licet bona fide putent se habere. I. 1052. 3. & 1053.

— quoniam vere habent hos usucapionis titulos, puta, pro soluto, pro Donato, pro Emptore, pro Dote, pro Derelicto, pro Herede. I. 1053. 5. 6. & 1054. *segg.*

Usucapio non parit erroris causam, ubi iusta sit erroris causa; & quae sit talis. I. 1056. 14. *segg.* & 1057.

An possit usucapere res hereditarias, qui pro herede possidet. I. 1057. 18.

An usucapere possit, qui per iuris errorem putat se habere iustum titulum. I. 1057. & 1058. 19.

An possit usucapere, qui possidet ex iniusta causa, vel nulla, incipit ex nova causa possidere. I. 1059. 1. & 1060.

Nemo usucapere potest, nisi ex una causa; & eum possidere possit ex pluribus causis. I. 1060. 2. & 1061. *segg.*

Bona fides ad usucapionem necessaria. I. 1061. 1. — quis bona fide possidere dicatur, ad hoc et rem possit usucapere. I. 1062. 2. & 1063. *segg.*

Quare usucapio procedat scienti duntaxat: possessione vero etiam ignoranti. I. 1064. 5.

Quare usucapio etiam ignorantibus nobis per servos & filiosfam. acquiratur. I. 1064. & 1065. 6.

Bona fides in servo, & filiofamilias necessaria, ut possit usucapere ignoranti domino, vel patri. I. 1065. 7.

Bona fides initio possessionis duntaxat est necessaria ad usucapionem. I. 1065. 8.

An mala fides superveniens interrumpat usucapionem. I. 1065. 8. 9. & 1066.

Quare in fructibus acquirenda necessaria sit bona fides in quocumque fructuum acquisitione, secus ac in usucapione. I. 1066. 10.

— Vide *Bona fides*, & *Fides bona*, vel *mala*, & *Bona fides possessor*.

Necessaria est ad usucapionem voluntas ejus, a quo possidere incipimus. I. 1069. 1.

— quando videamur sancisci possessionem voluntate auctoris. I. 1069. 2. & 1070. & 1071. *segg.*

Quanto temporis spatio procedat usucapio rerum immobilium inter praesentes, & quanto item inter absentes. I. 1073. 1. & 1074.

— Quoniam hic praesentes habeantur, vel absentes. I. 1073. & 1074. 1.

Usucapio rerum mobilium triennii spatio procedit inter omnes. I. 1073. 2.

Tempus in usucapione quomodo computatur. I. 1074. 2. & 1075. *segg.*

Necessaria ad usucapionem possessionis non interruptae est continuatio ad finem usque legitimi temporis. I. 1099. 1. & 1100. *segg.*

Usucapio, interrupta possessione, interrumpitur. I. 1101. 3.

— interruptio usucapionis quomodo differat ab usurpatione ipsius usucapionis. I. 1101. 4. & 1105. *segg.*

Usucapio interrumpitur, vel naturaliter, vel civiliter. I. 1104. 10.

— quomodo naturaliter interrumpatur. I. 1104. 11. & 1105. *segg.*

— quomodo civiliter. I. 1110. & 1111. *segg.*

Quid intersit, utrum usucapio naturaliter, vel civiliter interrumpatur. I. 1114. 28. & 1115. *segg.*

Quomodo interrupta usucapio possit instaurari. I. 1107. & 1108. 17.

Hodie interrumpitur usucapio, etiam sola in jure vocatione. I. 1111. N. 6.

Usucapio quid tribuat possessori. I. 1155. & 1156. 2.

Usucapienti datur directio in rem actio, etiam contra veterem dominum. I. 1156. 3. 4.

Usucapio auferit dominium veteri domino. I. 1158. 4.

— aliorum tamen iura, uti pignus, & usufructum, non perimit. I. 1158. 5. & 1159. *segg.*

An usucapio alienatur in foro conscientiae, seu pelli; & quomodo. I. 1170. 8. & N. 4.

Usucapio currit etiam minori; non autem prescriptio; & quare. I. 1126. 6. V. 1115. 9. & N. 7.

— rescindi potest eo postulante, cujus res usucapta est in absentia ejus necessaria, vel probabili. VI. 649. 2.

Usucapio lege dupliciter prohibetur. I. 1123. 1.

Quoniam res usucapere liceat. I. 1117. 2. & 1118. 3.

Usucapi non possunt res, quae non sunt in commercio. I. 1113. 5.

Res incorporales, puta, servitutes usucapi non possunt, et illae tamen longo usu possunt acquiri. I. 1121. 9. 10.

Non possunt usucapi res, quarum alienatio lege est interdicta; & quae sint. I. 1123. 2. & 1123. *segg.*

— possunt tamen usucapi res, quae ante vetitum earum alienationem exierunt usucapi. I. 1125. & 1126. 5.

— & quomodo contra papillam impletur usucapio coepta adversus papilli patrem. I. 1126. N. 4.

Ex quibus causis lex usucapi res vetet domini causa. I. 1127. 2.

- Usucapi non possunt res fisci, eoque dominice, eoque res Ecclesie, vel piae causae, nec res minorum, vel similes. I. 1127. 3. & 1128. *seq.*
- Usucapi non possunt res furivae, aut vi possessae, vel praedii donatae, vel magistratui. I. 1129. 4.
- quae in rebus magistratui donatis quoad usucapionem sit habenda distinctio. I. 1129. N. 3.
- Quare usucapi non potest res mobilis vendita ab eo, qui aciebat alienam. I. 1131. 8.
- Quando usucapi possit ancillae furivae partes. I. 1134. 2. & 1135. *seqq.*
- Trio usucapiois impedimenta, & quae. I. 1171. & 1172. *seqq.*
- Usufructuarius ab emptytenta, & conducere quid differat. III. 19. 20. 16.
- non potest commovere, vel in aliam formam mutare rem, in qua habet usufructum. III. 17. & 18. 14.
- Usa rei alteri data, percipit usufructuarius, quod superest utuario. III. 54. 3.
- habet naturalem possessionem, seu detentionem in usus rei fructuaria, manente usufructu. III. 55. 4.
- habere debet aut iter, aut viam ad fundum fructuarium, servitutes necessarias, puta, luminum ad usum adium, & modicum coercionem in servos fructuarios. III. 56. 57. 6.
- Unde estimatur, quae rerum fructum percepturas sit usufructuarius, singulorum usufructu legat, vel constituto. III. 58. 8. & 59. 9.
- ad quem modum uti frui debet rebus singulis in usufructum datis. III. 60. 10.
- percipere potest fructus omnes, cum naturales, tum civiles. III. 61. 1. 62. 2. 63. *seqq.*
- Vide *Fructus*.
- uno potest cadere grandinae arbores, quae sunt in fundo. III. 64. 7.
- cadere potest sylvam, quae sit caedus; & vendere quod ceciderit. III. 64. 8.
- potest succidere ex silva non caedus grandiores arbores ad villae recreationem. III. 65. 9.
- potest sumere ex silva caedus, quae tamen ex destinatione patrisfamilias non cadebant, ramos, & pedamenta ad omnem usum, & necessitatem. III. 65. 10. 11. & 66.
- potest succidere grandiores arbores demortuas, dummodo alias in demortuorum loco substituat. III. 66. 12.
- quid sumere sibi possit ex arboribus tempestate dejectis. III. 67. 12.
- Vide *Silva caedus*.
- quid & quantum ex venatione percipere possit in fundo fructuario. III. 68. 13. & 69. 14.
- ejus est quicquid servus fructuarius acquirit si ve ex re fructuarii, sive ex aperiis suis. II. 1180. 28. & 1181. 29. III. 70. 16.
- Usufructuarius potest rem fructuam alii vendere, locum locare, gratis concedere, obligare pignori; & quatenus. III. 70. 17. & 71. 18. 72. 19.
- fructus omnes sole perceptione acquirit. Et qui perceptionis modus in singulis fructuum generibus. III. 75. *seqq.*
- Usufructuarius non potest rem fructuariam alienare, nec principia immutare, proprietatem oppignere. III. 83. 1.
- non potest mutare in aliam formam rem fructuariam, etiamsi nullam faciat. III. 84. 2. 85. *seqq.*
- sed nec priore substantia manente, licet usufructuarius inducere aliquid coherens quod mutet qualitatem rei. III. 86. 3.
- an inchoatum in fundo fructuario adificium commutare possit. III. 86. 4. 87. *seqq.*
- Usufructuarius potest facere in fundo ea omnia, ut se quibus non possit percipere fructus. III. 89. 6. & 90.
- Usufructuarius, alia possidente, potest vindicare ab illo rem fructuariam actione confessoria. III. 92. & 93. 4. XI. 1083. 8.
- vi dejectus o fundo aut arboribus interdicto, Unde vi, consequitur restitutionem fructuum rei cum fructibus. III. 93. 4.
- possidea, si uti frui prohibeatur a proprietario, jure proprietatis inutiliter prohibetur; & quomodo. III. 93. 6. & 94.
- an utiliter prohibeat proprietas consentiente usufructuario. III. 94. 7. 8. & 95.
- Usufructuarius uti frui si prohibeatur ab extraneo; quibus remediis uti possit adversus illum. III. 95. 9. 10. & 96. *seqq.*
- Usufructuarius debet curam impendere rei fructuariae ne illa pereat, aut fiat deterior. III. 110. 8. 9. & 111.
- quatenus incommoda seu damna rei fructuariae prestare tenetur. III. 111. 10. & 112.
- sarcire ardes tenetur suo sumptu. III. 113. 13.
- quatenus in rebus sacra tecta prestare tenetur. III. 114. 15. & 115. 16.
- tenetur agrum fructuarium proscindere, vites subterere, aqueductas, & fensas purgare. III. 113. 13.
- fundi seminarium renovare. *ibid.*
- in locum demortuorum arborum alias substituere, & quare in locum demortuorum duntaxat. III. 115. 17. & 116. 18.
- agreste animalis curare. III. 114. 13.
- gregem, vel armentum, vel equitum supplere, & quibus conditionibus. III. 114. 13. & 117. 20. 21. & 118. *seqq.*
- omnia capita. cur sunt proprietarii, & demortui usufructuarii. III. 119. 25. & 120. *seqq.*
- Usufructuarius tributa, & stipendia, vectigalia cur prestare debet. III. 122. 27.
- quid, si testatur onera vectigalium & pensionum publicarum communium injunxerit heredi. *ibid.*
- cavere debet, finito usufructu, se resitutorum rem fructuariam. III. 122. 28. & 129. *seq.*

- an ab omni usufructuario exigatur cautio fructuaria. III. 125. 3. & 126. *seqq.*
- Quenam cavere debeat usufructuarius. III. 130. 14. & 131. *seqq.*
- Vide *Cautio Fructuaria.*
- Usufructuarius si cavere recusat; quibus remediis cogatur. III. 140. 7. & 141. 8.
- quomodo possit expelli a proprietario, finito usufructu. III. 169. N. 1.
- Usura quid sit, & unde dicta. VIII. 359. 3. & 361. 5. X. 1380. 2.
- An sit usura, quod sorti accedit in alia specie, non autem in pecunia numerata. VIII. 395. 1. 2. & 396. & 429. 2. *seqq.* & 430. X. 1381. 3.
- Usura speciei debita non praestatur, nisi speciei ipsius aestimatio debeatur. X. 1381. 7.
- accedere potest debita pecuniae duntaxat. VIII. 359. 3. X. 1381. 5.
- Usura non est, nisi quod exigitur pro usu pecuniae, vel alterius generis, quod mutuum dederis. VIII. 397. 1. X. 1381. 5. *seqq.* & 1382. 8.
- Usurae obtinent vicem fructuum. X. 1381. 6.
- improbata a veteribus philosophis & quare. X. 1382. 9.
- jure Romano permixtae. VIII. 418. 12. & 419. *seqq.* X. 1383. 12.
- jure naturali, & divino vetitae. VIII. 417. N. * 1. & 418. & 419. N. * 2. & *seqq.*
- Usurae tamen compensatoriae, nec humano, nec divino jure improbantur. VIII. 418. N. * 1. X. 1383. 11.
- Usurae quae praemia coercentur a jure Canonico. VIII. 424. N. * 7.
- Usurae stipulatione promissae debentur jure optimo, & possunt exigi de jure civili. VII. 593. 1. & 594. *seqq.* VIII. 361. 1. 362. 2. & 363. 5.
- possunt exigi utiliter, si promissio earum per stipulationem facta probetur. VIII. 363. 5. & 364. 6. *seqq.*
- quomodo per stipulationem facta probetur usurarum promissio. VIII. 364. 10. 11. & 365. *seqq.*
- Usurae jure Romano in omnibus causis debentur, si fuerint in stipulationem deductae & certae sint. VIII. 373. 1. *seqq.* X. 1384. 15.
- citra stipulationem deberi possunt in bonae fidei actionibus, non in actionibus stricti juris, etiam si, pacto in continenti interposito, promissae fuerint. VII. 596. 5. 7. 8. & 597. & 676. 49. 50. VIII. 373. 5. & 374. X. 1384. 16.
- Quinam debeantur in strictis judiciis usurae ex mora, sine ulla stipulatione; & cui debeantur ex nudo pacto, sed non ex mora duntaxat. VIII. 374. G. 7. & 375. X. 1384. 17. 18. & 1385. 19.
- Vide *Civitas, Fiscus.*
- Ex nudo pacto debentur usurae trajectitiae pecuniae; & aliorum generum praeter pecuniam in mutuo. VIII. 375. 7. & 397. *seqq.* X. 1385. 21. 22. *seqq.* & 1386.
- item usurae rei judicatae. Et quid hic peculiariter sit in usurarum quantitate aestimanda. X. 1386. 25.
- promissae per stipulationem cum ea conditione, Si pecunia sua die non solvatur, currere incipiunt sine debitoris mora. X. 1389. 35.
- dummodo tamen imputari possit debitori quod eas non solverit. X. 1389. 36. & 1390. 37. 38. 39.
- Usurae ex pacto debita repeti non possunt, ubi fuerint solutae. VIII. 375. 8. & 376. X. 1386. 26.
- nec solutae imputantur in sortem. VIII. 376. 8.
- Usurae ex pacto naturaliter debita per retentionem pignoris servantur. VIII. 376. 8. & 377. 1. X. 1386. 27.
- an majores usurae, de quibus postea conveniret, possint per retentionem pignoris antea dati servari. VIII. 377. & 378. *seqq.*
- An debitor, qui pluribus annis solvit usuras pacto promissas, in posterum illas praestare teneatur. VIII. 787. 1. & 788. *seqq.* X. 1386. 29. 1387. *seqq.*
- Diuturna praestatio usurarum idoneam probationem promissarum usurarum non continet. *ibid.*
- Usurae in bonae fidei judiciis post moram debentur etiam citra conventionem. VIII. 401. *seqq.* X. 1390. 40.
- & quanam actione peti debeant. VIII. 403. 7. & 501. 1. & 503. 6. *seqq.*
- Usurae non debentur ejus pecuniae, quae propter aliam rem debetur, nisi ejus rei praestatio antecesserit. X. 1390. 42.
- superioris definitionis exempla. X. 1390. 40. 41. 43. & 1391. 44.
- Quinam praestare teneantur usuras in bonae fidei judiciis, etiam nulla interveniente mora. VIII. 402. 6. X. 1391. 45.
- Legatorum, & fideicommissorum usurae post moram debentur. X. 1391. 46. *seqq.*
- multoque magis post litem contestatam praestari debent. X. 1391. 49.
- In legatis & fideicommissis cur potius usurae debeantur ex mora, quam in aliis strictis judiciis. VIII. 404. 8. X. 1391. 47.
- An usurae post litem contestatam debeantur in stricti juris actionibus. X. 1392. 50. *seqq.*
- Usuras centesimas stipulari atque exigere licet in trajectitia pecunia, & in speciebus feneratoriis, uti frumento, oleo, vino, & similibus. VIII. 467. 4. 5. & 468.
- Usurae centesimae debentur ex lege in pecunia debita ex causa rei judicatae post judicari tempus, & in pecunia, quae versa est in usus proprios ab administratoribus. VIII. 467. 5. & 468.
- Usura centesima quae sit, & quare vocetur legitima. VIII. 465. 2. & 466. *seqq.* X. 1394. 55. 56. & 1395. 57.

Centesima misores, puta, trientes, semisses, & beses usurae quae sint. VIII. 469. 6. 7. 8. X. 1394. 55.

Usurae trientes permixtae a Justiniano illustribus personis. VIII. 469. 9. X. 1392. 54.

Beses usurae cur permixtae mercatoribus. VIII. 469. 10. X. 1392. & 1393. 54.

Quoniam jure proprio beses usurae permixtae argentariis. VIII. 469. & 470. 10.

— semisses permixtae personis intermedia inter illustres, & negotiatores. VIII. 469. 8. X. 1393. 54.

Usurae trimenti, vini & similium quomodo, & quam ex nullo pacto debeantur. VIII. 397. segg.

— quare in rebus ejusdem generis, & materiae admitti debeant. VIII. 451. 3. & 452.

Usurae praestit in quibus casibus esse debeantur, & in quibus contra debeantur. VIII. 367. 1. & 368. segg.

Usurae ultra centesimam stipulari non licet jure Justiniano. VIII. 411. seg.

Quare fructuum aridorum nomine, qui mutuo dati sint agricolae, superiores centesima usurae possint exigi. VIII. 413. 1. & 414. seg. & 415. 6. 7. & 417.

— quare in fructibus aridis tantum majores centesima usurae permixtae. VIII. 417. 8. segg.

Usurae trientes exigi possunt ab eo, qui pecuniam dat mutuum agricolae. VIII. 415. 4.

— quare perna sit constituta adversus eos, qui modum usurarum excoeruerint a legibus definitum. VIII. 415. 5.

Supra modum legitimum esse usuras, nec fructus, nec penam stipulari licet. VIII. 405. 1. & 407. 1. & 408. segg. & 411. seg. X. 1395. 58.

Quomodo fructus majores legitimis usuris stipulari liceat. VIII. 427. seg. X. 1396. 61. 62.

Qui stipulanti usuras illicitas promittit, debet tantum legitimas. VII. 602. 6. & 603.

An sit inutilis stipulatio, si huiusmodi usurarum modum excedat. VIII. 471. 14. X. 1395. & 1396. 59.

Quod usurarum seminae ultra modum exigitur, id aut in sortem imputatur, aut restituitur. VIII. 431. 1. X. 1396. 60.

Ac creditor, qui vice usurarum, quae sunt 12. domum debitoris inhabitat, ejus locationis merx est 20. debeat in sortem imputare, quod excedit. VIII. 405. 2. & 406. seg.

— quid si conductum a debitore domum alteri locaverit. VIII. 408. 4.

Usurae pro errore facti solvuntur, etiam post sortem condici possunt, ut indebitur. VIII. 431. & 432. segg.

Nec usurarium, neque fructuum usuras, penas, accessionesve stipulari, vel petere licet. VIII. 475. & 476. X. 1397. 64. 65. 66.

— aliquando tamen fructuum usurae peti possunt, & quomodo. X. 1397. 67.

Judex quem modum servare debeat, cum ex officio in usuras condemnat. X. 1396. & 1397. 63.

Stipulatus minores usuras, ac recte stipuletur majores, si minores sua die non solvantur. X. 1397. 68. & 1398. 69.

Quando usurae deberi desinant. VIII. 436. 1. & 437. segg. X. 1398. 70. 71. & 1399. segg.

Ac iudex condemnare possit ad usuras pendendas, si tertius sententia condemnatus paruerit. X. 1399. 73. 74.

An praeteriti temporis usurae a debitore liberato exigi possint. X. 1399. 75.

Qui stipulatus majores usuras, accepit postea ad daturum tempus minores, remissae intelligitur majores cum praeteriti, tum futuri temporis usuras. VIII. 381. 1. 2. & 382. 3. 4. & 383. X. 1400. 78.

Creditor qui stipulatus est majores, si minores usurae sua die non solvantur, remissae majores intelligitur, statim ac cessante debitore, minores ut antea recepit. VIII. 383. 4.

Creditor, qui die non petit usuras, praeteriti, eos autem futuri temporis usuras remissae committit. VIII. 384. 4. 5.

Quare si debitor minores usuras diu solverit, liberetur in majores: sua autem majores solverit, in illas non obligetur. VIII. 384. 6.

Debitor, qui minores usuras diu solvit defensoribus seu actoribus civitatis, an & quomodo liberetur a majoribus solvendis. VIII. 385. 6. 7. 8. & 386. seg.

Usurae ultra duplum sortis exigi eos possunt. Et quomodo. VIII. 393. 1. 2. & 394. segg.

Ac post rem judicatam usurae peti possunt, si iudex nihil de his in sententia praescripserit. X. 1400. 77.

Usurarii manifesti testamentum facere ventantur a jure Canonico. II. 34. N. 18.

Usurarii manifesti qui sint, & unde prebentur. V. 99. N. 11.

— ac sint infames ipso jure, an per iudicis sententiam. V. 98. 2. & d. N.

— sunt infames, etiam post restitutionem, & post perfectam penitentiam. *ibid.*

Usurpatio quid sit. I. 1101. 4. segg.

Usurpatio jure veteri prodest ei qui possessorem & usucapionem interrumpit. I. 1108. 18.

— an & recentiori jure praestit. I. 1108. 19.

— prodest alia emolumenta. I. 1109. 20.

— nec interest, an possessor ex causa lucrativa rem tenuerit ac onerosa. I. 1109. & 1110. 21.

Usus quibus modis constituitur. III. 205. 2.

— quomodo differat a constitutione usufructus. III. 206. 2. & 205. N. 1. & 206. segg.

— quibus actionibus & remediis conservetur, & retineatur. III. 207. 3.

— quare amissus redit ad proprietarium tantummodo, & nulli accrescat. III. 207. 4.

Uusus quid sit. III. 207. & 208. 5.

- quid commune habet cum usufructu. III. 208. 6.
- qua io re differat. III. 208. & 209. 6.
- Qui habet usum, non potest alii vendere, locare, aut gratia cedere ius utendi; & quare. III. 209. 7.
- Quoniam unus alteri legatus vendi, locareve possit ex conjectura voluntatis testatoris. III. 209. 8. & 210. 9.
- Usum est indivisus. III. 205. N. 1. & 206.
- Si duobus legatus usus, non sufficit utriusque quem habere exitum res possit. III. 206. N. 1.
- Pluribus constituit, vel legari potest solus eiusdem rei usus, si res plurium usu sufficere possit. III. N. 1.
- Usum milium qui habet, non potest illum alii vendere, locare, vel donare. III. 212. & 213. 2.
- Vide *Ædes*.
- Usum fundi quibus in rebus consistat. III. 215. 8. segg. & 216. segg.
- Vide *Usuarium*.
- Usum pecorum in quibus rebus versetur. III. 219. 16. segg. & 220. seg.
- Quorundam usus in operis consistat. III. 219. 17.
- Usum ovium quare non in agnis, lona, vel lacte consistat. III. 219. 18. 19. & 220. 20.
- in stercoreatione agrorum, & lacte modico verator duntaxat. III. 220. 20. & 221. 21.
- Vide *Usuarium*.
- Usufructus quid sit. III. 7. 1. 2. & 8. & 9. segg.
- alius est cum proprietate conjunctus, alius ab eo separatus. III. 10. 7. & 11. XI. 1082. 5.
- sive alius, ut vulgo, casualis; alius fortualis. III. 10. N. 5 & 11. seg.
- Usufructus simpliciter dictus in jure intelligitur a proprietate sejunctus. III. 11. 8. & 12. seg. XI. 1082. 7.
- pars est domini, si fuerit cum proprietate conjunctus. III. 13. 9. & 14. 10. & 13.
- An usufructus pars domini habeatur, ubi fuerit separatus a proprietate. III. 15. 11. & 16. seg.
- Usufructus aut constituitur nobis a lege, vel alieno facto, aut facto & possessione nostra nobis acquiritur. III. 21. 1.
- Usufructus legitimus datur a lege. L. de bonis filiis. adventitius; & que illius privilegia. III. 21. 3. & 22.
- an hic extinguatur, patre monasterium ingresso. III. 21. N. 1.
- II. Datur patri emancipati in bonis emancipati. III. 23. 4.
- III. Datur mulieri iterum nati in bonis, que liberalitatis causa consecuta est a prioro marito; anperstitibus communibus liberis. III. 23. 5.
- Usufructus alieno facto acquisitus, vel a pristin, vel a iudice constituitur. III. 24. 7.
- quoniam concurrere oportet, ut recte constituitur. III. 24. 8.
- Usufructus a solo domino rei fructuarie constituitur potest. III. 24. 9.
- etiam a domo, qui nudus habet rei proprietatem; & quatenus. III. 25. 11.
- an constituitur utiliter ab emphyteuta, vel superficiario. III. 24. 10.
- Usufructus constituitur non potest in rebus incorporalibus, sed in rebus corporalibus duntaxat, sive mobilibus, sive immobilibus; & quibus conditio. oibus. III. 25. 12. & 26. 13.
- Usufructus manumissum. Vide *Numisma*.
- Usufructus statuz, vel imaginis recte constituitur. III. 26. 14.
- Usufructus prædii sumptuosus constituitur utiliter; & quatenus. *ibid.*
- Usufructus rerum quæ esse consumuntur, proprie nullus est, sed quasi usufructus; & quoniam jure. III. 30. & 31. 6.
- quæ sicut res quæ usu consumuntur. III. 28. & 29. 3.
- quomodo sit in eo genere numerata pecunia. III. 29. 4.
- an eius vestimenta eo pertineant. III. 29. 5. & 30.
- Quasi usufructum constituunt. I. rerum quæ usu consumuntur, proprietatem cum jure consumendi quæda fructuario. III. 31. 8.
- II. Causa fructuarii, se restitutorum proprietaria tantummodo, si quando moriatur, vel capite diminuantur. III. 32. 9.
- cautio hæc qualis; & quomodo quasi usufructum efformet; & a causis distinguat. III. 32. 10. 11. & 33. seg.
- an eam vetare possit testator, pecunie & similibus rerum usufructu relicto. III. 35. & 36. 15.
- an uniusan possit proprietarius condicere ab usufructuario, & quomodo. III. 35. & 36. 16.
- Quare auctoritate publicæ opus fuit ad constituendum pecunie, & similibus rerum quasi usufructum. III. 36. 17.
- Quomodo rerum quæ usu consumuntur quasi usufructus acquiratur patri in bonis filiis. adventitius. III. 37. & 38. 19.
- an cautio convensa præstari debeat a patre, desiderante filio; & quatenus. III. 38. 20. & 39. seg.
- Vide *Quasi Usufructus*.
- Usufructus testamentis quibus modis constituitur. III. 40. 2. 3. & 41. seg.
- testamento constituitur recta, & sine ulla traditione transit in legatarium. III. 42. 6.
- Usufructus omnium bonorum conjugii mortis causa donatus Falcidia minuitur. II. 934. N. 2.
- Vide *Falcidia*.
- An Usufructus filiosum, donatus sub relicto acquiratur patri. II. 1165. 29.
- Usufructus quibus modis constituitur pactionibus. III. 42. & 43. 7.
- constitutus pactionibus quomodo differat ab usufructu, qui legatur in testaments. III. 43. 8.

- Ususfructus constitui potest purus, vel sub conditione, ex die, & ad diem. III. 44. 9.
- constitutus tamen ex die, nec in diem non debetur, adeoque peti non potest nec ante diem, nec post diem. Ex quomodo in usufructu dantur hoc ius valet. III. 145. & 146. 5. & 325. 20. & 326. seq.
- potest constitui pro parte indivisa, vel divisa. III. 44. 9.
- Ususfructus quare sit dividuus. III. 205. 2. & 206.
- quibuscunque verbis constitutus, sive pfecta, sive testamento, valet. III. 44. 45. 10.
- Ususfructum constituit, qui ita scripsit, *Fructus annuos fundi Cornelianus Maro do lego*. III. 45. & 46. 13.
- Secus qui scripsit ita: *Fundi Aebutiani redditus uxori meae, quoad vivet, dari volo*. Et quoniam utriusque locutionis differentia. III. 46. & 47. 14.
- Ususfructus omnium bonorum quibus verbis legari solet. III. 57. N. 5.
- Ususfructus a iudice constituitur, ad iudicem uni proprietate, & alteri usufructu, & quomodo, & quibus in iudiciis. III. 49. 1. seqq. & 50. seq.
- Quare iudex uni proprietatem, alteri vero usufructum adjudicare solet. III. 51. 52. 6.
- Ususfructus quomodo usu & possessione nostra acquiratur. III. 52. 7.
- Ususfructus quomodo separatur ab usu, voluntate testatoris; quid tam ex fructibus percipiat fructuarius. III. 54. 3.
- quomodo certe rei usu definitur possit. III. 55. 3.
- Vide *Usufructuarius*.
- Ususfructus amittitur, vel iure auctoris soluto; vel ex ipsa lege constituti usufructus, vel ex suo ipsius natura. III. 143. 2.
- quomodo amittatur, soluto iure auctoris. III. 143. & 144. 3.
- quomodo ex ipsa lege constituti usufructus. III. 144. & 145. 4.
- quomodo amittitur ad tempus, vel ad conditionem constitutus. III. 145. 5.
- quare contra naturam ceterarum rerum, atque obligationum possit ad diem constitui, ut post diem non debeatur. III. 145. & 146. 3.
- Ususfructus uxori, puta, constituitur donec filius ad pubertatem pervenerit, aut vivus respuerit, atque in aetate decesserit, an finitur statim a morte filii, an duret, & quoadmodum. III. 146. 6. 7. & 147. seq.
- Ususfructus amittitur morte usufructuarii; & quare. III. 149. 3.
- relictus civitati amittitur, vel tempore longissimae hominis vitae, b. e. centum annorum spatium. III. 150. 4.
- vel statim a civitate deleta. *ibid.*

- Ususfructus heredi relictus, proprietate alteri legata an valet; & quare consistat in persona primi heredis dantur. III. 150. 5. & 151. seq.
- amittitur capitis diminutione fructuarii maximae; vel mediae. III. 152. 6.
- olim tamen etiam minima. *ibid.*
- Ususfructus non utendo amittitur tribus modis. III. 152. & 153. 7.
- amittitur non utendo per tempus legitimum. III. 153. & 154. 8.
- non utitur rem, qui neque per se, neque per alios utitur. III. 154. 9.
- quoniam uti frui dicitur per alios. III. 154. 10. 11. & 155.
- amittitur totus, aut pro parte, non utendo, si vel tota re, vel parte ejus non sit usus. III. 155. & 156. 22.
- Ususfructus alicui legatus, & ab eo per fideicommissum relictus, ex cujus persona amittitur, legatarii ne, an fideicommissarii. III. 156. & 157. 13.
- domino questus per servum extinguitur cum persona domini. III. 157. 14. 15. & 158.
- constitutus filiofamilias ab extraneo, & patri questus, cur redeat ad filium, ubi pertinere debeat ad patrem. III. 157. 15. & 158. 16. & 159. 17. & 160. 18.
- Ususfructus amittitur interitu rei fructuarie. III. 160. 2.
- amittitur rei fructuarie mutatione. III. 160. 161. 3.
- quasi rei mutatione amittitur. III. 161. 4. & 162. seqq.
- Quandomodo usufructus rei mutatione semel amissus restituitur, ubi res ad vetrem formam redeat. III. 165. & 166. 8.
- Usufructu extincto propter mutationem rei factam a proprietario, quibus actionibus consultum sit usufructuario. III. 167. 9.
- Capta ab hostibus re fructuarie, amittitur usufructus; at iura postliminii restituitur, ubi res capta redierit ad suos. III. 168. 10.
- Ususfructus amittitur consolidatione. Et hinc quibus modis efficiatur. III. 169. 1. & 170. seq.
- Quare usufructus amittatur, cum cedendo potius, quam vendendo. III. 171. 3. & 172.
- Ususfructus capitis diminutione, vel morte fructuarii totus semper amittitur. III. 175. 5.
- non utendo, vel rei mutatione, aut consolidatione amittitur etiam pro parte. III. 172. 6.
- Ususfructus non amittitur morte, vel capitis diminutione proprietarii vel rei fructuarie alienatione ab illo facta. III. 173. 8. 9.
- neque amittitur alienatione servi, per quem acquisitus fuerat usufructus, a fructuario facta. III. 174. 10. 11.
- Ususfructus, cujus dies non esset, non utendo, & capitis diminutione non amittitur. III. 175. 2. & 177. 6.

- qui tamen perit fructuarii morte, & fructuarium rei mutatum. III. 176. 4. & 177.
- & quomodo usufructus nondum quesitus fructuarii morte, vel rei mutatione interiri dicatur. III. 177. & 178. 7.
- Usufructus, cuius cessit dies, superioribus modis omnibus amittitur. III. 175. 3. & 176. & 177. 5.
- quando dies legati usufructus cedat, aut secus. III. 178. 8. & 179. *seqq.*
- *Vide Dies.*
- Usufructus nullo ex superioribus modis amittitur, si fuerit repetitus. III. 185. 1.
- visum tamen, vel morte fructuarii, vel rei fructuarie mutatione amittitur. III. 185. 2. & 186. 4.
- quibus modis repetitus intelligitur. III. 186. & 187. 5.
- Amisus mortis fructuarii usufructus repeti potest, si legatus ejus heredibus. III. 185. & 186. 3.
- Legatus in annos singulos amittitur a fructuario capite minuto, solum ejus anni usufructus qui debetur corpori; non vero sequentium annorum, postquam ille fuit in integrum restitutus. III. 186. 13.
- Usufructus alternis annis relictus cur non utendo non amittitur. III. 186. 14. & 181. *seq.*
- Usufructus si totus amissus fuerit, pertinet ad proprietarium. III. 191. 3.
- in quibus causis amissus pro parte ad proprietarium spectet. III. 191. 3. & 192. 4.
- Usufructus duobus conjunctionibus relictus, amissus ab uno accrescit alteri; & quare. III. 192. 5. & 193. 6. & 194. 9. & 195. *seq.*
- Quenam in usufructu de jure accrescendi singularia. III. 193. 8. & 194. *seqq.*
- *Vide Accrescendi jus.*
- Quando conjunctionem, aut separatim legari dicatur usufructus. III. 199. 14.
- Usufructus legatus Titulo, atque ejus heredi, transit in primis heredem dumtaxat, & quare. IX. 529. 4. & 530. 5.
- Utilitas populi maior est iusti atque equi. I. 181. N. 1. V. 169. 8.
- Utilitatis publicae causa jus constitutum fuit. *ibid.*
- Utilitas promissioni usus quid sit. X. 572. 15.
- Uva pomii species, cujus fructus est naturalis. I. 819. N. 5.
- Uvae promissioni servitus quae. III. 288. 5.
- Uxor iuxta quoniam dicta veteribus. II. 21. 2.
- debet marito non inchoata imperanti se obsequium praebere, & ubique ei exhibere reverentiam. III. 979. & 980. 15.
- debet simul vivere adeoque cohabitare perpetuo cum marito. III. 968. 2. & 969. 3.
- & quorum. III. 970. 5. & 971. 6. & 972.
- a marito discedens ad eum redire cogi debet a legitimis potestate, & quibus remedia. III. 969. & 970. 3.
- si a marito discedens se conjunxerit alteri viro: coercenda est, ut adulter. III. 970. 4.
- jure Romanorum veteri sacerorum communione habebat cum marito. III. 972. 7.
- hanc extradotalia per se administrare potest, uti illorum dominas. III. 973. 8. & 975. & 976. 11.
- dignitate viri honestatur; eademque illi obsequia debentur, ac marito. III. 973. 9. & N. 5. & 974.
- quo ritu ubi deduceretur in domum mariti. III. 955. 4. & 975. N. 8.
- promiscuum rerum omnium habet usum cum marito, salva honestate conjugii, ex maritali affectione potius, quam ex aliquo juris necessitate. III. 974. 10. & 975.
- inops alenda est a viro. III. 976. & 977. 12.
- & funerari debet a marito. III. 977. & 978. 12.
- lucuples vero flere debet inopem maritum. III. 978. 13.
- uterque cogi debet a magistratu, si praestaro cum possit alimenta, coactus. III. 978. & 979. 14.
- Uxor si, vel imperio mariti parum obsequens sit, vel si peccet aliquid per sexus infirmitatem, an possit verberari a marito. III. 980. 16. & 981. & 982. 18.
- quomodo castigari atque emendari debeat a marito. III. 981. & 982. 17.
- ex quibus causis flagellari, vel fasibus caedi possit inopuosa marito. III. 983. 18. & 984.
- Uxor prudens a domino petenda, & volenter inquirenda, coeca omni cupiditatis sepe. III. 982. N. 16.
- Uxor requiritur forum viri. III. 980. 15. IV. 1219. 5. & N. 11.
- etiam cum vidua manet. IV. 1219. 5. & N. 11.
- so sortitur forum speciale mariti. *ibid.*
- An uxor possit institui, quoad vivet heres a marito. II. 172. N. 5.
- olim cum convenerat in manu, erat sua heres marito. II. 344. N. G. 1107. N. 12.
- erat marito loco filiae, sed poterat jure testari. II. 345. N. G.
- Uxor quomodo marito succedat ab intestato, & quibus conditionibus. II. 1108. 12. 13. & N. 11. & 1109.
- inops marito locupletis quomodo succedat, cum liberis defuncti viri ex jure novissimo. II. 1109. 14. & 1110.
- ratione dotis potest intervenire pro reu marito in criminalibus. V. 178. N. 5.
- auctoritate propria capi potest a marito, & ad obedientiam reduci. IV. 1148. N. 15.
- an possit in jus vocari, venia non petita. VI. 34. N. 22.
- non tenetur ex contractu mariti. VII. 869. 1.

- an gaudeat beneficio competentiae, si conveniatur a marito. VI. 850. 3. XI. 283. 1. 2. & N. 1. & 284.
- tuta est exceptione Vellejani, ubi sponte se obligaverit pro marito. VII. 870. 2.
- etiam cum se suasque res obligavit in eodem instrumento, simul cum marito, non tenetur ex jure novissimo. ~~VI.~~ 870. 3.
- potest convenire dotis causa debitores sui debitoris post Justiniani tempora. VII. 943. 6.
- gaudet iisdem privilegiis, ac Fiscus, & iisdem actionibus utitur. VII. 944. 7. 8.

- An uxoris pradia inquietari possint, ex detractione munerum civilium facta a marito. VII. 874. 3.
- Quando res uxoris dotaless obligari possint pro marito. IV. 597. N. 2.
- Bona occupata a Fisco una cum bonis mariti quibus conditionibus restitui debeant uxori. VII. 870. 1. 871. *seq.*
- Nullus contractus uxoris ex consuetudine quorundam populorum ratus est sine consensu mariti. XI. 1418. N. 4.

X

Xenius Jupiter unde dictus. VI. 110. N. 2.
Xenia accipere quibus olim licuit. XI. 304. N. 4.

— cur accipere non liceat meribus hodiernis. *ibid.*
Xystici quinam sint. V. 94. N. 1.

INDEX AUCTORUM

*Qui in his Operibus, seu in jus Civile Commentarii
laudantur, illustrantur, emendantur.*

- A**CCURSUS. I. 79. 6. 148. 9. 306. 7. 368. 9.
392. 3. 426. 18. 743. 9. 790. 6. 821. 10.
830. 4. 1012. 15. 1020. 26.
— II. 121. 26. 595. 36. 1064. & 1085.
5. 1123. 1264. 10. 1333. 5. & 1334. *segg.*
— III. 5. 6. 7. 3. 9. 4. & 10. *segg.*
262. 5. 420. 14. 517. 7. 544. 8. 928. 4. 972.
13. 1008. 13. 1089. 9. 1102. 3. 1119. 6. 1139.
& 1140. 7. 1268. 20.
— IV. 370. 18. 516. 13. 528. 21. 533.
25. 844. 10. 849. 17. 852. 20. 945. 3. 983. 6.
993. 15. 1201. 16. 1204. 19. 1224. 10. 1263.
3. & 1269. *segg.* 1320. 10. 1349. 6.
— V. 110. 8. 139. & 140. 35. 149.
15. 154. 48. 489. 9. 10. & 490. 396. 15. 848.
24. 1219. *segg.* 1268. & 1269. 3.
— VI. 623. 6. 638. 12. 642. 14. 666.
7. 805. 13. & 14. 808. 14. 888. 7. 907. 3.
1000. 9.
— VII. 232. 1. 379. 9. 382. 5. 401. 2.
403. 3. 406. 1. 408. 1. 475. 19. 553. 1. 739.
& 740. 3. 825. 7. 849. 26. 928. 12. & 959.
segg. 977. 3. 1039. 8. 1116. 5. 1117. 6. 1132.
11. 1236. 9. 1261. 24. 1281. 3.
— VIII. 46. 9. 179. 6. 203. 3. 229. 5.
252. 16. & 253. *segg.* 353. 21. 385. 8. 386. 9.
607. 15. 745. 15. 765. 8. 829. 1. 835. 5. &
836. *segg.* 848. 17. & 18. 849. 26. & 850.
segg. 881. 18. 892. 50. 1018. 10.
— IX. 41. 1. 55. 1. 691. 1. 702. 4.
704. 4. & 705. *segg.* 985. 28. 1155. 3. 1292.
3. 1399. 9. 1403. 13. 1540. 16.
— X. 151. 4. & 152. *segg.* 217. 4.
269. 15. 285. 3. 290. 3. 547. 7. 690. 5. 775.
3. 778. 6. 787. 2. 791. 5. & 7. 882. 7. 1060.
2. 1067. 4. 1109. 3. 1109. 15. & 1170. *segg.*
— XI. 650. 2. 779. 8. 858. 1. 969.
6.
ALCIATUS I. 274. 3. 975. 4.
— II. 254. 18.
— IV. 844. 10.
— VII. 204. 6. 378. 4.
— IX. 819. 8. & 860. *segg.*
— X. 19. 334. 15. 538. 539. 5.
ALEXANDER Imp. V. 7. 4.
— X. 1274. 2.
AMMIANUS Marcellinus. V. 40. 3.
ANGELUS Arctinus. VII. 516. 10.
APULEIUS. V. 40. 3.
ARISTOTELIS II. 1222. 8.
— VI. 304. 8.
ASCONIUS. V. 38. 3.
AUCTOR ad Herennium. I. 596. 7.
— VII. 90. 3.
AUCTOR Juris feudalis. II. 803. 5. & 804. *segg.*
— X. 789. 4.
AGOSTINUS Anton. I. 498. 9.
— IV. 993. 15.
— X. 48. 27 & 49. *segg.* 97. 3.
— XI. 483. 2.
ARZ. II. 48. 15. 525. 10. 1140. 13. & 1141. *segg.*
— IV. 1320. 10.
— V. 13. 14.
— VII. 849. 26.
— IX. 1019. 4.
— X. 1070. 6. 1296. 3. 1200. 6. 1201. 7.
BALDES. III. 1266. 25. 1270. 21. 1308. 2.
BARO. I. 17. 3.
— II. 55. 4.
— III. 429. 7.
— IV. 219. 17.
— VI. 576. 13. 690. 6.
— VII. 93. 8. 156. 12.
— IX. 813. 816. 1. 544. 5. 972. 8. 985. 28.
— XI. 23. 11.
BARTOLUS I. 892. 4. 964. 10. 971. 18. 1084. 5.
— II. 7. 2. 58. 4. 148. 9. 249. 10. 1039. 8.
— III. 1008. 13. 1119. 6. 1135. 3. 1370.
1373. 9. & 1374. *segg.*
— IV. 516. 13. 533. 25. 665. 6. 1224. 10.
1268. 3. & 1269. *segg.*
— V. 139. 35. 149. 45. 348. 12. 422. 3.
1254. 10.
— VI. 807. 8. 902. 18. 1024. *segg.*
— VII. 5. 4. 8. 7. 232. 1. 343. & 344. 7.
752. 3. 967. 37. 1011. 4. 1133. 12.
— VIII. 212. 11. 12. 213. 15. 229. 5. 252. 16.
264. 4. 385. 8. 386. 9. 607. 15. 838. 17.
— IX. 243. 16. 251. 8. 254. 10. 258. 14.
830. 6. 836. 1. 857. 7. 891. 11. 1230. 2. 1271.
1. 1274. 2. 1412. 20.
— X. 151. 4. & 152. *segg.* 285. 3. 351. 7.
547. 7. 567. 12. 570. 13. 588. 22. 776. 6. &
779. *segg.* 787. 2. 791. 5. 791. 7. 802. 12.
803. 13. 14. 1023. 17. 1127. 2. 1197. 4. &
1198. *segg.*
— XI. 23. 10. 903. 6. 915. 12. 928. 20. &
929. *segg.* 975. 4. 1264. 14. 1630. 11.
BARLESCORUS Auctor. VI. 592. N. 1.

Bu-

- BUONUS. II. 1042. 8.
 — IV. 236. 8. 844. 10. 1379. 13.
 — V. 958. 32.
 — VI. 108. 7. 910. 9.
 — XI. 130. 6.
 BUTIGASES . . . I. 892. 4.
 CAJUS. I. C. ad auctor Institutionum quæ Caii nomine circumferuntur. I. 898. N. 2.
 CASTRENSIS. Vide *Paulus*.
 CICERO. I. 10. 12. 24. 3. & 25. 45. 5.
 — IV. 1104. 7. 1335. & 1336. 3.
 — V. 8. 5. 9. 6. 10. 7. 115. 12. 118. 16.
 — VI. 108. 7. 298. 5. 518. & 519. 4. 521.
 — 4. 304. 8. 759. 8. 760. 11. 763. 18. 767. 19.
 — VII. 79. 10. 80. 11. 90. 3. 94. 10. 255. 2.
 — 258. 9. 502. 7. 1107. 3. 1108. 4.
 — X. 1300. 3.
 — XI. 265. 14. 272. 21. 1082. 5. 1522. 5.
 CLAUDIANUS . . . V. 39. 3.
 COLUMELLA. IV. 1226. 11.
 — V. 1285. 3.
 CONNATUS. III. 284. 285. 16.
 — VII. 156. 11. 164. 21.
 COTACUS. I. 11. 13. & 12.
 — II. 1084. & 1085. 5. 6. & 1086. *segg.*
 — 426. 9.
 — IV. 33. 4. 529. 22. 845. 10. 1353. 11.
 — VIII. 12. 3.
 — IX. 975. 9. 985. & 986. 28.
 — X. 317. 2. 511. 22. 854. 5. 975. 9. 1017.
 — & 1018. 15. 1028. 22. 1035. 26.
 — XI. 884. 865. & 886. 47. 772. 4. 1116.
 — & 1117. 7. 1549. 11.
 CRIUS. III. 872. 11. 978. 12. 1271. 22.
 — VIII. 651. 44.
 DIO CASSIUS. II. 897. 2.
 — IV. 1375. 10.
 DUARTE. I. 975. 4.
 — II. 902. 7.
 — III. 262. 6. & 263. *segg.* 944. 13. 972. 7.
 — IV. 844. & 845. 10. 1351. 9. 1386. 9.
 — V. 129. 25.
 — VI. 22. 6. 130. 12. 761. 11. 767. 20.
 — 771. 28. 869. 13. 909. 7.
 — VII. 84. 18. 89. 3. & 90. *segg.* 538.
 — 25. 496. & 497. 19.
 — IX. 975. 9. 985. 28. 1209. 6.
 — X. 754. 5. 915. 13. 1195. 3. 1388. 33.
 — XI. 1257. 2. 1402. 4. 1510. 3.
 ENNIUS . . . II. 1194. 5.
 EPIGRAMS . . . II. 897. 2.
 FARRA (Anteo.) II. 149. N. 6. & 150. *segg.* 439.
 — N. 3.
 — V. 487. & 488. N. 5. & 277.
 — N. 7.
 FARRA (Johannes). VI. 600. 33.
 — XI. 279. 3.
 FARRA (Petrus). VI. 576. 13.
 — VII. 576. 13.
 FESTUS. IV. 839. 1. 1002. 4. 1104. 7.
 — X. 892. 4.
 FULGENTIUS. V. 523. 7.
 — X. 905. 4.
 GELLIIUS. VI. 282. 5. 520. 4.
 — X. 812. 19. 1299. & 1300. 5. 1318. 5.
 — XI. 127. 3. 265. 14. 381. 1. 473. 2.
 GOTOFRIDUS (Dionys.) II. 1042. N. 6.
 GLOSSA, ejusque Auctoritas. VI. 295. N. 1.
 GUILLELMUS de Cones . . . X. 1020. 16.
 HAGRIANUS Imp. . . V. 7. 4.
 HALANDER. IV. 844. 10.
 — VII. 1137. 4. 5.
 — VIII. 417. 8.
 — IX. 1297. 3.
 — X. 19.
 HARMONOPOLUS. VI. 292. N. 1.
 — X. 975. 9. 1281. 4. 5. & 1282. *segg.*
 HIPPOCRATES . . . III. 549. N. 8.
 HOSIUS. I. 211. 9.
 — V. 1463. 5.
 — VI. 23. 6. 107. 7. 406. 3. 469. 5.
 — X. 527. 2.
 — XI. 1398. 2.
 HOTOMANNUS. III. 429. 7. 944. 13.
 — XI. 1616. 3.
 HUGO DOELLERUS, ejusque methodus in decendo laudatur. I. 111. *segg.*
 — V. 401. N. 6.
 HUGOLINUS. I. 821. 10.
 — VII. 849. 26.
 — VIII. 1017. 9.
 JASON . . . V. 523. 7.
 JOHANNES (Glossator) I. 892. 4.
 — II. 1084. 5.
 — III. 318. 9. 1189. 6. 1244. 10.
 — & 1245. *segg.* 1320. 10. 1349. 6.
 — VI. 576. 16.
 — VII. 970. 13. 1452. 4.
 — IX. 1019. 4.
 — X. 177. 611. 1070. 6. 1196.
 — 3. 1206. 13.
 IBERIUS. I. 74. 4.
 — X. 1027. 21.
 ISIDORUS . . . II. 897. 2.
 JUVENALIS . . . VII. 95. 11.
 LAMPRIDIUS . . . IV. 844. 10.
 LANCELOTUS (Pellius). VI. 1025.
 — VII. 451. 1.
 LIVIUS. II. 902. 7.
 — IV. 1093. 11. 1335. 3.
 MACROBIUS. X. 1348. 5.
 — XI. 128. 3.
 MARTINUS. IV. 33. 4. & 35. *segg.*
 — VIII. 649. 39.
 MOLINUS. VIII. 892. 50.
 OROFACUS. VIII. 649. 39.
 OVIDIUS. I. 991. 7.
 — III. 1105. 5.

- PAULUS Castrensis. V. 523. 7. 527. 10.
 PETRUS de Bella Pertica. VI. 600. 33.
 — IX. 830. 6. 836. 5.
 — X. 1166. 12. & 1167. *segg.*
 PICUS . . . VII. 204. 6.
 PLACENTINUS. V. 341. 7.
 PLAUTUS. VI. 724. 6.
 PLINIUS. IV. 843. 9.
 PLUTARCHUS. III. 264. 8.
 PROCOPIUS. V. 18. 21.
 QUINTILIANUS. V. 39. 3. 64. 32.
 ROGERIUS. XI. 1517. 2.
 RUSSARDUS. IX. 1399. 9.
 SALICETUS. III. 1266. 15. 1272. 23.
 SENECA. VI. 763. 13. & 15.
 SIGONIUS. IV. 1397. 1.
 STRABO . . . VI. 578. 13.
 SPARTIANUS. V. 10. 7.
 SVETONIUS. IV. 1371. 5.
 TACITUS. I. 69. 6. IV. 843. 9.
 — VI. 578. 13.
 — X. 1275. 4.
 TAURELLIUS (Lelius). XI. 483. 2.
 TERENTIUS. II. 901. 6.
 — IV. 1209. 3.
 — V. 1285. 3.
 — VI. 519. 4. 522. 5.
 — VII. 94. 9. 1135. 1. 1237. 11.
 — IX. 35. 2. 1401. 11.
 — XI. 1397. 2.
 THEOPHILUS. II. 815. 6. 899. 3.
 — III. 420. 14. 473. 7.
 — VI. 292. 1. 515. 2. 583. & 584. 16.
 & 764. 16.
 — X. 78. 6.
 — XI. 514. 20. 516. 21. 520. 26.
 TRIBONIANUS. II. 699. 13.
 VALERIUS (Probus). XI. 1687. 5.
 VALERIUS (Maximus). VII. 1052. 2. 1053. 3.
 VARRO. II. 683. 3.
 — III. 285. 16. 815. 3.
 — VI. 539. 4.
 — VIII. 319. 10.
 — IX. 489. 1.
 — XI. 382. 2.
 VIRGILIUS. I. 217. 3.
 — IV. 666. 6.
 — X. 64. 8.
 — XI. 1522. 5.
 XENOCRATES. III. 262. 6. 264. 8.
 XIPHILINUS. V. 9. 7.
 ZONARAS. V. 9. 7.
 ZOSIMUS. V. 18. 22.



INDEX LEGUM

*Quæ in his civilis Juris Commentariis explicantur,
illustrantur, emendantur.*

EX INSTITUTIONIBUS.

De Jure N. G. et C.

§. Omne autem. VI. 513. 1.

Quibus modis jus patriæ potestatis solvitur.

In princ. I. 347. 3. 4. 348. 6.
§. I. Versic. pari ratione. I. 367. 7. 368. seq.
§. Ult. I. 348. 5.

de Curatoribus.

§. Furiosi. I. 596. 7. & 597. seq.

de Excusationibus Tutorum etc.

§. similiter. I. 483. 9.

de Rerum divisione.

§. si duorum. vers. quod si. I. 867. 5. & 868.
§. quod si frumentum. J. 791. 8.
§. Thesaurus conciliatur cum. L. 3. §. penult. D.
de Jur. Fisci I. 725. 7. & 728. seq.

de Usufructu.

§. Constituitur. III. 29. 4. 5. 30. & seq.

Quibus non est per. fac. Test.

§. item prodigus. XI. 580. 11.

De Legatis.

§. Posthumus. conciliatur cum precedenti.
§. Posthumus. II. 78. 11. & N. 11.
Ejusdem lectio defenditur. II. 77. N. 11.

De Fideicom. hereditat.

§. sed quia stipulationes. II. 661. 662. 14.

De Inutilibus stipulationibus.

§. Præterea. XI. 433. 434. 9.
§. Item si quis. XI. 1171. 1172. 4.
§. Si fundum. ult. XI. 872. 32. 873. seq.

Tom. XII.

De Verborum obligationibus.

§. Ex conditionali.

XI. 1101. 2.

De Injuriis.

In princip.

IV. 205. N. 1.

De Actionibus

In princip.

VI. 513. 1. 514. & seq.

§. Omnium autem. 1. VI. 535. 1. & 536. seq.

§. æque. 2. VI. 505. 1. & 506. seq.

§. Sed istæ quidem. 3. VI. 609. 1. & 610. seq.

§. Namque si cui. 4. VI. 627. 1. & 628. seq.

§. Rursus ex adverso. 5. VI. 647. 1. & 648. seq.

§. Item si quis. 6. VI. 661. 1. & 662. seq.

§. Item Serviana. 7. VI. 673. 1. & 674. seq.

§. De Constituta. 9. VI. 679. 1. & 680. seq.

§. Actiones autem. 10. VI. 683. 1. & 684. seq.

§. Item si quis postulante. 11. VI. 691. 1. & 692. seq.

§. Personales quoque. 12. VI. 695. 1. & 696. seq.

§. Præjudiciales. 13. VI. 699. 1. & 700. seq.

§. Sic itaque. 14. VI. 713. 1. & 714. seq.

§. Appellamus. 15. VI. 721. 1. & 722. seq.

§. Sequens. 16. VI. 727. 1. & 728. seq.

§. Rei persequendæ. 17. VI. 728. 733. 8. 734.

§. Ex maleficiis. 18. VI. 728. 735. 10.

§. Vi autem. 19. VI. 728. 736. 11. 12.

§. Quædam actiones. 20. VI. 737. 1. & 738. seq.

§. Omnes autem. 21. VI. 743. & 746. 1. 2.

§. In simplum. 22. VI. 743. & 746. 3.

§. In duplum. 23. VI. ibid. 4. & 747.

§. Tripli vero. 24. VI. 743. 747. 5. 6. & 748.

§. Quadrupli. 25. VI. 743. & 749. 7.

§. Sed furti. 26. VI. 745. & 750. 8. 9. & 751.

§. Item actio. 27. VI. ibidem.

§. Actionum. 28. VI. 753. 1. 754. seq.

§. Fuerat antea. 29. VI. 789. 1. 790. seq.

§. In bonæ fidei. 30. VI. 793. 1. 794. seq.

§. Præterea quasdam. 21. VI. 809. 1. 810. seq.

§. Curatæ. 32. VI. 823. 1. 824. seq.

§. Si quis agens. 33. VI. 827. 1. 828. seq.

§. Loco plus autem. 34. VI. 839. 1. 840. seq.

§. Si quis aliud. 35. VI. ibidem.

§. Sunt præterea. 36. VI. 847. 1. & 848. seq.

§. Sed & si quis. 37. VI. ibidem.

§. 38. VI. ibidem.

§. Compensationes. 39. VI. 847. 853. 7. & 854.

§. Quod cum eo. Ult. X. 431. 432. 1. 434. 2. 3.

& 435.

De

X 2 2

De Perpetuis et temporalibus actionibus.

- §. I. *Vers.* Aliquando. }
IV. 593. 8.
VII. 961. 11.
XI. 1500. 5.

E P A N D E C T I S.

De Legibus etc.

- I. Scire. 17.
I. Benignius. 18.
I. non omnium. 20. I. 100. 101. 14. & 99. N. 8. & 9.
I. cum lex. 22.
I. In civile. 24.
I. Non est. 26.
I. Ideo. 27. }
I. Sed. 28. }
I. 88. 89. 3.
I. 94. 11.
I. 107. 4.
I. 90. 91. 8.
I. 102. 15.
ibid.

De Constitution. Principum.

- I. Quod. 1. in princip. I. 125. N. 7.

De statu hominum.

- I. In urbe. 17. I. 273. 2. & 274. seq.

De Officio Proconsulis, et Legati.

- I. Legati. 13. conciliatur cum I. 1. §. 1. de offi. ejus cui mand. IV. 1160. 29. 30. & 1161. seq.

De officio ejus cui mand. est Jurisd.

- I. Mandatam. 5. in princ. IV. 1362. 3. & 1363.

De officio Aessorum.

- I. Diem. 4. V. 22. 30.

De Jurisdictione omni. Jud.

- I. Si quis. 7. IV. 208. 17.
I. Qui Jurisdictioni 10. Conciliatur cum I. 77. de Judiciis. IV. 1385. 2. & 1386. seq.
I. eum qui. 13 in prin. IV. 1363. 4. & 1364.
I. si convenerit. 18. conciliatur cum I. penult. C. de Pactis. IV. 1186. N. 5. & 1187.

Quod quisque juris in alter.

- I. Si quis. 3. §. 5. VII. 966. 36. & 967. seq.

De in jus vocando.

- I. Adoptivum. 8. §. 2. conciliatur cum I. 15. de Pecul. I. 294. 6.

Si quis cautionibus etc.

- I. Sed & si quis. 4. in prin. IX. 1311. 3.
I. Et si post tres. 8. } X. 1455. 9. & XI. 1388. 12. & 1389.

De Pactis.

- I. Juris gentium. 7. §. 2. *Vers.* & ideo pu- to. X. 1237. *cap.* 11. & 1238. & 1261. 5. 6.
I. Si unus. 27. §. 3. VII. 136. 10. & 137.
I. Pacisci. 31. VII. 135. 9. & 136.
I. Nemo. penult. conciliatur cum I. ult. C. de pactis inter emptor. & vend. XI. 1615. 3. & 1616. seq.

De Edendo.

- I. qua quisque. 1. §. Editiones. VI. 76. 2. 80. 5.

De Transactionibus.

- I. controversia. 14. conciliatur cum I. 3. in prin. eod. VII. 222. 3.

De iis qui notantur infamia.

- I. liberorum. 11. §. ult. VIII. 160. & 161. 6.
I. quid ergo. 13. in prin. ibid.
d. I. 13. §. ult. V. 127. 24. & 128. seq.

De Procuratoribus.

- I. Servum. 33. §. 3. V. 242. 4. & 243. seq. & 260. 20. 21. §. *Ultim.* V. 251. 11. 12. & 252. seq.
I. Si quis. 34. V. 254. 14. & 255.
I. non solum. 39. §. 1. V. 248. 10. & 249. seq.
I. mutus. 43. §. ult. V. 258. 18. & N. 18. 259.
I. non cogendum. 45. V. 258. 18. & 259.
I. Procurator. 63. conciliatur cum I. 9. §. 4. de Acquir. rer. domin. I. 735. 11. & 736. 12.

De dolo malo.

- I. si quis. 9. in princ. conciliatur cum I. 4. C. de hered. vel act. vend. VII. 815. 7. & 816.
I. Arbitrio 19. conciliatur cum I. 49. de Verb. Oblig. IV. 423. 29.
I. si Fidejussor. 20. §. 1. conciliatur cum I. si dolo. 25. eod. IV. 424. 30.

de Minor. 25. Annis.

- I. hoc edictum. 1. §. 1. V. 1077. 1. & 1078. seq. & 1099. & 1100. 1.
I. denique. 3. §. 1. conciliatur cum §. 2. ejusd. legis. V. 1196. & 1197. 30.
I. cum mandato. 24. §. 2. II. 367. 45.
I. patri. 28. V. 1272. 30. & 1273. seq.

De Judiciis etc.

- I. si quis. 8. conciliatur cum I. 5. §. 1. de Pecun. Consti. IV. 1252. & 1253. 19.
I. heres. 19. in prin. IV. 1207. 3. & 1208. seq.
I. non potest. 23. IV. 447. 6.
I. sed & si. 28 §. ult. conciliatur cum II. 37. & 38. de Rebus creditis. X. 483. 2. & 484. seq. I. qui

l. qui prior. 29. IV. 122. 10. & 125. seq.
l. quod legator. 38. *Peric.* si autem II. 1281. 8.

l. Argentariom. 45. §. 1.
l. tota ex. 57. in fin. IV. 1402. 11. & 1403. 12.
l. in privata. 77. conciliatur cum l. qui juris-
dictioni D. de Jurisdic. IV. 1385. 2. & 1386. seq.

De Inofficioso Testamento.

l. Papianimos. 8. §. 8. conciliatur cum II. 17.
& 23. eod. V. 538. 3. & 539. seq.
— §. 11. conciliatur cum l. G. ad S. G.
Trebellan. IX. 718. & 719. 4.
— §. 16. VII. 1239. 23. 24. & 1240. seq.
l. Nihil interest. 12. an fuerit abrogata per l.
32. eod. V. 469. 34. & 470.
l. nam & si. 15. in prin. V. 518. & 519. 4.
l. Mater. 19. V. 535. & 536. 7.

De petitione hereditatis.

l. nec ullam. 13. §. item conciliatur cum l. 3.
G. de quadrin. prascript. l. 943. 13 & 944. seq.
l. qui se hnt. 48. V. 697. 30.
l. praeconi. 49. conciliatur cum l. 3. de exco-
municatib. V. 722. 8. 727. 12. 728. seq.
l. in extenuationibus. 51. conciliatur cum l. 1.
15. de Usuris. V. 685. 24. & 686. seq.

De rei vindicatione.

l. officium. 9. V. 787. 3.
l. item si. 15. §. 3. conciliatur cum l. si
plures 14. §. 1. Deposti. vel contra. IV. 620.
15. & 621. seq.
l. Minicius. 61. I. 709. 5. & 712. 713. 8.
l. superficiaria. 74. II. 1298. 18.
l. quae de tota. 75. *ibid.*

De Publiciana in rem actione.

l. cum sponsos. 14. §. 2. conciliatur cum l. si
sola 154. 27. de damn. infect. VI. 629. 3. & N. 2.

De Usufructu et quomodocumque etc.

l. locum 20. conciliatur cum l. 58. eod. et
cum l. 38. de us. usufr. lrg. III. 45. 13. seq.
l. si infans. 61. III. 86. 4. & 87. seq.
l. penultim. in princip. III. 141. & 142. 9.

Quibus modis usufructus amittitur.

l. prima in princip. III. 151. & 152. N. 7.

De usufructu accrescendo.

l. quoties. 1. §. 1. conciliatur cum l. 20. de lo-
gus. 2. III. 202. 21. seq.
l. Si proprietat. 10. III. 196. 12.
l. Cuius singulis. 12. II. 494. 21.

De servitutibus.

l. Servitutes. 4. in prin. III. 317. 6. & 318. seq.
l. Servitutes. 14. in prin. III. 342. & 345. 12.

De servitutibus urban. praed.

l. Aedificia. 11. III. 271. 15.
l. Si quid. 28. III. 344. 13. 345. 14.
l. Olympic. 40. III. 265. 9. 266.

De servitutibus rustic. praed.

l. Servitutes. 1. in prin. III. 283. 16. 284. seq.

Ad legem Aquiliam.

l. Lex Aquila. 1. conciliatur cum l. 1. Ar-
bor. furt. casar. V. 1006. 2.
l. Liber homo. 13. §. 3. X. 8. 5. 6.
Eadem l. & §. conciliatur cum l. 51. *ibid.* X. 15. 8.
l. Inde 23. §. 3. conciliatur cum l. 8. §. 5. de
Coodit. institut. II. 1083. 4. 5. 1085. IX. 161. 13.

Familia Eriscunda.

l. rem pignor. 29. VI. 1017. seq.
l. fundus. 52. §. 1. conciliatur cum l. penult. de
rebus creditis. X. 535. 5. & 536. 540. 6. & 541.
seq. V. 658. 32.

Ad exhibendum.

l. Juliaeva. 9. §. 5. V. 658. 32.

De rebus creditis.

l. Bene est. 1. X. 68. 1. & 69. seq.
l. mutuum. 2. X. 89. 1. & 90. seq.
— §. 2. X. 95. 1. & 96. seq.
— §. 3. X. 101. 1. & 102. seq.
— §. 4. 5. X. 103. 1. & 104. seq.
l. Cuius quid. 3. X. 107. & 108. seq.
l. Si quis nec. 4. X. 125. 1. & 126.
— §. 1. X. 129. & 130.
l. quod te. 5. X. 131. 1. 2. & 132. seq.
l. Certum. 6. X. 137. 1. & 138. seq.
l. Omnino. 7. X. 141. 142. 1. & 143. seq.
l. Proinde. 8. X. 143. 1. & 144. seq.
l. certi. 9. X. 147. 1. & 148. seq.
— §. 1. 2. X. 181. 1. & 182. seq.
— §. 3. X. 183. & 184.
— §. 4. 5. 6. 7. X. 185. 1. & 186. seq.
— §. 8. X. 189. & 190. seq.
— §. 9. X. 195. 1. & 196.
l. quod si. 10. X. 197. 1. & 198. seq.
l. rogati. 11. X. 199. 200. 201. seq.
— §. 1. X. 207. 1. 208. seq.
— §. 2. X. 212. 213. 214. & 216. 3.
l. Si a ferioso. 12. X. 225. 1. 2. & 226. seq.
l. Nam. 13. X. 231. & 232. seq.
l. Si

- I. Si filiofamilias. 14.* X. 233. 1. & 234.
Eadem lex conciliatur cum l. 9. §. 1. de S. C. Ma-
cedoniana. X. 242. 8.
I. Si filius. 15. in prin. X. 243. & 244. seq.
Eadem lex conciliatur cum l. 34. in prin. mao-
dati vel contra.
I. Si socius. 16. X. 281. & 282. seq.
I. Cum filius. 17. X. 283. & 284. seq.
I. Si ego. 18. X. 287. & 288. seq.
I. Non omnis. 19. in prin. X. 303. & 304.
— §. 1. X. 305. 1. & 306.
I. Si tibi. 20. X. 309. & 310.
I. Quidam. 21. X. 315. 1. & 316. seq.
I. Vltum. 22. X. 343. 1. & 344.
Eadem lex conciliatur cum l. 3. de Action. Trilit.
X. 364. 17. & 365. seq. & 1011. 11.
I. Si eum. 23. X. 389. & 390. seq.
I. Si quis. 24. X. 403. & 404.
I. Creditor. 25. X. 405. & 406.
I. Si pecuniam. 26. X. *ibid.*
I. Civitas. 27. X. 407. 408. seq.
I. Creditor. 28. X. 429. 1. & 430. seq.
I. si institutor. 29. X. 431. & 432. seq.
I. qui pecuniam. 30. X. 437. & 438. seq.
I. cum fundus. 31. in prin. X. 443. & 444.
— §. 1. X. 447. & 448. seq.
I. si me. 32. X. 461. & 462.
I. principalibus. 33. X. 463. 1. & 464.
I. promissus. 34. X. 471. & 472. seq.
I. periculum. 35. X. 473. 1. & 474. seq.
I. pecuniam. 36. X. 475. & 476. seq.
I. cum ad. 37. X. 431. & 482. seq.
I. Respicendum. 38. *ibid.*
I. itaque. 39. *ibid.*
I. lecta. 40. X. 485. & 486. seq.
I. ejus. 41. X. 525. & 526. seq.
eadem lex conciliatur cum l. 33. de seq.
posse. l. 1074. & 1075. §.
Eadem lex conciliatur cum l. 52. §. 1. Pa-
milus Erciccan. X. 535. 5. & 536. 540. 6. &
541. seq.
I. si ego. ultim. in prin. X. 595. & 596. seq.
— §. 1. X. 628. & 629.

De Jurejurando etc.

- I. Ait. 7.* X. 668. seq.
I. oam. 9. §. Jurejurandum conciliatur cum.
l. 39. §. 1. vers. neque de Pactis. V. 250. 10.
I. si dos. 13. X. 726. 10. & 727. seq.
I. admonendi. 31. X. 755. seq. & 768. seq.
I. manifesta. 28. conciliatur cum l. 4. Cod.
de Edocto; & cum Csp. ult. extr. de Ju-
rejurando. X. 777. 6. & 778. seq.

De In Litem Jurando.

- I. Rem. 1.* X. 867. 1. 2. 868. seq.
I. si ve. 2. X. 871. & 872.
I. numin. 3. IV. 356. 5. & 357. 6. X. 873. 1. 874. seq.

- I. videmus. 4. in prin.* X. 875. 876. seq.
— §. 1. X. 885. 1. 886. seq.
— §. 2. X. 887. 1. 888. seq.
— §. 3. X. 897. 1. & 898. seq.
— §. 4. X. 901. & 902.
I. in actionibus. 5. X. 902. 1. & 903. seq.
— §. 4. VI. 366. 4. & N. 5.
I. Alia. 6. X. 927. 1. & 928.
I. Vulgo. 7. X. 929.
I. si tutor. 8. *ibid.*
I. cum forti. 9. X. 929. & 930. seq.
I. in instrumentis. X. 931. & 932.
I. de perjurio. ult. X. 933. 1. & 934. seq.

De Conditione Causa data etc.

- I. dedi. ult. conciliatur cum l. 5. §. 1. Vers.*
si acyphos. de Præscript. Verb. III. 1211. 8. X.
1227. 1228. 1.

De Conditione indebiti.

- I. Plane. 21. conciliatur cum l. penult. C. de*
Condict. ab Caus. dat. III. 1170. 15. & 16. 1171.
I. Froter. 38. III. 1175. & 1176. seq.
I. repetitio. 44. conciliatur cum l. 19. §. 1. &
§. ult. dicta. l. 44. III. 1118. 4. 5. & 1119. seq.

De Conditione ex lege.

- I. si obligatio. unica* X. 947. & 948. seq.

De Conditione Triciclarin.

- I. qui certam. 1.* X. 987. & 988. seq.
— §. 1. X. 995. & 996. seq.
I. sed & 2. X. *ibid.*
I. in luc. 3. X. 999. 1. & 1000. seq.
I. si res. ult. X. 1055. & 1056. seq.
eadem lex conciliatur cum l. 3. eod. X. 364.
17. & 365. seq. & 1011. 11.

De an quod certo loco etc.

- I. Alio. 1.* X. 1063. 1. & 1064. seq.
— §. 2. & 3. X. 1087. 2. & 1088.
I. arbitaria. 2. X. 1093. 1. & 1094. seq.
— §. 1. & 2. X. 1083. 1. & 1086. seq.
— §. 3. *ibid.*
— §. 4. X. 1097. 1. & 1098. seq.
— §. 5. X. 1099. 1. & 1100. seq.
— §. 6. X. 1101. & 1102. seq.
— §. 7. X. 1105. 1. & 1106. seq.
— §. 8. X. 1117. 1. 2. & 1118. seq.
I. libo. 3. X. 1125. & 1126. seq.
I. quod si. 4. X. 1127. 1. & 1128. seq.
— §. 1. X. 1137. 1. & 1138. seq.
I. si heres. 6. X. 1141. 1. & 1142. seq.
I. Aut. 7. *ibid.*
I. io bonæ. 8. X. 1145. 1. & 1146. seq.
X. 1147. 1. & 1148. seq.
Eadem

Eadem lex conciliatur cum l. 54. Locati.

X. 1165. 12. & 1166. & 1174. 20. & 1175.

seq. & 1183. 26. & 1184. seq.

l. centum. 9.

X. 1185. & 1186. seq.

l. si post. ult. X. 1191. 11. & 1192. seq. & 1205.

1206. 11.

De constituta Pecunia.

l. num. 5. §. 1. conciliatur cum l. 8. de
Judiciis. IV. 1252. & 1253. 19. N. 13.

l. idem est. 10. conciliatur cum l. 137. §. 2.
de verborum obligationibus. X. 1188. 4.

l. item illis. 18. in princ. XL 888. 49. & 889 seq.

l. promissor. 21. §. 1. XL 875. 3. & 876 seq.

Commodati vel contra.

l. sed mihi. 3. §. 2. X. 376. 25. & 377. &
1020. 16. 1021. seq.

*eadem lex conciliatur cum l. 22. de Rebus
Creditis. X. 1013. 13. & 1014. seq. &*

1020. 16. & 1021. seq.

l. uide. 7. §. 1.

V. 1026. 17.

De Pignoratitia actione.

l. Rem alienam. 41.

VI. 906. 15.

De Institoria Actione.

l. si quis. 17. §. 2. X. 568. 13. & 569.
— §. 3. ibid.

*et conciliatur cum l. penultim. de rebus Cre-
ditis. X. 505. seq.*

Quod cum eo etc.

l. sed an hic. 3. conciliatur cum l. Inter 19. de
Re Judicata. XL 270. 19. 20. & 271.

Ad SCtum Macedonianum.

l. Sed Julianus. 9. §. 1. X. 239. 7. & 242. 8.

De Peculio.

l. item eius. 15. conciliatur cum l. 8. §. 2.
de fo jus meando. I. 294. 6.

l. non solum. 50. in princ. conciliatur cum
l. 7. §. 15. quib. ex caus. in possess. VI. 126. &
127. 8.

Quando de peculio act. det.

l. Prior. 1. §. 7. conciliatur cum l. 1. de
dote præg. VII. 905. 2. & 908.

De In rem verso.

l. cum si. 6. VIII. 389. 4. & 390. X. 1387. 30. &
1388. seq.

De Compensationibus.

l. idem. 17.

IV. 844. 9. & 845. 10.

Depositum vel contra.

l. si plures. 14. §. 1. conciliatur cum l. 15.

§. 3. de Rei Vindicat. IV. 620. 15. & 621. seq.
& licet. 17. §. ult. L 1032. & 1033. 11.

Mandati vel contra.

l. si remonendi. 6. §. 5. III. 862. 15.

l. qui negotia. 34. conciliatur cum l. 11. et
cum l. 15. de Reb. Cred. X. 202. seq. & 266.

22. & 267. seq.

l. hominem. 37. X. 1026. 19. & 1027. seq. &
1032. seq.

l. Quintus. 48. §. ult. III. 861. 13.

l. mandatum. 57. IV. 993. & 994. seq.

Pro Socio.

l. Mutius. 30. III. 920. & 921. 17.

De contrahenda emptione.

l. & liberi. 4. conciliatur cum l. 62. §. 1.

ibid. VIII. 847. 10. 21.

l. hoc. 7. in princ. XL 915. 12.

l. fundus. 64. II. 276. N. 11.

l. liberi. 70. conciliatur cum l. qui officii
62. ibid. VIII. 847. 10. 11.

Actionibus empti etc.

l. datio. 3. §. ult. X. 375. 24. & 376. seq.

l. si jactum. 13. §. 5. conciliatur cum l. 4.

Cod. de hered. vel act. vend. VII 815. 7. & 816.

l. Si sterilis. 21. §. 3. IX 851. seq.

Locati, et conducti.

l. Quere. 54. conciliatur cum l. 8. de eo
quod cert. loc. X. 1165. 12. & 1166. seq.

& 1174. 20. & 1175. seq. & 1183. 26. &
1184 seq. et conciliatur cum l. 9. de eo quod
cert. loc. X. 1165. 12. & 1173. seq.

De Praescriptis verbis etc.

l. naturalis. 5. in princ. X. 1218. cap. 1.

— §. 1. X. 1221. cap. 3. & 1222. seq.

— §. 2. X. 1223. cap. 4. & 1224. & 1227. cap.
19. & 1258.

— §. 3. X. 1235. cap. 10. & 1236. & 1263. seq.

dictus §. 3. conciliatur cum l. 112. & 15. ibid.

— §. 4. X. 1225. cap. 6. & 1226.

l. solent. 15. X. 1239. cap. 12. & 1240. seq. &
1255. cap. 18. & 1256. seq.

l. Per-

- l. Permitti. 16. §. 1. X. 1236. 4. l. mors. 32. in prin. X. 132. 4. & 133. 6.
 l. Si gratuitum. 17. §. 2. X. 1232. 1. 1233. l. Videamus. 38. X. 1413. 21. & 1414.
 — §. 5. X. 1219. 1.
 l. Si polieoda. 22. X. 1241. cap. 13. & 1242. seq.

*De nautico favore.**De pignoribus &c.*

- l. periculi. 5. X. 1404. 10. seq.

De juris et facti ignorantia.

- l. Conventio. 1. VI. 898. 13. & 899.
 l. Grege. 13. §. 2. VI. 906. 3. & 907.
 l. Si Titio. 22. VI. 904. 20.
 l. Cum vitiove. 25. VI. 902. 18. & conciliatur cum l. prima ibid.
 l. Si legati. 28. VI. 861. 5.
 l. Is qui. 33. ibidem.

V. 75. 5.
 I. 169. 2.

De jure dotium.

- l. Si extraneus. 33. in prin. conciliatur cum I. 41. de re Judic. XI. 333. 5. & 334.
 l. promittendo. 41. §. 3. VII. 110. 6.

De fundo dotali.

- l. Fendos. 3. conciliatur cum I. 12. & I. 15. de damo. infect. IV. 524. 19. & 525. seq.

De donat. inter vir. et uxor.

- l. Ea que. 57. XI. 413. 9. 10. & N. 1.

Solutio Matrimonio.

- l. Dotium. 1. III. 1068. 30.
 l. Fructus. 7. §. 1. III. 1058. 17. & 1059. seq.

De Tutelis.

- l. si quis. 15. I. 550. 10.

De Testamentaria Tutela.

- l. ei hereditas. 10. §. ult. I. 416. 36. & 417.

De Tutoribus et Curatoribus.

- l. his qui. 12. §. 2. conciliatur cum I. 1. in prin. de Curat. Funes. & cum §. Instit. de Curat. I. 596. 7. & 597.

De Administratione Tutor.

- l. ex pluribus. 42. IX. 820. 12. & 821. 13.

De Auctoritate Tutor.

- l. et si. 4. conciliatur cum I. 49. de acquiren. heredit. II. 438. 3.
 l. obligari. 9. §. 5. I. 540. 16. & 541.

De Reb. ger. qui sub tutel.

- l. illicite. 10. V. 612. 21. & 613.

Qui Test. fac. possunt etc.

- l. ad testium. 22. §. 5. II. 55. & 56. 4.
 De

- l. Qui potiores in pign. hab. etc.
 l. Qui dotem. 1. in prin. VI. 942. 14. & 943.
 l. Claudius. 16. VI. 948. 6. 7. & 949. seq.

De distractione Pignorum etc.

- l. Si creditor. 7. §. 2. XI. 1624. 8. & 1625. seq.
 — §. ult. ibidem.

Quibus modis pignus dissolvatur.

- l. Debitoris. 1. §. 1. conciliatur cum l. solvitur. 5. de remis. Pign. VI. 955. 8. & 956. 9.
 IX. 1055. 2. 3.

De Edictio edicto.

- l. Sciendum. 19. §. 5. X. 670. seq.
 l. Justissime. 44. in prin. X. 1310. 3. & 1311.

De evictionibus etc.

- l. Ex mille. 64. X. 1369. 19. & 1370. seq.

De usuris. etc.

- l. in Fideicommissi. 3. §. 2. conciliatur cum l. 83. in prin. de legat. 3. II. 634. 21. & 635.
 Et conciliatur cum l. 57. in prin. ad 5C. Trebellianum. ibid.
 l. Si stipulatus. 4. X. 179. 10.
 l. Cum de 10 6. VII. 229. 2 X. 1387. 30. & 1388.
 Eadem lex in prin. conciliatur cum l. 28. C. de pactis. VII. 229. 2. 3.
 l. Debitor. 7. IV. 827. & 828. 9. VIII. 443. seq.
 l. Respondit. 14. §. 1. conciliatur cum l. 58. ad Trebell. II. 629. 8. & N. 4. & 630.
 l. Neque. 15. conciliatur cum l. 51. de heredit. petit. V. 685. 24. & 686. seq.
 l. Cum quidam. 17. in prin. XI. 172. 6. & 173. seq.

De Liber. et Postum.

1. Gallus. 29. *in prin.* X. 1459. & 1460. *seq.*
 — §. 1. X. 1465. 1. 2. & 1466. *seq.*
 — §. 2. & 3. 4. X. 1467. & 1468. 1.
 — §. 5. & 6. X. 1469. 1. & 1470. *seq.*
 — §. 7. X. 1471. 1. & 1472. *seq.*
 — §. 8. & 9. X. 1473. 1. & 1474. *seq.*
 — §. 10. X. 1477. 1. *seq.* & 1478.
 — §. 11. 12. & 13. X. 1479. 1. & 1480. *seq.*
 — §. 14. X. 1485. 1. *seq.* & 1486.
 — §. 15. X. 1487. 1. 2. & 1488. *seq.*

De Injust. rup. irr. Testam.

1. postumus. 12. *in prin.* IX. 325. 9. & 326. *seq.*

De hered. Instituentis.

1. si pater familias. 40. II. 254. 17. 18. 255.
 1. qui non. 78. II. *ibid.* & 253. N. 8.

De Conditionibus Institutionum.

1. quæ sub. 8. §. 6. II. 1084. 5. & 1085.

De Jure deliberandi.

1. Itaque. 2. *conciliatur cum* l. 1. Cod. *eod.* IX.
 341. & 342. 3.

De Acquirenda hereditate.

1. qui in aliena. 6. §. 2. II. 1115. N. 2. & 1163. 25.
 1. pro herede. 20. *in prin.* *conciliatur cum*
 l. 1. Cod. de Jur. deliber. IX. 341. & 342. 3.
 1. cum quidam. 30. §. 6. *conciliatur cum* l.
 28. §. ult. de Judic. X. 483. 2. & 484. *seq.*
 1. Julianus. 42. *conciliatur cum* l. 1. Cod.
 de Jur. deliber. IX. 341. 3. & 342.
 1. pupillum. 49. *conciliatur cum* l. 4. de
 Auctorit. Tutor. II. 438. 3.
 1. si servus. 66. II. 495. 22. & 497. N. 17.
 1. si totam. 83. II. 475. N. 11.

De Legatis. I.

1. cum Filiofam. 11. II. 745. 1. & 746. *seq.*
 — Vers. denique. *conciliatur cum* l. 6.
 Cod. ad Scitum Trebell. IX. 719 *seq.*
 1. cum incertus. 13. §. 2. *conciliatur cum*
 l. 52. *in fin.* de Cond. & demonstr. II. 806. 6.
 & 807. *seq.*
 1. plene. 34. §. 1. V. 644. 9. & 645. *seq.*
 1. sed si. 40. XI. 729. 9. & 730. *seq.*
 1. cum res. 47. §. ult. *conciliatur cum* l. si
 plures. 14. §. 1. Depositi. IV. 620. 15. & 621. *seq.*
 1. legatum. 116. II. 733. 7.
 1. si heredes. 124. *conciliatur cum* l. 17. de
 Duobus reis. II. 1001. N. 3. & 1002.
 1. a fratris. penult. II. 739. 5. & 740.
Tit. XII.

De Legatis II.

1. in arbitrium. 1. *in prin.* II. 803. & 804. *seq.*
 XI. 909. 5. & 910. *seq.*
 1. & Proculus. 20. *conciliatur cum* l. 1. §. 1.
 de usufr. accres. III. 202. 21. & 203. *seq.*
 1. Lucius. 22. II. 688. 11.
 1. pater. 29. §. ult. *abrogata per* l. un. §.
 His ita G. de Cad. toll. II. 1006. 15.
 1. si quis. 31. *conciliatur cum* l. 37. de
 Condit. & demonstr. II. 817. 11. & 818. *seq.*
 1. Mævius. 41. II. 488. N. 12. VI. 1074. *seq.*
 1. Mævius. 66. §. 6. *in fin.* II. 763. 25. & N. 9.
 1. Unum. 67. §. 5. II. 992. 5. & 993. *seq.*
 1. Imperator. 70. §. 1. II. 744. 6. 745. *seq.*
 1. Cum pater. 77. §. 5. II. 735. N. 8. & 736. *seq.*
 1. Debitor. 82. *in prin.* *conciliatur cum* l. 5.
 ad leg. Falcid. II. 765. 36. & 766. *seq.*

De Legatis III.

1. Si deportati. 7. *in prin.* II. 160. 161. 35.
 IX. 121. 13.
 1. Item legato. 49. *in prin.* II. 863. 864. N. 7.
 1. ligati. 55. §. 7. II. 863. N. 7.
 1. Cum uxori. 58. *ibid.*
 1. legatis. 65. §. 1. *ibid.*
 1. Si cui. 70. *in prin.* II. 863. N. 7. & 864.
 — §. lanæ. 3. *ibid.*
 — §. Versicoloribus. 12. *ibid.*
 — §. Purpure. 13. *ibid.*
 1. Si Chorus. 79. §. 1. II. 864. N. 7.
 Eadem lex *conciliatur cum* l. 98. §. 8. *vers. nec*
 admissio. II. 880. 20. N. 9.
 1. quod his. 83. II. 489. 15. & 491. N. 14.
 Eadem lex *conciliatur cum* l. 3. §. 5. de usu-
 ris §. & cum l. 57. *in prin.* ad SC. Trebell.
 II. 634. 21. & 635. *seq.*
 1. Lucius. 93. §. 4. II. 804. N. 7.

De usu, et usufructu etc. per leg. dat.

1. Nec usus. 1. I. 607. 4. VI. 908. 5.
 1. Cum ita. 41. *conciliatur cum* l. fundi. 38.
eod. III. 45. 13. & 46. *seq.*

De Trit. vino, vel oleo legato.

1. Vino. II. 865. N. 7.
 1. Si cui. 3. *ibid.*
 1. Cum certus. 5. XI. 1347. 9.
 1. cui vinum. 6. II. 865. N. 7. & 866.
 1. Si quis. 9. *vers. certe.* II. 866. N. 7.

De instructo vel instr. legato.

1. Fundum. 3. *in fin.* II. 866. N. 7.
 1. Quesitum. 12. §. 30. II. 866. N. 7. & 867.
 — §. 40. *ibidem.*
 — §. 41. *ibidem.*
 1. Sejæ. 20. *prin.* II. 867. d. N. 7.
 Y y De

De clementis legatis.

- I. Mala. 14. §. 3. *verr. nam* &. III. 289. 6. &
N. 5. & 290. *seq.*

De auro argento legato.

- I. Scribit. 34. §. ult. II. 808. N. 7.

De edimendis legatis. etc.

- I. Filio. 31. §. 1. II. 827. 828. N. 2.

De rebus dubiis.

- I. Fundum. 1. II. 873. N. 13. & 874. XI. 3. 4.
1. 2. & 5. *seq.*

- I. Civibus. 2.

- XI. 7. 8. & *seq.*

- I. In ambiguo. 3.

- XI. 11. 12.

- I. Paulus. 4.

- XI. 13. 14.

- I. Quidam. 5.

- XI. 15. 16. & *seq.*

- I. Vel ex parte. 6.

- XI. 19. 20.

- I. Utrum. 7.

- ibid.* & *seq.*

- §. 1. Cum quidam.

- XI. 27. 28. *seq.*

- §. ult.

- XI. 29. 30. & *seq.*

- I. Si inter. 8.

- XI. 33. 34. *seq.*

- I. Qui duas. 9.

- XI. 35. 36. *seq.*

- §. Cum bello.

- XI. 41. 42.

- §. Si cum filio.

- XI. 45. 46. *seq.*

- §. Si Maritus.

- XI. 49. 50.

- §. Si Lucius.

- ibidem.*

- I. Si fuerit. 10.

- XI. 51. 52. & *seq.*

- §. ult. Plane.

- XI. 59. 60.

- I. Quotiens. 11.

- XI. 61. 62.

- I. Quotiens in. 12.

- XI. 63. 64. *seq.*

- I. Si is. 13.

- XI. 67. 68.

- §. Si quis ita.

- XI. 69. 70.

- §. utrum ita. 3.

- XI. 71. & 72.

- §. proinde. 4.

- ibid.*

- §. si quis solum. 5.

- XI. 79. 80.

- §. Item. 6.

- ibid.*

- I. si quis ita. 14.

- XI. 81. 82.

- I. quendam. 15.

- ibid.*

- I. sed & in illo. 18.

- XI. 83. 84.

- I. Si cognatus. 19.

- XI. 87. 88.

- §. ceterum. ult.

- ibid.* & *seq.*

- I. cum Senatus. 20.

- XI. 93. 94.

- I. ubi est. 21.

- XI. 95. 96.

- I. cum plures. 22.

- XI. 97. 98. *seq.*

- I. si mulier. 23.

- XI. 101. & 102.

- I. cum in Testamento. 24.

- XI. 105. 106.

- I. quem heredi. 25.

- ibid.*

- I. cum quaeritur. 26.

- ibid.*

- I. si quis. 27.

- XI. 107. & 108.

- I. qui habebat. 28.

- XI. 109. & 110.

- I. plures. ult.

De his quæ panæ Caus. Reling.

- I. Filiafamilias. 1. II. 810. 8. & 817. 9.

De Regula Cetoniana.

- I. Cetoniana. 3. II. 779. 5. & 780. & 782. 9. &
783. *seq.*

De Conditionibus, et Demonstrationibus.

- I. Falsa. 33. §. 2. XI. 89. 4.
I. si quis eum. 37. *conciliatur cum* I. si quis
quos. 31. de legat. 2. II. 817. 11. & 818. *seq.*

Ad legem Falcidiam.

- I. si heres. 3. §. 2. II. 943. 16.
I. in ratione. 11. §. 5. II. 917. & 918. & *seq.*
— §. si filio. 6. II. 925. 926. *seq.*
I. in lege. 45. II. 945. 20.
I. in quartam. 91. II. 669. 8. & 670.

Ad Sctum. Trebellianum.

- I. heres. 21. II. 663. 15. & 663.
I. heredes. 57. *in prin. conciliatur cum* I. 3.
§. 2. de usuria. II. 634. 21. 635. *seq.*
I. deducta. 58. §. 4. *conciliatur cum* I. 14.
§. 1. de usur. II. 629. & 630.
I. qui ita. 66. §. 2. II. 623. 17. & N. 8.

De Jure Petronatus.

- I. Jura. 4. *conciliatur cum* I. 3. de Interd.
& releg. I. 293. & 294. N. 4.

De operis novi nuntiatione.

- I. hoc Edicto. 1. *in prin.* IV. 1493. 18.
— §. & post. 9. IV. 494. 20.
I. is, cui. ult. IV. 487. 12.

De damno infecto.

- I. cum res. 1. *in fin.* IV. 538. 31. & 537. N. 15.
I. quid de. 11. IV. 509. 5. & N. 5.
I. si finita. 15. §. 27. *conciliatur cum* I. 12. —
§. 2. de Publicis. VI. 629. 3. N. 2.
I. Proculus. 26. IX. 845. 2. & 847. 3. & 848.

De Donationibus.

- I. qui mihi. 13. *conciliatur cum* I. 37. de
acquir. rer. domis. I. 1000. 6.
I. hereditatem. 28. *conciliatur cum* I. 2. C.
de heredit. vel act. vend. IX. 805. 27. 28. 2.
806. *seq.*
I. donationes. 31. §. 2. II. 1156. 17. & 1159. 20.

Qui

Qui, et a quibus manum. etc.

1. prospexit. 12. I. 98. 14. & 99. N. 7. VI. 301. 8.

De Acquirendo rerum dominio.

1. Adeo. 7. §. 9. I. 867. 5. 6.
 1. in agris. 16. I. 841. 9. & 842. *seq.*
 1. liber. 19. II. 1185. 38.
 1. sed si. 26. *in prin.* I. 709. 5. & 712. 8. & 713.
eadem lex conciliatur cum l. 61. de rei
 vindic. I. 711. N. 3. & 712. *seq.*
 1. cum in corpus. 36. *conciliatur cum* l. 18.
in prin. de rebus Creditis. X. 298. 6.
 1. bonæ fidei. 48. *in pr.* I. 821. 10. & 822. *seq.*
 1. si epistolam penult. §. ult. I. 855. 5. & 856. 7.

De Acquirenda Possessione.

1. quemadmodum. 8. I. 1013. 32. & 1024. *seq.*
eadem lex conciliatur cum l. 3. §. 6. *cod.* I.
 1028. *seq.*
 1. naturaliter. 12. §. 1. IX. 890. 11. & 891.
 1. fundi. 33. X. 560. 11. & 561. *seq.*
eadem lex conciliatur cum l. 41. de Rebus Creditis
 I. 1071.
 1. possessio. 49. §. 1. I. 970. 17. & 971.

De Usurpationibus et Usucapionibus.

1. Usucapio. 3. I. 954. 955. 3.
 1. sequitur. 4. §. 5. I. 1144. 8. & 1145.
 — §. 16. *conciliatur cum* II. 9. & 10. pro
 emptore. III. 1136. 5. & 1137. & N. 7.
 1. præscriptio. 45. *conciliatur cum* l. 7. de
 divers. temp. præscript. I. 1119. 7. & 1120. *seq.*

Pro Emptore.

1. quilibet. 9. & l. servus. 10. *conciliatur cum* §.
 1. pro emptore. 2. §. 14. *cod.* III. 1136. 5. &
 1137. N. 7.

Pro herede.

1. qui legatorum. 2. §. 1. I. 978. 6. & 979. 7. 8.
 & 980.

De re Judicata.

1. res Judicata. 1. XI. 117. & 118. *seq.*
 1. qui pro. 2. XI. 125. & 126. *seq.*
 1. qui damare. 3. XI. 137. 138.
 1. si se non. 4. XI. 139. 140. *seq.*
 — §. ait prætor. XI. 145. & 146. *seq.*
 — §. si ex conventione. XI. 149. 150. *seq.*
 — §. si quis condemnatus. XI. 153. 154.
 — §. condemnatum. XI. 155. & 156. & *seq.*
 — §. solvise. XI. 159. 160.
 — §. Celsus. XI. 161. & 162.

Tom. XII.

1. ait Prætor. 5.

— §. si iudex.

1. miles. 6.

— §. decem.

1. si qui iudicati.

— §. iudicati.

1. intra dies. 7.

1. si homo. 8.

1. furioso. 9.

1. qui cum se. 10.

1. si Calendis. 11.

1. in depositis. 12.

1. si quis ab alio. 13.

— §. si quis ult.

1. quod jussit. 14.

1. a Divo Pio. 15.

— §. sententiam.

— §. in venditione.

— §. si pignora.

— §. si super.

— §. quod si res.

— §. si post.

— §. sed si emptor.

— §. sic quoque.

— §. sed & si.

1. sunt qui. 16.

1. Patronus. 17.

1. item miles. 18.

1. inter eos. 19.

1. non tantum. 20.

1. sicut. 21.

1. sed hoc. 22.

1. si cum procuratore. 23.

1. & si fideiussor. 24.

1. sciendum. 25.

1. Si convenierit. 26.

1. Præses. 27.

1. Duo. 28.

1. Tempus. 29.

1. Cum ex causa. 30.

1. Debitoribus. 31.

1. Cum prolatis. 32.

1. Divus. 33.

1. Si victum. 34.

1. Imperatores. 35.

1. Duo. 39.

1. Commodi. 40.

1. Nescimus. 41.

— §. Enadua.

— §. In solidum.

1. Paulus respondit. 42.

1. Paulus. 43.

1. Ex contractu. 44.

1. Acta. 45.

— §. De amplianda.

— §. Contra indefensos.

1. Actorum. 46.

1. De unoquoque. 47.

1. Decreta. 48.

1. Exheredatum. 49.

XI. 163. 164.

XI. 167. & 168.

XI. 169. 170.

ibid. & *seq.*

XI. 173. 174.

XI. 177. 178. *seq.*

XI. 181. 182.

XI. 183. 184.

XI. 185. 186. & *seq.*

XI. 189. 190.

XI. *ibid.* & *seq.*

XI. 197. 198. & *seq.*

XI. 201. 202. & *seq.*

XI. 205. 206. & *seq.*

XI. 219. 220. *seq.*

XI. 223. 224. *seq.*

XI. 225. 226.

XI. 227. 228. *seq.*

XI. 235. 236. *seq.*

XI. 241. 242. *seq.*

XI. 245. 246.

XI. 247. 248.

ibid. & *seq.*

XI. 249. 250. & *seq.*

XI. 253. 254.

XI. *ibid.* & *seq.*

XI. *ibid.* & *seq.*

XI. 277. 278.

XI. 281. 282.

XI. 283. 284.

XI. 285. 286.

XI. *ibid.* & *seq.*

XI. 289. 288.

XI. *ibid.*

XI. 289. 290.

XI. 293. 294.

XI. 295. 296.

XI. 297. 298.

XI. 299. 300.

XI. 301. & 302.

XI. 311. & 312. & *seq.*

XI. 315. 316. & *seq.*

XI. 323. 324. & *seq.*

XI. 327. 328. *seq.*

XI. 331. & 332. *seq.*

XI. 335. 336.

XI. 339. 338.

XI. 339. 340. *seq.*

XI. 343. & 344.

XI. *ibid.* & *seq.*

XI. 347. & 348.

XI. 349. 350.

ibid.

XI. 349. 350. & *seq.*

XI. 351. 352.

XI. 353. 354.

1. Si quis dolo. 51. XI. *ibid.* — §. eadem an alia. G.
 — §. Si quis. 1. XI. 353. 354. & seq. 1. stipulationum. 2.
 1. Si rerum. 52. XI. 355. 356. — §. ex his igitur. 2.
 1. Contumacia. 53. *ibidem.* — §. si tamen. 3.
 1. Contra. 54. XI. 357. 358. — §. item si. 4.
 1. Iudex. 55. — §. contra. ult.
 1. Post rem. 56. XI. 359. 360. & 381. & 382. seq. 1. idem Juris. 3.
 1. Quidam. 57. — 4. eadem. 4.
 1. Cum nulla. 58. XI. 361. & 362. — §. si is qui. 2.
 1. In sententiis. 59. XI. 363. 364. 1. stipulationum. 5.
 1. Quæsitum. 60. *ibid.* — §. stipulatio. 1.
 1. Judicati. 61. XI. 365. 366. — §. satis acceptio. 2.
 1. Cum quærebatur. 62. XI. 367. 368. & seq. — §. si sortem.
 1. Sæpe. 63. XI. 379. 380. 1. is cui. 6.
 1. Negotiorum. 64. *De confessis.* 1. impossibilis. 7.
De confessis. 1. in illa. 8.
De confessis. 1. hoc Jure. 10. }
 1. Non fatetur. 2. XI. 393. & seq. 1. si Titius. 9.
 1. Cum Fideicommissum. 7. XI. 397. & seq. 1. filius. 11.
 1. Non omnimodo. ult. XI. 399. seq. 1. si ita stipulatus. 12.
Quibus ex caus. in posses. eatur. 1. qui aute. 13.
Quibus ex caus. in posses. eatur. 1. si ita stipulatus. 14.
Quibus ex caus. in posses. eatur. 1. ideo. 15.
 1. Prætor ait. 2. VI. 123. 4. & 124. seq. 1. si Stichum. 16.
 1. In possessionem. 6. in prin. conciliatur cum — §. stipulatio.
 1. penult. §. 2. eod. VI. 126. 8. & 127. seq. 1. stipulatio non valet. 17.
De Fi. et vi armata. 1. qui bis. 18.
De Fi. et vi armata. 1. si quis stipulatio. 19.
 1. Prætor. 1. §. 45. IV. 276. 7. 1. hujusmodi. 20.
 1. Cum fundum. 18. §. ult. IX. 889. 9. & 890. 10. 1. si divortio. 21.
De superficiebus. 1. si id quod. 22.
De superficiebus. 1. si ex legati. 23.
De superficiebus. 1. sed si ex stipulatu. 24.
De superficiebus. 1. si dari. 25.
 1. Ait Prætor. 1. §. 1. II. 1297. 18. 1. generaliter. 26.
 1. Superficiarias. ult. II. 1298. 18. 1. veluti si quis. 27.
De aqua cottid. et æstiva. 1. si rem. 28.
De aqua cottid. et æstiva. 1. scite debemus. 29.
 1. Hoc jure. 3. §. 4. III. 346. 15. & 347. seq. — §. si a fure.
De doli mali, et metus exceptione. 1. sciendum 30.
De doli mali, et metus exceptione. 1. si rem meam. 31.
De doli mali, et metus exceptione. 1. si in nomine. 32.
De doli mali, et metus exceptione. 1. si stichus. 33.
 1. Apud Celsum. 4. §. 27. I. 1092. 18. 1. multum. 34.
 — §. Si quis. 29. *ibid.* 1. si stipulor. 35.
De obligationibus et actionibus. — §. si in loquendo.
De obligationibus et actionibus. 1. si quis cum. 36.
De obligationibus et actionibus. 1. si certos. 37.
 1. In omnibus. 6. I. 1077. 5. & 1078. 1. stipulatio. 38.
 1. Naturales. 10. III. 427. 3. — §§. sed quatenus, & si quis sorte. XI. 749. seq.
 1. Non figura. 38. III. 1382. 4. & 1383. seq. — §. quæsitum est.
De verborum obligationibus. VIII. 249. & 250. 12. — §. si autem.
De verborum obligationibus. — §. Hi qui sunt.
De verborum obligationibus. — §. hæc quoque.
De verborum obligationibus. — §. habere.
De verborum obligationibus. — §. si quis ita.
De verborum obligationibus. — §. si quis dolum.
De verborum obligationibus. — §. sue Personæ.
De verborum obligationibus. — §. inter.
De verborum obligationibus. — §. Alteri stipulari.
 1. Stipulatio. 1. XI. 411. & seq.
 — §. qui præsens. 1. XI. 415. & seq.
 — §. Si quis ita. 2. XI. 417. seq.
 — §. Si quis simpliciter. 3. XI. 423. seq.
 — §. Si stipulanti. 4. XI. 429. & seq.
 — §. sed si milii. 5. XI. 437. seq.

GENERALIS.

357

- §. in stipulationibus.
- §. eum qui.
- §. si stipulator.
- §. si quis insulam.
- §. si quis ita.
- §. Adem.

- l. Domitius. 39. XI.
- l. si filius. 40. XI.
- l. eum qui. 41. XI.

- §. quotiens autem.
- l. qui hoc anno. 42.
- l. si quis arbitratus. 43.
- l. & ideo si. 44.
- l. quodcumque. 45.
- §. sicuti eum.
- §. si ita quis.
- §. non solum.
- §. Filius petri.

- l. Centesimis. 46.
- §. id autem.
- §. si ita stipulatus.
- l. qui sic stipulator. 47.
- l. si decem. 48.

- l. cum Filiafam. 49.
- §. si stipulatus.
- §. in hac stipulatione.
- §. si promissor.

- l. in illa. 50.
- l. is qui. 51.

- l. in conventionalibus. 52.
- §. si quis vacuum.

- l. stipulationes. 53.
- l. in stipulationibus. 54.

- l. cum quis tibi. 55.
- l. eum qui. 56.

- §. te & Titium.
- §. qui sibi.

- §. qui ita stipulator.
- §. qui ita stipulator ante.

- §. qui proprietatem.
- §. si a te.

- §. si hominem.
- l. si quis si Titius. 57.

- l. qui usufructum. 58.
- l. quotiens in diem. 59.

- l. idem erit. 60.
- l. stipulatio hac modo. 61.

- l. servus. 62.
- l. si quis ita. 63.

- l. huiusmodi. 64.
- l. qui extrinseca. 65.

- l. si minor. 66.
- l. illa stipulatio.

- §. eum qui decem.
- l. si pecunia. 68.

- l. si homo. 69.
- l. Mulier. 70.

- l. cum quid. 71.
- l. stipulationes. 72.

- XI. 847.
- XI. 849. seq.

- XI. 853.
- XI. 853. & seq.

- XI. 855.
- XI. ibid.

- 858.
- XI. 861. seq.

- XI. 865. seq.
- XI. 905. seq.

- XI. 933.
- ibid.

- XI. 933. & seq.
- XI. 935.

- XI. 937.
- ibid.

- XI. 938. seq.
- XI. 941. seq.

- XI. 945. seq.
- XI. 947. & seq.

- XI. 951. seq.
- XI. 955. seq.

- XI. 963.
- XI. 965. seq.

- XI. 971.
- XI. 971.

- XI. 973. seq.
- XI. 989. seq.

- XI. 1009. seq.
- XI. 1014. 1015. seq.

- XI. 1041. seq.
- XI. 1061. & seq.

- XI. 1066. seq.
- XI. 1070. seq.

- XI. 1074. seq.
- XI. 1079.

- ibid. & seq.
- XI. 1083. seq.

- XI. 1088. seq.
- XI. 1102. seq.

- XI. 1005. seq.
- XI. 1119.

- XI. ibid. & seq.
- XI. 1147. seq.

- XI. 1150. seq.
- XI. 1161. seq.

- XI. 1169. seq.
- XI. 1175.

- XI. 1177. seq.
- XI. 1180.

- ibid. & seq.
- XI. 1185. & seq.

- XI. 1191. & seq.
- XI. 1197.

- XI. 1200.
- XI. 1200. & seq.

- §. si quis ita. }
- §. plane.

- l. loteridum. 73.
- §. Stichum.

- l. stipulatio eum. 74.
- l. ubi autem. 75.

- §. haec stipulatio.
- l. si stipulator. 76.

- §. cum stipulatur.
- l. ad diem. 77.

- l. si filiafamil. 78.
- §. cum fundum.

- l. si procuratori. 79.
- l. quotiens in. 80.

- l. quotiens quis. 81.
- §. si procurator.

- l. nemo rem. 82.
- §. si post mortem.

- l. inter stipulantes. 83.
- §. si Stichum.

- §. si stipulante. }
- §. Sacram.

- §. si rem quam.
- §. Stichum.

- §. si quis ancillam.
- l. si ioculam. 84.

- l. in executione. 85.
- §. Prima species.

- §. Secunda ad.
- §. Quod si.

- Pro parte.
- §. In solutam.

- Item si ita.
- §. Quicumque.

- l. Quid dicitur. 86.
- l. Nemo rem suam. 87.

- l. Mora rei. 88.
- l. Si a colono. 89.

- l. Cum stipulari. 90.
- l. Si servum. 91.

- §. De illo.
- §. Sequitur.

- §. Nunc videmus.
- §. Effectus.

- l. Si ita stipuler. 92.
- l. Si sic stipulatus. 93.

- l. Triticum. 94.
- l. Qui insulam. 95.

- l. Qui servum. 96.
- l. Si ita stipulatus. 97.

- §. Possum otibier.
- §. Si tibi ovesere.

- l. Existimo. 98.
- §. Ex hac stipulatione.

- l. Quidquid. 99.
- §. Si stipulatus.

- l. Conditio. 100.
- l. Puberes. 101.

- l. Venditores. 102.
- l. Liber. 103.

XI. 1249.

XI. 1250. seq.

XI. 1253.

XI. 1254.

XI. 1255. seq.

XI. 1270. seq.

XI. 1271. & seq.

XI. 1281. seq.

XI. 1285. seq.

XI. 1291. seq.

XI. 1305. seq.

XI. 1319. 1320.

XI. 1321.

ibid. & seq.

XI. 1323.

XI. 1323. 1324. seq.

XI. 1331. seq.

XI. 1337. seq.

XI. 1347. seq.

XI. 1351.

XI. 1352. seq.

XI. 1353. seq.

ibid. seq.

XI. 1359.

XI. 1361. 1362.

XI. 1363. & seq.

XI. 1379.

XI. 1381.

XI. 1395.

ibidem.

XI. 1398. seq.

XI. 1399.

XI. 1408. seq.

XI. 1404.

XI. 1406.

XI. 1407.

ibid.

XI. 1410. seq.

XI. 1419. seq.

XI. 1423. 1424.

l. Cum

1. Cum servus. 104.
 1. Stipulatus sum. 105.
 1. Qui ex pluribus. 106.
 1. Utrum. 107.
 1. a Titio. 108.
 — §. Nulla promissio.
 1. Si ita stipulatus. 109.
 — §. Si stipulatus fuero.
 1. Si stipulatus fuero. 111.
 1. Si quis stipulatus sit. 112.
 — §. Si quis ita.
 1. Cum stipulatus. 113.
 — §. Cum venderet.
 1. Si fundum. 114.
 1. Ita stipulatus. 115.
 1. Decem. 116.
 1. Si centum. 117.
 1. Liber homo. 118.
 — §. Decem hodie.
 — §. Decem mihi.
 1. Doll clausula. 119.
 1. Si ita stipulatus. 120.
 1. Ex ea parte. 121.
 — §. Mulier ab eo.
 — §. In Insulam.
 — §. Ex facto rei.
 1. Qui Romæ. 122.
 — §. Callimachus.
 — §. Flavius Hermes.
 — §. Coheredes.
 — §. Agerius.
 — §. Seja heres.
 — §. Duo fratres.
 1. Si flagitii.
 1. Insulam.
 1. Cum stipulamur.
 1. Si ita stipulatus.
 — §. Titius a Mævio.
 — §. Chrysogonus.
 — §. Si ita stipulatus.
 1. si Pupillus. 127.
 1. si duo. 128.
 1. si quis ita. 129.
 1. quod dicitur. 130.
 1. Julianus. 131.
 — §. qui fundum.
 1. quidam. 132.
 — §. Filiusfamilias.
 1. si sic stipulatus. 133.
 1. Titia. 134.
 — §. item respondit.
 — §. idem respondit.
 — §. idem respondit quotiens.
 1. si ita quis promiserit. 135.
 — §. Seja cavit.
 — §. ea lege donatum.
 — §. Filia quæ de.
- XI. 1425.
 XI. *ibid.* & seq.
 XI. 1427. seq.
 XI. 1433.
 XI. 1434.
 XI. *ibid.*
 ibid.
 ibid. & seq.
 XI. 1439.
 XI. 1441. seq.
 XI. 1443. seq.
 XI. 1445.
 XI. 1448. 1449. seq.
 XI. 1457.
 XI. *ibidem*.
 ibidem & seq.
 XI. 1483. seq.
 XI. 1487.
 XI. 1489. seq.
 XI. 1491. seq.
 XI. 1493. seq.
 XI. 1497. seq.
 XI. 1500. 1501. seq.
 XI. 1505. seq.
 XI. 1508. 1509. seq.
 XI. 1513. seq.
 XI. 1517. seq.
 XI. 1524. 1525. seq.
 XI. 1527. seq.
 XI. 1531.
 XI. 1533. seq.
 XI. 1540.
 XI. 1540. 1541. seq.
 XI. 1557. seq.
 XI. 1560. seq.
 XI. 1565. seq.
 XI. 1581. seq.
 XI. 1584. 1585. seq.
 XI. 1589.
 XI. 1590. 1591.
 XI. 1592. 1593. seq.
 XI. 1614. 1615. seq.
 XI. 1634.
1. si sub una. 136.
 — §. si quis viam.
 li. continuus. 137.
 — §. si hominem.
 — §. cum ita stipulatus.
 — §. Item qui Insulam.
 — §. illud inspicendum.
 — §. si ab eo stipulatus.
 — §. cum quis sub hac.
 — §. præterea.
 1. qui certarum. 138.
 1. cum ex causa. 139.
 1. Pluribus. 140.
 — §. & si placeat.
 1. si servus. 141.
 — §. Pupillus licet.
 — §. si ita fuero.
 — §. si inter eos.
 — §. cum mihi aut Titio.
- XI. 1635. 1636.
 XI. 1638. seq.
 XI. 1642. 1643.
 XI. 1644. 1645. seq.
 XI. 1649. 1650. seq.
 XI. 1659. seq.
 ibid.
 XI. 1663.
 XI. 1665. seq.
 XI. 1668. seq.
- De duobus reis Constituendis.*
 1. in duobus. 3. *in prin.*
 1. Reos. 11.
 1. si id. 15.
- IX. 1265. 8.
 IX. 1288. 12. & 1289. seq.
 IX. 1259. 3.
- De Fidejussoribus et mandatoribus.*
 1. Fidejussor. 16. §. 4.
 1. Marcus. 25.
 1. Granius. 71.
- III. 427. 3. & N. 5.
 XI. 584. 16. & 585.
 IV. 632. 7.
- De Novationibus, et delegationibus.*
 1. si ususfructus. 4.
 1. si pupillus. 9. §. 2.
 1. fundum. 28. *conciliatur cum* 1. vinum. 22. de
 Reb. Cred.
- IV. 915. 13. & 916.
 XI. 651. 4.
 X. 353. 9. & 354. seq.
- De Solutionibus, et liberationibus.*
 1. quotiens. 1. *conciliatur cum* 1. dum in re. 2.
 eod.
 1. ceterum. 3.
 1. cum quis. 38. *in prin.*
 1. si solutus. 39.
 1. satisfactio. 52.
 1. si quis offerenti. 58. *in prin.* VIII. 159. 6. & 160.
 1. Stichum. 95. §. quod vulgo. 3. IV. 634. 10.
 — §. naturalis. 4. *conciliatur cum* 1. 27. §. 2. de
 Pactis.
 1. debitorem. 99.
- IX. 1395. 1. & 1396. 3.
 IV. 793. & 794. 6.
 XI. 1040. 6.
 XI. 886. 48. & 889.
 IV. 735. & 736. N. 11.
 VIII. 159. 6. & 160.
 IV. 733. 4. & 734. 10.
- De Acceptilationibus.*
 1. acceptilatio. 1.
- IV. 962. 23.
- Ratam rem haberi, etc.*
 1. Bonorum possessionem. 24. VIII. 161. 162.
 De

De Furtis.

- I. qui res. 48. §. 5.
I. si sit. 71. in prin.

I. 1144. 7.
V. 1033. 15.

Stellionatus.

- I. Stellionatus: 2. conciliatur cum I. quid ergo.
13. §. ult. de his qui not. infam. V. 127. 24. &
128. seq.

De Publicis Judiciis.

- I. infamem. 7. V. 124. 21. & 125. 22.

De lege Julia Repetundarum.

- I. datur. 2. VII. 966. 36.

Ad Sctum Turpilianum.

- I. Imperatores. 18. §. 2. VII. 43. 7.

Quis a quo appellatur.

- I. quod dicitur. 1. conciliatur cum I. appellari. 2. eod. VI. 430. N. 2.

De Libellis dimissoriis.

- I. Post unica conciliatur cum I. eos qui 6.
§. Apostolica. 6. Cod. de appell. VI. 441. 10.
& 442. seq.

An per Al. Caus. appel. red. pos.

- I. queri solet. 1. V. 182. 183. N. 5.

De Jure Fisci.

- I. non intelligitur. 3. §. ult. conciliatur cum
§. 3p. Instit. de Her. Divis. L. 726. 7. & 727. seq.
I. si Procurator. 5. conciliatur cum I. 3. Cod.
de quadrienn. prescript. L. 940. 13. & 941. seq.
I. si quis mihi. 28. VI. 938. 9. & 939.
I. in fraudem. 45. §. 11. IX. 1312. 4. & 1313.

Ad Municipalem etc.

- I. ordine. 15. in prin. V. 138. 35. & 139.

De Decurionibus.

- I. generaliter. 3. §. 1. V. 147. 43.

De extraordinariis Cognitionibus.

- I. Divus. 4. conciliatur cum I. prases. 1. §.
5. eod. V. 20. 29.

De Verborum significatione.

I. verbum. 1.

I. urbis. 2.

— §. cujusque.

I. itinere. 3.

— §. ejus.

I. uominis. 4.

I. Rei appellatio. 5.

— §. opere.

I. nominis. 6. §. Verbum.

I. Verbum. 8.

— §. ult.

I. Marcellus. 9.

I. Creditores. 10.

I. Creditorum. 11.

I. ut si. 12.

— §. minus.

I. Mulieris. 13.

I. Labeo. 14.

— §. ult.

I. Bona Civitatis. 15.

I. munus. 18.

I. Labeo. 19. III. 489. 3.

I. sciendum. 20. §. 1.

I. quid aliud. 86.

I. solutionis. 176.

I. commendare. 186.

I. urbana. 198. conciliatur cum I. eo jure.

4. §. 1. in quib. Caus. pign. VI. 866. 3. &

867. seq.

XI. 1671. & 1673.

XI. 1673. 1. & 1674.

XI. 1675. & 1676.

ibid.

XI. 1677. 1678.

XI. 1680.

XI. ibid. & seq.

XI. 1683.

XI. 1683. 1684.

XI. 1685.

XI. 1687. seq.

XI. ibid. & 1689.

XI. 1689. seq.

Xf. 1693. & 1694.

XI. 1695. 1696.

XI. 1697. seq.

XI. 1699.

XI. 1701. 1702. seq.

XI. 1703. & 1704.

VII. 471. 10. X. 80.

12. XI. 1705. seq.

X. 670. seq.

II. 1322. & 1323. 8.

IV. 735. & 736. N. 11.

III. 1000. 9.

De Regulis Juris.

I. id quod nostrum. 11.

I. nemo. 43.

I. nulla. 88.

I. 868. 8.

V. 1001. N. 4.

X. 135. 9. & 136. seq.

EX CODICE

LIB. I.

De Constitutionibus Principum.

I. inter. 1. conciliatur cum I. Placito. 8.

de Judic. I. 96. 13. & 97. VI. 301. 8. & 302.

I. quod favore. 6. L. 93. 10.

LIB. II.

De Edendo.

I. ipse dispice. 1.

I. in apud quem. 6.

I. edita. 3.

I. qui accusare. 4.

I. non est novum. 5.

I. justum. 6.

VII. 3. seq.

VI. 93. 1. 2. VII. 13. seq.

VII. 21. 22. seq.

VII. 39. seq.

VII. 47. 48. seq.

VII. 51. 52.

I. pre

- l. procurator. 7. VII. 53. seq.
 l. si quis in aliquo ex auth. 119. Cap. 3. VII. 59.
 60. seq.
 l. & quæ. 8. VI. 91. 92. 5. VII. 63. 1. & 64. seq.

De Pactis.

- l. conditionis. 1.
 l. post venditionem. 2.
 l. servus. 3.
 l. postquam. 4.
 l. Creditori. 5.
 l. pacta quæ. 6.
 l. Creditori. 7.
 l. si pascenda. 8.
 l. cum posteaquam. 9.
 l. legem. 10.
 l. ex conventionem. 11.
 l. pacta novissima. 12.
 l. in bonæ. 13.
 l. si pacto. 14.
 l. pactum quod. 15.
 l. cum proponas. 16.
 l. pactum, quod bona fide. 17. }
 l. si creditores. 18.
 l. licet. 19.
 l. traditionibus. 20.
 l. cum proponas. 21.
 l. pactum curatoris. 22.
 l. Filius. 23.
 l. si actionem. 24.
 l. debitorum. 25.
 l. pactum successorum. 26.
 l. petens. 27.
 l. si certis annis. 28.
 l. si quis in conscribendo. 29.
 l. de questione. 30.

De Transactionibus.

- l. neque pactis. 1.
 l. cum te. 2.
 l. Age cum. 3.
 l. Actione. 4.
 l. cum te. 5.
 l. cum mota. 6.
 l. de Alimentis. 7.
 l. de Alimentis. 8.
 l. si super. 9.
 l. Fratræ. 10.
 l. de Fideicommissio. 11.
 l. Præses. 12.
 l. interpositas. 13.
 l. si diversa. 14.
 l. ut responsum. 15.
 l. Caussas. 16.
 l. cum proponas. 17.
 l. transigere. 18.
 l. sub prætextu. 19.
 l. non minorem. 20.

- l. cum es. 21.
 l. si major. 22.
 l. nec intentio. 23.
 l. Si quidem. 24.
 l. Si majores. 25.
 l. Transactione. 26.
 l. Senum. 27. }
 l. Sive. 28. }
 l. Sub prætextu. 29.
 l. Transactione finita. 30.
 l. Si de certa. 31.
 l. Si caussa. 32.
 l. Si profundo. 33.
 l. Cum donationis. 34.
 l. Transactionem. 35.
 l. Si major. 36.
 l. Promissis. 37.
 l. Transactio. 38. }
 l. Quamvis. 39. }
 l. Ubi pactum. 40.
 l. Si quis major. 41.
 l. Si ex falsis. 42.
 l. Jubemus. 43.
 VII. 347.
 VII. 349.
 ibid.
 VII. 353.
 VII. 355.
 ibid.
 VII. 257.
 VII. 360. 361. seq.
 VII. 363.
 VII. 365.
 VII. 368. 369. seq.
 VII. 376. 377. seq.
 VII. 380. seq.
 VII. 383.
 VII. 385. 386. seq.
 VII. 389.
 VII. 391. 392. seq.
 VII. 397. seq.
 VII. 401. seq.
 VII. 405.

Ex quib. caus. infam. irrog.

- l. Et si severior. 3. V. 148. 44. & 149. seq. 151.
 46. & 152. seq.
 l. Si Possidonium. 4. V. 153. 48. & 154.

De Procuratoribus.

- l. Eum qui. 3. V. 247. 9. 248.

De iis, quæ vi metusve causa gesta sunt.

- l. Si vi vel metu. 3. IV. 383. 384. 34.

De dolo malo.

- l. Si fidejussor. 1. conciliatur cum l. 59. D.
 mandati. IV. 422. 18.
 l. Cum proponas. 4. X. 1255. cap. 17. & 1256.

De in integrum restitutione.

- l. Illud. 1. V. 1113. 8. & 1114. 9. & N. G.
 l. Si curatorem. 3. XI. 1411. 4. & 1412.
 l. Si minorem. 4. V. 1145. & 1146. N. G.

Si adversus rem judicatam etc.

- l. Si cum pater. 2. an abrogata sit per legem
 ult. Qui & advers. quos restitui non pos.
 V. 1191. & 1192. 25.

Si adversus venditionem etc.

- Auth. Sacramenta. V. 1201. seq.

GENERALIS.

361

Si minor se majorem dixerit.

l. Si altioris. 3. V. 1233. 1134. 11.

De alienat. Jud. mut. caus. facta.

l. Cum in unica. V. 783. N. 2.

LIB. III.

De Judiciis.

l. Placuit. 3. I. 94. 11. & 95.

De pedaneis judicibus.

l. placet. 2. IV. 1340. 4. 5. 1347. seq.

De ordine judiciorum.

l. Adite. 1. IV. 1180. seq. & N. 22.

De jurisdic. omn. jud.

l. Juris ordinem. 2. IV. 1219. 6. & 1220.

l. In criminali. 5. IV. 1343. & 1344. N. 2.

De inefficacio testamento.

l. Si quis filium. 34. V. 527. 11. & 528. seq.

Ubi de criminibus agi oporteat.

l. Questiones. 21. IV. 1267. 1.

Ubi in rem actio exerceri debeat.

l. Actor. 3. IV. 1280. 11. & 1287.

Ubi de hereditate agatur.

l. 48161 f. IV. 1288. 12. & 1289.

De petitione hereditatis.

l. Si post mortem. 2. V. 630. 35.

l. De hereditate. 5. conciliatur cum l. 5. de

Cond. indeb. VII. 692. & 693.

l. hereditatis. 7. IV. 385. 34.

De rei vindicatione.

l. Si inferiorum. 2. vers. sed & id. I. 887. 25. 26.

De usufructu et habitatione.

l. Cum antiquitas. 13. III. 45. & 6.

De servitutibus et aqua.

l. Si quas. 1. VII. 470. seq.

l. Si aquam. 2. VII. 417. & 418. seq.

l. Et in provinciali. 3. VII. 425. seq.

Tom. XII

l. Aquam. 4.

l. si quid. 5.

l. Praes. 6.

l. si manifesta. 7.

l. si tibi. 10.

l. per agrom. 11.

l. non modus. 12.

l. sicut usufructus. 13.

l. cum talis. 14.

— 5. Cum autem.

VII. 439. 440. seq.

VII. 443.

VII. 445.

De Lege Aquilia.

l. de his. ult.

IV. 475. N. 9.

Familiae Eriscunde.

l. Filium. 18. conciliatur cum l. si donatione.

13. de Collat.

l. Filium. 24.

II. 156. 18.

VII. 449. seq.

LIB. IV.

De Rebus Creditis, et Jurjuranda.

l. Gonna. 1.

l. Jurjurandi. 2.

l. in bonae fidei. 3.

l. si ad excludendum. 4.

l. cum etiam. 5.

l. cum proponas. 6.

l. nec filius. 7.

l. acturi. 8.

l. delata. 9.

l. in actione. 10.

l. si quis jurjurandum. 11.

l. generaliter. 12.

l. cum quis. 13.

VII. 491. seq.

VII. 499. seq.

VII. 503. 504. 1. & 506.

VII. 511. 1. & 512.

VII. 517. 518.

VII. 519.

VII. 521.

VII. 524. 525. seq.

VII. 530. 531. seq.

VII. 539.

VII. 541. seq.

VII. 550. 551. seq.

VII. 561. 562. seq.

Si certum petatur.

l. neque. 1.

l. quomvis. 2.

l. eos qui. 3.

l. si absentia. 4.

l. si non singuli. 5.

l. si ex pretis. 6.

l. non unde. 7.

l. si pro mutua. 8.

l. cum te. 9.

l. eo quod. 10.

l. incendium. 11.

l. si rem. 12.

l. cum qui. 13.

l. motus. 14.

l. non adverbo. 15.

l. quisquis. 16.

l. super. 17.

VII. 571. seq.

VII. 575. seq.

VII. 579. seq.

VII. 584. 585. seq.

VII. 589. 590. seq.

VII. 593. 594.

VII. 597. 598.

VII. 600. & seq.

VII. 604. 605.

VII. 606. 606.

VII. 609. seq.

VII. 615.

VII. 617.

VII. 619.

VII. 621.

VII. 624. 625. seq.

VII. 627. seq.

De Suffragio.

l. si qui amici.

VII. 633. 634. seq.

Z 2

De

De prohibita sequestratione pecunie.

1. quotiens. unic. VII. 642. 643. seq.

De Conditione indebiti.

1. pecunie. 1. VII. 658. 659. seq.
 1. si citra. 2. VII. 681. 682.
 1. cum & soluta. 3. VII. 683.
 1. ea, quæ. 4. VII. 685. seq.
 1. si a patre. 5. VII. 691. seq.
 1. si per ignorantiam. 6. VII. 695. 696. seq.
 1. Fideicommissum. 7. VII. 705. 706.
 ibid.
 1. indebitum. 9. VII. 709. 710.
 1. si quis servum. 10. VII. 712. 713.
 1. pro dubietate. ult. VII. 715.

De Conditione ob Caus. datorum.

1. pecuniam. 1. VII. 720. 721. seq.
 1. si ut proponis. 2. VII. 724. 725. seq.
 1. ea lege. 3. VII. 728. 729. seq.
 1. si cum. 4. VII. 737. 738.
 1. si militum. 5. VII. 739.
 1. cum Ancillam. 6. VII. 746.
 1. si repetendi. 7. VII. 744. 745.
 1. dictam. 8. VII. 747.
 1. si liber. 9. VII. 749.
 1. pecuniam. 10. VII. 751. 752. seq.
 1. advocacionis. ult. *ibid.*

De Conditione ob turpem Causam.

1. ex cautione. 1. VII. 761. 762. seq.
 1. cum te. 2. VII. 766. seq.
 1. quod evitandi. 3. VII. 769. seq.
 1. quotiens. 4. VII. 771.
 1. mercalem. 5. VII. 773.
 1. ob restituenda. 6. VII. 775.
 1. eum qui. 7. VII. 777.

De Conditione furtiva.

1. præses. }
 1. ante oblationem. } VII. 779. seq.

Ex lege sine causa, vel injusta Causa.

1. licet. 1. VII. 787. seq.
 1. dissolutæ. 2. VII. 795. seq.
 1. mala. 3. VII. 789. seq.
 1. si non est. 4. VII. 803.

De Obligationibus et Actionibus.

1. data. 1. VII. 812. 813. seq.
 1. nominibus. 2. VII. 823. seq.
 1. ob causam. 3. VII. 827.
 1. bonam fidem. 4. VII. 829. seq.
 1. sicut. 5. VII. 833. 834. seq.

1. si in solutum. 6. VII. 840.
 1. si a Creditore. 7. VII. 842.
 1. siquidem. 8. VII. 843.
 1. Legantes. 9. VII. 845. seq.
 1. Adversus. 10. VII. 847. seq.
 1. nimia. 11. VII. 849.
 1. ob res. 12. VII. 853.
 1. Auth. imo. *ibid.*
 1. eum cui. 13. *ibid.*
 1. est in. 14. *ibid.*
 1. Auth. sed hodie. VII. 855. & seq.

Ut Actiones, et ab hereditibus, et contra etc.

1. cum stipulationes. VII. 859. 860. seq.

Ne uxor pro marito etc.

1. frustra. 1. VII. 869.
 1. ob maritorum. 2. *ibid.* & seq.
 1. cum te. 3. VII. 873. seq.
 1. cum te ideo. 4. VII. 875.
 1. Auth. sed omnino. VII. 877.

Ne filius pro patre.

1. neque. 1. VII. 879.
 1. ne contra. 2. VII. 881.
 1. si Filiusfam. 3. VII. 883.
 1. Patris. penul. 4. VII. *ibid.*
 1. ex patroni. ult. VII. 885.
 1. Auth. Habita. VII. 888. 889. seq.

An servus pro suo facto etc.

1. quamvis. 1. VII. 901. 902. seq.
 1. Creditoribus. 2. VII. 905.
 1. promissæ. 3. VII. 907. seq.
 1. licet. 4. VII. 911.
 1. si (ut allegas). 5. VII. 913.
 1. sive servi. 6. *ibid.*

Quando Fiscus vel privatus etc.

1. propter. 1. VII. 917.
 1. si in causa. 2. VII. 919. seq.
 1. si debitum. 3. VII. 923.
 1. non prius. 4. }
 1. in solutum. 5. } VII. 925.

De hereditariis actionibus.

1. pecuniam. 1. VII. 929. seq.
 1. pro hereditariis. 2. VII. 933. seq.
 1. heredem. 3. VII. 943.
 1. sub prætextu. 4. VII. 945. seq.
 1. ut debitum. 5. VII. 948. 949.
 1. si adulta. 6. VII. 951.
 1. Creditores. ult. VII. 953.

Ex delictis defunctorum etc.

1. Post litis. unica.

VII. 956. 957. seq.

De constituta pecunia.

1. Si pro. 1.

Auth. si quando. }

VII. 988. 989.

1. Receptitia. 2.

VII. 992. 993. seq.

1. D. Hadriani. 3.

VII. 1001. seq.

De probationibus.

1. Ut creditor. 1.

VII. 1010. & seq.

1. Possessiones. 2.

VII. 1015.

1. Ex persona. 3.

VII. 1017. seq.

1. proprietatis. 4.

VII. 1021. seq.

1. instrumenta. 5.

VII. 1025. seq.

1. Rationes. 6.

VII. 1027.

Auth. quod obtinet.

VII. 1029.

1. Exemplo. 7.

VII. 1031.

1. Frustra. 8.

VII. 1033.

1. Cum te. 9.

ibid.

1. Neque natales. 10.

VII. 1037. & seq.

1. Si scriptum. 11.

VII. 1041.

1. Cum res. 12.

VII. 1044. 1045. seq.

1. Non epistolis. 13.

VII. 1049. seq.

1. non nudis. 14.

VII. 1051.

1. Vis ejus. 15.

VII. 1056. 1057. seq.

1. Sive possidetis. 16.

VII. 1059. & seq.

1. matrem. 17.

VII. 1063.

1. Cum precibus. 18.

VII. 1065.

1. Exceptionem. 19.

VII. 1069. 1070. seq.

Auth. at qui.

VII. 1079. seq.

1. Si de possessione. 20.

VII. 1083. seq.

1. Ad probationem. 21.

VII. 1087.

1. Ad probationem. 22.

VII. 1089. seq.

1. Actor. 23.

VII. 1092. 1093. seq.

1. Jubemus. 24.

VII. 1091. seq.

1. Sciatis. ult.

VII. 1005. 1006.

De Testibus.

1. Si tibi. 2.

VII. 1114. 1115. seq.

1. Etiam. 3.

VII. 1119. seq.

1. Sola. 4.

VII. 1124. 1125. seq.

1. Eos. 5.

VII. 1127.

1. Parentes. 6.

VII. 1129.

1. Nemo. 7.

VII. 1133.

1. Servos. 8.

VII. 1135.

1. Jurisjurandi. 9.

VII. 1139. 1140. seq.

1. Omnibus. 10.

VII. 1147. seq.

1. Quoniam. 11.

VII. 1153. seq.

Auth. Si Testis.

ibid. 1159. seq.

1. Libertorum. 12.

VII. 1169.

1. Qui falso. 13.

VII. 1171.

1. Nullam. 14.

VII. 1173. seq.

1. Si quis. 17.

VII. 1179. 1180. seq.

1. Testium. 18.

VII. 1186. 1187. seq.

Auth. rogati.

ibid. 1193. seq.

Tom. XII.

De fide instrumentorum etc.

1. Si quando. 19.

Auth. sed si quis.

1. Cum apud. ult.

VII. 1204. 1205. seq.

ibid. 1217. seq.

VII. 1221. seq.

1. Debitores. 1.

VII. 1231.

1. Uteris. 2.

VII. 1233. 1234. seq.

1. Si adversarius. 3.

VII. 1243. 1244. seq.

1. Illata. 4.

VII. 1249.

1. Sicut. 5.

VII. 1252. seq.

1. Statum. 6.

VII. 1255.

1. Si solemnibus. 7.

VII. 1257. 1258. seq.

1. Si constitit. 8.

VII. 1263.

1. Instrumentis. 9.

VII. 1265. seq.

1. Cum instrumentis. 10.

VII. 1269.

1. Emancipatione. 11.

VII. 1271. seq.

1. Non idcirco. 12.

VII. 1277.

1. Apud eos. 13.

VII. ibid. & seq.

1. Scripturae. 14.

VII. 1279. seq.

1. In exercendis. 15.

VII. 1286. 1287. seq.

1. Contractus. 17.

VII. 1306. 1307. seq.

1. Judices. 18.

VII. 1319. seq.

Auth. apud.

VII. 1323.

1. Plures. 19.

VII. 1325. seq.

1. Comparationes. 20.

VII. 1342. 1343. seq.

Auth. ad hæc. }

VII. 1353. seq.

Auth. at si. }

VII. 1358. 1359. seq.

1. cum quidam. ult.

Plus valere quod agitur etc.

1. in contractibus. 1.

VII. 1369. 1370. seq.

1. acta. 2.

VII. 1373.

1. emptione. 3.

VII. 1375.

1. si quis. 4. }

VII. 1377.

1. si falsum. ult. }

De Commodato.

1. prætenu. ult.

VIII. 11. seq.

De Pignoratitia actione.

1. ex pignore. 1. }

VIII. 20.

1. quod. 2. }

VIII. 21. seq.

1. Creditor. 3.

VIII. 23. 24.

1. pactum. 4.

VIII. 28. 29. seq.

1. que fortuitis. 6.

VIII. 43. 44. seq.

1. pignus. 9.

VIII. 51. 52. seq.

1. nec Creditores. 10.

VIII. 59. 60. seq.

1. pignoris. 11.

VIII. 63.

1. quo minus. ult.

De exercitoria et institoria actione.

VIII. 65. seq.

Quod cum eo, qui in aliena etc.

1. ei qui. 7.

VIII. 95. 96.

1. dominos. ult.

VIII. 100. 101. seq.

Z z 2

Per

Per quas personas nobis acquiritur.

- l. exceptio. 1. VIII. 108. 109. *seq.*
 l. cum per. 2. VIII. 117. 118. *seq.*
 l. si duo. ult. VIII. 121. 122. *seq.*

Ad SCtum. Macedonianum.

- l. si filiusfamilias. 1. VIII. 129. 130.
 l. Zenodorus. 2. VIII. 131. 132. *seq.*
 l. Filiusfamilias. 3. VIII. 140. 141. *seq.*
 l. permittente. 4. VIII. 143.
 l. Macedoniani. 5. VIII. 145. *seq.*
 l. si filius. 6. VIII. 152. 153.
 l. si filiusfam. ult. VIII. 156. 157. *seq.*

Ad SCtum. Vellejanum.

- l. mulieribus. 1. VIII. 169. 170. *seq.*
 l. frustra. 2. VIII. 173.
 l. si cum. 3. VIII. 175.
 l. Senatusconsultum. 4. }
 l. si sine. 5. VIII. 177. 178. *seq.*
 l. si mater. 6. VIII. 181.
 l. si sciens. 7. VIII. 183.
 l. si paternam. 8. VIII. 185. *seq.*
 l. quamvis. 9. VIII. 190. 191. *seq.*
 l. si adversarius. 10. VIII. 191.
 l. etiam. 11. VIII. 193.
 l. si dotare. 12. VIII. 195.

De non numerata pecunia.

- l. si pecuniam. 1. VIII. 201. 202. *seq.*
 l. minorem. 2. VIII. 209. 210. *seq.*
 l. si ex cautione. 3. VIII. 213. 214. *seq.*
 l. cura fidem. 4. VIII. 221. *seq.*
Auth. contra qui.
 l. adversus. 5. VIII. 233. 234. *seq.*
 l. si quasi. 7. VIII. 239.
 l. si intra. 8. VIII. 243. 244. *seq.*
 l. tam mandatori. 12. VIII. 261. 262. *seq.*
 l. generaliter. 13. VIII. 266. 267. *seq.*
 l. in contractibus. 14. VIII. 282. 283. *seq.*
 — §. sed quoniam. 1. *ibid.* 287. *seq.*
 — §. super ceteris. 2. *ibid.* 293.
 — §. illo. 3. *ibid.* 297.
 — §. in omni. ult. *ibid.* 299.
 l. si cui. 15. VIII. 303. *seq.*
 l. indubitati. ult. VIII. 307.

De Compensationibus.

- l. & Senatus. 1. VIII. 309. 310. *seq.*
 l. ex causa. 2. VIII. 313.
 l. in ea. 3. VIII. 317. 318. *seq.*
 l. si constat. 4. VIII. 322. 323. *seq.*
 l. etiam. 5. VIII. 331. *seq.*
 l. neque scriptura. 6. VIII. 335. *seq.*

- l. si ex. }
 l. si propter. 8. }
 l. ejus. 8.
 l. compensationes. ult.

- VIII. 339.
 VIII. 340. 341. *seq.*
 VIII. 345. 346. *seq.*

De Usuris.

- l. si interrogatione. 1.
 l. usuras. 2.
 l. quamvis. 3.
 l. per retentionem. 4.
 l. adversus. 5.
 l. Creditor. 7.
 l. usurae. 10.
 l. ex praediis. 11.
 l. frumenti. 12.
 l. in bonae. 13.
 l. si ea pactione. 14.
 l. cum allegas. 15.
 l. cum non. 16.
Auth. ad hanc.
 l. si ea lege. 17.
 l. indebitas. 18.
 l. acceptam. 19.
 l. si usuras. 21.
 l. pignoris. 22.
 l. oleo. 23.
 l. si mater. 24.
 l. eos. 26.
 — §. super. 1.
 l. de usuris. 27.
 l. ut nullo. 28.

- VIII. 362. 363. *seq.*
 VIII. 367. 368. *seq.*
 VIII. 371. 372. *seq.*
 VIII. 377. 378. *seq.*
 VIII. 381. 382. *seq.*
 VIII. 387. 388. *seq.*
 VIII. 393.
 VIII. 395.
 VIII. 397. *seq.*
 VIII. 400. 401.
 VIII. 405. 406.
 VIII. 408. 409.
 VIII. 411.
ibid. 413. *seq.*
 VIII. 428. 429.
 VIII. 432. 433.
 VIII. 436. 437. *seq.*
 VIII. 445. *seq.*
 VIII. 449.
 VIII. 451.
 VIII. 453.
 VIII. 457. *seq.*
 VIII. 463. *seq.*
 VIII. 471. *seq.*
 VIII. 475.

De Nautico Fenore.

VIII. 477.

Depositi vel contra.

- l. si incursum. 1. VIII. 488. 489. *seq.*
 l. usurae. 2. VIII. 497.
 l. si depositi. 3. VIII. 499.
 l. si deposita. 4. VIII. 501. *seq.*
 l. propter. 5. VIII. 509.
 l. is penes. 6. VIII. 511.
 l. desiderium. 7. VIII. 513.
 l. si is qui. 8. VIII. 515.
 l. cum hereditas. 9. VIII. 517.
 l. qui depositum. 10. VIII. 519.
 l. si quis. 11. VIII. 522. 523. *seq.*
Auth. sed jam.
 l. supervacuam. ult. *ibid.* 531. *seq.*
 VIII. 535. 536. *seq.*

Mandati vel contra.

- l. adversus. 1. VIII. 549. 550. *seq.*
 l. cum ex causa. 2. VIII. 557.
 l. si pater. 3. VIII. 563. 564. *seq.*
 l. etiam. 4. VIII. 571. *seq.*
 l. si maritus. 5. VIII. 576. 577.
 l. si fidejossor. 6. VIII. 580. 581. *seq.*
 l. si hiteras. 7. VIII. 588. *seq.*
 l. Si

- l. si tibi. 8. VIII. 593. 594.
 l. cum per procuratorem. 9. VIII. 595.
 l. si pro ea. 10. VIII. 597. seq.
 l. procuratorem. 11. VIII. 630. 631. seq.
 l. mandatum. 15. VIII. 653. 654.
 l. si contra. 20. VIII. 661. 662. seq.
 l. in re. 21. VIII. 665. 666. seq.
 l. per diversas. 22. VIII. 673. 674. seq.

Si servus extero se emi mand. etc.

- l. si servus unio. VIII. 683. 684. seq.

Pro Socio.

- l. societatem. 1. VIII. 705. 706. seq.
 l. tamdiu. 5. VIII. 709. 710. seq.
 l. de societate. 6. VIII. 717. 718. seq.
 l. Sancimus. ult. VIII. 721.

De contrahenda emptione etc.

- l. venditionis. 1. VIII. 731.
 l. emptionem. 2. VIII. 733. 734. seq.
 l. si donationis. 3. VIII. 739.
 l. cum res. 4. VIII. 741. seq.
 l. cum ipse. 5. VIII. 745.
 l. si Gaudentius. 6. VIII. 749.
 l. si ancillam. 7. VIII. 751.
 l. si non donationis. 8. VIII. 753.
 l. empti. 9. VIII. 757.
 l. si mater. 10. VIII. 761.
 l. Invitum. 11. VIII. 763. 764. seq.
 l. Non idcirco. 12. VIII. 767.
 l. In vendentis. 13. VIII. 768. seq.
 l. Dudum. 14. VIII. 777. 778. seq.
 l. Super rebus. ult. VIII. 782. 783. seq.

De hereditate vel actione vendita.

- l. Æs alienum. 1. VIII. 792. 793. seq.
 l. Ratio. 2. VIII. 798. 799. seq.
 l. Nominis. 3. VIII. 808. 809. seq.
 l. Qui nondum. 4. VIII. 813. 814.
 l. Emptor. 5. VIII. 818. 819. seq.
 l. Qui tibi. 6. VIII. 826. 827. seq.
 l. Postquam. 7. VIII. 829.
 l. Ex nomin. 8. VIII. 831.
 l. Certi. 9. VIII. 833. seq.

Quæ res venire non possunt etc.

- l. Ne frumentum. 4. VIII. 844. 845. seq.

Quæ res exportari non etc.

- l. Barbaricam. 1. } VIII. 859.
 l. Nemo. 2. }

De Eunuchis.

- l. Si quis. } VIII. 861. 862.
 l. Romanæ. }

De patribus qui filios suos etc.

- l. Liberos. 1. } VIII. 861.
 l. Si quis. 2. }

De rescindenda venditione.

- l. Si pater. 1. VIII. 870. 871. seq.
 l. Rem. 2. VIII. 876. 877. & 899. seq.
 l. De contractu. 3. }
 l. Rescindendum. 4. } VIII. 923. 924. seq.
 l. Si dolo. 5. }
 l. Non est. 6. } VIII. 927.
 l. Ratas. 7. }
 l. Si voluntate. 8. } VIII. 929.
 l. Pretii. 9. }
 l. Dolus. 10. }
 l. Venditor. 11. }
 l. Non idcirco. 12. } VIII. 931.
 l. Si maior. 13. }
 l. Ea conditione. 14. } VIII. 933. seq.
 l. Quisquis. 15. } VIII. 935.
 l. Si quos. 16. } VIII. 937.
 l. Ili qui. 17. }
 l. Vestium. 18. }

Quando liceat ab emptione discedere.

- l. Re quidem. 1. } VIII. 939. 940. seq.
 l. Perfectam. 2. }

Si propter publicas pensitationes etc.

- l. Venditionem. 1. VIII. 950.
 l. Si deserta. 2. VIII. 953. 954. seq.
 l. Si quis. ult. VIII. 959.

Sine censu vel reliquis fundum etc.

- l. Ex conventione. 1. VIII. 965. & seq.
 l. Rei. 2. VIII. 972. 973.
 l. Auth. sed & periculum. VIII. 977. 978.
 l. Omnes. ult. VIII. 981. 982. seq.

De periculo et commodo rei vendite.

- l. Post. 1. VIII. 989. 990. seq.
 l. Cum convenit. 2. VIII. 1001. 1002. seq.
 l. Dolum. 3. VIII. 1005.
 l. Cum inter. 4. } VIII. 1007.
 l. Cum speciem. 5. }
 l. Mortis. 6. }

De actionibus empti et venditi.

- l. Adversus. 1. VIII. 1011.
 l. Venditi 2. VIII. 1013. 1014. *seq.*
 l. Ex Arrhali. 3. VIII. 1021. *seq.*
 l. Si traditio. 4. VIII. 1025. 1026. *seq.*
 l. Corabit. 5. VIII. 1045. 1046. *seq.*
 l. Venditi. 6. } VIII. 1149. 1150.
 l. Servos. 7. }
 l. Si pater. 8. } VIII. 1153. *seq.*
 l. si minor. 9. VIII. 1057. 1059. *seq.*
 l. cum venditorem. 10. VIII. 1061.
 l. si Ancillam. 11. VIII. 1063.
 l. sicut. 12. } VIII. 1065. 1066.
 l. ultra. 15. } VIII. 1069. 1070.
 l. fructus. 13. } VIII. 1071. *seq.*
 l. emptor. 14. } VIII. 1075.
 l. ultra. 15. }
 l. post. 16. } VIII. 1077.
 l. expulso. 17. }

Si quis alteri vel sibi etc.

- l. com propria. 5. VIII. 1083.
 l. multum. 6. VIII. 1086. 1087. *seq.*
 l. cum per. 7. } VIII. 1095.
 l. qui alieni. 8. }
 l. nihil. 9. }

De Rebus alienis non alienandis.

- l. si praxidi. 1. }
 l. distrabente. 2. } VIII. 1099. 1100. *seq.*
 l. venditrici. 3. }
 l. mancipia. 4. }
 l. si suadum. 5. }
 l. oseno. 6. }
 l. sancimus. 7. } VIII. 1109. & *seq.*

De Communium rerum alienatione.

- l. si nulla. 1. }
 l. multum. 2. } VIII. 1120. 1121. *seq.*
 l. falso. 3. }
 l. portioem. 4. }
 l. si maior. 5. }

Rem alienam gerentibus etc.

- l. non est. unic. VIII. 1130. *seq.*

De Pactis etc.

- l. si en. 1. VIII. 1137. *seq.*
 l. si fundum. 2. VIII. 1143. 1144. *seq.*

De locato et conducto.

- l. certo juris. 5. VI. 874. 6. & 875. *seq.*

L I B. V.

De Nuptiis.

- l. vidua. 18. III. 964. 13. & 965.
 l. in conjunctioe. 20. *ibid.*

De donationibus inter vir. et uxor. etc.

- l. Donationes. 25. *conciliatur cum* l. si do-
 natione. 13. de Cellat. III. 1160. 21. & 1161.

De Administratione Tutorum.

- l. Sancimus. 25. IV. 749. 759. N. 6.

L I B. VI.

Qui admitt. ad bonor. posses. possunt etc.

- l. Bonorum. 1. VIII. 1175. *seq.*
 l. si bonorum. 2. VIII. 1183.
 l. Infantis. 3. VIII. 1185.
 l. emancipato. 4. VIII. 1187.
 l. quamdau. 5. } VIII. 1189. 1190.
 l. Joris. 6. }
 l. Bonorum. 7. VIII. 1191.
 l. quicumque. 8. VIII. 1193.
 l. ut verborum. ult. VIII. 1195. *seq.*

Quando non petentium partes etc.

- l. quoties. unio. VIII. 1205. *seq.*

De bonorum posses. secund. Tab.

- l. Pendente. 1. }
 l. Bonorum. ult. } VIII. 1209. *seq.*

De bonor. posses. contra Tabulas.

- l. liberi. 1. } VIII. 1213. *seq.*
 l. Postumo. ult. }

De Bonor. posses. contra Tabul. lib. etc.

- l. Eret. 1. } VIII. 1221. *seq.*
 l. Patronus ult. }

Unde liberi.

- l. si avos. 1. } VIII. 1225. *seq.*
 l. ex testamento. }
 l. qui se ult. VIII. 1229. *seq.*

De Carbonario Edicto.

- l. si tibi. 1. } VIII. 1245. *seq.*
 l. Carbonarium. ult. }

Unde

Unde vir, et uxor.

I. emancipatus. 1.

VIII. 1253.

De Repudianda Bonorum possess.

I. Filio. 2.

VIII. 1255.

De Collationibus.

I. emancipatus. 1.

Auth. ex Testamento.

I. si pater. 2.

I. Filie. 4.

I. Dotis. 5.

Auth. quod locum.

I. Filium. 7.

I. Filie. 12.

I. pactum. 3.

I. ea demum. 6.

I. si soror. 8.

VIII. 1261. seq.

VIII. 1265.

VIII. 1267. seq.

VIII. 1273.

VIII. 1275. seq.

VIII. 1279. seq.

De Testamento militis.

I. Frater. 1.

I. miles si. 2.

I. & quamquam. 3.

I. si Rufinus. 4.

I. ex testamento. 5.

I. in testamento. 6.

I. ex his verbis. 7.

I. certi juris. 8.

I. sicut. 9.

I. si cum. 10.

I. captatorias. 11.

I. in testamento. 12.

I. & militibus. 13.

I. si a fratre. 14.

I. militas. 15.

I. Scribarios. 16.

I. ne quidem. 17.

I. licet. ult.

VIII. 1291.

VIII. 1293.

VIII. 1295.

VIII. 1297.

VIII. 1299.

VIII. 1301. seq.

VIII. 1307.

VIII. 1309. seq.

VIII. 1313. seq.

VIII. 1319.

VIII. 1321. seq.

VIII. 1325.

VIII. 1327.

VIII. 1329.

VIII. 1331.

Qui Testamentum facere possunt, vel non.

I. quamquam. 1.

I. si is. 2.

I. Senium. 3.

I. si frater. 4.

I. eonuchis. 5.

I. si quis Imperatorem. 6.

I. hac consultissima. 8.

I. Furiosum. 9.

I. discretis. 10.

I. omnes. ult.

VIII. 1337.

VIII. 1339.

VIII. 1341. seq.

VIII. 1347. seq.

VIII. 1353.

VIII. 1355.

VIII. 1357.

VIII. 1359.

VIII. 1361.

VIII. 1363.

De Testamentis, et quemad. Test. ordin.

I. testes servi. 1.

I. publicari. 2.

I. ex imperfecto. 3.

IX. 9. 10. seq.

IX. 11. 12. seq.

IX. 15.

I. si in nomine. 4.

I. neque professio. 5.

I. verba. 6.

I. errore. 7.

I. Casus. 8.

I. si non. 9.

I. si testamentum. 10.

I. non idcirco. 11.

I. si unus. 12.

I. testandi. 13.

I. non codicillum. 14.

I. quopiam. 15.

I. non dubium. 16.

I. testamentum. 17.

I. testamenta. 18.

I. omnium. 19.

I. Nolumus. 20.

I. Hac consultissima. 21.

— §. Ex imperfecto.

Auth. quod sine.

Auth. hoc inter.

— §. Per nuncupationem.

— §. Si quis.

— §. Illud.

I. Dictantibus. 22.

I. Consultis. 23.

I. Ambiguitates. 24.

I. Præposteri. 25.

I. In testamentis. 26.

I. Sancimus. 27.

I. Cum antiquitas. 28.

I. Jubemus. 29.

Eadem lex conciliatur cum l. hac consultis-

sima. 21. cod.

I. Nostram. 30.

I. Et ab. ult.

De heredibus Instituentis.

I. qui deportantur. 1.

I. Pater tuus. 2.

I. Cum proponas. 3.

I. Si compensandi. 6.

I. Nec apud. 7.

I. Collegium. 8.

I. Extraneum. 9.

I. Neque. 10.

I. Extraneum. 11.

I. Hereditatis. 12.

I. Quoties. 13.

I. Cum in. ult.

IX. 17.

IX. 19.

IX. 21.

ibid.

IX. 25. 26.

IX. 27.

IX. 29. seq.

IX. 33.

IX. 37.

IX. 39.

IX. 41. seq.

IX. 45.

IX. 47.

IX. 49. 50. seq.

IX. 55.

IX. 58. 59. seq.

IX. 69. 70.

IX. 73. 74.

IX. 75. 76.

IX. 77. seq.

IX. 81. seq.

IX. 86. 87.

ibidem.

IX. 89. 90.

IX. 91. 92.

IX. 93. seq.

IX. 97. 98.

IX. 99.

IX. 101. seq.

IX. 104. 105.

ibid.

IX. 107.

IX. 109.

IX. 116. 117. seq.

IX. 123.

IX. 125. seq.

IX. 131.

IX. 133.

IX. 135. seq.

IX. 139.

IX. 141. seq.

IX. 143. 144. seq.

IX. 149. & seq.

De institutionibus, et substitutionibus.

I. Cum avnm. 1.

I. Conditionis. 2.

I. Si mater. 3.

I. Si pater. 4.

I. Reprehendenda. 5.

I. Generaliter. 6.

— §. Cum autem.

IX. 157. 158. seq.

IX. 165.

IX. 169. seq.

IX. 173. 174. seq.

IX. 181. seq.

IX. 183.

IX. 185. seq.

I. Si

- l. si quis. 7.
l. si testamentum. 8.
l. cum quidam. ult.

IX. 189. seq.
IX. 193.
IX. 197.

De repudianda, vel abstinenda hereditate.

- l. si paterna. 1.
l. si paterna. 2.
l. suus. 3.
l. sicut major. 4.
l. pupillorum. 5.
l. si quis. 6.

IX. 408. 409. seq.

De impuber. et aliis substitutionibus.

- l. cum heredes. 1.
l. hereditatem. 2.
l. heres. 3.
l. quamvis. 4.
l. post aditam. 5.
l. testamento. 6.
l. si testamento. 7.
l. precibus. 8.
l. humanitatis. 9.
l. cum quidam. 10.
l. si quis. ult.

IX. 211.
IX. 213. seq.
IX. 219.
IX. ibid.
IX. 221. seq.
IX. 231.
IX. 235. seq.
IX. 248. 249. seq.
IX. 261. 262. seq.
IX. 271. seq.
IX. 275.

Quemadmodum Testamenta operiantur.

- l. ut testamentum. 1.
l. Testamenti. 2.
l. ejus quod. 3.
l. Codicillos. 4.

IX. 424. 425. seq.

De Edicto Divi Hadriani tollendo.

De liberis prateritis, vel exhereditatis.

- l. cum post. 1.
l. si avus. 2.
l. si quis. 3.
l. Maximum. 4.
Auth. non licet.
Auth. ex causa.

IX. 291.
IX. 295.
IX. 297. seq.
IX. 300. 301.

- l. cum inter. 1.
l. quamvis. 2.
l. Edicto. 3.

IX. 435. seq.
IX. 444. 445. seq.

De Codicillis.

- l. rupto. 1.
l. hereditatem. 2.
l. cum proponatis. 3.
l. non ideo. 4.
l. ne Codicillos. 5.
l. si. 6.
l. idem. 7.
l. si quis agere. ult.
— §. in omni.

IX. 457. & seq.
IX. 463. seq.
IX. 467.
IX. 471.
IX. 473.
IX. 475.
IX. 477. seq.
ibid. 485.

De Postumis heredibus instituendis etc.

- l. si post. 1.
l. uxoris. 2.
l. quod certatum. 3.
l. quidam. ult.

IX. 322. 323. seq.
IX. 329. seq.

De Jure deliberandi.

- l. si a patre. 1.
l. cum debitum. 2.
l. si frater. 3.
l. filiofam. 4.
l. potuit. 5.
l. si avia. 6.
l. quoniam. 7.
l. licet. 8.
l. si te. 10.
l. renitente. 11.
l. non est. 15.
l. nec emere. 16.
l. Cretionum. 17.
l. si infanti. 28.
l. cum in. 19.
l. quidam. 20.
l. cum aliquo. 21.
l. scimus. ult.

IX. 339. 340. seq.
IX. 343.
IX. 345.
IX. 349. seq.
IX. 353.
IX. 355.
IX. 357.
IX. 359.
IX. 361.
IX. 363.
IX. 365.
IX. 367. seq.
IX. 372. 373. seq.
IX. 377. seq.
IX. 381. 382. seq.
IX. 389. 390.
IX. 391. & plur. seq.

De Legatis.

- l. quamvis. 1.
l. quamvis. 2.
l. qui post. 3.
l. cum alienam. 10.
l. Filia. 11.
l. cum responsio. 12.
l. proprias. 13.
l. monumenta. 14.
l. si universae. 15.
l. Creditor. 16.
l. datum. 17.
l. ex legato. 18.
l. non tantum. 19.
l. uxor. 20.
l. in legatis. 21.
l. in annalibus. 22.
l. cum questio. 23.
— §. sed & aliam.
l. cum quidam. 24.
l. si legatarius. 25.
l. illud. ult.

IX. 495.
IX. 499.
IX. 501.
IX. 504. 505. seq.
IX. 509. seq.
IX. 513.
IX. 515.
IX. 517.
IX. 519. seq.
IX. 522.
IX. 525.
IX. 527.
IX. 530. 531.
IX. 535.
IX. 537. seq.
IX. 541.
IX. 543.

GENERALIS.

369

Si omnia aut contra Testamenti.

- l. et in fraudem. 1. }
- l. eum. 2. }
- l. si Procullian. 3. }

IX. 548. 549. seq.

- §. si otem.
- §. Emptor.
- Auth. res que.*

ibid. 669.
ibid. 691.

Ad Scutum Trebellianum.

De indicia Viduitate.

- l. legatum. 1. }
- l. ambiguitates. 2. }
- Auth. cui relicto.*
- l. legem Juliam. 3. }

IX. 358. 359. seq.

- l. si ex. 1.
- l. ad eum. 2.
- l. si per 3.
- l. non iustam. 4.
- l. & sine. 5.
- l. jubemus. 6.
- §. in supradictis.
- §. si otem.
- §. illud.
- Auth. nisi rogati.*

IX. 791.
IX. 793. seq.
IX. 797.
IX. 799. seq.
IX. 714. seq.
IX. 717.
ibid. 721.
ibid. 723.
ibid. 725.

De his que pene nomine etc.

- l. supervacuum. 1.

IX. 565. seq.

- Auth. Contra.*
- l. Sancimus. 7.
- §. cum otem.
- l. quidam. ult.

IX. 731. 732. seq.
IX. 737. seq.
ibid. 741. seq.
IX. 745. seq.

De Fideicommissis.

- l. si probaveris. 1. }
- l. & si. 2. }
- l. cum secundum. 3.
- l. voluntas. 4.
- l. si frater. 5.
- l. pradi. 6.
- l. voluntas. 7.
- l. qui fideicommissarium. 8.
- l. ab eo. 9.
- l. verbum. 10. }
- l. quoties. 11. }
- l. post mortem. 12.
- l. quoties. 13.
- l. eum quam. 14.
- l. quamvis. 15.
- l. cum virum. 16.
- l. si creditor. 17.
- l. eum necessitatem. 18.
- l. clari. 19.
- l. etiam. 20.
- l. si in personam. 21.
- l. & in epistola. 22.
- l. si veritas. 23.
- l. istrumenta. 24.
- l. heredum. 25. }
- l. ex repudiatione. 26. }
- l. Fideicommissum. 27. }
- l. ex fideicommissum. 28. }
- l. ex testamento. 29. }
- l. eum acutissim. 30. }
- l. quidam. 31.
- l. quoniam. ult.
- Auth. hoc amplius.*

IX. 578. 579. seq.

IX. 585.
IX. 587.
IX. 589.
IX. 591.
IX. 593.
IX. 595.
IX. 597.
IX. 601. seq.
IX. 605. seq.
IX. 609.
IX. 611. 612. seq.
IX. 625.
IX. 629.
IX. 633.
IX. 635.
IX. 637.
IX. 639.
IX. 641. seq.
IX. 643.
IX. 647. seq.
IX. 651. seq.
IX. 655.
IX. 657.
IX. 659.
IX. 661. seq.
IX. 665.

Ad legem Falcidiam.

- l. scire debes. 1.
- l. Falcidia. 2.
- l. etiam. 3.
- l. & in legatis. }
- l. si mortis. }
- l. in imponenda. 6.
- l. in testamento. 7.
- Auth. sed cum.*
- Auth. similiter.*
- l. irritum. 8.
- l. error. 9.
- l. quomquam. 10.
- l. si ut allegas. 11.
- l. in deestonibus. 12.
- l. si en. 13.
- l. licet. 14.
- l. si pradiorum. 15.
- l. successores. 16.
- l. e coheredibus. 17.
- l. si quis. 18.
- l. eum certum. ult.

IX. 751. seq.
IX. 755.
IX. 759.
IX. 761.
IX. 764. 765. seq.
IX. 767. seq.
ibid. 771. seq.
ibid. 775.
IX. 777. seq.
IX. 779.
IX. 781. seq.
IX. 789.
IX. 791.
IX. 793.
IX. 795.
IX. 797.
IX. 799.
IX. 801.
IX. 803. 804. seq.
IX. 807.

L I B. VII.

De Sententiis que pro eo quod inter. profer.

- l. cum pro eo. unic.

IX. 811. 812. seq.

De Acquirenda possessione.

Communio de legatis et Fideicommissis.

- l. cum bi. 1.
- l. omne. 2.
- l. si duobus. 3.
- §. sed & si.
- §. sed quis.

IX. 668. 669. seq.
IX. 679.
IX. 681.
ibid. 685.
ibid. 687.

- l. nemo. 10.
- l. vita possessionem. 11.
- l. ex libris. 12.

l. 975. 4.
l. 1089. 15. & 1190.
l. 1031. 27.

Si adversus Creditorem etc.

- l. disturnum. 1.

l. 1159. 6. & 1160.
Quam

A a a

Tom. XII.

- Quam, et quando iudex senten. eto.* *Uti possidetis.*
- Auth. qui semel.* IX. 891. 12. & 892. I. uti possidetis. unic. IX. 965. seq.
- Sententiam rescindi non posse.* *De Tabulis exhibendis.*
- I. Peremptorias. 2. V. 1400. 5. & 1401. I. si in potestate unic. IX. 987. 988. seq.
VI. 204. 5. & 205.
VII. 1077. 23. & 1078.
IX. 1249. seq.
- De fructibus, et litium expensis.* *De liberis exhibendis.*
- I. cum quidam. ult. X. 788. 7. I. si ot. 1. } IX. 997. 998. seq.
I. adi. 2. }
I. si ad instar. 3. }
- De relationibus.* *De Precario, et Sal. Interdicto.*
- I. si quis. ver. quoties. VI. 444. 12. I. si te. 1. IX. 1003.
I. habitatio. ult. IX. 1006. & seq.
- De appellationibus.* *De Pignoribus, et hypothecis.*
- I. eos qui. G. §. 3. & 6. VI. 446. 12. 13. I. debitor. 1. } IX. 1013.
I. quamvis. 2. }
I. Creditores. 3. IX. 1017. seq.
I. cum te. 4. IX. 1023.
I. Praes. 5. IX. 1025.
I. in summa. 6. IX. 1027.
I. auscipis. 7. IX. 1029. seq.
I. quamvis. 8. IX. 1033.
I. si dominium. 9. IX. 1037.
I. debitor. 10. IX. 1039.
I. cominatori. 11. IX. 1041.
I. si exor. 12. } IX. 1043.
I. cum dominum. 13. }
- L I B. VIII.**
- De interdictis.*
- I. cum proponas. 1. IX. 877. seq.
I. praes. 2. IX. 879.
I. iocerti. 3. IX. 883. seq.
I. si quis ult. IX. 895.
- Quorum bonorum.*
- I. hereditatem. } IX. 897. seq.
I. si ex edicto. }
I. constat. }
- Quod legatorum.*
- I. heredi. 1. IX. 907. seq.
- Unde vi.*
- I. recte. 1. IX. 915. seq.
I. vi posita. 2. } IX. 919.
I. auctoritatem. 3. }
I. si de possessione. 4. }
I. iuvator. 5. IX. 921. seq.
I. immunitas. 6. IX. 928. 929. seq.
I. si quis. 7. IX. 932. 933. seq.
I. momentariz. 8. IX. 941. seq.
I. si quando. 9. IX. 943.
I. non sibi re. 10. IX. 947. seq.
I. cum querebatur. ult. IX. 952. seq.
- Si per vim, vel alio modo.*
- I. Iudices. 1. IX. 958. seq.
I. nec imperiale. 2. IX. 963.
- Qua res pign. oblig. possint etc.*
- I. Cum constat. 1. IX. 1077.
I. Nomen. 4. IX. 1079.
I. Spec. 5. IX. 1081.
I. Qui filios. 6. IX. 1083.
I. Ete-

- l. Executores. 7.
l. Pignorum. 8.
Auth. Agricultores.
l. Si quis ult.

IX. 1085.

De remissione pignoris.

IX. 1089. seq.

- l. Si te. 1.
l. Si probeveris. 2.
l. Debitum. 5.
l. Si eo tempore. 6.
l. Creditricum. 7.
l. Si hypothecas. 8.
l. Solita. ult.

IX. 1152. 1153. seq.

Qui potiores in pignore habeantur.

- l. Qui pignus. 1.
l. Si decreto. 2.
l. Cum reipublicam. 3.
l. Si fundum. 4.
l. Prior quidem. 5.
l. Si generaliter. 6.
l. Licet. 7.
Auth. item possessor.

IX. 1093.

IX. 1095. seq.

IX. 1101.

IX. 1103.

IX. 1105. seq.

ibi. IX. 1107.

IX. 1110.

IX. 1111.

ibi. 1115.

IX. 1118. 1119. seq.

- l. Diversis. 8.
l. Eos qui. 9.
l. Cum tibi. 10.
l. Scripturas. 11.
Auth. si quis vult.
l. Ausidius. ult.
Auth. quod jure.
Auth. si quid.

Etiam ob chirographarium etc.

l. Pignus. unic.

IX. 1159. seq.

De distractione pignorum.

- l. Fundum. 1.
l. Creditor. 2.
l. Hypothecis. 3.
l. Creditor. 4.
l. Si residuum. 5.
l. Quoslibet. 6.
l. Si cessante. 7.
l. Si priusquam. 8.
l. Que specialiter. 9.
l. Et qui sub 10.
l. Mulier. 11.
l. Si debitor. 12.
l. Qui pendium. 13.
l. Si in hoc. 14.
l. Obligatus. 15.
l. Uxor ex. 16.
l. Rei creditor. 17.
l. Qui a creditore. 18.
l. Si maritus. 19.
l. Secundum. ult.

IX. 1163.

IX. 1165.

IX. 1167. seq.

IX. 1177. seq.

IX. 1179.

IX. 1181.

IX. 1183.

IX. 1185.

IX. 1187.

De his qui in prior. Cred. loco succedunt.

- l. Noe omnimodo. 1.
l. Si potiores. 3.
l. Si prior. 4.

IX. 1127.

Si antiquior Creditor pignus vendiderit.

- l. Si vendidisset. 1.
l. Obligata. 2.
l. Quo minus. 3.

IX. 1129. seq.

Si communis res pignori dato sit.

- l. Frater. 1.

IX. 1133.

Si vendito pignore agatur.

De Pratorio pignore etc.

- l. Si pratorium. 1.
l. Veteris. 2.

IX. 1134. 1135. seq.

- l. Praeses. 1.
l. Servus. 2.
l. Si uxor. 3.
l. Com. 4.
l. Si creditore. 5.

IX. 1190. 1191. seq.

Si in causa iudicati etc.

- l. Res. 1.
l. Cum in. 2.
l. In causis. 3.

IX. 1143.

De luitione pignoris.

- l. Si reddita. ult.
l. Intelligere. 2.

IX. 1197. seq.

IX. 1201. seq.

Si pignus pignori datum sit.

Si unus ex plurib. hered. cred. etc.

- l. Etiam. 1.
l. Si creditor. 2.

IX. 1147.

- l. Manifesti. 1.
l. Actio. 2.

IX. 1207. seq.

De partu pignoris etc.

Si pignoris conven. numer. pecun. etc.

- l. Partus. 1.
l. Cum pignoris. 2.

IX. 1149.

- l. Si pecuniam. 1.
l. Si (ut tunc) 2.

IX. 1211. seq.

De jure domini impetrando.

l. Domini. 1. }	
l. Si creditor. 2. }	IX. 1215. seq.
l. Vetustissimam. 3. }	

De pactis pignorum &c.

l. Qui pactus est. 1. }	
l. Si fuadi. 2. }	IX. 1223.
l. Quoniam. ult. }	

De Exceptionibus.

l. Debitores. 1. }	IX. 1237.
l. Pro portione. 2. }	IX. 1239.
l. Adversus. 3. }	
l. Cum nondum. 4. }	IX. 1241.
l. Licet. 5. }	IX. 1243.
l. Si pactum. 6. }	
l. Si ex majore. 7. }	IX. 1245. seq.
l. Præscriptionem. 8. }	
l. Si quidem. 9. }	
l. non exceptionibus. 10. }	IX. 1253.
l. defensiones. 11. }	
l. si quis. 12. }	
l. præscriptiones. 13. }	

De duobus reis debendi.

l. cum quidam. ult. }	IX. 1283. seq.
-----------------------	----------------

De Fidejussoribus, et mandatoribus.

l. si Lysias. 1. }	IX. 1309. seq.
l. creditori. 2. }	IX. 1313. seq.
l. non recte. 3. }	IX. 1315. seq.
Auth. præsentem. }	IX. 1321.
l. novatione. 4. }	
l. Jure. 5. }	IX. 1323.
l. si pater. 6. }	
l. si creditor. 7. }	IX. 1325.
l. Filiusfamilias. 8. }	
l. etiam. 9. }	IX. 1327.
l. Fidejussor. 10. }	IX. 1329.
l. cum alter. 11. }	IX. 1333.
l. Blanditus. 12. }	IX. 1339. seq.
l. si Blansatorum. 13. }	
l. mandati. 14. }	IX. 1343.
l. si indebitam. 15. }	IX. 1345.
l. liberum. 16. }	
l. omissis. 17. }	IX. 1347.
l. si ut proponis. 18. }	
l. si alienam. 19. }	IX. 1349.
l. sententia. 20. }	
l. sicut. 21. }	
l. si ultra. 22. }	IX. 1351. seq.
l. Reos. 23. }	

l. Fidejussoribus. 24. }	IX. 1361.
l. pignorum. 25. }	IX. 1363. seq.
l. sanctimus. 26. }	IX. 1367.
l. si fidejussor. 27. }	IX. 1369.
l. generaliter. ult. }	

De Novationibus, & delegationibus.

l. delegatio. 1. }	IX. 1382. 1383.
l. si delegatio. 3. }	

De solutionibus & liberationibus.

l. in potestate. 1. }	IX. 1393. seq.
l. liberari. 2. }	IX. 1407.
l. si cum. 3. }	
l. nihil. 4. }	IX. 1410. 1411.
l. cum marito. 11. }	
l. invito. 12. }	IX. 1415.
l. nulla. 5. }	IX. 1417.
l. si inter. 6. }	
l. ejus. 7. }	IX. 1419.
l. usuras. 8. }	
l. obsignatione. 9. }	IX. 1421. seq.
l. successores. 10. }	
l. cum maritum. 11. }	IX. 1431.
l. Junio. 12. }	
l. si obligatum. 13. }	
l. pecunie. 14. }	IX. 1433.
l. quod debitori. 15. }	
l. cum a quo. 16. }	IX. 1436. 1437.
Auth. hoc nisi. }	
l. Manifesti. 17. }	IX. 1441. seq.
l. inquisitio. 18. }	
l. si actore. 19. }	
l. si operas. 20. }	IX. 1443.
l. interest. 21. }	
l. inductum. 22. }	
l. si literarum. 23. }	
l. cum pro 24. }	
l. solutionem. ult. }	

De Acceptilationibus.

l. jam. 1. }	IX. 1445.
--------------	-----------

De Evictionibus.

l. emptor. 1. }	IX. 1449. seq.
l. quoniam. 2. }	IX. 1453. seq.
l. qui rem. 3. }	IX. 1457.
l. Si predium. 4. }	IX. 1459. seq.
l. ex his. 5. }	IX. 1463.
l. Non dubitatur. 6. }	IX. 1465.
l. auctore. 7. }	IX. 1469.
l. Emptor. 8. }	IX. 1471. seq.
l. si controversia. 9. }	IX. 1479.
l. si fines. 10. }	
l. exceptione. 11. }	IX. 1481.

GENERALIS.

373

- l. sive. 12. }
- l. si ob caussam. 13. }
- l. sive possessio. 14. }
- l. si non injuria. 15. }
- l. super. 16. }
- l. si cum questio. 17. }
- l. si status. 18.
- l. si obligata. 19.
- l. Si parentes. 20.
- l. Empti. 21.
- l. cum tibi. 22. }
- l. cum successores. 23. }
- l. si post. 24. }
- l. si tibi. 25. }
- l. si quis tibi. 26.

- IX. 1483. l. si fundom. 27.
- IX. 1485. seq. l. emptoris. 28.
- IX. 1487. l. Si permutationis. 29.
- IX. 1489. l. non ex co. 30. }
- IX. 1491. l. heredem. 31. }
- IX. 1493. seq. *Creditorem evictionem pignoris non debere.*
- IX. 1495. l. cum jure. 1. }
- IX. 1497. l. si a creditore. 2. }
- IX. 1499. *De revocandis Donationibus.*
- IX. 1501. l. si unquam. 8.

- IX. 1515.
- IX. 1517.
- IX. 1519.
- IX. 1521.

IX. 1523. seq.

IX. 1527. seq.

FINIS.

E NOVELLIS.

NOVELLA. XII.	De iocosis, & nefariis nuptiis. Cap. 1. & 2. III. 952. 28.
_____ XVIII.	De triente, & semisse, & successionibus Filiorum, & nepotum naturalium &c. Cap. 6. VIII. 1263. 3. & 1264.
_____ XXII.	De Nuptiis. Cap. 1. <i>derogatur per</i> Novell. CXV. Cap. 3. V. 474. IX. 791. 5. & 792.
_____	& Cap. 44. II. 1049. 20.
_____ XLIX.	De his qui ingrediuntur ad appellationem &c. Cap. 3. VI. 216. 7. & 217. VII. 1348. 13. 11. 15. X. 791. 5. & 792.
_____ LIII.	De exhibendis, & introducendis reis &c. Cap. 4. §. 1. VI. 130. 12. & 131.
_____ LX.	Ut defuncti, seu funera eorum non injuriuntur &c. Cap. 2. IV. 1357.
_____ LXII.	Ut hi qui obligati se habere perhibent res minorum &c. non <i>derogatur</i> . l. 2. Cod. de Pedan. Judicibus. IV. 1358. 17. & 1359.
_____ LXXIII.	De Instrumentorum enotheta, & fide. VI. 630. 6. & 631.
_____ XC.	De Testibus. VII. 1161. 9.
_____ CXV.	Ut cum de appellatione cognoscitur. Cap. 1. VI. 266. 5. Cap. 4. V. 488. 8. & 489.
_____ CXVIII.	De heredibus ab intestato venientibus &c. II. 1113. 22. & 1115. 1. 2. & 1116. & 1127. 1. & 1128. & 1133. 1. & 1134. <i>seq.</i>
_____ CXIX.	Ut sponsalitia legata specialia sit Contractus &c. Cap. 4. VI. 435. 2.
_____ CXXIII.	De Sanctissimis Episcopis &c. Cap. 19. V. 492. 13. & 493.
_____ CXXXIV.	Ut nulli iudicium liceat habere &c. Cap. 13. <i>verum</i> ut autem. II. 135. 28.

